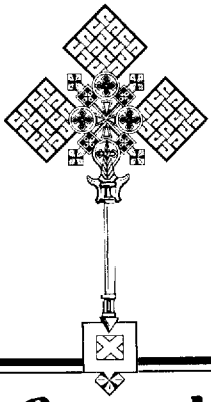

ሕያው ቃል

አዲስ ኪዳንና
የዳዊት መዝሙር

ሊቪንግ ባይብልስ ኢንተርናሽናል
LIVING BIBLES INTERNATIONAL
Box 60595, Nairobi, Kenya

Amharic New Testament & Psalms
First printing, 1988

Copyright © 1988 by
Living Bibles International
All rights reserved

Paintings by Afewerk Tekle
reproduced with appreciation

ISBN 0 86660 017 5 Red
ISBN 0 86660 018 3 Blue

መቅድም

ቋንቋ፥ በየዘመኑና በየትውልዱ እየተሻሻለና እየተለዋወጠ የመሄድ ባሕርይ አለው። አንድ ትውልድ፥ ከእርሱ በፊት በጥንታዊ የአነጋገር ዘይቤ ተተርጉሞ የቆየውን የቅዱሳት መጻሕፍት መልእክት ለመረዳትና ለማስተዋል ይቸገራል። ስለዚህ የመልእክቱን ፍሬ ነገር በቀላሉና በትክክል ይገነዘበው ዘንድ በዘመኑ ቋንቋ በግልጽ ተተርጉሞ እንዲ ቀርብለት ይፈልጋል።

‹ሊቪንግ ባይብልስ ኢንተርናሽናል› ዋና ዓላማው፥ መጽሐፍ ቅዱስ በመጀመሪያ ጊዜ ሲጻፍ የነበረውን መሠረታዊ አሳብ ሳይለቅና ሕያው የሆነ እውነቱን ሳይለውጥ፥ ስሜት የሚቀሰቅስ ኃይል ቃሉንም ሳይቀንስ ዛሬ እንደሚነገር አድርጎ መልእክቱን በተለያዩ ቋንቋዎች ተርጉሞ ማቅረብ ነው። በዚህ የአተረጓጐም ስልቱ፥ ቃልን በቃል በመተካት ብቻ ሳይወሰን፥ ቋንቋው የሚተረጐምለትን ሕዝብ ወቅታዊ የአነጋገር ፈሊጥና ለዛ፥ ከባህሉ ጋር አዋሕዶ በመጠቀም የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ተነባቢነት ባለው የአቀራረብ ዘዴ ለማስተላለፍ የተቻለውን ያደርጋል።

የእግዚአብሔርን ቃል የያዙት ቅዱሳት መጻሕፍት በዓለም ላይ መሠራጨት በጀመሩበት ዘመን፥ የአካባቢው ሕዝቦች አህጉር-አቀፍ ቋንቋ ግሪክኛ ነበር። ይህ በመሆኑ፥ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ300 ዓመት ግድም የግብጽ ገዢ በነበረው በበጥሊሞስ ዘመን ለትርጉም ሥራቸው «ሰባ ሊቃናት» የሚለውን ስያሜ ትተው ያለፉት ሊቃውንት ከኢየሩሳሌም ወደ እስክንድርያ ሄደው የብሉይ ኪዳንን መጻሕፍት ከእብራይስጥ ወደ ግሪክኛ ተረጐሙ። ከክርስቶስ ልደት በኋላ በመጀመሪያው ምዕት ዓመት ለአገልግሎት የተጠሩት ሐዋርያትም የአዲስ ኪዳንን መጻሕፍት የጻፉት በዚሁ በግሪክኛ ቋንቋ ነበረ። ይሁን እንጂ በዚያን ዘመን፥ በግሪክኛ የሰዋስው ድንጋጌ የተራቀቁ ምሁራን የሚነጋገሩበትና የፍልስፍናን መጻሕፍት የሚደርሱበት ግሪክኛ የተለየ ሲሆን፥ ተራው ሕዝብ ግን አሳቡን የሚገልጽበትና የሚያስተላልፍበት የዘወትር መጠቀሚያ ቋንቋው ‹ኮይኔ› ወይም ‹ሕዝባዊ› የተባለው ቀላል ግሪክኛ ነበር። ሐዋርያት አዲስ ኪዳንን የጻፉት በዚሁ ‹ኮይኔ› በተባለው ግሪክኛ ነበር። እነርሱ፥ ይህን ብዙኃኑ ይነጋገሩበት የነበረውን ቋንቋ የመረጡበት ዋና ምክንያት ግሪክኛ ተናጋሪው ተራው ሕዝብ የምሥራቹን ቃል መስማት የሚችልበት ዓይነተኛ መሣሪያ ይኸው ‹ኮይኔ› የተባለው ግሪክኛ መሆኑን በመንፈስ ቅዱስ በመረዳታቸው ነበር። ይህም ሁኔታ፥ የእግዚአብሔር ቃል የሆኑት ቅዱሳት መጻሕፍት፥ የሰው ልጆች ሁሉ ዘቀላሉ ሊገባቸው በሚችል ቋንቋ ተተርጉመው እንዲቀርቡ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያስገነዝባል።

ቅዱሳት መጻሕፍትን በመተርጐም ሥራ የቀዳሚነት ደረጃን ከያዙት ጥንታውያን አገሮች መካከል የምትገኘው ኢትዮጵያ፥ በዚህ ረገድ ያላት ታሪክ ይህንኑ ያረጋግጣል፤ ገና በመጀመሪያዎቹ የብሉያትና የሐዲሳት ዘመናት ከእብራይስጥና ከግሪክ፥ የገዚው ቋንቋ ወደ ነበረው ወደ ግእዝ የተመለሱት ቅዱሳት መጻሕፍት የኋላ ኋላ የተራው ሕዝብ መነጋገሪያ በሆነው በአማርኛ ተተርጉመዋል። እነዚህም ትርጉሞች እያደገ የሄደውን የአማርኛ ቋንቋ በመከተል በየዘመኑ እየተሻሻሉ ተተርጉመው በአገልግሎት ላይ ውለዋል።

‹ሕያው ቃል› በተሰኘው አዲስ ትርጉም ቀደም ብሎ ለብቻው ታትሞ የነበረው አዲስ ኪዳን፥ የትርጉሙ ሥራ በተከታታይነት ከተጠናቀቀው የዳዊት መዝሙራት ጋር እነሆ

ለሁለተኛ ጊዜ ታትሟል። ‹ሊቪንግ ባይብልስ ኢንተርናሽናል› ይህን ትርጉም ለማዘጋጀትና አሳትሞ ለማውጣት ብዙ ደክሟል፣ አያሌ ዓመታትም ፈጅቶበታል። ትርጉሙ፣ እግዚአብሔር በዘመናችን ለሰው ልጆች ሊያስተላልፈው የሚፈልገውን የሕያው ቃሉን መልእክት የኢትዮጵያ ሕዝበ ክርስቲያን በቀላሉና በበለጠ ሊረዱት በሚችሉበት የተብራራ አማርኛ ተከናውኖ ቀርቦላቸዋል። ይህ የሆነው፣ ‹ሊቪንግ ባይብልስ› በተለይ በከባድ ቃላት ተውጠውና ለአንባብያን አእምሮ ምስጢር ሆነው የቆዩትን አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ሕያው ቃላት ግልጽ በማድረግ መልእክቱን ማንኛውም ተራ ሰው ሳይቀር ሊረዳውና ሊያስተውለው በሚችል ቀላልና ግቡ በሆነ አማርኛ ለማቅረብ ታላቅ ጥረት በማድረጉ ነው።

የትርጉሙ ትክክለኛነትና የቋንቋው አቀራረብ፣ የሥነ ጽሕፈቱም ጥራት፣ በትምህርተ መለኮት ሊቃውንት፣ በቋንቋ ምሁራንና በሥነ ድርሰት ዐዋቂዎች ጥንቃቄ በተሞላበት አያያዝ ተመርምሯል። ሆኖም በአዲስ ኪዳኑ ውስጥ አንዳንድ የሚጣራ ነገር ቢኖር በሁለተኛው እትም ላይ እናስተካክለዋለን ብለን ያሰብነውን ለጊዜው አቆይተን የመጀመሪያውን ትርጉም እንዳለ እንደ ገና አሳትመነዋል፣ አንባብያን የሚሰጡት ገንቢ አስተያየት፣ እርማትና ምክር ወደ ፊት ተሟልቶ ሲደርሰን፣ ያንን በእኛ በኩል ካለን የአሠራር ሥርዓት ጋር ባጣጣቡ ተመልክተንና አዋሕደን በሚቀጥለው እትም ፣ በተለይም ባሁኑ ወቅት በመካሄድ ላይ የሚገኘው የብሉይ ኪዳን የትርጉም ሥራ ተጠናቆ አዲስ ኪዳኑና ብሉይ ኪዳኑ በአንድነት በሚወጣበት ጊዜ፣ አጠቃለን እናዘጋጀዋለን ብለን ዐቅደናል።

በዚህ ‹ሕያው ቃል› መጽሐፍ የሚጠቀሙና የሚያነቡት ሁሉ፣ ነቢዩ ዳዊትና ሐዋርያት፣ እነርሱንም የመሰሉት፣ ከመንፈስ ቅዱስ ያገኙትን ጸጋና በረከት፣ ዕውቀትና ኃይል፣ መጽናትና መጽናናት የሚታደሉበት ይሆን ዘንድ እንመኛለን። በዓለም ያሉ ሕዝቦች የእግዚአብሔርን ሕያው ቃል በግልጽ ሊያውቁትና ሊያስተውሉት በሚቻላቸው የተብራራ ትርጉም በየቋንቋቸው አዘጋጅቶ ለማቅረብ ‹ሊቪንግ ባይብልስ ኢንተርናሽናል› የሚያደርገው ጥረት ፍሬያማ ይሆንለት ዘንድ ሁሉም በጸሎታቸው እንዲያስታውሱት አደራ እንላለን።

ማውጫ

ማቴዎስ	1	1 ጢሞቴዎስ	254
ማርቆስ	39	2 ጢሞቴዎስ	259
ሉቃስ	63	ቲቶ	263
ዮሐንስ	103	ፊልሞና	265
የሐዋርያት ሥራ	136	ዕብራውያን	267
ለሮም ሰዎች	178	ያዕቆብ	280
1 ቆሮንቶስ	196	1 ጴጥሮስ	285
2 ቆሮንቶስ	215	2 ጴጥሮስ	290
ገላትያ	227	1 ዮሐንስ	294
ኤፌሶን	234	2 ዮሐንስ	298
ፊልጵስዩስ	239	3 ዮሐንስ	299
ቈላስይስ	244	ይሁዳ	300
1 ተሰሎንቄ	248	የዮሐንስ ራእይ	303
2 ተሰሎንቄ	252	የዳዊት መዝሙራት	322

የጌታ ኢየሱስ ምድራዊ ሕይወት

ከዚህ ቀጥሎ ባሉት ገጾች ላይ የሠፈሩት ቃላት አራቱ ወንጌላውያን የክርስቶስን ምድራዊ ሕይወት እንዴት አድርገው ከአራት አቅጣጫ እንደ ተመለከቱት ያሳዩናል።

ያለ የሌለ ንብረቱን ትቶ ጌታን የተከተለው ማቴዎስ፥ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት ስለመምጣቱ ነቢያት አስቀድመው ትንቢት የተናገሩለት የዓለም መድኃኒት፥ኢየሱስ መሆኑን ያበሥራል።

ለግላጋው ወጣት ማርቆስ፥ ከጴጥሮስ ባገኘው መረጃ መሠረት፥ ሰው ወዳድ የሆነው ክርስቶስ እህል ውኃ የሚቀምስበት ጊዜ እስኪያጣ ድረስ፥ ችግረኞችን የቱን ያህል ይረዳቸውና ያበረታታቸው እንደ ነበር እንደ ሥዕል ቁልጭ አድርጎ አቅርቦልናል።

የሕክምና ጥበብ ባለሙያ የሆነው ሉቃስ ደግሞ፥ ጌታ ሕመምተኞች ንና ተስፋ የቆረጡትን ምን ያህል ይወዳቸው እንደ ነበር አሳምሮ አስፍሮ ልናል።

ቀድሞ ዓሣ አጥማጅ የነበረውና ኋላም ጌታ የሚወደው ደቀመዝሙር ዮሐንስ በበኩሉ፥ ስለኢየሱስ ወሰን የሌለው ፍቅርና የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ስለሚያረጋግጡለት ተአምራቱ ያወሳናል።

አራቱም ወንጌላውያን ክርስቶስ በምድራዊ ሕይወቱ ከፈጸማቸው ታላላቅ ድርጊቶች ሁሉ፥የላቀ ግምት ልንሰጠውና እጅግ ከፍ ባለ አንክሮ ልን መለከተው የሚገባንን ጉዳይ፥ ተርከውታል። ይህም፥ በሚጠሉት ወገኖች ላይ ያለውን ፍቅሩን ሳይቀንስ አስቀድሞ በተነገረው ትንቢት መሠረት፥ ስለ ሰው ልጆች ቤዛነት ልዩ ልዩ መከራ ተቀብሎ በመስቀል ላይ መሞ ቱን፥መቀበሩንና በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ መነሣቱን ነው።

ማቴዎስ የጻፈው
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የምሥራች ቃል

መግቢያ

ማቴዎስ ከመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነው። የጻፈውም በዓይኑ ያየ ውንና በጆሮው የሰማውን ስለሆነ፥ለክርስቶስ ሥራ የዓይን ምስክሮች ከሆኑት አንዱ ነበር። ማቴዎስ ወንጌሉን የጻፈው ክርስቶስ ወደ ሰማይ ካረገ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ነው። የማ ቴዎስ ወንጌል ዋና ዓላማ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ማስተማር ሲሆን፥በጣም የታወ ቀው የተራራው ስብከትም በዚሁ ወንጌል ውስጥ ይገኛል።

ምዕራፍ 1

1 ዘሩ ከአብርሃምና ከዳዊት ሲወርድ
ሲዋረድ የመጣው የኢየሱስ ክርስቶስ
ትውልድ ሲቆጠር ከዚህ እንደሚከተለው
ነው፥
2 አብርሃም ይስሐቅን ወለደ ፤ ይስሐቅ ያዕ
ቆብን ወለደ ፤ ያዕቆብ ይሁዳንና ወን
ድሞቹን ወለደ፤
3 ይሁዳ ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤
ፋሬስ አስሮምን ወለደ ፤ አስሮም አራ
ምን ወለደ፤
4 አራም አሚናዳብን ወለደ ፤ አሚናዳብ
ነአሶንን ወለደ ፤ ነአሶን ሰልሞንን
ወለደ፤
5 ሰልሞን ቦኤዝን ከራኬብ ወለደ ፤ ቦኤዝ
ከሚስቱ ከሩት ኢዮቤድን ወለደ ፤
ኢዮቤድ እሴይን ወለደ፤
6 እሴይ ንጉሥ ዳዊትን ወለደ ፤ ንጉሥ
ዳዊት የኦሪዮን ሚስት ከነበረችው
ከቤርሳቤህ ሰሎሞንን ወለደ፤
7 ሰሎሞን ሮብአምን ወለደ ፤ ሮብአም አቢ
ያን ወለደ ፤ አቢያ ኢዮሳፍን ወለደ፤
8 አሣፍ ኢዮሳፍጥን ወለደ ፤ ኢዮሳፍጥ
ኢዮራምን ወለደ ፤ ኢዮራም ዖዝያንን
ወለደ፤
9 ዖዝያን ኢዮአታምን ወለደ ፤ ኢዮአታም
አካዝን ወለደ ፤ አካዝ ሕዝቅያስን
ወለደ፤
10 ሕዝቅያስ ምናሴን ወለደ ፤ ምናሴ አሞንን
ወለደ ፤ አሞንም ኢዮስያስን ወለደ፤
11 ኢዮስያስ በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያን
ንና ወንድሞቹን ወለደ፤
12 ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያ
ልን ወለደ፤
13 ሰላትያል ዘሩባቤልን ወለደ ፤ ዘሩባቤል
አብዩድን ወለደ ፤ አብዩድ ኤልያቄ
ምን ወለደ ፤ ኤልያቄም አዛርን ወለደ፤
14 አዛር ሳዶቅን ወለደ ፤ ሳዶቅ አኪምን
ወለደ ፤ አኪም ኤልዩድን ወለደ፤
15 ኤልዩድ አልዓዛርን ወለደ ፤ አልዓዛር
ማታንን ወለደ ፤ ማታን ያዕቆብን
ወለደ፤
16 ያዕቆብ ዮሴፍን ወለደ ፤ ዮሴፍ የኢየሱስ
ክርስቶስ እናት የማርያም እጮኛ
ነበር።
17 ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት
ትውልድ ፥ ከዳዊት እስከ ባቢሎን
ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ ፥ ከባቢ
ሎን ምርኮ እስከ ክርስቶስ ልደት
አሥራ አራት ትውልድ ይሆናል።
18 የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ ታሪክ እን
ዲህ ነበር። እናቱ ማርያም ለዮሴፍ ታጭታ
ሳለ ፥ በድንግልናዋ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገ
ኝች። 19 እጮኛዋ ዮሴፍም ደግ ሰው ስለ
ነበር ፥ ማርያምን በሰው ፊት ሊያጋልጣት
ስላልፈለገ ውላቸውን ሰው ሳይሰማ ለማፍ
ረስ ወሰነ።
20 እልጋው ላይ ጋደም ብሎ ይህንኑ
ሲያወጣና ሲያወርድ ፥ እንቅልፍ ወስዶት
ሕልም አየ። በሕልሙም የእግዚአብሔር
መልአክ በአጠገቡ ቆሞ እንዲህ አለው።
«የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ ፥ እጮኛህ ማርያ
ምን ለመውሰድ አታመንታ። 21 ፅንሱም
የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንጂ የሌላ መስሎህ
እንዳትጠራጠር። እርስዋም ወንድ ልጅ
ትወልዳለች ፤ ስሙን ኢየሱስ ብለህ አውጣ
ለት ፤ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋ
ልና። 22 ይህ ሁሉ የሚሆነው ፥ እግዚአ
ብሔር በነቢዩ ኢሳይያስ አድሮ 23 ‘እነሆ!

ድንግል ትፀንሳለች፤ወንድ ልጅም ትወልዳ
ለች፤ስሙም አማኑኤል ይባላል' ብሎ የተና
ገረው ቃል መፈጸም ስላለበት ነው።» አማ
ኑኤል ማለትም በዕብራይስጥ ቋንቋ 'እግዚ
አብሔር ከእኛ ጋር ነው' ማለት ነው።
24 ዮሴፍም ከእንቅልፉ እንደነቃ የእግዚአ
ብሔር መልአክ እንዳዘዘው ማርያምን ወደ
ቤቱ ወሰዳት። 25 የፀነሰችው ልጅዋ እስከተ
ወለደበት ጊዜ ድረስ ድንግል ነበረች። ዮሴ
ፍም የተወለደውን ሕፃን፥ «ኢየሱስ» ብሎ
ስም አወጣለት።

ምዕራፍ 2

1 ንጉሥ ሄሮድስ የይሁዳን ክፍለ አገር
ይገዛ በነበረበት ዘመን፥ ኢየሱስ በቤተል
ሔም ከተማ ተወለደ። በዚያኑ ጊዜ የከዋክ
ብት ተመራማሪ የሆኑ የምሥራቅ አገር
ሰዎች ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው፥ 2 «በት
ርቡ የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ የሚገ
ኘው የት ነው? በምሥራቅ አገር ሆነን ኮከ
ቡን ስላየን ልንሰግድለት መጥተናል» ሲሉ
ጠየቁ።
3 የከዋክብት ተመራማሪዎቹን ጥያቄ
ሄሮድስ ሲሰማ በጣም ተደናገጠ። ወሬውም
የኢየሩሳሌምን ከተማ አተራመሰት። 4 ሄሮ
ድስ የካህናት አለቆችንና የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራንን በቤተ መንግሥቱ ሰብ
ስቦ፥ «ለመሆኑ ነቢያት ክርስቶስ የሚወለድ
በት ሥፍራ የት እንደሆነ ተናግረዋል?»
ሲል ጠየቃቸው። 5 እነርሱም፥ «አዎን፥በቤ
ተልሔም እንደሚወለድ ተናግረዋል። ነቢዩ
ሚክያስ ስለዚሁ ጉዳይ፥ 6 'ትንሺቱ ከተማ
ቤተልሔም ሆይ፥ከሌሎቹ የይሁዳ ከተሞች
በምንም አታንሺም፤ ምክንያቱም፥ ሕዝቤን
እሥራኤልን የሚጠብቅ ንጉሥ ከእንቺ ይወ
ጣልና' በማለት ተናግሯል» አሉት።
7 ከዚህ በኋላ፥ ሄሮድስ የከዋክብት ተመ
ራማሪዎቹን አስጠርቶ በቆይታ በማነጋገር
ኮከቡን ያዩበትን ትክክለኛ ጊዜ ተረዳ።
8 ለጥያቄው መልስ ካገኘ በኋላም፥ የከዋክ
ብት ተመራማሪዎቹን፥ «የሚወለድበት ቦታ
ስለታወቀ ወደ ቤተልሔም ሂዱና ሕፃኑን
ፈልጉ። ስትመለሱ ግን በዚሁ መጥታችሁ
ማግኘታችሁን ንገሩኝ» እኔም ሄጄ ልሰግድ
ለት እፈልጋለሁ» አላቸው።
9 የከዋክብት ተመራማሪዎቹም ከሄሮድስ
ጋር ቆይታ ካደረጉ በኋላ፥ ጉዞአቸውን
ቀጠሉ። በመንገድ ሳሉም ያው ኮከብ እንደ
ገና ታያቸው። እየመራም ወስዶ ሕፃኑ
ከሚገኝበት ቦታ አደረሳቸው። 10 የከዋክ
ብት ተመራማሪዎቹ ኮከቡን ሲያዩ የተሰማ
ቸው ደስታ ከመጠን በላይ ነበር።
11 ከዚያም ሕፃኑና እናቱ ማርያም ወደ
ነበሩብት ቤት ገቡ። ተንበርክከውም ለሕፃኑ
ሰገዱለት። ሳጥኖቻቸውንም ከፍተው
ወርቅ፥ ዕጣንና ከርቤ አበረከቱለት። 12 ወደ
አገራቸው በሚመለሱበትም ጊዜ እግዚአብ
ሔር በሕልም ተገልጦ ወደ ሄሮድስ እንዳይ
መለሱ አስጠነቀቃቸው። እነርሱም በኢየሩ
ሳሌም በኩል በማለፍ ፈንታ፥መንገድ አሳብ
ረው ወዳገራቸው ሄዱ።
13 የከዋክብት ተመራማሪዎቹ ከሄዱ
በኋላ፥የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ በሕ
ልም ተገለጠለት። «ተነሥ! መቼ እንደም
ትመለስ እስካስታውቅህ ድረስ ሕፃኑንና እና
ቱን ይዘህ፥ ወደ ግብፅ ሂድና በዚያ ቆይ።
ሄሮድስ ሕፃኑን ለመግደል ጥረት በማድረግ
ላይ ይገኛል» አለው። 14 ዮሴፍም በዚያው
ምሽት ሕፃኑንና ማርያምን ይዞ ወደ ግብፅ
ሸሸ። 15 ከዚያም፥ ንጉሥ ሄሮድስ እስከ
ሞተበት ዘመን ድረስ በግብፅ አገር ኖረ።
ይህም የሆነው፥ «ልጄን ከግብፅ አገር ጠራ
ሁት» በማለት እግዚአብሔር በነቢዩ አፍ
የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነበር።
16 ሄሮድስ፥ የከዋክብት ተመራማሪዎቹ
እንዳታለሉት በተረዳ ጊዜ፥በጣም ተናደደ።
ወታደሮቹ ወደ ቤተልሔም ከተማና በአካባ
ቢዋ ወደሚገኙት መንደሮች ሄደው፥ዕድሜ
ያቸው ሁለት ዓመትና ከዚያም በታች የሆ
ናቸውን ሕፃናት ሁሉ እንዲፈጁዋቸው
አዘዘ። ምክንያቱም የከዋክብት ተመራማሪ
ዎቹ ከኮከቡን ያዩት ከሁለት ዓመት በፊት
መሆኑን ነግረውት ነበርና። ወታደሮቹም
በታዘዙት መሠረት ወደ ከተሞቹ ሄደው
ሕፃናቱን ፈጁዋቸው። 17 ሄሮድስ በሕፃናቱ
ላይ የፈጸመው ግድያ ነቢዩ ኤርምያስ፥
18 «በራማ ብዙ ልቅሶና ዋይታ የሞላበት
የኀዘን ጩኸት ተሰማ። ራሔል ስለ ልጆ
ችዋ አለቀሰች። ነገር ግን ልጆችዋ ሁሉ
በማለቃቸው ለመጽናናት አልቻለችም»
ብሎ የተናገረውን ቃል መፈጸም ያመለከ
ታል።
19 ሄሮድስ ከሞተ በኋላ የእግዚአብሔር
መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ተገልጦ፥
20 «ሕፃኑን ለመግደል ይጥሩ የነበሩት ስለ
ሞቱ፥ ተነሣ፥ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ
እሥራኤል አገር ተመለስ» አለው።
21 ዮሴፍም ውሎ ሳያድር ሕፃኑንና እና
ቱን ይዞ ወደ እሥራኤል አገር ተመ[illegible]ስ።
22 ነገር ግን የሄሮድስ ልጅ አርኬላዎስ የይ

ሁዳ ንጉሥ መሆኑን በጉዞ ላይ እንዳለ በመ
ስማቱ ሥጋት አደረበት። እግዚአብሔርም
በሕልም እንደገና ተገልጦ ወደ ይሁዳ
ከፍለ አገር እንዳይሄድ አስጠነቀቀው።
23 ስለዚህ ወደ ገሊላ ሄዶ ናዝሬት በምት
ባል ከተማ መኖር ጀመረ። ይህም በመሆኑ፥
በነቢያት አንደበት ስለ መሲሑ፥ «ናዝራዊ
ይባላል» ተብሎ የተነገረው ቃል ተፈጸመ።

ምዕራፍ 3

1 በዚያን ወራት መጥምቁ ዮሐንስ በይ
ሁዳ በረሃ ያስተምር ነበር። 2 ትምህር
ቱም ፥ «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና
ንስሐ ግቡ፤ ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ»
የሚል ነበር። 3 ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት
ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ መም
ጣት እንዲህ ሲል ተናግሮ ነበር። «በበረሃ
ውስጥ እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ። 'የጌ
ታን መንገድ አዘጋጁ፤ መሄጃውንም አስተካ
ክሉ።'»
4 ዮሐንስ ከግመል ጠጉር የተሠራ ባና
ይለብስና ወገቡንም በቆዳ ቀበቶ ይታጠቅ
ነበር። የሚበላውም አንበጣና የጣዝማ ማር
ነበር። 5 ብዙ ሰዎች የዮሐንስን ትምህርት
ለማዳመጥ ከኢየሩሳሌምና ከዮርዳኖስ ወንዝ
አካባቢ ፥ እንዲሁም ከይሁዳ ከፍለ ሀገር
ይመጡ ነበር። 6 ኃጢአታቸውን እየተናዘ
ዙም በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ ያጠምቃ
ቸው ነበር።
7 ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን በመባል የታ
ወቁ ሁለት የተለያዩ የአይሁድ ሃይማኖት
ክፍሎች ፥ ወደ እርሱ በብዛት ለመጠመቅ
ሲመጡ ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው፥ «እና
ንተ የእባብ ልጆች ፥ ለመሆኑ ከሚመጣው
የእግዚአብሔር ቁጣ ለማምለጥ እንደምት
ችሉ ማን ጠቆማችሁ? 8 መጠመቅ ከፈለጋ
ችሁ ኃጢአታችሁን የተዋችሁ መሆናችሁን
የሚያረጋግጥ መልካም ሥራ አሳዩ።
9 'ወዲህ አይሁዶች ፥ ‹ወዲህ የአብርሃም
ዘሮች በመሆናችን ምንም አይነካንም› እያላ
ችሁ ራሳችሁን አታታሉ። እንዲህ ያለው
አቋም ምንም አያዋጣችሁም። እግዚአብ
ሔር እነዚህን ድንጋዮች አንሥቶ የአብር
ሃም ዝርዮች ሊያደርጋቸው ይችላል።
10 «የእግዚአብሔር የፍርድ መጥረቢያ
ፍሬ የማያፈራውን ዛፍ ለመቁረጥ ተሰንዝር
አል። ፍሬ የማያፈሩ ዛፎች ተቆርጠው
ይቃጠላሉ።
11 «ኃጢአታችሁን ተናዛችሁ የተመለሳ
ችሁትን እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር
ግን ከእኔ የበለጠ ይመጣል። ከእኔ በጣም
የበለጠ ከመሆኑ የተነሣም ፥ ጫማውን እን
ኳን ለመሸከም ፥ ብቃት የለኝም። እርሱ
በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል።
12 መንሹም በእጁ ነውና ፍሬውን ከገለባው
ይለያል፤ ገለባውንም በማይጠፋ እሳት ያቃጥ
ለዋል፤ ፍሬውን ግን ለይቶ ጎተራ ይከተ
ዋል።»
13 በዚያኑ ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ እጅ
ለመጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ
ወረደ። 14 ዮሐንስ ግን፥ «ፈጽሞ እሳደርገ
ውም። አንተ አጥምቀኝ እንጂ እንዴት እኔ
አጠምቅሃለሁ? የተገላቢጦሽ እኔ አንተን
ላጠምቅህ? አይደረግም!» አለው።
15 ኢየሱስም ፥ «ግድ የለህም አይጭነ
ቅህ ፥ ዝም ብለህ አጥምቀኝ። ይህንን ማድ
ረጉ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ሆኖ አግኝቼዋ
ለሁና» አለው። ከዚያም ዮሐንስ ኢየሱስን
አጠመቀው። 16 ተጠምቆም ከውኃው
ሲወጣ ፥ ሰማይ ተከፍቶ መንፈስ ቅዱስ በር
ግብ አምሳል በላዩ አንጥበበት አየ፤ 17 ከሰ
ማይም ፥ «የምወደው ልጄ ይህ ነው ፥ በእ
ርሱ እጅግ ደስ ይለኛል» የሚል ድምፅ
ተሰማ።

ምዕራፍ 4

1 ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ
በሰይጣን እንዲፈተን ወደ ምድረ በዳ
ወሰደው። 2 በምድረ በዳም አርባ ቀንና
አርባ ሌሊት ስለ ጾመ በጣም ተራበ።
3 ከዚያም ፥ ሰይጣን ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ድን
ጋዮችን ወደ እንጀራ ለውጠ እንዲመገብ
በማሳሰብ፥ «እንዲህ ብታደርግ እኮ! የእግዚ
አብሔር ልጅ መሆንህ ይረጋገጥ ነበር»
ሲል ፈተነው።
4 ኢየሱስም ፥ «አንተ እንደምትለው ሳይ
ሆን ፥ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለው ፥
'ሰው በእንጀራ ብቻ መኖር አይችልም።
ዋናው ቁም ነገር ፥ የእግዚአብሔርን ቃል
መቀበልና በእርሱም እየተመሩ መኖር
ነው›» ሲል መለሰለት።
5 ቀጥሎም ሰይጣን ኢየሱስን ወደ ኢየሩ
ሳሌም ከተማ ወስዶ ፥ ከቤተመቅደሱ ጣራ
አናት ላይ አወጣው። 6 «የእግዚአብሔር
ልጅ መሆንህ እንዲታወቅ ፥ እስቲ ከዚህ
ጣራ ላይ ወደ ምድር ዝለል! በመጻሕፍት
ውስጥ እንደተጻፈው ፥ 'እግዚአብሔር መላ
እክቱን ልኮ ከጉዳት ስለሚጠብቅህ ፥ አትፈ
ጠፈጥም›» አለው።
7 ኢየሱስም መለሰና፥ «እንደዚሁም ‹ጌ

ጻሕፍት፥ ‘እግዚአብሔር አምላክህን አትፈ
ታተኑም፣ ተብሎ ተጽፎአልና፥ እንዲህ ያለ
ውን ነገር ፈጽሞ አላደርገውም» አለው።
8 ከዚያም ሰይጣን ኢየሱስን ከትልቅ
ተራራ ላይ አወጣው። የዓለምንም መንግሥ
ታት ከነክብራቸው አሳየውና፥ 9 «ወድቀህ
ስገድልኝና ይህንን የምታየውን ሁሉ ልስ
ጥህ» አለው።
10 ኢየሱስም፥ «አንተ ሰይጣን! ከፊቴ
ራቅ! የእግዚአብሔር ቃል፥ ‘ጌታ አምላክ
ህን ብቻ አምልክ፣ ለእርሱም ብቻ ስገድ፣’
ነው የሚለው» አለው።
11 ሰይጣንም ወዲያው ከፊቴ ጠፋ። የእ
ግዚአብሔር መላእክትም መጥተው ኢየሱ
ስን አገለገሉት።
12-13 ኢየሱስ፥ የመጥምቁ ዮሐንስን መታ
ሠር እንደሰማ፥ የይሁዳን ክፍል ሀገር ትቶ
በገሊላ አውራጃ ወደምትገኘው ወደ ናዝ
ሬት ከተማ ለመኖር ሄደ። በዚያም ብዙ
ሳይቆይ በዛብሎንና በንፍታሌም አውራጃ
አቅራቢያ፥ ከገሊላ ሐይቅ አጠገብ በምትገ
ኘው በቅፍርናሆም ከተማ መኖር ጀመረ።
14 እንዲህ ሊሆን የቻለውም፥ ነቢዩ ኢሳይ
ያስ፥ 15-16 «በሐይቅ አካባቢ የሚገኙ የዛብ
ሎንና የንፍታሌም ምድር ነዋሪዎች፣ እንዲ
ሁም ብዙ አሕዛብ የሚኖሩባቸው ከዮርዳ
ኖስ ወንዝ ማዶ የሚገኙ የላይኛው ገሊላ
አካባቢዎች ሁሉ፥ ጨለማው ተወግዶላቸው
ታላቅ ብርሃን አዩ። በሞት ጥላ ሥር ለሚኖ
ሩትም ብርሃኑ ደረሳቸው» በማለት የተናገ
ረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው። 17 ከዚ
ያን ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስ፥ «ንስሐ ግቡ፣ ወደ
እግዚአብሔርም ተመለሱ፣ የእግዚአብሔር
መንግሥት ቀርባለችና» እያለ ማስተማር
ጀመረ።
18 አንድ ቀን ኢየሱስ በገሊላ ሐይቅ
አጠገብ ሲያልፍ፥ ዓሣ በማጥመድ ሥራ
የሚተዳደሩ ሁለት ወንድማማች በአንዲት
ጀልባ ሆነው ዓሣ ሲያጠምዱ አየ። አንዱ
በጓላ ጴጥሮስ ተብሎ የተሠየመው ስምዖን
ሲሆን፥ ሌላው ደግሞ እንድርያስ ይባላል።
19 ኢየሱስም ወንድማማቹን፥ «ተከተ
ሉኝ፣ እኔም የሰው ነፍስ እንድታጠምዱ አደ
ርጋችኋለሁ» አላቸው። 20 እነርሱም መረባ
ቸውን ትተው ወዲያውኑ ተከተሉት።
21 ጥቂት እልፍ እንዳለም፥ ያዕቆብና
ዮሐንስ የተባሉ ሌሎች ወንድማማች፥ ከአባ
ታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በጀልባ ሆነው
መረባቸውን ሲጠጋግኑ አያቸው። እነርሱ
ንም እንዲከተሉት ጠራቸው። 22 እነርሱም
ሥራቸውን ወዲያውኑ አቁመው፥ አባታቸ
ውን ጀልባው ላይ እንዳለ ትተው፥ ኢየሱስን
ተከተሉት።
23 ኢየሱስም ምኩራቦች (የአይሁድ
ጸሎት ቤቶች) ውስጥ እያስተማረ፥ የእግዚአ
ብሔርንም መንግሥት የምሥራች ቃል በደ
ረሰበት ሁሉ እያወጀ፥ በገሊላ አገር ይዘዋ
ወር ነበር። በደረሰበትም ቦታ ሁሉ፥ ልዩ
ልዩ በሽታና ደዌ ያለባቸውን ሰዎች ይፈ
ውስ ነበር። 24 ይፈጽመው የነበረው ተአ
ምር ከገሊላ ወሰን አልፎ በመሰማቱም፥ ከሶ
ርያ ድረስ ፈውስ የሚሹ በሽተኞች ወደ
እርሱ ይመጡ ነበር። የሚያሰቃያቸው በሽታ
ምንም ዓይነት ቢሆን መፈወስ አያቅ
ተውም ነበር። ርኩስ መንፈስ ያደረባቸ
ውን፥ ያበዱትንና ሽባ የሆኑትን ሁሉ ይፈው
ሳቸው ነበር። 25 ከዚህም የተነሣ ከገሊላና
ከ‘አሥሩ ከተሞች’ ፥ ከኢየሩሳሌምና ከመ
ላው ይሁዳ፥ እንዲሁም ከዮርዳኖስ ማዶ
የመጡ ብዙ ሰዎች ኢየሱስን ይከተሉት
ጀመር።

ምዕራፍ 5

1 አንድ ቀን ብዙ ሕዝብ እንደተሰበ
ሰበ፥ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ይዞ ወደ
ተራራ ወጣና ተቀመጠ። 2 እንደሚከተለ
ውም አስተማራቸው።
3 «በመንፈሳቸው ትሑት የሆኑ የተባረኩ
ናቸው፣ መንግሥተ ሰማይ ለእነርሱ ናትና።
4 «የሚያዝኑ የተባረኩ ናቸው፣ መጽናና
ትን ያገኛሉና።
5 «የዋሆች የተባረኩ ናቸው፣ የምድር
በረከት የእነርሱ ነውና።
6 «ጽትክልኛውን ነገር ማድረግ የሚመኙ
የተባረኩ ናቸው፣ እግዚአብሔር ምኞታቸ
ውን ይፈጽምላቸዋልና።
7 «ሰዎችን የሚያፈቅሩና ይቅርታ የሚያ
ደርጉ የተባረኩ ናቸው፣ እነርሱም ይቅርታ
ይደረግላቸዋልና።
8 «ንጹሕ ልብ ያላቸው የተባረኩ
ናቸው፣ እግዚአብሔርን ያዩታልና።
9 «ሰላምን ለመመሥረት የሚጥሩ የተባ
ረኩ ናቸው፣ የእግዚአብሔር ልጆች ተብ
ለው ይጠራሉና።
10 «በጎ ነገርን በመፈጸማቸው ምክንያት
መከራን የሚቀበሉ የተባረኩ ናቸው፣ የእግዚ
አብሔር መንግሥት ወራሾች ይሆናሉና።
11 «በእኔ በማመናችሁ ምክንያት ሰዎች
ቢዘልፉአችሁ መከራ ቢያሳይዋችሁ፣ ና
በሐሰት ስማችሁን ቢያጠፉት ፈጽሞ

አይክፋችሁ!
12 «ይልቁንም በሰማይ ዋጋችሁ እጥፍ
መሆኑን አውቃችሁ ደስ ይበላችሁ። ከእና
ንተ በፊት የነበሩ ነቢያት ስደትና መከራ
የተቀበሉ መሆናቸውን አትርሱ።
13 «እናንተ ፡ የሰው ኑሮ ጣዕምና ጤና
እንዲኖረው የምታደርጉ የዓለም ጨው
ናችሁ። ነገር ግን የጨውነት ጣዕማችሁ
ከተለያችሁ ዓለምን ምን ሊበጀው ነው?
ጣዕም እንደሌለው ጨው ከሆናችሁ እንደ
ማይረባ ነገር ተጥላችሁ በእግር ትረገጣላ
ችሁ። 14 እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።
በኮረብታ ላይ የተሠራች ከተማ ልትሰወር
አትችልም። 15-16 እንዲሁም ብርሃናችሁ
ለሰው ሁሉ እንዲታይ አድርጉ እንጂ አትሰ
ውሩት። መልካም ሥራችሁን አይተው የሰ
ማይ አባታችሁን እንዲያመሰግኑት ሥራ
ችሁ ለሰዎች ደምቆ ይታይ።
17 «ወደዚች ምድር የመጣሁበት ምክን
ያት ግልጽ እንዲሆንላችሁ ያስፈልጋል።
አመጣጤ ፡ የሙሴን ሕግና የነቢያትን ቃል
ለመፈጸም ፡ በተግባርም ላይ ለማዋል እንጂ
ለመሻር አይደለም። 18 በመጽሐፍ የተጻ
ፈው የሕግ ቃል ሁሉ ወደ ታለመለት ግብ
ሳይደርስ እንደማይቀር ላረጋግጥላችሁ እወ
ዳለሁ። 19 ስለዚህ ፡ ማንም ሰው ከተጻፈው
የሕግ ቃል መካከል አነስተኛዋን ክፍል
እንኳን ቢተላለፍና ፡ ሌሎችም የእርሱን አር
አያ እንዲከተሉ ቢያስተምር ፡ በመንግሥተ
ሰማይ ዝቅተኛ ሥፍራ ይሰጠዋል። ነገር
ግን የሕጉን ቃል ራሱ እየፈጸመ ፡ ሌሎችም
እንዲፈጽሙት የሚያስተምር በመንግሥተ
ሰማይ ከፍተኛ ሥፍራ ይሰጠዋል።
20 «ጽድቃችሁ ከፈሪሳውያንና ከአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራን ሥራ ልቆ ካል
ተገኘ ፡ በምንም ዓይነት መንግሥተ ሰማይ
መግባት እንደማትችሉ አስገነዝባችኋለሁ።
21 «በሙሴ ሕግ ፡ 'የገደለ ይሙት'
ተብሎ መታዘዙን ታውቁ የለም? 22 እኔ
ግን ይህን ሕግ በማጠናከር ፡ በውጪም ሆነ
በቤታችሁ ውስጥ በከንቱ ብትቆጡ የሚፈረ
ድባችሁ መሆኑን እንድታውቁ እፈልጋ
ለሁ። ማንም ጓደኛውን 'ደኃ' ብሎ ቢሳ
ደብ ለፍርድ ይቀርባል። ጓደኛውን 'ደን
ቆሮ' ብሎ የተራገመ ደግሞ ለገሃነም እሳት
ይዳረጋል።
23 «ስለዚህ ፡ መሥዋዕትህን ለእግዚአብ
ሔር ለማቅረብ ከመሠዊያው ፊት ቆመህ
ሳለህ ፡ ጓደኛህን ማስቀየምህ ትዝ ካለህ
24 መሥዋዕትህን ከማቅረብህ በፊት ፡ በቀጥታ
ወደ ጓደኛህ ዘንድ ሄደህ ይቅርታ ጠይቀህ
ታረቀው። መሥዋዕትህን ለእግዚአብሔር
ማቅረብ የሚገባህ ከዚያ በኋላ ነው። 25 እን
ዲሁም ባላጋራህ ከስሶህ ፍርድ ቤት አቅርቦ
እንዳያስፈርድብህ አስቀድመህ ተስማማ።
26 ካስፈረደብህ ግን ያለህን ሁሉ እስከትጨ
ርስ ድረስ ከእሥር ቤት እንደማትወጣ
እወቅ።
27 «የሙሴ ሕግ ፡ 'አታመንዝር' ይላል።
28 እኔ ግን እላችኋለሁ ፡ ሴትን አይቶ የሚመ
ኛት በልቡ ውስጥ ከእርሷ ጋር አመንዝ
ሯል። 29 ስለዚህ ኃጢአት ላይ ለመውደቅ
የበቃኸው በዓይንህ ምክንያት ከሆነ ፡ ዓይን
ህን ያሳተውን የልብህን ክፉ አሳብ አውጣና
ጣለው። በመጨረሻ ለዘላለም ወደ ገሃነም
ከምትወርድ ጊዜያዊ የሆነውን ሥጋዊ ፈቃ
ድህን ብታጣ ይሻልሃልና። 30 የቀኝ እጅህ
ኃጢአት እንድትሠራ ካደረገህ ፡ እጅህን ያሳ
ተውን የልብህን ክፉ አሳብ ከእንተ አስወግ
ደው። በመጨረሻ ወደ ገሃነም ከመጣል
ይልቅ ክፉ ሥራህን ቆርጠህ ጥለህ መንግ
ሥተ ሰማይ መግባት ይሻልሃልና።
31 «የሙሴ ሕግ ፡ 'ሚስቱን ለመፍታት
የሚፈልግ የፍቺ ወረቀት በመስጠት ሊያሰ
ናብታት ይችላል' ይላል። 32 እኔ ግን እንደ
ዚህ አልላችሁም። ስታመነዝር ካላገኛት
በስተቀር ፡ ሚስቱን የሚፈታ ባል እንድታመ
ነዝር ያደርጋታል። የተፋታችውንም ሴት
ያገባ ያው አመንዝራ ነው።
33 «አሁንም የሙሴ ሕግ ፡ 'ለእግዚአብ
ሔር የገባኸውን ቃለ መሐላ በሙሉ ፈጽ
መው እንጂ አታፍርሰው' ይላል። 34 እኔ
ግን ፡ መማል ፈጽሞ አይገባም እላችኋለሁ።
ሰማያት የእግዚአብሔር ዙፋን የተዘረጋባ
ቸው ስለሆኑ ሰማያትን ጠርቶ መማል አይገ
ባም። 35 ምድርም የእግሩ ማረፊያ በመሆኑ
የምድርን ስም ጠርታችሁ አትማሉ። ኢየሩ
ሳሌምም የታላቁ ንጉሥ ዋና ከተማ በመ
ሆኗ ስሟን ጠርታችሁ አትማሉ። 36 በራሳች
ሁም ቢሆን አትማሉ ፡ ምክንያቱም ከጠጉራ
ችሁ መካከል አንዷንን እንኳን ነጭ
ወይም ጥቁር የማድረግ ችሎታ የላችሁ
ምና። 37 ስለዚህ ስትናገሩ ፡ የሚሆነውን ፡
'ይሆናል' ፤ የማይሆነውንም ፡ 'አይሆንም'
ማለት ብቻ ይበቃል። ከአንደበታችሁ የሚ
ወጣውን የተስፋ ቃል በመሐላ ለማጠናከር
መሞከሩ ግን ፡ ከክፉው ከሰይጣን የሚመጣ
አሳብ ነው።
38 «የሙሴ ሕግ ፡ 'የሰውን ዓይን ያጠፋ
የራሱም ዓይን እንዲጠፋ ፡ የሰውን ጥርስ የሰ

በረ የራሱም ጥርስ እንዲሰበር' ይላል።
39 እኔ ግን እንዲህ እልሃለሁ፥ 'እከሌ አጥቅ
ቶኛልና እኔም ላጥቃው' አትበል። አንዱን
ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታ ሌላውን ጉንጭ
ህን አዙርለት። 40 ከሳሽህ ፍርድ ቤት አቅር
ቦህ ሽሚዝህ ቢፈረድለት፥ ኮትህን ጨምረህ
ስጠው። 41 ሰዎች ዕቃቸውን አሸክመው
አንድ ኪሎ ሜትር እንድትሄድ ቢያስገድ
ዱህ፥ ሁለተኛውን ኪሎ ሜትር በፈቃድህ
ተሸክመህላቸው ሂድ። 42 ለሚለምንህ ስጥ፤
ከአንተ ሊበደር ለሚፈልግም አትከልከ
ለው።
43 «በሙሴ ሕግ 'ወዳጅህን ውደድ፤ጠላ
ትህን ጥላ' የሚል ቃል አለ። 44 እኔ ግን፥
ጠላቶቻችሁን ውደዱ ለሚያሳድዷችሁም
ጸልዩ እላችኋለሁ። 45 እንደዚህም በማድረ
ጋችሁ በሰማይ ላለው አባታችሁ እውነተኛ
ልጆች መሆናችሁን ታረጋግጣላችሁ። በእግ
ዚአብሔር ዘንድ ማድላት የለም። ለክፉዎ
ችም ለደጎችም ፀሐይን እኩል ያወጣል።
ዝናብንም የሚያዘንበው ለኃጢአተኞችም
ሆነ ለጻድቃን እኩል ነው። 46 የሚወዷች
ሁን ብቻ የምትወዱ ከሆነ ምን ፋይዳ
አለው? ክፉዎችስ ይህንኑ ያደርጉ የለምን?
47 የቅርብ ጓደኞቻችሁን ብቻ የምትወዱ
ከሆነ፥ በእናንተና በሌሎች መካከል ልዩነቱ
ከምኑ ላይ ነው? ይህንንማ አሕዛብስ ያደር
ጉት የለምን? 48 ስለዚህ የሰማዩ አባታችሁ
እንከን የማይገኝበት እንደሆነ ሁሉ፥ እናን
ተም እንደ እርሱ እንከን የማይገኝባችሁ
ሁኑ።»

ምዕራፍ 6

1 «በሰዎች ዘንድ ይታይልን፥ ይታወቅ
ልን፥ ብላችሁ በጎ አድራጎታችሁን በይፋ
አታውጡት። የዚህ ዓይነቱ ከንቱ አድራጎት
ከሰማዩ አባታችሁ ዘንድ የሚጠብቃችሁን
ዋጋ ያሳጣችኋልና።
2 «ቸርነታቸው እንዲታይላቸው በየአ
ውራ ጐዳናው፥ በያደባባዩና በየምኩራቡ
አካባቢ፥ ጥሩምባ እንደሚያስነፉ ግብዞች፥
አንተም ለድሆች ምጽዋት በምትሰጥበት
ጊዜ፥ ይሰማልኝ ይታወቅልኝ ብለህ አታድር
ገው። እውነቱን ልንገራችሁ? እነርሱ የሚ
ያገኙት ዋጋ ቢኖር፥ በሰዎች ዘንድ መታየ
ትን ብቻ ነው። 3 አንተ ግን፥ ለድሆች ስት
ሰጥ በምሥጢር አድርገው። ቀኝ እጅህ
የሚያደርገውን እንኳን ግራ እጅህ አይ
ወቅ። 4 የልብህን መርምሮ የሚያውቀው
የሰማዩ አባትህም፥ በምሥጢር ላደረግኸው
በጎ ሥራ ዋጋህን በግልጽ ይከፍልሃልና።
5 «ስትጸልይም በመንገድ ጻርና በምኩ
ራብ ውስጥ ለሰዎች በሚታይ ቦታ ቆመው፥
ጸሎተኛ ለመምሰል እንደሚፈልጉት እንደ
ግብዞች አትሁን። እንደ እውነቱ ከሆነ፥ እነ
ርሱ የሚያገኙት ዋጋ ቢኖር፥ በሰዎች ዘንድ
መታየትን ብቻ ነው። 6 አንተ ግን፥ ስትጸ
ልይ ለብቻህ ሁነህ፥ በርህንም ዘግተህ፥ በስ
ውር ወደ ሰማዩ አባትህ ጸልይ። የልብህን
መርምሮ የሚያውቀው አባትህም ዋጋህን
በግልጽ ይከፍልሃል።
7-8 «አንዱን ጸሎት ደግመው ደጋግ
መው በማነብነብ ብቻ፥ጸሎታቸው የሚሰማ
ላቸው እንደሚመስላቸው እንደ አሕዛብ
ስትጸልይ አታነብንበ። የሰማዩ አባታችሁ
ከመጸለያችሁ በፊት ምን ምን እንደሚያስፈ
ልጋችሁ ያውቃልና። እናንተ ግን ስትጸልዩ
እንደዚህ በሉ፥
9 'በሰማይ የምትኖር አባታችን ሆይ፥
ስምህ ይቀደስ፤
10 መንግሥትህ ትምጣ፥ ፈቃድህ በሰማይ
እንደሆነ እንዲሁም በምድር ይሁን።
11 የዕለት እንጀራችንን ዛሬም ስጠን።
12 የበደሉንን ይቅር እንደምንል፥ በደላችንን
ሁሉ ይቅር በለን።
13 ወደ ፈተናም አታግባን። ከክፉ ሁሉ
ጠብቀን እንጂ። መንግሥትና ኃይል፥
ክብርም ለዘላለም የአንተ ነውና፤
አሜን።'
14-15 «ለበደሏችሁ ሰዎች ይቅርታ ካደረ
ጋችሁ፥ የሰማዩ አባታችሁ የእናንተንም
በደል ይቅር ይላችኋል። ነገር ግን ለበደሏ
ችሁ ይቅርታ የምታደርጉላቸው ካልሆና
ችሁ፥ እግዚአብሔር የእናንተንም በደል
ይቅር አይልላችሁም።
16 «በምትጾሙበትም ጊዜ መጸማቸው
እንዲታወቅላቸውና ከንፈር እንዲመጠጥላ
ቸው፥ ደክመውና ጠውልገው እንደሚታዩ
እንደ ግብዞች አትሁኑ። እንደ እውነቱ
ከሆነ፥ እነርሱ የሚያገኙት ዋጋ ቢኖር፥ በሰ
ዎች ዘንድ መታየትን ብቻ ነው። 17 አንተ
ግን፥ በምትጾምበት ጊዜ ራስህን ዘይት ተቀባ
ፊትህም የፈካ ይሁን። 18 መጾምህን፥ የልብን
መርምሮ ከሚያውቀው ከሰማዩ አባትህ በስ
ተቀር ሌላ አይወቀው። እርሱም ዋጋህን
በግልጽ ይከፍልሃል።
19 «ሊዝገና ሊሻግት፥ እንዲሁም ሊሰረቅ
በሚችልበት በዚህ ምድር ላይ ሀብትህን
አታከማች። 20 ነገር ግን ሀብትህን ሌባ ሊሰ
ርቀው በማይችልበትና የዋጋም ውጣ

ውረድ በሌለበት በሰማይ አከማች። 21 ሀብ
ትህ በሰማይ ከሆነ ልብህም እዚያው ይሆና
ልና።
22 «ዓይንህ የጠራ ከሆነ ሁለንተናህ በብ
ርሃን የተጥለቀለቀ ይሆናል። 23 ነገር ግን
ዓይንህ በክፉ አሳብና ምኞት ከታወረ፥ጥቅ
ጥቅ ካለ ጨለማ ውስጥ ትገኛለህ ማለት
ነው። እንዲህ ያለው ጨለማ ደግሞ የዋዛ
እንዳይመስልህ!
24 «ሁለት ጌቶች ማገልገል አትች
ሉም–እግዚአብሔርንና ገንዘብን–የግድ አን
ዱን ጠልታችሁ ሌላውን መውደዳችሁ ፥
ወይንም ለአንዱ ተገዝታችሁ ሌላውን መና
ቃችሁ አይቀርምና። ስለዚህ ነገር ልንገራ
ችሁ፤
25 «'ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን?
ምንስ እንለብሳለን?' በማለት አትጨነቁ።
ሕይወታችሁና መላ ሰውነታችሁ ከሚበላና
ከሚለበስ ነገር ይበልጣሉ። 26 ለምን ወፎ
ችን አትመለከቱአቸውም? 'ምን እንበላ
ለን?' በማለት ይጨነቃሉ? ፈጽሞ! እነርሱ
እንደሆኑ አያርሱም፤ አይዘሩም፤ አያጭዱም፤
በጎተራም አይከቱም። የሰማዩ አባታችሁ
ግን ይመግባቸዋል። እግዚአብሔር ለወፎች
ይህን ያህል የሚያስብላቸው ከሆነ፥ ለእናን
ተስ? በእውነቱ ከዚህ የበለጠ ነው የሚያስ
ብላችሁ። 27 ለመሆኑ ከእናንተ መካከል
ተጨንቆና ተጠቦ በዕድሜው ላይ የአንዷት
ቀን ጊዜ መጨመር የሚችል አለ?
28 «'ምን እንለብሳለን?' ብላችሁም አት
ጨነቁ። የሜዳ አበቦችን ተመልከቱአቸው።
አይፈትሉም ፥ ልብስ ለማግኘትም አይል
ፉም። 29 ያን ያህል ክብር የነበረው ንጉሥ
ሰሎሞን እንኳ ፥ የአበቦችን ያህል ባማረ
ልብስ አላሸበረቀም። 30 እግዚአብሔር ዛሬ
ታይተው ነገ የሚጠፉትን አበቦች ይህን
ያህል እንዲያሸበርቁ ካደረገ፥ለእናንተስ እን
ዴት የበለጠ አያስብላችሁም? እናንተ እም
ነት የጐደላችሁ!
31-32 «ስለዚህ ፥ 'ምን እንበላለን? ምንስ
እንለብሳለን?' ብላችሁ ፈጽሞ አትጨነቁ።
ለምንስ እንደ አሕዛብ ትሆናላችሁ? አሕ
ዛብ ስለ እነዚህ ነገሮች አጥብቀው መጨነ
ቅና መጠበብ ያበዛሉ። እናንተ ይህ ሁሉ
እንደሚያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ
ስለሚያውቅ አትጨነቁ። 33 ከሁሉ አስቀድ
ማችሁ ግን የእግዚአብሔርን መንግሥትና
ጽድቁን ፈልጉ። የሚያስፈልጋችሁንም ሌላ
ውን ነገር ሁሉ ለእርሱ ተዉለት። እርሱ
ይሰጣችኋል።
34 «ስለነገም አትጨነቁ። ነገ በእግዚአብ
ሔር እጅ መሆኑን እወቁ። ቁም ነገሩ ለነ
ገና ለተነገወዲያ ማሰቡን ትቶ የዕለት ዕለ
ቱን ኑሮ መኖር ፥ችግሩንና ውጣ ውረዱንም
በዕለቱ መቋቋም ነው።»

ምዕራፍ 7

1 «ሰዎች እንዳይዘልፏችሁ በሰዎች
ላይ የዘለፋ ቃል አትሠንዝሩ። 2 በሰዎች
ላይ የምታደርጉትን ነገር እነርሱም በእና
ንተ ላይ ማድረጋቸው የማይቀር ነገር
ነውና። 3 ስለዚህ ይህን ከመሰለው አድራ
ጎት ተጠበቁ። አስቀድመህ በራስህ ዓይን
ውስጥ ያለውን ፍልጥ አውጣና ከዚያ
በኋላ በወንድምህ ዓይን ውስጥ ያለውን
ጉድፍ እይ። 4 በዓይንህ ውስጥ በተጋረ
ጠው ፍልጥ ምክንያት ማየት ተስኖህ
እያለ፥ 'ወንድሜ ሆይ! ዓይንህ ውስጥ የገባ
ውን ጉድፍ ላውጣልህ' እንዴት ማለት
ትችላለህ? 5 አንተ ግብዝ! አስቀድመህ በዓ
ይንህ ውስጥ የተጋረጠውን ፍልጥ አውጣ!
ከዚያ በኋላ በወንድምህ ዓይን ውስጥ የገባ
ውን ጉድፍ ለማውጣት እጥርተህ ማየት
ትችላለህ።
6 «ቅዱስ የሆነውን ነገር ለውሾች አት
ስጡ። ዕንቁዎቻችሁንም በአሳማዎች ፊት
አትጣሉ። ዕንቁውን በእግራቸው ረጋግጠው
እናንተን ለማጥቃት ፈታቸውን ያዞሩባችኋ
ልና።
7 «ለምኑ ፥ ይሰጣችኋል። ፈልጉ ፥ ታገኛላ
ችሁ። በር አንኳኩ ፥ ይከፈትላችኋል። 8 የሚ
ለምን ሁሉ ይሰጠዋል፤ የሚፈልግም ሁሉ
ያገኛል። በር ለሚያንኳኳም በሩ ይከፈትለ
ታል። 9 ከእናንተ መካከል አንድ አባት
ልጁ ዳቦ እንዲሰጠው ቢለምነው በዳቦ
ፈንታ ድንጋይ ይሰጠዋል? 10 ወይም ደግሞ
ልጁ አባቱን ዓሣ ስጠኝ ብሎ ቢለምነው ፥
ዓሣ ነው ብሎ መርዛም እባብ ይሰጠዋል?
እንዴት ተደርጎ! 11 ታዲያ ፥ እናንተ ልበ
ደንዳኖችና ኃጢአተኞች ሆናችሁ ሳለ ለል
ጆቻችሁ መልካም ስጦታ ማድረግ ካወቃ
ችሁ ፥ የሰማዩ አባታችሁማ ለሚጠይቁት
ሁሉ መልካም ስጦታን እንዴት አይሰጣች
ውም?
12 «ሌሎች ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉ
ትን ነገር እናንተም አድርጉላቸው።
ሙሴም ነቢያትም አበክረው ያስተማሩት
ይህንኑ ነውና።
13 «መንግሥተ ሰማይ መግባት የሚቻ
ለው በጠባቡ በር በማለፍ ብቻ ነው። ወደ

ጥፋት የሚወስደው መንገድ ግን ጥርጊያ
ጐዳና ነው። ብዙዎችም ወደዚያ ጐዳና
ይጓዛሉ። 14 ነገር ግን ወደ ዘላለም ሕይወት
የሚያደርሰው መንገዱም በሩም ጠባብ
ነው። የሚገቡበትም በጣም ጥቂቶች
ናቸው።
15 «ተኩላ መሆናቸውን በበግ ለምድ
ሰውረው ከመካከላችሁ በመግባት ከሚያሸ
ምቁ ሐሰተኞች መምህራን ተጠንቀቁ።
16 ዛፍ በፍሬው እንደሚታወቅ ፥ የእነርሱ
ንም ማንነት በሥራቸው ልታውቁ ትችላላ
ችሁ። 17 ማንኛውም ዓይነት ዛፍ በፍሬው
ተለይቶ ይታወቃል። 18 መልካም ፍሬ የሚ
ያፈራ ዛፍ ፥ የማይበላ ፍሬ ሊያፈራ አይች
ልም። የማይበላ ፍሬ የሚያፈራም ዛፍ ፥
ጣፋጭ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። 19 መል
ካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ተቆርጦ ወደ
እሳት ይጣላል። 20 ስለዚህ እነዚህንም ሐሰ
ተኞች መምህራን በሥራቸው ፍሬ ልታው
ቋቸው ትችላላችሁ።
21 «ሃይማኖተኛ መስለው በመታየት
የሚመጻደቁ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረባ
ቸው ናቸው ማለት አይደለም። እርግጥ
ብዙዎቹ ፥ 'ጌታ ሆይ ፥ ጌታ ሆይ' ብለው
ሊጠሩኝ ይችላሉ። ይሁን እንጂ መንግሥተ
ሰማይ ሊገቡ አይችሉም። መንግሥተ ሰማይ
መግባት የሚቻለው ፥ የአባቴን ፈቃድ በመፈ
ጸም ብቻ ነው። 22 በፍርድ ዕለት ብዙ
ዎች ፥ 'ጌታ ሆይ ፥ ጌታ ሆይ ፥ ስለ እንተ
ለብዙ ሰዎች መስክረን ፥ በስምህም አጋንን
ትን አውጥተን ፥ ተአምራቶችንም ሠርተን
የለም ወይ? እንዴት እንደዚህ ታደርገና
ለህ?' ይሉኛል። 23 እኔም መልሼ ፥ 'አላው
ቃችሁም ፤ እናንተ ክፉ አድራጊዎች ፥ ከዚህ
ሂዱ!' እላቸዋለሁ።
24 «የማስተምረውን ትምህርት ሰምተው
የሚቀበሉና በተግባር የሚያውሉት ልባ
ሞች ናቸው። እንዲህ ያሉት ሰዎች ፥ ቤቱን
በጠንካራ መሠረት ላይ የሠራን ብልህ ሰው
ይመስላሉ። 25 ዝናብ ዘንቦ ፥ ጐርፍና ቢጐ
ርፍ ፥ ኃይለኛ ነፋስ ተነሥቶ ቤቱን ቢመታ
ውም ፥ መሠረቱ ጽኑ በመሆኑ ቤቱ አይፈር
ስም።
26 «እኔ የማስተምረውን ትምህርት ሰም
ተው የማይቀበሉና በተግባር የማያውሉት
ግን ሞኞች ናቸው። እንዲህ ያሉት ሰዎች ፥
ቤቱን ባሸዋ መሠረት ላይ የሠራን ሰነፍ
ሰው ይመስላሉ። 27 ዝናብ ዘንቦ ፥ ጐርፍና
ጐርፍ ኃይለኛ ነፋስም ተነሥቶ ቤቱን
ቢመታው ፥ ጽኑ መሠረት ላይ ስላልቆመ
ቤቱ ይደረመሳል።» 28 ይህን ብሎ ኢየሱስ
ማስተማሩን ፈጸመ። ሕዝቡም በትምህርቱ
በጣም ተደነቀ። 29 ምክንያቱም እንደ አይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራን ሳይሆን ፥ ታላቅ
ሥልጣን እንዳለው መምህር ያስተምር ስለነ
በር ነው።

ምዕራፍ 8

1 ኢየሱስ ከተራራው እንደ ወረደ ብዙ
ሕዝብ ተከተለው።
2 እነሆ ፥ አንድ የለምጽ በሽታ የያዘው
ሰው ወደ ኢየሱስ ቀረበ። በጉልበቱ ተንበር
ከክ እየሰገደለትም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ብትፈቅ
ድስ የሚያቅትህ ነገር ስለሌለ እባክህን ፈው
ሰኝ» አለው። 3 ኢየሱስም የለምጽ በሽታ
የያዘውን ሰው እየዳሰሰ ፥ «ፈቅጃለሁ ፥ ተፈ
ወስ» አለው። ሰውየውም ወዲያውኑ ከለ
ምጽ በሽታው ተፈወሰ። 4 ኢየሱስም ከለ
ምጽ በሽታ የተፈወሰውን ሰው ፥ «መፈወስ
ህን ለማንም አታውራ ፤ በቀጥታ ወደ ካህን
ሄደህ እንዲያይህ አድርግ። በሙሴ ሕግ
ውስጥ ፥ የለምጽ በሽታ የያዘው ሰው ሲድን
ያቅርብ የተባለውንም መሥዋዕት ይዘህ
ሂድና ከለምጽ መንጻትህ በይፋ እንዲረጋ
ገጥ አድርግ» አለው።
5-6 ኢየሱስ ቅፍርናሆም እንደ ደረሰ
አንድ ሮማዊ መኰንን ወደ እርሱ ቀርቦ
የታመመ አገልጋዩን እንዲፈውስለት ለመ
ነው። የጦር መኰንኑ አገልጋይ ሽባ ሆኖ
ነበር። 7 ኢየሱስም ፥ «መልካም ፥ መጥቼ እፈ
ውሰዋለሁ» አለው። 8-9 ነገር ግን የጦር
መኰንኑ መልሶ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ቤቴ አንተ
የምትገባበት ቤት አይደለም ፤ ከዚሁ ሆነህ
ብቻ በሽተኛውን 'ተፈወስ!' ብትለው ይፈ
ወሳል። እኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች
አሉ። የሚታዘዙኝ የበታቾችም አሉ። ከእነ
ርሱ አንዱን ፥ 'ሂድ!' ስለው ይሄዳል ፥ 'ና!'
ስለውም ይመጣል። አገልጋዬም 'አድርግ'
ብዬ ያዘዝሁትን ይፈጽማል። አንተም ፥ አገል
ጋዬን የያዘው በሽታ እንዲለቀው ለማድረግ
ሥልጣን እንዳለህ አውቃለሁ» አለው።
10 ኢየሱስም መኰንኑ በተናገረው ነገር
ተገርሞ ወደ ሕዝቡ መለስ ብሎ ፥ «ከእሥ
ራኤል መካከል እንዲህ ያለ እምነት ያለው
አንድ ሰው እንኳ አላገኘሁም። 11 እውነቱን
ልንገራችሁ ፤ ከመላው ዓለም የመጡ ብዙ
አሕዛብ በመንግሥተ ሰማይ ግብዣ ከአብር
ሃም ፥ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር አንድ ላይ
ይቀመጣሉ። 12 ነገር ግን መንግሥተ ሰማይ
ተዘጋጅቶላቸው የነበሩ ብዙ እሥራኤላው

ያን ደግሞ ልቅሶና ሥቃይ ወዳለበት
ጨለማ ይጣላሉ» አለ።
13የጦር መኰንኑንም ፥ «ይሆንልኛል
ብለህ ያመንከው ተፈጽሞልሃልና ወደ
ቤትህ ልትሄድ ትችላለህ» አለው። የጦር
መኰንኑም አገልጋይ በዚያኑ ቅጽበት ተፈ
ወሰ።
14ኢየሱስም ጴጥሮስ ቤት ሲደርስ፥የጴ
ጥሮስ አማት በከባድ ትኩሳት ተይዛ ስትው
ቃይ አገኛት። 15በእጁም ሲዳስሳት ወዲያ
ውኑ ትኩሳቱ ለቀቃት። ተነሥታም የሚበ
ሉትን አዘጋጀችላቸው።
16በዚያን ምሽት በአጋንንት የተያዙ
ብዙ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ አመጡ። እር
ሱም ገና አንዲት ቃል ሲተነፍስ አጋንንቱ
ሁሉ ወጡ ፤ በሽተኞቹም ተፈወሱ። 17በዚ
ህም ፥ኢሳይያስ በትንቢቱ፥ «እርሱ ድካማች
ንን ወሰደልን፤ሕመማችንንም ተሸከመልን»
ብሎ የተናገረው ተፈጸመ።
18ኢየሱስ ብዙ ሰዎች በዙርያው ተሰብ
ስበው ባየ ጊዜ ደቀመዛሙርቱን ከባሕሩ
ማዶ ለመሻገር እንዲዘጋጁ አዘዛቸው።
19በዚህ ጊዜ፥አንድ የአይሁድ ሃይማኖት
መምህር ቀርቦ ፥ «ጌታ ሆይ፥ወደምትሄድ
በት ሁሉ ልከተልህ ተዘጋጅቻለሁ» አለው።
20ኢየሱስም፥ «ቀበሮዎች ጉድጓድ፥ወፎ
ችም ጎጆ አላቸው ፤ እኔ ግን ለራሴ እንኳ
መጠለያ የለኝም» ሲል መለሰለት።
21ከተከታዮቹ አንዱ ደግሞ ፥ «ጌታ
ሆይ፥መጀመሪያ ሄጄ አባቴን እንድቀብረው
ፍቀድልኝ» አለ።
22ኢየሱስም ፥ «በመንፈስ ሙታን የሆኑ
ሙታናቸውን ይቅበሩ። አንተ ግን ተከተ
ለኝ» አለው።
23ከዚያም በጀልባ ሆኖ ከደቀመዛሙ
ርቱ ጋር ሐይቁን ያቋርጥ ነበር። 24በጉዞም
ላይ እንዳሉ ፥ኃይለኛ ማዕበል ተነሥቶ ያስ
ቸግራቸው ጀመር። ኢየሱስ ተኝቶ ስለ
ነበር ፥ 25ደቀመዛሙርቱ ቀሰቀሱትና ፥
«ጌታ ሆይ! ማለቃችኝ ነው ፥ አድነን!»
አሉት።
26እርሱም ፥ «እናንተ እምነት የጐደላ
ችሁ! እኔ እያለሁ እንዴት ትፈራላችሁ?»
አለና ተነሥቶ ነፋሱንና ማዕበሉን ገሠጸ።
ወዲያውም ማዕበሉ ቆመ፤አካባቢውም ጸጥ
አለ። 27ደቀመዛሙርቱም በመደነቅ፥ «ነፋ
ሱም ማዕበሉም እንዲህ የሚታዘዙለት እሱ
ማን ነው?» እያሉ እርስ በእርሳቸው ተጠያ
የቁ።
28ባሕሩን ተሻግረው ጌርጌሴኖን ወደሚ
ባለው ቦታ እንደደረሱ፥በአጋንንት የተለከፉ
ሁለት ሰዎች ወደ ኢየሱስ ቀረቡ። እነዚ
ህም ሰዎች በመቃብር ቤት ውስጥ ይኖሩ
ነበር። ያገኙትንም ሁሉ ክፉኛ ይተናኩሉ
ስለ ነበር እነርሱ ወደሚኖሩበት አካባቢ
ለመድረስ የሚደፍር አልነበረም።
29በሰዎቹም ውስጥ ያደሩት አጋንንት ፥
«የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ፥ከእኛ ጋር ምን
ጉዳይ አለህ? ፍዳ የምንቀበልበት ጊዜ ሳይ
ደርስ ልታሠቃየን ነውን?» እያሉ ጮኹ።
30በአካባቢውም አንድ የአሳማ መንጋ
ተሰማርቶ ነበር። 31አጋንንቱም ኢየሱስን ፥
«ከሰዎቹ የምታስወጣን ከሆነ ፥ አሳማዎቹ
ውስጥ እንድንገባ አድርገን» ሲሉ ለመኑት።
ኢየሱስም ፈቀደላቸው።
32አጋንንቱም ከሰዎቹ ወጥተው በአሳማ
ዎቹ ውስጥ ገቡባቸው። አሳማዎቹም ከነበ
ሩበት አፋፍ እየደነሩ በጥድፊያ ወርደው
ባሕር ውስጥ ሰጥመው አለቁ። 33የአሳማ
ዎቹ እረኞችም በአቅራቢያው ወደ ነበረች
ከተማ እየሮጡ ሄደው በአሳማዎቹና በአጋን
ንት በተለከፉት ሰዎች ላይ የሆነውን ሁሉ
ለከተማው ሕዝብ አወሩ። 34ሕዝቡም ኢየ
ሱስን ለማየት እንዳለ ተገልብጦ ወጣ። በመ
ጨረሻም ፥ አገራቸውን ለቅቆ እንዲሄድላ
ቸው ለመኑት።

ምዕራፍ 9

1ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጀልባ ሐይቁን
ተሻግሮ ማረፊያው ወደ ሆነው ወደ ቅፍ
ርናሆም ሄደ።
2ወዲያውም ሰዎች አንድ ሽባ ሰው በቃ
ሬዛ ተሸክመው ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱ
ስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን ሰው ፥
«ልጄ ሆይ ፥ አይዞህ! ኃጢአትህን ይቅር
ብዬልሃለሁ» አለው።
3በዚያ የነበሩ የአይሁድ ሃይማኖት
መምህራንም ይህን ሲሰሙ፥ «ይኸማ እግዚ
አብሔርን መድፈር ይባላል። እንዴትስ
ራሱን ከእግዚአብሔር እኩል አድርጎ ይቆጥ
ራል?» በማለት ማጉረምረም ጀመሩ።
4ኢየሱስ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራ
ንን አሳብ በማወቅ ፥ «ለምን እንዲህ ያለ
ክፉ አሳብ ታስባላችሁ? 5የቱ እንደሚቀል
እስቲ ልጠይቃችሁ? 'ኃጢአትህን ይቅር
ብዬልሃለሁ' ማለት ይቀላል? ወይንስ 'ተነ
ሥና ሂድ' ማለት? 6በዚህች ምድር ላይ
ኃጢአትን ይቅር ለማለት እንደምችል አታ
ውቁምን? ኃጢአትን ይቅር ለማለት ሥል
ጣን እንዳለኝ ላረጋግጥላችሁ» አለና ወደ

ሽባው ልጅ ዞር ብሎ ፥ «ተፈውሰሃል ፤ ተነሥ! ቃሬዛህንም ይዘህ ወደ ቤትህ ሂድ» አለው።
7 ሽባውም ሰው ተነሥቶ መንገዱን
ቀጠለ።
8 ሕዝቡም በፊታቸው የተፈጸመውን
ይህን ተአምር ካዩ በኋላ ፈሩ። እንዲህ ያለ
ውን ሥልጣን ለሰው በመስጠቱም እግዚአ
ብሔርን ከልብ አመሰገኑት።
9 ኢየሱስም ከዚያ ተነሥቶ እንደ ሄደ ፥
ቀረጥ ሰብሳቢውን ማቴዎስን በቀረጥ መቀበ
ያው ሥፍራ ተቀምጦ አገኘውና ፥ «ደቀመ
ዝሙሬ አደርግሃለሁ ፤ ተከተለኝ» አለው።
ማቴዎስም ከቀረጥ መቀበያ ሥፍራው ተነ
ሥቶ ኢየሱስን ተከተለው።
10 ከዚያም ማቴዎስ ለኢየሱስ የምሳ
ግብዣ እቤቱ አደረገለት። በግብዣው ላይ
ቀራጮችና ኃጢአተኞች ከኢየሱስና ከደቀ
መዛሙርቱ ጋር ተቀምጠው ነበር። 11 ፈሪሳ
ውያንም በቁጣ ቃል ደቀመዛሙርቱን ፥
«መምህራችሁ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች
ጋር እንዴት አብሮ ይበላል?» ሲሉ ጠየቋ
ቸው። 12 ኢየሱስም የሰማቸው መልስ ፥
«በሽተኞች እንጂ ጤነኞች ሐኪም አያስፈ
ልጋቸውም» የሚል ነበር። 13 ንግግሩንም
በመቀጠል ፥ «'ከእናንተ የምፈልገው መሥ
ዋዕታችሁንና ስጦታችሁን ሳይሆን ፥ ምሕረ
ትን እንድታደርጉ ነው' ተብሎ የተነገረ
ውን የመጽሐፍ ቃል ሄዳችሁ በሚገባ
አጢኑ። እኔ ወደዚች ዓለም የመጣሁት
'አለኛ ማን ሰው አለ!' ብለው የሚመጻደቁ
ትን ለመንከባከብ ሳይሆን ፥ ኃጢአተኞች
ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ጥሪ ለማድ
ረግ ነው» አላቸው።
14 አንድ ቀን የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመ
ዛሙርት ወደ ኢየሱስ ቀርበው ፥ «ደቀመዛ
ሙርትህ እንደ እኛና እንደ ፈሪሳውያን የማ
ይጾሙት ለምንድነው?» ሲሉ ጠየቁት።
15 ኢየሱስም ፥ «ሙሽራ አብሮአቸው እያለ
ሚዜዎች ማዘን ፥ መጾም ይገባቸዋል?» ሲል
ጠየቃቸው። ከዚያም ፥ «እኔ ከእነርሱ የምለ
ይበት ጊዜ ይመጣል ፤ ያኔ ይጾማሉ» አላ
ቸው።
16 «ለመሆኑ በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ
እራፊ የሚጥፍ ሰው አለ? ይህ ከሆነማ ፥
አዲሱ እራፊ አሮጌውን ልብስ ቦጭቆ በማን
ሣት ቀዳዳውን የባሰ ያሰፋዋል። 17 በአሮጌ
የወይን ማስቀመጫ ስልቻ አዲስ የወይን
ጠጅ ማን ያኖራል? ይህ ከሆነማ ወይኑ
ሲፈላ ስልቻው ይፈነዳል ፤ የወይን ጠጁም
ይፈስሳል ፤ ስልቻውም ከጥቅም ውጭ ይሆ
ናል። ለአዲስ የወይን ጠጅ ማስቀመጫ
የሚሆነው አዲስ ስልቻ ነው። እንዲህ
ከሆነ ፤ ወይኑንም ስልቻውንም ማቆየት ይቻ
ላል» አላቸው።
18 ኢየሱስ ይህንን ሲናገር ፥ የአካባቢው
ምኩራብ አለቃ ከፊቱ ቀርቦ እጅ ከነሣው
በኋላ ፥ «ልጄ አሁን ሞተችብኝ ፤ አንተ መጥ
ተህ ብትዳስሳት ግን በሕይወት ትኖራለች»
ሲል ተማጸነው።
19 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን አስከትሎ
ወደ መምህሩ ቤት ሲሄድ ፥ 20 አሥራ
ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈሰሳት ትታ
መም የነበረች አንዲት ሴት ቀስ ብላ ከኋ
ላው በኩል የልብሱን ጫፍ ነካች። 21 ይህን
ንም ልታደርግ የበቃችው ቀደም ሲል ፥
«የልብሱን ጫፍ እንኳ ብዳስስ እፈወሳ
ለሁ» የሚል እምነት ስላደረባት ነበር።
22 ኢየሱስም ወደኋላው ዘወር ብሎ ሴቲ
ቱን ፥ «ልጄ ሆይ ፤ አይዞሽ ፤ እምነትሽ አድኖ
ሻል» አላት። ሴቲቱም ወዲያውኑ ፍጹም
ጤነኛ ሆነች።
23 ኢየሱስ ወደ አይሁዱ መምህር ቤት
ሲደርስ ፥ ሰዎች ተሰብስበው ሲላቀሱ አገኛ
ቸው። 24 ኢየሱስም ፥ «አልቃሾቹን ወደ
ውጭ አውጧቸው። ልጅቱ ተኝታለች
እንጂ አልሞተችም» አላቸው። ሰዎቹም
ኢየሱስ የተናገረውን ቃል ሲሰሙ ፥ «የሞተ
ችውን ልጅ ተኝታለች ይለናል እንዴ?»
ብለው አፈዘዙበት።
25 አልቃሾቹ ወደ ደጅ ከወጡ በኋላ
ኢየሱስ ልጅቷ ወደ ተኛችበት ክፍል ገባ።
እጅዋንም ያዘ። ልጅቱም ብድግ ብላ
ቆመች። 26 ኢየሱስ ያደረገው ተአምር በአ
ካባቢው ሁሉ ተሰራጨ።
27 ኢየሱስ ከልጅቱ ቤት እንደ ወጣ
ሁለት ዕውር ሰዎች «የዳዊት ልጅ ሆይ ፥
ማረን» እያሉ በመጮኽ ተከተሉት።
28 ሁለቱ ዕውሮችም ኢየሱስ ወደሚኖር
በት ቤት ተከትለውት ገቡ። ኢየሱስም ሁለ
ቱን ዕውሮች ፥ «ማይናችሁን ላበራላችሁ እን
ደምችል ታምናላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው።
እነርሱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አዎን እናምናለን»
ሲሉ መለሱለት።
29 ከዚያም ኢየሱስ ዓይናቸውን በመዳ
ሰስ ፥ «በማመናችሁ ምክንያት ተፈውሳች
ኋል» አለ። 30 ወዲያውም ሁለቱ ዕውሮች
ዓይኖቻቸው በርተውላቸው ለማየት ቻሉ።
በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ፥ የፈወሳቸው መሆኑን
ለማንም እንዳይናገሩ በጥብቅ አስጠነቀቃ

ቸው። 31 እነርሱ ግን የኢየሱስን ዝና በከተ
ማው ሁሉ ነዙት።
32 ከዚህ በኋላ አየሱስ ወደ ሌላ ቦታ
ሲሄድ ፥ ጋኔን አድሮበት አንደበቱ የተዘጋ
ሰው አጋጠመው። 33 አየሱስም ሰውየውን
ድዳ ያደረገውን ጋኔን አስወጣለት። ድዳ
ውም አንደበቱ ወዲያውኑ ተፈትቶ መናገር
ቻለ። ሕዝቡም ፥ «ይህስ እዮብ ድንቅ
ነው። እንዲህ ያለውን ተአምር በእሥራኤል
ምድር አይተን እናውቅም!» አሉ።
34 በዚህ ጊዜ ፈሪሳውያን ፥ «አጋንንትን
የሚያወጣው ፥ የአጋንንት አለቃ የሆነው ሰይ
ጣን ስላደረበት ነው» አሉ።
35 ከዚህ በኋላ አየሱስ በከተሞችና በአካ
ባቢው መንደሮች ፥ እንዲሁም በአይሁድ
ምኵራቦች እየተዘዋወረ የእግዚአብሔርን
መንግሥት የምሥራች ቃል ሰበከ። በደረሰ
በት ሁሉ ሕመምተኞችን ከተለያዩ በሽታ
ዎች ፈወሰ። 36 ወደ እርሱም ይጐርፉ የነበ
ሩት ሰዎች ፥ ችግራቸው የበዛና እርዳታ ለማ
ግኘት ወዴት መሄድ እንደሚገባቸው የማ
ያውቁ መሆናቸውን በመረዳቱ ራራላቸው።
ሁኔታቸው ሁሉ ልክ እረኛ እንደ ሌላቸው
በጎች ነበር።
37 ደቀመዛሙርቱንም ፥ «መከሩ ብዙ
ነው ፤ ሠራተኞቹ ግን ጥቂቶች ናቸው።
38 የመከሩ ባለቤት ተጨማሪ ሠራተኞች
በእርሻው ቦታ እንዲያመራ ጸልዩ» አላ
ቸው።

ምዕራፍ 10

1 ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙ
ርት ወደ ፊቱ እንዲቀርቡ አድርጎ ፥ርኩ
ሳን መናፍስትን እንዲያወጡ ፥ እንዲሁም
ማንኛቸውንም ዓይነት በሽታና ሕመም የያ
ዛቸውን ሰዎች እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣ
ቸው።
2-4 የአሥራ ሁለቱም ደቀመዛሙርት
ስም ከዚህ እንደሚከተለው ነው ፥
ስምዖን (ጴጥሮስ የተባለው)
እንድርያስ (የጴጥሮስ ወንድም)
ያዕቆብ (የዘብዴዎስ ልጅ)
ዮሐንስ (የያዕቆብ ወንድም)
ፊልጶስ
በርተሎሜዎስ
ቶማስ
ማቴዎስ (ቀረጥ ሰብሳቢው)
ያዕቆብ (የአልፍዮስ ልጅ)
ታዴዎስ
ስምዖን («ቀናተኞች» በሚል ስም የታ
ወቀው ስውር የፖለቲካ ቡድን አባል
የነበረው)
የአስቆሮቱ ይሁዳ (በኋላ ኢየሱስን አሳ
ልፎ የሰጠው)።
5 ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የሚከተለውን
መመሪያና ትዕዛዝ ሰጣቸውና በሥራ ላይ
እንዲውማሩ አደረጋቸው ፤ «ወደ አሕዛብና
ወደ ሳምራውያን አትሂዱ። 6 ነገር ግን ወደ
ጠፉት በጎች ወደ እሥራኤል ሕዝብ ብቻ
ሂዱ። 7 የእግዚአብሔር መንግሥት መቅረብ
ዋንም ንገሩአቸው። 8 ሕመምተኞችን
ፈውሱ ፤ ሙታንን አስነሡ ፤ ለምጻሞችን
አንጹ ፤ አጋንንትን አውጡ። በነፃ የተቀበላች
ሁትንም በነፃ ስጡ።
9 «ለስንቅ ብላችሁ ገንዘብ አትያዙ።
10 ትርፍ ልብስና ትርፍ ጫማ ፥ ከረጢት
ወይም ለምርኩዝ የሚሆን በትር እንኳ አት
ያዙ። አገልግሎታችሁን የምታበረክቱላቸው
ሰዎች ምግባችሁን ይሰጡአችኋል። 11 ከአ
ንድ ከተማ ወይም መንደር በምትደርሱበት
ጊዜ ፥ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረበት ሰው
ፈልጋችሁ ፥ ያንን ከተማ ለቅቃችሁ እስከም
ትሄዱበት ጊዜ በቤቱ እረፉ። 12 ማንኛውም
ሰው ቤት ፥ ሰላምታ ሰጥታችሁ ግቡ።
13 ቤቱ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረበት ከሆነ
ቡራኬአችሁ ይድረሰው ፥ ፈሪሃ እግዚአብ
ሔር ያላደረበት ቤት ከሆነ ግን ቡራኬአ
ችሁ አይድረሰው። 14 አንድ ከተማ ወይም
አንድ ቤት ደርሳችሁ የሚያስተናግዳችሁ
ካጣችሁ ፥ ያንን ሥፍራ ለቅቃችሁ ከመሄዳ
ችሁ በፊት የጫማችሁን አቧራ አራግፉ።
15 አትጠራጠሩ ፥ በመጨረሻው የፍርድ ቀን
ከእነዚህ ከተሞች ፍርድ ይልቅ ፥ በክፋታ
ቸው የታወቁት የሰዶምና የገሞራ ፍርድ
ይቀላል።
16 «እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል
እልካችኋለሁ። ስለዚህ እንደ እባብ ብል
ሆች ፥ እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ።
17 ሰዎች ይይዟችኋል ፤ ያስሯችኋል ፤ ፍርድ
ቤትም ያቀርቧችኋል። በምኵራቦቻቸውም
ውስጥ ይገርፏችኋል። 18 በእኔ ምክንያት
ተከሳችሁ በገዥዎችና በባለሥልጣኖች ፊት
ትቀርባላችሁ። የዚያን ጊዜ ስለ እኔ ለመና
ገር ፥ አልፎ ተርፎም ለዓለም ለመመስከር
ዕድል ታገኛላችሁ።
19-20 «ተይዛችሁ ስትታሰሩና ስትመረ
መሩ ፥ 'ለዚህ የምንሰጠው መልስ ምን
ይሆን?' ብላችሁ አትጨነቁ። ምክንያቱም
ለሚቀርብላችሁ ጥያቄ ተገቢውን መልስ
በተገቢው ጊዜ ታገኛላችሁና። እንደ እው

ነቱ ከሆነ ለሚቀርብላችሁ ጥያቄ መልስ
የምትሰጡት እናንተ ሳትሆኑ፥የሰማዩ አባታ
ችሁ፥መንፈስ ቅዱስ በእናንተ አንደበት እን
ዲናገር ያደርገዋል።
21 «ወንድም የገዛ ወንድሙን ለሞት
አጋልጦ ይሰጣል፤አባቶች የገዛ ልጆቻቸውን
አሳልፈው ይሰጣሉ። ልጆችም በወላጆቻ
ቸው ላይ ተቃውሞ ያነሣሉ ፤ ያስገድሏች
ዋል። 22 በእኔ በማመናችሁ ምክንያት
ሰዎች ይጠሉአችኋል። ይህንን ሁሉ እስከ
መጨረሻው የታገሠ ግን ይድናል።
23 «ከአንድ ከተማ ሲያሳድዱአችሁ ወደ
ሌላ ከተማ ሽሹ። በመላው እሥራኤል ያሉ
ትን ከተሞች ሁሉ ከማዳረሳችሁ በፊት
ተመልሼ እመጣለሁ። 24 ተማሪ ከመምህሩ፥
ሎሌ ከጌታው አይበልጥም። 25 ተማሪ የመ
ምህሩ ፥ ሎሌም የጌታው ዕድል ተካፋይ
መሆን ይበቃዋል። ስለዚህ እኔን የቤ
ቱን ጌታ ‘ብዔል ዜቡል’–የአጋንንት
አለቃ–ብለው ከሰደቡ እናንተንማ ከዚህ የበ
ለጠ መሳደባቸው የት ይቀራል! 26 ሆኖም
የሚያስፈራሩዋቸሁን አትፍሩአቸው። እው
ነት የምትገለጥበት፥ስውር ሴራቸው በአደባ
ባይ የሚወጣበት ጊዜ ይመጣልና።
27 «ስለዚህ አሁን በጨለማ የምነግራች
ሁን ፀሐይ ስትወጣ በገሀድ ተናገሩት። በጆ
ሮአችሁ የምነግራችሁን በአደባባይ እው
ጁት!
28 «ሥጋችሁን እንጂ ነፍሳችሁን ሊገ
ድሉ የማይችሉትን አትፍሩ። መፍራት ያለ
ባችሁ ፥ ሥጋችሁንና ነፍሳችሁን በገሃነም
እሳት ሊያጠፋ የሚችለውን እግዚአብሔርን
ብቻ ነው። 29 ሁለቱ ባንድ ሳንቲም ከሚሸ
ጡት ድንቢጦች አንዲቷ እንኳን የሰማዩ
አባታችሁ ሳያውቅ በምድር ላይ ወድቃ
አትቀርም። 30 ሌላው ቀርቶ የጸጉራችሁ
ብዛት እንኳን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቆ
ጥሮ የተቀመጠ ነው። 31 ስለዚህ ፥ለእግዚአ
ብሔር ከብዙ ድንቢጦች ስለምትበልጡ
በት፥በምንም አትጨነቁ።
32 «በሰው ፊት በግልጽ የሚመሰክር
ልኝ፥እኔም በሰማይ ባለው አባቴ ፊት እመ
ሰክርለታለሁ። 33 ነገር ግን በሰው ፊት በግ
ልጽ የሚክደኝን ፥ እኔም በሰማይ ባለው
አባቴ ፊት በይፋ እክደዋለሁ።
34 «እኔ የመጣሁት ለዓለም ሰላምን ለማ
ምጣት አይምሰላችሁ ፤ ሰይፍን ለማምጣት
እንጂ። 35 እኔ የመጣሁት፥ወንድ ልጅን በአ
ባቱ ፥ሴት ልጅን በእናትዋ ፥ምራትን በአማ
ትዋ ላይ ፥ በቃሌ ምክንያት ለማስነሣት
ነው። 36 የሰው ጠላቶቹ የገዛ ቤተሰቦቹ ይሆ
ናሉ። 37 እናትና አባታችሁን ከእኔ አብልጣ
ችሁ የምትወዱ ከሆነ የእኔ አይደላችሁም።
ወንድ ልጃችሁን ወይም ሴት ልጃችሁን
ከእኔ አብልጣችሁ ከወደዳችሁም የእኔ አይ
ደላችሁም። 38 የሚመጣባችሁን መከራ
ታግሣችሁ ልትከተሉኝ ካልፈቀዳችሁ፥የእኔ
አይደላችሁም።
39 «ነፍሱን የሙጥኝ የሚል ያጣታል ፤
ነፍሱን ለእኔ ሲል አሳልፎ የሚሰጥ ግን
ይታደጋታል።
40 «እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል።
እኔንም የሚቀበል የላከኝን አባቴን ይቀበ
ላል። 41 የእግዚአብሔር መልእክተኛ በመ
ሆኑ ምክንያት አንድን ነቢይ የሚቀበል ፥
ነቢዩ የሚያገኘውን ዋጋ ያገኛል። የእግዚአ
ብሔር ሰዎች በመሆናቸው ምክንያት፥ፈሪሃ
እግዚአብሔር ያደረባቸውን ሰዎች የሚቀ
በል ፥ ለእነርሱ የሚሰጠውን ዋጋ ያህል ያገ
ኛል። 42 የእኔ ደቀመዝሙር በመሆኑ ከእነ
ዚህ ከታናናሾች ለአንዱ ፥ አንድ ብርጭቆ
ውኃ የሰጠ ዋጋውን አያጣም።»

ምዕራፍ 11

1 ኢየሱስ ለአሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙ
ርት መመሪያውን ሰጥቶ ከጨረሰ በኋላ ፥
እነርሱ እንዲጐበኙአቸው በተመደቡበት
ከተሞች እየተዘዋወረ ስብከቱን ቀጠለ።
2 ታስሮ የነበረው መጥምቁ ዮሐንስም ኢየ
ሱስ ያደርጋቸው ስለነበሩት ተአምራት
በመስማቱ ደቀመዛሙርቱን ወደ ኢየሱስ
ሄደው ፥ 3 «ይመጣል ብለን የምንጠብቀው
በእርግጥ አንተ ነህ? ወይስ ሌላ ተስፋ እና
ድርግ?» ብለው እንዲጠይቁት አደረገ።
4 ኢየሱስም ለመልእክተኞቹ የሚከተለ
ውን መልስ ሰጣቸው። «ሂዱና ያያችሁትን
ተአምራትና የሰማችሁትን ሁሉ ለዮሐንስ
ንገሩት። 5 ዕውሮች ያያሉ ፤ አንካሶች ያለ
ምርኩዝ ይራመዳሉ፤ለምጻሞች ይነጻሉ፤ደን
ቆሮዎች ይሰማሉ ፤ ሙታን ይነሣሉ። ለድሆ
ችም ወንጌል መሰበኩን ንገሩት። 6 በተጨ
ማሪም ፥ ‘በእኔ የማይጠራጠር ምስጉን ነው’
በሉት።»
7 የዮሐንስ ደቀመዛሙርት ከሄዱ በኋላ
ኢየሱስ ለሕዝቡ ፥ስለ ዮሐንስ የሚከተለውን
ተናገረ። «ዮሐንስን ለማየት ወደ በረሃ በሄ
ዳችሁ ጊዜ ፥ ለመሆኑ ምን ይመስላል ብላ
ችሁ ገምታችሁ ነበር? ነፋስ የሚያወዛዝ
ውን ሸንበቆ ይመስላል ብላችሁ ብጁን?
8 ወይስ በቤተ መንግሥት ውስጥ አንደሚ

ኖር መስፍን አሸብርቆ የምታገኙት መስሏ
ችሁ ነበር? [9-10]ወይስ አንድ የእግዚአብ
ሔር ነቢይ እናያለን ብላችሁ ገምታችሁ
ነበር? አዎን ፡ ዮሐንስ ከነቢይም የበለጠ
ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ፡ ከእኔ
ቀደም ብሎ እንደሚመጣና ስለመምጣቱም
ለሰዎች እያወጀ እንዲቀበሉኝ እንደሚያዘጋ
ጃቸው የተጻፈለት ዮሐንስ ነው። [11]እስከ
ዛሬ ድረስ በምድር ላይ ከተወለዱት ሰዎች
መካከል ፡ ዮሐንስን የሚስተካከለው የለም ፡
ይሁን እንጂ በመንግሥተ ሰማይ ከሁሉ
ያነሰ ነው የሚባለው ሰው ይበልጠዋል።
[12]እርሱ መስበክና ማጥመቅ ከጀመረበት
ጊዜ እንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ ፡ መንግሥተ
ሰማይ ብዙ የኃይል ግፊት ደርሶባታል ፡ ጉል
በተኞችም ገፍተው ሊይዟት ይታገላሉ።
[13]የሙሴ ሕጎችና ነቢያት እስከ ዮሐንስ
ድረስ ትንቢት ተናገሩ። [14]ወቅቱ ሲደርስ
ዮሐንስ መጣ፤እኔ የምናገረውን ቃል ለማስ
ተዋል ፈቃደኞች ከሆናችሁ ፡ ነቢያት የጊ
ዜው ፍጻሜ ሲደርስ ይመጣል ብለው ትን
ቢት የተናገሩለት ኤልያስ ፡ ዮሐንስ ራሱ
ነው። [15]ለመስማት ፈቃደኞች ከሆናችሁ
ልብ ብላችሁ አድምጡ።
[16]«ስለዚህ ዘመን ሰዎች ምን ማለት
እችላለሁ? የዚህ ዘመን ሰዎች በጨዋታ
ላይ ያሉ ልጆችን ይመስላሉ። [17]ልጆቹ
እርስ በርሳቸው እንዲህ ይባባላሉ ፡ 'ከበሮ
መታንላችሁ፤እናንተ ግን አልዘፈናችሁም፤
ሙሾ አወረድንላችሁ፤እናንተ ግን አላለቀሳ
ችሁም።' [18]መቀምቀዝ ዮሐንስ ፡ የወይን
መጠጥ በአፉ የማይዞር አብዛኛውን ጊዜ
እህል እንኳን የማይቀምስ ሰው ነው። እናን
ተም ፡ 'ይህስ ያበደው ነው!' አላችሁት።
[19]እኔ የሰው ልጅ ደግሞ ፡ ስበላና ስጠጣ
ብታዩኝ፡ 'ይህማ ሆዳምና ጠጪ ነው፤ውሉ
ውም ከኃጢአተኞች ጋር ነው' አላችሁኝ።
ከእግዚአብሔር የሚገኝ ጥበብ በሥራው
ውጤት ይታወቃል»
[20]ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ብዙ ተአምራት
የሠራባቸውን ከተሞች በንስሐ ወደ እግዚአ
ብሔር ባለመመለሳቸው ምክንያት ፡ እንዲህ
ሲል ይወቅሳቸው ጀመር።
[21]«ወዮልሽ ኮራዚን! ወዮልሽ ቤተ
ሳይዳ! በእናንተ ዘንድ የሠራሁትን ተአም
ራት ፡ ክፉ በተባሉት በጢሮስና በሲዶና ከተ
ሞች ብሠራ ኖሮ ፡ ገና ድሮ ማቅ ለብሰው
አመድ ነስንሰው ንስሐ በመግባት ወደ እግ
ዚአብሔር በተመለሱ ነበር። [22]እንደ እው
ነቱ ከሆነ ፡ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ
የጢሮስና የሲዶና ከተሞች የተሻለ ዕድል
ይገጥማቸዋል። [23]አንቺም ቅፍርናሆም
ሆይ! ምንም እንኳን ለጊዜው ከፍ ያልሽ
መስለሽ ብትታይ ፡ ወደ አዘቅት (ገሃነም)
መውረድሽ የማይቀር ነው። ምክንያቱም
በአንቺ ዘንድ የተሠሩት ተአምራት በሰዶም
ተሠርተው ቢሆን ኖሮ ሰዎችዋ ንስሐ በገቡ
ነበር። [24]ስለዚህ በፍርድ ቀን ከአንቺ
ቅጣት ይልቅ የሰዶም ከተማ ነዋሪዎች
ቅጣት ይቀላል»
[25]ቀጥሎም ኢየሱስ የሚከተለውን
ጸሎት ጸለየ። «የሰማይና የምድር ፈጣሪ
የሆንከው አባቴ ሆይ ፡ ይህንን እውነት ከጥበ
በኞችና ከአዋቂዎች ሰውረህ ለሕፃናት ስለገ
ለጥከላቸው አመሰግንሃለሁ። [26]አዎን፡አባት
ሆይ! ቀድሞውኑ እንዲህ እንዲሆን ፈቃ
ድህ ነውና»
[27]«አብ ሁሉን ነገር ሰጥቶኛል። ወል
ድን የሚያውቀው አብ ብቻ ነው፤አብንም
የሚያውቀው ወልድና ወልድም የሚገልጽ
ላቸው ብቻ ናቸው። [28]የሸከማችሁ ብዛት
ያደከማችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ ፡ እኔም አሳር
ፋችኋለሁ። [29]የእኔን ቀንበር ብትሸከሙ
ከእኔም ብትማሩ ፡ እኔ ታጋሽ በልቤም
ትሁት ነኝና የነፍስ እረፍት ታገኛላችሁ ፡
[30]ቀንበሬ ቀላል ነው ፡ ሸክሜም አይከብ
ድም ፡»

ምዕራፍ 12

[1]በዚሁ ጊዜ አካባቢ ፡ ኢየሱስ ደቀመዛ
ሙርቱን አስከትሎ በእርሻ መካከል አቋ
ርጦ ያልፍ ነበር። ዕለቱ የሰንበት ቀን
ነበር። ደቀመዛሙርቱ ተርበው ስለነበር የስ
ንዴ እሸት እየቀጠፉ አኝተው ይበሉ
ጀመር።
[2]ይህንንም የተመለከቱ ፈሪሳውያን በተ
ቃውሞ ቃል ፡ «ደቀመዛሙርትህ በሰንበት
ቀን ስንዴ ቀጥፈው አኝተው መብላታ
ቸው ፡ ሕግን መተላለፍ አይደለም ወይ?»
አሉት።
[3]ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ «እርሱና
አብረውት የነበሩት ሰዎች በተራቡ ጊዜ
ንጉሡ ዳዊት ምን እንዳደረገ የተጻፈውን
አላነበባችሁም? [4]ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ
ለካህናት ብቻ የተፈቀደውን ሕብስት ከወ
ሰደ በኋላ ከተከታዮቹ ጋር በልተዋል።
ታዲያ በዚህ አድራጎታቸው ሕግን ተላለፉ
ተብለው ተወቀሱ? [5]በሙሴ መጻሕፍት ፡
ቤተ መቅደስ ውስጥ በአገልግሎት ላይ የተ
መደቡት ካህናት በሰንበት ቀን መሥራት

ያለባቸው መሆኑንስ አላነበባችሁም?
6 እንደ እውነቱ ከሆነ፥ከቤተ መቅደስ የሚ
በልጥ እነሆ ከፈታችሁ አለ! 7 ‘መሥዋዕት
ከምታቀርቡልኝ ይልቅ ምሕረትን እንድታ
ደርጉ እመርጣለሁ’ የሚለውን የመጻሕፍት
ቃል አስተውሉ። ይህን ካስተዋላችሁ በንጹ
ሕን ላይ ለመፍረድ አይቃጣችሁም። 8 የሰን
በት ጌታዋ እኔ ነኝና።»

9 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በአቅራቢያው ወዳ
ለው ምኩራብ ሲገባ፥ 10 አንድ እጁ ሽባ
የሆነ ሰው አየ። ኢየሱስን በተንኰል ለማጥ
መድ የሚፈልጉ ሰዎችም ቀርበው፥ «በሰን
በት ቀን በሽተኛን መፈወስ ይገባል? ወይስ
አይገባም?» ብለው ጠየቁት። 11 ኢየሱስም
እንዲህ ሲል መለሰላቸው። «ከእናንተ መካ
ከል አንድ በግ ያለው ሰው ቢኖርና ይህ
ችው በግ፥ በሰንበት ቀን ጉድጓድ ውስጥ
ብትገባበት፥ ያችን በግ በሰንበት ቀን ከጉድ
ጓድ ያወጣታል? ወይስ አያወጣትም? እን
ደሚያወጣት ግን ጥርጥር የለውም።
12 ታዲያ አንድ ሰው ከአንዲት በግ በጣም
የከበረ አይደለምን? አዎን፥ በሰንበት ቀን
በጎ ነገር መሥራት ተገቢ ነው።» 13 ይህን
ንም ተናግሮ እንደ ጨረሰ ሽባውን ሰው፥
«እጅህን ዘርጋ!» አለው። ሰውየውም እጁን
ዘረጋ። እጁም ፍጹም ጤነኛ ሆነ። 14 ፈሪሳ
ውያንም ኢየሱስን ለማስያዝና ለማስገደል
ውስጥ ውስጡን አድማ ይመቱ ጀመር።

15 ኢየሱስ ግን ተንኰላቸውን ስለተረዳ
ከተከታዮቹ ጋር ከምኩራባቸው ወጣ። ከተ
ከተሉትም መካከል በሽታ የነበረባቸውን
ፈወሰ። 16 ነገር ግን እርሱ ስለሚሠራቸው
ተአምራት ወሬው እንዳይዛመት አስጠነቀ
ቃቸው። 17 ይህም ሁሉ የሆነው፥ነቢዩ ኢሳ
ይያስ ስለ ኢየሱስ እንዲህ ብሎ የተናገረው
ቃል ይፈጸም ዘንድ ነበር።

18 «የመረጥኩትን አገልጋዬን ተመል
ከቱ። ነፍሴ በእርሱ ደስ ይላታል፥ መንፈሴ
ንም በላዩ አደርጋለሁ ለሰዎች ሁሉ ያለ
አድልዎ ይፈርዳል። 19 ማንንም አይፋለ
ምም ፤ ክፉ ቃል ከአንደበቱ አይወጣም ፤
ድምፁንም አያሰማም። 20 ደካሞችን አይጫ
ንም ፤ የመጨረሻዋን ተስፋም አያፍኝም።
ጠብን ሁሉ በመጨረሻ ድሉ ይሸራል።
21 የዓለምም ሕዝቦች በስሙ ተስፋ ያደር
ጋሉ።»

22 ከዚያም ጋኔን አድሮበት ማየትና መና
ገርም የተሳነው አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ
አመጡ፤ እርሱም ፈወሰው። በሽተኛው መስ
ማትም መናገርም ቻለ። 23 ይህንንም የተመ
ለከቱት ሰዎች እጅግ ተደንቀው፥ «ኢየሱስ
መሲሕ ሳይሆን አይቀርም» አሉ።

24 ፈሪሳውያንም ጌታ ስላደረጋቸው ተአ
ምራት ሲሰሙ፥ «እርሱ እኮ አጋንንትን
የሚያወጣቸው በአጋንንት አለቃ በብዔል
ዜቡል ኃይል ነው» አሉ።

25 ኢየሱስም የሚያስቡትን ያውቅ ስለ
ነበር እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ «ውስጣዊ
ጎብረት የጐደለው መንግሥት ይወድቃል።
ጠብና መለያየት ያለበት ከተማ ወይም
ትዳር ጸንቶ አይኖርም። 26 እናንተ እንደም
ታስቡት ሰይጣን ሰይጣንን የሚያስወጣ
ከሆነ፥ ሰይጣን ራሱን በራሱ ይጸረራል፤ መን
ግሥቱንም በገዛ እጁ ያፈርሳል ማለት
ነው። 27 እኔ አጋንንትን የማወጣው በሰይ
ጣን ኃይል ከሆነ፥ ታዲያ የገዛ ወገኖቻችሁ
አጋንንትን የሚያወጡት በማን ኃይል
ሊሆን ነው? ስለዚህ እነርሱ ራሳቸው እንዳ
ይፈርዱባችሁ! 28 እኔ አጋንንትን የማወጣ
ቸው በእግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ፥የእግዚ
አብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባለች
ማለት ነው። 29 ለምሳሌ የአንዱን ኃይለኛ
ሰው ንብረት ለመዝረፍ ያሰበ ሰው በቅድ
ሚያ ኃይለኛውን ሰው አሸንፎ መያዝ አለ
በት። አጋንንትንም ማውጣት የሚቻለው
በዚሁ መንገድ ነው። 30 የእኔ ደጋፊ ያል
ሆነ ሁሉ ተቃዋሚዬ ነው። ከእኔ ጋር የማ
ይሰበስብም እርሱ የተሰበሰበውን ይበትናል።

31-32 «ማናቸውም ዓይነት ኃጢአት፥በእ
ኔም ላይ የተሰነዘረ ስድብም ቢሆን፥ይቅርታ
ይኖረዋል። በመንፈስ ቅዱስ ላይ የተሰነዘረ
ስድብ ግን፥በዚህም ሆነ በሚመጣው ዓለም
ፍጹም ይቅርታ የለውም።

33 «ዛፍ በፍሬው ይታወቃል። መልካም
ዛፍ መልካም ፍሬ ያፈራል፤ ከመጥፎ ዛፍ
ግን መልካም ፍሬ አይጠበቅም። 34 እናንተ
የእባብ ልጆች! እናንተን የመሰሉ ክፉ
ሰዎች መልካሙንና ትክክለኛውን ነገር እን
ዴት አድርገው መናገር ይችላሉ? 35 የመል
ካም ሰው ንግግር የተናጋሪውን ውስጣዊ
መልካምነት አጉልቶ ያሳያል። ክፉ ልብ
ያለው ሰው ግን፥ነገሩ መርዝ ነው። በንግግ
ሩም መርዘኛነቱን ይገልጻል። 36 እውነቱን
ልንገራችሁ፥በመጨረሻው የፍርድ ቀን ለም
ትናገሩት ያልታረመ ቃል ሁሉ መልስ ለመ
ስጠት የምትገደዱ መሆናችሁን አትርሱ።
37 ዛሬ ከአንደበታችሁ የሚወጣው ቃል
የነገ ዕድላችሁን ይወስናል። ምክንያቱም
ማንም ሰው የሚፈረድለትም ሆነ የሚፈ
ድ
በት እንደአነጋገሩ ነውና።»

38 አንድ ቀን የአይሁድ ሃይማኖት መም
ህራንና ፈሪሳውያን ወደ ኢየሱስ ዘንድ ቀር
በው «በእርግጥ መሲሕ ከሆንክ ይህንኑ
የሚያረጋግጥ ተአምር ሠርተህ ለምን አታሳ
የንም?» ብለው ጠየቁት።
39-40 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላ
ቸው «በጉልህ የሚታይ ማረጋገጫ የሚፈ
ልግ፥በእግዚአብሔር ላይ እምነት የሌለውና
ልበ ደንዳና ሕዝብ ብቻ ነው። እናንተም
ብትሆኑ በነቢዩ ዮናስ ሕይወት ላይ ከተፈጸ
መው ምልክት የተለየ እናገኛለን ብላችሁ
የምታስቡ ከሆነ እንደዚያው ናችሁ። ዮናስ
ዓሣ ነባሪ ሆድ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት
ሌሊት እንደ ኖረ ፥ እኔም በምድር ሆድ
ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እኖራ
ለሁ። 41 በፍርድ ዕለት የነነዌ ሰዎች በዚህ
ሕዝብ ላይ ተነሥተው ይፈርዳሉ። ምክንያ
ቱም ፥ የዮናስን ስብከት ሰምተው ከከፋ
ሥራቸውም ተጸጽተው፥በንስሐ ወደ እግዚ
አብሔር ለመመለስ በቅተዋልና። እናምንበ
ትም ብላችሁ አሻፈረኝ አላችሁ እንጂ፥ከዮ
ናስ የሚበልጥ እዚሁ አጠገባችሁ አለ።
42 ንግሥተ ሳባ በፍርድ ቀን ተነሥታ በዚህ
ሕዝብ ላይ ትፈርዳለች። ምክንያቱም የሰሎ
ሞንን ጥበብ ለማየት ከሩቅ አገር ተጉዛ
መጥታለችና። አሻፈረኝ ብላችሁ እናምንበ
ትም አላችሁ እንጂ ፥ ከሰሎሞን የሚበልጥ
እዚሁ አጠገባችሁ አለ፤ እርሱም እኔ ነኝ»
አላቸው።
43-45 «ይህ ክፉ ሕዝብ ጋኔን ባደረበት
ሰው ይመሰላል። በሰውየው ያደረው ጋኔን
ዕረፍት ለመሻት ከሰውየው ወጥቶ ወደ
በረሃ ይሄዳል። ዳሩ ግን የተመኘውን ዕረ
ፍት ሳያገኝ ሲቀር ፥ እንዲህ ማለት ይጀም
ራል ፤ 'ተመልሼ ሄጄ ድሮ በነበርኩበት
ሰው ውስጥ ለምን አላድርም?' ተመልሶ
ሲመጣም ፥ የሰውየው ልብ ከበፊቱ ይልቅ
አምሮና ተሰናድቶ ያገኘዋል። ጋኔኑም በከ
ፋት ከእርሱ የባሱ ሌሎች ስባት አጋንንት
ይዞ መጥቶ በሰውየው ውስጥ ያድራሉ።
ከዚህም የተነሣ የሰውየው ሁኔታ መጀመ
ሪያ ከነበረበት ይልቅ የከፋ ይሆናል። በዚህ
ክፉ ሕዝብም የሚደርስበት እንዲሁ
ነው።»
46-47 ኢየሱስም ለተሰበሰቡት ሰዎች ንግ
ግር በማድረግ ላይ ሳለ፥እናቱና ወንድሞቹ
ሊያነጋግሩት ፈልገው ፥ እርሱ ወዳለበት
መጡ። የእናቱንና የወንድሞቹን መምጣት
ሲነግሩትም 48 እንዲህ አለ ፥ «እናቴ ማን
ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው?»
49 ወደ ደቀመዛሙርቱም እያመለከተ ፥
50 «እናቴም ወንድሞቼም እነዚህ
ናቸው።» ከዚያም በመቀጠል ፥ «በሰማይ
ያለውን ያባቴን ፈቃድ የሚፈጽም፥እርሱ፥
ወንድሜ፥እኅቴና እናቴ ነው!» አለ።

ምዕራፍ 13

1 በዚያኑ ቀን ኢየሱስ ከነበረበት ቤት
ወጥቶ ወደ ሐይቁ ዳርቻ ሄደ። 2-3 ብዙ
ሰዎችም ተሰበሰቡ። እርሱም በጀልባ ላይ
ሆኖ በሐይቁ ዳር ለነበሩት ሰዎች ብዙ
ምሳሌዎችን እየመሰለ አስተማራቸው።
ከምሳሌዎቹም መካከል አንዱ የሚከተ
ለው ነው። «ገበሬ እህል ሊዘራ ወደ
እርሻው ቦታ ሄደ። 4 ከተዘራው ዘር መካ
ከል አንዳንዱ መንገድ ዳር ወደቀ። ወፎ
ችም መጥተው ለቅመው በሉት። 5 አንዳ
ንዱም ዘር ጥልቀት በሌለው ጭንጫ
መሬት ላይ ወደቀ። ለጊዜው ቡቃያው
ስሱን አፈር ዘልቆ በፍጥነት ብቅ አለ።
ግን በጭንጫነቱ ምክንያት ዙሩ ሥር
ሊሰድ ባለመቻሉ ፥ 6 ፀሐይ አጠውልጎት
ደረቀ። 7 አንዳንዱ ዘር በእሾህ መካከል
ወደቀ። በቅሎ እንደ ማደግ ሲል በቡቃያ
ነቱ እሾሁ አንቆ አስቀረው። 8 ሌላው ዘር
ግን በጥሩ መሬት ላይ ወደቀ። ይህም ዘር
መቶ ፥ ስድሳና ሠላሳ እጥፍ ፍሬ አፈራ።
9 ይህንን ምሳሌ ልብ ያለው ፥ ልብ ያድር
ገው።»
10 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ፥ «ለእነ
ዚህ ሰዎች ምሳሌዎችን እየመሰልክ የምታ
ስተምራቸው ለምንድነው?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
11 ኢየሱስም ፥የመንግሥተ ሰማይን ምሥ
ጢር የማወቅ ጸጋ ለደቀመዛሙርቱ ብቻ
የተሰጠና ሌሎች ግን ሊያስተውሉት የማይ
ችሉ መሆኑን ገለጠላቸው።
12-13 ቀጥሎም ፥ «ላለው ይጨመርለ
ታል ፤ የተትረፈረፈም ይኖረዋል። ከሌለው
ግን ፥ ያቺ ያለችው እንኳ ትወሰድበታለች።
በምሳሌ የማስተምረውም እያዩ የማያስተ
ውሉ ፥ እየሰሙ ልብ የማይሉ ስለሆኑ ነው።
14 ይህም በነቢዩ ኢሳይያስ፥ 'ይሰማሉ፥ነገር
ግን ልብ አይሉም ፤ ያያሉ ፥ነገር ግን አያስተ
ውሉም። 15 ልባቸውን አደንድነውታል ፤
ጆሮአቸውን ጠቅጥቀውታል ፤ ዓይኖቻ
ቸውንም ጨፍነዋል። ስለዚህም ፥ በዓይ
ናቸው አይተው በጆሮአቸው ሰምተው ፥
በልባቸውም አስተውለው ወደእኔ በመመ
ለስ ፈውስ እንዳያገኙ ሆነዋል' ተብሎ

ተነግሮባቸዋል።
16 «እናንተ ግን ዓይኖቻችሁ የታደሉ
ናቸው ፥ ያያሉና፥ ጆሮቻችሁም የታደሉ
ናቸው ፥ ይሰማሉና፥ 17 ብዙ ነቢያትና የእግ
ዚአብሔር ወዳጆች እናንተ የምታዩትን
ለማየት ፥ እናንተ የምትሰሙትን ለመስማት
ተመኝተው ነበር። እነርሱ ግን ለዚህ አልበ
ቁም።
18 «ቅድም የተናገርኩት የገበሬውና
የዘሩ ምሳሌ ትርጉም እንደሚከተለው
ነው። 19 ያ ዘሩ የወደቀበት የተደለደለ መን
ገድ ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥ
ራች ቃል ሰምቶ የማያስተውለውን ልብ ደን
ዳና ሰው ያመለክታል። ሰይጣንም የሰማ
ውን ከልቡ ውስጥ ለቅሞ ይወስደዋል።
20 ጭንጫው መሬት ላይ የወደቀው ዘር
ደግሞ ፥ የምሥራቹን ቃል ሰምቶ ለጊዜው
በደስታ የሚቀበለውንና ፥ ሕይወቱ ጥልቀት
ስለሌለው ዘሩ ሥር ለመስደድ በቂ አፈር
የሚያንሰውን ሰው ልብ ያመለክታል።
21 ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፥ ችግር ሲገጥመው
ወይም ደግሞ በእምነቱ ምክንያት ስደት
ሲደርስበት ፥ ስሜቱ ይቀዘቅዝና ወደ ክህደት
ይደርሳል። 22 እሾህማው መሬት ፥ የምሥራ
ቹን ቃል ሰምቶ ወዲያውኑ የሚቀበለውን
ሰው ልብ ያመለክታል። ነገር ግን ፥ ስለ
ኑሮው የሚሰማው ጭንቀትና ለገንዘብም
ያለው ጉጉት ፥ የሰማውን የእግዚአብሔርን
ቃል አንቆ ይይዘዋል። ከዚህም የተነሣ፥ለእ
ግዚአብሔር የሚያበረክተው አገልግሎት
እያነሰና እየተቀነሰ ይሄዳል። 23 መልካሙ
መሬት ግን የምሥራቹን ቃል የሚሰሙት
ንና የሚያስተውሉትን ሰዎች ልብ ያመለክ
ታል። እነዚህም ሰዎች በሕይወት ሳሉ
አንዱ መቶ፥ሌላው ስድሳ፥እንዲሁም ሌላው
ሠላሳ እጥፍ መንፈሳዊ ፍሬ ያፈራሉ።»
24 ኢየሱስም ሌላም ምሳሌ እንዲህ ሲል
ነገራቸው፡ «መንግሥተ ሰማይ በእርሻው
ላይ ጥሩ ዘር በዘራ ገበሬ ትመሰላለች።
25 አንድ ቀን ሰው ሁሉ ተኝቶ ሳለ ፥ጠላት
መጥቶ በስንዴው ውስጥ እንክርዳድ ዘርቶ
ሄደ። 26 ስንዴው መብቀል ሲጀምር እንክር
ዳዱም አብሮ ብቅ አለ።
27 «የገበሬውም ሠራተኞች ፥ 'ጌታው!
ጥሩ ዘር የዘራህበትን መሬት እንክርዳድ
ወርሶታል' ብለው ነገሩት።
28 «ገበሬውም ፥ 'ይህን ያደረገው ሌላ
እንዳይመስላችሁ ፥ ጠላት ነው' አላቸው።
አገልጋዮቹም መልሰው ፥ 'ታዲያ እንክርዳ
ዱን ብንነቅለውስ?' አሉት። 29 ባለቤቱ
ግን ፥ 'አይሆንም! ግድ የለም ፥ እንክርዳዱን
እንነቅላለን ስትሉ ስንዴውንም አብራችሁ
ትነቅሉብኛላችሁ። 30 እስከ ሰብል መሰብሰ
ቢያ ወራት ድረስ ስንዴውም እንክርዳዱም
አብሮ ይደግ። ያን ጊዜ አጫጆች እንክርዳ
ዱን ከስንዴው እየለዩ እንዲያጭዱ አደርጋ
ለሁ። ከዚያም ስንዴው በጎተራ ሲገባ እንክ
ርዳዱ በእሳት ይቃጠላል!» አላቸው።
31-32 ሌላም ምሳሌ ነገራቸው፡ «መንግ
ሥተ ሰማይ በእርሻ ውስጥ በተዘራች በአን
ዲት የሰናፍጭ ዘር ትመሰላለች። ከዘር ዓይ
ነቶች ሁሉ የሰናፍጭ ቅንጣት ታንሳለች።
ነገር ግን ባደገች ጊዜ ከአሀል ዘር ሁሉ
በመብለጥ ፥ ወፎች መጠለያ የሚያገኙበት
ትልቅ ዛፍ ትሆናለች።»
33 ሌላም ምሳሌ ነገራቸው ፥ «መንግ
ሥተ ሰማይ ዳቦ በምትጋግር በአንዲት ሴት
ትመሰላለች። ሴትዮዋ ለከታ ያወጣችውን
ዱቄት ከእርሾ ጋር ደባልቃ በማቡካት ፥
ቡኮው ኩፍ እስኪል ትጠብቃለች።»
34-35 ኢየሱስ ሕዝቡን ሲያስተምር እነዚ
ህንና እነዚህን የመሳሰሉትን ምሳሌዎች እየ
መሰለ ያስተምራቸው ነበር። ልዩ ልዩ ምሳ
ሌዎችን በመመሰል እንጂ ፍሬ ነገሩን ብቻ
በቀጥታ እንደማያስተምር ፥ ነቢዩ አስቀድሞ
ተናግሮለት ነበር። እንዲህ ሲል ፥ «በምሳሌ
እናገራለሁ ፥ ከጥንት ጀምሮ የተሰወረውንም
ምሥጢር እገልጻለሁ።»
36 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ሕዝቡን ደጅ እን
ዳሉ ትቶአቸው ወደ ቤት ገባ። ደቀመዛሙ
ርቱም የስንዴውንና የእንክርዳዱን ምሳሌ
እንዲያብራራላቸው ጠየቁት።
37 ኢየሱስም ፥ እንደሚከተለው አስረዳ
ቸው፡ «መልካሙን ዘር የዘራው ገበሬ እኔ
ነኝ። 38 የእርሻውም ቦታ ይህ ዓለም ነው።
ስንዴው የጻድቃን ፥ እንክርዳዱ የኃጥአን
ምሳሌ ነው። 39 እንክርዳዱን በስንዴው
መካከል የዘራው ሰይጣን ነው። ሰብሉ የዓ
ለም መጨረሻ ሲሆን ፥ የሰብሉ ሰብሳቢዎች
ደግሞ መላእክት ናቸው። 40 በዚህ ምሳሌ
ውስጥ እንክርዳዱ ከስንዴ ተለይቶ እንደሚ
ቃጠል ሁሉ ፥ በዓለም መጨረሻ ጊዜም እን
ደዚሁ ይሆናል። 41 ወደ ጥፋት የሚያደርሱ
ፈተናዎችንና ክፉ ሠሪዎችን ሁሉ ከእግዚአ
ብሔር መንግሥት ለይተው እንዲያወጡና
42 በእሳት እንዲያቃጥሉ መላእክትን እልካ
ለሁ። በዚያም ክፉ አድራጊዎች ጥርሳቸ
ውን እያፋጩ ያለቅሳሉ። 43 ጻድቃን ግን
በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበ
ራሉ። የልቦና ጆሮ ያለው ይህን ይስ

ልብ ያድርገው።
44 «መንግሥተ ሰማይ በእርሻ መካከል
ተቀብሮ አንድ ሰው ያገኘውን የከበረ ሀብት
ትመስላለች። ያም ሰው ከደስታው ብዛት
የተነሣ ያንን ሀብት ለማግኘት ሲል ያለ
የሌለውን ሁሉ ሸጦ መሬቱን ይገዛል። የተ
ቀበረውንም ሀብት የራሱ ያደርጋል።
45 «እንዲሁም መንግሥተ ሰማይ ዕንቁ
ለመግዛት ገበያ በወጣ ነጋዴ ትመሰላለች።
46 ነጋዴው ገበያው ውስጥ ሲዘዋወር በጣም
የተዋበና ዋጋው ውድ የሆነ ዕንቁ ያጋጥመ
ዋል። ዕንቁውን ለመግዛት ያለ የሌለውን
ሁሉ ይሸጣል።
47-48 «በተጨማሪም፥ መንግሥተ ሰማይ
ከሁሉም ዓይነት ዓሣ ለመያዝ ባሕር ውስጥ
የተጣለን መረብ ትመስላለች። ዓሣ አጥማ
ጆች መረቡ ሲሞላላቸው ጎትተው ወደ
ባሕሩ ዳርቻ ያወጡታል። ከዚያም ደህና
ደህናውን ዓሣ እየመረጡ ይሰበስባሉ፤ መጥ
ፎውን ዓሣ ግን እየለዩ ይወረውሩታል።
49 በዓለም መጨረሻ ላይም ልክ እንደዚሁ
ይሆናል። መላእክት ይመጡና ኃጢአተኞ
ችን ከጻድቃን ይለዩአቸዋል። 50 ኃጢአተኞ
ችን ወደ እሳት ይጥሉአቸዋል። በዚያም
ጥርሳቸውን በማፋጨት ያለቅሳሉ።»
51 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን፥
«የተናገርኩት ገብቷችኋል?» ሲል ጠየቃ
ቸው። እነርሱም፥ «አዎን» ሲሉ መለሱ
ለት። 52 ኢየሱስም፥ በተናገረው ላይ በማ
ከል፥ «የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥ
ጢር የተቀበሉ የአይሁድ ሃይማኖት መምህ
ራን የአሁኑንም የጥንቱንም ጠንቅቀው የተ
ረዱ በመሆናቸው፥ መንፈሳዊ ዕውቀታቸው
እጥፍ ድርብ ነው» አላቸው።
53-54 ኢየሱስ እነዚህን ምሳሌዎች ተና
ግሮ እንደ ጨረሰ፥ በገሊላ ክፍለ ሀገር
ውስጥ በምትገኘው መኖሪያው ወደ ሆነ
ችው፥ ወደ ናዝሬት ከተማ ሄደ። በዚያም
በአይሁድ ምኩራቦች ውስጥ በማስተማር፥
በትምህርቱ ጥልቀትና በሚሠራቸው ተአም
ራት ሕዝቡን አስደነቀ። 55 አንዳንዶቹም፥
«እንዴት ያለ ነገር ነው? ይህ የአናጢው
የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? እናቱን ማርያም
ንስ እናውቃት የለምን? ወንድሞቹስ ያዕ
ቆብ፥ ዮሴፍ፥ስምዖንና ይሁዳ አይደሉምን?
56 እኅቶቹስ እዚሁ ከእኛው ጋር ይኖሩ የለ
ምን? እንዴት ነው እንደዚህ ዝናው ሊገን
የቻለው?» አሉ። 57 በዚህም ምክንያት አላ
መኑበትም። አያሱስ ግን፥ «ነቢይ ባገ
ሩና በወገኖቹ ይናቅ እንጂ፥ በሌላ ሥፍራ
ይከበራል» አላቸው።
58 ከለማመናቸውም የተነሣ፥ በናዝሬት
ብዙ ተአምራትን አላደረገም።

ምዕራፍ 14

1 ንጉሥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና
ሲሰማ፥ 2 ለአገልጋዮቹ፥ «መጥምቁ ዮሐንስ
ከሞት ተነሥቶ ነው መሰለኝ ይህ ሁሉ ተአ
ምራት ሊደረግ መቻሉ!» አላቸው።
3 ሄሮድስ፥ ከዚህ ቀደም መጥምቁ ዮሐን
ስን አስይዞ ወህኒ ቤት አግብቶት ነበር።
ምክንያቱም፥ የወንድሙ የፊልጵስ ሚስት
የነበረችው፥ በኋላም ራሱ ሄሮድስ ያገባት
ሄሮድያዳ የተባለችው ሴት፥ ዮሐንስን እንዲ
ያሥርላት ለምናው ነበር። 4 ይህም ሊሆን
የቻለው፥ «የገዛ ወንድምህን ሚስት ማግባት
አይገባህም» ብሎ ዮሐንስ ሄሮድስን ወቅ
ሶት ስለነበር ነው። 5 ከዚህ የተነሣ ሄሮድስ
ዮሐንስን ሊገድለው ቢፈልግም፥ በሕዝቡ
ዓይን ዮሐንስ እንደ ነቢይ የሚታይ ስለ
ነበር፥ 'ይህን ባደርግ ሁከት ይፈጠራል'
ብሎ በመፍራት ሊገድለው አልደፈረም።
6 ሄሮድስ የልደት በዓሉን በሚያከብር
በት ዕለት፥ የሄሮድያዳ ልጅ በግብዣው ላይ
ዘፈን ዘፍና እስክስታ ወርዳ፥ ሄሮድስን ደስ
አሰኘችው። 7 ሄሮድስም ልጅቱን ጠርቶ፥
«የምትፈልጊውን ነገር ጠይቂኝና እሰጥሻ
ለሁ» ሲል ቃል ገባላት። 8 ልጅቱም ሄሮድ
ስን ምን ስጠኝ ብላ መጠየቅ እንዳለባት
ከእናቷ ተመካክራ ባገኘችው አሳብ፥ የዮሐ
ንስ አንገት ተቆርጦ ራሱ በሳህን ወዲያውኑ
እንዲሰጣት ጠየቀች።
9 ይህም ሄሮድስን በጣም አሳዘነው።
ይሁን እንጂ በእንግዶቹ ፊት የገባላትን
ቃል ማጠፍ አልፈለገም። ስለዚህ የዮሐንስ
ራስ ተቆርጦ እንዲሰጣት አዘዘ። 10 ወዲያው
ኑም የአሥረኛው የዮሐንስ አንገት ተቆ
ርጦ፥ 11 ራሱ በሳህን ላይ ተደርጎ ለሄሮድ
ያዳ ልጅ ተሰጣት። ልጅቱም የዮሐንስን
ራስ በሳህን እንዳለ ይዛ ወደ እናቷ ሄደች።
12 የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርትም
የዮሐንስን ሬሣ ከቀበሩ በኋላ፥ ወደ ኢየሱስ
ሄደው የሆነውን ሁሉ ነገሩት።
13 ኢየሱስም የዮሐንስን መገደል ሲሰማ
ብቻውን በጀልባ ሆኖ ወደ አንድ ገለልተኛ
ቦታ ሄደ። ሰዎችም ይህን እንደሰሙ ከየመ
ንደሩ እየወጡ፥ ኢየሱስ በሄደበት አቅጣጫ
የሐይቁን ጠርዝ ይዘው በእግር ተከተሉት።
14 ኢየሱስም ከነበረበት ሥፍራ ሲመ
ለስ፥ ብዙ ሰዎች ሲጠብቁት አይቶ አዘ

ቸው። ከመካከላቸው ሕመምተኞች የነበሩ
ትን ፈወሳቸው።
15 ደቀመዛሙርቱም ወደ ኢየሱስ ቀር
በው ፡ «ቀኑ መሽቷል ፤ የራት ጊዜም ደር
ሷል። በዚህ ምድረ በዳ ውስጥ ምንም
ምግብ ማግኘት ስለማይቻል ፥ በአቅራቢያ
ወዳሉት መንደሮች ሄደው ምግባቸውን እን
ዲገዙ ሰዎቹን በጊዜ አሰናብታቸው»
አሉት።
16 ኢየሱስም ፡ «መሄድ አያስፈልጋቸ
ውም። እናንተ የሚበሉትን እዚሁ ስጡዋ
ቸው» አላቸው።
17 ደቀመዛሙርቱም ፡ «እንዴት ተደ
ርጎ! እኛ ያለን አምስት ጥቢኛ ዳቦና
ሁለት ዓሣ ብቻ ነው» አሉት።
18 ኢየሱስም ፡ «ግድ የለም ያንኑ ያለ
ውን ወደ እኔ አምጡልኝ» አላቸው።
19 ከዚያም ፥ ሕዝቡ በሳር ላይ እንዲቀመጥ
አዘዘ። አምስቱን ጥቢኛ ዳቦና ሁለቱን ዓሣ
በእጁ ይዞ ወደ ሰማይ በመመልከት እግዚአ
ብሔርን አመሰገነ። ዳቦዎቹንም ቆራረሰና
ለሰዎቹ እንዲያድሉ ለደቀመዛሙርቱ ሰጣ
ቸው። 20 በዚያ የነበሩት ሰዎች ሁሉ በል
ተው ከጠገቡ በኋላ አሥራ ሁለት መሶብ
ፍርፋሪ ተነሣ። 21 የበላውም ሕዝብ ብዛት፥
ሕፃናትና ሴቶች ሳይቆጠሩ ፥ ወደ አምስት
ሺህ ይጠጋ ነበር። 22 ወዲያውኑም ኢየሱስ፥
በጀልባ ተሳፍረው ከሐይቁ ማዶ እንዲሻገሩ
ለደቀመዛሙርቱ ነገራቸውና እርሱ ሕዝቡን
ለማሰናበት ወደ ኋላ ቀረት አለ።
23-24 ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላም ለመጸ
ለይ በአቅራቢያው ወዳለ ተራራ ወጣ። በመ
ሸም ጊዜ፥ እርሱ በዚያ ብቻውን ነበር። በጀ
ልባ ርቀው የሄዱትን ደቀመዛሙርት ግን
ችግር አጋጠማቸው። ኃይለኛ ነፋስ ተነ
ሥቶ የነበሩባትን ጀልባ ማዕበል ያንገላታት
ጀመር። እነርሱም እንዳይሰጥሙ የተቻላቸ
ውን ሁሉ ቢያደርጉም ማዕበሉን ለመቋ
ቋም አልቻሉም።
25 ኢየሱስም ፡ ከሌሊቱ አሥር ሰዓት
ሲሆን በውኃው ላይ እየተራመደ ወደ እነ
ርሱ መጣ።
26 እነርሱ ግን ምትሀት ያዩ መሰላቸውና
በጣም ደነገጡ።
27 ኢየሱስም ፡ «አትፍሩ እኔ ነኝ!»
ብሎ አረጋጋቸው።
28 ጴጥሮስም ፡ «ጌታ ሆይ ፥ በእርግጥ
አንተ ከሆንክ፥ በውኃው ላይ ተራምጄ ወደ
አንተ እንድመጣ ፍቀድልኝ» አለው።
29 ኢየሱስም ፡ «በል ና!» አለው። ወዲ
ያውም ጴጥሮስ ከጀልባው ወርዶ፥ ውኃውን
እየረገጠ ወደ ኢየሱስ ሲሄድ ፥ 30 በዙሪያው
ያለውን ማዕበል አይቶ በመፍራቱ ሊሰጥም
ጀመረ። በዚህ ጊዜ ፥ «ጌታ ሆይ፥ አድነኝ!»
ሲል ጮኸ።
31 ኢየሱስ ወዲያው እጁን ዘርግቶ ከመስ
ጠም አዳነው። ከዚያም ፥ «አንተ እምነተ
ደካማ! ለምን ተጠራጠርህ?» አለው።
32 ኢየሱስ ከጴጥሮስ ጋር ሆኖ ጀልባው
ውስጥ እንደ ገባ ማዕበሉ ጸጥ አለ። 33 በጀ
ልባው ውስጥ የነበሩትም በመደነቅ፥ «በእ
ርግጥ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ»
አሉት።
34 ከዚህ በኋላ ሐይቁን ተሻግረው ጌንሴ
ሬዋ ከተባለ ቦታ ደረሱ። 35 በዚያ ቦታ የመ
ገኘታቸውም ወሬ በከተማው ሁሉ ተሰ
ራጨ። ሰዎች ሁሉ ተጠራርተው ሕመምተ
ኞቻቸውን እየያዙ መጡ። 36 በሽተኞችም
የኢየሱስን የልብሱን ጫፍ እንዲዳስሱ
ለመኑ። የዳሰሱትም ሁሉ ተፈወሱ።

ምዕራፍ 15

1 ፈሪሳውያንና የአይሁድ ሃይማኖት
መምህራን ኢየሱስን ለማነጋገር ከኢየሩሳ
ሌም ተነሥተው መጡ።
2 ኢየሱስንም ፥ «ደቀመዛሙርትህ ለምን
ድነው ከቀድሞ ጀምሮ ሲያያዝ የመጣውን
ሥርዓታችንን የማይጠብቁት? ከምግብ
በፊት እጃቸውን የማይታጠቡት ለምንድ
ነው?» አሉት። 3 ኢየሱስም እንዲህ ሲል
መልስ ሰጣቸው። «እናንተስ ባህላችሁን
ብቻ በመከተል በመጻሕፍት የተደነገገውን
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትጥሳላ
ችሁ? 4 ለምሳሌ ፥ በሙሴ ሕግ፥ 'አባትህንና
እናትህን አክብር ፤ አባትና እናቱን የሚሳ
ድብ ይሙት' ይላል። 5-6 እናንተ ግን ይህ
ንን አፍርሳችሁ ፥ 'አንድ ሰው አባትና
እናቱ ቢችገሩም እንኳ ፥ ለእነርሱ ያሰበውን
እርዳታ ለቤተ መቅደስ ቢሰጥ ምንም አይደ
ለም' ትላላችሁ። ይህን በመሳሰለው ሰው
ሠራሽ ወግና ሥርዓት፥ ወላጆች እንዲከበሩና
እንዲጠሩ እግዚአብሔር በቃሉ ያዘዘውን ፥
ዋጋ ለማሳጣት ትጥራላችሁ። 7 እናንተ ግብ
ዞች! ኢሳይያስ ስለ እናንተ የተናገረው ትክ
ክለኛ ነገር ነው። 8 'ይህ ሕዝብ በአፉ እወ
ድሃለሁ ይለኛል ፤ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ
ነው ፤ 9 እምልኮውም ዋጋ ቢስ ነው። ምክን
ያቱም የእግዚአብሔርን ሕግ በሰው ሠራሽ
ሕጉ ለውጠታልና።'»
10 ኢየሱስም ፊቱን ወደ ሕዝቡ መልሶ

«እኔ የምነግራችሁን አስተውሉ። 11 በአፍ
ተበልቶ ወደ ሆድ የሚገባ ነገር ሰውን አያ
ረክሰውም። ሰውን የሚያረክሰው ፣ በልብ
ታስቦ ከአንደበት የሚወጣው ቃል ነው።»
12 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስን፥
«ጌታ ሆይ ፥ አሁን በተናገርከው ነገር ፈሪሳ
ውያን ተቀይመዋል» አሉት።
13-14 ኢየሱስም ፥ «በአባቴ እጅ ያልተተ
ከለ ተክል ሁሉ ይነቀላል። ስለዚህ ስለ እነ
ርሱ አትጨነቁ፤ እነርሱ ዕውራንን የሚመሩ
ዕውሮች ናቸው። እነርሱም ሆኑ በእነርሱ
የሚመሩ ሁሉ ገደል ከመግባት አይድኑም»
ሲል መለሰላቸው።
15 ጴጥሮስም ቀበል አድርጎ ፥ «በአፍ
ተበልቶ ወደ ሆድ የሚገባ ነገር ሰውን አያ
ረክሰውም ያልከው እንዴት ነው?» ሲል
ጠየቀው።
16 ኢየሱስም ፥ «የተናገርኩት አልገባ
ህም? 17 ማንኛውም የሚበላ ምግብ ሆድ
ከገባ በኋላ ዓይነምድር ሆኖ ይወጣል።
18 ክፉ ቃል ግን ከክፉ ልብ ይመነጫል።
ሰውን የሚያረክሰውም ይኸው ከልብ የሚ
ወጣው ክፉ ቃል ነው። 19 ክፉ አስተሳሰብ
ነፍስ መግደል፥ ማመንዘር፥ ዝሙት፥ ስርቆት፥
ውሸትና ስድብን የመሳሰሉት ክፉ ነገሮች
ሁሉ፥ ከክፉ ልብ መንጭተው ይወጣሉ።
20 «ሰውን የሚያረክሱም እነዚህ ነገሮች
እንጂ ፥ እጅን ሳይታጠቡ መብላቱ አይደ
ለም» አለው።
21 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ጢሮስና
ሲዶና ሄደ።
22 እዚያ እንደ ደረሰም የአገሩ ነዋሪ የሆ
ነች አንዲት ከነናዊት ሴት፥ «የዳዊት ልጅ
ጌታ ሆይ ፥ እባክህን ምሕረትህን አሳየኝ ፤
ልጄን ጋኔን ይዞ ያሠቃያታልና እባክህን
ማርልኝ» ስትል ተማጸነችው።
23 ኢየሱስ ግን ምንም ቃል አልመለሰላ
ትም። ደቀመዛሙርቱም ኢየሱስን፥ «ይህች
ሴት እየወተወተች እንዳታስቸግረን እባክህን
አሰናብታት» አሉት።
24 ኢየሱስም ፥ «እኔ የመጣሁት አሕዛ
ብን ሳይሆን የጠፉትን የእሥራኤልን ሕዝብ
ለመታደግ ነው» ሲል መለሰ። 25 ሴቲቱ
ግን ከፊቱ ተንበርክካ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እር
ዳኝ!» አለችው። 26 ኢየሱስም፥ «የልጆችን
ምግብ አንሥቶ ለውሾች መጣል አይገባም»
አላት።
27 ሴቲቱም ፥ «ቢሆንም፥ ውሾች እኮ ከጌ
ቶቻቸው ማዕድ ሥር የሚወድቀውን ፍር
ፍሪ መብላት አይከለከሉም» አለችው።
28 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ሴቲቱን ፥ «አንቺ
ሴት ፥ እምነትሽ በጣም ትልቅ ነው። ስለዚህ
ልጅሽ ተፈውሳልሻለች!» አላት። በጋኔን
ተይዛ ትሠቃይ የነበረች ልጅዋም ወዲያ
ውኑ ተፈወሰች።
29 ከዚያም ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሐይቅ
አካባቢ ተመልሶ ከአንድ ጉብታ ቦታ ላይ
ተቀመጠ። 30 ብዙ ሰዎችም አንካሶችን ፥
ዕውሮችን፥ ሽባዎችን፥ ድዳዎችንና ልዩ ልዩ
በሽታ ያለባቸውን ሰዎች አምጥተው ከኢየ
ሱስ ፊት አቀረቧቸው። እርሱም ሁሉንም
ፈወሳቸው። 31 አንዲት ቃል እንኳ ተናግ
ረው የማያውቁ ድዳዎች በሚያስደንቅ መን
ገድ ይናገሩ ጀመር፤ አካል ስንኩሎች የነበሩ
ጤነኞች ሆኑ ፤ እንካሶችና ሽባዎች እንደ
ልባቸው መራመድ ቻሉ። ዕውሮችም ዓይና
ቸው በራላቸው። ይህን ያዩ ሰዎችም በአድ
ናቆት ተሞልተው የእሥራኤልን አምላክ
አመሰገኑ።
32 ከዚህ ሁሉ በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙ
ርቱን ጠርቶ ፥ «እነዚህ ሰዎች ሦስት ቀን
ሙሉ ከእኔ አልተለዩም። ምግባቸው አልቆ
ባቸዋል። በጣምም አዝንላቸዋለሁ። እንዲህ
እንደ ተራቡ ወደ ቤታቸው እንዲሄዱ ባሰና
ብታቸው መንገድ ላይ ጠፉ ይጥላቸዋል»
አላቸው።
33 ደቀመዛሙርቱም ፥ «አሁን በዚህ
በረሃ ለዚህ ሁሉ ሕዝብ የሚሆን ምግብ
ከየት ይመጣል ብለህ ነው?» አሉት።
34 ኢየሱስም ፥ «ለመሆኑ ስንት ዳቦ አላ
ችሁ?» ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም ፥
«ሰባት ጥቢኛ ዳቦና ጥቂት ዓሣ ብቻ አለን»
አሉት።
35 ኢየሱስም ሰዎቹን መሬት ላይ እንዲ
ቀመጡ አደረገና ፥ 36 ሰባቱን ጥቢኛ ዳቦና
ዓሣዎቹን በእጁ ይዞ እግዚአብሔርን አመሰ
ገነ። ቆራርሶም ለሕዝቡ እንዲያድሉ ለደቀ
መዛሙርቱ ሰጠ። 37-38 በዚያ የነበረው
ሁሉ እስኪጠግብ ድረስ በላ። የሕዝቡም
ብዛት-ሴቶችና ሕፃናት ሳይቆጠሩ-አራት
ሺህ ነበር። በልተው ከጠገቡ በኋላም ሰባት
መሶብ ሙሉ ፍርፋሪ ተሰበሰበ።
39 ከዚያም ኢየሱስ አብረውት የነበሩትን
ሰዎች ወደየቤታቸው እንዲሄዱ ካሰናበታ
ቸው በኋላ በጀልባ ተሳፍሮ ወደ ሜጌዶል
ተሻገረ።

ምዕራፍ 16

1 አንድ ቀን ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን
ኢየሱስን ለመፈተን ፥ በሰማይ ላይ አንድ

ዓይነት ተአምር ሠርቶ እንዲያሳያቸው ጠየ
ቁት።
2-4 ኢየሱስም ፥ «እናንተ የአየሩን ሁኔታ
በመመርመር በኩል የሚስተካከላችሁ
የለም። ማምሻውን ሰማዩ ሲቀላ ፥ 'ዝናብ
አይዘንብም' ትላላችሁ። በማግስቱ ጠዋት
ደግሞ ፥ 'ሰማዩ ደምኖ ከብዷል ፥ ጠቁሯ
ልም፥ስለዚህ ዛሬ ይዘንባል' ትላላችሁ። እና
ንተ ግብዞች! የሰማዩን መልክ በማየት የአየ
ሩን ሁኔታስ መመርመር ታውቃላችሁ፤ የጊ
ዜውን ግልጽ ምልክት ግን፤ ልታጤኑት አል
ቻላችሁም። ክፉና የማያምን ትውልድ፥ትን
ግርት የተሞላበት ምልክት በሰማይ ላይ
ማየት ይፈልጋል። ይሁን እንጂ፥ከነቢዩ ዮና
ስ ምልክት በቀር ሌላ አይሰጠውም» ሲል
መለሰላቸው። ይህን ከተናገረ በኋላም ኢየ
ሱስ ትቷቸው ሄደ።
5 ሐይቁን አቋርጠው ከዳርቻው ሲደርሱ
ምግብ ይዘው አለመግዛቸውን ደቀመዛ
ሙርቱ ተረዱ። 6 ወዲያውም ኢየሱስ ፥
«ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠን
ቀቁ!» በማለት አስጠነቀቃቸው።
7 ደቀመዛሙርቱ ግን፥ኢየሱስ ይህን ማስ
ጠንቀቂያ የተናገረው ምግብ መያዝ በመርሳ
ታቸው የተነሣ መሰላቸው።
8 እሱ ግን ደቀመዛሙርቱ ያሰቡትን በማ
ወቁ ፥ «እናንተ እምነት የጉደላችሁ!
ምግብ ባለመያዛችሁ ይህን ያህል ምን ያስ
ጨንቃችኋል?
9 «ለምንስ ማስተዋል ያቅታችኋል? ለአ
ምስት ሺህ ሰዎች አምስት ጥቢኛ ዳቦ ስመ
ግብ ፥ስንት መሶብ ሙሉ ትርፍራፊ ማንሣ
ታችሁን ዘነጋችሁት? 10 አራት ሺህ ሰዎች
በሰባት ጥቢኛ ዳቦ እስኪጠግቡ መመገቢንና
ብዙ መሶብ ትርፍራፊ መነሣቱንስ አታስታ
ውሱም? 11 'ይህን ቃል የተናገረው ምግብ
መያዝ በመርሳታችን ነው' ብላችሁ እን
ዴት ታስባላችሁ? አሁንም ደግሜ ደጋግሜ
ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠን
ቀቁ እላችኋለሁ!»
12 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ፥ ኢየሱስ
ስለ እርሾ የተናገረው ፥ከፈሪሳውያንና ከሰዱ
ቃውያን የተሳሳተ ትምህርት እንዲጠበቁ
ሲያስጠነቅቃቸው መሆኑ ገባቸው።
13 የፊልጵስ ቂሣርያ ከተባለው ከተማ
እንደ ደረሱ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ፥
«ለመሆኑ ሰዎች እኔን ማን ይሉኛል?»
ሲል ጠየቃቸው።
14 ደቀመዛሙርቱም፥ «አንዳንድ ሰዎች፥
'መጥምቁ ዮሐንስ ነው' ሲሉህ ፥ አንዳን
ዶቹ ፥ 'ኤልያስ ነው' ይሉሃል። ሌሎች
ደግሞ ፥ 'ኤርምያስ ነው' ሲሉህ ፥ የቀሩት
ደግሞ ፥ 'ከነቢያት አንዱ ነው' ይላሉ»
ሲሉ መለሱለት።
15 ኢየሱስም ፥ «እነርሱስ እንዲህ አሉ ፤
እናንተስ ማን ነው ትላላችሁ?» ሲል ጠየ
ቃቸው።
16 ስምዖን ጴጥሮስም ቀበል አድርጎ ፥
«አንተ መሲሕ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብ
ሔር ልጅ ነህ» አለ።
17 ኢየሱስም ፥ «የዮና ልጅ ስምዖን
ሆይ! እግዚአብሔር ባርከሃል ፤ይህ በሰማይ
የሚኖረው አባቴ የገለጠልህ እውነት
እንጂ ፥ ከሰው ትምህርት የተገኘ ዕውቀት
አይደለም። 18 አንተ ጴጥሮስ ነህ። በዚህ
አለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እመሠርታ
ለሁ። ይህችንም የምመሠርታትን ቤተ ክር
ስቲያን የገሃነም ኃይሎች ሁሉ ሊቋቋሟት
አይችሉም። 19 እነሆ የመንግሥተ ሰማይ
መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ። በምድር ያሠር
ከው በሰማይም የታሠረ ይሆናል። በምድር
የፈታኸው በሰማይም የተፈታ ይሆናል»
አለው።
20 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱን ስለ
እርሱ መሲሕነት ለማንም እንዳያወሩ አስጠ
ነቀቃቸው።
21 ከዚህ ጊዜ ጀምሮ፥ኢየሱስ ወደ ኢየሩ
ሳሌም እንደሚሄድ ፥ በኢየሩሳሌምም የካህ
ናት አለቆች፥የአይሁድ ሃይማኖት መምህራ
ንና ፥የአገር ሽማግሌዎች ይዘው፥መከራ ካደ
ረሱበት በኋላ እንደሚገድሉት ፥ከሦስት ቀን
በኋላ ከሞት እንደሚነሣ ለደቀመዛሙርቱ
ገልጦ ነገራቸው።
22 ጴጥሮስም ኢየሱስ የተናገረውን ከሰማ
በኋላ ፥ «ይህንንስ እግዚአብሔርም አይበ
ለው! ይህ በአንተ ላይ ፈጽሞ አይድረስ
ብህ!» በማለት አሳቡን ሊያስለውጠው
ሞከረ።
23 ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ዞር ብሎ ፥
«አንተ ሰይጣን ፥ ከእጠገቤ ሂድ! አስተሳሰ
ብህ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይሆን ከሰው
ፈቃድ ጋር የሠመረ በመሆኑ እንቅፋት አት
ሁንብኝ» አለው።
24 ከዚያም ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላ
ቸው ፥ «ደቀመዝሙሬ ለመሆን የወሰነ
ራሱን ክዶ ፥ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተ
ለኝ። 25 ነፍሱን ለራሱ ጥቅም የሚጠብቃት
ሁሉ ያጣታል። ነገር ግን ነፍሱን ለእኔ
ሲል አሳልፎ የሚሰጥ መልሶ ያገኛታል።
26 አንድ ሰው ዓለምን ሁሉ አትርፎ የ

ምን ሕይወት ቢያጣ ምን ፋይዳ አለው? ለመሆኑ ከዘላለም ሕይወት ጋር የሚስተካከል ስ ምን ነገር አለ? 27 እኔ የሰው ልጅ በአ ባቴ ክብርና በመላእክት ታጅቤ እመጣ ለሁ። ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን የሚገባውን ፍርድ እሰጠዋለሁ። 28 አሁን እዚህ ከቆሙት መካከል አንዳንዶቹ በሕይ ወት ቆይተው በመንግሥቴ ስመጣ ያዩ ኛል።»

ምዕራፍ 17

1 ከስድስት ቀን በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮ ስን፥ ያዕቆብን፥ የያዕቆብን ወንድም ዮሐንስን አስከትሎ ፥ ወደ አንድ ከፍተኛ ተራራ ወጣ። 2 በተራራው ላይ ሳሉ የኢየሱስ ፊቱ ተለውጦ እንደ ፀሐይ አበራ። የልብሱም ንጣት በጣም አንጸባረቀ።

3 ሦስቱ ደቀመዛሙርትም ሙሴና ኤል ያስ ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ አየዋቸው። 4 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እዚህ ብንኖር በጣም ግሩም ነው! እንዲያውም ፈቃድህ ከሆነ ፥ አንድ ለአንተ ፥ አንድ ለሙሴ ፥ አንድ ለኤልያስ የሚሆን ሦስት ዳሶች ልሠራ እችላለሁ» አለ።

5 ጴጥሮስ ንግግሩን ሳይጨርስ ብሩህ ደመና ከበባቸውና፥ «በጣም የምደሰትበት ልጄ ይኸውላችሁ ፥ እርሱን ታዘዙት» የሚል ድምፅ ከደመናው ውስጥ ተሰማ።

6 ደቀመዛሙርቱ ፍርሃት ይዟቸው መሬት ላይ በግምባራቸው ተደፉ። 7 ኢየ ሱስ ግን በእጁ ነካ ነካ እያደረጋቸው ፥ «ተነሡ፥ አትፍሩ!» አላቸው።

8 ደቀመዛሙርቱም ቀና ብለው ቢመለ ከቱ ፥ ኢየሱስን ብቻ አጠገባቸው ቆሞ አገ ኙት።

9 ከተራራው በመውረድ ላይ ሳሉ ፥ ኢየ ሱስ ደቀመዛሙርቱን ፥ ከሞት ከመነሣቱ በፊት ያዩትን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛ ቸው።

10 ደቀመዛሙርቱም፤ «የአይሁድ ሃይማ ኖት መምህራን ከመሲሑ መምጣት በፊት ኤልያስ ተመልሶ ይመጣል የሚሉት ለምን ድን ነው?» ሲሉ ጠየቁት።

11 ኢየሱስም ፥ «አዎን ፥ እውነት ነው። ኤልያስ አስቀድሞ መጥቶ ሁሉን ነገር ማስ ተካከል አለበት። 12 እንደ እውነቱ ከሆነ ፥ ኤልያስ መምጣቱን መጥቶአል። ሰዎች ግን የመጣው ኤልያስ ማን እንደሆነ አላወቁም። እንዲያውም መከራ አሳይተውታል። እኔም ብሆን በእነዚህ ሰዎች እጅ መከራ መቀበሌ የማይቀር ነው» ሲል መለሰላቸው።

13 በዚህ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስ የተናገረው ስለ ዮሐንስ መጥምቁ መሆኑ ገባቸው።

14 ከተራራው እንደ ወረዱ ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ ሲጠብቃቸው አገኙ። አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ከእግሩ ሥር ተንበረከ ከና፥ 15 «ጌታ ሆይ፥ ልጄ ጋኔን ይዞ ያሠቃየ ዋልና እባክህን ማርልኝ፤ ጊዜ እየለየም ከእ ሳት ላይ ይጥለዋል፤ ከውኃ ውስጥ ይጨምረ ዋል። 16 ወደ ደቀመዛሙርትህ አምጥቼው ነበር። ነገር ግን ሊፈውሱት አልቻሉም» አለው።

17 ኢየሱስም ፥ «እናንተ እምነት የጐደላ ችሁ! ለመሆኑ እስከ መቼ እታገሣችኋለሁ? እስቲ ልጁን ወደ እኔ አቅርቡት» አለ። 18 ከዚያም በልጁ ያደረበትን ጋኔን ገሠ ጸው። ጋኔኑም ልጁን ለቅቆ ወጣ። ልጁም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ፍጹም ጤናማ ሆነ።

19 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስን በግል ፥ «እኛ ጋኔኑን ልናወጣ ያልቻልነው በምን ምክንያት ነው?» ሲሉ ጠየቁት።

20 ኢየሱስም ፥ «በእምነታችሁ ማነስ ምክንያት ነው። የሰናፍጭ ዘር የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ፥ ይህን ተራራ 'ከዚህ ተነሥ' ብትሉት ይነሣል። የሚያቅታችሁ ምንም ነገር አይኖርም። 21 ነገር ግን የዚህ ዓይነቱ ጋኔን ካልጾማችሁና ካልጸለያችሁ በቀር ፥ ሊወጣ አይችልም» ሲል መለሰላ ቸው።

22-23 አንድ ቀን በገሊላ ምድር ሳሉ ፥ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የሚከተለውን ነገ ራቸው። «ሰዎች አሳልፈው ይሰጡኛል፤ ይገ ድሉኛልም። ሆኖም በሦስተኛው ቀን ከሞት እነሣለሁ።» ኢየሱስ በተናገረው ነገር ምክንያት የደቀመዛሙርቱን ልብ ጨነቀው፤ ጠበበው።

24 ቅፍርናሆም ሲደርሱ ፥ ለቤተ መቅደስ አገልግሎት የሚሆን የቀረጥ ገንዘብ የሚሰበ ስቡ ሰዎች ጴጥሮስን፥ «መምህራችሁ ቀረጥ አይከፍልምን?» ሲሉ ቀስ ብለው ጠየቁት።

25 ጴጥሮስም፥ «ለምን አይከፍልም? ይከ ፍላል እንጂ» ሲል መለሰ። ከዚያም ጴጥ ሮስ ስለዚሁ ጉዳይ ከኢየሱስ ጋር ለመነጋ ገር ወደ ቤት እንደገባ፥ ጴጥሮስ ያሰበውን ከመናገሩ በፊት ኢየሱስ ቀድሞት ፥ «ጴጥ ሮስ እስቲ አንድ ነገር ልጠይቅህ። ነገሥ ታት ግብር የሚቀበሉት ከዜጎቻቸው ነው ወይስ ጦርነት ገጥመው ካስገበሩት ሕዝብ ነው?» ሲል ጠየቀው።

26-27 ጴጥሮስም ፥ «ካስገበራቸው የሌላ
አገር ዜጎች ነው» ብሎ መለሰ። ወዲያውም
ኢየሱስ ፥ «ጥሩ ብለሃል፤ እንዲህ ከሆነ የአገ
ሪቱ ዜጎች ነፃ ናቸው ማለት ነዋ! ሆኖም
የቀረጥ ሰብሳቢዎቹን ሥራ ማደናቀፍ እንዳ
ይሆንብን ፥ ወደ ሐይቁ ሂድና መረብህን
ጣል። ከዚያም መጀመሪያ የምትይዘውን
ዓሣ አፉን ስትከፍት ገንዘብ ታገኛለህ። የም
ታገኘውም ገንዘብ ፥ ለእኔና ለአንተ ቀረጥ
ስለሚበቃ ሂደህ ክፈል» አለው።

ምዕራፍ 18

1 በዚያኑ ወቅት ደቀመዛሙርቱ ኢየሱ
ስን ፥ ከመካከላቸው በመንግሥተ ሰማይ ማን
እንደሚበልጥ እንዲነግራቸው ጠየቁት።
2 ኢየሱስም አንድ ሕፃን ጠርቶ በፊታ
ቸው አቆመና እንዲህ አላቸው። 3 «ከታጠ
አታችሁ ካልተመለሳችሁና እንደ ሕፃንም
ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማይ ልት
ገቡ አትችሉም። 4 እንደዚህ ሕፃን ራሱን
ዝቅ የሚያደርግ ነው በመንግሥተ ሰማይ
ታላቅ የሚሆን። 5 ይህን ለመሰለው ሕፃን
በስሜ ርኅራኄ የሚያሳይና መልካም አቀባ
በል የሚያደርግ ፥ እኔን እንደ ተቀበለ ይቆጠ
ራል። 6 ነገር ግን በእኔ ከሚያምኑት ከእነ
ዚህ ታናናሾች አንዱን ከእምነቱ እንዲሰና
ከል ከምታደርጉ ፥ ድንጋይ በአንገታችሁ ላይ
ታሥሮ ባሕር ውስጥ ቢጥሏችሁ ይሻላች
ኋል።
7 «ዓለም ሥራዋ ክፉ በመሆኑ ወዮላት!
ወደ ክፋት የሚመራ ፈተና ማጋጠሙ የማ
ይቀር ነገር ነው። ለፈተናው ሰበብ ለሚሆን
ለዚያ ሰው ግን ወዮለት! 8 ስለዚህ እጅህ
ወይም እግርህ ኃጢአት እንዲሠራ ልብህ
የሚገፋፋህ ከሆነ ይህን የልብህን ክፉ አሳብ
ቆርጠህ ጣለው። በልብህ ክፉ አሳብ ምክን
ያት ገሃነም ከምትገባ ይልቅ ፥ ክፋትህን አስ
ወግደህ መንግሥተ ሰማይ መግባት ይሻልሃ
ልና። 9 ዓይንህ ኃጢአት እንዲሠራ ልብህ
የሚገፋፋህ ከሆነ ፥ ይህን የልብህን ክፉ
አሳብ አውጣና ጣለው። ክፋውን የልብህን
አሳብ ይዘህ ገሃነመ እሳት ከምትገባ ይልቅ ፥
ከክፉ አሳብ ነፃ ሆነህ መንግሥተ ሰማይ
ብትገባ ይሻልሃልና።
10 «ከእነዚህ ትንንሽ ልጆች መካከል
አንዱን እንኳን በንቀት ዓይን እንዳትመለ
ከቱ ተጠንቀቁ። ምክንያቱም የእነርሱ መላ
እክት አባቴ ፊት ሳያቋርጡ ይቀርባሉና።
11 እኔ የሰው ልጅ የመጣሁት የጠፋትን
ለማዳን ነው።
12 «አንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩትና
ከመቶ በጎቹ መካከል አንዱ ቢጠፋበት ምን
ያደርግ መሰላችሁ? ዘጠና ዘጠኙን በጎች
ትቶ የጠፋውን አንዱን ፍለጋ ይሄዳል።
13 የጠፋውን በጉን ሲያገኘኝም ፥ ባልጠፉት
ዘጠና ዘጠኙ በጎቹ ከሚሰማው ደስታ
ይልቅ ፥ ጠፍቶ በተገኘው በአንዱ በግ የሚሰ
ማው ደስታ የበለጠ ይሆናል! 14 እንደዚ
ሁም ደግሞ ፥ ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱ
እንኳ እንዲጠፋ በሰማይ ያለው አባቴ
ፈቃድ አይደለም።
15 «ወንድምህ ቢያስቀይምህ ጥፋቱን
ለብቻው አስታውቀው። ጥፋቱን ተረድቶ
ከተጸጸተና ንስሐ ከገባ ወንድምህን ጠቀም
ከው። 16 ነገር ግን ጥፋቱን አምኖ ካልተጸ
ጸተ ፥ እንደገና በአንድ ወይም በሁለት ምስክ
ሮች ፊት ውቀሰው። ነገር ሁሉ በሁለት
ወይም በሦስት ምስክሮች ፊት ይጸናልና።
17 በምስክሮች ፊት ስታናግረው ቃልህን
መስማት ካልፈቀደ ፥ ጉዳዩን ለቤተ ክርስቲ
ያን አቅርብ። ቤተክርስቲያን ጉዳዩን አመዛ
ዝና ጉዳትህን በመረዳት የምትሰጠውን
ውሳኔ ለመቀበል አሻፈረኝ የሚል ከሆነ
ግን ፥ ቤተ ክርስቲያን ከምዕመናን ለይታ እን
ደአረመኔ ትቁጠረው። 18 ይህንን እንድት
ረዱ እፈልጋለሁ። በምድር ላይ ያሠራች
ሁት በሰማይ የታሠረ ይሆናል ፤ እንዲሁም
በምድር የፈታችሁት በሰማይ የተፈታ ይሆ
ናል።
19 «በምድር ላይ ሁለት ሆናችሁ በአ
ንድ ልብ የለመናችሁትን ሁሉ በሰማይ
ያለው አባቴ ይሰጣችኋል። 20 ሁለት ወይም
ሦስት ሆነው በስሜ በሚሰበሰቡት መካ
ከል ፥ ከዚያ ምን ጊዜም እኔ እገኛለሁና።»
21 ከዚህ በኋላ ጴጥሮስ ኢየሱስን ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ይቅር
ልበለው? ሰባት ጊዜ ይቅር ልበለውን?»
ሲል ጠየቀው። 22 ኢየሱስም እንዲህ ብሎ
መለሰለት። «ሰባት ጊዜ ብቻ አልልህም።
ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር በለው።»
23 «የእግዚአብሔር መንግሥት የሒሳብ
መዝገቡን ለማስዘጋት በተነሣ ንጉሥ ትመሰ
ላለች። 24 ንጉሡ ሒሳቡን ሲቆጣጠር
ቍጥር ስፍር የሌለው ዕዳ ያለበት ሰው ፊቱ
ቀረበ። 25 ይህ ሰው ያለበትን ዕዳ ለመክፈል
ባለመቻሉ ፥ ራሱ ፥ ሚስቱ ልጆቹና ያለው
ንብረት በሙሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል
ንጉሡ ትእዛዝ ሰጠ። 26 በዚህ ጊዜ ሰውየው
ከንጉሡ እግር ላይ ወድቆ ፥ 'ንጉሥ ሆይ ፥
ያለብኝን ዕዳ መክፈሉን እከፍላለሁ ፤ ብቻ

ቀን ይስጡኝ' ሲል ለመነ። 27 ንጉሡም አዘ
ነለትና የነበረበትን ዕዳ በሙሉ ማረው።
28 «ይህ ሰው ከንጉሡ ተሰናብቶ ከወጣ
በኋላ ፣ ጥቂት ገንዘብ ተበድሮት ያልከፈለ
ውን ባለዕዳ መንገድ ላይ አገኘ። ወዲያ
ውም ባለዕዳውን ማንቁርቱን ይዞ ያለበትን
ገንዘብ በቅጽበት እንዲከፍለው አስጨነ
ቀው። 29 ባለዕዳውም እግሩ ላይ ወድቆ ፣
'እባክህን ትንሽ ጊዜ ስጠኝ ፣ ያለብኝን ዕዳ
አልከፍልም' አላልኩም። የምለምንህ ግን
ጊዜ እንድትሰጠኝ ብቻ ነው' ሲል ለመ
ነው። 30 እርሱ ግን ፣ 'ገንዘቤን አሁኑኑ ካል
ከፈልከኝ' በማለት ፣ ሰውየው ተይዞ ዕዳው
በሙሉ እስኪከፈል ድረስ ወህኒ ቤት እንዲ
ገባ አደረገው።
31 «ከዚህ በኋላ የታሠረው ሰው ወዳጆች
ንጉሡ ፊት ቀርበው ታሪኩን ዘርዝረው ነገ
ሩት። 32 ንጉሡም የሆነውን ነገር ሲሰማ
አማተረውን ሰው አስጠርቶ ፣ 'አንተ ክፉ
ጨካኝ! እኔ እግሬ ላይ ወድቀህ ብትለም
ነኝ ያንን ቁጥር ስፍር የሌለውን ገንዘብ
ምሬህ የለም? 33 ታዲያ እኔ እንደ ማርኩህ
አንተስ እንደዚሁ ባለዕዳዎችህን መማር
አይገባህም?' ሲል ጠየቀው። 34 ከዚህ በኋላ
ንጉሡ ፣ 'ያለበትን ዕዳ በሙሉ ሳይከፍል
እንዳይለቀቅ!' በማለት ሰውየውን ወህኒ
ቤት አስገባው። 35 ስለዚህ ፣ እናንተም ወንድ
ሞቻችሁ ሲበድሏችሁ ከልብ ይቅር ካላላች
ሁአቸው ፣ በሰማይ ያለው አባቴም በደላች
ሁን ይቅር አይላችሁም።»

ምዕራፍ 19

1 ኢየሱስ ይህንን ተናግሮ ከጨረሰ
በኋላ ፣ ገሊላን ትቶ ከዮርዳኖስ ወንዝ ባሻገር
ወደሚገኘው ወደ ይሁዳ አገር ተመለሰ።
2 ብዙ ሰዎችም ተከተሉት። እርሱም በሽተ
ኞችን ሁሉ ፈወሳቸው።
3 ከፈሪሳውያን መካከል አንዳንዶቹ ተና
ግረው በማናገር አጥምደው ሊያጠፉት ስለ
ፈለጉ ፣ «ለመሆኑ በማንኛውም ምክንያት
መፋታትን ትፈቅዳለህን?» ሲሉ ጠየቁት።
4 እርሱም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤
«ስለዚህ ጉዳይ ማወቅ ከፈለጋችሁ መጻሕፍ
ትን ለምን አታነቡም? እግዚአብሔር በመ
ጀመሪያ ወንድና ሴትን እንደፈጠረ በመጻሕ
ፍት ተጽፏል። 5-6 ሰው እናትና አባቱን
ትቶ ከሚስቱ ጋር ይተሳሰራል። ሁለት
መሆናቸውም ይቀርና አንድ አካል ይሆ
ናሉ። ይህም በመሆኑ እግዚአብሔር አንድ
ስላደረጋቸው ማንም ሰው ሊለያያቸው
አይገባም።»
7 ፈሪሳውያንም መልሰው ፣ «ታዲያ
ሙሴ 'ሰው ሚስቱን መፍታት ካለበት ፣
የፍቺ ወረቀት ሰጥቶ ሊያሰናብታት ይች
ላል' ያለው ለምንድን ነው?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
8 ኢየሱስም ፣ «ሙሴ እንደዚያ ያለው ፣
የልባችሁን ጠንካራነት አውቆ ነው እንጂ ፣
ከጥንት ከመሠረቱማ የእግዚአብሔር ፈቃድ
ይህ አልነበረም። 9 ስለዚህ ከሌላ ወንድ ጋር
ዝሙት ካልፈጸመች በቀር ፣ ሚስቱን የሚፈ
ታና ሌላ ሴት የሚያገባ አመንዝራል ፤ የተፋ
ታችውንም የሚያገባ እርሱ አመንዝራ
ነው» አላቸው። 10 ደቀመዛሙርቱም ፣ «እን
ዲህ ከሆነማ አለማግባት ይሻላል!» አሉት።
11 እርሱም ፣ «ሳያገቡ መኖር ለማንኛ
ውም ሰው የሚቻል ነገር ስላይደለ ፣ ይህን
ትምህርት ሁሉም አይቀበለው ይሆናል።
በድንግልና መኖር የሚችሉ እግዚአብሔር
የፈቀደላቸው ብቻ ናቸው። 12 አንዳንዶች
ስልቦች ሆነው ይወለዳና ማግባት አይሆንላ
ቸውም። ሌሎች ደግሞ ፣ ሰዎች የሰለቧቸው
አሉ። ለእግዚአብሔር መንግሥት ሲሉ ግን
በገዛ ፈቃዳቸው ከማግባት የሚቆጠቡም
አሉ። እንግዲህ ይህን ትምህርት መቀበል
የሚችል ይቀበለው» ብሎ መለሰላቸው።
13 ከዚህ በኋላ እጁን ጭኖ እንዲባርካ
ቸው ሕፃናትን ወደ ኢየሱስ አቀረቡለት።
ደቀመዛሙርቱ ግን ሕፃናትን ይዘው የመጡ
ትን ሰዎች ፣ «ለምን ታስቸግሩታላችሁ?»
በማለት ተቆጥተው ሊመልሷቸው ቃጡ።
14 ኢየሱስ ግን ፣ «ሕፃናት ወደ እኔ
ይምጡ ፣ አትከልክሏቸው ፤ መንግሥተ ሰማይ
የተዘጋጀችው እንደ እነርሱ ላሉት ነውና»
አለ። 15 እጁንም ጭኖ ባረካቸው።
16 እንዲሁም ደግሞ አንድ ሰው መጥቶ
ኢየሱስን ፣ «መምህር ሆይ ፣ የዘላለምን ሕይ
ወት ለመውረስ ምን መልካም ነገር ላድ
ርግ?» ሲል ጠየቀው።
17 ኢየሱስም ፣ «ምን መልካም ነገር ላድ
ርግ አልከኝ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር
መልካም የለም። ወደ መንግሥተ ሰማይ
መግባት ከፈለግህ ግን ትእዛዛትን ፈጽም»
አለው።
18 ሰውየውም ፣ «የትኞቹን ትእዛዛት
ማለትህ ነው?» ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም ፣
«አትግደል ፣ አታመንዝር ፣ አትስረቅ ፣ በሐሰት
አትመስክር ፣ 19 እናትና አባትህን አክብር ፣
ጐረቤትህን እንደ ራስህ ውደድ» አለው።
20 ሰውየውም ፣ «ይህማ ስፈጽመው የዐሥ

ኩት ነው። ሌላ የሚቀረኝ እንዳለ ብዬ ነው
እንጂ» አለው።
21 ኢየሱስም፥ «እንግዲያው ፍጹም ለመ
ሆን ከፈለግህ ፥ ሄደህ ንብረትህን ሁሉ
ሽጠህ፥ ገንዘቡን ለድሆች ስጥ። ዋጋህን በሰ
ማይ ታገኛለህ። ከዚያ በኋላ ናና ተከተ
ለኝ»። አለው። 22 ሰውየውም ይህንን ሲሰማ
ከሀብቱ ለመላቀቅ ባለመፈለጉ በጣም አዝኖ
ሄደ።
23 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
እንዲህ አላቸው፥ «ለሀብትና ለንብረቱ ለሚ
ስገበገብ፥ መንግሥተ ሰማይ መግባት በጣም
አስቸጋሪ ነው። 24 እንዲያውም ፥ ሀብታም
ሰው መንግሥተ ሰማይ ከሚገባ፥ግመል በመ
ርፌ ቀዳዳ ቢሾልክ ይቀላል»።
25 ደቀመዛሙርቱም ኢየሱስ በተናገረው
ቃል በመገረም፥ «እንዲህ ከሆነ ታዲያ ማን
ሊድን ይችላል?» አሉ።
26 ኢየሱስም ፥ «እንደ ሰው አስተሳሰብ
ከሆነ ማንም ሊድን አይችልም። ነገር ግን
ለእግዚአብሔር የሚሳነው ምንም ነገር
የለም» አላቸው።
27 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ፥ «ጌታ ሆይ፥እንደ
ምታየው ይኸው እኛ ያለ የሌለ ሀብታችንን
ትተን ተከትለንሃል። ታዲያ ይህንን በማድረ
ጋችን የምናገኘው ምንድነው?» ሲል ጠየ
ቀው።
28 ኢየሱስም፥ «እናንተማ በክብር ዙፋኔ
ላይ በምቀመጥበት በዳግም ምጽአት ጊዜ፥
በአሥራ ሁለት ዙፋን ላይ ተቀምጣችሁ
በአሥራ ሁለቱ የእሥራኤል ነገዶች ላይ
ትፈርዳላችሁ። 29 ስለዚህ እኔን ለመከተል
ሲል ቤቱን፥ወንድሞቹን፥እኅቶቹን፥አባትና
እናቱን፥ልጆቹንና ንብረቱን የሚተው፥ለእኔ
ሲል የተዋቸውን የእነዚህን ነገሮች ዋጋ፥
በመቶ እጥፍ አግኝቶ የዘላለምን ሕይወት
ይወርሳል። 30 ሆኖም ፥ ብዙዎች የፊተኞች
የኋለኞች ይሆናሉ ፤ ብዙዎች የኋለኞች
ደግሞ የፊተኞች ይሆናሉ» አላቸው።

ምዕራፍ 20

1 ኢየሱስ ስለ መንግሥተ ሰማይ የሚከ
ተለውን ምሳሌ ተናገረ። «አንድ የእርሻ
መሬት የነበረው ሰው ሰብሉን የሚሰበስ
ቡለት የቀን ሠራተኞችን ለመቅጠር
ማልዶ ከቤቱ ወጣ። 2 ከዚያም ለእያንዳ
ንዱ የቀን ሠራተኛ፥በእነሩ ሒሳብ በቀን
አንድ ብር ሊከፍል ተስማምቶ፥በሥራ ላይ
አሰማራቸው።
3 «ረፋዱ ላይ በገበያው በኩል ሲያልፍ
ሌሎች ሥራ ፈላጊዎች ቆመው አገኘ።
4 እነርሱንም ከሥራ ሰዓት በኋላ የድካማቸ
ውን ዋጋ ለመክፈል ተስማምቶ፥በሥራ ላይ
አሰማራቸው። 5 በስድስትና በዘጠኝ ሰዓት
ላይም ፥ እንደዚሁ ሌሎች የቀን ሠራተኞች
አግኝቶ ቀጠረ።
6 «ከሰዓት በኋላ በአሥራ አንድ ሰዓት
ላይ እንደ ገና ወደ ከተማ ሲወጣ፥ በርከት
ያሉ ሌሎች ሥራ ፈላጊዎች ቆመው
አገኘ። እነርሱንም፥ 'ምነው ሥራ ፈትታች
ኋል?' አለና ጠየቃቸው።
7 «እነርሱም ፥ 'የሚቀጥረን ሰው አላገኘ
ንም' ሲሉ መለሱለት። እርሱም፥ 'በሉ እን
ግዲያው ሂዱና እርሻዬ ላይ ከተሰማሩት
የቀን ሠራተኞች ጋር አብራችሁ ሥሩ' አላ
ቸው።
8 «ጀንበር ልትጠልቅ ስትልም ፥ የእር
ሻው ባለቤት ደመወዝ ከፋዩን፥የቀን ሠራ
ተኞቹን በሙሉ ጠርቶ መጨረሻ ሥራ ላይ
ከተሰማሩት በመጀመር፥የድካማቸውን ዋጋ
እንዲከፍላቸው አዘዘው። 9 ስለዚህ በመጀመ
ሪያ በአሥራ አንድ ሰዓት ላይ የተቀጠሩት
ቀርበው አንድ አንድ ብር ተቀበሉ።
10 ቀደም ብለው የተቀጠሩት ይህንን
ሲያዩ ፥ ለእነርሱ የበለጠ ገንዘብ የሚከፈላ
ቸው መስሏቸው ነበር። ነገር ግን ለእነር
ሱም አንድ አንድ ብር ብቻ ተከፈላቸው።
11-12 «በዚህ ጊዜ ፥ 'እነዚህ ሰዎች የሠ
ሩት አንድ ሰዓት ብቻ ሲሆን፥ቀኑን ሙሉ
በፀሐይ ሐሩን ስንቃጠልና ስንለፋ ከዋል
ነው ከእኛ እኩል እንዴት ይከፈላቸዋል?'
ሲሉ ተቃውሞ አሰሙ።
13 «የእርሻው ባለቤትም ከቀን ሠራተ
ኞቹ አንዱን ፥ 'ወዳጄ ሆይ ፥ ምን ጥፋት
አጥፍቼ ነው የምትወቅሰኝ? የተዋዋልነው
በቀን አንድ ብር እንድከፍልህ አይደለምን?
14 ታዲያ ያስቀረሁብህ ነገር አለ? በተዋዋል
ነው መሠረት የተስማማነውን ዋጋ ተቀብ
ለህ መሄድ ትችላለህ። ሥራውን ለሠሩልኝ
ሁሉ እኩል መክፈሌ አያስገርምህ። 15 የገዛ
ገንዘቤን እንኳ እኩል መክፈልና ፥ እንደፈለ
ገኝ አንሥቼ ብሰጥ የሚከለክለኝ ሕግ ያለ
መሰለህ? ይህ ሊያስቆጣህ አይገባም'
አለው።»
16 ኢየሱስ ምሳሌውን ተናግሮ ከጨረሰ
በኋላ ፥ «አዎን፥የኋለኞች የፊተኞች፥የፊተ
ኞችም የኋለኞች ይሆናሉ» አለ።
17 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም
ሲሄድ፥ደቀመዛሙርቱን ለብቻቸው ጠር
18 በኢየሩሳሌም ስለሚደርስበት ነገር ፥

«በኢየሩሳሌም ለካህናት አለቆችና ለአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራን አሳልፈው ይሰ
ጡኛል። እነርሱም የሞት ፍርድ ይፈርዱብ
ኛል። 19 በርማውያን ገዢዎች ፊትም እቀ
ርባለሁ። ካፈዙብኝ በኋላ ይሰቅሉኛል።
ነገር ግን በሦስተኛው ቀን ከሞት እነሣ
ለሁ» በማለት በቆይታ አዋያቸው።

20 ከዚያም የዘብዴዎስ ሚስት ፥ የያዕቆ
ብና የዮሐንስ እናት ፥ ኢየሱስ ፊት በመቅ
ረብ ፥ «አንድ ነገር አድርግልኝ» ብላ ለመነ
ችው። 21 ኢየሱስም ፥ «ምን እንዳደርግልሽ
ትፈልጊአለሽ?» አላት። «በመንግሥትህ
ዙፋን ላይ ስትቀመጥ፥እነዚህ ሁለት ልጆቼ
ከአንተ ጋር በግራና በቀኝ እንዲቀመጡ
አድርግልኝ» አለችው።

22 ኢየሱስም ፥ «የምትለምኚውን አታው
ቂም» አላት። ከዚያም ወደ ያዕቆብና ወደ
ዮሐንስ ፊቱን በመመለስ ፥ «ለመሆኑ እኔ
ከምጠጣበት የሥቃይ ጽዋ መጠጣት ትችላ
ላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም ፥
«አዎን እንችላለን!» ሲሉ መለሱለት።

23 ኢየሱስም ፥ «በእርግጥ ከጽዋው ልት
ጠጡ ትችላላችሁ። ነገር ግን አጠገቤ ማን
መቀመጥ እንደሚችል የምወስነው እኔ አይ
ደለሁም። ምክንያቱም እነዚህ በታዎች
አባቴ ለመረጣቸው ሰዎች ተለይተው የተቀ
መጡ ናቸውና» አላቸው።

24 የቀሩት አሥሩ ደቀመዛሙርት የያዕቆ
ብና የዮሐንስ ፍላጎት ደስ አላሰኛቸውም።

25 ኢየሱስ ግን ሁሉንም በአንድ ላይ
ሰብስቦ እንዲህ አላቸው። «የአሕዛብ ነገሥ
ታት ፈላጭ ቆራጭ ናቸው። እያንዳንዱም
የበታች ባለሥልጣን ከሥሩ ያሉትን አሽቀጥ
ቁጠ ይገዛል። 26 በእናንተ መካከል ግን እን
ዲህ ያለው ሁኔታ መኖር አይገባውም።
ከመካከላችሁ ኃላፊ ለመሆን የሚመኝ
ቢኖር አገልጋያችሁ ይሁን። 27 ግንባር
ቀደም ሆኖ መገኘት የሚፈልግ ቢኖር ፥
እርሱ የበታቻችሁ ይሁን። 28 በዚህም አስተ
ሳሰባችሁ ከአስተሳሰቤ ጋር ሠምሮ መገኘት
አለበት። እኔ የመጣሁት ሰዎች እንዲያገለግ
ሉኝ ሳይሆን፥ሰዎችን ለማገልገልና ሕይወቴ
ንም ለብዙዎች ቤዛ አድርጌ ለመስጠት
ነው።»

29 ከዚህ በኋላ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ
የኢያሪኮን ከተማ ለቅቀው ወጡ። ብዙ
ሕዝብም ተከተላቸው። 30 ሁለት ዓይነ ስው
ሮችም በመንገድ ዳር ቆጭ ብለው ነበር።
ኢየሱስ በዚያ በኩል ማለፉን ሲሰሙ፥ «የዳ
ዊት ልጅ ጌታ ሆይ ፥ እባክህን ማረን!»
እያሉ ጮኹ።

31 ሕዝቡም ፥ ዝም ሊያሰኛቸው ሞክሮ
ነበር። ዓይነ ስውሮቹ ግን እሺ አላሉም።
እንዲያውም «የዳዊት ልጅ ጌታ ሆይ!
ማረን!» እያሉ ከበፊቱ አብልጠው ጮኹ።

32-33 ኢየሱስም ቆም አለና ወደ እርሱ
ጠርቶ ፥ «ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላ
ችሁ?» አላቸው። እነርሱም ፥ «ጌታ ሆይ፥
ዓይኖቻችንን እንድታበራልን እንፈልጋለን»
አሉት።

34 ኢየሱስም አዘነላቸው። በእጁም ዓይ
ኖቻቸውን ዳሰሰ። ወዲያውም ማየት ቻሉ።
ከዚያም ተከተሉት።

ምዕራፍ 21

1 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን አስከትሎ
ወደ ኢየሩሳሌም እንደ ተቃረበና ደብረ
ዘይት ተራራ አጠገብ ወደምትገኘው ወደ
ቤተ ፋጌ መንደር እንደ ደረሰ፥ከደቀመዛ
ሙርቱ መካከል ሁለቱን ወደ አቅራቢያው
መንደር ላካቸው። 2 «እዚያም እንደ ደረሳ
ችሁ አንዲት አህያና ውርንጫዋ ታሥረው
ታገኛላችሁ። ከታሠሩበት ፈትታችሁ አም
ጡልኝ። 3 ምናልባት ሰው፥ 'ለምንድን ነው
የምትፈቷቸው' ብሎ ቢጠይቃችሁ ፥ 'ጌታ
ያፈልጋቸዋል' ብቻ በሉት አይከለክላች
ሁም» አላቸው።

4-5 ይህም ሁኔታ ሊፈጸም የቻለው ፥
ነቢዩ ፥ «ኢየሩሳሌምን ፥ 'ንጉሥሽ ትሑት
ሆኖ በአህያ ውርንጫ ላይ ተቀምጦ ወደ
አንቺ ይመጣል' በሏት» በማለት የተናገ
ረው ቃል መፈጸም ስላለበት ነበር።

6 ሁለቱ ደቀመዛሙርት የታዘዙትን በመ
ፈጸም ፥ 7 አህያዋን ከነውርንጫዋ አመጡ
ለት። ልብሳቸውንም በአህዮቹ ጀርባ ላይ
አመቻችተው ኢየሱስ ተቀመጠባቸው።
8 ከሕዝቡ መካከል አንዳንዶቹ መደረቢያቸ
ውን ከላያቸው እያነሡ እርሱ በሚያልፍ
በት መንገድ ላይ ሲያነጥፉ ፥የቀሩት ደግሞ
የዘንባባ ቅርንጫፍ እየቀጠፉ በመንገዱ ላይ
ይጎዘጉዙ ነበር። 9 ሕዝቡም ከፊትና ከኋ
ላው ሆኖ ፥ «ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ ፥ በጌታ
ስም የሚመጣው የተባረከ ይሁን። እነሆ
መጥቷልና በሰማያት ከፍ ከፍ አድርጉት!»
እያሉ ጮኹ።

10 ኢየሱስ በዚህ ዓይነት ወደ ኢየሩሳ
ሌም ሲገባ ፥ የከተማዋ ነዋሪዎች ግልብጥ
ብለው በመውጣት ፥ «ለመሆኑ ይህ ሰው
ማን ነው?» እያሉ እርስ በርሳቸው ተጠያ
የቁ።

11 ከሕዝቡም መካከል፥ «በገሊላ ከምት
ገኘው ከናዝሬት የመጣው፥ ነቢዩ ኢየሱስ
ነው» ይሉ ነበር።
12 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በቀጥታ ወደ
ቤተ መቅደስ ሄደ። በዚያም የገንዘብ መንዛ
ሪዎችን ጠረጴዛና የርግብ ሻጮችን መደ
ብር ገለባበጠ።
13 «ቤቴ የጸሎት ቤት ነው ተብሎ በቅ
ዱሳት መጻሕፍት ተጽፏል። እናንተ ግን
የሌቦችና የቀጣፊዎች ዋሻ አደረጋችሁት!»
አላቸው።
14 ኢየሱስ በቤተ መቅደስ ውስጥ እንዳለ
ዓይነ ስውሮችንና ሽባዎችን ወደ እርሱ
አመጡ። እርሱም ፈወሳቸው። 15 የካህናት
አለቆችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን
እነዚህን አስደናቂ ተአምራት ሲያደርግ
በማየታቸውና በተለይም ሕፃናት፥ «ሆሣዕና
ለዳዊት ልጅ» እያሉ ሲዘምሩ በመስማታ
ቸው ተቆጡ። ኢየሱስንም ፥ «እነዚህ
ልጆች የሚሉትን ትሰማ የለ?» ብለው ጠየ
ቁት።
16 ኢየሱስም ፥ «አዎን፥ እሰማለሁ፤ በቅዱ
ሳት መጻሕፍት 'ሕፃናት እንኳ ምስጋና
ያቀርቡለታል' ተብሎ የተጻፈውን እናንተስ
አላነበባችሁምን?» በማለት መልሶ ጠየቃ
ቸው።
17 ከዚያም ወደ ቢታንያ ሄዶ አደረ።
18 በማግስቱም ወደ ኢየሩሳሌም ሲመለስ
መንገድ ላይ እንዳለ ተራበ። 19 ከመንገዱ
ዳር የበለስ ዛፍ አይቶ የሚበላ ፍሬ እንዳለ
ባት በማለት ተጠጋ። ነገር ግን የበለሲቱ
ዛፍ ከቅጠል በቀር ፍሬ አልነበረባትም።
«ከዛሬ ጀምሮ ፍሬ አታፍሪ፥ መካን ሁኚ»
ብሎ የበለሲቱን ዛፍ ረገማት። ዛፊቱም ወዲ
ያውኑ ጠወለገች።
20 ደቀመዛሙርትም በመደነቅ፥ «ዛፊቱ
እንዴት ነው እንዲህ ባንድ አፍታ ልትጠወ
ልግ የቻለችው?» በማለት ኢየሱስን ጠየ
ቁት።
21 እርሱም ፥ «እውነቱን ልንገራችሁ።
ካመናችሁና ካልተጠራጠራችሁ እኔ አሁን
ያደረግሁትን ማድረግ ብቻ ሳይሆን፥ ይህንን
ተራራ ተነሥተህ ወደ ባሕር ግባ ብትሉት
ተነሥቶ ይገባል። 22 ስለዚህ አምናችሁ በጸ
ሎት የምትጠይቁትን ማንኛውንም ነገር
ታገኛላችሁ» አላቸው።
23 ኢየሱስ እንደ ገና ቤተ መቅደስ
ገብቶ በማስተማር ላይ ሳለ፥ የካህናት አለቆ
ችና የአገር ሽማግሌዎች ወደ ኢየሱስ በመ
ቅረብ ፥ «ይህን ለማድረግ ምን ሥልጣን
አለህ? ይህንንስ ሥልጣን ማን ሰጠህ?»
አሉት
24 እርሱም ፥ «በመጀመሪያ እኔ ለማቀር
ብላችሁ ጥያቄ መልስ ስጡኝና ከዚያ በኋላ
የጠየቃችሁኝን እመልስላችኋለሁ። 25 የዮሐ
ንስ ጥምቀት ከእግዚአብሔር ነበር ወይስ
ከሰው?» እነርሱም እርስ በእርሳቸው፥ ተያ
ዩና ፥ «አሁን እኮ 'ከእግዚአብሔር ነበር'
ብንለው ፥ 'ትምህርቱን ለምን አልተቀበላች
ሁም?' ሊለን ነው፤ 26 ወይ ደግሞ፥ ከሰው
ብለን እንዳንመልስለት ፥ ሕዝቡ የዮሐንስን
ነቢይነት አምኖ የተቀበለው በመሆኑ ትልቅ
ሁከት ይፈጥርብናል» በማለት ከተንሾካሾኩ
በኋላ ፥ 27 «እንጃ እኛ አናውቅም» ሲሉ
መለሱለት። ኢየሱስም ፥ «እንግዲያውስ
እኔም በምን ሥልጣን ይህን እንደማደርግ
አልነግራችሁም!» አላቸው።
28 ቀጥሎም ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ተናገረ። «አንድ ሰው ሁለት ልጆች
ነበሩት። እርሱም ትልቁን ልጁን ፥ 'ዛሬ
ወደ እርሻ ቦታችን ሄደህ ስትሠራ ዋል'
ብሎ አዘዘው። 29 ልጁም ፥ 'እምቢ፥ አልሄ
ድም!' በማለት ካንገራገረ በኋላ ፥ አሳቡን
ለውጦ ወደ አባቱ እርሻ ሄዶ ሲሠራ ዋለ።
30 አባቱም ትንሹን ልጁን ጠርቶ ፥ 'ወደ
እርሻችን ሄደህ ስትሠራ ዋል' አለው። ትን
ሹም ልጅ ፥ 'እሺ እሄዳለሁ' ብሎ ሳይሄድ
ቀረ። 31 ታዲያ በእናንተ አስተሳሰብ ከሁ
ለቱ ልጆች የአባቱን ፈቃድ የፈጸመው የት
ኛው ይመስላችኋል?» አላቸው። እነር
ሱም ፥ «ታላቅየው ነው» ሲሉ መለሱለት።
ኢየሱስም የምሳሌውን ትርጉም እንደ
ዚህ ሲል አብራራላቸው። «እንደ እውነቱ
ከሆነ ፥ ግፈኞችና አመንዝራዎች ከእናንተ
ቀድመው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት
ይገባሉ። 32 ምክንያቱም ዮሐንስ ፥ 'ንስሐ
ግቡ ፤ ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ' ብሎ
አስተማረ ፤ እምቢተኞችና አመንዝራዎች
እንኳ ንስሐ ሲገቡ እያያችሁ፥ ወደ እግዚአ
ብሔር ሳትመለሱ ቀራችሁ። ማመንም አል
ፈለጋችሁም»።
33 እንደ ገናም ኢየሱስ የሚከተለውን
ሌላ ምሳሌ ነገራቸው። «አንድ የወይን አት
ክልት ቦታ የነበረው ሰው የአትክልቱን ቦታ
ዙሪያውን አጠረ። ለዘበኞም የሚሆን ማማ
ሠራ። ከዚያም የወይኑን አትክልት ተንከባ
ከበው ፍሬውን ለሚያካፍሉት ሠራተኞች
አከራይቶ ወደ ሌላ ቦታ ሄዶ ይኖር
ጀመር።
34 «የወይኑ ፍሬ መሰብሰቢያ ጊዜ ሲደ

ርስ፥ድርሻውን ተቀብለው እንዲያመጡለት
አገልጋዮቹን ወደ ወይኑ ጠባቂዎች ላካ
ቸው። 35የወይኑ ጠባቂዎችም የተላኩትን
ሰዎች ይዘው፥ አንዱን በዱላ ቀጠቀጡት፤
ሌላውን ገደሉት ፤ ሦስተኛውን በድንጋይ
ወገሩት።
36«የወይኑ አትክልት ባለቤትም እንደ
ገና ከበፊቱ ይልቅ ቁጥራቸው በዛ ያሉ
ሰዎች ላከ። ሆኖም በአትክልት ቦታው ላይ
ያስቀመጣቸው ገበሬዎች አውንም እንደበ
ፊቱ አደረጉ። 37በመጨረሻ፥ 'ልጄንስ ያክ
ብሩታል' ብሎ በማሰብ ፥ ወደ እነዚሁ
ሰዎች ልጁን ላከው።
38«እነርሱም የልጁን መምጣት ገና
በሩቅ እንዳዩ፥ 'ወራሹ መጥቷል፥ይዘን ከገ
ደልነው የዚህ የወይን አትክልት ቦታ ባለ
ቤት እንሆናለን' በማለት እርስ በእርሳቸው
ተማከሩ። 39ልጁንም ከአትክልቱ ቦታ ጎት
ተው አውጥተው ገደሉት።
40«የወይኑ ባለቤት ወደ ርስቱ ሲመለስ
የልጁን ገዳዮች ምን የሚያደርጋቸው ይመ
ስላችኋል?» ሲል ጠየቃቸው።
41የካህናት አለቆቹና የአገር ሽማግሌዎ
ቹም ፥ «እነዚያን ክፉ ገበሬዎች የሞት
ቅጣት ይፈጽምባቸዋል። የአትክልቱንም
ቦታ፥የሚገባውን ድርሻ በወቅቱ ለሚሰጡት
ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል» ሲሉ መለሱ
ለት።
42ኢየሱስም ፥ «'ግንበኞች የናቁት ድን
ጋይ የማዕዘኖች ማዕዘን ሆነ' ተብሎ በእግዚ
አብሔር ቃል ውስጥ የተጻፈውን አላነበባች
ሁም? ይህም እግዚአብሔር ራሱ የሠራው
ድንቅ ሥራ ነው! 43እንድትረዱት የምፈል
ገው ነገር ቢኖር ፥ የእግዚአብሔር መንግ
ሥት ከእናንተ ተወስዶ ፥ ለእግዚአብሔር
የሚገባውን የምርት ድርሻ ለሚሰጡ
ሌሎች ሕዝቦች ትሰጣለች። 44ይህ የእው
ነት አለት የሚያደናቅፋቸው ሁሉ ይሰበ
ራሉ ፥አለቱ የሚወድቅባቸው ደግሞ ትቢያ
እስኪሆኑ ድረስ ይደቅቃሉ።»
45የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ፥ ኢየ
ሱስ ስለ ገበሬዎቹ የተናገረው ምሳሌ እነር
ሱን የሚነካ መሆኑን ስለተገነዘቡ ፥
46ይዘው ሊያሥሩት ፈለጉ። ነገር ግን
ሕዝቡ የኢየሱስን ነቢይነት አምኖ ስለተቀበ
ለው፥እጃቸውን ሊያነሡበት አልደፈሩም።

ምዕራፍ 22

1ኢየሱስ የእግዚአብሔር መንግሥት
በምን እንደምትመሰል ለማስረዳት ብዙ
ምሳሌዎችን እየመሰለ አስተማረ። ከምሳሌ
ዎቹም አንዱ የሚከተለው ነው። 2«መን
ግሥተ ሰማይ ለልጁ ሠርግ ትልቅ ድግስ
በደገሰ ንጉሥ ትመሰላለች። 3ንጉሡ በግ
ብዣው ላይ እንዲገኙ ብዙ ሰዎችን
ጋበዘ። የግብዣውም ጊዜ ሲደርስ እንግዶ
ቹን እንዲጠሩ መልእክተኞቹን ላከ።
ነገር ግን የተጋበዙት እንግዶች ድግሱን
ለመብላት ፈቃደኞች አልሆኑም። 4እንደ
ገናም መልእክተኞቹ በድጋሚ ወደ ተጋ
በዙት ሰዎች ሄደው ፥ 'ማናቸውም ነገር
ተዘጋጅቶ ይጠብቃችኋልና በቶሎ ኑ!'
ብለው እንዲነግሩአቸው ላካቸው።
5«ተጋባዣዮቹ አሁንም ወደ ግብዣው
ለመምጣት ፈቃደኞች አልሆኑም። እንዲያ
ውም የግብዣውን ጥሪ በመናቅ አንዱ ወደ
እርሻው፥ሌላው ወደ ንግዱ ሄደ፥ 6የቀሩት
ደግሞ ከንጉሡ የተላኩትን መልእክተኞች
ከፍ ዝቅ አድርገው አዋርደው ከሰደቡአ
ቸው በኋላ ደበደቡአቸው፤ሌሎቹንም ይባስ
ብለው ገደሉአቸው።
7«ንጉሡም ይህንን ሲሰማ ተቆጣ፥
የጦር ሠራዊቱንም አዝምቶ የመልእክተኞ
ቹን ገዳዮች አጠፋቸው። የሚኖሩበትንም
ከተማ አቃጠለ። 8ከዚህ በኋላ ንጉሡ አገል
ጋዮቹን ሰብስቦ ፥ 'የሠርጉ ድግስ ተዘጋጅ
ቷል። ተጠርተው የነበሩት እንግዶች ግን
በሠርጉ ድግስ ላይ የመገኘት ክብር የሚገ
ባቸው ሆነው አልተገኙም። 9ስለዚህ ወደ
ከተማ ሂዱና ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ
ግብዣው እንዲመጣ ጋብዙ' ብሎ አዘዛ
ቸው።
10«አገልጋዮቹም በታዘዙት መሠረት
በጎም ክፉም ሳይሉ ያገኙትን ሁሉ ሰብስ
በው ወደ ግብዣው ይዘው መጡ፥ ተጋባ
ዣዎም እንደገባ አዳራሹ ግጥም ብሎ ሞላ፥
11ንጉሡ በአዳራሹ እንደተገኘ ፥ ከተጋባ
ዣዎቹ መካከል የተዘጋጀለትን የሠርግ ልብስ
ሳይለብስ የገባ አንድ ሰው አየ።
12«ወዲያውም ወደዚህ ሰው ቀረብ
ብሎ፥ 'ምነዋ ወዳጄ፥የሠርጉን ልብስ ሳትለ
ብስ በግብዣዬ ላይ የተገኘኸው እንዴት
ነው?' ሲል ጠየቀው። ሰውየውም ምንም
መልስ መስጠት አልቻለም። 13ንጉሡም
አገልጋዮቹን ጠራና ፥ 'ይህንን ሰው የፊጥኝ
አሥራችሁ ጥርስ ማፋጨትና ልቅሶ ወዳለ
በት ጨለማ ውስጥ ጣሉት' ሲል ትእዛዝ
ሰጠ። 14አያችሁ ፥የተጠሩት ብዙዎች የተ
መረጡት ግን ጥቂቶች ናቸው።»
15ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ኢየሱስ የሱ

ናገረውን ቃል አንድ ባንድ እየተከታተሉ፥
በነገር ሊያጠምዱትና ሊወነጅሉት በማሰብ
ተሰብስበው መዶለት ጀመሩ። 16 ከዘያም
ከራሳቸው ተከታዮችና ከሄሮድስ ደጋፊዎች
ጥቂቶቹን በማስተባበር፥የሚከተለውን ጥያቄ
እንዲጠይቁት ላኩዋቸው። የተላኩትም
ወደ ኢየሱስ ቀርበው፥ «ጌታ ሆይ፥ አንተ
ማንንም እንደማትፈራ እናውቃለን፤ 'ለእ
ከሌ' ብለህ እንደማታዳላና ምን ጊዜም
እውነቱን ብቻ የምትናገር መምህር መሆን
ህን እናውቃለን፤ 17 ለመሆኑ፥ለቄሣር ግብር
መገበር ይገባል? ወይስ አይገባም?» ሲሉ
ጠየቁት።

18 ኢየሱስም ነገሩ የተንኰል መሆኑን
በማወቁ፥ «እናንተ ግብዞች! ማንን ልታሳ
ስቱ ነው የምትፈልጉት? 19 ለግብር የምት
ከፍሉትን ገንዘብ እስቲ አሳዩኝ?» አላ
ቸው። እነርሱም ገንዘቡን አውጥተው
ሰጡት። 20 እርሱም፥ «እዚህ ገንዘብ ላይ
ያለው ምስል የማን ነው? ከሥሩስ የተጻ
ፈው ስም ማን ይላል?» ሲል ጠየቃቸው።
21 እነርሱም፥ «የቄሣር ነው» ሲሉ መለሱ
ለት። እርሱም፥ «እንግዲያውስ፥ ለቄሣር
የሚገባውን ለቄሣር፥ለእግዚአብሔር የሚገባ
ውንም ሁሉ ለእግዚአብሔር ስጡ» አላ
ቸው።

22 በነገር ሊያጠምዱት የተላኩትም
ሰዎች ኢየሱስ በሰጣቸው መልስ በመደነ
ቅና የሚሉትን በማጣት ወደ መጡበት
ተመለሱ።

23 በዚያኑ ቀን፥ «የሙታን ትንሣኤ የሚ
ባል ነገር የለም» የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ
ኢየሱስ ቀርበው የሚከተለውን ጥያቄ ጠየ
ቁት። 24 «ጌታ ሆይ! ሙሴ፥ 'አንድ ሰው
ልጅ ሳይወልድ የሞተ እንደሆነ ወንድሙ
የሚቹን ሚስት ያግባና የሚወለዱት ልጆች
የሚቹን ንብረት ይውረሱ' ብሏል። 25 በእኛ
ዘንድ ሰባት ወንድማማች የነበሩበት ቤተ
ሰብ ነበር። የሁሉም ታላቅ የነበረው ሰው
ሚስት አገባና ልጅ ሳይወልድ ሞተ። ታና
ሽየውም የሚቹ ወንድሙን ሚስት አገባ።
26 እርሱም ልጅ ሳይወልድ በመሞቱ ሴቲ
ቱን ተከታይ ወንድሙ አገባት። በዚህ ዓይ
ነት መንገድ ሴቲቱን ሰባቱም ወንድማማች
በየተራ አገቧት። 27 በመጨረሻ ሴቲቱም
ሞተች። 28 ስለዚህ ይህችን ሴት ሰባቱም
ወንድማማች ስላገቧት በትንሣኤ ጊዜ የማን
ኛቸው ሚስት ትሆናለች?»

29 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው።
«ይህን ከመሰለው ስሕተት ውስጥ የምትወ
ድቁት በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጻፈ
ውን እውነትም ሆነ የእግዚአብሔርን
ኃይል ባለማወቃችሁ ነው። 30 የሰማይ መላ
እክት እንደማያገቡና እንደማይጋቡ ሁሉ፥
ሰዎችም ከትንሣኤ በኋላ እንደ መላእክት
ይኖራሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም።
31 ትንሣኤን በሚመለከት ረገድ ደግሞ መጻ
ሕፍት ምን እንደሚሉ አላነበባችሁም?
32 'እግዚአብሔር በቁጥቋጦ ውስጥ ሆኖ፥
'እኔ የአብርሃም፥ የይስሐቅ፥ የያዕቆብ አም
ላክ ነኝ' ሲል የተናገረውስ ይህንኑ የሚያስ
ረዳ አይደለምን? በዚህም እግዚአብሔር
የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አምላክ
አለመሆኑ ይታወቃል።»

33 በዚያ የነበረውም ሕዝብ ኢየሱስ በሰ
ጠው መልስ በጣም ተደነቀ።

34-35 ኢየሱስ በሰጣቸው መልስ ሰዱቃ
ውያን አፋቸው እንደተያዘ በተረዱ ጊዜ፥
ፈሪሳውያን ደግሞ ሌላ ጥያቄ ሊጠይቁት
ተዘጋጁ። ከመካከላቸውም አንድ የሕግ ባለ
ሞያ የነበረ ሰው፥ 36 «ጌታ ሆይ፥ ከሙሴ
ትእዛዛት መካከል ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገ
ባው የትኛው ነው?» ሲል ጠየቀው።

37 ኢየሱስም፥ «'እግዚአብሔር አምላክ
ህን በፍጹም ልብህ፥ በፍጹም ነፍስህና በፍ
ጹምም አእምሮህ ውደድ። 38-39 ይህ የመ
ጀመሪያውና ታላቁም ትእዛዝ ነው። ሌላ
ውና በቀላሉም ሊታይ የማይገባው ደግሞ፥
'ጐረቤትህን እንደ ራስህ ውደድ' የሚለው
ትእዛዝ ነው። 40 ሌሎች ትእዛዛትም ሆኑ፥
በነቢያት አንደበት የተነገሩት ቃላት፤ከእነ
ዚህ ሁለት ትእዛዛት ክልል አይወጡም።
እነዚህን ሁለት ትእዛዛት ከፈጸማችሁ ሌሎ
ቹን በሙሉ ፈጽማችኋል ማለት ነው» አላ
ቸው።

41 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ተሰብስበው የነበ
ሩትን ፈሪሳውያን እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፥
42 «መሲሕ ክርስቶስ ማን ነው? የማንስ
ልጅ ነው?» እነርሱም፥ «የዳዊት ልጅ
ነው» ሲሉ መለሱለት። 43 እርሱም፥ «ይህ
ከሆነ ታዲያ፥ ዳዊት ራሱ በመንፈስ ቅዱስ
ተመርቶ ክርስቶስን፥ 'ጌታዬ' እያለ የጠ
ራው ለምንድን ነው? 44 'እግዚአብሔር
ጌታዬን፥ ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስካደ
ርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው' በማ
ለት ለምን ይናገራል? 45 ዳዊት 'ጌታዬ'
እያለ ከጠራው፥ ክርስቶስ እንዴት የዳዊት
ልጅ ሊሆን ይችላል?» አላቸው።

46 እነርሱም ምንም መልስ ሊሰጡት
አልቻሉም። ከዚያች ቀን ጀምሮ ይህን ስለ

መሰለው ነገር ጥያቄ ሊያቀርብለት የደፈረ
አልነበረም ።

ምዕራፍ 23

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በዚያ ለነበረው
ሕዝብና ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ሲል
ተናገረ ። 2 «የአይሁድ ሃይማኖት መምህራ
ንና ፈሪሳውያን በሙሴ እግር የተተኩ
መምህራን ናቸው ። 3 እነርሱ አድርጉ
የሚሏችሁን አድርጉ ፤ የሚያስተምሯችሁ
ንም ጠብቁ ። ነገር ግን እነርሱ የሚያደርጉ
ትን አታድርጉ ። 4 እነርሱ ራሳቸው ለመሬ
ጸም የማይሞክሩትን ሕግ እናንተን አድርጉ
ይሏችኋል ።

5 «የሚያደርጉትም ነገር ቢኖር ፥ ሰዎች
እንዲያዩላቸው የሚፈልጉትን ብቻ ነው ።
ከእግዚአብሔር ቃል ጥቅሶች የተጻፈበትን
ክታብ በክንዳቸው ላይ በማሠርና ረዥም
ልብስ በመልበስ ቅዱስ መስለው ይታያሉ ።
6 በግብዣ ቦታ ሲገኙና ጸሎት በሚደረግበት
ምኩራብ ሲሄዱም የክብሩን ሥፍራ ተሽቀ
ዳድመው ይይዛሉ ። 7 በደረሱበት ቦታ ሁሉ
ሰዎች እንዲሽቆጠቆጡላቸውና ፥ 'መምህር
እገሌ ፥ መምህር እገሌ' እያሉ እንዲጠሩዋ
ቸው ይፈልጋሉ ። 8 እናንተ ግን መምህራ
ችሁ እግዚአብሔር ስለሆነና በመካከላችሁ
ልዩነት ሳይኖር ወንድማማች ስለሆናችሁ ፥
ማንም ተነሥቶ መምህር በሉኝ ቢላችሁ
በዚህ ስም አትጥሩት ። 9 እንዲሁም አባታ
ችሁ በሰማይ ያለው እግዚአብሔር ስለሆ
ነና ፥ 'አባት' ተብሎ መጠራት የሚገባው
እርሱ ብቻ በመሆኑ ፥ በዚህ ምድር ላይ ማን
ንም ፥ 'አባት' ብላችሁ አትጥሩ ። 10 መምህ
ራችሁ አንዱ ክርስቶስ ብቻ ስለሆነ ፥ ማንም
'መምህር' ብሎ እንዲጠራችሁ አታድርጉ ።
11 «የእናንተ ትልቅነት የሚታወቀው
ሌሎችን በትሕትና ስታገለግሉ ብቻ ነው ።
ከእናንተ መካከል ትልቅ ለመሆን የሚፈ
ልግ የሌሎች ቅን አገልጋይ ይሁን ።
12 ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል ።
ራሱን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ ግን ከፍ ከፍ
ይላል ።

13-14 «እናንተ ግብዞች የሃይማኖት መም
ህራንና ፈሪሳውያን ፥ ወዮላችሁ ! ራሳችሁም
ወደ መንግሥተ ሰማይ አትገቡም ፤ ሌሎችም
እንዳይገቡ እንቅፋት ትሆኑባቸዋላችሁ ።
መበለቶችን ከቤታቸው እያስወጣችሁ በሌላ
በኩል ደግሞ ፥ ቅዱሳን መስሎ ለመታየት
በመንገድ ዳር ቆማችሁ ረዥም ጸሎት ታደ
ርሳላችሁ ። 15 እናንተ ግብዞች የሃይማኖት
መምህራንና ፈሪሳውያን ፥ ወዮላችሁ ! አን
ድን ሰው ለማሳመን የማይገባበት ቦታ ከመ
ግባት ወደ ኋላ አትሉም ። የሚያምንላችሁ
ስታገኙ ደግሞ ከእናንተ ሁለት እጥፍ የባሰ
የገሃነም ልጅ ታደርጉታላችሁ ። 16 ራሳችሁ
የታወራችሁ የዕውራን መሪዎች ፥ ወዮላ
ችሁ ! 'በቤተ መቅደሱ መማል ምንም
ጉዳት የለበትም ፤ ነገር ግን መቅደሱ ውስጥ
በሚገኘው ወርቅ ከተማለ መሐላው ሊፈ
ርስ አይችልም' ትላላችሁ ። 17 ለመሆኑ
ከመቅደሱና ከወርቁ የትኛው የሚበልጥ
ይመስላችኋል ? ወርቁን የሚቀድሰው መቅ
ደሱ አይደለምን ? 18 'በመሠዊያው የተማለ
መሐላ ሊፈርስ ይችላል ፤ መሠዊያው ላይ
በቀረበው መሥዋዕት የተማለ መሐላ ግን
ሊፈርስ አይችልም' ትላላችሁ ። 19 ከመሥዋ
ዕቱና ከመሠዊያው የትኛው የሚበልጥ
ይመስላችኋል ? መሥዋዕቱን የሚቀድሰው
መሠዊያው አይደለምን ? 20 በመሠዊያው
በምትምልበት ጊዜ በመሠዊያውና በላዩ
ላይ ባለው ነገር ሁሉ መማላችሁ ነው ፤
21 በመቅደሱ በምትምልበት ጊዜ በመቅደ
ሱና በመቅደሱ ውስጥ በሚያድረው በእግዚ
አብሔር መማላችሁ ነው ። 22 በሰማይ በም
ትምልበት ጊዜ በእግዚአብሔር ዙፋንና
በዙፋኑ ላይ በሚቀመጠው በእግዚአብሔር
በራሱ መማላችሁ ነው ።

23 «እናንተ ግብዞች ፥ የሃይማኖት መምህ
ራንና ፈሪሳውያን ፥ ወዮላችሁ ! ከትንሽዋ
የጓሮ አትክልት ሳይቀር አሥራት ታወጣላ
ችሁ ። ነገር ግን ፍርድ ፥ ምሕረትና ታማኝነ
ትን የመሳሰሉትን አስፈላጊ ነገሮች ቸል
ትላላችሁ ። አሥራት ማውጣታችሁ ትክክል
ቢሆንም ፥ የበለጠ ቁም ነገር ያለበትን ተግ
ባር ከመፈጸም ቸል ማለት ባልተገባችሁም
ነበር ። 24 እናንተ ዕውራንን እንመራለን የም
ትሉ ዕውሮች ! ትንኝን ታጠራላችሁ ፤ ግመ
ልን ግን እንዳለ ትውጡታላችሁ ።

25 «እናንተ ግብዞች ፥ የሃይማኖት መምህ
ራንና ፈሪሳውያን ፥ ወዮላችሁ ! የብርጭቆ
ውን ውጪ በጥንቃቄ ትወለውላላችሁ ፤
ውስጡ ግን በክፋትና በስስት የቆሸሸ ነው ።
26 እናንተ ማስተዋል የጐደላችሁ ! መጀመ
ሪያ የብርጭቆውን ውስጥ አጽዱ ! ውስጡ
ከጸዳ ውጪውም ጸዳ ማለት ነው ።

27 «እናንተ ግብዞች ፥ የሃይማኖት መምህ
ራንና ፈሪሳውያን ፥ ወዮላችሁ ! እናንተ በዕብ
ነበረድ አምሮና አሸብርቆ የተሠራ የመቃ
ብር ሐውልት ትመስላላችሁ — ውስጡ ግ
በበሰበሰና በፈረሰ አጽም የተሞላ ነው ።

28 ቅዱስ መስሎ ለመታየት ብዙ ትሰሩላ
ችሁ። ነገር ግን ከለበሳችሁት የማዕረግ
ልብስ ውስጥ ያለው ልባችሁ፥ በኃጢአትና
በግብዝነት የተሞላ ነው።
29-30 «እናንተ ግብዞች ፥ የሃይማኖት
መምህራንና ፈሪሳውያን፥ ወዮላችሁ! አባቶ
ቻችሁ ለገደሏቸው ነቢያት ሐውልት ታሠ
ራላችሁ፤ እንዲሁም በአባቶቻችሁ እጅ የሞ
ቱትን ንጹሐን ሰዎች መቃብር ታስጌጣላ
ችሁ። አልፎ ተርፎም፥ በነርሱ ዘመን ኑረን
በነበርን 'አባቶቻችን የሠሩትን ግፍ ፈጽሞ
አንሠራም ነበር' በማለት ትመጻደቃላችሁ።
31 በዚህ አባባላችሁ፥ የክፋዎች ልጆች መሆ
ናችሁን ታረጋግጣላችሁ። 32 እናንተም፥ የአ
ባቶቻችሁን ፈለግ በመከተል፥ እነርሱ የጀመ
ሩትን የክፋት ተግባር ከፍጻሜ ለማድረስ
ወደ ኋላ የምትሉ አይደላችሁም። 33 እና
ንተ የእባብ ልጆች! ለመሆኑ ከገሃነም
ፍርድ እንዴት ታመልጡ ይሆን?
34 «እኔ ነቢያትን ፥ ጥበበኞችንና የሃይማ
ኖት መምህራንን ወደ እናንተ እልካለሁ።
እናንተም አንዳንዶቹን በመስቀል ላይ ሰቅላ
ችሁ ትገድሏቸዋላችሁ፤ አንዳንዶቹንም በጸ
ሎት ቤቶቻችሁ ውስጥ ትገርፏቸዋላችሁ።
የቀሩትንም ከከተማ ወደ ከተማ ታሳድዷቸ
ዋላችሁ። 35 ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ
በመቅደሱና በመሠዊያው መካከል እስከ
ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካር
ያስ ደም ድረስ ላፈሰሳችሁት የቅዱሳን ደም
ተጠያቂዎች ናችሁ። 36 ከዘመናት ጀምሮ
ሲጠራቀም የቆየው በደል ይህን ትውልድ
ይፋረደዋል።
37 «ነቢያትን የምትገድይ ፥ ከእግዚአብ
ሔር ተልከው ወደ አንቺ የሚመጡትን
ሁሉ በድንጋይ የምትወግሪ ኢየሩሳሌም
ሆይ ፥ ወዮልሽ! ዶሮ ጫጨቶችዋን በክን
ፎቿ ሥር እንደምትሰበስብ ሁሉ ፥ እኔም
ልጆችሽን ለመስብሰብ ስንት ጊዜ ሞከርኩ።
አንቺ ግን ፈቃደኛ አልሆንሽም፤ 38 ስለዚህ
ከእንግዲህ ወዲህ ቤታችሁ ወና፥ ምድራችሁ
ባድማ ይሆናል። 39 በጌታ ስም ወደ እናንተ
የሚላከውን ለመቀበል ዝግጁ እስካልሆና
ችሁ ድረስ ደግሞ እንደ ገና አታዩኝም።»

ምዕራፍ 24

1 ኢየሱስ ከቤተ መቅደስ ግቢ ወጥቶ
ሲሄድ ደቀመዛሙርቱ ቀርበው የቤተ
መቅደሱን ሕንጻዎች ሊያሳዩት ፈለጉ።
2 እርሱም፥ «ይህ የምታዩት ሕንጻ ሁሉ
ይፈርሳል። እንዲህ እንደምታዩት ድንጋይ
በድንጋይ ላይ ተክቦ አይቀርም፤ ይወድቃል»
አላቸው።
3 ደብረ ዘይት ተራራ ላይ እንደ ተቀመ
ጡም ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስን፥ «ይህ ሁሉ
ነገር መቼ ይሆናል? አንተስ የምትመጣበት
ጊዜና የዓለም መጨረሻ መቅረቡ የሚታወ
ቀውስ በምን ምልክት ነው?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
4 ኢየሱስም፥ «ስለዚህ ነገር ማንም ሰው
እንዳያታልላችሁ ተጠንቀቁ። 5 ብዙ
ሰዎች፥ 'እኔ መሲሕ ክርስቶስ ነኝ' እያሉ
ይመጣሉ። ብዙ ሰዎችንም ያታልላሉ።
6 ጦርነት መነሣቱን በምትሰሙበት ጊዜ
አትደናገጡ። ይህ ሁሉ በቅድሚያ መሆን
ያለበት ነገር ነው እንጂ የመጨረሻው ጊዜ
ደርሶአል ማለት አይደለም። 7 አንድ ሕዝብ
ከሌላ ሕዝብ ፥ አንዱ መንግሥት ከሌላው
መንግሥት ይጋጫሉ። በብዙ ሥፍራዎች
ረሃብና የምድር መናወጥ ይሆናል፤ 8 ይህ
ሁሉ ወደፊት ለሚደርሰውና አሰቃቂ ለሆ
ነው መከራ ዋዜማ ነው።
9 «በዚያን ጊዜ እናንተን ያሠቃይዋች
ኋል፤ ይገድሏችኋልም። የእኔ በመሆናችሁም
በዓለም ላይ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።
10 ብዙዎች በኃጢአት ይወድቃሉ ፤ እርስ
በርሳቸው ይጠላላሉ፤ አንዱም ሌላውን አሳ
ልፎ ይሰጣል፥ 11 ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት
ይነሣሉ ብዙ ሰዎችንም ያሳስታሉ።
12 ክፋት ከመብዛቱ የተነሣ የብዙ ሰዎች
ፍቅር ይቀዘቅዛል። 13 ነገር ግን እስከ መጨ
ረሻው ድረስ የሚጸና ሰው ይድናል።
14 ሕዝቦች ሁሉ ይሰሙት ዘንድ የእግዚአብ
ሔር መንግሥት ወንጌል በመላው ዓለም
ይሰበካል። እንግዲህ ይህ ከሆነ በኋላ ነው
የዓለሙ መጨረሻ የሚሆነው።
15 «ስለዚህ፥ በነቢዩ በዳንኤል የተነገረው
አሳፋሪ ርኩሰት በተቀደሰው ሥፍራ ሲፈ
ጸም በምታይበት ጊዜ፥ 16 ያኔ በይሁዳ ያሉ
ወደ ተራሮች ይሽሹ። 17 በቤታቸው ሰገነት
ላይ በመዝናናት ላይ ያሉም ተመልሰው
ወደ ቤት ሳይገቡ በዚያው ይሽሹ። 18 በእ
ርሻ ላይ ያሉም ልብሳቸውን ለመለወጥ
ወደ ቤታቸው አይግቡ። 19 በዚያን ጊዜ ለእ
ርጉዞችና ሕፃናትን ለሚያጠቡ እናቶች
ወዮላቸው! 20 ስለዚህ፥ ሽሽታችሁ በክረምት
ወራት ወይም በሰንበት ቀን እንዳይሆን
ጸልዩ። 21 በዚያን ዘመን የሚደርሰው መከ
ራና ስደት፥ ከዚያን በፊት በዓለም ላይ ታይ
ቶና ተሰምቶ የማይታወቅ፥ እንዲሁም ከዚ
ፊትም ይደርሳል ተብሎ የማይታሰብ ይሆ

ናል። 22 እነዚያ የመከራ ቀኖች ባያጥሩ
ኖሮ የሰው ዘር ሁሉ እንዳለ ከምድረ ገጽ
በጠፋ ነበር። እነዚያ የመከራ ቀኖች የሚያ
ጥሩትም ስለተመረጡት ሰዎች ሲባል ብቻ
ይሆናል ።
23 «ስለዚህ ማንም ሰው ፣ 'መሲሕ ክርስ
ቶስ ከዚህ ወይም ከዚያ ቦታ ይገኛል ፣ በዚህ
ወይም በዚያ ቦታ ወይም በዚያ መንደር
ተገልጦአል' ቢላችሁ አትመኑ ። 24 ምክንያ
ቱም በዚያን ጊዜ ፣ 'ክርስቶስ ማለት እኔ
ነኝ' የሚሉ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ይነ
ሣሉ ፤ ድንቅ-ድንቅ ተአምራትም ይሠራሉ ፤
ቢቻላቸው የተመረጡትን እንኳን ከማሳት
አይመለሱም ። 25 ስለዚህ ሁኔታውን አስቀ
ድሜ ነግሬአችኋለሁና ተጠንቀቁ ።
26 «ማንም ሰው ፣ 'ክርስቶስ ተመልሶ
ወደ ምድር መጥቷል ፤ አሁን የሚገኘው እን
ዲህ ካለው በረሃ ውስጥ ነው' ቢላችሁ ፣ ወይ
በረሃው ሄዳችሁ እውነቱን ለማረጋገጥ አት
ሞክሩ ። ወይም ደግሞ ፣ 'ተመልሶ መጥቶ
እንዲህ ካለው ቦታ ይገኛል' ቢላችሁም
አትመኑ ። 27 የመብረቅ ብልጭታ ከምሥ
ራቅ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ ሁሉ ፣ የእ
ኔም መምጣት እንደዚሁ በግልጽ እየታየ
እንጂ በድብቅ አይሆንም ። 28 ጥንብ ባለበት
ሥፍራ ጀፌ አሞራዎች ይሰበስባሉና ።
29 «ከእነዚያ የመከራና የጭንቅ ቀናት
በኋላ ፣ ወዲያውኑ ፀሐይ ትጨልማለች ፤ ጨረ
ቃም ብርሃንዋን አትሰጥም ። ከዋክብትም
ወደ ምድር ይወድቃሉ ። የጠፈር ኃይላትም
ይናወጣሉ ። 30 ከዚህ በኋላ የመምጣቴ ምል
ክት በሰማይ ላይ ይታያል ። በዓለም ዙሪያ
በሙሉ ከባድ ልቅሶና ኀዘን ይሆናል ፤ የዓለ
ምም ሕዝቦች በታላቅ ክብርና ኃይል በደ
መና ሆኜ ስመጣ ያያሉ ። 31 መላእክትንም
በታላቅ መለከት ድምፅ እልካቸዋለሁ ። እነ
ርሱም የተመረጡትን ከዓለም ዙሪያና ከም
ድር ዳርቻዎች ሁሉ ይሰበስባሉ ።
32 «ስለዚህ ጉዳይ ከበለስ ዛፍ ትምህርት
ልታገኙ ትችላላችሁ ። የበለስ ዛፍ ቅርንጫ
ፎችም ሲለሰልሱ ቅጠሎቹም ሲያቆጠቍጡ
የበጋው ወራት መቃረቡን ትረዳላችሁ ።
33 ልክ እንደዚሁ ፣ የነገርኳችሁ ነገሮች
አንድ በአንድ ሲፈጸሙ በምታዩበት ጊዜ ፣
ዳግመኛ መምጣቴ እንደ ተቃረበ መረዳት
ትችላላችሁ ። 34 ከዚያም የዘመናት ፍጻሜ
ይሆናል ። 35 ሰማይና ምድር ያልፋሉ ፤ ቃሌ
ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል እንጂ ከቶ አያ
ልፍም ።
36 «የዘመናት ፍጻሜ የሚሆንበትን ቀንና
ሰዓት ግን ከአብ በቀር መላእክትም ቢሆኑ
ወልድም ቢሆን ፣ ማንም የሚያውቅ የለም ።
37-38 በኖህ ዘመን የነበሩ ሰዎች ደግሰው
በመብላት በመጠጣት ፣ በሠርግ በምላሽ ሲፈ
ነጥዙ 39 በድንገት የጥፋት ውኃ መጥቶ እን
ዳጠፋቸው ሁሉ ፣ የዓለም ሕዝቦች ምን
ይመጣብናል ብለው በማይጠረጥሩበት ሰዓት
በድንገት ከተፍ እላለሁ ።
40 «በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች አብረው
እርሻ ላይ ይውላሉ ፤ አንዱ ይወሰዳል ሌላው
ይቀራል ። 41 እንዲሁም ሁለት ሴቶች የዕ
ለት ተግባራቸውን በመፈጸም ቤት ውስጥ
ጉድ ጉድ ይላሉ ። አንድዋ ትወሰዳለች
ሌላዋ ግን ትቀራለች ።
42 «ስለዚህ ጌታችሁ መቼ እንደሚመጣ
ስለማታውቁ ፣ ነቅታችሁና ተዘጋጅታችሁ
ጠብቁ ። 43 ሌባ በምን ሰዓት እንደሚመጣ
ባለመታወቁ ፣ ንቁ ሆኖ ቤትን መጠበቅ እን
ደሚያስፈልግ ሁሉ ፣ 44 እኔ የምመጣበትም
ሰዓት ስለማይታወቅ ሁል ጊዜ ዝግጁ ሆና
ችሁ መጠበቅ አለባችሁ ።
45 «ጥበበኛና ታማኝ የጌታህ አገልጋይ
ነህን ? ቤተሰቤን እንድትንከባከብና ልጆቼ
ንም በየዕለቱ እንድትመግብ ኃላፊነት ሰጥ
ቼህ የለምን ? 46 ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ
የሰጠሁህን ኃላፊነት በመፈጸም ላይ እንዳ
ለህ ካገኘሁህ ፣ ምስጋና ይገባሃል ። 47 በበ
ኩሌ ፣ እንዲህ ያሉትን ታማኝ አገልጋዮች
በአለኝ ነገር ሁሉ ላይ ኃላፊ አድርጌ እሾማ
ቸዋለሁና ።
48 «ነገር ግን ክፉ አገልጋይ ከሆንክና
'ጌታዬ በቶሎ አይመለስም' 49 በማለት
በሥራ ጓደኞችህ ላይ በደል የምትፈጽም ፣
ብልሹ ኑሮ የምትኖርና የምትሰክር ከሆ
ንክ ፣ 50 ባላሰብከውና ባልጠረጠርከው ጊዜ
ከተፍ ብዬ ፣ 51 ተይዘህ እንድትገረፍና ለግ
ብዞች የሚገባውንም ፍርድ እንድትቀበል
አደርጋለሁ ። ከዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋ
ጨት ይሆናል ።»

ምዕራፍ 25

1 ቀጥሎም እርሱ በሚመለስበት ጊዜ
የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደምት
መስል ለማስረዳት ኢየሱስ የሚከተለውን
ተናገረ ፤ «የእግዚአብሔር መንግሥት ኩራዛ
ቸውን አብርተው ሙሽራ ለመቀበል የተዘ
ጋጁትን አሥር ልጃገረዶች ትመስላለች ።
2-4 ከእነዚህ ከአሥሩ ልጃገረዶች መካከል
አምስቱ ልባሞች ስለነበሩ ፣ ኩራዛቸው
ውስጥ በቂ ዘይት ሲሞሉ ፣ የቀሩት አምስቱ

ሰነፎች ግን ኩራዛቸው ውስጥ በቂ ዘይት
አልጨመሩም ነበር። 5 ሙሽራው በተጠበ
ቀው ሰዓት ባለመምጣቱ ሁሉም እንቅልፍ
ስለ ተጫጫናቸው ተኙ።
6 «እኩለ ሌሊት ላይ ፡ 'ሙሽራው መጥ
ቷልና ወጥታችሁ ተቀበሉት!' የሚል ጥሪ
ተሰማ። 7-8 ወዲያው አሥሩም ልጃገረዶች
ተነሥተው ኩራዛቸውን ማብራት ጀመሩ።
ይሁን እንጂ ፡ የአምስቱ ሰነፍ ልጃገረዶች
ኩራዝ ዘይቱን በመጨረሱ ፡ በሚያበሩበት
ጊዜ መብራቱ ለመጥፋት ይስለመለም
ጀመር። ስለዚህ አምስቱን ልባም ልጃገረ
ዶች ፡ 'እባካችሁን ፡ ከኩራዛችሁ ቀንሳችሁ
ዘይት ስጡን!' ሲሉ ለመኑዋቸው።
9 «ልባሞቹ ልጃገረዶችም ፡ 'እኛም ያለ
ችን ይችው ብቻ ስለሆነች ከዚችው ቀንሰን
ልንሰጣችሁ አንችልም። ይልቅስ ወደ ሱቅ
ሂዱና ከዚያ ግዙ' ሲሉ መለሱላቸው።
10 «እነርሱም ዘይት ለመግዛት ወደ ሱቅ
እንደ ሄዱ ሙሽራው በድንገት ከተፍ አለ።
ተዘጋጅተው ያገኛቸውን አምስቱን ልጃገረ
ዶች ይዞ ወደ ሠርጉ አዳራሽ ገባ። እንደ
ገባም የአዳራሹ በር ተዘጋ።
11 «ከጥቂት ጊዜ በኋላ እነዚያ ዘይት
ለመግዛት ወደ ሱቅ የሄዱት አምስቱ ሰነፍ
ልጃገረዶች ተመልሰው መጡ። በሩ እንደ
ተዘጋ ባዩ ጊዜ ፡ 'ጌታ ሆይ ፡ ምነዋ በሩን
ከፈትልን እንጂ!' ሲሉ ጮኹ። 12 ሙሽራ
ውም ፡ 'አላውቃችሁም ፡ ወዲያ ሂዱ! በር
የሚከፈትበት ጊዜው አሁን አይደለም ፤
ሰዓቱ አልቋል!' አላቸው።
13 «ስለዚህ እኔ የምመጣበት ቀን መቼ
እንደሆነ ስለማታውቁ ነቅታችሁና ተዘጋጅ
ታችሁ ጠብቁ።»
14 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው።
«የእግዚአብሔር መንግሥት ፡ አገልጋዮቹን
ሰብስቦ ገንዘብ በመስጠት አትርፈው እንዲ
ጠብቁት አድርጎን ወደ ሩቅ አገር በሄደ ሰው
ትመሰላለች። 15 ሰውየው አገልጋዮቹን
ጠርቶ ለአንዱ አሥር ሺህ ብር ፡ ለሁለተ
ኛው አራት ሺህ ብር ፡ ለሦስተኛው ሁለት
ሺህ ብር እንደየችሎታቸው አካፍሎ ሰጣ
ቸው። 16 አሥር ሺህ ብር የተቀበለው ወዲ
ያውኑ በገንዘቡ መነገድ ስለ ጀመረ ሌላ
አሥር ሺህ ብር አተረፈ። 17 አራት ሺህ
የተቀበለውም እንዲሁ በገንዘቡ ስለ ሠራበት
ሌላ አራት ሺህ ብር ትርፍ አገኘ። 18 ነገር
ግን ያ ሁለት ሺህ ብር የተቀበለው አገል
ጋይ ፡ ጉድጓድ ቆፍሮ ገንዘቡን መሬት
ውስጥ ቀበረው።
19 «ከብዙ ጊዜ በኋላ የእነዚህ ሦስት
አገልጋዮች ጌታ ፡ ከሄደበት አገር ስለተመለሰ
ሒሳቡን ሊተሳሰባቸው ፈልጎ ጠራቸው።
20 በመጀመሪያም አሥር ሺህ ብር ተቀብሎ
የነበረው አገልጋይ ያተረፈውን አሥር ሺህ
ብር ጨምሮ በድምሩ ሃያ ሺህ ብር አስረ
ከበ።
21 «ጌታውም ፡ 'በጣም ጥሩ! አንተ
ታማኝና ቅን አገልጋይ! በዚህ በትንሽ ገን
ዘብ ታማኝነትህን አስመስክረሃል ፡ ስለዚህ
በበለጠ ገንዘብና ንብረት ላይ እንድታስተዳ
ድር ሹሜሃለሁ። ግባና የጌታህን ደስታ ተካ
ፈል' አለው።
22 «ቀጥሎም አራት ሺህ ብር የተቀበ
ለው አገልጋይ ካተረፈው አራት ሺህ ብር
ጋር ደምሮ ስምንት ሺህ ብር በማስረከብ ፡
'ጌታ ሆይ እኔም ይኸው እጥፍ አትርፌአ
ለሁ' አለ።
23 «ጌታውም ፡ 'በጣም ጥሩ! አንተ
ታማኝና ቅን አገልጋይ! በዚህ በትንሽ ገን
ዘብ ታማኝነትህን አስመስክረሃል ፡ ስለዚህ
በበለጠ ገንዘብና ንብረት ላይ ሹሜሃለሁ።
ግባና የጌታህን ደስታ ተካፈል' አለው።
24-25 «በመጨረሻ ሁለት ሺህ ብር የተቀ
በለው አገልጋይ ቀረበና ፡ 'ጌታ ሆይ ፡ እር
ስዎ ኃይለኛ ሰው እንደሆኑ አውቃለሁ።
በሰጡኝ ብር ሠርቼ ባተርፍ ፡ ዋናውን ከነት
ርፉ እንደሚወስዱ ስላወቅሁ ፡ ይህንኑ ፈርቼ
የሰጡኝን ገንዘብ ቀብሬ አስቀመጥኩ። አሁ
ንም ገንዘብዎ ይኸውሎት' አለ።
26-27 «ጌታውም ፡ 'አንተ ሰነፍ! ከገን
ዘቤ ትርፍ ማግኘት የምፈልግ መሆኔን ካወ
ቅህ ፡ ሌላው ቢቀር ገንዘቤን አራጣ አበድረህ
ወለድ እንዳገኝ ማድረግ ነበረብህ' አለ።
28 አገልጋዮቹንም ጠራና ፡ 'ሁለት ሺህውን
ብር ተቀበሉትና ሃያ ሺህ ብር ላመጣው
ስጡት ፤ 29 የተሰጠውን በሚገባ ለሚያዝ የበ
ለጠና የተትረፈረፈ ይሰጠዋል። ታማኝነቱን
ከሚያጐድል ግን ፡ ያቺው ያለችው እንኳ
ትወሰድበታለች' 30 ስለዚህ ይህንን የማይጠ
ቅምና ኃላፊነት የማይሰማውን አገልጋይ
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ጨለማ
ውስጡት» አለ።
31 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ እንዲህ አለ።
«በመላእክት ታጅቤ በክብር ዳግመኛ በም
መጣበት ጊዜ ፡ በዙፋኔ ላይ እቀመጣለሁ።
32 በዚያን ጊዜ የዓለም ሕዝብ ሁሉ ከፊቴ
ይሰበሰባል። እኔም እረኛ በጎቹን ከፍ
ሎች እንደሚለይ እለያቸዋለሁ። 33 በጎቹ
በቀኜ በኩል ፡ ፍየሎቹንም በግራዬ በኩል

አቆማቸዋለሁ።
34 «ከዚህ በኋላ በቀኜ በኩል የቆሙ
ትን፥ ‘እናንተ የአባቴ ብሩካን ዓለም ከተፈ
ጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት
ኑና ውረሱ። 35 ተርቤ አብልታችሁኛል፤
ተጠምቼ አጠጥታችሁኛል፤ እንግዳ ሆኜ አስ
ተናግዳችሁኛል፤ 36 ታርዤ አልብሳችሁ
ኛል፤ ታምሜና ታሥሬም ጠይቃችሁኛል’
እላቸዋለሁ።
37 «እነርሱም፥ ‘ጌታ ሆይ፥ መቼ ነው
ተርበህ አይተን ያበላንህ? ተጠምተህ ያጠ
ጣንህ? 38 እንግዳ ሆነህ ያስተናገድንህ?
ታርዘህ ያለበስንህ? 39 ለመሆኑ ታምህና
ታሥረህ የጠየቅንህስ መቼ ነው?’ ይሉ
ኛል።
40 «እኔም፥ ‘ከእነዚህ ወንድሞቼ መካ
ከል አነስተኛ ከሆኑት ለአንዱ ያደረጋች
ሁት፥ ልክ ለእኔ እንዳደረጋችሁት ይቆጠ
ራል’ እላቸዋለሁ።
41 «ከዚህ በኋላ በግራ በኩል የቆሙትን
ደግሞ፥ ‘እናንተ የተረገማችሁ፥ ለሰይጣንና
ጭፍሮቹ ለሆኑት ኢጋንንት ወደ ተዘጋጀው
የዘላለም እሳት ሂዱ!’ 42 ተርቤ አላበላችሁ
ኝም፤ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝም፤ 43 እንግዳ
ሆኜ አላስተናገዳችሁኝም፤ ታርዤ አላለበሳች
ሁኝም፤ እንዲሁም ታምሜና ታሥሬ አልጠ
የቃችሁኝም» እላቸዋለሁ።
44 «እነርሱም፥ ‘ጌታ ሆይ፥ ለመሆኑ
መቼ ነው ተርበህ፥ ወይ ተጠምተህ፥ ወይ
እንግዳ ሆነህ፥ ወይ ታርዘህ፥ ወይ ታሥረህና
ታመህ አይተን አንተን ከመርዳት ወደ ኋላ
ያልነው?’ ይሉኛል።
45 «እኔም፥ ‘ከእነዚህ ወንድሞቼ መካ
ከል አነስተኛ የሆነውን አንዱን አንረዳም
ማለታችሁን፥ እኔን አንረዳም እንዳላችሁ
አድርጌ ነው የምቆጥረው’ እላቸዋለሁ።
46 «ከዚህ በኋላ፥ ኃጢአተኞች ወደ ዘላ
ለም ቅጣት ይወሰዳሉ፤ጻድቃን ግን ወደ ዘላ
ለም ሕይወት ይሄዳሉ።»

ምዕራፍ 26

1 ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን አስተምሮ
ከጨረሰ በኋላ እንዲህ አላቸው።
2 «ሁላችሁም እንደምታውቁት ከሁለት
ቀን በኋላ የፋሲካ በዓል ይከበራል። እኔንም
አሳልፈው ይሰጡኛል፤ይሰቅሉኛልም»።
3 ኢየሱስ ይህንን ለደቀመዛሙርቱ ሲነግ
ራቸው የካህናት አለቆች የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራንና የአገር ሽማግሌዎች፥
በሊቀ ካህኑ በቀያፋ ቤት ተሰብስበው፥
4 በምን ዘዴና ብልሃት ኢየሱስን ይዘው
ለመግደል እንደሚችሉ ይዶልቱ ነበር።
5 ነገር ግን የፋሲካ በዓል ከማለፉ በፊት
ኢየሱስን ቢይዙት ከፍተኛ ሁከት ይቀሰቀ
ሳል ብለው ፈሩ።
6 ኢየሱስም ለምጻሙ ስምዖንን ለመጐ
ኘት ወደ ቢታንያ ሄደ። 7 በስምዖንም ቤት
በግብዣ ላይ ሳለ፥አንዲት ሴት በጣም ውድ
በሆነ ዋጋ የተገዛ ሽቶ ይዛ መጥታ ራሱ ላይ
አፈሰሰች።
8-9 ደቀመዛሙርቱም በአድራጎቷ በመቆ
ጨት፥ «ሴትዮዋ ምን ማድረግዋ ነው? ይህ
ሽቶ ከፍ ያለ ዋጋ የሚያወጣ በመሆኑ፥በከ
ንቱ ከምታባክነው ይልቅ ተሸጦ ለድሆች
ቢሰጥ አይሻልም ነበር?» ተባባሉ።
10 ኢየሱስ ግን አሳባቸውን በማወቁ፥ደቀ
መዛሙርቱን፥ «ሴትዮዋን እንዲህ አድርጋ
ችሁ የምትነቅፏት ለምንድን ነው? እርሷ
እኮ ውለታ ነው የሠራችልኝ። 11 ድሆች
እንደሆኑ ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር ናቸው።
እኔ ግን ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖ
ርም። 12 ይህን ሽቶ በሰውነቴ ላይ በማፍሰ
ስዋ ለቀብሬ ሥነ ሥርዓት አስተዋጽኦ አድ
ርጋለች። 13 ይህም በጎ ሥራዋ ሲታወስላ
ትና ወንጌል በሚሰበክበትም ቦታ ሁሉ ሲነ
ገርላት ይኖራል» አላቸው።
14 ከዚህ በኋላ ከአሥራ ሁለቱ ደቀመዛ
ሙርት አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ ወደ ካህ
ናት አለቆች ዘንድ ሄዶ፥ 15 «ኢየሱስን ለመ
ያዝ እንደምትፈልጉ አውቃለሁ! እርሱን
አሳልፌ ብሰጣችሁ ምን ትከፍሉኛላችሁ?»
አላቸው። እነርሱም ሠላሳ ብር ሰጡት።
16 ይሁዳም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስን
ጠቁሞ ለማስያዝ የሚችልበትን አመቺ
ጊዜና ቦታ እያደባ ይጠባበቅ ጀመር።
17 እርሾ ያልገባበት ቂጣ በሚበላበት
በዓል መጀመሪያ ቀን ላይ ደቀመዛሙርቱ
ኢየሱስን፥ «የፋሲካን ራት የት እናዘጋጅ
ልህ?» ሲሉ ጠየቁት።
18 እርሱም፥ «ወደ ከተማይቱ ስትገቡ
አንድ ሰው ታገኛላችሁ። ያንንም ሰው፥
‘ጌታ ጊዜዬ ስለተቃረበ ከደቀመዛሙርቴ
ጋር የፋሲካን ራት በቤትህ ለመብላት እፈ
ልጋለሁ ብሎሃል’ በሉት» አላቸው።
19 ደቀመዛሙርቱም ወደ ከተማይቱ ሄደው
ኢየሱስ ያዘዛቸውን ሁሉ በመፈጸም የፋሲ
ካን ራት አዘጋጁ።
20-21 በዚያች ምሽት ኢየሱስ ከአሥራ
ሁለቱ ደቀመዛሙርት ጋር ራት ላይ እን
ዳለ፥ «ከመካከላችሁ አንዱ አሳልፎ

ይሰጠኛል» አላቸው።
22 ኢየሱስ ከተናገረው ቃል የተነሣ የደ
ቀመዛሙርቱ ልብ በጎዘን ታወከ። ተራ በተ
ራም፥ «አሳልፌ የምሰጥህ እኔ እሆንን? እኔ
እሆንን?» እያሉ ጠየቁት።
23 ኢየሱስም፥ «አሳልፎ የሚሰጠኝ በአ
ንድ ሳህን አብሮኝ የሚያጠቅሰው ነው።
24 እኔስ ነቢያት የተናገሩት ይፈጸም ዘንድ
እሞታለሁ። አሳልፎ ለሚሰጠኝ ለዚያ ሰው
ግን ወዮለት! ባይወለድ ይሻለው ነበር»
ሲል መለሰላቸው።
25 ይሁዳም፥ቀበል አድርጎ፥ «ጌታ ሆይ፥
አሳልፌ የምሰጥህ እኔ እሆንን?» ብሎ ጠየ
ቀው። ኢየሱስም፥ «አዎን፥አንተው ተናግረ
ኸዋል» አለው።
26-28 ራት ላይ ሳሉም፥ኢየሱስ የምስጋና
ጸሎት አድርሶ በእጁ የያዘውን ዳቦ ቆርሶ
ደቀመዛሙርቱን፥ «እንካችሁ ብሎ፥ይህ
ሥጋዬ ነው» አላቸው። እንደዚሁም ጽዋ
ውን አንሥቶ የምስጋና ጸሎት ካደረሰ
በኋላ፥ «እንካችሁ፥ከዚህ ጽዋ ሁላችሁም
ጠጡ። ይህ አዲሱን ቃል ኪዳን የሚያጸ
ናው ደሜ ነው፥የሚፈሰው ደሜ የብዙዎ
ችን ኃጢአት ያነጻል። 29 በአባቴ ቤት በአ
ንድ ላይ ሆነን እንደ ገና እስከንጠጣው
ድረስ፥ከእንግዲህ ወዲህ ይህን ወይን አልቀ
ምስም» አላቸው።
30 በአንድ ላይ መዝሙር ዘምረው እንዳ
በቁ፥ ተነሥተው ወደ ደብረ ዘይት ተራራ
ወጡ።
31 በዚያም ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን እን
ዲህ አላቸው፥ «ዛሬ ማታ ሁላችሁም ብቻ
ዬን ትታችሁኝ ትሸሻላችሁ። ይህም የሚሆ
ነው፥ 'እረኛውን እመታለሁ፤ መንጋውም
ይበተናል' ተብሎ በመጻሕፍት የተጻፈው
ይፈጸም ዘንድ ነው። 32 ከሞት ከተነሣሁ
በኋላ ግን፥ወደ ገሊላ ስለምሄድ በዚያ እንገ
ናኛለን»።
33 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ፥ «ጌታ ሆይ፥
ሁሉም ትተውህ ቢሄዱ፥የመጣው ይምጣ
እንጂ፥ እኔ ትቼህ አልሄድም» አለው።
34 ኢየሱስም፥ «በዚች ሌሊት ዶሮ ከመ
ጮኹ በፊት፥ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ!»
አለው።
35 ጴጥሮስም መልሶ፥ «እፈትህ ይገድሉ
ኛል እንጂ፥ ምንም ቢሆን አልክድህም!»
አለው። ሌሎቹም ደቀመዛሙርት የጴጥሮ
ስን አባብ በመከተል የማይክዱት መሆናቸ
ውን አረጋገጡለት።
36 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን ጌቴሴማኒ
ወደሚባለው የአትክልት ቦታ ይዟቸው
ሄደ። እዚያም የቀሩትን ደቀመዛሙርቱን
አረፍ እንዲሉ አድርጎ፥ 37 ጴጥሮስን፥ዮሐን
ስንና ያዕቆብን ብቻ አስከትሎ ለመጸለይ
ጥቂት እልፍ ብሎ ሄደ። ያዝን፥ይተክዝ፥
ይጨነቅም ጀመር። 38 ለጴጥሮስም፥
«ነፍሴ በታላቅ ኀዘን ተጨንቃለች። እናን
ተም እዚህ ቆዩና ከእኔ ጋር ትጉ» አላ
ቸው።
39 ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ ሄደና
መሬት ላይ በግምባሩ ተደፍቶ፥ «አባት
ሆይ፥የሚቻል ከሆነ ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ።
ሆኖም የእኔ ፍላጎት ሳይሆን የአንተ ፈቃድ
ይፈጸም» ሲል ጸለየ።
40 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ሦስቱ ደቀ
መዛሙርት ተመልሶ ቢመጣ ሲያንቀላፉ
አገኛቸው። ጴጥሮስንም ቀስቅሶ፥ «ለአንድ
ሰዓት እንኳን ከእኔ ጋር ነቅቶ መቆየት አቃ
ታችሁ? 41 ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታ
ችሁ መጸለይ አለባችሁ። መንፈስ ፈቃደኛ፥
ሥጋ ግን ደካማ ነው!» አለ።
42 እንደገናም ከእነርሱ እልፍ ብሎ፥
«አባት ሆይ፥ይህን ጽዋ መጠጣቴ የማይቀር
ከሆነ፥ፈቃድህ ይፈጸም» በማለት ጸለየ።
43 ከዚያም ለሁለተኛ ጊዜ ሦስቱ ደቀመ
ዛሙርት ወደ ነበሩበት ሥፍራ ተመለሰ።
አሁንም ሲያንቀላፉ አገኛቸው። 44 ለሦስ
ተኛ ጊዜ ሄዶ ቀደም ሲል የጸለየውን
ጸሎት ጸለየ።
45 ከዚህ በኋላ ወደ ደቀመዛሙርቱ ተመ
ለሰና፥ «ከእንግዲህስ ልትተኙና ልታርፉ
ትችላላችሁ። ለክፉ ሰዎች እኔን አሳልፈው
የሚሰጡበት ጊዜው ደረሰ! 46 በሉ ተነሡ
እንሂድ። አሳልፎ የሚሰጠኝ ሰው ያውላ
ችሁ መጣ» አለ።
47 ወዲያውኑም ከአሥራ ሁለቱ አንዱ
የሆነው ይሁዳ የካህናት አለቆችና የአገር
ሽማግሌዎች ከላኳቸው፥ሰይፍና ዱላ ከያዙ
ብዙ ሰዎች ጋር ከተፍ አለ። 48 ይሁዳም
እየመራ ያመጣቸውን ሰዎች፥ «እኔ የምስ
መው እርሱ ኢየሱስ ነው» የሚል መለያ
ምልክት ቀደም ሲል ሰጥቶአቸው ነበር።
49 በዚህም መሠረት፥በቀጥታ ወደ ኢየ
ሱስ ቀርቦ፥ «ጌታ ሆይ፥እንደምንድነህ?»
በማለት ሳመው።
50 ኢየሱስ ግን፥ «በላ ወዳጄ፥የመጣህበ
ትን ጉዳይ ቶሎ ፈጽመው!» አለው። በዚህ
ጊዜ፥ በይሁዳ ጠቋሚነት የመጡት ሰዎች
ኢየሱስን ያዙት። 51 ከደቀመዛሙርቱም
አንዱ ሰይፉን መዝዞ የሊቀ ካህኑን አገል

ጋይ ጆሮ ቆረጠው።
52 ኢየሱስም ፥ «በል ፥ ሰይፍህን ወደ
አፎቱ መልሰህ ክተተው! ሰይፍ የሚመዙ
በሰይፍ ይጠፋሉ ። 53 በሺህ የሚቆጠሩ መላ
እክቱን ልኮ እንዲከላከልልኝ አባቴን ብጠይ
ቀው ባንድ አፍታ እንደሚልካቸው አታው
ቅም? 54 ነገር ግን ይህን ባደርግ ደግሞ
በመጽሐፍ የተጻፈው ቃል ሊፈጸም አይች
ልም» አለው ።
55-56 ከዚያም ሊይዙት የመጡትን
ሰዎች እንዲህ አላቸው ። «ሰይፍና ዱላ ይዛ
ችሁ ልትይዙኝ የመጣችሁት እንደ ወንጀ
ለኛ ስለ ቆጠራችሁኝ ነው? ያኔ በቤተ
መቅደስ እናንተ በተገኛችሁበት ሳስተምር
ለምን አልያዛችሁኝም? ጊዜው አልነበረ
ምና! ዛሬ ግን ጊዜው ስለደረሰ በመጽሐፍ
የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ልትይዙኝ ቻላ
ችሁ ።» በዚህ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስን
ብቻውን ትተውት ሸሹ ።
57 ከዚያም ሰዎቹ ኢየሱስን ይዘው ወደ
ሊቀ ካህኑ ወደ ቀያፋ ቤት ወሰዱት ። በዚ
ያም የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና የአ
ገር ሽማግሌዎች በሙሉ ተሰብስበው ነበር ።
58 ጴጥሮስም ኢየሱስን ከሩቅ በመከተል
ወደ ሊቀ ካህኑ ግቢ ገብቶ ከወታደሮቹ
መካከል ተደባልቆ ተቀመጠ ። የሚሆነው
ንም ነገር ይከታተል ጀመር ። 59 ጉዳዩን
ለመመልከት የካህናት አለቆች ፥ የአገር ሽማ
ግሌዎችና የአይሁድ ሸንጐ ከፍተኛ ምክር
ቤት አባሎች ተሰበሰቡ ። በኢየሱስ ላይም
የሞት ፍርድ ሊያስፈርድበት የሚችል የሐ
ሰት ምስክር የሚሆኑ ሰዎች መፈለግ ያዙ ።
60-61 ይሁን እንጂ ብዙ የሐሰት ምስክሮችን
ቢያቀርቡም ፥ በጉባዔው ፊት የተናገሩት
ቃል የአንዱ ከሌላው ጋር የሚጋጭ ሆነ ።
በመጨረሻም ሁለት ሌሎች ምስክሮች ቀረ
ቡና ፥ «ይህ ሰው ፥ 'ቤተ መቅደስን አፍርሼ
በሦስት ቀን መልሼ እሠራዋለሁ' ሲል ሰም
ተናል» ሲሉ መስከሩ ።
62 ሊቀ ካህኑም የምስክሮቹን ቃል
ሲሰማ ከመቀመጫው ብድግ ብሎ ፥ «ብለ
ሃል አላልክም?» አለው ።
63 ኢየሱስ ግን ምንም አልመለሰለትም ።
ሊቀ ካህኑም ጥያቄውን በመቀጠል ፥ «እንግ
ዲያው ክርስቶስ መሆን አለመሆንክን እንድ
ትነግረን በሕያው እግዚአብሔር ስም ይገዝሃ
ለሁ!» አለው ።
64 ኢየሱስም ፥ «መሆንማ አዎን ፥ ክርስ
ቶስ ነኝ ። ወደፊትም ከእግዚአብሔር ቀኝ
ስቀመጥ ፥ ከዚያም በሰማይ ደመና ላይ ሁኜ
ስመጣ ታያላችሁ» ሲል መለሰለት ።
65-66 ሊቀ ካህኑም በንዴት ልብሱን ቀደ
ደና ፥ «እግዚአብሔርን መስደቡን ይኸው
የምትሰሙት አይደለም? ታዲያ ከዚህ
ወዲያ ምን ምስክር ያሻል? አሁን ያለውን
ሁላችሁም ሰምታችሁ የለም? አሁኑኑ ፍር
ዱን መቀበል አለበት!» ብሎ ጮኸ ። የተሰ
በሰቡትም ሁሉ ፥ «ይገደል! ይገደል! ይገ
ደል!» በማለት ጩኸታቸውን አስተጋቡ ።
67 ከዚያም በንቀት ምራቃቸውን ፊቱ
ላይ ተፉበት ፥ በጡጫና በዱላም መቱት ።
68 «አይ የእኛ ክርስቶስ! አይ የኛ መሲሕ!
እስቲ ትንቢት ተናገር እባክህ! አሁን የመ
ታህ ማን ነው?» እያሉም አፌዙበት ።
69 ጴጥሮስም ይህ ሁሉ ሲሆን በሊቀ
ካህኑ ግቢ ተቀምጦ ነበርና አንዲት ሴት
መጥታ ፥ «አንተ ሰው ከገሊላዊው ኢየሱስ
ጋር አልነበርክም?» አለችው ።
70 ጴጥሮስም መልሶ ፥ «የምትይው አይገ
ባኝም» ብሎ በሁሉም ፊት ካደ ።
71 ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፥ ጴጥሮስ ከደጃፉ
አጠገብ ቆሞ ሳለ ማንነቱን ያወቀች አንዲት
ሌላ ሴት ደግሞ ፥ «ይህን ሰው እኮ ከናዝ
ሬቱ ኢየሱስ ጋር አይቼዋለሁ» አለች ።
72 ጴጥሮስ እየማለ ፥ «ምን ማለታችሁ
ነው ፥ እኔ በበኩሌ ይህን ሰው አላውቀውም»
ብሎ ካደ ።
73 አሁንም ቆመው ከነበሩት ሰዎች መካ
ከል ጴጥሮስን ፥ «እንተ ሰው ከደቀመዛሙ
ርቱ አንዱ መሆንህን አውቀናልና እውነቱን
አውጣ ። አነጋገርህ ራሱ ያጋልጥሃል»
አሉት ።
74 ጴጥሮስም ፥ እውነተኛ መስሎ ለመታ
የት እየማለና እየተራገመ ፥ «ይህን የምትሉ
ትን ሰው ፈጽሞ አላውቀውም» ብሎ ካደ ።
ወዲያውኑ ዶሮ ጮኸ ።
75 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ፥ «ዶሮ ከመጮኹ
በፊት ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ» በማለት ኢየ
ሱስ የተናገረው ቃል ትዝ ስላለው ከግቢው
ወጥቶ ተንሰቅሰቆ አለቀሰ ።

ምዕራፍ 27

1 ሲነጋም የካህናት አለቆችና የአገር
ሽማግሌዎች እንደ ገና ተሰብስበው የሮም
ባለሥልጣኖች በኢየሱስ ላይ የሞት
ፍርድ ለማስፈረድ የሚያበቁ ናቸው ፥
ብለው የሚያምኑባቸውን ነገሮች ተመነ
ከሩ ። 2 በመጨረሻም ኢየሱስን በሰንሰለት
አሥረው በአገረ ገዢው በጲላጦስ ፊት አቀ
ረቡት ።

3-4 ኢየሱስን ጠቁሞ ያስያዘው ይሁዳ፥
ኢየሱስ የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደበት
በተረዳ ጊዜ በጣም ተጸጸተ። የካህናት አለ
ቆችና የአገር ሽማግሌዎች ከፍለውት የነበረ
ውንም ገንዘብ ይዞ በመምጣት፥ «ንጹሕ
ሰው ጠቁሜ በማስያዜና ለሞት አሳልፌ
በመስጠቴ ኃጢአት ሠርቻለሁ» አላቸው።
እነርሱም፥ «የራስህ ጉዳይ ነው» አሉት።
5 እርሱ ግን ተቀብሎ የነበረውን ገንዘብ
ከቤተ መቅደሱ ወለል ላይ ወረወረላቸው።
ከዚያም ሄዶ በራሱ እጅ በገመድ ተሰቅሎ
ሞተ።
6 የካህናት አለቆችም ይሁዳ የበተነውን
ገንዘብ ለቃቅመው ካነሡ በኋላ፥ «ይህ ገን
ዘብ የደም ዋጋ ስለሆነ፥ መልሰን ቤተ መቅ
ደስ ሒሳብ ውስጥ መጨመር አንችልም።
ይህ በሕጋችን የተከለከለ ነገር ነውና» በማ
ለት ተወያዩበት።
7 በመጨረሻም፥ ወደ ኢየሩሳሌም መጥ
ተው በድንገት ለሚሞቱ የውጭ አገር
ሰዎች የመቃብር ቦታ እንዲሆን በማሰብ፥
ሸክላ ሠሪዎች በአፈሩ ይጠቀሙበት የነበረ
ውን መሬት ለመግዛት ወሰኑ። 8 ከዚህም
የተነሣ ያ የመቃብር ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ፥
«የደም መሬት» ተብሎ ይጠራል።
9 ነቢዩ ኤርምያስ፥ «የእሥራኤል ልጆች
እርሱን የገመቱበትን ዋጋ ሠላሳ ብር ተቀ
በሉ፤ 10 ጌታም እንዳዘዘው፥ ከሸክላ ሠሪዎች
የመቃብር ቦታ ገዙበት» በማለት የተናገ
ረው ቃል በዚህ አኳኋን ተፈጸመ።
11 ከዚያም ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት
ቀረበ። ጲላጦስም፥ «አንተ የአይሁድ
ንጉሥ ነህን?» ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም፥
«አዎን፥ ነኝ» ብሎ መለሰለት። 12 ቀጥሎም
የካህናት አለቆችና የአገር ሽማግሌዎች ተራ
በተራ የተለያየ ክስ በኢየሱስ ላይ አቀረቡ።
ኢየሱስ ግን ምንም መልስ አልሰጠም
ነበር። 13 በዚህ ጊዜ ጲላጦስ ኢየሱስን፥
«የሚሉህን አትሰማምን?» አለው። 14 ኢየ
ሱስ ግን አንድም ቃል አልወጣውም፤ ዝም
አለ። ሁኔታው ጲላጦስን በጣም አስገረ
መው።
15 በየዓመቱ በፋሲካ በዓል ሰሞን፥ ጲላ
ጦስ ለአይሁድ አንድ የሚፈልጉትን እሥ
ረኛ የመፍታት ልማድ ነበረው። 16 በዚያ
ዓመት ውስጥ በርባን የሚባል በጣም የታ
ወቀ ወንበዴ ታሥሮ ነበር። 17 በማለዳም
ሕዝቡ እንደተሰበሰበ፥ ጲላጦስ እንዲህ ሲል
ጠየቃቸው። «ዛሬ ማንን ልፍታላችሁ? በር
ባንን ወይስ መሲሐችሁን ኢየሱስን?»
18 ጲላጦስ ይህንን ጥያቄ ሕዝቡን የጠየቀ
በት ምክንያት ነበረው። የአይሁድ መሪዎች
ኢየሱስን የያዙትና ያሠሩት፥ በሕዝቡ ዘንድ
በመወደዱ ከቅንዓት የተነሣ መሆኑን ስለሚ
ያውቅ ነበር።
19 ወዲያውም ጲላጦስ ፍርድ ከሚሰጥ
በት ቦታ ላይ ተቀምጦ ሳለ፥ ከሚስቱ ሰው
ተልኮ መጥቶ በጆሮው፥ «በዚያ ደግ ሰው
ላይ ክፉ ነገር እንዳታደርስበት። ሌሊት
በሕልሜ በእርሱ ምክንያት ስሠቃይ አድሬ
አለሁ» የሚል መልእክት ነገረው።
20 በመካከሉም የካህናት አለቆችና የአ
ገር ሽማግሌዎች በርባን ተለቅቆ ኢየሱስ
እንዲሰቀል የሚል ጥያቄ እንዲያቀርብ ሕዝ
ቡን አነሣሡት። 21 ጲላጦስም እንደገና፥
«ታዲያ ከሁለቱ ማንን እንድፈታላችሁ ትፈ
ልጋላችሁ?» ብሎ በጠየቀ ጊዜ፥ «በርባን
ይፈታልን! በርባን ይለቀቅልን!» በማለት
ተቀባበሉ።
22 ጲላጦስም፥ «ክርስቶስ የተባለውን
ኢየሱስንስ ምን ላድርገው?» ሲል ጠየቀ።
ሕዝቡም በአንድ ድምፅ፥ «ስቀለው! ስቀ
ለው!» ብሎ ጮኸበት።
23 ጲላጦስም መልሶ፥ «ስቀለውስ አላች
ሁኝ፥ ግን ጥፋቱ ምንድነው?» በማለት
ጠየቀ። እነርሱ ግን፥ «ስቀለው! ስቀለው!»
እያሉ ጨኸታቸውን ቀጠሉ።
24 በዚህ ጊዜ ጲላጦስ ነገሩ እየተካረረ
መሄዱን ሲረዳ፥ ሁከት እንዳይፈጠር በመሥ
ጋት፥ በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበና፥ «እኔ
ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፥ ኃላፊ
ነቱ በእናንተ ላይ ነው» አለ።
25 ሕዝቡም፥ «ደሙ በእኛና በልጆቻ
ችን ላይ ይድረስ!» በማለት ጨኸቱን አስተ
ጋባ።
26 ከዚህ በኋላ ጲላጦስ በርባንን ፈታው።
ኢየሱስን ግን ካስገረፈው በኋላ ወስደው
እንዲሰቅሉት ለሮማውያን ወታደሮች አሳ
ልፎ ሰጣቸው።
27 ወታደሮቹም ኢየሱስን በመጀመሪያ
ወደ ሠፈራቸው ወሰዱትና ተጠራርተው
ተሰበሰቡ። 28 ልብሱንም አውልቀው ቀይ
ጨርቅ አለበሱት። 29 ከረጃጅም እሾህ የተ
ጐነጐነ አክሊል ሠርተው በራሱ ላይ ደፉ
በት። በቀኝ እጁ ዘንግ አስይዘው፥ «ሰላም
ላንተ! የአይሁድ ንጉሥ!» እያሉ በማሽሙ
ጠጥ እጅ ነሡት። 30 በፊቱ ላይም በንቀት
ምራቃቸውን ተፉበት። ያስያዙትን ዘንግ
ከእጁ ወስደው ራሱን መቱት። 31 ካፈዘ
ትና ካሽሟጠጡት በኋላም፥ ቀይ ልብሱን

አውልቀው የራሱን ልብስ በማልበስ ሊሰቅ
ሉት ወሰዱት።
32 ወደሚሰቀልበትም ቦታ ይዘውት
ሲሄዱ ስምዖን የሚባል አፍሪቃዊ የቀሬናን
ሰው መንገድ ላይ አገኙ። ወታደሮቹም ይህ
ንን ሰው በማስገደድ የኢየሱስን መስቀል
እንዲሸከም አደረጉት። 33 በዚህ አኳኋን
ተጉዘው ጎልጎታ ከሚባለው ቦታ ደረሱ።
«ጎልጎታ» ማለት «የራስ ቅል ኮረብታ»
ማለት ነው። 34 ወታደሮቹ ከሐሞት ጋር
የተቀላቀለ ወይን ለኢየሱስ ሰጡት። እርሱ
ግን ቀምሶ ተወው።
35 ወታደሮቹም ኢየሱስን ከሰቀሉ በኋላ
ዕጣ ጥለው ልብሱን ተከፋፈሉት። 36 ከዚ
ያም የተሰቀለበትን ቦታ ከበው ይጠብቁ
ጀመር። 37 «ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው»
የሚል ጽሑፍ ከኢየሱስ መስቀል ራስጌ ይነ
በብ ነበር። 38 በዚያኑ ቀን ጠዋት ሌሎች
ሁለት ወንበዴዎችም ከኢየሱስ ግራና ቀኝ
ተሰቅለው ነበር።
39 ኢየሱስ ከተሰቀለበት ሥፍራ አጠገብ
ያልፉ የነበሩ መንገደኞች ራሳቸውን በመነ
ቅነት፥ 40 «መቅደስን አፍርሼ በሦስት ቀን
እሠራለሁ ባይ! በእርግጥ የእግዚአብሔር
ልጅ ከሆንክ እስቲ ከመስቀል ላይ
ውረድ!» እያሉ አፈዙበት።
41-43 የካህናት አለቆች፥ የሃይማኖት መም
ህራንና የአገር ሽማግሌዎችም በበኩላቸው፥
«ሌሎችን አዳነ፤ ታዲያ ለምን ራሱን አያድ
ንም? አይ የእኛ ንጉሥ! እስቲ ከመስቀል
ላይ ውረድና እንመንብህ! እንደሰማነው
በእግዚአብሔር እተማመናለሁ ይል ነበር።
እስቲ እንግዲህ ያ የሚተማመንበት አምላኩ
ሲያድነው እንይ? አልፎ ተርፎስ 'የእግዚአ
ብሔር ልጅ ነኝ' ይል አልነበረም?» በማ
ለት አላገጡበት። 44 ከእርሱ ጋር ተሰቅለው
የነበሩት ወንበዴዎችም ሳይቀሩ አሾፉበት።
45 በዚያን ዕለት፥ ከቀኑ ስድስት ሰዓት
ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ፥ ከባድ
ጨለማ ምድሪቱን ለሦስት ሰዓት ሸፈናት።
46 በዘጠኝ ሰዓት ላይ ኢየሱስ፥ «ኤሎሄ!
ኤሎሄ! ላማ ሰበሀቃኒ?» ብሎ ጮኸ። ትር
ጓሜውም፥ «አምላኬ! አምላኬ! ለምን
ተውከኝ?» ማለት ነው። 47 ይህንን ሲሰ
ሙም በዚያ የቆሙ ሰዎች፥ ኤልያስን የሚ
ጠራ መስላቸው። 48 ከወታደሮቹ አንዱ
ሮጥ አለና፥ ኮምጣጤ የገባበት ወይን ውስጥ
ሰፍነግ በመንከር በዘንግ ጫፍ ላይ አድርጎ፥
የኢየሱስን አፍ ለማራስ አቀረበለት። 49 የቀ
ሩት ሰዎች ግን፥ «እባክህ ተወው፥ እስቲ
ኤልያስ መጥቶ ሲያድነው እናያለን» አሉ።
50 ከዚያም ኢየሱስ እንደገና በታላቅ
ድምፅ ጮኾ ነፍሱን ሰጠ።
51 ወዲያውም የቤተ መቅደስ መጋረጃ
ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ ለሁለት ተቀ
ደደ። ምድርም ተንቀጠቀጠች። አለቶችም
ተሰነጠቁ። 52 መቃብሮችም ተከፍተው
ሞተው የነበሩ ብዙ ቅዱሳን እንደገና በሕይ
ወት ሥጋ ተነሡ። 53 ከሞት የተነሡትም
ሰዎች ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ከመ
ቃብር ወጥተው በቅድስት ከተማ ውስጥ
ለብዙዎች ታዩ።
54 ኢየሱስ የተሰቀለበትን ሥፍራ ይጠ
ብቁ የነበሩት ወታደሮችም በፍርሃት ተርበ
ደበዱ። መሬት በመናወጡና በደረሰው
ነገር ሁሉ ፍርሃት ያደረበት የመቶ አለ
ቃም፥ «ይህ ሰው በእርግጥ የእግዚአብሔር
ልጅ ነበር» ሲል ተናገረ።
55 ከገሊላ ድረስ ኢየሱስን ተከትለውት
የመጡት ሴቶችም በሩቅ ሆነው ሁኔታውን
ይከታተሉ ነበር። 56 ከእነርሱም መካከል
መግደላዊት ማርያም፥ የያዕቆብና የዮሴፍ
እናት የሆነችው ሌላዋ ማርያም፥ እንዲሁም
የዘብዴዎስ ሚስት የያዕቆብና የዮሐንስ
እናት ነበሩ።
57 ሲመሽም፥ ከኢየሱስ ተከታዮች አን
ዱና የአርማትያ ሰው የሆነው ሀብታሙ
ዮሴፍ፥ 58 ጲላጦስ ዘንድ ሄዶ የኢየሱስን
በድን ለመቅበር እንዲፈቀድለት ጠየቀ።
ጲላጦስም ፈቀደለት። 59 ዮሴፍም የኢየሱ
ስን አስከሬን ወስዶ፥ ከተልባ እግር ከተሠራ
ንጹሕ ጨርቅ ገነዘው። 60 ከዚያም ከአለት
አስፈልፍሎ ለራሱ ባሠራው አዲስ መቃብር
ውስጥ ቀበረው። የመቃብሩንም ደጃፍ በአ
ንድ ትልቅ ድንጋይ ገጥሞት ሄደ። 61 መግ
ደላዊት ማርያምና ሌላይቱ ማርያምም በአ
ቅራቢያው የሚሆነውን ሁሉ ይከታተሉ
ነበር።
62 በማግስቱ—ማለትም የሰንበት ቀን
ዋዜማ ማለቂያ ላይ—የካህናት አለቆችና ፈሪ
ሳውያን ጲላጦስ ፊት ቀርበው 63 እንዲህ
አሉ፥ «ጌታ ሆይ፥ ያ ሐሰተኛ አንድ ጊዜ
'ከሞትሁ በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ' ብሎ
ነበር። 64 ስለዚህ መቃብሩ እስከ ሦስት ቀን
ድረስ እንዲታሸግና ዘበኞች በጥንቃቄ እንዲ
ጠብቁት ትእዛዝ እንዲሰጥልን። ያለበለዚ
ያማ ደቀመዛሙርቱ አስከሬኑን ሰርቀው
በመውሰድ 'ከሞት ተነሥቷል' ብለው
ማውራት ይጀምራሉ። ይህ ከሆነ ደግሞ
ከበፊቱ ስሕተት የአሁኑ ይብሳል» አሉት።

65 ጲላጦስም፥ «የቤተ መቅደስ ዘበኞች
ስላሉአችሁ ስለጥበቃው እናንተው እወቁ
በት» አላቸው።
66 ወደ መቃብሩም ሄደው በሩን አሽ
ገው ማኅተማቸውን አተሙበት። በአካባ
ቢው ማንም ሰው ዝር እንዳይል የሚጠብቁ
ዘበኞችም አቆሙ።

ምዕራፍ 28

1 በሰንበት ማግስት ገና ጎሕ እንደ
ቀደደ መግደላዊት ማርያምና ሌላይቱ
ማርያም ወደ ኢየሱስ መቃብር ሄዱ።
2 በድንገትም ታላቅ የምድር መናወጥ
ሆነ። የጌታም መልአክ ከሰማይ ወርዶ
መቃብሩ የተዘጋበትን ድንጋይ አንከባልሎ
በመክፈት ድንጋዩ ላይ ተቀመጠበት፥
3 የመልአኩ ፊት ልክ እንደ መብረቅ
የሚያበራ፥ ልብሱም በጣም የሚያንጸባርቅ
ነበር። 4 መቃብሩንም ይጠብቁ የነበሩት ዘበ
ኞች መልአኩን ባዩ ጊዜ ከድንጋጤ የተነሣ
ተንቀጠቀጡ፤ እወደቁበትም ሥፍራ እንደ
ሞተ ሰው ተዘርረው ቀሩ።
5 መልአኩም ሴቶቹን፥ «አትፍሩ! የተሰ
ቀለውን ኢየሱስን የምትፈልጉ መሆናችሁን
አውቃለሁ። 6 እርሱ ግን ከዚህ የለም።
ከዚህ ቀደም እንደተናገረው ከሞት ተነሥ
ቷል። አላምን ካላችሁም አስከሬኑ አርፎ
በት የነበረበትን ቦታ ኑና እዩ። 7 ይልቅስ
በፍጥነት ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሂዱና
ከሞት እንደ ተነሣና እነርሱንም ለመገና
ኘት ወደ ገሊላ እንደሚሄድ ንገሩአቸው»
አላቸው።
8 ሴቶቹ ፍርሃትም ደስታም እየተሰማ
ቸው፥ መልአኩ የነገራቸውን የምሥራች
ለማድረስ ደቀመዛሙርቱ ወዳሉበት ሄዱ።
9 በመንገድ ላይ ሳሉም ኢየሱስ ከፊታቸው
ድቅን በማለት፥ «እንዴት አደራችሁ» ሲል
አናገራቸው። ሴቶቹም እግሩ ላይ ተደፍ
ተው ሰገዱለት።
10 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው።
«አትፍሩ! ሄዳችሁ ወንድሞቼን ወደ ገሊላ
እንዲሄዱ ንገሩዋቸው። እኔን እዚያው ያገ
ኙኛል።»
11 ሴቶቹ ወደ ከተማ ሲያመሩም፥ መቃ
ብሩን ይጠብቁ ከነበሩት ዘበኞች መካከል
ጥቂቶቹ ወደ ካህናት አለቆች ዘንድ ሄደው
የሆነውን ሁሉ አንድም ሳይቀር በዝርዝር
አስረዱ። 12-13 የካህናት አለቆች ከአገር
ሽማግሌዎች ጋር በመሰብሰብ ከተወያዩ
በኋላ በደረሱበት ስምምነት መሠረት፥ ለዘበ
ኞቹ ጉቦ በመስጠት፥ «ተኝተን ሳለን ደቀ
መዛሙርቱ ሌሊት መጥተው መቃብሩን
ከፍተው አስከሬኑን ሰረቁት» ብለው እንዲ
ያወሩ አዘዟቸው። 14 ምናልባትም ጉዳዩን
አገረ ገዢው ሰምቶ ዘበኞቹንም ለመቅጣት
ቢያስብ፥ ከአገረ ገዢው ጋር ተነጋግረው ነገ
ሩን ለማብረድ በአንድ ድምፅ ተስማሙ።
15 ዘበኞቹም የተሰጣቸውን ጉቦ ተቀብለው፥
የካህናት አለቆችና የአገር ሽማግሌዎቹ ባዘ
ዟቸው መሠረት ማስተጋባት ስለጀመሩ፥ በአ
ጭር ጊዜ ውስጥ አይሁድ ባሉበት ሥፍራ
ሁሉ ታሪኩ ተዳረሰ። እስከዛሬም ድረስ ይህ
ወሬ በአይሁድ ዘንድ እንደ እውነተኛ ነገር
ይነገራል።
16 ከዚህ በኋላ አሥራ አንዱ ደቀመዛሙ
ርት ኢየሱስን ሊያገኙ ወደሚችሉበት ወደ
ገሊላ ሄዱ። 17 ባገኙትም ጊዜ ሰገዱለት።
ሆኖም ካገኙት መካከል አንዳንዶቹ በእር
ግጥ ኢየሱስ መሆኑን እስከ መጠራጠር
ደረሱ።
18 ኢየሱስም ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ
አለ። «በሰማይና በምድር ያለ ሥልጣን
ሁሉ ለእኔ ተሰጥቶኛል። 19 ስለዚህ ወደ
መላው ዓለም ሂዱና ሰዎችን በአብ፥ በወ
ልድ፥ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችሁ
20 የሰጠኋችሁንም ትእዛዛት ሁሉ አውቀው
እንዲፈጽሙ እያስተማራችሁ ደቀመዛሙ
ርቴ አድርጉአቸው። እኔም እስከዓለም
ፍጻሜ ድረስ ሳልለያችሁ ሁልጊዜ ከእናን
ተው ጋር ነኝ።»

ማርቆስ የጻፈው
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የምሥራች ቃል

መግቢያ

ክርስቶስ ድንቅ-ድንቅ ተአምራትን እያደረገ በዚች ምድር ላይ በሚመላለስበት ጊዜ ማርቆስ ገና ለማላታ ወጣት ነበር። የጌታን ምድራዊ የሕይወት ታሪክ የጻፈው፥ለተፈጸሙት ድርጊቶች የዓይን ምስክር ከነበሩት ከመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት አንዱ ከሆነው፥ከጴጥሮስ ያገኘውን መረጃ መሠረት በማድረግ ነው። በወንጌሉም፥ክርስቶስ ለሰዎች የሚያስብና የሚጨነቅ፥በጎ ነገር ሲሠራ ቢውል የማይታክትና፥ሕይወቱንም ስለ ሰው ልጆች ደኅንነት አሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ፥ለአባቱ ፍጹም የሚታዘዝ እንደ ነበር በጉልሕ ያስተምራል።

ምዕራፍ 1

1 ስለ እግዚአብሔር ልጅ ስለ ኢየሱስ
ክርስቶስ የተነገረው የምሥራች ቃል መጀ
መሪያ። 2 ነቢዩ ኢሳይያስ በመጽሐፉ
ውስጥ፥እግዚአብሔር ልጁን ወደዚህ ዓለም
እንደሚልክ፤ በቅድሚያ ግን አንድ የተለየ
መልእክተኛ መጥቶ ዓለምን እንደሚያዘጋጅ
ተናግሮ ነበር።
3 ኢሳይያስ እንደተናገረው ፥ መልእክተ
ኛው በበረሃ ውስጥ ይኖራል፤ ሰዎች ጌታ
በሚመጣበት ጊዜ ዝግጁ ሆነው መገኘት
የሚችሉት፥ሕይወታቸውን የቀና በማድረግ
መሆኑን ያሳውቃቸዋል።
4 ይህም መልእክተኛ በበረሃ ይኖር የነበ
ረው መጥምቁ ዮሐንስ ነበር። እርሱም ፥
ሰዎች ሁሉ የኃጢአት ይቅርታ እንዲያገኙ
ንስሐ መግባትና በውኃ መጠመቅ እንዳለባ
ቸው ያስተምር ነበር።
5 ብዙ ሰዎችም ከመላው ይሁዳና ከኢየ
ሩሳሌም ከተማ፥ዮሐንስን ለማየትና ትምህር
ቱንም ለማዳመጥ ወደ ነበረበት በረሃ ይጐ
ርፉ ነበር። ዮሐንስም ኃጢአታቸውን ሲና
ዘዙ፥በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ ያጠምቃቸው
ነበር። 6 ዮሐንስ ከግመል ጠጉር የተሠራ
ባና ይለብስና የቄዳ ቀበቶ ይታጠቅ ነበር።
የሚበላውም አንበጣና የጣዝማ ማር ነበር።
7 ሕዝቡን ሲያስተምር፥ «ዝቅ ብዬ የጫማ
ውን ማሠሪያ ለመፍታት እንኳን የማይገ
ባኝ፥ከእኔ እጅግ የበለጠ በቅርብ ጊዜ ይመ
ጣል። 8 እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ እርሱ
ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል» ይል
ነበር።
9 በዚያን ወራት ኢየሱስ በገሊላ አው
ራጃ ከምትገኘው ከናዝሬት ከተማ መጥቶ፥
በዮሐንስ እጅ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ
ተጠመቀ። 10 ኢየሱስ ከውኃው እንደ
ወጣም፥ሰማያት ተከፍተው መንፈስ ቅዱስ
በርግብ ተመስሎ ሲያርፍበት አየ። 11 ወዲ
ያውም፥ «አንተ የማፈቅርህ ልጄ ነህ፤ በአ
ንተ ያለኝ ደስታ ታላቅ ነው» የሚል
ድምፅ ከሰማይ ተሰማ።
12 ወዲያውኑ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ
ተመርቶ ወደ በረሃ ወረደ። 13 ለአርባ ቀና
ትም በሰይጣን ተፈተነ። እዚያም ብቻውን
በአካባቢው ከሚገኙት አራዊት ጋር ነበረ።
መላእክትም ያገለግሉት ነበር።
14 መጥምቁ ዮሐንስ በንጉሥ ሄሮድስ
ትእዛዝ ተይዞ ከታሠረ በኋላ፥ኢየሱስ የእግ
ዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል ለማስተ
ማር ወደ ገሊላ ሄደ። 15 በዚያም፥ «ጊዜው
ደረሰ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለ
ችና ኃጢአታችሁን ተናዘዙ፤ የምሥራቹንም
ቃል ተቀበሉ» እያለ ያስተምር ነበር።
16 አንድ ቀን ኢየሱስ በገሊላ ባሕር አጠ
ገብ ሲያልፍ፥ስምዖንና እንድርያስ የተባሉ
ወንድማማች፥ ዓሣ ለማጥመድ መረባቸውን
ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ። ወንድማማቹ የሚ
ተዳደሩት ዓሣ በማጥመድ ነበር። 17 ኢየሱ
ስም፥ «ኑ፥ተከተሉኝ፤ እኔ የሰዎች ነፍስ
አጥማጆች አደርጋችኋለሁ» አላቸው።
18 እነርሱም ወዲያውኑ መረባቸውን ትተው
ተከተሉት።
19 ጥቂት እልፍ ብሎ፥ የዘብዴዎስን
ልጆች ያዕቆብንና ዮሐንስን ጀልባ ውስጥ
ተቀምጠው አየ። እነርሱም መረባቸውን

ይጠቃቅሙ ነበር። [20]ኢየሱስም ጠራቸው፥
እነርሱም አባታቸውን ዘብዴዎስን ከቅጥር
ሠራተኞቹ ጋር ጀልባ ውስጥ ትተው ተከተ
ሉት።
[21]ኢየሱስ ከተከታዮቹ ጋር ሆኖ ቅፍርና
ሆም ወደምትባል ከተማ ሄደ። ዕለቱ የሰን
በት ቀን ስለነበር ፥ ምኵራብ ወደሚባለው
የአይሁዶች ጸሎት ቤት ገብቶ አስተማረ።
[22]ያስተምር የነበረውም ሙሉ ሥልጣን
እንዳለው መምህር እንጂ ፥ በአድማጮቹ
ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው በማለት–የታ
ወቁት የሃይማኖት መምህሮቻቸው እንደሚ
ያደርጉት–የአበው መምህራንን ቃል በመጥ
ቀስ ብቻ አልነበረም። ከዚህም የተነሣ የሰ
ሙት ሁሉ ተደነቁ።
[23]ከሕዝቡም መካከል ርኩስ መንፈስ
ያደረበት ሰው ስለ ነበር እንዲህ ሲል በጎ
ይል ጮኸ፤ [24]«የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፥ስለ
ምን ታስጨንቀናለህ? የመጣኸው እኛን
ርኩሳን መናፍስትን ልታጠፋ ነውን? እኔ
ማን እንደሆንክ አውቃለሁ፥የቅዱሱ የእግዚ
አብሔር ልጅ ነህ!»
[25]ኢየሱስም ርኩሱን መንፈስ ጸጥ እንዲ
ልና ከሰውየው እንዲወጣ አዘዘው። [26]ርኩ
ሱም መንፈስ ሰውየውን በምድር ላይ ካንፈ
ራፈረው በኋላ በታላቅ ድምፅ ጮኾ ለቀ
ቀው። [27]ይህንንም ያዩና የሰሙ ሰዎች በአ
ድናቆት ተውጠው ፥ስለሆነው ነገር ይወያዩ
ጀመር። «ምን ዓይነት አዲስ ሃይማኖት
መጣ?» አሉ በመገረም። «አጋንንት እንኳ
ቃሉን ሰምተው ይታዘዙታል» ተባባሉ።
[28]ኢየሱስ ያደረገው ነገር በገሊላ ዙሪያ
ወዲያውኑ ተሰራጨ።
[29]ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ያዕቆብንና ዮሐን
ስን በማስከተል ከምኵራብ ወጥቶ ወደ ስም
ዖንና እንድርያስ ቤት ሄደ። [30]እዚያም
እንደ ደረሱ የስምዖን ሚስት እናት ፥ከትኩ
ሳት በሽታ የተነሣ ተኝታ አገኟት። ስለበሽ
ታዋ ሁኔታ ለኢየሱስ ነገሩት። [31]ኢየሱስም
ወደ ሕመምተኛዋ ቀረብ አለና እጅዋን ይዞ
ቀና ብላ እንድትቀመጥ አደረጋት። ሕመ
ሙም ወዲያውኑ ተዋት። ተነሥታም ቤት
ውስጥ ጉድ በማለት ምግብ አዘጋጅታ
አቀረበችላቸው።
[32-33]ምሽት ላይ፥ብዙ ሰዎች በልዩ ልዩ
በሽታና በርኩሳን መናፍስት የተለከፉ በሽ
ተኞችን ይዘው ወደ ኢየሱስ ማምጣት
ጀመሩ። ከቅፍርናሆም ከተማ ነዋሪዎች
መካከል እጅግ ብዙ ሰዎች ኢየሱስ በነበረ
በት ቤት ደጅ ተሰበሰቡ። [34]ኢየሱስም
በዚያ ምሽት ብዙ ሕመምተኞችን ከልዩ
ልዩ በሽታ ፈወሰ ፤ ርኩሳን መናፍስትንም
ከሰዎች አስወጣ። ነገር ግን ርኩሳን መናፍ
ስት እርሱ ማን እንደሆነ ስለሚያውቁ ፥ስለ
እርሱ እንዳይናገሩ ከለከላቸው።
[35]በማግስቱ ሊነጋጋ ሲል ፥ በጸጥታ ሊጸ
ልይ ወደሚችልበት ወደ አንድ ጭር ያለ
ሥፍራ ሄደ።
[36-37]ከነጋ በኋላም ስምዖንና ሌሎቹም
ኢየሱስን ፍለጋ ሄዱ። ባገኙትም ጊዜ ፥
«ሰዎች ሁሉ እየፈለጉህ እኮ ነው!»
አሉት።
[38]ኢየሱስም «ወደ ሌሎች ከተሞች
ደግሞ እንሂድ፤እነርሱም መልእክቴን መስ
ማት አለባቸው። የመጣሁበትም ዓላማ
ይኸው ነው» ሲል መለሰላቸው።
[39]ከዚህ በኋላ በአይሁድ ምኵራቦች
ውስጥ እያስተማረ ፥በአጋንንት ኃይል የተያ
ዙትንም ሰዎች ነፃ እያወጣ በገሊላ ክፍለ
ሀገር ይዘዋወር ጀመር።
[40]አንድ ቀን ለምጽ በሽታ የያዘው ሰው
ወደ ኢየሱስ ቀረበና ከእግሩ ሥር ተንበር
ከክ ፥ «ብትፈቅድ እኮ ልትፈውሰኝ ትችላ
ለህ!» በማለት ለመነው።
[41]ኢየሱስም ለሰውየው በመራራት ሰው
ነቱን እየዳሰሰ ፥ «ፈቅጃለሁ ተፈወስ!»
አለው። [42]ሰውየውም ወዲያውኑ ከለምጽ
በሽታው ተፈወሰ።
[43-44]ከዚያም ኢየሱስ ሰውየውን ፥ «ፈተ
ነህ ሂድና ሰውነትህን በአይሁድ ካህን አስ
መርምር። ከበሽታህ መፈወስህንም ሰዎች
ሁሉ እንዲያውቁ ሙሴ ያዘዘውን መሥዋ
ዕት ይዘህ ሂድ። ነገር ግን እግረ መንገድህን
ከማንም ሰው ጋር ቆመህ አታውራ» ብሎ
በጥብቅ አስጠነቀቀው።
[45]ሰውየው ግን ከደስታው ብዛት የተ
ነሣ ፥በመንገድ ላይ ላገኘው ሁሉ ከበሽታው
መፈወሱን አወራ። ከዚህም የተነሣ ኢየሱስ
የሚሠራው ተአምር በብዙ ቦታ እየተሰማ
ሄደ። ወሬውንም እየሰማ የሚከተለው
ሕዝብ በመብዛቱ ፥ኢየሱስ ወደ ማንኛውም
ከተማ በግልጽ መግባት ተሳነው። ስለዚህ
መኖሪያውን በምድረ በዳ ማድረግ ተገደደ።
ይህም ሆኖ ሕዝቡ ከያቅጣጫው እርሱ ወዳ
ለበት ከመጉረፍ አላቋረጠም።

ምዕራፍ 2

[1]ከጥቂት ቀናት በኋላ ኢየሱስ ወደ ቅፍ
ርናሆም ከተማ ተመልሶ መጣ። የ[illegible]ጣ
ቱም ወሬ በከተማው ውስጥ በፍጥነት ተሰ

ራጨ። 2 ወዲያውም የከተማው ሕዝብ ኢየ
ሱስ ወደ ነበረበት ቤት ይጕርፍ ጀመር።
ከሰው ብዛት የተነሣ በቤቱና በግቢው
ውስጥ መተናፈሻ ቦታ አልነበረም። ኢየሱ
ስም የምሥራቹን ቃል ሰበክላቸው። 3 በዚህ
ጊዜ አራት ሰዎች አንድ ሽባ ሰው በአልጋ
ተሸክመው መጡ። 4 ከሕዝብ ብዛት የተነሣ
ወደ ቤቱ ውስጥ ገብተው በሽተኛውን ኢየ
ሱስ ፊት ማቅረብ ባለመቻላቸው ፥ ከቤቱ
አናት ላይ ወጥተው ጣራውን በመንደል
በሽተኛውን ከነአልጋዉ ኢየሱስ ፊት እንዲ
ወርድ አደረጉ።
5 ኢየሱስም የሰዎቹን ጽኑ እምነት ተመ
ልክቶ በሽተኛውን ፥ «ልጄ ሆይ ፥ ኃጢአት
ህን ይቅር ብዬልሃለሁ» አለው። 6 በሥፍ
ራው የነበሩት የአይሁድ ሃይማኖት መምህ
ራን ይህንን ሲሰሙ በልባቸው፥ 7 «ይህ ሰው
ለምን እግዚአብሔርን እንዲህ ይዳፈራል?
ለመሆኑ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአትን
ይቅር ማለት የሚችል ማን አለ? ወይስ እግ
ዚአብሔር ነኝ ብሎ ያስብ ይሆን?» አሉ።
8-10 ኢየሱስ ግን በልባቸው ያሰቡትን ስላ
ወቀ፥ «በዚህ ጉዳይ ለምን ትጨነቃላቸሁ?
ይህን ሰው ፥ 'ኃጢአትህን ይቅር ብዬልሃ
ለሁ' ከማለትና ፥ ከያዘው በሽታ ከመፈወስ ፥
የቱ የሚቀል ይመስላችኋል? ነገር ግን እኔ
የሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ይቅር
ለማለት ሥልጣን እንዳለኝ እወቁ።» አለና ፥
በሽተኛውን ሰው ፥ 11 «ተፈውሰሃል!
ተነሥ! አልጋህንም ተሸክመህ ሂድ!»
አለው። 12 ሽባውም ብድግ ብሎ አልጋውን
ተሸከመና በሥፍራው በነበሩት ሰዎች መካ
ከል አቋርጦ ሄደ። ሕዝቡም በመደነቅ ፥
«እንዲህ ያለውን ተአምር ከዚህ ቀደም አይ
ተን አናውቅም» እያሉ እግዚአብሔርን
ከልብ አመሰገኑ።
13 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ባሕር ዳርቻ
ሄደ። በዙሪያው የተሰበሰበውንም ሕዝብ
አስተማረ። 14 የባሕሩን ዳርቻ ይዞ ሲሄድ ፥
ሌዊ የሚባለውን የእልፍዮስን ልጅ በቀረጥ
መቀበያው ሥፍራ ተቀምጦ አየውና ፥ «ተከ
ተለኝ ደቀመዝሙሬም ሁን አለው።»
ሌዊም ከሥራው ቦታ ተነሥቶ ተከተለው።
15 በዚያን ምሽት ሌዊ ቀራጭ የሥራ
ባልደረቦቹንና ኃጢአተኞች ወዳጆቹን ፥ ከኢ
የሱስና ከደቀመዝሙርቱ ጋር እንዲገኙ
ቤቱ እራት ጋበዛቸው። 16 ኢየሱስ ከቀረጥ
ሰብሳቢዎችና ከኃጢአተኞች ጋር መብላ
ቱን ያዩ የፈሪሳውያን ወገን የሆኑ የአይሁድ
ሃይማኖት መምህራን ፥ «ለምን ከእነዚህ
ስማቸው ከጕደፈ ኃጢአተኞች ጋር ይበ
ላል?» በማለት ደቀመዝሙርቱን ጠየቁአ
ቸው። 17 ኢየሱስም የሚናገሩትን እንደ
ሰማ ፥ «በሽተኞች እንጂ ጤነኞች ሐኪም
አያስፈልጋቸውም። እኔ የመጣሁት ጻድቃ
ንን ሳይሆን ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ ለመ
ጥራት ነው» አላቸው።
18 የዮሐንስ ደቀመዝሙርትና ፈሪሳውያን
በሚጾሙበት ወራት ፥ ጥቂት ሰዎች ወደ ኢየ
ሱስ መጥተው የእርሱ ደቀመዝሙርት
ለምን እንደማይጾሙ ጠየቁት። 19 ኢየሱስም
እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፥ «በሠርግ ጊዜ
የሙሽራው ጓደኞች ከድግሱ አንበላም ይላ
ሉን? ሙሽራውስ በመካከላቸው እያለ ማዘ
ንና መተከዝ ይገባቸዋልን? 20 ነገር ግን
ሙሽራው አንድ ቀን ይለያቸዋል። በዚያን
ጊዜ ይጾማሉ። 21 በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ
ጨርቅ የሚጥፍ አለን? ይህ ከሆነ የተጣ
ፈው አዲስ ጨርቅ አሮጌውን ሲስበው ቀዳ
ዳውን የባሰ ያሰፋዋል። 22 ባሮጌ የወይን
ስልቻም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር
የለም። አዲስ የወይን ጠጅ አሮጌ ስልቻ
ውስጥ ከተቀመጠ ፥ ስልቻው ይፈነዳና የወ
ይን ጠጁ ይፈስሳል። አዲስ የወይን ጠጅ
መቀመጥ ያለበት አዲስ ስልቻ ውስጥ
ነው።»
23 በሌላ ጊዜ በሰንበት ቀን ኢየሱስና
ደቀመዝሙርቱ በስንዴ ማሳ መካከል ሲያ
ልፉ ፥ ደቀመዝሙርቱ እሸቱን ቀጥፈው
እያኝኩ ይበሉ ጀመር። 24 በዚህ ጊዜ አንዳ
ንድ ፈሪሳውያን ኢየሱስን ፥ «ደቀመዝሙር
ትህ ማድረግ የማይገባቸውን ነው የሚያደር
ጉት። በሰንበት ቀን እህል መቅጠፍ በሕጋ
ችን ክልክል ነው» አሉት።
25-26 ኢየሱስም መልሶ ፥ «አብያተር
ሊቀ ካህን በነበረበት ዘመን ፥ ዳዊት ያደረገ
ውን አላነበባችሁምን? እርሱና ተከታዮቹ
ተርበው ስለነበር ወደ ቤተ መቅደስ ገብተ
ለካህናት ብቻ ከተፈቀደው ምግብ በላ ፤ ለተ
ከታዮቹም ሰጠ። 27 ደግሞም ሰንበት ለሰው
ጥቅም ተሠራ እንጂ ፥ ሰው ለሰንበት ተብሎ
አልተፈጠረም። 28 እኔ የሰው ልጅ ፥ የሰንበት
ጌታዋ ነኝ።»

ምዕራፍ 3

1 ኢየሱስ በቅፍርናሆም ሳለ ፥ ምኩራብ
ተብሎ ወደሚጠራው የአይሁድ ጸሎት
ቤት ሄደ። በዚያም አንድ እጁ ሽባ የሆነ
ሰው አየ።
2 ዕለቱ ሰንበት ስለነበር ፥ ኢየሱስን ለመክ

ሰስ ምክንያት ይፈልጉ የነበሩት ሰዎች በጥ
ንቃቄ ይከታተሉት ነበር። «የዚህን ሰው
እጅ ይፈውስ ይሆን?» ብለው በማሰብ፥ከፈ
ወሰው ሊያሳስሩት የሚችሉበትን መንገድ
ያውጠነጥኑ ነበር። 3ኢየሱስም እጁ ሽባው
ሰው በጉባዔው ፊት እንዲቆም አደረገ።
4ከዚያም ሊከሱት ወደሚፈልጉት ሰዎች
ፊቱን በማዞር ፥ «በሰንበት ቀን መልካም
ሥራ መሥራት ይገባል? ወይስ ክፉ ሥራ
መሥራት? በሰንበት ቀን ሕይወትን ማዳን
ይገባል? ወይስ ማጥፋት?» ሲል ጠየቃ
ቸው። እነርሱ ግን ምንም አልመለሱለ
ትም። 5በዚህ ጊዜ ኢየሱስ በሰዎቹ ርኅ
ራኄ ማጣት በማዘን ፥ በቁጣ ከተመለከታ
ቸው በኋላ ሰውየውን ፥ «እጅህን ዘርጋ!»
አለው። እርሱም እንደ ታዘዘው ሲዘረጋ
እጁ ወዲያውኑ ዳነለት።
6ወዲያው ፈሪሳውያን ኢየሱስን ለመግ
ደል የሚያስችላቸውን እቅድ ሄሮድሳውያን
ከተባሉት የሮም አገዛዝ ደጋፊዎች ጋር
ለመመካከር ሄዱ። 7-8በመካከሉም ኢየሱስ
ከደቀመዛሙርቱ ጋር ወደ ገሊላ ባሕር
ተመልሶ ሄደ። ያደርገው የነበረውን ተአም
ራት የሰሙና ፥በጆሮአቸው የሰሙትን በዓይ
ናቸው አይተው ለማረጋገጥ የመጡ ብዙ
ሰዎች ፥ ከገሊላ ግዛት ፥ ከይሁዳ ፥ ከኢየሩሳ
ሌም ፥ከኤዶምያስ፥ከዮርዳኖስ ወንዝ ማዶና
እንዲሁም ከጢሮስና ከሲዶና ሳይቀር ተከት
ለውት ነበር።
9ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ እፍነው እንዳያ
ስጨንቁት ፥አንድ ጀልባ አዘጋጅተው እንዲ
ያስቀምጡ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን አዘዘ
ቸው። 10ብዙ ሕሙማንንም በመፈወሱ
በሕመም የሚሰቃዩ ሁሉ በኢየሱስ ዙሪያ
በመርመስመስ በእጃቸው ሊነኩት ጥረት
ያደርጉ ነበር። 11አጋንንት ያደረባቸው
ሰዎችም ሲያዩት ከፊቱ እየወደቁ፥ «አንተ
የእግዚአብሔር ልጅ ነህ!» በማለት
ይጮኹ ነበር። 12እርሱ ግን ማንነቱን እን
ዳይገልጹ በጥብቅ ያስጠነቅቃቸው ነበር።
13ከዚህ በኋላ ወደ ኮረብታማ ቦታ
ወጥቶ ፥ የመረጣቸውን አንዳንዶቹን ወደ
እርሱ ጠራቸው።
14-15ከዚያም ሁልጊዜ አብረውት እንዲ
ሆኑና እየተዘዋወሩም የምሥራቹን ቃል
እንዲሰብኩ ፥ አጋንንትንም እንዲያስወጡ
ከመካከላቸው አሥራ ሁለቱን መረጠ።
16የተመረጡትም የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት
ስም የሚከተለው ነው፥
17-19ስምዖን (ኢየሱስ ጴጥሮስ ብሎ
የሠየመው)
ያዕቆብና ዮሐንስ (ኢየሱስ የነጐድጓድ
ልጆች ብሎ የጠራቸው የዘብዴዎስ
ልጆች)
እንድርያስ
ፊልጶስ
በርተሎሜዎስ
ማቴዎስ
ቶማስ
ያዕቆብ (የአልፍዮስ ልጅ)
ታዴዎስ
ስምዖን (የሮማን መንግሥት ቅኝ አገዛዝ
ለማስወገድ ይጥር የነበረው የፖለቲካ
ቡድን አባል)
የአስቆሮቱ ይሁዳ (ኢየሱስን አሳልፎ የሰ
ጠው)።
20ኢየሱስ ወዳረፈበት ቤት ሲመለስ
እጅግ ብዙ ሰው እንደገና ስለተሰበሰበ እር
ሱና ደቀመዛሙርቱ እህል ለመቅመስ እን
ኳን ፋታ አላገኙም። 21ቤተሰቡ ይህን
በሰሙ ጊዜ ወደቤት ሊወስዱት ፥ ኢየሱስ
ካለበት ሥፍራ ድረስ መጡ። «እርሱ አእ
ምሮውን ስቷል» እያሉ ያወሩ ነበር።
22ከኢየሩሳሌም መጥተው የነበሩ የአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራን ደግሞ ፥ «እርሱ
የአጋንንት አለቃ ብዔል ዜቡል አድሮበ
ታል። አጋንንት የሚታዘዙለትም ስለዚህ
ነው» እያሉ ማውራት ጀመሩ።
23ኢየሱስም እነዚህን ሰዎች ጠርቶ ሊገ
ባቸው በሚችል ምሳሌ እንዲህ አላቸው፥
24«ለመሆኑ ሰይጣን ሰይጣንን እንዴት አድ
ርጎ ሊያወጣ ይችላል? ውስጣዊ ኅብረት
የጐደለው መንግሥት ይወድቃል።
25ጠብና መለያየት ያለበት ቤተሰብም ይፈ
ርሳል። 26ሰይጣንም ራሱን በራሱ የሚጻረር
ከሆነ ፥ የገዛ ኃይሉን ከማዳከም በቀር ሌላ
ምን ፋይዳ ሊፈጽም ይችላል? 27እንዲ
ሁም የአንድ የጎበዝ ሰው ቤት ከመታሰሱና
ንብረቱ ከመወሰዱ በፊት ፥ጎበዙ ሰው አስቀ
ድሞ መያዝና መታሠር አለበት። ከዚያ
በኋላ ንብረቱን መበዝበዝ ይቻላል።» ከዚ
ያም ንግግሩን በመቀጠል ፥ 28«እውነተኛ
ውን ነገር ልንገራችሁ ፤ ሰዎች የሚሠሩት
ኃጢአትና የሚናገሩት ስድብ ሁሉ ፥ ይቅር
ይባልላቸዋል። 29በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስ
ድብ ቃል የሚሰነዝር ሰው ግን ፥ ለዘላለም
የማይፋቅ ኃጢአት ሠርቶአልና ምን ጊዜም
ይቅርታ የለውም።» 30ኢየሱስ ይህንን ቃል
ለአይሁድ የሃይማኖት መምህራን የተና
ገ
ርበት ምክንያት ፥ ‘ርኩስ መንፈስ አድሮበ

ታል' እያሉ ያወሩ ስለነበረ ነው።
31-32 ወዲያውም ኢየሱስ ያስተምር ወደ
ነበረበት ቤት እናቱና ወንድሞቹ መጥተው
ብቅ ብሎ እንዲያነጋግራቸው መልእክተ
ኞች ላኩበት። መልእክተኞቹም ፥ «እናት
ህና ወንድሞችህ ሊያነጋግሩህ ፈልገው
ውጭ ቆመዋል» አሉት። 33 እርሱም ፥
«እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን
ናቸው?» አለና ፥ በዙሪያው ወደተሰበሰቡት
ሰዎች እያመለከተ ፥ 34 «እነሆ ፥ እናቴና ወን
ድሞቼ እነዚህ ናቸው። 35 የእግዚአብሔርን
ፈቃድ የሚፈጽም ሁሉ ወንድሜ ፥ እኅቴ ፥
እናቴም ነው» አለ።

ምዕራፍ 4

1 በሌላ ጊዜ ደግሞ ኢየሱስ በገሊላ
ባሕር አጠገብ ሲያስተምር በዙሪያው እጅግ
ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ። ከዚያም ባሕሩ ዳር
ከነበረ አንድ ጀልባ ውስጥ ተቀምጦ ማስተ
ማሩን ቀጠለ። 2 ሲያስተምርም ፥ ብዙ ጊዜ
ምሳሌዎችን ይነግራቸው ነበር። ከምሳሌዎ
ቹም አንዱ እንዲህ የሚል ነበር።
3 «አዳምጡ ፥ አንድ ገበሬ እህል ሊዘራ
ወጣ። 4 እህሉን ሲዘራ አንዳንዱ ዘር መን
ገድ ዳር ወደቀ ፡ ወፎችም ይህንኑ መንገድ
ላይ የወደቀውን ዘር ለቅመው በሉት።
5-6 ሌላውም ዘር የአፈር ጥልቀት በሌለው
ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ ፡ ዘሩም ቶሎ
በቀለ። ነገር ግን አፈሩ የሳሳና መሬቱም
ድንጋያማ በመሆኑ ፥ ሥሩ እንደ ልብ ተንሰ
ራፍቶ ለቡቃያው የሚያስፈልገውን ምግብ
ማስተላለፍ ባለመቻሉና ፥ የፀሐይዋም ግለት
ኃይለኛ በመሆኑ ወዲያው ጠውልጎ ደረቀ።
7 ሌላው ዘር ደግሞ በእሾህ መካከል
ወደቀ ፡ ከበቀለም በኋላ እሾሁ አንቆ አስቀ
ረው። 8 ነገር ግን ከዘሩ መካከል አንዳንዱ
በጥሩ መሬት ላይ ወድቆ በቀለ። አድጎም
ፍሬ በሚሰጥበት ሰዓት አንዱ ሠላሳ ፥ አን
ዱም ስድሳ ፥ ሌላውም መቶ እጥፍ አፈራ።
9 የሚሰማ የልቦና ጆሮ ካላችሁ ፥ ስሙ!»
10 ኢየሱስ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያትና
ከሌሎቹም ተከታዮቹ ጋር ብቻውን ሳለ ፥
ከመካከላቸው ፥ «የነገርከን ምሳሌ ትርጉሙ
ምንድነው?» ብለው ጠየቁት።
11-12 እርሱም እንዲህ አላቸው ፤ «ከእግ
ዚአብሔር መንግሥት ውጪ ያሉ ሰዎች
ሊያስተውሉት የማይችሉትን መንፈሳዊ
ምሥጢር ማወቅ ለእናንተ ተሰጥቶአች
ኋል። እነርሱ ግን ቢያዩና ቢሰሙም ማስተ
ዋል ስለሚሳናቸው ፥ ወደ እግዚአብሔር
ሊመለሱና ለበደላቸው ይቅርታ ሊያገኙ
አይችሉም።
13 «ይህንን ቀላል ምሳሌ መረዳት ካልቻ
ላችሁ ወደፊት የምነግራችሁን ነገር እን
ዴት ማስተዋል ትችላላችሁ?» አላቸውና ፥
ስለ ዘሪው ምሳሌ እንደሚከተለው አብራራላ
ቸው።
14 «በምሳሌው ውስጥ የጠቀስኩት
ገበሬ ፥ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ሰዎች ልብ
እንዲደርስና በሕይወታቸው ውስጥ መል
ካሙ ዘር እንዲበቅል የሚያደርግ ማንኛ
ውም ሰው ነው። 15 ከዘሩ መካከል ጥቂቱ
የወደቀበት ያ የተደለደለ መንገድ የሚያመ
ለክተው ፥ ቃሉን ከሚሰሙት ሰዎች መካከል
ደንዳና ልብ ያላቸውን ሰዎች ነው። እነዚህ
ሰዎች ቃሉን እንደሰሙ ሰይጣን ይቀርባቸ
ውና የሰሙትን እንዲረሱ ያደርጋቸዋል።
16 ጥልቅ የሆነ አፈር የሌለው ድንጋያማ
መሬት ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ሲሰሙ ለጊ
ዜው በደስታ የሚቀበሉትን ሰዎች ልብ
ያመለክታል። 17 ይሁን እንጂ ሥሩን በጥል
ቀት አፈሩ ውስጥ ለመስደድ እንዳልቻለው
ቡቃያ አትክልት ፥ እምነታቸው ጽኑ ባለመ
ሆኑ መከራና ስደት ሲደርስባቸው ነገር ዓለ
ሙን ይተዉታል።
18 «በእሾህ መካከል የተዘራው ዘር የሚ
ያመለክተው ፥ ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉትን
ሰዎች ልብ ነው። 19 ነገር ግን ብዙም ሳይዘ
ገይ የዚህ ዓለም አሳብና ጭንቀት ፥ የገንዘብ
ፍቅርና የተለያዩ ዓለማዊ ምኞቶች የሰሙ
ትን ቃል አፍነው ስለሚይዙት ሕይወታ
ቸው ፍሬ ሳይሰጥ ይቀራል።
20 «በጥሩ መሬት ላይ የወደቀው ዘር
ደግሞ ፥ ቃሉን ተቀብለው ሠላሳ ፥ ስድሳ ከዚ
ያም አልፎ መቶ እጥፍ ፍሬ የሚያፈራውን
የሰዎች ልብ ያመለክታል።»
21 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፥
«ሰው መብራት አብርቶ ብርሃኑ እንዳይታይ
ሳጥን ውስጥ ወይም አልጋ ሥር ይደብቀዋ
ልን? እንደ እውነቱ ከሆነ ብርሃኑ በግ ብሎ
እንዲታይ በመቅረዝ ላይ ያኖረዋል እንጂ
ሸፍኖ አያስቀምጠውም።
22 «እንደዚሁም ዛሬ የተሸሸገና የተሰወ
ረው ነገር አንድ ቀን ተገልጦ ይታያል።
23 የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ይስማ»
አለ።
24 ቀጥሎም እንዲህ አላቸው ፥ «የምነግ
ራችሁን በማስተዋል አድምጡ። የምትሰሙ
ትን በተግባር ላይ ስታውሉት ፥ የምትተ
ሉት ደግሞ በዚያው መጠን ፥ እንዲያውም

የበለጠ ከፍ ይላል። 25 ላለው ይጨመርለ
ታል፤ ከሌለው ያው ያለው እንኳን ይወሰድበ
ታል።»
26 የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደ
ሚመስል የሚገልጽ ሌላ ምሳሌ እንዲህ
ሲል ነገራቸው። «አንድ ገበሬ እርሻውን
እህል አዘራበት። 27 ከጥቂት ቀናት በኋላ
የተዘራው እህል ያለ ገበሬው እርዳታ
በቀለ። 28 በመጀመሪያ ቡቃያው ቀንበጥ
አወጣ፤ ቀጥሎ አገዳው ቅርጽ አበጀ፤ በመጨ
ረሻም ፍሬው ደረሰ። 29 ገበሬውም ማጭ
ዱን ይዞ መጣና አጭዶ አመረተ።»
30 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ፥ «የእግዚአብሔ
ርን መንግሥት እንዴት አድርጌ ላብራራላ
ችሁ? ምን ዓይነት ምሳሌስ ብነግራችሁ
ትረዱታላችሁ?» በማለት ጠይቆ ሲያበቃ
እንዲህ አለ፤ 31-32 «የእግዚአብሔር መንግ
ሥት የሰናፍጭ ዘር ትመስላለች። የሰናፍጭ
ዘር ከሌሎች ዘሮች አነስተኛ ብትሆንም እን
ኳን፥ ከተዘራች በኋላ አድጋ ከሌሎች ተክ
ሎች ትበልጣለች ፤ ትላልቅ ቅርንጫፎች
አውጥታ ለሰማይ ወፎች መኖሪያና መጠ
ጊያ ትሆናለች።»
33 ኢየሱስም እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ
ምሳሌዎች በመናገር ሰዎች ምሥጢሩን
ሊረዱ በሚችሉበት መንገድ አስተማራ
ቸው። 34 ኢየሱስ፥ ያለ ምሳሌ በጉባኤ አያስ
ተምርም ነበር። ብቻውን ከደቀመዛሙርቱ
ጋር ሲሆን ግን ማንኛውንም ነገር በይበልጥ
ያብራራላቸው ነበር።
35 ቀኑ ሊመሽ ሲል ኢየሱስ ደቀመዛሙ
ርቱን፥ «ወደ ማዶ እንሻገር» አላቸው።
36 ከሕዝቡም ተለይተው በጀልባ ጉዞ
ጀመሩ። ሌሎችም ጀልባዎች ይከተሉዋ
ቸው ነበር። 37 በጉዞ ላይ እንዳሉ ከፍተኛ
ማዕበል አጋጠማቸው። ውኃ በጀልባው
ውስጥ በመግባቱም ሊሰጥሙ ተቃረቡ።
38 ይህ ሁሉ ሲሆን ኢየሱስ ከጀልባው በስተ
ኋላ በኩል ትራስ ተንተርሶ ተኝቶ ነበር።
ደቀመዛሙርቱም ፍርሃት እያርበደበዳቸው
ቀሰቀሱትና፥ «ጌታ ሆይ፥ ማለቃችን እኮ
ነው! ዝም ብለህ ታያለህ?» አሉት። 39 እር
ሱም ተነሥቶ፥ «ጸጥ በል!» በማለት ነፋ
ሱን ገሠጸው። ማዕበሉ ቆመ፥ ታላቅ ጸጥ
ታም ሆነ። 40 ከዚያም ደቀመዛሙርቱን፥
«ምነው እንደዚህ ፈራችሁ? በእኔ ላይ ገና
እምነት የላችሁምን?» አላቸው። 41 ደቀመ
ዛሙርቱም ከመጠን በላይ ተደንቀው፥
«ባሕርና ሞገድ የሚታዘዙለት ይህ ሰው
ማነው?» ተባባሉ።

ምዕራፍ 5

1-2 ባሕሩን ተሻግረው ጌርጌሴኖን ወደ
ሚባለው አካባቢ ደረሱ። ኢየሱስ ከጀልባው
በሚወርድበት ጊዜ አንድ ርኩስ መንፈስ
ያደረበት ሰው ከመቃብር ቤት ወጥቶ እየ
ሮጠ መጣ። 3-4 ይህ ሰው ኑሮው መቃብር
ቤት ውስጥ ነበር። ብዙ ጊዜም እጁና
እግሩ የሚታሠርበትን ሰንሰለትና እግር
ብረት በጋይሉ ስለሚበጣጥስ ማንም ሰው
ሊይዘውና ሊገታው አይችልም ነበር።
5 ቀንም ሆነ ሌሊት ያለ ምንም ዕረፍት
በመቃብሩና በአካባቢው ኮረብታ ዙሪያ እየ
ተዘዋወረ ሰውነቱን ስለታም በሆነ ድንጋይ
እየቆራረጠ ይጮኽ ነበር።
6 ኢየሱስን ገና ከሩቅ ሲያየው ሊገናኘው
እየሮጠ ሄዶ ከእግሩ ሥር በግምባሩ
ተደፋ።
7-8 ኢየሱስም በሰውየው ውስጥ ያደረ
ውን ርኩስ መንፈስ፥ «አንተ ርኩስ መንፈስ
ከዚህ ሰው ውጣ!» ብሎ አዘዘው። ርኩሱ
መንፈስ ግን፥ «አንተ የልዑል እግዚአብ
ሔር ልጅ ሆይ፥ ምን ልታደርገኝ ትሻለህ?
ስለ እግዚአብሔር ብለህ አታሠቃየኝ!»
እያለ ጮኸ።
9 ኢየሱስም፥ «ስምህ ማን ነው?» ሲል
ጠየቀው። ርኩሱም መንፈስ፥ «በዚህ ሰው
ውስጥ ያደርነው ብዙ ስለሆንን ስሜ ሌጌ
ዎን (ሠራዊት) ነው» አለ። 10 ወደ ሩቅ
አገር እንዳያባርራቸውም ኢየሱስን እጥብቆ
ለመነው። 11 ከባሕሩ ዳርቻ ባለው ኮረብ
ታማ ቦታ ላይ ትልቅ የአሳማ መንጋ ተሰማ
ርቶ ነበር። 12 ርኩሳን መናፍስቱም፥ «እነ
ዚያ አሳማዎች ውስጥ እንድንገባ ፍቀድ
ልን!» ሲሉ ኢየሱስን ለመኑት። 13 ኢየሱ
ስም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍስቱም
ከሰውየው ወጥተው አሳማዎቹ ውስጥ ገቡ።
በዚህ ጊዜ ቁጥራቸው ሁለት ሺህ ያህል የነ
በሩት አሳማዎች በሙሉ በርግገው ከገደሉ
ዘለው ወደ ባሕሩ እየገቡ ሰጥመው አለቁ።
14 አሳማዎቹን ይጠብቁ የነበሩት እረ
ኞች በአቅራቢያው ወደሚገኙት ከተሞችና
መንደሮች ሸሽተው በመሄድ በደረሱበት
ሁሉ የሆነውን ነገር አወሩ። ሕዝቡም
በጅሮ የሰማውን በዓይኑ ለማየት ከየቤቱ
ወጣ። 15 ወዲያውም ኢየሱስ በነበረበት
ሥፍራ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ። ነገር ግን
ርኩስ መንፈስ አድሮበት የነበረው ሰው
ልብስ ለብሶና ፍጹም ጤነኛ ሆኖ ሲያዩ
ፈሩ።

16 የሆነውን ተአምር ያዩ ሰዎችም ወሬ
ውን ላልሰሙት ሁሉ ተናገሩ። 17 ከሕዝ
ቡም ብዙዎቹ ኢየሱስ አገራቸውን ትቶ
እንዲሄድላቸው ለመኑት። 18 ከዚያም ኢየ
ሱስ ወደ ጀልባው ገባ፥ ርኩሳን መናፍስት
አድሮበት የነበረውም ሰው፥ ተከትሎት እን
ዲሄድ እንዲፈቅድለት ኢየሱስን ለመነው።
19 ኢየሱስ ግን የሰውየውን ጥያቄ አልተቀበ
ለውም። «ወደ ቤትህ ሂድና ለወዳጆችህ
እግዚአብሔር ስለ ሠራልህ ታላቅ ሥራና
ስላሳየህ ምሕረት ተናገር» አለው። 20 ሰውየ
ውም በ'አሥሩ ከተማዎች' እየተዘዋወረ ላገ
ኘው ሰው ሁሉ ኢየሱስ ያደረገለትን ድንቅ
ነገር ማውራት ጀመረ። የሰሙትም ሁሉ
በታሪኩ እጅግ ተደነቁ።
21 ኢየሱስ ከባሕሩ ማዶ ወዳለው አካባቢ
እንደገና በጀልባ ተሻግሮ እንደደረሰ ብዙ
ሕዝብ በዙሪያው ተሰበሰበ። 22 በዚያም
ኢያኢሮስ የተባለ ከአጥቢያው ምኩራብ አለ
ቆች አንዱ፥ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ከእግሩ ሥር
በመደፋት፥ 23 ሴት ልጄን እንዲያድንለት
ለመነው። ከልቡም፥ «ልጄ ልትሞት ተቃ
ርባለች፤ እባክህን ወደ ቤቴ ናና እጅህን በላ
ይዋ ላይ ጭነህ አድንልኝ» ሲል ተማጸ
ነው። 24 ኢየሱስም አብሮት ሄደ። በዚያ የነ
በረውም ሕዝብ ተከተለው። ከሕዝቡም
ብዛት የተነሣ ታላቅ ግፊያ ነበር። 25 ከሕ
ዝቡ መካከል አንዲት አሥራ ሁለት ዓመት
ሙሉ ደም እየፈሰሳት የምትሠቃይ ሴት
ነበረች። 26 ሴቲቱም ወደ ተለያዩ ሐኪሞች
ዘንድ ሄዳ ብትመረመርና ብትታከምም ያላ
ትን ገንዘብ ከመጨረስ በስተቀር ፈውስ
ማግኘት አልቻለችም ፤ እንዲያውም ሕመ
ምዋ እየጠናባት ሄደ። 27 ኢየሱስ በሽተኞ
ችን እንደሚያድን ወሬውን ሰምታ ስለነ
በር፥ ከሕዝቡ መካከል ተጋፍታ በመጠጋት
ከኋላው በኩል የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች።
28 በልቧ፥ «እንደ ምንም ብዬ የልብሱን
ጫፍ እንኳን ብነካ እድናለሁ» የሚል እም
ነት ነበራት። 29 እንዳሰበችውም የልብሱን
ጫፍ ስትነካ ደሙ ወዲያውኑ በመቆሙ፥
ጤንነቷን ማግኘትዋ ታወቃት። 30 ኢየሱ
ስም ሕመምን የሚፈውስ ኃይል ከእርሱ
እንደ ወጣ በማወቁ፥ወደ ሕዝቡ ዞር አለና፥
«ልብሴን የዳሰሰ ማን ነው?» ሲል ጠየቀ።
31 ደቀመዛሙርቱም ፥ «ይህ ሁሉ ሕዝብ
ዙሪያህን ከቦ እየተጋፋ ይከተልሃል ፤ ልብስ
ህን ማን እንደነካ እንዴት ሊታወቅ ይቻ
ላል?» ሲሉ መለሱለት። 32 እርሱ ግን ልብ
ሱን የዳሰሰውን ሰው ለማወቅ ዙሪያውን
ይመለከት ጀመር። 33 በዚህ ጊዜ የተፈወሰ
ችው ሴት ሙሉ ለሙሉ መዳኗን ስላወቀች
በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ከእግሩ ሥር ተደ
ፍታ ያደረገችውን ዘርዝራ ተናገረች።
34 ኢየሱስም፥ «ልጄ ሆይ እምነትሽ አድኖ
ሻል። በሰላም ሂጂ ፥ ከሥቃይሽም ሁሉ
ዕረፊ» አላት።
35 ኢየሱስ ከሴትዮዋ ጋር በሚነጋገርበት
ጊዜ ፥ ከኢያኢሮስ ቤት መልእክተኞች ደር
ሰው ፥ ልጅቷ ሕይወትዋ እንዳለፈና ከእንግ
ዲህ መምህሩን ማስቸገር እንደሌለበት ነገ
ሩት። 36 ኢየሱስ መልእክተኞቹ ለኢያኢ
ሮስ የተናገሩትን ቃል ሰምቶ፥ «አትፍራ፥
ብቻ በእኔ እምነት ይኑርህ» አለው። 37 ከዚ
ያም ከተከተለው ሕዝብ መካከል ፥ ጴጥሮ
ስን ፥ ያዕቆብንና ዮሐንስን ብቻ ይዞ ወደ
ኢያኢሮስ ቤት አመራ። 38 እዚያም ሲደ
ርሱ ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ በልቅሶና በዋ
ይታ ይተረማመስ ነበር። 39 ኢየሱስም ወደ
ቤት ገብቶ አልቃሾቹን ፥ «ይህ ሁሉ ልቅ
ሶና ዋይታ ለምንድን ነው? ልጅቷ ተኝታ
ለች እንጂ አልሞተችም» አላቸው። 40 አል
ቃሾቹም ኢየሱስ የተናገረውን ሲሰሙ በማ
ሽሟጠጥ ሳቅ ሳቁበት። ኢየሱስ ግን አልቃ
ሾቹን ከቤት አስወጣና የልጅቷን አባትና
እናት እንዲሁም ሦስቱን ደቀመዛሙርት
ብቻ አስከትሎ ልጅቷ ወደምትገኝበት
ክፍል ገባ።
41 የልጅቱንም እጅ ይዞ ፥ «አንቺ ልጅ
ተነሽ!» አላት። 42 ልጅቷም ወዲያው
ብድግ ብላ ወዲህና ወዲያም ተመላለሰች።
እድሜዋም አሥራ ሁለት ዓመት ነበር።
እናትና አባቷ ከደስታቸው ብዛት የተነሣ
የሚሆኑትን አጡ። 43 ኢየሱስም የሆነውን
ነገር ለማንም እንዳያወሩ ከአስጠነቀቃቸው
በኋላ ፥ ለልጅቷ የምትበላው እንዲሰጧት ነገ
ራቸው።

ምዕራፍ 6

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከነበረበት አካባቢ
ደቀመዛሙርቱን አስከትሎ የትውልድ ከተ
ማው ወደ ሆነችው ወደ ናዝሬት ተመለሰ።
2 በሚቀጥለውም ሰንበት ዕለት ለማስተማር
ወደ አቅራቢያው ምኩራብ ሄደ። ሕዝቡም
በኢየሱስ የማስተዋል ችሎታና በሚሠራ
ቸው ተአምራት በመገረም ፥ 3 «ይህ ሰው
ይህን ሁሉ ዕውቀትና ችሎታ ከየት አመ
ጣው? ይህ አናጢው የማርያም ልጅ አይ
ለምን? ወንድሞቹስ ያዕቆብ ፥ ዮሳ ፥ ይሁዳና
ስምዖን አይደሉምን? እኅቶቹም ቢሆኑ ከእ

ኛው ጋር ይኖሩ የለምን?» በማለት ሊያም
ኑበት አልቻሉም። 4 እያሱስም ፥ «ነቢይ
ድሮም ቢሆን በሌሎች ዘንድ ሲከበር፥ በገዛ
አገሩ፥ በዘመዶቹና በቤተሰቦቹ ዘንድ የተናቀ
ነው» አላቸው።
5 ካለማመናቸውም የተነሣ በጥቂት በሽ
ተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወስ በስተ
ቀር ፥ በገዛ አካባቢው ታላቅ ተአምራትን
መሥራት አልቻለም። 6 በእርሱ ለማመን
ፈቃደኛ አለመሆናቸው እያስገረመው፥ በአካ
ባቢው ወዳሉት መንደሮች ሄዶ ማስተማሩን
ቀጠለ።
7 አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት በአንድ
ላይ ጠርቶ፥ ሁለት ሁለቱን በማዘማራት በር
ኩሳን መናፍስት ላይ ሥልጣን ሰጣቸው።
8-9 ከያዙት በትር በስተቀር ለጉዞአቸው
ብለው ምንም ስንቅ ፥ ምንም ከረጢት ፥
ምንም ገንዘብ ፥ ሌላው ቀርቶ ለቅያሪ የሚ
ሆን ጫማ ወይም ልብስ እንዳይዙ አስጠነቀ
ቃቸው። 10 «አንድ መንደር ስትደርሱ ፥
ያንን ሠፈር እስክትለቁ ድረስ ማረፊያችሁ
አንድ ቤት ውስጥ ይሁን። 11 የሠፈሩ ሰዎች
'አንቀበላችሁም ፤ መልእክታችሁንም አንሰ
ማም' ካሉ ፥ ያንን ቦታ ለቅቃችሁ ስትሄዱ
የጫማችሁን አቧራ አራግፋችሁ ከዚያ
ውጡ። ይህም ፥ መልእክታችሁን ሰምተው
ላለመቀበላቸው በፍርድ ቀን ማስረጃ ይሆን
ባቸዋል» አላቸው።
12 ደቀመዛሙርቱም በየሥፍራው እየተዘ
ዋወሩ ያገኙአቸውን ሰዎች ሁሉ ኃጢአታ
ቸውን ተናዝዘው ወደ እግዚአብሔር እንዲ
መለሱ አስተማርዋቸው።
13 አያሌ ርኩሳን መናፍስትንም አወጡ፤
ዘይት እየቀቡም ብዙ ሕመምተኞችን
ፈወሱ።
14 የኢያሱስን ድንቅ ሥራዎችና ተአም
ራት ሕዝቡ በያለበት ያወራ ስለነበር ፥
ዝናው ከንጉሥ ሄሮድስ ጆሮ ደረሰ። ሄሮ
ድስ ስለ ኢያሱስ ሲሰማ ፥ መጥምቁ ዮሐንስ
ከሞት የተነሣ መሰለው። አንዳንድ ሰዎ
ችም ፥ «አዎን ፥ መጥምቁ ዮሐንስ ከሞት
ተነሥቶአል ይህንን ሁሉ ተአምር የሚያደ
ርገውም ስለዚህ ነው» አሉ። 15 አንዳን
ዶች፥ «ኤልያስ ነው» ሌሎች ደግሞ፥ «የቀ
ድሞዎቹን ነቢያት ይመስላል» ይሉ ነበር።
16 ንጉሥ ሄሮድስ ግን ፥ «የለም ፥ ይህ እኔ
አንገቱን አስቆርጬ ያስገደልሁት ዮሐንስ
ከሞት የተነሣ መሆን አለበት» አለ።
17-18 ሄሮድስ ፥ የወንድሙ የፊልጵስ
ሚስት የነበረችውን ሄሮድያዳን አግብቶ ስለ
ነበር ፥ የገዛ ወንድሙን ሚስት ማግባቱን
ዮሐንስ በይፋ በመቃወሙ ፥ ወታደሮቹን
ልኮ እሥር ቤት አስገብቶት ነበር። 19 ሄሮ
ድያዳ ቂም በቀሏን ለመወጣት ዮሐንስን
ለማስገደል ትመኝ ነበር። ነገር ግን ንጉሥ
ሄሮድስ በአሳቧ ካልተስማማ ምንም ማድ
ረግ እንደማትችል ታውቅ ነበር።
20 ሄሮድስ ዮሐንስ ቅንና ቅዱስ ሰው
መሆኑን ስለሚያውቅ ያከብረውና ክፉ ነገ
ርም እንዳይደርስበት ይንከባከበው ነበር።
በሌላ በኩል ደግሞ የዮሐንስን ንግግር ባደ
መጠ ቁጥር መንፈሱ ይታወካል። ቢሆንም
ትምህርቱን መስማት ይወድ ነበር።
21 ሄሮድስ የተወለደበትን ቀን ለማክበር
ትልቅ ድግስ ደግሶ የመንግሥት ሠራተኞ
ችን፥ የጦር ዥማምንቶችንና የታወቁ የገሊላ
ነዋሪዎችን ወደ ቤተ መንግሥቱ ጠራ።
ሄሮድያዳም ያሰበችውን ተንኰል ለመፈ
ጸም ዕድል ያጋጠማት መሆኑ ተሰማት።
22-23 የሄሮድያዳ ልጅ ወደ ግብዣው
አዳራሽ ገብታ በመዝፈንና እስክስታ በመው
ረድ እንግዶቹን ሁሉ አስደሰተች። ሄሮድ
ስም ፥ «የምትፈልጊውን ነገር ጠይቂኝ።
የመንግሥቴን እኩሌታ እንኳን ቢሆን እሰጥ
ሻለሁ» አላት። 24 ልጅቱም ሄሮድስን ስለ
ምትጠይቀው ነገር እናቷን አማከረች። እና
ታም «የዮሐንስን ራስ ይሰጠኝ ብለሽ
ጠይቂ» አለቻት። 25 ልጅቷም እንደተመከ
ረችው፥ «የዮሐንስ ራስ በሳህን ተደርጎ አሁ
ኑኑ ይሰጠኝ» ብላ ጠየቀች።
26 ንጉሡ ሄሮድስ የልጅቱን ጥያቄ
ሲሰማ በጣም አዘነ። ይሁን እንጂ በእንግ
ዶቹ መካከል የገባላትን ቃል ማፍረስ አል
ቻለም። 27 ወዲያው ከወታደሮቹ አንዱን
ጠርቶ የዮሐንስን ራስ ቆርጦ እንዲያመጣ
አዘዘው። ወታደሩም ወደ ወህኒ ቤት ሄዶ
ዮሐንስን አረደው። 28 እንደ ታዘዘውም የዮ
ሐንስን ራስ በሳህን አድርጎ ለልጅቷ
ሰጣት። ልጅቷም ተቀብላ ወደ እናትዋ ይዛ
ሄደች።
29 የዮሐንስ ደቀመዛሙርትም የሆነውን
እንደ ሰሙ ሬሣውን ወስደው ቀበሩት።
30 በዚህ መካከል ሐዋርያት የተላኩበ
ትን ተግባር ፈጽመው ኢያሱስ ወደ ነበረ
በት ሥፍራ ተመለሱና ፥ በደረሱበት ሁሉ
ያደረጉትንና ያስተማሩትን በዝርዝር ነገ
ሩት።
31 እርሱም ፥ «ጥቂት እንድታርፉ
ወዳለ ሥፍራ እንሂድ» አላቸው። ምክንያ
ቱም ወደ እርሱ የሚመጡት ሰዎች ቊጥር

በጣም በመብዛቱ ለመብል እንኳን ጊዜ አል
ነበራቸውም። 32ከዚያም በጀልባ ወደ
አንድ ሰዋራ ቦታ ሄዱ። 33ነገር ግን ብዙ
ሰዎች የሄዱበትን አቅጣጫ ስላዩ በእግር
ሮጠው በመሄድ ቀድመው ጠበቁአቸው።
34ኢየሱስ ከጀልባው ሲወርድ እንደተለመ
ደው ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ ሲጠብቀው
ተመለከተ። እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች
ወዲያና ወዲህ በመንከራተታቸው አዘነላ
ቸው። ሊያውቁት የሚገባቸውንም ብዙ
ነገር አስተማራቸው።
35-36ወደ ማምሻው ግድም ደቀመዛሙ
ርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው ፥ «ጊዜው እየ
መሸ ነው። ያለንበት ቦታ በረሃ ነውና የሚ
በላ ነገር አይገኝበትም። ስለዚህ ሰዎቹ
በጊዜ በአካባቢው ወዳሉት መንደሮች
ሄደው ምግባቸውን እንዲፈልጉ አሰናብታ
ቸው» አሉት።
37ኢየሱስ ግን ፥ «የሚበሉትን እናንተ
ስጡአቸው» አላቸው። እነርሱም ፥ «ለዚህ
ሁሉ ሰው ምግብ ለማቅረብ ብዙ ገንዘብ
ይጠይቃል» አሉት።
38ኢየሱስም ፥ «ለመሆኑ ምን ያህል
ምግብ አላችሁ? እስቲ ሂዱና እዩ» አላ
ቸው። እነርሱም ያላቸውን ምግብ አይተው
ከተመለሱ በኋላ ፥ «አምስት ጥቢኛ ዳቦና
ሁለት ዓሣ ብቻ ነው ያለን» አሉት።
39-40ኢየሱስም ሕዝቡን እንዲቀመጡ አደ
ረገ። ሕዝቡም በሃምሣና በመቶ እየተከፈለ
በለመለመው መስክ ላይ በተርታ ተቀመጠ።
41-42ከዚያም አምስቱን ጥቢኛ ዳቦና
ሁለቱን ዓሣ ይዞ ፥ ወደ ሰማይ ቀና ብሎ
ተመለከተ። ስለ ምግቡም ምስጋና ካቀረበ
በኋላም ዳቦውን ቆራርሶ ከዓሣው ጋር ደቀ
መዛሙርቱ ለሕዝቡ እንዲያድሉ ሰጣቸው።
ሰዎቹም እስኪጠግቡ ድረስ በሉ።
43-44አምስቱን ጥቢኛ ዳቦና ዓሣ የበ
ሉት የወንዶች ቍጥር ብቻ አምስት ሺህ
ያህል ነበር። በልተው ከጠገቡ በኋላም ፥
አሥራ ሁለት ቅርጫት ፍርፋሪ ተሰበሰበ።
45እርሱ ወደ ኋላ ቀረት ብሎ ሕዝቡን
ማሰናበት ስለ ነበረበት፥ደቀመዛሙርቱ ወዲ
ያውኑ በጀልባ ተሳፍረው ወደ ቤተሳይዳ
ሄደው እንዲጠብቁት አዘዛቸው። 46ከዚያም
ለመጸለይ ከአንድ ኮረብታ ላይ ወጣ።
47-48በምሽትም ላይ፥ኢየሱስ ብቻውን በኮ
ረብታው ላይ እንዳለ፥ደቀመዛሙርቱ የነበሩ
ባት ጀልባ ከባሕሩ መካከል ስትደርስ፥ኃይ
ለኛ ማዕበል ተነሥቶ ስለነበር ጀልባዋ እን
ዳትሰምጥባቸው ሲጨነቁና ለመቅዘፍ ሲታ
ገሉ አየ። ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት አካባቢ፥በባ
ሕሩ ላይ እየተራመደ ወደ እነርሱ መጣ።
49በአጠገባቸው በውኃ ላይ እየተራመደ
ሲያልፍ ምትሀት ያዩ መሰላቸው።
50ሁሉም በአንድ ላይ አይተውት ስለነበር
በድንጋጤ ጮኹ። በዚህን ጊዜም፥ «አይዞአ
ችሁ ፥ አትደንግጡ! እኔ ነኝ» አላቸው።
51ኢየሱስም ጀልባው ውስጥ እንደገባ ማዕ
በሉ ጸጥ አለ። ደቀመዛሙርቱ ግን የሆነ
ውን ሁሉ ማስተዋል አቅቶአቸው ዝም
ብለው ተቀምጠው ነበር። 52ባለፈው
ምሽት ምግቡን በመባረክ ያደረገው ተአ
ምር ትርጉም ስላልገባቸው፥ማንነቱን መረ
ዳትና ማመን ተሳናቸው።
53ባሕሩን ተሻግረው ወደ ጌንሴሬጥ
ሲደርሱ ጀልባዋን ወደ ዳር አስጠግተው
አቆሙና ወረዱ። 54በዚያን ሰዓት በአካባ
ቢው የነበሩት ሰዎች ኢየሱስን ለይተው ስላ
ወቁት 55ወዲያው ወደየመንደሮቻቸው
ሮጠው ሄደው የኢየሱስን በአካባቢው መገ
ኘት ወሬ አሰራጩ። በሽተኞችንም በአል
ጋና በቃሬዛ እየተሸከሙ እርሱ ወዳለበት
አመጡ። 56በመንደሮችና በከተሞች፥በባላገ
ርና በገበያ ቦታዎች ፥ በጠቅላላው ኢየሱስ
በደረሰበት ሥፍራ ሁሉ ፥ በሽተኞች በያለ
በት ተኝተው ይጠብቁት ነበር። አብዛኛ
ዎቹ የልብሱን ጫፍ እንኳ ለመደበስ እንዲ
ፈቅድላቸው ይለምኑት ነበር። የዳሰሱትም
ሁሉ ከያዛቸው ሕመም ይድኑ ነበር።

ምዕራፍ 7

1ፈሪሳውያንና አንዳንድ የአይሁድ ሃይ
ማኖት መምህራን ኢየሱስን ለመታዘብ ከኢ
የሩሳሌም ከተማ መጡ። 2እነርሱም ከኢየ
ሱስ ደቀመዛሙርት መካከል አንዳንዶቹ
ምግብ ከመበላቱ በፊት መፈጸም የሚገባ
ውን የአይሁድ ሥርዓት የማይከተሉ መሆና
ቸውን ተመለከቱ። 3የአይሁድ ሕዝብ፥በተ
ለይም ፈሪሳውያን ፥ ሲወርድ ሲዋረድ በመ
ጣው ወግና ሥርዓት መሠረት እጃቸውን
ሳይታጠቡ ምግብ አይቀምሱም ነበር። 4እን
ዲሁም ገበያ ውለው ሲመለሱ ፥ እጃቸውን
ከማጽዳታቸው በፊት ምግብ አይነኩም
ነበር። አይሁዶች እስከ አሁን ድረስ የሚከ
ተልዋቸው ብዙ የቆዩ ወጎችና ልማዶች
አሏቸው። በተጨማሪም ለማስሮ ፥ ለብርጭ
ቆና ለሳህን ጽዳት እንኳን የተለየ ሥርዓት
ነበራቸው።
5ከኢየሩሳሌም የመጡት ፈሪሳውያንና
የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ኢየሱስን ፥

«ደቀመዛሙርትህ የቆየውን የአባቶቻችንን
ወግና ሥርዓት በማፍረስ እጃቸውን ሳይታ
ጠቡ የሚበሉት ለምንድን ነው?» ሲሉ
ጠየቁት።
6-7 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፦
«እናንተ ግብዞች! ነቢዩ ኢሳይያስ፥ 'ይህ
ሕዝብ ስለ እግዚአብሔር በአፉ ብዙ ያመ
ራል፤ ልቡ ግን ከአምላኩ በጣም የራቀ
ነው። እግዚአብሔር ያላዘዘውንም የራሱን
ወግና ሥርዓት እያስተማረ በከንቱ ያመል
ካል' ሲል ስለ እናንተ የተናገረው ትክክል
ነው። 8 እናንተም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
ትታችሁ የራሳችሁን ወግና ሥርዓት ትከተ
ላላችሁ። 9 ወጋችሁንና ልማዳችሁን ለመጠ
በቅ ስትሉ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሕግ ከን
ቱና ዋጋ ቢስ ታደርጉታላችሁ።
10 «ለምሳሌ ሙሴ፥ 'አባትህንና እናት
ህን አክብር፤ እናቱንና አባቱን የሰደበ
ይሙት–በቃ ይፈረድበት' የሚል ትእዛዝ
ሰጥቶአችሁ ነበር። 11-12 እናንተ ግን፥ወላጆ
ቹን መርዳት ያለበት ሰው፥ 'እናንተን መር
ዳት ስለማልችል አትቀየሙኝ፣ ምክንያቱም
ለእናንተ ያሰብኩትን ገንዘብ ለእግዚአብ
ሔር ሰጠሁ' በማለት ችግረኛ ለሆኑ ወላ
ጆቹ እርዳታ ቢነፍግ ምንም አይወቀስበ
ትም እያላችሁ እንዳይረዳ ታግዳታላችሁ።
13 በዚህ ሁኔታ የራሳችሁን ወግና ሥርዓት
ለመጠበቅ ስትሉ የእግዚአብሔርን ቃል
ትሽራላችሁ። ይህንንም የመሰለ ብዙ ሌላም
ነገር ታደርጋላችሁ።» 14 ኢየሱስ ይህንን
ብሎ ሲያበቃ፥ የተሰበሰቡትን ሰዎች ወደ
እርሱ ጠርቶ፥ «ስሙኝ! በማስተዋልም
አድምጡኝ!» አለና ነገሩን በመቀጠል፥
15-16 «የምትበሉት ምግብ ነፍሳችሁን አያረ
ክሰውም። የሚያረክሳችሁ ነገር ቢኖር በል
ባችሁ ውስጥ የምታውጠነጥኑት አሳብና
በአንደበታችሁ የምትናገሩት ቃል ነው»
አላቸው። 17 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከሕዝቡ
ለየት ለማለት ወደ ቤት ገባ። ደቀመዛሙር
ቱም ቀደም ሲል የተናገረውን ቃል ትርጉ
ሙን እንዲያብራራላቸው ጠየቁት።
18-19 እርሱም፥ «እናንተም ይህንን ማስተ
ዋል አትችሉምን? ሰው የሚመገበው
ምግብ ነፍሱን ሊያረክሰው እንደማይችል
አታውቁምን? ሰው የሚመገበው ምግብ
በሆድ ዕቃው ተላልፎ ወደ ውጭ ይወጣል
እንጂ ወደ ልቡ አይደርስም» በማለት መለ
ሰላቸው። (በዚህ ንግግሩም ምግብ ሁሉ
ንጹሕ መሆኑን አረጋግጦአል።)
20 ቀጥሎም፥ «ሰውን የሚያረክሰው
ከልቡ የሚመነጨው ክፉ አሳቡ ነው።
21 ስርቆት፥ሰው መግደል፥ዝሙት፥ 22 የሌላ
ሰው የሆነውን ነገር መመኘት፥ክፋት፥እታ
ላይነት፥ሴሰኝነት፥ምቀኝነት፥ሐሜት፥ትዕ
ቢት፥ ስንፍና እነዚህ ክፉ ነገሮች ሁሉ
ከሰው ልብ ይመነጫሉ። 23 ሰውን የሚያረክ
ሱትና በእግዚአብሔርም ፊት የሚያዋር
ዱት እንዲህ ያሉት ክፉ አሳቦች ናቸው።»
24 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ገሊላን ትቶ ወደ
ጢሮስና ሲዶና አካባቢ ሄደ። እዚያም
እንደ ደረሰ ወደ አንድ ቤት ገብቶ መምጣ
ቱን ማንም እንዳያውቅ ፈለገ። ነገር ግን
ወደዚያ የመምጣቱ ወሬ፥እንደተለመደው
በከተማው ሁሉ በፍጥነት ተሰራጨ።
25 የኢየሱስን ዝና ብዙ ጊዜ የሰማች አን
ዲት ሴት መጥታ እግሩ ሥር ወደቀች።
26 ይህችም የሶርያና የፊንቄ ተወላጅና የአ
ሕዛብ ወገን የሆነች ሴት፥ልጅዋን ከያዛት
ርኩስ መንፈስ እንዲያድንላት ኢየሱስን
ለመነችው። 27 እርሱ ግን፥ «አስቀድሜ
የራሴ ወገን የሆኑትን አይሁድ መርዳት አለ
ብኝ፤ የልጆችን ምግብ አንሥቶ ለውሾች
መጣል አይገባም» አላት።
28 ሴቲቱም፥ «ጌታዬ፥ ያልከው ትክክል
ነው። ግን እኮ የውሻ ቡችሎችም ከገበታ
ሥር ሆነው ከልጆች የሚተርፈውን ፍርፋሪ
ይበላሉ» አለች። 29 ኢየሱስም፥ «ጥሩ መል
ሰሻል፤ በሰጠሽው መልስ መሠረት ልጅሽን
ፈውሼልሻለሁ። ርኩሱ መንፈስ ልጅሽን
ለቅቆ ስለ ወጣ ወደ ቤትሽ በሰላም ሂጂ»
አላት።
30 ወደ ቤቷ ስትመለስ ልጅዋ ርኩሱ
መንፈስ ወጥቶላት በሰላም ተኝታ አገኘ
ቻት።
31 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ጢሮስን ትቶ
ወደ ሲዶና በማለፍ፥ በ 'አሥሩ ከተሞች'
በኩል ወደ ገሊላ ባሕር ተመልሶ ሄደ።
32 ከዚያም እንደደረሰ አንድ መስማትና
መናገር የማይችል በሽተኛ ሰው አምጥተው
እጁን ጭኖ እንዲፈውሰው ለመኑት።
33 ኢየሱስም በሽተኛውን ከሕዝቡ መካከል
ለይቶ ወሰደውና ጣቶቹን በጆሮዎቹ ውስጥ
አስገባ። ምራቁንም እንትፍ ብሎ በጣቱ የሰ
ውየውን ምላስ ዳሰሰና፥ 34 ወደ ሰማይ ቀና
ብሎ በመንፈስ ቃተተ። ከዚያም፥ «ተከ
ፈት!» ብሎ አዘዘ። 35 ወዲያውም ሰውየው
በትክክል መስማትና አማርቶም መናገር
ቻለ።
36 ኢየሱስም ተአምራቱን ያዩትን
ሰዎች፥ ለማንም እንዳያወሩ አስጠነቀቃ

ቸው። ይሁን እንጂ ፡ ኢየሱስ የሠራው ተአ
ምር ሰዎቹን ከልክ ያለፈ ስላስደነቃቸው ፡
የተሰጣቸው ማስጠንቀቂያ የሰሙትንና ያዩ
ትን ከማውራት አላገዳቸውም። 37 በደረሱ
በት ሁሉ ፡ «የሚያደርገው ነገር ሁሉ አስገ
ራሚ ነው» ሌላው ቀርቶ ፡ ደንቆሮዎች እን
ዲሰሙ ፡ ድዳዎችም አጥርተው እንዲናገሩ
ያደርጋል» ይሉ ነበር።

ምዕራፍ 8

1 በሌላ ቀን ደግሞ ፡ ቁጥራቸው እጅግ
ብዙ የሆኑ ሰዎች ተሰበሰቡ የሚበሉት አል
ነበራቸውምና ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
ጠርቶ ፡ 2 «እነዚህ ሰዎች ያሳዝኑኛል። እን
ደምታውቁት ባለፉት ሦስት ቀናት እዚሁ
ነበሩ። አሁን ደግሞ የሚበሉት ነገር የላቸ
ውም። 3 የሚበላ ሳልሰጣቸው ባስናብታ
ቸው ፡ በተለይ አንዳንዶቹ ከሩቅ ሥፍራ
የመጡ ስለሆኑ ፡ በመንገድ ላይ ጠፉ ይጥላቸ
ዋል» አላቸው።

4 ደቀመዛሙርቱም ፡ «ታዲያ ፡ በዚህ በረሃ
ለዚህ ሁሉ ሰው ምግብ ከየት ማግኘት ይቻ
ላል?» ሲሉ ጠየቁት። 5 ኢየሱስም ፡ «ስንት
ጥቢኛ ዳቦ አላችሁ?» አላቸው። እነሱም ፡
«ሰባት» አሉት።

6 ኢየሱስ ሰዎቹን እንዲቀመጡ አደረገ።
ሰባቱን ጥቢኛ ዳቦ ተቀብሎ እግዚአብሔርን
ካመሰገነ በኋላ እየቆራረሰ ለሕዝቡ እንዲያ
ድሉ ለደቀመዛሙርቱ ሰጣቸው። ደቀመዛ
ሙርቱም ለሰዎቹ አደሉ ። 7 እንደዚሁም
ጥቂት ዓሣዎችን ስላቀረቡለት እነርሱንም
ተቀብሎ ባረከና ፡ ለሰዎቹ እንዲያዳርሱ ለደ
ቀመዛሙርቱ ሰጣቸው። 8-9 ሰዎቹም እስኪ
ጠግቡ ድረስ በሉ። የሕዝቡም ብዛት አራት
ሺህ ያህል ነበር ። ከበሉ በኋላ ሰባት ቅር
ጫት ሙሉ ፍርፋሪ ተሰበሰበ። ከዚያም
ወደየቤታቸው እንዲሄዱ አሰናበታቸው ።

10 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ
ጋር በጀልባ ዳልማኑታ ወደሚባለው መን
ደር ሄደ ።

11 የዳልማኑታ መንደር ፈሪሳውያንም ፡
የኢየሱስን መምጣት እንደ ሰሙ ፡ ሊከራከ
ሩት ፈልገው እርሱ ወዳለበት መጡ ። ሊፈ
ትኑትም በማሰብ ፡ «እስቲ አንድ አስደናቂ
ተአምር አሳየን? በሰማይ ላይ አንድ ነገር
እንዲሆን ብታደርግ እኛም በአንተ እናምን
ነበር» አሉት ። 12 ኢየሱስ በጥያቄአቸው
አዝኖ ፡ «ለመሆኑ ይህ ትውልድ ልዩ ተአ
ምር ማየት ለምን ይፈልጋል? እውነቱን
ልንገራችሁ ፡ ለዚህ ትውልድ ምንም ምል
ክት አይሰጠውም» አላቸው ።

13 ሰዎቹን ከዚያው እንዳሉ ትቷቸው
በጀልባ ተሳፍሮ ወደ ባሕሩ ማዶ ተሻገረ ።
14 ነገር ግን ደቀመዛሙርቱ ጉዞ ከመጀመራ
ቸው በፊት ለስንቅ የሚሆን ምግብ አለመያ
ዛቸውን ተገነዘቡ ። ጀልባው ውስጥ ከአንድ
ጥቢኛ ዳቦ ሌላ አልነበረም ። 15 ባሕሩን በማ
ቋረጥ ላይ ሳሉ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ፡
«ከንጉሥ ሄሮድስና ከፈሪሳውያን እርሾ
ተጠንቀቁ!» አላቸው ። 16 እነርሱም ፡ «ምን
ማለቱ ይሆን?» በማለት እርስ በእርሳቸው
ተጠያየቁ ። በመጨረሻም ፡ «ይህን ያለው
ምናልባት ስንቅ መያዝ ስለረሳን ይሆናል»
ብለው አሰቡ ። 17 ኢየሱስ ግን ፡ የተነጋገሩ
ትን በመረዳቱ ፡ «እኔ ያልኩት ስንቅ ስላለ
መያዛችሁ አይደለም ። ለምን የምናገረውን
መረዳት ያዳግታችኋል? አእምሮአችሁ እስ
ከዚህ ደንዝዟል? 18 የማያዩ ዓይኖች ፡ የማይ
ሰሙስ ጆሮች ነው ያላችሁ? እንዲያው
ለመሆኑ ምንም ነገር አታስታውሱምን?»
አላቸው ።

19 «አምስቱን ጥቢኛ ዳቦ ለአምስት ሺህ
ሰዎች በመገብኩ ጊዜ ስንት ቅርጫት ፍር
ፋሪ አነሣችሁ?» ብሎ ጠየቃቸው ። እነር
ሱም ፡ «አሥራ ሁለት ቅርጫት ሙሉ»
በማለት መለሱለት ። 20 «ደግሞስ ሰባቱን
ጥቢኛ ዳቦ ለአራት ሺህ ሰዎች በመገብኩ
ጊዜ ስንት ቅርጫት ፍርፋሪ አነሣችሁ?»
ሲል እንደገና ጠየቃቸው ። እነርሱም ፡
«ሰባት ቅርጫት ሙሉ» አሉት ።
21 «ታዲያ ስንቅ ባለመያዛችሁ የምጨነቅ
ይመስላችኋል?» አላቸው ።

22 ወደ ቤተሳይዳ በደረሱ ጊዜ ሰዎች
አንድ ዓይነ ስውር ወደ ኢየሱስ አምጥተው
እንዲዳስሰውና እንዲፈውሰው ለመኑት ።
23 እርሱም የዓይነ ስውሩን እጅ ይዞ እየመ
ራው ከመንደሩ ወጣ ካደረገው በኋላ ምራ
ቁን በዓይኖቹ ላይ እንትፍ ብሎ በእጁ ዳሰ
ሰውና ፡ «አሁን የምታየው ነገር አለን?»
ሲል ጠየቀው ። 24 ዓይነ ስውሩም ዙሪያውን
ከተመለከተ በኋላ ፡ «አዎ ፡ ሰዎች ይታዩ
ኛል ፡ ነገር ግን አጥርቼ አላያቸውም ። እንደ
ዛፍ ግንድ የሚራመዱ ይመስለኛል» አለ ።
25 ኢየሱስ በድጋሚ እጁን በሰውየው ዓይ
ኖች ላይ ጫነበት ። ሰውየውም ከውርነቱ
ፍጹም ዳነ ። በዙሪያው ያለውን ነገር ሁሉ
አይቶ አልጠግብ አለ ።

26 ከዚያም ኢየሱስ ፡ «ወደ ቤተሰቦችህ
ሂድ እንጂ ወደ መንደሩ አትመለስ» ብሎ
አሰናበተው ።

27 ከዚህ በኋላ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ
የገሊላን ሀገር ትተው በፊልጵስ ቂሣርያ
ወደሚገኙት መንደሮች ሄዱ። በመንገድ
ላይ እያሱም ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ፣
«ሰዎች ስለ እኔ ምን ያወራሉ? ለመሆኑስ
ማን ይሉኛል?» ሲል ጠየቃቸው። 28 እነር
ሱም ፣ «'አንዳንዶቹ መጥምቁ ዮሐንስ
ነው ፤ ሌሎች ደግሞ ኤልያስ ነው ፤ የቀሩት
ደግሞ ከነቢያት አንዱ ነው' ይሉሃል»
አሉት። 29 እርሱም፣ «እናንተስ ማን ትሉኛ
ላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው። ጴጥሮስም ፣
«አንተ መሲሕ ክርስቶስ ነህ» አለ። 30 እያ
ሱስም ፣ «በሉ ይህንን ለማንም እንዳታወሩ»
በማለት በጥብቅ አስጠነቀቃቸው።

31 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደፊት ስለሚደ
ርስበት ከባድ መከራ ፣ እንዲሁም ከአገር
ሽማግሌዎች ፣ ከሊቀ ካህናቱና ከአይሁድ
ሃይማኖት መምህራን ስለሚደርስበት ተቃ
ውሞ ፣ ይዘውም እንደሚገድሉትና ከሦስት
ቀናት በኋላ ከሞት እንደሚነሣ በግብራ
ራት ገለጸላቸው።

32 ይህንን በግልጽ ካስረዳቸው በኋላ ፣
ጴጥሮስ ኢየሱስን ለብቻው ገለል አድርጎ ፣
«አሁን የተናገርከው ነገር ከአንተ አፍ
መውጣት አልነበረበትም» ብሎ ገሠጸው።

33 ኢየሱስ ዘወር ብሎ ደቀመዛሙርቱን
ተመለከተና ጴጥሮስን ፣ «ከእኔ ራቅ አንተ
ሰይጣን! አስተሳሰብህ ከእግዚአብሔር
ፈቃድ ጋር ሳይሆን ከሰው ፈቃድ ጋር የሠ
መረ ነው» ሲል ገሠጸው።

34 ቀጥሎም ደቀመዛሙርቱንና ሕዝቡን
ጠርቶ እንዲህ አላቸው። «ከእናንተ ማንም
እኔን ሊከተል ቢፈልግ የራሱን ምኞትና
ደስታ ትቶ መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ።
35 ነፍሱን የሙጥኝ ብሎ የሚይዛት ያጣ
ታል ፤ ነገር ግን ነፍሱን ለእኔና ለወንጌል
ሲል አሳልፎ የሚሰጥ ይታደጋታል።

36 «ደግሞስ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተ
ርፍ ፣ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ጥቅም ያገ
ኛል? 37 ለመሆኑ ለሰው ልጅ ከነፍሱ የበ
ለጠ ዋጋ ያለው ነገር ምን አለ? 38 በዚህ
ከሃዲዎችና ኃጢአተኞች በበዙበት ዘመን
በእኔና በወንጌል ቃል በሚያፍር ፣ እኔም
የሰው ልጅ ፣ በአባቴ ክብርና በቅዱሳን መላ
እክት ታጅቤ ስመጣ አፍርበታለሁ።»

ምዕራፍ 9

1 ቀጥሎም ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ፣
«እዚህ ካላችሁት መካከል አንዳንዶቻችሁ
በሕይወት ኖራችሁ የእግዚአብሔር መንግ
ሥት በታላቅ ኃይል ሲመጣ ታያላችሁ»
አላቸው። 2 ከስድስት ቀን በኋላ ኢየሱስ
ጴጥሮስን ፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን ይዞ ወደ
አንድ ተራራ ጫፍ ላይ ወጣ። እዚያም
ብቻቸውን ነበሩ። ድንገትም ፊቱ በግርማ
ሞገስ ተሞልቶ ማብራት ጀመረ። 3 ልብ
ሱም ከንጣቱ የተነሣ ከልክ ያለፈ የሚያንጸ
ባርቅ ሆነ። 4 በዚያን ጊዜ ኤልያስና ሙሴ
ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ ለሦስቱም ደቀመዛ
ሙርት ታዩአቸው።

5 ጴጥሮስም ፣ «መምህር ሆይ ፣ ይህስ
ዕፁብ ድንቅ ነው። ከዚሁ እንድንኖር አንድ
ለእንተ ፣ አንድ ለኤልያስ ፣ አንድ ለሙሴ የሚ
ሆን ሦስት ዳሶች እንሥራ» አለ።

6 ጴጥሮስ ይህንን ያለው የሚያደርገው
ነገር ስለጠፋው ብቻ ነበር። ባዩት ነገር
ሦስቱም ደቀመዛሙርት በጣም ደንግጠው
ነበርና።

7 ጴጥሮስ ንግግሩን ሳይጨርስ ፣ ሥፍራው
በደመና ተጋረደ። የፀሐይዋም ብርሃን ተከ
ለለ። ከደመናውም ውስጥ ፣ «ይህ የምወ
ደው ልጄ ነው ፤ እርሱን ስሙት!» የሚል
ድምፅ ተሰማ።

8 ወዲያውም ዘወር ብለው አካባቢያቸ
ውን ቢመለከቱ ፣ ሙሴና ኤልያስ ተሰውረው
ኢየሱስ ብቻ አብሮአቸው መቅረቱን ተገነ
ዘቡ።

9 ከተራራው በመውረድ ላይ ሳሉ ኢየ
ሱስ ፣ ያዩትን ነገር ከሞት ከመነሣቱ በፊት
ለማንም እንዳያወሩ አስጠነቀቃቸው።
10 እነርሱም እርስ በእርሳቸው ሲነጋገሩ ፣
«'ከሞት መነሣት' ማለት ምን ማለት
ይሆን?» ከመባባል በስተቀር ፣ ያዩትን ለማ
ንም አላወሩም።

11 የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ብዙ
ጊዜ ከመሲሑ መምጣት በፊት ኤልያስ
ቀድሞ መምጣት አለበት እያሉ ያስተምሩ
ስለ ነበር ፣ ስለዚህ ጉዳይ እንዲያስረዳቸው
ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስን ጠየቁት።
12-13 ኢየሱስም ፣ «እርግጥ ነው ኤልያስ
ቀድሞ መጥቶ ሁሉንም ነገር እንደሚሆን
አድርጎ ማዘጋጀት አለበት። እንደ እውነቱ
ከሆነ ግን ፣ ኤልያስ ገና ድሮ መጥቷል። ነቢ
ያት እንደተነበዩትም አሰቃቂ መከራ ተቀብ
ሏል» ሲል መለሰላቸው። ቀጥሎም ፣ «ነቢ
ያት መሲሑ ሲመጣ መከራ ይቀበላል ፤ በሰ
ዎችም ዘንድ ይናቃል ብለው ሲጽፉ ምን
ማለታቸው ነው?» ብሎ ጠየቃቸው።

14 ከተራራውም ሲወርዱ ዘጠኙን ደቀመ
ዛሙርት ብዙ ሕዝብ ከብቦአቸው ፣ የአይ

ሁድ ሃይማኖት መምህራን በጥያቄ ሲያጣድ
ፏቸው አገኟቸው። 15 ሕዝቡ ኢየሱስ ወደ
እነርሱ ሲመጣ በመገረምና በአድናቆት አዩ
ትና ወደ እርሱ ሮጠው እጅ ነሱት። 16 ኢየ
ሱስም ፥ «ክርክሩ ምንድነው?» ሲል
ጠየቀ። 17-18 ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው፥
«መምህር ሆይ፥ ልጄ ርኩስ መንፈስ ስላደረ
በትና መናገርም ስለማይችል እንድትፈው
ሰው ወደ አንተ አምጥቼው ነበር። በሽታው
በሚነሣበት ጊዜ ርኩስ መንፈስ ከመሬት
ላይ ይጥለዋል፤ አረፋም እያስደፈቀው ጥር
ሱን ያፋጫል፤ ሰውነቱም ድርቅ ይላል።
ልጄን ወደ ደቀመዛሙርትህ ብወስደውም፥
ርኩሱን መንፈስ ሊያወጡት አልቻሉም»
አለው።
19 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን፥ «እምነ
ታችሁ ምንኛ ትንሽ ነው? ለመሆኑ እስከ
መቼ ድረስ ከእናንተ ጋር ብቆይ ነው እም
ነት የሚኖራችሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋ
ለሁ? በሉ ልጁን ወደ እኔ አምጡት!» አላ
ቸው።
20 ልጁን ወደ ኢየሱስ እንዳቀረቡት፥
ርኩሱ መንፈስ አንዘፈዘፈው። ከዚያም
መሬት ላይ ጣለው፤ ካወራጨው በኋላም
አረፋ አስደፈቀው። 21 ኢየሱስ፥ «እንዲህ
ማድረግ ከጀመረው ስንት ጊዜው ነው?»
ሲል አባትየውን ጠየቀ። አባትየውም፥
«ከሕፃንነቱ ጀምሮ እንዲህ ያደርገዋል።
22 ሕመሙ ሲነሣበት ርኩሱ መንፈስ ሊገድ
ለው እየፈለገ አንዴ እሳት ላይ አንዴ
ደግሞ ውኃ ላይ ይጥለዋል። እባክህን የምት
ችል ከሆነ አንድ ነገር አድርግልን» ሲል
ለመነው። 23 ኢየሱስም፥ «ብትችል ለምን
ትለኛለህ? እምነት ካለህ ሁሉም ነገር ይቻ
ላል» አለው። 24 አባትየውም መልሶ፥
«ማመንስ አምናለሁ፤ ነገር ግን ጥርጣሬዬን
አስወግድልኝ!» አለ።
25 ኢየሱስም ሕዝቡ ወደ እነርሱ በብ
ዛት መምጣቱን ሲያይ ርኩሱን መንፈስ፥
«አንተ ድዳና ደንቆሮ መንፈስ ይህን ልጅ
ለቅቀህ ውጣ! ሁለተኛም ተመልሰህ እንዳ
ትገባበት አዝዘሃለሁ!» ሲል ገሠጸው።
26 ርኩሱም መንፈስ ልጁን ካወራጨውና
ካስጮኸው በኋላ ለቅቆት ወጣ። ልጁም
እንደ ሞተ ሰው ተዘረረ፤ ሰዎችም ይህን አዩ
ተው፥ «ልጁ ሞቶአል!» እያሉ አንሾካ
ሹኩ። 27 ኢየሱስ ግን የልጁን እጅ ይዞ አስ
ነሣው፤ ልጁም ጤነኛ ሆነ። 28 ኢየሱስ ቤት
ውስጥ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ብቻ እንዳለ፥
«ለመሆኑ ያንን ርኩስ መንፈስ እኛ ከልጁ
ማስወጣት ያልቻልነው ለምንድን ነው?»
ሲሉ ጠየቁት።
29 እርሱም፥ «የዚህ ዓይነቱ ርኩስ መን
ፈስ ሊወጣ የሚችለው በጸምና በጸሎት
ነው» ሲል መለሰላቸው። 30-31 ከዚህ በኋላ
ያንን አካባቢ ትተው በገሊላ በኩል አድር
ገው ሄዱ። ኢየሱስም ከደቀመዛሙርቱ ጋር
ብቻ ሆኖ ሊያስተምራቸው ይፈልግ ስለነ
በር ያሉበትን ቦታ ማንም ሰው እንዲያውቅ
አልፈለገም። ሲያስተምራቸውም፥ «እኔ
የሰው ልጅ፥ በሰዎች ተይዜ ከተገደልኩ
በኋላ በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ» አላ
ቸው። 32 ደቀመዛሙርቱም የተናገረው አል
ገባቸውም። ጠይቀው መረዳቱንም ፈሩ።
33 ከዚያም ወደ ቅፍርናሆም ከተማ መጡ።
ወደ ማረፊያ ቤታቸው ከገቡ በኋላ፥ ኢየ
ሱስ፥ «በመንገድ ላይ ሳለን ትከራከሩበት
የነበረው ጉዳይ ምን ነበር?» ሲል ጠየቃ
ቸው። 34 እነርሱም ይከራከሩ የነበሩት 'እኔ
እበልጥ እኔ እበልጥ' እያሉ ስለነበር ይህንኑ
ለኢየሱስ መንገር አሳፈራቸው።
35 እርሱም ከተቀመጠ በኋላ ደቀመዛሙ
ርቱን ጠርቶ፥ «ከመከከላችሁ ከሁሉ መብ
ለጥ የሚፈልግ ቢኖር ከሁሉ አነስተኛ በመ
ሆን ሁሉንም ያገልግል» አለ። 36 ከዚያም
አንድ ሕፃን ልጅ አምጥቶ በመካከላቸው
አቆመ፤ አቅፎም እንዲህ አላቸው፥ 37 «እን
ደዚህ ያለውን ሕፃን በስሜ የሚቀበል፥ እኔን
ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን አባ
ቴን ይቀበላል።»
38 በዚህ ጊዜ ዮሐንስ፥ «መምህር ሆይ፥
አንድ ሰው በስምህ አጋንንት ሲያወጣ አየ
ነው። እንደ እኛም ስለማይከተልህ፥ ሁለተኛ
በስምህ አጋንንት ከሰው እንዳያስወጣ ከለከ
ልነው» አለ።
39 ኢየሱስም፥ «ማንም በስሜ አጋንንትን
ሊያወጣ ከቻለ፥ ወዲያው ተመልሶ ተቃዋ
ሚዬ ስለማይሆን አትከልክሉት። 40 የማይቃ
ወመን አጋራችን ነው። 41 ማንም ሰው የእኔ
ተከታዮች በመሆናችሁ ምክንያት አንድ
ብርጭቆ ውኃ እንኳን ቢሰጣችሁ ዋጋውን
አያጣም። 42 በሌላ በኩል ደግሞ፥ ማንም
ሰው በእኔ ከሚያምኑት ከእነዚህ ታናናሾች
አንዱን ከእምነቱ እንዲሰናከል ምክንያት
ከሚሆነው፥ ከባድ የወፍጮ ድንጋይ በአን
ገቱ ላይ ታሥሮ ወደ ጥልቅ ባሕር ቢጣል
ይሻለዋል።
43-44 «ስለዚህ እጅህ ኃጢአት እንድት
ሠራ ካደረገህ፥ እጅህን ያሳተውን የልብህን
ክፉ አሳብ ከእንተ አስወግድ፤ ከልብህ ክፉ

ምኞት ጋር ኖረህ እሳቱ ወደማይጠፋበት
ወደ ገሃነም ከመጣል ፥የልብህን ክፉ አሳብ
አስወግደህ ወደ ዘላለም ሕይወት መግባት
ይሻልሃል። 45-46 እግርህም ወደ ክፉ ቦታ
ከመራህ ፥ እግርህን ያሳተውን የልብህን ክፉ
አሳብ ቆርጠህ ጣለው። ከክፉ አሳብህ ጋር
ኖረህ ወደ ገሃነም ከመውረድ ይልቅ ከክፉ
ልብ ነፃ ሆነህ ወደ ዘላለም ሕይወት መግ
ባት ይሻልሃል።
47-48 «ዓይንህም ወደ ኃጢአት ከሳበህ ፥
ዓይንህን ያሳተውን የልብህን ክፉ ምኞት
አውጣና ጣለው። ከልብህ ክፉ ምኞት ጋር
የዘላለም ሥቃይ ወዳለበት ገሃነም ከምት
ጣል ፥ክፉ ምኞትህን አስወግደህ ወደ እግዚ
አብሔር መንግሥት መግባት ይሻልሃል።
49 መሥዋዕት ሁሉ በጨው እንደሚቀ
መም ፥ የሰው ሕይወትም እንዲሁ በእሳት
ይቀመማል።
50 «ጨው መልካም ነገር ነው ፥ነገር ግን
ጨው የጨውነቱን ጠባይ ካጣ ፥ ምግብን
የማያጣፍጥና እንዳይበላሽም የማይከላከል
ይሆናል። እናንተም ለዛና ጣዕማችሁን ያጣ
ችሁ አትሁኑ። እርስ በእርሳችሁም በሰላም
ኑሩ።»

ምዕራፍ 10

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከቅፍርናሆም ተነ
ሥቶ ወደ ደቡባዊ የይሁዳ ክፍልና ፥ከዮርዳ
ኖስ ወንዝ በስተምሥራቅ በኩል ወደሚገ
ኘው ሥፍራ ሄደ። ከዚያም ሲደርስ እንደ
ወትሮው ብዙ ሕዝብ ተሰበሰበ። እርሱም
እንደተለመደው ያስተምራቸው ጀመር።
2 በዚህ ጊዜ ከፈሪሳውያን መካከል ጥቂቶቹ
ሊያጠምዱት ፈልገው ፥ «ለመሆኑ መፋታት
ተፈቅዷልን?» ሲሉ ጠየቁት።
3 ኢየሱስም ፥ «ስለ ፍቺ ጉዳይ ሙሴ
ምን አዝዟል?» በማለት መልሶ ጠየቃ
ቸው።
4 እነርሱም ፥ «ሙሴማ ፥ ባል ሚስቱን
ሲፈታ ፥የፍቺ ወረቀቷን ይስጣት ብሎ ፈቅ
ዷል» አሉት።
5-7 ኢየሱስም ፥ «ሙሴ ይህንን ለምን እን
ዳለ ታውቃላችሁ? ምክንያቱን እኔ ልንገራ
ችሁ። ሙሴ ይህንን የተናገረው የልባችሁን
ደንዳናነት አይቶ እንጂ ፥ የእግዚአብሔር
ፈቃድ እንዲህ ሆኖ አይደለም። እግዚአብ
ሔር ከመጀመሪያው አንሥቶ ወንድና ሴት
ቢጋብቻ ተጣምረው ሳይለያዩ እንዲኖሩ አደ
ረገ። ስለዚህ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ከሚ
ስቱ ጋር ይጣመራል። 8 እነርሱም ሁለት
መሆናቸው ይቀርና አንድ አካል ይሆናሉ።
9 ስለዚህ እግዚአብሔር ራሱ ያጣመራቸውን
ማንም ሰው ሊለያያቸው አይገባም» አላ
ቸው።
10 ቆየት ብሎ ፥ ቤት ውስጥ ከደቀመዛሙ
ርቱ ጋር ብቻ ሳለ ፥ስለ ፍቺው ጉዳይ አንሥ
ተው ጠየቁት።
11 ኢየሱስም እንደሚከተለው አብራራላ
ቸው ፤ «አንድ ሰው ሚስቱን ፈትቶ ሌላ
ሴት ቢያገባ በሚስቱ ላይ አመነዝረ ማለት
ነው። 12 እንደዚሁም ባሏን ፈትታ ሌላ
ወንድ የምታገባ ሴት አመነዝረች ማለት
ነው።»
13 አንድ ጊዜ ፥ እናቶች ሕፃናት ልጆቻቸ
ውን እንዲዳስስላቸውና እንዲባርክላቸው
ወደ ኢየሱስ አመጡ። ደቀመዛሙርቱ ግን
በሚረባውም በማይረባውም ጉዳይ ኢየሱስን
እንዳያስቸግሩት ስላሰቡ ከለከሉዋቸው።
14 ኢየሱስ ግን ደቀመዛሙርቱ ያደረጉ
ትን አይቶ በማዘን እንዲህ አላቸው ፥ «ሕፃ
ናት ወደ እኔ ይምጡ ፤ አትከልክሉዋቸው።
የእግዚአብሔር መንግሥት የተዘጋጀው
እንደ እነርሱ ላሉት ስለሆነ አታባርሩዋ
ቸው። 15 እንዲያውም ፥ ማንም ሰው የእግዚ
አብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን ካልተቀ
በለ ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት ፍጹም
አይችልም።»
16 ከዚያም ሕፃናቱን አንድ በአንድ አቀ
ፋቸው ፤ እጁንም ጭኖ ባረካቸው።
17 ወደሌላ ቦታ ሊሄድ ሲል አንድ ሰው
ወደ እርሱ ሮጦ በመቅረብ ሰገደለትና ፥
«ደጉ መምህር ሆይ ፥ የዘላለም ሕይወት
ለመውረስ ምን ማድረግ ይኖርብኛል?»
ሲል ጠየቀው።
18 ኢየሱስም ፥ «ለምን ደግ ትለኛለህ?
ደግ እግዚአብሔር ብቻ ነው» አለውና ለጥ
ያቂው መልስ ለመስጠት ፥ 19 «አትግደል ፥
አታመንዝር ፥ አትስረቅ ፥ በውሸት አትመስ
ክር ፥ አታታልል ፥ አባትህንና እናትህን አክ
ብር የሚሉትን ትእዛዛት ታውቅ የለምን?»
አለው።
20 ሰውየውም ፥ «ከእነዚህ ከዘረዘርካቸው
ትእዛዛት ውስጥ አንዱን እንኳን አፍርሼ
አላውቅም» አለ። 21 ኢየሱስ ሰውየውን በፍ
ቅር ዓይን ተመለከተውና ፥ «እንግዲያው
አንድ ነገር ብቻ ይቀርሃል ፤ ያለህን ንብረት
ሁሉ ሽጠህ ገንዘቡን ለድሆች ስጥ። ዋጋህን
በሰማይ ታገኛለህ ፤ ከዚያም መጥተህ ተከተ
ለኝ» አለው።
22 ሰውየው በጣም ሀብታም ስለ ነበር

ይህንን ሲሰማ ፊቱ በኀዘን ጠቆረ ፤ እየተከ
ዘም ትቶአቸው ሄደ።
23 ኢየሱስም ሰውየውን በዓይኑ ተከተ
ለው፡ ወደ ደቀመዛሙርቱ ዘወር ብሎ ፥
«ለሀብታም ሰው መንግሥተ ሰማይ መግባት
በጣም ከባድ ነው!» አለ።
24 የተናገረው ቃል ደቀመዛሙርቱን አስ
ደነቃቸው። ኢየሱስ ግን መልሶ ፥ «ለሀብታ
ሞች መንግሥተ ሰማይ መግባት ምንኛ
ከባድ ነው! 25 ሀብታም ሰው መንግሥተ
ሰማይ ከሚገባ ፥ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾ
ልክ ይቀላል» አላቸው።
26 ደቀመዛሙርቱም እንደገና የባሰ ተገረ
ሙና ፥ «ታዲያ በዚህ ሁኔታ ማን ሊድን
ይችላል?» ተባባሉ።
27 ኢየሱስ ትኩር ብሎ እየተመለከታ
ቸው ፥ «ይህ በእግዚአብሔር እንጂ በሰው
ዘንድ ፍጹም አይቻልም። ለእግዚአብሔር
ግን የሚሳነው ነገር የለም» አላቸው።
28 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ፥ «እነሆ እኛ
ሁሉን ነገር ትተን ተከትለንሃል» አለው።
29 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ ፤
«አንድ ነገር ላረጋግጥላችሁ እወዳለሁ። ስለ
እኔ ፍቅርና ወንጌልን ለሰዎች ለማዳረስ
ብሎ ቤቱን ፥ ወንድሞቹን ፥ እኅቶቹን ፥ እናትና
አባቱን ፥ ልጆቹን ወይም ንብረቱን ያጣ
30 ማንኛውም ሰው በዚህ ዘመን በስደት
ውስጥ እያለ እንኳን ፥ እነዚህን ያጣቸውን
ነገሮች ቤት ፥ እናት ፥ አባት ፥ ወንድም ፥ እኅት ፥
ልጆችና ንብረት መቶ እጥፍ የማያገኝ
የለም። በሚመጣው ዓለም ደግሞ የዘላለ
ምን ሕይወት ያገኛል።
31 «ዛሬ የፊተኞች ሆነው የሚታዩ የኋለ
ኞች ይሆናሉ ፥ ዛሬ የኋለኞች ናቸው ብለን
የምንገምታቸው ደግሞ የፊተኞች ይሆ
ናሉ።»
32 ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞ
ጀመሩ። ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ ፊት
ለፊት ቀደም ብሎ ይሄድ ነበር። የደቀመዛ
ሙርቱ ልብ በመደነቅ ሲሞላ የተከተሉት
ሌሎች ደግሞ ፍርሃት አደረባቸው። ኢየ
ሱስ አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት ወደ
ዳር ወጣ አድርጎ ኢየሩሳሌም ሲገቡ ምን
እንደሚደርስበት ዳግመኛ እንዲህ ሲል ገለ
ጸላቸው።
33 «ኢየሩሳሌም ከተማ ስንደርስ ፥ ተይዜ
በካህናት አለቆችና በአይሁድ ሃይማኖት
መምህራን ፊት እቀርባለሁ። እነርሱም
የሞት ፍርድ ይፈርዱብኛል። የሞት ፍር
ዱም እንዲፈጸምብኝ ለሮማውያን ባለሥል
ጣኖች አሳልፈው ይሰጡኛል። 34 እነርሱም
ከዘበቱብኝና ከተፉብኝ ፥ እንዲሁም ከገረፉኝ
በኋላ ይገድሉኛል። ነገር ግን ከሦስት ቀን
በኋላ ከሞት እነሣለሁ።»
35 ከዚያም የዘብዴዎስ ልጆች ፥ ያዕቆብና
ዮሐንስ ፥ ወደ ኢየሱስ ቀረብ አሉና ፥ «አንድ
ነገር እንድታደርግልን እንፈልግ ነበር»
አሉት።
36 እርሱም ፥ «ምን እንዳደርግላችሁ ትፈ
ልጋላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው።
37 እነርሱም ፥ «በመንግሥትህ አንዳችን
ከዙፋንህ በስተቀኝ አንዳችን በስተግራ እን
ድንቀመጥ ፍቀድልን» አሉት።
38 ኢየሱስም ፥ «የምትለምኑትን አታው
ቁም። ለመሆኑ እኔ የምጠጣውን ጽዋ መጠ
ጣት ትችላላችሁ? እኔስ የምጠመቀውን
ጥምቀት መጠመቅ ትችላላችሁ?» አላ
ቸው።
39 እነርሱም ፥ «አዎን ፥ እንችላለን» አሉ።
ኢየሱስም ፥ «በእርግጥ እኔ የምጠጣውን
ጽዋ ልትጠጡ ፥ የምጠመቀውንም ጥምቀት
ልትጠመቁ ትችላላችሁ። 40 ነገር ግን ከዙ
ፋኔ ቀኝና ግራ እንድትቀመጡ የምወስነው
እኔ አይደለሁም። ይህን ለተዘጋጀላቸው
የሚሰጠው እግዚአብሔር አብ ነው» አላ
ቸው።
41 አሥሩ ደቀመዛሙርት ያዕቆብና ዮሐ
ንስ ኢየሱስን ምን እንደጠየቁት ባወቁ ጊዜ
በጣም ተቆጡ። 42 ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
በአንድነት ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፤ «እንደ
ምታውቁት በአሕዛብ ዘንድ ነገሥታትና
ገዥዎቻቸው ፥ ሥልጣናቸው ይታወቅላቸው
ዘንድ ከበታቻቸው ያሉትን ሰዎች ሰጥ ለጥ
አድርገው ያስተዳድሯቸዋል። 43 በእናንተ
ዘንድ ግን እንደዚህ መሆን አይገባውም።
ከእናንተ መካከል ትልቅ ለመሆን የሚፈ
ልግ የሁሉም አገልጋይ ይሁን። 44 የሁሉ
በላይ መሆን የሚፈልግ ደግሞ የሁሉ ባርያ
ይሁን። 45 እኔ ራሴ እንኳን ወደዚህ ዓለም
የመጣሁት ሰዎች እንዲያገለግሉኝ ሳይሆን ፥
ላገለግላቸውና ሕይወቴንም ለብዙዎች ቤዛ
አድርጌ ለመስጠት ነው»። 46 ከዚህ በኋላ
ኢያሪኮ ከተማ ገቡ። ከኢያሪኮ ከተማ
ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተላቸው። ከከተ
ማው ወጣ እንዳሉ ፥ የጢሜዎስ ልጅ ዓይነ
ስውሩ በርጢሜዎስ መንገድ ዳር ተቀምጦ
ይለምን ነበር።
47 የናዝሬቱ ኢየሱስ በአካባቢው መድረ
ሱን እንደሰማ ፥ «የዳዊት ልጅ ኢየሱስ
ሆይ ፥ እባክህን ማረኝ!» እያለ ይጮኽ

ጀመር።
48 አንዳንድ ሰዎችም ፥ «ዝም በል!»
በማለት ተቆጡት። እርሱ ግን ፥ «የዳዊት
ልጅ ኢየሱስ ሆይ ፥ እባክህን ማረኝ!» በማ
ለት ጩኸቱን ይበልጥ ቀጠለ።
49 ኢየሱስም ጩኸቱን እንደሰማ ቆም
አለና ፥ «ጥሩት ፥ ወደ እኔ ይምጣ» አለ ፥
ሰዎቹም ፥ «ደስ ይበልህ ፡ ኢየሱስ ስለጠራህ
ተነሥተህ ፊቱ ቅረብ» አሉት ፡ 50 በርጢሜ
ዎስም ከተቀመጠበት ዘሎ ተነሳና የለበሰ
ውን ደበሎ እውልቆ ጥሎ ኢየሱስ ፊት
ቀረበ ፡
51 ኢየሱስም ፥ «ምን እንዳደርግልህ ትፈ
ልጋለህ?» ሲል ጠየቀው ፡ በርጢሜዎስም ፥
«መምህር ሆይ ፥ እንዳይ አድርገኝ!» አለ ፡
52 ኢየሱስም ፥ «በሰላም ሂድ! እምነትህ
አድኖሃል» አለው ፡ ዓይነ ስውር የነበረውም
ሰው ወዲያው ማየት ቻለ ፡ ኢየሱስንም ተከ
ትሎት ሄደ ፡

ምዕራፍ 11

1 ከኢየሩሳሌም ወጣ ብሎ ፥ ደብረ ዘይት
ተራራ አጠገብ ወደሚገኙት ቤተ ፋጌና
ቢታንያ ወደተባሉት መንደሮች ሲደርሱ ፥
ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ
ሲል ላካቸው ፡
2 «እዚያ ማዶ ወዳለው መንደር ሂዱ ፡
እዚያም ስትደርሱ ማንም ሰው ተቀምጦበት
የማያውቅ የአህያ ውርንጫ ታሥሮ ታገኛላ
ችሁ ፡ ፍቱና ይዛችሁ አምጡት ፡ 3 ማንም
ሰው ፥ ‘ለምንድን ነው ውርንጫውን የምት
ፈቱት?’ ቢላችሁ ፥ ‘ጌታችን ስለሚያስፈል
ገው ነው ፤ በቶሎ ይመልሰዋል’ በሉ ፡»
4-5 ሁለቱ ደቀመዛሙርት ወደ መንደሩ
ሲገቡ ኢየሱስ እንዳላቸው የአህያ ውርንጫ
በመንገድ ዳር በሚገኝ አንድ ቤት ደጃፍ
ታሥሮ አገኙ ፡ ውርንጫውን ፈትተው ሊወ
ስዱ ሲሉ በአካባቢው የነበሩት ሰዎች ፥
«ለምን ትፈቱታላችሁ?» ብለው ጠየቋ
ቸው ፡ 6 ሁለቱ ደቀመዛሙርትም ኢየሱስ
ያዘዛቸውን ሲገልጹላቸው ሰዎቹ ዝም አሏ
ቸው ፡
7 ከዚያም የአህያውን ውርንጫ ወደ ኢየ
ሱስ ይዘው መጡ ፡ ደቀመዛሙርቱ ልብሳቸ
ውን በውርንጫው ጀርባ ላይ በማንጠፍ
ኢየሱስ እንዲቀመጥበት አዘጋጁ ፡
8 ኢየሱስ በውርንጫው ላይ ተቀምጦ
በሕዝቡ መካከል በሚሄድበት ጊዜ ፥ ብዙ
ሰዎች መደረቢያቸውን በሚያልፍበት መን
ገድ ላይ ያነጥፉ ፥ ሌሎችም የዘንባባ ቅርን
ጫፍ እየቆረጡ ይጐዘጉዙ ነበር ፡
9 ከፊትና ከኋላው ይከተሉት የነበሩት
ሰዎችም ፥ «ሆሣዕና! በጌታ ስም የሚመጣ
የተባረከ ይሁን ፡ 10 በመምጣት ላይ ያለው
የአባታችን የዳዊትም መንግሥት የተባረከ
ይሁን ፡ ሆሣዕና በሰማያት!» እያሉ ይጮኹ
ነበር ፡
11 ከዚያም ኢየሩሳሌም ከተማ እንደገባ
ወደ ቤተ መቅደስ ሄደ ፡ በቤተ መቅደሱም
አካባቢ የሚፈጸመውን ነገር ሁሉ በጥንቃቄ
ተመለከተ ፡ በመምሽት ላይ ስለ ነበር
አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት አስከትሎ
ወደ ቢታንያ ሄደ ፡
12 በማግስቱ ከቢታንያ ወደ ኢየሩሳሌም
ሲመለሱ ኢየሱስ ራብ ተሰማው ፡ 13 አንድ
የለመለመ የበለስ ዛፍ ከመንገድ ዳር አየና ፥
ፍሬ እንዳለው በማለት ወደ በለሱ ዛፍ
ተጠጋ ፡ ነገር ግን የበለሱ ዛፍ ፍሬ የሚሰጥ
በት ወራት ስላልነበረ ፥ ከቅጠል በቀር
ምንም አላገኘበትም ፡
14 ኢየሱስም ዛፉን ፥ «ምን ጊዜም ፍሬ
አይብቀልብህ!» ብሎ ረገመው ፡ ይህንንም
ሲናገር ደቀመዛሙርቱ ይሰሙት ነበር ፡
15 ኢየሩሳሌም እንደ ደረሱ ፥ ኢየሱስ ወደ
ቤተመቅደስ ገብቶ በቤተ መቅደሱ ውስጥ
የንግድ ሥራ ያካሂዱ የነበሩትን ነጋዴዎ
ችና ደንበኞቻቸውን ማስወጣት ጀመረ ፡
የገንዘብ መንዛሪዎችን ጠረጴዛና የርግብ
ሻጮችን መደብር ገለባበጠ ፡ 16 ሸቀጣ ሸቀ
ጣቸውን ይዘው ወደ መቅደሱ የሚገቡትን
ሁሉ አገዳቸው ፡
17 እንዲህም አላቸው ፥ «በመጽሐፍ
ውስጥ ‘ቤቴ ለሰዎች ሁሉ የጸሎት ሥፍራ
ይሆናል’ ተብሎ ተጽፎአል ፡ እናንተ ግን
የሌቦች ዋሻ አደረጋችሁት ፡»
18 የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራን ኢየሱስ ቤተ መቅደስ
ውስጥ ያደረገውን ሲሰሙ ፥ ሊገድሉት የሚ
ችሉበትን መንገድ መፈለት ጀመሩ ፡ ምክን
ያቱም ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ በመማረኩ
ኢየሱስን ፈርተውት ስለነበር ነው ፡
19 ማምሻው ላይ ኢየሱስና ደቀመዛሙ
ርቱ እንደ ልማዳቸው ከከተማይቱ ወጥተው
ሄዱ ፡ 20 በሚቀጥለው ቀን ጠዋት ደቀመዛ
ሙርቱ ኢየሱስ የረገመውን የበለስ ዛፍ
ከሥር እስከ ጫፉ ደርቆ አዩ ፡ 21 ጴጥሮስም
ኢየሱስ የተናገረው ትዝ አለውና ፥ «ተመል
ከት መምህር! የረገምከው ዛፍ ደርቆል!»
አለ ፡
22-23 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን እንዲህ

አላቸው ፥ «በእግዚአብሔር እምነት ይኑራ
ችሁ። እምነት ካላችሁ ይህንን ተራራ
ከዚህ ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ግባ ብትሉ ፥
ተነሥቶ ይገባል። ከእናንተ የሚፈለገው
ማመን ብቻ ነው። 24 እውነቱን ልንገራ
ችሁ። በእምነት የምትለምኑትን ማንኛው
ንም ነገር ታገኛላችሁ። 25 ነገር ግን ለጸ
ሎት በምትዘጋጁበት ጊዜ የሰማዩ አባታ
ችሁ የሠራችሁትን ኃጢአት ይቅር እንዲላ
ችሁ ፥ ቂም የያዛችሁባቸውን ሰዎች ይቅር
በሉ። ይቅር ባትሉ የሰማዩ አባታችሁ የናን
ተንም ኃጢአት ይቅር አይላችሁም።»

26-28 ከዚያም ኢየሩሳሌም ከተማ
ደረሱ። ኢየሱስ ቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ
ውስጥ በመዘዋወር ላይ ሳለ ፥ የካህናት አለ
ቆች ፥ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና የአ
ገር ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ቀርበው ፥
«ኧረ ለመሆኑ ነጋዴዎችን ከመቅደሱ
ውስጥ እንድታባርር ሥልጣን የሰጠህ ማን
ነው?» አሉት።

29 ኢየሱስም ፥ «ለማቀርብላችሁ ጥያቄ
መልስ ከሰጣችሁኝ ፥ እኔም የጠየቃችሁኝን
እመልሳለሁ። 30 መጥምቁ ዮሐንስ የተላ
ከው ከእግዚአብሔር ነው? ወይስ ከሰው?
በሉ መልሱን ስጡኝ» አላቸው።

31 እነርሱም እርስ በእርሳቸው ፥ «ምን
ብለን እንመልስለት? ከእግዚአብሔር ነው
የተላከው ብንል ፥ 'ታዲያ ለምን አልተቀበላ
ችሁትም?' ሊለን ነው። 32 ከሰው ነው የተ
ላከው እንዳንለው ደግሞ ፥ ሕዝቡ ዮሐንስን
ነቢይ አድርጎ ስለሚያምን ተቃውሞ ያጋጥ
መናል» ተባባሉ። 33 ስለዚህ ፥ «አናውቅም»
ለጥያቄህ መልስ የለንም» አሉት። ኢየሱ
ስም ፥ «እንግዲያውስ እኔም በምን ሥልጣን
እነዚህን ነገሮች እንደማደርግ አልነግራች
ሁም» አላቸው።

ምዕራፍ 12

1 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡ በምሳሌ
ዎች እንዲህ ሲል ይናገራቸው ጀመር።
«አንድ ሰው የወይን አትክልት ተከለና ዙሪ
ያውን አጥር አጠረበት። እንዲሁም ለወይኑ
መጭመቂያ የሚያገለግል ጉድጓድ ቆፈረ።
የወይኑን አትክልት ለሚጠብቁለት ዘበኛም
ማማ ሠራ። ከዚያ በኋላ የአትክልቱን ቦታ
በግብርና ለሚተዳደሩ ሰዎች አከራይቶ ወደ
ሩቅ አገር ሄደ። 2 የወይን ፍሬ መሰብሰቢያ
ጊዜ ሲደርስ ድርሻውን ተቀብሎ እንዲያመ
ጣለት ከአገልጋዮቹ አንዱን ላከ። 3 ገበሬ
ዎቹ ግን መልእክተኛውን ደብድበው ባዶ
እጁን ሰደዱት።

4 «የእርሻው ባለቤት እንደገና ሌላ መል
እክተኛ ላከ። ገበሬዎቹ ይህንንም መልእክ
ተኛ ይዘው ጭንቅላቱን በድንጋይ ፈንክተ
ውና አዋርደው መለሱት። 5 ለሦስተኛ ጊዜ
ሌላ መልእክተኛ ላከ። ያንንም ይዘው ገደ
ሉት። ከእርሱ በኋላ የተላኩትንም አንዳንዶ
ቹን ይዘው ገደሉአቸው ፤ የቀሩትንም ደብድ
በው አባረሯቸው። 6 የአትክልቱም ባለቤት ፥
'የምወደውን አንድ ልጄን ብልከው እርሱን
በአክብሮት ይቀበሉታል' ብሎ በማሰብ ወደ
ገበሬዎቹ ላከው።

7 «ገበሬዎቹ ግን ፥ 'ይህማ አባቱ ሲሞት
ይህን የአትክልት ቦታ የሚወርሰው ነው ፤
ይዘን እንግደለው ፤ እርሱ ከሞተ ርስቱ የእኛ
ይሆናል' በመባባል 8 ይዘው ገደሉት። ሬሣ
ውንም ከአትክልቱ ቦታ ውጭ ጣሉት።

9 «የእርሻው ባለቤት ይህንን ሲሰማ ምን
የሚያደርግ ይመስላችኋል? እርሱ ራሱ
መጥቶ ገበሬዎቹን ከገደለ በኋላ የአትክል
ቱን ቦታ ለሌሎች ገበሬዎች ያከራያል ፤
10 ለመሆኑ የሚከተለውን ቃል ከቅዱሳት
መጻሕፍት ማንበባችሁን አታስታውሱምን?
'ግንበኞች የናቁት ድንጋይ ፥ የማዕዘኖች ማዕ
ዘን ሆነ። 11 ይህም አስደናቂ የሆነ የጌታ
ሥራ ነው።'»

12 የካህናት አለቆች ፥ የአይሁድ ሃይማኖት
መምህራንና የአገር ሽማግሌዎች ኢየሱስ
በተናገረው ምሳሌ ውስጥ የተጠቀሱት
«ክፉ ገበሬዎች» እነርሱን የሚመለከቱ
መሆናቸውን ስለተረዱ ፥ ሊይዙት ፈልገው
ሕዝቡን ስለ ፈሩ ተውት። 13 ነገር ግን እነ
ዚህ የአይሁድ ሕዝብ መሪዎች ፥ አንዳንድ
ፈሪሳውያንና የሄሮድስ ወገኖች ኢየሱስን
በንግግር አሳስተው እንዲያሲዙት ላኳቸው።
14 የተላኩትም ሰዎች ኢየሱስን እንዲህ
አሉት ፥ «መምህር ሆይ ፥ አንተ መቼም እው
ነትን ያለ ምንም ፍርሃት እንደምታስተምር
እናውቃለን። የእግዚአብሔርንም መንገድ
ያለ ምንም ይሉኝታና ሥጋት ቀጥተኛ
በሆነ መንገድ በትምህርትህ ታመለክታለህ።
እኛ አሁን ልንጠይቅህ የምንፈልገው አንድ
ነገር አለ። ለመሆኑ ፥ ለሮም መንግሥት
ቀረጥ መክፈል ይገባል? ወይስ አይገባም?»

15 ኢየሱስም ተንኰላቸውን ስላወቀ ፥
«እስቲ ሳንቲም ካላችሁ አሳዩኝና የጠየቃች
ሁኝን ጥያቄ እመልስላችኋለሁ» አላቸው።

16 እነርሱም ሳንቲሙን ከኪሳቸው አው
ጥተው ሰጡት። እርሱም ፥ «በዚህ ሳንቲም
ላይ የታተመው ምስልና የተጻፈው ስም

የማን ነው?» ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም፥
«የሮም ንጉሥ ምስልና ስም ነው» አሉት።
17 ኢየሱስም ፥ «እንግዲያውስ ፥ የሮም
ንጉሥ የሆነውን ነገር ሁሉ ለሮም ንጉሥ
ስጡ ፤ ለእግዚአብሔር መስጠት የሚገባች
ውን ደግሞ ለእግዚአብሔር ስጡ» አላ
ቸው። ኢየሱስ የሰጣቸው መልስ ያልጠበቁ
ትና ያላሰቡት ነበርና ግራ ተጋቡ።
18 ከዚህ በኋላ፥ ‘የሙታን ትንሣኤ የሚ
ባል ነገር የለም’ የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ
ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት ፥
19 «መምህር ሆይ፥ሙሴ የሰጠን ሕግ፥አንድ
ሰው ልጅ ሳይወልድ ከሞተ የሚቺ ወን
ድም ሚስቱን ያግባና ስም መጥሪያ ልጅ
ይውለድለት ይላል። 20-22 ባንድ ወቅት
ሰባት ወንድማማች ነበሩ። የሁሉም ታላቅ
ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ። ሁለ
ተኛው ወንድም የሚች ወንድሙን ሚስት
አግብቶ ሲኖር ፥ እርሱም ልጅ ሳይወልድ
ሞተ። ሦስተኛውም በተራው አገባትና እር
ሱም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። በዚህ ዓይነት
ሰባቱም ወንድማማች አንዲቷን ሴት በየ
ተራ አግብተው ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ።
በመጨረሻ ሴትዮዋም ሞተች። 23 ለማወቅ
የምንፈልገው ፥ይህችን ሴት ሰባቱም ወንድ
ማማች ያገቧት በመሆኑ፥በትንሣኤ ቀን የማ
ንኛቸው ሚስት ትሆናለች?»
24 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው።
«እንደዚህ ያለው ስሕተት ውስጥ የምትወ
ድቁት የቅዱሳት መጻሕፍትን ትርጉምም
ሆነ የእግዚአብሔርን ኃይል ካለማወቃችሁ
የተነሣ ነው። 25 በትንሣኤ ዕለት ሙታን
ሲነሡ ፥ እንደ ሰማይ መላእክት ይኖራሉ
እንጂ አያገቡም አይጋቡም።
26 «ስለ ሙታን ትንሣኤ ግን፥እግዚአብ
ሔር ሙሴን ከሚነደው ቁጥቋጦ፥ ‘እኔ የአ
ብርሃም ፥ የይስሐቅ ፥ የያዕቆብ አምላክ ነኝ’
ብሎ እንዳናገረው ከኦሪት ዘጸአት ውስጥ
አላነበባችሁምን?
27 «እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ
የተናገረው ፥ እነዚህ ሰዎች በሥጋ ከሞቱ
ብዙ መቶ ዓመታት ቢያልፍም ፥በሕይወት
ከእርሱ ጋር ስለሚኖሩ ነበር። ስለዚህ እግዚ
አብሔር የሕያዋን እንጂ የሙታን አምላክ
አይደለም። ያለበለዚያማ እግዚአብሔር በሕ
ይወት የማይኖሩትን ሰዎች ስም ጠርቶ ፥
‘አምላካቸው ነኝ’ ባላለም ነበር። እናንተ
ግን እጅግ አድርጋችሁ ተሳስታችኋል።»
28 ይህ ሁሉ ሲሆን በአጠገባቸው ቆሞ
ክርክራቸውን ያዳምጥ የነበረ የአይሁድ ሃይ
ማኖት መምህር የኢየሱስን እንጀት የሚያ
ርስ መልስ ከሰማ በኋላ ፥ እንዲህ ሲል ጠየ
ቀው ፤ «ከእግዚአብሔር ትእዛዛት መካከል
በጣም ከፍተኛው የትኛው ነው?»
29-30 ኢየሱስም ፥ «የመጀመሪያው ትእዛዝ
‘እሥራኤል ሆይ ፥ስማ፥እግዚአብሔር አምላ
ክህ አንድ አምላክ ነው ፤ አንተም እርሱን
በፍጹም ልብህ ፥ በፍጹም ነፍስህ ፥ በፍጹም
አሳብህና በፍጹም ኃይልህ ውደድ’ የሚ
ለው ሲሆን ፥ 31 ሁለተኛው ደግሞ፥ ‘ራስህን
የምትወደውን ያህል ጐረቤትህን ውደድ’
የሚለው ነው። ከእነዚህ የሚበልጥ ሌላ
ከፍተኛ ትእዛዝ የለም» ብሎ መለሰለት።
32 የሃይማኖት መምህሩም ኢየሱስን ፥
«መምህር ሆይ ፥ ‘እግዚአብሔር አንድ
ነው ፤ ከእርሱም በቀር ሌላ አምላክ የለም’
ብለህ የተናገርከው እውነተኛ ነገር ነው።
33 ስለዚህም የተትረፈረፈ መሥዋዕት ለእግ
ዚአብሔር ከማቅረብ ይልቅ፥እግዚአብሔርን
በፍጹም ልቤ ፥በፍጹም ነፍሴ ፥በፍጹም አሳ
ቤና በፍጹም ኃይሌ መውደድ ፥ ሰውንም
ሁሉ እንደራሴ አድርጌ መውደድ እንደሚ
በልጥ አውቃለሁ» አለ።
34 ኢየሱስም የአይሁድ ሃይማኖት ሙም
ህሩ አስተውሎ መመለሱን ተገንዝቦ ፥ «አን
ተስ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቅህ አይ
ደለህም» አለው። ከዚህ በኋላ ማንም ሰው
ለኢየሱስ ጥያቄ ሊያቀርብለት የደፈረ አልነ
በረም።
35 ከዚያም ኢየሱስ በቤተ መቅደስ አካ
ባቢ በሚያስተምርበት ጊዜ እንዲህ ብሎ
ጠየቀ ፤ «የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን
‘መሲሑ ከዳዊት ወገን መምጣት አለበት’
የሚሉት ለምንድን ነው? 36 ዳዊት ራሱ
በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ፥ ‘ጌታ ጌታዬን፥
‘ጠላቶችህን ከእግርህ ሥር እስከጥልልህ
ድረስ በቀኝ ተቀመጥ’ አለው’ ብሎ ተናግ
ሯል። 37 ዳዊት መሲሑን ‘ጌታዬ’ ብሎ
ከጠራው እንዴት አድርጎ ልጁ ሊሆን ይች
ላል?» ትምህርቱን ከሚሰሙት መካከል
አብዛኛዎቹ በጥሞናና በደስታ ይሰሙት
ነበር።
38 ትምህርቱን በመቀጠል እንዲህ አለ።
«ረጃጅም ልብስ ለብሰው ፥ በዕውቀታቸው
በመመካት ወዲያና ወዲህ እየዞሩ በገበያ
ቦታ ሰው ሁሉ እንዲያከብራቸው ከሚፈ
ልጉ ፥ 39 ወደ ጸሎት ቤትና ወደ ግብዣ
ቦታ ሲሄዱ የክብር ወንበር ለማግኘት ከሚ
ሽቀዳደሙ ፥የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን
ተጠንቀቁ። 40 እነዚህ ሐፍረት የሌላቸው

መምህራን ባሎቻቸው የሞቱባቸውን ሴቶች ገንዘብ እያታለሉ ያግበሰብሳሉ። ይህ ሥራ ቸው እንዳይታወቅባቸውም ጸሎተኛ ለመ ምሰል በጉባኤ ላይ ረጅም ጸሎት ያደር ሳሉ። ከዚህም የተኑሣ የሚደርስባቸው ቅጣት እጅግ የከበደ ነው።»

41 ይህንን ከተናገረ በኋላ በቤተ መቅደሱ ግቢ የምጽዋት ገንዘብ ወደሚሰበስቡበት ቦታ ሄዶ ተቀመጠ። ከዚያም ሰው ሁሉ እየ መጣ በምጽዋት ሳጥኑ ውስጥ ገንዘብ ሲጥል ይመለከት ጀመር። ሀብታም የሆኑ ብዙ ሰዎች በርከት ያለ ገንዘብ ሲሰጡ እየ። 42 በዚህ ጊዜ አንዲት ባሏ የሞተባት ድሀ ሴትም መጥታ ሁለት ሳንቲሞች ስትሰጥ ተመለከተ።

43-44 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፦ «እውነቱን ልንገራችሁ፦ ይህች ድሀ ሴት ከሀብታሞቹ ሁሉ የበለጠ ምጽዋት አቅርባለች። ምክንያቱም እነርሱ የሰጡት ከትርፋቸው ሲሆን ፥ እርሷ ግን ካላት ምንም ሳታስቀር ሰጥታለች» አላ ቸው።

ምዕራፍ 13

1 በዚያኑ ዕለት ከቤተ መቅደስ በመው ጣት ላይ ሳለ ፥ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ ፥ «መምህር ሆይ ፥ እነዚህ ሕንጻዎች እንዴት ግዙፍና ውብ ሆነው እንደተሠሩ ታያለህ?» አለው። 2 ኢየሱስም፥ «አዎን፥ እንዲህ እንደ ምታየው ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተክቦ አይ ቀርም። አንድ ቀን ሁሉም ይፈርሳል» ሲል መለሰለት።

3-4 ኢየሱስ ፥ ከኢየሩሳሌም ከተማ ባሻገር በቤተ መቅደሱ ትይዩ በሚገኘው የደብረ ዘይት ተራራ ሥር ተቀምጦ ሳለ ፥ጴጥሮስ፥ ያዕቆብ ፥ ዮሐንስና እንድርያስ ብቻቸውን ወደ እርሱ ቀርበው ፥ «አሁን ያልከው ሁሉ የሚሆነው መቼ ነው? ጊዜው ሲቃረብ ምልክቱ ምንድን ነው? እስቲ አስረዳን?» ሲሉ ጠየቁት።

5 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤ «ማንም እንዳያሳስታችሁ ተጠንቀቁ። 6 ብዙዎች፥ 'እኔ መሲሕ ነኝ' በማለት ይመ ጣሉ ፤ ብዙ ሰዎችንም ያስታሉ። 7 በቅርብም ሆነ በሩቅ ቦታ የሚደረገውን ጦርነትና የጦ ርነትንም ወሬዎች ትሰማላችሁ። ሆናም በዚህ አትደነቁ። ይህ ሊፈጸም የሚገባው ምልክት እንጂ ፥የመጨረሻው ጊዜ ገና ይመ ጣል።

8 «አንድ ሕዝብ ከሌላው ሕዝብ ፥ መንግ ሥት ከመንግሥት ጋር ጦርነት ይገጥማሉ። በብዙ አገሮችም የመሬት መንቀጥቀጥ ፥ ራብና ሁከት ይሆናል። ይህ ሁሉ ወደፊት ለሚደርሰው መከራ ዋዜማ ነው። 9 እነዚህ ሁኔታዎች በመፈጸም ላይ መሆናቸውን ስታዩ ተዘጋጁ። የእኔ ተከታዮች በመሆናች ሁም ፥ ተይዛችሁ ትታሠራላችሁ ፤ በምኩራ ቦች ውስጥ ትገረፋላችሁ ፤ ተከሰሳችሁ በነገ ሥታትና በአገር አስተዳዳሪዎች ፊት ለፍ ርድ ትቀርባላችሁ። ይህም በሚሆንበት ጊዜ ስለ ወንጌል ቃል ለመመስከር አመቺ ይሆን ላችኋል። 10 ከሁሉ አስቀድሞ የወንጌል ቃል ለዓለም ሕዝብ ሁሉ መሰበክ ይኖርበ ታል። 11 ተይዛችሁ ለፍርድ በምትቀርቡ በት ጊዜ፥ 'ለመከላከያ የሚጠቅመን መልስ ምን ይሆን?' ብላችሁ አትጨነቁ። እግዚአ ብሔር የሚሰጣችሁን ቃል ዝም ብላችሁ ተናገሩ። በዚያን ጊዜ የምትናገሩት እናንተ ሳትሆኑ መንፈስ ቅዱስ ራሱ በእናንተ ውስጥ ሆኖ ነውና።

12 «ያን ጊዜ ወንድም ወንድሙን፥አባት ልጁን ፥ ልጅም ወላጆቹን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል። 13 የእኔ በመሆናችሁም በሰው ሁሉ ዘንድ ትጠላላችሁ። ነገር ግን እስከ መጨረሻው እኔን ሳይክዱ በእምነታቸው የሚጸኑ ሁሉ ይድናሉ።

14 «ቀደም ሲል በነቢዩ ዳንኤል የተነገ ረው ፥ በመቅደሱ ውስጥ መገኘት የማይገባ ውን ርኩስ ነገር በዚያ ቆሞ ስታዩ (ይህንን የምታነቡ ሁሉ በሚገባ አስተውሉ) ያን ጊዜ–የምትችሉ ከሆነ–ወደ ይሁዳ ተራራ ዎች ሽሹ። 15-16 በዚያን ጊዜ በሠገነት ላይ ከሆናችሁ ፥ ወደ ቤታችሁ ተመልሳችሁ አት ግቡ። በእርሻ ሥራ ላይም ከሆናችሁ ፥ ገን ዘብ ለመያዝና ልብስ ለመቀየር ወደ ቤታ ችሁ አትመለሱ።

17 «በእነዚያ ቀናት ለእርጉዞችና ወል ደው ለሚያጠቡ ወዮላቸው! 18 ሽሽታችሁ በክረምት ወራት እንዳይሆን ጸልዩ። 19 ምክ ንያቱም ፥ በዚያን ወራት የሚደርሰው ጭን ቅና መከራ ፥ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ታይቶ የማይታወቅ ፥ወደፊትም የማይታይ ይሆናል። 20 እግዚአብሔር እነዚ ያን የመከራ ቀኖች ባያሳጥር ኖሮ ፥ በዓለም ላይ ማንም አይተርፍም ነበር። ነገር ግን ስለተመረጡት ሰዎች ሲል ፥ እግዚአብሔር እነዚያን ቀኖች ያሳጥራቸዋል።

21 «ስለዚህ ማንም ሰው ወደ እናንተ መጥቶ ፥ 'መሲሑ ይህ ነው ፥ ወይም ያ ነው ፥ ቢላችሁ አትመኑ። 22 ምክንያቱም በዚያን

ወራት ድንቅ የሆኑ ተአምራቶችን የሚሠሩ
የሐሰት ነቢያትና የሚቻላቸው ከሆነም በእ
ግዚአብሔር የተመረጡትን እንኳን የሚያሳ
ስቱ፣ ‘ክርስቶስ ነን’ የሚሉ ሐሰተኞች ነቢ
ያት ይነሣሉ። 23 ስለዚህ አስቀድሜ ነግሬአ
ችኋለሁና ተጠንቀቁ!
24 «ይህ ሁሉ መከራ ካለፈ በኋላ ፀሐይ
ትጨልማለች ፤ ጨረቃም ብርሃንዋን ታጣ
ለች። 25 የሰማይ ከዋክብትም ይወድቃሉ ፤
የጠፈር ኃይላትም ይናወጣሉ።
26 «ከዚህ ሁሉ በኋላ ክርስቶስ በታላቅ
ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ፥ ሰው ሁሉ
ያየዋል። 27 ከመላው ዓለምና ከአራቱ ነፋ
ሳት የመረጥኋቸውን እንዲሰበስቡ መላእክ
ትን ወደ ምድርና ሰማይ ጻርቻ እልካቸዋ
ለሁ።
28 «ከበለስ ዛፍ የሚከተለውን ትምህርት
መቅሰም ትችላላችሁ። የበለስ ዛፍ ቅርንጫ
ፎች አቆጥቁጠውና ቅጠሎቹም ለምልመው
ስታዩ ፥ የበጋ ወራት መቃረቡን ታውቃላ
ችሁ። 29 እንደዚሁም እነዚህ የነገርኳችሁ
ነገሮች ተፈጽመው ስታዩ ፥ የመምጫዬ ጊዜ
መቅረቡን እወቁ።
30 «እውነቱን እነግራችኋለሁ። እነዚህ
ነገሮች ሁሉ እስኪፈጸሙ ድረስ በዚያን
ጊዜ ያለው ትውልድ አያልፍም። 31 ሰማ
ይና ምድር ያልፋሉ ፤ ቃሌ ግን ለዘላለም
ጸንቶ ይኖራል።
32 «ሆኖም ፥ ይህ ሁሉ የሚፈጸምበትን
ቀንና ሰዓት፥ ከአባቴ በስተቀር የሰማይ መላ
እክትም ሆኑ እኔም አናውቅም። 33 ስለዚህ
የመምጫዬ ቀኑ መቼ እንደሆነ ስለማታ
ውቁ ነቅታችሁ ጠብቁ። 34 የእኔ አመጣጥ፥
አገልጋዮቼ የተመደበላቸውን ሥራ እየሠሩ
እንዲቆዩት ፥ ዘበኛውም ሳይተኛ እንዲጠብ
ቀው፥ አስጠንቅቆ በሄደ ሰው ይመሰላል።
35-37 «ስለዚህ የምመጣበት ጊዜ ማታ
ይሁን ፥ ሌሊት ይሁን ፥ ንጋት ላይ ይሁን ፥
ወይም ማለዳ ይሁን ስለማታውቁ ፥ ነቅታች
ሁና ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ። ስመጣ ተኝታ
ችሁ እንዳላገኛችሁ ተጠንቀቁ። ይህም ለእ
ናንተ ብቻ ሳይሆን፥ ለሰዎች ሁሉ የማስተላ
ልፈው መልእክቴ ነው።»

ምዕራፍ 14

1 የአይሁድ ፋሲካና እርሾ ያልገባበት
ቂጣ የሚበላበት በዓል ሊከበር ሁለት ቀን
ሲቀረው የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይ
ማኖት መምህራን፥ ኢየሱስን በስውር ይዘው
የሞት ፍርድ ሊያስፈርዱበት ይጥሩ ነበር።
2 እርስ በርሳቸውም ፥ «ይህንን ዓላማች
ንን በዓመት በዓሉ ሰሞን ብንፈጽም ሕዝቡ
ሁከት ያስነሣብናል» ተባባሉ።
3 ይህ ሁሉ ሲሆን ኢየሱስ በቢታንያ ፥
ለምጻሙ ስምዖን ቤት ነበር። በዚያም ራት
ቀርቦለት በመመገብ ላይ ሳለ ፥ አንዲት ሴት
ዋጋው ውድ የሆነ የናርዶስ ሽቶ በአልባስጥ
ሮስ ብልቃጥ ይዛ መጣች። ብልቃጡንም
ሰብራ ሽቶውን በኢየሱስ ራስ ላይ አፈሰሰ
ችው፥
4-5 በሥፍራው ከነበሩት ሰዎች መካከል
አንዳንዶቹ እርስ በእርሳቸው፥ «ይህን የመ
ሰለ ሽቶ ለምን በከንቱ ይባክናል? ከፍ ባለ
ዋጋ ተሸጦ ገንዘቡን ለድሆች ማደል ይቻል
ነበር» በማለት ሴትዮዋን ነቀፏት።
6 ኢየሱስም ፥ «መልካም ነገር ባደረገች
ልኝ ይህችን ሴት ለምን ትነቅፉአታላችሁ?
7 ድሆች እንደሆኑ ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር
ናቸው። ልትረዱዋቸው ከፈለጋችሁ ምን
ጊዜም ቢሆን ትችላላችሁ። እኔ ግን በዚህ
ምድር ለብዙ ጊዜ አልቆይም።
8 «ይህች ሴት ሞቼ ከመቀበሬ በፊት
በላዬ ላይ ሽቶ በማፈሰስዋ የተቻላትን ሁሉ
አድርጋልኛለች። 9 እውነቱን ልንገራችሁ!
ወንጌል በሚሰበክበት በዓለም አካባቢ
ሁሉ ፥ ይህች ሴት ያደረገችው መልካም
ሥራ ሲታወስና ሲመሰገን ይኖራል» አላ
ችው።
10 ከዚህ በኋላ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት
አንዱ የሆነው የአስቆሮቱ ይሁዳ፥ ኢየሱስን
ጠቁሞ የሚያስይዝበትን መንገድ ለመወያ
የት ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።
11 የካህናት አለቆችም ይሁዳ ወደ እነ
ርሱ የመጣበትን ምክንያት ሲሰሙ በደስታ
ተቁነጠነጡ። ለይሁዳም ተገቢ ዋጋ እንደ
ሚከፍሉት ቃል ገቡለት። ይሁዳም ከዚያን
ጊዜ አንሥቶ ኢየሱስን ጠቁሞ የሚያስይዝበ
ትን ምቹ ጊዜና ቦታ ይፈልግ ነበር።
12 የፋሲካ ጠቦቶች በሚሠዉበት የቂጣ
በዓል መጀመሪያ ቀን ፥ ደቀመዛሙርቱ የፋሲ
ካን ምግብ የት መብላት እንደሚፈልግ ኢየ
ሱስን ጠየቁት።
13 እርሱም ፥ ከሐዋርያት መካከል ሁለቱን
ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ እንዲሁ ሲል ላካ
ቸው ፤ «ወደ ከተማው ስትሄዱ አንድ ሰው
የውኃ እንስራ ተሸክሞ ታገኛላችሁ። እር
ሱን ተከትላችሁ ፥ 14 ወደሚገባበት ቤት
ግቡና የቤቱን ጌታ ፥ ‘ዛሬ ማታ ከደቀመዛ
ሙርቴ ጋር የፋሲካን ራት የምበላበት
ክፍል የትኛው ነው?’ በሉት። 15 ከፍ ያለም

ወደ ፎቅ ወስዶ በሚገባ የተሰናዳ ትልቅ ክፍል ያሳያችኋል ፤ በዚያም አስፈላጊውን ዝግጅት አድርጉልን።»
16 ሁለቱም ደቀመዛሙርት ወደ ከተማው ሲደርሱ ፥ ማንኛውም ነገር ልክ ኢየሱስ እንደነገራቸው ሆኖ አገኙ። የፋሲካ ንም ራት በዚያ አዘጋጁ።
17 ሲመሽ ኢየሱስ ከቀሩት ደቀመዛሙርት ጋር መጣ። 18 ራትም ለመብላት በማዕዱ ዙሪያ ተቀምጠው ሳሉ «እውነቱን ልንገራችሁ ፡ በአሁኑ ጊዜ በማዕድ ዙሪያ ተቀምጦ በመብላት ላይ የሚገኝ ፥ ከእናንተ መካከል አንዱ ጠቁሞ ያስይዘኛል» አላቸው ፡ 19 ደቀመዛሙርቱም ኢየሱስ በተናገረው ቃል በማዘን ተራ በተራ ፥ «እኔ እሆንን?» እያሉ ጠየቁት።
20 ኢየሱስም ፥ «ከአሥራ ሁለታችሁ አንዱ የሆን ፥ በእንድ ሳህን አብሮኝ እያጠቀሰ የሚበላው ነው ፡ 21 እኔስ ነቢያት ቀደም ብለው በተናገሩት ቃል መሠረት እሞታለሁ። ነገር ግን አሳልፎ ለሚሰጠኝ ለዚያ ሰው ወዮለት! ጨርሶ ባይወለድ ይሻለው ነበር» አለ።
22 ራት በመብላት ላይ ሳሉ ፥ ኢየሱስ ዳቦ አንሥቶ ለእግዚአብሔር የምስጋና ጸሎት ካቀረበ በኋላ ቆርሶ ለደቀመዛሙርቱ ፥ «እንካቸው ብሉ ፤ ይህ ሥጋዬ ነው» ብሎ ሰጣቸው።
23 ቀጥሎም ፥ ወይን የተቀዳበትን ጽዋ አንሥቶ ለእግዚአብሔር ምስጋና ካቀረበ በኋላ ፥ ለደቀመዛሙርቱ ሰጥቶአቸው ከወይኑ ሁሉም ጠጡ ፡
24 ኢየሱስም ፥ «በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል የሚመሠረተውን አዲሱን ቃል ኪዳን የሚያጸናና ፥ ስለ ብዙ ሰዎች የሚፈስ ይህ ደሜ ነው ፡ 25 እውነቱን ልንገራችሁ ፥ በእግዚአብሔር መንግሥት አዲሱን ወይን እስክጠጣ ድረስ ከእንግዲህ ወይን አልቀምስም» አላቸው። 26 መዝሙር ከዘመሩ በኋላም ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ሄዱ።
27 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን ፥ «እግዚአብሔር በነቢዩ አፍ ፥ 'እረኛውን እመታለሁ ፤ በጎቹም ይበተናሉ' ብሎ ተናግሯልና በዚህ ምሽት ሁላችሁም ጥላችሁኝ ትሸሻላችሁ። 28 ነገር ግን ፥ ከሞት ከተነሣሁ በኋላ ቀድሜአችሁ ወደ ገሊላ እሄዳለሁ ፤ እዚያም እንገናኛለን» አላቸው ፡
29 ጴጥሮስም ፥ «ሌሎቹ ሁሉ ትተውህ ቢሸሹ እኔ አልለይህም!» አለ ፡ 30 ኢየሱስም ፥ «እውነቱን ልንገርህ ፥ ጴጥሮስ! ዛሬ ሌሊት ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮህ ፥ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ» አለው ፡
31 ጴጥሮስ ግን መልሶ ፥ «በፍጹም አይደረግም! ሞት እንኳን ቢመጣ አብሬህ እሞታለሁ እንጂ በፍጹም አልክድህም!» በማለት ፎከረ ፡ ሌሎቹም ደቀመዛሙርት ኢየሱስን ላለመካድ ያላቸውን ጽኑ ፍላጎት ፥ የጴጥሮስን ቃል በመድገም ገለጡ ፡
32 ከዚህ በኋላ ጌቴሴማኒ ወደሚባል የአትክልት ሥፍራ ሄዱ ፡ ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን ፥ «ጸሎት አድርሼ እስክመለስ እዚሁ ቆዩኝ» አላቸው ፡
33 ጴጥሮስን ፥ ያዕቆብንና ዮሐንስን አስከትሎ ሄደ ፡ ያዘን ይጨነቅም ጀመር ፡
34 እንዲህም አላቸው ፤ «ነፍሴ ለሞት በሚ ያደርስ ኀዘን ተጨንቃለች ፤ ከእኔ ጋር ሆናችሁ ትጉ ፡» 35 ትንሽ እልፍ ብሎ መሬት ላይ በግምባሩ በመደፋት ፥ የሚቻል ቢሆን የሚጠብቀውን የመከራ ሰዓት እንዳያይ ጸለየ ፡
36 እንዲህም አለ ፥ «አባቴ ሆይ ፥ ለአንተ የሚሳንህ ነገር ስለሌለ ይህንን ጽዋ ከእኔ አሳልፈው ፡ ነገር ግን አንተ የፈቀድከው ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን ፡»
37 ከዚያም ሦስቱ ደቀመዛሙርት ወደነበሩበት ቦታ ተመልሶ ሲመጣ ፥ ተኝተው አገኛቸው ፡ «ስምዖን ሆይ ፥ ተኝተሃል? ለአንድ ሰዓት እንኳን ከእኔ ጋር ነቅቶ መጠበቅ እንዴት አቃተህ?
38 «ወደ ፈተና እንዳትገባ ተግተህ ጸልይ ፡ መንፈስ ፈቃደኛ ፥ ሥጋ ግን ምንኛ ደካማ ነው!» አለው ፡
39 እንደገናም እልፍ ብሎ በመሄድ ቀደም ብሎ የጸለየውን ጸሎት ደገመ ፡
40 ዳግመኛም ሦስቱ ደቀመዛሙርት ወደ ነበሩበት ሥፍራ ተመልሶ ቢመጣ ፥ ደክሞአቸው ስለነበር ተኝተው አገኛቸው ፡ ከእንቅልፋቸው ከነቁ በኋላም የሚናገሩት መላ ቅጡ ጠፋቸው ፡
41 ለሦስተኛ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ወደነበሩበት ሥፍራ መጥቶ እንዲህ አላቸው ፡ «እስካሁን እንቅልፋችሁን አላበቃችሁ ምን? እነሆ የመተኛው ጊዜ አብቅቶአል ፡ ዳሩ ምን ያደርጋል! የምያዝበት ጊዜም ደረሰ ፡ 42 ተነሡ እንሂድ ፥ ጠቁሞ የሚያስይዘኝም መጥቷል» አላቸው ፡
43 ኢየሱስ ንግግሩን ሳይጨርስ ፥ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ የሆነው ይሁዳ ፥ ከካህናት አለቆችና ከአይሁድ ሃይማኖት መምህራን የተ

ላኩ ሾተልና ጐመድ የያዙ ሰዎች አስከ
ትሎ ከተፍ አለ።
44 ይሁዳም አብረውት የመጡትን
ሰዎች ፥ «የምትይዙት ጉንጨን የምስመ
ውን ሰው ነው። ስሜ ሰላም ካልኩት
በኋላ ፥ በቀላሉ ልትይዙት ትችላላችሁ»
ብሎአቸው ነበር።
45 ካስከተላቸው ሰዎች ጋር ኢየሱስ ወዳ
ለበት እንደደረሰ ፥ ይሁዳ ወደ ኢየሱስ
ቀርቦ ፥ «ጌታ ሆይ ፥» ብሎ እንደ ወዳጅ
አቅፎ ሳመው። 46 ሰዎቹም ኢየሱስን
ያዙት። 47 ወዲያው ከደቀመዛሙርቱ አንዱ
ሰይፉን መዝዞ የሊቀ ካህኑን አገልጋይ ጆሮ
ቀንጥሶ ጣለ። 48 ኢየሱስም የያዙትን
ሰዎች ፥ «ይህን ያህል መሣሪያ ታጥቃችሁ
እኔን ለመያዝ የመጣችሁ ወንበዴ አድርጋ
ችሁኝ ነውን? 49 በየዕለቱ በቤተ መቅደስ
ሳስተምር ለምን አልያዛችሁኝም? ነገር ግን
ይህ ሁሉ የሆነው ነቢያት ስለ እኔ የተናገ
ሩት ይፈጸም ዘንድ ነው» አለ።
50 በዚህ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ በሙሉ
ኢየሱስን ጥለውት ሸሹ።
51-52 አንድ ነጠላ ያገለደመ ወጣት ግን
ኢየሱስ ተይዞ ሲሄድ ከኋላ ሆኖ ይከተለው
ነበር። ሰዎቹ አይተውት ሊይዙት ሲሞክሩ
ያገለደመውን ነጠላ ጥሎላቸው ራቁቱን
ሸሽቶ አመለጠ።
53 ኢየሱስን የካህናት አለቆች የአገር
ሽማግሌዎችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህ
ራን ወደ ተሰበሰቡበት ፥ ወደ ሊቀ ካህኑ
ቤት ወሰዱት። 54 ጴጥሮስም በሩቅ ሆኖ ፥
እስከ ሊቀ ካህኑ ግቢ ድረስ ኢየሱስን ተከተ
ለው። ከዚያም ቀስ ብሎ ሊቀ ካህኑ ግቢ
ገባና ፥ ተሰብስበው እሳት ይሞቁ ከነበሩት
ሎሌዎች ጋር ተደባለቀ።
55 የካህናት አለቆችና የከፍተኛው የአይ
ሁድ የሕግ ሽንጎ አባላት ፥ ተሰብስበው ኢየ
ሱስን በሞት የሚያስቀጣው ወንጀል ለማግ
ኘት ይጽልቱ ጀመር። ነገር ግን አልሆነላቸ
ውም። 56 ብዙ የሐሰት ምስክሮችም በኢየ
ሱስ ላይ ለመመስከር ፈቃደኞች ሆነው
ቀረቡ። ነገር ግን የተናገሩት ቃል የአንዱ
ከሌላው ጋር የሚጋጭ ሆነ።
57 በመጨረሻም አንዳንድ ሰዎች ተነሥ
ተው እንዲህ ሲሉ በሐሰት መሰከሩበት።
58 «ይህን ሰው ፥ 'እኔ ይህንን በሰው እጅ
የተሠራ ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን
ውስጥ በሰው እጅ ባልተሠራ ቤተ መቅደስ
እተካዋለሁ' ብሎ ሲናገር ሰምተነዋል።»
59 ይህም ሆኖ ፥ የምስክርነት ቃላቸው አንድ
አልሆነም።
60 ከዚህ በኋላ ሊቀ ካህኑ ከተቀመጠበት
ተነሥቶ ዳኞቹ ፊት በመቆም ፥ «ለቀረበብህ
ክስ ለምን መልስ አትሰጥም? ምንስ መከላ
ከያ አለህ?» ሲል ኢየሱስን ጠየቀው።
61 ኢየሱስ ምንም መልስ አልሰጠውም።
ሊቀ ካህኑም እንደገና መልሶ ፥ «አንተ የአ
ግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ መሲሕ ነህን?»
ሲል ጠየቀው።
62 ኢየሱስም ፥ «አዎን ፥ ነኝ። ደግሞም
ከእግዚአብሔር ቀኝ ስቀመጥና ከዚያም በደ
መና ላይ ሆኜ ወደ ምድር ተመልሼ ስመጣ
ታያለህ» አለው።
63-64 ሊቀ ካህኑም ይህንን ሲሰማ ልብ
ሱን ቀደደና ፥ «ከእንግዲህ ምን ሌላ ምስ
ክር ያስፈልገናል? እግዚአብሔርን ሲሳደብ
ይኸው ሁላችሁም በገዛ ጆሮአችሁ ሰምታች
ኋል! ከእንግዲህ የምትሰጡት ፍርድ ምን
ድን ነው?» ብሎ ጠየቀ። ሁሉም በአንድ
ቃል ፥ «ሞት ይገባዋል!» ሲሉ ፈረዱበት።
65 ከዚያም አንዳንድ ሰዎች በኢየሱስ
ላይ ምራቃቸውን ተፉበት። ዓይኑንም በጨ
ርቅ ሸፍነው ፥ «እስቲ የመታህ ማን ነው?
ነቢይ አይደለህም እንዴ? እስቲ እወቅ?»
እያሉ በኩርኩም ይመቱት ነበር። ዘብ የቆ
ሙት ወታደሮች ሳይቀሩ በጥፊ እየመቱ
ወሰዱት።
66-67 ይህ ሁሉ ሲሆን ፥ ጴጥሮስ ሊቀ
ካህኑ ግቢ ውስጥ ተቀምጦ እሳት ይሞቅ
ነበር። ከሊቀ ካህኑ ገረዶች አንዲ ማንነቱን
ስላወቀች ፥ «ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋር አልነበ
ርከምን?» አለችው።
68 ጴጥሮስ ግን ፥ «የምትናገሪው ነገር
አይገባኝም» አለና ከእሳቱ ዳር ተነሥቶ
ወደ ሌላ ሥፍራ ዞር አለ። ወዲያውም ዶሮ
ጮኸ።
69 ገረዲቱ ጴጥሮስን በሩቅ ቆሞ ስታየው
ለዘበኞቹ ፥ «ያውላችሁ ያ ሰውዬ ነው የኢየ
ሱስ ደቀመዝሙር ነው ያልኳችሁ» በማ
ለት ወደ ጴጥሮስ አመለከተች።
70 ጴጥሮስ ግን እንደገና ካደ። ጥቂት
ቆይቶም እሳት ይሞቁ ከነበሩት መካከል
አንዳንዶቹ ፥ «የገሊላ ሰው በመሆንህ በእር
ግጥ ከእነርሱ ወገን አንዱ ነህ!» በማለት
ጴጥሮስን አፋጠጡት።
71 ጴጥሮስ ግን ፥ «ይህን የምትሉትን
ሰው እኔ አላውቀውም!» እያለ መማልና
መራገም ጀመረ።
72 ወዲያው ለሁለተኛ ጊዜ ዶሮ ጮኸ።
ጴጥሮስም ኢየሱስ ፥ «ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይ

ሙህ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ» ያለው ቃል ትዝ ስላለው አለቀሰ።

ምዕራፍ 15

[1] ሊቀ ካህኑን ፡ የአገር ሽማግሌዎችንና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንን የሚያጠ ቃልለው ከፍተኛው የአይሁድ ሸንጎ፡ማለዳ ጠዋት ተሰብስቦ ተማከረ፡ ከምክሩ በኋላም ኢየሱስ መሣሪያ በታጠቁ ወታደሮች ታጅቦ ፡ ከሮማዊው አስተዳዳሪ ከጲላጦስ ፊት እንዲቀርብ ተወሰነ፡

[2] ጲላጦስም ኢየሱስን ፡ «የአይሁድ ንጉሥ ነህን?» ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም፡ «አዎን ፡ አንተ እንዳልከው ነኝ!» አለው። [3-4] የካህናት አለቆችም ኢየሱስን በሆነ ባል ሆነው ያሳጡት ጀመር። ጲላጦስም ፡ «ለምን ዝም ትላለህ? ለሚያቀርቡብህ ክስ ለምን መልስ አትሰጥም?» ሲል ኢየሱስን ጠየቀው።

[5] ኢየሱስ ግን ጲላጦስ እስኪደነቅ ድረስ ምንም አልመለሰም።

[6] ጲላጦስ በየዓመቱ ለፋሲካ በዓል ፡ ከእ ሥረኞች መካከል ሕዝቡ የሚፈልገውን አንድ አይሁዳዊ እሥረኛ ፡ የመፍታት ልማድ ነበረው።

[7] በዚያን ጊዜ በመንግሥት ላይ አምፀው በመነሣት፡በነፍስ ግድያ ተከሰው ወህኒ ከገ ቡት እሥረኞች መካከል ፡ በርባን የሚባል ሰው ይገኝ ነበር።

[8] ከተሰበሰቡት ሰዎች መካከል በብዛት ገፍተው ጲላጦስ ፊት በመቅረብ ፡ ከዚህ ቀደም እንዳስለመዳቸው እንዲያደርግላቸው ጠየቁት።

[9] ጲላጦስም፡ «የአይሁድን ንጉሥ እን ድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁን?» ሲል ጠየቃ ቸው። [10] የካህናት አለቆች ኢየሱስን እንዲ ያዝ ያደረጉት፡ሕዝቡ ስለሚወደው በቅናት ተነሣስተው መሆኑን ጲላጦስ ያውቅ ነበር።

[11] የካህናት አለቆች ግን ፡ ኢየሱስን ሳይ ሆን በርባንን እንዲለቅላቸው እንዲለምኑት ሕዝቡን አነሣሡ።

[12] ጲላጦስም፡ «እሺ፡በርባንንስ ልፍታላ ችሁ፣ነገር ግን ይህን የአይሁድ ንጉሥ የም ትሉትን ምን ላድርገው?» አላቸው። [13] እነ ርሱም፡ «ስቀለው!» እያሉ ጮኹ።

[14] ጲላጦስም ፡ «ምን ጥፋት ተገኝበትና ልስቀለው?» ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱ ግን ፡ «ስቀለው!» እያሉ የባሰ ጩኸት አሰሙ።

[15] ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ሁከት ይነግብ ኛል ብሎ ስለፈራና፡ሕዝቡንም ሊያስደስት ስላፈለገ ፡ በርባንን ፈታላቸው። ኢየሱስን ግን ፡ ካስገረፈው በኋላ ለሰቃዮች አሳልፎ ሰጠው።

[16-17] የሮማ ወታደሮችም ኢየሱስን ቤተ መንግሥቱ ግቢ ውስጥ ወደሚገኘው ሠፈራ ቸው ወሰዱት። በሠፈሩ የነበሩትን የክብር ዘቦች በሙሉ ጠርተው ከሰበሰቡ በኋላ ፡ ሐምራዊ ልብስ አለበሱት። የእሾህ አክሊል ሠርተው በራሱ ላይ ደፋለት። [18] ከዚያም «የአይሁድ ንጉሥ ለዘላለም ይኑር!» እያሉ የቅልድ ሰላምታ በመስጠት አፈዙበት።

[19] ራስ ራሱንም በበትር መቱት፣ምራቃ ቸውን ፊቱ ላይ ተፉበት ፤ አንገላቱትም። በጉልበታቸውም ተንበርክከው በማሾፍ ሰገ ዱለት።

[20] አሹፈውና ቀልደው ሲደክማቸው ፡ ያለበሱትን ሐምራዊ ልብስ ከላዩ አውል ቀው የራሱን ልብስ ካለበሱት በኋላ፡ወደሚ ሰቅልበት ቦታ ወሰዱት።

[21] በመንገድ ላይ ሳሉም፡የአሌክስንድሮስ ንና የሩፎስን አባት የቀሬናን ሰው ስምዖ ንን፡ከገጠር ወደ ከተማ ሲገባ አገኙት። የኢ የሱስንም መስቀል እንዲሸከም አስገደዱት።

[22] ከዚያም ወደ ጎልጎታ–የራስ ቅል–ወደ ተባለው ሥፍራ ወሰዱት። [23] እዚያም እንደ ደረሱ ከከርቤ ጋር የተቀላቀለ የወይን ጠጅ እንዲጠማ ሰጡት። እርሱ ግን አልጠጣም አለ ።

[24] ከዚህም በኋላ ሰቀሉት። ልብሱንም ዕጣ ተጣጥለው የደረሳቸው ተከፋፈሉት።

[25] ኢየሱስን ሲሰቅሉት ጊዜው ከጠዋቱ ሦስት ሰዓት ነበር።

[26] ከተሰቀለበት መስቀል ራስጌ ላይ፡የተ ፈረደበትን ወንጀል ዓይነት ለመግለጽ ፡ «የአይሁድ ንጉሥ» የሚል ጽሑፍ ለጠፉ።

[27] የዚያኑ ዕለት ጥዋት ሁለት ወንበዴ ዎች ፡ አንዱ ብቃኙ ሌላው በግራው በኩል ተሰቅለው ነበር። [28] ይህም በመሆኑ፡በመጽ ሐፍ ፡ «ከአመጸኞች ጋር ተቆጠረ» ተብሎ የተነገረው የትንቢት ቃል ተፈጸመ።

[29-30] ኢየሱስ በተሰቀለበት ሥፍራ አጠ ገብ ያልፉ የነበሩ ሰዎችም በንቀትና በማ ሾፍ ራሳቸውን እየነቀነቁ፡ «ቤተ መቅደስን አፍርሼ በሦስት ቀን እሠራዋለሁ ብለህ አል ነበረም? ታዲያ ምነው አሁን ራስህን ማዳን አቃተህ? እስቲ ከመስቀል ውረድና እን ይህ!» እያሉ አሾፉበት።

[31] የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይማ ኖት መምህራንም ከሥፍራው ቆመው ፡

«አይ ጉድ! ሌሎችን ‘ለማዳን’ ይሽቀዳደም
ነበር። ራሱን ግን ማዳን አልቻለም!»
እያሉ ይቀልዱበት ነበር።
32 «አንተ መሲሕ! የእሥራኤል ንጉሥ!
እስቲ ከመስቀል ውረድና እኛም እንመን
ብሀ!» እያሉ አፈዙበት። አብረውት የተሰ
ቀሉት ሁለቱ ወንበዴዎች ሳይቀሩ አላገጡ
በት።
33 ከቀኑ ስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ
ዘጠኝ ሰዓት ድረስ አገሩ በሙሉ ጨለማ
ለበሰ።
34 ዘጠኝ ሰዓት ላይ ኢየሱስ ከፍ ባለ
ድምፅ፥ «ኤሎሄ፥ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ?»
ብሎ ጮኸ። ትርጓሜውም፥ «አምላኬ፥ አም
ላኬ፥ ለምን ተውከኝ?» ማለት ነው።
35 አጠገቡ ቆመውም ከነበሩት ሰዎች
አንዳንዶቹ፥ ኤልያስን የሚጠራ መሰላቸው።
36 ከመካከላቸውም አንዱ ሲሮጥ ሄዶ፥ የኮ
መጠጠ ወይን በሰፍነግ ነክሮ ፥ በረጅም
በትር ላይ አድርጎ፥ ወደ አፉ አስጠጋለት።
«እስቲ ኤልያስ መጥቶ ከመስቀል ላይ ሲያ
ወርደው እናያለን!» አለ ሰውየው።
37 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በታላቅ ድምፅ
ጮኾ ሞተ። 38 የቤተ መቅደስ መጋረጃም
ከላይ እስከ ታች በመቀደድ ለሁለት ተከ
ፈለ።
39 ከኢየሱስ መስቀል አጠገብ ቆሞ የነበ
ረው የመቶ አለቃ፥ ኢየሱስ የሞተብትን
ሁኔታ ካየ በኋላ፥ «በእውነትም ይህ ሰው
የእግዚአብሔር ልጅ ነበር!» አለ።
40 ጥቂት ሴቶች ከሩቅ ቆመው ሁኔታ
ውን ይመለከቱ ነበር። ከእነርሱም መካከል
መግደላዊት ማርያም ፥ የታናሹ ያዕቆብና
የዮሳ እናት የሆነችው ማርያም፥ እንዲሁም
ሰሎሜ ይገኙበት ነበር። 41 እነዚህና ሌሎ
ችም ብዙ ሴቶች ከገሊላ ጀምሮ ይከተሉ
ትና ያገለግሉት ስለ ነበር ፥ በመጨረሻም
አብረውት ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው
ነበር።
42-43 ይህ ሁሉ የተፈጸመው በሰንበት
ቀን ዋዜማ ነበር። ወደ ማምሻው ላይ፥ የአይ
ሁድ ከፍተኛ ሸንጎ አባልና ፥ የእግዚአብሔ
ርን መንግሥት መገለጥ በናፍቆት ይጠባበቅ
የነበረው የአርማትያስ ዮሴፍ ፥ በድፍረት
ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስ አስከሬን እን
ዲሰጠው ጠየቀ።
44 ጲላጦስም የኢየሱስ ቶሎ መሞት አስ
ገርሞት፥ ተረኛውን መኰንን ጠርቶ ሁኔታ
ውን እንዲያረጋግጥለት አዘዘው። 45 መኰን
ኑም የኢየሱስን መሞት ስላረጋገጠለት፥ አስ
ከሬኑን እንዲወስድ ለዮሴፍ ፈቀደለት።
46 ዮሴፍም የኢየሱስን አስከሬን ከመስቀል
ላይ አውርዶ ፥ በገዛው ከተልባ እግር በተ
ሠራ የከፈን ጨርቅ ገነዘው። ከዚያም ከዓ
ለት ድንጋይ ተጠርቦ ከተሠራ መቃብር
ውስጥ ቀበረው። ድንጋይም አንከባሎ የመ
ቃብሩን በር ዘጋው። 47 መግደላዊት ማርያ
ምና ማርያም የዮሳ እናት፥ በአካባቢው ተገ
ኝተው ኢየሱስ ሲቀበር ይመለከቱ ነበር።

ምዕራፍ 16

1 ሰንበት እንዳለፈ ማታውን መግደላዊት
ማርያም፥ ሰሎሜና ማርያም የያዕቆብ እናት
ሆነው፥ የኢየሱስን አስከሬን ለመቀባት ሽቶ
ገዙ። 2 በማግስቱ እሑድ ማለዳ ተነሥተው
ወደ መቃብሩ ሄዱ። 3 በመንገድ ላይ
ሳሉም ፥ «መቃብሩ የተከደነበትን ትልቅ
ድንጋይ ማን አንከባልሎ ይከፍትልናል?»
እያሉ ይነጋገሩ ነበር።
4 ከሥፍራው እንደ ደረሱ ቀና ብለው
ቢመለከቱ፥ ድንጋዩ ተንከባሎ መቃብሩ ተከ
ፍቶ አዩ። 5 ወደ መቃብሩ ውስጥ ሲገቡ
ነጭ ልብስ የለበሰ ጉልማሳ በስተቀኝ
በኩል ተቀምጦ አዩና ደነገጡ።
6 እርሱም፥ «አትፍሩ፥ የተሰቀለው የናዝ
ሬቱን ኢየሱስ እንደምትፈልጉ አውቃለሁ።
እርሱ ከዚህ የለም፥ ከሞት ተነሥቷል! አስ
ከሬኑ ያረፈበትም ቦታ ይኸው ተመልከቱ።
7 አሁኑኑ ሄዳችሁ፥ ለደቀመዛሙርቱና ለጴጥ
ሮስም ጭምር ፥ ‘ኢየሱስ ከመሞቱ አስቀ
ድሞ እንደ ነገራችሁ ፥ ወደ ገሊላ ቀድሟ
ችሁ ይሄዳል። በዚያም ታገኙታላችሁ’ ብላ
ችሁ ንገሯቸው» አላቸው። 8 ሴቶቹም በፍ
ርሃትና በመንቀጥቀጥ እንዲት ቃል ሳይተነ
ፍሱ ፥ ከመቃብሩ ቦታ ወጥተው ሄዱ። 9 ኢየ
ሱስ ከሞት በተነሣበት እሑድ ጠዋት መጀ
መሪያ የተገለጠው ፥ ሰባት አጋንንት ላወጣ
ላት ለማርያም መግደላዊት ነበር።
10-11 እርስዋም ፥ በኀዘንና በልቅሶ ላይ
ይገኙ ወደ ነበሩት ደቀመዛሙርት ሄዳ፥ኢየ
ሱስ ከሞት መነሣቱንና በዓይንዋም ያየችው
መሆኑን ነገረቻቸው። እነርሱ ግን አላመንዋ
ትም።
12 በዚያው ቀን ፥ ኢየሱስ ከኢየሩሳሌም
ተነሥተው ወደ ገጠር ይሄዱ ለነበሩ ሁለት
ደቀመዛሙርት በሌላ መልክ ተገለጠላ
ቸው።
13 እነዚህም ፥ ፈጥነው ወደ ኢየሩሳሌም
በመመለስ ለቀሩት ደቀመዛሙርት ነገሯ
ቸው። ይሁን እንጂ ከደቀመዛሙርቱ መካ

ከል የሰሙትን ቃል አንዳቸውም አምነው
አልተቀበሉም።
14 ከዚህ በኋላ ፥አሥራ አንዱ ደቀመዛሙ
ርት ምግብ ለመብላት ተቀምጠው ሳሉ ተገ
ለጠላቸው። ባለማመናቸውና መነሣቱን
ያዩት የነገሯቸውን ባለመቀበላቸውም ወቀ
ሳቸው።
15 ከዚያም እንዲህ ሲል አዘዛቸው፥
«ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱና ወንጌልን ለሰው
ሁሉ አስተምሩ። 16 ያመነና የተጠመቀ
ይድናል። ያላመነ ግን ይፈረድበታል።
17 የሚያምኑብኝ በስሜ አጋንንትን ያወ
ጣሉ ፥በአዲስ ቋንቋም ይናገራሉ። 18 እባቦ
ችን በእጃቸው ቢይዙ ፤ መርዝ እንኳን
ቢጠጡ ፥አይጐዳቸውም። እንዲሁም ፥እጆቻ
ቸውን በሽተኞች ላይ ይጭናሉ ፤ በሽተኞ
ችም ይፈወሳሉ።»
19 ጌታ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ይህንን
ተናግሮ ካበቃ በኋላ ፥ወደ ሰማይ ዐረገ፤ በእግ
ዚአብሔርም ቀኝ ተቀመጠ።
20 ደቀመዛሙርቱም በየሥፍራው ሄደው
የምሥራቹን ቃል ሰበኩ። ጌታም ከእነርሱ
ጋር ሆኖ ፥የሚያስተምሩትን የወንጌል ቃል
በተአምራት ያጸናላቸው ነበር።

ሉቃስ የጻፈው
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የምሥራች ቃል

መግቢያ

ሉቃስ የሕክምና ባለሙያ ነበር። ከሐዋርያው ከጳውሎስ ጋር በመሆን ፥በሐዋርያዊ ጉዞ
ዎቹ አብሮት ሳይለየው ወንጌል በማስተማር ተግባር ተሳትፎ አድርጓል። ሐኪሙ ሉቃስ
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት በሚገባ ያወቀና በዝርዝር የተረዳም በመሆኑ ይህንኑ ለቴዎ
ፍሎስ ጽፎለታል። በጆሮው የሰማውንና በምርምር የገበየውን በጽሑፍ እንዲያስፍር የእግ
ዚአብሔር መንፈስ ዶክተር ሉቃስን መሣሪያው አድርጎ የተጠቀመበት ፥ ለቴዎፍሎስ
ጥቅም ብቻ ሳይሆን ለእኛም ጭምር ነው። የሉቃስ ወንጌል ስለ ኢየሱስ ፍጹም ሰው
መሆን አበክሮ ይገልጻል።

ምዕራፍ 1

1-2 ወዳጄ ቴዎፍሎስ ሆይ፥
ከክርስቶስ ደቀመዛሙርትና ከሌሎችም
የዓይን ምስክሮች የተገኙትን መረጃዎች
መሠረት በማድረግ ፥ብዙ ሰዎች በመካከላ
ችን የሆነውን ነገር በታሪክ መልክ ጽፈው
ለማስቀረት ፥ የተቻላቸውን ሁሉ አድርገ
ዋል።
3 እኔም እነዚህን በጽሑፍ የተላለፉ መረ
ጃዎች ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በጥን
ቃቄ ከመረመርኩ በኋላ ፥ጉዳዩን ሥርዓት
ባለው ሁኔታ በጽሑፍ ላቀርብልህ ወሰንኩ።
4 ይህንንም የማደርገው የተማርከው ትምህ
ርት ሁሉ እውነተኛ ለመሆኑ ማረጋገጫ
እንዲሆንህ ነው።
5 ሄሮድስ የይሁዳ ንጉሥ በነበረበት
ዘመን ፥ አብያ በሚል ስም የታወቁት የካህ
ናት ወገን አባል የሆነ ፥ ዘካርያስ የሚባል
ካህን ነበር። ዘካርያስም ከአሮን ዘር የምት
ወለድ ኤልሳቤጥ የምትባል ሚስት ነበረ
ችው። 6 ዘካርያስና ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፥እግዚ
አብሔርን የሚፈሩና ትእዛዛቱን የሚያከብሩ
ባልና ሚስት ነበሩ። 7 ኤልሳቤጥ መካን
በመሆንዋ ልጆች አልነበሯቸውም። ሁለ
ቱም በዕድሜ ገፍተው ነበር።
8-9 ሰሞኑ ፥ የዘካርያስ ወገን የሆኑት ካህ
ናት በመቅደስ ውስጥ የሚያገለግሉበት ተራ
ቸው ነበር። ዘካርያስም በክህነት አገልግ
ሎቱ ላይ ሳለ ፥ወደ እግዚአብሔር መቅደስ
ውስጥ ገብቶ ዕጣን ያጥን ዘንድ እንደ ካህ
ናት ሥርዓት በዕጣ ተመረጠ። 10 ዕጣን
በሚጨስበትም ጊዜ ፥ ወደ ቤተ መቅደስ
የመጣው ሕዝብ በሙሉ ውጪ ቆሞ ጸሎት
ያደርስ ነበር።
11-12 ዘካርያስ በቤተ መቅደስ ውስጥ

እንዳለ ፥ የጌታ መልአክ በድንገት ተገልጦ
ከዕጣን መሠዊያው በስተቀኝ በኩል ቆመ።
ዘካርያስም መልአኩን ሲያይ ፍርሃትና ድን
ጋጤ አደረበት።
13 በዚህ ጊዜ መልአኩ ዘካርያስን እን
ዲህ አለው፥ «ዘካርያስ ሆይ፥ አትፍራ! እግ
ዚአብሔር ጸሎትህን እንደሰማ ልነግርህ
ተልኬ መጥቻለሁ። ሚስትህ ኤልሳቤጥ ትፀ
ንሳለች ፥ ወንድ ልጅም ትወልድልሃለች።
የልጁን ስም ፥ 'ዮሐንስ' ብለህ ጥራው።
14 በልጁ መወለድ በጣም ደስ ይላችኋል።
ብዙም ሰዎች የደስታችሁ ተካፋዮች ይሆ
ናሉ። 15 ልጁም በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ
ሰው ይሆናል። የወይን ጠጅና የሚያሰክር
መጠጦችን አይጠጣም። ገና በእናቱ ማኅፀን
ሳለ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል። 16 ብዙ እሥ
ራኤላውያንንም ወደ እግዚአብሔር ወደ
አምላካቸው እንዲመለሱ ያደርጋል።
17 ነቢዩ ኤልያስ በሠራበት መንፈስና ኃይል
አባቶችንና ልጆችን ያስማማል፤ የማይታዘዙ
ሰዎችንም ልብ ወደ ጽድቅ መንገድ ይመል
ሳል። ቀደም ብሎ በመምጣትም ሕዝቡ
መሲሑን እንዲቀበሉ ያዘጋጃቸዋል።»
18 ዘካርያስም መልአኩን እንዲህ አለው፥
«ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? እኔ ሽምግሃ
ለሁ፤ ባለቤቴም እርጅና ተጫጭኗታል።»
19 መልአኩም እንዲህ ሲል መለሰለት ፥
«እኔ በፊቱ የምቆም የእግዚአብሔር ባለ
ሟል ገብርኤል ነኝ። ይህንን የምሥራች
እንድነግርህ የላከኝ እግዚአብሔር ራሱ
ነው። 20 ነገር ግን በወቅቱ ሊፈጸም እንደ
ሚችል የነገርኩህን ቃል ስላላመንክ፥ ይወለ
ዳል ያልኩት ልጅ እስኪወለድ ድረስ ድዳ
ትሆናለህ፤ ለመናገርም አትችልም።»
21 ይህ ሁሉ ሲሆን ፥ ሕዝቡ ከቤተ መቅ
ደሱ ውጭ ሆኖ ዘካርያስን ይጠብቅ ነበር።
አለወትሮው በመዘግየቱም ፥ «ምን ነክቶት
ይሆን?» የሚል ሥጋት በሕዝቡ ልብ
ውስጥ አደረ። 22 በመጨረሻም ከቤተ መቅ
ደሱ ሲወጣ ፥ በምልክት እንጂ በቃል ከሕ
ዝቡ ጋር ግንኙነት ማድረግ አልቻለም።
ይህም በመሆኑ ፥ ዘካርያስ በቤተ መቅደስ
ውስጥ ሳለ ፥ አንድ የተለየ ራዕይ እንደተገለ
ጠለት ሕዝቡ ገባው። 23 ከዚያም የመቅደስ
አገልግሎት ተራውን ሲጨርስ ዘካርያስ
ወደ ቤቱ ተመለሰ። 24 ወዲያውም ሚስቱ
ኤልሳቤጥ አረገዘች። ለአምስት ወር ያህል
ሰው ሳያያት በቤትዋ ውስጥ ተደብቃ
ኖረች። 25 «የመካንነቴን ውርደት ያስወገደ
ልኝ አምላክ ምንኛ ቸር ነው!» በማለት
በደስታ ፈነደቀች።
26 ኤልሳቤጥ በፀነሰች በስድስተኛው
ወር ፥ እግዚአብሔር መልአኩን ገብርኤልን
በገሊላ ወደምትገኘው ናዝሬት ወደምትባ
ለው ከተማ ላከው። 27 መልአኩም የተላ
ከው ፥ ከዳዊት ዘር ለሆነው ለዮሴፍ ታጭታ
ወደ ነበረችው ፥ ማርያም ወደ ተባለችው
ድንግል ነበር።
28 መልአኩም ወደ ማርያም ቀረበና ፥
«ሰላም ለአንቺ ይሁን ፤ አንቺ በእግዚአብ
ሔር ጸጋ የተሞላሽ ሆይ! እግዚአብሔር
ከአንቺ ጋር ነውና» አላት።
29 ማርያምም በነገሩ በመደናገጥና ግራ
በመጋባት ፥ «ይህ ሁሉ ሰላምታ ምንድን
ነው?» ብላ አሰበች።
30 መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት ፥
«ማርያም ሆይ ፥ አይዞሽ አትፍሪ! በእግዚአ
ብሔር ፊት ሞገስን አግኝተሻል። 31 በቅ
ርቡ ትፀንሻለሽ ፤ ወንድ ልጅም ትወልጂያ
ለሽ። ስሙንም 'ኢየሱስ' ብለሽ ትጠሪዋ
ለሽ። 32 እርሱም ታላቅ ይሆናል ፤ የልዑል
እግዚአብሔርም ልጅ ተብሎ ያጠራል።
እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን
ዙፋን ይሰጠዋል። 33 በእሥራኤልም ላይ
ለዘላለም ይነግሣል ፤ ለመንግሥቱም መጨ
ረሻ የለውም።»
34 ማርያምም መልአኩን፥ «ይህ እንዴት
ሊሆን ይችላል? ድንግል ነኝ እኮ!» አለ
ችው።
35 መልአኩም ፥ «መንፈስ ቅዱስ ያድር
ብሻል። የእግዚአብሔርም ኃይል ይጋርድ
ሻል። ከአንቺ የሚወለደውም ሕፃን ፥
'ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ' ይባላል።
36 መካንዋ አክስትሽ ኤልሳቤጥም፥ በስተርጅ
ናዋ ካረገዘች ስድስት ወር ሆናአታል።
37 ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም»
አላት።
38 ማርያምም ፥ «እኔ እንደሆንኩ የእግዚ
አብሔር አገልጋይ ነኝ። እርሱ የሚፈልገው
ንም ለመፈጸም ምን ጊዜም ዝግጁ ነኝ።
እሺ ፤ እንዳልከው ይሁንልኝ» አለች። ከዚህ
በኋላ መልአኩ ማርያምን ትቶ ሄደ።
39-40 ከጥቂት ቀናት በኋላ፥ ማርያም ኤል
ሳቤጥን ለመጠየቅ በደጋው የይሁዳ አገር
ወደምትገኘው የዘካርያስ መኖርያ ወደሆነ
ችው ከተማ ሄደች።
41 ኤልሳቤጥ የማርያምን የሰላምታ ቃል
እንደ ሰማች፥ በማኅፀንዋ ውስጥ ያለው ሕፃን
ዘለለ። በመንፈስ ቅዱስም ተሞላች። 42 ከፍ
ያለ ድምፅ እንዲህ ስትል ተናገረች ፥ «አንቺ

ከሴቶች ሁሉ ይልቅ የተባረክሽ ነሽ። የማኅ
ፀንሽ ፍሬ የሆነው ልጅሽም ፡ የተባረከ
ነው። 43 የጌታዬ እናት ልትጠይቂኝ ወደ
እኔ በመምጣትሽ ከፍተኛ ክብር ይሰማ
ኛል። 44 ድምፅሽን ገና ስሰማ፥በሆዴ ውስጥ
ያለው ሕፃን በደስታ ዘለለ። 45 ይህንን የመ
ሰለ ጸጋና በረከት የታደልሽው ፡ እግዚአብ
ሔር የሰጠውን የተስፋ ቃል እንደሚፈ
ጽም፥ከሙሉ ልብሽ ስለምታምኚ ነው።»

46 ማርያምም እንዲህ አለች ፤ «ነፍሴ
እግዚአብሔርን ታመሰግነዋለች። 47 መንፈ
ሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ደስ ይለዋል።
48 የተዋረደች አገልጋዩን አስታውሰኛልና።
ከእንግዲህ ወዲህ ትውልድ ሁሉ፥ ‘የተመሰ
ገንሽ ነሽ’ ይለኛል። 49 ኃያሉ ጌታ ታላቅ
ነገርን አድርጎልኛል ፥ ስሙ ቅዱስ ነው።
50 ለሚፈሩት ምሕረቱ ከትውልድ ወደ
ትውልድ ይተላለፍላቸዋል።

51 «ብርቱ ክንዱ ታላቅ ነገርን አድር
ጓል። በአሳባቸው የሚኩራሩትንም እንዳልን
በሩ አድርጓል። 52 ነገሥታትን ከዙፋናቸው
አውርዷል። የተዋረዱትን ከፍ ከፍ አድር
ጓል። 53 የተራቡትን ያጠግባል፤ባለጸጋዎችን
ግን ባዶ እጃቸውን ይሰዳቸዋል። 54 የምሕ
ረት ተስፋውንም ባለመዘንጋት ፡ አገልጋዩን
እሥራኤልን ታደገ። 55 በዚህም ለአብርሃ
ምና ለዘሩ እንዲሁም ለአባቶቻችን የሰጠ
ውን ተስፋ ፈጸመ።»

56 ማርያም ፥ ሦስት ወር ያህል ከኤልሳ
ቤጥ ዘንድ ከተቀመጠች በኋላ ፥ ወደ ቤቷ
ተመለሰች።

57 ኤልሳቤጥም የምትወልድበት ጊዜ
ሲደርስ፥ ወንድ ልጅ ተገላገለች። 58 እግዚአ
ብሔር ለኤልሳቤጥ ያደረገው መልካም
ነገር ፥ በጎረቤቶቿና በዘመዶቿ ዘንድ በፍጥ
ነት ተሰማ። ሁሉም ደስ አላቸው።

59 ሕፃኑ በተወለደ በስምንተኛው ቀን
ለግዝረቱ ስነሥርዓት ዘመድ አዝማድ ተሰበ
ሰበ። ሕፃኑንም በአባቱ ስም ፥ ‘ዘካርያስ’
ብለው ሊጠሩት አስበው ነበር።

60 ነገር ግን ኤልሳቤጥ ፥ «ሕፃኑ ፥ ‘ዮሐ
ንስ’ ተብሎ መጠራት አለበት» አለች።

61 ቤተዘመዱም ፥ «እንዴት እንዲህ
ተብሎ ሊጠራ ይችላል? በቤታችን በዚህ
ስም የሚጠራ ሰው የለም!» አሉ። 62 ከዚህ
በኋላ፥የሕፃኑ ስም ማን እንዲባል የሚፈልግ
መሆኑን ለማወቅ ፥ ዘካርያስን በጥቅሻ ጠየ
ቁት።

63 እርሱም በብጣሽ ወረቀት ላይ፥ «የሕ
ፃኑ ስም ፥ ‘ዮሐንስ’ ተብሎ ይጠራ» ብሎ
ጻፈ። ሁሉም ተገረሙ። 64 ወዲያውም ፥ ዘካ
ርያስ አንደበቱ ተፈትቶ በመናገር እግዚአብ
ሔርን አመሰገነ።

65 ጐረቤት ሁሉ በሆነው ነገር ተደነቀ።
ወሬውም በይሁዳ አካባቢ ሁሉ ተሰማ።
66 ወሬውን የሰሙ ሁሉ ፥ «የዚህ ሕፃን
መጨረሻ ምን ይሆን? በእርግጥም የእግዚአ
ብሔር ኃይል አድሮበታል» እያሉ ተጠያ
የቁ።

67 ዘካርያስም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ
የሚከተለውን ትንቢት ተናገረ ፥ 68 «ሕዝ
ቡን ጐበኘ! ሊታደገን መጣ! የእሥራኤል
አምላክ ይክበር ይመስገን ፡ 69 እርሱ ከአገል
ጋዩ ከዳዊት ዘር ፥ኃያል የሆነ አዳኝ አስነሥ
ቶልናል። 70 አስቀድሞ በቅዱሳን ነቢያቱ
አንደበት እንደ ተናገረው ፥ 71 ከጠላቶቻች
ንና ከሚጠሉን እጅ የሚያድነንን ልኮል
ናል።

72-73 «ለአባቶቻችን ምሕረቱን እንደሚ
ያደርግ የሰጠውን ተስፋና ለአባታችን ለአብ
ርሃምም የገባውን ቃል ኪዳን ፈጽሟል።
74 ጠላቶቻችንን ከመፍራት ነፃ ወጥተን በአ
ንድ ልብ እንድናገለግለውና ፥ 75 በፊቱም
ለዘላለም መቆም እንድንችል ቅዱስና ብቁ
አድርጎናል።

76 «አንተም የእኔ ሕፃን ልጅ ሆይ ፥የታ
ላቁ አምላክ ነቢይ ትባላለህ። ለሚመጣ
ውም መሲሕ መንገድ ታዘጋጃለህ። 77 ለሕ
ዝቡም መዳን የሚችሉበትን የይቅርታ መን
ገድ ታሳያቸዋለህ። 78 ይህ ሁሉ ሊሆን የቻ
ለው የእግዚአብሔር የአምላካችን ምሕረት
ታላቅ በመሆኑ ነው። ስለዚህ ፥ ብሩኅ የሆ
ነው የደኅንነት ጐሕ በላያችን ላይ ይቀድ
ዳል። 79 በጨለማና በሞት ጥላ ሥር ላሉ
ትም ብርሃን ይወጣላቸዋል። እግሮቻችንም
ወደ ሰላም ጐዳና ያመራሉ።»

80 ሕፃኑም በአካልና በመንፈስ አደገ።
ለእሥራኤል ሕዝብ በይፋ አገልግሎት መስ
ጠት እስከ ጀመረበት ጊዜ ድረስ በበረሃ
ኖረ።

ምዕራፍ 2

1 በዚያን ዘመን ፥ በግዛቱ የሚገኝ ሕዝብ
በሙሉ እንዲቆጠር ከሮማው ገዢ ከአውግስ
ጦስ ቄሳር ፥ትእዛዝ ወጣ። 2 ይህ የመጀመሪ
ያው የሕዝብ ቆጠራ በተከናወነበት ወቅት፥
ቄርኔዎስ የሶሪያ አገረ ገዥ ነበር። 3 በወ
ጣው ትእዛዝ መሠረት ፥ እያንዳንዱ ሰው
ለመመዝገብ ወደ ትውልድ አገሩ መግባት
ነበረበት። 4 በዚሁ መሠረት ፥ዮሴፍ ከዳዊት

ወገን በመሆኑ ከናዝሬት ተነሥቶ በይሁዳ
ግዛት የንጉሡ ዳዊት ጥንታዊት ከተማ ወደ
ሆነችው ወደ ቤተልሔም ሄደ። 5 ፀንሳ የነበ
ረችው እጮኛው ማርያምም አብራው ነበ
ረች። 6 በቤተልሔም እያሉ የማርያም የመ
ውለጃዋ ጊዜ ደረሰ። 7 ከዚያም የመጀመሪያ
ልጅዋን ወለደች። በጨርቅ ጠቅልላ በግር
ግም ላይ አስተኛችው። ምክንያቱም በእን
ግዳ ማረፊያው ውስጥ ሥፍራ አላገኙም ነበ
ርና።

8 በዚያ ምሽት ፥ ከመንደሩ ትንሽ ወጣ
ብለው በጎቻቸውን በመጠበቅ ላይ የሚገኙ
እረኞች ነበሩ። 9 በድንገት የእግዚአብሔር
መልአክ ተገለጸላቸው። የነበሩበት አካባቢ
በሙሉ ብርሃን ፈሰሰበት። እረኞቹም
በጣም ደነገጡ። 10 በዚህ ጊዜ መልአኩ እን
ዲህ አላቸው፤ «አይዞአችሁ አትፍሩ፤ ከዚህ
በፊት የሰው ጆሮ ሰምቶት የማያውቅ ፥
እጅግ ደስ የሚያሰኝ የምሥራች ይዤላችሁ
መጥቻለሁ። ይህም የምሥራች ለሰዎች
ሁሉ ሊደርስ የሚገባው ነው። 11 ዛሬ
ሌሊት በዳዊት ከተማ በቤተልሔም ፥ መድ
ኀኔ ክርስቶስ ጌታ ተወልዶአል። 12 ይህም
ምልክት ይሁናችሁ ፥ ሕፃኑ በጨርቅ ተጠቅ
ልሎ በግርግም ላይ ተኝቶ ታገኙታላ
ችሁ።»

13 ድንገት ታላቅ የሰማይ ሠራዊት ከመ
ልአኩ ጋር ሆነው ታዩ። እግዚአብሔርንም
እያመሰገኑ ፥ 14 «ክብር ለእግዚአብሔር በሰ
ማያት! እግዚአብሔር በጸጋው ላደላቸው
ሁሉ በምድር ላይ ሰላም ይሁን» ሲሉ
ዘመሩ።

15 መላእክቱ ከሄዱ በኋላ እረኞቹ እርስ
በእርሳቸው እንዲህ ተባባሉ፤ «ተነሡ ፥ ወደ
ቤተልሔም እንሂድ፤ ይህንንም ጌታ ያስታወ
ቀንን አስደናቂ ነገር በገዛ ዓይናችን
እንይ።»

16 ወዲያውም ወደ መንደሩ ሄደው ማር
ያምንና ዮሴፍን አገኙ። ሕፃኑም እንደተባ
ለው በግርግም ውስጥ ተኝቶ ነበር። 17 እረ
ኞቹም መልአኩ ስለ ሕፃኑ የነገራቸውን
ነገር ላገኙት ሰው ሁሉ አወሩ። 18 የእረኞ
ቹን ታሪክ የሰሙትም በነገሩ ይገረሙና
ይደነቁ ጀመር። 19 ማርያም ግን ይህን ሁሉ
ነገር በልቧ ውስጥ በማኖር ታሰላስለው
ነበር።

20 እረኞቹም ፥ መልአኩ ተገልጦ የምሥ
ራች ስለ ነገራቸውና ፥ በተነገራቸው ቃል
መሠረት ሕፃኑን ለማየት በመቻላቸው ፥ እግ
ዚአብሔርን እያመሰገኑ በጎቻቸውን ወደሚ
ጠብቁበት ሥፍራ ተመለሱ።

21 በስምንተኛው ቀን በግዝረቱ ስነሥር
ዓት ጊዜ የሕፃኑ ስም ፥ 'ኢየሱስ' ተብሎ
ተጠራ። ይህም ገና ከመፀነሱ በፊት በመል
አኩ የወጣለት ስም ነበር።

22 በሙሴ ሕግ መሠረት ለመንጻት የተወ
ሰነላቸው ጊዜ ሲፈጸም ፥ ማርያምና ዮሴፍ
ሕፃኑን በእግዚአብሔር ፊት ሊያቀርቡት
ወደ ኢየሩሳሌም ይዘውት ሄዱ። 23 ምክንያ
ቱም በሙሴ ሕግ ውስጥ ፥ «ወንድ የሆነ የበ
ኩር ልጅ ሁሉ ለእግዚአብሔር አገልግሎት
ይሰጥ» ተብሎ ተጽፎአል።

24 ሕጉ በሚያዘው መሠረት ፥ ማርያምና
ዮሴፍ ፥ 'ሁለት ወፎች ወይም ሁለት የር
ግብ ጫጩቶች' መሥዋዕት ማቅረብ ነበረባ
ቸው። 25 በዚያን ጊዜ አንድ ቅንና ደግ
የሆነ ስምዖን የሚባል ሰው ፥ በኢየሩሳሌም
ይኖር ነበር። እርሱም መንፈስ ቅዱስ ያደረ
በት ፥ የእሥራኤልን የደኅንነት ቀን በናፍ
ቆት የሚጠብቅ ሰው ነበር። 26 የእግዚአብ
ሔርን መሲሕ በዓይኑ ሳያይ እንዳይሞት
በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት ነበር። 27 ማርያ
ምና ዮሴፍ በሙሴ ሕግ የታዘዘውን ለመፈ
ጸም ፥ ሕፃኑን ወደ ቤተ መቅደስ ይዘው በሄ
ዱበት ዕለት ፥ መንፈስ ቅዱስ ስምዖንን ወደ
ዚያው አነሣሥቶ ወስዶት ነበረ። 28 ስምዖ
ንም ሕፃኑን ተቀብሎ በማቀፍ እግዚአብሔ
ርን እንዲህ ሲል አመሰገነ።

29-31 «ጌታ ሆይ ፥ በሰጠኸው ተስፋ ሙሉ
ለት እጠብቀው የነበረውን አይቻለሁ! ከእን
ግዲህ እኔን ባሪያህን በሰላም አሰናብተኝ።
እነሆ ለዓለም ሕዝቦች የሰጠኸውን አዳኝ
በዓይኔ አይቻለሁ። 32 እርሱም በአሕዛብ
ሁሉ ፊት የሚያበራ ብርሃን ፥ ለሕዝብህ ለእ
ሥራኤልም ክብር ይሆናል።»

33 ማርያምና ዮሴፍ ስምዖን ስለ ሕፃኑ
በተናገረው ነገር ሁሉ ተደነቁ።

34-35 ስምዖንም ማርያምንና ዮሴፍን
መረቃቸው። ማርያምንም እንዲህ አላት ፥
«ይህ ሕፃን የብዙ እሥራኤላውያንን መው
ደቅና መነሳት የሚወስን ፤ የብዙዎችንም
ጥልቅና ውስጣዊ አሳብ ይፋ በማውጣቱ
ለሚቃወሙት ምልክት ይሆናል። እንደ
ጦር የሚወጋ ሀዘንም በልብሽ ያልፋል።»

36-37 በዚያን ዕለት ሐና የተባለች ነቢ
ይት በመቅደሱ ውስጥ ነበረች። እርሷም
ከአሴር ነገድ የተወለደች የፋኑኤል ልጅ
ነበረች። ለሰባት ዓመት በትዳር ላይ ከቆየች
በኋላ ባሏ ሞተ። በዕድሜም በጣም የገፋች
ነበረች። እርሷ የሰማንያ አራት ዓመት መበ

ለት ሆና ቀንና ሌሊት ከቤተ መቅደስ ሳት
ለይ፥በጾምና በጸሎት፥እግዚአብሔርን ታገል
ግል ነበር።
38 ሐናም ስምዖን ከማርያምና ከዮሴፍ
ጋር በመነጋገር ላይ ሳለ ፥ ወደ ሥፍራው
ቀርባ እግዚአብሔርን እያመሰገነች ፥ የአዳ
ኙን የክርስቶስን መምጣት በተስፋ ይጠባ
በቁ ለነበሩት ፥ መሲሕ መምጣቱን ተናገ
ረች።
39 ማርያምና ዮሴፍ የእግዚአብሔር ሕግ
የሚያዘውን ሁሉ ከፈጸሙ በኋላ፥ገሊላ ወደ
ምትገኘው መኖሪያ ከተማቸው ወደ ናዝ
ሬት ተመለሱ። 40 ሕፃኑም እያደገና እየበ
ረታ ሄደ። በጥበብም የተሞላ ሆነ። የእግዚ
አብሔር ጸጋና በረከት ከእርሱ ጋር ነበር።
41-42 እናትና አባቱም በየዓመቱ የፋሲ
ካን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ
ነበር። ኢየሱስ ዕድሜው አሥራ ሁለት
ዓመት ሲሆን፥ከማርያምና ከዮሴፍ ጋር የፋ
ሲካን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም
ሄደ። 43 በዓሉ ተከብሮ ካበቃ በኋላ ወደ
ቤታቸው ለመመለስ ጉዞ ሲጀምሩ፥ኢየሱስ
በኢየሩሳሌም ቀረ። በመጀመሪያው ቀን
ማርያምና ዮሴፍ ኢየሱስ ከእነርሱ ተለይቶ
መቅረቱን ልብ አላሉም ነበር። 44 ምክንያ
ቱም ፥ 'ከሌሎቹ መንገደኞች ጋር እየተጫ
ወተ በመንገዝ ላይ ነው' የሚል ግምት ነበራ
ቸው። ነገር ግን ማምሻው ላይ በአካባቢው
አለመኖሩን ሲረዱ፥ከሚያውቋአቸው ሰዎች
ጋር ይሆን እንደሆን በማለት በያለበት ፈለ
ጉት። 45 ሊያገኙት ባለመቻላቸው ፍለጋቸ
ውን በመቀጠል ወደ ኢየሩሳሌም ተመል
ሰው ሄዱ።
46-47 ከሦስት ቀን በኋላም ፥ከሕግ አስተ
ማሪዎች ጋር በቤተመቅደስ ውስጥ ተቀ
ምጦ ፥ውይይታቸውን ሲያዳምጥና ጥያቄም
ሲጠይቃቸው አገኙት። የሚሰሙትም ሁሉ
በችሎታውና በማስተዋሉ ይደነቁ ነበር።
48 ዮሴፍና ማርያም ሲያዩት ደነገጡ።
ከዚያም እናቱ ማርያም፥ «ልጄ ሆይ፥ለምን
እንዲህ አደረግህ? እኔና አባትህ እኮ ጠፋህ
ብለን በፍለጋ ያልደረስንበት ቦታ የለም!»
አለችው።
49 ኢየሱስም ፥ «ስለምን ትፈልጉኛላ
ችሁ? በአባቴ ቤት ውስጥ መገኘት እንደ
ሚገባኝ አታውቁምን?» ሲል መለሰላቸው።
50 እነርሱ ግን ምን ማለቱ እንደሆነ አላስተ
ዋሉም።
51 ከዚህ በኋላ፥ኢየሱስ ከማርያምና ከዮ
ሴፍ ጋር ወደ ናዝሬት ተመልሶ ሄደ። በዚ
ያም ያገለግላቸው ነበር። እናቱም ይህን
ሁሉ ነገር በልብዋ አኑራ ታሰላስለው
ነበር። 52 ኢየሱስ በአካልና በጥበብ እያደገ
ሄደ። በእግዚአብሔርና በሰውም ዘንድ የተ
ወደደ ሆነ።

ምዕራፍ 3

1-2 ጢባርዮስ ቄሣር በነገሠ በአሥራ
አምስተኛው ዓመት ፥ጴንጤናዊው ጲላጦስ
የይሁዳ አስተዳዳሪ፥ሄሮድስ የገሊላ አስተዳ
ዳሪ ፥ የሄሮድስ ወንድም ፊልጶስ የኢጡርያ
ስና የጥራኮኒያስ አስተዳዳሪ፥እንዲሁም ሊሳ
ኒዮስ የአቢሊኒስ አስተዳዳሪ፥ሐናና ቀያፋም
ሊቀ ካህናት በነበሩበት ዘመን፥በበረሃ ይኖር
ለነበረው ለዘካርያስ ልጅ ለዮሐንስ፥ከእግዚ
አብሔር ዘንድ መልእክት ደረሰው። 3 ዮሐን
ስም በዮርዳኖስ ዙሪያ ባሉት መንደሮች እየ
ተዘዋወረ፥ «ለኃጢአታችሁ ይቅርታ እንድ
ትቀበሉ ንስሐ ግቡ» ምልክትም እንዲሆና
ችሁ በውኃ ተጠመቁ» እያለ ሰዎችን ማስ
ተማር ጀመረ።
4-5 ዮሐንስ ይህን ያደርግ የነበረው በነ
ቢዩ ኢሳይያስ አንደበት እንዲህ ተብሎ በተ
ነገረው ቃል መሠረት ነበር። «ጌታ የሚሄ
ድበት መንገድ ይዘጋጅ ፥ጥርጊያው ይቅና ፥
ሸለቆው ይደልደል ፥ተራራው ይናድ ፥ ወጣ
ገባው ይስተካከል፥ሸካራው ይለስልስ፥ 6 ከዚ
ያም የሰው ልጆች ሁሉ ከእግዚአብሔር
የተላከውን መድኀን ያያሉ።»
7 ዮሐንስ ሊጠመቁ ወደ እርሱ የሚመ
ጡትን ሰዎች እንዲህ ይላቸው ነበር፥ «እና
ንተ የእባብ ልጆች፥ከሚመጣው ቁጣ ማም
ለጥ እንደምትችሉ ማን ነገራችሁ? 8 በመጀ
መሪያ ከኃጢአታችሁ መመለሳችሁንና
ንስሐ መግባታችሁን የሚያረጋግጥ ሥራ
ሥሩ። 'የአብርሃም ልጆች ነንና ምንም አይ
ደርስብንም' ብላችሁ መመካት በቂ እንዳል
ሆነ እወቁ። ከፈለገ እግዚአብሔር ከእነዚህ
ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣ ይች
ላል። 9 የእግዚአብሔር የፍርድ መጥረቢያ
ዛፉን ከሥሩ ቆርጦ ለመጣል ተሰንዝሮአል።
ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ፥ ወደ
እሳትም ይጣላል።»
10 ሕዝቡም ዮሐንስን ፥ «ታዲያ ምን
ብናደርግ ይሻላል?» ሲሉ ጠየቁት።
11 ዮሐንስም ፥ «ሁለት ልብስ ያለው አን
ዱን ለሌለው ይስጥ። ምግብ የተረፈውም
ለተራበ ያብላ» ሲል መለሰላቸው።
12 ቀረጥ ሰብሳቢዎችም ሊጠመቁ መጥ
ተው ፥ «እኛስ ምን እናድርግ?» በማለት

ዮሐንስን ጠየቁት።
13 እርሱም ፥ «ከተተመነው በላይ ቀረጥ
አታስከፍሉ» ሲል መለሰላቸው።
14 ወታደሮችም በተራቸው እንዲህ ሲሉ
ጠየቁት ፥ «እኛስ ምን እናድርግ?» ዮሐን
ስም ፥ «በኃይልና በጉልበት በማስፈራራት
የሰው ገንዘብ አትንጠቁ። ሰውን ያለጥፋቱ
በመወንጀል አትክሰሱ። የሚከፈላችሁ ደመ
ወዝ ይብቃችሁ» ሲል መለሰላቸው።
15 ሕዝቡ ሁሉ መሲሕ ይመጣል ብሎ
የሚጠባበቅበት ወቅት ነበር። እንዲያውም
የሚጠበቀው መሲሕ ዮሐንስ ራሱ ሳይሆን
አይቀርም እያሉ እርስ በእርሳቸው ይወያዩ
ነበር።
16 ዮሐንስ ግን እንዲህ አላቸው ፤ «እኔ
በውኃ አጠምቃችኋለሁ። ነገር ግን ከእኔ
የሚበልጥ በቅርቡ ይመጣል። እኔ የጫማ
ውን ማሠሪያ ክር እንኳን ለመፍታት ብቁ
አይደለሁም። እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእ
ሳት ያጠምቃችኋል። 17 በእጁ በያዘው
መንሽ ስንዴውን ከገለባው ይለያል። ገለባ
ውን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል። ስንዴ
ውን በጎተራ ይከታል።» 18 ዮሐንስ በሚያስ
ተምርበት ጊዜ ፥ ይህንን በመሳሰሉና በሌሎ
ችም ምሳሌዎች አማካይነት ፥ ለሕዝቡ የም
ሥራቹን ቃል ይነግራቸው ነበር።
19-20 የገሊላው ገዥ ሄሮድስ ፥ የወንድ
ሙን ሚስት ሄሮድያዳን ስላገባና ሌላም
ብዙ ክፉ ሥራ ስለሠራ ፥ ዮሐንስ ክፉ ሥራ
ውን በግልጽ በመንገር ገሥጾት ነበር። ስለ
ዚህ ሄሮድስ ከዚህ በፊት ያደረገው ክፉ
ነገር አልበቃ ብሎት ዮሐንስን እንዲታሠር
በማድረግ በክፋት ላይ ክፋትን ጨመረ።
21 አንድ ቀን የተሰበሰበው ሕዝብ ከተጠ
መቀ በኋላ ኢየሱስም ተጠመቀ። ከዚያም
ሲጸልይ ሳለ ሰማይ ተከፈተ ፤ 22 መንፈስ
ቅዱስም በአካል መልክ እንደ ርግብ በእ
ርሱ ላይ አረፈበት። ከሰማይም ፥ «አንተ
የምወድህና እጅግ ደስ የተሰኘሁብህ ልጄ
ነህ» የሚል ድምፅ ተሰማ።
23 ኢየሱስ የማስተማር ሥራውን በይፋ
ሲጀምር ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ያህል
ነበር። በጊዜው ሰዎች ኢየሱስን የዮሴፍ
ልጅ አድርገው ይቆጥሩት ነበር። ዮሴፍ
የኤሊ ልጅ ነበር። 24 ኤሊ የማቲ ልጅ ፥
ማቲ የሌዊ ልጅ ፥ ሌዊ የሚልኪ ልጅ ፥
ሚልኪ የዮና ልጅ ፥ ዮና የዮሴፍ ልጅ ፥
25 ዮሴፍ የማታትዩ ልጅ ፥ ማታትዩ የአሞጽ
ልጅ ፥ አሞጽ የናሆም ልጅ ፥ ናሆም የኤስ
ሊም ልጅ ፥ ኤስሊም የናጌ ልጅ ፥ 26 ናጌ
የማአት ልጅ ፥ ማአት የማታትዩ ልጅ ፥ ማታ
ትዩ የሴሜይ ልጅ ፥ ሴሜይ የዮሴፍ ልጅ ፥
ዮሴፍ የዮዳ ልጅ ፥ 27 ዮዳ የዮናን ልጅ ፥
ዮናን የሬሳ ልጅ ፥ ሬሳ የዘሩባቤል ልጅ ፥ዘሩ
ባቤል የሰላትያል ልጅ ፥ ሰላትያል የኔሪ
ልጅ ፥ 28 ኔሪ የሚልኪ ልጅ ፥ሚልኪ የሐዲ
ልጅ ፥ ሐዲ የቆሳም ልጅ ፥ ቆሳም የኤልሞ
ዳም ልጅ ፥ኤልሞዳም የኤር ልጅ ፥ 29 ኤር
የዮሴዕ ልጅ ፥ ዮሴዕ የኤልዓዝር ልጅ ፥ኤልዓ
ዝር የዮራም ልጅ ፥ ዮራም የማጣት ልጅ ፥
ማጣት የሌዊ ልጅ ፥ 30 ሌዊ የስምዖን ልጅ ፥
ስምዖን የይሁዳ ልጅ ፥ይሁዳ የዮሴፍ ልጅ ፥
ዮሴፍ የዮናን ልጅ ፥ ዮናን የኤልያቄም
ልጅ ፥ 31-32 ኤልያቄም የሜልያ ልጅ ፥
ሜልያ የማይናን ልጅ ፥ ማይናን የማጣት
ልጅ ፥ ማጣት የናታን ልጅ ፥ናታን የዳዊት
ልጅ ፥ዳዊት የእሴይ ልጅ ፥እሴይ የኢዮቤድ
ልጅ ፥ ኢዮቤድ የቦዔዝ ልጅ ፥ቦዔዝ የሳላ
ልጅ ፥ሳላ የነአሶን ልጅ ፥ 33 ነአሶን የአሚና
ዳብ ልጅ ፥አሚናዳብ የአራም ልጅ ፥አራም
የአሮጊ ልጅ ፥አሮጊ የኤስሮም ልጅ ፥ኤስሮም
የፋሬስ ልጅ ፥ ፋሬስ የይሁዳ ልጅ ፥ ይሁዳ
34 የያዕቆብ ልጅ ፥ ያዕቆብ የይስሐቅ ልጅ ፥
ይስሐቅ የአብርሃም ልጅ ፥ አብርሃም የታራ
ልጅ ፥ ታራ የናኮር ልጅ ፥ 35 ናኮር የሴሮህ
ልጅ ፥ሴሮህ የራግው ልጅ ፥ራግው የፋሌቅ
ልጅ ፥ ፋሌቅ የአቤር ልጅ ፥ አቤር የሳላ
ልጅ ፥ 36 ሳላ የቃይንም ልጅ ፥ቃይንም የአር
ፋክስድ ልጅ ፥አርፋክስድ የሴም ልጅ ፥ሴም
የናህ ልጅ ፥ናህ የላሜህ ልጅ ፥ 37 ላሜህ የማ
ቱሳላ ልጅ ፥ማቱሳላ የሄኖክ ልጅ ፥ሄኖክ የያ
ሬድ ልጅ ፥ያሬድ የመላልኤል ልጅ ፥መላል
ኤል የቃይናን ልጅ ፥ 38 ቃይናን የሄኖስ
ልጅ ፥ሄኖስ የሴት ልጅ ፥ሴት የአዳም ልጅ ፥
አዳም የእግዚአብሔር ልጅ።

ምዕራፍ 4

1 ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ፥ከተ
ጠመቀበት ከዮርዳኖስ ወንዝ መንፈስ ቅዱስ
እየመራው ወደ በረሃ ወሰደው። በበረሃ
ውስጥ ሰይጣን እርባ ቀናት ያህል ፈተነው።
2 በእነዚህም እርባ ቀናት ውስጥ ምንም ስላ
ልበላ በመጨረሻ ራበው።
3 በዚህ ጊዜ ሰይጣን ኢየሱስን ፥ «በእር
ግጥ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ፥ እስቲ
ይህ ድንጋይ እንጀራ እንዲሆን አዝዝ»
አለው።
4 ኢየሱስም ፥ «ሰው በእንጀራ ብቻ
አይኖርም፣ ተብሎ ተጽፎአል» ሲል
መለሰለት።

5 ከዚህ በኋላ ሰይጣን የዓለምን መንግሥ
ታትና ክብራቸውን በዓይነ ቅጽበት ለኢየ
ሱስ አሳየው። 6-7 ከዚያም ፥ «እነዚህ መንግ
ሥታት ከነክብራቸው የእኔ ናቸው። እኔም
ለወደድኩት ልሰጠው እችላለሁ። አንተም
ተንበርክከህ ብትሰግድልኝ እሰጥሃለሁ»
አለው።
8 ኢየሱስም ፥ «'ለእግዚአብሔር ለፈጣ
ሪህ ብቻ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ'
ተብሎ ተጽፎአል» ሲል መለሰለት።
9-11 ከዚህ በኋላ ሰይጣን ኢየሱስን ወደ
ኢየሩሳሌም ወሰደው። ከቤተ መቅደሱ ጣራ
አወጣውና ከጫፉ ላይ አቁሞ። እንዲህም
አለው ፤ «በእርግጥ የእግዚአብሔር ልጅ
ከሆንክ ፥ ራስህን ከዚህ ወደታች ወርውር።
'በድንጋይ ላይ ወድቀህ እንዳትሰበር በእጃ
ቸው እንዲደግፉህ እግዚአብሔር መላእክ
ቱን ያዛል' ተብሎ ተጽፎአል።»
12 ኢየሱስም ፥ «'እግዚአብሔር አምላክ
ህን አትፈታተነው' ተብሎ ተጽፎአል»
ሲል መለሰለት።
13 ሰይጣንም ኢየሱስን በብዙ መንገድ
ከፈተነው በኋላ ለጊዜው ትቶት ሄደ።
14 ኢየሱስም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል
ተሞልቶ ወደ ገሊላ ተመለሰ። ዝናውም
በአካባቢው ሁሉ ተሰራጨ። 15 በተለይም
ምኩራብ ተብሎ በሚጠራው የአይሁድ
ጸሎት ቤት ውስጥ ከሚያስተምረው ትምህ
ርት የተነሣ ሰው ሁሉ ያደንቅውና ስለ
እርሱ ያወራ ነበር።
16 ኢየሱስም ካደገባት ናዝሬት ከተማ
እንደደረሰ ፥ ሰንበት ቀን እንደ ልማዱ ወደ
ምኩራብ ገባ። ቅዱሳት መጻሕፍትንም ለማ
ንበብ ተነሣ። 17 የነቢዩ የኢሳይያስ መጽ
ሐፍ ተሰጠው። እርሱም መጽሐፉን ሲከፍ
ተው የሚከተለው ቃል የተጻፈበት ቦታ
አጋጠመው፥
18-19 «እነሆ የእግዚአብሔር መንፈስ
በእኔ ላይ ነው። ለድሆች ወንጌልን እሰብክ
ዘንድ ፥ ልባቸው የተሰበረውንም እጠግን
ዘንድ በመንፈሱ ቀብቶኛል። ለታሠሩት
የመፈታትን ፥ ለታወሩት የማየትን ፥ ለተጨቆ
ኑትም ነፃ የመውጣትን የምሥራች ቃል
እንዳውጅና ፥ የእግዚአብሔርን የማዳኑን
ዓመት እንዳሳውቅ ልኮኛል።»
20 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ መጽሐፉን አጠ
ፈና ለአገልጋዩ ሰጥቶ ቁጭ አለ። በምኩ
ራብ የነበሩትም ትኩር ብለው ይመለከቱት
ጀመር። 21 እርሱም ፥ «ዛሬ እነዚህ ቃላት
በፈታችሁ ተፈጸሙ» አላቸው።
22 በዚያ የነበሩት ሁሉ ስለ እርሱ መል
ካም ይናገሩ ነበር። ከአንደበቱ የሚወጣ
ውን ውብ ቃል ሰምተው አደነቁ። «ይህ
የዮሴፍ ልጅ አይደለም እንዴ? እንዴት
እንዲህ ሊሆን ይችላል?» ተባባሉ።
23 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፥
«'ሐኪም ሆይ ፥ ራስህን ፈውስ' የሚለውን
ምሳሌ ጠቅሳችሁ ፥ 'በቅፍርናሆም ያደረግሃ
ቸውን ተአምራት ለምን በአደግህባት በራ
ስህ ከተማ አታደርግም?' ትሉኝ ይሆናል።
24 ነገር ግን እውነቱን ልንገራችሁ። መቼው
ንም ቢሆን ነቢይ ባገሩ አይከበርም።
25-26 ለምሳሌ ፥ በነቢዩ በኤልያስ ዘመን ለሦ
ስት ዓመት ከመንፈቅ ዝናብ ባለመዝነቡ
በአገር ላይ ከባድ ራብ ገብቶ ነበር። በዚያን
ጊዜ ኤልያስ በሲዶና አገር ሰራጵታ በምት
ባል መንደር ወደምትገኝ አንዲት አሮጊት
ቤት ብቻ ገብቶ አስደናቂ የሆነ ተአምራት
በማድረግ ረድቶአታል። ነገር ግን በዚያን
የራብ ዘመን በእሥራኤል አገር እርዳታ
የሚያስፈልጋቸው ብዙ ባልቴቶች እንደነ
በሩ መካድ አይቻልም። 27 እንዲሁም በነ
ቢዩ በኤልሳዕ ዘመን ፥ በእሥራኤል አገር
ብዙ ለምጻሞች ነበሩ። ነገር ግን ኤልሳዕ
ከሶሪያዊው ንዕማን በቀር የፈወሰው ለም
ጻም አልነበረም።»
28 ኢየሱስ የተናገረው ቃል በምኩራቡ
ውስጥ የነበሩትን ሰዎች በጣም አስቆጣ
ቸው። 29 ከተቀመጡበት ዘለው በመነሣት
ኢየሱስን እየገፈታተሩ ከተማይቱ ወደ ተሠ
ራችበት ኮረብታ ጫፍ ወሰዱት። አሳባቸው
ከገደሉ ጫፍ ገፍትረው ሊጥሉት ነበር።
30 እርሱ ግን በተሰበሰቡት ሰዎች መካከል
ሰንጥቆ በማለፍ ትቶአቸው ሄደ።
31 ኢየሱስ ከዚህ በኋላ በገሊላ ወደምትገ
ኘው ወደ ቅፍርናሆም ከተማ ሄደ። በዚ
ያም ሰንበት ዕለት በአይሁድ ምኩራብ
ውስጥ ያስተምር ነበር። 32 ሕዝቡም በትም
ህርቱ ይደነቁ ነበር። ምክንያቱም ትምህ
ርቱ ሥልጣን ያለው ነበርና።
33 እንደ አጋጣሚ በምኩራቡ ውስጥ
ጋኔን ያደረበት አንድ ሰው ነበር። እንዲህም
ብሎ ይጮኽ ጀመር። 34 «የናዝሬቱ ኢየ
ሱስ ሆይ ፥ ከእኛ ጋር ምን ጉዳይ አለህ!
ልታጠፋን መጣህን? እኔ እንደሆንክ ማንነ
ትህን አውቃለሁ ፥ የቅዱሱ የእግዚአብሔር
ልጅ ነህ!»
35 ኢየሱስም ጋኔኑን፥ «ዝም ብለህ ከዚህ
ሰው ውጣ!» ሲል አዘዘው። ጋኔኑም ሰውዬ
ውን ከምድር ላይ ጥሎ ምንም ሳይጐዳው

ለቅቆት ወጣ።
36 ሕዝቡም በአድናቆት ተሞልቶ፥ «ይህ ሰው ምን ዓይነት ኃይል ነው ያለው? አጋንንት እንኳ ‘ውጡ’ ሲላቸው ይታዘዙለታል» ተባባሉ። 37 የኢየሱስም ዝና እንደ ሰደድ እሳት በያለበት ተሰራጨ።
38 ከዚያም ኢየሱስ ከምኩራብ ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ሄደ። እዚያም ሲደርሱ የስምዖን አማት በትኩሳት በሽታ ታማ አገኙዋት። በቤትም የነበሩት ሰዎች እንዲፈውሳት ለመኑት።
39 ኢየሱስም ወደ ተኛችበት አልጋ ጠጋ ብሎ የያዛት የንዳድ በሽታ ለቅቋት እንዲሄድ ገሠፀው። ወዲያውኑ ትኩሳቷ ለቀቃት። ከአልጋዋ ላይ ተነሥታም ታስተናግዳቸው ጀመር።
40 ማምሻው ላይ፥የመንደሩ ሰዎች በልዩ ልዩ ሕመም የተሰከፉ በሽተኞችን እየያዙ መጡ። ኢየሱስም ሁሉንም እጁን እየጫነ ፈወሳቸው። 41 አጋንንት ያደሩባቸው ሰዎችም ነበሩ። ኢየሱስም አጋንንቱ ሰዎቹን ለቅቀው እንዲወጡ ሲያዛቸው፥ «አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ!» እያሉ ጮኸው ይወጡ ነበር። ይሁን እንጂ አጋንንት እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ አውቀው ስለ ነበር እንዳይናገሩ አዘዛቸው።
42 በማግስቱ ጠዋት ማለዳ ተነሥቶ ወደ አንድ ገለልተኛ ሥፍራ ሄደ። ብዙ ሰዎችም ይፈልጉት ጀመር። ባገኙትም ጊዜ፥ «እባክህን አትለየን» ሲሉ በቅፍርናሆም እንዲቆይ ለመኑት። 43 እርሱ ግን፥ «በሌላም ሥፍራ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች ቃል መስበክ አለብኝ። የተላክሁትም ይህንኑ ለመፈጸም ነው» ሲል መለሰላቸው። 44 በያለበት እየተዘዋወረ በይሁዳ በሚገኙት የአይሁድ ምኩራቦች ውስጥ ያስተምር ነበር።

ምዕራፍ 5

1 አንድ ቀን ኢየሱስ በጌንሴሬጥ ባሕር ዳር ቆሞ ሲያስተምር ፥ የሚያደምጡት ሰዎች መተረማመስ ቦታውን እያጣበበው ሄደ። 2 ኢየሱስም ከባሕሩ ዳርቻ የቆሙ ሁለት ጀልባዎችን አየ። ዓሣ አጥማጆቹም ከጀልባዎቹ ወርደው መረባቸውን ያጥቡ ነበር። 3 ኢየሱስም ከጀልባዎቹ ወደ አንዱ ገባና ባለቤቱን ስምዖንን ጀልባውን ጥቂት ወደ ባሕሩ ገፋ እንዲያደርግለት ጠየቀው። ከዚህ በኋላ በጀልባው ላይ ሆኖ ሕዝቡን ማስተማር ጀመረ።
4 ማስተማሩን ከጨረሰ በኋላ ስምዖንን፥ «ጀልባዋን ወደ ጥልቁ ባሕር ቅዘፍና መረ ብህን ጣል» አለው።
5 ስምዖንም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ሌሊቱን በሙሉ ስንደክም አድረን ምንም ዓሣ አልያዝንም። አንተ ካልክ ግን፥ እንደገና እንሞክራለን» ሲል መለሰ። 6 ዓሣ አጥማጆቹ ኢየሱስ እንደነገራቸው በማድረጋቸው ብዙ ዓሣ ያዙ። ከዓሣው ብዛት የተነሣ መረባቸው መቀደድ ጀመረ። 7 ስለዚህ በሌላ ጀልባ ውስጥ የነበሩትን ጓደኞቻቸውን እንዲረዷቸው ጠሩአቸው። እነርሱም መጥተው ሁለቱን ጀልባዎች ለመስጠም እስኪ ቃረቡ ድረስ በዓሣ ግጥም አድርገው ሞሉዋቸው።
8 ስምዖን ጴጥሮስም ይህን ሁሉ ካየ በኋላ ፥ ኢየሱስ ፊት በጉልበቱ ተንበርክኮ፥ «ጌታ ሆይ፥ እኔ አጠገብህ ልገኝ የማይገባኝ ኃጢአተኛ ነኝና ከኔ ራቅ» አለ። 9 ይህን ንም የተናገረበት ምክንያት ፥ እርሱና ጓደኞቹ ከያዙት የዓሣ ብዛት የተነሣ እጅግ ገርሞአቸው ስለነበር ነው። 10 ጓደኞቹ፥ የዘብዴዎስ ልጆች ፥ ያዕቆብና ዮሐንስም ደንግጠው ነበር። ኢየሱስም ስምዖንን እንዲህ አለው ፥ «አይዞህ አትፍራ! ከእንግዲህ የሰዎች ነፍስ አጥማጅ አደርግሃለሁ።»
11 እነርሱም ጀልባዎቻቸውን ባሕሩ ዳር አድርሰው ከወረዱ በኋላ ሁሉን ነገር ትተው ኢየሱስን ተከተሉት።
12 አንድ ቀን ኢየሱስ አንድ መንደር ውስጥ ሳለ ፥ አንድ ለምጽ በሽታ የያዘው ሰው ወደ እርሱ መጣ። በፊቱም ወድቆ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ከፈቀድክ እኮ ልትፈውሰኝ ትችላለህ!» ሲል ለመነው።
13 ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፥ «አዎ ፥ እንድትፈወስ ፈቅጃለሁ!» አለው። ሰውየውም ወዲያውኑ ከያዘው የለምጽ በሽታ ተፈወሰ። 14 ከዚያም ኢየሱስ ሰውየውን፥ «የተደረገልህን ነገር ለማንም እንዳትናገር። ነገር ግን በቀጥታ ወደ ካህን ዘንድ ሄደህ ራስህን አሳይ። ከዚያም ከለምጽ በሽታ ለመፈወስህ ምስክር ይሆንልህ ዘንድ በሙሴ ሕግ የታዘዘውን መሥዋዕት አቅርብ!» አለው። 15 የኢየሱስ ዝና ከምንጊዜውም የበለጠ በየቦታው ሁሉ ተሰራጨ። ብዙ ሰዎችም ትምህርቱን ለማድመጥና ከበሽታቸውም ለመፈወስ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር። 16 እርሱ ግን አዘውትሮ ገለልተኛ ወደ ሆነ ሥፍራ እየሄደ ይጸልይ ነበር።
17 አንድ ቀን ኢየሱስ ሲያስተምር ፥ ፈሪሳው

ያንና የሙሴ ሕግ ሊቃውንት አጠገቡ ተቀ
ምጠው ነበር። እነርሱም ከመላው የገሊላና
የይሁዳ አካባቢዎች ፥ እንዲሁም ከኢየሩሳ
ሌም ከተማ የመጡ ነበሩ። ሕሙማንን የሚ
ፈውሰው የእግዚአብሔር ኃይል ከኢየሱስ
ጋር ነበር።
18-19 በዚህ ጊዜ አንድ ሽባ የሆነ ሰው
ከነአልጋው የተሸከሙ ሰዎች ወደ ኢየሱስ
መጡ። ነገር ግን ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ
ወደ ኢየሱስ መቅረብ አልቻሉም። ስለዚህ
ከቤቱ ጣራ ላይ ወጥተው ጣራው የተከደነ
በትን ጡብ በመንደል፥ ሽባውን በገመድ ከነ
አልጋው ኢየሱስ ፊት አወረዱት።
20 ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባ
ውን ፥ «ወዳጄ ሆይ፥ ኃጢአትህ ይቅር ተብ
ሎልሃል!» አለው።
21 የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈሪ
ሳውያን ፥ «ለመሆኑ ይህ ሰው ማን ነኝ ብሎ
ነው ፥ እንዲህ ለመናገር የቻለው? ይኸማ
እግዚአብሔርን መዳፈር ነው፤ ለመሆኑ ከአ
ግዚአብሔር በቀር ኃጢአትን ማን ይቅር
ሊል ይችላል?» አሉ።
22 ኢየሱስም የልባቸውን አሳብ ስላወቀ፥
«ለምን እንደዚህ ታስባላችሁ? 23 ለመሆኑ
ይህንን ሰው ፥ 'ኃጢአትህ ይቅር ተብሎል
ሃል' ከማለትና 'ተነሥተህ ሂድ' ከማለት
የትኛው የሚቀልል ይመስላችኋል? 24 ነገር
ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን
ይቅር ለማለት ሥልጣን እንዳለው እንድታ
ውቁ!» ካለ በኋላ ወደ ሽባው ሰው ዘወር
ብሎ ፥ «ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ወደ
ቤትህ ሂድ!» አለው።
25 ሽባውም፥ ሰዎች ሁሉ እየተመለከቱት
ከተኛበት ብድግ ብሎ ተነሣና አልጋውን
ተሸክሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ
ቤቱ ሄደ። 26 ይህንንም የተመለከቱ ሰዎች
ሁሉ እጅግ በጣም በመደነቅ ፥ «ዛሬስ
ግሩም ድንቅ የሆነ ነገር አዩን!» ሲሉ እግ
ዚአብሔርን አመሰገኑ።
27 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከዚያች ከተማ
ወጥቶ ሲሄድ ሌዊ የተባለውን ቀረጥ ሰብ
ሳቢ ከቀረጥ መሰብሰቢያው ሥፍራ ተቀ
ምጦ አገኘውና ፥ «ና ፥ ተከተለኝ» አለው።
28 ሌዊም ማንኛውንም ነገር እንዳለ ትቶ
ተከተለው።
29 ሌዊ በቤቱ ውስጥ ለኢየሱስ ክብር
ትልቅ ግብዣ አዘጋጀ። በግብዣውም ላይ
ቀራጮችና ሌሎችም እንግዶች ተገኝተው
ነበረ።
30 ፈሪሳውያንና የአይሁድ ሃይማኖት
መምህራን ፥ «ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች
ጋር የምትበሉት ለምንድን ነው?» ሲሉ
በኢየሱስ ደቀመዛሙርት ላይ አጉረመረሙ
ባቸው።
31 ኢየሱስም ፥ «ሕመምተኞች እንጂ
ጤነኞች ወደ ሐኪም አይሄዱም ፤ 32 እኔ
የመጣሁት ፥ 'ጻድቅ ነን' በማለት በራሳቸው
ለሚመጻደቁት ሳይሆን ፥ ኃጢአተኞችን
ንስሐ እንዲገቡ ለመጥራት ነው» ሲል መል
ሰላቸው።
33 እነርሱም እንደገና እንዲህ ሲሉ ጠየ
ቁት ፤ «የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት
ብዙ ጊዜ ይጾማሉ፤ የፈሪሳውያን ደቀመዛሙ
ርትም እንዲሁ ይጾማሉ፤ የአንተ ደቀመዛሙ
ርት ግን ሁል ጊዜ የሚበሉትና የሚጠጡት
ለምንድን ነው?»
34 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤
«ሙሽራው አብሯቸው እያለ ሠርግ የተ
ጠሩ እንግዶች ሳይበሉና ሳይጠጡ ይሄዳ
ሉን? 35 ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ ተለ
ይቶ የሚሄድበት ጊዜ ይመጣል ፤ ያኔ ይጾ
ማሉ ።»
36 ቀጥሎም ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ነገራቸው። «ከአዲስ ልብስ ላይ
ትንሽ እራፊ ቀድዶ በአሮጌ ልብስ ላይ የሚ
ጥፍ የለም። ምክንያቱም አዲሱ እራፊ አሮ
ጌውን ልብስ በጭቆ ይቀደዋልና ። 37 እንዲ
ሁም በደረቀ የወይን ጠጅ መያዣ ስልቻ
ውስጥ ፥ በተሐ የወይን ጠጅ ሞልቶ የሚያስ
ቀምጥ የለም። ምክንያቱም እንዲህ ከተደ
ረገ ስልቻው ይቀደዳል፤ የወይን ጠጁም ይፈ
ስሳል ። 38 ስለዚህ በተሐ የወይን ጠጅ ፥ በበ
ተሐ የወይን ጠጅ ማስቀመጫ ስልቻ ውስጥ
ተሞልቶ መቀመጥ አለበት። 39 ደረቅ የወ
ይን ጠጅ መጠጣት የለመደ ፥ በተሐ የወይን
ጠጅ መጠጣት አይፈልግም። ምክንያቱም
በተሐው የወይን ጠጅ ሲቀርብለት ፥ ከበተ
ሐው ደረቁ ይሻላል ይላልና ።»

ምዕራፍ 6

1 አንድ ሰንበት ቀን ኢየሱስ ከደቀመዛ
ሙርቱ ጋር በአንድ እርሻ መካከል ሲያ
ልፍ ፥ ደቀመዛሙርቱ ከስንዴው እሸት ቀጥ
ፈው በእጃቸው እሸተው መብላት ጀመሩ ።
2 ከፈሪሳውያን መካከል ይህንን የተመል
ከቱ ስለነበሩ ኢየሱስን ፥ «ደቀመዛሙርትህ
በሰንበት ዕለት እሸት ቀጥፈው በመብላት
የሰንበትን ሕግ ለምን ያፈርሳሉ?» ሲሉ
ጠየቁት ።
3 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፥

«እርሱና አብረውት የነበሩት ሰዎች በተ
ራቡ ጊዜ፥ንጉሥ ዳዊት ያደረገውን አላነበባ
ችሁምን? 4 ዳዊት ወደ እግዚአብሔር ቤት
ገብቶ፥ከካህናት በቀር ሌሎች እንዳይቀምሱ
የተከለከለውን ፥ የመሥዋዕት እንጀራ በላ።
አብረውት ለነበሩትም ሰጥቶአቸው በሉ።»
5 ከዚህ ቀጥሎ ኢየሱስ፥ «የሰው ልጅ የሰን
በት ጌታዋ ነው!» አላቸው።

6 በሌላ ሰንበት ቀን ኢየሱስ ወደ ምኩ
ራብ ገብቶ ያስተምር ነበር። በዚያም እጁ
ሽባ የሆነ ሰው ነበር። 7 የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራንና ፈሪሳውያን፥ኢየሱስ ሽባ
ውን ሰው በሰንበት ቀን ይፈውሰው እንደ
ሆን ለማየትና መክሰሻ ምክንያት ለማግ
ኘት፥ሁኔታውን በቅርብ ይከታተሉ ነበር።

8 ኢየሱስ ግን አሳባቸውን አውቆ እጁ
ሽባውን ፥ «ተነሥተህ ሰዎቹ ሁሉ እንዲያ
ዩህ ፊት ለፊት ናና ቁም» አለው። ሰውየ
ውም ተነሥቶ ከሕዝቡ ፊት ቆመ።

9 ከዚያም ኢየሱስ ፥ «ለመሆኑ በሰንበት
ቀን መልካም ነገር ማድረግ ይገባል? ወይስ
አይገባም? ሕይወትን ማዳን ይገባል? ወይስ
ማጥፋት?» አላቸው። 10 ከዚያም ፥ በዙሪ
ያው የነበሩትን ሰዎች አንድ ባንድ ከተመለ
ከተ በኋላ እጁ ሽባውን፥ «እጅህን ዘርጋ!»
አለው። እጁ ሽባውም እጁን ሲዘረጋ ጤነኛ
ሆነ። 11 የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና
ፈሪሳውያን በቁጣ ገንፍለው ፥ በኢየሱስ ላይ
ስለሚወስዱት እርምጃ መወያየት ጀመሩ።

12 በዚያው ሰሞን አንድ ቀን ኢየሱስ
ወደ ተራራ ወጥቶ ሌሊቱን ሙሉ ሲጸልይ
አደረ። 13 በነጋታው ደቀመዛሙርቱን
በመሉ ወደ እርሱ ጠራቸው። ከእነርሱም
ውስጥ አሥራ ሁለቱን መርጦ ፥ «ሐዋር
ያት» ብሎ ሾማቸው። 14-16 የአሥራ ሁለ
ቱም ስም ከዚህ የሚከተለው ነው፥

ስምዖን (በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስ ብሎ
የሠየመው)
እንድርያስ (የስምዖን ወንድም)
ያዕቆብ
ዮሐንስ
ፊልጵስ
በርተሎሜዎስ
ማቴዎስ
ቶማስ
የያዕቆብ (የአልፍዮስ ልጅ)
ስምዖን (የሮማን መንግሥት ቅኝ አገዛዝ
ለማስወገድ ይጥር የነበረው የፖለቲካ
ቡድን አባል)
ይሁዳ (የያዕቆብ ልጅ)
የአስቆሮቱ ይሁዳ (በኋላ ኢየሱስን አሳ
ልፎ የሰጠው)።

17-18 ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ ከተራ
ራው ወርደው ከሜዳው ሲደርሱ፥ከኢየሱስ
ተከታዮች መካከል ብዙዎቹ በዚያ ነበሩ።
እንዲሁም ኢየሱስ የሚያስተምረውን ለመስ
ማትና ከበሽታቸውም ለመፈወስ ፥ ብዙ
ሰዎች ከይሁዳ፥ከኢየሩሳሌም ፥ከሰሜናዊው
የባሕር ጠረፍ ከተሞች ከጢሮስና ከሲዶና
መጥተው ነበር። ኢየሱስም ብዙ ርኩሳን
መናፍስትን አወጣ። በዙሪያው የነበሩት
ሰዎች ሁሉ ሊዳስሱት ይሽቀዳደሙ ነበር።
19 ከኢየሱስ የሚወጣው የፈውስ ኃይልም
የዳሰሱትን ሁሉ ያድናቸው ነበር።

20 ኢየሱስም ወደ ደቀመዛሙርቱ መለስ
ብሎ እንዲህ አላቸው ፤ «እናንተ ድሆች
ብሩካን ናችሁ ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት
የእናንተ ናትና። 21 እናንተ አሁን የምት
ራቡ ብሩካን ናችሁ ፤ የኋላ ኋላ ትረካላች
ሁና። እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብሩካን
ናችሁ ፤ የምትስቁበት ጊዜ ይመጣልና።
22 የእኔ በመሆናችሁ ሰዎች ሲጠሉአችሁ ፥
ከማሕበራቸው ሲያወጡአችሁ ፥ ሲሰድቡአች
ሁና ክፉ ስም ሲያወጡላችሁ ብሩካን
ናችሁ ፤ 23 ይህን የመሰለው ነገር በሚደርስባ
ችሁ ጊዜ በደስታ ፈንድቁ። ምክንያቱም
በሰማይ ከፍተኛ ዋጋ ይጠብቃችኋልና። አባ
ቶቻቸው በቀደሙት ነቢያት ላይ እንዲሁ
አድርገዋልና።

24 «እናንተ ሀብታሞች ወዮላችሁ ፤ ደስታ
ችሁን በዚች ምድር ላይ ጨርሳችኋልና።
25 እስኪተርፋችሁ የምትበሉ ፥ ወዮላችሁ!
ትራባላችሁና። አሁን የምትስቁ ፥ ወዮላ
ችሁ! የምታዝኑበትና የምታለቅሱበት ጊዜ
ይመጣልና። 26 ሰዎች ሁሉ ሲያመሰግኑአች
ሁና ስለ እናንተ መልካም ሲናገሩ ፥ ወዮላ
ችሁ! አባቶቻቸው ሐሰተኞች ነቢያትን እን
ዲሁ በምስጋና ይደልሉ ነበርና።

27 «ሁላችሁም ደህና አድርጋችሁ አድ
ምጡ ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ። ለሚጠሉአ
ችሁ መልካም ነገር አድርጉ። 28 የሚረግ
ሙአችሁን መርቁ። ለሚበድሏችሁም ጸልዩ
ላቸው።

29 «አንዱን ጉንጭህን ለሚመታህ ፥ ሁለ
ተኛውን አዙርለት። ኮትህን ለሚወስድ
ብህ ፥ ሽሚዝህን ጨምረህ ስጠው። 30 ያለህን
ነገር ለሚለምንህ ስጥ። የአንተ የሆነውን
ነገር የሚወስድብህን ፥ እንዲመልስልህ
አትጠይቀው። 31 ሰዎች እንዲያደርጉላ
ችሁ የምትፈልጉትን ነገር ፥ እናንተም

አድርጉላቸው።
32 «የሚወዷችሁን ብቻ መውደዳችሁ፥
ምን ፋይዳ አለው? ይህንንማ ኃጢአተኞ
ችም ያደርጉታል። 33 መልካም ለሚያደር
ጉላችሁ ብቻ መልካም ማድረጋችሁ፥ ምን
ፋይዳ አለው? ኃጢአተኞችም እንደዚሁ
ያደርጋሉ። 34 ብድር መመለስ ለሚችሉ
ብቻ ማበደር፥ ምን ፋይዳ አለው? ያበደሩ
ትን መልሰው ለመቀበልማ፥ ኃጢአተኞችም
እርስ በርሳቸው ይበዳደራሉ።
35 «እናንተ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤
መልካምም አድርጉላቸው፤ ያበደራችሁት
ንም መልሳችሁ ለመቀበል፥ ተስፋ አታድ
ርጉ። ይህንን ብታደርጉ፥ በሰማይ ዋጋችሁ
ታላቅ ይሆናልና። በእውነትም የእግዚአብ
ሔር ልጆች መሆናችሁ፥ በሥራችሁ ይገለ
ጻል። እግዚአብሔር ለክፉዎችም ለደጎችም
ቸር ነውና። 36 የሰማዩ አባታችሁ ርኅሩኅ
እንደሆነ፥ እናንተም ርኅሩኆች ሁኑ። 37 አት
ዝለፉ፥ እናንተም በተራችሁ እንዳትዘለፉ፤
አትንቀፉ እንዳትነቀፉ፤ ይቅር እንድትባሉ
እናንተም ይቅር በሉ። 38 ስጡ ይሰጣች
ኋል። በምትሰፍሩበት መሥፈሪያ ይሰፈርላ
ችኋል። የሰጣችሁትም ስጦታ እጥፍ ድርብ
ሆኖና ተትረፍርፎ ይመለስላችኋል።»
39 ቀጥሎም የሚከተለውን ምሳሌ ነገራ
ቸው። «ዕውር ዕውርን ሊመራው ይችላ
ልን? ዕውር ዕውርን ቢመራው ሁለቱም
ተያይዘው ገደል ይገባሉ። 40 ተማሪ ከአስተ
ማሪው የበለጠ ዕውቀት ሊኖረው ይችላ
ልን? ተማሪ ጠንክሮ ከተማረ ያስተማሪውን
ያህል ሊያውቅ ይችል ይሆናል።
41 «በራስህ ዓይን ውስጥ ያለውን ፍልጥ
ሳታወጣ፥ በባልንጀራህ ዓይን ውስጥ ያለውን
ስንጥር ለምን ትመለከታለህ? 42 በአንተ
ዓይን ውስጥ ያለውን ፍልጥ ሳታስወግድ፥
ወደ ወንድምህ ቀርበህ፥ 'ወንድሜ ሆይ፥ከዓ
ይንህ ውስጥ ስንጥር ላውጣልህ!' ማለት
እንዴት ትችላለህ? አንተ ግብዝ! መጀመ
ሪያ በአንተ ዓይን ውስጥ ያለውን ፍልጥ
አውጣ። ከዚያ በኋላ በወንድምህ ዓይን
ውስጥ ያለውን ጉድፍ ለማውጣት አጥርተህ
ማየት ትችላለህ።
43 «መልካም ዛፍ መጥፎ ፍሬ አያፈ
ራም። እንዲሁም መጥፎ ዛፍ መልካም
ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። 44 አንድ ዛፍ፥
መልካም ወይም መጥፎ መሆኑ የሚለየው
በሚያፈራው ፍሬ ነው። ከእጋም የበለስ
ፍሬ አይለቀምም፤ እንዲሁም ከአጣዋ የወ
ይን ፍሬ ማምረት አይቻልም። 45 መልካም
ሰው ከመልካም ልቡ፥ መልካም ነገር ይሠ
ራል። ክፉ ሰውም ከክፉ ልቡ፥ ክፋት የተ
መላበትን ተግባር ያከናውናል። ልብ ያሰበ
ውን አፍ ይናገራልና። 46 ያዘዝኳችሁን ትእ
ዛዝ ሳትፈጽሙ ስለምን፥ 'ጌታ ሆይ፥ ጌታ
ሆይ' እያላችሁ ትወተውታላችሁ?
47-48 ወደ እኔ የሚመጣና ቃሌንም ሰምቶ
የሚታዘዝ ሰው፥ ቤቱን በጠንካራ ጭንጫ
መሠረት ላይ የሠራን ሰው ይመስላል።
ጐርፍ መጥቶ ቤቱን ቢመታው፥ በጽኑ መሠ
ረት ላይ የቆመ በመሆኑ ሊፈርስ አይች
ልም። 49 ነገር ግን ቃሌን ሰምቶ በሥራ
ላይ የማያውል ሰው፥ መሠረት በሌለው
መሬት ላይ ቤቱን በሠራ ሰው ይመሰላል።
ጐርፍ መጥቶ ቤቱን ሲመታው፥ በአንድ
አፍታ ፍርስርሱ ይወጣል»።

ምዕራፍ 7

1 ኢየሱስ ማስተማሩን እንደ ጨረሰ ወደ
ቅፍርናሆም ከተማ ሄደ። 2 በዚያም የአንድ
ሮማዊ የጦር መኰንን የቅርብ አገልጋይ
በጠና ታሞ ነበር። 3 ሮማዊው መኰንንም
የኢየሱስን መምጣት ሰሰማ፥ አገልጋዩን እን
ዲፈውስለት የሚነግሩለትን የታወቁ የአይ
ሁድ የአገር ሽማግሌዎችን ላከ። 4 ሽማግሌ
ዎቹም ኢየሱስን፥ «እባክህን ወደ ሮማዊው
ጦር መኰንን ቤት ሄደህ አገልጋዩን ፈውስ
ለት። በእውነቱ እርሱ እርዳታ የሚገባው
ሰው ነው። 5 ምክንያቱም አይሁዶችን
በጣም ይወዳል። ምኩራብም ሠርቶ ሰጥቶ
ናል» አሉት።
6-7 ኢየሱስም ከሽማግሌዎቹ ጋር ወደ
ሮማዊው የጦር መኰንን ቤት ሄደ። ወደ
ቤቱም ሲቃረብ፥ መኰንኑ መልእክተኞች
ልኮ፥ «ጌታ ሆይ፥ ቤቴ ድረስ መምጣት አይ
ገባህም። ምክንያቱም ቤቴ አንተ የምትገባ
በት ቤት አይደለም። ከዚያው ካለህበት
ሆነህ አንዲት ቃል ብትናገር አገልጋዬ ይድ
ናል። 8 ይህንን የምልበት ምክንያት አለኝ፥
እኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች አሉኝ፥
የሚታዘዙልኝም የበታቾች አሉኝ። ከእነ
ርሱ አንዱን፥ 'ሂድ!' ብዬ ሳዘው ይሄዳል፤
'ና!' ስለውም ይመጣል። አገልጋዬም 'አድ
ርግ' ብዬ ያዘዝኩትን ይፈጽማል!» አለው።
9 ኢየሱስም በመኰንኑ ንግግር በመደ
ነቅ፥ ወደ ተከተሉት ሰዎች ዞር ብሎ፥
«በመላዋ እሥራኤል ዘንድ እንዲህ ያለ
እምነት ያለው ሰው አላገኘሁም» አላ
ቸው።
10 የተላኩት ሰዎች መኰንኑ ቤት ተመ

ልሰው ሲደርሱ ታሞ የነበረውን አገልጋይ ድኖ አገኙት።
11 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
አስከትሎ ናይን ወደምትባል ከተማ ሄደ ፡
እንደ ተለመደው ብዙ ሕዝብ ተከትሎት
ነበር ። 12 ወደ ከተማው መግቢያ በር ላይ
ሲደርሱ ፥ አስከሬን ተሸክመው እያለቀሱ ከከ
ተማው ከሚወጡ ለቀስተኞች ጋር ተገ
ናኘ ። የሞተው ልጅ ፥ መበለት ለነበረችው
እናቱ አንድ ልጅዋ ነበር ። ከከተማው
ሰዎች መካከል ብዙዎቹ አብረዋት ቀብር
ወጥተው ነበር ።
13 ኢየሱስ የሞተውን ልጅ እናት ሲያ
ያት በጣም አዘነላትና ፥ « አይዞሽ ፥ አታል
ቅሺ !» ሲል አጽናናት ። 14 ከዚያም ወደ
ቃሬዛው ጠጋ ብሎ ፥ « አንተ ልጅ ተነሥ !»
አለ ። 15 በዚህ ጊዜ የሞተው ሰው ነፍስ
ዘርቶ ተነሥቶ ቁጭ አለ ። በአካባቢው ከነበ
ሩት ሰዎችም ጋር መነጋገር ጀመረ ። ኢየሱ
ስም ለቤትዮዋ ፥ « እነሆ ልጅሽ !» ብሎ አስ
ረከባት ።
16 በሥፍራው በነበሩት ሰዎችም ላይ
ታላቅ ፍርሃት ወደቀ ። « እግዚአብሔር
ታላቅ ነቢይ በመካከላችን አስነሥቷል ።
ሕዝቡንም ጐብኝቶአል » እያሉ ለእግዚአብ
ሔር ምስጋና አቀረቡ ። 17 ኢየሱስ በዚህ
ዕለት የሠራው ተአምር በይሁዳና በአካባ
ቢው ሁሉ ከዳር እስከ ዳር ተሰራጨ ።
18 የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት
ኢየሱስ የሚያደርገውን ተአምራት ሰም
ተው ስለነበር ፥ ይህንኑ ለዮሐንስ ነገሩት ።
19 ዮሐንስም ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱን
ጠርቶ ፥ « ‘ይመጣል ብለን ተስፋ የምናደር
ገው መሲሕ አንተ ነህ ? ወይስ ሌላ እንጠ
ብቅ ?’ ብላችሁ ጠይቁት » ሲል ወደ ኢየ
ሱስ ላካቸው ።
20-22 መልእክተኞቹም ወደ ኢየሱስ
መጥተው « መጥምቁ ዮሐንስ ፥ ‘ይመጣል
ብለን ተስፋ የምናደርገው መሲሕ አንተ
ነህ ? ወይስ ሌላ እንጠብቅ ?’ ሲል ወዳንተ
ልኮናል » ብለው ጠየቁት ። በዚህ ጊዜ ኢየ
ሱስ በልዩ ልዩ በሽታና በርኩሳን መናፍስት
የተያዙትን ሰዎች ፈወሰ ፤ የዕውሮችንም
ዓይን አበራ ። ኢየሱስም መልእክተኞቹን
እንዲህ ሲል መለሰላቸው ፤ « ወደ ዮሐንስ
ተመልሳችሁ ሂዱና ያያችሁትንና የሰማችሁ
ትን ሁሉ ንገሩት ። እነሆ ፥ ዕውሮች ያያሉ ፤
አንካሶች ይሄዳሉ ፤ ለምጻሞች ይነጻሉ ፤ ደንቆ
ሮዎች ይሰማሉ ፤ ሙታን ይነሣሉ ፤ ለድሆችም
የምሥራች ቃል ይሰበካል ። 23 በእኔ የማይ
ጠራጠር የተባረከ ነው ።»
24 የዮሐንስ መልእክተኞች እንደሄዱ
ኢየሱስ ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተናገረ ፥
« ወደ በረሃ ስትሄዱ ምን እናያለን ብላችሁ
አስባችሁ ነበር ? በነፋስ ኃይል የሚወዛወዝ
ሸንበቆ ማየት ፈልጋችሁ ነበርን ? 25 ካልሆ
ነስ ምን ለማየት ወጣችሁ ? በውድ ዋጋ
በተገዛ ልብስ የተሸቀረቀረ ሰው ? ዘበናዮ
ችና ተሸሞንሟኞችማ በቤተመንግሥት
እንጂ በበረሃ ውስጥ አይገኙም ። 26 ታዲያ
ምን ልታዩ ወጣችሁ ? ነቢይ ለማየት ነበር
የወጣችሁት ? አዎን ፥ ከነቢይም የሚበልጠ
ውን ! 27 በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ፥
‘መንገድ የሚያዘጋጅልህን መልእክተኛዬን
አስቀድሜ እልካለሁ !’ ተብሎ የተነገረው
ስለ እርሱ ነው ። 28 ከሰው ልጆች መካከል
ዮሐንስን የሚያህል የሌለ መሆኑን አረጋግጥ
ላችኋለሁ ። ነገር ግን በእግዚአብሔር መንግ
ሥት አነስተኛው ከእርሱ ይበልጣል ።»
29 ሕዝቡ ሁሉ-ቀራጮች እንኳን ሳይ
ቀሩ-ኢየሱስ የተናገረውን ቃል ከሰሙ
በኋላ ፥ በዮሐንስ እጅ ተጠምቀው ነበርና የእ
ግዚአብሔር መንገድ ትክክለኛ መሆኑን
አምነው ተቀበሉ ። 30 ፈሪሳውያንና የአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራን ግን ፥ በዮሐንስ
እጅ አልተጠመቁም ነበርና በእግዚአብሔር
ፈቃድ ላይ ባላቸው ተቃውሞ ጸኑ ።
31 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ ፤ « እንደ
ዚህ ስላሉት ሰዎች ምን ማለት እችላለሁ ?
በምንስ እመስላቸዋለሁ ? 32 በገበያ መካከል
ተቀምጠው እርስ በእርሳቸው ፥ ‘ከበሮ መታ
ንላችሁ ፤ እናንተ ግን አልዘፈናችሁም ።
ሙሾ አወረድንላችሁ ፤ እናንተ ግን አላለቀሳ
ችሁም’ የሚባባሉትን ልጆች ይመስላሉ ።
33 መጥምቁ ዮሐንስ እህል ባለመብላቱና
ሕይወቱን በሙሉ የወይን ጠጅ ባለመቅ
መሱ ፥ ‘ይህ ሰው ጤነኛ አይደለም’ አላ
ችሁ ። 34 እኔ ደግሞ እየበላሁና እየጠጣሁ
መጣሁ ፤ እናንተም ፥ ‘ይህንን ሰው ተመል
ከቱ ! ሆዳም ነው ! የቀራጮችና የኃጢአተ
ኞችም ወዳጅ ነው !’ አላችሁኝ ። 35 ነገር
ግን የእግዚአብሔር ጥበብ እውነተኛነት
አምነው በተቀበሉት ተረጋግጧል ።»
36 ከዚያም ከፈሪሳውያን አንዱ ኢየሱስን
ምሳ ጋበዘው ። ኢየሱስም በምሳ ግብዣው
ላይ ተቀምጦ ሳለ ፥ 37 አንዲት አመንዝራ
ሴት ኢየሱስ ከፈሪሳዊው ቤት መገኘቱን
ሰማች ። እርሷም አንድ ብልቃጥ ውድ ሽቱ
ገዝታ ይዛ መጣች ። 38 ከኢየሱስም በስተኋላ
ከእግሩ ሥር ተደፍታ እያለቀሰች እግሮቹን

በእንባዋ እያራሰች በጠጉርዋ እያበሰችና
እየሳመች የያዘችውን ሽቱ ትቀባው ነበር።
39 ኢየሱስን በቤቱ የጋበዘው ፈሪሳዊ ይህ
ንን ከተመለከተ በኋላ፥ «ይህ ሰው ከእግዚአ
ብሔር የተላከ ነቢይ ቢሆን ኖሮ፥ይህች ሴት
ምን ዓይነት ኃጢአተኛ እንደሆነች ባወቀ
ነበር!» አለ።
40 ኢየሱስም የጋባዙን አሳብ በማወቅ፥
«ስምዖን ሆይ፥አንድ ነገር ልነግርህ እፈልጋ
ለሁ» አለው። ስምዖንም፥ «እሺ መምህር
ሆይ፥ንገረኝ» ሲል መለሰ።
41 ኢየሱስም የሚቀጥለውን ታሪክ ለስም
ዖን ነገረው። «አንድ ሰውዬ ለሁለት ሰዎች
ገንዘብ አበደረ። ለአንደኛው አሥር ሺህ
ብር፤ለሁለተኛው አምስት መቶ ብር አበደ
ራቸው። 42 ጊዜው ሲደርስ ሁለቱም ሰዎች
የተበደሩትን ገንዘብ መክፈል አቃታቸው።
አበዳሪውም ሰው አዘነላቸውና ያለባቸውን
ዕዳ በሙሉ ማራቸው። በአንተ ግምት ከሁ
ለቱ ተበዳሪዎች መካከል አበዳሪውን አብ
ልጠ የሚወደው የትኛው ይመስልሃል?»
43 ስምዖንም፥ «የብዙ ገንዘብ ዕዳው
ይቅር የተባለለት ሰው ይመስለኛል» ሲል
መለሰ። ኢየሱስም፥ «ልክ ነህ!» አለው።
44 ከዚያም ወደ ሴትዮዋ ዘወር ብሎ፥ስምዖ
ንን እንዲህ አለው፤ «ይህችን ሴት ታያታ
ለህ? ወደ ቤትህ መጣሁ፤ነገር ግን ለእግሬ
ማጠቢያ ውኃ አላቀረብክልኝም። እርሷ ግን
እግሮቼን በእንባዋ እያራሰች በጸጉርዋ አበ
ሰች። 45 አንተ ወደ ቤትህ ስገባ ስመህ አል
ተቀበልከኝም። እርሷ ግን እዚህ ቤት ከገ
ባሁ ጀምሮ እግሮቼን ከመሳም አላቋረጠ
ችም። 46 አንተ ራሴን በዘይት እንኳን አል
ቀባኸኝም። እርስዋ ግን እግሬን በሽቱ ቀብ
ታለች። 47 ስለዚህ አብዝታ ስለ ወደደችኝ፥
ብዙው ኃጢአትዋ ይቅር ተብሎላታል።
ጥቂት ኃጢአቱ ይቅር የተባለለት ፍቅሩም
በጥቂቱ ነውና።»
48 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ሴትዮዋን፥
«ኃጢአትሽ ይቅር ተብሎልሻል!» አላት።
49 ከእርሱ ጋር በማዕድ ላይ ተቀምጠው
የነበሩት ይህንን ሲሰሙ፥ «ማነኝ ብሎ ነው
ደግሞ ኃጢአትን ይቅር የሚለው?» እያሉ
ያስቡ ጀመር።
50 ኢየሱስ ግን ሴትዮዋን፥ «እምነትሽ
አድኖሻል፤በሰላም ሂጂ!» አላት።

ምዕራፍ 8

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን
መንግሥት ወንጌል ለመስበክ፥በገሊላ ከተ
ሞችና መንደሮች መዘዋወር ጀመረ።
አሥራ ሁለቱም ደቀመዛሙርት ከእርሱ
ጋር ነበሩ። 2 አጋንንት ያወጣላቸውና ከልዩ
ልዩ በሽታ የፈወሳቸው ሴቶችም አብረውት
ነበሩ። ከእነርሱም መካከል፥ኢየሱስ ሰባት
አጋንንት ያወጣላት ማርያም መግደላዊ
ትና፥ 3 የሄሮድስ ቤተ መንግሥት አስተዳ
ዳሪ የነበረው የኩዛ ሚስት ዮሐና፥እንዲ
ሁም ሶስናና ሌሎችም ብዙ ሴቶች ይገኙ
በት ነበር። እነዚህም ሴቶች ባላቸው የግል
ንብረት ኢየሱስንና ደቀመዛሙርቱን የተቻላ
ቸውን ያህል ይደግፏቸው ነበር።
4 ብዙ ሕዝብ ከየከተማው መጥቶ በመሰ
ብሰብ ላይ እያለ፥ ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ተናገረ። 5 «አንድ ገበሬ ዘር ሊዘራ
ወደ እርሻው ወጣ። አንዳንዱ ዘር በመን
ገድ ላይ ወደቀ። የተዘራውን ዘር እላፊ አግ
ዳሚው ረገጠው። ወፎችም መጥተው ዘሩን
ለቅመው በሉት። 6 ሌላው ዘር ደግሞ አፈር
በሌለበት ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ።
የተዘራውም ቶሎ ብሎ በቀለ። ነገር ግን
በቂ የሆነ ርጥበት ከስሉ አፈር ማግኘት ባለ
መቻሉ ወዲያው ደረቀ። 7 ሌላው ዘር እሾህ
መካከል ወደቀ። ከበቀለ በኋላም ዙሪያውን
የከበበው እሾህ ለጋውን ቡቃያ አንቆ አስቀ
ረው። 8 ሌላው ዘር ግን ለም በሆነ መሬት
ላይ ወድቆ በቀለ። አድጎም እጥፍ ፍሬ
አፈራ።» ኢየሱስ ይህንን ከተናገረ በኋላ፥
«የልቦና ጆሮ ያለው ይህንን ይስማ!» አለ።
9 ደቀመዛሙርቱም፥ «የዚህ ምሳሌ ፍቺ
አልገባንምና አስረዳን?» ሲሉ ጠየቁት።
10 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤
«ከእግዚአብሔር መንግሥት ውጭ የሆኑ
ሰዎች ሊያስተውሉትና ሊረዱት የማይችሉ
ትን መንፈሳዊ ምሥጢር፥እናንተ እንድታ
ውቁትና እንድታስተውሉት ችሎታው ተሰ
ጥቶአችኋል። እነርሱ ግን እያዩ ልብ እንዳ
ያደርጉ፥ እየሰሙ እንዳያስተውሉ በምሳሌ
ይነገራቸዋል።
11 «የተናገርኩት ምሳሌ ትርጉም የሚከ
ተለው ነው። ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል
ነው። 12 መውጫ መውረጃ በሆነው መን
ገድ ዳር የወደቀው ዘር፥ቃሉን ከሰሙ በኋላ
አምነው እንዳይድኑ፥ ሰይጣን የሰሙትን
ቃል ከልባቸው የሚወስድባቸው ሰዎች
ምሳሌ ነው። 13 ብዙ አፈር በሌለው ድንጋ
ያማ መሬት ላይ የወደቀው ዘር፥ቃሉን በደ
ስታ ሰምተው የሚቀበሉት ሰዎች ምሳሌ
ነው። ይሁን እንጂ፥የሰሙት ቃል ልባቸ
ውስጥ ጠልቆ ገብቶ ሥር መስደድ አይች

ልም። ምክንያቱም፥ ከእምነታቸው የተነሣ መከራና ስደት ሲደርስባቸው፥ እምነታቸው ጽኑ ባለመሆኑ ነገር ዓለሙን ይተዉታል።
14 በእሾህ መካከል የወደቀው ዘር፥ ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉትን፥ ውሎ አድሮ ግን ለዚህ ዓለም ኑሮ መጨነቅ፥ ለሀብት፥ ለተድላና ለደስታ መበለጥ፥ እምነታቸውን አንቆ የሚይዘውና፥ ፍሬ ሳያፈሩ የሚቀሩት ሰዎች ምሳሌ ነው።
15 «መልካሙ መሬት ላይ የወደቀው ዘር፥ በቀና መንፈስና በታማኝነት ቃሉን የሚሰሙ ሰዎች ምሳሌ ነው። እነዚህም ሰዎች የሰሙትን ቃል በልባቸው ውስጥ አጥብቀው ለመያዝና ሌሎችም እንዲሰሙት ለማድረግ፥ ባላቸው ፍላጎትና ጽናት የተነሣ ፍሬ ያፈራሉ።»
16 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፦ «መብራት አብርቶ፥ ብርሃኑ ለሰው እንዳይታይ ሸፍኖ የሚያስቀምጥ ሰው አለን? ሊኖር አይችልም። ምክንያቱም መብራት በርቶ ግልጽና ከፍ ካለ ቦታ ይቀመጣል እንጂ፥ ሰው እንዳያየው አይሸሽግም። 17 እንደዚሁም፥ ተሸሽጎና ተሰውሮ ያለ ነገር ሁሉ፥ ግልጽ የሚሆንበት ጊዜ ይመጣል። 18 ስለዚህ የምትሰሙትን ልብ ብላችሁ አስተውሉ። ምክንያቱም፥ ላለው ይጨመርለታል፤ ከሌለው ግን አለኝ ብሎ የሚለው እንኳን ይወሰድበታል።»
19 አንድ ጊዜ፥ የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ ፈልገውት ወዳለበት መጡ፥ ነገር ግን ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ካለበት መድረስ አልቻሉም። 20 አንድ ሰው ኢየሱስን፥ «እናትህና ወንድሞችህ ውጪ ቆመዋል። ሊያነጋግሩህም ይፈልጋሉ» አለው።
21 ኢየሱስም፥ «እናቴና ወንድሞቼ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው በተግባር ላይ የሚያውሉት ናቸው» ሲል መለሰ።
22 አንድ ቀን ኢየሱስ በታንኳ ከተሳፈረ በኋላ ደቀመዛሙርቱን፥ «ወደ ባሕሩ ማዶ እንሻገር» አላቸው። 23 በመጓዝ ላይ እያሉም ኢየሱስን እንቅልፍ ስለያዘው ተኛ። ከዚያም ኃይለኛ ነፋስ ተነሥቶ ባሕሩን ያና ውጠው ጀመር። ጀልባው ውስጥ ውኃ መግባት በመጀመሩ ደቀመዛሙርቱ ታላቅ ድንጋጤ ላይ ወደቁ። 24 ኢየሱስን ከእንቅልፉ በመቀስቀስ፥ «ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ ማለቃችን ነው እኮ!» አሉት። ኢየሱስም ተነሥቶ ነፋሱንና ማዕበሉን ጸጥ እንዲል አዘዘው። ወዲያውም ባሕሩን ያናውጥ የነበረው ማዕበል ጸጥ አለ። 25 ከዚያም ደቀመዛሙርቱን፥ «እምነታችሁ የት አለ?» ሲል ጠየቃቸው። እነርሱ ግን በፍርሃትና በመደነቅ ተይዘው ስለ ነበር እርስ በእርሳቸው፥ «ነፋሱና ማዕበሉ እንኳን የሚታዘዙለት ይህ ሰው ማን ነው?» ተባባሉ።
26 ከዚያም ባሕሩን ተሻግረው ከገሊላ ማዶ ጌርጌሴኖን አገር ደረሱ። 27 ከጀልባ እንደ ወረዱ፥ ጋኔን ያደረበት ሰው አጋጠመው። ሰውየው ለብዙ ዘመን ልብስ የሚሉት ነገር ሳይለብስ በመቃብር ሥፍራ ይኖር ነበር። 28 ኢየሱስንም ባየው ጊዜ ጮኾ ከፊቱ በመውደቅ፥ «የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ! ከእኔ ምን ጉዳይ አለህ? እባክህን አታሠቃየኝ!» ሲል ለመ ነው።
29 ሰውየው እንዲህ ብሎ የተናገረበት ምክንያት፥ ኢየሱስ ጋኔኑን እንዲወጣ ስላዘዘው ነበር። ይህ ሰው ከዚያ ቀን በፊት፥ ብዙ ጊዜ ጋኔን ያሠቃየው ነበር። በሰንሰለትና በእግር ብረት እየታሠረ ቢጠበቅም እንኳን፥ የታሠረበትን ሰንሰለትና እግር ብረት ባደረበት ጋኔን ኃይል በጣጥሶ፥ ወደ በረሃ ይኰበልል ነበረ። 30 ኢየሱስም፥ «ስምህ ማን ነው?» ሲል ጠየቀ። «ሌጌዎን ነኝ» የሚል መልስ አገኘ። ምክንያቱም በሰው የው ውስጥ በሺህ የሚቆጠሩ አጋንንት አድረውበት ነበር። 31 አጋንንቱም ኢየሱስን፥ «እባክህን ወደ ጥልቁ አዘቅት አትስደደን!» ብለው ለመኑት።
32 በዚያ አካባቢ በተራራው አጠገብ አሳማዎች ተሰማርተው ነበር። አጋንንቱም ወደ አሳማዎቹ ውስጥ እንዲገቡ ኢየሱስን ለመኑት። እርሱም ፈቀደላቸው። 33 ከዚህ በኋላ አጋንንቱ ሰውየውን ለቅቀው፥ አሳማዎቹ ውስጥ ገቡ። አሳማዎቹም በርግጣው ከተራራው ወደ ገደሉ እየሮጡ፥ ከሥሩ ከነበረው ባሕር ውስጥ ገብተው ሰጠሙ። 34 የአሳማዎቹ ጠባቂዎችም እየሮጡ ወደ መንደሩ ሄደው፥ የሆነውን ለሰው ሁሉ አወሩ።
35 ሰዎቹም የሰሙትን ነገር በዓይናቸው ለማየት ወደ ኢየሱስ መጡ። አጋንንት አድሮበት የነበረውን ሰው ጤነኛ ሆኖ፥ ልብሱን በሚገባ ለብሶ፥ ከኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጦ ሲያዩት፥ በጣም ደነገጡ። 36 ሰውየው ሲፈወስ በሥፍራው የነበሩትም ሰዎች፥ ያዩትንና የሰሙትን ሁሉ ለመጡት ሰዎች ነገሯቸው። 37 ከዚህ በኋላ፥ የጌርጌሴኖን ሰዎች በፍርሃትና በድንጋጤ በመሸነፍ፥ ኢየሱስ አገራቸውን ለቅቆ ወደ ሌላ ቦታ እንዲሄ ለመኑት። ኢየሱስም በጀልባ ተሳፍሮ ወደ

መጣበት ተመለሰ።
38 እጋንንት የወጡለትም ሰው ኢየሱ
ስን፥ «እባክህን አብሬህ ልሂድ!» ሲል ለመ
ነው። ኢየሱስ ግን፥ «አይሆንም፥ ይልቁን
ወደ ቤትህና ወደ ቤተሰብህ ሂድና፥እግዚአ
ብሔር ያደረገልህን ንገራቸው!» አለው።
39 ሰውየውም ሄደ፤በከተማው ውስጥ በመዘ
ዋወርም፥ ኢየሱስ የሠራለትን ነገር ላገኘው
ሰው ሁሉ ተናገረ።
40 ኢየሱስ በተመለሰ ጊዜ፥ ብዙ ሰዎች
ይጠብቁት ስለ ነበር በደስታ ተቀበሉት።
41 አንድ ኢያኢሮስ የሚሉት የአይሁድ
ምኩራብ ኃላፊ ፥ ከኢየሱስ እግር ሥር
ወድቆ፥ «እባክህን ቤት አብረን እንሂድ!»
ሲል ለመነው። 42 ኢያኢሮስ፥አሥራ ሁለት
ዓመት የሞላት አንዲት ሴት ልጁ በጠና
ታማበት ነበር። ኢየሱስም በሕዝቡ መካከል
ተጋፍቶ በማለፍ ፥ ከኢያኢሮስ ጋር አብሮ
ሄደ።
43-44 ወደ ኢያኢሮስ ቤት በማምራት
ላይ ሳሉ፥አሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም
ይፈስሳት የነበረና፥ለበሽታዋ መድኃኒት ለማ
ግኘት ለብዙ ሐኪሞች ገንዘብዋን አፍስሳ
ምንም መፍትሔ ያላገኘች አንዲት ሴት፥
ከሕዝቡ መካከል ወደ ኢየሱስ በመቅረብ፥
የኢየሱስን ልብስ ከጓላው ነካች። ወዲያ
ውም ደሙ ቆመላት።
45 ኢየሱስም፥ «ማን ነው የነካኝ?» ሲል
ጠየቀ። ሁሉም ፥ «እንጃ ፥ እናውቅም!»
አሉ። ጴጥሮስ ግን፥ «ጌታ ሆይ፥ በዙሪያህ
ያለው ብዙ ሰው ነው፤የነካህ ማን እንደሆነ
እንዴት ይታወቃል?» በማለት መለሰለት።
46 ኢየሱስ ግን፥ «የለም፥አንድ ሰው በእ
ርግጥ ነክቶኛል ፤ ምክንያቱም የሚፈውስ
ኃይል ከእኔ መውጣቱ ተሰምቶኛል»
አለው።
47 ሴትዮዋም እርሷ እንደነካችው ኢየ
ሱስ ማወቁን በተረዳች ጊዜ፥እየፈራችና እየ
ተንቀጠቀጠች በኢየሱስ እግር ሥር ወደ
ቀች። ከዚያም እርስዋ ለምን እንደ ነካች
ውና፥ከሕመምዋም በአንድ አፍታ እንዴት
እንደ ተፈወሰች ተናገረች።
48 ኢየሱስም ፥ «ልጄ ሆይ ፥ እምነትሽ
አድኖሻልና በሰላም ሂጂ!» አላት።
49 ኢየሱስ ይህንን በመናገር ላይ ሳለ
መልእክተኛ መጥቶ፥ «ልጅህ ስለ ሞተች
መምህሩን አታድክመው!» ሲል ለኢያኢ
ሮስ ነገረው።
50 ኢየሱስም መልእክተኛው ያመጣውን
ወሬ በሰማ ጊዜ፥ኢያኢሮስን፥ «አይዞህ፥አት
ፍራ ፤ እመን ብቻ ፥ ልጅህ ትድናለች!»
አለው።
51 ወደ ኢያኢሮስ ቤት ሲደርሱ ኢየሱስ
ጴጥሮስን ፥ያዕቆብን ፥ዮሐንስንና ፥የልጅቷን
እናትና አባት ብቻ አስከትሎ፥ልጅቷ ወደ
ምትገኝበት ክፍል ገባ። 52 በክፍሉም
ውስጥ ብዙ ፥የሚያለቅሱ ሰዎች ነበሩ። ኢየ
ሱስም ፥ «ልቅሶውን አቁሙ ፥ልጅቱ ተኝታ
ለች እንጂ አልሞተችም!» አላቸው። 53 እነ
ርሱ ግን መሞቷን ያውቁ ስለ ነበር በኢየ
ሱስ ንግግር በማፌዝ ሳቁበት።
54 ኢየሱስም የልጅቷን እጅ ይዞ ፥
«አንቺ ልጅ ፥ተነሺ!» አላት። 55 ልጅቷም
ወዲያው ነፍስ ዘርታ ብድግ አለች። ኢየሱ
ስም ፥ «የምትበላውን ስጡአት!» አላቸው።
56 እናትና አባቷም ከደስታቸው የተነሣ
የሚይዙትንና የሚጨብጡትን ነገር አጡ።
ኢየሱስ ግን፥የሆነውን ነገር ለማንም እንዳያ
ውሩ አዘዛቸው።

ምዕራፍ 9

1 አንድ ቀን ፥ ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን
ሐዋርያት ጠርቶ፥እጋንንትን ሁሉ እንዲያወ
ጡና በሽታንም እንዲፈውሱ ፥ሥልጣን ሰጣ
ቸው። 2 ከዚያም የእግዚአብሔርን መንግ
ሥት መምጣት እንዲያበሥሩና ሕመምተኞ
ችን እንዲፈውሱ ላካቸው። 3 እንዲህም አላ
ቸው፥ «ለጉዞ ይሆነናል ብላችሁ ምርኩዝ፥
ከረጢት ፥ ስንቅ ፥ ገንዘብ ፥ ቅያሬ ልብስ እን
ኳን፥ አትያዙ። 4 አንድ ቦታ ስትደርሱ፥ያንን
ሥፍራ ለቅቃችሁ እስከምትሄዱበት ጊዜ
ድረስ ፥ በአንድ ቤት ውስጥ ብቻ ዕረፉ።
5 የደረሳችሁበት ከተማ ነዋሪዎች የማይቀበ
ሏችሁ ከሆነ ግን ፥ ያንን ከተማ ለቅቃችሁ
ውጡ። ስትወጡም ፥የእግዚአብሔር ፍርድ
በእነርሱ ላይ መሆኑን ለመግለጽ ፥የእግራች
ሁን አቧራ አራግፉ።»
6 ሐዋርያትም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው፥ወን
ጌልን እየሰበኩና በሽተኞችን እየፈወሱ በየ
መንደሩ መዘዋወር ጀመሩ።
7 የገሊላ አስተዳዳሪ የነበረው ሄሮድስ
ኢየሱስ የሚያደርገውን ተአምራት ሲሰማ
በጣም ግራ ገባው። ምክንያቱም አንዳንድ
ሰዎች፥ «መጥምቁ ዮሐንስ ከሞት ተነሥቶ
አል!» እያሉ ያወሩ ነበር። 8 ሌሎች ሰዎች
ደግሞ ፥ «ኤልያስ ከሞት ተነሥቶ ነው!»
ሲሉ ፤ አንዳንዶቹ ደግሞ፥ «ከዋንጉት ነቢያት
አንዱ ከሞት ተነሥቶ ነው!» ይሉ ነበር።
9 ሄሮድስ፥ «ዮሐንስን እንደሆን አንገቱ
ያስቆረጥኩት እኔው ነኝ ፤ ይህ ብዙ ድንቅ

ነገር ያደርጋል እየተባለ የሚወራለት ሰው፥
ማን ይሆን?» በማለት ፡ ኢየሱስን በዓይኑ
ለማየት ይጓጓ ነበር።
10 ሐዋርያት ከተላኩበት ተመልሰው ፥
የፈጸሙትን ነገር ሁሉ ለኢየሱስ በዝርዝር
አስታወቁ። ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱን
ብቻ አስከትሎ ፥ ቤተሳይዳ ወደምትባለው
ከተማ ሄደ። 11 ነገር ግን አብረውት የነበ
ሩት ሰዎች ወዴት እንደሚሄድ አጠያይ
ቀው በመረዳት ፥ ኢየሱስን ተከተሉት። ኢየ
ሱስም በደስታ ተቀብሎ ፥ ስለ እግዚአብሔር
መንግሥት በማስተማር ፥ ሕመምተኞቻቸ
ውን ፈወሰላቸው።
12 ማምሻው ላይ አሥራ ሁለቱም ደቀ
መዛሙርት ኢየሱስን ፥ «እዚህ ቦታ ምንም
የለም ፤ ሕዝቡ በጊዜ በአካባቢው ወዳሉት
መንደሮች ሄዶ ምግብና መጠለያ እንዲያ
ገኝ አሰናብተው» አሉት።
13-14 ኢየሱስም ፥ «ለሰዎቹ የሚበሉትን
እናንተ ስጧቸው!» ሲል መለሰላቸው። እነ
ርሱም ፥ «ለራሳችን እንኳ ያለን አምስት
እንጀራና ሁለት ዓሣ ብቻ ነው። ለዚህ
ሁሉ ሕዝብ የሚሆን ምግብ ሂዳችሁ ማዙና
አምጡ ማለትህ ነውን?» አሉት። የሕዝቡ
ብዛት አምስት ሺህ ያህል ነበር። ኢየሱስም
ደቀመዛሙርቱን ፥ «ሰዎቹን በሃምሳ፥ በሃምሳ
መድባችሁ አስቀምጡአቸው» አለ። 15 ደቀ
መዛሙርቱም እንደ ታዘዙት አደረጉ።
16 ከዚህ በኋላ ፥ ኢየሱስ አምስቱን እንጀ
ራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ራሱን ወደ ሰማይ
በማቅናት ፥ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረበ።
ምግቡንም ቆርሶ ደቀመዛሙርቱ ለሕዝቡ
እንዲያቀርቡ ሰጣቸው። 17 እያንዳንዱም
ሰው እስኪጠግብ ድረስ በላ። በልተውም
ካበቁ በኋላ ፥ አሥራ ሁለት መሶብ ፍርፋሪ
ተነሣ።
18 አንድ ጊዜ ፥ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
በአቅራቢያው ፥ አስቀምጦ እርሱ ለብቻው
ጸሎት ያደርስ ነበር። ጸሎቱንም እንዳበቃ ፥
ደቀመዛሙርቱ ወደነበሩበት ሥፍራ ተመ
ልሶ ፥ «ለመሆኑ ሰዎች እኔን ማንነው
ይላሉ?» ሲሉ ጠየቃቸው
19 እነርሱም «አንዳንዶች ፥ 'መጥምቁ
ዮሐንስ ነው' ሌሎች ደግሞ ፥ 'ኤልያስ
ነው' ይሉሃል። የቀሩት ደግሞ ፥ 'ከቀደ
ሙት ነቢያት አንዱ ከሞት ተነሥቶ ነው'
ይላሉ» ብለው መለሱለት።
20 ኢየሱስም ፥ «ሰዎችስ እንዲህ ይበሉ ፥
እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ?» አላቸው።
ጴጥሮስ ከሁሉም በመቅደም ፥ «አንተ የእግ
ዚአብሔር መሲሕ ነህ!» ሲል መለሰለት።
21 ኢየሱስም ይህንን ለማንም እንዳይና
ገሩ በጥብቅ አስጠነቀቃቸው። 22 ቀጥሎም
እንዲህ አለ ፥ «እኔ ገና ብዙ መከራ እቀበላ
ለሁ። የአገር ሽማግሌዎች ፥ የካህናት አለቆ
ችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን በተቃ
ውሞ ይነሡብኛል፤ ይገድሉኛልም። ከሦስት
ቀናት በኋላ ግን ከሞት እነሣለሁ።»
23 ከዚያም ሁሉንም እንዲህ አላቸው ፥
«እኔን መከተል የሚፈልግ ቢኖር ፥ ለግል
ምቾቱና ደስታው መጨነቁን ትቶ መስቀ
ሉን ተሸክሞ ይከተለኝ። 24 ለሕይወቱ ሳስቶ
ሊያድናት የሚጣጣር ያጠፋታል። ነገር
ግን ፥ ሕይወቱን ስለ እኔ አሳልፎ የሚሰጥ
ያድናታል። 25 ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተ
ርፍ ፥ ነፍሱን ግን ቢያጠፋ ፥ ምን ይጠቅመ
ዋል? 26 በእኔና በቃሌ በሚያፍር ፥ በራሴና
በአባቴ ክብር በመላእክት ታጅቤ በምመጣ
በት ጊዜ ፥ አፍርበታለሁ። 27 እውነቱን ልንገ
ራችሁ! እዚህ ቆመው ከሚገኙት መካከል ፥
አንዳንዶቹ የእግዚአብሔርን መንግሥት
ሳያዩ አይሞቱም።»
28 ይህን ከተናገረ ከሰምንት ቀን በኋላ
ኢየሱስ ጴጥሮስን ፥ ያዕቆብንና ዮሐንስን አስ
ከትሎ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ። 29 በሚጸ
ልይበት ጊዜ ፊቱ ተለወጠ። የልብሱም
ንጣት እጅግ በጣም አንጸባረቀ። 30 በድን
ገት ሁለት ሰዎች ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ
ታዩ። እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ነበሩ።
31 ግርማ ሞገስ ተጐናጽፈው ኢየሱስን በኢ
የሩሳሌም ስለሚጠብቀው መከራና ሞት ያነ
ጋግሩት ነበር።
32 ጴጥሮስና ሁለቱ ጓደኞቹ እንቅልፍ
ተጫጭኖአቸው ተኝተው ነበር። ከእንቅል
ፋቸው ሲነቁ ፥ የኢየሱስን ክብርና አብረውት
የቆሙትን ሁለቱን ሰዎች አዩ። 33 ሰዎቹ
ከኢየሱስ ተለይተው ሊሄዱ ሲሉ ፥ ጴጥሮስ
ኢየሱስን ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እዚህ መኖር ለእኛ
በጣም ምቹ ነው። ሦስት ጎጆዎችን ብን
ሠራ ፥ አንዱ ለአንተ ፥ አንዱ ለሙሴ ፥ አንዱ
ደግሞ ለኤልያስ ይሆናል» አለው። ይህን
ሲል ጴጥሮስ የሚናገረውን አያውቅም
ነበር።
34 ጴጥሮስ ይህን ሲናገር ብሩሕ የሆነ
ደመና በላያቸው ላይ ማንጃበብ ጀመረ።
ደመናው ሲሸፍናቸው ፍርሃት ያዛቸው።
35 ከደመናውም ውስጥ ፥ «የመረጥሁት ልጄ
ይህ ነው ፤ እርሱን ስሙት!» የሚል ድምፅ
ተሰማ።
36 የድምፁ መሰማት እንዳበቃ ፥ ኢየሱስ

ብቻውን ሆኖ አዩት። ደቀመዛሙርቱም
ያዩትን እስከ ብዙ ጊዜ ለማንም አልተናገ
ሩም።
37 በሚቀጥለው ቀን ኢየሱስና ሦስቱ
ደቀመዛሙርት ከተራራው ሲወርዱ ፥ ብዙ
ሰዎች ተሰብስበው ሲጠብቋቸው አገኙ።
38 ከሕዝቡም መካከል አንድ ሰው ድምፁን
ከፍ በማድረግ፥ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ «መም
ህር ሆይ ፥ ይህ አንድ ልጄ ነው ። 39 እርሱ
ንም ጋኔን ይዞ ያስጮኸዋል። ከመሬትም
ላይ እየጣለ አረፋ ያስደፍቀዋል ፤ ቶሎም
አይለቀውም ፤ ሲለቀውም የውራ አካላቱን
ያደቀዋል። 40 ደቀመዛሙርትህ ጋኔኑን ያወ
ጡት ዘንድ ለምኜአቸው ነበር፥ እነርሱ ግን
ሊያወጡት አልቻሉም ።»
41 ኢየሱስም ፥ «ምን ያላችሁት ጠማማና
የማያምን ትውልድ ናችሁ? እስከ መቼ ከእ
ናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣ
ችኋለሁ? በል ልጅህን ወደዚህ አምጣው !»
አለ።
42 ልጁ ወደ ኢየሱስ በሚቀርብበት ጊዜ
ጋኔኑ ከመሬት ላይ ጥሎ ያንፈራግጠውና
አረፋ ያስደፍቀው ጀመር። ኢየሱስም ጋኔ
ኑን ከልጁ እንዲወጣ አዘዘው። ልጁንም
ፈውሶ ለአባቱ አስረከበው።
43 ሕዝቡም የእግዚአብሔርን ኃይል
በማየታቸው እጅግ በጣም ተደነቁ ። በተደረ
ገው ተአምር በመገረም ላይ እያሉ ፥ ኢየሱስ
ደቀመዛሙርቱን ፥ 44 «የምነግራችሁን
ስሙ ፤ የሰማችሁትንም ልብ በሉ ። የሰው
ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጣል» አላ
ቸው ። 45 ደቀመዛሙርቱ ግን ፥ ኢየሱስ የተና
ገረው አልገባቸውም ። የተናገረው ነገር ምን
እንደሆነ ሊያስተውሉ ባለመቻላቸው ፥ ሊጠ
ይቁትም አልደፈሩም ።
46 ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ፥ በሚመ
ጣው መንግሥት ከመካከላቸው ማን እንደ
ሚበልጥ ፥ እርስ በርሳቸው መከራከር
ጀመሩ ። 47 ኢየሱስም አላባቸውን በማወቅ ፥
አንድ ሕፃን ልጅ ጠርቶ ከአጠገቡ አቆ
መና ፥ 48 እንዲህ አላቸው ፥ «ለእኔ ሲል እን
ደዚህ ያለውን ሕፃን የሚቀበል ፥ እኔን ይቀበ
ላል ። እኔንም የሚቀበል ፥ የላከኝን ይቀበ
ላል ። የእናንተም ታላቅነት የሚለካው ለሌ
ሎች ሰዎች በምትሰጡት አገልግሎት
ነው ።» 49 ዮሐንስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አንድ
ሰው በስምህ ጋኔን ሲያወጣ አግኝተን ከለከ
ልነው ። ምክንያቱም ፥ እርሱ እንደ እኛ አን
ተን የሚከተል አይደለም» አለው ።
50 ኢየሱስም ፥ «ሁለተኛ አትከልክሉት ።
ምክንያቱም ባላጋራችሁ ያልሆነ ሁሉ አጋ
ራችሁ ነውና» ሲል መለሰለት ።
51 ኢየሱስ ወደ ሰማይ የማረጉ ጊዜ እየ
ተቃረበ በመምጣቱ ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ለመ
ሄድ ቁርጥ ውሳኔ አደረገ ።
52 ቀድመው ሄደው ሁሉን ነገር የሚያዘ
ጋጁለትን መልእክተኞችም ወደ ሳምራው
ያን መንደር ላከ ። 53 ጉዞአቸው ወደ ኢየሩ
ሳሌም በመሆኑ ፥ የመንደሩ ሰዎች ሊቀበሉት
አልፈቀዱም ።
54 የመንደሩን ሰዎች እምቢታ ከሰሙ
በኋላ ፥ ያዕቆብና ዮሐንስ ኢየሱስን ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ እሳት ከሰማይ አውርደን እነዚህን
ሰዎች አመድ እናድርጋቸው ?» ሲሉ ጠየ
ቁት ። 55 ኢየሱስ ግን ፥ ወደ እነርሱ ዘወር
ብሎ ገሠጻቸውና ፥ 56 «ምን ዓይነት ልብ
እንዳላችሁ እንኳን ፥ ገና አልተረዳችሁም ።
የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ
ሊያጠፋ አልመጣም» አላቸው ። ከዚያም
ወደ ሌላ መንደር ሄዱ ።
57 በጉዞ ላይ እያሉ አንድ ሰው ኢየሱ
ስን ፥ «የመጣው ቢመጣ ፥ ወደምትሄድበት
ሁሉ እከተልሃለሁ» አለው ።
58 ኢየሱስ ግን ፥ «ቀበሮዎች ጉድጓድ ፥
ወፎች ጎጆ አላቸው ። የሰው ልጅ ግን ፥
ራሱን የሚያስጠጋበትና የሚያሳርፍበት
ቦታ እንኳን የለውም» ሲል መለሰለት ።
59 በሌላ ቀን ኢየሱስ ሌላውን ሰው ፥
«ተከተለኝ» አለው ። ሰውየውም ፥ «እሺ ፥
መከተሉን እከተልሃለሁ ፥ ነገር ግን መጀመ
ሪያ ወላጅ አባቴን ልቅበር» አለው ።
60 ኢየሱስም ፥ «ሙታን ሙታናቸውን
ይቅበሩ ። የእንተ ተግባር ፥ የእግዚአብሔርን
መንግሥት መምጣት ለሰዎች ሁሉ ማወጅ
ነው» አለው ።
61 አንድ ሌላ ሰው ደግሞ ፥ «ጌታ ሆይ ፥
እኔ ልከተልህ ዝግጁ ነኝ ። ነገር ግን መጀ
መሪያ ቤተሰቦቼን እስክሰናበት ጊዜ ስጠኝ»
አለው ።
62 ኢየሱስም ፥ «የማረሻውን ዕርፍ ይዞ
ወደ ኋላ የሚመለከት ፥ ለእግዚአብሔር መን
ግሥት ሥራ ብቁ አይደለም» ሲል መለሰ
ለት ።

ምዕራፍ 10

1 ከዚህ በኋላ ፥ ጌታ ሌሎች ሰባ መልእክ
ተኞችን መረጠ ። እርሱ ወደሚሄድባቸው
ከተሞችም ፥ ሁለት ሁለት አድርጎ ላካቸው ።
2 ከመሄዳቸው በፊት የሚከተለውን
መመሪያ ሰጣቸው ፤ «መከሩ ብዙ ነው ፤

ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው። ስለዚህ
መከሩን የሚሰበስቡ ተጨማሪ ሠራተኞችን
እንዲልክ የመከሩን ጌታ ለምኑት። 3 በሉ
እንግዲህ ሂዱ፤ ነገር ግን፥ እንደ በጎች በተኩ
ላዎች መካከል የምልካችሁ መሆኑን አስታ
ውሱ። 4 ስትሄዱ ፥ ገንዘብ ወይም ከረጢት
ወይም ትርፍ ጫማ እንኳን አትያዙ። በመ
ንገድም ላይ ሰምችን ሰላም አትበሉ። 5 ወደ
አንድ ቤት በምትገቡበት ጊዜ ፥ 'ሰላም
ለዚህ ቤት ይሁን!' በሉ። 6 በቤቱ ውስጥ
ሰላም ወዳድ ሰው ካለ ሰላማችሁ ይጸናል
ታል። አለበለዚያ ግን ፥ ሰላማችሁ ይመለስላ
ችኋል።

7 «ወደ አንድ መንደር ከገባችሁ በኋላ ፥
ከአንድ ቤት ወደ ሌላ ቤት አትዘዋወሩ።
አንድ ቤት ውስጥ አርፋችሁ ያቀረቡላች
ሁን እየበላችሁና እየጠጣችሁ ተቀመጡ።
ሠራተኛ የደከሙን ዋጋ መቀበል ስለሚገ
ባው የሚደረግላችሁ መስተንግዶ አይክበዳ
ችሁ።

8-9 «ወደ አንድ ከተማ ገብታችሁ መል
ካም አቀባበል ከተደረገላችሁ፥ የሚቀርብላች
ሁን ምግብ ተመገቡ፤ በዚያም የሚገኙትን
በሽተኞች ፈውሱ። እንዲሁም፥ 'የእግዚአብ
ሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባለች'
እያላችሁ አስተምሩ።

10 «ነገር ግን ፥ የከተማው ነዋሪዎች በሚ
ገባ ካልተቀበሏችሁ፥ ወደ ከተማው አደባባይ
ውጡና ፥ 11 'አግራችን ላይ የሠፈረውን የከ
ተማችሁን አቧራ ለሚያደርስባችሁ ጥፋት
ምልክት ይሆን ዘንድ በይፋ እናራግፋለን፤
አላወቃችሁበትም እንጂ የእግዚአብሔር
መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባ ነበር' በሉአ
ቸው። 12 በፍርድ ቀን ፥ ከዚያች ከተማ
ይልቅ በሰዶም ከተማ ላይ የሚወሰነው
ቅጣት ይቀላል። 13 ወዮልሽ ኮራዚን፤ ወዮ
ልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ ዘንድ ያደረግሁ
ትን ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ከተሞች
አድርጌው ቢሆን ኖሮ ፥ ነዋሪዎቹ ማቅ ለብ
ሰው አመድ ነስንሰው ንስሐ በገቡ ነበር።
14 በፍርድ ቀን ፥ ከእናንተ ይልቅ በጢሮስና
በሲዶና ላይ የሚበየነው ፍርድ፥ የቀለለ ይሆ
ናል። 15 አንቺ የቅፍርናሆም ከተማ ሆይ!
ምቾትሽ የሰማይን ጣራ ለመንካት ነበር!
ነገር ግን ወደ ገሃነም ትወርጂያለሽ።»

16 ቀጥሎም ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ፥
«እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እናን
ተን የማይቀበል እኔንም አይቀበልም። እኔን
የማይቀበሉ ደግሞ ፥ የላከኝን እግዚአብሔርን
አይቀበሉም» አላቸው።

17 ሰባዎቹ መልእክተኞች ከሄዱበት ከተ
መለሱ በኋላ ፥ ያጋጠማቸውን ነገር ሁሉ ፥ በደ
ስታ ለኢየሱስ እንዲህ ሲሉ አስታወቁ።
«ጌታ ሆይ ፥ ስምህን ስንጠራ አጋንንት እን
ኳን ይታዘዙልን ነበር»።

18 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤
«ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ
አየሁ። 19 እነሆ የጠላትን ኃይል ሁሉ እን
ድትቋቋሙ ፥ እባብና ጊንጥን ረግጣችሁ እን
ድትገድሉ ፥ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ። ምንም
ነገር አይጐዳችሁም! 20 ሆኖም ዋናው
ቁም ነገር ፥ የአጋንንት ለእናንተ መታዘዝ
ሳይሆን ስማችሁ በሰማይ መዝገብ መጻፉ
ነው»። 21 በዚህ ጊዜ ፥ ኢየሱስ በመንፈስ
ቅዱስ ደስታን ተሞልቶ እንዲህ አለ፤ «የሰ
ማይና የምድር ጌታ የሆንክ አባት ሆይ!
ይህን ሁሉ ነገር ከአዋቂዎችና ከጥበበኞች
ሰውረህ ፥ ለሕፃናት ስለገለጽክላቸው አመሰግ
ንሃለሁ። አዎን ፥ አባት ሆይ! የአንተ ፈቃድ
ይኸው ነውና። 22 አባቴ ሁሉን ነገር ሰጥቶ
ኛል። ወልድ ማን እንደሆነ ፥ ከአብ በቀር
የሚያውቅ የለም። እንደዚሁም ከወልድ
በቀር ፥ አብ ማን እንደሆነ የሚያውቅ
የለም። አብን የሚያውቁ ቢኖሩ ወልድ የገ
ለጠላቸው ብቻ ናቸው።»

23 ቀጥሎም ፥ ኢየሱስ ወደ ደቀመዛሙር
ቱ መለስ ብሎ እንዲህ አላቸው፤ «እናንተ
ያያችሁትን የሚያዩ ዓይኖች የታደሉ
ናቸው ፥ 24 ብዙ የጥንት ነቢያትና ነገሥ
ታት ለዚች ቀን ለመብቃት ፥ እናንተ ያያች
ሁትን ለማየትና የሰማችሁትን ለመስማት ፥
ተመኝተው ነበር»።

25 አንድ ቀን የኦሪት ሕግ ሊቅ የሆነ
ሰው ፥ ኢየሱስን ለመፈተን ፈልጎ እንዲህ
አለው። «መምህር ሆይ ፥ የዘላለምን ሕይወት
እንዳገኝ ምን ማድረግ ይገባኛል?»

26 ኢየሱስም ፥ «ስለዚህ ጉዳይ የሙሴ
ሕግ ምን ይላል?» አለው።

27 ሰውየውም ፥ «የሙሴ ሕግማ ፥ እግዚአ
ብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ፥ በፍጹም
ነፍስህ ፥ በፍጹም ኃይልህ ፥ በፍጹም አሳብህ
ውደድ ፤ እንደዚሁም ባልንጀራህን እንደ
ራስህ ውደድ ፤ ይላል» አለው።

28 ኢየሱስም ፥ «በትክክል መልሰሃል ፤ እነ
ዚህን ትእዛዛት ብትፈጽም ፥ የዘላለምን ሕይ
ወት ታገኛለህ!» አለው።

29 ሰውየው ግን አንድ መውጫ መንገድ
ለመፈለግ ፥ «ለመሆኑ ባልንጀራዬ ማነው?»
በማለት ኢየሱስን ጠየቀው።

30 ኢየሱስም የሚከተለውን ምሳሌ

ረው። «አንድ አይሁዳዊ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ከተማ ይጓዝ ነበር። በመንገድ ላይ ወንበዴዎች አግኝተውት ገንዘቡንና ልብሱን ከወሰዱበት በኋላ፥እንዳይሞት እን ዳይሽር አድርገው በመደብደብ ፥ መንገድ ዳር ጥለውት ሄዱ።

31 «አንድ አይሁዳዊ ካህን በዚያ በኩል ሲያልፍ ፥ መንገድ ዳር ወድቆ በማጣጣር ላይ ያለውን ሰው አየ። ነገር ግን ሊረዳው ባለመፈለጉ ፥ መንገድ በማሳበር አልፎት ሄደ። 32 ጥቂት ቆየት ብሎ፥የመቅደስ አገል ጋይ ከሆኑት ከሌዋውያን ወገን አንድ ሰው መጣ። እርሱም በማጣጣር ላይ ያለውን ሰው አይቶ፥ዝም ብሎ ትቶት አለፈ።

33 «በመጨረሻም ፥ አንድ ሳምራዊ በዚያ በኩል ሲያልፍ ፥ በሽፍቶች የተደበደበውን ሰው አይቶ በጣም አዘነለት። 34 ወደ ሰውየ ውም ቀርቦ ፥ ቁስሉ ላይ ዘይትና የወይን ጠጅ አፍስሶ ፥በጨርቅ አሠረለት። ከዚያም አቅፎና ደግፎ በማንሣት ፥በራሱ አህያ ላይ ካስቀመጠው በኋላ ፥ወደ አንድ የእንግዶች ማረፊያ ቤት ወሰደው። ሲያስታምመውም አደረ። 35 በማግስቱ ፥ ለእንግዳ ማረፊያው ባለቤት ሁለት ከብር የተሠራ ገንዘብ ከኪሱ አውጥቶ ሰጠውና ፥ 'ይህንን ሰው ደህና አድ ርገህ አስታምመው። ለእርሱ እንከብካቤ የሚያስፈልገው ገንዘብ አሁን ከሰጠሁህ በልጦ ቢገኝ ፥ተመልሼ በዚሁ በኩል ሳልፍ ጨምሬ እከፍልሃለሁ' አለውና ተነሥቶ ሄደ።»

36 ቀጥሎም ኢየሱስ የሙሴ ሕግ መምህ ሩን ፥ «ታዲያ ከእነዚህ ከሦስቱ ሰዎች መካ ከል ፥ ወንበዴዎች ለደበደቡት ሰው የደረሰ ለት ባልንጀራው የትኛው ነው?» ሲል ጠየ ቀው።

37 የሙሴ ሕግ መምህሩም ፥ «ርኅራኄ ያሳየው ነው!» ሲል መለሰ። ኢየሱስም ፥ «እንግዲያው አንተም ሄደህ እንደዚሁ አድ ርግ!» አለው።

38 ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም በመጓዝ ላይ ሳለ ፥ ወደ አንድ መንደር ደረሰ። በዚያም ማርታ የተባለች ሴት በቤቷ ተቀበለችው። 39 የማርታ እኅት ማርያምም ፥ ከኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጣ የሚናገረውን ታደምጥ ነበር ፥ 40 ማርታ ግን ፥ለእንግዶቹ የምታቀርበውን ምግብ ለማ ዘጋጀት ፥ብቻዋን ወዲህና ወዲያ ጉድ ጉድ ትል ነበር። ማርያምም ፥ እኅትዋ እርዷን በመርዳት ፈንታ ቁጭ በማለቷ ተበሳጭታ ወደ ኢየሱስ በመቅረብ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እኔ እንዲህ ብቻዬን ስለፋ እኅቴ ግን ዝም ብላ ቁጭ ማለቷ ፥ተገቢ ይመስልሃልን? እባክህን እንድትረዳኝ ንገራት!» አለችው።

41 ጌታ ግን እንዲህ ሲል መለሰላት ፥ «ወዳጄ ማርታ ሆይ! አንቺ መጨነቅ ለማ ያስፈልገው ጥቃትን ነገር ፥አለመጠን ትቸገ ሪአለሽ። 42 ሊጨነቁለት ፥ሊጠበቡለት የሚ ገባ ፥ አንድ ነገር ብቻ አለ። እርሱንም ማር ያም አግኝታዋለች። ያገኘችውንም መል ካም ነገር ማንም አይወስድባትም።»

ምዕራፍ 11

1 አንድ ቀን ኢየሱስ ጸሎት አድርሶ እንደ ጨረሰ ፥ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ ወደ እርሱ ቀርቦ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ዮሐንስ ደቀመዛ ሙርቱን ጸሎት እንዳስተማራቸው ፥ እስቲ አንተም መጸለይ አስተምረን» አለው።

2 ኢየሱስም የሚከተለውን እንዲጸልዩ አስተማራቸው፤

«አባታችን ሆይ ፥ በሰማይ የምትኖር ፤ ስምህ ይቀደስ ፥ መንግሥትህ ትምጣ። ፈቃ ድህ በሰማይ እንደሆነች፤እንዲሁም በምድር ትሁን። 3 የዕለት እንጀራችንን በየዕለቱ ስጠን። 4 የበደሉንን ይቅር እንዳልን ፥ አን ተም በደላችንን ይቅር በልልን። ወደ ፈተ ናም አታግባን ፥ከክፉ አድነን እንጂ።»

5-6 ከዚያም ፥የሚከተለውን ምሳሌ ነገራ ቸው። «ከእናንተ አንዱ እኩለ ሌሊት ላይ ወደ ወዳጁ ቤት ሄዶ 'ወዳጄ ሆይ ፥በቤቴ ውስጥ አንዳች የሚበላ ነገር በሌለበት ባሁኑ ሰዓት አንድ ጓደኛዬ ከሩቅ ቦታ ተጉዞ ሊጠይቀኝ መጥቶአልና እባክህን ሦስት እንጀራ አበድረኝ' ብሎ ጠየቀው እንበል። 7 በቤት ውስጥ ያለው ወዳጁ ግን 'እባክህን በዚህ ሰዓት ዕረፍት አትንሳኝ። በሩ ተዘግቶ ሁላችንም ስለተኛን ባሁኑ ሰዓት ተነሥቼ የማደርግልህ ምንም ነገር የለም። ስለዚህ እንዲያው በከንቱ አታስቸግ ረኝ' ይሰዋል። 8 ሆኖም እውነቱን ልንገራ ችሁ፤ወዳጅነቱ ከብዶት እርሱን ለማስደሰት ብሎ ባያደርገው እንኳን ፥ የጠየቀውን ካላ ገኘ እንደማይሄድለት ስለሚያውቅ ፥እየደጋ ገመ በሩን በማንኳኳት እንቅልፍ እንዳይነ ሳው ተነሥቶ የሚፈልገውን ሰጥቶ ያሰናብ ተዋል። 9 ጸሎትም እንዲሁ ነው። ለምኑ ይሰጣችኋል ፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ። አንኳኩ ይከፈትላችኋል። 10 የሚለምን ሁሉ ይሰጠ ዋል ፤ የሚፈልግም ሁሉ ያገኛል። በር ለሚ ያንኳኳ ሁሉ ይከፈትለታል። 11 ለመሆኑ ከእናንተ መካከል ልጁ ዳቦ ስጠኝ ቢለው ፥

'ዳቦ ነው' ብሎ ድንጋይ ለልጁ የሚሰጥ
አባት አለን? ዓሣ እንዲሰጠው ቢለምነውስ
'ዓሣ ነው' ብሎ እባብ ይሰጠዋልን? 12 ደግ
ሞስ አባቱን 'ዕንቁላል ስጠኝ' ብሎ ቢለም
ነው፥ ጊንጥ አንሥቶ ይሰጠዋልን? በእውነቱ
እንዲህ የሚያደርግ አባት ፈጽሞ የለም።
13 «ታዲያ እናንተ በተፈጥሮአችሁ ኃጢ
አተኞች ሆናችሁ ሳለ፥ ለልጆቻችሁ የሚያስ
ፈልጋቸው መሆኑን አውቃችሁ፥ ደህና ደህ
ናውን ነገር የምትሰጡአቸው ከሆነ፥ በባሕ
ርዩ ቅዱስ የሆነው የሰማዩ አባታችሁስ
ለሚለምኑት መንፈስ ቅዱስን እንዴት አት
ረፍርፎ አይሰጣቸውም?»
14 በሌላ ቀን ደግሞ፥ ኢየሱስ ድዳ ጋኔን
አድሮበት አንደበቱን ከዘጋው አንድ ሰው፥
ጋኔኑን ባወጣለት ጊዜ፥ ሰውየው የተዘጋው
አንደበቱ ተከፍቶለት መናገር በመቻሉ
በዚያ የነበረው ሕዝብ እጅግ ተደነቀ።
15 ከመካከላቸው አንዳንዶች ግን ኢየሱስን፥
«ይህን እኮ ሊያደርግ የቻለው፥ በአጋንንት
አለቃ በብዔል ዜቡል ኃይል ነው» ሲሉ፥
16 ሌሎች ደግሞ፥ «በእውነት እርሱ ክርስ
ቶስ ከሆነ ታዲያ ለምን ከሰማይ አንድ ምል
ክት አያሳይም» አሉ።
17 እርሱም የሚያስቡትን ያውቅ ስለ
ነበር እንዲህ አላቸው፥ «አንድነቱን አጥቶ፥
የርስ በርስ ጦርነት የሚያካሂድ አገር ይወ
ድቃል። ጠብና ክርክር የሰፈነበት ትዳርም
ጸንቶ አይኖርም፤ ይፈርሳል እንጂ። 18 እና
ንተ እንደምትሉ፥ ሰይጣን ራሱን በራሱ የሚ
ቃወም ከሆነ፥ መንግሥቱ እንዴት ጸንታ
ልትቆም ትችላለች? እኔን፥ 'አጋንንትን
የሚያስወጣው በብዔል ዜቡል ኃይል ነው'
ብላችሁኛልና። 19 እንደምታስቡትም እኔ
አጋንንትን የማስወጣው በሰይጣን ኃይል
ከሆነ፥ የገዛ ሰዎቻችሁ የሚያስወጡአቸው
በማን ኃይል ሊሆን ነው? ተሳስታችኋል።
በዚህም እነርሱ ሳይቀሩ ይፈርዱባችኋል።
20 እኔ ግን አጋንንትን የማስወጣቸው በእግ
ዚአብሔር ኃይል በመሆኑ፥ የእግዚአብሔር
መንግሥት ወደ እናንተ የቀረበች መሆኑን
ያረጋግጣል።
21 «አንድ ብርቱና ጠንቃቃ ሰው ታጥ
ቆና ነቅቶ ቤቱን ከጠበቀ፥ ንብረቱን የሚነካ
በት የለም። 22 ከእርሱ የበረታ ኃይለኛ ከመ
ጣበት ግን፥ ይሸነፋል። የሚመካበት መሣሪ
ያውን ይነጥቀዋል። ሀብቱንም ይወስድበ
ታል።
23 «ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤
አብሮኝ የማይሰበስብም ይበትናል።
24 «ርኩስ መንፈስ ከሰው ከወጣ በኋላ
ዕረፍት ፍለጋ ወደ በረሃ ይወርዳል። እዚ
ያም ዞሮ የሚያርፍበት ሲያጣ፥ 'ከዚህ
በፊት የነበርኩበት ማደሪያ ይሻላል' ብሎ
ወደ ወጣበት ሰው ይመለሳል። 25 ተመልሶ
ሲመጣም፥ ያ የነበረበት መኖሪያው ተጠር
ጎና ጸድቶ ያገኘዋል። 26 ከዚያም ሄዶ ከእ
ርሱ የባሱና የከፋ ሌሎች ሰባት አጋንንት
ይዞ ይመጣል። ሁሉም ይገቡበታል። ስዚ
ያም ሰው የኋለኛው ሁኔታ ከበፊቱ ይልቅ
የከፋ ይሆንበታል።»
27 በዚህም ጊዜ ከሕዝቡ መካከል አን
ዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ፥ «አንተን
የወለደች እናትና የጠባሃቸው ጡቶች የተባ
ረኩ ናቸው» አለችው።
28 ኢየሱስም፥ «የተባረኩስ የእግዚአብሔ
ርን ቃል ሰምተው በተግባር ላይ የሚያ
ውሉ ናቸው» ሲል መለሰላት።
29-30 የተሰበሰበውም ሕዝብ አካባቢውን
እያጣበበው ሳለ፥ ኢየሱስ የሚከተለውን ተና
ገረ፤ «የዚህ ዘመን ሰዎች ክፉዎች ናቸው።
የእኔን ማንነት ለማረጋገጥ፥ ከሰማይ ምልክት
እንዳሳያቸው ይፈልጋሉ። ነገር ግን በነቢዩ
በዮናስ ሕይወት ላይ ከተፈጸመው ምልክት
በስተቀር የተለየ ሌላ ምልክት አይሰጣቸ
ውም። ነቢዩ ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት
እንደ ሆነ ሁሉ፥ እኔም የሰው ልጅ ለዚህ
ትውልድ ምልክት እሆናለሁ።
31 «ንግሥተ ሳባ፥ በፍርድ ቀን ተነሥታ
ይህን ትውልድ ትፈርድበታለች። ምክንያ
ቱም፥ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ስንት
አገር አቋርጣ እዚህ ድረስ መጥታለችና።
ከሰሎሞን የሚበልጥ ግን እዚሁ መካከላ
ችሁ አለ።
32 «እንደዚሁም፥ የነነዌ ሰዎች በፍርድ
ቀን ተነሥተው ይህን ትውልድ ይፈርዱበ
ታል። ምክንያቱም የዮናስን ስብከት ሰም
ተው ንስሐ ገብተዋልና። ከዮናስ የሚበልጥ
ግን ይኸው በመካከላችሁ አለ።
33 «ለመሆኑ እንዴት ያለ ሰው ነው
መብራት አብርቶ፥ ብርሃኑ እንዳይታይ በስ
ዋራ ቦታ የሚያኖር? አካባቢውን በግልጽ
እንዲያሳይ ከፍ ካለ ቦታ ያስቀምጠዋል
እንጂ። 34 የሰውነታችሁ መብራት ዓይና
ችሁ ነው። ዓይናችሁ ጠነኛ ከሆነ፥ መላች
ሰውነታችሁ በብርሃን ይሞላል። ዓይናችሁ
በሽተኛ ከሆነ ግን፥ መላው ሰውነታችሁ
በጨለማ የተዋጠ ይሆናል። 35 ስለዚህ በው
ስጣችሁ ያለው ብርሃን እንዳይጨልም ተጠ
ንቀቁ። 36 መላው ሰውነታችሁ-ያለ ውስ

የጨለማ ምልክት—ብርሃን የፈሰሰበት ከሆነ፥
ሁለመናችሁ አጉልቶ በሚያሳይ የመብራት
ውጋጋን የተጥለቀለቀ ይመስላል።»
37-38 ኢየሱስ ይህንን ተናግሮ እንዳበቃ፥
አንድ ፈሪሳዊ ምሳ ስለ ጋበዘው አብሮት
ሄደ። ኢየሱስም እንደ አይሁድ ሥርዓት
አስቀድሞ እጁን ሳይታጠብ፥ በቀጥታ ወደ
ገበታው ቀረበ። የጋበዘው ፈሪሳዊ፥ ኢየሱስ
እጁን ሳይታጠብ ለመብላት መዘጋጀቱን ባየ
ጊዜ፥ በጣም ተገረመ።
39 ኢየሱስም እንዲህ አለው፥ «እናንተ
ፈሪሳውያን፥ ብርጭቆውንና ሳህኑን ላይ
ላዩን ታጥባላችሁ። ራሳችሁ ግን፥ ውስጣ
ችሁ በስስትና በክፋት የተበከለ ነው።
40 አይ ሞኝነት! የላዩን ሰውነት የፈጠረ
አምላክ አይደለም የውስጡንስ የፈጠረው?
41 የንጽሕና መታወቂያ ምልክቱ ከውስጥ
የመነጨ ልግስና ነው።
42 «ወዮላችሁ እናንተ ፈሪሳውያን! ከአ
ዝሙድና ከጨናዳም ሳይቀር ከጥቃቅኑ ነገር
ሁሉ፥ አሥራት ታወጣላችሁ። ነገር ግን በአ
ግባቡ አትፈርዱም። የእግዚአብሔርንም
ፍቅር በተግባር አትገልጡም። አሥራት
መክፈላችሁ ባልከፋ። ነገር ግን አሥራት
መክፈላችሁን ሳታቋርጡ የእግዚአብሔርን
ፍቅርና ቅን ፍርድ ልታሳዩ ይገባችሁ
ነበር።
43 «እናንተ ፈሪሳውያን ወዮላችሁ! ምክ
ንያቱም ወደ ምኩራብ ስትገቡ፥ በክብር
ቦታ ለመቀመጥ ትሽቀዳደማላችሁ፤ በገበያ
መካከል ስትዘዋወሩም፥ የሚያይዋችሁ ሁሉ
እጅ እየነሱ ሰላምታ እንዲሰጧችሁ ትፈል
ጋላችሁ። 44 አዎን፥ ክፉ ፍርድ ስለሚጠብ
ቃችሁ ወዮላችሁ! እናንተ ምንነቱን ሳያ
ውቁ ሰዎች በላዩ ላይ ሽቅብ ቁልቁል እንደ
ሚመላለሱበት እንደተደበቀ መቃብር
ናችሁ።»
45 አዚያ የነበረ አንድ የሙሴ ሕግ ሊቅ
ኢየሱስ የተናገረውን ካዳመጠ በኋላ፥
«መምህር ሆይ፥ አሁን በተናገርከው ነገር
እኮ እኛን ነክተኸናል» አለው።
46 ኢየሱስም መልሶ፥ «እናንተም እኮ
ከእነሱ የተለያችሁ አይደላችሁም። ራሳችሁ
ልትፈጽሙት የማትችሉትን ሕግና ትእ
ዛዝ፥ በሌሎች ትከሻ ላይ ትጭናላችሁ።
47 ወዮላችሁ! አባቶቻችሁ የገደሏቸውን
ነቢያት መቃብር አስጊጣችሁ ትውራላች
ሁና። 48 የገደሏቸውን ነቢያት መቃብር
በመሥራታችሁም፥ ከአባቶቻችሁ ጋር በክፉ
ሥራቸው ተባባሪዎች መሆናችሁን
ትገልጣላችሁ።
49 «እግዚአብሔር ስለ እናንተ እንደዚህ
ይላል፤ 'ነቢያትንና ሐዋርያትን ወደ እነ
ርሱ እልካለሁ፤ እነርሱም አንዳንዶቹን ይገ
ድላሉ፤ የቀሩትንም ያሳድዳሉ'።
50 «ስለዚህ ዓለም ከተፈጠረ፥ ዘመን ከተ
ቆጠረ ጀምሮ፥ እስካሁን ስለፈሰሰው የነቢ
ያት ደም፥ ይህ ትውልድ በኃላፊነት ይጠየቅ
በታል። 51 ይህ ትውልድ፥ ከአቤል ደም
ጀምሮ በመሠዊያውና በቤተመቅደሱ መካ
ከል እስከተገደለው እስከ ዘካርያስ ድረስ
ለፈሰሰው የነቢያት ደም፥ በኃላፊነት ከመጠ
የቅ አያመልጥም።
52 «እናንተ የሙሴ ሕግ ሊቃውንት ወዮ
ላችሁ! የዕውቀትን ምሥጢር ወስዳችሁ
ደብቃችኋል። ሰዎች ሊያውቁት የሚገባቸ
ውንም እውነተኛ ትምህርት አታስተምሯቸ
ውም፤ እናንተም እውነተኛውን ትምህርት
ለመቀበል አትፈልጉም። ሌሎችም ተቀብ
ለው እንዳያምኑ መሰናክል ትሆናላችሁ።»
53-54 ኢየሱስ ከዚያ እንደ ወጣ፥ የአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈሪሳውያን
በጣም ተቆጡ። በነገር አጥምደው ሊወነጅ
ሉት ስለፈለጉም፥ ልዩ ልዩ ጥያቄዎችን ያቀ
ርቡለት ነበር።

ምዕራፍ 12

1 ከሰው ብዛት የተነሣ መተናፈሻ እስኪ
ጠፋ ድረስ፥ በብዙ ሺህ የሚቆጠር ሕዝብ
አካባቢውን ሞላው። ኢየሱስም ደቀመዛሙ
ርቱን፥ «ከፈሪሳውያን እርሾ ማለትም ከአስ
መሳይ ኑሮአቸው ተጠንቀቁ። 2 ሳይገለጥ
ተከድኖ፥ ሳይታወቅ ተደብቆ የሚቀር ነገር
የለም። 3 በጨለማ የምትናገሩት፥ በብርሃን
ይሰማል። በጓዳ ሆናችሁ ያንሾካሾካችሁት፥
በሰው ሁሉ እንዲሰማ ባደባባይ በይፋ ይነገ
ራል።»
4 «ወዳጆቼ ሆይ፥ አንድ ነገር ልነግራ
ችሁ እወዳለሁ። ሊገድሏችሁ የሚፈልጉ
ትን አትፍሩ። ምክንያቱም ሥጋችሁን ይገ
ድሉ እንደሆን እንጂ፥ ነፍሳችሁን ሊገድሉ
አይችሉምና። 5 ይልቅስ መፍራት የሚገባ
ችሁ፥ መግደል ብቻ ሳይሆን፥ ከገደለም በኋላ
ወደ ገሃነም እሳት ሊጥል፥ ሥልጣን ያለውን
እግዚአብሔርን ነው። 6 ለመሆኑ አምስት
ድንቢጦች ቢሸጡ፥ ምን ያህል ያወጣሉ?
ከአሥር ሳንቲም የበለጠ ያወጣሉን? አያወ
ጡም። እንደ እውነቱ ከሆነ፥ ከእነዚህ ድን
ቢጦች አንዷቷ በእግዚአብሔር ዘንድ አት
ነጋም። 7 ሌላው ቀርቶ የራስ ጸጉራችሁ

ብዛት ስንኳ፥በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ
ነው። እንግዲህ በፍጹም አትፍሩ። ምክንያ
ቱም በእግዚአብሔር ዘንድ ከብዙ ድንቢ
ጦች የበለጠ ዋጋ አላችሁና።
8«አንድ ነገር ላረጋግጥላችሁ፥ በሰው
ፊት የሚመሰክርልኝን፥ እኔም በእግዚአብ
ሔር መላእክት ፊት እመሰክርለታለሁ።
9በሰው ፊት የሚክደኝን፥ እኔም በእግዚአብ
ሔር መላእክት ፊት እክደዋለሁ። 10የሰ
ውን ልጅ የሚሳደብ ይቅርታ ያገኛል።
ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን የሚሳደብ በፍ
ጹም ይቅርታ አያገኝም። 11በምኩራብ
ሸንጎ በዳኞችና በባለሥልጣናት ፊት በሚያ
ቀርቧችሁ ጊዜ፥ 'ራሳችንን እንዴት አድር
ገን መከላከል፥ምን ብለንስ መመለስ ይኸለን
ይሆን?' ብላችሁ አትጨነቁ። 12ተከሳችሁ
በቆማችሁበት ሥፍራ እንዳላችሁ፥የምትመ
ልሱትን መልስ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ያስተ
ምራችኋል።»
13ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው፥ «ጌታ
ሆይ፥ ከአባታችን የወረስነውን ርስት፥ ወን
ድሜ እንዲያካፍለኝ ንገረው» አለ።
14ኢየሱስም፥ «አንተ ሰው፥ይህንን በመ
ሰለው ጉዳይ ላይ ውሳኔ እንድሰጥ ዳኛ ያደ
ረገኝ ማን ነው?» ሲል መለሰለት። 15ከዚ
ያም ሰዎቹን፥ «የሰው ሕይወት የሚለካው
በገንዘብ ብዛት ስላልሆነ፥ ከስግብግብነትና
ለምኞት ከመገዛት፥ተጠበቁ» አላቸው።
16ከዚህ በኋላ ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ነገራቸው። «አንድ የእርሻው ምርት
የተዋጣለት ባለጸጋ ሰው ነበር። 17ሰውየው
የእህል ጎተራው ስለጠበበበት ፥ ተጨማሪ
እህል ማስቀመጫ ቦታ ለማግኘት፥በአሳቡ
ያወጣና ያወርድ ጀመር። 18በመጨረሻም
እንዲህ ብሎ አሰበ፥ 'አሁን ያሉትን ጎተራ
ዎች ላፍርስና፥ሰፋፊ የሆኑ ሌሎች ጎተራ
ዎች ልሥራ፡ ከዚያም በቂ እህል ማከማቻ
ቦታ ይኖረኛል። 19እራሴንም፥ 'አንተ የታ
ደልክ ሰው፥ለብዙ ዓመት የሚበቃህ እህል
በጎተራህ ሞልቶልሃል። ስለዚህ ብላ፥ጠጣ፥
ተዝናና ደስም ይበልህ' እለዋለሁ አለ።
20እግዚአብሔር ግን፥ ሰውየውን፥ 'አንተ
ሞኝ፥ ዛሬ ማታ ትሞታለህ! ለመሆኑ ይህ
ያከማቸኸው ሀብት ሁሉ ፥ ለማን ሊሆን
ነው?' አለው። 21አዎን፥ የዚህን ዓለም
ሀብት ብቻ ያካበቱ፥ በመንፈሳዊ ሕይወታ
ቸው ግን የደኸዩ ሰዎች መጨረሻቸው እን
ደዚሁ ነው።»
22ከዚያም ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላ
ቸው። «'ለሕይወታችን መደገፊያ ምግብ፥
ለሰውነታችን መሸፈኛ ልብስ፥ከየት እናገኛ
ለን' ብላችሁ አሳብ አይግባችሁ።
23«ምክንያቱም ሕይወት ከምግብ፥ሰው
ነትም ከልብስ ይበልጣልና። 24እስቲ ቁራ
ዎችን ተመልከቱ። አይዘሩም፣ አያጭዱም፣
ወይም ደግሞ ለነገ በማሰብ ምግባቸውን
የሚያከማቹበት ጎተራ አይሠሩም። ነገር
ግን እግዚአብሔር ስለሚመግባቸው፥ሳይበሉ
አያድሩም። እናንተ ከወፎች እጅግ ትበል
ጣላችሁ። 25ደግሞስ መጨነቅና መጠበብ
ምን ፋይዳ አለው? መጨነቅና መጠበብ
በዕድሜአችሁ ላይ አንድ ቀን መጨመር
ይችላልን? በፍጹም አይችልም! 26መጨ
ነቅ ይህንን የመሰለውን አነስተኛ ነገር መፈ
ጸም የማይችል ከሆነ፥ ለትልቅ ነገር መጨ
ነቅ ምን ውጤት አለው? 27እስቲ አበቦችን
ተመልከቱ። አይፈትሉም ፣ አይወጡም አይ
ወርዱም። ይሁን እንጂ፥ ታላቅ ክብር ነበ
ረው የሚባለው ንጉሥ ሰሎሞን እንኳን፥ከአ
ነዚህ አበቦች እንደ አንዱ የተዋበ ልብስ
አልነበረውም። 28እናንተ እምነት የጉደላ
ችሁ! እግዚአብሔር ዛሬ ታይቶ ነገ የሚጠ
ፋውን አበባ እንዲህ አድርጎ የሚያስጌጠው
ከሆነ፥ እንዴት እናንተን አያለብሳችሁም?
29ስለዚህ፥ 'ምን እንበላለን? ወይም ምን
እንጠጣለን?' ብላችሁ አትጨነቁ። 30ለመ
ብልና ለመጠጥ መጨነቅ የአሕዛብ ባሕርይ
ነው፡ እግዚአብሔር አባታችሁ እነዚህ ነገ
ሮች እንደሚያስፈልጋችሁ፥ እናንተ ሳትነግ
ሩት ያውቃል። 31ስለዚህ ከማንኛውም
ነገር በፊት የእግዚአብሔርን መንግሥት
ለማግኘት ብትጣጣሩ፥ እርሱ በየዕለቱ የሚያ
ስፈልጋችሁን ነገር ሁሉ ይሰጣችኋል።
32«አትፍራ! አንተ ታናሽ መንጋ፡ የሰ
ማዩ አባትህ መንግሥቱን ሊሰጥህ ወዶአ
ልና። 33ያላችሁን ንብረት ሽጣችሁ ገንዘ
ቡን ለድሆች መጽውቱ። ሌባ በማይደርስ
በት በሰማይ ቤት፥ብል በማይበላውና በማያ
ረጅ የገንዘብ ሣጥን፥የማይጠፋ ሀብት አከ
ማቹ። 34ልባችሁና አሳባችሁ ሀብታችሁ
ባለበት በሰማይ ይሆናልና።
35«ልብሳችሁን ለብሳችሁና ወገባችሁን
ታጥቃችሁ ጠብቁ። 36ወደ ሠርግ ግብዣ
የሄደው ጌታችሁ ተመልሶ መጥቶ በሩን
ሲያንኳኳ ወዲያውኑ ልትከፍቱለት ትችላላ
ችሁ። 37ጌታቸው ሲመጣ ተዘጋጅተው
የሚጠብቁ አገልጋዮች የታደሉ ናቸው።
በእውነት እነግራችኋለሁ። እርሱ ራሱ ከማ
ዕድ ላይ እንዲቀመጡ አድርጎ ያስተናግዳ
ቸዋል። 38ጌታቸው እኩለ ሌሊት ላይ ወይም

ከእኩለ ሌሊት በኋላ ሲመጣ፥ ነቅተው የሚ
ያገኛቸው አገልጋዮቹ የታደሉ ናቸው።
39 ይህንን እንድታውቁ ይገባል። ሌባ ምን
ሰዓት እንደሚመጣ ቢታወቅ ፥ ከመዘረፍ
ለመከላከል ነቅቶ መጠበቅ በተቻለ ነበር።
40 እንዲሁም እኔ፥ ባላሰባችሁትና ባልገመታ
ችሁት ሰዓት፥ ድንገት እመጣለሁ። ስለዚህ
ሁልጊዜ ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ።»
41 ጴጥሮስም፥ «ጌታ ሆይ፥ ይህንን ምሳሌ
የተናገርከው ለእኛ ብቻ ነው፥ ወይስ ለሁ
ሉም?» ሲል ጠየቀው።
42-44 ኢየሱስም የሚከተለውን መልስ
ሰጠው። «የቤቱን አገልጋዮች እንዲያስተዳ
ድርና እንዲንከባበቸው ጌታው ሹሞት ስለ
ሄደ ስለ አንድ ታማኝና ልባም አገልጋይ
ነው የተናገርኩት። ጌታው ተመልሶ
ሲመጣ፥ ያንን አገልጋይ ለሰጠው ኃላፊነት
ታማኝና ብቁ ሆኖ ካገኘው፥ ከፍተኛ ሽል
ማት ይሰጠዋል። እንዲሁም የንብረቱ ሁሉ
ኃላፊ አድርጎ ይሾመዋል። 45 ነገር ግን፥
'ጌታዬ ቶሎ አይመለስም' ብሎ ቢያስብና
እንዲያስተዳድራቸው፥ እንዲያበላቸውና እን
ዲያጠጣቸው ኃላፊነት የተሰጠውን አገልጋ
ዮች፥ እየገረፈ በማሰቃየት፥ 'ማን አለብኝ'
ብሎ ቢዘባነን፥ 46 ጌታው በድንገት መጥቶ
የሰጠውን ኃላፊነት ገፎ ይወስድበታል።
ከመስላቶችም ጋር ይቀላቅለዋል። 47 የጌታ
ውን ትእዛዝ የሚያውቅና ትእዛዙንም ተቀ
ብሎ ለመፈጸም ያልተዘጋጀና እምቢተኛ
የሆነ አገልጋይ፥ ብርቱ ቅጣት ያገኘዋል።
48 ነገር ግን ሆን ብሎ ሳይሆን በስሕተት
ጥፋት ያደረገ ቅጣቱ ቀላል ይሆናል። ብዙ
ከተሰጠው ሁሉ ብዙ ይፈለግበታል፤ ከፍ
ያለ አደራ ከተሰጠውም ብዙ ይጠበቅበ
ታል።
49 «በምድር ላይ እሳት ላያይዝ መጥቻ
ለሁ። ተቀጣጥሎ ነድዶ ባይ ደስ ባለኝ።
50 ነገር ግን ከፊቴ አስጨናቂ የሆነ መከራ
ይጠብቀኛል። እርሱ እስኪፈጸም ድረስ ዕረ
ፍት የለኝም። 51 ወደ ዓለም የመጣሁት ሰላ
ምን ለማስፈን ይመስላችኋል? አይምሰላ
ችሁ! የመጣሁት ለሰላም ሳይሆን ለመለያ
የት ነው። 52 ከአሁን ጀምሮ በእኔ ምክን
ያት በአንድ ቤተሰብ ውስጥ መለያየት ይፈ
ጠራል። ሦስቱ እኔን ሲከተሉ ሁለቱ ተቃዋ
ሚዎቹ ይሆናሉ። ወይም ደግሞ ሁለቱ
ሲደግፉኝ ሦስቱ ይቃወሙኛል። 53 አባት
ከልጁ ፥ ልጅም ከአባቱ ፥ እናት ከሴት
ልጅዋ ፥ ሴት ልጅም ከእናትዋ ፥ አማት ከም
ራትዋ ፥ ምራትም ከአማትዋ ጋር በእኔ
ምክንያት አይስማሙም።»
54 ኢየሱስም ወደ ተሰበሰበው ሕዝብ
ዞር ብሎ እንዲህ አለ። «ደመና በምዕራብ
በኩል እያንዣበበ ሲመጣ ስታዩ፥ 'ዛሬ ይዘ
ንባል' ትላላችሁ። እንዳላችሁትም ይሆ
ናል።
55 «ነፋስ ከደቡብ በኩል እየነፈሰ
ሲመጣ ስትሰሙ፥ 'ዛሬ ብራ ይሆናል' ትላ
ላችሁ ፥ እንዳላችሁትም ቁኑ ሞቃት ሆኖ
ይውላል። 56 እናንተ ግብዞች! ሰማዩንና
ምድሩን በማየት የአየሩን ጠባይ ደህና አድ
ርጋችሁ ትተነብያላችሁ። የጊዜውን ግልጽ
ምልክቶች ግን ልታጤኑዋቸው አልቻላች
ሁም። 57 ለመሆኑ ትክክለኛውን ነገር መረ
ዳት ለምን ይሳናችኋል?
58 «ባላጋራህ ከስሶ ፍርድ ሸንጎ ፊት
አቅርቦ ሳያስፈርድብህ ቶሎ ብለህ ተስ
ማማ። 59 አንዴ ከተፈረደብህና ወህኒ ቤት
ከገባህ ግን የመጨረሻዋን ሳንቲም ሳትከፍል
አትለቀቅም።»

ምዕራፍ 13

1 በዚያኑ ሰሞን ሰዎች ወደ ኢየሱስ ቀር
በው፥ «ገሠመቅደስ ውስጥ መሥዋዕት በማቅ
ረብ ላይ እያሉ ፥ ጲላጦስ የገሊላን ሰዎች
ገድሎ ፥ ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር
ደባለቀው» ሲሉ ነገሩት።
2 ኢየሱስም፥ «በእነዚህ ሰዎች ላይ እን
ዲህ ያለው ጭካኔ የደረሰው፥ እነርሱ ከሌ
ሎቹ የገሊላ ሰዎች የባሱ ኃጢአተኞች
በመሆናቸው ይመስላችኋል? 3 በፍጹም
አይደለም። እናንተም ንስሐ በመግባት
ከክፉ ሥራችሁ ወደ እግዚአብሔር ካልተ
መለሳችሁ፥ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ።
4 «በሰሊሆም ግንብ ተደርምሶ የሞቱት
አሥራ ስምንት ሰዎችስ? እንዲህ ያለው
አሰቃቂ አደጋ የደረሰባቸው፥ በኢየሩሳሌም
ከሚኖሩት ሰዎች የባሱ ኃጢአተኞች በመ
ሆናቸው ነውን? 5 በፍጹም አይደለም። እና
ንተም ንስሐ ካልገባችሁ መጨረሻችሁ
ጥፋት ይሆናል።»
6 ቀጥሎም የሚከተለውን ምሳሌ ነገራ
ቸው። «አንድ ሰው በአትክልት ሥፍራው
አንዲት የበለስ ዛፍ ተከለ። የተከላት የበለስ
ዛፍ ፍሬ አፍርታ ለማየት፥ ብዙ ጊዜ እየተ
መላለሰ ዛፊቱን ጐበኛት። ነገር ግን ዛፊቱን
ለማየት ወደ አትክልቱ ሥፍራ በመጣ
ቁጥር፥ ምንም ፍሬ ሳያይ ይመለስ ነበር።
7 በመጨረሻ አትክልተኛውን ጠርቶ፥
'ይህች የበለስ ዛፍ ፍሬ ታፈራ እንደሆን

በማለት ሦስት ዓመት ሙሉ ጠበቅሁ። ነገር ግን ምንም ፍሬ አላገኘሁባትም። በከንቱ ቦታ ስላጣበበች ቆርጠህ ጣላት' አለው።

8 «አትክልተኛውም ፥ 'አስቲ የዘንድሮን ተዋትና እንይ ፤ በቂ ማዳበሪያ እያደረግሁ በሚገባ እንከባከባታለሁ። 9 በሚቀጥለው ዓመት ላይ ፍሬ ካፈራች፥መልካም። ካልሆ ነም፥ያኔ ትቆርጣታለህ' አለው።»

10 በሰንበት ቀን ኢየሱስ በአይሁድ ምኩ ራብ ውስጥ ያስተምር ነበር። 11 በዚያም አሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ ርኩስ መን ፈስ ያንበሣትና፥ቀና ብላ መሄድ የማትችል አንዲት ሴት ነበረች። 12-13 ኢየሱስም ጠራ ትና ፥ «አንቺ ሴት ከበሽታሽ ተፈውሰሻል» በማለት በእጁ ዳሰሳት። ሴቲቱም ወዲያው ቀጥ ብላ መቆም በመቻልዋ ፥ እግዚአብሔ ርን ከልብዋ አመሰገነች።

14 የምኩራቡ ኃላፊ ኢየሱስ በሰንበት ዕለት ሴትዮዋን በማዳኑ ፥ በጣም ተቆጣ። የተሰበሰበውም ሕዝብ እየሰማው፥ «ስድስት የሥራ ቀናት አሉ። ፈውስ የሚፈልጉ በእነ ዚህ ቀናት እንጂ ፥ በሰንበት ቀን መፈወስ አይችሉም!» ሲል ጮኸ።

15 ኢየሱስ ግን እንዲህ ሲል መለሰለት። «እናንተ ግብዞች! ለመሆኑ በሰንበት ቀን ሥራ አንሠራም ማለታችሁ ነውን? ሌላው ይቅርና በሰንበት ቀን ከብቶቻችሁን ከታሠ ሩበት ፈትታችሁ ውኃ አታጠጧቸውምን? 16 ይህችን አሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ ሰይጣን አሥሮ ሲያሠቃይ ያኖራትን የአብር ሃም ልጅ ፥ከሥቃይዋ ነፃ ማውጣት ጥፋት ነውን?»

17 ኢየሱስ ለምኩራብ አለቃው የሰጠው መልስ ፥ ተቃዋሚዎቹ አፋቸውን እንዲይዙ ሲያደርጋቸው ፥የቀረው ሕዝብ ግን ኢየሱስ የሠራውን ድንቅ ሥራ በማየቱ ፥ ደስታው የላቀ ነበር።

18 ቀጥሎም ፥ኢየሱስ ሕዝቡን ስለ እግዚ አብሔር መንግሥት እንዲህ ሲል አስተማራ ቸው። «የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች? በምን ምሳሌስ ልግለጽላችሁ? 19 የእግዚአብሔር መንግሥት ፥ በእርሻ ውስጥ የተዘራች የሰናፍጭ ዘር ትመስላ ለች። የተዘራችውም የሰናፍጭ ዘር በቅላ ታድግና ፥ ትልቅ ዛፍ ትሆናለች። ወፎችም በቅርንጫፎቿ ላይ ጎጆአቸውን ይሠራሉ። 20-21 የእግዚአብሔርን መንግሥት ከሌላ ከምን ነገር ጋር ላነጻጽራት? አዎን፥የእግዚ አብሔር መንግሥት እንዲት ሴት ለእንጀራ የሚሆን ቡኮ በምታቦካበት ጊዜ፥ሊጡ ቶሎ ኩፍ እንዲልላት የምትጨምርበትን እርሾ ትመስላለች።»

22 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በማምራት ላይ ሳለ፥እግረ መንገዱን በየመን ደሩና በየከተማው እየተዘዋወረ አስተማረ። 23 አንድ ሰው ቀርቦ ፥ «ጌታ ሆይ፥የሚደ ኑት ጥቂት ሰዎች ብቻ ናቸውን?» ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ። 24-25 «ወደ መንግሥተ ሰማይ የሚያስገባው በር ጠባብ ነው። በዚያ በር ለመግባት የሚ ቻላቸሁን ያህል ጥረት አድርጉ። እውነቱን ልንገራችሁ። ብዙዎች በዚያ በር ለመግባት ይጣጣራሉ። ነገር ግን የቤቱ ጌታ በሩን ከዘ ጋውና ከቆለፈው በኋላ ፥ ማንም መግባት አይችልም። በሩ ከተቆለፈ በኋላ ከደጅ ቆማችሁ እያንኳኳችሁ፥ 'ጌታ ሆይ ፥ እባክ ህን ክፈትልን?' ትላላችሁ ፤ እርሱ ግን ፥ 'ከየት እንደ መጣችሁ አላውቅም' ሲል ይመልስላችኋል። 26 'ከአንተ ጋር አብረን በልተናል ፤ ጠጥተናል። በአደባባዮቻችንም አስተምረሃል' ትሉት ይሆናል። 27 እርሱ ግን፥ 'በፍጹም አላውቃችሁም፤እናንተ ክፋ ዎች ፥ እዚህ ከነክፋታችሁ መግባት አትች ሉም። ስለዚህ ከዚህ ሂዱ!' ይላችኋል። 28 ከውጭ እንደ ቆማችሁም አብርሃምን ፥ ይስሐቅን ፥ ያዕቆብንና ነቢያትን ከእግዚአብ ሔር መንግሥት ውስጥ ስታዩ ፥እናንተ መግ ባት ባለመቻላችሁ በመጸጸት ጥርሳችሁን እያፋጫችሁ ፥ አምርራችሁ ታለቅሳላችሁ። 29 ብዙ ሰዎችም ከዓለም ዙሪያ በመምጣት በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ፥ በግብ ዣው ላይ የተመደበላቸውን ሥፍራ ይይ ዛሉ። 30 ስለዚህ የኋለኞች የፊተኞች ይሆ ናሉ፤የፊተኞችም የኋለኞች ይሆናሉ።»

31 ወዲያው አንዳንድ ፈሪሳውያን መጥ ተው ፥ «ንጉሥ ሄሮድስ ሊገድልህ ስለሚያ ስብ ፥ ነፍስህን ማዳን ከፈለግህ ከዚህ ሥፍራ ቶሎ ጥፋ» አሉት።

32 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው። «ሄዳችሁ ለዚያ ቀበሮ፥ 'ዛሬና ነገ አጋንንት ማስወጣቴን፥ በሽተኞችን መፈወሴን፥እቀጥላ ለሁ። በሦስተኛውም ቀን ካሰብኩበት እደር ሳለሁ' ብላችሁ ንገሩት። 33 አዎን ፥ ያለኝ ዛሬ ነገና ከነገ ወዲያ ነው! ምክንያቱም ነቢይ ከኢየሩሳሌም ውጪ መሞት ክብሩ አይደለምና።

34 «ኢየሩሳሌም ፥ ኢየሩሳሌም! አንቺ ነቢያትን የምትገድይና ወደ አንቺ የተላኩ ትን የእግዚአብሔር መልእክተኞች ብዙን ጋይ የምትወግሪ ከተማ ሆይ! ዶሮ ጫጩቶ

ቸዋን በክንፎችዋ ሥር እንደምትሰበስብ ፥ ልጆችሽን ልሰበስብ ስንት ጊዜ ፈለግሁ! ነገር ግን ፈቃደኛ አልሆንሽም። 35 አሁን ግን ቤትሽ ወና ሆኖ ይቀራል። 'በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው' እስከምትይበት ጊዜ ድረስ ከቶውንም ፊቴን አታዩም!»

ምዕራፍ 14

1-2 ኢየሱስ በሰንበት ቀን ፥ ከፈሪሳውያን ወገን ወደ ሆነ ወደ አንድ የታወቀ ሰው ቤት ተጋብዞ ሄደ። በዚያም ፥ አንድ ሰውነቱ ያበጠ በሽተኛ ነበር። በሥፍራው የነበሩ ፈሪሳውያንም የሚያደርገውን ለማየት ፥ አሰ ፍስፈው ይጠባበቁ ነበር። 3 ኢየሱስም በአካ ባቢው የነበሩትን ፈሪሳውያንና የሕግ አዋቂ ዎች ፥ «በሰንበት ቀን የታመመችን መፈ ወስ ሕጋዊ ነው? ወይስ አይደለም?» ሲል ጠየቃቸው።

4 ምንም መልስ አልሰጡትም። በዚሁ ጊዜ ኢየሱስ በሽተኛውን በእጁ ይዞ ፈወሰ ውና አሰናበተው። 5 ቀጥሎም እንዲህ አላ ቸው ፥ «ከእናንተ መካከል በሬው ወይም አህያው በሰንበት ቀን ጉድጓድ ቢገባበት ፥ ወዲያው ተነሥቶ የማያወጣው ማነው?»

6 አሁንም ምንም አልመለሱለትም። 7 ግብዣ የተጠሩት ሰዎች በማዕዱ ላይ ቦታ መርጠው ለመቀመጥ ሲሽቀዳደሙ በማ የቱ ፥ የሚከተለውን ነገራቸው። 8 «ሠርግ ስትጠሩ ፥ ጥሩውን ሥፍራ መርጣችሁ ለመ ቀመጥ አትሽቀዳደሙ። ምክንያቱም ከእና ንተ የበለጠ ክብር ያለው ሰው ሲመጣ ፥ 9 የቤቱ ጌታ ፥ 'ትልቅ እንግዳ ስለመጣብኝ የተቀመጥክበትን ቦታ ልቀቅለት' ይላች ኋል። እናንተም በሐፍረት ከተቀመጣችሁ በት ትኑሩና ዝቅተኛ ክብር ወዳለው ሥፍራ ሄዳችሁ ትቀመጣላችሁ። 10 መጀመ ሪያውኑ ዝቅተኛውን ሥፍራ መርጣችሁ ብትቀመጡ ፥ ባለቤቱ ራሱ ወደ ተቀመጣች ሁበት ቦታ መጥቶ ፥ 'ወዳጄ ሆይ ፥ ለአንተ የሚሆን ከዚህ የተሻለ ቦታ አዘጋጅቼልሃ ለሁ። ተነሣ ላሳይህ' ይላችኋል። ክብር ወዳ ለው ሥፍራም ይወስዳችኋል። መከበራች ሁን ያዩ ተጋባዦችም ያከብሯችኋል። 11 ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል። ራሱን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግም ፥ ከፍ ከፍ ይላል።» 12 ከዚያም ኢየሱስ ጋባዦን ሰው እንዲህ አለው። «ግብዣ በምትጋብዝበት ጊዜ ጓደኞችህን ፥ ወንድሞችህን ፥ ዘመዶችህ ንና ሀብታም ጎረቤቶችህን አትጥራ። ምክን ያቱም ፥ እንዲህ ያሉት ሰዎች ነገ አንተን በመጋበዝ ብድር መመለስ ይችላሉ። 13 ስለ ዚህ ድግስ ስትደግስ ድሆችን ፥ ሽባዎችን ፥ አንካሶችንና ዕውሮችን ጥራ። 14 እነርሱ መልሰው በመጋበዝ ብድር መመለስ ስለማ ይችሉ ፥ በጻድቃን ትንሣኤ ቀን እግዚአብ ሔር ዋጋህን ይከፍልሃል።»

15 በማዕዱ ላይ ተቀምጠው ከነበሩት ተጋባዦች አንዱ ኢየሱስ የተናገረውን ካዳ መጠ በኋላ ፥ «በእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ላይ ተቀምጦ መብላት እንዴት መታደል ነው!» አለ።

16 ኢየሱስም ለሰውየው የሚከተለውን ምሳሌ ነገረው። «አንድ ሰው ትልቅ ድግስ ደግሶ ብዙ ሰዎች ጋበዘ። 17 ሁሉም ነገር ተስተካክሎ ፥ መሰናዳቱን ካረጋገጠ በኋላ ፥ ወደ ተጋበዙት እንግዶች ሄዶ ፥ 'የግብዣው ሰዓት ደርሷልና ኑ' ብሎ እንዲነግርለት መልእክተኛ ላከ። 18 የተጋበዙት እንግዶች ግን ፥ ምክንያታቸውን እየደረደሩ ለመምጣት የማይችሉ መሆናቸውን ገለጹ። አንዱ ፥ 'የገ ዛሁትን መሬት ለማየት መሄዴ ስለሆነ መምጣት አልችልም' አለ። 19 ሌላው ፥ 'አምስት ጥንድ በሬ ገና አሁን ስለገዛሁ እነ ርሱን መፈተን ስላለብኝ መምጣት አልች ልም' አለ። 20 ሦስተኛው ደግሞ ፥ 'ገና ዛሬ ሚስት ያገባሁ በመሆኔ መምጣት አይቻለ ኝም' አለ።

21 «መልእክተኛውም ተመልሶ መጥቶ ተጋባዦቹ ያሉትን ለጌታው ነገረ። ጌታ ውም በጣም ተቆጣ ፥ ሠራተኛውንም ፥ 'በል ቶሎ ብለህ ወደየጎዳናውና ወደየአደባ ባዩ ሄደህ ፥ ድሆችን ፥ ሽባዎችን ፥ አንካሶችንና ዕውሮችን ጥራልኝ!' አለው። 22 መልእክተ ኛውም ፥ 'ጌታዬ ሆይ ፥ ያዘዝከኝን ፈጽሜአ ለሁ። ነገር ግን አሁንም ቢሆን ፥ የተጋበዙት የተዘጋጀውን ቦታ ሊሞሉት አልቻሉም' አለ።»

23 «ጌታውም ፥ 'ወደ ገጠር በሚወስዱት መንገዶች ሄደህ ቤቱ እስኪሞላ ድረስ ያገ ኘኸውን ሁሉ ጋብዝ። 24 እነዚያ ግብዣዬን አቃልለው የቀሩት ሰዎች ግን ከደገስኩት ድግስ አንድ ጉርሻ እንኳን አይቀምሱም!' አለ።»

25 ኢየሱስም ተከትሎት ይሄድ ወደ ነበ ረው ብዙ ሕዝብ ፊቱን አዙሮ እንዲህ አላ ቸው። 26 «ከአባቱ ፥ ከእናቱ ፥ ከሚስቱ ፥ ከል ጆቹ ፥ ከወንድሞቹና ከእኅቶቹ ፥ እንዲሁም ከራሱ ሕይወት ፥ አስበልጦ የማይወደኝ የእኔ ደቀመዝሙር ሊሆን አይችልም። 27 መስቀ ሉን ተሸክሞ የማይከተለኝም ፥ ደቀመዝሙሬ

ሊሆን አይችልም። 28 አንድ ሕንፃ ለመሥ
ራት የሚፈልግ ሰው ፥ ከሁሉ አስቀድሞ
በእጁ ላይ ያለው ገንዘብ ፥ ሕንፃውን ሠርቶ
ለመጨረስ በቂ መሆኑን ማረጋገጥ አለበት።
29 ወጪውን ሳይገምት ሕንፃውን መሥራት
ጀምሮ በመካከሉ መጨረስ ቢያቅተው ፥ የሰ
ዎች መሳቂያና መሳለቂያ ይሆናል።
30 አላፊ አግዳሚውም ሁሉ ፥ 'እገሌ አለአ
ቅሙ ይህን ሕንፃ ጀምሮ መጨረስ አቃ
ተው ፥ አይ አቅምን አለማወቅ?' እያሉ ያሾ
ፉበታል።
31 «በሌላ በኩል ደግሞ ፥ አሥር ሺህ
ወታደሮች ያሉት ንጉሥ ፥ ሃያ ሺህ ጦሩን
አዝምቶ ፥ ሊወጋው የመጣበትን ጠላት ተቋ
ቁሞ ድል ማድረግ መቻል አለመቻሉን ፥
ቀደም ብሎ ከመር አማካሪዎቹ ጋር ሳይመ
ካከር ፥ እንዴት አድርጎ ጦርነት ይገጥማል?
32 የመጣበትን ጠላት ማሸነፍ የማይችል
መሆኑን ሲያውቅ ፥ ጦርነት ለመግመም መሰ
ናዳቱን ትቶ ሩቅ ወዳለው ጠላቱ መልእክ
ተኞቹን ልኮ ፥ ዕርቅ ጠይቆ ይገብርለታል።
33 እንደዚሁም ፥ ያለውን ሁሉ ትቶ የማይከ
ተለኝ ደቀመዝሙሬ ሊሆን አይችልም።
34 ጨው የጨውነት ጣዕም ከሌለው ጥቅሙ
ምንድን ነው? 35 ለመሬት ማዳበሪያነት እን
ኳን የሚፈልገው የለም። ምንም ጥቅም ስለ
ሌለው የትም ይጣላል። ሰሚ የልቦና ጆሮ
ያለው ይስማ!»

ምዕራፍ 15

1 ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ኃጢአተኞች አዘ
ውትረው የኢየሱስን ትምህርት ለመስማት ፥
ይመጡ ነበር። 2 በዚህም ምክንያት ፈሪሳው
ያንና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ፥
«ይህማ ኃጢአተኞችን ይቀበላል! እንዲያ
ውም አብሮአቸው ይበላል» በማለት ፥ በኢየ
ሱስ ላይ ማጉረምረም ጀመሩ። 3-4 ስለዚህ
ኢየሱስ የሚከተለውን ምሳሌ ነገራቸው።
«ከእናንተ መካከል መቶ በግ ያለው ሰው
አለ እንበል ፡ ከመቶ በጎቹ ውስጥ አንዷ
ብትጠፋበት ዘጠና ዘጠኙን እተወማሩበት
ቦታ ትቶ ፥ የጠፋችውን በግ ፍለጋ አይሄድ
ምን? 5 እውነቱን ልንገራችሁ! የጠፋችውን
በግ በሚያገኝበት ጊዜ በትከሻው ላይ ተሸከ
ሞአት ደስ ብሎት ወደ ቤቱ ይመለሳል።
6 ወዳጆቹንና ጎረቤቶቹን ጠርቶ ፥ 'የጠፋች
ውን በጌን ስላገኘሁ ፥ ደስ ብሎኛልና ደስ
ይበላችሁ' ይላቸዋል።
7 «እንደዚሁም ንስሐ መግባት ከማያስፈ
ልጋቸው ዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ ፥ በአ
ንድ ኃጢአተኛ ንስሐ መግባት በሰማይ
ታላቅ ደስታ ይሆናል።»
8 ኢየሱስ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው።
«አሥር ከብር የተሠሩ ሳንቲሞች ያላት አን
ዲት ሴት ፥ ከአሥሩ አንዱ ቢጠፋባት ምን
የምታደርግ ይመስላችኋል? መብራት አብ
ርታ ፥ የቤቷን ስርቻ እንኳ ሳይቀር በመጥረግ
የጠፋባትን ገንዘብ ትፈልጋለች። 9 ካገኘች
ውም በኋላ ወዳጆቿዋና ጎረቤቶቿዋን
ጠርታ ፥ 'የጠፋብኝን ገንዘብ በማግኘቴ ደስ
ብሎኛልና ደስ ይበላችሁ' ትላቸዋለች።
10 እንደዚሁም አንድ ኃጢአተኛ ንስሐ
በሚገባበት ጊዜ ፥ በእግዚአብሔር መላእክት
ዘንድ ታላቅ ደስታ ይሆናል።»
11 አሁንም አንድ ሌላ ምሳሌ ነገራ
ቸው። «አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት።
12 ታናሽየው ልጅ አባቱን ፥ 'አባቴ ሆይ ፥
ከምታወርሰን ሀብት ድርሻዬን እንድታካፍ
ለኝ እፈልጋለሁ' ሲል ጠየቀው። አባትየ
ውም ሀብቱን ለሁለቱ ልጆቹ ለማካፈል
ተስማማ።
13 «ከጥቂት ቀናት በኋላ ፥ ታናሹ ልጅ
ድርሻውን ይዞ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። እዚ
ያም የያዘውን ገንዘብ በሙሉ ፥ ለሴትና ለመ
ጠጥ መንዝር ጨረሰ። 14 ሳንቲም እንኳን
ከኪሱ ተሟጦ ባለቀበት ወቅት ፥ በአገሩ ላይ
ብርቱ ራብ በመግባቱ በችግር መሠቃየት
ጀመረ። 15 ከችግሩም የተነሣ ፥ አንድ ገበሬ
ዘንድ ሄዶ ለአሳማዎች ጠባቂነት ተቀጠረ።
16 ራብ እየጸናበት በመሄዱ ፥ አሳማዎች የሚ
መገቡትን ገለባ ለመብላት ይመኝ ነበር።
ይሁን እንጂ ፥ አሳማዎቹ የሚመገቡትን እን
ኳን የሚሰጠው አላገኘም።
17 «በመጨረሻ ስሕተቱን ስለተገነዘበ ፥
በልቡ እንዲህ ሲል አሰበ። 'በአባቴ ቤት
ያሉት አገልጋዮች የሚበሉት ተርፎአቸ
ዋል። እኔ ግን እዚህ በራብ እቆራመዳለሁ።
18-19 ስለዚህ ተመልሼ ወደ አባቴ ቤት ልሂ
ድና ፥ 'አባቴ ሆይ ፥ አንተንም እግዚአብሔር
ንም በእርግጥ በድያለሁ ፤ ከእንግዲህ ልጅህ
መባል አይገባኝም። አባክህን ከአገልጋዮችህ
እንደ አንዱ አድርገህ ተቀበለኝ' እለዋለሁ'
በማለት አሰበ።
20 «ልጁም እንዳሰበው ተነሥቶ ወደ
አባቱ ቤት ሄደ። አባቱም ገና ከሩቅ
ሲመጣ ልጁን አየው። እየሮጠም ሄዶ
አቅፎ ሳመው። 21 ልጁም ፥ 'አባቴ ሆይ ፥ በእ
ርግጥ አንተንም እግዚአብሔርንም በድያ
ለሁ! ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገ
ባኝም' አለው።

22 «አባቱ ግን አገልጋዮቹን ጠራና ፥
'የሚለብሰው በጣም ጥሩ ልብስና የሚያደር
ገው ጫማ ፥ ቶሎ ብላችሁ አምጡለት።
የጣት ቀለበትም አድርጉለት። 23 የሰባም
በሬ አምጡና እረዱ። ዛሬ መብላት መጠጣ
ትና መደሰት ይገባናል። 24 ይህ ልጄ
በቁሙ ሞቶ ነበር፤ ዛሬ ግን ሕይወት አግኝ
ቷል። ጠፍቶ ነበር፤ ዛሬ ግን እነሆ ተገኝ
ቷል' አላቸው። ከዚያም ደስታና እልል
ታው ቀለጠ።

25 «በመካከሉ ታላቅየው ልጅ እርሻው
ላይ ውሎ ፥ ወደ ቤት ተመልሶ መጣ፥
ቤትም ሲደርስ፥ ሙዚቃውና ጭፈራው ሲቀ
ልጥ በመስማቱ 26 ከአገልጋዮቹ አንዱን
ጠርቶ ፥ 'የዚህ ሁሉ ፈንጠዝያ ምክንያት
ምንድን ነው?' ሲል ጠየቀው።

27 «አገልጋይም ፥ 'ምክንያቱማ ታናሽ
ወንድምህ ተመልሶ መምጣቱ ነው።
መቼም አባትህ በጣም ተደስቷል። ለወንድ
ምህ የሰባ ስንጋ አርዶለታል' ብሎ ነገረው።

28 «ታላቅየው ልጅ ግን በጣም በመና
ደድ ፥ 'ወደ ቤት አልገባም' ብሎ ከደጅ
ቆመ። አባትየውም እስካለበት ድረስ መጥቶ
ወደ ቤት እንዲገባ ለመነው። 29 ልጁም አባ
ቱን፥ 'እኔ ይህንን ሁሉ ዓመት ከቃልህ ሳል
ወጣ ሳገለግልህ፥ ከባልንጀሮችህ ጋር አርደህ
ብላ ብለህ፥ አንዲት ጠቦት እንኳን አልሰጠ
ኸኝም 30 እርሱ ግን ገንዘብህን ወስዶ ከአመ
ንዝራ ሴቶች ጋር ጨፍሮበት ሲመጣ፥ የቀ
ለጠ ጮማ ሰንጋ አረድክለት' አለው።

31 «አባትየውም ፥ 'የእኔ ልጅ ፥ አንተ
ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ። የእኔ የሆነም ነገር
ሁሉ የአንተ ነው። 32 ይህ ታናሽ ወንድምህ
ግን በቁሙ ሞቶ ነበር፤ አሁን ግን ሕይወት
አግኝቷል። ጠፍቶም ነበር፤ አሁን ግን ተገኝ
ቷል። ስለዚህ ደስ ሊለንና ልንፈነጥዝ ይገ
ባል' አለው።»

ምዕራፍ 16

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ
እንዲህ አላቸው። «አንድ ሀብታም ሰው
ነበር። እርሱም ሀብቱን እየተቆጣጠረ የሚ
ያስተዳድርለት ሰው ስላስፈለገው ፥ አንድ
ሰው ቀጠረ። ብዙ ሳይቆይም ፥ 'ተቀጣሪው
የሀብታሙን ገንዘብ ለግል ጥቅሙ አውሎ
ታል' የሚል ወሬ በአካባቢው ስለተወራ
ነገሩ ከሀብታሙ ጆሮ ደረሰ። 2 ሀብታሙም
የንብረቱን ኃላፊ ጠርቶ ፥ 'ሀብቱን እምነት
በማተደል ለግል ጥቅምህ ያዋልከው መሆ
ኑን ሰምቻለሁ። በዚህም ዓይነት አብረን
ለመኖር ስለማንችል በእጅህ የሚገኘውን
ማናቸውንም የሒሣብ ሰነድ አስረክበኝኝ
ትሰናበታለህ' አለው። 3 እምነት አጉዳዩም፥
ከሥራ ትሰናበታለህ ስለተባለ ጨነቀው።
በአሳቡም እንዲህ እያለ ያወጣ ያወርድ
ጀመር። 'እንግዲህ አርሼ ቆፍሬ እኖራለሁ
አልል ፥ አቅም የለኝም። ደግሞም የመጣ
ቢመጣ በተከበርኩበት አገር ለምኜ አልኖ
ርም። 4 ስለዚህ ለከፋ ቀን የሚሆኑኝን ወዳ
ጆች ካሁኑ ማዘጋጀት አለብኝ።'

5-6 «ወዲያውም ከሀብታሙ ሰው ተበድ
ረው ዕዳቸውን ያልከፈሉትን ሰዎች ሁሉ
አንድ በአንድ ጠራ። በመጀመሪያ የመጣው
ንም ሰው ፥ 'ያለብህን ዕዳ ታውቀዋለህ?'
ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ፥ 'መቶ ገረወ
ይና ዘይት አለብኝ' ሲል መለሰለት። የንብ
ረት ኃላፊውም ፥ 'እንካ ፊርማህን ቀደህ
ጣልና ያለብህ ዕዳ ሃምሣ ገረወይና ዘይት
ብቻ መሆኑን ጽፈህ ፈርም' አለው።

7 «ሁለተኛውንም ባለዕዳ ፥ 'ያንተስ ዕዳ
ስንት ነው?' አለው። ባለዕዳውም ሲመልስ፥
'መቶ ቁና ስንዴ' አለው። 'በል ይህን ፈር
ማህን ውሰድና ቀደህ ሰማንያ ቁና ስንዴ
ብቻ መበደርህን ጽፈህ ፈርም' አለው።

8 «ሀብታሙም ፥ ይህ ሰው ይህን በመሰለ
ዘዴ ለመጠቀም እስከዚህ አርቆ በማሰቡ
ተደነቀ። ለእግዚአብሔር በእውነት ከሚ
ገዙ ሰዎች ይልቅ፥ የዚህን ዓለም ደስታ ብቻ
የሚከታተሉና የግል ጥቅማቸውን ብቻ የሚ
ያሳድዱ ሰዎች ብልጠት፥ የላቀ ነው። 9 ስለ
ዚህ በዚህ ዓለም ሀብት ወዳጅነትን አፍሩ
እላችኋለሁ። ገንዘባችሁ ሲያልቅ እነዚህ
ወዳጆች በሰማይ ቤት ባለው ዘላለማዊ መኖ
ሪያ ይቀበሏችኋል። 10 በትንሽ ነገር የታመ
ናችሁ ካልሆናችሁ ፥ በትልቁ ነገር ልትታ
መኑ አትችሉም። በትንሿ ነገር ለማጭበር
በር የማትመለሱ ከሆነ ፥ ከፍተኛ የኃላፊነት
ሥልጣን ከተሰጣችሁማ የምትቻሉ አትሆ
ኑም። 11 በዚህ ዓለም ሀብት ልትታመኑ
የማትችሉ ከሆነ ፥ እውነተኛውን ሰማያዊ
ሀብት ማን ሊሰጣችሁ ይችላል? 12 ደግሞስ
በሌሎች ሰዎች ገንዘብ ታማኝ ካልሆና
ችሁ፥ የናንተ የሆነውንስ ማን ይሰጣችኋል?

13 «አንድ ሰው በአንድ ጊዜ ፥ ሁለት
ጌቶች እኩል ሊያገለግል አይችልም። አን
ዱን ጠልቶ ሌላውን መውደዱ አይቀር
ምና፥ ወይም ደግሞ ለአንዱ የሚታዘዘውን
ያህል ፥ ለሌላው ለመታዘዝ በጎ ፈቃድ ይኑ
ድለዋል። እንደዚሁም እናንተም፥ እግዚአብ
ሔርንና ገንዘብን በአንድ ጊዜ ማገልገል

አትችሉም ።»

14 የገንዘብ ፍቅር የሚያጠቃቸው ፈሪሳ
ውያንም ፥ ኢየሱስ ስለገንዘብ የተናገረውን
ምሳሌ ሲሰሙ አፈዙበት ። 15 እርሱ ግን
እንዲህ አላቸው ፤ «በሰዎች ፊት ያለ እና
ንተ ደግ ሰው የሌለ አስመስላችሁ ለመታ
የት የማታደርጉት ጥረት የለም ። ጻድቅ
መስላችሁ ትታያላችሁ ። የልባችሁ ክፋትና
ጠማማነት ግን ፥ ከእግዚአብሔር የተሰወረ
አይደለም ። በሰው ፊት ፥ 'ያለ እኔ ማን
አለ!' ብሎ የሚመጻደቅ ፥ በእግዚአብሔር
ዘንድ የተናቀ ነው ። 16 መጥምቁ ዮሐንስ
መስበክ እስከ ጀመረበት ጊዜ ድረስ፥የሙሴ
ሕግና የነቢያት መጻሕፍት፥መመሪያ ሆነው
ሲያገለግሏችሁ ኖረዋል ። ዮሐንስ ግን የእግ
ዚአብሔር መንግሥት መቅረቧን እንድታ
ውቁ አስተማራችሁ ። ከእናንተም ልቡ በት
ምህርቱ የተማረከ ሁሉ ወደዚያ በመጣደፍ
ላይ ይገኛል ። 17 ይህን ስናገር በሙሴ የተሰ
ጠውን ሕግ መናቁ፥ወይም ማቃለሉ እንዳይ
መስላችሁ ። ከሕግ አንዲቷ ነጥብ ከምት
ጠፋ ይልቅ፥ሰማይና ምድር ቢያልፉ ይቀላ
ልና ።

18 «ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ሴት የሚያገባ
ሁሉ ያመነዝራል ። ከባሏ የተፋታችውንም
ሴት የሚያገባ ወንድ ያመነዝራል ።»

19 ቀጥሎም የሚከተለውን ነገራቸው ፤
«ዋጋቸው እጅግ ውድ የሆኑ ልብሶች እያ
ቀያየረ የሚለብስና ፥በየዕለቱ በምቾት ተንቀ
ባሮ የሚኖር ፥ አንድ ሀብታም ሰው ነበር ።
20 በዚህ ሀብታም ሰው ደጃፍ ላይ፥አልዓዛር
የሚባል ሰውነቱ በሙሉ በከባድ ቁስል የተ
ወረረ ሰው ተኝቶ ነበር ። 21 አልዓዛር ከሀብ
ታሙ ደጃፍ ተኝቶ ፥ ከሀብታሙ መሶብ
ተርፎ የሚነሣውን ፍርፋሪ እንኳ ፥ አዝኖ
የሚሰጠው ባለመኖሩ ፥ሆዱ ምግብ ማግኘት
ይጓጓ ነበር ። በሌላ በኩል ደግሞ ፥ የአካባ
ቢው ውሾች እየመጡ ቁስሉን ይልሱ
ነበር ። 22 በመጨረሻ ድህው ሰው ሞተ ።
መላእክትም መጥተው አብርሃም ወዳለበት፥
የጻድቃን ነፍስ ማረፊያ ወሰዱት ። መቼም
ሞት ለማንም አይቀርምና ፥ሀብታሙም ሰው
ጊዜው ሲደርስ ሞተና ተቀበረ ። 23 ነፍሱም
ወደ ገሃነም ወረደች ። እዚያም በመሠቃየት
ላይ ሳለ ቀና ቢል ፥አብርሃምን በሩቁ አየው ፤
አልዓዛርም በአጠገቡ ነበር ።

24 «በዚህ ጊዜ ፥ 'አባቴ አብርሃም ሆይ ፥
እባክህን እዘንልኝ! በዚህ በእሳት ውስጥ
እየተሠቃየሁ ነውና ፤ እባክህን አልዓዛር
ጣቱን በውኃ ውስጥ ነክሮ ፥ምላሴን እንዲያ
ርስልኝ ወደ እኔ ላከው' ሲል ጮኸ ።

25 «አብርሃም ግን ፥ 'ልጄ ሆይ ፥ አንተ
በሕይወተ-ሥጋ በነበርክበት ጊዜ ፥አንዳችም
ነገር ሳይጐድልብህ ፥ ተደስተህ መኖርህን
አስታውስ ። ያን ጊዜ አልዓዛር የሚኖረው
በችግር ተቆራምዶ ነበር ። አሁን እርሱ በተ
ራው ሲደሰት ፥ አንተ ትሠቃያለህ ። 26 ከዚ
ህም በቀር ፥ በእናንተና በእኛ መካከል
ያለው ገደል ፥ ከዚያ ወደዚህ ፥ ከዚህ ወደ
ዚያ ፥ የሚያሳልፍ አይደለም' አለው ።
27-28 ያም ሀብታም መልሶ ፥ 'አባቴ አብር
ሃም ሆይ ፥እንግዲያውስ አልዓዛር ወደ አባቴ
ቤት ሄዶ ፥ከሞት በኋላ ክፉ ሰዎችን እንደ
ዚህ ያለ የሥቃይ ቦታ የሚጠብቃቸው
መሆኑን እውቀው እንዲጠነቀቁ ፥እንዲነግራ
ቸው ወደ አምስቱ ወንድሞቼ ላከው'
አለው ።

29 «አብርሃምም ፥ 'እንደዚህ ያለ የሥ
ቃይ ቦታ መኖሩን የሚያስጠነቅቁ የሙሴና
የነቢያት መጻሕፍት እዚያው ስላሉላቸው
እነሱን ያንብቡ' ሲል መለሰለት ።

30 «ሀብታሙም እንደገና መልሶ ፥ 'አይ ፥
አዚያ እንደዚህ ያለውን ጉዳይ መች ከቁም
ነገር ይቆጥሩታል? ሁኔታውን እዚህ በዓይኑ
ያየ ከሙታን አንድ ሰው ሄዶ አረጋግጦ
ካልነገራቸው ፥ ከኃጢአታቸው ንስሐ አይገ
ቡም' አለው ።

31 «አብርሃምም ፥ 'እንግዲያው ተዋ
ቸው! በሙሴና በነቢያት መጻሕፍት የተጻ
ፈውን ካልሰሙ ፥አንድ ሰው ከሞት ቢነሣም
አይሰሙትም' ብሎ መለሰለት ።»

ምዕራፍ 17

1 ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላ
ቸው ። «ሰዎች ወደ ኃጢአት እንዲወድቁ
የሚያደርግ ፈተና ፥ መኖሩ እውነት ነው ።
ነገር ግን ፥ የፈተና ምክንያት ለሚሆነው
ሰው ወዮለት! 2 ማንም ከእነዚህ ከታናና
ሾች አንዱን ከሚያስናክል ፥ ትልቅ ድንጋይ
በአንገቱ ታሥሮ ባሕር ውስጥ ቢጣል ይሻለ
ዋል ። 3 አንድ ነገር ላስጠንቅቃችሁ ። ወንድ
ምህ ቢበድልህ ገሥጸው ። ስሕተቱን አምኖ
ከተጸጸተ ይቅር በለው ። 4 በአንድ ቀን
ውስጥ ፥ሰባት ጊዜ ቢበድልህና ሰባት ጊዜም
ተጸጽቶ 'ማረኝ' ቢልህ ፥ይቅር በለው ።»

5 አንድ ቀን ሐዋርያት ኢየሱስን ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ እባክህ እምነታችንን አሳድግልን»
አሉት ።

6 ጌታም እንዲህ አላቸው ። «የሰናፍጭ
ዘር ያህል እምነት ቢኖራችሁ ፥ይህንን ጊ

ዛፍ ፥ 'ከዚህ ተነቅለህ ከባሕር ውስጥ ግባ' ብትሉት ይታዘዛችኋል። 7-9 አንድ አገል ጋይ ፥ እርሻ ሲያርስ ወይም በጎች ሲጠብቅ ውሎ ወደ ቤት እንደተመለሰ ፥ የምግብ ገበታ ላይ አይቀመጥም ። በመጀመሪያ አስፈ ላጊውን ሁሉ አሰናድቶ ጌታውን እራት ያበ ላል ። ጌታው በልቶ ካበቃ በኋላ ፥ እርሱ ደግሞ በተራው ይበላል ። ይህን የመሰለው አገልግሎት ከአንድ አገልጋይ የሚጠበቅ በመሆኑ ፥ ጌታው ምንም የተለየ ምስጋና አይሰጠውም ። 10 እናንተም የታዘዛችሁትን ሁሉ በፈጸማችሁ ጊዜ ፥ 'እኛ የማንረባ አገ ልጋዮች ነን ያደረግነውም ከእኛ የሚጠበቀ ውን ስለሆነ ምስጋና አይገባንም' በሉ ።»

11 ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በሚሄድበት ጊዜ ሰማርያንና ገሊላን ከሚያዋስነው ድን በር ላይ ደረሰ ። 12 ወደ አንዲት መንደር ገቡ በሚልበት ጊዜ ፥ አሥር ለምጻሞች ከሩቅ አዩት ። 13 እነርሱም ፥ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ ፥ እዘንልን !» እያሉ ጮኹ ።

14 ኢየሱስም አያቸውና ፥ «ሂዱና መዳና ችሁን ለካህን አሳዩ !» አላቸው ። እነርሱም በመሄድ ላይ ሳሉ ከያዛቸው የለምጽ በሽታ ተፈወሱ ።

15 ከመከከላቸው አንዱ ፥ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ተመልሶ መጣ ። 16 ከኢየሱስ እግር ሥር በግምባሩ ተደፍቶ ፥ ስላገኘው ፈውስ ምስጋና አቀረበ ። ይህም ሰው ከተና ቁት ከሳምራውያን ወገን ነበር ።

17 ኢየሱስም ፥ «ከለምጽ በሽታ የፈወስኳ ቸው አሥር ሰዎች አልነበሩምን ? ዘጠኙ የት ደረሱ ? 18 ሳምራዊ ከሆነው ከዚህ ሰው በቀር ፥ እግዚአብሔርን ለማመስገን ተመልሶ የመጣ የለም ማለት ነውን ?» አለ ። 19 ቀጥ ሎም ሰውየውን ፥ «ተነሥና በሰላም ሂድ ፤ እምነትህ አድኖሃል !» አለው ።

20 አንድ ጊዜ ፈሪሳውያን ኢየሱስን ፥ «የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣ ለች ?» ሲሉ ጠየቁት ። እርሱም እንደሚከተ ለው መለሰላቸው ። «የእግዚአብሔር መንግ ሥት መምጣት የሚታወቀው ፥ በተጨባጭ ምልክት አይደለም ። 21 ማንም ሰው የእግዚ አብሔርን መንግሥት ፥ 'እዚህ ነች' ወይም 'እዚያ ነች' ብሎ መናገር አይችልም ። ምክ ንያቱም ፥ የእግዚአብሔር መንግሥት በመን ፈስ በመካከላችሁ ናትና ።»

22 ጥቂት ቆየት ብሎም ኢየሱስ ደቀመዛ ሙርቱን እንዲህ አላቸው ። «ለአንድ ቀን እንኳን አብሬአችሁ እንድሆን ፥ እኔን የምት ፈልጉበት ጊዜ ይመጣል ። 23 እነሆ ሰዎች ፥ 'ክርስቶስ ተመልሶ መጥቷል ፤ ከዚህ ቦታ ወይም ከዚያ ቦታ ይገኛል' ብለው ይነግሩአ ችኋል ። ነገር ግን ቃላቸውን አምናችሁ እኔን ፍለጋ አትሂዱ ። 24 የመብረቅ ብርሃን ከዳር እስከ ዳር እንደሚያበራ ፥ የእኔም ተመ ልሶ መምጣት እንደዚሁ በግልጽ ይሆናል ። 25 ነገር ግን ይህ ሁሉ ከመሆኑ አስቀድሞ ፥ ብዙ መከራ መቀበልና በዚህ ትውልድ መናቅና መጠላት ፥ አለብኝ ። 26 እኔ በምመል ስበት ጊዜ ፥ ልክ በኖኅ ዘመን እንደሆነው ይሆናል ። 27 ኖኅ መርከቡ ውስጥ እስከገባበ ትና የጥፋት ውኃ መጥቶ እስከአጠፋቸው ድረስ ፥ ሰዎች ልክ እንደ ወትሮው ይበሉ ፥ ይጠጡ ፥ ያገቡ ይጋቡም ነበር ። 28 በሎጥ ዘመን የደረሰው ሁኔታም ፥ በመጨረሻው ጊዜ ይደገማል ። በሎጥ ዘመን ሰዎች ዕለ ታዊ ተግባራቸውን ያከናውኑ ፥ ይበሉና ይጠጡ ፥ ይዝሩና ይሸጡ ፥ ያርሱና ይቀይሱ ነበር ። 29 ይህም ሁኔታ ፥ ሎጥ የሰዶምን ከተማ ለቅቆ እስከወጣበት ቀን ድረስ እንደ ቀጠለ ነበር ። ሎጥ ከሰዶም ከተማ እንደ ወጣ ግን ፥ እሳትና ዲን ከሰማይ ዘንብ ነምሪያ ቹን አጠፋቸው ። 30 እኔም በምመለስበት ጊዜ ፥ 'አገር ጤና ነው' የሚል መንፈስ በሰ ዎች ልብ ውስጥ ይሰፍናል ። 31 የዚያን ዕለት ከቤታቸው ወጥተው የሄዱ ፥ ዕቃቸውን ለመውሰድ አይመለሱ ። በእርሻ ላይ የተሠ ማሩም ፥ ወደሚኖሩበት መንደር ተመልሰው አይሂዱ ። 32 በሎጥ ሚስት ላይ የደረሰውን አስታውሱ ! 33 ነፍሱን የሙጥኝ የሚላት ያጣታል ፤ ነፍሱን ለእኔ ሲል አሳልፎ የሚሰ ጣት ግን ፥ ያድናታል ። 34 በዚያን ሌሊት ፥ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ላይ ቢተኙ አን ደኛው ይወሰዳል ፤ ሌላው ግን ይቀራል ። 35-36 አንድ ላይ ሆነው እህል በመፍጨት ላይ ከሚገኙ ሁለት ሴቶች መካከል ፥ አንደ ኛዋ ትወሰዳለች ሌላዋ ግን ትቀራለች ። ነገ ለጎን ሆነው እርሻ ከሚያርሱ ሁለት ሰዎች መካከል አንዱ ይወሰዳል ፤ ሌላው ግን ይቀ ራል ።»

37 ደቀመዛሙርቱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ወዴት ነው የሚወሰዱት ?» ሲሉ ጠየቁት ። ኢየሱስም ፥ «ጥንብ ካለበት ጆሮ አሞራዎች ይሰበሰባሉ» ሲል መለሰላቸው ።

ምዕራፍ 18

1 አንድ ቀን ኢየሱስ ፥ ደቀመዛሙርቱን ለጸሎታቸው ከእግዚአብሔር መልስ እስኪ ያገኙ ድረስ ተስፋ ሳይቆርጡ ፥ መልሰው መላልሰው መጸለይ እንደሚገባቸው ለማስ

ዳት ፥ የሚከተለውን ምሳሌ ነገራቸው፦
2 «እግዚአብሔርን የማይፈራና ሰውን
ከጨፍ የማይቆጥር ፥ አንድ ዳኛ በአንዲት
ከተማ ውስጥ ይኖር ነበር። 3 በዚያው
ከተማ ውስጥ የምትኖር አንዲት ባሏ የሞተ
ባት ሴት ነበረች። ይህች ሴት አንድ የፍ
ርድ ቤት ክርክር ነበረባት። በየጊዜው ወደ
ዚህ ዳኛ እየመጣች ፥ ከባላጋራዋ ጋር ለምት
ከራከርበት ክስ ተገቢው ፍርድ እንዲሰ
ጣት ፥ አቤቱታ ታቀርብ ነበር። 4-5 እርሱም
ለረጅም ጊዜ የሴትዮዋን አቤቱታ ቸል ሲል
ከቆየ በኋላ ፥ በመጨረሻ እንዲህ ሲል አሰበ፦
'እግዚአብሔርን ባልፈራና ሰዎችንም ባላከ
ብር ፥ ይህች ሴት ጥዋት ማታ እየመጣች
ከምትጨቀጭቀኝ ፥ ወዲያ ልፍረድላትና
ልረፍ፡፡ ያለበለዚያ ጤና አትሰጠኝም፡፡'»
6 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ፦ «ያ
ክፉ ዳኛ እንኳን በቤትዮዋ መመላለስ እንደ
ዚያ ሊሸነፍ ከቻለ ፥ 7 እግዚአብሔር ያለማ
ሰለስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ እየጮኹ
ለሚለምኑት ሕዝቦቹ ፥ ተገቢውን ፍርድ እን
ዴት አይሰጣቸውም? 8 እውን ፥ በፍጥነት
ለጸሎታቸው መልስ ይሰጣቸዋል። ይሁንና ፥
እኔ ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ በእምነት
ጸንተው የሚኖሩ ሰዎች አገኝ ይሆን?»
9 ከዚህ ቀጥሎ ኢየሱስ ፥ 'ጻድቅ ነን'
እያሉ ስለሚመጻደቁና ሌሎችን ስለሚንቁ
ሰዎች ፥ የሚከተለውን ምሳሌ ተናገረ፦
10 «ሁለት ሰዎች ለመጸለይ ወደ ቤተ መቅ
ደስ ሄዱ። አንደኛው ፥ በራሱ በጎ ሥራ የሚ
መካ ፈሪሳዊ ነበር። ሁለተኛው ፥ ሽፋጭ
ቀረጥ ሰብሳቢ ነበር። 11 ፈሪሳዊው እንዲህ
ሲል ጸለየ፦ 'እግዚአብሔር ሆይ ፥ እኔ እንደ
ሌሎች ሰዎች ፥ በተለይም እንደዚህ ቀረጥ
ሰብሳቢ ፥ ኃጢአተኛ ባለመሆኔ አመሰግንሃ
ለሁ። እኔ እንደሆንኩ የሰው ገንዘብ አላጭበ
ረብርም ፤ አላመነዝርም። 12 በሳምንት ሁለት
ቀን እጾማለሁ፡ ከማገኘውም ገቢ ለእግዚአ
ብሔር አሥራት እሰጣለሁ።' 13 ቀረጥ ሰብሳ
ቢው ግን ፥ ሰዎች ወዳሉበት መጠጋት አልደ
ፈረም፡ ቀና ብሎ ሰማዩን ለመመልከት እን
ኳን በመፍራት ፥ ወደ ምድር አቀርቅሮ ደረ
ቱን እየመታ ፥ 'እግዚአብሔር ሆይ ፥ እኔን
ኃጢአተኛውን ይቅር በለኝ' ሲል ጸለየ፡
14 እውነቱን ልንገራችሁ። ለሠራው ኃጢ
አት ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታን ተቀ
ብሎ ወደ ቤቱ የተመለሰው ያ ተመጻዳቂ
ፈሪሳዊ ሳይሆን ፥ ኃጢአተኛው ቀራጭ ነው፡
ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል፡
ራሱን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ ግን ፥ ከፍ ከፍ
ይላል፡፡»
15 አንድ ቀን ኢየሱስ እንዲጸስሳቸውና
እንዲባርካቸው ፥ እናቶች ሕፃናትን ወደ ኢየ
ሱስ አመጡ፡ ደቀመዛሙርቱ ሕፃናቱን
ያመጡትን እናቶች ተቆጡአቸው፡
16-17 ኢየሱስ ግን ሕፃናቱን ወደ እርሱ
ጠርቶ ፥ ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፡
«ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፡ የእግዚአብሔር
መንግሥት ፥ እንደ ሕፃናት ገራገር ልብ ላላ
ቸው ናትና፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት
እንደ ሕፃናት የማይቀበላት አይገባባትም፡፡»
18 ከአይሁድ የታወቁ ሰዎች መካከል
አንዱ ፥ ኢየሱስን ፥ «ደጉ መምህር ሆይ ፥ የዘላ
ለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ማድረግ
ይኖርብኛል?» ሲል ጠየቀው፡
19 ኢየሱስም ፥ «ስለምን ደግ ትለኛለህ?
ደግ እግዚአብሔር ብቻ ነው፡፡» ካለ በኋላ ፥
20 ለጥያቄው መልስ ለመስጠት ፥ «አታመን
ዝር ፥ አትግደል ፥ አትስረቅ ፥ በሐሰት አትመስ
ክር ፥ እናትህንና አባትህን አክብር የሚሉትን
ትእዛዛት ታውቅ የለምን?» አለው፡
21 ሰውየውም ፥ «ከእነዚህ ከዘረዘርካቸው
ትእዛዛት መካከል ፥ ከሕፃንነቴ ጀምሮ እን
ዱን እንኳን አፍርሼ አላውቅም» አለው፡
22 ኢየሱስም ፥ «እንግዲያው አንድ ነገር
ብቻ ይቀርሃል፡ ያለህን ንብረት ሁሉ ሸጠህ
ገንዘቡን ለድሆች ስጥ፡ ዋጋህን በሰማይ ታገ
ኛለህ፡ ከዚያም መጥተህ ተከተለኝ»
አለው፡
23 ሰውየው ግን በጣም ሀብታም ስለነ
በር ፥ ይህንን ሲሰማ በጣም አዘነ፡
24 ኢየሱስም ወደ ሰውየው እየተመለከተ
እንዲህ አለ ፤ «ለሀብታም ወደ እግዚአብ
ሔር መንግሥት መግባት በጣም ከባድ
ነው! 25 ሀብታም ወደ መንግሥተ ሰማይ
ከሚገባ ፥ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾልክ
ይቀልላል፡፡»
26 ኢየሱስ ይህንን ቃል ሲናገር የሰ
ሙት ፥ «እንዲህ ከሆነማ ማን ሊድን ይች
ላል?» አሉ፡
27 ኢየሱስም ፥ «ለሰዎች የማይቻል
ነገር ፥ ለእግዚአብሔር ይቻለዋል» ሲል መለ
ሰላቸው፡
28 ጴጥሮስም ፥ «እነሆ ፥ እኛ ንብረታችንን
ትተን ተከትለንሃል» አለው፡
29 ኢየሱስም ፥ «እውነቱን እነግራችኋ
ለሁ ፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት ሲል የሞቀ
ቤቱን ፥ ሚስቱን ፥ ወንድሞቹን ፥ ወላጆቹን
ወይም ልጆቹን የተወ ማንም ሰው ፥ 30 ስተ
ዋቸውን ነገሮች በዚህ ዓለም ሲኖር ፥ አጥፍ

ድርብ ይቀበላል። በሚመጣውም ዓለም፥የዘ
ላለምን ሕይወት ያገኛል» ሲል መለሰለት።
31 ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙ
ርት ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፦ «እንደምታ
ውቁት ወደ ኢየሩሳሌም በመጓዝ ላይ ነን።
ኢየሩሳሌም በምንደርስበትም ጊዜ፥ነቢያት
ስለ እኔ አስቀድመው የተናገሩት ነገር ሁሉ
ይፈጸማል። 32 እየሰደቡና እየተፋብኝ እንዲ
ያላግጡብኝ ፥ ይአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡ
ኛል። 33 ከገረፉኝም በኋላ ይገድሉኛል።
ነገር ግን በሦስተኛው ቀን ከሞት እነሣ
ለሁ።»
34 ደቀመዛሙርቱ ግን ኢየሱስ የሚናገ
ረው ነገር ፍጹም አልገባቸውም ነበር፥
ትርጉሙ ተሰውሮባቸው ስለነበር የተናገራ
ቸውን አላስተዋሉም።
35 ወደ ኢያሪኮ ከተማ ሲቀርቡ ፥ አንድ
ዕውር ሰው በመንገድ ዳር ተቀምጦ አላፊ
አግዳሚውን ምጽዋት ይለምን ነበር።
36 ዓይነ ስውሩ ለማኝ፥በአጠገቡ የሚያልፉ
ትን ሰዎች ጫጫታ ሲሰማ ፥ «ይህ ሁሉ
ጫጫታ ምንድን ነው?» ብሎ ጠየቀ።
37 ሰዎችም ፥ «የናዝሬቱ ኢየሱስ በዚህ
በኩል እያለፈ ነው» አሉት። 38 በዚህ ጊዜ
ከተቀመጠበት ብድግ አለና፥ «የዳዊት ልጅ
ኢየሱስ ሆይ ፥ እባክህን ማረኝ» እያለ
መጮኸ ጀመረ።
39 ከኢየሱስ ፊት ለፊት ይሄዱ የነበሩት
ሰዎችም ፥ «ዝም በል፥አትጩኽ» ሲሉ ተቆ
ጡት። እርሱ ግን ድምፁን ከፍ አድርጎ ፥
«የዳዊት ልጅ ሆይ፥ማረኝ!» እያለ ከበፊቱ
የበለጠ ጮኸ፤
40 ኢየሱስም ቆም አለና፥ «ወደ እኔ አቅ
ርቡት» አለ። ዕውሩም ወደ ኢየሱስ ቀረበ።
41 ኢየሱስም ዕውሩን፥ «ምን እንዳደርግልህ
ትፈልጋለህ?» ሲል ጠየቀው። ዕውሩም ፥
«ጌታ ሆይ፥ማየት እፈልጋለሁ!» አለ።
42 ኢየሱስም ፥ «እይ! እምነትህ አድኖ
ሃል» አለው።
43 ዓይነ ስውር የነበረውም ሰው ወዲ
ያው ማየት ቻለ። እግዚአብሔርንም እያመ
ሰገነ ኢየሱስን መከተል ጀመረ። ይህንን
ድርጊት የተመለከቱትም ሰዎች ፥ እግዚአብ
ሔርን ከልብ አመሰገኑ።

ምዕራፍ 19

1-2 ዘኬዎስ የተባለ ሀብታም የቀረጥ ሰብ
ሳቢዎች አለቃ ነበር። ኢየሱስ በኢያሪኮ
ከተማ በኩል ሲያልፍ፥ 3 ዘኬዎስ ኢየሱስን
ለማየት ፈለገ። ነገር ግን ቁመቱ አጭር ስለ
ነበር ፥ ኢየሱስን አጅበውት ከሚሄዱት
ሰዎች መካከል ለይቶ ማየት አልቻለም።
4 ኢየሱስ በዚያ በኩል ያልፍ ስለነበር ዘኬ
ዎስ ቀደም ብሎ ሄደና ከአንድ የሾላ ዛፍ
ላይ ወጣ።
5 ኢየሱስም የሾላው ዛፍ አጠገብ ሲደ
ርስ ቀና ብሎ ተመለከተና፥ «ዘኬዎስ ሆይ፥
ፈጥነህ ውረድ፤ዛሬ የቤትህ እንግዳ መሆን
እፈልጋለሁ» አለው።
6 ዘኬዎስም በፍጥነት ከዛፉ ወረደና፥ኢየ
ሱስን በደስታ ወደ ቤቱ ይዞት ሄደ።
7 ኢየሱስን ይከተሉት የነበሩት ሰዎ
ችም ፥ «ዛሬስ ኢየሱስ ብሎ ብሎ ከለየለት
ኃጢአተኛ ቤት ገባ» እያሉ አጉረመረሙ።
8 ዘኬዎስ ግን ኢየሱስ ፊት ቆሞ እንዲህ
አለ፡ «ጌታ ሆይ፥ከእንግዲህ የሀብቴን እኩ
ሌታ ለድሆች እሰጣለሁ። መከፈል ከሚገ
ባው በላይ ቀረጥ እንዲከፍል ሆን ብዬ ያስገ
ደድኩት ሰው ቢኖር፥የወሰድኩበትን ገንዘብ
አራት እጥፍ አድርጌ እመልስለታለሁ።»
9-10 ኢየሱስም እንዲህ አለ፡ «አያችሁ!
ዛሬ ደኅንነት ይህንን ቤት ጐብኝቶታል።
ምክንያቱም ዘኬዎስም ከጠፉት የአብርሃም
ልጆች አንዱ ነውና። እኔም የሰው ልጅ
ወደዚህ ዓለም የመጣሁት፥የጠፉትን ሰዎች
ፈልጎ ለማዳን ነው።»
11 ኢየሱስ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እየተቃረበ
ስለነበር፥ሕዝቡ፥የእግዚአብሔር መንግሥት
ሳይውል ሳያድር ትቋቋማለች ብሎ ያስብ
የነበረውን የተሳሳተ አስተሳሰብ ለማረም ፥
ኢየሱስ የሚከተለውን ምሳሌ ነገራቸው፡
12 «አንድ መስፍን ፥ ግዛቱን በንጉሥነት
የሚያስተዳድርበትን ሥልጣን ለመቀበል ፥
ወደ ንጉሠ ነገሥቱ መናገሻ ከተማ ተጠራ።
13 ከመሄዱ አስቀድሞ ግን ፥ ከአገልጋዮቹ
መካከል አሥሩን ጠርቶ ፥ እስኪመጣ ድረስ
እንዲነግዱበት መቶ መቶ ብር ሰጣቸው።
14 የግዛቱ ነዎሪዎች መስፍኑን ይጠሉት ስለ
ነበር ፥ 'በእኛ ላይ እንዲነግሥብን አንፈቅ
ድም' የሚል መልእክት የሚያደርሱላቸ
ውን መልእክተኞች ወደ መናገሻ ከተማው
ላኩ።
15 «ሆኖም መስፍኑ የንጉሥነት ሥልጣ
ኑን ተቀብሎ ወደ ግዛቱ ተመለሰ፡ አሥሩን
አገልጋዮቹንም ጠርቶ ፥ በሰጣቸው ገንዘብ
ምን እንዳደረጉበትና ምን ያህል ትርፍ እን
ዳገኙበት አስፈላጊውን ዘገባ እንዲያቀርቡ
ለት ጠየቃቸው።
16 «የመጀመሪያው አገልጋይ በተሰጠው
መቶ ብር ነግዶ አሥር እጥፍ ማትረፉን

አስታወቀ።
17 «ጌታውም ፥ ‘ጎሽ ፥ መልካም አድርገ
ሃል! በተሰጠህ ትንሽ ገንዘብ ላይ ታማኝነት
ህን ስላሳየህ አሥር ከተሞችን እንድታስተዳ
ድር ሹሜሃለሁ’ አለው።
18 «ሁለተኛው አገልጋይ ቀርቦ በተሰ
ጠው መቶ ብር ነግዶ አምስት እጥፍ ማት
ረፉን አስታወቀ።
19 «ንጉሡም ፥ ‘ጎሽ ፥ መልካም አድርገ
ሃል! አንተን ደግሞ አምስት ከተሞችን እን
ድታስተዳድር ሹሜሃለሁ’ አለው።
20 «ሦስተኛው አገልጋይ ግን ያንኑ የተ
ሰጠውን መቶ ብር ይዞ መጥቶ ፥ ‘የሰጠኸ
ኝን ገንዘብ ምንም ሳሳጎድል በጥንቃቄ
ጠብቄ አቆይቼልሃለሁ። 21 ይህንንም ያደረግ
ሁት ፥ አንተ የራስህን ቀርቶ የሌላውን ሰው
ሀብት ነጥቀህ የምትወስድ ጨካኝ መሆን
ህን ስለማውቅና ፥ ገንዘቡን አገላብጬ ትር
ፍም ባገኘበት ፥ ገንዘብህን ከነትርፉ መውሰ
ድህ አይቀርም ብዬ ነው’ አለው። 22 ንጉ
ሡም ፥ ‘አንተ መጥፎ ሎሌ! ራስህ በተናገ
ርከው ቃል መሠረት እፈርድሃለሁ። እኔ
የራሴ ያልሆነውን የምወስድ ጽኑ ሰው
መሆኔን ካወቅህ ፥ 23 ወለድ እንዳገኝበት ገን
ዘቤን አራጣ ያላበደርከው እንኳን ለምንድን
ነው?’ አለና ተቆጣው።
24 «ቀጥሎም በዚያ ቆመው የነበሩትን
አገልጋዮቹን ፥ ‘ከሱ የያዘውን ገንዘብ ተቀበ
ሉትና አሥር እጥፍ ትርፍ ላተረፈው
ስጡት’ አላቸው። 25 እነርሱም ፥ ‘ጌታ
ሆይ ፥ እርሱ እኮ በቂ ገንዘብ አለው!’
አሉት። 26 ንጉሡ ግን ፥ ‘እዎን ፥ አውቃ
ለሁ። ላለው ይጨመርለታል። ከሌለው ያው
አለኝ የሚለው እንኳን ይወሰድበታል።
27 እነዚያን እንዳልነግሥ የፈለጉትን ተቃዋ
ሚዎቼን ግን ሰብስባቸሁ አምጥታችሁ
ከዚሁ ከፊቴ የሞት ቅጣታቸውን እንዲቀ
በሉ አድርጉልኝ!’ አላቸው።»
28 ኢየሱስ ይህንን ከተናገረ በኋላ ደቀመ
ዛሙርቱን አስከትሎ ጉዞውን ወደ ኢየሩሳ
ሌም ቀጠለ። 29 በደብረ ዘይት ተራራ አጠ
ገብ በሚገኙት ቤተ ፋጌና ቢታንያ ወደሚ
ባሉት ከተሞች ሲደርስ ፥ ከደቀመዛሙርቱ
ሁለቱን እንዲህ ሲል ላካቸው ፤ 30 «ከፊታ
ችሁ ወዳለው መንደር ሂዱ። እዚያም ስት
ደርሱ ማንም ሰው ያልተቀመጠበት የአህያ
ግልገል ፥ መንገድ ዳር ታሥሮ ታገኛላችሁ።
ፈትታችሁ ይዛችሁ ኑ። 31 ማንም ሰው ፥
‘የት ልትወስዱት ነው?’ ብሎ ቢጠይቃ
ችሁ ፥ ‘ጌታ ይፈልገዋል’ ብላችሁ
መልሱ።»
32 የተላኩት ደቀመዛሙርትም እተባለው
መንደር ሲደርሱ የአህያውን ግልገል ፥ ኢየ
ሱስ እንደነገራቸው ታሥሮ አገኙ። 33 ፈት
ተው ወደ ኢየሱስ ለማምጣት ሲሉ የአህ
ያው ባለቤቶች መጥተው ፥ «አህያችንን
ለምን ትፈቱታላችሁ?» ሲሉ ጠየቋቸው።
34 እነርሱም ፥ «ጌታ ይፈልገዋል» ብለው
መለሱ። 35 የአህያ ግልገሉንም ካመጡ
በኋላ ልብሳቸውን በጀርባው ላይ ጐዘጐዙ።
ኢየሱስንም በአህያው ግልገል ላይ አስቀመ
ጡት። 36-37 በአህያው ግልገል ላይ ተቀ
ምጦ በሚሄድበት ጊዜ ፥ ሰዎች በሚያልፍ
በት መንገዱ ላይ መደረቢያቸውን ያነጥፉ
ነበር። የደብረ ዘይትን ተራራ ቁልቁል ወር
ደው ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ ለመድረስ
ሲቃረቡ ይከተሉት የነበሩት ፥ በብዙ የሚቆ
ጠሩ ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ኢየሱስ ባደረገው
ተአምራት ተደስተው ስለ ነበር ፥ ድምፃቸ
ውን ከፍ አድርገው እግዚአብሔርን ማመስ
ገን ጀመሩ። 38 እንዲህም ይሉ ነበር። «በእ
ግዚአብሔር ስም የሚመጣ ንጉሥ የተባረከ
ነው። ሰላም በምድር ይሁን ፥ ምስጋናም በሰ
ማያተ ሰማይ!»
39 በሕዝቡ መካከል የነበሩት ፈሪሳውያን
ግን ኢየሱስን ፥ «መምህር ሆይ ፥ ተከታዮችህ
የሚሉትን ነገር እየሰማህ እንዴት ዝም ትላ
ለህ? ገሥፃቸው እንጂ!» አሉት።
40 ኢየሱስ ግን ፥ «እነርሱ ዝም ቢሉ ድን
ጋዮች ይጮኻሉ» ሲል መለሰላቸው።
41 ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሲቃረብ ፥
ከተማዋን ተመልክቶ አዘነላትና ማልቀስ
ጀመረ። 42 እንዲህም አለ። «ኢየሩሳሌም
ሆይ ፥ የዘላለም ሰላም እስከ ደጅሽ መጥቶ
ልሽ ነበር፤ አንቺ ግን ስላልተቀበልሺው ወደ
ፊት ብትፈልጊውም ልታገኘው አትች
ይም። 43 ጠላቶችሽ አጥር አጥረው ዙሪያ
ሽን ከበው የሚያስጨንቁሽ ጊዜ ይመጣል።
44 አንቺንም ልጆችሽንም ያጠፏችኋል።
ጠላቶችሽ አንድ ድንጋይ እንኳን በሌላ ድን
ጋይ ላይ ተከቦ እንዲቀር አያደርጉም። ይህ
ሁሉ የሚደርስብሽ ፥ የእግዚአብሔርን የምሕ
ረት ጉብኝት መቀበል ባለመፈለግሽ ነው።»
45 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅ
ደስ ገባ። በቤተ መቅደሱም ውስጥ ንግድ
ያካሂዱ የነበሩትን ሰዎች አስወጣ። 46 እን
ዲህም አላቸው ፤ «ቅዱሳት መጻሕፍት
‘ቤቴ የጸሎት ቤት ነው’ ይላሉ። እናንተ
ግን የሌቦች ዋሻ አደረጋችሁት።»
47 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በየቀኑ በቤተ

መቅደስ ውስጥ ያስተምር ነበር። የካህናት
አለቆች ፥ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና
የታወቁ የከተማይቱ ነዋሪዎች ግን ፥ ሊገድ
ሉት የሚችሉበትን ዘዴ ያውጠነጥኑ ነበር።
48 ነገር ግን ሕዝቡ ኢየሱስ የሚያስተምረ
ውን ትምህርት ‘አሜን’ ብሎ ይቀበል ስለነ
በር አሳባቸው በቀላሉ ሊሳካላቸው አልቻ
ለም።

ምዕራፍ 20

1-2 ኢየሱስ እንደ ወትሮው በቤተ መቅ
ደስ ውስጥ ሲያስተምርና የምሥራቹን ቃል
ሲሰብክ ፥ የካህናት አለቆች ፥ የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራንና የአገር ሽማግሌዎች ፥
«ለመሆኑ እነዚህን ነገሮች የምታደርገው
በምን ሥልጣን ነው። ሥልጣኑንስ የሰጠህ
ማነው?» ብለው ጠየቁት።
3 ኢየሱስም የሚከተለውን መልስ ሰጣ
ቸው። «ሰጥያቄያችሁ መልስ ከመስጠቱ
በፊት ፥ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ። 4 ዮሐ
ንስ ያጠምቅ የነበረው ፥ በእግዚአብሔር
ተልኮ ነው? ወይስ በሰው?»
5 እነርሱም ከተመካከሩ በኋላ ፥ «አሁን
እኮ ፥ ዮሐንስ የተላከው ከእግዚአብሔር ነበር
ብንል ፥ ‘ታዲያ ለምን አላመናችሁበትም?’
ሊለን ነው። 6 እግዚአብሔር አልላከውም
ብንል ደግሞ ፥ ሕዝቡ ዮሐንስ ነቢይ ነው
ብሎ ስለሚያምን ፥ በቁጣ ተነሥቶ በድንጋይ
ይወግረናል» ተባባሉ። 7 ነገሩን ካወጡና
ካወረዱ በኋላ ፥ «አይ ፥ እኛ ዮሐንስ ሥልጣ
ኑን ከየት እንዳገኘ አናውቅም» ሲሉ መለ
ሱለት።
8 ኢየሱስም ፥ «እንግዲያውስ እኔም
በምን ሥልጣን እነዚህን ነገሮች እንደማደ
ርግ ፥ አልነግራችሁም» አላቸው።
9 ከዚያም ወደ ሕዝቡ መለስ ብሎ የሚ
ከተለውን ምሳሌ ተናገረ። «አንድ ሰው የወ
ይን አትክልት ተከለና የአትክልቱን ቦታ
ለገበሬዎች አከራይቶ ፥ ወደ ሩቅ አገር ሄዶ
ለብዙ ጊዜ ቆየ። 10 የወይኑ ፍሬ መሰብሰቢ
ያው ወራት ሲደርስ ፥ ድርሻውን ከገበሬዎቹ
ተቀብሎ እንዲያመጣለት ፥ ከአገልጋዮቹ አን
ዱን ላከ። ገበሬዎቹ ግን መልእክተኛውን
ደብድበው ፥ ባዶ እጁን እንዲመለስ አደረ
ጉት። 11 የአትክልቱ ባለቤት እንደገና ሌላ
መልእክተኛ ላከ። ገበሬዎቹ አሁንም የተላ
ከውን መልእክተኛ ደብድበውና አዋርደው
መለሱት። 12 ለሦስተኛ ጊዜ ሌላ መልእክ
ተኛ ላከ። እርሱንም እንደ በፊተኞቹ
መልእክተኞች ፥ ደብድበውና ፈንክተው
አባረሩት።
13 «በመጨረሻ የአትክልቱ ባለቤት ፥
‘ምን ባደርግ ይሻላል? ምናልባት የምወደ
ውን አንድ ልጄን ብልከው ያከብሩት ይሆ
ናል’ በማለት ልጁን ላከው።
14 «ገበሬዎቹ የአትክልቱ ባለቤት ልጅ
ሲመጣ ባዩ ጊዜ ፥ ‘አሃ! ይህማ አባቱ
ሲሞት የዚህ አትክልት ቦታ ወራሽ የሚሆ
ነው አይደለም እንዴ? እርሱን ከገደልን ፥
ይህንን የአትክልት ቦታ ከእጃችን የሚያ
ወጣ ማንም የለም!’ በማለት ተመካከሩ።
15 እንዳሉትም የአትክልቱን ባለቤት ልጅ
ይዘው ፥ ከአትክልቱ ውጭ ካወጡት በኋላ
ቀጥቅጠው ገደሉት። ለመሆኑ የወይኑ አት
ክልት ባለቤት ፥ ገበሬዎቹን ምን የሚያደርጋ
ቸው ይመስላችኋል? 16 የሚያደርገውን እኔ
ልንገራችሁ? ባለቤቱ ራሱ ወደ አትክልቱ
ቦታ ይመጣል ፤ አመፀኛዎቹን ገበሬዎች ይገ
ድላል ፤ የአትክልቱንም ቦታ ለሌሎች ገበሬ
ዎች ያከራያል።»
ሰዎቹም ኢየሱስ የተናገረውን ምሳሌ
ካዳመጡ በኋላ ፥ «የለም ፥ የለም ፥ እንደዚህ
ያለው ነገር ፈጽሞ ሊሆን አይችልም!»
አሉ።
17 ኢየሱስ በዙሪያው የነበሩትን ሰዎች
ትኩር ብሎ ከተመለከታቸው በኋላ ፥
«ታዲያ በመጽሐፍ ፥ ‘ግንበኞች የናቁት
ድንጋይ ፥ የማዕዘኖች ማዕዘን ሆነ’ ሲል ምን
ማለቱ ይመስላችኋል? 18 ይህ ድንጋይ የሚ
ያደናቅፋቸው ሁሉ ይሰበራሉ ፥ ድንጋዩ
የሚወድቅባቸው ደግሞ እንደ ትቢያ ይደቅ
ቃሉ» አለ።
19 የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራን ፥ ኢየሱስ የተናገረው ምሳሌ
ስለ እነርሱ መሆኑን ስላወቁ ፥ ሊይዙት ፈል
ገው ነበር። ሕዝቡን ስለ ፈሩ ግን ሊይዙት
አልደፈሩም።
20 እነዚህም ጠላቶቹ ኢየሱስን ሊይዙት
የሚችሉበትን ምቹ ጊዜ ይጠባበቁ ነበር።
ስለዚህም ኢየሱስ እንዳች ያልሆነ ነገር ሲና
ገር አጥምደው በመያዝ ሊከሱትና ፥ አገረ
ገዥው ፊት ሊያቀርቡት አሰቡ። በዚህም
መሠረት ፥ ተራ ሰው መስለው ከአንደበቱ
የሚወጣውን ቃል የሚለቅሙ ጆሮ ጠቢ
ዎች አመማሩበት። 21 ጆሮ ጠቢዎቹም ኢየ
ሱስን እንዲህ ሲሉ ጠየቁት ፥ «ጌታ ሆይ ፥
አንተ ሁልጊዜ እውነትን የምትናገርና የም
ታስተምር እንደሆንክ እናውቃለን። ለማ
ንም ሳታዳላ ቀናውን የእግዚአብሔርን መን
ገድ ታስተምራለህ። 22 አንድ ነገር ተቸግረ

ናልና እባክህ አስረዳን። እንዲያው አንተ
ስታስበው ፥ ለሮም መንግሥት ቀረጥ መክ
ፈል ይገባል? ወይስ አይገባም?»
23 ኢየሱስ ተንኰላቸውን ስለተረዳ ፥
24 «እስቲ መገበያያ ገንዘባችሁን አሳዩኝ»
አላቸው። እነርሱም ገንዘብ አንሥተው
ሰጡት። ኢየሱስም ፥ «መልካም ፥ በዚህ ገን
ዘብ ላይ የተሳለው ምስል ፥ የተጻፈውስ
ጽሑፍ የማን ነው?» ሲል ጠየቃቸው።
ጆሮ ጠቢዎቹም ፥ «የቄሣር ነው» ሲሉ
መለሱ።
25 ኢየሱስም ፥ «እንግዲያውስ ፥ የቄሳር
የሆነውን ለቄሳር የእግዚአብሔር የሆነውን
ለእግዚአብሔር ስጡ» አላቸው።
26 በሰዎች ፊት ኢየሱስን በንግግር አሳስ
ተው ሊያጠምዱት ያቀዱት ሴራ በመክሸፉ
እያዘኑ ፥ በሌላ በኩል ደግሞ ባገኙት መልስ
በመገረም ዝም አሉ።
27 ሙታን አይነሡም የሚል እምነት የነ
በራቸው ሰዱቃውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው
እንዲህ አሉት። 28 «መምህር ሆይ ፥ ከሙሴ
የተቀበልነው ሕግ ፥ አንድ ሰው ልጅ ሳይወ
ልድ ቢሞት ፥ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ
በስሙ የሚጠራ ልጅ ይውለድለት ይላል።
29 እኛ የምናውቃቸው ሰባት ወንድማማች
ነበሩ። የሁሉም ታላቅ የነበረው ሚስት አግ
ብቶ ምንም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። 30 ተከ
ታይ ወንድሙ ያቺን ሴት አገባት፤ነገር ግን
እርሱም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። 31 ሦስተኛ
ውም አገባት ፤ እርሱም ልጅ ሳይወልድ
ሞተ። በዚህ ዓይነት ሰባቱም ወንድማማች
ይህቺኑ ሴት አግብተዋት ሁሉም ልጅ ሳይ
ወልዱ ሞቱ። 32 በመጨረሻ ሴትዮዋ ራሷ
ሞተች። 33 ይህች ሰባት ወንድማማች ያገ
ቧት ሴት በሙታን ትንሣኤ ቀን የማንኛ
ቸው ሚስት ልትሆን ነው?»
34-35 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላ
ቸው። «የጋብቻ ሥርዓት የሚመለከታቸው
በዚህ ዓለም የሚኖሩትን ሰዎች ነው። በሙ
ታን ትንሣኤና በወዲያኛው ዓለም ብቁ
ሆነው የሚካፈሉት ግን አያገቡም ፥ አይጋቡ
ምም። 36 እንደ መላእክት ስለማሆኑም እን
ደገና አይሞቱም። የትንሣኤ ልጆች ስለሆኑ
ሕያዋን የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።
37 የሙታን ትንሣኤ የሌለ መስሏችሁ ስለም
ታምኑበት ጉዳይ ግን አንድ ነገር ልንገራ
ችሁ። እግዚአብሔር ሙሴን ከሚነድ ቁጥ
ቋጦ ውስጥ እንዳናገረው በቅዱሳት መጻሕ
ፍት ውስጥ ተጽፏል። ሲያናግረውም ፥ «እኔ
የአብርሃም ፥ የይስሐቅ ፥ የያዕቆብ አምላክ
ነኝ» ብሎት ነበር። 38 ይህ አነጋገሩ የሚያስ
ረዳው ፥ እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ
መሆኑንና ፥ እነዚህ የተጠቀሱት ሰዎች
ምንም እንኳን በሥጋ የሞቱ ቢሆኑም ፥ በእ
ግዚአብሔር ዘንድ ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ
መሆናቸውን ነው።» 39 ቆመው ያዳምጡ
ከነበሩት የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን
መካከል አንዳንዶቹ ፥ «አምን ፥ መምህር
ሆይ ፥ መልካም ተናግረሃል» አሉ። 40 ከዚህ
በኋላ ጥያቄ ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አል
ነበረም።
41 ከዚያም ኢየሱስ የሚከተለውን ጥያቄ
አቀረበላቸው። «ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው
የሚባለው ለምንድን ነው? 42 ምክንያቱም
ዳዊት ራሱ በመዝሙሩ ፥ 'ጌታ ጌታዬን ፥
በቀኜ ተቀመጥ ፤ 43 ጠላቶችህን ከእግርህ
በታች እስካደርግልህ ድረስ' አለው ብሎ
ይናገራል። 44 እንዲህ ከሆነ መሲሑ ክርስ
ቶስ ለዳዊት ፥ ልጁም ጌታውም እንዴት
ሊሆን ይችላል?»
45 ኢየሱስ ወደ ደቀመዛሙርቱ ዘወር
አለና ሕዝቡ ሁሉ እየሰማ እንዲህ አላቸው፤
46 «የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ነን
ከሚሉት ተጠንቀቁ። እነርሱ ረጃጅም
ልብስ ለብሰው ወዲህና ወዲያ ይዞራሉ።
በገበያ ቦታም ሳይቀር ሰው ሁሉ እጅ እንዲ
ነሣቸው ይፈልጋሉ። በጸሎት ቤትም ሆነ
በግብዣ ላይ ፥ የክብር ቦታ መርጠው መቀ
መጥ ይወዳሉ። 47 እንዲሁም በረጅም ጸሎ
ታቸው እያመካኙ ፥ ባሎቻቸው የሞቱባቸ
ውን ሴቶች ገንዘብ ይነጥቃሉ። ስለዚህ እግ
ዚአብሔር እንዲህ ባሉት ሰዎች ላይ ፥ ከባድ
ፍርድ ይፈርድባቸዋል።»

ምዕራፍ 21

1 ኢየሱስ ቤተ መቅደስ ውስጥ ሳለ ፥ ሀብ
ታሞች በምጽዋት ሣጥኑ ውስጥ ስጦታቸ
ውን ሲጨምሩ ይመለከት ነበር። 2 እንዲ
ሁም አንዲት ባሏ የሞተባት ድኃ ሴት
መጥታ ፥ ሁለት ሳንቲም ከሣጥኑ ውስጥ ስት
ጨምር አየ። 3 ኢየሱስም ሁኔታውን ካመዛ
ዘነ በኋላ እንዲህ አለ። «በእውነት እነግራ
ችኋለሁ። በእግዚአብሔር ፊት ይህች ድሀ
ሴት የሰጠችው ስጦታ ፥ ሀብታሞቹ ሰዎች
አንድ ላይ ከሰጡት ስጦታ የበለጠ ነው።
4 ምክንያቱም ሀብታሞቹ የሰጡት ከተረፋ
ቸው ገንዘብ ሲሆን ፥ እርሷ ግን ያችኑ ያለቻ
ትን በሙሉ ሰጥታለችና።»
5 ከደቀመዛሙርቱ አንዳንዶቹ ፥ ቤተ መ

ደሱ ውብ በሆኑ ድንጋዮች የተሠራና በልዩ
ልዩ ገጸ በረከቶች የተጌጠ መሆኑን አንሥ
ተው ሲነጋገሩ ፥ 6 ኢየሱስ እንዲህ አለ፥
«ይህ የምታዩትና የምታደንቁት ሕንፃ
አንድ ቀን ይፈራርሳል። እንደዚህ እንደም
ታዩት ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተከበና
አጊጦ አይኖርም።»
7 እነርሱም ፥ «መምህር ሆይ፥ይህ የተናገ
ርከው ነገር የሚፈጸመው መቼ ነው? ደግ
ሞስ ጊዜው መቃረቡን የምናውቅበት ምል
ክቱ ምንድን ነው?» ሲሉ ጠየቁት።
8 ኢየሱስም ፥ «ስለዚህ ጉዳይ ማንም እን
ዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ብዙዎች ፥ 'እኔ
ክርስቶስ ነኝ። ጊዜው ቀርቧል' እያሉ ሊያ
ስቱአችሁ ይሞክራሉ። ስለዚህ የሚናገሩት
እውነት መስሏችሁ እንዳትከተሉአቸው።
9 ስለ ጦርነትና ስለ ሁከት በምትሰሙበት
ጊዜ አትደንግጡ። ይህ ሁሉ በቅድሚያ
ሊሆን ይገባዋልና፥ ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ
ወዲያው ይሆናል ማለት አይደለም።
10 ሕዝብ በሕዝብ ላይ፥መንግሥትም በመን
ግሥት ላይ ተነሥተው ጦርነት ይገጥማሉ።
11 በየአገሩ ታላቅ የመሬት መናወጥ ይሆ
ናል። በራብና በቸነፈም ብዙ ሕዝብ ያል
ቃል። የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ ምልክ
ቶች በሰማይ ላይ ይታያሉ። 12 ነገር ግን ፥
ይህ ሁሉ ከመሆኑ አስቀድሞ ታላቅ ስደትና
መከራ ይሆናል። የእኔ ተከታዮች በመሆናች
ሁም ተይዛችሁ ወደ ምኩራብና ወደ ወህኒ
ቤት ትወሰዳላችሁ። ተከሳችሁም ነገሥታ
ትና ገዥዎች ፊት ትቀርባላችሁ። 13 ይህም
ሁኔታ ስለ እምነታችሁ እንድትመሰክሩ
ኖሩ ዕድል ይሰጣችኋል። 14 ስለዚህ ለማቂ
ርብባችሁ ክስ ፥ 'ምን መልስ እንሰጥ
ይሆን?' በማለት አስቀድማችሁ አትጨነቁ።
15 ምክንያቱም ከሳሾቻችሁ ሊቃወሙትና
ሊቋቋሙት የማይችሉትን ጥበብና ቃል እሰ
ጣችኋለሁ። 16 ወላጆቻችሁ ፥ ወንድሞቻ
ችሁ፥ዘመድ አዝማድና ጓደኞቻችሁ እንኳን
ሳይቀሩ እንድትታሠሩ አሳልፈው ይሰጡአች
ኋል። ከመካከላችሁ አንዳንዶቻችሁ ትገደላ
ላችሁ። 17 የእኔ በመሆናችሁና በስሜም
በመጠራታችሁ ሰዎች ይጠሉአችኋል።
18 ነገር ግን ፥ ከራሳችሁ ጸጉር አንዲቱ እን
ኳን አትጠፋም። 19 በትዕግሥት ጸንታችሁ
ከቆማችሁ ነፍሳችሁን ታድናላችሁ።
20 «ኢየሩሳሌም በጠላት ኃይል ተከብባ
ስታዩ ፥ የመጥፊያዋ ጊዜ መቃረቡን እወቁ።
21 በዚያን ጊዜ በይሁዳ የሚኖሩ ሰዎች ወደ
ተራሮች ይሽሹ። የኢየሩሳሌም ነዋሪዎችም
ከከተማይቱ ይውጡ። ከከተማይቱ ውጭ
ያሉም ፥ ተመልሰው አይግቡ። 22 ይህም ጊዜ
የእግዚአብሔር በቀል የሚፈጸምበትና ፥ በመ
ጽሐፍ የተጻፈው የሚደርስበት ጊዜ ይሆ
ናል። 23 በዚያን ጊዜ ለእርጉዞችና ለሚያ
ጠቡ ሴቶች ወዮላቸው። ምክንያቱም በም
ድር ላይ አሰቃቂ የሆነ መከራ ይሆናል።
በዚህም ሕዝብ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ
ይወርዳል። 24 በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች የሰ
ይፍ እራት ይሆናሉ። የቀሩትም ተማርከው
ወደየአገሩ ይሄዱና በግዞት ይኖራሉ። እግዚ
አብሔር በወሰነው ጊዜ የአሕዛብ ዘመን እስ
ኪፈጸም ፥ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ እየተ
ረገጠች ትገዛለች።
25 «በዚያን ጊዜ በፀሐይ ፥በጨረቃና በከ
ዋክብት ላይ ድንቅ ምልክቶች ይታያሉ።
በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች ከባሕሩና ከማ
ዕበሉ አስደንጋጭ ድምፅ የተነሣ በፍርሃትና
በጭንቀት ይሸበራሉ። 26 የሰማይም ኃይላት
ከሥርዓት ውጪ ሆነው ስለሚናወጡ ፥ በም
ድር ላይ የሚፈጸመውን አስከፊ ሁኔታ በማ
ሰብ ሰዎች በፍርሃት ይዝላሉ። 27 ያን ጊዜ
የዓለም ሕዝቦች የሰውን ልጅ በደመና
ውስጥ ሆኖ በክብርና በኃይል ሲመጣ ያዩ
ታል። 28 እነዚህ ሁኔታዎች መፈጸም ሲጀ
ምሩ በጽናት ቆማችሁና ራሳችሁን ቀና
አድርጋችሁ ጠብቁ። ያኔ የመዳን ጊዜአችሁ
ቀርቧል ማለት ነው።»
29 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ነገራቸው። «የበለስም ሆነ የሌሎች
ዛፎች 30 ቅጠሎቻቸው ማቆጥቆጥ መጀመራ
ቸውን ስታዩ ፥ የበጋ ወራት እንደ ቀረበ
ታውቃላችሁ። 31 እንዲሁም እኔ የነገርኳ
ችሁ ነገሮች መፈጸም ሲጀምሩ ፥የእግዚአብ
ሔር መንግሥት መምጫው መቃረቡን እን
ድታውቁ። 32 እውነቱን እነግራችኋለሁ ፥ይህ
ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ይህ ትውልድ አያ
ልፍም። 33 ሰማይና ምድር ያልፋሉ ፥ ቃሌ
ግን አያልፍም።
34 «ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ ፥በመብ
ልና በመጠጥ ፥ በስካርና ለዚህ ዓለም ኑሮ
በመጨነቅ ተጠምዳችሁ ሳትዘጋጁ ፥ድንገት
እንደ ወጥመድ እንዳልደርስባችሁ ተጠን
ቀቁ። 35 ቀኑ ፥ በምድር ገጽ በሚኖር ሰው
ሁሉ ላይ እንዲሁ ይደርሳልና። 36 ከሚመ
ጣው ክፉ ነገር እንድታመልጡና በፊቴ
መቆም እንድትችሉ ተግታችሁ ጸልዩ።»
37-38 ኢየሱስም በየዕለቱ በቤተ መቅደስ
ውስጥ ያስተምር ነበር። ማታ ማታ ግን
ወደ ደብረ ዘይት ተራራ እየወጣ ያድ

ናልና እባክህ አስረዳን። እንዲያው አንተ
ስታስበው ፥ ለሮም መንግሥት ቀረጥ መክ
ፈል ይገባል? ወይስ አይገባም?»
23 ኢየሱስ ተንኰላቸውን ስለተረዳ ፥
24 «እስቲ መገበያያ ገንዘባችሁን አሳዩኝ»
አላቸው። እነርሱም ገንዘብ አንሥተው
ሰጡት። ኢየሱስም ፥ «መልካም ፥ በዚህ ገን
ዘብ ላይ የተሳለው ምስል ፥ የተጻፈውስ
ጽሑፍ የማን ነው?» ሲል ጠየቃቸው።
ጆሮ ጠቢዎቹም ፥ «የቄሣር ነው» ሲሉ
መለሱ።
25 ኢየሱስም ፥ «እንግዲያውስ ፥ የቄሳር
የሆነውን ለቄሳር የእግዚአብሔር የሆነውን
ለእግዚአብሔር ስጡ» አላቸው።
26 በሰዎች ፊት ኢየሱስን በንግግር አሳስ
ተው ሊያጠምዱት ያቀዱት ሴራ በመክሸፉ
እያዘኑ ፥ በሌላ በኩል ደግሞ ባገኙት መልስ
በመገረም ዝም አሉ።
27 ሙታን አይነሡም የሚል እምነት የነ
በራቸው ሰዱቃውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው
እንዲህ አሉት፦ 28 «መምህር ሆይ ፥ ከሙሴ
የተቀበልነው ሕግ ፥ አንድ ሰው ልጅ ሳይወ
ልድ ቢሞት ፥ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ
በስሙ የሚጠራ ልጅ ይውለድለት ይላል።
29 እኛ የምናውቃቸው ሰባት ወንድማማች
ነበሩ። የሁሉም ታላቅ የነበረው ሚስት አግ
ብቶ ምንም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። 30 ተከ
ታይ ወንድሙ ያቺን ሴት አገባት፤ ነገር ግን
እርሱም ልጅ ሳይወልድ ሞተ። 31 ሦስተኛ
ውም አገባት ፤ እርሱም ልጅ ሳይወልድ
ሞተ። በዚህ ዓይነት ሰባቱም ወንድማማች
ይህቺኑ ሴት አግብተዋት ሁሉም ልጅ ሳይ
ወልዱ ሞቱ። 32 በመጨረሻ ሴትዮዋ ራሷ
ሞተች። 33 ይህች ሰባት ወንድማማች ያገ
ቧት ሴት በሙታን ትንሣኤ ቀን የማንኛ
ቸው ሚስት ልትሆን ነው?»
34-35 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላ
ቸው፦ «የጋብቻ ሥርዓት የሚመለከታቸው
በዚህ ዓለም የሚኖሩትን ሰዎች ነው። በሙ
ታን ትንሣኤና በወዲያኛው ዓለም ብቁ
ሆነው የሚካፈሉት ግን አያገቡም ፥ አይጋቡ
ም። 36 እንደ መላእክት ስለሚሆኑም እን
ደገና አይሞቱም። የትንሣኤ ልጆች ስለሆኑ
ሕያዋን የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።
37 የሙታን ትንሣኤ የሌለ መስሏችሁ ስለም
ታምኑበት ጉዳይ ግን አንድ ነገር ልንገራ
ችሁ። እግዚአብሔር ሙሴን ከሚነድ ቁጥ
ቋጦ ውስጥ እንዳናገረው በቅዱሳት መጻሕ
ፍት ውስጥ ተጽፏል። ሲያናግረውም ፥ 'እኔ
የአብርሃም ፥ የይስሐቅ ፥ የያዕቆብ አምላክ
ነኝ' ብሎት ነበር። 38 ይህ አነጋገሩ የሚያስ
ረዳው ፥ እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ
መሆኑንና ፥ እነዚህ የተጠቀሱት ሰዎች
ምንም እንኳን በሥጋ የሞቱ ቢሆኑም ፥ በእ
ግዚአብሔር ዘንድ ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ
መሆናቸውን ነው።» 39 ቆመው ያዳምጡ
ከነበሩት የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን
መካከል አንዳንዶቹ ፥ «አዎን ፥ መምህር
ሆይ ፥ መልካም ተናግረሃል» አሉ። 40 ከዚህ
በኋላ ጥያቄ ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አል
ነበረም።
41 ከዚያም ኢየሱስ የሚከተለውን ጥያቄ
አቀረበላቸው፦ «ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው
የሚባለው ለምንድን ነው? 42 ምክንያቱም
ዳዊት ራሱ በመዝሙሩ ፥ 'ጌታ ጌታዬን ፥
በቀኜ ተቀመጥ ፤ 43 ጠላቶችህን ከእግርህ
በታች እስካደርግልህ ድረስ' አለው ብሎ
ይናገራል። 44 እንዲህ ከሆነ መሲሑ ክርስ
ቶስ ለዳዊት ፥ ልጁም ጌታውም እንዴት
ሊሆን ይችላል?»
45 ኢየሱስ ወደ ደቀመዛሙርቱ ዘወር
አለና ሕዝቡ ሁሉ እየሰማ እንዲህ አላቸው፤
46 «የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ነን
ከሚሉት ተጠንቀቁ። እነርሱ ረጃጅም
ልብስ ለብሰው ወዲህና ወዲያ ይዞራሉ።
በገበያ ቦታም ሳይቀር ሰው ሁሉ እጅ እንዲ
ነሣቸው ይፈልጋሉ። በጸሎት ቤትም ሆነ
በግብዣ ላይ ፥ የክብር ቦታ መርጠው መቅ
መጥ ይወዳሉ። 47 እንዲሁም በረጅም ጸሎ
ታቸው እያመካኙ ፥ ባሎቻቸው የሞቱባቸ
ውን ሴቶች ገንዘብ ይነጥቃሉ። ስለዚህ እግ
ዚአብሔር እንዲህ ባሉት ሰዎች ላይ ፥ ከባድ
ፍርድ ይፈርድባቸዋል።»

ምዕራፍ 21

1 ኢየሱስ ቤተ መቅደስ ውስጥ ሳለ ፥ ሀብ
ታሞች በምጽዋት ሣጥኑ ውስጥ ስጦታቸ
ውን ሲጨምሩ ይመለከት ነበር። 2 እንዲ
ሁም አንዲት ባሏ የሞተባት ድኃ ሴት
መጥታ ፥ ሁለት ሳንቲም ከሣጥኑ ውስጥ ስት
ጨምር አየ። 3 ኢየሱስም ሁኔታውን ካመዛ
ዘነ በኋላ እንዲህ አለ፦ «በእውነት እነግራ
ችኋለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፊት ይህች ድሀ
ሴት የሰጠችው ስጦታ ፥ ሀብታሞቹ ሰዎች
አንድ ላይ ከሰጡት ስጦታ የበለጠ ነው።
4 ምክንያቱም ሀብታሞቹ የሰጡት ከተረፋ
ቸው ገንዘብ ሲሆን ፥ እርሷ ግን ያችኑ ያለቻ
ትን በሙሉ ሰጥታለችና።»
5 ከደቀመዛሙርቱ አንዳንዶቹ ፥ ቤተ መቅ

ደሱ ውብ በሆኑ ድንጋዮች የተሠራና በልዩ
ልዩ ገጸ በረከቶች የተጌጠ መሆኑን አንሥ
ተው ሲነጋገሩ ፥ 6ኢየሱስ እንዲህ አለ።
«ይህ የምታዩትና የምታደንቁት ሕንፃ
አንድ ቀን ይፈራርሳል። እንደዚህ እንደም
ታዩት ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተከቦና
አጒመ አይኖርም»።
7እነርሱም፥ «መምህር ሆይ፥ይህ የተናገ
ርከው ነገር የሚፈጸመው መቼ ነው? ደግ
ሞስ ጊዜው መቃረቡን የምናውቅበት ምል
ክቱ ምንድን ነው?» ሲሉ ጠየቁት።
8ኢየሱስም፥ «ስለዚህ ጉዳይ ማንም እን
ዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ብዙዎች ፥ 'እኔ
ክርስቶስ ነኝ። ጊዜው ቀርቧል' እያሉ ሊያ
ስቱአችሁ ይሞክራሉ። ስለዚህ የሚናገሩት
እውነት መስሏችሁ እንዳትከተሉአቸው።
9ስለ ጦርነትና ስለ ሁከት በምትሰሙበት
ጊዜ አትደንግጡ። ይህ ሁሉ በቅድሚያ
ሊሆን ይገባዋልና። ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ
ወዲያው ይሆናል ማለት አይደለም።
10ሕዝብ በሕዝብ ላይ፥መንግሥትም በመን
ግሥት ላይ ተነሥተው ጦርነት ይገጥማሉ።
11በየአገሩ ታላቅ የመሬት መናወጥ ይሆ
ናል። በራብና በበሽታም ብዙ ሕዝብ ያል
ቃል። የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ ምልክ
ቶች በሰማይ ላይ ይታያሉ። 12ነገር ግን ፥
ይህ ሁሉ ከመሆኑ አስቀድሞ ታላቅ ስደትና
መከራ ይሆናል። የእኔ ተከታዮች በመሆናች
ሁም ተይዛችሁ ወደ ምኵራብና ወደ ወህኒ
ቤት ትወሰዳላችሁ። ተከላችሁም ነገሥታ
ትና ገዥዎች ፊት ትቀርባላችሁ። 13ይህም
ሁኔታ ስለ እምነታችሁ እንድትመሰክሩ
ጥሩ ዕድል ይሰጣችኋል። 14ስለዚህ ለሚቀ
ርብባችሁ ክስ ፥ 'ምን መልስ እንሰጥ
ይሆን?' በማለት አስቀድማችሁ አትጨነቁ።
15ምክንያቱም ከሳሾቻችሁ ሊቃወሙትና
ሊቋቋሙት የማይችሉትን ጥበብና ቃል እሰ
ጣችኋለሁ። 16ወላጆቻችሁ ፥ ወንድሞቻ
ችሁ፥ዘመድ አዝማድና ጓደኞቻችሁ እንኳን
ሳይቀሩ እንድትታሠሩ አሳልፈው ይሰጡአች
ኋል። ከመካከላችሁ አንዳንዶቻችሁ ትገደላ
ላችሁ። 17የእኔ በመሆናችሁና በስሜም
በመጠራታችሁ ሰዎች ይጠሉአችኋል።
18ነገር ግን ፥ከራሳችሁ ጸጉር አንዲቱ እን
ኳን አትጠፋም። 19በትዕግሥት ጸንታችሁ
ከቆማችሁ ነፍሳችሁን ታድናላችሁ።
20«ኢየሩሳሌም በጠላት ኃይል ተከብባ
ስታይ ፥የመጥፊያዋ ጊዜ መቃረቡን እወቁ።
21በዚያን ጊዜ በይሁዳ የሚኖሩ ሰዎች ወደ
ተራሮች ይሽሹ። የኢየሩሳሌም ነዋሪዎችም
ከከተማይቱ ይውጡ። ከከተማይቱ ውጭ
ያሉም ፥ተመልሰው አይግቡ። 22ይህም ጊዜ
የእግዚአብሔር በቀል የሚፈጸምበትና ፥በመ
ጽሐፍ የተጻፈው የሚደርስበት ጊዜ ይሆ
ናል። 23በዚያን ጊዜ ለእርጉዞችና ለሚያ
ጠቡ ሴቶች ወዮላቸው። ምክንያቱም በም
ድር ላይ አሰቃቂ የሆነ መከራ ይሆናል።
በዚህም ሕዝብ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ
ይወርዳል። 24በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች የሰ
ይፍ እራት ይሆናሉ። የቀሩትም ተማርከው
ወደየአገሩ ይሄዳሉ በግዞት ይኖራሉ። እግዚ
አብሔር በወሰነው ጊዜ የአሕዛብ ዘመን እስ
ኪፈጸም ፥ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ እየተ
ረገጠች ትገዛለች።
25«በዚያን ጊዜ በፀሐይ ፥በጨረቃና በከ
ዋክብት ላይ ድንቅ ምልክቶች ይታያሉ።
በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች ከባሕሩና ከማ
ዕበሉ አስደንጋጭ ድምፅ የተነሣ በፍርሃትና
በጭንቀት ይሸበራሉ። 26የሰማይም ኃይላት
ከሥርዓት ውጪ ሆነው ስለሚናወጡ ፥በም
ድር ላይ የሚፈጸመውን አስከፊ ሁኔታ በማ
ሰብ ሰዎች በፍርሃት ይዝላሉ። 27ያን ጊዜ
የዓለም ሕዝቦች የሰውን ልጅ በደመና
ውስጥ ሆኖ በክብርና በኃይል ሲመጣ ያዩ
ታል። 28እነዚህ ሁኔታዎች መፈጸም ሲጀ
ምሩ በጽናት ቆማችሁና ራሳችሁን ቀና
አድርጋችሁ ጠብቁ። ያኔ የመዳን ጊዜአችሁ
ቀርቧል ማለት ነው»።
29ከዚህ በኋላ ኢየሱስ የሚከተለውን
ምሳሌ ነገራቸው። «የበለስም ሆነ የሌሎች
ዛፎች 30ቅጠሎቻቸው ማቆጥቆጥ መጀመራ
ቸውን ስታዩ ፥ የበጋ ወራት እንደ ቀረበ
ታውቃላችሁ። 31እንዲሁም እኔ የነገርኋ
ችሁ ነገሮች መፈጸም ሲጀምሩ ፥የእግዚአብ
ሔር መንግሥት መምጫው መቃረቡን እን
ድታውቁ። 32እውነቱን እነግራችኋለሁ ፥ይህ
ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ይህ ትውልድ አያ
ልፍም። 33ሰማይና ምድር ያልፋሉ ፥ ቃሌ
ግን አያልፍም»።
34«ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ ፥በመብ
ልና በመጠጥ ፥ በስካርና ለዚህ ዓለም ኑሮ
በመጨነቅ ተጠምዳችሁ ሳትዘጋጁ ፥ድንገት
እንደ ወጥመድ እንዳልደርስባችሁ ተጠን
ቀቁ። 35ቀኑ ፥ በምድር ገጽ በሚኖር ሰው
ሁሉ ላይ እንዲሁ ይደርሳልና። 36ከሚመ
ጣው ክፉ ነገር እንድታመልጡና በፊቴ
መቆም እንድትችሉ ተግታችሁ ጸልዩ»።
37-38ኢየሱስም በየዕለቱ በቤተ መቅደስ
ውስጥ ያስተምር ነበር። ማታ ማታ
ወደ ደብረ ዘይት ተራራ እየወጣ ያድር

ነበር። ሕዝቡም ትምህርቱን ለመስማት ማልዶ በቤተ መቅደስ አካባቢ ይሰበሰብ ነበር።

ምዕራፍ 22

[1]ፋሲካ የሚባለው እርሾ ያልገባበት ቂጣ የሚበላበት በዓል ተቃርቦ ነበር። [2]የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን፥ ሕዝቡ ሁከት ሳያነሣ ኢየሱስን የሚያስገድሉበትን ሴራ ያውጠነጥኑ ነበር።

[3]በዚያን ጊዜ ከአሥራሉ ሁለቱ አንዱ በሆነው፥ በአስቆሮቱ ይሁዳ ልብ፥ ሰይጣን ገባበት። [4]ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ቤተ መቅደሱ አስተዳዳሪዎች ሄዶ፥ ኢየሱስን አሳልፎ ሊሰጣቸው እንደሚችል ገለጸላቸው። [5]እነርሱም፥ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ ምኞታቸውን ሊያሳካላቸው እንደ አሰበ በተረዱ ጊዜ ደስ አላቸው፤ ዋጋም እንደሚከፍሉት ቃል ገቡለት። [6]ይሁዳም ማንም ሰው ሳይ ሰማ፥ ኢየሱስን አሳልፎ የሚሰጥበትን ምቹ ጊዜ ይጠብቅ ጀመር።

[7]በግ ታርዶ እርሾ ካልገባበት ቂጣ ጋር የሚበላበት፥ የፋሲካ በዓልም ደረሰ። [8]ኢየሱስ ጴጥሮስንና ዮሐንስን፥ የፋሲካ ራት የሚበሉበትን ሥፍራ እንዲያዘጋጁ ቀደም አድርጎ ላካቸው።

[9]እነርሱም፥ «የፋሲካን እራት የት እንድናዘጋጅ ትፈልጋለህ?» ሲሉ ጠየቁት።

[10]ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። «ወደ ከተማ በምትገቡበት ጊዜ አንድ በማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰው ታገኛላችሁ። እርሱ ወደሚሄድበት ቤት ተከተላችሁት ግቡና፥ [11]የቤቱን ባለቤት፥ 'መምህራችን ከደቀመዛሙርቱ ጋር የፋሲካን እራት የሚበላበትን ቦታ እንድታሳየን ልኮናል' በሉት። [12]እርሱም ወደ ፎቅ አውጥቶ አንድ የተሰናዳ ሰፊ ክፍል ያሳያችኋል። እራቱን እዚያ አዘጋጁልን።»

[13]ጴጥሮስና ዮሐንስ ወደ ከተማ ሲሄዱ ማንኛውንም ነገር ኢየሱስ እንደ ነገራቸው ሆኖ አገኙ። የፋሲካውንም እራት አዘጋጁ።

[14]የፋሲካ እራት የሚበላበት ጊዜ ሲደርስ፥ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ ወደ ተዘጋጀው ክፍል ገብተው፥ በማዕዱ ዙሪያ ተቀመጡ። [15]እንዲህም አላቸው፤ «መከራና ሥቃይ ከመቀበሌ በፊት ይህንን የፋሲካ እራት ከእናንተ ጋር ለመብላት፥ በታላቅ ጉጉት ስጠባበቅ ነበር። [16]በእግዚአብሔር መንግሥት ዘንድ የዚህ እራት ዓላማ ፍጻሜ እስኪያገኝ ድረስ፥ ሁለተኛ የፋሲካን እራት እንደማልበላ ልነግራችሁ እወዳለሁ።»

[17]ከዚህ ቀጥሎ ኢየሱስ ወይን ያለበትን ጽዋ አንሥቶ፥ የምስጋና ጸሎት ካቀረበ በኋላ እንዲህ አለ። «እንካችሁ፥ ከዚህ ጽዋ ተካፍላችሁ ጠጡ። [18]እኔ በበኩሌ የእግዚአብሔር መንግሥት እስክትመጣ ድረስ ወይን አልቀምስም።»

[19]ኅብስቱን በእጁ ይዞ የምስጋና ጸሎት ካቀረበ በኋላ፥ ቆርሶ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ሲል ሰጣቸው። «ይህ ለእናንተ የተሰጠ ሥጋዬ ነው። ለመታሰቢያዬ እንዲሆን ከዚህ ኅብስት ብሉ።» [20]ከእራት በኋላም ጽዋውን አንሥቶ እንዲህ ሲል ሰጣቸው። «ይህ ጽዋ ለእናንተ ሲል በሚፈሰው ደሜ የታተመ አዲስ ኪዳን ነው። [21]ነገር ግን፥ ወዳጅ መስሎ በዚህ ማዕድ ዙሪያ አብሮኝ የተቀመጠ፥ አሳልፎ ይሰጠኛል። [22]እኔስ እግዚአብሔር አስቀድሞ ባቀደው መሠረት እሞታለሁ። ዳሩ ግን አሳልፎ ለሚሰጠኝ ለዚያ ሰው ወዮለት።»

[23]ደቀመዛሙርቱም በመገረም፥ ከመካከላቸው ኢየሱስን ለሞት አሳልፎ የሚሰጥ፥ ማን ሊሆን እንደሚችል እርስ በእርሳቸው ተጠያየቁ።

[24]ከዚያም ከእነርሱ መካከል ማን እንደ ሚበልጥ እርስ በርሳቸው መከራከር ጀመሩ።

[25]ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። «ነገሥታትና ገዥዎች አገልጋዮቻቸውን ለጥ ሰጥ አድርገው እንደሚገዙና፥ እንደ ፈለጉ ሊያደርጓቸው እንደሚችሉ ታውቃላችሁ። [26]በእናንተ መካከል ግን እንደዚህ ሊሆን አይገባውም። ከእናንተ መካከል ታላቁ እንደ ታናሽ፥ አለቃው እንደ ሎሌ ይሁን። [27]በዚህ ዓለም ሥርዓት የሚከበረው የት ኛው ነው? ገበታ የሚቀርብለት ጌታ? ወይንስ ገበታ አቅርቦ የሚያስተናግደው አገልጋይ? ገበታው ላይ የተቀመጠው ጌታ መሆኑ ግልጽ ነው። እኔ ግን በመካከላችሁ እንደ አንድ አገልጋይ መሆኔን አትዘንጉ። [28-30]እናንተ በመከራዬ ጊዜ በታማኝነት ከጎኔ ቆማችኋልና አባቴ መንግሥትን እንደ ሰጠኝ እኔም ለእናንተ እሰጣችኋለሁ። ከእኔ ጋር ተቀምጣችሁ እንድትበሉና እንድት ጠጡ፥ እንዲሁም በአሥራ ሁለቱ የእሥራኤል ነገድ ላይ እንድትፈርዱ፥ ሥልጣን እሰጣችኋለሁ።»

[31]ከዚህ በኋላ ኢየሱስ እንዲህ አለ። «ስምዖን፥ ስምዖን! ስንዴ ከገለባው ተለይቶ እንደሚበጠር፥ ሰይጣን በፈተና ሊያበጥራ

ችሁ ይፈልጋል። 32 ነገር ግን እምነትህ እን
ዳይናወጥ ጸልዬልሃለሁ። በጥፋትህ ተጸጽ
ተህ በንስሐ ከተመለስክ በኋላ ፥ በእምነታ
ቸው እንዲጸኑ ወንድሞችህን እርዳቸው።»
33 ጴጥሮስ ግን፥ «ጌታ ሆይ፥እኔ ከእንተ
ጋር ለመታሠርም ሆነ ለመሞት ዝግጁ
ነኝ!» አለ።
34 ኢየሱስም ፥ «ጴጥሮስ፥እውነቱን ልንገ
ርህ። ዛሬ ሌሊቱን ዶሮ ከመጮኹ በፊት
ሦስት ጊዜ ፥ 'አላውቀውም' እያልክ ትክደ
ኛለህ» አለው።
35 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን
እንዲህ ሲል ጠየቃቸው። «ያለ ከረጢት ፥
ያለ ስንቅ ፥ ያለ ትርፍ ጫማ ፥የምሥራቹን
ቃል እንድትሰብኩ በላኩሁአችሁ ጊዜ ፥የተ
ቸገራችሁት ነገር ነበርን?»
እነርሱም ፥ «ምንም አልተቸገርንም»
ሲሉ መለሱለት።
36 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። «ዛሬ
ግን ከረጢታችሁንም ገንዘባችሁንም ያዙ ፡
ሰይፍ የሌለውም ልብሱን ሸጦ ሰይፍ
ይግዛ። 37 'ከአመፀኞች እንደ አንዱ ተቆ
ጠረ' ተብሎ የተነገረው ትንቢት በእኔ ላይ
የሚፈጸምበት ጊዜ ደርሷል። አዎን፥ነቢያት
ስለ እኔ የጻፉት ሁሉ መፈጸም ይኖርበ
ታል።»
38 ደቀመዛሙርቱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥
ይኸው ሁለት ሰይፎች አሉን» አሉት። እር
ሱም፥ «ይበቃችኋል!» አላቸው።
39 ከዚያም እንደ ልማዱ ወደ ደብረ
ዘይት ተራራ ሄደ። ደቀመዛሙርቱም ተከተ
ሉት። 40 እዚያም እንደ ደረሱ ፥ «ወደ
ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ» አላቸው።
41-42 ከእነርሱ ጥቂት ራቅ ብሎ ከሄደ
በኋላ ፥ ተንበርክኮ እንዲህ ሲል ጸለየ፡
«አባት ሆይ ፥ ፈቃድህ ከሆነ ይህንን ጽዋ
ከእኔ አርቅልኝ፡ ነገር ግን እኔ እንደፈቀድ
ኩት ሳይሆን የአንተ ፈቋድ ይፈጸም።»
43 ከዚያም መልአክ ከሰማይ ወርዶ አበረታ
ታው። 44 በጭንቀትና በሥቃይ ይጸልይ ስለ
ነበር የደም ነጠብጣብ የሚመስል ላብ እየ
ወጣው መሬቱን አራሰው። 45 ከሚጸልይበት
ተነሥቶ ደቀመዛሙርቱ ወዳሉበት ቢመ
ለስ ፥ከኀዘንና ከድካም የተነሣ ተኝተው አገ
ኛቸው። 46 እንዲህም አላቸው። «ስለምን
ትተኛላችሁ? ይልቅስ ወደ ፈተና እንዳት
ገቡ ተነሡና ጸልዩ»
47 ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን በማናገር
ላይ ሳለ ፥ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው
ይሁዳ ፥ብዙ ሰዎች አስከትሎ መጣ። ወደ
ኢየሱስም ቀርቦ ስሞ ሰላምታ ሰጠው።
48 ኢየሱስ ግን፥ «ይሁዳ ሆይ ፥በመሳም አሳ
ልፈህ ትሰጠኛለህ?» አለው።
49 አብረውት የነበሩት ደቀመዛሙርት
ሁኔታውን ከተረዱ በኋላ፥ «ጌታ ሆይ፥በያዝ
ነው ሰይፍ እንበላቸው?» አሉ። 50 ከመካከ
ላቸውም አንዱ ሰይፉን መዘዘና የሊቀ ካህ
ኑን አገልጋይ ቀኝ ጆሮ ቆርጦ ጣለው።
51 ኢየሱስ ግን፥ «የለም፥እንደዚህስ አታ
ድርጉ» አለና የሰውየውን ጆሮ በእጁ
ዳሰሰ። ወዲያውም የተቆረጠው ጆሮው
እንደ ቀድሞው ደህና ሆነ። 52 ከዚያም
ሊይዙት የመጡትን የካህናት አለቆች፥የመ
ቅደስ አስተዳዳሪዎችና የአገር ሽማግሌ
ዎች ፥እንዲህ አላቸው። «እንደ ወንበዴ በሰ
ይፍና በዱላ አስገድዳችሁ ልትይዙኝ የመ
ጣችሁ ለምንድን ነው? 53 በቤተ መቅደስ
በማስተምርበት ጊዜ ለምን አልያዛችሁ
ኝም? ጊዜው የሰይጣን ሥልጣን ያየለበት
በመሆኑ ለናንተም ተመችቷችኋል።»
54 ከዚህ በኋላ ኢየሱስን ይዘው ወደ
ሊቀ ካህኑ ቤት ወሰዱት። ጴጥሮስም ከሩቅ
ተከተለው። 55 በሊቀ ካህኑ ግቢ ውስጥ
ሰዎች እሳት አንድደው ይሞቁ ነበር። ጴጥ
ሮስም ከእነርሱ ጋር ተደባልቆ ተቀመጠ ፡
56 በዚህ ጊዜ አንዲት ልጃገረድ ጴጥሮስን
እሳት ሲሞቅ አይታ ፥ «ይህ ሰው ከኢየሱስ
ጋር ነበር» አለች።
57 ጴጥሮስ ግን ፥ «አንቺ ሴት ፥የምትዩ
ውን ሰው በፍጹም አላውቀውም» ሲል
ካደ።
58 ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፥አንድ ሌላ ሰው
ጴጥሮስን አይቶ ፥ «አንተም ከእነርሱ አንዱ
አይደለህም እንዴ?» አለው። ጴጥሮስ ግን፥
«አይ ፥ተሳስተሃል። እኔ ከእነርሱ አንዱ አይ
ደለሁም!» አለ።
59 ከአንድ ሰዓት ያህል በኋላ፥አንድ ሌላ
ሰው ጴጥሮስን አየውና ፥ «ይህ ሰው ያለ
ጥርጥር ከኢየሱስ ደቀመዛሙርት አንዱ
ነው። ገሊላዊ መሆኑ ያስታውቃል!» አለ።
60 ጴጥሮስ ግን፥ «አንተ ሰው ፥ምን እንደ
ምትናገር ጨርሶ አልገባኝም!» አለ። ጴጥ
ሮስ ይህንን እንደ ተናገረ ዶሮ ጮኸ።
61 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ዘወር ብሎ ጴጥሮ
ስን ተመለከተው። ጴጥሮስም ኢየሱስ ፥
«ዶሮ ከመጮኹ በፊት ሦስት ጊዜ ትክደኛ
ለህ» ያለው ትዝ አለውና 62 ከግቢው ወጥቶ
የመረረ ልቅሶ አለቀሰ።
63-64 ኢየሱስን ይጠብቁት የነበሩት
ሰዎች ይስቁበትና ያፈዙበት ጀመር። ፊቱን

በጨርቅ ሸፍነው በጥፊ እየመቱት፥ «የእኛ
ነቢይ ፥ የመታህ ማን ነው? እስቲ ንገረን!»
ይሉት ነበር። 65 ሌላም ብዙ አጸያፊ ስድብ
ሰደቡት።
66 በሚቀጥለው ቀን ማለዳ የአገር ሽማግ
ሌዎች ፥ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሃይማ
ኖት መምህራን የሚገኙበት ፥ ከፍተኛ የአይ
ሁዶች የፍርድ ሸንጎ ተሰበሰበ። ኢየሱስንም
ሸንጎው ፊት አቀረቡት። 67-68 እነርሱም ፥
«አንተ መሲሕ ክርስቶስ ነህን?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
እርሱም ፥ «ብነግራችሁ አታምኑኝም ፥
ጥያቄ ብጠይቃችሁም መልስ አትሰጡ
ኝም። 69 ካሁን በኋላ ግን ከኃያሉ እግዚአ
ብሔር ቀኝ በዙፋኔ ላይ የምቀመጥበት ጊዜ
ቅርብ ነው» አላቸው።
70 ይህንን ሲሰሙ ፥ ሁሉም በአንድነት ፥
«እንግዲህ ከሆነማ ፥ 'የእግዚአብሔር ልጅ
ነኝ' ማለትህ ነዋ?» ሲሉ ጮኹ።
እርሱም ፥ «አዎን ፥ ነኝ!» አላቸው።
71 እነርሱም ፥ «እንግዲህ ሌላ ምስክር
ምን ያስፈልገናል። የተናገረውን ራሳችን
ሰምተናል!» ተባባሉ።

ምዕራፍ 23

1 የፍርድ ሸንጎው አባሎች በሙሉ ፥ ኢየ
ሱስን ይዘው አገር አስተዳዳሪው ጲላጦስ
ፊት አቀረቡት። 2 «ይህ ሰው ሕዝቡን ፥
'ለሮም መንግሥት ግብር አትክፈሉ' እንዲ
ሁም ደግሞ ፥ 'እኔ ክርስቶስ ፥ ንጉሣችሁ
ነኝ' እያለ ሲያሳስት አግኝተነዋል» ብለው
ከሰሱት።
3 ጲላጦስ ፥ ኢየሱስን ፥ «አንተ የአይሁድ
ንጉሥ ነህን?» ሲል ጠየቀው።
ኢየሱስም ፥ «አዎን ፥ አንተው ራስህ ተና
ግረሃል» ሲል መለሰለት።
4 ጲላጦስ ወደ ካህናት አለቆችና ወደ
ሕዝቡ ዘወር ብሎ ፥ «በዚህ ሰው ላይ የሚያ
ስከስሰው ወንጀል አላገኘሁበትም» አላ
ቸው።
5 እነርሱ ግን ፥ «ይህ ሰው በይሁዳ ፥ በገ
ሊላ ፥ በኢየሩሳሌምና በየሥፍራው ሁሉ እየ
ተዘዋወረ ሕዝቡ በመንግሥት ላይ እንዲያ
ምፅ ያነሣሣል» በማለት ከበፊቱ ይልቅ አጥ
ብቀው ወነጀሉት።
6 ጲላጦስ ይህንን በሰማ ጊዜ ፥ «ታዲያ
ይህ ሰው ገሊላዊ ነው ማለታችሁ ነውን?»
ብሎ ጠየቀ።
7 ሕዝቡም ፥ «አዎን» ሲሉ መለሱ።
በዚህ ጊዜ ጲላጦስ ኢየሱስን ወደ ሄሮድስ
ላከው። ምክንያቱም በዚያን ወቅት ፥ የገሊላ
አስተዳደር ከሄሮድስ ሥር ነበር። ሄሮድስም
በኢጋጣሚ በዚያኑ ሰሞን ፥ ኢየሩሳሌም
ከተማ ውስጥ ነበር። 8 ሄሮድስም ስለ ኢየ
ሱስ ዝና ብዙ ይሰማ ስለነበር ፥ የሚሠራውን
ተአምር ለማየት ዕድል በማግኘቱ በጣም
ደስ አለው።
9 ሄሮድስም ብዙ ጥያቄዎችን በማከታ
ተል ለኢየሱስ አቀረበለት። ነገር ግን ምንም
መልስ ከኢየሱስ አላገኘም። 10 የካህናት አለ
ቆችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን ግን ፥
በኢየሱስ ላይ የከሰስ መሳት ያወርዱበት
ነበር። 11 ሄሮድስና ወታደሮቹ በኢየሱስ
ላይ አፌዙበት። በመጨረሻም የማዕርግ
ልብስ አልብሰው መልሰው ወደ ጲላጦስ
ላኩት። 12 ለብዙ ጊዜ ጠበኞች የነበሩት
ሄሮድስና ጲላጦስ በዚህ አጋጣሚ ታርቀው
ጽኑ ወዳጆች ሆኑ።
13 ከዚህ በኋላ ጲላጦስ የካህናት አለቆ
ችን ፥ የአይሁድ ሸንጎ አባላትንና ሕዝቡንም
ጭምር ፥ በአንድነት እንዲሰበሰቡ አደረገ።
14 እንደዚህም አላቸው። «ይህን ሰው ፥
'ሕዝቡ በሮም መንግሥት ላይ እንዲያምፅ
ያሳድማል' በማለት ይዛችሁ እኔ ዘንድ አቅ
ርባችሁታል። እኔ ግን በጥብቅ መርምሬው
ምንም ጥፋት ላገኝበት አልቻልኩም።
15 ሄሮድስም ምንም ጥፋት ስላላገኘበት ፥
መልሶ ወደ እኔው ልኮታል። በእኔ በኩል
ይህ ሰው ፥ ለሞት የሚያበቃ ጥፋት አላደረ
ገም። 16 ስለዚህ እንዲገረፍ አድርጌ እለቀዋ
ለሁ።»
17-18 ሕዝቡ ግን በአንድ ድምፅ «እርሱ
ይገደል! በእርሱ ፈንታ በርባንን ልቀቅ
ልን!» በማለት ጩኸቱን አሰማ። 19 በር
ባን ፥ ኢየሩሳሌም ከተማ ውስጥ በመንግሥት
ላይ ሁከት በመቀስቀስና ሰው በመግደል
ወንጀል ተከሶ ፥ ታሥሮ ነበር። 20 ጲላጦስ
ኢየሱስን ፈትቶ ለመልቀቅ ፍላጎት ስለነበ
ረው ፥ ስለዚሁ ጉዳይ ከሕዝቡ ጋር ክርክር
ገጠመ። 21 እነርሱ ግን ፥ «ስቀለው! ስቀ
ለው!» እያሉ ጩኸታቸውን ቀጠሉ።
22 ጲላጦስም ለሦስተኛ ጊዜ ፥ «ይህ ሰው
ለሞት የሚያበቃው ምንም ጥፋት አልፈጸ
መም። ስለዚህ በግርፋት ቀጥቼ እለቀዋ
ለሁ» አላቸው። 23 እነርሱ ግን ከበፊቱ የበ
ለጠ ፥ «ስቀለው! ስቀለው!» እያሉ ጩኸት
አበዙ።
24 ጲላጦስ በሕዝቡ ፍላጎት መሠረት
ኢየሱስ እንዲሰቀል ፈረደ። 25 ነፍስ በመግ

ደልና ሁከት በማንሣት ታሥሮ የነበረውን
በርባንን ፥ በሕዝቡ ጥያቄ መሠረት ፈትቶ
ለቀቀው። ኢየሱስን ግን የፈለጉትን እንዲያ
ደርጉት፥ለከሳሾቹ አሳልፎ ሰጣቸው።
26 ኢየሱስን ወደ መሰቀያው ቦታ ሲወስ
ዱት ፥ አንድ ስምዖን የተባለ የቀሬናን አገር
ሰው ከባላገር ወደ ከተማ ሲገባ አገኙት።
መስቀሉን ተሸክሞ ኢየሱስን እንዲከተለው
አስገደዱት። 27 ሌሎችም ብዙ ሰዎች ኢየ
ሱስን ይከተሉት ነበር። ከሕዝቡም መካከል
በጣም የሚያዝኑና የሚያለቅሱ ሴቶች
ነበሩ።
28 ኢየሱስም ወደሚያለቅሱት ሴቶች
መለስ ብሎ እንዲህ አላቸው። «እናንተ የኢ
የሩሳሌም ሴቶች ሆይ! ለእኔ ከማልቀስ
ይልቅ ለራሳችሁና ለልጆቻችሁ አልቅሱ።
29 ምክንያቱም ፥ 'ልጅ የሌላት መካን ሴት
ምንኛ ታደለች' የሚባልበት ጊዜ ይመ
ጣል። 30 የሰው ልጆች ፥ 'ተራሮች ተንደው
በተሜኑን ፤ ኮረብቶች ተከፍተው በዋጡን'
እያሉ ይለምናሉ። 31 እርጥቡን እንጨት
እንዲህ ያደረጉ ፥ ሲደርቅማ እንዴት ይሆን
ይሆን?»
32-33 ሁለት ወንጀለኞች «የራስ ቅል»
ወደ ተባለው ቦታ ተወስደው ከኢየሱስ ጋር
ተሰቀሉ። እቦታውም እንደ ደረሱ ፥ ኢየሱስን
መካከል ፥ ሁለቱን ወንጀለኞች ከኢየሱስ
ግራና ቀኝ አድርገው ሰቀሉአቸው። 34 ኢየ
ሱስም ፥ «አባት ሆይ፥የሚያደርጉትን አያው
ቁምና ይቅር በላቸው» ሲል ጸለየ። ዕጣም
ተጣጥለው ልብሱን ተከፋፈሉ። 35 ሕዝ
ቡም የሚሆነውን ሁሉ ቆሞ ይመለከት
ነበር። የአይሁድ መሪዎች ግን ፥ «ሌሎችን
ሰዎች ከሞት ያዳነ፥ እስቲ በእውነት በእግዚ
አብሔር የተመረጠው መሲሕ ክርስቶስ
ከሆነ፥ራሱን ያድን» እያሉ አፌዙበት።
36 ወታደሮቹም እያፌዙበት ኮምጣጣ
ወይን እንዲጠጣ ሰጡት። 37 «በእርግጥ የአ
ይሁድ ንጉሥ ከሆንክ፥ አስቲ ራስህን ከሞት
አድን» በማለትም አሾፉበት።
38 «ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው» የሚል
ጽሑፍ ከኢየሱስ መስቀል አናት ላይ ተለ
ጥፎ ነበር።
39 አብረው ከተሰቀሉት ወንጀለኞች
መካከል አንዱ ኢየሱስን ፥ «አንተ ክርስቶስ
አይደለህም? ለምን ታዲያ ራስህን ፥ እኛንም
ከዚህ ሥቃይ አታድንም?» እያለ አሾፈ
በት።
40-41 ሌላው ወንጀለኛ ግን ጓደኛውን ፥
«በመሞት ላይ ባለህበት ጊዜ እንኳን እግዚ
አብሔርን አትፈራምን? እኛስ ለሠራነው
ወንጀል ፥ተገቢ የሆነ ቅጣት በመቀበል ላይ
ነን። ይህ ሰው ግን ምንም ጥፋት አልተገኘ
በትም» በማለት ገሠጸው። 42 ቀጥሎም ፥
«ኢየሱስ ሆይ ፥ወደ መንግሥትህ ስትመለስ
አስበኝ» አለው።
43 ኢየሱስም ፥ «ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት
እንደምትሆን አረጋግጥልሃለሁ» አለው።
44 ከቀኑ ስድስት ሰዓት እስከ ዘጠኝ
ሰዓት ድረስ አገር ምድሩ ጨለማ ለበሰ።
45 ፀሐይም ብርሃንዋን አቋረጠች ፤ የቤተ
መቅደሱ መጋረጃም ለሁለት ተቀደደ።
46 ኢየሱስም ጮክ ብሎ ፥ «አባት ሆይ ፥
ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ!» አለ።
ይህንንም ከተናገረ በኋላ ነፍሱን ሰጠ።
47 ስቅለቱን ለፈጸሙት ወታደሮች ኃላፊ
የነበረውም የመቶ አለቃ ፥ የሆነውን ነገር
ሁሉ ካየ በኋላ ፥ «በእውነትም ይህ ሰው
ጻድቅ ነበር» በማለት ፈሪሃ እግዚአብሔር
የተሞላበት የምስክርነት ቃሉን ሰጠ።
48 በሥፍራው ተሰብስበው የነበሩት
ሰዎች ፥የኢየሱስን መሞት ካዩ በኋላ ደረታ
ቸውን እየመቱ በታላቅ ኀዘን ወደየቤታ
ቸው ሄዱ። 49 ይሁን እንጂ የኢየሱስ ወዳጆ
ችና ፥ ከገሊላ ጀምሮ ይከተሉት የነበሩት
ሴቶች ፥ ከሩቅ ቆመው የሚሆነውን ነገር
ይመለከቱ ነበር።
50-52 የአይሁድ የፍርድ ሸንጎ አባልና
በይሁዳ በምትገኘው የአርማትያስ ከተማ
ነዋሪ የሆነ ፥ዮሴፍ የሚባል ሰው ነበረ። እር
ሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት መም
ጣት በተስፋ ይጠባበቅ ነበር። ይህም ሰው ፥
የቀሩት የአይሁድ መሪዎች በኢየሱስ ላይ
ያሳለፉትን ፍርድ ተቃዋሚ ነበረ። የአርማ
ትያው ዮሴፍ ፥ጲላጦስ ፊት ቀርቦ የኢየሱስ
አስከሬን እንዲሰጠው ለመነው። 53 አስከሬኑ
ንም ከመስቀሉ ላይ አውርዶ ከተልባ እግር
በተሠራ ጨርቅ ገነዘው። ከዚያም ከዓለት
ድንጋይ ተቦርብሮ በተሠራና ፥ ማንም ሰው
ባልተቀበረበት መቃብር ውስጥ አኖረው ፤
54 ይህ ሁሉ የተፈጸመው በሰንበት ዋዜማ
ነበር።
55 የኢየሱስ አስከሬን ከመስቀል ወርዶ
ሲቀበር ፥ የገሊላዎቹ ሴቶች ሁኔታውን በቅ
ርብ እየተከታተሉ ይመለከቱ ነበር። 56 ከዚ
ያም ወደየቤታቸው ሄደው ፥የኢየሱስን አስ
ከሬን ለመቀባት ሽቱና ከርቤ አዘጋጁ።
ነገር ግን ዝግጅታቸውን ሳይጨርሱ የሰን
በት በዓል ስለደረሰ ፥በአይሁድ ሕግ በዚ
ዘው መሠረት ቤታቸው አርፈው ዋሉ።

ምዕራፍ 24

1 በነጋታው እሑድ ማለዳ፥ ሴቶቹ ያዘጋ
ጁትን ሽቱ ይዘው ፥ ወደ መቃብሩ ሄዱ።
2 እዚያም ሲደርሱ መቃብሩ የተዘጋበት
ድንጋይ ተንከባልሎ አገኙት። 3 መቃብሩ
ውስጥ ገብተው ቢመለከቱ የኢየሱስን አስከ
ሬን አጡት።
4 በነገሩ ተደናግጠው ሳሉ ፥ የሚያንጸባ
ርቅ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች
በድንገት አጠገባቸው ቆመው አየ። 5 ሴቶ
ቹም በፍርሃት መሬት ላይ ተደፉ። ሁለ
ቱም ሰዎች እንዲህ አሉአቸው ፤ «በሕይ
ወት ያለውን መቃብር ውስጥ ለምን ትፈል
ጉታላችሁ? 6-7 እርሱ እንደሆን እዚህ
የለም፤ ተነሥቶአል! ገሊላ ሳለ፥ 'ለኃጢአተ
ኞች አሳልፈው ይሰጡኛል፥ ይሰቅሉኛልም።
ነገር ግን በሦስተኛው ቀን ከሞት እነሣ
ለሁ' ብሎ የነገራችሁን አታስታውሱምን?»
8 ከዚያም ሴቶቹ ኢየሱስ የተናገረው
ትዝ አላቸው። 9 ከመቃብሩ ቦታ እንደተመ
ለሱም ያዩትን ለአሥራ አንዱ ደቀመዛሙር
ትና ለሌሎቹም ነገሩ። 10 ይህንንም ለሐዋር
ያት የተናገሩት ሴቶች ፤ የመግደላዊቷ ማር
ያም ፥ ዮሐና ፥ ማርያም የያዕቆብ እናትና
ሌሎችም ነበሩ። 11 ይሁን እንጂ ሐዋርያቱ
ሴቶቹ የተናገሩት ቃል ፍሬቢስ መስሎ ስለ
ታያቸው ሊያምኗቸው አልቻሉም።
12 ጴጥሮስም ፈጠን ብሎ ተነሣና ፥ የሆነ
ውን ለማየት ወደ መቃብሩ ሄደ። መቃብሩ
ውስጥ ገብቶ ቢመለከት ፥ አስከሬኑ ተጠቅል
ሎበት የነበረውን ከተልባ እግር የተሠራ
ጨርቅ ብቻ አየ። ከዚያም በሆነው ነገር
በመገረም ወደ ቤቱ ተመለሰ።
13 በዚያኑ ቀን እሑድ ፥ ከኢየሱስ ደቀመ
ዛሙርት ሁለቱ ፥ ከኢየሩሳሌም አሥራ አንድ
ኪሎ ሜትር ወጣ ብላ ወደምትገኘው ወደ
ኤማሁስ መንደር ፥ ይጓዙ ነበር። 14 እነር
ሱም ስለ ኢየሱስ ሞት እንሥተው 15 እየተ
ወያየ ሲሄዱ ፥ ኢየሱስ ራሱ አብሮአቸው
ይጓዝ ጀመር። 16 ነገር ግን ፥ ማን መሆኑን
እንዳያውቁት ተደርገው ነበር።
17 እርሱም ፥ «እንድ ብርቱ ነገር ያላሰባ
ችሁ ትመስላላችሁ። ለመሆኑ ስለ ምንድን
ነው የምትነጋገሩት?» ሲል ጠየቃቸው።
እነርሱም በፊታቸው ላይ የጎዘን መልክ እየ
ታየ ፥ ቆም አሉ። 18 ከሁለቱ አንደኛው ፥ ቀለ
ዮጳ የተባለው ፥ «ባለፈው ሳምንት በኢየሩሳ
ሌም ከተማ የተፈጸመውን አሳዛኝ ድርጊት
አልሰማሁም ልትል ነው?» አለው።
19 ኢየሱስም ፥ «ምን የሆነ ነገር አለ?»
አለ።
እነርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱለት ፥
«በናዝሬቱ ኢየሱስ ላይ የተፈጸመውን ነገር
ማለታችን ነው። እርሱ በሚሠራው ተአም
ራትና በሚናገረው ቃል ፥ በእግዚአብሔርና
በሰዎችም ፊት ፥ የከበረ ነቢይ ነበር። 20 ነገር
ግን የካህናት አለቆችና መሪዎቻችን ይዘው ፥
የሞት ፍርድ እንዲፈረድበት ሰርም መንግ
ሥት ባለሥልጣኖች አሳልፈው ሰጡት። ካስ
ፈረዱበትም በኋላ ሰቅለው ገደሉት ፥
21 እኛም ፥ እሥራኤልን ሊታደግ የሚመ
ጣው ኃያሉ መሲሕ እርሱ ነው ብለን ፥
ተስፋ አድርገን ነበር። ባለፈው ሦስት ቀን
ውስጥ ከተፈጸመው ከዚህ ሁሉ ሁኔታ
ሌላ ፥ 22-23 ከእኛው መካከል ጥቂት ሴቶች
ዛሬ ጠዋት ፥ ወደ መቃብሩ ሄደው ነበር።
ሲመለሱ ፥ 'መቃብሩ ባዶ ነው ፤ መላእክት
ተገልጸው ኢየሱስ ከሞት መነሣቱን ነገሩን'
የሚል አስገራሚ ዜና ይዘው መጡ። 24 ከእ
ኛም መካከል ጥቂቶች ፥ የነገሩን እውነተኛ
ነት ለማጣራት ወደ መቃብሩ ሄደው ነበር ፤
ነገር ግን ልክ ሴቶቹ እንዳሉት የኢየሱስን
አስከሬን ካረፈበት ቦታ አላገኙም።»
25 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፥ «ነቢያት
በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የተናገሩትን
ለምን ማመን ያቅታችኋል? 26 ክርስቶስስ
ወደ ክብሩ ከመግባቱ አስቀድሞ ፥ ይህንን
ሁሉ መከራ እንደሚቀበል ፥ በቅድሚያ በግ
ልጽ ነቢያት ተናግረውት የለምን?»
27 ከዚህ በኋላ ከሙሴ መጻሕፍት ጀምሮ
በነቢያትና በሌሎቹም ቅዱሳት መጻሕፍት
ውስጥ ስለ እርሱ የተጻፈውን እየጠቀሰ አስ
ረዳቸው።
28 በዚህን ጊዜ ኤማሁስ መንደር
ደረሱ። ኢየሱስ መንደሩን አልፎ የሚ
ሄድ መሆኑን ሲረዱ ፥ 29 ቀኑ በመምሸቱ
ምክንያት አብሮአቸው እንዲያድር ጠየ
ቁት። እርሱም በአሳባቸው ተስማምቶ
ከእነርሱ ጋር ወደ ቤት ገባ። 30 አብረው
እራት ሊበሉ ሲሉ ፥ ዋቢኛ አንሥቶ የምስ
ጋና ጸሎት ካደረሰ በኋላ ቆርሶ ሰጣቸው።
31 ወዲያውም ዓይናቸው ተከፍቶ ኢየሱስ
መሆኑን አስተዋሉ። እርሱም ወዲያውኑ
ከዓይናቸው ተሰወረ።
32 እርስ በእርሳቸውም ፥ «በመንገድ ላይ
ስንጓዝ ሳለን ፥ ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ሲያስረ
ዳን ልባችን ሲነካ ይሰማን ነበር» ተባባሉ።
33-34 በዚያችው ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየ
ሩሳሌም ተመለሱ። ኢየሩሳሌም እገደ

ሱም፥ አሥራ አንዱ ደቀመዛሙርትና የቀሩ
ትም የኢየሱስ ተከታዮች ተሰብስበው፥
«በእርግጥ ጌታ ተነሥቶአል! ለጴጥሮስም
ታይቷል» እያሉ ሲነጋገሩ አገኙአቸው።
35 ሁለቱም፥ ወደ ኤማሁስ መንደር በመ
ጓዝ ላይ ሳሉ፥ በመንገድ ላይ ያጋጠማቸው
ንና ቤት ከገቡም በኋላ እንጀራ ቆርሶ ሲሰ
ጣቸው፥ እንዴት እንዳወቁት በዝርዝር አወ
ሩላቸው። 36 ይህንንም በመነጋገር ላይ ሳሉ
ጌታ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ፥
«ሰላም ለእናንተ ይሁን!» አላቸው።
37 ሁሉም ምትሀት የሚያዩ መስሏቸው ደነ
ገጡ። 38 ኢየሱስም፥ «ለምን ትፈራላችሁ?
ስለምንስ እኔ መሆኔን ትጠራጠራላችሁ?
39 እጆቼንና እግሮቼን እዩና በእርግጥ እኔ
ራሴ መሆኔን አረጋግጡ። ተመልከቱ፤ በእጃ
ችሁም ዳስሱኝ! ምክንያቱም ምትሀት
እንደ እኔ ሥጋና አጥንት የለውም» አላ
ቸው። 40 ይህንን ከነገራቸው በኋላ እጆቼ
ንና እግሮቼን አሳያቸው። 41 እነርሱ ግን
ደስታና ጥርጣሬ ተቀላቅሎ ለማመን እንዳ
ልቻሉ ባስተዋለ ጊዜ፥ «ለመሆኑ የሚበላ
ነገር አላችሁን?» ሲል ጠየቃቸው። 42 እነ
ርሱም ትንሽ የተጠበሰ ዓሣና ወለላ ማር
ሰጡት። 43 እርሱም እያዩት በላ።
44 ከዚህ በኋላ እንዲህ አላቸው፡ «ከዚህ
በፊት አብሬአችሁ ሳለሁ፥ 'በሙሴና በነቢ
ያት እንዲሁም በመዝሙር መጻሕፍት ስለ
እኔ የተጻፈው መፈጸም አለበት' ብዬ ነግሬ
አችሁ እንደነበር አታስታውሱምን?»
45 ከዚያም የቅዱሳት መጻሕፍትን ምሥ
ጢር ማስተዋል እንዲችሉ፥ አእምሮአቸውን
ከፈተላቸው። 46 እንዲህም አላቸው፥
«እምን፥ ክርስቶስ መከራ እንደሚቀበልና
በሦስተኛውም ቀን ከሞት እንደሚነሣ ተጽ
ፎአል። 47 በስሙም ንስሐ የሚገቡ የኃጢ
አት ይቅርታ እንደሚያገኙና፥ ይህም የደኅን
ነት መልእክት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በዓ
ለም ሁሉ መሰበክ እንዳለበት ተነግሮአል።
48 እናንተም ለዚህ ሁሉ ምስክሮች ናችሁ።
49 እኔም፥ አባቴ ሊሰጣችሁ ተስፋ የገባላች
ሁን መንፈስ ቅዱስን እልክላችኋለሁ። ስለ
ዚህ ይህንን እስከደርግና ኃይልን ከላይ እስ
ክትቀበሉ ድረስ፥ ከኢየሩሳሌም ከተማ አት
ውጡ።»
50 ከዚህ በኋላ ከኢየሩሳሌም ወደ ቢታ
ንያ ወሰዳቸው። እጆቹንም አንሥቶ ባረካ
ቸው። 51 እየባረካቸውም ሳለ እያዩት ወደ
ሰማይ ዐረገ። 52 እነርሱም ሰገዱለት። በደስ
ታም ተሞልተው ወደ ኢየሩሳሌም ተመ
ለሱ። 53 ዘወትር በቤተ መቅደስ እየተገኙ
እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ነበር።

ዮሐንስ የጻፈው
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የምሥራች ቃል

መግቢያ

ዮሐንስ ከመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ደቀመዛሙርት አንዱ ነው። ወንጌሉ፥ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ለሰው ልጆች ደኅንነት ሲል፥ ሰው የሆነ እውነተኛ አምላክ መሆኑን ብዙ ማስረጃዎች
በማቅረብ ያረጋግጣል። እግዚአብሔር ወሰን በሌለው ፍቅሩ በልጁ እንደተገለጠ የምናገ
ኘው በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ነው። የወንጌሉ መሠረተ አሳብ በክርስቶስ ማመን ሲሆን፥
ክርስቶስን በማመን የሚገኘውንም ዘላለማዊ ሕይወት በጉልህ ያስረዳል።

ምዕራፍ 1

1-2 ማንኛውም ነገር ሕልውና ከማግኘቱ
በፊት ቃል ነበረ፥ ይህም ቃል–የእግዚአብ
ሔር ልጅ–ከአብ ጋር ነበረ፥ እርሱ ራሱም
እግዚአብሔር ነበረ። ከጥንት ከመጀመሪያ
ውም ከእግዚአብሔር አብ ጋር ነበረ።
3 ሁሉም ነገር በእርሱ ተፈጠረ። ከተፈጠ
ሩት ነገሮች ውስጥ ያለ እርሱ የተፈጠረ
ምንም ነገር የለም። 4-5 ፍጥረት ሁሉ
ሕያው የሆነው በእርሱ ሕይወት ነው፥ ከእ
ርሱ የተገኘች ሕይወትም፥ ለሰው ልጅ ሁሉ
የምታበራ ብርሃን ናት። ይህችም በጨለማ
ውስጥ የምታበራ ብርሃን፥ ምንም ዓይነት

የጨለማ ኃይል አያሸንፋትም።

6 ዮሐንስ የሚባል ሰው ከእግዚአብሔር
ተልኮ መጣ፤ 7 አመጣጡም ቃል–የእግዚአ
ብሔር ልጅ–እውነተኛ ብርሃን መሆኑን
ሰዎች እንዲያምኑ ለመመስከር ነበር።
8 ዮሐንስም ስለ ብርሃን ለመመስከር የመጣ
እንጂ ፥ እርሱ ራሱ ብርሃን አልነበረም።
9 በምድር ላይ ለሚገኙ ሰዎች ሁሉ የሚያበ
ራው፥ እውነተኛው ብርሃን፥ እየመጣ ነበር።
10 በዓለም ውስጥ ነበረ። ምንም እንኳን
ዓለምን የፈጠረው እርሱ ቢሆንም ዓለም
አላወቀውም። 11 የእርሱ ፍጥረት ወደሆነው
ወደዚህ ዓለም መጣ። ነገር ግን በሥጋ የገዛ
ወገኖቹ በሆኑት በአይሁድ ዘንድ እንኳን ፥
ተቀባይነት አላገኘም። 12 ለተቀበሉት ፥ ማለ
ትም በስሙ ለሚያምኑት ሁሉ ግን፥ የእግዚ
አብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጣ
ቸው። 13 ይህም ልጅነት ከእግዚአብሔር
የተገኘ እንጂ ፥ በሰው ፈቃድ የተከናወነ ፥
በዘር ፥ በሩካቤ የተገኘ የሥጋ ልደት አይደ
ለም።

14 ቃልም ሥጋ ሆነ፥ በእኛም መካከል
ኖረ። የአብ አንድ ልጅ በመሆኑም ጸጋና
እውነትን ተሞልቶ የተገለጠውን የአንድያ
ልጅ ክብሩን አየን። 15 ዮሐንስም፥ «ከእኔ
በኋላ የሚመጣው ፥ ከእኔ እጅግ ይበልጣል፤
እርሱ ከእኔ በፊት የነበረ ነውና' ያልኳችሁ
ይህ ነው» ብሎ ስለ እርሱ መሰከረ። 16 ከተ
ትረፈረፈው ሙላቱ እኛ ሁላችን በበረከት
ላይ በረከትን ተቀበልን። 17 የአሪት ሕግ
በሙሴ አማካይነት የተሰጠ ሲሆን ፥ ጸጋና
እውነት ግን የመጣልን ፥ በኢየሱስ ክርስቶስ
አማካይነት ነው። 18 እግዚአብሔርን
መቼም ቢሆን ያየው ሰው የለም። ነገር
ግን ፥ ከአብ ጋር ፍጹም አንድነት ያለው
አንድ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ፥ መጥቶ ለዓ
ለም ገለጠው።

19 አይሁድ ፥ ካህናትንና ሌዋውያንን ከኢ
የሩሳሌም ወደ ዮሐንስ ልከው ፥ «ይመጣል
የሚባለው መሲሕ፤ አንተ ነህን?» ሲሉ ጠየ
ቁት።

20 ዮሐንስም ፥ «እኔ 'ይመጣል' ተብሎ
የሚጠበቀው መሲሕ አይደለሁም» ሲል
ሳያወላውል መለሰላቸው።

21 እነርሱም ፥ «ታዲያ አንተ ማን ነህ?
ኤልያስ ነህ?» አሉት። እርሱም ፥ «እኔ
ኤልያስ አይደለሁም» አላቸው። መልእክተ
ኞቹም እንደገና ፥ «ነቢዩ ነህን?» ሲሉ
መልሰው ጠየቁት። ዮሐንስም ፥ «አይደለ
ሁም» አላቸው።

22 እነርሱም ፥ «ታዲያ ማን ነው ብለን
ለላኩን ሰዎች እንንገር?» አሉት። 23 ዮሐን
ስም ፥ «'ጌታ የሚያልፍባቸውን መንገዶች
አስተካክሉ' እያለ በበረሃ የሚጮኽ ሰው
ድምፅ፥ ተብሎ በነቢዩ ኢሳይያስ የተነገረለት
ሰው ነኝ» አላቸው።

24 መልእክተኞቹም ከፈሪሳውያን ዘንድ
ተልከው የመጡ ነበሩ። 25 እነርሱም ፥
«አንተ ክርስቶስ ፥ ወይም ኤልያስ ፥ ወይም
ነቢዩ ካልሆንክ ለምን ታጠምቃለህ?»
ብለው ጠየቁት። 26-27 ዮሐንስም ፥ «እኔ
በውኃ አጠምቃለሁ። ነገር ግን እናንተ የማ
ታውቁት ፥ በመካከላችሁ ቆምአል። ከእኔ
በኋላ የሚመጣውና የጫማውን ክር እንኳን
መፍታት የማይገባኝ እርሱ ነው» አላቸው።

28 ይህ ሁሉ የሆነው ፥ ዮሐንስ ያጠምቅ
በነበረበት በዮርዳኖስ ማዶ በምትገኘው
ቢታንያ በምትባለው መንደር ነበር።

29 በማግስቱም ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ
እርሱ ሲመጣ አይቶ ፥ «የዓለምን ኃጢአት
የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ያውላ
ችሁ!» አለ። ቀጥሎም ፥ 30 «ከዚህ ቀደም ፥
'ከእኔ በኋላ ይመጣል፤ እርሱ ከእኔ በፊት
የነበረ ስለሆነ ከእኔም ይበልጣል' ብዬ የነገ
ርኳችሁ እርሱ ነው። 31 እኔ ራሴ እንኳ አላ
ወቅሁትም ነበር። ነገር ግን በውኃ እያጠ
መቅሁ የመጣሁት እርሱን የእሥራኤል
ሕዝብ እንዲያውቀው ለማድረግ ነው» አላ
ቸው።

32 ከዚያም ዮሐንስ ፥ መንፈስ ቅዱስ በር
ግብ አምሳል ከሰማይ ወርዶ በኢየሱስ ላይ
ሲያርፍበት ማየቱን ለሕዝቡ እንዲህ ሲል
ተናገረ።

33 «ከዚያ በፊት እርሱ ማን መሆኑን
አላውቅም ነበር። ነገር ግን በውኃ እንዳጠ
ምቅ የላከኝ እግዚአብሔር ፥ 'መንፈስ ቅዱስ
ከሰማይ ወርዶ ሲያርፍበት የምታየው ፥ ሰም
ችን በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅቸው
እርሱ ነው' ብሎ ነገረኝ። 34 እኔም ይህ
ሁሉ ሲሆን በዓይኔ ስላየሁ ፥ እርሱ የእግዚአ
ብሔር ልጅ መሆኑን እመሰክራለሁ።»

35-36 በማግስቱም ዮሐንስ ከሁለት ደቀ
መዛሙርቱ ጋር ቆሞ ሳለ ፥ ኢየሱስ በአጠገባ
ቸው ሲያልፍ አይቶ ፥ «የእግዚአብሔር በግ
ያውላችሁ» ብሎ ነገራቸው።

37 ሁለቱ ደቀመዛሙርትም ዮሐንስ የተ
ናገረውን ከሰሙ በኋላ ፥ ኢየሱስን ተከትለ
ውት ሄዱ። 38 ኢየሱስም ወደ ኋላው ዘወር
ሲል ሁለቱ ደቀመዛሙርት እንደተከተ
ሉት አይቶ ፥ «ምን ትፈልጋላችሁ?» ሲሉ

ጠየቃቸው።
እነርሱም ፥ «መምህር ሆይ ፥ የት ነው
የምትኖረው?» ብለው ጠየቁት። 39 እር
ሱም ፥ «የምኖርበትን ሥፍራ ኑና እዩ» አላ
ቸው ፡ እነርሱም ተከትለውት ሄደው የሚኖ
ርበትን ሥፍራ አዩ ፡ እዚያም እስከ አሥር
ሰዓት ድረስ አብረውት ቆዩ ፡
40 ዮሐንስ የተናገረውን ሰምተው ከተከ
ተሉት ሁለት ሰዎች አንዱ ፥ የስምዖን ጴጥ
ሮስ ወንድም እንድርያስ ነበር ፡
41 እንድርያስም ወዲያውኑ ወደ ወን
ድሙ ወደ ስምዖን ሄዶ ፥ «መሲሑን አገኘ
ነው!» ሲል ነገረው ፡ 42 ከዚያም ወደ ኢየ
ሱስ ይዞት መጣ ፡
ኢየሱስም ስምዖንን ትኩር ብሎ አየ
ውና ፥ «አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ ፡
ከዛሬ ጀምሮ ግን ፥ 'ኬፋ' ትባላለህ»
አለው ፡ (ይኸውም በግሪክ ጴጥሮስ ሲሆን ፥
ትርጓሜውም ዓለት ማለት ነው)።
43 በማግስቱም ኢየሱስ ወደ ገሊላ
ሊሄድ ተነሣ ፡ ፊልጵስንም አገኘውና ፥
«ተከተለኝ» አለው ፡ 44 ፊልጵስ እንደ እንድ
ርያስና እንደ ጴጥሮስ የቤተ ሳይዳ ከተማ
ነዋሪ ነበር ፡
45 ፊልጵስም ናትናኤልን አገኘውና ፥
«ሙሴ በሕግ መጽሐፍ የጻፈለትን ፥ ነቢያ
ትም ትንቢት የተናገሩለትን መሲሕ ፥ አገኘ
ነው! እርሱም የዮሴፍ ልጅ የናዝሬቱ ኢየ
ሱስ ነው» ሲል ነገረው ፡
46 ናትናኤልም ፥ «አይሄሄ! ከቶ ከናዝ
ሬት መልካም ነገር ሊወጣ? እንጃ አይመስ
ለኝም!» አለ ፡
ፊልጵስም ፥ «ካላመንክ ናና እይ!» ሲል
መለሰለት ፡
47 ከዚያም ናትናኤልና ፊልጵስ ተያይ
ዘው ወደ ኢየሱስ ሄዱ ፡ ኢየሱስም ናትና
ኤል ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ፥ «ምንም
ተንኰል የሌለበት እውነተኛ እሥራኤላዊ
ይኸውላቸው» አለ ፡
48 ናትናኤልም ፥ «እንዴት ልታውቀኝ
ቻልክ?» አለው በመገረም ፡
ኢየሱስም ፥ «ፊልጵስ ሳይጠራህ ከበለስ
ዛፍ ሥር ተቀምጠህ ሳለ ፥ አይቼህ ነበር»
አለው ፡
49 ናትናኤልም ፥ ልቡ ተነክቶ ፥ «መም
ህር ሆይ ፥ በእውነት አንተ የእግዚአብሔር
ልጅ ነህ ፤ በእውነት አንተ የእሥራኤል
ንጉሥ ነህ» ሲል ተናገረ ፡
50 ኢየሱስም ፥ «ከበለስ ዛፍ ሥር ተቀም
ጠህ አይቼሃለሁ ስላልኩህ ብቻ አመንክ?
ገና ምኑን አይተህ? ከዚህ የበለጠ ብዙ
ነገር ታያለህ» ፡ 51 በእውነት እነግራችኋለሁ ፤
ሰማይ ተከፍቶ የእግዚአብሔር መላእክት
በሰው ልጅ ላይ ፥ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላ
ችሁ» አላቸው ፡

ምዕራፍ 2

1-2 ከሁለት ቀን በኋላ በገሊላ አውራጃ
በምትገኝ ቃና በተባለች መንደር ሠርግ ስለ
ነበር ፥ የኢየሱስ እናት ማርያም በዚያ ነበ
ረች ፡ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱም ተጠር
ተው ሄደው ነበር ፡ 3 የተዘጋጀው የወይን
ጠጅ በግብዣው መካከል ቅቡጭ ብሎ በማ
ለቁ ፥ የኢየሱስ እናት ፥ «ኧረ ምን ይሻላል?
ሳያስቡት የወይን ጠጅ አልቆባቸዋል!» አለ
ችው ፡
4 ኢየሱስም ፥ «እናቴ ሆይ ፥ ታዲያ ምን
ላድርግ? ጊዜዬ እንደሆነ ገና አልደረሰም»
አላት ፡
5 ማርያም ግን አገልጋዮቹን ፥ «እርሱ
የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ» አለቻቸው ፡
6 በአይሁድ ወግ እንደተለመደው ለመታ
ጠብ ሥርዓት የሚያገለግል ውኃ የሚቀርብ
ባቸው ፥ ከድንጋይ የተሠሩ ስድስት ጋኖች
ተደርድረው ነበር ፡ ጋኖቹም እያንዳንዳ
ቸው ሁለት-ሁለት ፤ አስበለዚያም
ሦስት-ሦስት ፤ እንስራ ውኃ የሚይዙ ነበሩ ፡
7-8 ኢየሱስም አገልጋዮቹን ጠርቶ ፥ «ስድስ
ቱንም ጋኖች ውኃ ሙሉአቸው» አላቸው ፡
እነርሱም እንደ ታዘዙት ፥ ጋኖቹን ከአፍ
እስከ ገደፋቸው ድረስ ውኃ ጢም አድር
ገው ሞሉአቸው ፡ ኢየሱስም ፥ «ከባዩ ቀድ
ታችሁ ለግብዣው ዋና ኃላፊ ስጡት» አላ
ቸው ፡ እንደ ታዘዙትም ቀድተው ሰጡት ፡
9 የግብዣው ዋና ኃላፊም ወደ ወይን
ጠጅ የተለወጠውን ውኃ በቀመሰ ጊዜ ፥
ከየት እንደ መጣ አላወቀም ነበር ፡ ይህን
የሚያውቁት አገልጋዮቹ ብቻ ነበሩ ፡ የግብ
ዣው ዋና ኃላፊም ሙሽራውን ጠርቶ ፥
10 «በመሠረቱ ደጋሾች ለእንግዶቻቸው ፥
በመጀመሪያ ማለፊያውን የወይን ጠጅ ያቀ
ርቡና ሞቅታና ጨዋታ ሲደራ ፥ 'መቼም
አጣጥመው ልዩነቱን አያውቁትም' ብለው
መናኛውን በኋላ ያቀርቡላቸዋል ፡ አንተ
ግን ይህን የመሰለ 'ድገሙኝ ድገሙኝ' የሚ
ያሰኝ ፥ ተጠጥቶ የማይጠገብ ወይን ጠጅ እስ
ካሁን የት አቆይተህ ነው ፥ አሁን እንዲቀ
ርብ ያደረግኸው?» አለው ፡
11 ይህም በገሊላ አገር ቃና በተባለች
መንደር ውስጥ የተደረገው ተአምር ኢየሱስ

ካደረጋቸው ተአምራት ውስጥ የመጀመሪ
ያው ነበር። በዚያችም ዕለት ኢየሱስ ውኃ
ውን የወይን ጠጅ በማድረጉ አምላካዊ ክብ
ሩን ስለገለጠ፥ እንደሚመጣ ትንቢቱ የተነገ
ረለት መሲሕ እርሱ መሆኑን ደቀመዛሙ
ርቱ አመኑ።
12 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከእናቱና ከወንድ
ሞቹ፥ ከደቀመዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርና
ሆም ሄዶ በዚያ ጥቂት ቀናት ሰነበተ።
13 የአይሁድ የፋሲካ በዓል በደረሰ ጊዜ፥
ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 14 ወደ
ቤተ መቅደስ በገባም ጊዜ ፥ ለመሥዋዕት
የሚቀርቡ በሬዎች ፥ በጎችና ርግቦች የሚ
ሸጡ ነጋዴዎችና፥ የምንዛሪ ትርፍ ገበያ የደ
ራላቸው ባለመደብሮች ፥ ገንዘብ ደርድረው
አየ። 15 ወዲያውም የገመድ ጅራፍ ጐን
ጉኖ ነጋዴዎቹን ከበሬዎቻቸውና ፥ ከበጎች
ቸው ጋር እየነዳ ከቤተ መቅደስ አስወጣ
ቸው። የምንዛሪ ገንዘብ የተደረደረባቸው
ንም ጠረጴዛዎች ገለባብጦ ገንዘባቸውን በታ
ተነው። 16 ወደ ርግብ ሻጮቹም ዞር ብሎ፥
«እነዚህን ነገሮች ሁሉ ቶሎ ብላችሁ ከዚህ
አውጡ። ያባቴን ቤት የመሸጫና የመለ
ወጫ ቦታ አታድርጉት» አላቸው።
17 ደቀመዛሙርቱም ይህንን ሲያዩ ፥
«ስለ ቤትህ ያደረብኝ ቅናት እንደ እሳት
አቃጠለኝ» ተብሎ በመጻሕፍት የተጻፈው
ቃል ትዝ አላቸው።
18 አይሁድ ኢየሱስን ፥ «ለመሆኑ ይህን
እንድታደርግ ለአንተ ሥልጣን የሰጠህ
ማነው? ሥልጣን አለኝ የምትል ከሆነም
ተአምር ሠርተህ አሳየን» አሉት።
19 ኢየሱስም ፥ «መልካም ብላችኋል።
የማሳያችሁ ተአምር ይህ ነው። ይህን ቤተ
መቅደስ አፍርሱት ፥ እኔም በሦስት ቀን
ውስጥ መልሼ አነሣዋለሁ» አላቸው።
20 እነርሱም ፥ «በሦስት ቀን ውስጥ
መልሼ አነሣዋለሁ አልክ? እንዴት እን
ዴት ተደርጎ እባክህ? ይህን ቤተ መቅደስ
ሠርቶ ለመጨረስ የአርባ ስድስት ዓመት
ጊዜ ፈጅቷል። አንተ ግን በሦስት ቀን
ውስጥ መልሼ አነሣዋለሁ ትላለህ» አሉት
በማፈዝና ነገሩን በማቃለል። 21 ኢየሱስ
ግን የቤተ መቅደስን ነገር እዚህ ላይ ያነ
ሣው ፥ ስለ ራሱ ሰውነት በማውሳት እንጂ ፥
እውነትም በእጅ ስለተሠራው ቤተ መቅደስ
አልነበረም። 22 ደቀመዛሙርቱም ፥ ጌታ
ይህን ሲናገር ምን ማለቱ እንደሆን ያን ጊዜ
አልገባቸውም ነበር። ምን ማለቱ መሆኑን
የተገነዘቡት እርሱ ከሞት ከተነሣ በኋላ
ነበር። በተጨማሪም ስለ ራሱም ከመጻሕ
ፍት እየጠቀሰ የነገራቸው ሁሉ እውነት
መሆኑንም የተገነዘቡት በዚያን ጊዜ ነበር።
23 በኢየሩሳሌም በነበረበት በዚያኑ በፋ
ሲካ በዓል ሰሞን፥ ብዙ ሰዎች ኢየሱስ ያደረ
ጋቸውን ተአምራት በማየት ፥ እርሱ አስቀ
ድሞ በተነገረው ትንቢት መሠረት የመ
ጣው መሲሕ መሆኑን አመኑ። 24 ኢየሱስ
ግን የሰዎችን ማንነት ከሥር ከመሠረቱ አሳ
ምሮ የሚያውቅ በመሆኑ አልተማመናቸ
ውም ነበር። 25 ልብ ያለበውን ኩላሊት
ያመላለሰውን ሁሉ የሚያውቅ በመሆኑም ፥
ስለሰው ማንነት ማንም እንዲነግረው አላስፈ
ለገውም።

ምዕራፍ 3

1 ከፈሪሳውያን ወገን ኒቆዲሞስ የሚባል
አንድ የታወቀ የአይሁድ መማክርት አባል
የሆነ ሰው ነበረ። 2 ይህ ሰው በሌሊት ወደ
ኢየሱስ መጥቶ ፥ «መምህር ሆይ ፥ ከእግዚአ
ብሔር ተልከህ የመጣህ መምህር እንደሆ
ንህ እናውቃለን። ይህንንም ለማረጋገጥ የም
ታደርጋቸውን ተአምራት መመልከቱ ብቻ
በቂ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ከእ
ርሱ ጋር ካልሆነ በቀር እንዚህን አንተ የም
ታደርጋቸውን ተአምራቶች ማንም ሊሠራ
አይችልም» አለው።
3 ኢየሱስም ፥ «እውነቱን ልንገርህ፥ አንድ
ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብ
ሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም»
አለው።
4 ኒቆዲሞስም ፥ «ይህ ነገር እንዴት
ሊሆን ይችላል? አንድ ሰው ከሸመገለ
በኋላ ፥ ወደ እናቱ ማኅፀን ተመልሶ እንደገና
ሊወለድ ይችላል ማለት ነው?» አለው።
5 ኢየሱስም ፥ «እውነቱን እነግርሃለሁ።
በሥጋ መወለድ ብቻ በቂ አይደለም። አንድ
ሰው ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ ካልተወለደ
በቀር ፥ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ
አይችልም። 6 አንድ ሰው በሥጋ ከወላጆቹ
እንደሚወለድ ሁሉ ፥ በመንፈሱም ዳግመኛ
ከመንፈስ ቅዱስ ይወለዳል። 7 ስለዚህ ፥ 'ዳግ
መኛ መወለድ ያስፈልግሃል' በማለቴ ልት
ደነቅ አይገባም። 8 ነፋስ ወደፈለገው አቅ
ጣጫ ይነፍሳል። የነፋስን ድምፅ መስማቱን
ትሰማለህ ፥ ከወዴት እንደሚመጣ ፥ የሚነፍስ
በትም አቅጣጫ ወዴት እንደሆነ ግን ፥ አታ
ውቅም። ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን ሕይ
ወት በተቀበለም ሰው የሚሆነው ይህ
ነው።»

9ኒቆዲሞስም ፥ «ይህ እንዴት አድርጎ
ይሆናል?» አለው።
10ኢየሱስም ፥ «አንተ ባገር የታወቅህ
የሙሴ ሕግ መምህር ሆነህ እንዴት የምናገ
ረው አይገባህም? 11የማውቀውን እናገራ
ለሁ። ስላየሁትም ነገር እመሰክራለሁ።
ይህም እውነት ነው። እናንተ ግን ምስክርነ
ቴን አትቀበሉትም። 12ምድራዊ ስለሆኑ
ነገሮች ስነግርህ ልታምን ካልቻልክ ፥ ሰማ
ያዊ ስለሆኑ ነገሮች ብነግርህ እንዴት ልታ
ምን ትችላለህ? 13ከሰማይ ከወረደው ከሰው
ልጅ በቀር ፥ ወደ ሰማይ ተመልሶ የወጣ
ማንም የለም። 14-15ሙሴ በበረሃ፥ከናስ የተ
ሠራ እባብ፥እንጨት ላይ እንደ ሰቀለ ሁሉ ፥
የሚያምንበት ሁሉ የዘላለምን ሕይወት
ያገኝ ዘንድ የሰውም ልጅ እንደዚሁ መሰ
ቀል ይኖርበታል። 16በእርሱ የሚያምን
ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ
እንዳይጠፋ ፥ እግዚአብሔር ዓለምን እንዲሁ
በነፃ በመውደዱ ፥ አንድ ልጁን ለሰዎች
ሁሉ ቤዛ አድርጎ ሰጠ። 17ስለዚህ ፥ እግዚአ
ብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም የላከው ፥
ሰዎችን ሁሉ በልጁ አማካይነት ሊያድና
ቸው እንጂ ፥ ሊፈርድባቸው አይደለም።
18«በልጁ የሚያምን አይፈረድበትም።
በልጁ የማያምን ግን ፥ በአንዱ በእግዚአብ
ሔር ልጅ ስላላመነ አሁኑኑ ተፈርዶበታል።
19ፍርዱም እንደሚከተለው ነው። ብርሃን
ወደ ዓለም መጣ ፤ በዓለም የሚኖሩ ሰዎች
ግን ሥራቸው ክፉ ስለሆነ ፥ እግዚአብሔር
ከላከላቸው ብርሃን ይልቅ ፥ ጨለማን ወደዱ።
20ክፉ ነገርን የሚያደርጉ ሁሉ ብርሃንን
አይወዱም። ክፉ ሥራቸው እንዳይገለጥም
ወደ ብርሃን አይጠጉም። 21በእውነትና በን
ጽሕና የሚኖር ሰው ግን ፥ የሠራው ሥራ
ሁሉ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ የተደረገ
መሆኑ በግልጽ እንዲታይ ወደ ብርሃን ይመ
ጣል» አለው።
22ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ
ጋር ወደ ይሁዳ ምድር ሄደ። በዚያም እያ
ጠመቀ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ለጥቂት ጊዜ
ቆየ።
23-24በዚያን ጊዜ መጥምቁ ዮሐንስ አል
ታሠረም ነበር። በሳሌም አጠገብ በሚገኘው
ሄኖን በተባለው ሥፍራም በቂ ውኃ ስለነ
በር ፥ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ እየመጡ ይጠ
መቁ ነበር። 25በዚያን ጊዜም በዮሐንስ
ደቀመዛሙርትና በአይሁድ መካከል ፥ ስለ
አይሁድ የመንጻት ሥርዓት ክርክር ተፈ
ጠረ። 26ተከራካሪ ወገኖችም ተያይዘው
ወደ ዮሐንስ መጡና ፥ «መምህር ሆይ ፥ ከዮ
ርዳኖስ ወንዝ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረውና
አንተም ስለ እርሱ የመሰከርከለት ሰው
ይኸው ያጠምቃል። ሰዎችም በሙሉ ተገል
ብጠው ወደ እርሱ በመጓዝ ላይ ናቸው ፤
ታዲያ አንተ ስለዚህ ነገር ምን ታስባለህ?»
ሲሉ ጠየቁት።
27ዮሐንስም መልሶ ፥ «ማንም ከእግዚአ
ብሔር ካልተሰጠው በቀር ምንም ነገር ሊያ
ደርግ አይችልም። 28ከዚህ ቀደም ፥ ከክርስ
ቶስ በፊት የተላክሁ መልእክተኛ ነኝ እንጂ
እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብዬ መናገሬን
ሁላችሁም ታስታውሳላችሁ። 29ሙሽራይቱ
የሙሽራው የብቻው ናት። ሚዜው ከሙሽ
ራው ጎን ቆሞ ድምፁን ሲሰማ ደስ ይለ
ዋል። እኔም ፥ የሙሽራው ሚዜ ከሚሰማው
ደስታ በላይ ፥ ከልብ ደስ ይለኛል ፤ ይህም ደስ
ታዬ አሁን ፍጻሜ አግኝቷል። 30አዎ ፥
እርሱ ከፍ ከፍ ፥ እኔ ግን ዝቅ ዝቅ ልል ይገ
ባልና።
31«እርሱ ከላይ የመጣ ስለሆነ ከማናች
ንም የላቀ ነው። እኔ ግን ምድራዊ ስለሆ
ንኩ እውቀቴም የዚያኑ ያህል የተወሰነ
ነው። ከሰማይ የመጣ ከሁሉ ይበልጣልና።
32እርሱ ስላየውና ስለሰማውም ይመሰከ
ራል። ነገር ግን ምስክርነቴን የሚቀበል
ማንም የለም። 33የእርሱን ምስክርነት የተ
ቀበለ ሰው የእግዚአብሔርን እውነተኛነት
አረጋግጧል ማለት ነው። 34ምክንያቱም
እግዚአብሔር የላከው የሚናገረው የእግዚአ
ብሔርን ቃል ነውና። እግዚአብሔር ለእር
ሱም የመንፈሱን ሙላት አትረፍርፎ ይሰጠ
ዋል። 35እግዚአብሔር አብ ልጁን ስለሚ
ወድ ሁሉንም ነገር ሰጥቶታል። 36በልጁ
የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው።
በልጁ የማያምን ግን የዘላለም ሕይወት የለ
ውም ፤ የእግዚአብሔር ቁጣም ይወርድበ
ታል።»

ምዕራፍ 4

1-2ደቀመዛሙርት ለመሆንና ለመጠመቅ
ወደ ዮሐንስ ዘንድ ከሚሄዱት ሰዎች
ይልቅ ፥ ወደ ኢየሱስ የሚመጡት ሰዎች
ቁጥር የበለጠ ነበረ ፤ ነገሩ ጌታ አጠመቀ
ተብሎ ተወራ እንጂ ፥ ማጥመቁንስ ያጠመ
ቁት ደቀመዛሙርቱ ነበሩ። ይህንንም ፈሪሳ
ውያን መስማታቸውን ጌታ በማወቁ ፥ 3የይ
ሁዳን ምድር ትቶ ወደ ገሊላ ተመለሰ።
4-5እግረ መንገዱንም በሰማርያ በዛ
ሳ አድርጎ ማለፍ ነበረበት። ከዚያም ሲካር

ወደምትባል መንደር ደረሰ። ሲካር፥ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በርስትነት ከሰጠው ቦታ አጠገብ የምትገኝ መንደር ናት። 6 በዚያም የያዕቆብ የውኃ ጉድጓድ ነበር። ጊዜው ስድስት ሰዓት ገደማ በመሆኑ፥ኢየሱስም ከመንገዱ ርቆትና ከፀሐዩ ግለት የተነሣ ደክሞት ስለነበር፥ጉድጓዱ አጠገብ ዐረፍ አለ።

7 ወዲያውም አንዲት ሳምራዊት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች። ኢየሱስም፥ «ጠምቶኛልና እባክሽን ውኃ አጠጪኝ» አላት። 8 በዚህ ጊዜ ግን፥ ደቀመዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ወደ አቅራቢያው መንደር ሄደው ነበር። 9 ሴቲቱም አይሁድ ሳምራውያንን ይንቋቸውና ይጠየፏቸው ስለነበር ነገሩ ደንቋት፥ «አንተ አይሁዳዊ፥እኔን ሳምራዊቱን እንዴት ውኃ አጠጪኝ ትለኛለህ?» አለችው።

10 ኢየሱስም መልሶ፥ «የእግዚአብሔርን ስጦታና 'ውኃ አጠጭኝ' ብሎ የሚለምንሽ ሰው ማን መሆኑን አውቀሽስ ቢሆን ኖሮ፥ ውኃ እንዲሰጥሽ በለመንሽው፤እርሱም የሕይወት ውኃ በሰጠሽ ነበር» አላት።

11 ሴቲቱም፥ «እንደማየው በእጅህ የውኃ መቅጃ የለም። ይህ የውኃ ጉድጓድ እንደሆን በጣም ጥልቅ ነው። ታዲያ የሕይወት ውኃ የምትለውን ከየት ልታመጣው ነው? 12 ደግሞስ፥ አንተ ይህን የውኃ ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህ ማለት ነው? እርሱ ልጆቹና ከብቶቹ፥ ከጠጡት ከዚህ ውኃ የበለጠስ፥ ከየት ልታመጣ ነው?» አለችው።

13 ኢየሱስም፥ «ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል። 14 እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ግን እስከ መጨረሻው አይጠማም፤ምክንያቱም እኔ የምሰጠውን ውኃ የሚጠጣ ሰው፥ በውስጡ ያለማቋረጥ የሚፈስ የዘላለም ሕይወት ምንጭ ይፈልቃል» ሲል መለሰላት።

15 ሴቲቱም፥ «ጌታ ሆይ፥ ይህ ከሆነማ ዳግመኛ ውኃ እንዳይጠማኝና ለመቅዳትም ወደዚህ ተመላልሼ እንዳልመጣ፥ እባክህ እንዲህ ዓይነቱን ውኃ ለእኔም ስጠኝ» አለችው።

16 ኢየሱስም፥ «ይህን ካልሽ መጀመሪያ ወደ ቤትሽ ሄደሽ ባልሽን ይዘሽው ኑይ» አላት።

17 ሴቲቱም፥ «ኧረ ባል የሚባል ነገር የለኝም» አለችው።

ኢየሱስም፥ «'ባል የለኝም' ማለትሽ ትክክል ነው። 18 ምክንያቱም ቀድሞ አምስት ባሎች ነበሩሽ። አሁንም አብሮሽ የሚኖረው ደግሞ ሕጋዊ ባልሽ አይደለም» አላት።

19 ሴቲቱም መልሳ፥ «ጌታ ሆይ፥በእውነቱ አንተ ነቢይ ነህ። 20 አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤እናንተ አይሁድ ግን 'ለእግዚአብሔር መስገድ የሚገባው በኢየሩሳሌም ነው' ትላላችሁ» አለችው።

21-22 ኢየሱስም መልሶ፥ «አንቺ ሴት፥ ለአብ በዚህ ተራራ ላይም ሆነ ወይም በኢየሩሳሌም የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል። እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤እኛ ግን ለምናውቀው እንሰግዳለን፤ ደኅንነት ከአይሁድ ይመጣልና። 23 ስለዚህ በእውነት የሚሰግዱ፥ በመንፈስና በእውነት እግዚአብሔርን የሚያመልኩበት ጊዜ ይመጣል። ያም ጊዜ አሁን ነው። አብም እንዲሰግዱለትና እንዲያመልኩት የሚፈልገው እንደነዚህ ያሉትን ነው። 24 እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ስለዚህ የሚሰግዱለት ሁሉ በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ይገባል» አላት።

25 ሴቲቱም፥ «መሲሕ-ክርስቶስ-ሲመጣ ይህን ሁሉ እንደሚነግረን አውቃለሁ» አለችው።

26 ኢየሱስም፥ «አሁን የማናግርሽ እኔ፥ እርሱ መሲሕ-ክርስቶስ-ነኝ» አላት።

27 በዚህ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ከሄዱበት ተመልሰው መጡ። ኢየሱስን ከሴት ጋር ሲነጋገር በማየታቸውም ተገረሙ። ይሁን እንጂ የሚነጋገሩበትን ጉዳይ ለማወቅ ምንም ዓይነት ጥያቄ አልጠየቁም።

28 ሴቲቱም የውኃ እንስራዋን ከዚያው ትታ ወደ ከተማ ሄደች። ለመንደሩ ሰዎችም፥ 29 «ያደረግሁትን ነገር ሁሉ አንድ-በአንድ አውጥቶ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ ይህ ሰው መሲሕ-ክርስቶስ-ሳይሆን አይቀርም» አለቻቸው። 30 ሰዎቹም ተከትለዋት ጌታ ወዳለበት መጡ።

31 በዚህ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ምግብ እንዲበላ አጥብቀው ጐተጐቱት።

32 ኢየሱስ ግን መልሶ፥ «እኔ እናንተ የማታውቁት ምግብ አለኝ» አላቸው። 33 እነርሱም እርስ በርሳቸው፥ «የሚበላ ነገር ማን አምጥቶለት ይሆን?» ተባባሉ።

34 ኢየሱስም፥ «የእኔስ ምግብ የላከኝን የአብን ፈቃድ መፈጸምና የሰጠኝንም ሥራ ማከናወን ነው። 35 መከር ሊደርስ አራት ወር ይቀረዋል ትሉ የለ? እነሆ እኔ ነገሩን ልንገራችሁ፤ ዓይኖቻችሁን ገልጥ አድርጋ

ችሁ እስቲ ይህን ሁሉ የሰው ነፍስ አዝ
መራ ተመልከቱ። የማምረቻ ጊዜው አሁን
ነው። 36 ለሠራተኛ የድካሙ ዋጋ ይከፈለ
ዋል። ለዘላለም ሕይወት የሚሆን ፍሬም
ይሰበስባል። የዘራም ያጨደም አብሮ ደስ
ይለዋል። 37 'አንዱ ይዘራል፤ ሌላው ደግሞ
ያጭዳል' የተባለውም ምሳሌ እውነት
ነው። 38 እኔም ያልደከማችሁበትን እንድታ
ጭዱ ላክኋችሁ፤ ሌሎች የደከሙበትንም
ፍሬ እናንተ ሰበሰባችሁ» አላቸው።

39 በሰማርያ አገር የሚኖሩ ብዙ ሰዎ
ችም ሴቲቱ፥ «ያደረግሁትን ነገር ሁሉ ነገ
ረኝ» ብላ ከተናገረችው ምስክርነት የተነሣ
መሲሕ መሆኑን አመኑ። 40 እርሱን በዓይና
ቸው ለማየት ወደ ውኃው ጉድጓዱ የመጡ
ትም ሰዎች፥ ከእነርሱ ጋር እንዲሰነብት
ለመኑት። እርሱም አብሮአቸው ሁለት ቀን
ውሎ አደረ። 41 ትምህርቱንም ብዙ ሰዎች
ተቀብለው በእርሱ አመኑ። 42 ያመኑትም
ሰዎች ሴቲቱን፥ «አሁንስ አንቺ ስለ ነገር
ሽን ብቻ ሳይሆን፥ እኛ ራሳችን ከአፉ ሰም
ተን አምነናል። በእርግጥ እርሱ የዓለም
መድኃኒት መሆኑን ተረድተናል» አሉ።

43 ኢየሱስ በሰማርያ ሁለት ቀን ከቆየ
በኋላ ወደ ገሊላ ሄደ። 44 እርሱም ብዙ
ጊዜ እየደጋገመ፥ «ነቢይ በአገሩ አይከበ
ርም» ብሎ ይናገር ነበር። 45 ወደ ገሊላ
በደረሰም ጊዜ ገሊላውያን እጃቸውን ዘርግ
ተው በደስታ ተቀበሉት። ምክንያቱም ለፋ
ሲካ በዓል ኢየሩሳሌም ወጥተው ሳሉ ያደር
ጋቸው የነበረውን ተአምራት አይተው ነበ
ርና።

46-47 ኢየሱስም ከዚህ በፊት ውኃውን
የወይን ጠጅ ወዳደረገበት ወደ ቃና ሄደ።
በቃና ሳለም፥ ልጁ የታመመበት አንድ የመ
ንግሥት ባለሥልጣን፥ ኢየሱስ ከይሁዳ
ምድር ወደ ገሊላ መምጣቱን ሰምቶ ወደ
ቃና መጣ። አብሮት ወደ ቅፍርናሆምም
ወርዶ በሞት አፋፍ ላይ የሚገኘውን
ልጁን እንዲፈውስለት ጌታን ለመነው።

48 ኢየሱስም፥ «መቼም እናንተ ተአምር
ስሠራ ካላያችሁ አታምኑም አይደል?»
አለው።

49 ባለሥልጣኑም፥ «ጌታ ሆይ፥ እባክህን
ልጄ ከመሞቱ በፊት በነፍሱ ድረስለት»
ሲል አስተዛዝኖ ለመነው።

50 ኢየሱስም፥ «በል ሂድ አሁን፤ ልጅህ
ተፈውሶልሃል» አለው። ሰውዮውም የኢየሱ
ስን ቃል አምኖ ወደ ቤቱ ሄደ። 51 በመንገ
ድም ላይ ሳለ አገልጋዮቹ አግኝተውት፥
«ልጅህ ድኖአል፤ ደስ ይበልህ!» አሉት።
52 እርሱም፥ «ለመሆኑ በስንት ሰዓት ላይ
ዳነ?» ሲል ጠየቃቸው። አገልጋዮቹም፥
«ትኩሳቱ የለቀቀው ትናንትና በሰባት ሰዓት
ላይ ነው» ሲሉ መለሱለት። 53 እርሱም
ይህን ሲነግሩት ልጁ የዳነው ኢየሱስ፥
«ልጅህ ተፈውሷል» ብሎ በተናገረባት በዚ
ያች ሰዓት መሆኑን ተገነዘበ። እርሱና ቤተ
ሰቡም በሙሉ ኢየሱስ መሲሕ መሆኑን
አምነው ተቀበሉ።

54 ይህም፥ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ
ከተመለሰ በኋላ የሠራው ሁለተኛ ተአምር
መሆኑ ነው።

ምዕራፍ 5

1 ከዚህ በኋላ ከአይሁድ በዓላት አንዱ
የሚከበርበት ጊዜ ስለነበረ፥ ኢየሱስ ወደ
ኢየሩሳሌም ተመለሰ። 2 በኢየሩሳሌም
ከተማ ውስጥ፥ 'የበጎች በር' እየተባለ ከሚ
ጠራው ቦታ አጠገብ፥ ዙሪያውን አምስት
መጠለያዎች የተበጁለት ቤተሳይዳ የሚባል
ኩሬ ነበር። 3 በአምስቱም መጠለያዎች
ዕውሮች፥ ሽባዎች፥ ጐባጦች፥ አንካሶችና
ሌሎች ብዙ በሽተኞች ተኝተው የውኃውን
መንቀሳቀስ ይጠባበቁ ነበር። 4 አልፎ አል
ፎም የእግዚአብሔር መልአክ እየወረደ
ውኃውን ያናውጠው ነበር። መልአኩ ውኃ
ውን በሚያናውጥበት ጊዜ ወደ ኩሬው
የሚገባ የመጀመሪያው ሰው፥ ካለበት ከማና
ቸውም በሽታ ይፈወስ ነበር።

5 በዚያም ሠላሳ ስምንት ዓመት ሙሉ
የታመመ አንድ ሰው ነበር። 6 ኢየሱስም
ይህን ሰው ባየው ጊዜ በበሽታ ብዙ ጊዜ
ሲሠቃይ መኖሩን አውቆ፥ «ለመዳን ትሻ
ለህ?» ሲል ጠየቀው።

7 በሽተኛውም፥ «ጌታ ሆይ፥ እንዴት
አድርጌ። ውኃው በሚናወጥበት ጊዜ ተሸ
ክሞ ወደ ኩሬው የሚያወርደኝ ሰው ስለሌ
ለኝ፥ ሌላው ሰው ቀድሞኝ ይገባል። መቼም
ተስፋ አልቆርጥ ብዬ እዚሁ እጠባበቃለሁ»
ሲል መለሰለት።

8 ኢየሱስም፥ «ተነሥና ምንጣፍህን ጠቅ
ልለህ ወደ ቤትህ ሂድ» አለው።

9 በሽተኛውም ወዲያውኑ ዳነ። ተነሥ
ቶም ምንጣፉን ጠቅልሎ ወደ ቤቱ መሄድ
ጀመረ። ኢየሱስ ይህንን ተአምር ያደረገው
በሰንበት ዕለት ነበር። 10 አይሁድም የተፈወ
ሰውን ሰው፥ «ባሰንበት ቀን ሥራ እንደማይ
ሠራ እያወቅህ፥ እንዴት ምንጣፍህን ተሸክ
መህ ትሄዳለህ?» አሉት።

11 ሰውየውም መልሶ ፥ «ከበሽታዬ የፈወ
ለኝ ሰው ነው ፥ ‘ምንጣፍህን ተሸክመህ
ሂድ’ ያለኝ» አላቸው።
12 እነርሱም ፥ «ለመሆኑ ይህን እንድታደ
ርግ የነገረህ ሰው ማን ይባላል?» በማለት
ዳግመኛ ጠየቁት። 13 ከዚያም ብዙ ሰዎች
ስለነበሩና ኢየሱስም ከሰዎቹ ጋር በመደባ
ለቁ ፥ የፈወሰው ማን መሆኑን ለማሳየት አል
ቻለም።
14 በኋላም ኢየሱስ ይህን ሰው በቤተ
መቅደስ አግኝቶ ፥ «ይኸው አሁን ከበሽታህ
ድነሃል። ከዚህ የባሰ ክፉ ነገር እንዳይደርስ
ብህ ዳግመኛ ኃጢአት እንዳትሠራ» ሲል
አስጠነቀቀው።
15 ሰውየውም ወደ አይሁድ ዘንድ ሄዶ ፥
ከበሽታው የፈወሰው ኢየሱስ መሆኑን ነገራ
ቸው። 16 እነርሱም ፥ «በሰንበት ቀን በሽ
ተኛ ፈውሷል ፤ ሰንበት ሻሪ ነው» እያሉ በየ
ደረሱበት ያሳጡት ጀመር።
17 ኢየሱስም መልሶ ፥ «አሁን ታዲያ
ምን አድርግ ነው የምትሉኝ። አባቴ ምን
ጊዜም መልካም ሥራ እንደሚሠራ ታውቃ
ላችሁ። እኔም እንደ እርሱ መልካም ሥራ
ሠራሁ እንጂ ፥ ሌላ ምን ክፉ ሥራ
ሠራሁ?» አላቸው። 18 አይሁድም ኢየሱ
ስን ፥ «ሰንበት ሽሮ በሽተኛ መፈወሱ አል
በቃ ብሎት ፥ እንዴት ደግሞ ፥ ‘እግዚአብ
ሔር አባቴ ነው’ ብሎ ራሱን ከእግዚአብ
ሔር እኩል ያደርጋል?» ብለው ይናደዱ
ጀመር። ይህም እርሱን ለመግደል የባሰውን
አነሣሣቸው።
19 ኢየሱስም ፥ «አብ ሲሠራ ያየውን
ከመሥራት በቀር ፥ ወልድ በራሱ የሚያደር
ገው አንዳችም ነገር የለም። ወልድ የሚያ
ደርገው አብ የሚያደርገውን ነው። 20 ምክ
ንያቱም አብ ልጁን ስለሚወደው ፥ የሚያደር
ገውን ሁሉ ይነግረዋል። ወልድ አሁን ካያ
ችሁት የበለጠ ተአምር ማድረግ አይሳነ
ውም። 21 አብ ሙታንን እንደሚያስነሣና
ሕይወት እንደሚሰጣቸውም ሁሉ ፥ ወል
ድም መስጠት ለሚፈልገው ሁሉ ሕይወ
ትን ይሰጠዋል። 22 አብ በማንም ላይ አይፈ
ርድም። ወልድ እንዲፈርድ ሥልጣንን
ሁሉ ሰጥቶታል። 23 ስለዚህ ሰዎች አብን
እናከብራለን የሚሉ ከሆነ ፥ ወልድንም
ማክበር አለባቸው። ወልድን ካላከበሩም
የላከውን አብን እናከብራለን ማለት ዘበት
ነው።
24 «እውነቱን ልንገራችሁ! ቃሌን የሚ
ሰማ ፥ በላከኝም የሚያምን ፥ የዘላለም ሕይወት
አለው ፤ ከሞት ወደ ሕይወት ተሻግሯልና
በኃጢአቱ ምክንያት ለፍርድ አይቀርብም።
25 አሁንም እውነቱን እነግራችኋለሁ።
ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰ
ሙበት ጊዜ ይመጣል። ያም ጊዜ አሁን
ነው። ድምፁንም የሚሰሙ ሁሉ በሕይወት
ይኖራሉ። 26 አብ በገዛ ራሱ የሕይወት
መገኛ እንደሆነ ሁሉ ፥ እንዲሁም ወልድ
በገዛ ራሱ የሕይወት መገኛ ይሆን ዘንድ
አድርጎታል። 27 በሰዎችም ላይ እንዲፈርድ
ሥልጣን የሰጠው ፥ የሰው ልጅ በመሆኑ
ነው። 28-29 ይህን በማለቴ አትደነቁ። በመ
ቃብር ያሉ ሙታን ሳይቀሩ የእግዚአብሔ
ርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ጊዜ ይመ
ጣል። መልካም የሠሩ ከሞት ተነሥተው
በሕይወት ይኖራሉ። ክፉ የሠሩ ግን ከሞት
ተነሥተው ፍርዳቸውን ይቀበላሉ።
30 «እኔ በራሴ ሥልጣን በማንም ላይ
አልፈርድም። የምፈርደው በአብ ቃል
መሠረት ነው። የላከኝን ፈቃድ እንጂ የራ
ሴን ፈቃድ ስለማላደርግም ፥ ፍርዴ ያልተዛ
ባና ትክክል ነው።
31 «እኔ ስለ ራሴ የምመሰክር ቢሆን
ኖሮ ፥ ተቀባይነት ባላገኘሁም ነበር። 32 ስለ
እኔ የሚመሰክር ሌላ አለ። እርሱም ስለ እኔ
የሰጠው ምስክርነት እውነት እንደሆነ አው
ቃለሁ። 33 እናንተ ወደ ዮሐንስ ሰዎች ልካ
ችሁ ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ ፥ እርሱ ስለ
እውነት የሰጠው ምስክርነት እናንተ እንደ
ሰማችሁት ፥ ቅንጣት ያህል ሐሰት ያልተጨ
መረበት ነው። 34 ይህን ማለቴም አምናችሁ
ብኝ እንድትድኑ እንጂ ፥ እኔስ የሰው ምስክር
ነት የሚያስፈልገኝ ሆኖ አይደለም። 35 ዮሐ
ንስ ቦግ ብሎ የበራ መብራት ነበረ ፤ እናን
ተም በብርሃኑ ለጊዜው ደስ ለመሰኘት ወደ
ዳችሁ። 36 ነገር ግን ከዮሐንስ የሚበልጥ
ምስክር አለኝ። ይህም ምስክር አሁን እያከ
ናወንኩ የምገኘው አባቴ እንደፈጽመው
የሰጠኝ ሥራ ነው። የማከናውነውም ይህ
ሥራ አብ እንደላከኝ ያረጋግጣል። 37 እር
ግጥ እናንተ በአካል ተገልጦ አላያችሁ
ትም ፤ ፊት ለፊትም አላነጋገራችሁትም
እንጂ ፥ የላከኝ አብ ስለ እኔ መስክሯል።
38 በላከኝ በእኔ ባለማመናችሁም ፥ ቃሉ በእ
ናንተ ውስጥ ሥፍራ የለውም።
39 «የዘላለም ሕይወት ይሰጠናል ብላ
ችሁ በማመን ቅዱሳት መጻሕፍትን በጥን
ቃቄ እንደምትመረምሩ አውቃለሁ። አላስ
ተዋላችሁም እንጂ እነዚህ ቅዱሳት መጻሕ
ፍት ስለ እኔ ይመሰክራሉ። 40 እናንተ ግን

የዘላለምን ሕይወት እንድታገኙ ወደ እኔ
ለመምጣት ፈቃደኞች አልሆናችሁም።
41-42 «እኔ ሞገስን ከሰው ማግኘት አል
ሻም። እናንተ ግን የእግዚአብሔር ፍቅር
በውስጣችሁ እንደሌለ ደህና አድርጌ እው
ቃለሁ። 43 እኔ በአባቴ ስም መጣሁ፤ አልተ
ቀበላችሁኝም። ራሱን በራሱ ሹም የሚመ
ጣውን ሌላውን ግን ትቀበሉታላችሁ።
44 እርስ በርሳችሁ መከባበርን እንጂ፥ ከአንዱ
ከእግዚአብሔር የሚገኘውን ክብር የማትፈ
ልጉ እናንተ ባታምኑብኝ ፥ ምን ያስደን
ቃል?
45 «ይህም ሆኖ በአባቴ ፊት የምከሳችሁ
እኔ እንዳልመስላችሁ። የሚከሳችሁስ እና
ንተ ተስፋ የምታደርጉበት ሙሴ ራሱ
ነው። 46 በሙሴ ብታምኑስ፥ እርሱ ስለ እኔ
ጽፏልና በእኔም ታምኑ ነበር። ስለዚህ
ሙሴንም አታምኑም ማለት ይቻላል።
47 ሙሴ ስለ እኔ የጻፈውን ካላመናችሁም
በእኔ ባታምኑ ደግሞ አያስደንቅም።»

ምዕራፍ 6

1-4 ከዚያም ኢየሱስ ጥብርያዶስ እየተባለ
የሚጠራውን የገሊላ ባሕር አቋርጦ ተሻ
ገረ። ጊዜው የአይሁድ ፋሲካ በዓል የተቃረ
በበት ሰሞን ነበር። በሕመምተኞች ላይ
ያደረገውን ተአምራት ስላዩ ብዙ ሕዝብ
በደረሰበት ሁሉ ይከተሉት ነበር። ኢየሱ
ስም ከደቀመዛሙርቱ ጋር ተራራውን
ወጥቶ እንደ ተቀመጠ፥ ብዙ ሰዎች ፈልገ
ውት ወደ እርሱ ሲመጡ አየ።
5 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ፊልጶስን፥ «ለእነ
ዚህ ሰዎች የሚሆን ምግብ ከየት መግዛት
እንችላለን?» ሲል ጠየቀው። 6 ኢየሱስ ፊል
ጶስን እንዲህ ብሎ መጠየቁ፥ ፊልጶስ ምን
እንደሚል ለመስማት እንጂ፥ ራሱ ሊያደርግ
ያሰበውን ያውቅ ነበር።
7 ፊልጶስም፥ «ለዚህ ሁሉ ሰው አንዳንድ
ጉርሻ እንኳ ለማድረስ፥ የሁለት መቶ ብር
እንጀራስ ከየት መጥቶ ይበቃል?» አለው።
8-9 ከደቀመዛሙርቱ አንዱ የሆነው የስ
ምዖን ጴጥሮስ ወንድም አንድርያስ፥ «አም
ስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ
አንድ ልጅ ያውና» አለ። «ግን፥ ለዚህ ሁሉ
ሰው ምኑ ከምን ሆኖ ይደርሰዋል?» ሲል
ጥርጣሬውን ገለጠ።
10 ኢየሱስም ፥ «በሉ እንግዲህ ሰዎቹን
አስቀምጧቸው» አላቸው። ሰዎቹንም በለ
ምለሙ መስክ ላይ እንዲቀመጡ አደረጓ
ቸው። ሴቶችና ሕፃናት ሳይቆጠሩ ወንዶቹ
ብቻ ከአምስት ሺህ በላይ ነበሩ። 11 ኢየሱ
ስም አምስቱን እንጀራ አንሥቶ የምስጋና
ጸሎት ካደረሰ በኋላ ፥ ለተቀመጡት ሁሉ
አከፋፈላቸው። ከዓሣውም እንደዚሁ የሚያ
ስፈልጋቸውን ያህል አደላቸው። ሁሉም
እስኪጠግቡ ድረስ በሉ።
12 ኢየሱስም ፥ ሰዎቹ በልተው ከጠገቡ
በኋላ ደቀመዛሙርቱን፥ «አንድም ነገር ሳይ
ባክን ፍርፋሪውን ሁሉ ሰብስቡ» አላቸው።
13 ደቀመዛሙርቱም አምስቱን የገብስ እንጀ
ራና ሁሉቱን ዓሣ ከተመገቡት አምስት ሺህ
ሰዎች ፊት የተረፈ፥ አሥራ ሁለት መሶብ
ሙሉ ፍርፋሪ አነሡ።
14 ሰዎቹም ኢየሱስ ያደረገውን ይህን
አስደናቂ ተአምር ባዩ ጊዜ እርስ በርሳ
ቸው፥ «'ወደ ዓለም ይመጣል' ብለን ስንጠ
ብቀው የነበረው ነቢይ በእርግጥ ይህ መሆን
አለበት» ተባባሉ።
15 ይህን የተባባሉትም ሰዎች ፥ ይዘው
በግድ ሊያነግሡት መፈለጋቸውን ኢየሱስ
ሲረዳ ፥ ትቷቸው ብቻውን ወደ ተራራው
አናት ወጣ።
16 በዚያችም ምሽት ፥ ደቀመዛሙርቱ
ወደ ባሕሩ ዳርቻ ሄደው የኢየሱስን መም
ጣት ይጠባበቁ ጀመር። 17 ጊዜው በመጨለ
ሙና ኢየሱስም ሳይመጣ በመቅረቱ ፥ በጀ
ልባ ሆነው ወደ ቅፍርናሆም መጓዝ
ጀመሩ። ጨለማውም እየከበደ መጣ፥
18 ወዲያውም ኃይለኛ ነፋስ ተነሥቶ ባሕ
ሩን ያናውጠው ጀመር። 19 አምስት ሰድ
ስት ኪሎ ሜትር ያህል እንደተጓዙም፥ ኢየ
ሱስ በባሕሩ ላይ እየተራመደ ወደ ጀልባዋ
ሲመጣ አይተው ደነገጡ። 20 እርሱ ግን ፥
«አይዞአችሁ አትፍሩ፤ እኔ ነኝ» ብሎ አረጋ
ጋቸው። 21 እነርሱም ወደ ጀልባው እንዲ
ገባ ፈቀዱ፤ ወዲያውም ጀልባዋ ወደሚሄዱ
በት ቦታ ደረሰች።
22-23 በማግስቱ ከባሕሩ ማዶ የነበሩት
ሰዎች ፥ ባሕሩ ላይ አንድ ጀልባ እንደነበ
ርና ፥ በዚያም ደቀመዛሙርቱ ተሳፍረው
ሲሄዱ፥ ኢየሱስ ግን አብሮአቸው እንዳልሄደ
ተረዱ። ወዲያውም ከጥብርያዶስ የመጡ
ሌሎች ጀልባዎች ጌታ አመስግኖ ሕዝቡን
ከመገበበት ቦታ ደረሱ። 24 ነገር ግን ሰዎቹ
ኢየሱስንም ሆነ ደቀመዛሙርቱን ባሕሩ
ዳርቻ በማጣታቸው በጀልባ ተሳፍረው ሊፈ
ልጉት ወደ ቅፍርናሆም ሄዱ።
25 ባሕሩ ማዶ ከተሻገሩ በኋላ ግን ኢየሱ
ስን ስላገኙት ፥ «መምህር ሆይ ፥ ለመሆኑ

መቼ ወደዚህ መጣህ?» ብለው ጠየቁት።
26 ኢየሱስም ፥ «እውነቱን ልንገራችሁ? ከእኔ ጋር መሆን የምትፈልጉት እንጀራ
ስላበላኋችሁና ስለጠገባችሁ እንጂ ፥ ካያች
ሁት ተአምር የተነሣ አምናችሁብኝ አይደ
ለም። 27 ስለዚህ የሆዳችሁን ነገር ብቻ ማሰ
ላሰል ሳይሆን ፥ 'ለመሆኑ ምን ብናደርግ
ነው የዘላለምን ሕይወት የምናገኘው?' ብላ
ችሁ ማሰብ አለባችሁ። የዘላለምን ሕይወት
ማግኘት የምትችሉትም በሰው ልጅ በማ
መን ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር አብ
ይህንን ተግባር እንዲፈጽም በማይሻር ማኅ
ተሙ አረጋግጦለታል።»
28 እነርሱም ፥ «እግዚአብሔርን ደስ ማሰ
ኘት የምንችለው ምን ብናደርግ ነው?»
ሲሉ ጠየቁት።
29 ኢየሱስም ፥ «የእግዚአብሔርን ፈቃድ
ማሟላት የምትችሉት በላከው በአንድ ልጁ
ብታምኑ ብቻ ነው» አላቸው።
30 እነርሱም ፥ «ትንቢት የተነገረለት
መሲሕ አንተ መሆንህን እንድናምን ተጨ
ማሪ ተአምር ሠርተህ አሳየን። 31 እንዲያ
ውም አባቶቻችን በረሃ ለበረሃ ሲንከራተቱ ፥
'የሚበሉት እንጀራ ከሰማይ ሰጣቸው'
ተብሎ እንደተጻፈ ፥ እኛም እንዳንራብ በየዕ
ለቱ የምንበላውን እንጀራ ስጠን» አሉት።
32 ኢየሱስም ፥ «ባታውቁ ነው እንጂ ለአ
ባቶቻችሁ ከሰማይ እንጀራ የሰጣቸው አባቴ
እንጂ ሙሴ አይደለም። አባቴ አሁንም ከሰ
ማይ የወረደውን እውነተኛ እንጀራ ይኸው
ሰጥቶአችኋል። 33 ከሰማይ የወረደ እውነ
ተኛ እንጀራም ፥ ለዓለም ሕይወትን እንዲ
ሰጥ አብ የላከው አንድ ልጁ ነው» አላ
ቸው።
34 እነርሱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ታዲያ ይህን
እንጀራ ሁልጊዜ ስጠና!» አሉት።
35 ኢየሱስም ፥ «የሕይወት እንጀራ
ማለት እኔ ነኝ። ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ
ፈጽሞ አይራብም። የሚያምንብኝም ሁሉ
ፈጽሞ አይጠማም። 36 ቀደም ሲል እንደነገ
ርኳችሁ ፥ ብታዩኝም እንኳ በእኔ ማመን
አልቻላችሁም። 37 ይሁን እንጂ አብ የሰ
ጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። ወደ እኔ
የመጣውንም 'አልቀበልህም' ብዬ መልሼ
አልሰደውም። 38 እኔ ከሰማይ የመጣሁት
ፈቃዴን ለማድረግ ሳይሆን ፥ የላከኝን የአባ
ቴን ፈቃድ ለመፈጸም ነው። 39 የአባቴም
ፈቃድ ፥ ከሰጠኝ ሰዎች አንድ እንኳ እንዳይ
ጠፋ እንድጠብቅና ፥ በመጨረሻይቱም ቀን
የዘላለምን ሕይወት እንዲያገኙ ከሞት እንዳ
ስነሣቸው ነው። 40 የአባቴም ፈቃድ ፥ እኔን
ልጁን አይቶ የሚያምንብኝ ሁሉ የዘላለም
ሕይወት እንዲያገኝ ነው። እንደዚህ ያለው
ንም ሰው በመጨረሻይቱ ቀን ከሞት አስነ
ሣዋለሁ» አላቸው።
41 ኢየሱስ ፥ «ከሰማይ የወረድኩ እንጀራ
እኔ ነኝ» ብሎ በመናገሩ አይሁድ ማጉረም
ረም ጀመሩ። 42 «እናትና አባቱን የምናው
ቃቸው ፥ የዚያ የአናጢው የዮሴፍ ልጅ አይ
ደለም እንዴ? ትናንት እዚሁ ተወልዶ
አድጎ ፥ ዛሬ እንዴት ከሰማይ ወረድኩ ይለ
ናል» ተባባሉ።
43 ኢየሱስም ፥ «ይህን በማለቴ አታጉረም
ርሙ» አላቸው። 44 «የላከኝ አብ የሰበው
ካልሆነ በቀር ማንም ወደ እኔ ሊመጣ አይ
ችልም። ወደ እኔ የመጣውንም በመጨረሻ
ይቱ ቀን እኔ ከሞት አስነሣዋለሁ።
45 'ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆ
ናሉ' ተብሎ በነቢያት እንደ ተጻፈ ፥ ከእግዚ
አብሔር የሰሙና የተማሩ ሁሉ ወደ እኔ
ይመጣሉ። 46 ከእግዚአብሔር ዘንድ ከመጣ
ሁት ከእኔ በቀር ፥ እግዚአብሔርን ፊት
ለፊት ያየው ማንም የለም።
47 «እውነቱን ልንገራችሁ ፥ የሚያምን
ብኝ ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው።
48 «እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ። 49 አባ
ቶቻችሁ በበረሃ ሳሉ ከሰማይ የወረደ መና
መብላታቸው ፥ ከሞት አላዳናቸውም። 50 ከሰ
ማይ የወረደውን እንጀራ የሚበሉ ሁሉ ግን
አይሞቱም። 51 ያ ከሰማይ የወረደው የሕይ
ወት እንጀራም እኔ ነኝ። ከዚህ እንጀራ
የሚበላ ሁሉ ለዘላለም ይኖራል። ይህም እን
ጀራ ፥ ዓለምን ለማዳን የምሰጠው ሥጋዬ
ነው።»
52 ከዚህ በኋላ አይሁድ ፥ «ይህ ሰው እን
ዴት አድርጎ ነው ሥጋውን እንድንበላ የሚ
ሰጠን?» በማለት እርስ በእርሳቸው ክርክር
ገጠሙ።
53 ኢየሱስም እንደገና መልሶ ፥ «እውነ
ቱን ልንገራችሁ? የመሲሑን የክርስቶስን
ሥጋ ካልበላችሁ ፥ ደሙንም ካልጠጣችሁ
በቀር ሕይወት የላችሁም። 54 ሥጋዬን የሚ
በላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት
አለው ፥ እኔም በመጨረሻይቱ ቀን ከሞት
አስነሣዋለሁ። 55 ሥጋዬ እውነተኛ ምግብ ፥
ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና። 56 ሥጋ
ዬን የሚበላ ፥ ደሜንም የሚጠጣ ሁሉ ፥ በእኔ
ይኖራል። እኔም በእርሱ እኖራለሁ።
57 ሕያው አብ እንደላከኝና ብኖርም
ሕያው እንደሆንኩ ፥ እንደዚሁም ሥጋዬን

የሚበላ ሁሉ ፥ በእኔ ሕያው ይሆናል። 58 ከሰ
ማይ የወረድኩ እውነተኛ እንጀራ እኔ ነኝ።
ይህ እንጀራ አባቶቻችሁ በበረሃ እንደበሉት
እንጀራ ያለ አይደለም። አባቶቻችሁ የበ
ሉት ያ እንጀራ ፥ ምንም ከሳይ ቢወርድ
ከሞት አላዳናቸውም። ከዚህ እንጀራ የሚ
በላ ግን ለዘላለም ይኖራል፤ ሞት የለበትም»
አላቸው። 59 ኢየሱስ ይህን የተናገረው በቅ
ፍርናሆም በሚገኝ ምኩራብ ውስጥ በሚያ
ስተምርበት ጊዜ ነበር።

60 ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው ፥
«ይህ ነገር ለማስተዋል ከባድ ነው። ማን
ሊቀበለው ይችላል?» ተባባሉ።
61 ኢየሱስም ደቀመዛሙርቱ እርስ በርሳ
ቸው ምን እንደተባባሉ ስለገባው ፥ «በእው
ነት ይህ ነገር እስከዚህ ከባድ ሆኖባችሁ
ነው? 62 ይህ ነገር እስከዚህ ከባድ መስሎ
ከታያችሁ ፥ ወደ ሰማይ ተመልሼ ስወጣ
ስታዩ ምን ልትሉ ነው? 63 የዘላለምን ሕይ
ወት ለመስጠት የሚችለው የእግዚአብሔር
መንፈስ ብቻ ነው ፥ ሥጋ ግን ምንም አይጠ
ቅምም። እኔ የነገርኳችሁ ቃል መንፈስ
ነው ፤ ሕይወትም ነው ፥ 64 ከእናንተ መካከል
የማያምኑብኝ ሰዎች አሉ» ሲል ተናገረ።
ኢየሱስ ይህን ማለቱ የማያምኑት እነማን
እንደሆኑ ፥ ማንስ አሳልፎ እንደሚሰጠው ፥
ከመጀመሪያው ጀምሮ ያውቅ ስለነበር
ነው።
65 ቀጥሎም ፥ «አብ ካልሳበው በቀር
ማንም ወደ እኔ ሊመጣ አይችልም ፤ ያልኳ
ችሁም ስለዚሁ ነው» አላቸው ፥
66 ኢየሱስ ይህንን በመናገሩም ከደቀመዛ
ሙርቱ መካከል ብዙዎቹ ተዉት ፥ እርሱን
ከመከተልም ወደ ኋላ ተመለሱ ፥ 67 ከዚ
ያም ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙ
ርት ፥ «እናንተም መሄድ ትፈልጋላችሁ?»
ሲል ጠየቃቸው ፥
68 በዚህ ጊዜ ስምዖን ጴጥሮስ ፥ «ጌታ
ሆይ ፤ የዘላለም ሕይወት የሚገኝበትን ትምህ
ርት የምትሰጠን አንተን ትተን ፥ ወደ ሌላ
ወደ ማን እንሄዳለን? 69 በአንተ እናምና
ለን ፥ ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህ
ንም እናውቃለን» ሲል መለሰለት ፥
70 ኢየሱስም ፥ «እኔ አሥራ ሁለታችሁ
ንም መርጬ ነበር ፥ ነገር ግን ከእናንተ
አንዱ ዲያብሎስ ነው» አላቸው ፥ 71 ጌታ
ይህንን የተናገረው ፥ የስምዖን ልጅ የአስቆ
ሮቱ ይሁዳ ከአሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት
አንዱ ሆኖ ቢቆጠርም ፥ አሳልፎ እንደሚሰ
ጠው ስለሚያውቅ ነበር ፥

ምዕራፍ 7

1 አይሁድ ሊገድሉት እንደሚፈልጉ ስላ
ወቀ ፥ ኢየሱስ ወደ ይሁዳ በመሄድ ፈንታ
በገሊላ በሚገኙ መንደሮች እየተዘዋወረ
ለማስተማር ወሰነ ፥ 2-3 «የዳስ በዓል» የሚባ
ለው የአይሁድ በዓል እንደ ቀረበም ፥ ወንድ
ሞቹ ኢየሱስን ፥ «ራስህን ደብቀህ እዚህ
የምትኖረው እስከ መቼ ነው? ስለዚህ የም
ታደርጋቸውን ተአምራት ደቀመዛሙርትህ
ማየት እንዲችሉ ፥ ተነሥተህ ወደ ይሁዳ
ሂድ ፥ 4 አንተን የሚያህል ሰው እንዳልባሌ
ራሱን ቀብሮ መኖር ስለማይገባው ፥ ዓለም
ማንነትህን እንዲያውቅ ማድረግ አለብህ»
ሲሉ ገፋፉት ፥ 5 ወንድሞቹ እንዲህ ማለታ
ቸው ፥ እነርሱም ገና በእርሱ ስላላመኑበት
ነበር ፥

6 ኢየሱስም ፥ «አሁን እኔ ወደዚያ የምሄ
ድበት ጊዜ አይደለም ፥ እናንተ ግን በፈለጋ
ችሁበት ጊዜ ብትሄዱ የሚያሠጋችሁ አንዳ
ችም ነገር የለም ፥ 7 ዓለም ከእናንተ ጋር
ጠብ የለውም ፥ ስለ ኃጢአቴና ስለ ክፉ
ሥራው ስለምወቅሰው ፥ ጠቡ ከእኔ ጋር
ነው ፥ 8-9 ስለዚህ እናንተ ወደ በዓሉ ሥፍራ
ሂዱ ፤ እኔ ግን የምሄድበት ሰዓት ስላልደረሰ
እዚሁ እቆያለሁ» ብሏቸው በዚያው በገ
ሊላ ቀረ ፥

10 ወንድሞቹ በዓሉን ለማክበር ከሄዱ
በኋላ ፥ ኢየሱስም በግልጥ ሳይሆን በስውር
ወደዚያው ሄደ ፥ 11 አይሁድ በበዓሉ ቦታ ፥
«ኢየሱስን እዚህ ያየ ሰው አለ?» በማለት
ይፈልጉት ነበር ፥ 12 በበዓሉ ላይ የተገኘ
ውም ሰው ሁሉ ፥ ስለ ኢየሱስ ልዩ ልዩ አስ
ተያየት ነበረው ፥ አንዳንዱ ፥ «እሱን የሚያ
ህል ማን ሰው አለ!» ብሎ ሲያደንቅ ፥
ሌላው ደግሞ ፥ «አደገኛ ሰው ነው ፥ አላወ
ቃችሁትም እንጂ ስንቱን መሰላችሁ ያሳሳ
ተው» እያሉ እርስ በርስ ይነጋገሩ ነበር ፥
13 ይህንንም ይነጋገሩ የነበረው አይሁድን
በመፍራት በሹክሹክታ እንጂ ፥ በግልጥ አል
ነበረም ፥

14 በክብረ በዓሉ እኩሌታ ላይም ኢየሱስ
ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ማስተማር
ጀመረ ፥ 15 አይሁድ ትምህርቱን ሰምተው ፥
«ይህ ሰው ሳይማር እንዴት ነው ይህን
ሁሉ ሊያውቅ የቻለው?» በማለት ተገ
ረሙ ፥

16 ኢየሱስም ፥ «የማስተምራችሁ ትምህ
ርት ከራሴ ያመነጨሁት ሳይሆን ከላኩ
ከአባቴ ያገኘሁት ነው ፥ 17 የእግዚአብሔርን

ፈቃድ መፈጸም የሚፈልግ ሁሉ፥የማስተምረው ትምህርት ከራሴ ያመነጨሁት ወይም ደግሞ ከአባቴ ያገኘሁት መሆኑን ለይቶ ማወቅ ይችላል። 18 ከራሱ አመንጭቶ የሚ ያስተምር ሰው ሌሎች እንዲያመሰግኑትና እንዲያብሩት ይፈልጋል። ነገር ግን፥ለራሱ ሳይሆን ለላከው ክብርና ምስጋና የሚሰጥ እርሱ እውነተኛ ነው፤ሐሰትም የለበትም። 19 ሙሴ ሕግን ሰጥቷችሁ የለም? ታዲያ ማነው ከእናንተ የሙሴን ሕግ የጠበቀ? እኔ ንስ 'ሕግ አፍራሽ' ነው ብላችሁ ልትገድ ሉኝ የምትፈልጉት ለምንድን ነው?» አላ ቸው።

20 ሕዝቡም፥ «አንተ ሰው ጋኔን ተጠግ ቶሃል! ለመሆኑ ማን ሊገድልህ ፈለገና ነው 'ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ' የምትለን?» አሉት።

21-23 ኢየሱስም መልሶ፥ «በሰንበት ቀን አንድ የታመመ ሰው ስለ ፈወስኩ 'ሰንበትን ሻረ' ብላችሁ ጉድ! ጉድ! ስትሉ ሰነበታ ችሁ። ሙሴ የግዝረትን ሥርዓት ሰጣችሁ። ሥርዓቱ የተገኘው እንኳ ከሙሴ ሳይሆን፥ ከቀደሙ አባቶች ነው። ሕፃን የግዝረቱ ቀን ሰንበት ላይ ቢውልም፥ቀኑ እንዳይተላለፍ ስትሉ በሥርዓቱ መሠረት፥ በሰንበት ቀን ትገርዛላችሁ። ታዲያ እኔ የታመመውን ሰው ሁለንተናውን በሰንበት ቀን በመፈወሌ ለምን በደለኛ ታደርጉኛላችሁ? 24 በጥላ ቻና በስሜት ተነሣሥታችሁ ሳይሆን፥በእው ነትና በቅንነት ላይ ተመሥርታችሁ ፍረዱ» አላቸው።

25 ከኢየሩሳሌም ከተማ ነዋሪዎች አንዳን ዶቹ እርስ በርሳቸው፥ «ሊገድሉት የሚፈል ጉት ሰው ይኸ አይደለም እንዴ? 26 እርሱ እንደሆን አደባባይ ወጥቶ በግልጽ ያስተም ራል። ነገር ግን አንድም የነካው ሰው የለም። ምናልባት የሃይማኖት መሪዎቻችን፥ የሚጠበቀው መሲሕ እርሱ መሆኑን ተረድ ተው ይሆን፥ ዝም ያሉት? 27 ይህ ደግሞ እንዴት ሊሆን ይችላል? ምክንያቱም መሲሑ ሲመጣ፥ መገለጡን ብቻ እንጂ፥ ከዚህ ቦታ መጣ ማለት የሚችል የለም። ይኸ ሰው ግን ከየት እንደ መጣ ሁላችንም እናውቃለን» ተባባሉ።

28 ኢየሱስም ቤተ መቅደስ ገብቶ በሚያ ስተምርበት ጊዜ ድምፁን ከፍ አድርጎ፥ «አዎን፥የት እንደተወለድኩ የት እንዳደገ ሁም ታውቃላችሁ። ሆኖም ወደዚህ የመጣ ሁት በራሴ ፈቃድ አይደለም። የላከኝ እርሱ እውነተኛ ነው። እናንተ አታውቁ ትም፤ 29 እኔ ግን አውቀዋለሁ። ምክንያ ቱም አብሬው ነበርኩ፤ ወደዚህ የመጣሁ ትም እርሱ ልኮኝ ነው» አላቸው።

30 በዚህ ጊዜ አይሁድ ተናደው ሊይ ዙት ፈለጉ፤ ግን አልቻሉም፤ ምክንያቱም፥ እርሱ እንዲያዝ አምላክ በምሥጢሩ የወሰ ነው ጊዜ አልደረሰም ነበር።

31 ይሁን እንጂ፥ ተሰብስበው ከነበሩት ሰዎች መካከል ብዙዎች በእርሱ አመኑ። «መሲሑ ቢመጣስ፥ ከዚህ የበለጠ ተአም ራት ሊያደርግ ይችላል?» ተባባሉ።

32 ሕዝቡ ይህንን ሲነጋገር የሰሙ ፈሪሳ ውያን፥ኢየሱስን የሚይዙ የቤተ መቅደስ ወታደሮች ላኩበት። 33 ኢየሱስም «እኔን እንድትይዙ የተወሰነው ጊዜ ገና ስለሆነ፥ አሁን ምንም ልታደርጉኝ አትችሉም። ከጥ ቂት ጊዜ በኋላ ግን ወደ ላከኝ ተመልሼ እሄዳለሁ። 34 ትፈልጉኛላችሁ፤ ነገር ግን እኔ ወዳለሁበት ልትመጡ ስለማትችሉ አታ ገኙኝም» አላቸው።

35 አይሁድም፥ «'እሄዳለሁ' የሚለን፥ ፈልገነው ልናገኘው የማንችለውስ፥ የት ለመሄድ አስቦ ነው? ምናልባት፥ ከአገር ወጥቶ አይሁድ ወደ ተሰደዱባቸው ወደ ግሪኮች አገር ለመሄድ አስቦ ይሆን? ግሪኮች ንስ ሊያስተምር ይሆን? 36 'ትፈልጉኛላ ችሁ፤ነገር ግን እኔ ወዳለሁበት ለመምጣት ስለማትችሉ አታገኙኝም' ማለቱስ ለምን ይሆን?» በማለት እርስ በእርሳቸው ተወ ያዩ።

37 በዓሉ በሚፈጸምበት በመጨረሻውና በታላቁ ቀን ኢየሱስ በሕዝቡ መካከል ቆሞ፥ «የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ መጥቶ ይጠጣ። 38 በእኔ የሚያምን፥ በመጻሕፍት እንደተጻፈ የሕይወት ውኃ ምንጭ ከው ስጡ ይፈስሳል» በማለት ድምፁን ከፍ አድ ርጎ ተናገረ። 39 እርሱም ይህን ማለቱ፥ በእ ርሱ የሚያምኑ ሁሉ ስለሚቀበሉት መንፈስ ቅዱስ መናገሩ ነበር። እስከዚያ ጊዜ ድረስ ግን ኢየሱስ ገና ወደ ሰማያዊ ክብሩ ስላል ተመለሰ፥መንፈስ ቅዱስ አልወረደም ነበር።

40 ይህን ኢየሱስ የተናገረውን ከሰሙት መካከል አንዳንዶቹ፥ «ይህ ሰው ነቢዩ ነው» ሲሉ፥ 41 ሌሎች ደግሞ፥ «ይህስ መሲሑ ራሱ ነው» አሉ። ሌሎች ደግሞ፥ «መሲሕ የሚመጣው ከገሊላ ምድር አይደ ለም። 42 ምክንያቱም መሲሑ ክርስቶስ የሚመጣው ከዳዊት ዘር ነው ተብሎ በመጻ ሕፍት የተጻፈ ስለሆነ፥ዳዊት ከኖረባት ከቤ ተልሔም እንጂ፥ ከገሊላ ሊመጣ ...

ልም» አሉ። [43] ስለዚህም በእርሱ ምክንያት
በሕዝቡ መካከል የአሳብ ልዩነት ተፈጠረ።
[44] አንዳንዶችም ሊይዙት ፈለጉ ፤ ነገር ግን
ማንም ደፍሮ እጁን ያነሣበት አልነበረም።
[45] እንዲይዙት የተላኩት ወታደሮቹም
ተመልሰው እንደመጡ ፥ የካህናት አለቆችና
ፈሪሳውያን ፥ «ይዛችሁ ፤ ያመጣችሁት
የታል?» ሲሉ ጠየቋቸው።
[46] ወታደሮቹም ፥ «እስካሁን እንደዚህ
አድርጎ ልብ ጠልቆ የሚገባ ንግግር በማድ
ረግ ፥ ያስተማረ ሰው አጋጥሞን አያውቅም።
ታዲያ ምን ብለን እንያዘው? እስቲ ራሳ
ችሁ ፍረዱ?» ሲሉ መለሱላቸው።
[47] ፈሪሳውያንም ፥ «ይህ ሰው እናንተንም
አሳሳታችሁ ማለት ነው? [48] ለመሆኑ ከሕ
ዝቡ መሪዎች ወይም ከፈሪሳውያን መካ
ከል ፥ በእርሱ ያመነ ሰው አይታችኋል?
[49] ይህ ሕጉን የማያውቅ የተረገመ ሕዝብ ፥
እንዲያው እንደ ቦይ ውኃ በነዱት መሄድ
ነው? ቆይ ከነኑ ያገኘዋል!» አሉ በቁ
ጭት።
[50] በዚህ ጊዜ በዚያ ከነበሩት ፈሪሳውያን
መካከል አንዱ ኒቆዲሞስ ፥ [51] «በሕጋችን
መሠረት አንድ ሰው ዋፋተኛ መሆኑና ያለ
መሆኑ ሳይጣራና ሳይመረመር ፥ ሊፈረድበት
እንደማይቻል እናውቅ የለ?» ሲል ጥያቄ
አቀረበ። ኒቆዲሞስ ፥ በሌሊት መጥቶ ኢየሱ
ስን ያነጋገረው የሕግ መምህር ነበር።
[52] እነርሱም ፥ «አንተም ከገሊላ ነው
የመጣኸው ማለት ነው? ነቢይ ከገሊላ እን
ደማይወጣ በመጀመሪያ መጻሕፍትን መር
ምርና ተረዳ» ብለው አፍ አፉን አሉት።
[53] ከዚህ በኋላ ስብሰባው ተበትኖ ሁሉም
ወደየቤታቸው ሄዱ።

ምዕራፍ 8

[1] ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።
[2] በማግስቱም ጠዋት ግን ዳሥ ቤተ መቅደስ
ተመለሰ። ብዙ ሰዎችም እርሱ ባለበት አካ
ባቢ ስለተሰበሰቡ ፥ ተቀምጦ ያስተምራቸው
ጀመር። [3] በሚያስተምርበትም ጊዜ የአይ
ሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈሪሳውያን ፥
ስታመነዝር የተገኘች አንዲት ሴት ይዘው ፥
ወደ እርሱ ቀረቡ። ሴቲቱንም በሕዝቡ
መካከል አቁመው ፥ [4] «መምህር ሆይ ፥ ይህች
ሴት ስታመነዝር ተይዛለች። [5] ሙሴ በሕግ
እንዲህ ዓይነቷን ሴት በድንጋይ ወግራችሁ
ግደሉ ብሎ አዞናል። አንተስ ምን ትላ
ለህ?» ሲሉ ጠየቁት። [6] እንዲህም ማለታ
ቸው በነገር አጥምደው በወንጀል ሊከሱት
ፈልገው ነበር። ኢየሱስ ግን ምንም መልስ
ሳይሰጣቸው ዝም ብሎ በጣቱ በመሬት ላይ
ጻፈ። [7] እነርሱም መልስ እንዲሰጣቸው ደጋ
ግመው ስለጠየቁት ፥ ቀና ብሎ ፥ «ከእናንተ
መካከል ‘ኃጢአት የለብኝም’ የሚል ሰው
ካለ ፥ የመጀመሪያውን ድንጋይ ያሳርፍባት»
ሲል መለሰላቸው። [8] ከዚያም እንደገና ጐን
በስ ብሎ በመሬት ላይ ጻፈ።
[9] ኢየሱስ የሰጣቸውን መልስ ሲሰሙ
ሕሊናቸው ክፉኛ ስለወቀሳቸው ፥ እዚያ በታ
መቆየት እንኳ አልሆነላቸውም። ስለዚህ
ከመሪያቸው ጀምሮ አንድ በአንድ እያሉ ፥
ሁሉም ከዚያ ሄዱ። በቦታውም ኢየሱስና
ሴቲቱ ብቻ ቀሩ።
[10-11] ኢየሱስም ቀና ሲል ከሴትዮዋ
በቀር ሌላ ሰው አለመኖሩን ተመልክቶ ፥
«አንቺ ሴት ፥ ያሳጡሽና ይከሱሽስ የነበሩት
ሰዎች የት ደረሱ? ደፍሮ ድንጋይ ያነሳብሽ
ሰው የለም?» ሲል ጠየቃት። ሴቲቱም ፥
«ጌታ ሆይ ፥ ማንም የለም» ስትል መለሰች
ለት። ኢየሱስም ፥ «እኔም አልፈርድብሽምና
ሂጂ። ደግመሽ ግን ኃጢአት እንዳትሠሪ»
ሲል አስጠነቀቃት።
[12] ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በዚያ ለተሰበሰ
ቡት ሰዎች ፥ «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ ፤ እኔን
የሚከተል ሁሉ መንገዱን የሕይወት ብር
ሃን ስለሚያበራለት ፥ በጨለማ አይደናቀ
ፍም» አላቸው።
[13] ፈሪሳውያንም ፥ «ዝም ብለህ ፥ ስለ
ራስህ ነው የምትመሰክረው። ምስክርነት
ህም ዋጋ የለውም» አሉት።
[14] ኢየሱስም ፥ «ስለ ራሴ ብናገርም ፥ ነገሩ
ሐሰት የለበትም። ከየት እንደመጣሁ ፥ ወዴ
ትም እንደምሄድ ፥ በትክክል አውቃለሁ።
እናንተ ግን ፥ ስለዚህ ጉዳይ የምታውቁት
ምንም ነገር የለም። [15] እናንተ በዓለማዊ
አስተሳሰብ ትፈርዳላችሁ። እኔ ግን በማንም
አልፈርድም። [16] ብፈርድም ፥ ፍርዴ ትክክል
ነው። ምክንያቱም እኔ የምፈርደው ብቻ
ዬን አይደለም ፤ የላኩኝ አባቴ ከእኔ ጋር
ነው። [17] በሕጋችሁ የሁለት ሰዎች ምስክር
ነት ፥ ተቀባይነት ሊኖረው እንደሚገባ ተጽ
ፏል። [18] እንግዲህ ስለ ራሴ አንዱ ምስክር
እኔው ራሴ ስሆን ፥ ሁለተኛው ምስክሬ
ደግሞ የላኩኝ አባቴ ነው» አላቸው።
[19] እነርሱም ፥ «ለመሆኑ አባትህ የት
ነው?» አሉት። ኢየሱስም ፥ «እኔ ማን እን
ደሆንኩ ስለማታውቁ ፥ አባቴን ደግሞ ልታ
ውቁት አትችሉም። እኔን ብታውቁ ፥ አባቴ

ንም ባወቃችሁት ነበር» አላቸው።
20 ኢየሱስ ይህን የተናገረው በቤተ መቅ
ደሱ ግምጃ ቤት አጠገብ ሳለ ነበር። ግን
የሚያዝበት ጊዜ ስላልደረሰ፥ማንም እጁን
አላነሣበትም።
21 ከዚያም፥ «እኔ እሄዳለሁ፤እናንተም
ትፈልጉኛላችሁ፤በኃጢአታችሁም ትሞታላ
ችሁ። እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ
አትችሉም» አላቸው።
22 አይሁድም፥ «እኔ ወደምሄድበት ልት
መጡ አትችሉም ማለቱ፥ 'ራሴን አገድላ
ለሁ' ማለቱ ይሆን?» ሲሉ እርስ በርሳቸው
ተጠያየቁ።
23 ኢየሱስም፥ «እናንተ ከታች ከምድር
ናችሁ፤ እኔ ግን ከላይ ከሰማይ የመጣሁ
ነኝ። እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፥ እኔ ግን
ከዚህ ዓለም አይደለሁም። 24 ለዚህ ነው
እንግዲህ፥በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ ያል
ኳችሁ። የእግዚአብሔር ልጅ መሆኔን የማ
ታምኑ ከሆነ፥በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ»
አላቸው።
25 እነርሱም፥ «አንተ ማን ነህና ነው
የምናምንብህ?» አሉት። እርሱም፥ «እኔ
ማን እንደሆንኩ አስቀድሜ ነግሬያችኋለሁ።
26 ስለ እናንተ የምናገረውና የምፈርደው
ብዙ ነገር አለኝ፤ነገር ግን አልናገረውም።
አባቴ እውነተኛ ነው። እኔም ከእርሱ የሰማ
ሁትን ለዓለም እናገራለሁ» አላቸው።
27 እነርሱ ግን፥ስለ እግዚአብሔር አብ መና
ገሩ እንደሆነ አልገባቸውም ነበር።
28 ኢየሱስም፥ «የሰውን ልጅ ሰቅላችሁ
በምትገድሉበት በዚያን ጊዜ እኔ ማን እንደ
ሆንኩ፥በራሴ ሥልጣን ምንም እንደማላደር
ግና፥ከአባቴ የሰማሁትን ብቻ እንደምናገር
ያኔ ትረዱታላችሁ። 29 የላከኝ ከእኔ ጋር
ነው። ምን ጊዜም ቢሆን የማደርገው ሁሉ
እርሱን ደስ የሚያሰኘውን ነገር ነውና፥ብቻ
ዬን አይተውኝም» ሲል ነገራቸው።
30 ይህንንም በመናገር ላይ ሳለ፥ብዙዎች
በእርሱ አመኑ። 31 ከዚያም ኢየሱስ በእርሱ
ላመኑት አይሁድ፥ «የማስተምራችሁን
ትምህርት ሁሉ ብታደርጉ፥በእርግጥ ደቀመ
ዛሙርቴ ትሆናላችሁ። 32 እውነትን ታውቃ
ላችሁ፤ እውነትም ራሱ ነፃ ያወጣችኋል»
አላቸው።
33 እነርሱም፥ «እኛ የአብርሃም ዘሮች
ነን። ታዲያ ተሸጠን ተለውጠን የማናውቀ
ውን ሰዎች፥እንደ ባሪያ እንዴት ነፃ ትወጣ
ላችሁ ትለናለህ?» ብለው ጠየቁት።
34 ኢየሱስም፥ «እውነቱን እነግራችኋ
ለሁ፤ ኃጢአት የሚሠራ ሁሉ የኃጢአት
ባሪያ ነው። 35 ባሪያ በሚያገለግልበት ቤት፥
ለዘለቄታው የመኖር መብት የለውም። ልጅ
ግን ምን ጊዜም ቢሆን፥በአባቱ ቤት የመ
ኖር መብቱ የተጠበቀ ነው። 36 ስለዚህ
ወልድ ነፃ ካወጣችሁ፥በእርግጥም ነፃ ትወ
ጣላችሁ። 37 እኔ የአብርሃም ዘር አይደላች
ሁም አላልኩም፤ አልወጣኝም። ነገር ግን
አንዳንዶቻችሁ ትምህርቴን ለመቀበል ስለ
ማትሹ ብቻ፥ ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ።
38 እኔ ከአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ።
እናንተም ካባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን
ታደርጋላችሁ» አላቸው።
39 እነርሱም መልሰው፥ «እኛ የአብር
ሃም ልጆች ነን ብለንሃል» አሉት። ኢየሱ
ስም፥ «ባእርግጥ የአብርሃም ልጆች ብት
ሆኑ ኖሮማ፥ እናንተም እንደ እርሱ መል
ካም ነገር ታደርጉ ነበር እንጂ መች እንደ
ዚህ? 40 እኔ ከእግዚአብሔር የሰማሁትን
እውነት ነገርኳችሁ እንጂ ያደረግሁት
ጥፋት የለም፤እናንተ ግን ልትገድሉኝ ትፈ
ልጋላችሁ። አብርሃም መች እንደዚህ ያለ
ክፉ ሥራ ሠራ? 41 እናንተ ግን እንዲህ ያለ
ውን ክፉ ሥራ የምትሠሩት፥ አባታችሁ
ሲሠራ ስላያችሁ ያንኑ በመከተል ነው»
አላቸው። እነርሱም፥ «እኛ ከሕጋዊ ጋብቻ
ውጭ የተወለድን ዲቃላዎች አይደለንም።
እውነተኛው አባታችን እግዚአብሔር ነው»
አሉት።
42 ኢየሱስም፥ «ወደዚህ ዓለም የመጣ
ሁት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። በእርግጥ
የእግዚአብሔር ልጅ ብትሆኑማ ኖሮ በወደ
ዳችሁኝ ነበር። የመጣሁትም እርሱ ስለላ
ከኝ እንጂ በራሴ ሥልጣን አይደለም።
43 የምናገረውን የማታስተውሉት ለምንድን
ነው? አዎ፥ የምናገረውን ለመቀበል በእር
ግጥ በጎ ፈቃድ የላችሁምና ስለዚህ ነው።
44 እናንተ የአባታችሁ የዲያብሎስ ልጆች
እንጂ፥የእግዚአብሔር ልጆች ስላይደላችሁ፥
ዲያብሎስ የሚያደርገውን ክፉ ሥራ መሥ
ራት ትፈልጋላችሁ። ከመሠረቱ ጀምሮ
እርሱ ነፍሰ ገዳይ ስለሆነና እውነትን ስለማ
ያውቃትም፥ከእውነት ጋር ምንም ግንኙነት
የለውም። መዋሸት ለእርሱ አዲስ ነገሩ አይ
ደለም። ጥንቱንስ ቢሆን፥ የውሸት ምንጭ
ማን ሆነና! ምን ጊዜስ እውነት ተናግሮ
ያውቅና ነው? 45 እናንተም እኔን የምትጠ
ሉት፥እውነትን ስለምናገር ነው።
46 «ከእናንተ፥ 'ኃጢአተኛ ነው' የሚ
ለኝ አለ? እስቲ ይምጣ? እውነትን ስ
ስ ና

ገር ከሆነስ የማታምኑኝ ለምንድን ነው?
47 የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ፥ የእግዚአብሔ
ርን ቃል በደስታ ይቀበላል። ነገር ግን እና
ንተ የእግዚአብሔርን ቃል ለመቀበል ስለማ
ትፈልጉ የእግዚአብሔር ልጆች አለመሆና
ችሁም በዚህ ይታወቃል» አላቸው።
48 አይሁድ ኢየሱስን፥ «እንተ ሳምራዊ
ነህ ፤ ጋኔን ተጠግቶሃል ብለን የነበረውም
ለዚሁ ነበር፤ አሁንም አልተሳሳትንም» ሲሉ
መለሱለት።
49 እርሱም ፥ «እኔስ ጋኔን አልተጠጋ
ኝም። አባቴን አከብረዋለሁ ፤ እናንተ ግን
ልታዋርዱኝ ትፈልጋላችሁ። 50 እኔ የራሴን
ክብር አልፈልግም። እንድከበርለት የሚፈ
ልግ ግን አለ፤ እርሱም አባቴ ነው። የምነግ
ራቸውን በማይቀበሉትም ላይ እርሱ ይፈር
ድባቸዋል። 51 እውነተኛውን ነገር እነግራ
ችኋለሁ ፤ ቃሌን የሚጠብቅ ፈጽሞ አይሞ
ትም» አላቸው።
52 አይሁድም፥ «ጋኔን ተጠግቶሃል በማለ
ታችን አልተሳሳትንም። አሁንማ ለይቶልህ
ይኸው አየነው። አብርሃምና ታላላቆቹ ነቢ
ያት ሁሉ ሞተዋል። አንተ ግን ቃሌን የሚ
ጠብቅ አይሞትም ትላለህ።
53 «አንተ፥ ከሞተው ከአባታችን ከአብር
ሃም ፥ ትበልጣለህ ማለት ነው? እርሱ
እንኳ ሞቶአል፤ ነቢያትም ሞተዋል። ለመ
ሆኑ አንተ ፥ ማን ነኝ ለማለት ነው?»
አሉት።
54 ኢየሱስም፥ «እኔ የራሴን ክብር የምሻ
ብሆን ኖሮ፥ ክብሬ ዋጋ ባልኖረውም ነበር።
እኔን የሚያከብረኝ እናንተ ፥ 'አምላካችን'
የምትሉት አብ ነው። 55 እናንተ እርሱን
አታውቁትም፤ እኔ ግን አውቀዋለሁ። አላው
ቀውም ብል ግን እንደ እናንተ ዋሾ እሆና
ለሁ። ነገር ግን አውቀዋለሁ። ለቃሉም
እታዘዛለሁ። 56 አባታችሁ አብርሃም የእኔን
ቀን ለማየት ተመኘ ፤ ባየ ጊዜም እጅግ
በጣም ተደሰተ» አላቸው።
57 አይሁድም ፥ «ምን ዓይነቱ ጉደኛ
ነው እናንተ? ገና ሃምሳ ዓመት ያልሞላህ
አንተ ፥ አብርሃምን አየሁት ትለናለህ?»
አሉት በማፌዝ።
58 ኢየሱስም ፥ «በእውነት እነግራችኋ
ለሁ ፤ አብርሃም ከመወለዱ በፊት እኔ
አለሁ» ሲል መለሰላቸው።
59 ይህን መልስ ሲሰሙም ፥ ሊወግሩት
ድንጋይ አነሡ። ኢየሱስ ግን ተሰወረባ
ቸው። በመካከላቸውም አልፎ ከቤተ መቅ
ደስ ወጥቶ ሄደ።

ምዕራፍ 9

1 ኢየሱስ በመንገድ ሲያልፍ ከተወለደ
በት ጊዜ ጀምሮ ዕውር የሆነ አንድ ሰው
አገኘ። 2 ደቀመዛሙርቱም ፥ «መምህር
ሆይ ፥ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ የተወለደው
በማን ኃጢአት ምክንያት ይመስልሃል?
በራሱ ኃጢአት ነው ወይስ በወላጆቹ?»
ሲሉ ጠየቁት።
3 ኢየሱስም፥ «ዕውር ሆኖ የተወለደው፥
በእርሱም ሆነ በወላጆቹ ኃጢአት ምክን
ያት አይደለም ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር
ኃይል በእርሱ ላይ እንዲገለጥ ነው። 4 የቀኑ
ብርሃን እስካለ ድረስ፥ የላከኝን የአብን ሥራ
ሁላችንም መሥራት አለብን። ማንም ሰው
ሥራ ሊሠራ የማይችልበት የጨለማ ጊዜ
ይመጣል። 5 በዚህ ምድር እስካለሁ ድረስ
እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ» አላቸው።
6 ኢየሱስም ይህን ካለ በኋላ በመሬት
ላይ እንትፍ ብሎ በምራቁ አፈር ለመሰ
በተለወሰውም ጭቃ የዕውሩን ዓይኖች
ቀባና ፥ 7 «ሄደህ ፥ በሰሊሆም የመጠመቂያ
ውኃ ታጠብ» አለው። 'ሰሊሆም' ማለት
'የተላከ' ማለት ነው። ዕውሩም ኢየሱስ እን
ዳዘዘው ሄዶ ታጠበ። ዓይኖቹ በርተውለ
ትም፥ እያየ ወደ ቤቱ ተመለሰ። 8 በዚህ ጊዜ
ጎረቤቶቹና ቀድሞ ሲለምን የሚያውቁት
ሁሉ ፥ «ይህ ሰው መንገድ ዳር ተቀምጦ
ይለምን የነበረው ዓይነ ስውር አይደለም?»
ተባብለው ተጠያየቁ። 9 አንዳንዶች ፥
«አዎን ፥ እርሱ ነው» ሲሉ ፥ ሌሎቹ ግን ፥
«አይ መልክ-መልኩ እርሱን ይምሰል
እንጂ ፥ ይህስ ዓይነ ስውር የነበረው ለማኝ
አይደለም» አሉ።
እርሱ ግን ፥ «እኔው ነኝ» ሲል ማንነቱን
አረጋገጠላቸው። 10 እነርሱም ፥ «እንዴት
ቢሆን ነው ታዲያ ማየት የቻልከው?» ሲሉ
ጠየቁት።
11 እርሱም ፥ «ኢየሱስ የሚባል ሰው ዓይ
ኖቼን በጭቃ ቀብቶ 'ወደ ሰሊሆም መጠ
መቂያ ሄደህ ታጠብ' አለኝ። እኔም እንዳዘ
ዘኝ ሄጄ ብታጠብ ፥ ይኸው እንደምታዩት
ዓይኖቼ በሩልኝ» ሲል መለሰላቸው።
12 እነርሱም ፥ «ታዲያ ይህ ሰው አሁን
የት ይገኛል?» ሲሉ ጠየቁት።
እርሱም ፥ «እኔ እንጃ ፤ የት እንደሚገኝ
እንኳ አላውቅም» ሲል መለሰላቸው።
13 ሰዎቹም ፥ ዕውር የነበረውን ሰው ወደ
ፈሪሳውያን ይዘውት ሄዱ። 14-15 ኢየሱስ
ጭቃ ቀብቶ የዕውሩን ዓይኖች ያበራለት

በሰንበት ዕለት ስለ ነበር ፥ ፈረሳውያን እን
ዴት አድርጎ ማየት እንደቻለ ጠየቁት።
ታውሮ የነበረውም ሰው ፥ «ዓይኖቼን
በጭቃ ቀባልኝ ፤ ከታጠብኩ በኋላ ለማየት
ቻልኩ» ሲል መለሰላቸው።
16 ከፈሪሳውያንም አንዳንዶቹ ፥ «ይህ
ሰው ሰንበትን ስለሚያፈርስ ፥ ከእግዚአብሔር
የተላከ ሊሆን አይችልም» አሉ። ሌሎቹ
ግን ፥ «ኃጢአተኛ ሰው ከሆነማ እንደዚህ
ያለ ድንቅ ተአምራት እንዴት ሊያደርግ
ቻለ?» ሲሉ መለሱላቸው። ከዚህ የተነሣም
በመካከላቸው አለመስማማት ተፈጠረ።
17 ፈሪሳውያንም ዓይኖቹ ወደ በሩለት
ሰው ተመልሰው ፥ «ዓይኖችህን ስላበራልህ
ስለዚህ ሰው ምን ታስባለህ? እስቲ ንገ
ረን?» ሲሉ ጠየቁት።

«ይህ ሰው ከእግዚአብሔር የተላከ ነቢይ
ነው» አላቸው።
18 አይሁድም ፥ ሰውየው ከዚህ በፊት
ዕውር እንደነበር ማመን ስላቃታቸው ፥ ወላ
ጆቹን አስጠሩ። 19 የሰውየውም ወላጆች
ሲቀርቡ ፥ «ይህ ሰው ልጃችሁ ነው? ከሆነስ
በእርግጥ ዕውር ሆኖ ነበር የተወለደው?
አሁንስ ዓይኖቹ እንዴት ሊያዩለት ቻሉ?»
ሲሉ ጠየቋቸው።
20 ወላጆቹም ፥ «አዎን ፥ ልጃችን ነው።
የተወለደውም ዕውር ሆኖ ነው። 21 ነገር
ግን አሁን እንዴት ማየት እንደቻለ ፥ ወይም
ማን እንዳዳነው ፥ አናውቅም። ለአካለ መጠን
የደረሰ ሰው በመሆኑ እርሱን ራሱን ጠይ
ቁት ፤ ይነግራችኋል» አሏቸው።
22-23 የሰውየው ወላጆች ይህን ያሉት ፥
ኢየሱስን 'መሲሕ ነው' ብሎ ሲናገር የተገ
ኘን ሰው ፥ ሁለተኛ ምኩራባቸው እንዳይደ
ርስ አይሁድ አውግዘው ከማኅበራቸው
ይለዩ ስለነበር ፥ ይህ እንዳይደርስባቸው በመ
ፍራት ነበር።
24 አይሁድም ፥ ዕውር የነበረውን ሰው
እንደገና ጠርተው ፥ «አንተ ሰው ፥ በእግዚአ
ብሔር ፊት እውነቱን ተናገር። እኛ እንደ
ሆንን ፥ ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እናው
ቃለን» አሉት።
25 ሰውዮውም ፥ «ኃጢአተኛ መሆንና
አለመሆኑን እኔ አላውቅም። ዕውር ሆኜ
መወለዴንና ፥ አሁን ግን ዓይኖቼ በርተው
ልኝ ማየቴን ብቻ አውቃለሁ» አላቸው።
26 እነርሱም ፥ «ምን አደረገልህ? እንዴ
ትስ ፈወሰህ?» ሲሉ አሁንም ደግመው ጠየ
ቁት።
27 ያም ሰው ፥ «ስንት ጊዜ ልንገራችሁ?
ቀደም አድርጌ ነግሬያችኋለሁ። ለምን ደጋ
ግማችሁ ትጠይቁኛላችሁ? እናንተም የእ
ርሱ ደቀመዛሙርት ለመሆን ፈለጋችሁ
መሰለኝ?» አላቸው።
28 እነርሱም ፥ «አንተው ራስህ የእርሱ
ደቀመዝሙር ሁን። እኛስ የሙሴ ደቀመዛ
ሙርት እንጂ ፥ የእርሱ አይደለንም። 29 እግ
ዚአብሔር ሙሴን እንዳነጋገረው እናውቃ
ለን። ስለዚህ ሰው ግን ከየት እንደመጣ
እንኳ የምናውቀው ነገር የለም» አሉት።
30 ሰውየውም ፥ «እንዴት ያለ ነገር ገጠ
መኝ እባካችሁ? እንዲህ አድርጎ ዓይን ሲያ
በራ እያያችሁ ፥ ስለ እርሱ 'ከየት እንደመጣ
እንኳ አናውቅም' እንዴት ትላላችሁ?
31 መቼም ቢሆን እግዚአብሔር ፈቃዱን
የሚያደርገውንና የሚያከብረውን ይሰማል
እንጂ ፥ ኃጢአተኛን እንደማይሰማ እናውቃ
ለን። 32 ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ፥ ዕውር ሆኖ
የተወለደውን ሰው ዓይኖች ያበራ መኖሩ ፥
ታይቶም ተሰምቶም አይታወቅም። 33 ይህን
ሰው እግዚአብሔር ካላከው በቀር ፥ እንዲህ
ያለ ተአምር ሊያደርግ ባልቻለም ነበር»
አላቸው።
34 አይሁድም ፥ «አንተ በኃጢአት የተወ
ለድክና በመከራ የተመታህ! እንዴት እኛን
ልታስተምር ይቃጣሃል?» አሉት። ከምኩራ
ባቸውም ውስጥ አስወጥተው አባረሩት።
35 ኢየሱስም ፥ ዓይኑ የበራለትን ሰው
ምኩራብ ሁለተኛ እንዳይደርስ ፥ አይሁድ
እንዳገዱትና እንዳወገዙት ሰማ። ባገኘው
ጊዜም ፥ «በመሲሑ ታምናለህ?» ሲል ጠየ
ቀው።
36 ዓይኑ የበራለትም ሰው ፥ «ጌታ ሆይ ፥
ማመን እፈልጋለሁ። ግን ይህ የምትለው
ሰው ማን ነው?» ሲል ጠየቀው።
37 ኢየሱስም ፥ «አይተኸዋል ፤ አሁን የሚ
ያናግርህም እርሱ ራሱ ነው» አለው።
38 ሰውየውም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አምን አምና
ለሁ» አለው። ተንበርክኮም ሰገደለት።
39 ከዚያም ኢየሱስ ፥ «ወደ ዓለም የመጣ
ሁት በመንፈሳቸው ዕውር ለሆኑት ብርሃን
ለመስጠት ሲሆን ፥ 'ዓይን አለን ፥ እናያለን'
ብለው የሚመጻደቁትን ደግሞ በመንፈስ
ዕውሮች ፥ መሆናቸውን ለማሳወቅ ነው»
አለው።
40 ኢየሱስ ይህንን ሲናገር ይሰሙት የነበ
ሩት ፈሪሳውያን ፥ «ታዲያ አሁን እኛን ፥
'ዕውሮች ናችሁ' ማለትህ ነው?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
41 ኢየሱስም ፥ «ዕውሮችስ ብትሆኑ ኖሮ

ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር። ነገር ግን፥ ‘እናያለን’ ስለምትሉ ኃጢአተኞች ሆናችሁ ቀርታችኋል» ሲል መለሰላቸው።

ምዕራፍ 10

[1] «እውነቱን እነግራችኋለሁ፤ ወደ በጎች ማደሪያ በበሩ ሳይሆን በሌላ በኩል ቮልኮ የሚገባ ሰው፥ ሌባም ወንበዴም ነው። [2] የበጎቹ እረኛማ ወደ በጎች ማደሪያ የሚገባው፥ ፊት ለፊት በበሩ ነው። [3] ለእርሱም የበር ጠባቂው በሩን ይከፍትለታል። በጎቹም ድምፁን ይሰማሉ። እረኛውም የራሱን በጎች በየስማቸው ሲጠራቸው ፥ ወደርሱ ይመጣሉ። [4] ከበረት ካወጣቸውም በኋላ እፊት እፊታቸው እየሄደ ፥ ይመራቸዋል። እነርሱም ድምፁን ለይተው ስለሚያውቁ፥ ይከተሉታል። [5] ሌላውን ሰው ግን ድምፁን ለይተው ስለማያውቁ፥ይሸሹታል እንጂ አይ ከተሉትም።»

[6-7] ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ሲናገር የሰሙት ሰዎች ትርጉሙ ስላልገባቸው፥ እንደ ሚከተለው ያብራራላቸው ጀመር። «በእውነት እነግራችኋለሁ። የበጎች በር እኔ ነኝ፤ [8] ከእኔ በፊት የመጡት ሁሉ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው። በጎቹም አልሰሟቸውም። [9] በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል የሚገባ ሁሉ ይድናል። ይገባል ፥ ይወጣል ፥ መሰማርያም ያገኛል። [10] ሌባ የሚመጣው ለመስረቅ ለመግደልና ለማጥፋት ነው። እኔ ግን የመጣሁት፥ በጎቹ ሞልቶ የተትረፈረፈ ሕይወት እንዲኖራቸው ነው።

[11] «መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ስለ በጎቹ ደኅንነት ሕይወቱን አሳልፎ ይሰጣል። [12] የተቀጠረ የበጎች ጠባቂ ግን፥ የበጎቹ ባለቤትና እውነተኛ እረኛ ባለመሆኑ ፥ ይህን ያህል አያስብላቸውም። ተኩላ በሚመጣበትም ጊዜ ጥሏቸው ስለሚሸሽ፥ ተኩላው በጎቹን ይነጥቃቸዋል፤ ይበታትናቸዋልም። [13] ሰውየው ፦ በጎቹን ለተኩላ ጥሎ የሚሸሽው፥ ለበጎቹ ግድ የሌለው ተቀጣሪ ሰለሆነ ነው። [14] መልካም እረኛ እኔ ነኝ። በጎቼን አውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል። [15] አብ እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደማውቀው ፥ በጎቼ ያውቁኛል ፥ እኔም አውቃቸዋለሁ። ሕይወቴንም ስለ እነርሱ አሳልፌ እሰጣለሁ። [16] በሌላም ማደሪያ ውስጥ ከዚህ መንጋ ያልሆኑ ፥ ሌሎች በጎች አሉኝ። እነርሱንም ደግሞ ወደዚህ አመጣቸዋለሁ። ድምፄንም ይሰማሉ ፤ አንድም መንጋ ይሆናሉ ፤ እረኛቸውም አንድ ይሆናል።

[17] «አብ ይወደኛል። ምክንያቱም ሕይወቴን አሳልፌ እሰጣለሁና። ሕይወቴን አሳልፌ ከሰጠሁም በኋላ እንደገና መልሼ እወስዳታለሁ። [18] ሕይወቴን እኔው ራሴ በገዛ ፈቃዴ አሳልፌ ካልሰጠሁ በቀር ከእኔ የሚወስዳት ማንም የለም። ሕይወቴን አሳልፌ ለመስጠትም ሆነ ፥ መልሼ ለመውሰድ ሥልጣን አለኝ። ይህንንም ትእዛዝ የተቀበልኩት ከአባቴ ነው» አላቸው።

[19] ከዚህ ንግግሩ የተነሣም ፥ በአይሁድ መካከል እንደገና ትልቅ አለመስማማት ተፈጠረ። [20-21] አንዳንዶቹ፥ «ይህ ሰው አእምሮውን ስታል ያለበለዚያም ጋኔን ተጠግቶታል እንጂ ፥ እንዲህ የሚለው በጤናውስ አይመስለንም። ታዲያ ፥ የአብድ ንግግር ቆመን ማድመጥ አለብን?» ሲሉ ፥ ሌሎቹ ደግሞ ፥ «በየት አገር ነው ጋኔን ያለበት ሰው ፥ እንደዚህ አስተካክሎ ሲናገር ያያች ሁት? ደግሞስ በየት አገር ነው ፥ ጋኔን የታወረ ዓይን ሲያበራ የታየው?» አሉ ፡

[22] ጊዜው ክረምት ነበር። በኢየሩሳሌም የቤተ መቅደስ መታደስ በዓል ተቃርቦ ነበር። [23-24] ኢየሱስም ፥ የሰሎሞን አዳራሽ በሚባለው ሥፍራ በኩል ሲያልፍ፥ አይሁድ ከብብ አድርገው ፥ «እንደዚህ ልባችንን ሰቅለህ የምታስጨንቀን ፥ እስከ መቼ ድረስ ነው? በእውነት አንተ መሲሑ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ፥ ለምን ፍርጥ አድርገህ አትነግረንም?» አሉት።

[25] ከዚያም ኢየሱስ ፥ «እውነቱንማ ፍርጥ አድርጌ ነግሬያችሁ ነበር፥ ግን አላመናችሁኝም። በአባቴ ስም የማደርጋቸው ድንቅ ተአምራትም ስለ እኔ በግልጽ ይመሰክራሉ። [26] እናንተ ግን ከበጎቼ መንጋ ስላይደላችሁ አታምኑኝም። [27] በጎቼ ግን ድምፄን ለይተው ያውቃሉ ፥ ይከተሉኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ። [28] የዘላለም ሕይወትን ስለ ምሰጣቸውም ፥ በፍጹም አይጠፉም። ከእጄም ነጥቆ ሊወስዳቸው የሚችል ማንም የለም። [29] ምክንያቱም እነርሱን የሰጠኝ አባቴ ፥ ከሁሉም ስለሚበልጥ በጎቼን ከአባቴ እጅ ነጥቆ የሚያወጣቸው የለምና ነው። [30] እኔና አብ አንድ ነን» አላቸው።

[31] ይህን ሲሰሙም ፥ አይሁድ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡበት።

[32] ኢየሱስም ፥ «ከአባቴ በተሰጠኝ ትእዛዝ መሠረት ፥ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ። ታዲያ ከእነዚህ ፥ ከፉው ሥራ የትኛው ሆኖ ነው ፥ ልትወግሩኝ ድንጋይ

የምታነሡብኝ?» ሲል ጠየቃቸው።
33 እነርሱም ፥ «እኛ የምንወግርህ በእግ
ዚአብሔር ላይ ስለምትናገረው የድፍረት
ቃል እንጂ ፥ ስለ መልካም ሥራህ አይደ
ለም። አንተ ሰው ሆነህ ሳለ ፥ ራስህን እን
ዴት አምላክ ታደርገዋለህ?» አሉት።
34 ኢየሱስም መልሶ ፥ «በሕግ መጽሐፋ
ችሁ ፥ 'እናንተ አማልክት ናችሁ' ብሎ እግ
ዚአብሔር እንደተናገረ ተጽፎ ይገኛል።
35 የእግዚአብሔር ቃል ደግሞ የሚሻር አይ
ደለም። እግዚአብሔር እነዚያን ቃሉን የላከ
ላቸውን ሰዎች ፥ 'አማልክት ናችሁ' ካላ
ቸው ፥ 36 እኔ እግዚአብሔር መርጦና ቀድሶ
ወደ ዓለም የላከኝ ልጁ ፥ 'የእግዚአብሔር
ልጅ ነኝ' በማለቱ ፥ እንዴት 'በእግዚአብ
ሔር ላይ የድፍረት ቃል ትናገራለህ' ትሉ
ኛላችሁ? 37 የአባቴን ሥራ የማልሠራ ከሆ
ንኩ አትመኑኝ። 38 የአባቴን ሥራ የምሠራ
ከሆነ ግን ፥ እኔን ባታምኑ እንኳ የምሠራውን
ሥራ አይታችሁ ፥ አብ በእኔ እንዳለና እኔም
በአብ እንዳለሁ አስተውላችሁ ተረዱ» አላ
ቸው።
39 በዚህ ጊዜ ሊይዙት ሞከሩ። እርሱ
ግን ከእጃቸው ወጥቶ ሄደ።
40 ከዚያም ኢየሱስ ከዮርዳኖስ ወንዝ
ባሻገር ወደለው ሥፍራ ተመልሶ በመሄድ ፥
ዮሐንስ ቀድሞ ያጠምቅበት በነበረው
ሥፍራ አጠገብ መኖር ጀመረ። 41 ብዙ
ሰዎችም ተከተሉት። ተከታዮቹም እርስ
በርሳቸው ፥ «ዮሐንስ አንድም ተአምር አላ
ደረገም። ይሁን እንጂ ፥ ስለዚህ ሰው የሰጠው
ምስክርነት ሁሉ እውነት ነው» ተባባሉ።
42 ከእነርሱም ብዙዎቹ ፥ ኢየሱስ መሲሑ
የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አምነው ተቀ
በሉ።

ምዕራፍ 11

1-3 ዋጋው ውድ የሆነ ሽቱ በጌታ እግር
ላይ አፍስሳ ፥ በጠጉርዋ ያበሰችለት ማር
ያም ፥ እኅቷ ማርታና ወንድማቸው አልዓ
ዛር ፥ ቢታንያ በምትባል መንደር ይኖሩ
ነበር። አልዓዛር ክፉኛ ስለታመመ እኅቶቹ
ማርያምና ማርታ ፥ «ወዳጅህ አልዓዛር
በጠና ታሟልና በነፍሱ ድረስለት» ሲሉ
ወደ ኢየሱስ ላኩበት።
4 ኢየሱስ የአልዓዛርን መታመም ሲሰማ ፥
«ይህ ምክንያት ሆኖ እግዚአብሔር እንዲ
መሰገንና የልጁም ክብር እንዲገለጥ ነው
እንጂ ፥ ሕመሙስ ለሞት የሚያበቃው አይደ
ለም» አለ።
5 ጌታ ፥ ማርታን ማርያምንና ወንድማ
ቸው አልዓዛርን ፥ ይወድ ነበር። 6 ሆኖም የአ
ልዓዛርን መታመም እንደ ሰማ ፥ ወደ ቢታ
ንያ ወዲያውኑ ሳይሄድ ፥ እዚያው በነበረበት
ሁለት ቀን ውሎ አደረ። 7 ከሁለት ቀን
በኋላ ግን ደቀመዛሙርቱን ፥ «ተነሡና ወደ
ይሁዳ እንሂድ» አላቸው።
8 ደቀመዛሙርቱም ፥ «መምህር ሆይ ፥
ከጥቂት ጊዜ በፊት አይሁድ በድንጋይ ሊወ
ግሩህ ይፈልጉ እንደነበር ታውቃለህ ፥
ታዲያ እንዴት ነው አሁን ወደዚያ እንሂድ
የምትለን?» ሲሉ ጠየቁት።
9 ኢየሱስም ፥ «ፀሐይ ወጥታ እስከትጠ
ልቅ የአሥራ ሁለት ሰዓት ጊዜ ይኖራታል።
ቀን በብርሃን የሚዘዋወር ሰውም አይሰናከ
ልም። በፀሐይ ብርሃን ማየት ይችላልና።
10 ጀንበር ከጠለቀች በኋላ ግን ስለሚጨ
ልም ፥ በዚያ ሰዓት የሚዘዋወር ሰው ሊሰና
ከል ይችላል» አላቸው። 11 «ወዳጃችን አል
ዓዛርን እንቅልፍ ስለወሰደው ፥ ልቀሰቅሰው
እሄዳለሁ» አላቸው።
12 ደቀመዛሙርቱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እንቅ
ልፍ ከወሰደውማ ሕመሙ ሊሻለው ነው
ማለት ነው» አሉት። 13 ደቀመዛሙርቱ
ይህን ያሉት ኢየሱስ ስለ እንቅልፍ የተናገረ
መስሏቸው ነው። ኢየሱስ ግን ፥ አልዓዛር
ሞቶአል ማለቱ ነበር። 14 ከዚያም በግልጥ
አነጋገር ፥ «አልዓዛር ሞቶአል። 15 እሱ በሞ
ተበት ጊዜ እዚያ ባለመኖሬ ፥ ስለ እናንተ
ደስ ይለኛል። ምክንያቱም ፥ በእኔ እንድታ
ምኑ ይህ ምክንያት ይሆንላችኋልና ነው።
በሉ አሁን ተነሡ እንሂድ» አላቸው።
16 'መንትያ' ተብሎ የሚጠራው ቶማ
ስም ሌሎቹን ደቀመዛሙርት ፥ «ተነሡ ፥
ሄደን እኛም ከእርሱ ጋር እንሙት!» አላ
ቸው።
17 ኢየሱስም አልዓዛር ሞቶ ከተቀበረ ፥
ከአራት ቀን በኋላ ወደ ቢታንያ መጣ።
18 ቢታንያ ከኢየሩሳሌም ከተማ ፥ በሦስት
ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ መንደር
ናት። 19 ብዙ አይሁድም ልቅሶ ለመድረ
ስና ፥ ማርታና ማርያምን ለማስተዛዘን ፥ ቤት
መጥተው ነበር።
20 ማርታም የኢየሱስን መምጣት በሰ
ማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች። ማርያም
ግን ፥ እዚያው ጎዘኑ ቤት ቀርታ ነበር።
21 ማርታም ኢየሱስን ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አንተ
እዚህ ብትሆን ኖሮ ወንድሜ አይሞትም
ነበር። 22 አሁንም ቢሆን አንተ እግዚአብሔ
ርን ከለመንከው ፥ ምንም እንደማይከለ

አውቃለሁ» አለችው።
23 ኢየሱስም ፥ «ወንድምሽ ከሞት ይነ
ሣል» አላት።
24 ማርታም፥ «አዎን፥በመጨረሻው ቀን
በትንሣኤ ዕለትማ እንደ ሌሎቹ ሙታን
ሁሉ የሚነሣ መሆኑን አውቃለሁ» አለ
ችው።
25 ኢየሱስም ፥ «ትንሣኤና ሕይወት እኔ
ነኝ። የሚያምንብኝ፥ቢሞትም እንኳ፥በሕይ
ወት ይኖራል። 26 በሕይወት የሚኖር፥የሚ
ያምንብኝም የዘላለምን ሕይወት ያገኛል
እንጂ ፥ከቶ አይሞትም። ይህን አታምኚም ፥
ማርታ?» ሲል ጠየቃት።
27 እርሷም መልሳ፥ «እንዴት አላምንም
ጌታ ሆይ ፥ አምናለሁ እንጂ ፤ አንተ ፥ ወደ
ዓለም የሚመጣው መሲሑ የእግዚአብሔር
ልጅ መሆንክን ፥ ያለጥርጥር ነው የማም
ነው» አለችው።
28 እርሷም ይህን ካለች በኋላ ተመልሳ
እኅትዋን ማርያምን፥ «ጌታ መጥቶአል፤አን
ቺንም ይጠራሻል» በማለት ቀስ ብላ በጆ
ሮዋ ነገረቻት። 29 ማርያምም ይህን እንደሰ
ማች ፥ ወዲያውኑ ተነሥታ ወደ ኢየሱስ
ሄደች። 30 ኢየሱስም ማርታ ወጥታ በተቀበ
ለችው ቦታ ነበር እንጂ ፥ገና ወደ ቢታንያ
መንደር አልገባም ነበር። 31 ልቅሶ ለመድ
ረስ መጥተው የነበሩት አይሁድ ፥ ማርያም
ተቻኩላ ከቤት መውጣቷን ሲያዩ ፥ወደ ወን
ድሟ መቃብር ሄዳ የምታለቅስ መስሎዋ
ቸው ፥ ተከትለዋት ወጡ። 32 ማርያምም ፥
ኢየሱስ ወደነበረበት ሥፍራ በደረሰች ጊዜ
እግሩ ላይ ተደፍታ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አንተ
እዚህ ብትኖር ኖሮ ፥ ወንድሜ አይሞትም
ነበር» አለችው።
33 ኢየሱስም ማርያም እንደዚያ ሆና
ስታለቅስና ፥ ተከትለዋት የመጡት አይሁ
ድም ሲያለቅሱ ባየ ጊዜ ፥ ልቡ በኀዘን
ተነካ ፤ መንፈሱም ክፉኛ ታወከ። 34 ወዲያ
ውም ፥ «የት ነው የቀበራችሁት?» ሲል
ጠየቃቸው።
እነርሱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ያው እዚያ ፥ናና
እይ» አሉት። 35 ኢየሱስም እንባውን አፈ
ሰሰ። 36 አይሁድም ፥ ጌታ ለአልዓዛር እንባ
ሲያፈስለት ባዩ ጊዜ ፥ «አያችሁ እንዴት
እንደሚወደው?» ተባባሉ። 37 አንዳንዶቹ
ግን ፥ «ይህ ሰው የዕውሩን ዓይን ካበራ ፥አል
ዓዛርንስ ፥ ከሞት ሊያድነው አይችልም
ነበር?» ተባባሉ።
38 ኢየሱስም ስሜቱ በኀዘን ተነክቶ ፥ወደ
መቃብሩ ቦታ ሄደ። መቃብሩም አፉ በድን
ጋይ የተገጠመ ዋሻ ነበር። 39 ኢየሱስም
እዚያ የነበሩትን ሰዎች ፥ «በሉ ድንጋዩን
አንሡት!» አላቸው።
የሟቹ እኅት ማርታም ፥ «ከሞተ አራት
ቀኑ ስለሆነ ይሸታማ ሳይሸት አይቀርም»
አለችው።
40 ኢየሱስም ፥ «ብታምኚ ድንቅ የሆነ
ውን ፥ የእግዚአብሔርን ግሩም ሥራ ታያ
ለሽ ፥ብዬ አልነገርኩሽም?» አላት።
41 ሰዎቹም ድንጋዩን አነሡ። ኢየሱስም
ወደ ሰማይ ቀና ብሎ ፥ «አባቴ ሆይ ፥ስለሰማ
ኝኝ አመሰግንሃለሁ። 42 ምን ጊዜም ደግሞ
እንደምትሰማኝ አውቃለሁ። ይህን የምለ
ውም እዚህ ያሉት ሰዎች አንተ እንደላክ
ኝኝ እንዲያምኑ ብዬ ነው» ሲል ጸለየ።
43-44 ከዚያም ፥ «አልዓዛር! ና ውጣ!»
ብሎ በታላቅ ድምፅ ተናገረ። አልዓዛርም ፥
እጆቹና እግሮቹ እንደተገነዙ ፥ፊቱም በጨ
ርቅ እንደተጠመጠመ ሆኖ ፥ ከመቃብሩ
ወጣ። ኢየሱስም ፥ «ከፊኑን ፍቱለትና
ይሂድ!» አላቸው።
45 ወደ እነማርያም ቤት ልቅሶ ለመድ
ረስ መጥተው ከነበሩት አይሁድ መካከል ፥
ይህን በማየታቸው ብዙዎቹ በኢየሱስ
አመኑ። 46 አንዳንዶቹ ግን ወደ ፈሪሳውያን
ሄደው ፥ ኢየሱስ አልዓዛርን ከሞት እንዴት
እንዳስነሣው ነገሩአቸው። 47 ስለዚህም የካ
ህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወዲያውኑ ተጠ
ራርተው ከተሰበሰቡ በኋላ ፥ «ምን ብናደርግ
ይሻለናል? ይህ ሰው አስደናቂ የሆኑ ተአም
ራት በየጊዜው ያደርጋል። 48 ነገሩን ዝም
ብለን የምናይ ከሆነ ፥ ሁሉም የእርሱ ተከ
ታይ ሊሆን ነው። ይህ ከሆነ ደግሞ ፥የሮም
ወታደሮች መጥተው ያጠፋናል። ውስጣዊ
አስተዳደራችንንም ፥ ይነጥቁብናል» ሲሉ
እርስ በእርሳቸው ተወያዩ።
49 በዚያን ዘመን ሊቀ ካህናት የነበረው
ቀያፋ ፥ «አናንተ ፥ነገር ማስተዋል አይሆንላ
ችሁም ማለት ነው? 50 ሕዝቡ ሁሉ ከሚ
ጠፋ ፥ስለ ሕዝቡ አንድ ሰው ቢሞት እንደ
ሚሻል አታውቁም?» አላቸው። 51 ቀያፋ ፥
ይህንን ቃል የተናገረው አውቆና አስቦ አል
ነበረም። በዚያን ዓመት ሊቀ ካህናት እንደ
መሆኑ ፥ ኢየሱስ ስለ አይሁድ ሕዝብ ራሱን
በገዛ ፈቃዱ ለሞት አሳልፎ መስጠት እንዳ
ለበት ፥ ትንቢት መናገሩ ነበር። 52 ኢየሱስ
ግን የሚሞተው ለአይሁድ ብቻ ሳይሆን ፥
የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ሁሉ
ለመሰብሰብ ፥አንድም ለማድረግ ነበር።
53 ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የአይሁድ

ቸው ፥ ኢየሱስን ለመግደል መዶለት ሆነ።
54 ኢየሱስም በአይሁድ መካከል በግልጽ
መመላለሱን ተወ። ተነሥቶም በበረሃው
ዋግ ወዳለችው «ኤፍሬም» ወደ ተባለች
መንደር ሄደ። በዚያም ከደቀመዛሙርቱ
ጋር ተቀመጠ።
55 የአይሁድ የፋሲካ በዓል እንደቀረ
በም ፥ ብዙ ሰዎች እንደ አይሁድ ሥርዓት
ራሳቸውን ለማንጻት ፥ ከየገጠሩ ወደ ኢየሩሳ
ሌም ከተማ ይሄዱ ነበር። 56 እዚያ የመጣ
ውም ሁሉ ፥ ኢየሱስን ለማየት ከፍ ያለ
ጉጉት አድሮበት ነበር። በቤተ መቅደስም
በተሰበሰቡበት ወቅት እርስ በርሳቸው ፥
«ምን ይመስላችኋል? ኢየሱስ በክብረ
በዓሉ ላይ ይገኝ ይሆን?» እያሉ ይጠያየቁ
ነበር። 57 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን
ግን ሊይዙት ቆርጠው ስለተነሡ ፥ ማንም
ሰው ኢየሱስን እንዳየ ወዲያውኑ መጥቶ
ጠቁሞ እንዲያስይዘው ፥ አስቀድመው ትእ
ዛዝ አውጥተው ነበር።

ምዕራፍ 12

1-2 የፋሲካ በዓል ስድስት ቀን ሲቀረው ፥
ኢየሱስ ከሞት ያስነሣው አልዓዛር ወደሚኖ
ርበት ቢታንያ ወደምትባለዋ መንደር
ደረሰ። አልዓዛርና እኅቶቹ ሩት አዘጋጅ
ተው ጋበዙት። ማርታም እቤት ውስጥ ሽር
ጉድ እያለች ስታገለግል ፥ አልዓዛር ከኢየሱስ
ጋር ማዕድ ላይ ነበር። 3 የማርታ እኅት ማር
ያም ፥ በውድ ዋጋ የተገዛ የናርዶስ ሽቶ አም
ጥታ በኢየሱስ እግር ላይ አፍስሳ እግሮቹን
በጠጉርዋ ታብስ ነበር። የሽቶውም መዓዛ
በአንድ ጊዜ ቤቱን እውድ አደረገው።
4 በዚህ ጊዜ ከደቀመዛሙርቱ አንዱ የሆ
ነውና ፥ ኢየሱስን ጠቁሞ የሚያስይዘው የአስ
ቆሮቱ ይሁዳ ፥ 5 «ለምንድን ነው ይህ ሽቶ
ተሸጦ ፥ ገንዘቡ ለድሆች ያልተሰጠው?
ቢሸጥ ኖሮኮ ፥ ብዙ ገንዘብ ያወጣ ነበር!»
አለ። 6 ይህንን ማለቱ ግን ፥ ለድሆች አዝኖ
ሳይሆን ፥ የደቀመዛሙርቱ ገንዘብ ያዥ በመ
ሆኑና ፥ ከሚያዘውም ገንዘብ ላይ በየጊዜው
እየሰረቀ ለግል ጉዳዩ ያውል ስለነበር ነው።
7 ኢየሱስ በበኩሉ ፥ «ይህን ለመቃብሬ
ዝግጅት ማድረጓ ስለሆነ ፥ ተዉአት አታስቸ
ግሯት። 8 ድሆች ከእናንተ ጋር ስለሚኖሩ ፥
ምን ጊዜም ልትረዱአቸው ትችላላችሁ።
እኔ ግን ከእናንተ ጋር ለረጅም ጊዜ አልኖ
ርም» አላቸው።
9 ኢየሱስ ቢታንያ መድረሱ እንደተሰ
ማም ፥ ብዙ ሰዎች እርሱን ብቻ ሳይሆን ፥
ከሞት የተነሣውን አልዓዛርንም ለማየት
ጭምር ፥ ወደ ቢታንያ መጉረፍ ጀመሩ።
10-11 የአልዓዛር ከሞት መነሣትም ፥ ብዙ
አይሁድ በኢየሱስ እንዲያምኑ ምክንያት
ሆኗቸው ስለ ነበር ፥ የካህናት አለቆች አልዓዛ
ርንም ለመግደል ወሰኑ።
12-13 በማግስቱም ለበዓሉ በኢየሩሳሌም
ተሰብስበው የነበሩት ሰዎች ሁሉ ፥ ኢየሱስ
ወደ ኢየሩሳሌም በመምጣት ላይ መሆኑን
ስለሰሙ ፥ የዘንባባ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት
ወጡ። «ሆሣዕና ፥ በጌታ ስም የሚመጣው
የእሥራኤል ንጉሥ ፥ የተባረከ ይሁን» እያ
ሉም በመቀባበል ዘመሩለት። 14-15 ኢየሱ
ስም በአህያ ውርንጫ ላይ ተቀምጦ መጣ ፥
ይህም የሆነው «አንቺ የጽዮን ልጅ ሆይ ፥
አትፍሪ! እነሆ ንጉሥሽ በአህያ ውርንጫ
ተቀምጦ ይመጣል» ተብሎ የተጻፈው ትን
ቢት ይፈጸም ዘንድ ነው። 16 ደቀመዛሙ
ርቱ ይህ ሁሉ ነገር የተፈጸመው ፥ ነቢያት
በተናገሩት ትንቢት መሠረት መሆኑን ፥ በመ
ጀመሪያ አላስተዋሉም ነበር። ይህን የተረ
ዱት ግን ፥ ኢየሱስ ከሞት ተነሥቶ በክብር
ወደ ሰማይ ከወጣ በኋላ ነበር።
17 ኢየሱስ አልዓዛርን ከሞት ሲያስነሣ
ያዩና የሰሙ ሁሉ ፥ በበዓሉ ላይ ለተገኘው
ዘመድ ወዳጅ ፥ 'ዕፁብ ድንቅ!' እያሉ ይና
ገሩ ነበር። 18 ስለዚህ ይህን ድንቅ ተአምር
የሰሙ ሁሉ ሊቀበሉት ወጡ።
19 ፈሪሳውያንም ሁኔታውን ሲመለከቱ ፥
«ይህን ጉድ አያችሁ? ሕዝቡ እኮ ባንዴ
ተገልብጦ ወደ እርሱ ዞረ!» ሲሉ በመቆ
ጨት እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።
20 የፋሲካን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳ
ሌም ከመጡት ሰዎች መካከል ፥ የግሪክ
አገር ሰዎችም ነበሩ። 21 እነርሱም ፥ በገሊላ
ምድር የምትገኘው የቤተሳይዳ ተወላጅ
ወደ ሆነው ወደ ፊልጵስ ቀርበው ፥ «ኢየሱ
ስን ለማየት ስለምንፈልግ እባክህ አገናኝን»
ብለው ለመኑት።
22 ፊልጵስም ለእንድርያስ ነገረው ፥
ከዚያ ሁሉቱም ወደ ኢየሱስ መጥተው ፥ እነ
ዚያ የግሪክ አገር ሰዎች ሊያዩት የሚፈልጉ
መሆናቸውን ነገሩት።
23 ኢየሱስም ፥ «እኔ ወደ ዘላለማዊ
ክብሬ የምመለስበት ጊዜ ደርሷል። 24 በእ
ውነት እንግራችኋለሁ ፥ የስንዴ ቅንጣት በመ
ሬት ላይ ወድቃ ካልሞተች ፍሬ አታፈ
ራም ፤ የምታፈራው በመሬት ላይ ወድቃ
ስትሞት ነው። 25 በዚህ ዓለም ላይ ሕይ
ወቱ የሚሳሳ ያጣታል ፥ የማይሳሳላት ግን ለዘ

ላለም ሕይወት ያቆያታል። 26 አገልጋዬ
መሆን የሚፈልግ ሰው መጥቶ ይከተለኝ።
የሚያገለግለኝም ከእኔ አይለይም። የሚያገለ
ግለኝንም አባቴ ያከብረዋል» አላቸው።
27 ቀጥሎም ፥ «ነፍሴን ጭንቅ ፥ ጥብብ
ይላታል። ታዲያ ምን ባደርግ ይሻለኝ
ይሆን? 'አባቴ ሆይ ፥ ከዚች የጭንቅ ሰዓት
አድነኝ!' ግን እኮ ፥ ወደዚህ የመጣሁት
በዚች የጭንቅ ሰዓት ለማለፍ ነው።
28 አባት ሆይ ፥ ስምህን አክብረው» አለ።
ወዲያውም ፥ «አምን አክብሬዋለሁ።
ወደፊትም ደግሞ አከብረዋለሁ» የሚል
ድምፅ ከሰማይ መጣ። 29 አጠገቡ ቆመው
የነበሩትም ሰዎች ከሰማይ የመጣውን
ድምፅ ሲሰሙ ፥ «ድምፁ የነጐድጓድ ድምፅ
ነው» ሲሉ ሌሎቹ ደግሞ ፥ «ድምፁስ የነ
ጐድጓድ ድምፅ አይደለም ፤ መልአክ ነው
ያናገረው» አሉ።
30 ኢየሱስ ግን ፥ «ይህ ድምፅ ከሰማይ
የመጣው ለእናንተ ተብሎ ነው እንጂ ፥ ለእኔ
አይደለም። 31 በዚህ ዓለም ላይ ፍርድ የሚ
ሰጥበት ጊዜ ቀርቦአል። የዚህ ዓለም ገዢ
ዲያብሎስ ፥ ወደ ውጭ ይጣላል። 32 እኔም
ከመሬት ከፍ ከፍ በምልበት ጊዜ ፥ ሰዎችን
ሁሉ ወደ እኔ እስባለሁ» አላቸው። 33 ይህን
የተናገረውም ፥ ምን ዓይነት ሞት መሞት
እንዳለበት ሲያመለክታቸው ነበር።
34 አይሁድም ፥ «እኛ በሙሴ ሕግ
ተጽፎ ያገኘነው ፥ መሲሑ ለዘላለም እንደሚ
ኖር ነው። አንተ ታዲያ 'የሰው ልጅ ሊሰ
ቀል ያስፈልገዋል' ስትል ፥ ምን ማለትህ
ነው? ይህስ 'የሰው ልጅ' እርሱ ማነው?»
ሲሉ ጠየቁት።
35 ኢየሱስም ፥ «ብርሃኔ ለጥቂት ጊዜ
ብቻ የሚያበራላችሁ ስለሆነ ፥ ሳይጨልም
በብርሃኑ ተመላለሱ። በጨለማ የሚጓዝ
ወዴት እንደሚሄድ አያውቅም። 36 የብር
ሃን ልጆች እንድትሆኑም ፥ ብርሃኑ ሳለላችሁ
በዚህ ብርሃን አመኑ» አላቸው። ይህን ካላ
ቸው በኋላ ከእነርሱ ተሰወረ።
37 ኢየሱስ ለትንግርት የሚታዩ ድንቅ
ተአምራት በፊታቸው ቢያደርግም ፥ ብዙ
ሰዎች እርሱ መሲሑ የእግዚአብሔር ልጅ
መሆኑን አላመኑም ነበር። 38 ይህም ነቢዩ
ኢሳይያስ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ምስክርነታችንን
ማን አመነ? የእግዚአብሔርስ ኃይል ለማን
ተገለጠ?» ሲል የተናገረው ትንቢት እንዲ
ፈጸም ነበር። 39 ሊያምኑበት ያልቻሉትም
ስለዚህ ነበር። በሌላም ቦታ ፥ 40-41 «አይ
ተው እንዳያስተውሉ ፥ ተጸጽተው ወደ እኔ
እንዳይመለሱና እንዳልፈውሳቸው ፥ ዓይና
ቸው ታውሮአል ፤ ልባቸውም ደንድኖአል»
ሲል ነቢዩ ኢሳይያስ ፥ የመሲሑ ክብር ተገል
ጾለት ባየ ጊዜ ፥ ስለ ክርስቶስ ትንቢት ተናግ
ሮአል።
42 የአይሁድ መሪዎች እንኳ ሳይቀሩ ፥
እርሱ መሲሑ የእግዚአብሔር ልጅ መሆ
ኑን ውስጥ ውስጡን ቢያምኑም ፥ ገና ለገና
'ፈሪሳውያን ከምኵራብ ያባርሩናል' ብለው
ስለፈሩ ብቻ ፥ በሰው ፊት አልመሰከሩለትም
ነበር። 43 ይህም ፥ ከእግዚአብሔር ከሚገኘው
ክብር ይልቅ ፥ ከሰው የሚገኘውን ክብር
መፈለጋቸውን ያሳያል።
44 ኢየሱስም ድምፁን ከፍ አድርጎ ፥
«በእኔ ማመን ማለት በላከኝ በእግዚአብ
ሔር ማመን ማለት ነው። 45 እኔን ማየት
ማለትም የላከኝን አባቴን ማየት ማለት
ነው። 46 የሚያምንብኝ ሁሉ በጨለማ እንዳ
ይኖር ፥ እኔ ብርሃን ሆኜለት ወደዚህ ዓለም
መጥቼአለሁ። 47 ቃሌን ሰምቶ በማይታዘ
ዘው ላይ ፥ የምፈርድበት እኔ አይደለሁም።
እኔ ዓለምን ለማዳን እንጂ ፥ በዓለም ላይ ለመ
ፍረድ አልመጣሁምና። 48 እኔን በማይቀበ
ሉና ቃሌን ሰምተው በማይታዘዙ ላይ ፥ በዚ
ያች በፍርድ ቀን የሚፈርድባቸው የተናገር
ኩት ቃል ራሱ ነው። 49 እነዚህም ቃሎች
በራሴ ሥልጣን የተናገርኳቸው ሳይሆኑ ፥ በላ
ከኝ በአባቴ ትእዛዝ መሠረት የተናገርኳ
ቸው ቃሎች ናቸው። 50 ከአባቴ የሚወጣ
ትእዛዝ ፥ የዘላለምን ሕይወት እንደሚሰጥ
አውቃለሁ። ስለዚህም እኔ የምናገረው
እርሱ ተናገር ያለኝን ነው።»

ምዕራፍ 13

1 የአይሁድ የፋሲካ በዓል ዋዜማ ምሽት
ነበር። ያች ሌሊት ፥ ኢየሱስ ወደ አባቱ ከመ
ሄዱ በፊት በዚች ምድር ላይ የሚያሳል
ፋት ፥ የመጨረሻይቱ ፥ መሆኗን አወቀ። በዚህ
ዓለም ያሉትን ወገኖቹን ፥ ቀድሞውንም ይወ
ዳቸው ነበር። አሁን ደግሞ ፥ እስከ መጨረ
ሻው የቱን ያህል የሚወዳቸው መሆኑን ፥
ሊገልጥላቸው ፈለገ። 2 በራት ላይ እንዳ
ሉም ፥ ሰይጣን የስምዖንን ልጅ የአስቆሮቱ
ይሁዳን ፥ ኢየሱስን አሳልፎ እንዲሰጠው አነ
ሣሣው። 3 ኢየሱስም አብ ሁሉን ነገር
እንደ ሰጠው ፥ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣና
ወደ እግዚአብሔርም እንደሚመለስ ያውቅ
ነበር። 4 ስለዚህ ከማዕድ ላይ ተነሥቶ መደ
ረቢያውን አስቀመጠ። ፎጣም ወስዶ ዙሪ
ገቡ ላይ ታጠቀ። 5 ከዚያም በመታጠቢያ

ሳህን ውኃ አድርጎ ፥ የደቀ መዛሙርቱን
እግር እያጠበ ፥ በታጠቀው ፎጣ እያባበሰ
ያደርቅላቸው ጀመር። 6 የስምዖን ጴጥሮስን
እግር ለማጠብ በቀረበ ጊዜ ግን ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ አንተ የእኔን እግር ልታጥብ? አይገባ
ህም!» ብሎ እግሩን ወደ ኋላ ሰበሰበ።
7 ኢየሱስም ፥ «ይህን ለምን እንደማደርግ
አሁን አታውቀውም በኋላ ግን ትረዳዋለህ ፥
ይልቅስ አምጣ ልጠብህ!» አለው።
8 ጴጥሮስም ፥ «ፈጽሞ አይደረግም።
አንተ ጐንበስ ብለህ እግሬን አታጥበኝም!»
አለ።
ኢየሱስም «እግርህን ካላጠብኩህማ ፥
ከእኔ ጋር ሕብረት የለህም!» ሲል ቁርጥ
ያለ ቃል መለሰለት።
9 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እን
ዲያ ከሆነማ እግሬን ብቻ ሳይሆን ፥ እጆንም
ራሴንም ጨምረህ እጠበኝ» አለው።
10 ኢየሱስም ፥ «ሰውነቱን የታጠበ ሰው ፥
ሁለመናው ንጹሕ እንዲሆን ፥ እግሩን ከመታ
ጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም። እናንተም
አሁን ንጹሐን ናችሁ። ነገር ግን ሁላችሁ
ንም ማለቴ አይደለም» አለ። 11 ኢየሱስ ፥
«ሁላችሁንም ማለቴ አይደለም» ብሎ መና
ገሩ ፥ አሳልፎ የሚሰጠው ማን መሆኑን
ያውቅ ስለነበረ ነው።
12 ኢየሱስ ፥ የደቀመዛሙርቱን እግር
ካጠበ በኋላ መደረቢያውን ለብሶ ተቀ
መጠ። «አሁን ምን እንዳደረግሁላችሁ ገብ
ታችኋል?» አላቸው። ቀጥሎም 13 «እና
ንተ ፥ 'መምህር ፥ ጌታ' እያላችሁ ትጠሩኛላ
ችሁ። እንዲህ ብላችሁ መጥራታችሁ
ደግሞ ትክክል ነው ፤ አልተሳሳታችሁም ፤ ብእ
ርግጥም ነኝ። 14 ታዲያ እኔ ጌታችሁና
መምህራችሁ ስሆን ፥ እግራችሁን ተጐንብሼ
ካጠብኩ ፥ እናንተ ባልንጀራሞች ደግሞ ፥ እን
ዳችሁ የአንዳችሁን እግር ማጠብ ይገባች
ኋል። 15 እኔ እግራችሁን ተጐንብሼ እንዳ
ጠብኩ ፥ እናንተም እርስ በእርስ እንድትተ ጣ
ጠቡ ፥ ይኸው እኔ ምሳሌ ሆኜ አሳይቻችኋ
ለሁ። 16 አገልጋይ ጌታውን ፥ መልእክተኛ
ላኪውን ፥ አይበልጥም። ይህ ግልጽ ነው።
17 ይህን እውቃችሁ የእኔን እርአያ ብትከ
ተሉ ፥ የተባረካችሁ ትሆናላችሁ።
18 «ይህን የምናገረው ግን ለሁላችሁም
አይደለም። ከእናንተ ማንንና ማንን እንደ
መረጥኩ አውቃለሁና። ነገር ግን ፥ 'አብሮኝ
ባንድ ማዕድ የቆረሰ አሳልፎ ይሰጠኛል'
ተብሎ የተጻፈው ቃል መፈጸም አለበት።
ይህም አሁን ሲፈጸም ታዩታላችሁ። 19 ይህ
ከመፈጸሙም በፊት አስቀድሜ የነገርኋ
ችሁ ፥ ነገሩ ሲደርስ ተረድታችሁት በእኔ
እንድታምኑ ነው።
20 «በእውነት እነግራችኋለሁ። እኔ የላክ
ሁትን መቀበል ማለት ፥ እኔን መቀበል
ማለት ነው። እኔንም መቀበል ፥ የላከኝን አባ
ቴን መቀበል ነው።»
21 ኢየሱስ ይህን ካለ በኋላ በመንፈሱ
ታወከ። ነገሩን በዝምታ ለማለፍ ስላልፈለ
ገም ፥ «በእውነት እነግራችኋለሁ ፤ ከእናንተ
አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል» ሲል ገልጦ ተና
ገረ። 22 ደቀመዛሙርቱም ይህን ስለማን
እንደ ተናገረ ባለማወቃቸው ፥ እርስ በርሳ
ቸው ተያዩ። 23-24 የኢየሱስ የቅርብ ወዳጅ
የነበረው ደቀመዝሙር ጌታ እጠገብ ተቀ
ምጦ ስለነበር ፥ ስምዖን ጴጥሮስ ጠቀስ አድር
ጎት ፥ «ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል
ያለው ማንን እንደ ሆነ ፥ እስቲ ጠይቀው»
አለው።
25 ያም ባለሟል ደቀመዝሙር ወደ ኢየ
ሱስ ጠጋ ብሎ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አሳልፎ የሚሰ
ጥህ ማን እንደሆነ ፥ ለምን አውጥተህ አትነግ
ረንም? ነገሩኮ አስጨነቀን» አለው።
26 ኢየሱስም ፥ «አሳልፎ የሚሰጠኝማ
እንጀራ ቆርሼ ፥ በወጥ አጥቅሼ የምሰጠው
ነው» ሲል መለሰለት። ወዲያውም እንጀራ
ቆርሶ ፥ በወጥ አጥቅሶ ለስምዖን ልጅ ለአስቆ
ሮቱ ይሁዳ ሰጠው። 27 ይሁዳም ጉርሻውን
እንደተቀበለ ወዲያውኑ ሰይጣን ፥ ገባበት።
ኢየሱስም ፥ «በል እንግዲህ ፥ የምታደርገውን
ቶሎ አድርገዋ!» አለው። 28 ኢየሱስ ስለ
ምን ይህን እንደተናገረ ፥ እዚያ ከነበሩት
መካከል ማንም የገባው አልነበረም። 29 ኢየ
ሱስ ይህን ማለቱ ፥ ይሁዳ ገንዘብ ያዥ በመ
ሆኑ ፥ ለበዓሉ የሚያስፈልጋቸውን እንዲገዛ
ወይም ለድሆች ምጽዋት እንዲሰጥ ፥ ያዘዘው
መስሏቸው ነበር። 30 ይሁዳም ወዲያውኑ
በውድቅት ሌሊት ወጥቶ ሄደ።
31 ይሁዳ ከወጣ በኋላ ኢየሱስ ፥ «እነሆ
የምከበርበት ጊዜ ደረሰ። አብም በእኔ ይከበ
ራል። 32 እግዚአብሔር በእኔ ምክንያት
የሚከበር ከሆነም ፥ እኔንም እርሱ እንደተከበ
ረው ፥ እንድከበር ያደርገኛል። ይህም አሁን
በቅርቡ የሚታይ ነገር ነው። 33 ልጆቼ
ሆይ ፥ ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ
አልቆይም። ልለያችሁ ነው። እናንተም
ትፈልጉኛላችሁ። አይሁድን ፥ 'እኔ ወደምሄ
ድበት እናንተ መምጣት አትችሉም' እንዳ
ልኋቸው ፥ አሁንም እናንተንም እንዲ
ሁ ፥ ስ
ችኋለሁ።

34 «እርስ በእርሳችሁ እንድትዋደዱ
አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። እኔ እንደ
ወደድኋችሁ ፥ እናንተም እርስ በርሳችሁ
ተዋደዱ። 35 እርስ በርሳችሁ ስትዋደዱም ፥
የእኔ ደቀመዛሙርት መሆናችሁን በሰዎች
ፊት ታስመሰክራላችሁ» አላቸው።
36 ስምዖን ጴጥሮስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እሄዳ
ለሁ ፤ እሄዳለሁ የምትለን ፥ ኧረ ለመሆኑ የት
ለመሄድ ነው?» ሲል ጠየቀው ፥
ኢየሱስም ፥ «እኔ ወደምሄድበት አሁን
ልትከተለኝ አትችልም። በኋላ ግን ትከተለ
ኛለህ» ሲል መለሰለት ፥
37 ጴጥሮስም ፥ «ለምን አሁን ልከተልህ
አልችልም? ሕይወቴን ሳይቀር ስለ አንተ
አሳልፌ ለመስጠት ፥ የተዘጋጀሁ ነኝ»
አለው ፥
38 ኢየሱስም ፥ «'ሕይወቴን ስለ አንተ
አሳልፌ እሰጣለሁ' አልከ? እውነቱን ልንገ
ርህ ፥ በዚች ሌሊት ዶሮ ከመጮኹ በፊት ፥
ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ» አለው ፥

ምዕራፍ 14

1 «በሆነው ባልሆነው አትሸበሩ ፥ በእግ
ዚአብሔር እንደምታምኑ ሁሉ ፥ በእኔም
እመኑ ፥ 2 በአባቴ ቤት ብዙ ሥፍራ አለ ፥
ባይኖር ኖሮ ፥ 'ሥፍራ ላዘጋጅላችሁ እሄዳ
ለሁ' ብዬ ባልነገርኋችሁም ነበር ፥ 3 ሄጄ
የምትኖሩበትን ሥፍራ ካዘጋጀሁላችሁ
በኋላ ፥ ተመልሼ እመጣለሁ ፥ ከእኔም ጋር
በዚያ እንድትኖሩ እወስዳችኋለሁ ፥
4 ወዴት እንደምሄድና ፥ ሥፍራውም እን
ዴት መድረስ እንደሚቻል ታውቃላችሁ»
አላቸው ፥
5 ቶማስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አንተ ወዴት
እንደምትሄድ ሳናውቅ መንገዱን እንዴት
አድርገን ልናውቅ እንችላለን?» አለው ፥
6 ኢየሱስም ፥ «እኔ መንገድ ነኝ ፤ እውነ
ትም ፥ ሕይወትም ፥ በእኔ በኩል ካልሆነ
በቀር ማንም አብ ዘንድ መድረስ አይች
ልም ፥ 7 እኔን ብታውቁ ፥ አባቴንም ታውቁት
ነበር ፥ ከእንግዲህ ወዲህ ግን ታውቁታላ
ችሁ ፤ አይታችሁታልና» አላቸው ፥
8 ፊልጵስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አብን አሳየን ፥
አብን ካሳየኸን ሌላ የምንፈልገው ነገር
የለም ፤ ይኸው ይበቃናል» አለው ፥
9 ኢየሱስም ፥ «ፊልጵስ ሆይ ፥ ይህን ያህል
ዘመን ከእንተ ጋር ስኖር ፥ አላወቅኸኝም
ማለት ነው? እኔን ያየ ፥ አብን አየ ፥ ታዲያ
እንዴት ፥ 'አብን አሳየን' ትለኛለህ? 10 እኔ
በአብ እንዳለሁ ፥ አብም በእኔ እንዳለ ፥ አታም
ንም? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልና
ገረውም ፥ ነገር ግን ሥራውን ሁሉ የሚሠ
ራው ፥ በእኔ የሚኖረው አብ ነው ፥ 11 እኔ
በአብ እንዳለሁ ፥ አብም በእኔ እንዳለ
እመኑ ፥ ያም ባይሆን እንኳ ስላሳየኋችሁ
ተአምራት ስትሉ እመኑኝ ፥
12 «በእውነት እነግራችኋለሁ ፥ በእኔ
የሚያምን ፥ እኔ የማደርጋቸውን ተአምራት
ሁሉ ያደርጋል ፥ እንዲያውም ፥ እኔ ካደረግኋ
ቸው የበለጡ ለትንግርት የሚታዩ ድንቅ
ተአምራትን ፥ ያደርጋል ፥ እኔ ወደ አብ እሄ
ዳለሁና ፥ 13-14 አብም በእኔ በልጁ ምክን
ያት እንዲከበር ፥ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ
አደርግላቸኋለሁ ፥ ማናቸውንም ነገር በስሜ
ለምኑ ፤ እኔም አደርግላቸኋለሁ ፥
15 «የምትወዱኝ ከሆነ ትእዛዜን
ፈጽሙ ፥ 16 እኔም አብን እለምነዋለሁ ፥ እር
ሱም ለዘላለም ከእናንተ ጋር የሚኖር ሌላ
አጽናኝ ይሰጣችኋል ፥ 17 አጽናኝ ያልኳች
ሁም ወደ እውነት የሚመራው መንፈስ
ቅዱስ ነው ፥ ዓለም ግን ስለማያየውና ስለማ
ያውቀው ፥ ሊቀበለው አይችልም ፥ ከእናንተ
ጋር ስለሚኖርና ስለሚያድርባችሁ ግን ፥ እና
ንተ ታውቁታላችሁ ፥ 18 እንደ ሙት
ልጆች ፥ የትም አልተዋችሁም ፥ ወደ እናንተ
ተመልሼ እመጣለሁ ፥ 19 ከጥቂት ጊዜ በኋላ
ዓለም አያየኝም ፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ ፥
እኔ ሕያው ነኝና ሕያዋን ትሆናላችሁ ፥
20 በዚያን ጊዜም እኔ በአብ ፥ እናንተ በእኔ ፥
እኔም በእናንተ እንዳለሁ ታውቃላችሁ ፥
21 ትእዛዜን ተቀብሎ የሚፈጽመው ፥ ያ በእ
ርግጥ ይወደኛል ፥ የሚወደኝንም ደግሞ
አባቴ ይወደዋል ፥ እኔም እወደዋለሁ ፤ ራሴ
ንም እገልጥለታለሁ ፥»
22 የአስቆሮቴ ይሁዳ ሞክሼ የሆነው
ሌላው ይሁዳ ፥ «ጌታ ሆይ ፥ ራስህን ለዓለም
ሳይሆን ለእኛ ብቻ የምትገልጠው ፥ ለምን
ድን ነው?» ሲል ጠየቀው ፥
23 ኢየሱስም እንዲህ አለው ፤ «የሚወ
ደኝ ቃሌን ይጠብቃል ፤ አብም ይወደዋል ፤
ወደ እርሱም መጥተን አብረነው እንኖራ
ለን ፥ 24 የማይወደኝ ግን ፥ ትእዛዜን ተቀብሎ
አይፈጽመውም ፥ ይህ የምነግራችሁ ቃል
የላከኝ የአብ ቃል እንጂ ፥ የራሴ ቃል አይደ
ለም ፥ 25 አሁን ከእናንተ ጋር ሳለሁ ይህን
ነግሬአችኋለሁ ፥ 26 አብ በስሜ የሚልክላ
ችሁ አጽናኝ ፥ እርሱም መንፈስ ቅዱስ ፥ በሚ
መጣበት ጊዜ ማናቸውንም ነገር እንድታ
ውቁ ያደርጋችኋል ፤ እኔ የነገርኋችሁን
ሁሉ ያስታውሳችኋል ፥

27 «ሰላምን እተውላችኋለሁ ፤ ሰላሜንም
እሰጣችኋለሁ። እኔ የምሰጣችሁ ሰላም ፥
ዓለም እንደሚሰጠው ሰላም ጊዜያዊ አይደ
ለም። ስለዚህም ልባችሁ አይሸበር ፤ አይፍ
ራም። 28 'እሄዳለሁ ፥ ተመልሼም እመጣ
ለሁ' ብዬ የነገርኳችሁን አስታውሱ። የም
ትወዱኝስ ከሆነ ወደ አብ እሄዳለሁ በማ
ለቴ ደስ ሊላችሁ ይገባል። አብ ከእኔ ይበል
ጣልና። 29 አሁንም ይህ በሚሆንበት ጊዜ
እንድታምኑ ፥ ከመሆኑ አስቀድሜ ይኸው ነገ
ሬአችኋለሁ።
30 «የዚህ ዓለም ገዢ መምጣቴ ስለሆነ
ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልነ
ጋገርም። እርሱም በእኔ ላይ ምንም ሥል
ጣን የለውም። 31 ነገር ግን እኔ አብን እንደ
ምወድ ዓለም እንዲያውቅ ፥ አብ ያዘዘኝን
ሁሉ እፈጽማለሁ ፥ በሉ ተነሡ እንሂድ።»

ምዕራፍ 15

1 «እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ ፤
አትክልተኛውም አባቴ ነው። 2 እርሱም ፥
በእኔ ላይ ሆኖ ፍሬ የማያፈራውን ቅርን
ጫፍ እየቆራረጠ ይጥለዋል። ፍሬ የሚያፈ
ራውንም አብዝቶ እንዲያፈራ ፥ እየኰተኰ
ተና እየመለመለ ይንከባከበዋል። 3 እናንተ
ግን ካስተማርኳችሁ ቃል የተነሣ ፥ ፈጽማ
ችሁ ንጹሐን ናችሁ። 4 በእኔ ጸንታችሁ
ብትኖሩ ፥ እኔም በእናንተ እኖራለሁ። አንድ
ቅርንጫፍ ከግንዱ ተለይቶ ብቻውን ፍሬ
ሊያፈራ አይችልም። ፍሬ ለማፍራት ከግ
ንዱ መጣበቅ አለበት። እናንተም በእኔ ጸን
ታችሁ ካልኖራችሁ በቀር ፥ ፍሬ ልታፈሩ
አትችሉም።
5 «እም ፥ እኔ የወይን ግንድ ነኝ ፤ ቅርንጫ
ፎቹም እናንተ ናችሁ። እኔ በእርሱ ፥ እር
ሱም በእኔ ጸንቶ የሚኖር ሰው ፥ ብዙ ፍሬ
ያፈራል። ያለ እኔ ግን ምንም ልታደርጉ
አትችሉም። 6 በእኔ ጸንቶ የማይኖር ሰው ፥
ልክ ተቆርጦ እንደተጣለ ቅርንጫፍ ይደር
ቃል። ከአሰበ ከገሰሱም ጋር ተሰብስቦ በእ
ሳት ይቃጠላል። 7 በእኔ ጸንታችሁ ብትኖ
ሩና ትእዛዜን ብትፈጽሙ ግን ፥ የፈለጋችሁ
ትን ጠይቃችሁ አታጡም። 8 እጅግ ፍሬ
ስታፈሩም አባቴ እንዲከበር ታደርጋላችሁ።
ወዲሁም በእርግጥ ደቀመዛሙርቴ መሆናች
ሁን ታስመሰክራላችሁ።
9 «አብ እንደ ወደደኝ እኔም እንደዚሁ
ወደድኳችሁ። በፍቅሬ ጸንታችሁ ኑሩ።
10 እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደፈጸምኩና በፍ
ቅሩ እንደምኖር ፥ እናንተም ትእዛዜን ብትፈ
ጽሙ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። 11 በደስታዬ
ደስ እንዲላችሁና ደስታችሁም ፍጹም እን
ዲሆን ፥ ይህን ነገርኳችሁ። 12 እኔ እንደወደ
ድኳችሁ እርስ በእርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ
አዛችኋለሁ። 13 አንድ ሰው ለወዳጁ ሲል
ሕይወቱን አሳልፎ ከመስጠት የበለጠ ፥ ፍቅ
ሩን የሚገልጥበት ምን መለኪያ አለ? በእ
ውነቱ የለም። 14 እናንተም እኔ ያዘዝኳች
ሁን ሁሉ ከፈጸማችሁ ፥ በእርግጥ ወዳጆቼ
ናችሁ። 15 አገልጋይ ጌታው የሚያደርገውን
ስለማያውቅ ፥ ከእንግዲህ ወዲህ 'አገልጋዮች'
አልላችሁም። እናንተ ግን ከአባቴ የሰማሁ
ትን ሁሉ ስለነገርኳችሁና ስለምታውቁ ፥ ከእ
ንግዲህ ወዲህ ወዳጆቼ እንጂ አገልጋዮቼ
ብዬ አልጠራችሁም።
16 «እኔ እናንተን መረጥኳችሁ እንጂ ፥
እናንተ እኔን አልመረጣችሁኝም። ሄዳችሁ
ፍሬ እንድታፈሩ ፍሬአችሁም ነዋሪ እንዲ
ሆን ላክኋችሁ። ስለዚህም በስሜ የምትለም
ኑትን ሁሉ አብ ይሰጣችኋል። 17 እኔ የማዛ
ችሁ እንግዲህ ፥ እርስ በርሳችሁ እንድትዋ
ደዱ ነው። 18 ዓለም ቢጠላችሁ ፥ ከእናንተ
በፊት እኔን እንደጠላኝ እወቁ። 19 ከዓለምስ
ብትሆኑ ኖሮ ዓለም የራሱ የሆነውን ስለሚ
ወድ ፥ እናንተንም በወደዳችሁ ነበር። ነገር
ግን እናንተን ከዓለም መረጥኳችሁ እንጂ ፥
ዓለማውያን ስላይደላችሁ ዓለም ይጠላች
ኋል። 20 አገልጋይ ከጌታው አይበልጥም ፥
ያልኳችሁን ታስታውሱ የለ? ታዲያ እኔን
ካሳደዱኝ ፥ እናንተንም ደግሞ ያሳድዷች
ኋል። ይህ የማይቀር ነው። ቃሌን ጠብቀው
ቢሆን ኖሮ ፥ ቃላችሁን ደግሞ በጠበቁም
ነበር። 21 የሚያሳድዷችሁም የላከኝን ስለማ
ያውቁና ፥ እናንተም የእኔ ስለሆናችሁ ነው።
22 «መጥቼ ባልነግራቸው ኃጢአት አይ
ሆንባቸውም ነበር። አሁን ግን ጥፋታቸውን
ለመሸፋፈን ምክንያት አይኖራቸውም።
23 እኔን የሚጠላ አባቴንም ይጠላል።
24 ታይተውና ተሰምተው የማያውቁ ድንቅ
ተአምራትን በመካከላቸው ተገኝቼ ባላደ
ርግ ኖሮ ፥ ኃጢአት ባልሆነባቸው ነበር።
አሁን ግን ይህን ሁሉ ካዩ በኋላ እኔንም
አባቴንም ጠሉን። 25 ይህም በሕጋቸው ፥
'ምክንያት ሳይኖራቸው በከንቱ ጠሉኝ'
ተብሎ የተጻፈው ቃል እንዲፈጸም ነው።
26 «እኔም አጽናኝ የሆነውን መንፈስ
ቅዱስን ከአብ ዘንድ እልክላችኋለሁ። እር
ሱም ከአብ የሚሠርጸው የእውነት መንፈስ
ስለሆነ ፥ ስለ እኔ ይመሰክርልኛል። 27 እና

ተም ከመጀመሪያ አንሥቶ ከእኔ ጋር ስለነበ
ራችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ።»

ምዕራፍ 16

1 «ከእምነታችሁ እንዳትናወጡ ፥ ይህን
ሁሉ አስቀድሜ እነግራችኋለሁ። 2 ከምኩራ
ባቸው አስወጥተው ያባርሩአችኋል። እናን
ተን በመግደላቸውም ፥ እግዚአብሔርን ደስ
የሚያሰኝ ሥራ እንደ ሠሩ አድርገው የሚ
ቆጥሩበት ጊዜ ይመጣል። 3 ይህንንም የሚያ
ደርጉባችሁ ፥ አብንም ሆነ እኔን የማያውቁ
በመሆናቸው ነው። 4 ይህን አሁን አስቀ
ድሜ መናገሬም ድርጊቱ በሚፈጸምበት
ጊዜ ፥ ነገሩ እንግዳ እንዳይሆንባችሁ ነው።
ከእናንተ ጋር ለጥቂት ጊዜ መቆየት ስለነበረ
ብኝ ፥ ይህን ነገር እስካሁን አላነሣሁባችሁም
ነበር።

5 «አሁን ግን ወደ ላከኝ ተመልሼ የምሄ
ድበት ጊዜ ደርሷል። ከእናንተ አንዳም እን
ኳን ወዴት እንደምሄድ የጠየቀኝ የለም።
6 በመካከላችሁ በግልጽ የሚታይ ነገር
ቢኖር ፥ ይህን ስለነገርኳችሁ እጅግ በጣም
አዝናችሁ መታየታችሁ ነው። 7 ግን እውነ
ቱን ልንገራችሁ? እኔ ካልሄድኩ አጽናኝ
የሆነው መንፈስ ቅዱስ ስለማይላከላችሁ ፥
የእኔ መሄድ ለእናንተ ይበጃችኋል። መንፈስ
ቅዱስንም የምልከላችሁ እኔ ከሄድኩ በኋላ
ነው።

8 «እርሱ በመጣ ጊዜ ስለ ኃጢአት ፥ ስለ
ጽድቅና ስለ ፍርድ ፥ ሰዎች እንዲረዱ ያደር
ጋል። 9 ስለ ኃጢአት ፥ በእኔ አለማመን ኃጢ
አት መሆኑን ፥ 10 ስለ ጽድቅ ፥ እኔ ወደ አብ
የምሄድ ስለሆነ ከእንግዲህ ወዲህ የማታዩኝ
መሆኑን ፥ 11 ስለ ፍርድ ደግሞ ፥ የዚህ ዓለም
ገዢ ሰይጣን የተፈረደበት መሆኑን አብራ
ርቶ ይገልጻል።

12 «ልነግራችሁ የምፈልገው ሌላ ብዙ
ነገር ነበረኝ። ግን ሁሉንም የነገርኳችሁ
እንደሆነ ፥ ማስተዋሉ ከችሎታችሁ በላይ
ይሆናል። 13 ይሁን እንጂ የእውነት መንፈስ
የሆነው መንፈስ ቅዱስ በሚመጣበት ጊዜ ፥
እርሱ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል።
እርሱም የሰማውን ይነግራችኋል እንጂ ፥
ከራሱ አፍልቆ የሚነግራችሁ ነገር አይኖ
ርም። ወደፊትም ስለሚሆነው ነገር ይነግራ
ችኋል። 14 የሚያስተምራችሁም ያንኑ ከእኔ
የተቀበለውን ስለሆነ ፥ እኔን ያከብረኛል።
15 የአብ ክብር ፥ የእኔም ክብር ነው። 'ክብ
ሬን ያሳያችኋል' ብዬ መናገሬም ስለዚሁ
ነው። 16 ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን እንደገና
ታዩኛላችሁ።»

17-18 ከደቀመዛሙርቱም አንዳንዶቹ ፥
«አንዴ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ታዩኛላችሁ
ይለናል ፥ አንዴ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ታዩኛላችሁ
ይለናል ፥ አንዴ ደግሞ ወደ አብ እሄዳለሁ
ይለናል ፥ ታዲያ ይህ ሁሉ ምን ማለት
ነው?» ተባባሉ።

19 ኢየሱስም አነጋገሩ ግራ እንዳጋባቸው
ስላወቀ ፥ «አሁን ይህን ያህል ያስጨነቃ
ችሁ ፥ የተናገርኩት ምን ማለት እንደሆነ ፥
ለማወቅ ፈልጋችሁ አይደለም? 20 በእውነት
እነግራችኋለሁ ፥ በእኔ ላይ ስለሚደርሰው
ነገር የዚህ ዓለም ሰዎች በጣም ደስ ይላቸ
ዋል ፥ እናንተ ግን ታለቅሳላችሁ። ይሁን
እንጂ አዝናችሁና አልቅሳችሁም እንዲያው
አትቀሩም። ኀዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወ
ጣል። 21 አንዲት ሴት የመውለጃ ጊዜዋ
ደርሶ ምጥ ሲይዛት ትጨነቃለች። ከተገላገ
ለች በኋላ ግን ፥ ሕፃኑን ስታየው ያን ሁሉ
ጭንቅ ትረሳዋለች እንጂ ፥ መለስ ብላ አታስ
በውም። 22 እንዲሁ እናንተም አሁን ታዝና
ላችሁ። ይሁን እንጂ እንደገና ስለምታዩኝ
ልባችሁ ያኔ በደስታ ይሞላል። ለደስታች
ሁም ወሰን አይኖረውም። 23 በዚያን ጊዜ
በቀጥታ አብን መለመን ስለምትችሉ ፥ አብ
በስሜ የለመናችሁትን ይሰጣችኋል።
24 እስከ አሁን በስሜ ምንም ነገር ለምና
ችሁ አታውቁም ነበር። አሁን ግን የምትፈ
ልጉትን ሁሉ በስሜ ለምኑ ይሰጣችኋል።
በዚህም ደስታችሁ ፍጹም ይሆናል።

25 «ይህን ሁሉ ነገር እስካሁን በምሳሌ
ነግሬአችኋለሁ። ነገር ግን ምሳሌ ሳያስፈ
ልግ ፥ ስለ አብ ለእናንተ በግልጽ የምናገር
በት ሰዓት ይመጣል። 26 በዚያን ጊዜ እናን
ተው ራሳችሁ አብን በስሜ ትለምኑታላችሁ
እንጂ ፥ እኔ ስለ እናንተ መለመን አያስፈልገ
ኝም። 27 ይህ የሚሆንበትም ምክንያት ፥ አብ
ራሱ ስለ ወደዳችሁ ነው። አብ እናንተን
የሚወዳችሁም እኔን ስለ ወደዳችሁኝና ፥
ከአብ ወጥቼ መምጣቴን ስላመናችሁ ነው።
28 አዎ ፥ ከአብ ተልኬ ወደዚች ዓለም መጥ
ቼአለሁ ፥ አሁን ዓለምን ትቼ ወደ አብ ተመ
ልሼ እሄዳለሁ።»

29 ደቀመዛሙርቱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አሁ
ንማ ነገሩን የምትናገረው በምሳሌ ሳይሆን
በግልጥ ነው። 30 እንተ ማናቸውንም ነገር
እንደምታውቅና ፥ ማንም ሰው ምንም ነገር
እንዲጠይቅህ የማያስፈልግ መሆኑን ተረድ
ተናል። ከእነዚህ ሁሉ ምክንያቶች የተነ
ሣም ፥ አንተ ከእግዚአብሔር እንደ ተገ

እናምናለን» አሉት።
31 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፤ «ገና
አሁን አመናችሁ ማለት ነው? 32 እያንዳንዳ
ችሁ ብቻዬን ትታችሁኝ በያለበት የምትበ
ታተኑበት ጊዜ ይመጣል። እንዲያውም ያ
ጊዜ ሩቅ እንዳይመስላችሁ ፤ አሁን ነው።
ግን እናንተ ብትተዉኝም አብ ከእኔ ጋር
ስለሆነ ብቻዬን አልሆንም። 33 ይህንንም
ሁሉ ለእናንተ መናገሬ ፥ በእኔ ጸንታችሁ
ሰላም እንድታገኙ ነው። በዚህ ዓለም ስት
ኖሩ መከራ አይለያችሁም። ግን አይዞአ
ችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፈዋለሁ።»

ምዕራፍ 17

1 ኢየሱስ ይህን ከተናገረ በኋላ ፊቱን
ወደ ሰማይ አቅንቶ እንዲህ አለ። «አባት
ሆይ ፥ ጊዜው ደርሷል። ልጅህ እንዲያከብርህ
ልጅህን አክብረው። 2 አንተ ለሰጠኸው
ሰዎች ሁሉ የዘላለምን ሕይወት እንዲሰጣ
ሥልጣን ሰጥተኸዋል። 3 የዘላለም ሕይወት
ማለትም ፥ እውነተኛ አምላክ የሆንከውን አን
ተን ብቻና ፥ የላክኸውን ኢየሱስ ክርስቶስን
ማወቅ ማለት ነው። 4 እኔም አደርገው
ዘንድ የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር ላይ
አከበርኩህ። 5 አባት ሆይ ፥ አሁንም ዓለም
ከመፈጠሩ በፊት በአንተ ዘንድ በነበረኝ
ክብር አክብረኝ።
6 «ከዚህ ዓለም መርጠህ ለሰጠኸኝ
ሰዎች ስምህን ገልጬላቸዋለሁ። እነርሱ
የአንተ ነበሩ ፤ አንተ ደግሞ ለእኔ ሰጠኸኝ ፥
እነርሱም ቃልህን አክብረው ተገኝተዋል።
7 አሁን ያለኝ ሁሉ ከአንተ ያገኘሁት መሆ
ኑን አውቀዋል። 8 የሰጠኸኝን ትእዛዝ ሰጥቻ
ቸው ፥ እነርሱም አክብረው ተቀብለውታል።
ካንተ ዘንድ መምጣቴን አውቀዋል ፤ እንደላ
ክኸኝም አምነዋል።
9 «እኔ የምለምንህ ያንተ ስለሆኑትና አን
ተም ለእኔ ስለ ሰጠኸኝ ሰዎች እንጂ ፥ ስለ
ዓለም አልለምንህም። 10 የእኔ የሆነው ሁሉ
የአንተ ፥ የአንተም የሆነው ሁሉ የእኔ ነው።
በእነርሱም አማካይነት ክብሬ ለሰዎች ይገለ
ጣል። 11 ከእንግዲህም ይኸው እኔ ወደ
አንተ መምጣቴ ነው። እነርሱ ግን በዚች
ዓለም ላይ ይቆያሉ። ስለዚህ ቅዱስ አባት
ሆይ ፥ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ
እንዲሆኑ ፥ በስምህ ጠብቃቸው። 12 እኔ ከእነ
ርሱ ጋር በነበርኩበት ጊዜ ፥ የሰጠኸኝን እነ
ዚህን ጠብቄአቸዋለሁ። በመጽሐፍ የተጻ
ፈው ትንቢት መፈጸም ስላለበት ፥ የጥፋት
ልጅ ከሆነው ከአንዱ በቀር ፥ ሌላ ማንም
አልጠፋም።
13 «ይኸው አሁን ወደ አንተ መምጣቴ
ነው ፥ በዚች ምድር ላይ ከእነርሱ ጋር
ሳለሁ ፥ በእኔ ደስታ ይሞሉ ዘንድ ፥ ብዙ ነገር
ነግሬአቸዋለሁ። 14 ትእዛዛትህንም ሰጥቻቸ
ዋለሁ። እኔ ከዓለም እንዳልሆንኩ እነርሱም
ከዓለም ስላይደሉ ዓለም ይጠላቸዋል።
15 ስለ እነርሱ የምለምንህም ከዓለም እንድ
ታወጣቸው ሳይሆን ፥ በዓለም ውስጥ እስካሉ
ድረስ ከክፉው እንድትጠብቃቸው ነው።
16 እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ፥ እነርሱም ከዓ
ለም አይደሉም። 17 ካንተ በሚገኘው እው
ነት ቀድሳቸው ፤ ቃልህ እውነት ነውና።
18 አንተ እኔን ወደዚች ዓለም እንደላክኸኝ ፥
እኔም ወደ ዓለም እልካቸዋለሁ። 19 እነርሱ
በእውነትህ እንዲቀደሱ ፥ እኔ ራሴን ስለ እነ
ርሱ ቅዱስ አድርጌ አቀርባለሁ።
20 «የምለምንህም ስለ እነዚህ ብቻ ሳይ
ሆን ፥ የእነዚህን ምስክርነት ሰምተው ስለሚ
ያምኑብኝ ሁሉ ነው። 21 አንተ በእኔ ፥ እኔም
በአንተ እንዳለሁ ፥ እነርሱም በማንኛውም
ነገር አንድ ልብ አንድ አሳብ እንዲኖራ
ቸው እለምናለሁ። እንደዚሁም አባት
ሆይ ፥ ዓለም አንተ እንደላክኸኝ ያውቅ
ዘንድ በእኛ ጸንተው እንዲኖሩም እለምና
ለሁ።
22 «እኔና አንተ አንድ እንደሆን ፥ እነር
ሱም እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ ፥ የሰጠኸ
ኝን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ። 23 ዓለም አንተ
እንደላክኸኝ እንዲያምን ፥ እኔን እንደ ወደድ
ከኋም እነርሱን የወደድካቸው መሆኑን እን
ዲያውቅ ፥ እኔና አንተ አንድ እንደሆንን እነ
ርሱንም ፍጹም በሆነ አንድነት እንድትጠ
ብቃቸው ፥ እለምንሃለሁ። 24 አባት ሆይ ፥
ዓለም ሳይፈጠር ስለወደድከኝ የሰጠኸኝን
ክብር እንዲያዩ ፥ እነርሱም እኔ በምኖርበት
እንዲኖሩ እፈልጋለሁ።
25 «ጻድቅ አባት ሆይ ፥ ዓለም አላወቀ
ህም ፥ እኔ ግን አውቅሃለሁ። እነዚህም አንተ
እንደላክኸኝ አውቀዋል። 26 አንተን በሚገባ
እንዲያውቁም ፥ ማንነትህን ገልጬላቸዋለሁ ፤
ወደፊትም እገልጽላቸዋለሁ። ይህንንም
ማድረጌ ፥ አንተ ለእኔ ያለህ ከፍተኛ ፍቅር
በእነርሱ ውስጥ እንዲሆንና እኔም በእነርሱ
ውስጥ አድሬ እንድኖር ነው።»

ምዕራፍ 18

1 ጸሎቱን ከፈጸመ በኋላ ፥ ኢየሱስ ከደቀ
መዛሙርቱ ጋር ከቄድሮን ወንዝ ባሻገር
ወዳለው የአትክልት ሥፍራ ሄደ። 2 ኢየሱስ

ከደቀመዝሙሩቱ ጋር ብዙ ጊዜ ወደዚህ
ቦታ ይሄድ ስለ ነበር ፥ የአስቆሮቱ ይሁዳ
ይህን ቦታ ጥሩ አድርጎ ያውቀው ነበር።
3 የአስቆሮቱ ይሁዳም ከካህናት አለቆ
ችና ከፈሪሳውያን የተላኩትን መሣሪያ የታ
ጠቁ ፥ ፋናዎና ችቦ የያዙ የቤተ መቅደስ ዘበ
ኞችና ወታደሮች ፥ እየመራ ወደዚያ ቦታ
መጣ።
4 ኢየሱስም የሚደርስበትን ሁሉ ያውቅ
ስለነበር ፥ ወደፊት ራመድ ብሎ ሄደና ፥
«ማንን ትፈልጋላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው።
5 እነርሱም ፥ «የናዝሬቱ ኢየሱስን እንፈልጋ
ለን» አሉት። ወዲያው ፥ «የናዝሬቱ ኢየሱስ
እኔ ነኝ» አላቸው። ጠቁሞ ያስያዘው ይሁ
ዳም አብሮአቸው ነበር። 6 ኢየሱስ ፥ «እኔ
ነኝ» ብሎ እንደ መለሰላቸው ፥ ሁሉም ወደ
ኋላ እየተንገዳገዱ ወደቁ።
7 ቀጥሎም ኢየሱስ ፥ «ማንን ትፈልጋላ
ችሁ?» ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም ፥ «የና
ዝሬቱ ኢየሱስን ነው» ብለው መለሱለት።
8 እርሱም ፥ «ታዲያ ፥ እኔ ነኝ ብያችሁ
የለም እንዴ? የምትፈልጉት እኔን ከሆነ
እነዚህን ተዉአቸው ፥ ይሂዱ» አላቸው።
9 ይህን ያለውም አስቀድሞ ፥ «ከሰጠኸኝ
አንዱ እንኳ ከእኔ ተለይቶ አልጠፋም»
ሲል የተናገረው ቃል መፈጸም ስላለበት
ነበር።
10 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ሰይፉን መዞ ማል
ኮስ የተባለውን የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ
ቀኝ ጆሮ ቆርጦ ጣለው።
11 ኢየሱስም ጴጥሮስን ፥ «ጴጥሮስ ፥ ሰይፍ
ህን እሰገባው ከተተው። አብ የሰጠኝን ጽዋ
መጠጣት አይገባኝም ማለትህ ነው?»
አለው።
12 ከዚህ በኋላ የአይሁድ ዘበኞች ፥ የሮም
ወታደሮችና አዛዣቸው ፥ ኢየሱስን ይዘው
አሠሩት። 13 ከዚያም ወደ ሐና ወሰዱት ፥
ሐና በዚያ ዓመት ሊቀ ካህናት ለነበረው
ለቀያፋ አማቹ ነበር። 14 ቀያፋም ፥ «ሕዝብ
ሁሉ ከሚጠፋ ስለ ሕዝቡ አንዱ ሰው
ቢሞት ይሻላል» ሲል ለአይሁድ አስቀድሞ
ምክር የሰጠ ሰው ነበረ።
15-16 ኢየሱስንም የተከተሉት ፥ ስምዖን
ጴጥሮስና አንድ ሌላ ደቀመዝሙር ብቻ
ነበሩ። ከስምዖን ጴጥሮስ ጋር የነበረው
ሌላው ደቀመዝሙር ከሊቀ ካህናቱ ጋር
እውቂያ ስለነበረው ፥ ኢየሱስን ተከትሎ ወደ
ሊቀ ካህናቱ ግቢ ሲገባ ፥ ጴጥሮስ ግን ከግ
ቢው ውጭ ቆሞ ነበር። ያም ከሊቀ ካህናቱ
ጋር እውቂያ የነበረው ደቀመዝሙር ፥
መጥቶ በር ትጠብቅ ለነበረችው የቤት ሠራ
ተኛ ጴጥሮስን እንድታስገባው ነገራትና ፥
ወደ ግቢው አስገባችው። 17 መለስ ብላም ፥
«እንዴ! አንተስ ከዚህ ሰው ደቀመዝሙርት
አንዱ አይደለህም?» ብላ ጠየቀችው።
ጴጥሮስም ፥ «ኧረ እኔ አይደለሁም»
ሲል መለሰላት።
18 ጊዜው በጣም ብርድ ስለነበር ወታደ
ሮችና የሊቀ ካህናቱ ግቢ ዘበኞች ፥ እሳት
አንድደው ዙሪያውን ቆመው ይሞቁ ነበር።
ጴጥሮስም ፥ ከእነርሱ ደብለቅ ብሎ ቆሞ
እሳት ይሞቅ ጀመር፤
19 ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀመዝ
ሙርቱና ስለሚያስተምረው ትምህርት ይጠ
ይቀው ጀመር። 20-21 ኢየሱስም ፥ «ያስተማ
ርኩትን ትምህርት ማንም የሚያውቀው
ነው። በየጊዜው ያስተማርኩትም በአይሁድ
ምኩራብና በቤተ መቅደስ ውስጥ ስለሆነ ፥
በምሥጢር አልነበረም። ከዚህ የተለየ ግን
ያስተማርኩት ትምህርት ስለሌለ ፥ ለምን
ትጠይቀኛለህ? ሳስተምር የሰሙትን ሰዎች
ጠይቃቸው። እነርሱ ይነግሩሃል» አለው።
22 ኢየሱስ ለሊቀ ካህናቱ የሰጠውን
መልስ ከሰሙት ወታደሮች አንዱ ተንጠራ
ርቶ በጥፊ መታውና ፥ «አንተ ፥ ለመሆኑ እን
ዴት ያለኸው ደፋር ነህ? እንዴት አድርገ
ህስ እንዲህ ያለ መልስ ለሊቀ ካህናቱ ትመ
ልሳለህ?» አለው።
23 ኢየሱስም ፥ «ሐሰት ከተናገርኩ እር
ታኝ ፥ እውነት ከተናገርሁ ፥ ለምን ትመታኛ
ለህ?» አለው።
24 ሐናም ኢየሱስን እንደ ታሠረ ወደ
ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው።
25 በዚህ ጊዜ ፥ ስምዖን ጴጥሮስ እሳቱን
ይሞቅ ነበር። አብረውት ቆመው ከነበሩት
መካከል አንዱ ፥ «አንተ ሰው ፥ አንተስ ከዚያ
ሰው ደቀመዝሙርት አንዱ አይደለህም
እንዴ?» ብሎ ጠየቀው። ጴጥሮስም ፥ «ተሳ
ስተሃል ፤ እኔ አይደለሁም» ሲል ካደ።
26 ቀጥሎም ከሊቀ ካህናቱ ግቢ ዘበኞች አን
ዱና የማልኮስ ዘመድ የሆነው ፥ «ኧረ አንተ
ሰው አትካድ ፤ አትክልቱ ውስጥ ከኢየሱስ
ጋር አላየሁህም?» ብሎ ነገሩን አጠነከረ
በት።
27 ጴጥሮስም እንደገና ፥ «እኔን አይደለም
ያየኸው!» ሲል ካደ። ወዲያውም ዶሮ
ጮኸ።
28 በኢየሱስ ላይ የቀረበበት ክስ ንጋት
ላይ እንደተፈጸመ ፥ ኢየሱስን ፥ ከቀያፋ
ችሎት ወደ ሮማዊው አስተዳዳሪ ግቢ ወሰ

ዱት። የኢየሱስ ከሳሾች የነበሩት አይሁድ፥
ወደ አስተዳዳሪው ግቢ ይዘውት ቢሄዱም፥
የፋሲካ በዓል ቀርቦ ስለነበር እንዳይረክሱና
የፋሲካን በግ ከመብላት እንዳይከለከሉ፥ወደ
ግቢው ውስጥ አልገቡም። 29 ስለዚህም አስ
ተዳዳሪው ጲላጦስ ወደ ውጭ ወጥቶ ፥
«ይህን ሰው ወደ እኔ ያመጣችሁት ምን
ጥፋት ተገኝቶበት ነው?» ሲል ጠየቃ
ቸው።
30 እነርሱም ፥ «ወንጀለኛ ቢሆን ነው
እንጂ ወንጀለኛ ባይሆንማ፥እንዴት ወዳንተ
እናመጣዋለን?» አሉት።
31 ጲላጦስም ፥ «ወንጀለኛ ነው ካላችሁ
ወስዳችሁ በሕጋችሁ መሠረት ፍረዱበት
እንጂ ፥ እኔን ታዲያ ምን አድርግ ትሉኛላ
ችሁ?» አላቸው።
እነርሱም ፥ «እኛ እንዲሰቀል እንፈልጋ
ለን። እንዲሰቀል ለመወሰን ደግሞ ሥልጣኑ
በእንተ እጅ ነው» አሉት። 32 እንዲህ ለማ
ለት የበቁትም፥ኢየሱስ በምን ዓይነት ሞት
እንደሚሞት አስቀድሞ የተናገረው ቃል
መፈጸም ነበረበትና ነው።
33 ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ወደ ቤተ መንግ
ሥቱ ተመልሶ ገባና ኢየሱስን አስጠራው።
ወዲያውም ፥ «አንተ የአይሁድ ንጉሥ
ነህን?» ሲል ጠየቀው።
34 ኢየሱስም ፥ «ይህን የምትጠይቀኝ ከአ
ሳብህ አፍልቀህ ነው ፥ወይስ አይሁድ ያሉ
ትን ይዘህ ነው?» አለው።
35 ጲላጦስም ፥ «እኔ አይሁዳዊ መሰል
ኩህ? እኔ ዘንድ ያመጡህ የራስህ ወገኖችና
የካህናት አለቆች ናቸው። ለመሆኑ ጥፋትህ
ምንድነው?» ሲል መልሶ ጠየቀው።
36 ኢየሱስም ፥ «መንግሥቴ ምድራዊ
መንግሥት አይደለችም። ይህ ቢሆን ኖሮ
በአይሁድ እጅ እንዳልወድቅ ጭፍሮቼ ይከ
ላከሉልኝ ነበር። ነገር ግን መንግሥቴ ከዚህ
ዓለም አይደለችም» አለው።
37 በዚህ ጊዜ ጲላጦስ ፥ «ታዲያ ንጉሥ
ነህ ማለት ነዋ?» ሲል አሁንም ደግሞ ጠየ
ቀው።
ኢየሱስም ፥ «አዎን ፥ ንጉሥ ነኝ። ወደ
ዚህ ዓለም የመጣሁትና የተወለድኩትም
ስለ እውነት ልመሰክር ነው። እውነትንም
የሚወድ ሁሉ ፥ የእኔ ተከታይ ነው» ሲል
መለሰለት።
38 ጲላጦስም ፥ «‘እውነት እውነት’ ትላ
ለህ ፥ ለመሆኑ ‘እውነት’ ማለት ምን ማለት
ነው?» አለው።
ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ወደ ውጭ ወጥቶ
ለአይሁድ ፥ «በዚህ ሰው ላይ ለመፍረድ
የሚያስችል በደል አላገኘሁበትም። 39 ስለ
ዚህ በየዓመቱ በፋሲካ በዓል ፥ አንድ ሰው
እንድፈታላችሁ የቆየ ልምድ ስላለ ፥ ‘የአይ
ሁድን ንጉሥ’ ብፈታላችሁስ?» አላቸው።
40 «ከፈታህልንስ በርባንን ፍታልን እንጂ
ኢየሱስን እንድትፈታው እንፈልግም!»
ብለው እውካኩ። ‘ይፈታልን’ እያሉ የለመ
ኑለት በርባን ፥ ድፍን አገርን ያወከ ወንበዴ
ነበር።

ምዕራፍ 19

1 ከዚህ በኋላ ጲላጦስ፥ኢየሱስን ጅርባው
እስኪላጥ ድረስ አስገረፈው። 2 ወታደሮቹም
የእሾህ አክሊል ጐንጉነው በራሱ ላይ ደፉ
በት። ቀይ ልብስም አልብሰው፥ 3 ከፊቱ እየ
ቀረበ ፥ «የአይሁድ ንጉሥ ሆይ ፥ ለዘላለም
ንገሥ!» እያሉ አፈዙበት ፥ አላገጡበት ፥ በጥ
ፊም መቱት።
4 ጲላጦስም ሕዝቡ ወደ ተሰበሰበበት
አደባባይ ወጥቶ ፥ «ይኸው እርሱን እንድታ
ዩት አውጥቼላችኋለሁ። እኔ ግን ምንም
ጥፋት እንዳላገኘሁበት እንድታውቁ» አላ
ቸው።
5 ኢየሱስም ቀዩን ልብስ ለብሶ ፥ የእሾህ
አክሊልም በራሱ ላይ ደፍቶ ወጣ። ጲላጦ
ስም ፥ «ሰውየው ይኸውላችሁ» አላቸው።
6 የካህናት አለቆችና ጭፍሮቻቸው ኢየ
ሱስን ሲያዩ ፥ «መስቀል አለበት! መሰቀል
አለበት!» እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም ፥ «አሁ
ንም ደግሜ ልንገራችሁ። በበኩሌ በዚህ
ሰው ላይ ያገኘሁበት ጥፋት የለም። እናንተ
ከፈለጋችሁ ግን ፥ ይኸውላችሁ ወስዳችሁ
ስቀሉት» አላቸው።
7 አይሁድም ፥ «የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ
ስላለ ፥ በሕጋችን መሠረት ቅጣቱ ሞት
ነው» ሲሉ ተናገሩ።
8 ጲላጦስም ይህን ሲሰማ በጣም ፈራ።
9 ኢየሱስን ወደ ቤተ መንግሥቱ ይዞት
ገባና ፥ «ለመሆኑ ከየት ነው የመጣኸው?»
ሲል ጠየቀው። ኢየሱስ ግን ምንም መልስ
አልሰጠውም። 10 ጲላጦስም ፥ «መልስ የማ
ትሰጠኝ ለምንድን ነው? ልሰቅልህም ልፈ
ታህም ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅም?»
አለው።
11 ኢየሱስም ፥ «ከላይ ካልተሰጠህ በቀር
በእኔ ላይ ምንም ለማድረግ አትችልም ፥
ሥልጣንም የለህም። ስለዚህ ለአንተ አሳ
ልፎ የሰጠኝ ሰው ኃጢአቱ እጅግ ከፍ
ያለ ነው» አለው።

12 ጲላጦስም ኢየሱስን ሊፈታው አስቦ
ነበር። ነገር ግን አይሁድ ፡ «እሱን ከፈታ
ኸው የቄሣር ተቀርቋሪ አይደለህም፤ምክንያ
ቱም ‘ንጉሥ ነኝ’ የሚል ሁሉ የቄሣር ባላ
ንጣ ነውና» አሉት። 13-14 ጲላጦስም ይህን
ሲሰማ ኢየሱስን ወደ ውጭ አወጣው። ከድ
ንጋይ ወለል በተሠራ ከፍታ ቦታ ላይ ከተሠ
የመ በኋላ አይሁዶችን ፡ «ንጉሣችሁ ይኸ
ውና» አላቸው። ቀኑ የፋሲካ በዓል ዋዜማ፡
ጊዜው ስድስት ሰዓት ነበር። 15 አይሁድም፡
«ወዲያ አስወግደው! ወዲያ አጥፋው! ስቀ
ለው!» እያሉ ጮኹ።

ጲላጦስም፡ «ምን ማለታችሁ ነው? ንጉ
ሣችሁን ልስቀለው?» አላቸው።

የካህናት አለቆቹም ፡ «እኛ ከቄሣር
በቀር ሌላ ንጉሥ አናውቅም!» እያሉ
ይጮኹ ጀመር።

16 በዚህ ጊዜ ጲላጦስ ኢየሱስን እንዲሰ
ቅሉት አሳልፎ ሰጣቸው።

17 እነርሱም መስቀል አሸክመው፡ ‘ጎል
ጎታ’ ወደተባለው ቦታ ይዘው ወሰዱት። በዕ
ብራይስጥ ቋንቋ ‘ጎልጎታ’ ማለት ‘የራስ
ቅል’ ማለት ነው። 18 ጎልጎታ ሲደርሱም
ኢየሱስን ሰቀሉት። ከኢየሱስም ግራና ቀኝ
ሁለት ወንበዴዎችን ሰቀሉ። 19 ጲላጦስም፡
«የናዝሬቱ ኢየሱስ ፡ የአይሁድ ንጉሥ»
የሚል ጽሑፍ ጽፎ በመስቀሉ ላይ ለጠ
ፈው። 20 ኢየሱስ የተሰቀለበት ቦታ ከኢየሩ
ሳሌም ከተማ እምብዛም የሚርቅ ስላልነ
በረ ፡ በዚያ የሚያልፉና የሚያገድሙ ብዙ
ሰዎች በዕብራይስጥ፡ በላቲንና በግሪክ ቋንቋ
ዎች የተጻፈውን ያነብቡ ነበር።

21 የካህናት አለቆቹም ጲላጦስን፡ «‘የአ
ይሁድ ንጉሥ’ ብለህ መጻፍህ ትክክል አይ
ደለም። መጻፍ ያለበት ‘የአይሁድ ንጉሥ
ነኝ ባዩ’ ተብሎ ነው» አሉት።

22 ጲላጦስ ግን፡ «አንድ ጊዜ የጻፍኩትን
ጽፌአለሁ ፤ የሚለወጥ ምንም ነገር የለም»
ብሎ መለሰላቸው።

23 ወታደሮቹም ኢየሱስን ከሰቀሉት
በኋላ፡ ልብሶቹን ወስደው አራት ቦታ አድር
ገው ተከፋፈሉት። እጀ ጠባቡ ግን ሳይቀ
ደድ ሙሉ ለሙሉ የተሰፋ በመሆኑ ፡
24 «ዕጣ እናውጣና ለደረሰ ይድረሰው እንጂ
አንቅደደው» ተባባሉ። በዚህም ፡ «ልብሶ
ቼን ተከፋፈሉ፡ በመደረቢያዬ ላይ ግን ዕጣ
ተጣጣሉ» የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንዲ
ፈጸም አደረጉ።

25 የኢየሱስ እናት ማርያምና እኅቷ፡ እን
ዲሁም የቀለዮጳ ሚስት ማርያምና፡ ማርያም
መግደላዊት ፡ ከኢየሱስ መስቀል አጠገብ
ቆመው ነበረ። 26 ኢየሱስም እናቱን የቅርብ
ወዳጁ ከሆነው ደቀመዝሙር ጋር ቆማ ሲያ
ያት ፡ «ካሁን ጀምሮ ልጅሽ እርሱ ነው»
አላት። 27 ደቀመዝሙሩንም ፡ «ካሁን
ጀምሮ እናትህ ናት» አለው። ያም ደቀመዝ
ሙር ማርያምን ወዲያውኑ ወደ ቤቱ ወሰ
ዳት።

28 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ማናቸውም ነገር
እንደተፈጸመ አውቆ ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት
የተነገረው ቃል መፈጸም ስለነበረበት
«ተጠማሁ» አለ። 29 ወታደሮቹም የኮመ
ጠጠ ወይን በሰፍነግ ነክረው ፡ በሂሶጵ ዘንግ
ጫፍ ላይ አሥረው ፡ ወደ አፉ አቀረቡለት።
30 ኢየሱስም ኮምጣጣውን ወይን ከቀመሰ
በኋላ ፤ «ተፈጸመ» ብሎ የመጨረሻ ቃሉን
ተናገረ። ራሱንም ደፋ አድርጎ ነፍሱን
ሰጠ።

31 ጌታ የተሰቀለው የሰንበት ዝግጅት
በሚደረግበት ዕለት ነበር። የሚቀጥለው ቀን
ልዩ የሰንበት በዓል ስለሆነና በሰንበት ቀን
በመስቀል ላይ ተሰቅለው እንዳይውሉ ስለፈ
ለጉ ፡ ወደ ጲላጦስ ሄደው የተሰቀሉት
ሰዎች ጭን ጭናቸው እየተሰበረ ከመስቀል
እንዲወርዱ እንዲታዘዝላቸው ለመኑት።
32 ጲላጦስም ስለፈቀደላቸው ወታደሮቹ
መጥተው በኢየሱስ ግራና ቀኝ የተሰቀሉ
ትን ሰዎች፡ ጭን ጭናቸውን ሰበሩ። 33 ወደ
ኢየሱስ በቀረቡ ጊዜ ግን ሞቶ ስላገኙት
ጭኑን አልሰበሩም። 34 ነገር ግን ከወታደ
ሮቹ አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው። ከተወጋ
ውም ጎኑ ደምና ውኃ ወጣ። 35 ይህን ምስ
ክርነት የሰጠው ሰው በዓይኑ ያየውን ትክክ
ለኛ ድርጊት ስለሆነ ፡ ሳትጠራጠሩ ልታም
ኑት ይገባል። 36 በዚህም ፡ «ከእርሱ አን
ዱም አጥንት አይሰበርም» ተብሎ በቅዱ
ሳት መጻሕፍት የተጻፈው ቃል በትክክል
ሊፈጸም ችሏል። 37 እንዲሁም በሌላ ቦታ ፡
«የወጉትም ያዩታል» ተብሎ የተጻፈውም
እንደዚሁ በትክክል ተፈጽሟል።

38 ከዚህ በኋላ፡ አይሁድን በመፍራት በስ
ውር የኢየሱስ ደቀመዝሙር የነበረው የአር
ማትያው ዮሴፍ ፡ ወደ ጲላጦስ ሄዶ የኢያ
ሱስ አስከሬን እንዲሰጠው ፈቃድ ጠየቀ።
ጲላጦስም ስለፈቀደለት የኢየሱስን አስከሬን
ከመስቀል ላይ አወረደው። 39 በሌሊት ወደ
ኢየሱስ መጥቶ የነበረው ኒቆዲሞስም ፡ አርባ
አምስት ኪሎ ግራም ያህል የሚመዝገ
በሬት የተለወሰ ከርቤ ይዞ ደረሰ። 40 ዮሴ
ፍና ኒቆዲሞስም የኢየሱስን አስከሬን ወስ

ደው እንደ አይሁድ የመግነዝ ሥርዓት ፥
ሽቶ ቀብተው ከተልባ እግር በተሠራ
ጨርቅ ከፍነው ገነዙት። 41 ኢየሱስ ከተሰቀ
ለበትም ሥፍራ እልፍ ብሎ በሚገኝ የአት
ክልት ሥፍራ ውስጥ ፥ ከዚያ በፊት ማንም
ሰው ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበር።
42 የሰንበት ዋዜማ በመሆኑና መቃብሩም
ቅርብ ስለነበረ ፥ አስከሬኑን በዚያው ሥፍራ
ቀበሩት።

ምዕራፍ 20

1 እሑድ ማለዳ ፥ ሰማይና ምድሩ ገና
ጨርሶ ሳይላቀቅ ፥ መግደላዊቷ ማርያም ወደ
መቃብሩ መጣች። የመቃብሩ አፍ ተገፍሮ
በት የነበረውም ድንጋይ ተንከባሎ አየ
ችው። 2 በዚህ ጊዜ እየሮጠች ወደ ስምዖን
ጴጥሮስና ፥ የኢየሱስ የቅርብ ወዳጅ ወደሆ
ነው ደቀመዝሙር ፈጥና ሄዳ ፥ «የጌታን
አስከሬን ከመቃብሩ ወስደውታል። ወዴት
እንዳደረሱት ግን ማወቅ አልቻልኩም» ብላ
ነገረቻቸው።

3-4 ጴጥሮስና የኢየሱስ የቅርብ ወዳጅ
የነበረው ደቀመዝሙር እየሮጡ ወደ መቃ
ብሩ ሄዱ። ከጴጥሮስ ይልቅ አብሮት ይሮጥ
የነበረው ደቀመዝሙር ፈጣን ስለነበር ፥ ቀድ
ሞት ወደ መቃብሩ ደረሰ። 5 ጎንበስ ብሎ
ወደ ውስጥ ሲመለከት ፥ ጌታ ተገንዞበት የነበ
ረውን ከተልባ እግር የተሠራ ጨርቅ ብቻ
አየ። ግን ወደ መቃብሩ ውስጥ ዘልቆ አልገ
ባም። 6-7 ጴጥሮስም ከእርሱ በኋላ እንደ
ደረሰ ወዲያውኑ ወደ መቃብሩ ገባ። ከተ
ልባ እግር የተሠራውንም ልብስ አየ። እንዲ
ሁም በኢየሱስ እራስ ላይ ተጠምጥሞ የነበ
ረው ጨርቅ እንደተጠቀለለ ለብቻው ሆኖ
ተመለከተ። 8 ያም ደቀመዝሙር በዚህ ጊዜ
ወደ መቃብሩ ገብቶ ሁኔታውን ካየ በኋላ ፥
ጌታ ከሞት መነሣቱን አመነ ፤ 9 እስከዚያ
ችም ጊዜ ድረስ ከሞት የሚነሣ ስለመሆኑ
በቅዱሳት መጻሕፍት የተነገረውን ቃል አላ
ስተዋሉም ነበር።

10 ከዚያም ሁለቱ ደቀመዝሙርት ተያይ
ዘው ወደ ቤት ተመለሱ። 11 ማርያም ግን
ከመቃብሩ አጠገብ ቆማ ታለቅስ ነበር። እን
ባዋን እያፈሰሰችም ጎንበስ ብላ ወደ መቃ
ብሩ ውስጥ ስትመለከት ፥ 12 የኢየሱስ አስከ
ሬን ከነበረበት ራስጌና ግርጌ ፥ ነጫጭ ልብስ
የለበሱ ሁለት መላእክት ተቀምጠው
አየች።

13 እነርሱም ፥ «አንቺ ሴት ለምን ታለቅ
ሻለሽ?» አሏት። ማርያምም ፥ «ጌታዬን
ወስደውታል ፤ የት እንዳደረሱት ግን አላው
ቅም» ስትል መለሰችላቸው።

14 ይህን ተናግራ ዘወር ስትል ኢየሱስን
ቆሞ አየችው። ኢየሱስ መሆኑን ግን አላወ
ቀችም ነበር። 15 ኢየሱስም ፥ «አንቺ ሴት
ለምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልጊያለሽ?»
ሲል ጠየቃት።

እርስዋም የአትክልት ጠባቂው መስ
ሏት ፥ «ጌታዬ ሆይ ፥ አንተ ወስደኸው ከሆነ
የት እንዳደረስከው እባክህን ንገረኝ። እኔ
እወስደዋለሁ» አለችው።

16 ኢየሱስም ቀድሞ በምታውቀው
ድምፁ «ማርያም?» አላት።

እርስዋም ዘወር ብላ በዕብራይስጥ
ቋንቋ ፥ «ረቡኒ» አለችው ፡ ‘ረቡኒ’ ማለት ፥
‘መምህር’ ማለት ነው ፡ ፡

17 ኢየሱስም ፥ «ገና ወደ አባቴ ስላልሄ
ድኩ አትንኪኝ። ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ
ሂጂና ፥ ‘ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ፥ ወደ
አምላኬና ወደ አምላካችሁ እሄዳለሁ’
ብሏል ፤ ብለሽ ንገሪያቸው» አላት።

18 ከዚያም መግደላዊቷ ማርያም ሄዳ ፥
ጌታ ኢየሱስን እንዳየችውና ይህንንም ሁሉ
እንደነገራት አረጋግጣ ለደቀ መዛሙርቱ
አበሠረቻቸው።

19 በመሸም ጊዜ ፥ ደቀመዛሙርቱ አይሁ
ድን ስለፈሩ በተዘጋ ቤት ውስጥ ተሰብስ
በው ሳሉ ኢየሱስ መጥቶ ፥ «ሰላም ለእናንተ
ይሁን» አላቸው። 20 ከዚያም በጦር የተወጋ
ውን ጎኑንና በምስማር የተቸነከሩ እጆቹን
አሳያቸው። ደቀመዛሙርቱም ጌታን በማየ
ታቸው እጅግ ደስ አላቸው። 21 ኢየሱስም
እንደገና ፥ «ሰላም ለእናንተ ይሁን ፤ አብ እን
ደላከኝ እኔ ደግሞ እናንተን እልካችኋለሁ»
አላቸውና ፥ 22 እፍ ብሎ ፥ «መንፈስ ቅዱስን
ተቀበሉ። 23 ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋ
ቸው ሁሉ ኃጢአታቸው ይቅርላቸዋል።
ኃጢአታቸውን ይቅር ያላላችኋቸው ግን ፥
ኃጢአታቸው አይቀርላቸውም» አላቸው።

24-25 ከደቀመዛሙርቱ አንዱ የሆነው
ቶማስ ፥ ኢየሱስ በተገለጠላቸው ጊዜ በዚያ
ስላልነበረ ፥ ደቀመዛሙርቱ ፥ «ጌታን አየነው
እኮ» ብለው ነገሩት።

ቶማስም ፥ «በምስማር የተወጋበትን የእ
ጆቹን ምልክት ካላየሁ ፥ ጣቴንም ምስማሩ
በገባበት ቀዳዳ ካላገባሁ ፥ የተወጋውን ጎኑ
ንም በእጄ ካልዳሰስኩ በቀር ፥ ከሞት ተነሥ
ቷል ብዬ አላምንም» አላቸው።

26 ከስምንት ቀን በኋላ ደቀመዛሙርቱ
አሁንም በር ዘግተው ተሰብስበው ሳ ሉ ፥

በዚያን ጊዜ ግን ቶማስም አብሮአቸው
ነበር። ኢየሱስም ሳይታሰብ ድንገት በመካከ
ላቸው ተገኝቶ፥ «ሰላም ለእናንተ ይሁን»
አላቸው። 27 ቀጥሎም ቶማስን፥ «በል ና
ጣትህን አምጣና እጆቼን አይ። እጅህንም
ስደድና የተወጋውን ጎኔን ዳስሰው። ከእንግ
ዲህ አትጠራጠር፤ አመን ብቻ!» አለው።
28 ቶማስም፥ «ጌታዬና አምላኬ ሆይ!»
ሲል መለሰለት።
29 ኢየሱስም፥ «አንተ ስላየኸኝ አመንክ፤
ነገር ግን ሳያዩ የሚያምኑ የተመሰገኑ
ናቸው» አለው።
30 ኢየሱስ በደቀመዛሙርቱ ፊት፥ በዚህ
መጽሐፍ ያልተጻፉ ሌሎች ተአምራት አድ
ርጎአል። 31 ነገር ግን ይህ ሁሉ የተጻፈው፥
ኢየሱስ መሲሕ የእግዚአብሔር ልጅ መሆ
ኑን እንድታምኑ፤ አምናችሁም በስሙ የዘላ
ለም ሕይወት እንድታገኙ ነው።

ምዕራፍ 21

1 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጥብርያዶስ
ባሕር አጠገብ ለደቀመዛሙርቱ እንደገና
ተገለጠላቸው። 2-3 ስምዖን ጴጥሮስ፥ ቶማስ፥
ከገሊላ ቃና የመጣው ናትናኤል፥ የዘብዴ
ዎስ ልጆችና፥ ሌሎች ሁለት ደቀመዛሙርት
አንድ ላይ ሳሉ፥ ስምዖን ጴጥሮስ፥ «ዓሣ
ለማጥመድ ልሄድ አስቤአለሁ። ታዲያ ምን
ይመስላችኋል?» አላቸው።
እነርሱም፥ «እኛስ የት እንቀራለን ከአን
ተው ጋር እንሄዳለን» አሉት። ከዚያም በታ
ንኳ ሆነው ዓሣ ለማጥመድ ሄዱ። ይሁን
እንጂ በዚያች ሌሊት ምንም ዓሣ ለመያዝ
አልቻሉም ነበረ። 4 ሲነጋም አንድ ሰው
ባሕሩ ዳርቻ ቆሞ አዩ። ደቀመዛሙርቱ ግን
ከርቀቱ የተነሣ ማን መሆኑን አላወቁም
ነበር። 5 ሰውየውም፥ «ልጆች፥ ምንም ዓሣ
አልያዛችሁም?» አላቸው።
እነርሱም፥ «ምንም አልያዝንም» ሲሉ
መለሱለት።
6 «እስቲ መረባችሁን ከታንኳው በስተ
ቀኝ በኩል ጣሉት» አላቸው። እንደነገራቸ
ውም ሲያደርጉ፥ ብዙ ዓሣ ከመያዛቸው የተ
ነሣ መረቡን መጎተት አቃታቸው። 7 በዚህ
ጊዜ የኢየሱስ የቅርብ ወዳጅ የነበረው ደቀ
መዝሙር ጴጥሮስን፥ «ማን እንደሆነ አውቀ
ኸዋል? ጌታ እኮ ነው!» አለው። ጴጥሮ
ስም ይህን ሲሰማ፥ ቶሎ ልብሱን ለብሶ ከታ
ንኳይቱ ላይ ተወርውሮ ወደ ባሕሩ ገብቶ
እየዋኘ ወደ ዳር ወጣ። 8 የቀሩት ደቀመዛ
ሙርት ግን ከባሕሩ ዳርቻ መቶ ሜትር
ያህል ርቀው ስለነበር፥ በታንኳይቱ ሆነው
ዓሣ የሞላበትን መረብ እየጎተቱ ወደ ዳር
ወጡ። 9 ወደ ባሕሩ ዳርቻ በደረሱ ጊዜ፥ በከ
ሰል ፍም ላይ የተጠበሰ ዓሣና እንጀራ
አዩ። 10 ኢየሱስም፥ «አሁን ከያዛችሁት
ዓሣ አምጡ» አላቸው።
11 ስምዖን ጴጥሮስ ወደ ታንኳይቱ ገብቶ
አንድ መቶ ሃምሳ ሦስት ትላልቅ ዓሣ የነበ
ረበትን መረብ ወደ መሬት ጎተተ። ያ
መረብ ይህን ሁሉ ዓሣ ይዞ ምንም አልተቀ
ደደም። 12 ኢየሱስም፥ «በሉ ኑና ብሉ»
አላቸው። ማን መሆኑን አውቀው ስለነበር፥
ከመካከላቸው አንዳቸውም፥ «አንተ ማን
ነህ?» ብሎ ለመጠየቅ የደፈረ አልነበረም።
13 ከዚያም ኢየሱስ እንጀራና ዓሣ አንሥቶ
እንዲበሉ ሰጣቸው። 14 ኢየሱስ ከሞት ከተ
ነሣ በኋላ ለደቀመዛሙርቱ ሲገለጥላቸው
ይኸ ሦስተኛ ጊዜው መሆኑ ነበር።
15 በልተው ከጨረሱ በኋላ ኢየሱስ ጴጥ
ሮስን፥ «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ ለመሆኑ
እነዚህ ከሚወዱኝ የበለጠ፥ ትወደኛለህ?»
ሲል ጠየቀው።
ጴጥሮስም፥ «አዎን ጌታ ሆይ! እወድሃ
ለሁ። እንደምወድህ አንተም ታውቃለህ»
አለው።
ኢየሱስ፥ «እንግዲያውስ ግልገሎቼን
መግብ» አለው።
16 አሁንም ደግሞ፥ «የዮና ልጅ ስምዖን
ሆይ፥ በእርግጥ ትወደኛለህ?» ሲል ጠየ
ቀው።
ጴጥሮስም፥ «ጌታ ሆይ፥ እንደምወድህ
አንተም እኮ ታውቀዋለህ!» ሲል መለሰ
ለት።
ኢየሱስም፥ «በል እንግዲያው ጠቦቶቼን
ጠብቅ» አለው።
17 ለሦስተኛ ጊዜ፥ «የዮና ልጅ ስምዖን
ሆይ፥ በእርግጥ ትወደኛለህ?» አለው።
በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ኢየሱስ ሦስት ጊዜ
መላልሶ፥ 'ትወደኛለህ?' ብሎ ስለ ጠየቀው
ከፉኛ አዘነና፥ «ጌታ ሆይ፥ አንተ የልቤን
ታውቀው የለ? አዎን እወድሃለሁ!»
አለው።
ኢየሱስም መልሶ፥ «እንግዲያውስ በል
በጎቼን መግብ። 18 በእውነት እነግርሃለሁ፤
በወጣትነት ዘመንህ ቀበቶህን ራስህ ታጥቀህ
ወደምትፈልግበት ቦታ ትሄድ ነበር። በሽም
ግልናህ ጊዜ ግን እጆችህን ትዘረጋለህ፤ ሌላ
ሰውም ያስታጥቅሃል፤ ወደማትወደውም
ሥፍራ ይወስድሃል» አለው። 19 ኢየሱ

ይህን ያለው፥ ጴጥሮስ እግዚአብሔርን ለማክ
በር በምን ዓይነት አሟሟት እንደሚሞት
ሲያስረዳው ነበር። ቀጥሎም ኢየሱስ ጴጥሮ
ስን፥ «ተከተለኝ» አለው።
20 ጴጥሮስም ዘወር ብሎ ሲመለከት ፥
ከወደ ኋላው የኢየሱስ የቅርብ ወዳጅ የሆነ
ውን ደቀመዝሙር አየ። ያም ደቀመዝሙር
በራት ጊዜ ወደ ኢየሱስ ጠጋ ብሎ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ ለመሆኑ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን
ነው?» ሲል የጠየቀው ነበር። 21 ጴጥሮ
ስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እርሱስ እንዴት ይሆ
ናል?» ብሎ ጠየቀው።
22 ኢየሱስም ፥ «እኔ እስክመጣ ድረስ
እንዲቆይ ብፈልግስ፥ አንተን ምን አገባህ?
ዝም ብለህ ተከተለኝ» ሲል መለሰለት።
23 ከዚያ በኋላ ፥ ይህ የኢየሱስ የቅርብ
ወዳጅ የሆነው ደቀመዝሙር 'አይሞትም'
የሚል ወሬ በደቀመዛሙርቱ መካከል ይነ
ፍስ ጀመር። ኢየሱስ ግን፥ «እኔ እስክመጣ
ድረስ ቢቆይ አንተን ምን አገባህ» አለ
እንጂ፥ 'አይሞትም' የሚል ቃል አልወጣ
ውም ነበር።
24 ይህንን ሁሉ የጻፍኩላችሁ፥ ያ የጌታ
የቅርብ ወዳጅ የሆንኩት ደቀመዝሙር
ነኝ። ይህ የጻፍኩላችሁም፥ በእርግጥ የተደረ
ገና በገዛ ዓይኔም ያየሁት ነው።
25 ኢየሱስ ያደረጋቸው ሌሎችም ብዙ
ነገሮች ነበሩ። ነገር ግን፥ በኢየሱስ ምድራዊ
ሕይወት ጊዜ የተፈጸሙት ድርጊቶች
በሙሉ በዝርዝር ቢጻፉ፥ መላው ዓለም ለመ
ጻሕፍቱ ማስቀመጫ በቂ ቦታ መሆን የሚ
ችል አይመስለኝም።

የክርስቶስ ወንጌል መሰራጨት

ኢየሱስ በሮማውያን ባለ ሥልጣኖች ፊት ተከሶ የሞት ፍርድ ተፈርዶ በት፥ልዩ ልዩ መከራና ሥቃይ ከተቀበለ በኋላ እጆቹና እግሮቹ በምስማር ተቸንክረው በመስቀል ላይ ሞተ።

ደቀመዛሙርቱም ፈርተውና ተደናግጠው ስለነበር ጥለውት ሸሹ። ኢየ ሱስ ግን በሦስተኛው ቀን ከሞት ተነሣ።

ደቀመዛሙርቱ ከሞት ከተነሣ በኋላ ሲያዩት የገዛ ዓይናቸውን ማመን እስኪሳናቸው ድረስ ተደነቁ። ኢየሱስም በእውነትና በክብር ከሞት ተነ ሥቶ ሕያው መሆኑን አረጋግጦ ጥርጣሬያቸውን አስወገደላቸው።

ከሞት በተነሣ በአርባኛውም ቀን እያዩት ወደ ሰማይ ዐረገ። ከአሥር ቀን በኋላም መንፈስ ቅዱስን ልኮ የሰጣቸውን ተስፋ ፈጸመላቸው። ደቀ መዛሙርቱም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞሉ። እነዚህ በጣት የሚቆጠሩ ፈሪዎች የነበሩ ደቀመዛሙርት፥በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልተው ቁጥራ ቸው ከጨመረ በኋላ፥ እሳቱንና ስለቱን፥ መከራውንና ስደቱን፥እንዲሁም ሞትን ፊት ለፊት በመጋፈጥ፥የክርስቶስን መልእክት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ የቄሣር ሰፈና ገናና ግዛት እምብርትና መዲና እስከሆነችው፥እስከ ሮም ድረስ ለማሰራጨት በቅተዋል።

የሐዋርያት ሥራ

መግቢያ

ይህን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የጻፈው ሉቃስ፥ከአራቱ ወንጌሎች አንዱ የሆነውን የሉቃስንም ወንጌል፥የጻፈው ሰው ነው። ሉቃስ የሐዋርያት ሥራን በ63 ዓ.ም. አካባቢ ላይ እንደጻፈው ይገመታል። ክርስቶስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ አገልጋዮቹ መካከል ጥቂቶቹን፥ጸሐፊው በሐዋርያት ሥራ መጽሐፉ ውስጥ መዝግቧቸው እናገኛለን። ጌታ ኢየሱስ በምድረ እሥራኤል እየተዘዋወረ የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል ሰብኳል፥ድንቅ ድንቅ የሆኑ ታላላቅ ሥራዎችንም ፈጽሟል። እነዚህ በምድረ እሥራኤል ተመላልሶ ራሱ በቃሉ ያስተማራቸውና በተግባር ያከናወናቸው ነገሮች በደቀመዛሙርቱም አገልግሎት በየሥፍራው በድጋሚ እንዲፈጸሙ አድርጓል። ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ያሠፈረው ይህ የወንጌል ሥርጭት ታሪክ፥የተከናወነው በሠላሳ ዓመታት ጊዜ ውስጥ ነው።

ምዕራፍ 1

1-2 ወዳጄ ቴዎፍሎስ ሆይ፥
ኢየሱስ ለመረጣቸው ደቀመዛሙርቱ
በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አስፈላጊ መመሪያ ሰጥቷቸው ወደ ሰማይ እስካረገበት ጊዜ
ድረስ፥ሊያደርግና ሊያስተምር ስለጀመረው
ነገር ከዚህ በፊት በጻፍኩልህ መጽሐፌ ገልጬልሃለሁ። 3 ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ
በኋላ፥በምድር ላይ በቆየባቸው አርባ ቀናት
ውስጥ ለደቀመዛሙርቱ በየጊዜው በግልፅ
ታይቷቸዋል። በእርግጥ እርሱ ራሱ ከሞት
የተነሣ መሆኑን እንዲያምኑም፥በልዩ ልዩ
ምልክቶች ራሱን ገልጦላቸው ስለ እግዚአ
ብሔር መንግሥት አስተምሯቸዋል።
4 አብሮአቸው ማዕድ ላይ ተቀምጦ ሳለ፥
ደቀመዛሙርቱን፥ «ከዚህ በፊት አባቴ ይል
ክላችኋል ብዬ የነገርኳችሁን፥መንፈስ ቅዱ
ስን እስክትቀበሉ ድረስ ከኢየሩሳሌም ሳት
ወጡ በዚያው ቆዩ።
5 «ዮሐንስ በውኃ እንዳጠመቀ ታውቃላ
ችሁ። እናንተ ግን ከጥቂት ጊዜ በኋላ በመ
ንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ» አላቸው።
6 አንድ ቀን ደቀመዛሙርቱ ፥ «ጌታ
ሆይ ፥ እሥራኤል ከሮማውያን ቅኝ አገዛዝ
ነፃ ሆና፥ራሷን በራሷ እንድታስተዳድር የም
ታደርገው መቼ ነው? አሁን በቅርቡ ነፃነ
ቷን እንድታገኝ ታደርጋለህ?» ሲሉ ጠየ
ቁት።
7 ኢየሱስም መልሶ ፥ «አብ በሥልጣኑ
የወሰነውን ቀን ወይንም ጊዜ እንድታውቁ
ለእናንተ አልተፈቀደላችሁም። 8 ነገር ግን
መንፈስ ቅዱስን ስትቀበሉ ከላይ ኃይል ይሰ
ጣችኋል። በዚያን ጊዜም በኢየሩሳሌም፥በይ
ሁዳ አውራጃዎችና በሰማርያ ፥ ከዚያም
አልፎ እስከ ምድር ዳርቻ ባሉ አገሮች
ሁሉ፥ስለ እኔ ትመሰክራላችሁ» አላቸው።
9 ይህንንም ነግሮአቸው ትክ ብለው እያ
ዩት ወደ ሰማይ ወጣ። ደመና ስለ ጋረደው
ከዓይናቸው ተሰወረ። 10 ደቀመዛሙርቱም
ወደ ላይ አንጋጠው በመገረም ሲመለከቱ፥
ነጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች ድንገት
በአጠገባቸው ቆሙ። 11 እነዚያም ሰዎች
ለደቀመዛሙርቱ ፥ «እዚህ ቆማችሁ ወደ
ሰማይ አንጋጣችሁ የምትመለከቱት ለምን
ድን ነው? ኢየሱስ እንደሆነ ወደ ሰማይ
እንደ ወጣ በዚያው የሚቀር አይደለም።
አሁን ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዳያችሁት እን
ደዚሁ ደግሞ ተመልሶ ይመጣል ፤ አይቀ
ርም» አሏቸው።
12 ይህ ድርጊት የተፈጸመው ፥ ከኢየሩሳ
ሌም ከተማ አንድ ኪሎ ሜትር ያህል ወጣ
ብሎ በሚገኘው በደብረ ዘይት ተራራ ላይ
ነበር። ሐዋርያትም ከዚያ ወደ ኢየሩሳሌም
ተመለሱ። 13-14 ወዲያውኑ እንደተመለሱ
ፎቁ ላይ ወደሚገኘው ማረፊያ ክፍላቸው
ገቡ። በዚያ የነበሩትም ጴጥሮስ ፥ ዮሐንስ ፥
ያዕቆብ፥እንድርያስ፥ፊልጶስ፥ቶማስ፥በርተሎ
ሜዎስ፥ማቴዎስ፥የአልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፥
ቀናተኛው ስምዖን ፥ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ
ነበሩ። ከእነርሱም ጋር የኢየሱስ እናት ማር
ያም ፥ የኢየሱስ ወንድሞችና ሌሎችም

ሴቶች ፥ በአንድነት ያለማቋረጥ በጸሎት
ይተጉ ነበር። 15 አንድ ቀን ጴጥሮስ፥ ቁጥራ
ቸው አንድ መቶ ሃያ ያህል በሚሆኑ በነ
ዚህ ደቀመዛሙርት መካከል ቆሞ፥ የሚከተ
ለውን ንግግር አደረገ፦

16 «ወንድሞቼ ሆይ፥ ኢየሱስን ለመማደል
ታጥቀው ለተነሡት ሰዎች መሪ ሆኖ ያስያ
ዘው ይሁዳ፥ አስቀድሞ ትንቢት የተነገረበት
መሆኑን እንድታውቁ እወዳለሁ። ትንቢቱን
የተናገረው ዳዊት ነው። መቼም ፥ መንፈስ
ቅዱስ ያናገረው ይህ ትንቢት መፈጸም ስለነ
በረበት ፥ ትንቢቱ ደርሷል። 17 ጌታን ያስያ
ዘው ይሁዳ፥ እንደ እኛ ሐዋርያ ሆኖ የተመ
ረጠ የሥራ ባልደረባችን ነበር። 18 ይህ ሰው
ኢየሱስን ለማስያዝ ተዋውሎ በተቀበለው
ገንዘብ መሬት ገዛ። ግን በገዛው መሬት ላይ
ጠቀምበት በገምባሩ ተደፍቶ፥ ሰውነቱ ለሁ
ለት ተሰንጥቆ ፥ አንጀቱም ተዘርግፎ ከፉ
እሚሟት ሞተ። 19 በዚህም አሰቃቂ ሁኔታ
መሞቱን፥ የኢየሩሳሌም ከተማ ኗሪ ሁሉ የሰ
ማው ነገር ነው። ስለዚህም ይሁዳ የገዛው
ያ መሬት ፥ 'የደም መሬት' ተብሎ ተሠ
የመ። 20 ከፍ ብሎ ዳዊት ስለዚህ ጉዳይ
ተናገረ ያልኩት ትንቢት ፥ 'ቤቱ ማንም
የማይኖርበት እና ይሁን፤ ሹመቱም ለሌላ
ሰው ይሰጥበት' ይላል።

21-22 «ስለዚህ በእርሱ እግር ተተክቶ ፥
ስለ ኢየሱስ ትንሣኤ የሚመሰክር ሰው
መምረጥ ያስፈልገናል። ይህም የሚመረ
ጠው ሰው ፥ ኢየሱስ በዮሐንስ እጅ ከተጠ
መቀ አንሥቶ ወደ ሰማይ እስከ ወጣበት
ቀን ድረስ ፥ በመካከላችን በኖረበት ዘመን
ሁሉ አብረውን ከነበሩት ከእነዚህ ወንድሞ
ቻችን ውስጥ መሆን አለበት» ብሎ ንግግ
ሩን አቆመ።

23 ከጴጥሮስ ንግግርም በኋላ የሁለት
ሰዎች ስም ቀረበ። እነርሱም ፥ አንዱ በርስ
ያን ወይም ኢዮስጦስ በመባል የሚታወቀው
ዮሴፍ ሲሆን፥ ሌላው ደግሞ ማትያስ የሚባ
ለው ነበር። 24-25 ከዚያም ፥ «የሰውን ልብ
መርምረህ የምታውቅ ጌታ ሆይ ፥ ይሁዳ
የግል ፍላጐቱን በመከተል ጥሎት በሄደው
በዚህ የሐዋርያነት ቦታ ፥ ከእነዚህ ሁለት
ሰዎች አንዱን ለመተካት ስላሰብን ፥ አንተ
ለዚች የሐዋርያነት ቦታ የመረጥኸው የት
ኛው መሆኑን እንድትገልጥልን እንለምንሃ
ለን» ሲሉ ጸለዩ።

26 ከዚህ በኋላ ዕጣ ተጥሎ፥ ዕጣው ለማት
ያስ ወጣ። እርሱም ከአሥራ አንዱ ሐዋር
ያት ጋር ተቆጠረ።

ምዕራፍ 2

1-2 የጰንጠቆስጤ በዓል በሚከበርበት
ቀን ሁሉም በአንድነት ሳሉ ፥ በድንገት
እንደ ብርቱ አውሎ ነፋስ የሚመስል
ድምፅ፥ ከሰማይ መጣ። ድምፁም ፥ ደቀመዛ
ሙርቱ በአንድነት ተሰብስበው የነበሩበትን
ቤት ባንድ ጊዜ ሞላው። 3 የምላስ ቅርጽ
ያላቸው የእሳት ነበልባል የሚመሳሰሉ ነገሮ
ችም ታዩአቸው። በእያንዳንዳቸውም ራስ
ላይ አረቆባቸው። 4 ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ
ተሞሉ። መንፈስ ቅዱስ መናገር እንዳስታላ
ቸውም ፥ ከዚህ በፊት በማያውቋቸው ልዩ
ልዩ ቋንቋዎች መናገር ጀመሩ።

5 በዚያን ጊዜ ከመላው ዓለም መጥተው
ኢየሩሳሌም ውስጥ የሚኖሩ እግዚአብሔርን
የሚያመልኩ አይሁዶች ነበሩ። 6 እነርሱም
ይህንን ድምፅ በሰሙ ጊዜ ፥ ምን እንደሆነ
ለማወቅ ደቀመዛሙርቱ ወደ ነበሩበት
ሥፍራ እየተጯጯሁ መጡ። የመጡትም
ሰዎች የገዛ አገሮቻቸውን ቋንቋ ደቀመዛሙ
ርቱ ሲናገሩ በመስማታቸው እጅግ አድርጎ
ደነቃቸው።

7 እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ።
«ይህ ነገር ምንድነው? እንዴትስ ሊሆን
ቻለ? እነዚህ ሰዎች የገሊላ ባላገሮች
ናቸው። ሌላ አገር እንኳን ረግጠው አያ
ውቁ? 8 ታዲያ በየትውልድ አገሮቻችን
ቋንቋ እንዲህ አቀላጥፈው ሲናገሩ የምንሰማ
ቸው እንዴት ነው? 9 አሁን እዚህ ያለነው
ከጳርቴ ፥ ከሜድ ፥ ከኢላሜጢ ፥ ከመስጴጦሚያ
ከይሁዳ ፥ ከቀጳዶቂያ ፥ ከጳንጦስ ከእስያ ፥
10 ከፍርግያ ፥ ከጵንፍልያ ፥ ከግብፅ ፥ ከቀሬናና
በአካባቢዋ ካሉት ከሊቢያ አውራጃዎች እን
ዲሁም ከሮም የመጣን ፥ አይሁዶችና ወደ
አይሁድ ሃይማኖት የገባን የአሕዛብ ወገኖች
ነን። 11 ደግሞም የቀርጤስ ሰዎችና አረብ
ችም በመካከላችን ይገኛሉ። ታዲያ እን
ዴት ነው እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን
ታላቅ ሥራ በየቋንቋዎቻችን ሲናገሩ የምን
ሰማቸው?»

12 ሁሉም ተገርመው እርስ በእርሳቸው፥
«ይህ ነገር ምን ይሆን?» ሲሉ ተነጋገሩ
በት። 13 አንዳንዶቹ ግን ፥ «እንዲህ የሚዘላ
ብዱት ፥ ሳይነጋ የወይን ጠጅ ጠጥተው ሰከ
ረው ይሆናል እንጂ ፥ በጤናቸውስ አይደ
ለም!» ብለው አፌዙባቸው።

14 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ፥ ከአሥራ አንዱ
ጋር በሕዝቡ ፊት ቆሞ ድምፁን ከፍ በማ
ድረግ እንዲህ አለ። «እናንተ ከውጭ

የመጣችሁ እንግዶችና የኢየሩሳሌም ከተማ
ነዋሪዎች! ስለምትገረሙበት ስለዚህ ነገር
ማብራሪያ መስጠቱ ተገቢ ሆኖ ስላገኘሁት
ልብ ብላችሁ አድምጡኝ። 15 እናንተ እንደ
ምትሉት እነዚህ ሰዎች ፈጽሞ አልሰከ
ሩም። ገና ከጠዋቱ በሦስት ሰዓት ላይ ሰክረ
ዋል ማለት ፈጽሞ የማይሆን ነው። 16 ነገር
ግን ይህ የምታዩት ነገር የሆነው ፡ ነቢዩ
ኢዮኤል አስቀድሞ የተናገረው ትንቢት
መፈጸም ስላለበት ነው። እርሱም እንዲህ
ብሎ ነበር ፡ 17 'እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል። በመጨረሻው ዘመን መንፈሴን
በሰው ልጆች ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ። ወንዶ
ችና ሴቶች ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ ፡
ወጣቶቻችሁ ራእይ ያያሉ ፡ ሽማግሌዎቻች
ሁም ሕልም ያልማሉ። 18 በወንዶችና በሴ
ቶች አገልጋዮቼም ላይ ሁሉ መንፈሴን አፈ
ስሳለሁ። እነርሱም ትንቢት ይናገራሉ ፡
19 በላይ በሰማይና በታችም በምድር ድንቅ
ድንቅ ነገሮችን ለትንግርት አሳያለሁ ፡
ደም ፡ እሳትና የጨስ ጭጋግ ይታያል። 20 ያ
ታላቅና ክቡር የሆነው የእግዚአብሔር ቀን
ከመድረሱ አስቀድሞ ፀሐይ ይጨልማል ፤
ጨረቃም እንደ ደም ትቀላለች። 21 ነገር
ግን የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ምሕረትን
የሚለምን ሁሉ ይድናል ፡'

22 «እናንተ የእሥራኤል ሰዎች የምናገረ
ውን ነገር ልብ ብላችሁ አድምጡ! የናዝ
ሬቱ ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ምክ
ንያት ፡ ለእናንተ ግልጽ እንዲሆን ያስፈል
ጋል። እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነት
በመካከላችሁ ለትንግርት የሚታዩ ድንቅ
ሥራዎችንና ተአምራትን በማድረግ ፡ ልጁን
በይፋ አክብሮታል። 23 ነገር ግን እግዚአብ
ሔር በቀደመው እውቀቱና ባዘጋጀው
ዕቅዱ መሠረት ፡ ይህ ኢየሱስ በእናንተ እጅ
አልፎ ተሰጠ። እናንተም በአመፀኞች
ሰዎች እጅ በመስቀል ተሰቅሎ እንዲሞት
አደረጋችሁት። 24 እግዚአብሔር ግን የሞ
ትን ኃይል አስወግዶ አስነሣው። ምክንያ
ቱም ሞት ኢየሱስን ይዞ ሊያስቀረው አይች
ልምና ነው ፡

25 «ዳዊት ስለዚህ ጉዳይ አስቀድሞ ምን
ትንቢት እንደተናገረ ታውቃላችሁ? 'እግዚ
አብሔር ሁልጊዜ ከእኔ ጋር እንደሆነ አው
ቃለሁ ፤ ይረዳኛል ፤ እንዳልሰናከልም ኃይሉ
ደግፎ ይይዘኛል። 26 ስለዚህ ልቤ ምን
ጊዜም በደስታ እንደተሞላ ነው። እንደበ
ቴም የእግዚአብሔርን ክብር ከመናገር አይ
ቆጠብም። ብሞትም እንኳ ምንም ዓይነት
ጉዳት እንደማይደርስብኝ ስለማውቅ ሰው
ነቴ በተስፋ ያርፋል። 27 ነፍሴን በሲዖል
ውስጥ አትተዋትም ፡ ቅዱስህንም በመቃ
ብር ውስጥ እንዲበሰብስ አታደርገውም ፡
28 የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ ፤ ፊትህንም
በማየት ደስታን ጠግቤ እንድኖር ታደርጋ
ለህ ፡'

29 «ወንድሞች ሆይ ፡ እስቲ ይህንን ቃል
በሚገባ አስተውሉት። አባታችን ዳዊት ይህ
ንን የተናገረው ስለ ራሱ አይደለም ፡ ስለ
ራሱ ተናግሮታል እንዳትሉም ፡ ዳዊት ሞቶ
ከተቀበረ ዘመናት አልፈዋል ፡ መቃብሩም
ሩቅ አይደለም ፤ እዚሁ አጠገባችን ነው ፤
ማየት ይቻላል ፡ 30 ነገር ግን ዳዊት ነቢይ
ስለነበር መንፈስ ቅዱስ በገለጠለት መሠረት
ይህንን ትንቢት አስቀድሞ ተናገረ ፡ እግዚአ
ብሔር አስቀድሞ ለዳዊት ፡ 'በዙፋንህ ላይ
የሚቀመጥ ንጉሥ ከዘርህ አስነሣለሁ' ሲል
ቃል እንደገባለት ተጽፏል ፡ 31 ዳዊት ይህ
ሁሉ በክርስቶስ ላይ እንደሚደርስበትና
ከመታን እንደሚነሣም ፡ አስቀድሞ ተገልጦ
ለት ትንቢት ተናገረ እንጂ ፡ ስለ ራሱ የተናገ
ረው ነገር አይደለም ፡ ነፍሱ በሲዖል እንደ
ማትቀር ፡ ሥጋውም በመቃብር ፈርሶና በስ
ብሶ እንደማይቀር ስለ ክርስቶስ አስቀድሞ
ተናገረ ፡ 32 በተነገረውም ትንቢት መሠረት
እግዚአብሔር ኢየሱስን ከሞት እንደ አስነ
ሣው ጥርጥር የለውም ፡ እኛ ሁላችንም
ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን ፡

33 «እርሱም አሁን በእግዚአብሔር ቀኝ
ባለው የክብር ዙፋን ላይ ተቀምጦአል ፡
ከአባቱም ተቀብሎ ፡ አስቀድሞ ተስፋ የገባ
ልንን መንፈስ ቅዱስን ይኸው አሁን እንደ
ምታዩትና እንደምትሰሙት አፍስሶልናል ፡
34-35 ወደ ሰማይ የወጣው ዳዊት ነው እንዳ
ይባልም ፡ ዳዊት አይደለም ፡ አለመሆኑንም
ለማረጋገጥ ዳዊት ራሱ ፡ 'ጌታ ጌታዬን ፡ ጠላ
ቶችህን ከእግርህ በታች እስካደርግልህ
ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው' ብሎ ተናግ
ሯል ፡

36 «ስለዚህ ፡ እያንዳንዱ እሥራኤላዊ
ይህን አባባል በጥሞና ሊያስተውለው ይገ
ባል ፡ እናንተ የሰቀላችሁትን ይህንኑ ኢየሱ
ስን እግዚአብሔር ፡ ጌታና መሲሕ አድርጎ
አክበረው ፡»

37 ሰዎቹም ጴጥሮስ በተናገረው በዚህ
ነገር ልባቸው በጣም ስለተነካ ፡ ወደ ጴጥሮ
ስና ወደ ሌሎቹ ሐዋርያት ቀረብ ብለው ፡
«ወንድሞቻችን ታዲያ አሁን ምን እናድ
ርግ?» ብለው በአንክሮ ጠየቋቸው ፡

38 ጴጥሮስም መልሶ ፥ «ከጠየቃችሁንማ
በሉ እንግዲህ የኃጢአት ይቅርታን ለማግ
ኘት ንስሐ ግቡ፥እያንዳንዳችሁም በኢየሱስ
ክርስቶስ ስም ተጠመቁ። የመንፈስ ቅዱስን
ስጦታም ትቀበላላችሁ። 39 እግዚአብሔር
የሰጠው ይህ ተስፋ ለእናንተና ለልጆቻችሁ
ነው። ደግሞም በቅርብም በሩቅም ላሉት
እርሱ ለሚጠራቸው ሁሉ ጭምር ነው።»
40 ጴጥሮስ ስለዚሁ ጉዳይ በሰፊው ተን
ትኖ በማስረዳት፥ራሳቸውን ከዚያ ክፉ ትው
ልድ አካሄድ ;እንዲጠብቁ ፥ አበክር መከሯ
ቸው። 41 ከእነርሱም ብዙዎቹ ጴጥሮስ የተ
ናገረውን ቃል በማመን ተጠመቁ። በዚያ
ቀን ያመኑትና የተጠመቁት ሰዎች ቁጥር
ወደ ሦስት ሺህ ይጠጋል። 42 እነርሱም
ሐዋርያት የሚያስተምሩትን ትምህርት
በመከታተል ፥በወንድማማች ሕብረት፥ተግቶ
በመጸለይና የጌታን ማዕድ አብሮ በመስተፍ
ይበረቱ ነበር። 43 ሐዋርያት ለትንግርት
የሚታዩ ብዙ ታላላቅ ድንቅ ሥራዎችና
ተአምራት ያደርጉ ስለነበር፥ያየ የሰማ ሁሉ
ፍርሃትም አድናቆትም አደረበት። 44 ምዕ
መናን ሁሉ አብረው በአንድነት ይኖሩ ስለ
ነበር፥ያላቸው ነገር ሁሉ የጋራ እንጂ የግል
ሀብት የሚባል ነገር አልነበረም። 45 መሬት
ወይም ሌላ ንብረት ያላቸው ሰዎች ያንን
እየሸጡ ገንዘቡን ስለሚያመጡ ፥ለያንዳንዱ
የሚያስፈልገው ያህል ይሰጠው ነበር።
46 በየዕለቱም በቤተ መቅደስ እየተሰበሰቡ
ጌታን ያመልኩ ነበር። በየቤታቸውም እየተ
ገናኙ በፍቅርና በደስታ ፥ ትሕትና በሞላበ
ትም መተሳሰብ አንድ ላይ ሆነው የጌታን
ማዕድ ይካፈሉ ፡ 47 እግዚአብሔርንም ያመ
ሰግኑ ነበር። ደቀመዛሙርቱ፥በትልቁም በት
ንሹም ዘንድ ተወዳጅነት ነበራቸው። ለሌ
ሎቹ መልካም ምሳሌ ነበሩ። እግዚአብሔ
ርም ብዙ ሰዎችን ስለሚያድን የምዕመናኑ
ቁጥር በየዕለቱ ይጨምርና ያድግ ነበር።

ምዕራፍ 3

1-2 አንድ ቀን ዘጠኝ ሰዓት ላይ ጴጥሮ
ስና ዮሐንስ ለጸሎት ወደ ቤተ መቅደስ
ሄዱ። እዚያ እንደ ደረሱም 'ውብ' እየተ
ባለ በሚጠራው የመቅደስ በር አንድ ሰው
ተቀምጦ ሲለምን አገኙ። ይህ ሰው ከተወ
ለደ ጀምሮ ሽባ ስለነበር በእግሩ ቆሞ ለመ
ሄድ ስለማይችል ፥ ሰዎች በየዕለቱ ተሸክ
መው እያመጡ በዚያ ቦታ ያስቀምጡት
ነበር። ተቀምጦም ወደ ቤተ መቅደስ ከሚ
ገቡት ሰዎች ምጽዋት ይለምን ነበር። 3 ሽባ
ውም ጴጥሮስና ዮሐንስ ወደ ቤተ መቅደስ
በሚገቡበት ጊዜ እንዲመጽወቱት አስተዛ
ዝኖ ለመናቸው።
4 እነርሱም ትኩር ብለው ካዩት በኋላ ፥
ጴጥሮስ ፥ «እስቲ ቀና ብለህ ተመልከተን»
አለው።
5 ሽባውም ምጽዋት የሚሰጡት መስ
ሎት በመንጋት ፥ ቀና ብሎ ተመለከታ
ቸው።
6 ጴጥሮስም ፥ «የምሰጥህ ብርና ወርቅ
የለኝም። ግን አንድ የምሰጥህ ነገር አለኝ»
በማለት ድምፁን ከፍ አድርጎ ፥ «በናዝሬቱ
ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ቆመህ
ሂድ» አለው። 7-10 ቀኝ እጁንም ይዞ ሲያስ
ነሣው ፥ እግሮቹና ቁርጭምጭሚቱ በርትተ
ውለት ወዲያውኑ ብድግ ብሎ ቆሞ እንደ
ልቡ መራመድ ቻለ። ከዚያም በቤተ መቅ
ደስ የነበረው ሁሉ ሲያየው እየፈነደቀና
እግዚአብሔርን እያመሰገነ ፥ከጴጥሮስና ከዮ
ሐንስ ጋር ወደ ቤተ መቅደስ ገባ። ቀድሞ
የሚያውቁትም ሰዎች 'ውብ' እየተባለ
በሚጠራው መቅደስ በር ተቀምጦ በየዕለቱ
ምጽዋት የሚለምነው ሽባ መሆኑን ሲረዱ
እጅግ ተደነቁ።
11 የተፈወሰውም ሰው ፥ 'የሰሎሞን
መመላለሻ' እየተባለ በሚጠራው ቦታ ከጴ
ጥሮስና ከዮሐንስ ጋር ቆሞ ሳለ ፥ ከሽባነቱ
ተፈውሶ ሲራመድ አይተው የተደነቁት
ሰዎች ሁሉ ተንጋግተው እነርሱ ወደ ነበሩ
በት ቦታ መጡ።
12 ጴጥሮስም እዚያ የነበሩት ሰዎች ወደ
እነርሱ መሰብሰባቸውን ባየ ጊዜ እንዲህ
አላቸው ፤ «እናንተ የእሥራኤል ሰዎች ፥
በዚህ አሁን በተፈጸመው ነገር እጅግ ስትደ
ነቁ እናያችኋለን። ይህንንም ሰው እኛ በጎ
ይላችን ወይም በጽድቃችን እንደፈወስነው
አድርጋችሁ እንደተመለከታችሁትም ተረድ
ተናል። ነገሩ ግን እንደዚህ አይደለም።
13 የአብርሃም ፥ የይስሐቅ ፥ የያዕቆብና የሌሎ
ችም አባቶቻችን አምላክ የልጁ የኢየሱስ
ክርስቶስ ክብር እንዲገለጥ ስለፈለገ ፥ ይህን
አደረገ እንጂ በእኛ ኃይል ወይም ሥልጣን
የፈወስነው አይምሰላችሁ። እናንተ ግን እር
ሱን ወንጀለኛ ነው ብላችሁ እንዲገደል
በጲላጦስ ፊት አቀረባችሁት። ጲላጦስ ሊለ
ቀው እንኳ ቢፈልግ ፥ ሊለቀቅ አይገባውም!
መሰቀል አለበት! ብላችሁ ተንጫጫችሁ
በት ፡ 14 ምንም በደል ፥ ምንም ጥፋት የሌለ
በትን ቅዱሱንና ጻድቁን ኢየሱስን 'ይገ

ስትሉ፥ በነፍስ ገዳይነቱ ድፍን አገር ያወቀ
ውን ወንበዴ በርባንን ግን ‘ይፈታልን’ ብላ
ችሁ ጲላጦስን ለመናችሁት። 15 እንዲህ
አድርጋችሁም የሕይወት ምንጭ የሆነውን
ጌታ ገደላችሁት። እግዚአብሔር ግን ከሞት
አስነሣው። ለመነሣቱም እኛ የዓይን ምስክ
ሮች ነን።
16 «ሽባ ሆኖ ሲለምን የምታውቁት ይህ
ሰው የተፈወሰውም፥ በዚሁ በኢየሱስ ስም
እንጂ በሌላ አይደለም። በኢየሱስ ስም
ማመኑም እንደምታዩት ይኸው ይህን
ፈውስ ሊያስገኝለት በቅቷል።
17 «ወንድሞቼ ሆይ፥ ኢየሱስ እንዲሰቀል
ያደረጋችሁት እናንተም እንደ መሪዎቻችሁ
ባለማወቅ መሆኑን አውቃለሁ። 18 እሱማ
መከራ መቀበል እንዳለበት አስቀድሞ በነቢ
ያት ትንቢት ተነግሮ የለ? ስለዚህ ያ ትን
ቢት ግድ መፈጸም ስለነበረበት ይኸው
መከራ ለመቀበል በቃ። 19 ለወደፊቱ ግን
ኃጢአታችሁ እንዲሠረይላችሁ አሁኑኑ
ንስሐ ገብታችሁ ወደ እግዚአብሔር ተመ
ለሱ። 20 ይህን ብታደርጉ ከእግዚአብሔር
ዘንድ ደስታንና የመንፈስ ዕረፍትን ታገኛላ
ችሁ። አስቀድሞ ቃል የገባላችሁን መሲ
ሑን ኢየሱስ ክርስቶስንም ይልክላችኋል።
21-22 እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢያት
አድሮ እንደ ተናገረ፥ ፍጥረት ሁሉ እስኪታ
ደስ ድረስ ግን ክርስቶስ በሰማይ ይቆያል።
ሕግን ከእግዚአብሔር የተቀበለ ሙሴ አስቀ
ድሞ ፥ ‘እግዚአብሔር እኔን እንዳስነሣኝ
ከእናንተ መካከል ነቢይ ያስነሣላችኋል ፤
እርሱ የሚነግራችሁን ሁሉ ልብ በላችሁ
ስሙ። 23 እርሱን የማይሰማ ቢኖር ከሕዝቡ
መካከል ጨርሶ ይጥፋ!’ ብሎ ተናግሯል።
እንግዲህ ሙሴ ትንቢት የተናገረለት
መሲሕ ይህ ኢየሱስ በመሆኑ ልትቀበሉት
ይገባል።
24 «በእርግጥም ከሳሙኤል ጀምሮ ትን
ቢት የተናገሩት ሌሎች ነቢያት ሁሉ
ስለዚህ ዘመን ተንብየዋል። 25 እናንተ
ይህን ትንቢት የተናገሩ የእነዚያ ነቢያ
ትና የቀድሞ አባቶቻችሁ ወራሾች
ናችሁ። ይህ በመሆኑም እግዚአብሔር
ለአብርሃም ፥ ‘በዘርህ የዓለም ሕዝቦች
ሁሉ ይባረካሉ’ ሲል የሰጠው ተስፋ የእ
ናንተም ጭምር ነው። 26 እርሱም ልጁን
ኢየሱስ ክርስቶስን አስቀድሞ ወደ እና
ንተ የላከው፥ እያንዳንዳችሁ ስለ ኃጢአታ
ችሁ ተጸጽታችሁ ንስሐ በመግባት በረከ
ቱን እንድትቀበሉ ነው።»

ምዕራፍ 4

1 ጴጥሮስና ዮሐንስ ሕዝቡን በሚያናግሩ
በት ጊዜ፥ ካህናት በቤተ መቅደሱ አዛዥና
በሰዱቃውያን ታጅበው መጡ። 2 ጴጥሮስና
ዮሐንስ በኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘውን የመ
ታን ትንሣኤ ለሕዝቡ ማስተማራቸው
በጣም አስቆጣቸው። ጊዜው ስለመሸ ፥
3 ጴጥሮስንና ዮሐንስን አስይዘው ሲነጋ ለፍ
ርድ እንዲቀርቡ እሥር ቤት ላኩዋቸው።
4 በዚያ ዕለት የጴጥሮስንና የዮሐንስን ትምህ
ርት ከሰሙት ሰዎች መካከል ብዙዎቹ በማ
መናቸው የወንዶች ቁጥር ብቻ ወደ አም
ስት ሺህ ከፍ አለ።
5 በማግስቱም የአይሁድ መሪዎች የአገር
ሽማግሌዎችና የአይሁድ ሃይማኖት መምህ
ራን፥ በሙሉ በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ። 6 ከተ
ሰበሰቡትም መካከል ሊቀ ካህናቱ ሐና፥ እን
ዲሁም ቀያፋ፥ ዮሐንስ፥ እስክንድሮስና የሊቀ
ካህናቱ ዘመዶች ይገኙባቸው ነበር። 7 ሁለ
ቱን ሐዋርያትም በአደባባይ አቁመው ፥
«ለመሆኑ ይህን ያደረጋችሁት በምን ኃይል
ወይንስ በማን ስም ነው?» ብለው ጠየቋ
ቸው።
8 በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ
ተሞልቶ እንዲህ ሲል መለሰላቸው። «የተከ
በራችሁ የሕዝብ መሪዎችና የአገር ሽማግሌ
ዎች። 9 ሽባ የነበረው ሰው በምን ኃይል
እንደተፈወሰ እንድናስረዳችሁ የምትፈልጉ
መሆኑን አውቀናል። 10 መልሱ ባጭሩ፥ ይህ
ሰው የተፈወሰውና ፍጹም ጤነኛ ሆኖ በፊ
ታችሁ ሊቆም የቻለው እናንተ በሰቀላች
ሁት ግን እግዚአብሔር ከሞት በአስነሣው
በናዝሬቱ በኢየሱስ ስምና ሥልጣን ነው።
11 ኢየሱስ፥ ‘እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት
ድንጋይ የማዕዘናት ማዕዘን ሆነ’ 12 ኢየሱስ
ክርስቶስን በማመን ካልሆነ በቀር ፥ በሌላ
በማንም ደኅንነት ሊገኝ አይችልም። እግዚ
አብሔር ለእኛ ለሰዎች እንድንድንበት ያዘ
ጋጀልን ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ከሰማይ
በታች ሌላ ስም የለምና።»
13 እነርሱም ጴጥሮስና ዮሐንስ ያለፍር
ሃት እንደመለሱላቸው ባዩ ጊዜ ተደነቁ።
ያልተማሩ ማይሞች ቢሆኑም እንኳ፥ እንዲህ
ያለ መልስ ለመስጠት የቻሉት የኢየሱስ
ተከታዮች በመሆናቸው መሆኑን ተረዱ።
14 የተፈወሰውም ሰው እዚያው እሥታቸው
ቆሞ ስለ ነበር፥ ሁኔታውን ለማስተባበል አል
ደፈሩም። 15 ጴጥሮስንና ዮሐንስን ከጉባ
ዔው አዳራሽ እንዲወጡ ካደረጉ ፥

እንዲህ ሲሉ ተማከሩ።
16 «እነዚህን ሰዎች ምን እናድርግ? በእ
ጃቸው የተደረገውን አስደናቂ ተአምር
መላው የኢየሩሳሌም ከተማ ነዋሪ ያየውና
የሰማው ስለሆነ ፥ ‘ሐሰት ነው ፥ አልተደረ
ገም’ ብለን እናስተባብል ብንል ማንም አይ
ቀበለንም። 17 ግን ወሬው እንዳይዛመትና
ትምህርታቸው ተስፋፍቶ ተቀባይነት እንዳ
ያገኝ ፥ ካሁኑ አንድ ነገር መደረግ አለበት።
ስለዚህ ካሁን ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ለማንም
እንዳያስተምሩ ፥ አስጠንቅቀን እንልቀቃ
ቸው።» 18 ወዲያውም ጴጥሮስንና ዮሐንስን
ጠርተው ወደ ጉባዔው አዳራሽ አስገቢ
ቸው። ከዚያም ፥ ለወደፊቱ ስለ ኢየሱስ ለማ
ንም እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ አዘዙአ
ቸው።
19 ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን ፥ «ለእግዚአብ
ሔር ከመታዘዝ ፥ ለእናንተ መታዘዝ የሚገባ
ከሆነ ፥ እስቲ ራሳችሁ ፍረዱ። 20 እኛ ግን
ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ወደ ኋላ
አንልም» ብለው ቁርጥ ያለ መልስ ሰጡአ
ቸው።
21-22 ጉባዔውም ጴጥሮስንና ዮሐንስን
ለመቅጣት በቂ ምክንያት ባለማግኘቱ ማስ
ጠንቀቂያ ብቻ ሰጥቶ ለቀቃቸው። የለቀቃ
ቸው ግን ፥ እርባ ዓመት ሙሉ ሽባ ሆኖ
የኖረ ሰው ሲፈወስ በገዛ ዓይኑ ያየውና እግ
ዚአብሔርን ያመሰግን የነበረው ያ ሁሉ
ሕዝብ ፥ ጉባዔው በጴጥሮስና በዮሐንስ ላይ
ሊወስነው ስላሰበው ፍርድ ድጋፍ እንደማ
ይሰጠው ስለተረዳ ነበር።
23 ጴጥሮስና ዮሐንስ ከተለቀቁ በኋላ ፥
በቀጥታ ሌሎቹ ደቀመዛሙርት ወዳሉበት
ሄደው ፥ ሊቀ ካህናቱና የአገር ሽማግሌዎች
ያሉአቸውን ሁሉ ነገሩአቸው።
24 እነርሱም ይህን ከሰሙ በኋላ በአንድ
ነት ሆነው እንዲህ ሲሉ ጸለዩ፤ «ሰማይን ፥
ምድርን ፥ ባሕርንና በውስጣቸውም የሚኖሩ
ትን ሁሉ የፈጠርክ ጌታ ሆይ ፥ 25-26 አንተ
በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአባታችን በዳ
ዊት አንደበት ‘አሕዛብ ለምን አጉረመ
ረሙ? ሕዝቦችስ ለምን በከንቱ ዶለቱ ፥ የም
ድር ነገሥታትስ እግዚአብሔርንና የተቀባ
ውን መሲሕ ለመቃወም ስለምን ተባበሩ?’
ብለህ ተናግረሃል።
27 «እነሆ ይህ ቃል በዚች ከተማ ውስጥ
በዛሬይቱ ዕለት በትክክል ተፈጽሟል። ሄሮ
ድስና ጴንጢናዊው ጲላጦስ ከአሕዛብና
ከሕዝበ እሥራኤል ጋር ተባብረው ፥ መሲሕ
አድርገህ የላክኸውን ኢየሱስን ለመቃወም
አብረዋል። 28 ያደረጉትም ሁሉ አንተ በጎ
ይልህና በፈቃድህ አስቀድመህ የወሰንከውን
ነው። 29 አሁንም ጌታ ሆይ ፥ እንዴት እንደዛ
ቱብን ተመልከት ፤ ለእኛም ለአገልጋዮችህ
ቃልህን ያለ ፍርሃት ለመናገር እንድንችል
ድፍረትን ስጠን። 30 የፈውስ ኃይልህንም
ላክ። እንደዚሁም በቅዱስ ልጅህ በኢየሱስ
ክርስቶስ ስም ተአምራትና ድንቅ ሥራዎች
ይፈጸሙ።»
31 ይህንን ብለው ከጸለዩ በኋላ ተሰብስ
በው የነበሩበት ሥፍራ ተናወጠ። ሁሉም
በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ። የእግዚአብሔር
ንም ቃል ያለ ፍርሃት በድፍረት መናገር
ጀመሩ።
32 ምዕመናኑም ፍጹም የሆነ መግባባ
ትና መተሳሰብ ነበራቸው። ያላቸውን ነገር
ሁሉ በጋራ ይጠቀሙበት ነበር እንጂ
ማንም ሰው ፥ ‘ይህ የእኔ ነው’ የሚለው
የግል ሀብት አልነበረውም። 33 ሐዋርያትም
ስለ ጌታ ኢየሱስ ትንሣኤ በታላቅ ኃይል
ይመሰክሩ ስለነበር ፥ በሁሉም ላይ የእግዚአ
ብሔር ጸጋ በሙላት አድሮባቸው ነበር።
34-35 በመካከላቸውም አንድ እንኳ ችግረኛ
አልነበረም። ምክንያቱም ቤት ወይም
ርስት ያላቸው ሁሉ ሸጠው እያመጡ ገንዘ
ቡን ለሐዋርያት ይሰጡ ነበር። ሐዋርያትም
ገንዘቡን ለያንዳንዱ እንደሚያስፈልገው
ያህል ያድሉ ነበር።
36 ከቆጵሮስ የመጣ ዮሴፍ የሚባል
ከሌዊ ወገን የሆነ ሰው ነበር። ሐዋርያት
ግን ስሙን ለውጠው በርናባስ ብለው ይጠ
ሩት ነበር። ትርጓሜውም ‘የመጽናናት
ልጅ’ ማለት ነው። 37 በርናባስ ርስታቸውን
ሸጠው ገንዘቡ ለችግረኞች እንዲሰጥ ለሐዋ
ርያት ካስረከቡት ሰዎች መካከል አንዱ
ነበር።

ምዕራፍ 5

1 ሐናንያ የሚባል አንድ ሰው ሰጲራ
ከተባለች ሚስቱ ጋር ሆኖ መሬቱን ሸጠ።
2 ከሸጠም በኋላ ከሚስቱ ጋር ተማክሮ ከገን
ዘቡ ቀንሶ አስቀረና «መሬታችንን በዚህ
ዋጋ ሸጫለሁና ተቀበሉኝ» ሲል አምጥቶ
ለሐዋርያት አስረከበ።
3 ጴጥሮስም ፥ «ሐናንያ ሆይ ፥ የሰይጣን
ማደሪያ እንደሆነ ሰው ፥ ‘የሸጥኩት በዚህ
ዋጋ ነው’ ብለህ ለምን ትዋሻለህ? ይህን
የመሰለ ውሸት በመናገርህም ለማታለል
የሞከርከው ፥ እኛን ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን
ነው። 4 ርስቱም ከመሸጡ በፊት የ

ረትህ ስለነበር ፥ እንድትሸጠው ያስገደደህ
አልነበረም። ከሸጥከው በኋላም በገንዘብህ
ላይ ለማዘዝ መብት ስለነበረህ፥የፈለግኸውን
መወሰን ትችል ነበር። በመዋሸትህም ያታለ
ልከው ሰውን ሳይሆን እግዚአብሔርን ነው»
አለው።
5 ሐናንያም ይህንን ቃል ሲሰማ መሬት
ላይ ወድቆ ወዲያውኑ ሞተ። ይህንንም
ያዩና የሰሙ ሁሉ በጣም ፈሩ። 6 እዚያ የነ
በሩ ወጣት ወንዶችም ሬሳውን ገንዘው
አውጥተው ቀበሩት።
7 ይህ ከሆነ ከሦስት ሰዓት በኋላ ፥ በባሏ
ላይ የደረሰውን ነገር ያላወቀችው ሚስቱ
መጣች። 8 ጴጥሮስም ፥ «እስቲ ንገሪኝ ፥ለመ
ሆኑ ርስታችሁን የሸጣችሁት በምን ያህል
ዋጋ ነው? በዚሁ ብቻ ነው?» ሲል የገንዘ
ቡን ልክ ነግሮ ጠየቃት።
እርሷም መልሳ ፥ «አዎን ፥ በዚሁ ዋጋ
ነው» አለችው።
9 ጴጥሮስም ፥ «ይህማ የጌታን መንፈስ
ትፈታተኑት ዘንድ አንቺም ባልሽም ተስማ
ምታችሁበታል ማለት ነው! ባልሽን የቀበ
ሩት ሰዎች ይኸው ከደጅ ቆመውልሻል ፤
አንቺንም ደግሞ ወስደው ይቀብሩሻል»
አላት።
10 ወዲያውም ከእግሩ ሥር ወድቃ
ሞተች። ወጣቶቹ ወንዶችም ገብተው ሬሳ
ዋን አንሥተው ከባሏ መቃብር አጠገብ ቀበ
ሯት። 11 በመላዋ ቤተ ክርስቲያንና ወሬ
ውን በሰሙ ሰዎች ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት
ወደቀ።
12 አማኞች ሁሉ 'የሰሎሞን መመላለሻ'
እየተባለ በሚጠራው ሥፍራ በየጊዜው ይሰ
በሰቡ ነበር። ሐዋርያትም ለትንግርት የሚ
ታዩ ልዩ ልዩ ድንቅ ሥራዎችና ተአምራት
በሕዝቡ መካከል ያደርጉ ነበር። 13 ምንም
እንኳ ከሚፈጽሙት ድንቅ ሥራዎች የተ
ነሣ ሰዎች ሐዋርያትን ቢያከብሩአቸውም ፥
ከፍርሃታቸው የተነሣ ከእነርሱ ጋር አንድ
ሆኖ መቆጠርን አልደፈሩም። 14 ይሁን
እንጂ ፥ ብዙ ወንዶችና ሴቶች በጌታ በኢየ
ሱስ በማመናቸው የምዕመናን ቁጥር በየቀኑ
እየጨመረ ይሄድ ነበር። 15 ሰዎችም ፥
«ጴጥሮስ ሲያልፍ ጥላው ቢያርፍባቸው
እንኳን ይድናሉ» በማለት በሽተኞችን በአ
ልጋ ተሸክመው ፥ በሰሌን ጠቅለው እያመጡ
ከመንገድ ዳር አስተኝተው ፥ በዚያ በኩል
ማለፉን ይጠባበቁ ነበር። 16 ከዚህም የተነሣ
በኢየሩሳሌም አካባቢ ከሚገኙ ከተሞች
ይህን የሰሙ ብዙ ሰዎች በሽተኞችንና አጋ
ንንት የሚጥላቸውን ሕመምተኞች እየያዙ
ይመጡ ነበር። የመጡትም ሁሉ ይፈወሱ
ነበር።
17 በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱና ተባባሪ
ዎቹ ፥ እንዲሁም ከሰዱቃውያን ወገን የሆኑ
ሰዎች ፥ በቅንዓት ተቃጥለው በሐዋርያት ላይ
ተነሡባቸው። 18 ይዘውም ከእሥር ቤት
አስገቡአቸው።
19 ነገር ግን ሲመሽ የእግዚአብሔር
መልእክ መጥቶ የእሥር ቤቱን በር ከፍቶ ፥
20 «ከዚህ ውጡ ፥ሄዳችሁም በቤተ መቅደሱ
አደባባይ ላይ ቆማችሁ ስለ ሕይወት ቃል
አስተምሩ» ብሎ ተለያቸው።
21 ሐዋርያትም ንጋት ላይ ወደ ቤተ
መቅደስ ሄደው መልእኩ እንደነገራቸው
የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ጀመሩ።
ሊቀ ካህናቱና ተባባሪዎች ከረፈደ በኋላ
መጥተው ፥የአይሁድ ሽንጎ እንዲሰበሰብ አደ
ረጉ። ሐዋርያትንም ከእሥር ቤት አምጥ
ተው እንዲያቀርቡአቸው መልእክተኞች
ላኩ። 22 ነገር ግን የተላኩት መልእክተኞች
ሐዋርያትን በእሥር ቤት ውስጥ ሊያገኙአ
ቸው አልቻሉም። ስለዚህም ወደ ሸንጎው
ተመልሰው መጥተው ፥ 23 «እሥር ቤቱ ስን
ደርስ በሩ በጥብቅ ተቆልፎ ፥ዘበኞቹም ነቅ
ተው ሲጠብቁ አግኝተናቸዋል። በሩን ከፍ
ተን ወደ ውስጥ ስንገባ ግን እሥረኞቹ
የሉም» አሏቸው።
24 የቤተ መቅደሱ አዛዥና የካህናት አለ
ቆች ይህንን ሲሰሙ ፥ «ምን ዓይነት ጉድ
ነው! የዚህ ነገር መጨረሻውስ ምን
ይሆን?» በማለት እርስ በርሳቸው ተያዩ ።
25 ወዲያው ግን አንድ ሰው መጥቶ ፥ «እነ
ዚያ እሥር ቤት የጨመራቸኋቸው ሰዎች
ጠፍተዋል ስትሉ ፥እነርሱ እንደሆን ይኸው
በቤተ መቅደስ አደባባይ ወጥተው ሕዝቡን
ያስተምራሉ» ብሎ ነገራቸው ።
26-27 የመቅደሱ አዛዥ ይህን እንደሰማ
ወዲያውኑ ጭፍሮቹን አስከትሎ እነርሱ
ወደሚያስተምሩበት ቦታ ሄደ ። ከዚያም
እንደደረሱ ፥ ትምህርቱን ያዳምጥ የነበረው
ሕዝብ በድንጋይ ይወግረናል ብለው ስለ
ፈሩ ፥ሐዋርያትን በኃይልና በብትር ሳይሆን
ቀስ ብለው በዘይና በማግባባት ብቻ ይዘዋ
ቸው መጥተው ፥ በጉባዔው ፊት አቀረቧ
ቸው ።
28 ሊቀ ካህናቱም ሐዋርያትን ፥ «'ኢየ
ሱስ' ስለምትሉት ስለዚህ ሰው እንዳታስተ
ምሩ ከዚህ በፊት ማስጠንቀቂያ ሰጥተናችሁ
አልነበረም? ይኸው አሁን የተሰባሰቡት

ማስጠንቀቂያ ጥሳችሁ የኢየሩሳሌምን ከተማ በትምህርታችሁ ታምሳላችሁ። ያን ንም ሰው እኛ እንደ ገደልነው አድርጋችሁ በሕዝቡ ፊት ታሳጡናላችሁ» አላቸው።

29 ጴጥሮስና ሌሎቹ ሐዋርያትም የሚከ ተለውን መልስ ሰጡ፤ «ለሰዎች ከመታዘዝ ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ይገባናል። 30 እናንተ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን ኢየሱ ስን፥ የአባቶቻችን አምላክ ከሞት አስነሥቶ ታል። 31 የእሥራኤል ሕዝብም ንስሐ ገብ ተው ስለ ኃጢአታቸው ይቅርታ እንዲያ ገኙ፥ ኢየሱስን መሪና አዳኝ አድርጎ በኃይ ልና በክብር ከቀኙ አስቀምጦታል። 32 ስዚ ህም ነገር እኛ ምስክሮች ነን። እኛም ብቻ አይደለንም። እግዚአብሔርን ለሚታዘዙ የተሰጠው መንፈስ ቅዱስም፥ ለዚህ ነገር ምስክር ነው።»

33 የሸንጎው አባላትም በሐዋርያት አነጋ ገር በጣም ተቆጡ። የሞት ፍርድ ሊፈርዱ ባቸውም ፈለጉ። 34 በዚህም ጊዜ ገማልያል የተባለው የታወቀ ፈሪሳዊና የሕግ መምህር ተነሥቶ፥ ሐዋርያትን ገለል እንዲያደርጉአ ቸው ጠየቀ።

35 ከዚያም የሚከተለውን የምክር አሳብ ለሸንጎው አቀረበ።

«የእሥራኤል ሰዎች ሆይ፥ በእነዚህ ሰዎች ላይ ስለምታደርጉት ነገር አስቀድማ ችሁ ልታስቡበት ይገባል። 36 ከዚህ በፊት ቴዎዳስ የሚባል ሰው፥ አምያ ተነሥቶ አራት መቶ ያህል ተከታዮችም አግኝቶ ነበር። ያው እንደምታውቁት መጨረሻው አላማረም ተገደለ፤ ተከታዮቹም ተበታትነው የውኃ ሽታ ሆነው ቀርተዋል።

37 «ከእርሱ በኋላ ደግሞ፥ የሕዝብ ቆጠራ በተደረገበት ዘመን፥ ገሊላዊው ይሁዳ ተነ ሥቶ እሱም እንደዚሁ ብዙ ተከታዮች አግ ኝቶ ነበር። የእርሱም መጨረሻ አላማረም፤ ተገደለ። ተከታዮቹም በያለበት ተበተኑ። 38 የእኔን ምክር መስማት ጐልሶንቾሁ፥ እነዚ ህን ሰዎች ልቀቁአቸው። የሚያስተምሩትና የሚያደርጉት ነገር ከሰው አሳብ የመነጨ ከሆነ፥ እናንተ ባትሎም በገዛ እጁ ይጠፋል። 39 ነገሩ ከእግዚአብሔር ከሆነ ግን፥ በምንም መንገድ ቢሆን ልታጠፏቸው አትችሉም። ይልቁንም በዚህ በምታደርጉት ነገር ከእግ ዚአብሔር ጋር እንዳትጣሉ መጠንቀቅ ይገ ባችኋል።»

40 ገማልያል ባቀረበው በዚህ አሳብ ሁሉም ተስማሙ። ስለዚህ ሐዋርያትን ወደ እነርሱ ጠርተው ከገረፏቸው በኋላ፥ ለወደ ፊቱ በኢየሱስ ስም እንዳያስተምሩ በድጋሚ አስጠንቅቀው ለቀቋቸው። 41 ሐዋርያትም በኢየሱስ ምክንያት መከራ ለመቀበል በመ ብቃታቸው ደስ እያላቸው ከአዳራሹ ወጥ ተው ሄዱ። 42 በየቀኑም በቤተ መቅደስና በየቤቱም፥ ለብዙ ጊዜ ይጠበቅ የነበረው እውነተኛ መሲሕ ኢየሱስ መሆኑን ከማስተ ማርና ከመስበክ ወደ ኋላ አላሉም።

ምዕራፍ 6

1 የምዕመናን ቁጥር እየበዛ ሲሄድ፥ የግ ሪክ ቋንቋ ተናጋሪ የሆኑት አይሁድ ማጉረ ምረም ጀመሩ። ያጉረመሙበትም ምክን ያት፥ «በየዕለቱ ምግብ በሚታደልበት ጊዜ ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ግሪክ ተናጋሪ አይ ሁድ ሴቶች የሚሰጠው ምግብ፥ ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ዕብራይስጥ ተናጋሪ የአይሁድ ሴቶች ከሚሰጠው ያነሰ ነው» በማለት ነበር። 2 ከዚህም የተነሣ አሥራ ሁለቱ ሐዋ ርያት ምዕመናኑን ሁሉ ለስብሰባ ጠሩ።

ሐዋርያትም፥ «አሁን ይህን የምትሉት የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማሩን ትተን፥ ምግብ እንድናድል ነው? 3 የሚሻለውስ እናንተ በመልካም ጠባያቸው የታወቁ፥ በመ ንፈስ ቅዱስ ኃይልና በጥበብ የተሞሉ ሰባት ሰዎች ከመካከላችሁ ብትመርጡ ነው። እና ንተ የመረጣችኋቸውንም ሰዎች፥ ይህንኑ ተግባር እንዲያከናውኑ እኛ ኃላፊነቱን እን ሰጣቸዋለን። 4 እኛም የመጸለይ፥ የመስበኩ ንና የማስተማሩን ሥራ ለመሥራት በቂ ጊዜ ይኖረናል» አሏቸው።

5 ሐዋርያት ያቀረቡት አሳብ ተቀባይነት ስላገኘ፥ የሚከተሉት ሰዎች ለዚሁ ተግባር ተመረጡ። እነርሱም በእምነትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላውን እስጢፋኖስን፥ ፊልጶስን፥ ጵሮኮሮስን፥ ኒቃሮናን፥ ጢሞናን፥ ጳርሜናን፥ እንዲሁም ወደ አይሁድ ሃይማኖት ገብቶ የነበረውን የአንጾኪያውን ተወላጅ ኒቆላዎ ስን መረጡ። 6 የተመረጡትም ሰባቱ ሰዎች ከሐዋርያት ፊት ቀረቡ፥ ሐዋርያትም እጃ ቸውን ጭነው በመጸለይ ሾሙአቸው።

7 የእግዚአብሔር ቃል በኃይልና በሙ ላት በመሰበኩም፥ በኢየሩሳሌም የምዕመናኑ ቁጥር እጅግ እየበዛ ይሄድ ጀመር። ከአይ ሁድ ካህናትም ብዙዎቹ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። 8 ጸጋንና ኃይል የተሞ ላው እስጢፋኖስም እጅግ አስደናቂ የሆኑ ተአምራትን በሕዝቡ ፊት ያደርግ ነበር።

9 'ነፃ የወጡ ሰዎች ምኩራብ' ገ5ባ

የሚጠራው የአይሁድ ጸሎት ቤት አባሎች
የሆኑ ፥ከቀሬናና ከእስክንድርያ ፥ከኪልቅያና
ከእስያ ከመጡ አይሁድ መሰሎቻቸው ጋር
አብረው እስጢፋኖስን ክርክር ገጠሙት።
10 ነገር ግን ፥ ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠው
ኃይልና ጥበብ የተሞላውን እስጢፋኖስን ፥
ሊቋቋሙት አልቻሉም።
11 ስለዚህ ፥ «ይህ ሰው ሙሴንና እግዚአ
ብሔርን ሲሳደብ ሰምተነዋል» የሚሉ የሐ
ሰት ምስክሮች እዘጋጅተው ከሰሱት።
12 ይህ እንደ ተሰማም የሕዝቡ ቁጣ
በረታ። በዚህ ጊዜ የአገር ሽማግሌዎችና
የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን እስጢፋኖስ
እንዲያዝ አድርገው ወደ ፍርድ ሸንጎ አቀረ
ቡት። 13 የተቆጠሩትም የሐሰት ምስክሮች
ቀርበው ፥ «ይህ ሰው ቤተ መቅደሳችንንና
የሙሴን ሕግ ሲነቅፍ ሰምተናል።
14 «እንደዚሁም ፥ 'የናዝሬቱ ኢየሱስ
ይህን ቤተ መቅደስ ያፈርሰዋል። የሙሴንም
ሕግ ይሽረዋል' ብሎ ሲናገር በጆሮአችን
ሰምተናል» ሲሉ መሰከሩበት። 15 በዚያ የነ
በሩትም የአይሁድ ሸንጎ አባላት ሁሉ የእስ
ጢፋኖስ ፊት እንደ መልአክ ፊት ሲያበራ
ታያቸው።

ምዕራፍ 7

1 ሊቀ ካህናቱ እስጢፋኖስን ፥ «ይህን
የቀረበብህን ክስ ታምናለህ? አታምንም?»
ብሎ ጠየቀው።
2 እስጢፋኖስም የሚከተለውን መልስ
ሰጠ። «አባቶቼና ወንድሞቼ አድምጡኝ።
አባታችን አብርሃም ወደ ካራን ምድር ከመ
ሄዱ በፊት በመስጴጦምያ አገር ሲኖር ሳለ ፥
የክብር ባለቤት የሆነው እግዚአብሔር ተገ
ለጠለት። 3 'ከአገርህ ወጥተህ ፥ከዘመዶችህም
ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ አገር ሂድ' ሲል
አዘዘው። 4 አብርሃምም የከለዳውያንን አገር
ትቶ ወደ ካራን ሄደ። አብርሃም ፥ አባቱ
ከሞተ በኋላ ግን ካራንን ትቶ ዛሬ እኛ ወደ
ምንኖርባት ወደዚች አገር መጣ። 5 በዚያን
ጊዜ እግዚአብሔር ለአብርሃም አንዲት ስን
ዝር መሬት እንኳ ርስት አድርጎ አልሰጠ
ውም ነበር። ግን የኋላ ኋላ ይህችን ምድር
ለእርሱና ከርሱም በኋላ ለዘሩ ርስት አድርጎ
እንደሚሰጠው ቃል ገባለት። አብርሃም
ይህን የተስፋ ቃል ሲቀበል ልጅ አልነበረ
ውም። 6 ከዚህም በቀር ዘሮቹ በባዕድ አገር
በስደት ለአራት መቶ ዓመታት በባርነት
እንደሚገዙ አስቀድሞ ነግሮት ነበር። 7 በተ
ጨማሪም ፥ ባሪያ አድርገውና አስጨንቀው
የሚገዟቸውንም ሕዝብ እንደሚቀጣቸውና
ከዚያ በኋላም ነፃ አድርጎ ወደዚች ምድር
እንደሚመልሳቸው ፥ ወደዚች ምድር የተመ
ለሱትም የአብርሃም ዘሮች እግዚአብሔርን
እንደሚያመልኩ ነግሮት ነበር።
8 «እንደዚሁም እግዚአብሔር ለአብር
ሃም የመገረዝን ሥርዓት ደነገገለት። ይህ
የግዝረት ሥርዓት የተሰጠውም ፥ በእርሱና
በአብርሃም መካከል ላለው ቃል ኪዳን
መጠበቅ ፥ ማረጋገጫ ምልክት እንዲሆን
ነው። አብርሃም ይስሐቅን ወለደ ፥ በስምንተ
ኛውም ቀን ገረዘው ፥ከዚያም ይስሐቅ ያዕቆ
ብን ወለደ ፥ ያዕቆብም የአሥራ ሁለቱን ነገደ
እሥራኤል አባቶች ወለደ። 9 አባቶችም በዮ
ሴፍ ስለቀኑበት ለምድያም ነጋዴዎች ሸጡ
ትና በባርነት ወደ ግብፅ ተወሰደ። እግዚአ
ብሔር ግን ዮሴፍን አልተለየውም ነበር።
10 ስለዚህም ከችግሩና ከመከራው ሁሉ አዳ
ነው። ማስተዋልና ጥበብንም ሰጠው። በግ
ብፅ ንጉሥ በፈርዖንም ፊት ተወዳጅነትን
እንዲያገኝ አደረገው። የግብፅ ንጉሥም ከእ
ርሱ በታች ሙሉ ሥልጣን ሰጥቶ ፥ በመላ
አገሩ ላይ ኃላፊ አድርጎ ሾመው።
11 «በዚያን ዘመንም በግብፅና በከነዓን
ከፍተኛ እልቂት ያስከተለ ረሃብ ገባ። የሚ
በላ ነገር በመታጣቱም አባቶቻችን ክፉኛ
ተራቡ። 12 ያዕቆብም በምድረ ግብፅ እህል
መኖሩን ስለሰማ ፥ ሄደው እንዲሸምቱ አባቶ
ችን ለመጀመሪያ ጊዜ ላካቸው። እነርሱም
ያገኙትን ይዘው ተመለሱ። 13 አባቶችም
ለሁለተኛ ጊዜ እህል ፍለጋ ወደ ምድረ
ግብፅ ወረዱ። በዚህም ጊዜ ዮሴፍ ማንነቱን
እንዲያውቁ ራሱን ለወንድሞቹ ገለጠላ
ቸው። ፈርዖንም የዮሴፍን ዘመዶች አወቀ።
14 ከዚያም አባቱንና ወንድሞቹን ፥ የወንድሞ
ቹንም ቤተ ሰቦች ወደ ምድረ ግብፅ እንዲ
መጡ አደረገ። በዚያን ጊዜ ወደ ምድረ
ግብፅ የወረዱት የያዕቆብ ልጆችና የልጅ
ልጆቹ ቁጥር በጠቅላላው ሰባ አምስት
ነበር። 15 ያዕቆብም ወደ ምድረ ግብፅ
መጥቶ ሲኖር ፥ ሞት አይቀርምና እርሱም
አባቶችም እዚያው ሞቱ። 16 በኋላ ግን አስ
ከሬናቸው ወደ ሴኬም መጥቶ ፥ አብርሃም
ከኤሞር ልጆች በገዛው የመቃብር ቦታ
ለመጨረሻ ጊዜ ዐረፈ።
17-18 «እግዚአብሔር ለአብርሃም በመ
ሐላ የሰጠው ተስፋ የሚፈጸምበት ጊዜ እን
ደተቃረበ ፥ በምድረ ግብፅ የነበረው የእሥራ
ኤል ሕዝብ ቁጥር እየበዛ ሄደ። በዚያን
ዘመን ስለ ዮሴፍ ምንም ነገር የማያ

ሌላ ንጉሥ በግብፅ አገር ነገሠ። 19 ንጉ
ሡም ወገኖቻችንን ክፉኛ ተተናኰላቸው።
የሚወለዱትም ሕፃናት በሕይወት መኖር
እንዳይችሉ ፥ ከወላጆቻቸው ተለይተው እን
ዲጣሉ አዘዘ።

20 «ሙሴም በዚያኑ ዘመን ተወለደ።
በእግዚአብሔር ዘንድም የተወደደ ሕፃን
ሆነ። ወላጆቹም ሊጥሉት ስላልፈለጉ ለሦ
ስት ወራት በቤታቸው ደብቀው አስቀመ
ጡት። 21 ነገሩ የማያዋጣ መሆኑን ሲረ
ዱም ፥ ከቤት አውጥተው ከወንዝ ዳር በቅር
ጫት አስቀመጡት። የፈርዖንም ልጅ ከተጣ
ለበት አንሥታ ወስዳ እንደ ልጅዋ አድርጋ
አሳደገችው። 22 ሙሴም የግብፆችን ጥበብ
ሁሉ እየተማረ አደገ። በንግግር አዋቂነቱም
ሆነ በማናቸውም የሥራ ችሎታው የተመሰ
ገነ ሆነ።

23 «ሙሴ አርባ ዓመት ሲሞላው የወገኖ
ቹን የእሥራኤላውያንን ሁኔታ ለማየት
ፈለገ። 24 መንገድ ላይ አንድ ግብፃዊ አን
ዱን እሥራኤላዊ ሲያንገላታው አየ። ለእሥ
ራኤላዊ ወገኑ ረድቶ ግብፃዊውን መትቶ
ገደለው። 25 ሙሴ ፥ እግዚአብሔር በእርሱ
አማካይነት ነፃ እንደሚያወጣቸው ፥ ወገኖቹ
የተረዱ መስሎት ነበር። እነርሱ ግን ይህን
አልተረዱም ነበር።

26 «በማግስቱ ከወገኖቹ ሁለቱ ሲጣሉ
አግኝቶ ሊገላግላቸው በመፈለግ በለሰለሰ
አንደበት ፥ 'ነበዝ ፥ እናንተ ደግሞ ወንድማ
ማች ሆናችሁ ሳለ ፥ እንደባዳ ምን ያጣላች
ኋል?' አላቸው።

27 «ነገር ግን ያ የገዛ ወገኑን ይደበድብ
የነበረው ሰው ፥ ሙሴን ገፈተረና ፥ 'ምን አገ
ባህ? በእኛስ ላይ ገዢና ዳኛ አድርጎ ማን
ሾመህ? 28 ያን ግብፃዊ ትናንት እንደገደል
ከው እኔንም ልትገድለኝ ትፈልጋለህ?'
አለው። 29 ከዚህ በኋላ ሙሴ ፥ 'ሰው መግ
ደሉ ለካ ታውቆብኛል' ብሎ ከግብፅ አገር
ሸሽቶ በምድያም ምድር በስደተኝነት ተቀ
መጠ። በዚያም ሁለት ወንዶች ልጆች
ወለደ።

30 «ከአርባ ዓመት በኋላ በሲና ተራራ
አጠገብ ባለው በረሃ በሚነድ ቁጥቋጦ
ውስጥ የእግዚአብሔር መልአክ ለሙሴ ተገ
ለጠለት። 31 እሱም ይህን ባየ ጊዜ በጣም
ደነቀው። ምን እንደሆነ ለማየት ጓጉቶ ሲቀ
ርብ ፥ ጌታ 32 'እኔ የአባቶችህ የአብርሃም ፥
የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ነኝ' ሲለው
ሰማ። ሙሴም በጣም ስለፈራ ቀና ብሎ
ለማየት አልቻለም።

33 «ቀጥሎም ፥ 'ይህ የቆምክበት ምድር
የተቀደሰ ስለሆነ ጫማህን ከእግርህ አው
ልቅ። 34 በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ
አየሁ ፥ የጭንቀት ጩኸታቸውንም ሰማሁ ፥
ስለዚህም ላድናቸው ወረድሁ። አሁንም
አንተን ወደ ግብፅ እልክሃለሁና ተዘጋጅ'
አለው። 35 የእሥራኤል ሕዝብ ከዚህ
በፊት ፥ 'ገዢና ዳኛ አድርጎ የሾ
መህ ማን ነው?' በማለት ያንጓጠጡትን
ያንኑ ሙሴን ፥ በቁጥቋጦ ውስጥ በታየው
መልአክ አማካይነት መሪና ታዳጊ አድርጎ
እግዚአብሔር ወደ እነርሱ ላከው። 36 የእ
ሥራኤልን ሕዝብ ከምድረ ግብፅ ያወጣ ፥
እንዲሁም በግብፅ፥በቀይ ባሕርና አርባ ዓመ
ትም በበረሃ ድንቅና ተአምራትን እያደረገ
የመራቸው ይኸው ሙሴ ነበር።

37 «እሥራኤላውያንን ፥ 'እግዚአብሔር
ከወንድሞቻችሁ መካከል እንደ እኔ ያለ
ነቢይ ያስነሣላችኋልና እርሱን ስሙት' ያላ
ቸውም ይኸው ሙሴ ነበር። 38 በበረሃ በሕ
ዝቡ ጉባዔ መካከል ከአባቶች ጋር የነበረ ፥
በሲና ተራራም ላይ ከእግዚአብሔር መል
አክ ጋር የተነጋገረና የሕይወትን ቃል ተቀ
ብሎ ለእኛ ያስተላለፈ ሙሴ ነበር።

39 «አባቶቻችን ግን ሙሴን ተቃወሙት
እንጂ አልታዘዙትም። በልባቸውም ወደ
ምድረ ግብፅ ተመለሱ። 40 አርጋንም ፥ 'ከግ
ብፅ ምድር ያወጣን ሙሴ የት እንደ ደረሰ
አናውቅምና ፥ መርተው ወደ ምድረ ግብፅ
የሚመልሱን አማልክት ሥራልን' ብለው
አስጨነቁት። 41 ከዚያም በጥጃ መልክ
ጣዖት ሠርተው መሥዋዕት አቀረቡለት።
በእጃቸውም ሥራ ደስ አላቸው። 42 ስለዚ
ህም እግዚአብሔር ተለያቸው። ፀሐይን ፥
ጨረቃንና ከዋክብትንም እንዲያመልኩ
ተዋቸው። ይህም በነቢያት መጽሐፍ ከተጻ
ፈው ጋር ይስማማል። በነቢያትም 'እሥራ
ኤል ሆይ ፥ አርባ ዓመት ሙሉ በበረሃ የሠዋ
ኸው መሥዋዕት ለእኔ ነውን? 43 የጣዖታት
ሁን የሞሎክን ድንኳንና ፥ የሬምፋምን
ኮከብ ምስል አልነበረም የተሸከማችሁት?
በእጃችሁ ሠርታችሁ ትሰግዱላቸው የነበሩ
አማልክቶቻችሁ እነዚህ አልነበሩም? ስለ
ዚህ እኔም ከባቢሎን ወደ ራቀ ቦታ እንድት
ሰደዱ አደርጋችኋለሁ' ተብሎ ተጽፏል።

44 «አባቶቻችን በረሃ ለበረሃ በሚንከራተ
ቱበት ጊዜ ፥ 'የምስክር ድንኳን' አብሯቸው
ነበር። ይህም ድንኳን የተሠራው እግዚአብ
ሔር ለሙሴ በነገረውና ባሳየው ቅርፅ መሠ
ረት ነበር። 45 ኢያሱ አባቶቻችንን እየመራ

አሕዛብን አሽንፎ ወደዚች ምድር ሲገባ፥
ይህ የምስክር ድንኳን አብሯቸው ነበረ።
እስከ ንጉሥ ዳዊት ዘመን ድረስም አልተለ
ያቸውም።
46 «እግዚአብሔር እጅግ አድርጎ በባረ
ከው ጊዜ፥ዳዊት ለያዕቆብ አምላክ ለእግዚአ
ብሔር ማደሪያ የሚሆን የቤተ መቅደስ
ሕንፃ ለመሥራት አሰበ። 47 ነገር ግን ቤተ
መቅደሱን የሠራው ዳዊት ሳይሆን ልጁ
ሰሎሞን ነበር። 48-49 ይሁን እንጂ ኃያሉ
እግዚአብሔር ሰው በሠራው ቤተ መቅደስ
ውስጥ አይኖርም። ነቢዩም፥ ‘ሰማይ ዙፋኔ
ነው፤ምድርም የእግሬ ማረፊያ ናት። ታዲያ
ምን ቤት ያስፈልገኝና ነው የምትሠሩልኝ?
የማርፍበትስ ቦታ የቱ ነው? 50 እነዚህን
ሁሉ የፈጠርኳቸው እኔ አይደለሁምን?’
ብሏል።
51 «እናንተ ትከሻችሁ ያበጠ እምቢተ
ኞች፤መንፈስ ቅዱስን የምትቃወሙት እስከ
መቼ ድረስ ነው? እንደ አባቶቻችሁ እናን
ተም ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን እንደዚህ
እንደተቃወማችሁ ልትኖሩ ነው? 52 ከነቢ
ያት መካከል አባቶቻችሁ ያላሳደዱት ማን
አለ? አባቶቻችሁ ስለ ጻድቁ ስለ ክርስቶስ
መምጣት አስቀድመው ትንቢት የተናገሩ
ትን ነቢያት እንኳን ገድለዋቸዋል። እናን
ተም ጻድቁን ጌታ አሳልፋችሁ ሰጣችሁት፤
ገደላችሁትም። ታዲያ በአባቶቻችሁና በእና
ንተ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?
53 በመላእክት አማካይነት ሕግን ተቀብላ
ችሁ ነበር። ነገር ግን፥ ‘እምቢ አሻፈረን
ለዚህ ሕግ አንታዘዝም’ አላችሁ» ብሎ ንግ
ግሩን አቆመ።
54 እነርሱም እስጢፋኖስ በተናገራቸው
በነዚህ ቃላት አምርረው ተቆጡ። ኩቱጣች
ውም የተነግ በንዴት ከንፈራቸውን ይነክሱ
ጀመር። 55 እስጢፋኖስ ግን በመንፈስ
ቅዱስ ኃይል ተሞልቶ ወደ ሰማይ ቀና
ብሎ ሲመለከት ፥ የእግዚአብሔርን ክብር
አየ። ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ
ተመለከተ። 56 ስለዚህ፥ «እነሆ፥ሰማይ ተከ
ፍቶ፥ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ
አየዋለሁ» አላቸው።
57 እነርሱ ግን ይህን ሲሰሙ ፥ ሊታገሡ
ባለመቻላቸው እየተጯጯሁ ሄደው ያዙት።
58 ከዚያም እያንገላቱ ከከተማው ውጭ አወ
ጡት። ገዳዮቹም መደረቢያቸውን አውል
ቀው፥ሳውል የሚባል ጐበዝ እንዲጠብቅላ
ቸው አድርገው ፥ እስጢፋኖስን በድንጋይ
ይወግሩት ጀመር።
59 እስጢፋኖስ ግን በድንጋይ ሲወግ
ሩት ፥ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ፥ ነፍሴን ተቀበ
ላት» ብሎ ጸለየ። 60 ከዚያም በጉልበቱ
ተንበርክኮ ፥ «አቤቱ ጌታ ሆይ ፥ እነዚህ
ሰዎች የሚያደርጉትን አያውቁምና ይህን
በደላቸውን አትቁጠርባቸው» በማለት ሰሚ
ወግሩት ሰዎች ክልቡ ከጸለየላቸው በኋላ
ሞተ።

ምዕራፍ 8

1 እስጢፋኖስ እንዲገደል በምክሩ ከተስ
ማሙት ሰዎች አንዱ ሳውል ነበር። እስጢ
ፋኖስ በተገደለበት በዚያኑ ዕለት ፥ ኢየሩሳ
ሌም በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ላይ
ታላቅ ስደት ተነሣ። በዚህም ምክንያት
ከሐዋርያት በቀር ሌሎች ደቀመዛሙርት
ሁሉ ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች እየ
ሸሹ ሄዱ። 2 እስጢፋኖስንም አንዳንድ
ደጋግ ሰዎች ፥ተላቅሰው በታላቅ ኃዘን ቀበ
ሩት። 3 ሳውል ግን የክርስቲያኖችን ደብዛ
ለማጥፋት ቆርጦ የተነሣ በመሆኑ ፥ በየቦ
ታው ይሯሯጥ ጀመር። ወንድ ሴት ሳይል
ያገኛቸውን ክርስቲያኖች ሁሉ ከየቤቱ
ጎትቶ እያወጣ ፥ እሥር ቤት ያጉራቸው
ነበር።
4 የተበተኑትም ደቀመዛሙርት በየደረሱ
በት ቦታ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተ
ምሩ ነበር። 5 ከነዚህም አንዱ ፊልጶስ
ነበር። እሱም ወደ አንድ የሰማርያ ከተማ
ሄዶ ስለ ክርስቶስ አስተማረ። 6 ሰዎችም
ፊልጶስ የሚያደርጋቸውን ታላላቅ ተአም
ራት በማየት ትምህርቱን በጥሞና ያደምጡ
ነበር። 7-8 ርኩሳን መናፍስት በኃይል እየ
ጮኹ ከብዙ ሰዎች በመውጣታቸው፥ሽባዎ
ችና እንካሶች በመፈወሳቸው ፥ በከተማይቱ
ታላቅ ደስታ ሆነ።
9-11 በዚያች ከተማ የሚኖር ሲሞን የሚ
ባል አንድ አስማተኛ ሰው ነበር። እርሱም
ከብዙ ጊዜ ጀምሮ በአስማት ሥራው ሕዝ
ቡን አፍዝዞ እያስደነቀ፥ ታላቅ ሰው መሆ
ኑን አሳምኖ ድፍን ሰማርያን ሲያታልል
የኖረ ሰው ነበር። ከዚህም የተነሣ ትልቁም
ትንሹም ፈርቶና አክብሮ የሚናገረውንም
ሁሉ ‘አሜን’ ብሎ ይቀበለው ነበር።
12 ይሁን እንጂ ፊልጶስ ስለ እግዚአብሔር
መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያስተ
ምር በሰሙ ጊዜ ፥ ብዙ ወንዶችና ሴቶች
አምነው ተጠመቁ። 13 አስማተኛው ሲሞን
እንኳን ሳይቀር በጌታ ኢየሱስ አምኖ በመ
ጠመቅ ፥ ፊልጶስን በሄደበት ሁሉ ከሁ

ነበር። ፊልጵስ በሚያደርጋቸውም ተአምራት ይደነቅ ነበር።
14 በኢየሩሳሌም የነበሩ ሐዋርያት፥ የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል መቀበላቸውን ሲሰሙ፥ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ላኩላቸው። 15 ጴጥሮስና ዮሐንስ ሰማርያ እንደ ደረሱ፥ ያመኑት ሰዎች መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ጸለዩላቸው። 16 ምክንያቱም የሰማርያ ሰዎች በጌታ ኢየሱስ አምነው ይጠመቁ እንጂ፥ መንፈስ ቅዱስን ገና አልተቀበሉም ነበር። 17 ስለዚህ ጴጥሮስና ዮሐንስ በሰዎቹ ላይ እጆቻቸውን ጭነው በጸለዩላቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።
18-19 ሲሞን፥ ሐዋርያት እጆቻቸውን በሰዎቹ ላይ ሲጭኑባቸው መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ ባየ ጊዜ፥ ለሐዋርያት ገንዘብ አምጥቶ በመስጠት፥ «እኔም እጄን የምጭንባቸው ሰዎች ሁሉ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ለማድረግ የሚያስችል ሥልጣን ስጡኝ» ብሎ ጠየቃቸው።
20 ጴጥሮስም መልሶ፥ «የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ ለመግዛት አስበሃልና ገንዘብህም አንተም አብራችሁ ጥፉ። 21 እግዚአብሔርን በቅን ልቦና ስላልቀረብከው፥ ይህን ስጦታ ከቶ መቀበል አትችልም። 22-23 በልብህ ስላሰብከው ስለዚህ ክፉ ነገር ንስሐ ግባ። እግዚአብሔር ይቅርታ ሊያደርግልህ ስለሚችልም ለምነው፤ ምክንያቱም በመራራ ቅናት ተሞልተህና በኃጢአት ገመድ ተተብትበህ አይሃለሁ» አለው።
24 ሲሞንም፥ «እነዚህ የተናገርካቸው አስፈሪ ነገሮች እንዳይደርሱብኝ ጸልይልኝ» ብሎ ለመነው።
25 ጴጥሮስና ዮሐንስ በዚያች ከተማ ስለ ጌታ ከመሰከሩና ካስተማሩ በኋላ፥ እግረ መንገዳቸውን በሌሎች ብዙ የሰማርያ መንደሮች ውስጥ የምሥራቹን ቃል እያስተማሩ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።
26-27 የእግዚአብሔር መልአክ ፊልጵስን፥ «ተነሥና ከኢየሩሳሌም በጋዛ በኩል አቋርጦ ወደ በረሃ በሚያወርደው መንገድ ሂድ» አለው። እንደ ተነገረው ሲሄድ፥ በሠረገላ የሚጓዝ አንድ ሰው አገኘ። ይህ ሰው የኢትዮጵያን ንግሥት የህንደኬን ንብረት የሚያስተዳድር፥ ከፍተኛ ባለሥልጣን ነበር። እርሱም ለስግደት ከሄደበት ከኢየሩሳሌም ወዳገሩ በመመለስ ላይ ነበር። ሰውየውም ስልብ ነበረ። 28 በሠረገላውም ሆኖ የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ድምፁን ከፍ አድርጎ እያነበበ ይጓዝ ነበር።
29 መንፈስ ቅዱስም ፊልጵስን፥ «ወደ ሠረገላው ቀርበህ ይህን ሰው አነጋግረው» አለው።
30 ፊልጵስም ወደ ሠረገላው ቀርቦ ኢትዮጵያዊው ባለሥልጣን የሚያነበውን ከሰማ በኋላ፥ «ለመሆኑ ይህ የምታነበው ይገባሃል?» በማለት ጠየቀው።
31 ሰውየውም፥ «የሚያስረዳኝ ሰው ሳይኖር እንዴት አድርጎ ሊገባኝ ይችላል?» ብሎ መለሰለት። ወዲያውም ፊልጵስን ሠረገላው ላይ እንዲወጣ ጋበዘው።
32 ኢትዮጵያዊው ባለሥልጣን ከቅዱሳት መጻሕፍት የሚያነበው ክፍል፥ «ወደሚታረድበት ቦታ እንደሚነዳ በግ ዝም ብሎ ሄደ፤ ጠጉሩን ሲሸልቱት ዝም እንደሚል ጠቦት ተቃውሞ አላሰማም፤ 33 አንዴት ቃል እንኳን አልተነፈሰም፤ 33 በውርደቱም ትክክለኛ ፍርድ ተነፈገ፤ ስለ ትውልዱስ ማን ሊያወራለት ይችላል? ሕይወቱም ከምድር ላይ ባጭር ተቀጭታለችና» የሚል ነበር።
34 ጃንደረባው ባለሥልጣንም በመገረም፥ «ለመሆኑ ኢሳይያስ ይህን የሚናገረው ስለራሱ ነው ወይስ ስለ ሌላ?» ሲል ፊልጵስን ጠየቀው።
35 ከዚያም ፊልጵስ ኢትዮጵያዊው ባለሥልጣን ያነበው ከነበረው መጽሐፍና ከሌሎቹም መጻሕፍት ስለ ኢየሱስ የተጻፈውን ሁሉ ተንትኖ አስረዳው።
36 አብረው ሲጓዙ ውኃ ካለበት ቦታ ደረሱ። ኢትዮጵያዊው ባለሥልጣንም ፊልጵስን፥ «ውኃ ይኸው! ታዲያ እንዳልጠመቅ ምን የሚከለክለኝ ነገር አለ?» ብሎ ጠየቀው።
37 ፊልጵስም፥ «በፍጹም ልብህ ካመንክ እንዳትጠመቅ የሚከለክልህ ምንም ነገር የለም» ሲል መለሰለት።
ኢትዮጵያዊው ጃንደረባም፥ «ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አምናለሁ» አለ።
38 ባለሥልጣኑም ሠረገላው እንዲቆም አዘዘ። ሁለቱም ተያይዘው ወደ ውኃው ውስጥ ገቡ። ፊልጵስም አጠመቀው። 39 ከውኃው እንደ ወጡም የእግዚአብሔር መንፈስ ፊልጵስን ነጠቀው። ኢትዮጵያዊው ባለሥልጣንም ከዚያ በኋላ ፊልጵስን አላየውም። ሆኖም ደስ እያለው ጉዞውን ቀጠለ። 40 ፊልጵስ ግን በኋላ በአዛጦን ታየ። ቂሣርያ እስኪደርስ ድረስም በየከተማዎቹ ሁሉ፥ የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ አለፈ።

ምዕራፍ 9

[1] ሳውልም የጌታን ደቀመዛሙርት ከም
ድር ገጽ ለማጥፋት ዝቶ ተነሣ። ወደ ሊቀ
ካህናቱም ሄዶ ፥ [2] በደማስቆ የሚገኙትን
ክርስቲያኖች ወንዱንም ሴቱንም እያሠረ
ወደ ኢየሩሳሌም ለማምጣት እንዲችል
በዚያ የሚገኙት የአይሁድ ጸሎት ቤቶች
እንዲተባበሩት የሚያሳስብ የአደራ ደብዳቤ
እንዲጻፍለት ጠየቀ።
[3] ደማስቆ ለመድረስ ጥቂት ሲቀረው ፥
በድንገት የሚያንጸባርቅ ብርሃን ከሰማይ
በራበት። [4] ወዲያውም ደንግጦ በምድር ላይ
ወደቀ። በወደቀበትም ቦታ ሆኖ ፥ «ሳውል
ሳውል ለምንድነው የምታሳድደኝ?» የሚል
ድምፅ ሰማ።
[5] ሳውልም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ አንተ ማን
ነህ?» ብሎ በፍርሃት መልሶ ጠየቀ።
«የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ። [6] በል
ተነሥና ወደ ከተማ ግባ። እዚያም ከደረስክ
በኋላ ምን ማድረግ እንደሚገባህ ይነገር
ሃል» አለው።
[7] ከሳውል ጋር የነበሩት ሰዎች ግን
ድምፅ እየሰሙ ተናጋሪውን መለየት ባለመ
ቻላቸው የሚያደርጉት ጠፍቷቸው በቆሙ
በት ፈዘው ቀሩ። [8-9] ሳውልም ከወደቀበት
ተነሣ። ይሁን እንጂ ዓይኖቹ ሊያዩለት አል
ቻሉም። ስለዚህ አብረውት የነበሩት ሰዎች
እየመሩ ወስደው ደማስቆ አደረሱት። እዚ
ያም ዓይኑ ሳያይ፥እህል ውኃም ሳይቀምስ፥
ሦስት ቀን ውሎ አደረ።
[10] በደማስቆም ሐናንያ የሚባል አንድ
ደቀመዝሙር ነበር። ጌታም በራእይ፥ «ሐና
ንያ!» ሲል ጠራው።
እርሱም ፥ «አቤት ጌታ ሆይ፥ምን ልታ
ዘዝ?» አለው።
[11] ጌታም ፥ «ተነሥተህ 'ቀጥተኛው መን
ገድ' እየተባለ በሚጠራው ጐዳና ላይ ወዳ
ለው ወደ ይሁዳ ቤት ሂድ። እዚያ እንደ
ደረስክ ሳውል የሚባል የጠርሴስ ሰው ሲጸ
ልይ ታገኘዋለህ። [12] እኔም፥ሐናንያ የሚባል
ሰው ገብቶ እጁን ጭኖ ሲጸልይለት ዓይኖቹ
እንደሚያዩለት በራእይ አሳይቼዋለሁ»
አለው።
[13] ሐናንያም ፥ «ጌታ ሆይ፥ይህ ሰው ኢየ
ሩሳሌም በሚኖሩ ደቀመዛሙርት ላይ ብዙ
መከራ እንዳደረሰባቸው ሰምቻለሁ። [14] ወደ
ዚህ የመጣውም እዚህ የሚገኙትን ደቀመዛ
ሙርት ለማሠር ከሊቀ ካህናቱ ሥልጣን
ተቀብሎ ነው» ሲል መለሰ።
[15] ጌታም ሐናንያን ፥ «ተነሥተህ ሂድ!
ከዛሬ ጀምሮ ፥ይህ ሰው ፥በአሕዛብና በነገሥ
ታት ፥ በእሥራኤልም ሕዝብ ፊት ስለ እኔ
እንዲመሰክር መርጬዋለሁ። [16] ስለ እኔም
ብዙ መከራ እንደሚቀበል እገልጥለታለሁ»
አለው።
[17] ሐናንያም እንደ ታዘዘው አደረገ።
እቤት ሲገባም ፥ ሳውልን አገኘ። እጁንም
በላዩ ላይ ጭኖ ፥ «ወንድሟ ሳውል ሆይ ፥
ወደዚህ ስትመጣ በመንገድ ላይ የተገለጠ
ልህ ጌታ ኢየሱስ ፥በመንፈስ ቅዱስ እንድት
ሞላና ዓይንህም እንዲበራልህ ወዳንተ
ልኮኝ መጥቻለሁ» አለው።
[18] ወዲያውም ከዓይኑ ቅርፊት የሚመ
ስል ነገር ስለ ወደቀለት እንደገና ማየት
ቻለ። ወዲያውም ተጠመቀ። [19-20] ምግብም
ቀርቦለት ተመገበ ሰውነቱ ብርታት አገኘ።
በደማስቆ ከተማ ከሚኖሩ ደቀመዛሙርት
ጋር ጥቂት ቀናት ከሰነበተ በኋላ፥በየምኩራ
ቦቹ እየተገኘ ኢየሱስ ክርስቶስ በእውነት
የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ገልጦ መሰ
ከረ።
[21] የሰሙትም ሁሉ በመገረም ፥ «ይህ
ሰው ከዚህ በፊት በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን
ደቀመዛሙርት እየተከታተለ መድረሻ
ያሳጣ የነበረው ሳውል አይደለምን? ወደ
ዚህ የመጣውስ በዚህ ከተማ የሚኖሩትን
ደቀመዛሙርት እያሠረ ወደ ሊቀ ካህናቱ
ለማቅረብ አልነበረም?» ተባባሉ።
[22] የሳውልም ስብከት እያየለ ሄደ። በደ
ማስቆ የሚኖሩ አይሁድም ፥ኢየሱስ መሲሕ
መሆኑን ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ሳውል የሚ
ያቀርባቸውን ማስረጃዎች መቋቋም አልቻ
ሉም።
[23] በዚህ ዓይነት ብዙ ቀኖች ካለፉ
በኋላ ፥ አይሁድ ሳውልን ለመግደል ወሰኑ።
[24] ሊገድሉት ማሰባቸውንም ሳውል አወቀ።
እነርሱ ግን እንዳያመልጣቸው የከተማዪ
ቱን በር ይዘው ቀንም ማታም ይጠብቁ
ነበር። [25] አንድ ቀን ሌሊት ከምዕመናን
ጥቂቶቹ ሳውልን ከከተማው ግንብ በቅር
ጫት ወደታች አውርደው እንዲያመልጥ
አደረጉት።
[26] ሳውልም ከዚያ ወደ ኢየሩሳሌም
ሄደ። ኢየሩሳሌም እንደ ደረሰም እዚያ
ካሉት ምዕመናን ጋር ለመሥራት ቢሞክ
ርም ፥ መለወጡ እውነት ስላልመሰላቸው
ፈርተው ሊያቀርቡት አልፈለጉም።
[27] በኋላ ግን በርናባስ ሳውልን ወደ ሐዋር
ያት አቅርቦ ፥ በደማስቆ መንገድ ላይ ጌታ

ተገልጦ ያነጋገረው መሆኑንና፥ስለ ኢየሱስ
ክርስቶስ መሲሕነት ያለ አንዳች ፍርሃት
በደማስቆ መመስከሩን አረጋግጦ ነገራቸው።
28 ከዚህ በኋላ ሳውል ከደቀመዛሙርቱ ጋር
ሆኖ በኢየሩሳሌም ከተማ እየተዘዋወረ
በጌታ በኢየሱስ ስም በድፍረት ይመሰክር
ጀመር። 29-30 ከእርሱ ጋር ይከራከሩ የነበሩ
ውጭ አገር ተወልደው ያደጉ የግሪክ ቋንቋ
ተናጋሪ አይሁድ ግን፥ሳውል ስለ ክርስቶስ
መሲሕነት አጥብቆ ስለተከራከራቸው
ውስጥ ውስጡን ሊገድሉት ተመካከሩ።
ደቀመዛሙርቱም ይህን እንዳወቁ ወደ ቂሣ
ርያ አሸኙት። ከዚያም ወደ ጠርሴስ እንዲ
ሄድ አደረጉ።

31 በይሁዳ፥ በገሊላና በሰማርያ የሚገኙ
አብያተ ክርስቲያናትም ሰላም አግኝተው፥
እግዚአብሔርን በመፍራት ከመንፈስ ቅዱስ
በሚገኘው መጽናናት ተሞልተው እያደጉ
ሄዱ።

32 ይህ በእንዲህ እንዳለ፥ጴጥሮስ ከቦታ
ወደ ቦታ እየተዘዋወረ ሲያስተምር፥ ልዳ
በምትባል ሥፍራ ወደሚኖሩት ምዕመናን
ደረሰ። 33 እዚያም ስምንት ዓመት ሙሉ
ሽባ ሆኖ አልጋ ላይ የዋለ፥ኤንያ የሚባል
ሰው አገኘ።

34 ጴጥሮስም፥ «ኤንያ ሆይ፥ኢየሱስ ክር
ስቶስ ፈውሶሃልና ተነሥተህ አልጋህን እን
ጥፍ!» አለው። ኤንያ ወዲያውኑ ተነሣ፤ከበ
ሽታውም ተፈወሰ። 35 የልዳና የሰሮና ነዋሪ
ዎችም የኤንያን መፈወስ በማየታቸው
በጌታ ኢየሱስ አመኑ።

36 በኢዮጴም ጣቢታ የሚሏት አንዲት
አማኝ ነበረች። በግሪክ ቋንቋ ጣቢታ ማለት
ሚዳቋ ማለት ነው። እርሷም አዘውትራ በጎ
ሥራ የምትሠራና በተለይም ድሆችን የምት
ረዳ ደግ ሴት ነበረች። 37 በዚያን ሰሞን
ጣቢታ ታማ ሞተች። ወዳጆችዋም ሬሳዋን
አጥበው ገንዘው፥ ፎቅ ላይ ባለው ክፍል
ውስጥ አሳረፉት። 38 ጴጥሮስ ለኢዮጴ
ቅርብ በሆነችው በልዳ ስለነበር፥ አማኞች
ይህን ሲሰሙ፥ በቶሎ እንዲመጣ ሁለት
ሰዎች ላኩበት። 39 መልእክቱ እንደ ደረሰ
ውም ጴጥሮስ ከመልእክተኞቹ ጋር መጣ።
ሰዎቹም የጣቢታ ሬሳ ወዳለበት ፎቅ ይዘ
ውት ወጡ። ሬሳው ወዳረፈበት ክፍል
ሲገባ፥ጣቢታ በሕይወተ ሥጋ በነበረች ጊዜ
ትረዳቸው የነበሩ መበለቶች ፈትላ ያለበሰቻ
ቸውን ልብሶች ይዘው ሬሳዋን ከበው ይላ
ቀሱ ነበር። 40 ጴጥሮስ ግን ሁሉም ወደ
ውጭ እንዲወጡ ካደረገ በኋላ ተንበርክኮ
ጸለየ። ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ፥ «ጣቢታ
ተነሺ» አለ። እርስዋም ዓይኖቿን ከፍታ፥
ጴጥሮስን ቀና ብላ አየችውና ተነሥታ ተቀ
መጠች። 41 ጴጥሮስም እጁን ዝርግቶ ከእስነ
ሣት በኋላ፥ የሚላቀሱትን ሴቶችና ምዕመ
ናን ወደ ክፍሉ እንዲገቡ አመለከታቸው።
በሕይወት ያለችውንም ጣቢታ ፈታቸው
አቆማት።

42 ጣቢታ ከሞት የመነሣታ ዜና ባንድ
ጊዜ መላው ኢዮጴን አዳረሰው። ከሰሙትም
ውስጥ ብዙ ሰዎች በጌታ አመኑ። 43 ጴጥሮ
ስም በኢዮጴ ስምዖን ከሚባል አንድ ቁር
በት ፋቂ ቤት ብዙ ቀኖች ተቀመጠ።

ምዕራፍ 10

1 በቂሣርያ የሚኖር ቆርኔሌዎስ የሚባል
አንድ የጦር መኰንን ነበር። እርሱም በኢ
ጣሊያ ጦር ኃይል ውስጥ የአንድ ክፍል
የመቶ አለቃ ነበር። 2 ቆርኔሌዎስም ከነቤተ
ሰቡ እግዚአብሔርን የሚፈራና ችግረኞችን
የሚረዳ ቸር፥ዘወትርም ወደ እግዚአብሔር
የሚጸልይ ሰው ነበር። 3 አንድ ቀን፥ከቀኑ
ዘጠኝ ሰዓት ላይ፥የእግዚአብሔር መልአክ
እርሱ ወዳለበት ሥፍራ ሲመጣ በራእይ
ታየው። መልአኩም፥ «ቆርኔሌዎስ» ብሎ
ጠራው።

4 እርሱም ትክ ብሎ መልአኩን ተመለከ
ተና ደንግጦ፥ «ጌታ ሆይ፥ምን ልታዘዝ?»
አለው።

መልአኩም ቆርኔሌዎስን፥ «እግዚአብ
ሔር ጸሎትህንና ለችግረኞች የምታደርገ
ውን ቸርነት አይቶ ደስ ብሎታል።
5-6 ባሕሩ አጠገብ ከሚኖረው ቁርበት
ፋቂው ስምዖን ቤት፥ በእንግድነት ያረፈ
ጴጥሮስ የተባለ ሰው አለና፥ ወደ ኢዮጴ
ሰዎች ልከህ አስጠራው» አለው።

7-8 መልአኩ ይህን ነግሮት እንደሄደ፥
ቆርኔሌዎስ ከአገልጋዮቹ ሁለቱን፥ከወታደሮ
ቹም እንደ እርሱው እግዚአብሔርን የሚ
ፈራ አንዱን፥ጠርቶ ያየውን ነገር ሁሉ ከነገ
ራቸው በኋላ ወደ ኢዮጴ ላካቸው።

9-10 በማግስቱ መልእክተኞቹ ወደ ከተ
ማው ለመድረስ ትንሽ ሲቀራቸው፥ስድስት
ሰዓት ገደማ ጴጥሮስ ሊጸልይ ከቤቱ ሰገነት
ላይ ወጣ። ለጊዜው ቢርበውም ምሳ ገና
ስላልደረሰ ሰገነቱ ላይ ሆኖ ሲጠባበቅ፥እንደ
ማሸለብ አደረገውና ራእይ አየ። 11 በራእ
ዩም፥ሰማይ ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ
ትልቅ የተወጠረ ሸራ የሚመስል ነገ
ከላይ ወደ ታች ወደምድር ሲወርድ አየ።

12 በሸራውም ላይ (በአይሁድ ሃይማኖት
ሕግ እንዳይበሉ የተከለከሉ) አራት እግር
ያላቸው ልዩ ልዩ እንስሳት ፥ የሰማይ ወፎ
ችና በደረታቸው የሚሳቡ ፍጥረቶች ሁሉ
ይታዩ ነበር።
13 ጴጥሮስ ፥ «ተነሣና እነዚህን አርደህ
ብላ» የሚል ድምፅ ሰማ።
14 እርሱም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ እነዚህ ነገሮች
እንዳይበሉ የተከለከሉ ስለሆኑ እስካሁን
በልቻቸው አላውቅም ፤ አሁንም አልበላቸ
ውም» ብሎ መለሰ።
15 ከዚያም ፥ «እግዚአብሔር ንጹሕ ያደ
ረገውን አንተ ፥ ‘ርኩስ ነው’ ብለህ አትከራ
ከር» የሚል ድምፅ እንደገና ሰማ።
16 ይህም ነገር ሦስት ጊዜ ደጋግሞ ከሆነ
በኋላ ፥ ሸራው ተመልሶ ወደ ሰማይ ተወ
ሰደ። 17 ጴጥሮስም ፥ «ይህ ያየሁት ራእይ
ምን ይሆን?» እያለ በአሳቡ ሲያወጣ ሲያወ
ርድ ቆርኔሌዎስ የላካቸው መልእክተኞች ፥
«የስምዖን ቤት የቱ ነው?» እያሉ በፍለጋ
መጡ። እንደ ደረሱም ከበራፍ ሆነው
18 ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ ፥ «ቤቶች!
እዚህ ቤት ጴጥሮስ የሚባል ሰው ይኖር
ይሆን?» ሲሉ ጠየቁ።
19 ጴጥሮስም ስላየው ራእይ በልቡ ሲያሰ
ላስል ሳለ መንፈስ ቅዱስ ፥ «ጴጥሮስ ፥ ሦስት
ሰዎች አንተን ፍለጋ መጥተዋል። 20 የላክኋ
ቸውም እኔ ስለሆንኩ ሳትጠራጠር አብረሃ
ቸው ሂድ» አለው።
21 ጴጥሮስም ከነበረበት ሰገነት ወርዶ ፥
«ጴጥሮስ ማለት እኔ ነኝ። ምነው ፥ ደህና
ፈለጋችሁኝ?» ብሎ ጠየቃቸው።
22 እነርሱም ሮማዊው መቶ አለቃ ቆርኔ
ሌዎስ ፥ እግዚአብሔርን የሚፈራ ፥ ደግ ፥ በአይ
ሁድ ዘንድ የተወደደና የተከበረ ሰው መሆ
ኑን በዝርዝር ነገሩት። የእግዚአብሔር መል
አክ ለቆርኔሌዎስ በራእይ ተገልጦ ፥ ወደ
ጴጥሮስ መልእክተኞች ልኮ እንዲያስጠራ
ውና እግዚአብሔር የሚፈልግበትንም ነገር
ከእርሱ እንዲሰማ ፥ ትእዛዝ የተቀበለ መሆኑን
አስረዱት።
23 ጴጥሮስም ተልኮው የመጡትን ሰዎች
ወደ ቤት አስገብቶ አስተናገዳቸው። በሚቀ
ጥለው ቀን ኢዮጴ ከነበሩት ደቀመዛሙርት
ጥቂት ሰዎች ይዞ ከመልእክተኞቹ ጋር
ወደ ቂሣርያ ሄደ።
24 በማግስቱም ቂሣርያ ገባ። ቆርኔሌዎ
ስም ዘመዶቹንና ወዳጆቹን ሰብስቦ መምጣ
ታቸውን በጉጉት ይጠባበቅ ነበር። 25 ወደ
ቤት እንደገቡም ቆርኔሌዎስ ወደ ጴጥሮስ
ቀርቦ በጉልበቱ ተንበርክኮ ሰገደለት።
26 ጴጥሮስ ግን ፥ «እኔ እንደ አንተው
ፍጡር ነኝ እንጂ ፥ የሚሰገድልኝ አይደለ
ሁም» ብሎ ከተንበረከከበት አስነሣው።
27 ከዚያም ጴጥሮስና ቆርኔሌዎስ ተያይ
ዘው እየተጨዋወቱ ሰዎቹ ወደ ተሰበሰቡ
በት ክፍል ገቡ።
28 ወዲያውም ጴጥሮስ እንዲህ አላቸው ፥
«አንድ አይሁዳዊ ከአንድ አሕዛብ ቤት
መግባትና መቀላቀል እንደማይፈቀድለት
ታውቃላችሁ። ነገር ግን ማንንም ሰው በን
ቀት እንዳመለከት እግዚአብሔር በራእይ
ገልጦልኛል። 29 እንግዲህ እግዚአብሔር
ወደዚህ ሲልከኝ ፥ ምንም ቅር ሳይለኝ ወዲያ
ውኑ ተነሥቼ የመጣሁት ስለዚህ ነው።
እስቲ ለምን እንደፈለጋችሁኝ አሁን ንገ
ሩኝ» አላቸው።
30-31 ቆርኔሌዎስም መልሶ ፥ «ከአራት
ቀን በፊት ከቀኑ በዘጠኝ ሰዓት ላይ እጸልይ
ነበር። በጸሎት ላይ እንዳለሁም የሚያንጸባ
ርቅ ልብስ የለበሰ አንድ ሰው መጥቶ በፊቴ
ቆሞ ፥ ‘ቆርኔሌዎስ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ጸሎ
ትህንና ለችግረኞች የምታደርገውን ቸርነት
ተመልክቶ ደስ ብሎታል። 32 አሁንም ወደ
ኢዮጴ ሰዎች ልከህ በባሕር አጠገብ ከቆዳ
ፋቂው ስምዖን ቤት ፥ በእንግድነት ያረፈ
ጴጥሮስ የሚባል ሰው አስና አስጠራው’
አለኝ። 33 እኔም ወዲያውኑ ወደ አንተ
መልእክተኛ ላክሁ። አንተም መልእክቱ
እንደ ደረሰህ ወዲያውኑ መምጣትህ በእው
ነቱ ደስ የሚያሰኝ ነው። እንግዲህ ለእኛ
እንድትነግረን እግዚአብሔር ያዘዘህን ሁሉ ፥
ለመስማት ተዘጋጅተናልና ንገረን» አለው።
34 ጴጥሮስም የሚከተለውን ቃል ተና
ገረ። «እግዚአብሔር ሰውን ከሰው እንደማ
ያበላልጥና እንደማያዳላ ፥ አሁን ገና ተረድቼ
አለሁ። 35 እርሱን የሚፈራና እውነትን
የሚከተል ከሆነ ፥ የማንኛውም ነገድ አባል ፥
የየትኛውም አገር ሰው ፥ በእግዚአብሔር
ዘንድ የተወደደና ተቀባይነት ያለው መሆኑ
ንም ለመገንዘብ ችያለሁ። 36-37 እግዚአብ
ሔር የሰላምን የምሥራች ቃል ለእሥራኤል
ሕዝብ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደ
ላከ ሳትሰሙ እንዳልቀራችሁ እርግጠኛ
ነኝ። ይህ ኢየሱስ ክርስቶስም የፍጥረት
ሁሉ ጌታ ነው። ዮሐንስ በገሊላ ማጥመቅና
ማስተማር ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ ፥ በይ
ሁዳ ምድር የሆነውን ሁሉ ታውቃላችሁ።
38 እንደዚሁም ፥ እግዚአብሔር የናዝሬቱን
ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ የቀባውና ኃይም

የሰጠው መሆኑ ከእናንተ የተሰወረ አይደ
ለም። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለነበር፥
አጋንንት የያዛቸውን እየፈወሰ፥ በደረሰበት
ሁሉ መልካም ሥራ እየሠራ ይዘዋወር
ነበር።
39 «ኢየሱስ በመላዋ እሥራኤልና በኢየ
ሩሳሌም ከተማ ላደረጋቸው ነገሮች ሁሉ
እኛ ሐዋርያት የዓይን ምስክሮች ነን።
40-41 እርሱንም በመስቀል ላይ ሰቅለው ገደ
ሉት። እግዚአብሔርም በሦስተኛው ቀን
ከሞት አስነሣው። ክርስቶስም ከሞት ከተ
ነሣ በኋላ፥ እግዚአብሔር አስቀድሞ ምስክ
ሮቹ እንድንሆን ለመረጠን ለእኛ ብቻ ታየ።
በእነዚህም ለእኛ በታየባቸው ቀናት ከእ
ርሱ ጋር አብረን በልተን፥ አብረን ጠጥተ
ናል። 42 ከዚያም እኩሌ ከእኩሌ ብለን ሳን
ለይ ለሁሉም ቃሉን እንድናስተምር፥ በሕያ
ዋንና በሙታን ላይ የሚፈርደው እርሱ
መሆኑንም እንድንመሰክር ልኮናል።
43 በስሙ የሚያምኑ ሁሉ የኃጢአትን ይቅ
ርታ እንደሚያገኙ፥ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ
ነቢያት ሁሉ አስቀድመው ተናግረዋል።»
44 ጴጥሮስ ይህንን ሲናገር ሳለ፥ ንግግሩን
ይሰሙ በነበሩት ላይ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ
ወረደባቸው። 45 ከጴጥሮስ ጋር አብረው
የመጡት አይሁድ ክርስቲያኖች፥ አሕዛብ
እንኳ በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞሉ ሲያዩ
ተገረሙ። 46-47 እነዚያ አይሁድ ያልነበሩ
አሕዛብ ሰዎች፥ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበላ
ቸው የሚያጠራጥር ነገር አልነበረም። ምክ
ንያቱም በአዲስ ቋንቋ ሲናገሩና እግዚአብ
ሔርን ሲያመሰግኑ ይሰሙአቸው ነበርና።
ጴጥሮስም፥ «እነዚህ ሰዎች እንደ እኛ
መንፈስ ቅዱስን ስለተቀበሉ በውኃ እንዳይ
ጠመቁ የሚከለክላቸው ምን ነገር አለ?»
ሲል አብረውት የመጡትን ደቀመዛሙርት
ጠየቀ። 48 ከዚያም በኢየሱስ ክርስቶስ ስም
እንዲጠመቁ ነገራቸው። ከዚህም በኋላ
ጥቂት ቀናት አብሮአቸው እንዲሰነብት
ጴጥሮስን ለመኑት።

ምዕራፍ 11

1 ሐዋርያትና በይሁዳ ምድር የሚኖሩ
ደቀመዛሙርት፥ አሕዛብ ደግሞ የእግዚአብ
ሔርን ቃል መቀበላቸውን ሰሙ። 2 ስለዚህ
ጴጥሮስ ወደ ኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ ከአይ
ሁድ ሃይማኖት ወደ ክርስትና እምነት የተ
መለሱ ወገኖች፥ 3 «ሥርዓት አፍርሰህ ካል
ተገረዙት ከአሕዛብ ቤት ገብተሃል፤ አብረሃ
ቸውም በልተሃል» ብለው ነቀፉት፤
4 ጴጥሮስ ግን የሆነውን ነገር ሁሉ
አንድ በአንድ እንዲህ ሲል አስረዳቸው።
5 «አንድ ቀን በኢዮጴ ከተማ ሳለሁ፥ በምጸ
ልይበት ሰዓት በራእይ አንድ ትልቅ የተወ
ጠረ ሸራ በአራት ማዕዘን ተይዞ ከሰማይ እኔ
ወደ ነበርኩበት ሥፍራ ሲወርድ አየሁ።
6 በሸራው ላይ ልዩ ልዩ አራት እግር ያላ
ቸው እንስሳት፥ ወፎችና በደረታቸው የሚ
ሳቡ ፍጥረቶች ነበሩበት። 7 ቀጥሎም፥ 'ጴጥ
ሮስ! ተነሣና አርደህ ብላ' የሚል ድምፅ
ሰማሁ።
8 «እኔም፥ 'ጌታ ሆይ፥ እነዚህ ነገሮች
እንዳይበሉ የተከለከሉ ስለሆኑ፥ እስካሁን
በልቼ አላውቅምና አሁንም አልበላም'
አልኩ።
9 «እንደገናም 'እግዚአብሔር ንጹሕ
ያደረገውን አንተ 'ርኩስ ነው' ብለህ አትከ
ራከር' የሚል ድምፅ ከሰማይ ሰማሁ።
10 «ይህን ነገር ሦስት ጊዜ ደጋግሞ
ከሆነ በኋላ፥ የተወጠረው ሸራ ተመልሶ ወደ
ሰማይ ሲወሰድ አየሁ። 11-12 ወዲያውም
ከቂሣርያ ተልከው የመጡ ሦስት ሰዎች እኔ
ወዳለሁበት ቤት ደረሱ። መንፈስ ቅዱስም፥
ሳላመነታ አብሬአቸው እንድሄድ አዘዘኝ።
እዚህ አሁን አብረውኝ ካሉት ስድስት ወን
ድሞችም ጋር ሆነን ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት
ሄድን። እዚያም እንደ ደረስን፥ 13 ቆርኔሌ
ዎስ በራእይ መልአክ እንዳየና መልአኩም፥
'ወደ ኢዮጴ መልእክተኞች ልከህ ስምዖን
ጴጥሮስ የተባለውን ሰው አስጠራ። 14 እር
ሱም አንተና ቤተሰብህ የምትድኑበትን
መንገድ ይነግርሃል' እንዳለው ገለጸልን።
15 «እኔም እዚያ ደርሼ ማስተማር ስጀ
ምር፥ መንፈስ ቅዱስ መጀመሪያ በእኛ ላይ
እንደወረደ በእነርሱም ላይ ወረደ። 16 በዚህ
ጊዜ፥ 'ዮሐንስ በውኃ አጠመቀ፤ እናንተ ግን
በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ' ሲል ጌታ
የተናገረው ቃል ትዝ አለኝ። 17 እኛ በጌታ
በኢየሱስ ክርስቶስ ባመንን ጊዜ የተሰጠንን
የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እግዚአብሔር ለእነ
ርሱም እንደ ሰጣቸው በተረዳሁ ጊዜ፥ ለእግ
ዚአብሔር ሥራ እንቅፋት መሆን አልፈለግ
ሁም።»
18 ጴጥሮስን ይከራከሩት የነበሩትም
ሰዎች ይህንን ከሰሙ በኋላ፥ «ነገሩ እንዲህ
ከሆነማ፥ እግዚአብሔር አሕዛብ ንስሐ እንዲ
ገቡና የዘላለም ሕይወት እንዲያገኙ ጠርቷ
ቸዋል ማለት ነው» በማለት ተቃውሞአቸ
ውን ትተው እግዚአብሔርን አመሰገኑ።
19 ከእስጢፋኖስ ሞት በኋላ በተነሣው

ስደት ምክንያት በየቦታው የተበተኑት ደቀ
መዛሙርት እስከ ፊንቄ፥ቆጵሮስና አንጾኪያ
ድረስ ሄደው የእግዚአብሔርን ቃል ለአይ
ሁድ ብቻ አስተማሩ። 20ከቆጵሮስና ከቀ
ሬና ወደ አንጾኪያ የመጡ አንዳንድ ክርስ
ቲያኖች ግን ፥ በዚያ ለሚኖሩ ግሪኮችም
ጭምር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ወን
ጌል አስተማሩ። 21ጌታም ከእነርሱ ጋር
ስለነበረና ይህን አገልግሎቻቸውንም ስለባረ
ከው ፥ብዙ አሕዛብ በጌታ በኢየሱስ ክርስ
ቶስ ለማመን በቁ።
22በኢየሩሳሌም የሚገኙ ክርስቲያኖችም
ይህን ሲሰሙ ፥ በርናባስን ወደ አንጾኪያ
ላኩት። 23በርናባስም አንጾኪያ እንደ
ደረሰ ፥ እግዚአብሔር ለምዕመናን አትረፍ
ርፎ የሰጠውን ጸጋ ሲማየት በመብታቱ
እጅግ ደስ አለው። በሙሉ ልብ ጸንተውና
እስከ ወዲያኛው ለጌታ ታማኞች ሆነው
እንዲኖሩም መከራቸው። 24በርናባስ መን
ፈስ ቅዱስ ያደረበትና በእምነቱ የጸና ደግ
ሰው ነበር። በርሱም ምክንያት ብዙ ሰዎች
በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ።
25በዚያን ጊዜ በርናባስ ሳውልን ለመፈ
ለግ ወደ ጠርሴስ ሄደ። 26ባገኘውም ጊዜ
ወደ አንጾኪያ አመጣው። ሁለቱም ቁጥራ
ቸው እየጨመረ የሚሄደውን ምዕመናን በአ
ንጾኪያ ቤተክርስቲያን በየዕለቱ እያስተማሩ
አንድ ዓመት ሙሉ ቆዩ። ደቀመዛሙርት
በመጀመሪያ 'ክርስቲያን' ተብለው የተጠሩ
ትም በአንጾኪያ ነበር።
27በዚያን ጊዜ ትንቢት የመናገር ስጦታ
የተሰጣቸው ጥቂት ሰዎች ከኢየሩሳሌም
ወደ አንጾኪያ ሄዱ። 28ከእነርሱም አንዱ
አጋቦስ ይባላል። ይህ ሰው በዓለም ላይ
ታላቅ ረሃብ እንደሚደርስ በመንፈስ ቅዱስ
ተገልጾለት ፥ ምዕመናን በተሰበሰቡበት ትን
ቢት ተናገረ። በትንቢቱ መሠረትም ረሃቡ
ቀሳውዶዎስ ቄሣር በነገሠበት ዘመን ሆነ።
29ስለዚህም በአንጾኪያ የሚኖሩ ክርስቲያ
ኖች ፥የእርዳታ ገንዘብ አዋጥተው በይሁዳ
ለሚኖሩ ምዕመናን ለመላክ ወሰኑ። 30የተ
ዋጣውንም ገንዘብ በበርናባስና በሳውል
እጅ፥ኢየሩሳሌም ለሚገኙ የቤተ ክርስቲያን
መሪዎች ላኩ።

ምዕራፍ 12

1በዚያን ዘመን ንጉሥ ሄሮድስ ምዕመ
ናን ያሳድድ ነበር። አንዳንዶችንም እየለየ
ያሳሥር ጀመር። 2ከዚህም የተነሣ የዮሐን
ስን ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ አስገደለው።
3ይህም አድራጎቱ አይሁድን ደስ እንዳሰኛ
ቸው ሲረዳ ፥ጴጥሮስን አስይዞ አሳሠረው።
ያሳሠረውም እርሾ ያልገባበት ቂጣ በሚበላ
በት በፋሲካ በዓል ሰሞን ነበር። 4ሄሮድ
ስም ከበዓሉ ውጭ ጴጥሮስን ለአይሁድ አሳ
ልፎ ሊሰጠው ስላሰበ፥እስከዚያው ድረስ ን
በአሥራ ስድስት ወታደሮች በጥብቅ እንዲ
ጠበቅ አደረገ። 5ይሁን እንጂ ጴጥሮስ ከታ
ሠረበት ቀን ጀምሮ ፥ክርስቲያኖች በአንድ
ነት ሆነው ሌትም ቀንም ከፉ ነገር እንዳይ
ደርስበት፥አጥብቀው ይጸልዩለት ነበር።
6ጴጥሮስም እንደ ነገ ፍርድ ፈት
ሊቆም ፥ሌሊቱን በሁለት ሰንሰለት ታሥሮ ፥
በሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ይጠበቅ
ነበር። ሌሎች ወታደሮች ደግሞ በእሥር
ቤቱ መግቢያ በር ላይ ዘብ ቆመው ነበር።
7የጌታ መልአክ ድንገት በእሥር ቤቱ
ውስጥ እንደ ቆመ ፥ እሥር ቤቱን ብርሃን
አጥለቀለቀው። መልአኩም ጴጥሮስን ጎኑን፥
ነካ ነካ አድርጎ ቀሰቀሰውና ፥ «ቶሎ ብለህ
ተነሣ!» አለው። ወዲያው እንደተነሣም ፥
ታሥሮ የነበረባቸው ሰንሰለቶች ከእጁ
ውልቅ ውልቅ ብለው ወደቁ። 8ቀጥሎም
መልአኩ ጴጥሮስን፥ «ልብስህን ልበስ፤ቀበቶ
ህን ታጠቅ ፤ ጫማህንም አድርግ» አለው።
ጴጥሮስም መልአኩ እንዳለው አደረገ። ከዚ
ያም ፥ «መደረቢያህን ከላይ ጣል አድርግና
ተከተለኝ» አለው።
9ጴጥሮስም ከታሠረበት ክፍል መልአ
ኩን ተከትሎ ወጣ። ይህ ሁሉ ሲሆን፥ጴጥ
ሮስ ሕልም የሚያይ እንጂ በውኑ አልመለሰ
ውም ነበር። 10አንደኛውንና ሁለተኛውን
የዘብ መቆሚያ በር አልፈው ፥ከእሥር ቤቱ
ከሚያስወጣው ዋና የብረት መዝጊያ ሲደ
ርሱ ፥ መዝጊያው ማንም ሳይከፍተው በገዛ
ራሱ ወለል ብሎ ተከፈተላቸው። ወጥተ
ውም አብረው ጥቂት እንደ ሄዱ ፥ መልአኩ
ከጴጥሮስ ተለየ።
11ነገሩ ካለፈ በኋላ ጴጥሮስ የሆነውን
ሁሉ መለስ ብሎ ሲያስተውለው ፥ «ከሄሮ
ድስ እጅና አይሁዶችም ሊያደርሱብኝ ካሰ
ቡት ከፉ ነገር ፥ እግዚአብሔር መልአኩን
ልኮ እንዳዳነኝ አሁን ገና ገባኝ» አለ።
12ከዚያም የሆነውን በአሳቡ ካወጣ ካወረደ
በኋላ ፥ ብዙ ክርስቲያኖች ተሰብስበው ወደ
ሚጸልዩበት ወደ ማርያም ቤት ሄደ። ይህ
ችም ማርያም ፥ ማርቆስ የተባለው የዮሐንስ
እናት ናት።
13ጴጥሮስ ከማርያም ቤት እንደ ደረሰ
የአጥሩን በር አንኳኳ። ሮዴ የ[illegible]

የቤት ሠራተኛም በር መንኳኳቱን ስለሰ
ማች ወደበሩ ተጠግታ ፥ «ማን ልበል?»
አለች። 14 በውጭ ሆኖ በር የሚያንኳኳው
ጴጥሮስ መሆኑን በድምፁ እንዳወቀች፥ ከደ
ስታዋ ብዛት የተነሣ በሩን ሳትከፍትለት
ጥላው ሮጣ ተመለሰችና፥ «ጴጥሮስ መጥቶ
ደጅ ቆሞላችኋል!» ብላ ቤት ውስጥ ለተሰ
በሰቡት ተናገረች። 15 እነርሱም የተናገረች
ውን ለማመን ስላልቻሉ ፥ «አብደሻል
እንዴ! አሁን ጴጥሮስ ከየት መጣ ልትዪ
ነው!» አሏት። እርሷ ግን ፥ «እውነቴን
ነው፤ ጴጥሮስ በእርግጥ አበር ላይ ቆሞአል»
ብላ አረጋገጠችላቸው። እነርሱም ፥ «እንግ
ዲያውስ የእርሱ መልአክ ይሆናል» አሏት።
16 ጴጥሮስም መላልሶ በሩን አንኳኳ ፥
ተጯሩጠው በሩን ሲከፍቱ እርሱ ራሱ ሆኖ
ስላገኙት በጣም ገረማቸው። 17 ጴጥሮስም
ዝም እንዲሉ በእጁ ምልክት ካሳያቸው
በኋላ ፥ ወደ ቤት ገብቶ ጌታ ከእሥር ቤት
እንዴት አድርጎ እንዳወጣው አጫወታ
ቸው። ከዚያም ፥ «ይህንን ነገር ለያዕቆብና
ለቀሩት ወንድሞች ሁሉ ንገሩአቸው» ብሎ
ወጥቶ ወደ ሌላ ሰዋራ ቦታ ሄደ።
18 ሲነጋም ፥ «ጴጥሮስ የት ጠፋ?» በማ
ለት ወታደሮቹ እንዴ ወደ ላይ፥ እንዴ ወደ
ታች ይጯጯጡ ጀመር። 19 ሄሮድስም ጴጥሮ
ስን በጥብቅ አስፈልጎ ካጣው በኋላ፥ እንዲጠ
ብቁት ታዝዘው የነበሩትን ወታደሮች መር
ምሮ በሞት እንዲቀጡ አደረገ። ብዙም ሳይ
ቆይ ሄሮድስ የይሁዳን ምድር ለቆ በቂሣርያ
መኖር ጀመረ።
20 በዚያን ጊዜ ሄሮድስ፥ የጢሮስንና የሲ
ዶናን አገር ሰዎች ተጣልቶአቸው ነበር።
እነዚህ ሰዎች እህል የሚያስመጡት ሄሮ
ድስ ከሚገዛው አገር ስለነበር ፥ በመጣላታ
ቸው ምክንያት የሚያስመጡትን እህል እን
ዳያግድባቸው ፈሩ። ስለዚህም ተሰብስበው
ወደ ቂሣርያ መጥተው የጌትሡን ባለሟል
ብላስጦስን ፥ ከንጉሡ ጋር እንዲያስታርቃ
ቸው ተማጸኑት። 21 ከንጉሡ ፊት ቀርበው
ይቅርታ እንዲጠይቁ ተፈቀደላቸውና ቀጠሮ
ተያዘላቸው። በቀጠሮውም ዕለት ሕዝቡ
ሁሉ ተሰብስበው ሳሉ፥ ሄሮድስ የክብር ልብ
ሱን ለብሶ በዙፋኑ ላይ እንደ ተቀመጠ ንግ
ግር አደረገ። 22 ንግግሩን ሲጨርስም በዚያ
ተሰብስበው የነበሩት ሰዎች ሁሉ ፥ «ይህስ
'የአምላክ' ድምፅ ነው እንጂ የሰው ድምፅ
አይደለም» እያሉ በጩኸት ድምፅ አስተ
ጋቡ።
23 ሄሮድስም ለእግዚአብሔር የሚገባ
ውን ክብር ለራሱ ስላደረገ፥ የእግዚአብሔር
መልአክ ቀሰፈው። ወዲያውም ትል በሰው
ነቱ ላይ ፈልቶበት ሞተ።
24 የእግዚአብሔር ቃል ግን በየሥፍራው
ሁሉ እየተሠራጨና እየተስፋፋ በመሄዱ
ብዙ ሰዎች በጌታ አመኑ።
25 በርናባስና ሳውልም ፥ ወደ ኢየሩሳሌም
የተላኩበትን መልእክት ከደረሱ በኋላ ፥ ማር
ቆስ የተባለውን ዮሐንስን ይዘው ወደ አንጾ
ኪያ ተመለሱ።

ምዕራፍ 13

1 በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና
መምህራን ነበሩ። እነዚህም በርናባስ ፥
'ጥቁር' የሚባለው ስምዖን ፥ የቀሬናው ሉክ
ዮስ ፥ የሄሮድስ አብሮ አደግ ጓደኛ ምና
ሔና ፥ ሳውል ነበሩ። 2 አንድ ቀን በጾምና
በጸሎት ተጠምደው ሳሉ መንፈስ ቅዱስ ፥
«በርናባስንና ሳውልን ለመረጥኳቸው ሐዋር
ያዊ ሥራ ለዩልኝ» አላቸው። 3 እነርሱም
ከጾሙና ከጸለዩ በኋላ፥ በበርናባስና በሳውል
ላይ እጃቸውን ጭነው ፥ ወደ ተጠሩበት
ሥራ እንዲሄዱ አሰናበቷቸው።
4 በርናባስና ሳውልም በመንፈስ ቅዱስ
ተመርተው ወደ ሴሌውቅያ ሄዱ። ከዚያም
በመርከብ ሆነው ወደ ቆጵሮስ አመሩ።
5 ስልማና ከተባለው ቦታም ሲደርሱ ፥ ወደ
አይሁድ ምኩራብ ገብተው ማስተማር
ጀመሩ። ማርቆስ የተባለው የሐንስም ይረዳ
ቸው ነበር።
6-7 የቆጵሮስን ደሴት መንደሮች በሙሉ
ዞረው ጳፋ ከተባለው ቦታ ሲደርሱ ፥ በርያ
ሱስ የተባለ አንድ አስማተኛ አይሁዳዊ
አገኙ። በርያሱስ፥ 'ነቢይ ነኝ' እያለ በአካባ
ቢው የሐሰት ወሬ ያስወራ ነበር። በርያ
ሱስ፥ ሰርግዮስ ጳውሎስ ለተባለው የደሴቲቱ
አስተዳዳሪ የቅርብ ወዳጅ ነበር። ሰርግዮስ
አስተዋይና ቅን ሰው ነበር። አንድ ቀን ሰር
ግዮስ ጳውሎስ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ለመ
ስማት ፈልጎ በርናባስንና ሳውልን አስጠራ
ቸው። 8 ነገር ግን በግሪክ ቋንቋ «ኤልማስ»
ተብሎ የሚጠራው ይህ አስማተኛ፥ ሰርግዮስ
ጳውሎስ በጌታ እንዲያምን ስላልፈለገ፥ የበር
ናባስንና የሳውልን ትምህርት እንዳይቀበል
ለማድረግ ይጥር ነበር።
9 በዚህም ጊዜ ጳውሎስ የተባለው
ሳውል ፥ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልቶ
ይህን አስማተኛ ሰው ትክ ብሎ ተመለከተ
ውና ፥ 10 «አንት ክፉ ተንኰለኛ የሰይጣ
ልጅ! አንተ የጽድቅ ጠላት! ቀጥተኛውን

የእግዚአብሔርን መንገድ ለምን ታጣምማ ለህ? ይህን አድራጎትህንስ ለምን አትተ
ውም? 11 አሁንም የእግዚአብሔር እጅ አር
ፎብሃል ፤ ዕውር ትሆናለህ ፤ ለጥቂት ጊዜም
የፀሐይን ብርሃን አታይም!» አለው።

ይህን እንዳለውም የኤልማስ ዓይኖች
ታወሩ። ከዚያም በዳበሳ ፥ የሚመራው ሰው
ይፈልግ ጀመር። 12 የደሴቲቱ አስተዳዳሪም
ይህን ባየ ጊዜ በጌታ አመነ ፤ በእግዚአብሔር
ቃል ኃይልም ተደነቀ።

13 ከዚህ በኋላ ጳውሎስና ጓደኞቹ ከጳፋ
በመርከብ ተሳፍረው ፥ በጵንፍልያ ወደምትገ
ኘው ወደ ጴርጌን ሄዱ። ጴርጌን ሲደርሱም
ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ ፥ ሳያሰናብቱት
ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመ
ለሰ። 14 በርናባስና ጳውሎስ ግን በጲስድያ
ወደምትገኘው ወደ አንጾኪያ ሄዱ። በሰንበ
ትም ቀን ወደ ምኩራብ ገብተው ተቀ
መጡ። 15 የሙሴና የነቢያት መጻሕፍት
እንደተለመደው ከተነበቡ በኋላ ፥ የምኩራቡ
ኃላፊዎች ጳውሎስና በርናባስን ፥ «ለሕዝቡ
መናገር የምትፈልጉት ምክር ካለ ልታሰሙ
ትችላላችሁ» አሏቸው።

16 በዚህ ጊዜ ጳውሎስ ከተቀመጠበት
ተነሥቶ እንዲህ ሲል ተናገረ፥ «እናንተ የእ
ሥራኤል ሰዎች ፥ እንዲሁም እዚህ ያላችሁ
እግዚአብሔርን የምታመልኩ አሕዛብ
ሁሉ፥ አትሰልቹኝና በመጀመሪያ ለንግግሬ
መነሻ ይሆን ዘንድ ፥ ወደ ኋላ ተመልሼ የታ
ሪክ ማስረጃ እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ።

17 «የእሥራኤል አምላክ የሆነው እግዚ
አብሔር ፥ አባቶቻችንን መረጣቸው ፤ ገና በግ
ብፅ አገር እያሉ ከፍ ከፍ አደረጋቸው ፤
በታላቅ ኃይሉም ከባርነት አገዛዝ ነፃ አው
ጥቶ ፥ 18 ለአርባ ዓመታት በበረሃ መራቸው ፤
19-20 ከዚያም በከነዓን የነበሩትን ሰባት መን
ግሥታት አጥፍቶ ምድራቸውን ርስት አድ
ርጎ ሰጣቸው። ለአራት መቶ ሃምሳ ዓመ
ትም በዚህ በተሰጣቸው ርስት ተቀመጡ ፤
እስከ ነቢዩ ሳሙኤልም ድረስ በመሳፍንት
ሲገዙ ኖሩ።

21 «በኋላ ግን ፥ በንጉሥ መገዛትን ስለ
ፈለጉ እግዚአብሔር ከብንያም ወገን የቂስን
ልጅ ሳኦልን አስነሥቶ ፥ ለአርባ ዓመታት በላ
ያቸው ላይ አነገሠው። 22 ከሳኦልም ቀጥሎ
ዳዊትን አነገሠላቸው። እግዚአብሔር ስለ
ዳዊት ፥ 'እንደ ልቤ የሆነና ትእዛዜን የሚፈ
ጽም የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ' ሲል
መስክሮለታል። 23 እግዚአብሔር በገባው
የተስፋ ቃል መሠረትም ፥ ከዳዊት ዘር የእሥ
ራኤል አዳኝ የሆነው ኢየሱስ ተወለደ።

24 «ኢየሱስ አገልግሎቱን በይፋ ጀምሮ
ለሰዎች ከመታየቱ በፊት ፥ መጥምቁ ዮሐንስ
የእሥራኤል ሕዝብ ሁሉ ከኃጢአታቸው
ተመልሰው ንስሐ እንዲገቡና እንዲጠመቁ
አስተማረ። 25 ዮሐንስ እንዲያከናውን የተመ
ደበለትን ተግባር እንደጨረሰም ፥ 'ነቢያት
ይመጣል' ብለው 'ትንቢት የተናገሩለት
መሲሕ እኔ እንዳልመስላችሁ ፤ እኔ ጎንበስ
ብዬ የጫማውን ማሠሪያ መፍታት እንኳን
የማይገባኝ ፥ እርሱ መሲሑ ከእኔ በኋላ ይመ
ጣል' አላቸው።

26 «እናንተ ወንድሞቼ የአብርሃም
ልጆች ፥ እንዲሁም እናንተ እግዚአብሔርን
የምትፈሩ አሕዛብ። ይህ ደኅንነት የመጣው
ለእከሌ ፥ ለእከሌ ሳይባል ለእኛ ለሁላችንም
ነው። 27 በኢየሩሳሌም የሚኖሩ አይሁድና
መሪዎቻቸው ኢየሱስን በመግደላቸው ፥
ከብዙ ዘመን በፊት ነቢያት ስለ እርሱ አሟ
ሟት አስቀድመው የተናገሩት ቃል ሳያው
ቁት እንዲፈጸም አድርገዋል። እርግጥ
ነው ፥ ነቢያት አስቀድመው የተናገሩትን
ቃል በየሳምንቱ በሰንበት ዕለት ፥ በየምኩ
ራቡ ሲነበብ ይሰሙታል። ግን የሰሙት
ቃል ስለ ኢየሱስ የተነገረ መሆኑን አላስተ
ዋሉም። ባለማስተዋላቸውም ይኸው ሰቀ
ሉት። 28 ለሞት የሚያደርሰው ምንም
ጥፋት ፥ ምንም በደል ሳይኖርበትም ፥ ኢየሱ
ስን ይገድለው ዘንድ ፥ ጲላጦስን አስቸገሩት ፤
29 ስለ እርሱ ነቢያት አስቀድመው እንደተ
ናገሩት ሁሉ ነገር ከተፈጸመ በኋላ ከመስ
ቀል አውርደው ቀበሩት ፤

30 «ነገር ግን እግዚአብሔር ኢየሱስን
ከሞት አስነሣው ፤ 31 ከሞት ከተነሣም
በኋላ ከገሊላ ጀምሮ እስከ ኢየሩሳሌም ላል
ተለዩት ተከታዮቹ ብዙ ቀን ተገለጠላ
ቸው ፤ እነዚህም ሰዎች ክርስቶስ ከሞት
መነሣቱን በሕዝብ ፊት በይፋ ከመመስከር
ወደ ኋላ አላሉም ፤

32-33 «ዛሬ እዚህ በመካከላችሁ የተገኘ
ነው እኔና በርናባስ ፥ እግዚአብሔር ለአባቶቻ
ችን የሰጠውን የተስፋ ቃል ፥ ክርስቶስን
ከሙታን በማስነሣት በእኛ በልጆቻቸው
ዘመን ስለፈጸመው 'የምሥራች ደስ ይበላ
ችሁ ፤ ደስ ብሎናል' እንላችኋለን ፤ በዚህም
በዳዊት መዝሙር ውስጥ ፥ 'አንተ ልጄ ነህ ፤
እኔ ዛሬ ወለድኩህ' ተብሎ የተነገረለት ትን
ቢት ተፈጽሟል ፤

34 «እግዚአብሔር ከሞት እንደሚያስ
ነሣው አካሉም በመቃብር ፈርሶና በሰ

እንደማይቀር አስቀድሞ ተነግሮለታል። ‘የተቀደሰውንና የታመነውን ለዳዊት ቃል የገባሁለትን በረከት እሰጣችኋለሁ’ ተብ ሏል። 35 እንደዚሁም በሌላ ቦታ ፥ ‘ቅዱስ ልጅህን በመቃብር ውስጥ ፈርሶና በስብሶ እንዲቀር አታደርገውም’ ተብሎለታል። 36 ይህ ቃል የተነገረው ስለ ዳዊት አልነበረም። ለዳዊት የተነገረ አለመሆኑም የሚታ ወቀው ፥ ዳዊት በፈንታው የተመደበለትን የእግዚአብሔርን ሥራ አከናውኖ ዘመኑን ከፈጸመ በኋላ ስለሞተ ነው። ከአባቶቹም ጋር ተቀብሮ አካሉ እንደ ማንኛውም ሰው ፈርሷል ፤ በስብሏልም። 37 እግዚአብሔር ከሞት ያስነሣው ይህ ኢየሱስ ግን ፥ በመቃ ብር ውስጥ በስብሶ አልቀረም።

38 «ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ ፥ አድምጡ! በኢየሱስ አማካይነት ለኃጢአታችሁ ይቅ ርታ ማግኘት እንድትችሉ ፥ ይኸው በሩ ተከ ፍቶላችኋል። 39 በእርሱ የሚያምን ፥ የሙሴ ሕግ ሊያስገኘው የማይችለውን ከኃጢአት ባርነት ነፃ መውጣትን ያገኛል። 40 ስለዚህ በነቢያት ፥ 41 ‘እናንተ በእውነት ላይ የምታ ፈዙ ፥ እዩ ፥ ተደነቁ ፥ ጥፉም ፤ ምክንያቱም ማንም እንኳ ቢነግራችሁ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ አደርጋለሁ’ ተብሎ የተነ ገረው ቃል በእናንተ እንዳይደርስ ተጠን ቀቁ።»

42 ጳውሎስና በርናባስም ይህን ብለው ከምኩራብ ሲወጡ ፥ በሚቀጥለውም ሳምንት ተመልሰው መጥተው ስለዚሁ ነገር በበለጠ እንዲያስተምሯቸው በሕዝቡ ተጠየቁ። 43 ስብሰባው ከተበተነ በኋላም ፥ ብዙ አይሁ ድና ወደ አይሁድ ሃይማኖት የገቡ አሕዛብ ተከተሉአቸው። ጳውሎስና በርናባስም የተ ከተሏቸውን ሰዎች ፥ በእግዚአብሔር ጸጋ ጸን ተው እንዲኖሩ አበረታቷቸው። 44 በሳምን ቱም የከተማው ሕዝብ ተገልብጦ በመው ጣት ፥ ጳውሎስና በርናባስ የሚያስተምሩትን ለመስማት በምኩራቡ ውስጥ ጐተበተበ።

45 አይሁድ ግን የሕዝቡን ብዛት ሲያዩ ቅንዓት አድሮባቸው ፥ ይሳደቡና ጳውሎስ የሚያስተምረውንም ትምህርት ይቃወሙ ጀመር።

46 ጳውሎስና በርናባስ ግን እንዲህ ሲሉ ያለ ፍርሃት መለሱላቸው። «የምሥራቹ ቃል አስቀድሞ ለእናንተ መነገር ስላለበት ነግረናችኋል። እናንተ ግን አንሰማም ፤ አንቀ በልም ብላችሁ ከዘላለም ሕይወት መንገድ ወደ ጥፋት ጐዳና የምትሄዱ ከሆነ ፥ ከእንግ ዲህ ወዲህ እኛ ወደ አሕዛብ ሄደን እናስተ ምራለን። 47 ምክንያቱም ጌታ ፥ ‘ለዓለም ሕዝብ ሁሉ መዳንን ታበሥር ዘንድ ለአሕ ዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ’ ብሎ አዘናልና ነው።»

48 አሕዛብም ይህን ሲሰሙ ፥ «ለካ ለእ ኛም ትንቢት ተነግሮልናል!» ብለው ደስ አላቸው። ስለ ሰሙትም የጌታ ቃል ልባዊ ምስጋናቸውን አቀረቡ። ለዘላለም ሕይወት የተዘጋጁትም ሁሉ አመኑ። 49 የእግዚአብ ሔርም ቃል በዚያ አገር እየተስፋፋ ሄደ።

50 አይሁድ ግን ፥ ወደ አይሁድ ሃይማኖት የገቡትን ሀብታም ሴቶችና የከተማውን ታላ ላቅ ሰዎች በማስተባበር ፥ በጳውሎስና በበርና ባስ ላይ ስደት አስነሥተው ከከተማ አስወ ጧቸው። 51 ሐዋርያቱም ባሳደዷቸው ሰዎች ላይ ምስክር እንዲሆን ፥ የእግራቸውን አቧራ አራግፈው ወደ ኢቆንዮን ሄዱ። 52 ደቀመዛሙርቱም ፥ በደስታና በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ።

ምዕራፍ 14

1 በኢቆንዮንም ጳውሎስና በርናባስ እንደ ልማዳቸው ወደ ምኩራብ ገብተው ፥ ኃይል የተሞላበት ስብከት ሰበኩ። ከዚህም የተነሣ ከአይሁድና ከአሕዛብ ወገን ብዙ ሰዎች በጌታ አመኑ።

2 በጌታ ማመን ያልፈለጉት አይሁዶች ግን ፥ በጳውሎስና በበርናባስ ላይ የማይገባ መጥፎ ነገር እያስወሩ ፥ በአሕዛብ ዘንድ እን ዲጠሉ የተቻላቸውን ሁሉ አደረጉ። 3 ጳው ሎስና በርናባስ ግን የጌታን ቃል ያለ ፍር ሃት እየሰበኩ ፥ በኢቆንዮን ብዙ ጊዜ ቆዩ። ጌታም የጳውሎስና የበርናባስ ትምህርት በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ፥ ተአ ምራትንና ድንቅ ሥራዎችን ለማድረግ የሚ ያስችል ኃይል ሰጣቸው። 4 የከተማው ሕዝብ ግን ከሁለት ተከፍሎ ፥ ግማሹ ክፍል አይሁድን ሲደግፍ ፥ ግማሹ ደግሞ የጌታን ቃል አምኖ በመቀበል የሐዋርያት ደጋፊ ሆነ።

5-6 ከዚህ በኋላ አሕዛብና አይሁድ ከመሪ ዎቻቸው ጋር ሆነው በድንጋይ ሊወግሯ ቸው መዶለታቸውን ሲሰሙ ፥ ጳውሎስና በር ናባስ ከኢቆንዮን ሸሽተው ልስጥራንና ደር ቤን ወደሚባሉት ፥ የሊቃኦንያ ከተማዎችና ወደ አካባቢው ሄዱ። 7 እዚያም የምሥራ ቹን ቃል አስተማሩ።

8 በልስጥራንም እግሩ ሽባ የሆነ አንድ ሰው ነበረ። ይህም ሰው ከተወለደ ጀምሮ በእግሩ ቆሞ ሄዶ አያውቅም ነበር

9-10 ጳውሎስ በሚያስተምርበት ጊዜ ጸጥ
ብሎ ያዳምጥ ነበር። ጳውሎስም ሽባውን
ሲመለከተው፥ ለመፈወስ የሚያበቃ እምነት
እንዳለው ስለተረዳ፥ «አንተ ሰው ተነሥና
በእግርህ ቁም» አለው። ሽባውም ወዲያ
ውኑ ተነሥቶ ቀጥ ብሎ በእግሩ ቆመ።
ወዲያውም እንደ ልቡም መራመድ ቻለ።
11 በዚያ የነበሩ ሰዎችም ጳውሎስ ያደረ
ገውን ተአምር ባዩ ጊዜ፥ ነገሩ ደንቋቸው፥
«ሄራስ አማልክት በሰው ተመስለው ወደ
እኛ መጡ!» እያሉ በቋንቋቸው ጮኹ።
12 በጣያቶቻቸውም ስም በርናባስን «ድያ»
አሉት። ዋናው ተናጋሪ ጳውሎስ ስለነበር፥
እርሱን ደግሞ «ሄርሜን» አሉት። 13 ከከተ
ማው ወጣ ብሎ የተሠራው የድያ ቤተ
መቅደስ ካህንም ኮርማዎችና የአበባ ጉን
ጉን አምጥቶ፥ ከተማው በር ላይ በሕዝቡ
ስም ለጳውሎስና ለበርናባስ መሥዋዕት ሊያ
ቀርብላቸው ተዘጋጀ።
14 ጳውሎስና በርናባስ ግን በሁኔታው
በጣም በማዘን፥ ልብሳቸውን ቀደው እየሮጡ
ከሕዝቡ ጋር ተደባለቁ። ቃላቸውንም ከፍ
አድርገው፥ 15 «እናንተ ሰዎች፥ ምነው እን
ዲህ ታደርጋላችሁ! እኛ እኮ እንደ እናን
ተው ሰዎች እንጂ፥ አማልክት አይደለንም።
ወደዚህ የመጣነውም በከንቱ የምታመልኳ
ቸውን እነዚህን ሰው ሰራሽ አማልክት ትታ
ችሁ ሰማይና ምድርን፥ ባሕርንና በውስጣቸ
ውም ያሉትን ፍጥረታት የፈጠረውን
ሕያው አምላክ እግዚአብሔርን ብቻ፥ እን
ድታመልኩ ልናስተምራችሁ ነው። 16 ባለ
ፉት ዘመናት እግዚአብሔር፥ ሰዎች ሁሉ
ይበጀናል ብለው የመረጡትን መንገድ እን
ዲከተሉ ትቷቸው ነበር። 17 ይህንን ቢያደር
ግም እንኳን፥ አምላክነቱን የሚያስመሰክር
መልካም ሥራ ማድረጉን አላቋረጠም።
ዝናብ ከሰማይ ያዘንብላችኋል፤ እህል የምታ
መርቱበትንና የምትበሉበትን ጊዜ ለይቶ
ሰጥቶአችኋል። በዚህም ሁሉ ነገር ልባችሁ
በደስታ እንዲሞላ አድርጓል።»
18 ጳውሎስና በርናባስም፥ አማልክት አለ
መሆናቸውን አበክረው ቢያስተምሩአቸ
ውም፥ ሰዎቹ መሥዋዕት ሊያቀርቡላቸው
ቆርጠው በመነሣታቸው፥ ይህንን እንዳያደ
ርጉ ያስጣሏቸው ከብዙ ድካምና ትግል
በኋላ ነበር።
19 ከዚህ በኋላ አንዳንድ አይሁድ ከአንጾ
ኪያና ከኢቆንዮን መጥተው፥ የከተማውን
ሕዝብ አነሣስተው ጳውሎስን በድንጋይ አስ
ወገሩት። የሞተ ስለመሰላቸውም መሬት
ለመሬት ጎትተው ከከተማ ውጭ አውጥ
ተው ጣሉት። 20 ደቀመዛሙርቱ ግን ጳው
ሎስን ዙርያ ከበው ትንፋሹን ያዳምጡ
ነበር። ጥቂት እንደ ቆየም ደህና ሆኖ ተነ
ሥቶ ወደ ከተማ ገባ። በማግስቱም ከበርና
ባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄዱ። 21 በዚያም አስ
ተምረው ብዙ ሰዎች በጌታ እንዲያምኑ
አደረጉ። ከዚህ በኋላ ወደ ልስጥራን ወደ
ኢቆንዮንና ወደ አንጾኪያ ተመለሱ። 22 በእ
ነዚህም ቦታዎች ሁሉ ክርስቲያኖች በእምነ
ታቸው ጸንተው እንዲኖሩ፥ «ወደ እግዚአ
ብሔር መንግሥት የምንገባው በብዙ
መከራ ከተፈተንን በኋላ ነው» እያሉ ያበረ
ታቷቸው ነበር። 23 በየቤተ ክርስቲያኑም
ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ፥ የሚታ
መኑበት ጌታ እንዲጠብቃቸው በጾምና በጸ
ሎት ለእግዚአብሔር አደራ ሰጧቸው።
24 በኋላ በጲስድያ በኩል አድርገው
ወደ ጵንፍልያ መጡ። 25 በጴርጌንም የእግ
ዚአብሔርን ቃል አስተምረው ወደ አጣልያ
አመሩ።
26 በመጨረሻም መነሻቸው ወደነበረ
ችው ወደ አንጾኪያ በመርከብ ተመልሰው
ሄዱ። አንጾኪያ ጳውሎስና በርናባስ ለፈጸ
ሙት ሥራ ሁሉ፥ ለእግዚአብሔር ጸጋ
አደራ የተሰጡባት ሥፍራ ነበረች።
27 ወደ አንጾኪያ እንደ ደረሱ ምዕመና
ንን ሁሉ ሰብስበው፥ እግዚአብሔር በእነርሱ
አማካይነት ያደረገውን ነገር አሕዛብም
በጌታ እንዴት እንዳመኑ፥ ዘርዝረው ነገሩአ
ቸው። 28 በአንጾኪያም ከምዕመናን ጋር
ብዙ ጊዜ ቆዩ።

ምዕራፍ 15

1 ጥቂት ሰዎች ከይሁዳ ወደ አንጾኪያ
መጥተው፥ «በሙሴ ሕግ መሠረት የግዝረ
ትን ሥርዓት ካልፈጸማችሁ ልትድኑ አትች
ሉም» እያሉ ክርስቲያኖችን ያውኩዋቸው
ጀመር። 2 ጳውሎስና በርናባስም እንደዚህ
እያሉ የሚያስተምሩትን ሰዎች አጥብቀው
ተከራከሩአቸው። በኋላም ጳውሎስና በርና
ባስ በአንጾኪያ ካሉት ክርስቲያኖች ሰው
ጨምረው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄዱና፥
ጉዳዩን ለሐዋርያትና ለቤተ ክርስቲያን
ሽማግሌዎች እንዲያቀርቡ ተወሰነ። 3 ከዚ
ያም ጳውሎስና በርናባስ ወደ ኢየሩሳሌም
ጉዞ ጀመሩ። እግረ መንገዳቸውንም በፊን
ቄና በሰማርያ በኩል ሲያልፉ እዚያ ለሚገ
ኙት ክርስቲያኖች፥ አሕዛብ በጌታ አምነው
እንደ ዳኑ ተናገሩ። የሰሙትም

ክርስቲያኖችን አስደሰታቸው።
4 ጳውሎስና በርናባስ ኢየሩሳሌም እንደ
ደረሱ፥ ሐዋርያትና የቤተ ክርስቲያን ሽማግ
ሌዎች፥ እንዲሁም ምዕመናን ጭምር ተቀበ
ሉአቸው። እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ሆኖ
ያደረገውንም ነገር ሁሉ ኢየሩሳሌም ላሉት
ክርስቲያኖች ነገሯቸው። 5 ከፈሪሳውያን
ወገን የሆኑ አንዳንድ ክርስቲያኖች ተነሥ
ተው፥ «አሕዛብ በሙሴ ሕግ መሠረት መገ
ረዝና ሌሎችንም ሥርዓቶች መጠበቅ እንዳ
ለባቸው ሊነገራቸው ይገባል» አሉ። 6 ሐዋ
ርያትና የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችም
ስለዚሁ ጉዳይ ተነጋግረው ለመወሰን ስብ
ሰባ አደረጉ።
7 በነገሩ ብዙ ከተወያዩና ከተከራከሩበት
በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ የሚከተለውን ተና
ገረ።
«ወንድሞች ሆይ፥ አሕዛብ በእኔ አማካይ
ነት የጌታን ቃል እንዲሰሙና እንዲያምኑ
እግዚአብሔር እኔን በመጀመሪያ እንደመረ
ጠኝ ታውቃላችሁ። 8 የሰዎችን ልብ መር
ምር የሚያውቅ እግዚአብሔር፥ ለእኛ የሰጠ
ንን መንፈስ ቅዱስ ለአሕዛብም በመስጠት፥
እነርሱንም የተቀበላቸው መሆኑን መስክር
ላቸዋል። 9 ልባቸውንም እንደ እኛ በእም
ነት ስላነጻ በእነርሱና በእኛ መካከል
ምንም ልዩነት አላደረገም። 10 ታዲያ አባቶ
ቻችንም ሆኑ እኛ ልንሸከመው ያልቻልነ
ውን ቀንበር አሕዛብ ጫንቃ ላይ መጫን
እግዚአብሔርን መፈታተን አይሆንም?
11 ነገር ግን፥ እኛም ሆንን አሕዛብ የምንድ
ነው፥ ከክርስቶስ በሚገኘው ጸጋ ብቻ
ነው።»
12 ጴጥሮስ ተናግሮ እንዳበቃ በዚያ የተሰ
በሰበው ሰው ሁሉ ጸጥ አለ። በርናባስና
ጳውሎስም፥ እግዚአብሔር በእነርሱ አማካይ
ነት በአሕዛብ መካከል ያደረጋቸውን ተአም
ራትና ብዙ ድንቅ ሥራዎች አንሥተው
ተናገሩ።
13 እነርሱም ንግግራቸውን ሲጨርሱ ያዕ
ቆብ በተራው ተነሥቶ የሚከተለውን ተና
ገረ። «ወንድሞቼ ሆይ፥ 14 እግዚአብሔር
ስሙን ለማስከበር ለራሱ የሚሆኑትን ሰዎች
ከአሕዛብ መካከል እንዴት እንደ መረጠ
ስምዖን ቀደም አድርጎ ነግሮናል። 15 ይህ
አባባሉም ከነቢያት ቃል ጋር የሠመረ
ነው። እስቲ ነቢዩ የሚናገረውን ቃል አድ
ምጡ፥
16 «ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
'ከዚህ በኋላ እመለሳለሁ፤ የፈረሰውንም የዳ
ዊትን ቤት እሠራለሁ። ፍርስራሹንም
ጠግኜ እንደገና አቆመዋለሁ። 17 ይህንንም
የማደርገው ከቤተ እሥራኤል ውጪ ያሉ
ሰዎችና በስሜ የተጠሩ አሕዛብ ሁሉ እግዚ
አብሔርን እንዲፈልጉት ነው። 18 ከመጀመ
ሪያው ጀምሮ በጎ ፈቃዱን ያስታወቀው
እግዚአብሔር ራሱ ይህንን ተናገረ።'
19 «ነገሩ እንዲህ ከሆነ፥ ወደ እግዚአብ
ሔር የሚመለሱትን አሕዛብ ለአይሁድ ሃይ
ማኖት ሥርዓት መታዘዝ አለባቸው በማለት
ሸክም መጫን የለብንም። 20 ሆኖም በእኛ
በኩል ለጣዖት የተሠዋ እንስሳ ሥጋ እንዳይ
በሉ፥ ከዝሙት እንዲርቁ፥ ታንቆ የሞተ እን
ስሳ ሥጋ፥ እንዲሁም የእንስሳ ደም እንዳይ
በሉ እንጻፍላቸው። 21 እነዚህን ነገሮች
የሚከለክለው የሙሴ ሕግ እንደሆነ ከጥንት
ጀምሮ በየሰንበቱ በምኩራቦች ሁሉ ሲነበ
ብና ሲነገር ኖሮአል።»
22 ከዚህ በኋላ ሐዋርያት፥ የቤተክርስቲ
ያን ሽማግሌዎችና ምዕመናን በሙሉ፥ ከጳ
ውሎስና ከበርናባስ ጋር ተጨማሪ መልእክ
ተኞች ወደ አንጾኪያ ለመላክ ባንድ ድምፅ
ተሰማሙ። ስለዚህም ከወንድሞች መካከል
የተመሰከረላቸውን በርስያን የተባለውን
ይሁዳንና ሲላስን መረጡ። 23 የመልእክቱም
ቃል የሚከተለው ነበር፥
«በኢየሩሳሌም ከምንገኝ ሐዋርያት፥
የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችና ምዕመናን፥
በአንጾኪያ፥ በሶርያና በኪልቂያ ለምትገኙ
ከአሕዛብ ወገን ለሆናችሁ ወንድሞቻችን፥
ሰላምታችን ይድረሳችሁ።
24 «ከመካከላችን አንዳንድ ሰዎች ወደ
እናንተ መጥተው፥ 'ካልተገረዛችሁና የሙ
ሴን ሕግና ሥርዓት ካልጠበቃችሁ በቀር
አትድኑም' በማለት እንዳወኩአችሁ ሰምተ
ናል። እነዚህ ሰዎች ይህን እንዲነግሩዋችሁ
ከእኛ የተቀበሉት ትእዛዝ አልነበረም።
25 ጉዳዩ በጣም አሳሳቢ ሆኖ ስላገኘነው፥
ሁላችንም በአንድነት ተሰብስበን ከተነጋገር
ንበት በኋላ፥ ይህን ወስነናል። ውሳኔውንም
እንዲያስረዷችሁ ይሁዳንና ሲላስን፥ ከውድ
ወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር
ወደ እናንተ ልከናቸዋል። 26 በርናባስና
ጳውሎስ ለሕይወታቸው ሳይሳሱ ጌታ ኢየ
ሱስ ክርስቶስን ለማገልገል ቆርጠው የተ
ነሡ ወንድሞቻችን ናቸው። ይሁዳና ሲላ
ስም፥ ስለጠየቃችሁት ጉዳይ የተስማማንበት
ንና በጽሑፍ የላክንላችሁን ውሳኔ በቃል
ያስረዷችኋል።
27-29 «ከማከተሉት ነገሮች እንቆጠብ

ከማሳሰብ በስተቀር፥ሌላ ሽክም አንጭንባች
ሁም። ይህም የእኛ ብቻ ሳይሆን የመንፈስ
ቅዱስም ፈቃድ ነው። ለጣዖት የተሠዋ እን
ስሳ ሥጋ፥ታንቆ የሞተ እንስሳ ሥጋ፥እንዲ
ሁም የእንስሳ ደም አትብሉ ፤ ከዝሙት
ራቁ። እነዚህን ነገሮች ከማድረግ ከተጠበቃ
ችሁ ይኸው በቂ ነው። በሱ ደህና ሁኑ።»
30 እራቱም መልእክተኞች ሳይውሱ ሳይ
ድሩ ወደ እንጾኪያ ሄዱ። እንደ ደረሱም
ክርስቲያኖችን ሁሉ ሰብስበው ፥ይዘው የመ
ጡትን ደብዳቤ አስረከቡዋቸው። 31 ክርስቲ
ያኖች የደብዳቤውን ቃል ስምተው በውሳ
ኔው በጣም ተደሰቱ።
32 ይሁዳና ሲላስም ትንቢት የመናገር
ስጦታ የተሰጣቸው ስለነበሩ ፥ የምዕመናንን
እምነት የሚያጠነክር ብዙ የማጽናኛ ቃል
ነገሩአቸው፤
33 ይሁዳና ሲላስ ለብዙ ቀናት በእንጾ
ኪያ ሰነበቱ። ከዚያም ፥ይሁዳ ወንድሞችን
ተሰናብቶ ወደ ኢየሩሳሌም ሲመለስ ፥ሲላስ
ግን በዚያው ለመቅረት ወሰነ። 34-35 ጳውሎ
ስና በርናባስ ደግሞ ፥የእግዚአብሔርን ቃል
የሚሰብኩትንና የሚያስተምሩትን የጌታ
አገልጋዮች ለመርዳት ፥ በዚያው በእንጾኪያ
ቆዩ።
36 ከብዙ ቀኖች በኋላም ፥ጳውሎስ በርና
ባስን ፥ «ከዚህ በፊት የጌታን ቃል ወደ አስ
ተማርንባቸው ከተሞች ሄደን ፥የክርስቲያኖ
ችን ሁኔታ እንይ» አለው። 37 በዚህ ጊዜ
ግን አንድ አስቸጋሪ ነገር ተፈጠረ። በርና
ባስ ማርቆስ አብሮአቸው እንዲሄድ ፍላ
ጐት ነበረው። 38 ጳውሎስ ግን ይህን አልተ
ቀበለም። ምክንያቱም ማርቆስ ከዚህ በፊት
ጳውሎስንና በርናባስን በጵንፍልያ ትቶአ
ቸው ስለሄደ ፥ ቅሬታ ነበረውና ነው።
39 ጳውሎስና በርናባስም በዚህ ጉዳይ ሊግ
ባቡ ባለመቻላቸው ፥በርናባስ ከጳውሎስ ተለ
ይቶ ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ
ሄደ። 40-41 ጳውሎስም ሲላስን ይዞ ለመሄድ
ወሰነ። በእንጾኪያ ያሉት ምዕመናንም ፥
ሥራቸውን እንዲባርክላቸው ከጸለዩላቸውና
ለእግዚአብሔር አደራ ከሰጡአቸው በኋላ ፥
ጳውሎስና ሲላስ በሶርያና በኪልቅያ የሚገ
ኙትን አብያተ ክርስቲያን ለማበረታታት
ጉዞአቸውን ቀጠሉ።

ምዕራፍ 16

1 ጳውሎስና ሲላስ መጀመሪያ ወደ ደር
ቤን ቀጥሎ ወደ ልስጥራን ሄዱ። በልስጥራ
ንም ጢሞቴዎስን አገኙ። የጢሞቴዎስ
እናት በትውልድ አይሁዳዊት ስትሆን ፥በእ
ምነትዋ ክርስቲያን ነበረች። አባቱ ግን የግ
ሪክ ተወላጅ ነበር። 2 ጢሞቴዎስ በልስጥራ
ንና በኢቆንዮን ባሉት ምዕመናን ዘንድ የተ
ወደደ ነበረ። 3 ስለዚህም ጳውሎስ ጢሞቴ
ዎስን ይዞ ለመሄድ ፈለገ። ነገር ግን ፥በዚያ
የሚኖሩ አይሁድ የጢሞቴዎስ አባት ከአሕ
ዛብ ወገን መሆኑን ስለሚያውቁ ፥ጢሞቴዎ
ስን ይዞት ከመሄዱ በፊት የግዝረትን ሥር
ዓት እንዲፈጽም አደረገው። 4 ከዚህ በኋላ
ጳውሎስና የሥራ ጓደኞቹ በየቤተ ክርስቲ
ያኑ እየተገኙ ፥ በኢየሩሳሌም ስብሰባ ስለ
አሕዛብ በሐዋርያት የተወሰነውን ለምዕመ
ናን በማስረዳት ፥ውሳኔው በተግባር ላይ እን
ዲውል አጥብቀው ያሳስቡ ነበር። 5 ከዚህም
የተነሣ ቤተ ክርስቲያን በእምነት እየጠነከ
ረች ፥የክርስቲያኖች ቁጥር ዕለት በዕለት እየ
ጨመረ ይሄድ ነበር።
6 ጳውሎስና የሥራ ጓደኞቹ በእስያ የጌ
ታን ቃል እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ
ከለከላቸው ፥በፍርግያና በገላትያ በኩል አድ
ርገው ሽቅብ አለፉ። 7 ከሚሲያ ድንበር
ሲደርሱም በስተሰሜን በኩል አድርገው
ወደ ቢታንያ ለመሄድ አስበው ነበር። የጌታ
መንፈስ ግን ወደዚያ እንዲሄዱ አልፈቀደላ
ቸውም። 8 ስለዚህ በሚሲያ በኩል አድር
ገው ወደ ጢሮአዳ አለፉ።
9 ጢሮአዳም ሳሉ አንድ ሌሊት ጳውሎስ
ራእይ አየ። በራእዩም አንድ የመቄዶንያ
ሰው ፥ «እዚህ ናና እርዳን» ሲለው ሰማ።
10 ጳውሎስ ይህን ራእይ ካየ በኋላ ፥ ወደ
መቄዶንያ ሄደን ቃሉን እንድናስተምር
የጌታ ፈቃድ መሆኑን ሁላችንም ተረዳን።
11 ከጢሮአዳ በመርከብ ተሳፍረን በቀ
ጥታ ወደ ሳሞትራቄ ሄድን። በማግስቱም
በመርከብ ወደ ናጵሌ ተጓዝን። 12 ከናጵሌ
ተነሥተንም ከመቄዶንያ ከተሞች አንዷና
ትልቋ ወደ ሆነችው ወደ ፊልጵስዩስ ደረ
ስን። በዚያን ዘመን ፊልጵስዩስ የሮማውያን
ቅኝ ግዛት ነበረች። በዚችም ከተማ ብዙ
ቀናት ቆየን።
13 በሰንበት ቀን የጸሎት ቦታ ወደሆነ ፥
ከከተማ ወጣ ብሎ ወደሚገኝ ወደ አንድ
የወንዝ ዳር ሄድን። በዚያም ለተገኙት
ሴቶች የእግዚአብሔርን ቃል ሰበክንላቸው።
14 ከሴቶቹም መካከል ፥እግዚአብሔርን በቅን
ልብ የምታመልክ ልድያ የተባለች ከትያቲ
ሮን የመጣች አንዲት የሐር ጨርቅ ነጋዴ
ነበረች። ጌታም ልቧን ስለከፈተላት ፥ጳው
ሎስ በሚያስተምርበት ጊዜ የሚናገረውን

ሁሉ በጥሞና አዳምጣ ለመቀበል በቃች።
15 ልድያ ከነቤተ ሰዉ ከተጠመቀች በኋላ፥
«ክርስቲያን መሆኔን በእርግጥ ከተረዳችሁ
ልኝ ቤቴን እንደ ቤታችሁ ልትቆጥሩት ይገ
ባኝኋል» ብላ ወደ ቤቷ እንድንገባላት ለመ
ነችን።
16 አንድ ቀን ወንዙ አጠገብ ወደሚገ
ኘው የጸሎት ቦታ ስንሄድ፥ ርኩስ መንፈስ
የነበረባት አንዲት የቤት አገልጋይ በመን
ገድ ላይ አገኘችን። ይህች ቤት ጠንቋይ ስለ
ነበረች፥ እየጠነቆለች ለአሳዳሪዎቿ ብዙ ገን
ዘብ ታስገባላቸው ነበር። 17 ቤትዮዋም ከኋ
ላችን እየተከተለች፥ «እነዚህ ሰዎች በእው
ነት የኃያሉ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ስለ
ሆኑ፥ ኃጢአታችሁ የሚሰረይበትን መንገድ
ይነግሯችኋል» እያለች ድምፅዋን ከፍ አድ
ርጋ ለአላፊ አግዳሚው ትናገር ነበር።
18 በዚያ መንገድ ባለፍን ቁጥር ይህንኑ
ቃል እየደገመች እየደጋገመች ትናገር ስለነ
በር፥ አንድ ቀን ጳውሎስ ቢቸግረው ቆም
ብሎ፥ «አንተ ርኩስ መንፈስ ይችን ልጅ
ለቀህ እንድትወጣ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ
ስም አዝሃለሁ» ብሎ ገሠጸው። ርኩስ መን
ፈሱም ወዲያውኑ ልጅቱን ለቋት ወጣ።
19-21 አሳዳሪዎቿም በእርሷ ምክንያት
ገንዘብ ለማካበት የነበራቸው ዕድል መጨና
ገፉን ሲመለከቱ፥ ጳውሎስና ሲላስን ይዘው
እየጎተቱ ወደ አደባባይ አውጥተው፥ ከዳ
ኞች ፊት ካቀረቧቸው በኋላ፥ «እነዚህ
ሰዎች አይሁዳውያን ናቸው። በከተማችንም
ውስጥ ሁከት እንዲነሣ ሲያደርጉ አግኝተና
ቸዋል። በተጨማሪም ሕዝቡ በሮም ሕግ
የተከለከለውን ነገር እንዲያደርግ ያስተም
ራሉ» ሲሉ ወነጀሉዋቸው።
22 ሕዝቡም ጳውሎስንና ሲላስን ተቃ
ውሞ ተነሣ። ዳኞቹም ጳውሎስና ሲላስ
ራቁታቸውን በሽመል እንዲደበደቡ አዘዙ።
23 ከተደበደቡም በኋላ እሥር ቤት አስገብ
ተው፥ በጥብቅ እንዲጠበቁ አደረጉ። 24 የእ
ሥር ቤቱ ዘበኛም ጳውሎስና ሲላስን ወደ
ውስጠኛው ክፍል አስገብቶ፥ እጆቻቸውንና
እግሮቻቸውን በግንድና በግንድ መካከል
ጠርንቆ አሠራቸው።
25 በእኩለ ሌሊትም ጳውሎስና ሲላስ
ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እግዚአብሔርን
በጸሎትና በዝማሬ ያመሰግኑት ነበር።
ሌሎች እሥረኞችም ያደምጡአቸው ነበር።
26 በድንገትም የእሥር ቤቱ መሠረት እስኪ
ናጋ ድረስ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ።
የእሥር ቤቱ በሮች ተከፈቱ፤ እሥረኞች የታ
ሠሩባቸውም ሰንሰለቶች እየወለቁ ወደቁ።
27 የእሥር ቤቱ ዘበኛም ከእንቅልፉ ሲነቃ፥
የእሥር ቤቱ በሮች ተከፍተው ስላየ፥ እሥረ
ኞቹ ያመለጡ መስሎት ራሱን ለመግደል
ሰይፉን መዘዘ።
28 ጳውሎስም፥ «እረ እባክህ በራስህ ላይ
ክፉ ነገር እንዳታደርስ! ሁላችንም ከዚህ
አልተነቃነቅንም» ሲል ጮኸበት።
29 ዘበኛውም መብራት አስበርቶ ወደ
ውስጥ ገባና በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ፥ በጳ
ውሎስና በሲላስ እግር ላይ በግንባሩ
ተደፋ። 30 ከታሠሩበትም ክፍል አወጣቸ
ውና፥ «ጌቶቼ፥ እንድድን ምን ማድረግ ይገ
ባኛል?» ሲል ጠየቃቸው።
31 እነርሱም፥ «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ
አመን፤ አንተም ቤተ ሰብህም ሁሉ ትድናላ
ችሁ» አሉት።
32 ከዚህ በኋላ ለእርሱና ለቤተ ሰቡ
በሙሉ የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩላቸው።
33 የእሥር ቤቱ ዘበኛም የጳውሎስንና የሲላ
ስን ቁስል አጠበላቸው፥ ወዲያውም ከቤተ
ሰቡ ጋር ተጠመቀ። 34 ወደ ቤቱም ወስዶ
ምግብ አቀረበላቸው። በእግዚአብሔር በማ
መናቸውም እርሱና ቤተ ሰቡ በሙሉ
በጣም ደስ አላቸው። 35 በማግስቱም ዳኞቹ
መልእክተኞች ወደ እሥር ቤቱ ዘበኛ
ልከው፥ «እነዚያን ሰዎች ልቀቃቸው»
አሉት። 36 የእሥር ቤቱ ዘበኛም ጳውሎ
ስን፥ «ዳኞቹ አንተና ሲላስ በነፃ እንድትለ
ቀቁ አዘዋልና በሰላም ሂዱ» አለው።
37 ጳውሎስ ግን ለመልእክተኞቹ፥ «ነገሩ
መቼ እንዲህ ይሆንና? እኛ የሮም ዜጎች
ስንሆን፥ ያለ ምንም ጥፋት በአደባባይ ደብ
ድበውና አንገላተው አሥረውናል። ታዲያ
በአደባባይ ገርፈው አንገላተውና አሥረው
አሳድረው፥ እንደገና አሁን በድብቅ 'ተለቃ
ችኋልና ሂዱ!' ቢሉን፥ እኛ መች እሺ የም
ንል ሰዎች ነን? ራሳቸው መጥተው ካልፈ
ቱን በስተቀር አንሄድም!» አለ።
38 ዳኞቹም ጳውሎስና ሲላስ የሮም
ዜጎች መሆናቸውን ከላኳቸው መልእክተ
ኞች ሲሰሙ፥ ክፉ ነገር ይደርስብናል
ብለው ፈሩ። 39 ከዚያም ወደ እሥር ቤቱ
ሄደው ጳውሎስና ሲላስን ይቅርታ ከጠየቋ
ቸው በኋላ፥ ከተማውን ለቀው እንዲሄዱላ
ቸው ለመኑአቸው። 40 ጳውሎስና ሲላስ ከእ
ሥር ቤቱ እንደወጡ በቀጥታ ወደ ልድያ
ቤት አመሩ። እዚያም ከክርስቲያን ወንድ
ሞች ጋር ተገናኝተው ካጽናኗቸው በኋላ
ከተማይቱን ለቀው ወጡ።

ምዕራፍ 17

1 ጳውሎስና ሲላስ በአንፊጵልና በአጵሎ
ንያ ከተሞች በኩል አልፈው ወደ ተሰሎ
ንቄ ደረሱ። በተሰሎንቄም አንድ የአይሁድ
ምኩራብ ነበር። 2 ጳውሎስም እንደ ልማዱ
ወደ ምኩራቡ ገብቶ፥ሦስት ሰንበት በማከታ
ተል በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የተነገሩ
ትን ትንቢቶች በመተንተን፥ ስለ 3 ክርስቶስ
መከራ መቀበልና ከሞት መነሣት ካስተማረ
በኋላ፥ክርስቶስ ትንቢት የተነገረለት መሲሕ
መሆኑን አረጋገጠላቸው። 4 የጳውሎስን
ትምህርት ከሰሙት አይሁድ አንዳንዶቹ
በጌታ አመኑ። እንዲሁም ወደ አይሁድ ሃይ
ማኖት ገብተው ከነበሩት አሕዛብ መካከል፥
ብዙ ግሪኮችና የታወቁ ወይዛዝርትም በጌታ
ኢየሱስ አመኑ።
5 በጳውሎስና በሲላስ ትምህርት ቅናት
ያደረባቸው አይሁድ፥ ያካባቢውን ቦዘኔ አሰ
ባስበውና አስተባብረው በከተማይቱ ውስጥ
ግርግር እንዲፈጠር አደረጉ። ጸጥታው ሲደ
ፈርስ ጳውሎስንና ሲላስን ይዘው ሕዝብ
ፊት ለማቅረብ እንዲመቻቸው የኢያሶንን
ቤት ከበቡ።
6 እንዳሰቡት ጳውሎስንና ሲላስን አላገኟ
ቸውም። ሆኖም ኢያሶንንና በዚያ ያገኟቸ
ውን ምዕመናን እየጎተቱ አውጥተው ከባለ
ሥልጣኖች ፊት አቀረቡአቸው። ወንጀላቸ
ውንም እያስረዱ፥ «ጳውሎስና ሲላስ የተ
ባሉ ዓለምን የበጠበጡ ሰዎች ወደ ከተማ
ችን ገብተዋል። 7 እነሱንም ኢያሶን በቤቱ
ተቀብሎ አስተናግዷቸዋል። እነዚህ ሰዎች
ንጉሣችን ኢየሱስ ነው እንጂ፥ እኛ ቄሣር
የሚባል ንጉሥ እናውቅም፥ እያሉ በሕግ
ጸንቶ የቆመውን መንግሥት ለማናጋት የተነ
ሣሱ አመፀኞች ናቸው» አሉ።
8-9 ሕዝቡና የከተማይቱ ባለ ሥልጣኖች
ይህን ሲሰሙ ነገሩን እንደዋዛ ሊመለከቱት
አልቻሉም። ስለዚህም ኢያሶንንና የቀሩትን
ዋስ አስጠርተው ለቀቋቸው።
10 በተሰሎንቄ ያሉት ክርስቲያኖችም፥
ጳውሎስንና ሲላስን ከተማይቱን በቶሎ
ለቀው በሌሊት ወደ ቤርያ እንዲሄዱ ሸኟ
ቸው። ቤርያ እንደ ደረሱም እንደ ተለመ
ደው ወደ ምኩራብ ገቡ። 11 የቤርያ ነዋሪ
ዎች ከተሰሎንቄ ሰዎች ይልቅ አርቀው አሳ
ቢዎች ስለነበሩ፥የጳውሎስን ትምህርት በጥ
ሞና ያደምጡ ነበር። ጳውሎስ የሚያስተም
ረው ትምህርት እውነት መሆኑን ለማረጋገ
ጥም፥ በየቀኑ ቅዱሳት መጻሕፍትን እያገላ
በጡ ይመረምሩ ነበር። 12 ከዚህም የተነሣ
ከመካከላቸው ብዙ አይሁዶች፥ እንዲሁም
ብዙ የታወቁ የግሪክ ሴቶችና አያሌ የግሪክ
ወንዶችም በጌታ አመኑ።
13 ነገር ግን በተሰሎንቄ ያሉት አይ
ሁድ፥ ጳውሎስ ቤርያ ገብቶ የሚያስተምር
መሆኑን ሲሰሙ፥ እዚያው ድረስ ሄደው
አሁንም ሕዝቡን አሳድመው ሁከት አስነ
ሡባቸው። 14 በዚህ ጊዜ ምዕመናን፥ ጳው
ሎስ ወዲያውኑ ተነሥቶ ወደ ባሕሩ
ዳርቻ እንዲሄድ አደረጉ። ሲላስና ጢሞ
ቴዎስ ግን እዚያው ቤርያ ቀሩ።
15-16 ጳውሎስን የሸኙት ምዕመናንም
አቴና አድርሰውት ወደ ቤርያ ተመለሱ።
ጳውሎስ፥ሲላስና ጢሞቴዎስ በቶሎ እንዲ
መጡለት መልእክት ልኮባቸው፥ እስከዚ
ያው በአቴና ቆየ። ከተማይቱንም እየተዘ
ዋወረ ሲጐበኝ፥ በብዙ ጣዖታት ተሞልታ
በማየቱ እጅግ አድርጎ አዘነ። 17 ስለዚህ
ወደ ምኩራብ እየገባ ከአይሁድና ወደ አይ
ሁድ ሃይማኖት ከተመለሱ ግሪኮች ጋር ተወ
ያየ። እንዲሁም ዕለት በዕለት በያደባባዩ
እየተገኘ፥ ላገኘው ሁሉ የጣዖታቱን ከንቱ
ነት ያስረዳ ነበር።
18 የኤፊቆሮስና የኢስጦኢኮ ወገን ከሆኑ
ፈላስፎችም ጋር አጥብቆ ይከራከር ነበር።
ከእነርሱም አንዳንዶቹ ጳውሎስ ስለ ኢየሱ
ስና ስለትንሣኤው የሚናገረውን ሲሰሙ፥
«ይህ ለፍላፊ ምን ማለቱ ነው? የማንን የባ
ዕድ ሃይማኖት ነው ተቀብሎ የሚለን?»
እያሉ ይሳሳቁበት ነበር።
19-20 ከዚያም አርዮስፋጎስ ከተባለው
ሥፍራ ወዳለው የውይይት መድረክ ጋብ
ዘው፥ «ከዚህ በፊት የማናውቃቸውን አንዳ
ንድ ነገሮች ስትናገር ሰምተንሃል። ስለዚህ
የምታስተምረው ይህ አዲስ ሃይማኖት ምን
እንደሆነ በበለጠ ለማወቅ ስለምንፈልግ፥
እስቲ አብራርተህ አስረዳን?» አሉት።
21 ይህን ያሉትም የአቴና ነዋሪዎችና በአ
ቴና ያሉ የውጭ አገር ዜጎች፥ጊዜያቸውን
የሚያሳልፉት አዳዲስ አሳቦች በማቅረብና
በመከራከር ስለሆነ ነበር።
22 ጳውሎስም በአርዮስፋጎስ የውይይት
መድረክ ላይ ወጥቶ የሚከተለውን ንግግር
አደረገ፥ «እናንተ የአቴና ሰዎች፥ሃይማኖተ
ኞች መሆናችሁን በብዙ መንገድ ለመረዳት
ችያለሁ። 23 ይህንንም ለማለት የበቃሁት
ከተማችሁን ለማየት ስዘዋወር፥ በየቦታው
ብዙ መሠዊያዎችን ስለተመለከትኩ ነው።
ከነዚህም መሠዊያዎች በአንዱ ላይ «ለ

ይታወቅ አምላክ' የሚል ተጽፎበት አይቻ ለሁ። እንግዲህ አሁን የምነግራችሁም ስለ ዚሁ ሳታውቁ ስለምታመልኩት አምላክ ነው።

24 «ይህም አምላክ ዓለምንና በውስጧ ያሉትን ነገሮች ሁሉ የፈጠረ ጌታ ነው። እርሱ በሰዎች እጅ በተሠራ ቤተ መቅደስ ውስጥ አይኖርም። 25 የሕይወትና የእስትን ፋስ፥ የሌሎችም ነገሮች ሁሉ ሰጪ እርሱ በመሆኑ ፥ የሚጐድለው አንዳችም ነገር የለም። ስለዚህም የሰው እርዳታ አያስፈልገ ውም። 26 ሕዝቦችን ሁሉ ከእንዱ ከአዳም ፈጥሮ በመላው ምድር ላይ እንዲኖሩ አደረ ጋቸው። ለእያንዳንዱም ሕዝብ የታሪክ ወቅት ወስኖ ፥ ዳርና ድንበር ከልሎ ሰጣ ቸው።

27 «ይህንንም ሁሉ ያደረገው ያለ ምክን ያት አልነበረም። ምንም እንኳን እርሱ ከሰ ዎች የራቀ ባይሆንም፥ ሰዎች ራሳቸው እን ዲፈልጉትና በመንፈላቸው ተነሣሥተው እንዲያገኙት በማለት ነው። 28 ሕይወት የምናገኘውና የምንንቀሳቀሰው ፥ የምንኖረ ውም በእርሱ ነውና። ይህንንም በማሰብ ከባ ለቅኔዎቻችሁ አንዳንዶቹ ፥ 'እኛ የአምላክ ልጆች ነን' ብለውታል። 29 ታዲያ ፥ 'እኛ የአምላክ ልጆች ነን' የምንል ከሆነ ፥ ከወ ርቅ፥ ከብር ወይም ከማናቸውም ነገር የተቀ ረጸውን ምስል አምላክ ነው ማለት ይገባ ናል? እስቲ ይታያችሁ! 30 ከዚህ በፊት ባለ ማወቅ የተደረገውን ስሕተት እግዚአብሔር በይቅርታ አልፎታል። ከእንግዲህ ወዲህ ግን ሰዎች ሁሉ ንስሐ በመግባት ከማያት አምልኮና ከክህደት ሥራ ሁሉ ተመልሰው እስን ብቻ በማመን እንዲጸኑ አዟል። 31 ይህንንም ተግባር እንዲያከናውን በመረ ጠው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት በዓ ለም ላይ በእውነት የሚፈርድበትን ቀን አስ ቀድሞ ወስኗል። እርሱን ከሞት በማስነሣ ቱም የዚህን ነገር ትክክለኛነት አረጋግጦል ናል።»

32 ጳውሎስ ስለ ሙታን ትንሣኤ የተናገ ረው ነገር አንዳንዶቹን ሲያስቃቸው ፥ ሌሎች ግን፥ «ስለዚህ ጉዳይ በሌላ ጊዜ በሰ ፈው እንድትነግረን እንፈልጋለን» አሉት። 33 ጳውሎስ ከዚያ ተነሥቶ ወጣ። 34 ንግግሩ ንም ካዳመጡት መካከል አንዳንዶቹ በጌታ አምነው ተከተሉት። ካመኑትም መካከል ዲዮናስዮስ የተባለው የአርዮስፋጎስ ሸንጎ አባል፥ ደማሪስ የተባለች አንዲት ሴት ወይዘ ሮና ሌሎችም ነበሩ።

ምዕራፍ 18

1 ከዚህ በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወደ ቆሮ ንቶስ ሄደ። 2-3 በቆሮንቶስም በጳንጦስ ተወ ልዶ ያደገ አቂላ የሚባል አንድ አይሁዳዊ አገኘ። አቂላ ከሚስቱ ከጵርስቅላ ጋር ከኢ ጣልያ ወደ ቆሮንቶስ ገና መምጣቱ ነበር። ከኢጣልያ የመጣበትም ምክንያት አይሁድ ሮምን ለቀው እንዲወጡ ፥ ከንጉሡ ነገሥቱ ከቀላውዴዎስ ትእዛዝ ወጥቶ ስለነበር ነው። ጳውሎስም እንደ አቂላና ጵርስቅላ ድንኳን መስፋት ይችል ስለነበር፥ ማረፊያውን ከእነ ርሱ ዘንድ አደረገ።

4 በየሰንበቱ ወደ ምኩራብ እየሄደ፥ ለአይ ሁድና ለግሪክ ሰዎች ስለ ክርስቶስ ያስተ ምር፥ ያስረዳም ነበር። 5 ሲላስና ጢሞቴዎስ ከመቄዶንያ ከመጡ በኋላ ግን፥ ኢየሱስ ትን ቢት ተነግሮለት ሲጠበቅ የነበረው መሲሕ መሆኑን ለአይሁድ ማስተማሩንና ማስረዳ ቱን ከበፊቱ የበለጠ ሥራዬ ብሎ ያዘው። 6 ነገር ግን አይሁድ ተቃውሞና ስድብ ስላ በዙበት፥ «ከእንግዲህ ጥፋታችሁ በራሳችሁ ላይ ይመጣባችኋል እንጂ ፥ እኔ ከደሙ ንጹሕ ነኝ። ከዛሬ ጀምሮ አሕዛብን አስተ ምራለሁ» በማለት የልብሱን አቧራ አራ ገፈ።

7 ከዚህ በኋላ ቲቶስ ኢዮስጦስ ወይተባለ እግዚአብሔርን ወዳሚያመልክ ሰው ቤት ሄዶ መኖር ጀመረ። የቲቶስ ቤትም ምኩ ራቡ አጠገብ ነበር። 8 ቀርስጵስ የተባለው የምኩራብ አለቃና ቤተ ሰቡ የጳውሎስን ትምህርት ተቀብለው በጌታ አመኑ። እንዲ ሁም ብዙ የቆሮንቶስ ሰዎች የጳውሎስን ትምህርት ሰምተው በኢየሱስ ስላመኑ ተጠ መቁ።

9 ጌታም አንድ ሌሊት በራእይ ለጳው ሎስ ተገልጦ እንዲህ አለው። «አትፍራ ፥ ተስፋ አትቁረጥ ፤ ዝምም አትበል። 10 እኔ ከአንተ ጋር ስለ ሆንኩ ማንም ሊጐዳህ አይ ችልም። በዚች ከተማ ብዙ ሰዎች ስላሉኝ ወንጌልን አስተምር።» 11 ጳውሎስም የእግ ዚአብሔርን ቃል እያስተማረ አንድ ዓመት ተኩል በዚያው ቆየ።

12 ጋልዮስ የአካይያ አስተዳዳሪ ሆኖ ከተ ሾመ በኋላ ፥ አይሁድ ተባብረውና ተነባብ ረው በጳውሎስ ላይ ተነሡበት። ይዘውም ከጋልዮስ ፊት አቅርበው ፥ 13 «ይህ ሰው የሮም ቄሣርን ሕግ በሚጻረር መንገድ ፥ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ ያስተ ምራል» ሲሉ ከሰሱት። 14 ጳውሎስም

መልስ ለመስጠት ሲዘጋጅ፥ ጋልዮስ፥ «ሰማ
ችሁ እናንተ አይሁዶች! በደል ወይንም
ወንጀል ተፈጽሞባችሁ ቢሆን ኖሮ ክሳች
ሁን በተቀበልኩት ነበር። 15-16 እናንተ የም
ትነታረኩት ስለ ቃላት አገባብና ፍቺ፥ ስለ
አንዳንድ ስያሜዎች ስለ ሕግና ሥርዓታ
ችሁ ከሆነ ግን፥ የራሳችሁ ጉዳይ ስለሆነ
እናንተው እወቁበት። እኔን አያገባኝም»
ብሎ መለሳቸው።
17 ከዚያም አይሁድ የምኩራባቸውን
አስተዳዳሪ ሶስቴንስን ይዘው ደበደቡት።
ጋልዮስ ግን ድርጊቱን ከጉዳይም አልጣ
ፈው።
18 ጳውሎስም በቆሮንቶስ ለአያሌ ቀናት
ከሰነባበተ በኋላ፥ ምዕመናንን ተሰናብቶ አቂ
ላና ጵርስቅላን ይዞ ወደ ሶርያ ሄደ። ክንክ
ራኦስ እንደ ደረሱም ስለት ስለ ነበረበት
ጠጉሩን ተላጨ። 19 ወደ ኤፌሶን ሲደርሱ
ጵርስቅላንና አቂላን ትቷቸው ብቻውን ወደ
ምኩራብ ገብቶ አስተማረ። 20 በምኩራቡ
የነበሩትም ሰዎች አብሮአቸው እንዲሰነብት
ለመኑት። እርሱ ግን እዚያ መሰንበቱን ስላ
ልፈለገ፥
21 «እግዚአብሔር ፈቃዱ ከሆነ ተመ
ልሼ እመጣለሁ» ብሏቸው ከኤፌሶን በመር
ከብ ተሳፍሮ ጉዞውን ቀጠለ።
22 ቂሣርያ ሲደርስ ከመርከቡ ወርዶ
ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ። በዚያ የሚገኙትን
የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና ምዕመናን
ከጉበኘና ሰላምታ ከተለዋወጠ በኋላ ወደ
አንጾኪያ ተመለሰ። 23 በአንጾኪያ ጥቂት
ጊዜ እንደ ቆየም፥ ወደ ገላትያና ወደ ፍር
ግያ ሄዶ ከቦታ ቦታ በመዘዋወር፥ ክርስቲያ
ኖች በጌታ እምነት እንዲጸኑ አበረታታ
ቸው።
24 በዚህ ጊዜ፥ አጵሎስ የሚባል በግብፅ
አገር በእስክንድርያ ተወልዶ ያደገ አይሁ
ዳዊ ወደ ኤፌሶን መጣ። እርሱም በቅዱሳት
መጻሕፍት እውቀቱ እጅግ የተመሰገነ
መምህር ነበር። 25-26 አጵሎስም ከቅዱሳት
መጻሕፍት ስለ ጌታ መንገድ በሚገባ የተማ
ረና በጋለ መንፈሳዊ ቅንዓትም የሚሰብክ
ነበር። ስለ ክርስቶስ የነበረውም እውቀት
ስሕተት የሌለበት ነበር። ሆናም ከዮሐንስ
ጥምቀት በቀር ሌላ ጥምቀት መኖሩን አያ
ውቅም ነበር። ያለ ፍርሃት በየምኩራቡ
ሲመሰክርና ሲያስተምር አቂላና ጵርስቅላ
ሰምተው፥ አጵሎስን ወደ ቤታቸው በመው
ሰድ፥ ስለክርስትና እምነት ፈት ከነበ
ረው እውቀት ይልቅ በተብራራ ሁኔታ
ገለጹለት።
27 አጵሎስ ወደ አካይያ አገር ለመሄድ
ማሰቡን ሲነግራቸው ምዕመናን አሳቡን
ደገፉ። በአካይያ የሚገኙ ክርስቲያኖችም፥
ለአጵሎስ መልካም አቀባበል እንዲያደርጉ
ለት የአደራ ደብዳቤ ጻፉለት። እዚያ እንደ
ደረሰም ምዕመናን በጌታ ጸጋ እንዲበረቱ
ስለ ረዳቸው፥ ለቤተ ክርስቲያን ትልቅ መጽ
ናናት ሆነ። 28 አጵሎስ፥ የኢየሱስን መሲሕ
ነት ከሚያስተባብሉ አይሁድ ጋር በይፋ
ክርክር እየገጠመና፥ ከቅዱሳት መጻሕፍት
ማስረጃዎችን እየጠቀሰ አፋቸውን ያስይዛ
ቸው ነበር።

ምዕራፍ 19

1 አጵሎስ ቆሮንቶስ ሳለ፥ ጳውሎስ በየብስ
ተጉዞ ኤፌሶን ደረሰ። በዚያም ጥቂት ምዕ
መናንን አግኝቶ፥ 2 «ባመናችሁ ጊዜ መን
ፈስ ቅዱስ ተቀበላችሁ?» ሲል ጠየቃቸው።
እነርሱም፥ «አልተቀበልንም። እንዲያ
ውም መንፈስ ቅዱስ የሚባል መኖሩንም
ገና ዛሬ ካንተ መስማታችን ነው» ብለው
መለሱለት።
3 እርሱም፥ «ለመሆኑ ምን ዓይነት ጥም
ቀት ነው የተጠመቃችሁት?» አላቸው።
እነርሱም፥ «የዮሐንስን ጥምቀት ነው»
አሉት።
4 ጳውሎስም፥ «የዮሐንስ ጥምቀትማ
ሰዎች ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር
መመለሳቸውን የሚያመለክት ነበረ። ለዚ
ህም ማስረጃው ዮሐንስ ሕዝቡን በሚያስተ
ምርበት ጊዜ፥ 'ከእኔ በኋላ በሚመጣው
በኢየሱስ ክርስቶስ እንድታምኑ ይገባል'
ሲል ተናግሯል» አላቸው።
5 ይህንን ከሰሙ በኋላ በጌታ በኢየሱስ
ስም ተጠመቁ። 6 ከተጠመቁ በኋላ ጳውሎስ
እጁን ሲጭንባቸው፥ መንፈስ ቅዱስ ወረደባ
ቸው። ቀድሞ ተናግረው በማያውቁት
አዲስ ቋንቋ ተናገሩ፤ ትንቢትም ተነበዩ።
7 የተጠመቁትና መንፈስ ቅዱስን የተቀበ
ሉት ሰዎች ቁጥር አሥራ ሁለት ነበር።
8 ከዚያም ጳውሎስ በየሳምንቱ በየሰንበቱ
በማከታተል፥ በምኩራብ ሦስት ወር ስለ እግ
ዚአብሔር መንግሥት ያለፍርሃት አስተ
ማረ። 9 አንዳንዶች ሰዎች ግን ለማመን ስላ
ልፈለጉ፥ ትምህርቱን ይነቅፉና በይፋ ይሰ
ድቡ ነበር። ስለዚህም ጳውሎስ ከእነርሱ
ለይቶ ምዕመናንን ጢራኖስ በሚባለው የስብ
ሰባ አዳራሽ በየዕለቱ ያስተምር ጀመር።
10 በእስያ የሚኖሩ አይሁዶችና ግሪኮ የአ

ግዚአብሔር ቃል እሰኪደርሳቸው ድረስ
እያስተማረ ለሁለት ዓመት በዚህ ዓይነት
ቀጠለ። 11 ጌታም በጳውሎስ እጅ ለትንግ
ርት የሚታዩ ድንቅ ሥራዎችንና ተአምራ
ትን ያደርግ ነበር። 12 ሰዎችም ጳውሎስ
የጸሰላቸውን መሠረቦቻቸውንና ልብሶቻቸ
ውን እየወሰዱ በበሽተኞች ላይ ያስቀምጡ
ነበር። በዚህን ጊዜ በሽተኞችም ይፈወሱ፥
በርኩሳን መናፍስትም የተያዙ ነፃ ይወጡ
ነበር።

13 አጋንንትን ከሰዎች እናስወጣለን
እያሉ ከቦታ ቦታ ይዞሩ የነበሩ አንዳንድ
አይሁድም ፥ «ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየ
ሱስ ስም ውጣ» በማለት አጋንንትን ለማስ
ወጣት ሞክረው ነበር። 14 የካህናቱ አለቃ
የአስቄዋ ሰባት ልጆች ፥ በዚህ ዓይነት መን
ገድ አጋንንትን ከሰዎች ለማስወጣት ሞክ
ረው አልሆነላቸውም። 15 እንዲያውም ሊያ
ስወጡት የሞከሩት ጋኔን ፥ «ኢየሱስን አው
ቃለሁ ፤ ጳውሎስንም አውቃለሁ። እናንተ
ደግሞ እነማን የምትባሉ ናችሁ?» አላ
ቸው። 16 ቀጥሎም ጋኔን ያደረበት ይኸው
ሰው ዘልሎ አንቆ ደበደባቸው። እነርሱም
ልብሳቸው ሁሉ ተቀዳዶና ቆስለው ራቁታ
ቸውን እየሸሹ አመለጡ።

17 ይህም ነገር ኤፌሶን በሚኖሩ አይሁ
ድና ግሪኮች ዘንድ ተሰማ። ስለዚህም በአካ
ባቢው ታላቅ ፍርሃት ተፈጠረ። የጌታን
የኢየሱስን ስም ሰዎች ያከብሩት ጀመር።
18-19 በዚሁ ጊዜ በጌታ ካመኑት ሰዎች
መካከል ብዙዎቹ ቀድሞ ያደርጓቸው የነበ
ሩትን ክፉ ልማዶች ተናዘዙ ። ብዙዎችም
የአስማትና የመተት መጽሐፎቻቸውን አም
ጥተው ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት አደባባይ
አቃጠሉት ። የተቃጠሉት የጥንቆላ መጻሕ
ፍት ዋጋ ሃምሳ ሺህ ብር ይገመት ነበር ።
20 በዚህም ዓይነት ፥ የጌታ ቃል በዚያ አካ
ባቢ እየተስፋፋና እያየለ ሄደ ።

21 ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላ ፥ ጳውሎስ በመቄ
ዶንያና በአካይያ አድርጎ ወደ ኢየሩሳሌም
ለመመለስ ወሰነ ። ይህን ያቀደውም ከዚያ
ተነሥቶ ወደ ሮም ለመሄድ እንዲያመቸው
አስቦ ነበር ። 22 ጢሞቴዎስንና ኤርስጦንን
«ወደ መቄዶንያ አልፋችሁ ቆዩኝ» ብሎ
አስቀድሞ ልኳቸው ፥ እርሱ በታናሽቱ እስያ
ለጥቂት ጊዜ ቆየ ።

23 በዚያን ጊዜ በኤፌሶን ከተማ የክርስት
ናን እምነት በሚመለከት ጉዳይ ከፍ ያለ
ሁከት ተፈጠረ ። 24 የዚህም ሁከት ጠንሳሽ
ድሜጥሮስ የሚባል ሰው ነበር ። ይህ ሰው
አንጥረኞች ቀጥሮ የአርጤምስን ምስል ብር
እያስቀለጠ በማሠራት ፥ ለራሱ ብዙ ገቢ ነበ
ረው ። 25 ስለዚህ የራሱን ሠራተኞችና በተ
መሳሳይ ሙያ የተሰማሩትን ሌሎችንም
ሁሉ ሰብስቦ ፥ የሚከተለውን ንግግር አደረገ ።

«ጐበዝ! መቼም ይህ ሥራ ለእኛ የማያ
ቋርጥ ገቢ የሚያስገኝልን መሆኑን አትስቱ
ትም ። 26 ነገር ግን እንዳያችሁትና እንደ
ሰማችሁት ፥ ይህ ጳውሎስ የሚባል ሰው በኤ
ፌሶንና በመላው እስያ ፥ 'እነዚህ ዓይን እያ
ላቸው የማያዩ ፥ ጆሮ እያላቸው የማይሰሙ ፥
እግር እያላቸው የማይራመዱ ሰው ሠራሽ
ጣዖታትን ማምለክ አይገባም' እያለ በማስተ
ማር ብዙ ሰዎች አስቷል ። 27 እንግዲህ
በዚህ ምክንያት ገቢያችን እያሽቆለቆለ
ሙያችንም እየተዋረደ መሄዱ ነው ። ደግ
ሞስ በመላው ዓለም ዝናዋ ገኖ የምትመለ
ከው የታላቂቱ አምላክ የአርጤምስ ቤተ
መቅደስ እንዴት ማላገጫ ሆኖ ይቅር? ክብ
ሯና ገናንነቷስ እንዴት እንደዚህ ይዋ
ረድ?»

28 ሠራተኞቹም የድሜጥሮስን ንግግር
ካዳመጡ በኋላ በቁጣ ተሞልተው ፥ «የኤፌ
ሶኗ አርጤምስ ታላቅ ናት! የኤፌሶና አር
ጤምስ ገናና ናት!» እያሉ ይጮኹ
ጀመር ።

29 ጩኸታቸውም በአካባቢው ስለ ተሰማ
ብዙ ሕዝብ እንደ ጉድ ወጣ ። ከተማይቱም
በሁከትና በጩኸት ተሞላች ። ሕዝቡም የጳ
ውሎስ የሥራ ጓደኞች የሆኑትን ፥ ጋይዮስ
ንና አርስጥሮኮስን ይዘው እየጎተቱ ወደጨ
ዋታ ሜዳ ወሰዷቸው ። 30 ጳውሎስም
ሕዝቡ ወደ ተሰበሰበበት ሜዳ ሊገባ ቆርጦ
ተነሥቶ ነበር ። ምዕመናን ግን ከለከሉት ።
31 ከእስያም አንዳንድ ወዳጆቹ የሆኑ ሮማ
ውያን መኰንኖች ፥ ጳውሎስ ዘንድ ሰው
ልከው ሕዝቡ ወደ ተሰበሰበበት አደባባይ
እንዳይገባ አጥብቀው አስጠነቀቁት ።

32 በዚያ ከተሰበሰቡትም ሰዎች መካከል
አንዱ አንድ ሲያወራ ፥ ሌላው ደግሞ ሌላ
ነገር እያለ መጨጨህ እንጂ ፥ የሚያማውጥ
አልነበረም ። ሁከቱ ድብልቅልቅ ያለ ስለነ
በር ፥ ከተሰበሰቡት ሰዎች መካከል ለምን
ወደዚያ ቦታ እንደ መጣ እንኳን በትክክል
የሚያውቅ ብዙ አልነበረም ።

33 ከሕዝቡ መካከል ጥቂት ሰዎች እስከ
ንድሮስን እንዲናገር ገፍተው ወደ ፊት አቀ
ረቡት ። እርሱም ጸጥታ እንዲሰፍን በእጁ
ምልክት አሳይቶ ሊናገር ሲል ፥ 34 አይሁ
ዳዊ መሆኑን በማወቃቸው ፥ «የኤፌሶ

ጢምስ ታላቅ ናት! የኤፌሶና አርጢምስ
ገናና ናት!» እያሉ ሁለት ሰዓት ሙሉ
ጮኹ፤
35 በመጨረሻ ግን የከተማይቱ ከንቲባ
ሕዝቡን ጸጥ ካደረገ በኋላ ፥ «የኤፌሶን
ከተማ ነዋሪዎች ሆይ ፥ የኤፌሶን ከተማ ፥
ምስሏ ከሰማይ የወረደው ፥ የታላቂቱ አርጢ
ምስ አምልኮ ማዕከል መሆንዋ በመላው
ዓለም የታወቀ ነው። 36 ማንም የፈለገውን
ቢያወራ ይህን የሚክድ ሰው ስለሌለ ፥ እስቲ
ላንዳፍታ ረጋ በሉ ፤ በችኮላም ምንም ነገር
አታድርጉ። 37 እነዚህ ያመጣችኋቸው
ሰዎች ከመቅደስ የሰረቁት ዕቃ የለም። የም
ናመልካትን አርጢምስንም አልሰደቡም።
38 ድሜጥሮስና መስሎቹ አንጥረኞች እነዚ
ህን ሰዎች የሚከሱበት ነገር ካላቸው ፥
ዳኞች በችሎት ላይ ስላሉ ፥ ጉዳዩን ሊያቀር
ቡላቸው ይችላሉ። 39 እናንተም የምታስሙ
ባቸው ሌላ ጥፋት ካለ ደግሞ ፥ በከተማው
መማከርያ ጉባዔ ፈት ቀርቦ ሊታይ ይች
ላል 40 ዛሬ በደረሰው ምክንያት የለሽ ፤ ግርግ
ርና ሁከት ፥ ከርግውያን ባለሥልጣኖች
ዘንድ ጥያቄ ቢቀርብ የምሰጠውን መልስ
አላውቅም!» ብሎ ንግግሩን ደመደመ።
41 ንግግሩንም ከፈጸመ በኋላ ሕዝቡ እን
ዲበተን አደረገ።

ምዕራፍ 20

1 ሁከቱ እንደ በረደም ጳውሎስ ደቀመዛ
ሙርቱን ሰብስቦ እንዲጽናኑና እንዲበራቱ
ከመከራቸው በኋላ ተሰናብቷቸው ወደ
መቄዶንያ ሄደ። 2 እግረ መንገዱን በሚያል
ፍባቸው ከተሞች የሚገኙትን ክርስቲያኖ
ችም እያጽናናና እያበረታታ ወደ ግሪክ
አገር መጣ። 3 በዚያም ሦስት ወር ቆይቶ
ወደ ሶርያ በመርከብ ለመጓዝ አሰበ። ነገር
ግን በዚያ የሚገኙ አይሁድ እርሱን ለማጥ
ፋት እንደ መከሩበት ስለ ሰማ ፥ አሳቡን
ለውጦ በመቄዶንያ በኩል አድርጎ ለመሄድ
ወሰነ።
4 የቤርያ ተወላጅ የሆነው ሱሲጳጥሮስ ፥
ከተሰሎንቄ የመጡት አርስጥሮኮስና ሲኮን
ዱስ ፥ የደርቤኑ ጋይዮስና ጢሞቴዎስ ፥ ከእስያ
ሰዎች ቲኪቆስና ጥሮፊሞስ አብረውት
ነበሩ። 5 እነርሱም ቀድመው ሄደው በጢሮ
አዳ ቆዩን። 6 እኛ ግን እርሾ ያልገባበት
ቂጣ የሚበላበት በዓል ካለፈ በኋላ ፥ ከፈልጵ
ስዩስ በመርከብ ተሳፍረን አምስት ቀን ተጉ
ዘን ፥ እነርሱ ወዳሉበት ወደ ጢሮአዳ ደረ
ስን። በጢሮአዳም አንድ ሳምንት ቆየን።
7 የሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን በሆነው
እሑድ ማታ ፥ እንጀራ አብረን ለመቍረስ
ተሰበሰብን። ጳውሎስ በማግስቱ መሄዱ ስለ
ነበር ፥ ለተሰበሰበው ሕዝብ እስከ እኩለ
ሌሊት ድረስ ንግግር አደረገ። 8 እኛ በተሰበ
ሰብንበት ፎቅ ብዙ መብራት ይበራ ነበር።
9 መስኮት ላይ ተቀምጦ የጳውሎስን ረጅም
ንግግር ያዳምጥ የነበረ አውጢኪስ የሚሉት
ወጣት እንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ ስለ ወሰ
ደው ፥ ከሦስተኛው ፎቅ ተምዘግዝጎ ወደቀ ።
ሰዎች ተሯሩጠው ከወደቀበት ቢያነሡት
ሞቶ አገኙት። 10-12 ጳውሎስም ወርዶ ጎን
በስ ብሎ አቀፈውና ፥ «አይዟችሁ ሕይወቱ
አላለፈችምና አትደንግጡ» ብሎ አጽናና
ቸው። ወዲያውም ወጣቱ ደኅና ሆኖ ዓይ
ኑን ያቁለጨልጭ ጀመር። ሕዝቡም በደ
ስታ ተሞላ ፤ ጳውሎስም ከሕዝቡ ጋር ወደ
ፎቅ ተመልሶ የጌታን መታሰቢያ ራት በሕ
ብረት ተካፈሉ። ከዚያም እዚያ ለነበሩት
ሰዎች ሌላ ረጅም ንግግር ሲያደርግ አድሮ
ሊነጋጋ ሲል ተሰናብቶአቸው ሄደ።
13 ጳውሎስን ለመቀበል ስላሰብን እኛ
ቀድመን በመርከብ ወደ አሶን አመራን ።
ጳውሎስ በእግሩ ለመሄድ ወስኖ ስለነበር ፥
እኛ በመርከብ ቀድመን ሄድን። 14 አሶን
ላይ ከጳውሎስ ጋር ከተገናኘን በኋላ ፥ አብ
ረን ወደ ሚጢሊኒ በመርከብ ጉዞአችንን
ቀጠልን። 15 በማግስቱም ኪዮ ከተባለው
ቦታ ደረስን። በሁለተኛው ቀን በሳሞን
በኩል አድርገን በሦስተኛው ቀን ላይ ሚሊ
ጢን ደረስን።
16 ጳውሎስ በእስያ ብዙ ጊዜ መቆየት
ስላልፈለገ ፥ በኤፌሶን በኩል ማለፍ አልወደ
ደም። ምክንያቱም ለጳንጤቆስጤ በዓል ኢየ
ሩሳሌም ለመዋል ስለ ፈለገ ተቻኩሎ
ነበር። 17 ስለዚህ ጳውሎስ ከሚሊጢን ወደ
ኤፌሶን ሰው ልኮ ፥ የቤተ ክርስቲያን ሽማግ
ሌዎችን አስጠራቸው።
18 ከመጡም በኋላ እንዲህ አላቸው ።
«የታናሽቱን እስያ ምድር ከረገጥኩበት
ዕለት አንሥቶ ፥ ከእናንተ ጋር እንዴት እንደ
ኖርሁ ጥሩ አድርጋችሁ ታውቃላችሁ ።
19 አይሁድ እኔን ለመግደል ብዙ ጊዜ እየዶ
ለቱ በመከራ ላይ መከራ ቢያመጡብኝም ፥
ለነፍሴ ሳልሳሳ በፍጹም ትሕትናና እንባዬን
በማፍሰስ ፥ ጌታን አገልግያለሁ ። 20 በየቤታች
ሁም ሆነ ፥ በየስብሰባው ቦታ ሳስተምራችሁ
የሚጠቅማችሁን ሁሉ ነግሬአችኋለሁ ። ያስ
ቀረሁባችሁ ምንም ነገር የለም ። 21 አይሁ
ድም ሆኑ አሕዛብ ንስሐ እንዲገቡና ወደ
ታ

ኢየሱስ እንዲያምኑ አስተምሬአለሁ።
22 «አሁን ወደ ኢየሩሳሌም እንድሄድ መንፈስ ቅዱስ ስለ አዘዘኝ ይኸው ለመሄድ ተነሥቻለሁ። በኢየሩሳሌም ምን እንደሚጠ ብቀኝ ግን በትክክል አላውቅም። 23 ይሁን እንጂ በየደረስኩባቸው ከተሞች ሁሉ፥ መን ፈስ ቅዱስ በኢየሩሳሌም እሥራትና መከራ እንደሚያገኘኝ አስታውቆኛል። 24 ቢሆንም ከጌታ የተቀበልኳትን መልእክት ለማዳረስ እጥራለሁ እንጂ፥ የሚጠብቀኝን እሥራትና መከራ ከምንም አልቆጥረውም። የተሰጠች ኝም መልእክት የክርስቶስን የፍቅሩን ጽና ትና የርኅራኄውን ብዛት ላልሰሙት ማሰ ማት ነው።
25 «እስከ አሁን ድረስ በመካከላችሁ እየ ተገኘሁ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሳስ ተምራችሁ ነበር። ካሁን ጀምሮ ግን እንለያ ያለን። እስከ ወዲያኛውም አንገናኝም። 26-27 ከእግዚአብሔር ቃል ያስቀረሁባችሁ አንድም ነገር የለም። ሁሉንም አስተምሬአ ችኋለሁ። ስለዚህ ከመካከላችሁ በጌታ አምኖ ያልዳነ ቢኖር፥ የራሱ ጥፋት ነው። እኔ ግን ከደሙ ንጹሕ ነኝ።
28 «ክርስቶስ በደሙ የዋጃትን ቤተ ክር ስቲያኑን እንድትጠብቁ መንፈስ ቅዱስ እና ንተን መሪዎች አድርጎ ስለ ሾማችሁ፥ ምዕ መናንን በሚገባ የመጠበቅና የመንከባከብ ኃላፊነት አለባችሁ። 29 እኔ ከሄድኩ በኋላ እንደ ቀበሮ አድብተው ምዕመናንን የሚተ ናኩሉ ሐሰተኞች መምህራን፥ በመካከላችሁ እንደሚገቡ ጥሩ አድርጌ አውቃለሁ። 30 ከእናንተው መካከልም ተከታይ ለማግ ኘት ሲሉ፥ እውነተኛውን ትምህርት እያጣ መሙ የሚያስተምሩ ሰዎች ይነሣሉ። 31 ከእናንተ ጋር በኖርኩባቸው ሦስት ዓመ ታት ውስጥ፥ ቀንና ሌሊት እንባዬን እያፈሰ ስኩ፥ የቱን ያህል እንደመከርኩአችሁና እን ደገሠፅኩአችሁ እያስታወሳችሁ በጥንቃቄ ኑሩ።
32 «አሁንም ለእግዚአብሔር፥ እንዲሁም በእምነት ሊያንጻችሁና በቅዱሳን መካከል ርስት ሊሰጣችሁ ለሚችል ጸጋ ለምላበት ቃሉ፥ እናንተን አደራ ሰጥቻችኋለሁ።
33 «ማንም ሰው ብርና ወርቅ ወይም ልብስ እንዲሰጠኝ እጅ እጄን እንዳላየሁ ራሳችሁ ታውቃላችሁ። 34 እንደዚሁም በእ ጆቼ ሠርቼ ራሴንም ሆነ አብረውኝ የነበሩ ትን እረዳ ነበር እንጂ፥ ማንንም እንዳላስቸገ ርኩ ከእናንተ የተሰወረ አይደለም። 35 'ከመ ቀበል ይልቅ መስጠት ብዙ በረከት አለበት' ሲል ጌታ የተናገረውን ቃል በማስታወስ፥ ሠርታችሁ በምታገኙት ገቢ ደካሞችን መር ዳት እንዴት እንደሚገባ፥ ራሴ ምሳሌ ሆኜ በየጊዜው ያሳየኋችሁ ስለሆነ፥ ይህንኑ ከመፈ ጸም ቸል አትበሉ።»
36 ጳውሎስ ንግግሩን ሲጨርስ አብሮአ ቸው ተንበርክኮ ጸለየ። 37 እነርሱም አቅ ፈው እየሳሙ ሲሰናበቱት፥ ስቅስቅ ብለው ያለቅሱ ነበር። 38 ይልቁንም፥ «እስከ ወዲያ ኛው አንገናኝም» ብሎ ስለ ተናገረ እጅግ አዘኑ። ከዚያም በኋላ እስከ መርከቡ መግ ቢያ ድረስ ሸኝተውት ተመለሱ።

ምዕራፍ 21

1 የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌ ዎች ተሰነባብተን ከተለያየን በኋላ፥ በቀጥታ ወደ ቆስ ሄድን። በማግስቱም ሩድ፥ ከዚያም ወደ ጳጥራ ደረስን። 2 ከጳጥራ ወደ ፊንቄ የሚሄድ መርከብ ስላገኘን፥ በዚሁ መርከብ ተሳፍረን ጉዞ ቀጠልን። 3 የቆጵሮስን ደሴት በስተግራችን እየተውን፥ የሶርያ ወደብ ወደ ሆነችው ወደ ጢሮስ አመራን። የምንጓዝ በት መርከብም ጭነቱን ጢሮስ አራገፈ። 4 በጢሮስ የሚኖሩትን ምዕመናን ፈልገን ካገኘን በኋላ ፥ ከእነርሱ ጋር ሰባት ቀን ቆየን። እነርሱም በመንፈስ ሆነው፥ ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ አስጠነቀቁት። 5 ጉዞአችንን የምንቀጥልበትም ዕለት ሲደ ርስ፥ ሴቶችና ሕፃናት እንኳ ሳይቀሩ ምዕመ ናኑ ሁሉ፥ እስከ ባሕሩ ዳርቻ ድረስ ሸኙን። ከባሕሩ ዳር አብረን ተንበርክከን ጸለይንና ተሰነባብተን ተለያየን። 6 ከዚያም እኛ በመ ርከብ ተሳፍረን ጉዞአችንን ስንቀጥል ፥ እነ ርሱ ወደ የቤታቸው ተመለሱ።
7 ከጢሮስ ተጉዘን ወደ ጴጢሌማይስ እንደ ደረስን፥ በዚያ የሚኖሩትን ምዕመናን ፈልገን አገኘናቸው። አንድ ቀን ብቻ አብረ ናቸው ውለን ካደርን በኋላ ፥ 8 በማግስቱ ወደ ቂሣርያ ሄድን። ከሰባቱ ዲያቆናት አንዱ የሆነው ፥ ወንጌላዊው ፊልጵስ እዚያ ይኖር ስለነበረ ፥ ወደ እርሱ ቤት ገባን። 9 ፊልጵስ ትንቢት የመናገር ስጦታ ያላቸው አራት ያላገቡ ሴት ልጆች ነበሩት።
10 በፊልጵስ ቤት ብዙ ቀናት ቆየን። እዚያ በቆየንባቸውም ዕለታት፥ ትንቢት የመ ናገር ስጦታ ያለው አንድ አጋቦስ የተባለ ሰው ከይሁዳ መጣ። 11 እርሱም ወደ ነበርን በት ቤት ገብቶ የጳውሎስን መታጠቂያ ሰቅ ወስዶ የራሱን እጅና እግር በማሠር፥ «መን ፈስ ቅዱስ የዚህን መታጠቂያ ባለቤት፥

ሁድ በኢየሩሳሌም እንደዚህ አድርገው አሥረው ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል ይላል» በማለት ትንቢት ተናገረ።
12 ይህንንም ስንሰማ እኛና እዚያ የነበ
ሩት ምዕመናን ሁሉ፥ጳውሎስን ወደ ኢየሩ
ሳሌም እንዳይሄድ አጥብቀን ለመንነው።
13 ጳውሎስ ግን፥ «እንዲህ እያለቀሳችሁ
ለምን ልቤን በጎዘን ታስጨንቁታላችሁ።
እኔ እንደሆንኩ በኢየሩሳሌም ለመታሠር
ብቻ ሳይሆን፥ስለ ጌታ ኢየሱስ ስም ለመሞ
ትም ጭምር ተዘጋጅቻለሁ። እባካችሁ አታ
ስቸግሩኝ» ሲል መለሰ። 14 ጳውሎስ ወደ
ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ፥ብንለው ብናረገው
ፈቃደኛ አልሆነም። ከዚያም፥ «የእግዚአብ
ሔር ፈቃድ ይሁን» ብለን ነገሩን ተው
ነው።
15 ከዚህ በኋላ ዕቃችንን አዘጋጅተን
ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞ ቀጠልን። 16 ከቂሣር
ያም ጥቂት ምዕመናን ተከተሉን። እነር
ሱም ወደ ምናሶን ቤት ወሰዱን። ምናሶን
ቀደም ብሎ በጌታ ኢየሱስ ያመነ የቆጵሮስ
ተወላጅ ነበር። 17 ኢየሩሳሌም ስንደርስ ክር
ስቲያን ወንድሞቻችን ፥ «እንኳን ደኅና
መጣችሁ» እያሉ የጋለ አቀባበል አደረጉ
ልን።
18 በማግስቱም ጳውሎስ፥ያዕቆብንና የኢ
የሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን
ለመገናኘት ይዞን ሄደ። 19 ከሰላምታ በኋ
ላም ፥ እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል በእ
ርሱ አማካይነት ስለ አደረገው ነገር በሰ
ፈው አወጋቸው።
20 እነርሱም ጳውሎስ ስለ ነገራቸው
ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። በኋላ
ግን እንዲህ አሉት። «ወንድማችን ሆይ፥ከአ
ይሁድ መካከል በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች
በጌታ በኢየሱስ እንዳመኑ ታውቃለህ። ነገር
ግን እነርሱ፥ 'የአይሁድ ሕግና ሥርዓት እን
ዳለ መጠበቅ አለበት' ብለው ለሙሴ ሕግ
በጣም የሚቀኑ ናቸው። 21 አንተ ደግሞ
ከዚህ በፊት በአሕዛብ መካከል የሚኖሩትን
በጌታ ያመኑትን አይሁድ ፥ 'ልጆቻችሁን
ብትገርዙዋቸው አይጠቀሙም ፤ ባትገርዙዋ
ቸውም አይጐዱም' እያልክ በማስተማር
የሙሴን ሕግ ሥርዓት እንዲሽሩ ታደርጋለህ
ተብሎ እዚህ ተወርቶብሃል። 22 መቼም
አሁን እዚህ መምጣትህን መስማታቸው
የማይቀር ነገር ነው። ታዲያ ምን ማድረግ
ይሻል ይመስልሃል?
23 «ስለዚህ አንድ ነገር ብታደርግስ?
እንደ አይሁድ ሥርዓት ስለት ያለባቸው
አራት ሰዎች እዚህ እኛ ዘንድ አሉ።
24 የሙሴን ሕግ ሥርዓት የማትቃወም መሆ
ንህ እንዲታወቅ፥ ወደ ቤተ መቅደስ ሂድና
በሙሴ ሕግ መሠረት አብረሃቸው ጠጉርህን
ተላጭ። ጠጉራቸውንም ለመላጨት የሚጠ
የቀውን ገንዘብ አንተው ክፈልላቸው። ይህ
ንንም ያየ ሁሉ ባንተ ላይ የተወራብህ ሁሉ
ውሸት መሆኑን ይረዳል። አንተ ራስህ የሙ
ሴን ሕግ ሥርዓት ስትፈጽም ሲያዩ ፥ ከእነ
ርሱ ያልተለየህ መሆንህን ያምናሉ። በዚ
ህም ነገሩን ማብረድ ይቻላል። 25 «ከአሕ
ዛብ ወገን በክርስቶስ ያመኑትን ግን፥ 'የአይ
ሁድን ሥርዓት መጠበቅ አለባቸው' ብለን
አናስገድዳቸውም። ከዚህ በፊት ለማያት
የተሠዋ እንስሳ ሥጋ፥ታንቆ የሞተ እንስሳ
ሥጋ፥እንዲሁም የእንስሳ ደም እንዳይበሉና
ከዝሙት እንዲርቁ ያስተላለፍነውን ውሳኔ
መጠበቃቸው በቂ ነው።»
26-27 ጳውሎስም በማግስቱ አራቱን
ሰዎች ይዞ መንጻት ጀመረ። ከዚያም የመን
ጻቱን ሥርዓት የሚፈጽሙበትንና ለያንዳንዳ
ቸው መሥዋዕቱን የሚያቀርቡበትን ቀን
ለማስታወቅ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ። ሰባቱን
ቀን ለመጨረስ ጥቂት ሲቀራቸው ግን፥ከእ
ስያ የመጡ አይሁድ ጳውሎስን በቤተ መቅ
ደስ ውስጥ በማየታቸው ሕዝቡን ሁሉ በማ
ነሣሣት ፥ከበው ያዙት። 28 «እናንተ የእሥ
ራኤል ሰዎች፥ወጥታችሁ እርዱን! በየአገሩ
እየዞረ የአይሁድን ሕዝብ ፥ የአይሁድን
ሕግና ቤተመቅደስ እየተቃወመና እያራከሰ
የሚያስተምረው ሰው እዚህ ገብቶላችኋል!
ይባስ ብሎ ደግሞ ይኸው አሕዛብን እስከ
ቤተ መቅደስ በማስገባት የተቀደሰውን
ሥፍራ አርክሶታል» አሉ። 29 እንዲህ ያሉበ
ትም ምክንያት ቀደም ሲል ጳውሎስን የኤ
ፌሶን ተወላጅ ከሆነው ከጥሮፊሞስ ጋር
ከተማ ውስጥ አይተውት ነበርና ፥ እርሱን
ይዞ ወደ ቤተ መቅደስ የገባ መስሏቸው ስለ
ነበር ነው።
30-31 ከዚህ የተነሣም ከተማይቱ በሙሉ
ታወከች ፤ ተሸበረች። ሕዝቡም እንዳለ
ወጥቶ ጳውሎስን ከቤተ መቅደስ ጎትቶ አወ
ጣው። የቤተ መቅደሱን አጥር በር ዘግተው
ደብድበው ሊገድሉት ሲሉ ፥ የሮማውያን
ጸጥታ አስከባሪ ኃይል አዛዥ በከተማው
ውስጥ የተነሣውን ግርግርና ውካታ እንደ
ሰማ ፥ 32 ወታደሮቹን አስከትሎ በፍጥነት
ደረሰ። ሰዎቹም የጸጥታ አስከባሪውን ኃይል
አዛዥ ባዩ ጊዜ፥ጳውሎስን መደብደብ ትተ
ዋ
አቆሙ። 33 የጸጥታ ጥበቃ ኃይል አዛዥም

ጳውሎስ በሁለት ሰንሰለት እንዲታሠር
አዘዘ። ከዚህ በኋላም ማን መሆኑንና ምን
እንዳደረገ ሕዝቡን ጠየቀ። [34]ግን አንዱ
አንድ ነገር ሲናገር፥ሌላው ደግሞ ሌላ ነገር
እየተናገረ መደማመጥ አልተቻለም። አዛ
ዥም በዚህ ጫጫታና ድብልቅልቅ መካ
ከል እርግጠኛውን ነገር ማወቅ ስለተሳነው፥
ጳውሎስ ወደ ወታደሮች ጦር ሠፈር እንዲ
ወሰድ ትእዛዝ ሰጠ። [35]ጳውሎስም ከቤተ
መቅደሱ ግቢ መውጫ ደረጃዎች አጠገብ
ሲደርስ ሰዎቹ ሊገድሉት አሰፍስፈው ስለ
ተነሡ ፥ወታደሮቹ በትከሻቸው ላይ ተሸከ
መው አወጡት። [36]ያም ሆኖ ሰዎቹ በቀ
ላሉ የሚመለሱ አልነበሩም። ከኋላ ኋላ እየ
ተከተሉ ፥ «መገደል አለበት! መገደል አለ
በት!» እያሉ ይጮኹ ነበር።
[37-38]ወደ ወታደሮቹ ሠፈር ለመግባት
ጥቂት ሲቀራቸው ፥ጳውሎስ የጸጥታ ጥበቃ
ኃይል አዛዥን፥ «አንድ ቃል ብቻ እንዳናገ
ርህ ብትፈቅድልኝ?» ሲል በግሪክ ቋንቋ
ጠየቀው።
የጸጥታ ጥበቃ ኃይል አዛዥም፥ «የግሪክ
ቋንቋ መናገር ትችላለህ እንዴ? አሁን በቅ
ርቡ አራት ሺህ ነፍሰ ገዳዮችን ይዞ በረሃ
የገባው ግብፃዊ አንተ አይደለህም?» ሲል
ጠየቀው።
[39]ጳውሎስም ፥ «እኔ አይደለሁም። እኔ
በኪልቅያ አውራጃ በምትገኘው በጠርሴስ
ተወልጄ ያደግሁ አይሁዳዊ ነኝ። ለሕዝቡ
ንግግር እንዳደርግ እባክህ ፍቀድልኝ?»
አለው።
[40]ንግግር እንዲያደርግ ከተፈቀደለት
በኋላ ፥ደረጃው ላይ ቆሞ ሕዝቡ መንጫጫ
ቱን እንዲያቆም በእጁ ምልክት አሳየ።
ሕዝቡም ጸጥ እንዳለ ፥ጳውሎስ በዕብራይስጥ
ቋንቋ የሚከተለውን ንግግር አደረገ።

ምዕራፍ 22

[1]«ወንድሞቼና አባቶቼ ፥ለቀረበብኝ ክስ
የምሰጠውን የመከላከያ መልስ አድምጡ።»
[2]ጳውሎስ በዕብራይስጥ ቋንቋ በመናገሩ
ሕዝቡ ከበፊቱ ይልቅ ጸጥ ብሎ ያዳምጠው
ጀመር። እርሱም እንዲህ ሲል ንግግሩን
ቀጠለ። [3]«እኔ በኪልቅያ ግዛት በምትገ
ኘው በጠርሴስ ከተማ የተወለድሁ አይሁ
ዳዊ ነኝ። ጠርሴስ ብወለድም ያደግሁት
በዚችው በኢየሩሳሌም ከተማ ነው። ከታወ
ቀው መምህር ከገማልያል እግር ሥር ተቀ
ምጬ ፥የአይሁድን ሕግና ሥርዓት ጠንቅቄ
ተምሬአለሁ። ዛሬ እናንተ ስለ እግዚአብ
ሔር እንደምትቆጩ ፥እኔም ያን ጊዜ ስለ
እርሱ እቆጭ ነበር። ለሃይማኖታችንም ከፍ
ያለ ቅንዓት ነበረኝ። [4]እግዚአብሔርንም
ያስደሰትኩ መስሎኝ ክርስቲያኖችን ወንድ
ሴት ሳልል እስከ ሞት ድረስ አሳድጀአቸዋ
ለሁ፥ብዙዎቹንም ወህኒ ቤት እንዲገቡ አድ
ርጌአለሁ። [5]ይህ ደግሞ እውነት መሆኑን ፥
ሊቀ ካህናቱና የአይሁድ ሽንጎ አባላት
በሙሉ የሚያውቁት ነው። ምክንያቱም ፥
እነርሱ ራሳቸው ክርስቲያኖችን አሣስሬ
ወደ ኢየሩሳሌም እንዳመጣ ወደ ደማስቆ
ስሄድ ፥ በዚያ የሚገኙት የምኩራብ ኃላፊ
ዎች እንዲተባበሩኝ የአደራ ደብዳቤ ጽፈ
ውልኝ ነበርና ነው።
[6]«ለዚሁ ዓላማ ወደ ደማስቆ ስሄድ ፥
ከቀኑ ስድስት ሰዓት ገደማ ፥ድንገት ታላቅ
ብርሃን ከሰማይ በራብኝ። [7]መሬት ላይ በግ
ንባሬ ተደፍቼ ሳለሁ ፥ 'ሳውል ፥ ሳውል!
ለምን ታሳድደኛለህ?' የሚል ድምፅ
ሰማሁ።
[8]«እኔም ፥ ጌታ ሆይ ፥ 'ለመሆኑ አንተ
ማን ነህ?' አልኩ። እርሱም፥ 'አንተ የምታ
ሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ ነኝ' አለኝ።
[9]አብረውኝ ወደ ደማስቆ ይሄዱ የነበሩት
ሰዎች ፥ በዙሪያችን የፈሰሰውን ብርሃን ከማ
የት በስተቀር ድምፁን አልሰሙም።
[10]«እኔም፥ 'ጌታ ሆይ ፥ታዲያ ምን ላድ
ርግ?' አልሁት። ጌታም ፥ 'ተነሣና ወደ
ደማስቆ ሂድ። ምን ማድረግ እንደሚገባህም
እዚያው ይነገርሃል' አለኝ። [11]ከአየሁት
ታላቅ ብርሃን የተነሣ ዓይኖቼ ስለታወሩ ፥
አብረውኝ የነበሩት ሰዎች እየመሩ እስከ
ደማስቆ አደረሱኝ።
[12]«ደማስቆ እንደ ደረስኩም ፥ ሐናንያ
የሚባል ሰው ሊፈልገኝ መጣ። ሐናንያ
ደማስቆ ውስጥ የሚኖሩ አይሁድ የሚያከብ
ሩት መንፈሳዊ ሰው ነበር። [13]እርሱም አጠ
ገቤ ቆሞ ፥ 'ወንድሜ ሳውል ሆይ ፥ዓይኖችህ
ይብሩልህ!' አለኝ። ወዲያውኑም በሩልኝ።
ሐናንያንም አጠገቤ ቆሞ አየሁት።
[14]«ሐናንያም ፥ 'የአባቶቻችን አምላክ
ፈቃዱን እንድታውቅ ፥ጻድቁን ጌታ እንድታ
ይና ድምፁን እንድትሰማ መርጦሃል።
[15]ስለዚህ ያየኸውንና የሰማኸውን ሁሉ ለሌ
ሎች ታስታውቃለህ። [16]በል አሁንም ቶሎ
ተነሣና የጌታ የኢየሱስን ስም በመጥራት
ተጠመቅ ፥ከኃጢአትህም ንጹ' አለኝ።
[17-18]«ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሼ ከም
ጣሁ በኋላም ቤተ መቅደስ ገብቼ ስጸልይ ፥

ጌታ በራእይ ተገልጦ ፡ 'እነዚህ ሰዎች ስለ እኔ የምትሰጠውን ምስክርነት ስለማይቀበሉ ትተሃቸው ፈጥነህ ከኢየሩሳሌም ውጣ' ብሎ አዘዘኝ።

19 «እኔም ፡ 'ጌታ ሆይ ፡ በስምህ ያመኑ ትን ክርስቲያኖች ከምኩራብ እያወጣሁ እንደ ደበደብኩና እንዳሣሠርኩ እነርሱ ራሳቸው ያውቃሉ። 20 የአንተ ምስክር የነበ ረው እስጢፋኖስ በተገደለ ጊዜም እኔ የወን ጀሉ ተባባሪ ሆኜ ፡ የገዳዮቹን ልብስ ቆሜ ጠብቁአለሁ። በደለኛ እኮ ነኝ' አልኩት።

21 «ጌታም መልሶ ፡ 'ብሩቅ ወዳሉ አሕ ዛብ እልክሃለሁና ከኢየሩሳሌም ውጣ' አለኝ።»

22 ጸጥ ብለው ያዳምጡ የነበሩት ሰዎች 'አሕዛብ' የሚለውን ቃል እንደሰሙ ፡ «እን ደዚህ ያለው አመፀኛ በሕይወት መኖር አይገባውም ፤ ወዲያ ግደሉት!» እያሉ ተን ጫጨሁ። 23 በንዴት ልብሳቸውን እያወለቁ ያውለበልቡ ፡ አቧራም ወደ ሰማይ ይበትኑ ጀመር።

24 ስለዚህ የጸጥታ ጥበቃ ኃይል አዛዡ ፡ በጳውሎስ ላይ አደጋ እንዳያደርሱበት ስለ ሠጋ ፡ «ወደ ሠፈር ውሰዱት» ብሎ አዘዘ። ይሁን እንጂ ሕዝቡ እንደዚያ የሚንጫጫበ ትን ምክንያት ማወቅ ስለፈለገ ጳውሎስ እየ ተገረፈ እንዲመረመር ተጨማሪ ትእዛዝ ሰጠ።

25 ጳውሎስም ሊገርፉት ሲያሥሩት ፡ አጠ ገቡ ቆሞ የነበረውን መኰንን ፡ «እንዴት ነው ጉበዝ! እንዲያው ለመሆኑ አንድ የሮማ ዜጋ ወንጀል መፈጸም አለመፈጸሙ ሳይረጋገጥ ፡ ያለ ፍርድ እንድትገርፉት ሥል ጣን ተሰጥታችኋል?» ሲል ጠየቀው ፡

26 መኰንኑም ወዲያውኑ ወደ አዛዡ ሄደ ፡ «ኧረ ጉድ ፈላ! ይህ ሰው 'የሮም ዜጋ ነኝ' ይላል!» አለው ፡

27 አዛዡም ወደ ጳውሎስ ቀርቦ ፡ «ሮማዊ ነህ እንዴ?» ብሎ ጠየቀው ፡

ጳውሎስም ፡ «አዎን ነኝ» ሲል መለሰ ለት ፡

28 አዛዡም ፡ «እኔ የሮምን ዜግነት ያገኘ ሁት እንዲህ በቀላሉ አይደለም ፡ ብዙ ገን ዘብ ከከከሼ ነው» አለ ፡

ጳውሎስም ፡ «እኔ ግን ምንም ገንዘብ አላወጣሁበትም ፤ ጠርሴስ ተወልጄ በማደጌ ብቻ ያገኘሁት ዜግነት ነው» አለው ፡

29 ጳውሎስን እየገረፉ ለመመርመር አሰ ፍስፈው የነበሩት ወታደሮችም ፡ ሮማዊ መሆኑን ሲሰሙ ከአጠገቡ ገለል አሉ ፡ የጸ ጥታ ጥበቃ ኃይል አዛዡም ፡ የሮም ዜግነት ያለውን ሰው ነገር ሳያጣራ ፡ እጁን በሰንሰ ለት በማሣሰሩ ፈራ ፡

30 በማግስቱም አዛዡ ጳውሎስ የታሠረበ ትን ሰንሰለት አስወለቀለት ፡ አይሁድ ለምን እንደሚከሱት ማወቅ ስለ ፈለገ ፡ ሊቀ ካህና ቱንና የከፍተኛውን የአይሁድ ሸንጎ አባላት ለስብሰባ ጠራ ፡ ስብሰባውም እንደተጀመረ ፡ ጳውሎስን አምጥቶ በፊታቸው አቁሞ ሁኔ ታው እንዲጣራ አደረገ ፡

ምዕራፍ 23

1 ጳውሎስ የአይሁድን ከፍተኛ ሸንጎ አባላት ትኩር ብሎ እየተመለከተ ፡ «ወንድ ሞቼ ሆይ ፡ እስከዚች ቀን እግዚአብሔር እን ዳደርግ ያዘዘኝን ሁሉ ፈጽሜአለሁ ፤ ሕሊና ዬም አይወቅሰኝም» ብሎ ንግግሩን ሲጀ ምር ፡ 2 ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ በጳውሎስ አጠገብ የቆሙትን ሰዎች ፡ «ዝም ትሉታላ ችሁ? በጥፊ አትሉትም?» ሲል እንዲመ ቱት አዘዘ ፡ 3 በዚህ ጊዜ ጳውሎስ ሊቀ ካህ ናቱን ፡ «አንተ በኖራ የተለሰነ ግድግዳ የም ትመስል ግብዝ! በሕጉ መሠረት ለመፍረድ ተቀምጠህ ፡ እንዴት ያለ ሕግ እንዲመቱኝ ታዛለህ? እኔን እንዳስመታኸኝ ፡ አንተንም ደግሞ እግዚአብሔር ይመታሃል» አለው ፡

4 በጳውሎስ አጠገብ የነበሩትም ሰዎች ፡ «እንዴት እንዲህ ብትደፍር ነው ፡ እግዚአብ ሔር የሾመውን ሊቀ ካህናት እንዲህ አድር ገህ የምትሳደበው?» አሉት ፡

5 ጳውሎስም ፡ «ይቅርታ አድርጉልኝ ፤ ሊቀ ካህናት መሆኑን አላወቅሁም ነበር ፡ 'በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ አትናገር' ተብሎ በመጽሐፍ ተጽፎአልና ለወደፊቱ አይሰምደኝም» ሲል መለሰ ፡

6 በዚያ የነበሩትም ግማሾቹ ፡ ፈሪሳውያን ግማሾቹ ደግሞ ሰዱቃውያን ነበሩ ፡ ጳውሎ ስም በመካከላቸው ልዩነት መኖሩን ስለሚ ያውቅ ፡ «ወንድሞቼ ሆይ ፡ እኔ የፈሪሳዊ ልጅ ፈሪሳዊ ነኝ ፡ አሁን እዚህ ለፍርድ የቀ ረብኩት ፡ በሃይማኖታችን ትምህርት መሠ ረት የሙታን ትንሣኤ መኖሩን በማመኔ ነው» አለ ፡

7 ጳውሎስ የተናገረው ይህ ነገር ፡ የሸንጎ ውን አባላት እርስ በርሳቸው አጋጭቶ ለሁ ለት ከፈላቸው ፡ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያ ንም እርስ በርስ ይከራከሩ ጀመር ፡ 8 ምክን ያቱም ሰዱቃውያን ፡ «የሙታን ትንሣኤ የለም ፤ መላእክትና መንፈስ የሚባል ነገርም የለም» ሲሉ ፡ ፈሪሳውያን ግን እነዚህ

ሮች ሁሉ መኖራቸውን ያምኑ ነበር።
9 ስለዚህ፥ «ጳውሎስ የተናገረው ትክክል
ነው፤ ትክክል አይደለም» በማለት ሲከራከሩ
ውካታው ሌላ ነገር ሆነ። ከፈሪሳውያን
ወገን የነበሩ ጥቂት የአይሁድ ሃይማኖት
መምህራን ተነሥተው፥ «ይህ ሰው ምንም
ጥፋት የለበትም። በደማስቆ መንገድ ያናገ
ረው መልአክ ወይም መንፈስ ሊሆን ይች
ላል። ስለዚህ የምናውቀው ምንም ነገር
የለም» ሲሉ ነገሩን አቃለሉት።
10 እርስ በእርሳቸው ሲነታረኩ ክርክሩ
ወደ ከረረ ጠብ እየተለወጠ ሄዶ፥ ከአስጊ
ደረጃ ላይ ስለ ደረሰ አዛዡ፥ ጳውሎስን
ይዘው እንዳይዘነጣጥሉት ፈራ። ስለዚህም፥
«ይህን ሰው ከመካከላቸው አውጥታችሁ
ወደ ሠፈር ውሰዱት» ብሎ ወታደሮቹን
አዘዘ።
11 በዚያንም ሌሊት ጌታ ጳውሎስ አጠ
ገብ ቆሞ፥ «አገልጋዬ ጳውሎስ፥ አይዞህ አት
ፍራ! በኢየሩሳሌም እንዲህ እንደ መሰከርክ
ልኝ ሁሉ፥ እንደዚሁም በሮም ትመሰክርል
ኛለህ» አለው።
12-13 ሲነጋም ቁጥራቸው ከአርባ በላይ
የሆነ የአይሁድ ተወላጆች ተሰብስበው
«ጳውሎስን ካልገደልን በቀር፥ እህልና ውኃ
አንቀምስም» ተባብለው ተማማሉ።
14-15 እነርሱም ወደ ሊቀ ካህናቱና ወደ
አገር ሽማግሌዎች ቀርበው፥ «ጳውሎስን
ሳንገድል እህልና ውኃ ላንቀምስ ተማምለና
ልና ጳውሎስን ለምርመራ ወደ እናንተ እን
ዲልከው አዛዡን ጠይቁት። እኛም እናንተ
ዘንድ ከመድረሱ በፊት መንገድ ላይ አድፍ
ጠን እንገድለዋለን» አሉአቸው።
16 አይሁድ በዚህ ዓይነት መንገድ ጳው
ሎስን ለመግደል ቆርጠው መነሣታቸውን
የጳውሎስ የእኅቱ ልጅ እንደሰማ፥ ወደ ወታ
ደሮች ሠፈር ሄዶ ጉዳዩን በዝርዝር ለጳው
ሎስ ነገረው።
17 ጳውሎስም ከመኰንኖቹ አንዱን
ጠርቶ፥ «ይህ ልጅ ለአዛዡ የሚነግረው
ብርቱ ጉዳይ ስላለው፥ ወደ እርሱ አድር
ሰው» ሲል ለመነው። 18 መኰንኑም ልጁን
አዛዡ ፊት አቅርቦ፥ «ይህ ወጣት የሚያነጋ
ግርህ ጉዳይ ስላለው ወዳንተ እንዳስገባው
ጳውሎስ ጠየቀኝ» አለው።
19 አዛዡም የልጁን እጅ በመያዝ ከሰው
ገለል አድርጎ «በል እስቲ የምትነግረኝ
ምንድን ነው?» ሲል ለብቻው ጠየቀው።
20 ልጁም፥ «ነገ አይሁዶች 'ጳውሎስን
ለጥያቄ ስለምንፈልገው ከፈታችን እንዲቀ
ርብ ላከው' ብለው ሊጠይቁህ ይመጣሉ።
21 አንተ ግን፥ እሺ ብለህ እንዳትልከው።
ምክንያቱም ከመካከላቸው ከአርባ በላይ
የሆኑ ሰዎች 'ጳውሎስን ካልገደልን እህል
አንበላም፥ ውኃም አንጠጣም' ብለው ተማ
ምለዋል። ስለዚህ ወደ እነርሱ የምትልከው
ከሆነ መንገድ ላይ አድፍጠው ይገድሉ
ታል» ሲል ነገረው።
22 አዛዡም ልጁን፥ «ይህን ነገር ለእኔ
መንገርህን ሌላ ሰው አይስማው» ብሎ አስ
ጠነቀቀው። 23 ከዚህ በኋላ ከመኰንኖቹ
ሁለቱን ጠርቶ፥ «ዛሬ ከምሽቱ በሦስት
ሰዓት፥ ወደ ቂሣሪያ የሚሄዱ ሁለት መቶ
መሣሪያ የታጠቁ፥ ሁለት መቶ ጦር የያዙ፥
ሰባ ፈረሰኞች አዘጋጁ። 24 ለጳውሎስም
ፈረስ ይጫንለት። ከዚያም ወደ አስተዳዳ
ሪው ወደ ፊልክስ ዘንድ ያድርሱት» ሲል
አዘዛቸው። 25 የሚከተለውንም ደብዳቤ
ጻፈ።
26 «ከቀላውዴዎስ ሉስዮስ ለክቡር ፊል
ክስ፥
«ሰላም ለአንተ ይሁን።
27 «ይህን ሰው አይሁድ ይዘው ሊገድ
ሉት ሲሉ ወታደሮች ልኬ አዳንኩት።
ይህን ያደረግሁት የሮማ ዜጋ መሆኑን ስለ
ደረስኩበት ነው። 28 ጥፋቱንም ለማወቅ
ፈልጌ ወደ አይሁድ ሸንጎ አቅርቤው
ነበር። 29 ክሳቸው ግን 'የሃይማኖት ሕጋች
ንን ይቃወማል' የሚል እንጂ፥ ለሞት
ወይም ለእሥራት የሚያበቃው አይደለም።
30 በመንገድ ላይ አድብተው ሊገድሉት
መክረው መጨረሳቸውን ስለደረስኩበትም፥
ይኸው ወደ አንተ ልኬዋለሁ። ከሳሾቹ በክ
ርክሩ እንገፋበታለን የሚሉ ከሆነ ግን፥
አንተ ፊት እንዲቀርቡ ነግሬያቸዋለሁ።»
31 ወታደሮቹም በታዘዙት መሠረት ጳው
ሎስን በጠፍ ጨረቃ እስከ አንቲጳጥሮስ
ድረስ ሸኙት። 32 ሲነጋም ፈረሰኞቹ ጳውሎ
ስን ቂሣሪያ እንዲያደርሱት አድርገው፥ እግ
ረኞቹ ወታደሮች ወደ ሠፈራቸው ተመ
ለሱ።
33 ፈረሰኞቹ ቂሣሪያ እንደደረሱ ጳውሎ
ስን ወደ ዋና አስተዳዳሪው አቅርበው፥ ከቀላ
ውዴዎስ ሉስዮስ ከተላከው ደብዳቤ ጋር
አስረከቡት። 34 እሱም ደብዳቤውን ካነበበ
በኋላ ጳውሎስን፥ «የየት አገር ሰው ነህ?»
ሲል ጠየቀው። ጳውሎስም የኪልቅያ ተወ
ላጅ መሆኑን ነገረው። 35 ከዚያም፥ «መል
ካም ነው፤ ጉዳይህ ከሳሾችህ ሲመጡ እነሱ
ባሉበት ይታያል» ብሎ በሄሮድስ ቅጥር ግቢ

ግሥት ውስጥ በሚገኘው አሥር ቤት እንዲ
ቆይ አዘዘ።

ምዕራፍ 24

[1]ከአምስት ቀን በኋላ ሊቀ ካህናቱ ሐና
ንያ ፣ ከአገር ሽማግሌዎች ጥቂቶቹን አስከ
ትሎ ጠርጠሉስ የተባለውን ጠበቃ ይዞ ፣
ጳውሎስን ለመክሰስ ወደ ቂሣርያ ወረደ ።
[2]ጠርጠሉስም ጳውሎስን በአስተዳዳሪው
ፊት እንዲህ ሲል ከሰሰው ።
«ክቡር ፊልክስ ፣ አንተ አስተዳዳሪያችን
ሆነህ ከተሾምክበት ጊዜ ጀምሮ ፍጹም
የሆነ ሰላም አግኝተናል ። ለሕዝባችንም ኑሮ
ጠቃሚ የሆኑ ብዙ ተግባሮች ተፈጽመ
ዋል ። [3]ስለነዚህ ነገሮች ሁሉ ከፍ ያለ ምስ
ጋና አቀርባለሁ ። [4]ከዚህ ቀጥዬም በዚህ
ሰው ላይ ያለንን ክስ አሳጥሬ ስለማቀርብ ፣
ሳትሰለች በትዕግሥት እንድታዳምጠኝ እለ
ምንሃለሁ ። [5]ይህ ሰው በየአገሩ እየዞረ በአይ
ሁድ መካከል ከፍተኛ ሁከትና ብጥብጥ
ሲፈጥር ቆይቷል ። በዚህም ላይ የሮም መን
ግሥት ተቀናቃኝ የሆኑት ፣ የናዝራዊው ኢየ
ሱስ ተከታዮች ዋና መሪ ነው ። [6]ቤተ መቅ
ደሳችንን ለማርከስ ሲሞክር እጅ ከፍንጅ
ያዝነው ። [7]ሆኖም የጸጥታ ጥበቃ ኃይል
አዛዥ ሉስዮስ ፣ መጥቶ ከእጃችን በኃይል
ነጥቆ ወደዚህ ላከው ። [8]እኛም በነገሩ የም
ንገፋበት ከሆነ ፣ ከፊትህ ቀርበን በሮማውያን
ሕግ መሠረት ክስ አቅርበን ፣ ክርክራችንን
እንድንቀጥል ስላዘዝን ይኸው መጥተናል ።
ይህ ያቀረብነው ክስ ትክክል መሆኑንም
አንተው ራስህ አሁን ስትጠይቀው ልትደር
ስበት ትችላለህ ።»
[9]በዚያ የነበሩ አይሁድም ፣ «ቃሉ ቃላ
ችን ነው» ብለው ክሱን በአንድ ድምፅ
ደገፉ ።
[10]አስተዳዳሪውም ጳውሎስ ለቀረበበት
ክስ መልስ እንዲሰጥ በእጁ ምልክት አሳ
የው ። ጳውሎስም የሚከተለውን የመከላከያ
መልስ አቀረበ ።
«ክቡር አስተዳዳሪያችን ሆይ ፣ ይህን
ሕዝብ ለብዙ ዓመታት ማስተዳደርህን ስለ
ማውቅ በፊትህ ቆሜ የመከላከያ መልሴን
ሳቀርብ ደስ ይለኛል ። [11]በቤተ መቅደስ
ውስጥ የአምልኮት ሥርዓት ለመፈጸም ወደ
ኢየሩሳሌም ከመጣሁ አሥራ ሁለት ቀን
እንደማይበልጥ ፣ አንተው ራስህ ማረጋገጥ
ትችላለህ ። [12]በየትኛውም ከተማ ወይም
የአይሁድ ምኩራብ ውስጥ ፣ ሁከት ሳስነሣ
ወይም ሕዝብን ወደ አመፅ ስገፋፋ ፣ ያገኘኝ
ሰው የለም ። [13]አሁን ይህንንም ያንንም
ሲያደርግ አግኝተነዋል ፣ ብለው ላቀረቡብኝ
ክስ ሁሉ አንዳችም ማስረጃ ለማቅረብ የሚ
ችሉ አይደሉም ።
[14-15]«እነርሱ እንደሚያምኑት ፣ እኔም
በሙሴና በነቢያት መጻሕፍት አምናለሁ ።
እነርሱ እንደሚያምኑት ፣ እኔም የጻድቃንና
የኃጥአን ትንሣኤ መኖሩን አምናለሁ ። ነገር
ግን እኔ 'የደኅንነት መንገድ ነው' ብዬ የማ
ምነውን እነሱ 'የስሕተት ትምህርት ነው'
ስለሚሉ ፣ በዚህ አሳብ እንለያያለን ። [16]በበ
ኩሌ ግን በእግዚአብሔርና በሰዎች ፊት
ንጹሕ ሕሊና እንዲኖረኝ የሚቻለኝን ሁሉ
አደርጋለሁ ።
[17]«ከኢየሩሳሌም ውጭ ብዙ ጊዜ ከቆ
የሁ በኋላ ለወገኖቼ እርዳታ የሚሆን ገንዘ
ብና ፣ ለእግዚአብሔር የማቀርበውን መሥዋ
ዕት ይዤ ተመልሼ መጣሁ ። [18]እነዚህ
ሰዎች ያገኙኝ ፣ ሕጉ በሚያዘው መሠረት ፣
ጠጉሬን ተላጭቼ ስለት ሳደርስ እንጂ ፣ ሰዎ
ችን ሰብስቤ ሁከትና አመፅ ሳስነሣ አይደ
ለም ። [19]እኔ ቤተ መቅደስ ውስጥ ሆኜ
ሥርዓተ አምልኮ በምፈጽምበት ጊዜ ፣ ከታና
ሽቼ እስያ የመጡ ጥቂት አይሁድ በዚያ
ነበሩ ። በተንኰል ተነሣስተው የከሰሱኝ እነ
ዚያ ሰዎች ፣ በእርግጥ ክሳቸው እውነት
ከሆነ ራሳቸው እዚህ ተገኝተው ማስረዳት
ይገባቸው ነበር ። [20]በዚህም የሚገኙት እነ
ዚህ ከሳሾቼ ራሳቸው ተሰብስበው ስለመሪ
መሩኝ ፣ በእርግጥ ጥፋት አግኝተውብኝ
ከሆነ እስቲ ያስረዱ ? [21]ያን ጊዜ የተናገር
ኩት ነገር ቢኖር ፣ 'እዚህ የቀረብኩት
ሙታን እንደሚነሡ በማመኔ ተከስሼ ነው'
የሚል ቃል ነበር ።»
[22]ፊልክስም ክርስቲያኖችን ደህና አድ
ርጎ ያውቅ ስለነበር ፣ «የጸጥታ ጥበቃ ኃይል
አዛዥ ሉስዮስ ሲመጣ ፣ ለጉዳዩ ውሳኔ እሰጥ
በታለሁ» ብሎ አይሁድን አሰናበታቸው ።
[23]ጳውሎስም ተመልሶ ወደ አሥር ቤት
ሄደ ። ይሁን እንጂ ፊልክስ ፣ ጳውሎስን ለሚ
ጠብቀው ኃላፊ መኰንን ፣ «በጥንቃቄ ጠብ
ቀው ፣ እሥራቱን ግን አታጥብቅበት ፣ ጠያቂዎ
ቹንም አትከልክል» የሚል ትእዛዝ
ሰጠው ።
[24]ከጥቂት ቀኖች በኋላ ፊልክስ ፣ አይሁዳ
ዊት ከሆነችው ሚስቱ ከድሩሲላ ጋር ሆኖ ፣
ጳውሎስን አስጠራው ። ጳውሎስም የዘላለም
ሕይወትን ለመውረስ በኢየሱስ ክርስቶስ
ማመን እንደሚያስፈልግ ለባልና ሚስቱ ገለ
ጹ ። [25]እንዲሁም ስለ ጽድቅ ፣ ራስን

ስለ መግዛትና ስለሚመጣው ፍርድ አስተማ
ራቸው። ፊልክስ የሰማው ቃል ስላስፈራው
ጳውሎስን ፥ «ለዛሬ ይኸው ይበቃናል ፤
ሲመች በሌላ ጊዜ ደግሞ ትነግረናለህ»
አለው።
26 ፊልክስ ፥ ጳውሎስ ጉቦ እንዲሰጠው
ስለሚፈልግ ብዙ ጊዜ እያስጠራው ያነጋግ
ረው ነበር። 27 ከሁለት ዓመት በኋላ ፥ ፊል
ክስ ከቦታው ፍ ተነሥቶ በምትኩ ጶርቅዮስ
ፌስጦስ የተባለ ሰው ተሾመ። ፊልክስም
አይሁድን ደስ ለማሰኘት ሲል ፥ ጳውሎስን
ከእሥር ቤት ሳይፈታው ትቶት ሄደ።

ምዕራፍ 25

1 ፌስጦስ አዲሱን ሥራውን ለመጀመር
ቂሣርያ በመጣ በሦስተኛው ቀን ፥ ወደ ኢየ
ሩሳሌም ወረደ። 2 እዚያ በቆየበትም ጊዜ
የካህናት አለቆችና የአይሁድ መሪዎች ወደ
እርሱ ቀርበው ከጳውሎስ ጋር ያላቸውን
ክስ በማንሣት ፥ 3 «ወደ ኢየሩሳሌም እንዲ
መጣ አድርግልን» ብለው ለመኑት። ይህን
ያሉትም በመንገድ አድፍጠው ጳውሎስን
ለመግደል አቅደው ስለነበር ነው። 4 ፌስጦስ
ግን ፥ «ጳውሎስ አሁን ቂሣርያ በእሥር ላይ
ይገኛል። እኔም በቅርቡ ተመልሼ ወደዚ
ያው ሂያጅ ነኝ። 5 እንፋረደዋለን የምትሉ
ከሆነ ግን ፥ ሰው መርማችሁ ልትልኩ ትችላ
ላችሁ እንጂ ፥ ወደዚህስ መልሼ አልከውም»
አላቸው።
6 ፌስጦስ አንድ አሥር ቀን ያህል በኢየ
ሩሳሌም ከሰነበተ በኋላ ፥ ወደ ቂሣርያ ተመ
ለሰ። ቂሣርያ በገባ በማግስቱም ችሎት ተቀ
ምጦ የጳውሎስን ጉዳይ ማየት ጀመረ።
7 ጳውሎስ ከእሥር ቤት ተጠርቶ እንደ
ቀረበ ፥ ከኢየሩሳሌም የመጡት አይሁድ ከበ
ውት ቆሙ። ወንጀሉን አከብደውም በማስ
ረጃ ያልተደገፈ ክስ አቀረቡበት። 8 ጳውሎስ
ለቀረበበትም ክስ ፥ የአይሁድን ሕግ አለመቃ
ወሙን ፥ ቤተ መቅደስን አለማርከሱን ፥ በሮም
መንግሥት ላይም አለማመፁን ፥ ሳይደናገጥ
አንድ በአንድ መልሱን ሰጥቶ ፥ «ጥፋተኛ
አይደለሁም» አለ።
9 ፌስጦስ ግን አይሁዶችን ለማስደሰት
ሲል ፥ «ወደ ኢየሩሳሌም ሄደህ ክሱ በእኔው
ዳኝነት ቢታይ ምን ይመስልሃል?» ሲል
ጳውሎስን ጠየቀው።
10-11 ጳውሎስም ፥ «እኔ በዚህ ነገር
ፈጽሞ አልስማማም! አሁን የቆምኩት ልፋ
ረድበት በሚገባኝ በቂሣር ሹም ችሎት
ነው። ደግሞም አይሁድን ምንም እንዳልበ
ደልኳቸው ልበናህ አሳምሮ ያውቃል።
በሞት የሚያስቀጣ በደል ፈጽሜ ከተገኘሁ
'መገደል አይገባኝም' የምል ሰው አይደለ
ሁም። ነገር ግን ወንጀለኛ አለመሆኔ እየታ
ወቀ ፥ አንተም ሆንክ ሌላ ባለሥልጣን እንዲ
ገድሉኝ ለባላጋሮቼ አሳልፎ ሊሰጠኝ አይገ
ባም። ስለዚህ ቂሣር ፊት እንድቀርብ ይግ
ባኝ ይሰጠኝ» አለ።
12 ፌስጦስም ከአማካሪዎቹ ጋር በቆይታ
ከተነጋገረ በኋላ ፥ «ለቂሣር ይግባኝ ካልክ ፥
ቂሣር ፊት ትቀርባለህ» አለው።
13 ከጥቂት ቀናት በኋላ ንጉሡ አግሪጳና
በርኒቄ ፥ ፌስጦስን 'ሹመት ያዳብር' ለማለት
ወደ ቂሣርያ መጡ። 14 በቂሣርያም ብዙ
ቀኖች ቆዩ። በእነዚያም ጊዜያት ፌስጦስ
የጳውሎስን ጉዳይ ለንጉሥ አግሪጳ እንዲህ
ሲል አቀረበለት። «ፊልክስ ሳይፈታው
ትቶት የሄደ ጳውሎስ የሚባል አንድ እሥ
ረኛ እዚህ አለ። 15 በቅርቡ ኢየሩሳሌም በነ
በርኩበት ጊዜ የካህናት አለቆችና የአገር
ሽማግሌዎች በጳውሎስ ላይ ያቀረቡትን ክስ
አንሥተው እንድፈርድበት ጠየቁኝ። 16 እኔ
ግን ፥ በርግጣውያን ሕግ መሠረት ከሳሽና ተከ
ሳሽ ቀርበው ጉዳዩ በአግባቡ ሳይጣራ ፥ በማ
ንም ሰው ላይ መፍረድ የማይቻል መሆኑን
ገለጽኩላቸው።
17 «በነገሩ ሊጋፋበት ወደዚህ እንደ
መጡ ፥ ክሱ ወዲያውኑ እንዲሰማ አደረግሁ።
ከሳሽ ተከሳሽንም አቅርቤ ጉዳዩን በሚገባ
መርምሬአለሁ። 18 ይሁን እንጂ የቀረበው
ክስ እንደ ጠበቅሁትና እንደ ገመትኩት
አልነበረም። 19 ፍሬ ነገሩ ስለ ሃይማኖታቸ
ውና ሞቶ ስለነበረው ፥ ጳውሎስ ግን 'ሕያው
ነው' ስለሚለው ስለ ኢየሱስ ነበረ።
20 እኔም በዚህ ክርክር ላይ ፍርድ መስጠቱ
ስለከበደኝ ጳውሎስን ፥ 'ወደ ኢየሩሳሌም
ሄደህ ዳኝነቱን እኔው ራሴ ባየው ምን ይመ
ስልሃል?' ብዬ ጠየቅሁት። 21 ወደ ኢየሩሳ
ሌም መሄዱን ስላልፈለገ ፥ ቂሣር ፊት ልቅ
ረብ ብሎ ይግባኝ ጠየቀ። እኔም ምንም
ማድረግ ባለመቻሌ ወደ እሥር ቤት እንዲ
መለስ አድርጌ ፥ ይኸው አሁን ወደ ቂሣር
ልልከው እየተዘጋጀሁ ነው።»
22 አግሪጳም ፥ «የዚህን ሰው ጉዳይ እኔም
ለመስማት እፈልግ ነበር» አለው።
ፌስጦስም ፥ «እንግዲያውስ ነገ አቀርበዋ
ለሁ» ብሎ መለሰለት።
23 በማግስቱም አግሪጳና በርኒቄ ደምቀር
ልብሳቸውን ለብሰው ፥ በጦር መኮንኖችና

በከተማው ታላላቅ ሰዎች ታጅበው ፥ ወደ
ችሎት ገቡ። ፊስጦስም ጳውሎስን ከታሠረ
በት አስመጣው።
24 ከዚህ በኋላ ፊስጦስ የሚከተለውን ንግ
ግር አደረገ። «ንጉሥ ሆይ፥ እንዲሁም የተከ
በራችሁ የጦር መኰንኖችና የከተማው ነዋ
ሪዎች ፤ ይህ እፊታችሁ የቀረበው አሥረኛ
በኢየሩሳሌምና በዚህ በቂሣሪያ የሚኖሩ
አይሁድ በሞት እንዲቀጣ ክስ ያቀረቡበት
ሰው ነው። 25 እኔ ግን ለሞት የሚያበቃ
ምንም ጥፋት አላገኘሁበትም። እሱ ራሱ
ለቄሣር ይግባኝ ባይል ኖሮ ፥ እስቀው ነበር።
ይግባኝ በማለቱ ብቻ ሌላ አማራጭ መን
ገድ ባለመኖሩ ፥ ወደርም እንዲሄድ ወስኖ
ለሁ። 26 ይህ ሰው ይከሰስ እንጂ ወንጀሉ
በሕግ የሚያስቀጣው ባለመሆኑ ፥ ለቄሣር
ምን ብዬ እንደምጽፍ ግራ ገብቶኛል።
27 የተከሰሰበትን ወንጀል ገልጠው ሳይጽፉ ፥
አንድን አሥረኛ ዝም ብሎ ወደ ቄሣር
መላክ ትክክለኛ ነገር አይደለም። ስለዚህ
እዚህ ያላችሁት ፥ ሁሉ በተለይም ንጉሥ
አግሪጳ ፥ ጉዳዩን መርምራችሁ አስተያየታች
ሁን እንድትሰጡኝ አሳስባለሁ።»

ምዕራፍ 26

1 አግሪጳም ጳውሎስን ፥ «አስቲ አንተ
ደግሞ የበኩልህን አስረዳን» አለው።
ጳውሎስም እጁን አንሥቶ እንዲህ አለ ፥
2 «ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ፥ የተከሰስኩበትን
ነገር በዝርዝር ለአንተ ለማስረዳት ዕድል
በማግኘቴ ደስ ይለኛል። 3 ምክንያቱም
አንተ ስለ አይሁድ ሕግና ሥርዓት የማታው
ቀው ነገር የለምና ፥ ስለዚህ በትዕግሥት እን
ድትሰማኝ አስቀድሜ እለምንሃለሁ።
4 «ከሕፃንነቴ ጀምሮ በጠርሴስ ከተማና
በኢየሩሳሌም ፥ በአይሁድ ሕግና ሥርዓት
ተኰትቼ ማደጌን አይሁድ ሁሉ ያው
ቃሉ። 5 እውነቴን መናገር አይፈልጉም
እንጂ ፥ በሃይማኖታችን የታዘዙትን ወግና
ሥርዓት አጥብቀው በመያዝ ከታወቁት ፈሪ
ሳውያን አንዱ መሆኔን ፥ ሊመሰክሩ ይችሉ
ነበር። 6 አሁን ተከስሼ ከዚህ የቀረብኩበት
ዋና ምክንያት ፥ እግዚአብሔር ለአባቶቻችን
ቃል የገባሳቸውን ተስፋ ተቀብዬ በማመኔ
ነው። 7 ይህንን የተስፋ ቃል ለማግኘት ፥
አሥራ ሁለቱም የእሥራኤል ነገዶች ከጥ
ንት ጀምሮ ፥ ቀንም ሌትም ሲጠባበቁ ኖረ
ዋል። አሁን ግን አይሁድ እኔን የከሰሱኝ
በዚህ ተስፋ ምክንያት ነው እንጂ ፥ ሌላ
በደል ተገኝቶብኝ አይደለም። 8 ታዲያ ትን
ሣኤ ሙታንን በማመኔ መከሰስ ይገባኝ
ነበር? ለመሆኑ እናንተ ሙታንን ማስነሣት
እግዚአብሔርን የሚሳነው ነገር እንደሆነ
አድርጋችሁ ለምን ትገምታላችሁ?
9 «እኔ ራሴ የናዝሬቱ ኢየሱስን ስም
መቃወም አለብኝ ብዬ አስብ ነበር። 10 በኢ.
የሩሳሌም ያደረግሁትም ይህንኑ ነው። በተ
ለይም ከሊቀ ካህናቱ ሥልጣን ተቀብዬ ፥
ብዙ ክርስቲያኖችን እያሳደድኩ አሣስሬአ
ለሁ። እንዲገደሉ በተወሰነባቸው ጊዜም
በምክሩ ነበርኩበት። 11 ከእነርሱ ብዙዎቹን
በየምኩራቡ እንዲቀጡ እያደረግሁ ፥ ሃይማኖ
ታቸውን ለማስካድ ሞክሬአለሁ። በእነርሱ
ላይ እንደ እሬት የመረረ ጥላቻ ስለ ነበረኝ ፥
ከኢየሩሳሌም አልፎ በባዕድ አገር ከተሞች
ውስጥ እንኳን የሚኖሩትን ለማሳደድ
ፈቃድ እስከ ማውጣት ደርሻለሁ። በእው
ነቱ ምን ያላደረግሁባቸው በደል አለ?
12 «አንድ ቀን ፥ ይህንኑ ክርስቲያኖችን
የማሳደድ ተግባሬን ለመቀጠል ፥ ከሊቀ ካህ
ናቱ ሥልጣን ተቀብዬ ወደ ደማስቆ ጉዞ
ጀመርኩ። 13 በመንገድ ላይ ሳለሁም በጠ
ራራ ፀሐይ በእኔና አብረውኝ በሚሄዱት
ሰዎች ዙሪያ ፥ እጅግ በጣም የሚያንጸባርቅ
ብርሃን ከላይ በራ። 14 በዚህ ጊዜ ሁላችንም
ወደ ምድር ወደቅን። ወዲያውም በዕብራይ
ስጥ ቋንቋ እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ።
'ሳውል ፥ ሳውል! ለምን ታሳድደኛለህ? እኔን
ተቃወምኩ ስትል የምትጐዳው መልሰህ
ራስህን ነው።'
15 «እኔም ፥ 'ጌታ ሆይ ፥ ለመሆኑ አንተ
ማን ነህ?' አልኩት። እርሱም ፥ 'እኔ ፥ አንተ
የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ። 16 አሁንም ተነ
ሥና ቁም ፤ የተገለጥኩልህ ምስክሬ ሆነህ
እንድታገለግለኝ ልሾምህ ነው። ዛሬ ያየኸ
ውንና ወደፊትም የማሳይህን ሁሉ ለሰዎች
ትናገራለህ። 17 ከወገኖችህ ከአይሁድና ከአ
ሕዛብም እጅ አድንሃለሁ። 18 ያሉብን
ሁኔታ መረዳት እንዲችሉ ዓይናቸውን እን
ድትከፍት ፥ ከጨለማ ወደ ብርሃን እንድታወ
ጣቸውና ፥ ከሰይጣን የጨለማ አገዛዝ ወደ
እግዚአብሔር መንግሥት በንስሐ እንዲመ
ለሱ እንድታደርጋቸው ፥ እልክሃለሁ። በእኔ
በማመናቸውም ኃጢአታቸውን ይቅር እላ
ለሁ። ከተመረጡትም ጋር ርስትን ይወር
ሳሉ' አለኝ።
19 «ንጉሥ ሆይ ፥ ስለዚህ ከላይ በራእይ
ለተገለጠልኝ ጌታ ከመታዘዝ ወደ ኋላ
ማለት አልፈለግሁም። 20 በመጀመሪያ በደ
ማስቆ ፥ ቀጥሎም በኢየሩሳሌምና

የሚኖሩትን አይሁድንና አሕዛብን ፥ ንስሐ
እንዲገቡና ንስሐ መግባታቸውንም በመል
ካም ሥራቸው እንዲገልጡ አስተምሬአ
ለሁ። 21 እንግዲህ አይሁድ ከቤተ መቅደስ
ውስጥ የያዙኝና ሊገድሉኝም የፈለጉት ይህ
ንን ስላስተማርኩ ነበር። 22 እግዚአብሔርም
ስለ ረዳኝ ይኸው ለትንሹም ለትልቁም
ቃሉን እየመሰከርኩ እስካሁን በሕይወት
አለሁ። ነቢያትና ሙሴ ይሆናል ፥ ይፈጸማል
ብለው ከአስተማሩት ውጭ የተናገርኩት
አንድም ነገር የለም። 23 ነቢያትና ሙሴ
አስቀድመው ክርስቶስ መከራ እንደሚቀበ
ልና እንደሚሞት ፥ ከሙታንም የመጀመሪ
ያው ሆኖ እንደሚነሣና የደኅንነትን ብርሃን
ለአይሁድም ለአሕዛብም እንደሚያበራላ
ቸው ተናግረዋል። እኔም ያስተማርኩት ይህ
ንኑ ነው።»

24 ጳውሎስ ይህንን ሲናገር ፊስጦስ አቋረ
ጠውና ፥ «ጳውሎስ አበድክ መሰለኝ ፤ መጽ
ሐፍ መመራመር ሲበዛ አእምሮን ያስታል
ማለት ነው?» አለው።

25 ጳውሎስም ፥ «የተከበርክ ፊስጦስ
ሆይ ፥ ጤናማ የሆነ ሰው የሚናገረውን ትክክ
ለኛ ነገር ተናገርኩ እንጂ ፥ ንግግሬ አእምሮ
ውን የሳተ ሰው ንግግር የሚመስለው ከምኑ
ላይ ነው? እንደ እውነቱ ከሆነ ፥ እኔ እብድ
አይደለሁም። 26 ከዚህ በላይ ስለተናገረኳ
ቸው ነገሮች ንጉሥ አግሪጳ አሳምሮ ያው
ቃል። ስለሆነም ፥ በፊቱ ስናገር ነፃነት ይሰማ
ኛል። እነዚህ ነገሮች ሁሉ በድብቅ የተፈ
ጸሙ ድርጊቶች አለመሆናቸውንም ፥ ንጉሡ
አይስተውም ብዬ አምናለሁ። 27 ንጉሥ
ሆይ ፥ የነቢያትን ትንቢት ታምን የለ?
አምን ፥ እንደምታምን አውቃለሁ።»

28 አግሪጳም ፥ «በቀላሉ አግባብተህ እኮ
ክርስቲያን ልታደርገኝ ምንም አልቀረ
ህም!» አለው።

29 ጳውሎስም ፥ «ንጉሥ ሆይ ፥ ምንም
ይሁን! አንተ ብቻ ሳትሆን ዝዚህ የሚገኙ
ሰዎች ሁሉ ፥ በዚህ በታሠርኩበት ሰንሰለት
መታሠር አይድረስባቸው እንጂ ፥ እንደ
እኔው አምነው ክርስቲያን እንዲሆኑ ወደ
እግዚአብሔር እጸልያለሁ» አለ።

30 ከዚህ በኋላ ንጉሡ አግሪጳ ፥ አገር አስ
ተዳዳሪው ፊስጦስና በርኒቄ ፥ አብረዋቸው
በዚያ የነበሩትም ሁሉ ከተቀመጡበት
ተነሡ። 31 ከአዳራሹም ወጥተው ሲሄዱ ፥
«ይህ ሰው እንኳን ለሞት ለእሥራትም የሚ
ያበቃ ጥፋት አላደረገም» ተባባሉ።

32 አግሪጳ ፊስጦስን ፥ «ይህ ሰው እኮ ለቄ
ሣር ይግባኝ ባይል ኖሮ መፈታት ይችል
ነበር» አለው።

ምዕራፍ 27

1 በመጨረሻም በመርከብ ወደ ሮም እን
ድንሄድ ስለተወሰነ ፥ ጳውሎስንና ሌሎችን
እሥረኞች በአውግስጦስ ጦር ውስጥ ባልደ
ረባ ለሆነ ፥ ዩልዮስ ለሚሉት መኰንን አስረ
ከቡአቸው። 2 በሚዲቴራንያን ባሕር ጠረፍ
የሚገኙ የታሩሹ እስያ ወደቦችን አዳርሳ ፥
ወደ ሮም በምትጓዝ መርከብ ተሳፍረን ለመ
ሄድ ተነሣን። የተሰሎንቄ ከተማ ነዋሪ የሆ
ነው መቄዶንያዊው አርስጥሮኮስም ከእኛ
ጋር ነበር።

3 በማግስቱ ሲዶና ገባን ፥ የጦር መኰንኑ
ዩልዮስ ጳውሎስን በደህና ዓይን ያየው ስለነ
በረ ፥ ከመርከቧ ወርዶ ወዳጆቹን እንዲጠይ
ቅና የሚያስፈልገውን እርዳታ እንዲያገኝ
ፈቀደለት። 4 ከዚያም ስንነሣ ነፋሱ ፊት
ለፊት መንፈስ ስለጀመረ ፥ የቆጵሮስን ደሴት
ተገን አድርገን አለፍን ፥ 5 በኪልቅያና በጵን
ፍልያ አጠገብ አልፈን በሉቅያ ከሚገኘው
ሙራ ከተባለ ወደብ ደረስን። 6 በዚያም
ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያ መር
ከብ ስላገኘን ፥ የነበርንበትን መርከብ ትተን
በዚህኛው መርከብ ጉዞአችንን ቀጠልን።

7-8 የባሕር ሞገድ ስላጋጠመን ቀስ እያ
ልን ተጉዘን ቀኒዶስ አጠገብ ደረስን። በዚ
ህም ላይ ነፋሱ እንደ ልብ አላንቀሳቅስ ስላ
ለን ፥ ቀርጤስን ተገን አድርገን ጥግ ጥጉን
አልፈን ፥ ሰልሞና አጠገብ ደረስን። ከዚያም
ለሳሲያ ከተማ ቅርብ ወደሆነችው ‘ውብ
ከለላ’ ወደምትባለው ትንሽ ወደብ ደረስን።
9 በ‘ውብ ከለላ’ ብዙ ቀኖች መቆየት ግድ
ሆነብን። የአይሁድ ‘የማስተሰረያ ቀን’
በዓል አልፎ ክረምት ቀርቦ ስለነበር ፥ የአየሩ
ጠባይ ለመርከብ ጉዞ አደገኛ መሆኑን ጳው
ሎስ በመረዳቱ ፥ የመርከቧን አዛዥ መኰን
ኖች እንዲህ ሲል አስጠነቀቃቸው።

10 «ጌቶቼ ፥ የወደፊት ጉዞአችን አደጋ
እንዳለበት ይታየኛል። አደጋውም መርከቧ
ቱንና ጭነቱን ብቻ የሚጐዳ ሳይሆን ፥ በሰው
ሕይወትም ላይ ጉዳት ሊያመጣ የሚችል
ነው።» 11 የእሥረኞቹ ኃላፊ መኰንን ግን
ጳውሎስ ከሚናገረው ይልቅ ፥ የመርከቡ አዛ
ዥና የመርከቡ ባለቤት የሚሉትን ይሰማ
ነበር። 12 ‘ውብ ከለላ’ ለክረምቱ ማሳለፊያ
ምቹ ባለመሆኑ አብዛኞቹ መንገደኞች
ፍንቄ ወደተባለው የቀርጤስ ወደብ
ሄደው ፥ ክረምቱ እስኪያልፍ በዚ

የት አሣብ አቀረቡ።
13 ከዚህ በኋላ ቀላል የደቡብ ነፋስ መን
ፈስ ጀመረ፣ የመርከቧ ሠራተኞችም ከፊት
ለፊት ኃይለኛ ነፋስ መንፈሱን ያቆመ መስ
ሏቸው ፥ መርከቧን አንቀሳቅሰው የባሕሩን
ዳር ዳር ይዘን መንዝ ጀመርን።
14-15 ነገር ግን ምንም ያህል ሳንንዝ ፥
ወዲያውኑ ከፊት ለፊታችን «አውራቂስ»
የሚባል ኃይለኛ ነፋስ መንፈስ ጀመረ፣
ከዚህም የተነሣ መርከቢቱ በተፈለገው አቅ
ጣጫ መሄድ ባለመቻልዋ በነፋሱ ኃይል
እየተንገላታች፥
16 ቄዳ ከምትባለው ደሴት አጠገብ ደረ
ስን። ከዚያ ስንደርስ ደሴቲቱን ተገን አድር
ገን በመንዝ ፥ የመርከቢቱን ሕይወት ማዳኖ
ጀልባ እጃችን ለማስገባት ቻልን። 17 ከዚ
ያም ዋንካሬ እንድታገኝ በማሰብ የመርከቧ
ዙሪያ በገመድ ጥፍር ተደርጎ ታሠረ። መር
ከበኞቹ ፥ ነፋሱ መርከቧን ገፍቶ ስርቲስ ከተ
ባለ አሸዋማ ሥፍራ ወስዶ እንዳይሰነቅራት
ፈርተው ፥ የመርከቧን ሸራ አውርደው እን
ዲሁ እንድትነዳ አደረጉ።
18 ነፋሱ በማግስቱም እያየለ ሄደ። መር
ከበኞቹም የተጫኑትን ዕቃዎች ወደ ባሕር
መጣል ጀመሩ። 19 በሦስተኛውም ቀን
ነፋሱ እየባሰበት ስለሄደ ፥ በመርከቧ ላይ
የሚገኙትን ገመዶችና መዘውሮች ሁሉ እያ
ነሡ ወደ ባሕሩ ጣሉ። 20 በዚህ ዓይነት
ችግር ውስጥ ረጅም ጊዜ በመቆየታችን ፥
እተርፋለሁ ብሎ ያሰበ ማንም ሰው አልነበ
ረም።
21 የመርከቧ ተሳፋሪዎችም ምግብ የሚ
ባል ነገር ሳይቀምሱ ብዙ ጊዜ ሆኖ ነበር።
ስለዚህ ጳውሎስ መካከላቸው ቆሞ እንዲህ
አለ ፥ «እናንተ ሰዎች ፥ መጀመሪያውኑ እኔ
ያልኳችሁን ሰምታችሁ ቢሆን ኖሮ ፥ ይህ
ሁሉ ጉዳትና ጥፋት ባልደረሰብንም ነበር።
22 አሁንም አይዞአችሁ! መርከቧ ትጐዳለች
እንጂ ፥ እኛ ምንም ክፉ ነገር ሳይደርስብን
በደህና እንገባለን። 23 ይህንንም ነገር የማመ
ልከው እግዚአብሔር ዛሬ ሌሊት መልአ
ኩን ልኮ ፥ 24 'ጳውሎስ ፥ አይዞህ አትፍራ ፤
ከቄሣር ፊት መቅረብ ስላለብህ ምንም አይ
ነካህም። እንዲሁም ከአንተ ጋር በጉዞ ላይ
ያሉትን ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔር ከሞት
ያድናቸዋል' ብሎ ገልጾልኛል። 25 ስለዚህ
ጌታ የተናገረውን እንደሚፈጽም ስለማ
ምን ፥ ምንም አንሆንም። 26 ሆኖም ወደ እን
ዲት ደሴት ዳርቻ መድረስ ይኖርብናል»
አላቸው።

27 በአሥራ አራተኛው ሌሊት በአድርያ
ባሕር በኩል ነፋሱ እያንገላታን ስንንዝ ፥
መርከበኞቹ ወደ ምድር የቀረቡ መሰላ
ቸው። 28 ስለዚህ የባሕር ጥልቀት መለኪያ
መሣሪያ ሲጥሉ ፥ የባሕሩ ጥልቀት አርባ
ሜትር ያህል ሆነ። ጥቂት ቆይተው መለኪ
ያውን እንደገና ቢጥሉ ደግሞ ጥልቀቱ
ሠላሳ ሜትር ያህል ሆነ። 29 በዚህ ጊዜ
መርከቧ ከባሕር ጠረፍ አለት ጋር ተላትሞ
እንዳትሠበር ስለፈሩ ፥ ከመርከቧ በስተኋላ
አራት መልሕቆች ወደ ባሕሩ ጣሉ። ሌሊ
ቱም በደህና እንዲነጋላቸው ጸለዩ።
30 መርከበኞቹ ሁኔታው ስላላማራቸው ፥
እኛን ትተው መርከቡ ላይ ባለችው ጀልባ
ሸልከው ለመጥፋት ተማከሩ። መልሕቅ
የሚጥሉ መስለው ጀልባዋን ወደ ባሕሩ
ለማውረድ ጉድ ጉድ ሲሉ ጳውሎስ አወቀባ
ቸው። 31 ለመር ሙኰንኑና ለወታደሮቹም ፥
«እነዚህ መርከበኞች ጥለውን ከሄዱ ልት
ድኑ አትችሉምና በነገሩ እወቁበት!» ብሎ
ነገራቸው። 32 ወታደሮቹም ጀልባዋ ከመር
ከቡ ጋር የተያያዘችበትን ገመድ ቆርጠው
ብቻዋን እንድትንሳፈፍ ለቀቋት።
33 ሲነጋም ጳውሎስ ፥ «እህል ከቀመሳ
ችሁ ይኸው ዛሬ ሁለት ሳምንት ሆናችሁ።
34 ጉዳት ሊደርስባችሁ ይቅርና ከጠጉራ
ችሁ አንዲቷ እንኳ ስለማትጠፋ ፥ እባካች
ሁን እህል ቅመሱ» ብሎ ለመናቸው።
35 ይህን ካለ በኋላ ከመርከበኞቹ ስንቅ
ላይ አንሥቶ እግዚአብሔርን አመሰገነና
ሁሉም እያዩት በላ። 36 ይህንንም ሲያዩ
ፍርሃቱ ቀለላቸውና ሁሉም እህል ቀመሱ።
37 በመርከቧ ውስጥ በጠቅላላው ሁለት
መቶ ሰባ ስድስት ሰዎች ነበርን። 38 ከበ
ሉም በኋላ የተጫኑውን ስንዴ ወደ ባሕር
እየጣሉ ፥ የመርከቧን ጭነት ማቃለል
ጀመሩ።
39 ሲነጋ የባሕሩ ጠረፍ የየትኛው አገር
እንደሆነ ማወቅ አልቻሉም። አሸዋ ያለበ
ትን የባሕር ሰርጥ እንዳዩ ፥ መርከቧን ወደ
ዚያ ለማስጠጋት አሰቡ። 40 መልሕቆቹንም
ስበው ባሕር ውስጥ ጣሉ። የመቅዘፊያው
ንም ገመድ ፈትተው ፥ አነስ ያለውን ሸራ
ወጥረው በነፋሱ ኃይል ብቻ እየተገፋ ወደ
የብስ ለመድረስ ጉዞ ጀመሩ። 41 ይሁን
እንጂ መርከቧ ከአሸዋ ቁልል ጋር በመጋ
ጨቷ ባፍንጫዋ ተተክላ ቀረች። የመርከቧ
የኋላ ክፍልም ከማዕበሉ ብርታት የተነሣ ፥
መሰባበር ጀመረ።
42 በዚህ ጊዜ ወታደሮቹ የመር

ኑን፥ «እሥረኞቹ ዋኝተው እንዳያመልጡ
እንግደላቸው» አሉት። 43 እርሱ ግን ጳው
ሎስን ለማዳን ስለፈለገ፥ አሳባቸውን አልተቀ
በለም። ከዚህ በኋላ ዋና የሚችሉት ቀድ
መው በዋና ወደ ጠረፉ እንዲሄዱ አዘዘ።
44 የቀሩት ደግሞ በመርከቧ ሰብርባሪ ላይ
እየተንሳፈፉ ወደ ዳር እንዲደርሱ ነገሩ
ቸው። በዚህ ዓይነት፥ ሁሉም ጉዳት ሳይደር
ስባቸው በደህና ወደ ምድር ደረሱ።

ምዕራፍ 28

1 ከጥቂት ጊዜ በኋላ፥ የረገጥናት ምድር
መላጥያ የምትባለዋ ደሴት መሆንዋን ተረ
ዳን። 2 የደሴቲቱ ነዋሪዎች ደግነት የተሞላ
በት አቀባበል አደረጉልን። ዝናብ በመጣ
ሉም በርዶን ስለነበር፥ የምንሞቀው እሳት
ግር አድርገው አነደዱልን።
3 ጳውሎስም ጭራሮ ሰባስቦ እሳቱ ላይ
ሲጨማምር፥ ከጭራሮው ውስጥ የነበረ ተና
ዳፊ እባብ ሙቀት ስለተሰማው፥ ወጥቶ እጁ
ላይ ተጠመጠመ። 4 የደሴቲቱ ነዋሪዎችም
እባቡ እጁ ላይ ተንጠልጥሎ ሲያዩ፥ «ይህ
ሰው ነፍሰ ገዳይ መሆን አለበት» አያችሁ፥
ከባሕር አምልጦ በደህና ቢወጣ እንኳ፥ የአ
ምላክ ፍርድ አልለቀቀውም፤ ይከታተለዋል»
ተባባሉ።
5 ጳውሎስ ግን ምንም ጉዳት ሳያደርስ
በት እባቡን ከእጁ ላይ አራገፎ፥ እሳቱ
ውስጥ ጨመረው። 6 ሰዎቹም፥ ከአሁን
አሁን ሰውነቱ ያብጣል፤ ወይም መርዙ
አዙሮ ይጥለዋል ብለው ይጠባበቁ ጀመር።
ግን ብዙ ጊዜ ተጠባብቀውት ምንም እንዳ
ልሆነ ሲያዩ፥ አሳባቸውን ለውጠው፥ «ይህስ
ሰው ሳይሆን፥ አምላክ መሆን አለበት» ተባ
ባሉ።
7 ባረፍንበትም ሥፍራ አጠገብ የደሴ
ቲቱ አስተዳዳሪ የፑኘልዮስ ርስት ነበር።
አስተዳዳሪውም በቤቱ ተቀብሎ፥ ሦስት ቀን
ሙሉ ደህና አድርጎ አስተናገደን። 8 የፑኘ
ልዮስ አባትም በተቅማጥ በሽታና በትኩሳት
ታሞ ተኝቶ ነበር። ጳውሎስ በሽተኛው
ወደተኛበት ክፍል ገብቶ ጸልዮ እጁን
ሲጭንበት ተፈወሰ። 9 ከዚህም የተነሣ በደ
ሴቲቱ የሚኖሩ በሽተኞች ሁሉ መጥተው
ከበሽታቸው ተፈወሱ። 10 ብዙ ስጦታዎ
ችም አቀረቡልን። ለመሄድ ስንነሣም፥ ለመ
ንገድ የሚያስፈልገንን ስንቅ አምጥተው
በመርከቧ ላይ ጫኑልን።
11 መርከባችን ጉዳት ከደረሰባት ከሦስት
ወር በኋላ፥ ከእስክንድርያ መጥታ መሳውን
ክረምት በደሴቲቱ ወደብ ቆማ በከረመች
ሌላ መርከብ ተሳፍረን ጉዞ ጀመርን። የመ
ርከቧ አርማ፥ 'መንታ አማልክት' የሚል
ነበር። 12 ሰራኩስ ከደረስን በኋላም ሦስት
ቀን ውለን አደርን። 13 ከሰራኩስም ተጉዘን
ሬጊዩም ደረስን፥ በዚያ አንድ ቀን እንደ
ቆየን ከደቡብ የሚነሣው ነፋስ መንፈስ ስለ
ጀመረ ጉዞአችን ተቃንቶ በማግስቱ ፑቲዮ
ሉስ ደረስን። 14 በፑቲዮሉስ ያገኘናቸው
ክርስቲያኖችም አብረናቸው ለሰባት ቀናት
እንድንቆይ ለመኑን። ከዚያም ጉዞአችንን
ወደ ሮም ቀጠልን።
15 በሮም የሚኖሩት ክርስቲያኖች መም
ጣታችንን ሰምተው፥ ከሮም ስድሳ ኪሎ
ሜትር ርቆ ወደሚገኘው «የአፍዮስ አደባ
ባይ» መጥተው ተቀበሉን። ሌሎቹ ደግሞ
ከሮም ሃያ አምስት ኪሎ ሜትር ርቆ ከሚገ
ኘው «ሦስቱ ማረፊያዎች» ከሚባለው ቦታ
ድረስ መጥተው ተቀበሉን። ጳውሎስ ምዕ
መናንን ሲያይ እግዚአብሔርን አመሰገነ፤
መንፈሱም ተበራታ።
16 ሮም እንደገባንም ጳውሎስ አንድ
የሚጠብቀው ወታደር ተሰጥቶት ለብቻው
እንዲኖር ተፈቀደለት። 17 ከሦስት ቀን በኋ
ላም ሮም ከተማ የሚኖሩትን የአይሁድ
ታላላቅ ሰዎች ሁሉ አስጠራ። በተሰበሰቡም
ጊዜ፥ እንዲህ አላቸው፥
«ወንድሞቼ ሆይ፥ ምንም ሳላጠፋ፥ የአባ
ቶቻችንንም ሥርዓት ሳላፈርስ በኢየሩሳሌም
ያሉ አይሁድ ይዘው አሥረው ለሮማውያን
አሳልፈው ሰጡኝ። 18 ሮማውያንም ከመረ
መሩኝ በኋላ፥ እንኳን ለሞት ለእሥራት
የሚያበቃ ጥፋት ስላላገኙብኝ ሊፈቱኝ አስ
በው ነበረ። 19 ነገር ግን አይሁድ እኔ ሞቼ
ካላየ እንቅልፍ የማይወስዳቸው መሆኑን
ስለተረዳሁ፥ ለቄሣር ይግባኝ አልኩ። እንግ
ዲህ ወደዚህ የመጣሁበት ፍሬ ነገር ባጭሩ
ይኸው ነው እንጂ፥ ወገኖቼ አይሁድ በድለ
ውኛል ብዬ ለመክሰስ አይደለም። 20 ዛሬ
ወደዚህ እንድትመጡ የጠራችኋ ይህንኑ
ሁኔታ እንድትረዱት ልነግራችሁ ሲሆን፥
ሌላው ደግሞ እንድንተዋወቅ ስለ ፈለግሁ
ነው። እንደምታዩት በዚህ ሰንሰለት ለመታ
ሠር የበቃሁት ስለ መሲሑ መምጣት፥ ለአባ
ቶቻችን የተሰጠው ተስፋ መፈጸሙን በማ
መኔ ብቻ ነው።»
21 እነርሱም፥ «እኛ ስለ አንተ የሰማነው
ነገር፥ ወይም ከይሁዳ የተጻፈልን ደብዳቤ
የለም። ከኢየሩሳሌም የመጡትም ወገኖች

ስለአንተ የነገሩን ምንም ክፉ ነገር የለም።
22 ነገር ግን እነዚህ፥ ‘ክርስቲያኖች’ የሚባ
ሉት ሰዎች በየአገሩ ተቃውሞ የተነሣባ
ቸው መሆኑን እናውቃለን። አንተ የምታም
ንበት የተለየ ነገር ካለ ብትነግረን ለመስ
ማት ዝግጁ ነን» አሉት።
23 በጉዳዩ ላይ ለመነጋገርም ቀጠሮ
ያዙ። በቀጠሮውም ዕለት አይሁድ ብዙ
ሆነው ጳውሎስ ወዳረፈበት ሥፍራ መጡ።
እርሱም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት መጻሕፍት
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረውን ቃል እየ
ጠቀሰ ፥ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ
አስተማራቸው።
24 ከእነርሱ መካከል ግማሾቹ የተናገረ
ውን ሲያምኑ ፥ ግማሾቹ ግን አልተቀበሉ
ትም። 25 በመካከላቸው አለመስማማት መፈ
ጠሩን ጳውሎስ በመገንዘቡ ወደየቤታቸው
ከመሄዳቸው በፊት እንዲህ አላቸው፦ ዅመን
ፈስ ቅዱስ በኢሳይያስ አድሮ ፥ ‘ወደ አይ
ሁድ ሄደህ እንዲህ በላቸው፤ 26 መስማት
ትሰማላችሁ ፥ ግን አታስተውሉም፤ ማየትም
ታያላችሁ ፥ ግን አጥርታችሁ አትመለከቱም፤
27 ምክንያቱም ልባችሁ ደንድኖአል፤ ጆሮአ
ችሁም ደንቁሮአል፤ ዓይኖቻችሁም እውቀ
ትን እንዳያስተውሉ ታውረዋል። ይህን
ሁሉ የምታደርጉት ለማየት ፥ ለመስማት ፥
ለማስተዋልና ወደ እኔም ተመልሳችሁ ለመ
ዳን ስላልፈለጋችሁ ነው’ ብሎ የተናገረው
ትክክለኛ ነገር ነው። 28-29 ስለዚህ አንድ
ነገር ልትገነዘቡ ይገባል። እናንተ ይህን ከእ
ግዚአብሔር የተላከውን ደኅንነት አንቀበ
ልም ካላችሁ ፥ መልእክቱ ለአሕዛብም
ጭምር የተላከ በመሆኑ እነርሱ ይሰሙ
ታል፤ ይቀበሉታልም።»
30 ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት
ዓመት ሙሉ ተቀመጠ። ሊጠይቁት የሚመ
ጡትን እየተቀበለ ፥ 31 ስለ እግዚአብሔር
መንግሥትና ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለ
ፍርሃት ያስተምራቸው ነበረ። እንዳያስተ
ምር የከለከለው ማንም አልነበረም።

ለመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች የተጻፉ መልእክቶች

ደቀመዛሙርቱ ከማያምኑ ከአይሁድና ከአሕዛብ ተቃዋሚዎቻቸው የሚደርስባቸውን ማናቸውንም ዓይነት መከራና ሥቃይ ሳይፈሩ፥የክርስቶስን ወንጌል በየአገሩ እንደሰበኩ ተመልክተናል። ሕይወታቸውን በደስታ ለሞት አሳልፈው እስከ መስጠት በመድረሳቸውም፥ በቃል ያስተማሩት ትምህርት የቱን ያህል እውነት መሆኑን በተግባር ለማስመስከር ችለዋል። ከእነዚህም ውስጥ አንዱ ስመ ጥር የሆነው ጳውሎስ ነው። ጳውሎስ በመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ላይ የመረረ ጥላቻ በነበረው ወቅት፥ክርስቲያኖች ናቸው የተባሉትን ሁሉ እያሳደደ በማሳሠር «ሰላም ነሺዎች፥ፀጥታ አደፍራሾች» ናቸው በማለት ለሮማውያን ገዢዎች አሳልፎ ይሰጣቸው ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን እነዚሁኑ ክርስቲያኖች ለማደን ወደ ደማስቆ ከተማ ሲጓዝማሥ፥ከሞት የተነሣው ኢየሱስ ተገለጠለት። ጌታ ፍቅሩንና ክብሩን ስለገለጠለትም በክርስቲያኖች ላይ የነበረው ጥላቻ ተወግዶ አስተሳሰቡ ተለወጠ። ኢየሱስ ክርስቶስ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅና የዓለም መድኃኒት መሆኑንም ለማመን በቃ።

በሚቀጥሉት ገጾች ውስጥ የምታገኙዋቸው የመጀመሪያዎቹ 13 መልእክቶች ይህ ታላቅ ሐዋርያ ለመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች የጻፋቸው ናቸው። ከዚያም ቅደም ተከተላቸውን ጠብቀው የዕብራውያን፥የያዕቆብ፥ የጴጥሮስ፥የዮሐንስና የይሁዳ መልእክቶች ይገኛሉ። እነዚህ መልእክቶች በልዩ ልዩ ምክንያት፡ለልዩ ልዩ ማሕበረ ምዕመናንና ግለ ሰቦች የተጻፉ ናቸው። ሁሉም የሚያንፀባርቁት አንድ እውነት አለ። ይህም፥ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደዚህ ዓለም መምጣቱንና የሚያምኑበትን ሁሉ ከአባቱ ጋር የሚያስታርቃቸው መሆኑን ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለሮም ሰዎች የጻፈው መልእክት

መግቢያ

ጸሓፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥ የተጻፈበትም ዘመን በ58 ዓ.ም. ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን መልእክት ለመጻፍ የተነሣሣበት ምክንያት የክርስቶስን ወንጌል በሰፊው ለማስረዳት ሲል ነው። በዚህ መልእክቱም አንድ ጉጢአተኛ በእግዚአብሔር ፊት ከበደሉ እንዴት እንደሚነጻና ደኅንነትን እንዴት እንደሚያገኝ ለሚቀርብ ጥያቄ ፡ ቁልጭ ያለ መልስ ሰጥቶአል። ከዚህም በላይ ከክርስቶስ ጋር አንድ ስለ መሆናችንና ከእርሱ ጋር አንድ በመሆናችንም ስለምናገኘው በረከት ገልጿል። በተጨማሪም ሐዋርያው፥ ክርስቲያኖች እንዴት ባለ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር እንዳለብን በዚሁ መልእክቱ በሚገባ ዘርዝሮ ጽፎአል።

ምዕራፍ 1

[1] የእግዚአብሔርን ወንጌል ለማስተማር ተለይቶ ከተጠራው ሐዋርያ፥ ከኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ከጳውሎስ የተላከ። [2] ይህ ወንጌል እንደሚሰበክ በብሉይ ዘመን በነቢሩ ነቢያት አማካይነት እግዚአብሔር ተስፋ መግባቱ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፏል። [3] ወንጌሉም ስለ እግዚአብሔር ልጅ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያበሥር የምሥራች ቃል ነው። እርሱም በሥጋ ከዳዊት ዘር የተወለደ ሲሆን ፥ [4] በቅድስናው መንፈስ ፥ ከመታገን በተነሣበትም መለኮታዊ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ ተረጋግጧል።

[5] ስለስሙ ክብር፥ በክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር ጸጋውንና የሐዋርያትን ጥሪ አድሎናል። ይህም በዓለም አካባቢ እየተዘዋወርን ሰዎች ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም እንዲያምኑና ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ እንድናስተምራቸው ነው።

[6-7] እናንተም በሮም የምትገኙ ወገኖቻችን የእግዚአብሔር ወዳጆችና ቅዱሳን እንድትሆኑ ተጠርታችኋል። በዚህ ጥሪውም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሕዝብ ሆናችኋል። የአባታችን የእግዚአብሔር ፥ የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

[8] በክርስቶስ ማመናችሁን ዓለም በሙሉ አውቆታል። በደረስኩበት ቦታ ሁሉ ሰዎች ስለ እናንተ ሲያወሩ እሰማለሁ። እኔም ይህን በመስማቴ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ ፤ [9] ስለ እናንተም ባለማቋረጥ ዘወትር እጸልያለሁ። ይህ እውነት ለመሆኑም ፥ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን የምሥራች ቃል በማብሠር ከልቤ የማገለግለው እግዚአብሔር ምስክር ነው።

[10] አሁንም ቢሆን መጥቼ አያችሁ ዘንድ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መንገዴ እንዲቃናልኝ እጸልያለሁ። [11] ወደ እናንተ ለመምጣት የምናፍቀውም በእምነት ጸንታችሁ ለመገኘት የሚያበቃችሁን መንፈሳዊ ስጦታ እንዳካፍላችሁ ነው። [12] የእግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ ከመጣሁም እርስ በርሳችን እንጽናናለን። ከዚህም በላይ ደግሞ አብሬአችሁ በምሆንበት ጊዜ የጋራ እምነታችን ጽናትና ጥንካሬን ይሰጠናል ብዬ ይበልጡን ተስፋ አደርጋለሁ።

[13] የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ብዙ ጊዜ ወደ እናንተ ለመምጣት እያሰብኩ ሳይ ሳካልኝ ቀርቷል። በሌሎቹ የአሕዛብ ወገኖች መካከል ተገኝቼ ሳስተምር ያገኘሁትን ፍሬ ፥ በእናንተም መካከል ተገኝቼ በማስተማር እንዳገኝ ተመኝቼ ነበር። [14] ምክንያቱም ለሰለጠኑና ላልሰለጠኑ ፥ በእውቀት ለበሰሉና ገና ማይማን ለሆኑ የወንጌሉን ቃል የማስተማር ግዴታ አለብኝ። [15] ስለዚህ ወደ ሮም መጥቼ እናንተንም ለማስተማር ትልቅ ምኞት አለኝ።

[16] የክርስቶስን ወንጌል ለማስተማር አላፍርም። ምክንያቱም የወንጌሉ ቃል ያመኑበትን ሁሉ አድኖ ወደ ሰማያዊት አገር የሚያደርስ የእግዚአብሔር ኃይል ነው። ይህም የወንጌል ቃል የተሰበከው አስቀድሞ ለአይሁድ ከዚያም ለግሪኮች ነበር። [17] እግ

ዚአብሔር በቸርነቱ በነፃ እንዳጸደቀንና ለመንግሥቱ ብቁ አድርጎ እንዳዘጋጀን የወ ንጌሉ ቃል ያውጅልናል። ይህም የሚሆ ነው ክርስቶስ እንደሚያድነን አምነን ስንቀ በለው ነው። ምክንያቱም በቅዱሳት መጻሕ ፍት ፥ «ጻድቅ በእምነት ሕያው ሆኖ ይኖ ራል» ተብሎ ተጽፏልና።

18 እውነት እንዳትታወቅ በክፋት መጋ ረጃ በሚሸፍኗት ኃጢአተኞች ላይ የእግዚ አብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣል። 19 እግዚ አብሔር ሰዎች ስለ እርሱ ማወቅ የሚገባቸ ውን ነገር በግልጽ እንዲያውቁት ስላደረገ፥ ከእነርሱ የተሰወረ አይደለም። 20 ዓለም ከተ ፈጠረ ጀምሮ በዓይነ ሥጋ የማይታየው የእ ግዚአብሔር ባሕርይ ፥ ዘላለማዊ ኃይሉና አምላክነቱ በፍጥረት አማካይነት ግልጽ ሆኖ ታይቶአል። ስለዚህ እንደነዚህ ያሉ የአዋቂ አጥፊዎች የእግዚአብሔርን ሕል ውና ለመካድ ምክንያት የላቸውም።

21 ምንም እንኳን እግዚአብሔርን ቢያው ቁትም ፥ ለአምላክነቱ የሚገባውን ክብርና ምስጋና አልሰጡትም። በዚህ ፈንታ ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አሳብ ማሰብ ጀመሩ። ማስተዋል የተሳነው አእምሮአቸ ውም በጨለማ ተዋጠ። 22 በእነርሱ ቤት 'አዋቂዎች ነን' ብለው አሰቡ፤ ግን አላዋቂ ዎች ሆነው ተገኙ። 23 ከዚህ የተነሣም ዘላ ለማዊ የሆነውን የአምላክ ክብር ፥ በሰው ፥ በወፎች ፥ በእንስሳትና በደረታቸው በሚሳቡ ፍጥረታት መልክ ለወጡ። እንጨት ጠር በው ድንጋይ አስዝበው ፥ ለሠሯቸው የጣያ ታት ምስልም ሰገዱ።

24 ስለዚህም እግዚአብሔር ለተፈጥሮ ባሕርያቸው በማይስማማ መንገድ እርስ በር ሳቸው አስነዋሪና ወራዳ ለሆነ የዝሙት ሥራ ተገዢዎች እንዲሆኑ ተዋቸው። 25 እስከዚህ የደረሱትም እግዚአብሔርን አውቀውት ሳለ ፥ እርሱን በማምለክ ፈንታ ሆን ብለው ዓይነ ልቦናቸውን ጨፍነው የሐሰትን መንገድ በመከተላቸው ፥ ፈጣሪ አምላክን ትተው እርሱ የፈጠራቸውን ነገ ሮች በማምለካቸውና በማገልገላቸው ነው። እግዚአብሔር ግን ለዘላለም የተመሰገነ ነው። አሜን!

26 እግዚአብሔርም ይህን ለመሰለው ወራዳና አሳፋሪ ምኞት አሳልፎ የሰጣቸው በዚህ የተነሣ ነው። ሴቶቻቸው ከወንዶች ጋር የተለመደውን የግብረ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም ትተው ፥ ባልተለመደ መንገድ እርስ በርሳቸው የግብረ ሥጋ ግንኙነትን እስከ መፈጸም ደረሱ። 27 ወንዶችም ከሴ ቶች ጋር መፈጸም የሚገባቸውን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ትተው እርስ በርሳቸው የግ ብረ ሥጋ ግንኙነት በመፈጸም ሰውነታቸ ውን አዋረዱት። ለዚሁም አሳፋሪ ለሆነ አድራጎታቸው ተገቢ የሆነውን ቅጣት ተቀ በሉ።

28 እግዚአብሔርን ለማወቅ ስላልፈለ ጉም ፥ እግዚአብሔር መደረግ የሌለበትን ወራዳ ተግባር እንዲፈጽሙ ፥ ብሎ ለሆነ አእምሮ አሳልፎ ሰጣቸው። 29 ሕይወታ ቸው በተለያየ ኃጢአትና ክፋት የተሞላ ነው፤ በስስት ፥ በጥላቻ ፥ በቅናት ፥ በነፍስ መግ ደል ፥ በጥል ፥ በሐሰት ፥ በምሬት ፥ በወሬኛነት ፥ 30 በሐሜት ፥ እግዚአብሔርን በመጥላት ፥ ሰውን በማዋረድ ፥ በትዕቢትና በትምክሕት ተሞልቷል። ክፋትን የሚመኙ ፥ ለወላጆቻ ቸው የማይታዘዙ ፥ 31 የማያስተውሉ ፥ ውል የሚያፈርሱና ጨካኞች ሆነዋል። 32 ይህን የሚያደርጉ ሁሉ በሞት መቀጣት እንደሚ ገባቸው በሕገ እግዚአብሔር መታዘዙን እነ ዚህ አመፀኞች ያውቃሉ። ይሁን እንጂ ፥ ራሳቸው እያወቁ ከማጥፋታቸውም በላይ ፥ ሌሎች ሰዎችም እነዚሁኑ ነገሮች እንዲያደ ርጉ ይገፋፏቸዋል።

ምዕራፍ 2

1 እናንተ ፥ 'ለምን እንዲህ ታደርጋላ ችሁ' ብላችሁ በሌሎች ሰዎች ላይ የፈረዳ ችሁበትን ያንኑ ነገር መልሳችሁ ካደረጋች ሁት ጥፋታችሁን የምታመካኙበት አይኖ ርም። በሌሎች ላይ ስትፈርዱ በራሳችሁም ላይ ትፈርዳላችሁ። 2 እግዚአብሔር እንደ ዚህ የሚያደርጉትን ሰዎች ይፈርድባቸዋል እንጂ አይተዋቸውም። 3 እናንተ በሌሎች ላይ የምትፈርዱ ሰዎች ፥ እናንተው መልሳ ችሁ ያንኑ የምታደርጉት ከሆነ ከእግዚአብ ሔር ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ? 4 ወይስ ቸርነቱንና ትዕግሥቱን ትንቃላ ችሁ? በቸርነቱ ብዛት የቻላችሁና የታገሣ ችሁ ንስሐ እንድትገቡ ጊዜ ሊሰጣችሁ ፈልጎ አይደለምን?

5 ነገር ግን እናንተ ልበ ደንዳኖች በመሆ ናችሁ ፥ ንስሐ ለመግባት አልፈለጋችሁም። ስለዚህ በእልከኝነት ጸንታችሁ በመገኘታ ችሁ ፥ እግዚአብሔር ቁጣውን በሚገልጥበ ትና ትክክለኛ ፍርዱን በሚሰጥበት ቀን አሰ ቃቂ ቅጣት ይጠብቃችኋል። 6 እግዚአብሔ ርም በእያንዳንዱ ሰው ላይ እንደ ሥራው ይፈርድበታል። 7 ከእግዚአብሔር የሚገ

ውን ምስጋና ፥ ክብርና የዘላለም ሕይወት
ፈልገው፥ፈቃዱን እየፈጸሙ ለሚኖሩ እግዚ
አብሔር የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸዋል።
8 ነገር ግን እግዚአብሔርን በሚክዱ እውነ
ትን በሐሰት በሚለውጡና አመፅን በሚ
ወዱ ሰዎች ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ይወር
ድባቸዋል። 9 ከአይሁድም ሆኑ ከአሕዛብ ፥
ሥራቸው ክፉ የሆነ ሰዎች ሁሉ ፥ የሚጠብ
ቃቸው መከራና ሥቃይ ነው። 10 ነገር ግን
የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለሚፈጽሙ ፥ ከአይ
ሁድም ሆኑ ከአሕዛብ ፥ ክብር ምስጋናና
ሰላም ይጠብቃቸዋል። 11 እግዚአብሔር በሰ
ዎች መካከል የሚያዳላ አምላክ አይደለ
ምና።

12 የሙሴ ሕግ ለአሕዛብ አልተሰጣቸ
ውም። ይሁን እንጂ ኃጢአት የሚሠሩ ሕግ
ባይሰጣቸውም በኃጢአታቸው ይቀጡበ
ታል። ለአይሁድ ግን የኦሪት ሕግ ተሰጥቷ
ቸዋል። ሕጉን የሚያፈርሱትም በሕጉ
መሠረት ይቀጡበታል። 13 ምክንያቱም
ማንም ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ
ሊባል የሚችለው የኦሪትን ሕግ በመስማቱ
ብቻ ሳይሆን ሕጉ የሚያዘውን በመፈጸሙ
ነውና። 14 አሕዛብ ሕግ የላቸውም ፤ ባይኖራ
ቸውም ክፉውንና በጎውን በተፈጥሮ ባሕር
ያቸው ለይተው ስለሚያውቁ ሕጉ የሚያዘ
ውን ነገር ይፈጽማሉ። የተጻፈ ሕግ ባይኖራ
ቸውም ክፉ ሥራ ሲሠሩ የሕሊና ወቀሳ ፥
በጎ ሥራ ሲሠሩ የመንፈስ ሰላም ያገኛሉ።
15 ሕጉ የሚያዘው ነገር ሁሉ በልባቸው
መጻፉን ሕሊናቸው ያስገነዝባቸዋልና።
ምክንያቱም አንዳንድ ጊዜ በሠሩት ሥራ
የገዛ ሕሊናቸው ይወቅሳቸዋል ፤ በሌላ ጊዜ
ደግሞ ይመስክርላቸዋል። 16 እግዚአብሔር
በኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ልጆች የልባቸ
ውን ምሥጢር ገልጾ የሚፈርድበት ቀን
ይመጣል። እኔም የምሰብከው የወንጌል
ቃል ይህንኑ ያረጋግጣል።

17 አንተ አይሁዳዊ ፥ በአይሁዳዊነትህ
ትመካለህ፤ በኦሪት ሕግ ትተማመናለህ፤ ‘እግ
ዚአብሔርንም የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ’ ትላ
ለህ። 18 የእግዚአብሔርን ፈቃድ አውቃለሁ
ባይ ነህ፤ መልካም ማድረግንም ከሕጉ መጽ
ሐፍ ተምረሃል። 19 የእግዚአብሔርን መን
ገድ አውቃለሁ ከማለትህ የተነሣም ፥ «ሰው
ሮችን ለመምራት በጨለማ ላሉትም ብርሃን
ለመስጠት እችላለሁ» ትላለህ። 20 ሕጉ
እውቀትና እውነት የሞላባት በመሆኑ ፥
«ያልተማሩትንና ሕፃናት የሆኑትን ማስተ
ማር እችላለሁ» ትላለህ።

21 ታዲያ ሌሎችን የምታስተምር ከሆ
ንክ ፥ ራስህን ለምን አታስተምርም? «አትስ
ረቂ» ብለህ ታስተምራለህ ፤ ታዲያ አንተስ
ትሰርቃለህ? 22 «አታመንዝሩ» ትላለህ ፤
ታዲያ አንተስ ታመነዝራለህ? ለጣዖት የሚ
ደረገውን አምልኮ ትጸየፋለህ ፤ ታዲያ አን
ተስ የቤተ መቅደስን ንብረት ትዘርፋለህ?

23 የእግዚአብሔርን ሕግ በማወቅህ ትመ
ካለህ፤ ታዲያ አንተ ለምን ሕግን በመተላለፍ
እግዚአብሔርን ታቃልለዋለህ? 24 «በእና
ንተ ምክንያት የእግዚአብሔር ስም በአሕ
ዛብ መካከል ይሰደባል» ተብሎ ተጽፏል።
ይህም እናንተን የሚመለከት ነው።

25 የሙሴን ሕግ የምትጠብቁ ከሆነ መገ
ረዛችሁ ጠቃሚ በሆነ ነበር። ግን ሕጉን
ካልጠበቃችሁት በመገረዛችሁ ምን ጥቅም
ታገኙበታላችሁ? 26 ስለዚህ ፥ ያልተገረዘው
አሕዛብ የሕግን ትእዛዝ የሚፈጽም ከሆነ ፥
እግዚአብሔር ይህን ሰው እንደተገረዘ ሊቆ
ጥረው ይችላል። 27 አንተ ፥ በተጻፈው ሕግ
መሠረት የተገረዝህ ብትሆንም ፥ ሕጉ የሚያ
ዘውን ፈጽመህ ካልተገኘህ ፥ ያልተገረዘ ነገር
ግን የሕግን ትእዛዝ የሚፈጽም አሕዛብ ያሳ
ጣሃል።

28 ከአይሁድ ቤተ ሰብ መወለዳችሁ
ብቻ ወይም ሥርዓተ ግዝረትን መፈጸማ
ችሁ ብቻ አይሁድ ሊያሰኛችሁ አይች
ልም። 29 እውነተኛ አይሁዳዊ አፍአዊ ሥር
ዓተ ግዝረትን የፈጸመ ሳይሆን ፥ በመንፈስ
ቅዱስ አማካይነት የልቡን ጠማማነት ያቀና
ሰው ነው። እግዚአብሔር የሚፈልጋቸውም
አፍአዊ ሥርዓተ ግዝረት ለይስሙላ የፈጸ
ሙትን ሳይሆን ፥ ልቦናቸውና መንፈሳቸው
የተለወጠውን ነው። እንዲህ ያለ ሰው ምስ
ጋናን ከሰው ሳይሆን ከራሱ ከእግዚአብሔር
ይቀበላል።

ምዕራፍ 3

1 ታዲያ ነገሩ እንዲህ ከሆነ ፥ አይሁዳዊ
በመሆን የሚገኘው ጥቅም ምንድን ነው?
የመገረዝስ ጥቅሙ እምኑ ላይ ነው? 2 በእር
ግጥም አይሁዳዊ መሆን በብዙ ረገድ
ጥቅም አለው። ምክንያቱም እግዚአብሔር
በመጀመሪያ ቃሉን እንዲጠብቁ አደራ የሰ
ጣቸው ለእነርሱ ነበር። 3 ከእነርሱ መካከል
አንዳንዶቹ የተሰጣቸውን ሕግ በታማኝነት
ጠብቀው አልተገኙም። ታዲያ እነርሱ የተ
ሰጣቸውን ሕግ ሳይጠብቁ በመቅረታቸው
እግዚአብሔር የሰጣቸውን ተስፋ ሳይፈጽም
ላቸው ቢቀር ቃለ አባይ ሊያደር

ላል? ፈጽሞ አይችልም! [4]በመጽሐፍ ፥
«የተናገርከው እውነት ሆኖ ይገኛል፤ባላጋ
ራህንም በፍርድ ትረታዋለህ» ተብሎ እንደ
ተጻፈ፥ሰዎች ሁሉ ሐሰተኞች ቢሆኑም እግ
ዚአብሔር እውነተኛ ነው።

[5]ነገር ግን የእኛ ኃጢአተኛነት የእግዚ
አብሔርን ጽድቅ በሰዎች ዘንድ በግልጽ
እንዲታይ ካደረገ ምን እንላለን? ወይስ እን
ደሰዎች አስተሳሰብ የእኛ ኃጢአተኛነት
የእርሱን ጻድቅ መሆን ስለሚያሳይ፥እግዚአ
ብሔር ሊቀጣን አይገባም ለማለት እንችላ
ለን? [6]እንዲህ ያለውን ነገር ልንናገረው
ቀርቶ ልናስበውም አይገባንም። እንዲህ ከሆ
ነማ እግዚአብሔር በዓለም ላይ መፍረድ
አይችልም ማለት ነዋ! [7]'የእኔ መዋሸትና
ኃጢአተኛነት የእርሱን እውነተኛነት
አልቆ ካሳየና ክብሩንም ከፍ ከፍ ካደረገ፤
እንዴት በኃጢአቴ ሊፈርድብኝ ይችላል?'
እንል ይሆናል። [8]ይህን ዓይነት አስተሳሰብ
የሚኖረን ከሆነ፥ 'መልካም ነገር እንድና
ገኝ፥ክፉ ነገር እናድርግ' ወደሚለው አስተ
ሳሰብ ያደርሰናል። የዚህ ዓይነቱ አሳብ ያላ
ቸውን ሰዎች እግዚአብሔር እንደሚፈርድ
ባቸው ማወቅ አለብን። እኔም እንዲህ ያለ
ውን ትምህርት እንደማስተምር አድርገው
አንዳንድ ሰዎች መገመታቸው የሚገርም
ነው።

[9]ታዲያ እኛ አይሁዶች ከአሕዛብ እንሻ
ላለን? አንሻልም። ምክንያቱም አይሁድም
ሆኑ አሕዛብ፥በጠቅላላው ሰዎች ሁሉ የኃ
ጢአት ተገዢ መሆናቸውን ከዚህ በፊት
በግልጽ ተነጋግረንበታል። [10]ስለዚህም
ጉዳይ በቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «ጻድቅ
የለም። ከሰዎች መካከል ጻድቅ የሆነ አንድ
ሰው እንኳ አይገኝም» ተብሎ ተጽፏል።

[11]«አስተዋይ የሆነ ፥ እግዚአብሔርን
የሚፈልግ ማንም የለም። [12]ሰዎች ሁሉ
ተሳስተዋል። ከእግዚአብሔርም መንገድ
ርቀዋል። መልካም የሚያደርግ አንድ ሰው
እንኳ የለም። [13]ንግግራቸው በመቃብር
ውስጥ ከበሰበሰ ሬሳ እንደሚወጣ ግማት
ነው። በምላሳቸው ያታልላሉ። ምላሳቸው
የአባብ መርዝ ይተፋል። [14]አፋቸው እርግ
ማንና መራርነት ሞልቶበታል። [15]እግሮቻ
ቸው የሰውን ደም ለማፍሰስ ፈጣኖች
ናቸው። [16]በየደረሱበት ሁሉ ሥቃይንና
መከራን ይፈጥራሉ። [17]የሰላምን መንገድ
አያውቁትም። [18]እግዚአብሔርንም አይፈሩ
ትም።»

[19]በኦሪት ሕግ የተጻፈው ትእዛዝ ሁሉ
የሚመለከተው ፥ ሕግ የተሰጣቸውን አይሁ
ድን ነው። ስለዚህ ራሱን ነፃ ለማውጣት
በእግዚአብሔር ፊት መልስ መስጠት የሚ
ችል ማንም የለም። የዓለምም ሕዝብ ሁሉ
ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች መሆኑን እና
ውቃለንና።

[20]ምክንያቱም የሕጉን ትእዛዝ በመጠ
በቅ በእግዚአብሔር ፊት የጸደቀ ማንም
የለም። ሕግ የሚያገለግለው አንድ ሰው
ኃጢአት መሥራቱን እንዲያውቅ ለማድረግ
ብቻ ነው።

[21]አሁን ግን በሙሴ የሕግ መጻሕፍትና
በነቢያት ትንቢት፥ይመጣል ተብሎ ይነገር
የነበረው ፥ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገል
ጿል። ይህም ጽድቅ በኦሪት ሕግ ላይ የተ
መሠረተ ስላይደለ፥ [22]በአይሁድና በአሕዛብ
መካከል ልዩነት ሳይኖር፥ኢየሱስ ክርስቶስን
ለሚያምኑ ሁሉ ይሰጣቸዋል። [23]ሰዎች
ሁሉ ኃጢአትን ስለ ሠሩ ፥ የእግዚአብሔር
ክብር ርቆቸዋል። [24]ይሁን እንጂ ኢየሱስ
ክርስቶስን በማመን ምንም ዓይነት ዋጋ ሳን
ከፍል በምንቀበለው የእግዚአብሔር ጸጋ
ብቻ መጽደቅ እንችላለን።

[25]በደሙ ያስገኘውን የኃጢአትን ሥር
የት በእምነት እንድንቀበል እግዚአብሔር
ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ዓለም መሥዋ
ዕት አድርጎ ላከው። እግዚአብሔርም ይህ
ንን በማድረጉ የእርሱን የፍርድ መንገድ
ቅንነት ገልጿል። ለምን ቢባል ባለፉት ዘመ
ናት የተደረገውን ኃጢአት ሁሉ በትዕግ
ሥቱ ሸፍኖ እንዳለፈው ሁሉ ፥ [26]በአሁኑ
ዘመን ደግሞ ይህን ያደረገው ፥ራሱ ጻድቅ
እንደሆነና በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምነው
ንም እንደሚያጸድቅ ለማሳየት ነው።

[27]ታዲያ ደኅንነታችንን ያገኘነው 'ባዘ
ሀና በዚያ ነው' ብለን መመካት እንችላ
ለን? ልንመካ የምንችልበት ምንም ነገር
የለም። እኛ ጽድቅን ያገኘነው፥ «መልካም
አድርጉ» የሚለውን የኦሪት ሕግ ትእዛዝ
በመጠበቅ ሳይሆን ፥ ቤዛ የሆነልንን ክርስቶ
ስን በማመናችን ብቻ ነውና። [28]አንድ ሰው
በእግዚአብሔር ፊት የሚጸድቀው የሕጉን
ትእዛዝ በመጠበቅና በሚፈጽማቸው በጎ
ሥራዎች ሳይሆን በእምነቱ ነው።

[29]እግዚአብሔር በዚህ መንገድ የሚያድ
ናቸው አይሁድን ብቻ ነውን? አይደለም!
አሕዛብም በዚሁ መንገድ የመዳን እድል
ተሰጥቷቸዋል። [30]እግዚአብሔር በሰዎች
መካከል አያዳላም። እርሱ የተገረዙትን አይ
ሁድም ሆነ፥ያልተገረዙትን አሕዛብ ያጸ

ጸድቀው በእምነታቸው ነው። 31 ታዲያ
የምንድነው በእምነት ከሆነ፥ ሕግን እንሽራ
ለን? እንዴት ተደርጎ! እንደ እውነቱ ከሆነ
ለሕግ ተገቢውን ቦታ የምንሰጠው በኢየሱስ
ክርስቶስ ስናምን ብቻ ነው።

ምዕራፍ 4

1-2 አስቲ የአይሁድ ነገድ አባት ስለሆ
ነው ስለአባታችን ስለ አብርሃም እንነጋገር።
አብርሃም የጸደቀው በበጎ ሥራው ነውን?
ይህ ቢሆንማ ኖሮ የሚመካበት ነገር ይኖ
ረው ነበር። ነገር ግን አብርሃም፥ 'ይህን በጎ
ሥራ ሠርቻለሁ' ብሎ በእግዚአብሔር ፊት
የሚመካበት አንዳችም ነገር የለም። 3 ምክ
ንያቱም ስለ እርሱ በመጽሐፍ፥ «አብርሃም
በእግዚአብሔር አመነ ፤ በማመኑም እንደ
ጽድቅ ተቆጠረለት» ተብሎ ተጽፏል።
4 አንድ ሰው ሠርቶ የሚከፈለው ደመ
ወዝ የላቡ ዋጋ እንጂ እንደ ችሮታ የሚቆ
ጠርለት አይደለም። 5 እንዲሁም ደኅንነት
የሚገኘው በበጎ ሥራ ከሆነ ፥ በእግዚአብ
ሔር ጸጋ የተገኘ ሊሆን አይችልም። ነገር
ግን አንድ ሰው በጎ ሥራ ባይኖረውም ፥
ኃጢአተኞችን በቸርነቱ በሚያጸድቅ ጌታ
ካመነ፥እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቆጠርለታል።
6 ዳዊት ያለ ምንም በጎ ሥራ እግዚአብ
ሔር ያጸደቀው ሰው ስለሚቀበለው በረከት
እንዲህ ሲል ይናገራል ፤ 7 «ኃጢአታቸው
ይቅር የተባለላቸውና የተደመሰሰላቸው
ሰዎች የተባረኩ ናቸው። 8 እግዚአብሔር
ኃጢአቱን የማይቆጥርበት ሰው የተባረከ
ነው።»
9 ታዲያ ዳዊት የተናገረው ይህ የበረከት
ቃል ለተገረዙት ብቻ ነው? ወይስ ላልተገ
ረዙትም ጭምር? ላልተገረዙትም ጭምር
እንጂ ለተገረዙት ብቻ ነው አንልም። ምክ
ንያቱም ቀደም ሲል፥ «አብርሃም እግዚአብ
ሔርን አመነ ፤ በማመኑም ጸደቀ» ብለን ተና
ግረናልና ነው።
10 አብርሃም በእምነት የጸደቀው መቼ
ነው? ከመገረዙ በፊት ነው? ወይስ ከተገ
ረዘ በኋላ? አብርሃም በእምነት የጸደቀው
ሳይገረዝ በፊት እንጂ ከተገረዘ በኋላ አይደ
ለም።
11 አብርሃም የተገረዘው ጽድቅን ከእግዚ
አብሔር ከተቀበለ በኋላ ነው። ታዲያ የተገ
ረዘው ጽድቅን ከተቀበለ በኋላ ከሆነ መገ
ረዙ በእምነት መጽደቁን የሚያሳይ ምል
ክት ነው። ስለዚህ አብርሃም ሳይገረዙ በእ
ምነት ብቻ ለሚጸድቁ ሁሉ አባታቸው
ነው። 12 እንዲሁም አብርሃም ለተገረዙትም
አባት ነው። አባታቸው ሊሆን የቻለው በመ
ገረዛቸው ብቻ ሳይሆን እርሱ ከመገረዙ
በፊት የነበረውን እምነት ተቀብለው የእር
ሱን አርአያ በመከተላቸው ነው።
13 እግዚአብሔር ለአብርሃም ፥ «አንተና
ዘርህ ዓለምን ትወርሳላችሁ» ብሎ ተስፋ
ሰጥቶት ነበር። አብርሃም ይህንን ተስፋ ከእ
ግዚአብሔር ሊቀበል የቻለው የሕጉን ትእ
ዛዝ በመፈጸሙ ሳይሆን ፥ እግዚአብሔርን
በማመኑ ነው። 14 እግዚአብሔር የሰጠውን
ተስፋ ፥ ሕግን በመጠበቅ ማግኘት ቢቻል
ኖሮ እምነት ከንቱ ነገር በሆነ ነበረ። እግዚ
አብሔርም ለሚያምኑት የሰጠው ተስፋ
ዋጋቢስ ሆኖ ይቀር ነበር። 15 ሕግ የእግዚአ
ብሔርን ፍርድ ያመጣል። ሕግ ከሌለ ግን
ሕግን መተላለፍ የሚባል ነገር ስለማይኖር
አይፈረድብንም ማለት ነው።
16 አብርሃም እግዚአብሔር የሰጠውን
ተስፋ በእምነት ተቀበለ። ይህም ተስፋ
በጸጋ ላይ የተመሠረተ ነበር። አብርሃም
እግዚአብሔርን በማመኑ የሁላችንም አባት
ስለሆነ፥የሙሴ ሕግ የተሰጣቸውም ሆኑ የአ
ብርሃም እምነት ያላቸው ትውልዶች
ሁሉ ፥ እንደ እርሱ በጸጋ የእግዚአብሔርን
ተስፋ ይወርሳሉ። 17 በመጽሐፍ ስለ አብር
ሃም ፥ «የብዙ ሕዝብ አባት አደርግሃለሁ»
ተብሎ ተነግሮለታል። ስለዚህ አብርሃም
ለሙታን ሕይወት በሚሰጠው ፥ያልነበረውን
ወደ መኖር በሚያመጣው ባመነበት በእግ
ዚአብሔር ፊት፥የሁላችንም አባት ነው።
18 አብርሃም ፥ በሥጋ ተስፋ የሚደረግ
አንዳች ነገር ሳይኖር የእግዚአብሔርን የተ
ስፋ ቃል ብቻ ይዞ አመነ። ስለዚህም
«ዘርህ ይበዛልሃል» ተብሎ በተነገረው መሠ
ረት የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ። 19 ይህ ተስፋ
በተነገረው ጊዜ አብርሃም የመቶ ዓመት
ሽማግሌ ነበር። ሣራም አርጅታ አፍጅታ
ነበር። ይሁን እንጂ አብርሃም እምነት ጽኑ
ስለነበረ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ
ተቀብሎ ልጅ እንደሚወልድ አመነ።
20 አብርሃም እግዚአብሔር የሰጠውን
ተስፋ እንደሚፈጽምለትም አልተጠራጠ
ረም። እምነት ጽኑ ስለ ነበረም ፥ ተስፋው
ከመፈጸሙ በፊት አስቀድሞ ለእግዚአብ
ሔር ምስጋና አቀረበ። 21 እግዚአብሔር የሰ
ጠውን የተስፋ ቃል ለመፈጸም እንደሚ
ችል እርግጠኛ ነበረና። 22 ስለዚህ እግዚአብ
ሔር አብርሃምን ስለ እምነቱ አጸደቀው።

23 ይህ፥ «ስላመነ ጸደቀ» የሚለው ቃል
የተጻፈው ስለ አብርሃም ብቻ አይደለም።
24 ነገር ግን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
ከሞት ባስነሣው አምላክ ለምናምን ለእ
ኛም ጭምር ነው። እግዚአብሔር እኛንም
እንደ አብርሃም በእምነታችን ያጸድቀናል።
25 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታ
ችን ሞተ። በእግዚአብሔርም ፊት ሊያጸድ
ቀን ከሞት ተነሣ።

ምዕራፍ 5

1 ስለዚህ በእምነት ከጸደቅን፥ በጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር እው
ነተኛ ሰላምን አግኝተናል። 2 በማመናችንም
የእግዚአብሔርን ጸጋ ተሳታፊዎች ወደሆን
በት፥ አሁን ወደምንገኝበት መንፈሳዊ ሕይ
ወት አድርሶናል። የእግዚአብሔር ክብር
ተካፋዮች እንድንሆን በተሰጠንም ተስፋ
እንመካለን።
3 እንዲሁም ትዕግሥትን እንደምንማር
በማወቅ መከራና ችግር ሲደርስብን እንደሰ
ታለን። 4 ትዕግሥት እምነታችን እንዲጸና
ተስፋችንም እየበረታ እንዲሄድ ስለሚያደ
ርግ መንፈሳዊ ብርታትን ይሰጠናል። 5 በተ
ሰጠን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የእግዚአ
ብሔር ፍቅር በልባችን ፈሶአልና የተቀበል
ነው ተስፋ አያሳፍረንም።
6 የሚረዳን አጥተን፥ ግራ ተጋብተን ሳለ
እግዚአብሔር በወሰነው ትክክለኛ ጊዜ ክር
ስቶስ ለእኛ ለኃጢአተኞች ሲል ሞተልን።
7 ለጻድቅ ሰው ሲል ሕይወቱን አሳልፎ የሚ
ሰጥ ሰው ማግኘት በጣም ያስቸግራል።
በደግ ሰው ምትክ ግን ለመሞት ፈቃደኛ
የሚሆን ምናልባት ሊገኝ ይችል ይሆናል።
8 ነገር ግን እግዚአብሔር የቱን ያህል የወደ
ደን መሆኑን እስቲ አስቡ። ኃጢአተኞች
ሆነን ሳለ ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተልን።
9 ደሙን አፍስሶ ከኃጢአታችን በማንጻት
ካጸደቀንም ፥ ከሚመጣው ከእግዚአብሔር
ቁጣ ደግሞ እንደሚያድነን እንጠራጠርም።
10 እግዚአብሔር ገና ጠላቶቹ ሳለን በልጁ
ሞት ከታረቀን ፥ ዕርቅን ካገኘን በኋላማ
በልጁ ሕይወት እንደሚያድነን ምን ጥያቄ
አለው!
11 ይህም ብቻ አይደለም። በልጁ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ አስታራቂነት ይቅርታውን ባገ
ኘንበት በእግዚአብሔር ደስ ይለናል፤ ሐሴ
ትም እናደርጋለን።
12 በአንዱ አዳም ምክንያት ኃጢአት
ወደ ዓለም ገባ። በኃጢአትም ምክንያት
ሞት ወደ ሰው ልጆች ሁሉ ተላለፈ። ሰዎ
ችም ሁሉ ኃጢአተኞች ስለሆኑ በሞት ጥላ
ሥር ወደቁ። 13 የሙሴ ሕግ ከመምጣቱ
አስቀድሞ ኃጢአት በዓለም ላይ ነበር።
ነገር ግን በዚያን ጊዜ ኃጢአትን የሚከለ
ክል ሕግ ስላልነበረ፥ ሕጉን መተላለፍ እንደ
ኃጢአት አይቆጠርም ነበር። 14 ይሁን
እንጂ ከአዳም እስከ ሙሴ ድረስ በሰው
ሁሉ ላይ ሞት ነገሠ። ሌላው ቀርቶ ኃጢአ
ታቸው እንደ አዳም የእግዚአብሔርን ትእ
ዛዝ መተላለፍ ባልሆነው ሁሉ ላይ ሠፈነ።
አዳምም ሊመጣ ወዳለው ወደ ክርስቶስ
ያመለክታል። እዚህ ላይ በአዳምና ከእርሱ
በኋላ ወደ ዓለም በመጣው በክርስቶስ መካ
ከል ፥ 15 እንዲሁም በእግዚአብሔር ይቅር
ታና በሰው በደል መካከል ያለውን ታላቅ
ልዩነት እንመልከት። የአንዱ የአዳም ኃጢ
አት በብዙ ሰዎች ላይ ሞትን አመጣ። ነገር
ግን በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የእግዚ
አብሔር ስጦታና ምሕረት ለብዙ ሰዎች
ደረሰ። 16 የስጦታው ውጤት፥ ከአንዱ ሰው
ማለትም ከአዳም ኃጢአት ውጤት፥ እንደ
ሚበልጥም በተጨማሪ ልብ እንበል። የእግ
ዚአብሔር ፍርድ በአንድ ኃጢአት ምክን
ያት በሰው ሁሉ ላይ ኩነኔን አመጣ። ስጦ
ታው ግን በብዙ ኃጢአት ላይ ይቅርታን
በማስገኘት ጽድቅን አመጣ።
17 በአንድ ሰው ውድቀት ምክንያት
ሞት በዚሁ በአንድ ሰው በኩል በሁሉ ላይ
የሠለጠነ ከሆነ፥ የተትረፈረፈውን የእግዚአብ
ሔርን ጸጋ በነፃ የተቀበሉና የጸደቁ ሁሉ
በአንዱ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በበ
ለጠ በሕይወት ይኖራሉ። 18 የአዳም አንድ
በደል በሰዎች ሁሉ ላይ ቅጣትን ሲያመጣ፥
የክርስቶስ አንድ የጽድቅ ሥራ ግን፥ ሰዎች
ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁና በሕይ
ወት እንዲኖሩ አድርጎአቸዋል። 19 አዳም
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመተላለፉ ብዙ
ዎችን ኃጢአተኞች አድርጓቸዋል። ክርስ
ቶስ ግን ለአባቱ በመታዘዙ ብዙዎችን አጽ
ድቋቸዋል።
20 ሕግ በመኖሩ ሕግን የሚተላለፉ ሁሉ
ኃጢአት ምን መሆኑን ያውቃሉ። ነገር ግን
ኃጢአተኛነታችንን በይበልጥ እየተረዳን
በሄድን ቁጥር ተትረፍርፎ የተሰጠን የእግዚ
አብሔር የይቅርታ ጸጋ ምን ያህል ታላቅ
እንደሆነ እንገነዘባለን። 21 ሞት ባለበት ቦታ
ኃጢአት እንደነገሠ ሁሉ፥ በጌታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ የዘላለምን ሕይወት የሚያስገ
ኘው ጸጋ ጽድቅ ባለበት ሁሉ ይነግሣል።

ምዕራፍ 6

1 ታዲያ እግዚአብሔር ጸጋውን ያበዛል
ናል በማለት ኃጢአት መሥራታችንን መቀ
ጠል አለብን ማለት ነውን?
2-3 እግዚአብሔርም አይበለው! ከእርሱ
ጋር ሕብረት እንዲኖረን በጌታችን በኢየሱስ
ስም በተጠመቅንበት ጊዜ ፥ ኃጢአት መሥ
ራት የሚቀናው አሮጌው ባሕርያችን ከእ
ርሱ ጋር የሞተ መሆኑን እንዴት ዘነጋች
ሁት? 4 ለኃጢአት ሲገዛ የኖረው አሮጌው
ባሕርያችን በክርስቶስ ሞት አብሮት የተቀ
በረ ሲሆን ፥ በአዲስ ሕይወት እንድንኖርም
እግዚአብሔር አብ በኃይሉ ግርማ ክርስቶ
ስን ከሞት እንዳስነሣው እኛንም አስነሥቶ
ናል።
5 በሞቱ እርሱን ከመሰልነው በትንሣኤ
ውም እንመስለዋለን። 6 ከእንግዲህ ወዲህ
ለኃጢአት እንዳንገዛ አሮጌው ባሕርያችን
ከክርስቶስ ጋር በመስቀል ላይ ተሰቅሎአል።
7 አንድ ሰው ከሞተ በኋላ ከኃጢአት ባር
ነት ነፃ ይሆናልና። 8 ከክርስቶስ ጋር ከሞ
ትን በኋላ በአዲስ ሕይወት ከእርሱ ጋር እን
ደምንኖር እናምናለን። 9 ክርስቶስ ከሞት
እንደተነሣ ፥ ዳግመኛም እንደማይሞትና ከእ
ንግዲህ ወዲህ ሞት በእርሱ ላይ ሥልጣን
እንደሌለው እናውቃለን። 10 ክርስቶስ በኃ
ጢአት ምክንያት አንድ ጊዜ ሞቷል። ከአ
ሁን ወዲያ ግን ለዘላለም ለእግዚአብሔር
ይኖራል። 11 እናንተም ከኃጢአት ሥልጣን
ነፃ ለመሆን እንደሞታችሁና በኢየሱስ ክር
ስቶስ ሕያው ሆናችሁ ለእግዚአብሔር እን
ደምትኖሩ አድርጋችሁ ራሳችሁን ቁጠ
ሩት።
12 ስለዚህ ኃጢአት በሟች ሥጋችሁ ላይ
እንዳይሠለጥንበት ለሥጋችሁ ፈቃድ አት
ገዙ። 13 ማንኛውንም የሰውነታችሁን
ክፍል ለክፋትና ለኃጢአት መሣሪያ አድር
ጋችሁ አታቅርቡ። ነገር ግን ከሞት የተነሣ
ችሁ እንደመሆናችሁ መጠን ፥ ለበጎ ተግባር
መገልገያ እንዲሆን የሰውነታችሁን ክፍ
ሎች በሙሉ የጽድቅ መሣሪያ አድርጋችሁ
ለእግዚአብሔር አቅርቡለት። 14 ከዚህ
በኋላ ፥ የምትኖሩት ለእሪት ሕግ በመታዘዝ
ሳይሆን ለእግዚአብሔር ጸጋ በመገዛት በመ
ሆኑ ፥ ኃጢአት በሕይወታችሁ ላይ ሊነግሥ
አይችልም።
15 ታዲያ ፥ የእግዚአብሔር ጸጋ ከኃጢ
አት ነፃ አውጥቶናል ብለን እንዳሻን ኃጢ
አት እንሥራ ማለት ነውን? በፍጹም
አይደለም።
16 ለአንድ ሰው አገልጋይ ሆናችሁ ስታ
ድሩለት ያ ሰው በሚያዛችሁ ጊዜ ሁሉ
ፈቃዱን መፈጸም እንዳለባችሁ የታወቀ
ነው። ሞትን ስሚያስከትልባችሁ ኃጢአት ፥
ወይም ጽድቅን ለሚሰጣችሁ እግዚአብ
ሔር ፥ ከሁለት ለአንዱ መታዘዝም እንደዚሁ
ነው። 17 ምንም እንኳ ከዚህ በፊት ለኃጢ
አት ተገዢዎች ሆናችሁ ብትኖሩም ፥ ለእግ
ዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና ፥ የተማ
ራችሁትን የእውነት ቃል በመቀበል 18 ከኃ
ጢአት ቀንበር ነፃ ወጥታችሁ የጽድቅ ተገ
ዢዎች ሆናችኋል።
19 ፍሬ ነገሩን በቀላሉ ለመረዳት እንድ
ትችሉ ከፍ ብዬ በጠቀስኩት ምሳሌ መሠ
ረት ፥ ከዚህ በፊት ራሳችሁን ለርኩሰትና
ለልዩ ልዩ ኃጢአት ተገዢ አድርጋችሁት
ነበር። ከእንግዲህ ወዲህ ግን ፥ ለጽድቅና ለቅ
ድስና አገልጋዮች እንድትሆኑ መላ ሰውነታ
ችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡለት።
20 የኃጢአት ተገዢዎች በነበራችሁበት
ጊዜ ጽድቅን ለማድረግ ምንም ፍላጎት አል
ነበራችሁም። 21 ያን ጊዜ በደስታ ትፈጽ
ሙት ከነበረው ፥ ዛሬ ግን ከምታፍሩበት
መጥፎ ተግባር ያገኛችሁት አንዳችም
ጥቅም የለም። እነዚህን ነገሮች በማድረጋ
ችሁ ያተረፋችሁት ነገር ቢኖር ሞት ብቻ
ነበር። 22 ዛሬ ግን ከኃጢአት ባርነት ነፃ
ወጥታችሁ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆና
ችኋል። ከእርሱ የሚገኘውንም ቅድስናና
የዘላለም ሕይወት ተቀብላችኋል።
23 የኃጢአት ዋጋ ሞት ነው። በጌታችን
በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር
የምንቀበለው ስጦታ ግን የዘላለም ሕይወት
ነው።

ምዕራፍ 7

1 ወንድሞቼ ሆይ ፥ ሕግን ጠንቅቃችሁ
የምታውቁ ናችሁና መቼም ሕግ በሰው ላይ
ሥልጣን ያለው ሰውየው በሕይወተ ሥጋ
እስካለ ድረስ ብቻ መሆኑን ትገነዘባላችሁ።
2 አንዲት ባለትዳር ሴት ባልዋ በሕይ
ወተ ሥጋ እስካለ ድረስ በጋብቻ ውል የታ
ሠረች ናት። ባልዋ ከሞተ በኋላ ግን ፥ የጋብ
ቻው ውል እንደቀረ ስለሚቆጠር ከታሠረች
በት የጋብቻ ሕግ ነፃ ትሆናለች። 3 ባልዋ
በሕይወተ ሥጋ እያለ ግን ሌላ ወንድ ብታ
ገባ በሕግ ፊት እንዳመነዘረች ትቆጠራለች።
ባልዋ ከሞተ በኋላ ግን ከታሠረችበት ጋ
ብቻ ሕግ ነፃ ስለምትሆን ፥ ሌላ ወንድ ሚ

ባት ትችላለች። አመንዝራ ተብላም አትቆ
ጠርም።
4 እንዲሁም ወንድሞቼ ሆይ፥ በክርስቶስ
ሞት አማካይነት፥ ለኦሪት ሕግ እናንተም
ሞታችኋል። አሁን ግን፥ ለእግዚአብሔር አገ
ልግሎት የተለያችሁ እንድትሆኑ ከሞት
የተነሣው የኄታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ገንዘ
ቦች ሆናችኋል። 5 ለሥጋችን ፈቃድ ተገዝ
ተን በነበርንበት ዘመን ሕጉ ያሳወቀን ክፉ
ምኞቶች በልቦናችን እየተጠነሰሱ የእግዚአ
ብሔርን ትእዛዝ ስናፈርስ፥ ኃጢአት በመሥ
ራታችንም የሞትን ፍሬ ስናፍሩ ኖረናል።
6 አሁን ግን ከክርስቶስ ጋር አብረን በመሞ
ታችን፥ አሥሮ ይገዛን ከነበረው ከሕግ ባር
ነት ነፃ ወጥተናል። ከእንግዲህ ወዲህ የምና
ገለግለው ከመንፈስ ቅዱስ ባገኘነው አዲስ
ሕይወት እንጂ በኦሪት ሕግ መሠረት አይደ
ለም።
7 ነገሩ እንዲህ ከሆነ፥ ሕግ ራሱ ኃጢአት
ነበር ማለት እንችላለን? ፈጽሞ አንችልም!
ምክንያቱም ኃጢአት ምን መሆኑን ለማ
ወቅ የቻልነው ሕግ በመኖሩ ነው። ሕጉ፥
«ክፉ ነገር አትመኝ» ባይል ኖሮ፥ ክፉ ነገር
መመኘት ኃጢአት መሆኑ በምን ይታወቅ
ነበር? 8 ኃጢአት ሕግን መሣሪያ በማድረግ
ልዩ ልዩ ክፉ ምኞት በውስጤ እንዲፈጠር
አደረገ። ሕግ ከሌለ ኃጢአትም እንደሌለና
እንደሞተ ይቆጠራል።
9 ሕግ ከመደንገጉ በፊት ሕያው ነበ
ርኩ። ሕጉ ተደንግጎ ሥራ ላይ ከዋለ በኋላ
ግን፥ ኃጢአት ሕይወት ዘራ፥ በእኔ ላይም
ሞትን አስከተለ። 10 ሕይወት እንዳገኝበት
የተሰጠኝም ያ ሕግ አጥፊዬ ሆኖ ተገኘ።
11 ስለዚህ ኃጢአት ሕግን መሣሪያ በማድ
ረግ አታለለኝ። የሕጉን ትእዛዝ በመተላለ
ፈም ገደለኝ። 12 ስለዚህ ልብ ብለን ካስተዋ
ልነው ሕጉ ቅዱስ ነው። ትእዛዛቱም የተቀ
ደሱ፥ መልካምና ትክክለኛ ናቸው።
13 ታዲያ ሞትን ያመጣብኝ—ያ መል
ካሙ ነገር—ሕግ፥ ነውን? ሊሆን አይችልም።
ሞትን ያመጣው ሕግ ሳይሆን ኃጢአት
ነው። ኃጢአት ሕግን መሣሪያ አድርጎ
ሞትን ሊያስከትልብኝ ችሏልና። በዚህም
በሕግ ትእዛዝ አማካይነት፥ የኃጢአት ትክክ
ለኛ መልኩ ሊገለጥ ችሏል። 14 ሕግ መንፈ
ሳዊ መሆኑን እናውቃለን። ችግሩ ከሕግ
አይደለም። ነገር ግን ለኃጢአት ባሪያ ሆኜ
የተሸጥኩ እኔ መንፈሳዊነት የሌለኝ ሰው
ነኝ።
15 እኔ የማደርገውን ለይቼ አላውቅም።
ከዚህ የተነሣም የምወደውን ነገር በማድ
ረግ ፈንታ የማልወደውን ነገር ሳደርግ እገ
ኛለሁ። 16 የማልወደውን የማደርግ ከሆ
ነም፥ ሕጉ ትክክለኛ መሆኑን ሕሊናዬ ተረ
ድቶታል ማለት ነው። 17 እንደ እውነቱ
ከሆነ እነዚህን የማልወዳቸውን ነገሮች የማ
ደርገው፥ ወድጄ ሳይሆን በውስጤ ያለው
ኃጢአት እየገፋፋኝ ነው።
18 ከእኔ ኃጢአተኛ ባሕርይ ምንም ዓይ
ነት በጎ ነገር እንደማይገኝ አውቃለሁ። በጎ
ነገር ለማድረግ ፍላጎት ቢኖረኝም እንኳ፥
ይህንኑ በሥራ ላይ ማዋል አይሆንልኝም።
19 የምፈልገውን መልካም ነገር ላድርግ
ስለው አይሳካልኝም። የማልወደውን መጥፎ
ነገር ግን ሳደርገው ባልፈልግም፥ ሳደርገው
እገኛለሁ። 20 እንግዲህ ማድረግ የማልፈልገ
ውን ነገር ሳደርግ የምገኘው፥ ወድጄ ሳይ
ሆን በውስጤ ያለው ኃጢአት እየገፋፋኝ
ነው።
21 ስለዚህ ይህን የመሰለ ሕግ በሥራ ላይ
ሆኖ አየዋለሁ። በጎ ነገር ለማድረግ በምነሣ
በት ጊዜ ከዚህ መጣ ሳልለው፥ ክፉው ነገር
ተሽቀዳድሞ ከተፍ ይላል። 22-24 ውስጣዊ
ሕይወቴ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በፈጽም
ደስ ይለዋል። ሥጋዊ ባሕርዬ ውስጥ ግን
ሌላ የኃጢአት ሕግ ይገኛል። ይህም የኃጢ
አት ሕግ በልቦናዬ ውስጥ ካለው የእግዚአ
ብሔር ሕግ ጋር ጦርነት ገጥሞ ይዋጋዋል።
ያ በሥጋዊ ባሕርዬ ውስጥ ያለው የኃጢ
አት ሕግ፥ ድል ነሥቶ ባርያው ያደረገኝም
ስለዚህ ነው። እንግዲህ እንዲህ ካለው አስቸ
ጋሪ ጣጣ ውስጥ ነው የገባሁት። ለመሆኑ
ምን ዓይነት ጕስቁላ ሰው ነኝ? ከዚህ
ለሞት ከተሰጠ ሰውነትስ ማን ይገላግለ
ኛል? 25 በኄታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግ
ዚአብሔር ምስጋና ይድረሰው። በውስጣዊ
ልቦናዬ የእግዚአብሔር ሕግ ተገዢ ስሆን፥
በሥጋዊ ባሕርዬ ግን የኃጢአት ሕግ አገል
ጋይ ነኝ።

ምዕራፍ 8

1 ከእንግዲህ ወዲህ የኢየሱስ ክርስቶስ
ወገኖች የሆኑ ኩነኔ የለባቸውም። 2 ምክንያ
ቱም በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘሁት ሕይወ
ትን የሚሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል፥
ከታሠርኩበት ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ
አውጥቶኛልና። 3 ከሥጋዊ ባሕርያችን የተ
ነሣ ሕግ ሊፈጽመው ያቃተውን፥ እግዚአብ
ሔር አንድ ልጁን ኃጢአተኛ በሆነ ሥጋ
ሥጋ አምሳል ወደዚች ዓለም ልኮ፥ ኃጢአ

ትን እንዲያስወግድ አድርጎታል። 4 ይህን
ንም ያደረገው ለሥጋ ፈቃዳችን ሳንገዛ መን
ፈስ ቅዱስን በመታዘዝ ለምንኖር ፤ በሕግ
በኩል የሚፈለግብን ትእዛዝ እንዲፈጸም
ነው።
5 ደካማ ለሆነው የሥጋ ፈቃዳቸው የሚ
ገዙ ሥጋዊ ፍላጎታቸውን ለመፈጸም የሚያ
ስችላቸውን ነገር ብቻ ይመኛሉ። ለመንፈስ
ቅዱስ ፈቃድ የሚገዙ ግን እግዚአብሔርን
ደስ የሚያሰኝ ሥራ ለመሥራት ያስባሉ።
6 ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ማሰብ ሕይወትን
ያስገኛል ፤ ሰላምንም ይሰጣል። ስለ ሥጋዊ
ነገሮች ማሰብ ግን ሞትን ያስከትላል።
7 ምን ጊዜም ቢሆን ሥጋዊ ተፈጥሮ ለእግዚ
አብሔር ሕግ ስለማይታዘዝ ፥ መታዘዝም ስለ
ማይችል የእግዚአብሔር ጠላት ነው ።
8 ለሥጋዊ ፈቃድ የሚገዙ እግዚአብሔርን
ደስ ማሰኘት አይችሉም።
9 እናንተ ግን እንደዚህ አይደላችሁም ።
የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረባችሁ ስለሆነ
ለሥጋዊ ፈቃድ አትገዙም ። የክርስቶስ መን
ፈስ የማያድርበት ሰው የክርስቶስ ወገን
ሊሆን አይችልም። 10 ሥጋችሁ በኃጢአት
ምክንያት የሞተ ቢሆንም ፥ ክርስቶስ በውስ
ጣችሁ ካደረ መንፈሳችሁ ከጽድቅ የተነሣ
ሕያው ይሆናል። 11 ኢየሱስን ከሞት ያስነ
ሣው የእግዚአብሔር መንፈስ ካደረባችሁ ፥
ይኸው መንፈሱ የሚሞተው ሥጋችሁን
ሕይወት ያለው ያደርገዋል።
12 ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ለሥጋዊ
ፈቃድ ተሸንፋችሁ ልትገዙለት አይገባም ።
13 ለሥጋ ፈቃዳችሁ ተገዢዎች ከሆናችሁ
ትሞታላችሁ ። የሥጋ ፈቃዳችሁን በመንፈስ
ቅዱስ ኃይል ድል ከነሳችሁት ግን በሕይ
ወት ትኖራላችሁ። 14 በእግዚአብሔር መን
ፈስ የሚመሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች
ናቸው ።
15 ስለዚህ የተሰጠን መንፈስ በአባቱ
እቅፍ እንዳለ ልጅ ፥ 'አባ ፥ አባባ!' ብለን
በድፍረት እግዚአብሔርን የምንጠራበት
የልጅነት መንፈስ እንጂ ፥ የሚያስፈራና የሚ
ያሸማቅቅ የተገዢነት መንፈስ አይደለም ።
16 በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጆች መሆ
ናችንን ፥ራሱ መንፈስ ቅዱስም ሆነ የራሳች
ንም መንፈስ ያረጋግጥልናል። 17 የእግዚአብ
ሔር ልጆች ከሆንን ፥ ወራሾች ነን። ከልጁ
ከኢየሱስ ክርስቶስም ጋር አብረን የርስቱ
ተካፋዮች እንሆናለን። ከእርሱ ጋር አብረን
መክበር የምንችለውም ፥ የክርስቶስ የመከ
ራው ተካፋዮች ሆነን ስንገኝ ነው ።
18 ይህ አሁን የምንቀበለው መከራ ወደ
ፊት ከሚጠብቀን ክብር ታላቅነት ጋር
ሊመዛዘን አይችልም ። 19 የእግዚአብሔር
ልጆች የሚገለጡበትን ያችን ዕለት ፍጥረት
ሁሉ በትዕግሥትና በተስፋ ይጠባበቃል ።
20-21 በራሱ ፈቃድ ሳይሆን በእግዚአብሔር
ፍርድ ኃጢአትና ሞት የሰፈነበት ፍጥረታ
ዊው ዓለም ፥ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ተወግደው
ለት ፥ የእግዚአብሔር ልጆች የሚቀዳጁትን
የክብር ነፃነት ተካፋይ ለመሆን በተስፋ
ይጠባበቃል ።
22 እስካሁን ድረስም ፍጥረት ሁሉ
በምጥ ጣር ተይዞ እንደሚቃትት እናውቃ
ለን። 23 የሚቃትተውም ፍጥረት ብቻ አይ
ደለም ። ወደ ፊት ተዘጋጅቶ ለሚጠብቀን
ክብር መነሻና መሠረት የሆነውን የመንፈስ
ቅዱስን ስጦታ የተቀበልን ሁላችን ፥ 'ያች
ዕለት ከመቼ መቼ ደርሳ እግዚአብሔር በሰ
ጠን ተስፋ መሠረት ፥ ሕመምና ሞት የማይነ
ካውን አዲስ አካል ለብሰን ፥ የልጅነት ማዕር
ጋችንን እንቀበል ይሆን?' ብለን እንቃትታ
ለን ፤ እንናፍቃለንም ።
24 በዚህ ተስፋ ድነናል ። በዓይነ ሥጋ
የምናየውንና በእጃችን የገባውን ነገር ገና
ወደፊት እንደምናገኘው አድርገን በተስፋ
አንጠብቀውም ። 25 እግዚአብሔር ይሰጠናል
ብለን በተስፋና በትዕግሥት የምንጠብቀው
ገና በእጃችን ያልገባውን ነገር ነው ።
26 እንደዚሁም በየዕለቱ በሚገጥመን
ችግርና በምንጸልይበትም ጊዜ ፥ የመንፈስ
ቅዱስ እርዳታ አይለየንም ። ምንና እን
ዴት መጸለይ እንደሚገባን በውል ለይተን
ስለማናውቅ ፥ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ቃላት
በትክክል ሊገልጡት በማይቻል ሁናቴ ይጸ
ልይልናል ። 27 መንፈስ ቅዱስ ስለ እኛ በሚ
ጸልይበት ጊዜ ስለ ምን እንደሚጸልይልን
የሰዎችን ሁሉ ልብ ገልጦ የሚመረምረው
እግዚአብሔር ያውቀዋል ። ምክንያቱም
መንፈስ ቅዱስ ለቅዱሳን የሚጸልየው እንደ
እግዚአብሔር ፈቃድ ነውና ። 28 እግዚአብ
ሔርን የምንወደው ከሆነና እንደ ፈቃዱም
የተጠራን ከሆነ ፥ የሚደርስብን ነገር ሁሉ
ለእኛው ጥቅም እንደሚሆን እናውቃለን ።
29 ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በብዙ ወንድ
ሞች መካከል በኩር እንዲሆን ፥ እግዚአብ
ሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን ሁሉ ልጁን
እንዲመስሉ ወሰነ ። 30 ስለዚህ እግዚአብ
ሔር ቀደም ብሎ የወሰናቸውን ጠራቸው ።
የጠራቸውንም አጽድቆ የክብሩ ተካፋዮች
አደረጋቸው ።

31 ታዲያ ከዚህ በኋላ ምን የሚጨመር
ነገር ይኖራል? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር
ከሆነ ማንስ ሊቃወመን ይችላል? 32 እግዚ
አብሔር ለገዛ ልጁ እንኳ ሳይራራ ስለ እኛ
እንዲሞት አሳልፎ ከሰጠው ፥ ከእርሱ ጋር
አብሮ ሁሉንም ነገር እንዴት አትረፍርፎ
አይሰጠንም?
33 እግዚአብሔር የመረጣቸውን ሰዎች
ማን ሊከሳቸው ይችላል? የሚያጸድቅ እግ
ዚአብሔር ነው።
34 የሚፈርድባቸውስ ማነው? ኢየሱስ
ክርስቶስ ይፈርድባቸዋልን? እንዴት ተደ
ርጎ! ስለ እኛ የሞተውና ከሞት ተነሥቶም
በእግዚአብሔር አብ ቀኝ የተቀመጠው ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይማልድልናል።
35 ይህ ከሆነ ከክርስቶስ ፍቅር ማን ሊለ
የን ይችላል? መከራ ፥ ጭንቀት ፥ ረሃብ ፥
ስደት ፥ መገረፍ ፥ ፍርሃት ፥ የተመዘዘ ሰይፍ ፥
የትኛውም ዓይነት ችግር ፥ ሞትም ቢሆን
ከክርስቶስ ፍቅር ሊለየን አይችልም።
36 «ስለ አንተ ፍቅር በየቀኑ እንገደላ
ለን። እንደሚታረዱ በጎችም ተቆጥረናል»
ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፈ ስለሆነ
እነዚህ ነገሮች ሁሉ እንደሚደርስብን አው
ቀን እንጠብቃለን።
37 እነዚህ ሁሉ ነገሮች በሕይወት ዘመና
ችን ቢያጋጥሙንም ፥ በወደደን በጌታችን
በኢየሱስ ክርስቶስ ከድል አድራጊዎች
በላይ ነን። 38 ከዚህም የተነሣ ፥ ሞትም ሆነ
ሕይወት ፥ መላእክትም ሆኑ መናፍስት ፥
አሁን ያለውም ሆነ ወደፊት የሚመጣው ፥
39 ማንኛውም ፥ 'ኧለሁ' የሚል ኃይል ፥ ከፍ
ታም ሆነ ፥ ዝቅታ ፥ ወይም ማናቸውም ፍጥ
ረት ቢሆን ፥ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
ካገኘነው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እን
ደማይችል ተረድቻለሁ።

ምዕራፍ 9

1 በክርስቶስ ውስጥ ሆኜ እውነትን እናገ
ራለሁ። እንደማልዋሽም መንፈስ ቅዱስ
ለሕሊናዬ ያረጋግጥልኛል። የሥጋ ዘመዶቼ
ስለሆኑት ስለወንድሞቼ ስለእሥራኤላውያን
ሳስብ 2-3 ልቦናዬ ከባድ ኀዘን ሳይሰማው ፥
መንፈሌም ክፉኛ ሳይጨነቅ ውሎ ያደረበት
ቀን የለም። እነርሱ ይዳኑልኝ እንጂ ከክርስ
ቶስ ተለይቼ ዘነጋ እንኳ ቢደርስብኝ ቅር
አይለኝም። 4 እነርሱ እግዚአብሔር ከዓለም
ሕዝብ ለይቶ የመረጣቸው ፥ ልጆቹ ያደረጋ
ቸው ፥ ክብሩን የገለጠላቸው ፥ ቃል ኪዳን የገ
ባላቸው ፥ ሕጉን የሰጣቸው ፥ የአምልኮን ሥር
ዓት ያስተማራቸው የተስፋውንም ቃል የሰ
ጣቸውና 5 የአሥራ ሁለቱ ነገደ እሥራኤል
አባቶች ዝርያ ናቸው። ከሁሉ በላይ የሆነ
ውና ለዘላለም የተባረከው አምላክ ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ የተወለደው ከእ
ነርሱው ወገን ነው። እርሱም ለዘላለም የተ
መሰገነ ነው፤ አሜን!
6 ይህ ከሆነ ፥ ታዲያ እግዚአብሔር ለአይ
ሁድ ሕዝብ የሰጠውን ተስፋ ሽሮታል
ማለት ነው? ይህን ማለት አይቻልም። ምክ
ንያቱም ከእሥራኤል ዘር የተወለዱ ሁሉ
እሥራኤላውያን ናቸው ማለት አይደለም።
7 በልደተ ሥጋ ከአብርሃም ዘር ስለተገኙ
ብቻ የአብርሃም ልጆች ናቸው ማለት አይ
ቻልም። አብርሃም ሌሎች ልጆች እንዳሉት
ቢታወቅም ፥ ተስፋ የተነገረለት ለልጁ ለይስ
ሐቅና ከእርሱም ለሚገኘው ልጅ ለያዕቆብ
ዘር መሆኑ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፏል።
8 ይህም ማለት በሥጋ ከአብርሃም ተወለዱና
ሁሉም የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው
ማለት አይደለም። የእግዚአብሔር ልጆች
ተብለው የሚቆጠሩት ፥ እግዚአብሔር ለአብ
ርሃም በገባለት የተስፋ ቃል መሠረት የተወ
ለዱለት ብቻ ናቸው።
9 እግዚአብሔር ፥ «የዛሬ ዓመት መጥቼ
እጐበኛሻለሁ። ሚስትህ ሣራም ወንድ
ልጅ ትወልድልሃለች» የሚል የተስፋ ቃል
ለአብርሃም ሰጥቶት ነበር። 10 ይህም ብቻ
አይደለም። ርብቃ ከአባታችን ከይስሐቅ
መንታ ልጆች በፀነሰች ጊዜ ፥ 11 ልጆቹ ተወ
ልደው አድገው ክፉ ወይም ደግ ከመሥራ
ታቸው በፊት ገና በእናታቸው ማሕፀን ሳሉ
እግዚአብሔር ለርብቃ ፥ 12 «ታላቁ ለታናሹ
ይገዛል» ብሏታል። ይህም 13 «ያዕቆብን
ወደድኩ ፤ ዔሳውን ግን ጠላሁ» ተብሎ በቅ
ዱሳት መጻሕፍት የተጻፈው ቃል እግዚአብ
ሔር የሰውን ድርጊት ተከትሎ ሳይሆን ፥ ማን
ኛውንም ነገር በራሱ የምርጫ እቅድ የሚ
ሠራ መሆኑን ያስገነዝበናል።
14 እንግዲህ ይህ ምንን ያመለክታል?
እግዚአብሔር ያዳላል ማለት ነው? ይህን
ማለት አንችልም። 15 ምክንያቱም እግዚአ
ብሔር ለሙሴ ፥ «ልምረው የምፈልገውን
እምረዋለሁ ፤ ልራራለት ለምፈልገውም እራ
ራለታለሁ» ብሎታል። 16 ስለዚህ የእግዚአ
ብሔርን በረከት ማግኘት የሚቻለው በሰው
ፈቃድ ወይም ጥረት ሳይሆን በእግዚአብ
ሔር ምሕረትና ቸርነት ብቻ ነው።
17 በቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «ፈርዖን ሆይ ፥
ኃይሌን ለማሳየትና ስሜንም በሰዎች ሁሉ

ዘንድ ለማሳወቅ አነሣሣሁህ» ተብሎ የተነገ
ረውን እዚህ ላይ ልንጠቅሰው እንችላለን።
18 ስለዚህ እግዚአብሔር ሊምረው የፈለገ
ውን ሲምረው ሌላውን ደግሞ እልኸኛ ያደ
ርገዋል። 19 ምናልባት ከእናንተ አንዳንዶቻ
ችሁ፥ «የእግዚአብሔርን ፈቃድ መቃወም
ካልተቻለ፥ ታዲያ እግዚአብሔር ሰዎችን
ለምን በክፉ ሥራቸው ተጠያቂ ያደርጋች
ዋል?» ትሉ ይሆናል።
20 ለዚህ ዋያቄ እኔ ያለኝ መልስ፥ «እን
ዲህ ያለውን ቃል ለእግዚአብሔር መመለስ
የምትችል ለመሆኑ አንተ ማን ነህ? የሸክላ
ዕቃ፥ ሠሪውን ባለሙያ 'ለምን በዚህ ዓይነት
ቅርጽ ሠራኸኝ' ሊለው ይችላልን?
21 ወይስ የሸክላ ሥራ ባለሙያው ከአንዱ
የሸክላ አፈር ላይ አንሥቶ፥ አንዱን ሸልሞ
ሸላልሞ በከብር የሚቀመጥ ዕቃ፥ ሌላውን
ግን በክብር ሊይዙት ለማይገባ አገልግሎት
የሚውል ተራ ዕቃ አድርጎ ለመሥራት
መብት የለውምን? 22 ጌታ እግዚአብሔርስ
እስከ አሁን ድረስ የታገሣቸውን፥ ለጥፋት
የተመደቡትን ሰዎች ቁጣውንና ኃይሉን
ሊገልጽባቸው ሙሉ ሥልጣን የለውምን?
23-24 እነርሱን የታገሣቸው፥ ከአይሁድም
ሆነ ከአሕዛብ ወገን መርጦ ለክብሩ ላዘጋ
ጀን ለእኛ፥ ምሕረቱንና የክብሩን ባለጠግነት
ሊያሳይ ስለፈለገ ነው።»
25 ነቢዩ ሆሴዕ፥ «ሕዝቤ ያልነበረውን
'ሕዝቤ' ብዬ እጠራዋለሁ። ያልተወደደው
ንም ሕዝብ፥ 'የተወደደ' እለዋለሁ።
26 'ሕዝቤ አይደላችሁም' በተባሉበት
ሥፍራ፥ 'የሕያው እግዚአብሔር ልጆች'
ተብለው ይጠራሉ» ብሏል።
27 ነቢዩ ኢሳይያስም፥ «የእሥራኤል
ሕዝብ ብዛት እንደ ባሕር አሸዋ ቢሆን
እንኳ የሚድኑት ጥቂቶች ብቻ ናቸው።
28 ጌታ በፍጥነት በዓለም ላይ ፍርዱን ይሰ
ጣል» ሲል ተናግሯል።
29 በሌላም ቦታ ይኸው ነቢይ፥ «ጌታ
እግዚአብሔር ለትውልዳችን ዘር አስቀርቶ
ምሕረቱን ባያሳይ ኖሮ፥ እኛም አይሁዶች
እንደ ሰዶምና ገሞራ ሰዎች በጠፋን ነበር»
ብሏል።
30 እንግዲህ ስለዚህ ጉዳይ ምን ማለት
ይቻላል? የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለማግ
ኘት ምንም ጥረት ያላደረጉት አሕዛብ በእ
ምነታቸው ምክንያት ለመጽደቅ ሲችሉ፥
31 የተመረጡት የእግዚአብሔር ወገን የተባ
ሉት እሥራኤላውያን ግን፥ እንጸድቃለን
ብለው ሕግን ቢጠብቁም ሊጸድቁ አልቻ
ሉም። 32 'ታዲያ ለምን ይሆን ለመጽደቅ
ያልቻሉት?' ቢባል፥ በእምነት ሳይሆን
ሕጉን በመጠበቅና በበጎ ሥራቸው ለመጽ
ደቅ ስለፈለጉ ነው። 33 ስለዚህም «ተመል
ከቱ በጽዮን የሚያደናቅፍና የሚያሰናክል
ድንጋይ እኖራለሁ፤ ይህ ድንጋይ ሰዎችን
ያደናቅፋቸዋል፤ ነገር ግን በእርሱ የሚያ
ምኑ ሁሉ አያፍሩበትም» ተብሎ እንደተጻ
ፈው የእንቅፋት ድንጋይ አደናቀፋቸው።

ምዕራፍ 10

1 ወንድሞቼ ሆይ፥ እሥራኤላውያን እንዲ
ድኑ ያለኝ ምኞትና ጉጉት ይህ ነው አይባ
ልም። ጌታ እንዲያድናቸውም የዘወትር
ጸሎቴ ነው። 2 እነርሱም ስለ እግዚአብሔር
ከፍ ያለ ቅንዓት እንዳላቸው አውቃለሁ።
ነገር ግን ይህ ቅንዓታቸው በትክክለኛ እው
ቀት ላይ የተመሠረተ አይደለም። 3 ከእግዚ
አብሔር የሚሰጠውን ጽድቅ ንቀው፥ ሕግን
በመጠበቅና በበጎ ሥራ ላይ የተመሠረተ
ውን የራሳቸውን የጽድቅ መንገድ በመከ
ተል እውነተኛውን ጽድቅ እምቢ አሉ።
4 በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ እንዲጸድቁ ክርስ
ቶስ ሕግን ፈጽሞላቸዋል። ስለዚህ ሕግን
በመጠበቅ ለመጽደቅ አይቻልም።
5 ሕግን በመጠበቅ ስለ መጽደቅ ሙሴ፥
«አንድ ሰው ሕግ የሚያዘውን ሁሉ መጠ
በቅ ከቻለ፥ ሕግ ራሱ ሕይወት ይሰጠዋል»
ሲል ጽፎአል። 6 በእምነት የሚገኘው
ጽድቅ ግን፥ «ክርስቶስን ወደ ምድር ለማ
ውረድ ወደ ሰማይ መውጣት አያስፈልግ
ህም»፤ 7 ወይም ወደ ሲኦል ወርደህ ክርስቶ
ስን ከሙታን መካከል ማስነሣት የለብህም»
ይላል።
8 ነገር ግን መጽደቅ ስለሚቻልበት መን
ገድ እንዲህ ይላል። «የእግዚአብሔር ቃል
በአጠገብህ ይገኛል፤ በእናህና በልብህም
ውስጥ ነው።» ይህም የእግዚአብሔር ቃል
እኛ የምናስተምራችሁ የእምነት ቃል
ነው። 9 ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በአፋችሁ
ብትመሰክሩ፥ እግዚአብሔርም ከሞት እንዳስ
ነሣው በልባችሁ ብታምኑ ትድናላችሁ።
10 ምክንያቱም ሰው በልቡ አምኖ ይጸድ
ቃል። ስለ እምነቱም በመመስከሩ ይድ
ናል። 11 ይህ እውነት መሆኑን ለማረጋገጥ
እንዲህ የሚል ቃል በመጽሐፍ ተጽፎ ይገ
ኛል፤ «በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍ
ርም»። 12 ይህ ቃል የተጻፈው በአይሁድና
በአሕዛብ መካከል ምንም ልዩነት ሳይደረግ
ለሁሉ ነው። የሁሉም ጌታ የሆነው ኢየ

ሱስ ፥ ለሚለምኑት ሁሉ በረከቱን የሚሰጥ ባለጸጋ አምላክ ነው። 13 በቅዱሳት መጻሕ ፍት ፥ «የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድ ናል» ተብሏል።

14 ነገር ግን የማያምኑበት አድነን ብለው እንዴት ሊጠይቁት ይችላሉ? ስለ እርሱ ካልተነገራቸውስ እንዴት አድርገው ያምኑ ታል? የወንጌልን ቃል የሚነግራቸው ሰው ከሌለስ ስለ እርሱ እንዴት ሊሰሙ ይች ላሉ? 15 መልእክተኞችስ ካልተላኩ ወንጌ ልን እንዴት ማስተማር ይችላሉ? ስለዚህ ነገር መጽሐፍ ፥ «መልካሙን የምሥራች ቃል ለማብሠር የሚሮጡ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው!» ይላል።

16 ነገር ግን የወንጌሉን ቃል የሰሙ እሥራኤላውያን ሁሉ አልተቀበሉትም። ኢሳይያስም ፥ «ጌታ ሆይ ፥ የተናገርነውን ቃል ማን አምኖ ተቀበለ?» ሲል ተናግ ሯል። 17 ስለዚህ እምነት የሚገኘው ስለ ክርስቶስ የሚናገረውን የወንጌል ቃል ከመ ስማት ነው።

18 እሥራኤላውያን የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተዋልን? አዎን፥ሰምተዋል። ምክ ንያቱም ቃሉ «ድምጻቸው ወደምድር ሁሉ ወጥቷል ፤ ቃላቸውም እስከዓለም ዳርቻዎች ደርሷል» ይላልና መስማታቸው የተረጋገጠ ነው። 19 ወይስ ደግሞ እሥራኤላውያን እነ ርሱ አናምንም ቢሉ እግዚአብሔር ሌሎቹን እንደሚያድናቸው ምናልባት አላስተዋሉ ይሆንን? ሙሴ ፥ «አሕዛብን ስለማድናቸው እናንተም በዚህ ቀንታችሁ እንድትቆጩ አደርጋችኋለሁ» ሲል ተናግሯል። 20 በኋላ ደግሞ ኢሳይያስ በድፍረት ፥ «ላልፈለጉኝ ሰዎች ተገኘሁ ፤ ላልጠየቁኝም ሰዎች ተገለ ጥሁ» ብሏል። 21 ስለ እሥራኤላውያን ግን፥ «ወደማይታዘዝና ወደ እኔ ወደማይመጣ ሕዝብ ቀኑን ሙሉ እጆቼን ዘረጋሁ» ይላል።

ምዕራፍ 11 ፥

1 እንግዲያውስ እግዚአብሔር ሕዝቡን እሥራኤላውያንን ትቷቸዋል ማለት ነው? የለም አልተዋቸውም። ምክንያቱም እኔም ራሴ ከአብርሃም ዘር ፥ከብንያም ወገን የተወ ለድሁ እሥራኤላዊ ነኝ።

2 እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን እሥራኤላውያንን አልተዋቸውም። ስለዚህ በመጽሐፍ የተጻፈውን አታስታውሱም? ኤልያስ በእግዚአብሔር ፊት እሥራኤልን እንዲህ ሲል ከሰቸው ነበር። 3 «ጌታ ሆይ ፥ ነቢያትህን ገደሉ። ለአንተ መሥዋዕት የሚ ቀርብበትን መሠዊያም አፈራረሱ። ከነቢ ያት መካከል ከሞት የተረፍሁ እኔ ብቻ ነኝ። እኔንም ሊገድሉኝ ይፈልጋሉ።»

4 እግዚአብሔር ለኤልያስ የሰጠው መልስ ታዲያ ምን ይመስላችኋል? «ኤል ያስ ሆይ ፥ ከሞት የተረፍከው አንተ ብቻ አይደለህም። በኣል ለተባለው ጣዖት ያልሰ ገዱ ሌሎች ሰባት ሺህ ሰዎች አሉኝ» ብሎ ታል።

5 እንዲሁም ደግሞ በአሁኑ ጊዜ ከእሥ ራኤላውያን መካከል እግዚአብሔር በጸጋው የመረጣቸው ጥቂት ሰዎች ይገኛሉ። 6 እነ ዚህም የዳኑት በፈጸሙት በጎ ሥራ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ ነው። በበጎ ሥራ ቸው ቢድኑማ ኖሮ የእግዚአብሔር ጸጋ ዋጋቢስ በሆነ ነበር።

7 ከዚህ ሁሉ የተነሣ ፥ የእሥራኤል ሕዝብ የፈለጉትን አላገኙም። እግዚአብ ሔር የመረጣቸው ጥቂቶች ብቻ ሲያገኙት፥ የቀሩት ግን ደንዝዘው ቀርተዋል። 8 በመጽ ሐፍ ፥ «ዓይናቸው እንዳያይ ፤ ጆሮአቸውም እንዳይሰማ ፥ እግዚአብሔር አደንዝዟቸዋል። ስለዚህ እስከ ዛሬ ድረስ ለመስማትም ለማየ ትም አይችሉም» ተብሎ ተጽፏል።

9 ዳዊትም ፥ «ምግባቸው ተሰናክለው የሚወድቁበት ወጥመድና እርግማን ይሁንባ ቸው። 10 እንዳያዩ ዓይናቸው ይታወር ፤ ወገ ባቸውም ለዘላለም በችግር ይጉበጥ» ብሏል።

11 ታዲያ እሥራኤላውያን ተሰናክለው ለዘላለም ጠፍተዋል? የለም አልጠፉም! እሥራኤላውያን ኃጢአት በመሥራታቸው እንዲቆጩና እንዲቀኑ ለማድረግ ደኅንነት ለአሕዛብ ተሰጠ። 12 እሥራኤላውያን እግዚ አብሔር በክርስቶስ የሚገኘውን ደኅንነት ሲሰጣቸው ለመቀበል ፈቃደኛ ሆነው ባለ መገኘታቸው ፥ ለመቀበል ፈቃደኛ ያልሆኑ ትን በረከት ፥ የቀረው የዓለም ሕዝብ ለማግ ኘት በቅቷል። እነርሱ የእግዚአብሔርን በረ ከት አንቀበልም በማለታቸው የእነርሱ እም ቢታ እንዲህ ያለውን በረከት ለአሕዛብ ያስገ ኘላቸው ከሆነ ፥ እሥራኤላውያን በሙሉ በክ ርስቶስ በሚያምኑበት ጊዜ የሚገኘው በረ ከት የቱን ያህል ይሆን?

13 እንደምታውቁት እግዚአብሔር ለእና ንተ ለአሕዛብ ሐዋርያ አድርጎ ሾሞኛል። 14 ምናልባት በዚህ መንገድ ከወገኖቼ ከእ ሥራኤላውያን መካከል ፥ እናንተ ያገኛችሁ ትን ደኅንነት በማየት ቀንተውና ተቆጭ

ተው በጌታ አምነው እንዲድኑ ፥ ለአንዳን ዶቹ ምክንያት እሆናቸዋለሁ ብዬ አስባ ለሁ። 15 እነርሱ ካለማመናቸው የተነሣ በረ ከቱን ሲያጡ የዓለም ሕዝብ ከእግዚአብ ሔር ጋር መታረቅ ከቻለ ፥ እነርሱ ወደ እግ ዚአብሔር የሚመለሱበት ጊዜ ምንኛ ድንቅ ይሆን! ልክ ሞቶ እንደ መነሣት ያህል ነው። 16 ምጣዱን የሚያሚሽው የመጀመሪ ያው ጥቢኛ ከተቀደሰ ቡሆው በሙሉ የተቀ ደሰ ይሆናል። እንዲሁም የአንድ ዛፍ ሥሮች ከተቀደሱ ፥ ቅርንጫፎቹም የተቀደሱ ይሆናሉ።

17 ነገር ግን የአብርሃም ዘር ከሆኑት ቅር ንጫፎች አንዳንዶቹ በመሰበራቸው ፥ ባለቤት እንደሌለው እንደ ዱር ወይራ የሆናችሁት እናንተ አሕዛብ ፥ በእነርሱ እግር ተተካ ችሁ። የወይራ ቅርንጫፎች ከሥሩ ከሚወ ጣው ግንድ ጋር የተያያዙ እንደ መሆና ቸው መጠን ፥ እናንተም እግዚአብሔር ለአ ብርሃምና ለልጆቹ ከሰጠው በረከት ተካፋ ዮች ለመሆን በቅታችኋል።

18 በተሰበሩት ቅርንጫፎች ምትክ በመግ ባታችሁ ደግሞ አትመኩበት። እናንተ የዛፉ ቅርንጫፎች እንጂ ሥሩ እንዳይደላችሁ መርሳት የለባችሁም። ስለዚህ ሥሩ እናን ተን ይሸከማችኋል እንጂ ሥሩን የምትሸከ ሙት እናንተ አይደላችሁም። 19 ምናልባት እናንተ ፥ «ቅርንጫፎቹ የተሰበሩት እኛ በአ ነርሱ ምትክ ቦታ እንድንይዝ ነው» ትሉ ይሆናል።

20 አዎን! ልክ ናችሁ። ነገር ግን ፥ ቅርን ጫፎች የነበሩት የተሰበሩት ስላላመኑበት ሲሆን ፥ እናንተም በእነርሱ ቦታ ለመተካት የበቃችሁት ስላመናችሁበት ነው። ይህም በመሆኑ ትሑቶችና አመስጋኞች እንጂ ትምክሕተኞች መሆን እንደማይገባችሁ ላስ ጠነቅቃችሁ እወዳለሁ። 21 ምክንያቱም እን ዳያችሁት እግዚአብሔር ከሥር ከመሠረቱ ቅርንጫፎች ለነበሩት እሥራኤላውያን ያል ራራላቸው ከሆነ ፥ እናንተስ እንዴት ይራራ ልናል ብላችሁ ታስባላችሁ?

22 የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጥብቅ መሆን ልብ ብላችሁ አስተውሉ። እግዚአብ ሔር የማይታዘዙትን አምርሮ ይቀጣቸዋል። ለሚወዱትና ለሚታዘዙት ግን ቸርነቱን ያሳያቸዋል። ይሁን እንጂ እርሱን በማመ ንና ለቃሉ በመታዘዝ ጸንታችሁ የማትኖሩ ከሆናችሁ እናንተም ተቆርጣችሁ ትጣላላ ችሁ። 23 እሥራኤላውያንም አምነው ቢመ ለሱ ተቆርጠው ከተጣሉበት ዛፍ እግዚአብ ሔር ራሱ መልሶ ሊያስገባቸው ይችላል።

24 የዱር ወይራ ቅርንጫፎች የነበራት ሁት አሕዛብ ፥ በእግዚአብሔር የተተከለ ወይራ ዛፍ ቅርንጫፎች መሆን ከቻላችሁ ፥ ከዛፉ ተቆርጠው የተጣሉት የመጀመሪያ ዎቹ ቅርንጫፎች እሥራኤላውያንማ ወደ ቀድሞ ቦታቸው መመለስ እንዴት አይች ሉም?

25 ወንድሞቼ ሆይ ፥ በዚህ ትምክህት እን ዳያድርባችሁ ይህንን ምሥጢር እንድታው ቁት እወዳለሁ። ያላመኑት እሥራኤላውያን እምቢተኛነት ዘለቄታ የለውም። እንዲያ ውም እንዲህ ባለው ሁኔታ የሚቆዩት አሕ ዛብ በሙሉ በክርስቶስ አምነው እስኪድኑ ድረስ ብቻ ነው። 26 ከዚያ በኋላ እሥራኤላ ውያን በሙሉ ይድናሉ። ነቢያት ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ብለው ተናግረዋል ፤ «ነፃነ ትን የሚያስገኝ አዳኝ ከጽዮን ይወጣል። የያዕቆብ ዘር ከሆኑት እሥራኤላውያን አለ ማመንን ያርቅላቸዋል። 27 ይህም ኃጢአታ ቸውን በማስወገድላቸው ጊዜ የምገባላቸው ቃል ኪዳን ነው።»

28 በአሁኑ ጊዜ ከእሥራኤላውያን መካ ከል ብዙዎቹ የወንጌልን ቃል ባለመቀበላ ቸው የእግዚአብሔር ጠላቶች ሆነዋል። ይህም ሁናቴ እናንተን ጠቅሞአችኋል። እግ ዚአብሔር በረከቱን አሕዛብ ለሆናችሁት ለእናንተ ሰጥቶአችኋልና። ነገር ግን ለአብር ሃም ፥ ለይስሐቅና ለያዕቆብ በሰጠው ተስፋ ምክንያት አሁንም ቢሆን እሥራኤላውያን በእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝብ ናቸው። 29 እግዚአብሔር በሚያደርገው ምርጫና በሚሰጠው ስጦታ ፥ «ይህን እንዴት ፥ ወይም ለምን አደረግሁት?» ብሎ የሚጸጸት አይደ ለምና። 30 እናንተ ድሮ ለእግዚአብሔር የምትታዘዙ አልነበራችሁም። አሁን ግን በእሥራኤላውያን እምቢተኝነት ምክንያት የእግዚአብሔርን ምሕረት አግኝታችኋል። 31 እናንተ እምቢተኞች በነበራችሁበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ምሕረት እንዳገኛችሁ ሁሉ ፥ እነርሱም የእግዚአብሔርን ምሕረት እንዲያገኙ ለጊዜው የማይታዘዙ ሆነዋል። 32 እግዚአብሔር ለሰዎች ሁሉ ምሕረት ሊሰጥ ስለፈለገ እምቢተኝነታቸው እንዲገዛ ቸው አድርጓቸዋል።

33 የእግዚአብሔር ጸጋ ምንኛ ታላቅ ነው! ጥበቡና እውቀቱስ የቱን ያህል ጥልቅ ነው? ፍርዱንስ ማን ሊመረምረው ይችላል? መንገዱንስ ማን ያውቀዋል? 34 መጽሐፍ እንደሚለው ፥ «የእግዚአብሔ

ርን አሳብ የሚያውቅ ማን ነው? ምክር ሊሰጠው የሚችል ኩቶ ማን አለ? 35 ማን አበደረው? ለማንስ የተበደረውን ከፈለ?» 36 ማናቸውም ነገር የተፈጠረው በእግዚአብሔር ሲሆን፥ የሚኖረውም በእርሱ አማካይ ነት ነው። ስለዚህ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ምስጋና ይግባው። አሜን!

ምዕራፍ 12

1 ወንድሞች ሆይ፥ ደስ የሚያሰኝ ሕያ ውና የተቀደሰ መሥዋዕት አድርጋችሁ ሰው ነታችሁን ለእግዚአብሔር እንድታቀርቡለት እለምናችኋለሁ። እግዚአብሔር ያደረገላች ሁን ሁሉ ብታስቡት ለእርሱ አገልግሎት ሰውነታችሁን መሥዋዕት አድርጎ ማቅረብ የሚገባችሁ መሆኑን ትገነዘባላችሁ። 2 የዚ ህን ዓለም ሰዎች ጠባይ እንዳትከተሉ ተጠ ንቀቁ። በአሳባችሁም በአድራጎታችሁም ሁሉ ፍጹም የተለወጣችሁ ሁኑ እንጂ እነ ርሱን አትምሰሉዋቸው። ይህን ብታደርጉ እግዚአብሔር የሚደሰትበት ፍጹምና በጎ ፈቃዱ ምን እንደሆነ ማወቅ ትችላላችሁ።

3 ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ ጸጋም እመ ክራችኋለሁ። ራሳችሁን ያለ መጠን ከፍ አድርጋችሁ በማየት በትዕቢት አትወጠሩ፥ እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን ትሑታን ሁኑ። 4 አንድ አካል የተለያየ አገ ልግሎት የሚሰጡ የተለያዩ የሰውነት ክፍ ሎች አሉት። 5 እኛም እንደዚሁ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ሆነናል። ስለዚህ እያንዳንዱ የሰውነት ክፍል ከዋናው አካል ላይ እንደተያያዘና የተለየም ተግባር እንዳለው፥ እኛም በክርስቶስ ሕብረት አለን።

6 መንፈስ ቅዱስ ለያንዳንዳችን ልዩ ልዩ ስጦታዎችን አድሎናል። ስለዚህ እግዚአብ ሔር በጸጋው የሰጠንን ልዩ ልዩ ስጦታ በተ ግባር ላይ ልናውለው ይገባል። ትንቢት የመናገር ጸጋ የተሰጠው ሎጋ እምነቱ መጠን ትንቢት ይናገር። 7 የማስተዳደር ስጦታ የተሰጠህ አገልግሎትህን በትጋት መቀጠል አለብህ። የማስተማር ጸጋ የተሰጠ ህም በሚገባ አስተምር። 8 ምክር የመለገሥ ጸጋ የተሰጠው ይህንኑ ከማከናወን ወደ ኋላ አይበል። እግዚአብሔር ያደለውም ሌሎችን ለመርዳት እጁን በሰፊው ይዘርጋላቸው። መቼም ስጦታ አያልቅ ነገር ነውና ሌሎችን የመምራት ጸጋ የተሰጠው ይህንኑ በትጋት ያከናውን። ያዘኑትን የማረጋጋትና የተቸገሩ ትን የመርዳት ጸጋ የተሰጣቸውም ይህንኑ ተግባር በደስታ ይፈጽሙ።

9 ፍቅራችሁ ግብዝነት የሌለበት ይሁን። ክፉውን ነገር ጥሉ ፤ በንውንም ነገር ውደዱ። 10 ክልብ በሆነ እውነተኛ ፍቅር እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ፤ ያለ ሽንገላም ተባ በሩ። 11 በሥራችሁ ስንፍና ሳታሳዩ ጌታን በፍጹም ልባችሁ አገልግሉት።

12 እግዚአብሔር በሰጣችሁ ተስፋ ደስ ይበላችሁ። መከራ ሲደርስባችሁ፥ ታገሡ ፤ በጸሎትም ተጠመዱ። 13 በችግር ላይ የሚ ገኙ ክርስቲያን ወንድሞቻችሁን በሚያስፈ ልጋቸው ሁሉ እርዱዋቸው ፤ እንግዶችንም በቤታችሁ ተቀብላችሁ አስተናግዱዋቸው።

14 የሚያሳድዱዋችሁን መርቁዋቸው እንጂ አትርገሙዋቸው። 15 ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ ፤ ከሚያዝኑትም ጋር የኀ ዘናቸው ተካፋይ ሁኑ። 16 እርስ በርሳችሁ የምትግባቡ ሁኑ ፤ ትዕቢተኞችና ኩራተኞች አትሁኑ ፤ ነገር ግን ድሆችን ለመርዳት ፈቃ ደኞችና ትሑቶች ሁኑ። «ያለ እኔ ማን አዋቂ አለ» በሚል አጉል መንፈስ አትወ ጠሩ።

17 ክፉ ላደረገባችሁ ክፉ አትመልሱ ለት ፤ በተግባራችሁም ሐቀኝነታችሁን አሳዩ። 18 ከሰዎች ጋር አትጣሉ ፤ በተቻለ መጠን ከሁሉም ጋር ተግባብታችሁ በሰላም ኑሩ።

19 ወዳጆቼ ሆይ፥ የተፈጸመባችሁን በደል ለእግዚአብሔር ሰጥታችሁ ተዉት እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ። በቅዱሳት መጻሕፍት፥ «የምበቀል እኔ ነኝ ይላል እግዚአብሔር» ተብሎ ተጽፏል። 20 ይልቅስ አንድ ነገር ልንገራችሁ። ጠላታችሁ ተርቦ ብታዩት አብሉት ፤ ቢጠማም አጠጡት። ይህን ብታደ ርጉ የሐፍረትና የጸጸት ፍም በራሱ ላይ ትከምራላችሁ። 21 ስለዚህ ክፉን ተግባር በበጎ ተግባር አሸንፉት እንጂ ለክፉ ነገር አትሸነፉ።

ምዕራፍ 13

1 ማንኛውም ሥልጣን የሚገኘው በእግ ዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነና ያለ እግዚአብ ሔርም ፈቃድ በሥልጣን ላይ የተቀመጠ መንግሥት ስለሌለ ፥ ለመንግሥት ባለሥል ጣን መታዘዝ ይገባናል። 2 ስለዚህም ፥ በሕግ የተቋቋመ መንግሥት ላወጣው ሕግ አንታዘ ዝም ማለት ፥ እግዚአብሔር ለደነገገው ሥር ዓት እንዳለመታዘዝ ይቆጠራል። ይህ አለመ ታዘዝም ቅጣትን ያስከትላል። 3 ምን ጊዜ ባለሥልጣኖችን የሚፈሩ ወንጀለኞች ዛሬ

ናቸው። ሰላማዊና ወንጀለኛ ያልሆኑ ሰዎች
አደፈሩዋቸውም። እናንተም ባለሥልጣኖች
እንዳያስፈራአችሁ ከፈለጋችሁ የወጣውን
ሕግ አክብሩ። ይህን ካደረጋችሁ የሚያስፈ
ራችሁ ነገር አይኖርም ፤ እንዲያውም ከባለ
ሥልጣኖች ምስጋና ታገኛላችሁ። 4 ባለሥል
ጣኖች የአንድ አገር ዜጎችን መብት ለማስ
ጠበቅ ግዴታቸውንም ለማስፈጸም ፥ ከእግዚ
አብሔር አደራ የተሰጣቸው የሕዝብ አገል
ጋዮች ናቸው። ሕግ የምታፈርሱና የማትታ
ዘዙ ከሆናችሁ ተገቢውን ቅጣት ለመስጠት
ስለሚገደዱ ልትፈሩዋቸው ይገባል። 5 ስለ
ዚህ ቅጣትን በመፍራት ብቻ ሳይሆን የሕ
ሊናችሁን ዳኝነት በመከተል ለባለሥልጣን
መታዘዝ ይገባችኋል።

6 ለመንግሥት ግብር የምትከፍሉትም
ከላይ በጠቀስኳቸው ምክንያቶች ነው። ባለ
ሥልጣኖች ግዴታቸውን ሲፈጽሙ የሚያገ
ለግሉት እግዚአብሔርን ነው። 7 ስለዚህ
ለመንግሥት መክፈል የሚገባችሁን ክፍያ
በወቅቱ ክፈሉ ፥ ግብር ለሚሰበስብ የመንግ
ሥት ባለሥልጣን ግብራችሁን አጠናቁ ፥
ቀረጥ ለሚሰበስበውም ቀረጥ ክፈሉ ፥ መፈ
ራት የሚገባውን ፍሩ ፥ መከበር የሚገባው
ንም አክብሩ። 8 ከሰው የተበደራችሁትን
ዕዳ ሁሉ መልሳችሁ ክፈሉ ፤ እርስ በርሳ
ችሁ ተዋደዱ ፤ ሌላ ዕዳ ቢኖርባችሁ ያ እርስ
በርሳችሁ የምትዋደዱት ፍቅር ብቻ መሆን
አለበት ፤ ሌላውን ሰው የሚወድ የእግዚአብ
ሔርን ሕግ ፈጽሟልና ። 9 ምክንያቱም ፥
«አታመንዝር ፥ አትግደል ፥ አትስረቅ ፥ አት
መኝ» የሚሉት ሌሎችም ትእዛዛት በሙሉ
በዚህ ፥ «ባልንጀራህን እንደ ራስህ አድርገህ
ውደድ» በሚለው ትእዛዝ ይጠቃለላሉ ። 10
ባልንጀራችንን እንደ ራሳችን አድርገን ከወ
ደድነውም ከላይ የተዘረዘሩትን ሕጎች ሁሉ
ልንጥሳቸው አንችልም ። ፍቅር በማንም
ሰው ላይ ክፉ ሥራ አያሠራንም ። ስለዚህም
ሰዎችን ስናፈቅራቸው ሕግጋትን በሙሉ
ፈጸምን ማለት ነው ።

11 ያለንበትን ጊዜ በማወቅ እነዚህን የዘረ
ዘርናቸውን ነገሮች ሁሉ መፈጸም አለብን ።
ከእንቅልፍ እንድንነቃ የሚያስፈልግበት
ጊዜው አሁን ነው ። በመጀመሪያ ካመንበት
ጊዜ ይልቅ ደኅንነታችን ወደ ግቡ የሚደር
ስበት የጌታ መምጫ ቀን እየቀረበ ነው ።
12 ሌሊቱ አልፏል ፤ ጌታ የሚመለስበትም
ጊዜ በጣም ሩቅ አይደለም ። ስለዚህ የጨለ
ማን ክፉ ሥራዎች ሁሉ እናስወግድ ። በብ
ርሃን ውስጥ የምንኖር እንደ መሆናችን የመ
ልካሙን ሥራ ልብስ እንልበስ ። 13 አግባ
ብና ሥርዓት ባለው መንገድ እንኑር ። ዘፈ
ንን ፥ ስካርን ፥ ዝሙትን ፥ መዳራትን ፥ ክርክርንና
ቅናትን ከእኛ እናርቅ ። 14 እንደሚገባችሁ
ለመኖር የሚያስችላችሁን ብርታት እንዲሰ
ጣችሁ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት ።
ሥጋዊ ፍላጎታችሁንና ምኞታችሁን ለመፈ
ጸም አትጣጣሩ ።

ምዕራፍ 14

1 በእምነት ደካማ የሆነውን ሰው ፥ በእም
ነቱ ደካማነት ሳትነቅፉት በልበ ሰፊነት
ተቀበሉት ። 2 አንድ ሰው ማንኛውንም ዓይ
ነት ምግብ ሳይመርጥ ለመብላት እንደተፈ
ቀደለት ያምናል ። ሌላው ግን በእምነት
ደካማ የሆነው ፥ እንደዚህ ያለ እምነት ስለሌ
ለው አትክልት መብላትን ይመርጣል ።
3 ስለዚህ ሁሉን ነገር ለመብላት እንደተፈቀ
ደላቸው የሚያምኑ ፥ የማይበሉትን መንቀፍ
የለባቸውም ። አትክልት ብቻ የሚበሉትም ፥
ያገኙትን የሚበሉትን መንቀፍ አይገባቸ
ውም ። ምክንያቱም ያገኙትን የሚበሉት
ንም ሆነ የማይበሉትን ፥ ሁለቱንም እግዚአብ
ሔር ተቀብሎአቸዋልና ። 4 ሁሉም የእግዚአ
ብሔር አገልጋዮች ናቸው ። ስለዚህ ተጠያ
ቂነታቸው በእግዚአብሔር እስከሆነ ድረስ ፥
ያጠፉት ጥፋት ካለ ሊፈርድባቸው የሚ
ችል እግዚአብሔር እንጂ እናንተ አይደላች
ሁም ። እናንተ በእግዚአብሔር አገልጋዮች
ላይ ለመፍረድ ምን ሥልጣን አላችሁ ?
ቢቆም ወይንም ቢወድቅ ለገዛ ጌታው
ነው ። የሁሉ ጌታ የሆነው እግዚአብሔር
እያንዳንዱን አገልጋይ ተገቢውን ነገር እን
ዲፈጽም አቅፎና ደግፎ ሊያቆመው ይች
ላል ።

5 አንዳንድ ሰዎች አንዱን ቀን ከሌሎቹ
ቀናት የበለጠ አድርገው ያከብሩታል ።
ሌሎች ሰዎች ደግሞ ቀኖች ሁሉ እኩል
መሆናቸውንና አንዱ ቀን ከሌላው ይበልጥ
መከበር እንደሌለበት ያምናሉ ። ይህን በመ
ሳሰሉ ጉዳዮች ላይ እያንዳንዱ ሰው የራሱ
የሆነ አስተሳሰብ ሊኖረው ይገባል ። 6 አንድ
ሰው አንዱን ቀን ከሌሎች ቀኖች የተለየ
አድርጎ የሚያከብረው ያንን ቀን በማክበሩ
ጌታ ደስ የሚለው መስሎ ስለሚታየው
ነው ። ያገኘውን የሚበላውም እግዚአብሔ
ርን እያመሰገነና እያከበረ ይመገባል ። የተገ
ኘውን ሁሉ የማይበላውም ቢሆን የማይበላ
በት ምክንያት ፥ እግዚአብሔርን ለማስደሰ
ትና ለማክበር ሲል ነው ። 7 ሕይወታችን

ሆነ ሞታችን፥የእኛ የግል ጉዳይ ብቻ አይ
ደለም። 8ብንኖር ለጌታ እንኖራለን፥ብንሞ
ትም ለጌታ እንሞታለን። ስለዚህ በሕይወት
ብንኖርም ብንሞትም ያው የእርሱ ነን።
9ክርስቶስ የሞተውና ከሞት የተነሣው፥በሕ
ይወት ሥጋ እያለንም ሆነ ከሞትን በኋላ
የእኛ ጌታ ለመሆን ነው።

10ታዲያ እናንተ ወንድሞቻችሁን የም
ትንቋቸውና የምትነቅፏቸው ለምንድን
ነው? እያንዳንዳችን ፍርዳችንን ለመቀበል
በክርስቶስ የፍርድ ዙፋን ፊት እንደምን
ቆም አታውቁምን? 11በቅዱሳት መጻሕ
ፍት ፡ «እኔ ሕያው ነኝና ጉልበት ሁሉ
በእኔ ፊት ይንበረከካል። ምላስም ሁሉ እኔ
እግዚአብሔር እንደሆንኩ ይናገራል»
ተብሎ ተጽፏል። 12እያንዳንዳችንም ስለ
ራሳችን ሥራ በእግዚአብሔር ፊት ቀርበን
መልስ እንሰጣለን። 13ስለዚህ ከእንግዲህ
ወዲህ እርስ በእርሳችን መነቃቀፍን እን
ተው። ይልቁን ወንድሞቻችን እንዳይደናቀ
ፉና ወደ ኃጢአት እንዳይወድቁ በየበኩላ
ችን እንርዳቸው።

14እኔ በበኩሌ ፥ ክርስቲያን እንደመሆኔ
መጠን ፥ ርኩስ ነው ተብሎ የሚነቀፍ
ምንም ምግብ እንደሌለ አውቃለሁ። ነገር
ግን አንድ ሰው፥ «ይህ ምግብ ርኩስ ነው»
ብሎ የሚያምን ከሆነ ያ ምግብ ለእርሱ
ርኩስ ነው። ስለዚህ ባይበላው ይሻለዋል።
15በምትመገቡት ምግብ ምክንያት ወንድ
ሞቻችሁን የምታሳዝኑ ከሆነ፥ይህ አድራጎ
ታችሁ ለወንድሞቻችሁ ፍቅር እንደሌላ
ችሁ ያሳያል። ክርስቶስ እነርሱን ለማዳን
ሲል የሞተላቸውን ወንድሞቻችሁን ፥ እና
ንተ በምትመገቡት ምግብ ምክንያት አሳዝ
ናችሁ የክርስትና ሕይወታቸው እንዲጐዳ
አታድርጉ። 16ስለዚህ እናንተ መልካም
ነው ያላችሁት ነገር እንደ መጥፎ ነገር እን
ዳይቆጠርባችሁ ተጠንቀቁ። 17ምክንያቱም
ክርስትና፥ጽድቅና ሰላም ከመንፈስ ቅዱስም
የሚገኝ ደስታ እንጂ ፥የመብልና የመጠጥ
ጉዳይ አይደለም። 18በዚህ ዓይነት መንገድ
ክርስቶስን ብናገለግል እግዚአብሔር ደስ
ይለዋል። ከሰዎችም ምስጋና እናገኛለን።
19ስለዚህ ከላይ እንደጠቀስኩት፥እርስ በእር
ሳችን በሰላም የምንኖርበትን ፥ መንፈሳዊ
ሕይወታችን የሚዳብርበትንና የምንረዳዳበ
ትን ነገሮች እናድርግ።

20በምግብ ምክንያት የእግዚአብሔርን
ሥራ ማፍረስ አይገባንም። ማናቸውም
ምግብ ንጹሕ ነው። ነገር ግን ያን ምግብ
በመብላታችን ወንድሞቻችን እንደሚሰና
ከሉ እያወቅን በእነርሱ ፊት መመገብ
ትልቅ ስሕተት መሆኑን አትዘንጉ። 21ወን
ድሞቻችንን የሚያሰናክል ሆኖ ከተገኘ ፥
ሥጋ መብላቱንና የወይን ጠጅ መጠጣቱን
መተውና ወንድሞቻችንን የሚጐዳ ማናቸ
ውንም ነገር አለማድረጉም ይመረጣል።
22ስለነዚህ ነገሮች ያላችሁ ምንም ዓይነት
እምነት በእናንተና በእግዚአብሔር መካከል
ብቻ ይቅር። ትክክል ነው ብሎ አምኖ
በሚያደርገው ነገር የማይጸጸት ሰው የተባ
ረከ ነው። 23ሲያደርግ ያሰበው ነገር ስሕ
ተት መሆኑን የሚያውቅም እንዲህ ያለውን
ነገር ከማድረግ ይቆጠብ። ሕሊናው እየወቀ
ሰው ካደረገው ግን ኃጢአት ሠራ ማለት
ነው። አንድ ነገር ትክክል መሆኑንና አለመ
ሆኑን ለይተው ሳያውቁ በመጠራጠር የሚደ
ረግ ማናቸውም ነገር ኃጢአት ነውና።

ምዕራፍ 15

1እኛ በእምነት ጠንካራ የሆንነው በእ
ምነታቸው ደካማ የሆኑትን ሰዎች ሕሊና
እንዳናሳዝን መጠንቀቅ ይኖርብናል። የራሳ
ችንን ጥቅምና ፍላጎት ብቻ በመመልከት
እነርሱ የሚጠራጠሩበትንና እንደ ስሕተት
አድርገው የሚቆጥሩትን ማናቸውንም ነገር
ከማድረግ፥ራሳችንን መግታት አለብን። ከራ
ሳችን ጥቅም ይልቅ የወንድሞቻችንን
ጥቅም እናስቀድም። 2እያንዳንዳችን ወንድ
ማችን የሚጠቅምበትንና የሚታነጽበትን
ነገር እናድርግለት እንጂ የራሳችንን ጥቅም
ብቻ አንመልከት። 3በዳዊት መዝሙር ፥
«የተቃዋሚዎችህ ዘለፋ በእኔ ላይ ወረደ
ብኝ» ተብሎ እንደተጻፈው፥ክርስቶስ ራሱን
ደስ ለማሰኘት ያደረገው አንዳችም ነገር
የለም። 4በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፉት
ቃላት ፥ እንድንጽናናባቸው ፥ ተስፋ እንድናገ
ኝባቸውና ትምህርት እንዲሆኑን ስለ እኛ
ጥቅም ተጽፈዋል።

5ትዕግሥትን የሚያድለንና መጽናናትን
የሚሰጠን እግዚአብሔር የክርስቶስን ምሳሌ
ነት ተከትላችሁ እርስ በርሳችሁ በፍጹም
መግባባት ለመኖር ያብቃችሁ። 6በዚህም
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት የሆነ
ውን አምላክ ሁላችንም በአንድ ልብና በአ
ንድ አፍ እናመሰግነዋለን።

7ክርስቶስ እናንተን በጋለ ፍቅር እንደተ
ቀበላችሁ ፥ ወደ እናንተም የሚመጡትን
ሁሉ በጋለ ፍቅር ተቀበሏቸው። በዚህም
የእግዚአብሔር ስም ይመሰገንበታል።

8 እግዚአብሔር ለአብርሃም ፥ ለይስሐቅና ለያ
ዕቆብ የሰጠውን ተስፋ የሚፈጽም ታማኝ
አምላክ መሆኑን ለማረጋገጥ፥ክርስቶስ የአይ
ሁድ ሕዝብ አገልጋይ ሆኖ ወደዚህ ዓለም
መምጣቱን እንድታስታውሱ። 9 እንዲሁም
አሕዛብ ደኅንነትን እንዲያገኙና እግዚአብ
ሔርን እንዲያመሰግኑት ለማድረግ የመጣ
መሆኑንም መዘንጋት የለባችሁም። ስለዚ
ህም ጉዳይ በዳዊት መዝሙር ፥ «በአሕዛብ
መካከል አመሰግንሃለሁ ፤ ለስምህም እዘምራ
ለሁ» ተብሎ አስቀድሞ ተጽፏል።
10 እንዲሁም ፥ «እናንተ አሕዛብ ፥ ከተመ
ረጠው የእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ደስ ይበ
ላችሁ» ተብሎ ተነግሮላቸዋል።
11 ደግሞ በሌላ ቦታ ፥ «አሕዛብ ሆይ ፥
እግዚአብሔርን አመስግኑት ፤ ሕዝቦችም
አመስግኑት» የሚልም ቃል ተጽፎ ይገ
ኛል።
12 ነቢዩ ኢሳይያስም ፥ «እርሱ ከእሴይ
ዘር ይወለዳል ፤ በአሕዛብም ላይ ይነግሣል።
እነርሱም ተስፋ ያደርጉታል» ሲል ትን
ቢት ተናግሮላቸዋል።
13 ተስፋ የሰጣችሁና ያመናችሁበት እግ
ዚአብሔር አሁንም ሰላሙንና ደስታውን
ይስጣችሁ። በውስጣችሁ በሚኖረው በመን
ፈስ ቅዱስም ኃይል ተስፋችሁ እየበዛ እንዲ
ሄድ ይርዳችሁ።
14 ወንድሞቼ ሆይ ፥ በጎነትን የተሞላ
ችሁ ፥ በእውቀት የበለጸጋችሁና አንዳችሁ
ሌላውን ለማስተማር የሚያበቃ መንፈሳዊ
እውቀት እንዳላችሁ በእርግጥ ተረድቻለሁ።
15 ቢሆንም አንዳንድ ነገሮችን ማንሣቴ
ተገቢ መስሎ ስለታየኝ ፥ በዚህ መልእክት
ላይ በድፍረት ጽፌላችኋለሁ። በድፍረት
ለመጻፍ የበቃሁትም እግዚአብሔር በሰጠኝ
ጸጋ ተነሣሥቼ እንጂ እንዲያው አይደለም።
16 ይህም ጸጋ የተሰጠኝ የኢየሱስ ክርስቶስ
ሐዋርያ ሆኜ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለአ
ናንት ለአሕዛብ በማብሠር በመንፈስ ቅዱስ
አማካይነት ተቀድሳችሁ እግዚአብሔርን
ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ሆናችሁ በፈቱ
እንድትቀርቡ ለማድረግ ነው። 17 ስለዚህ
ኢየሱስ ክርስቶስ በእኔ አድሮ ይህን እንድ
ሠራ ስላደረገኝ እመካበታለሁ። 18 'ጌታ
ሌሎቹንም እንደ እኔ መሣሪያው አድርጎ
ተጠቅሞባቸዋል? አልተጠቀመባቸውም?'
የሚለውን ጉዳይ ማንሣት የሚገባኝ አይመ
ስለኝም። በእኔ አድሮ ግን አሕዛብ ወደ እግ
ዚአብሔር እንዲመለሱ ማድረጉን ስለማ
ውቅ በዚህ እመካለሁ። 19 አሕዛብ ወደ እግ
ዚአብሔር የተመለሱት ፥ መንፈስ ቅዱስ
በእኔ አድሮ በሠራው የድንቅና የተአምራት
ኃይል ነው። ከኢየሩሳሌም አንሥቶ እስከ
አልዋሪቆን ድረስ እየዞርኩ የክርስቶስን ወን
ጌል በሙሉ ለማዳረስ የበቃሁት በዚህ
ሁኔታ ነበር።
20 በዚህም ጊዜ ሁሉ በተቻለኝ መጠን
ከእኔ በፊት ማንም ሄዶ የወንጌልን ቃል
ባላስተማረበት ቦታ እየሄድኩ ስለ ክርስቶስ
አስተምሬአለሁ። ይህን ያደረግሁትም አንዱ
ቀድሞ መሠረት በጣለበት ላይ መሥራት
ስላልፈለግሁ ነው። 21 ይህም ነቢዩ ኢሳይ
ያስ ፥ «ከዚህ በፊት ስለ እርሱ ያልተነገራ
ቸው ያያሉ ፤ ስለ እርሱ ሰምተው የማያው
ቁም ያስተውላሉ» ብሎ እንደተናገረው
ነው። 22 እንግዲህ እስካሁን ወደ እናንተ
ለመምጣት ያልቻልኩበትም ምክንያት
ይኸው ነው።
23 አሁን ግን በዚህ አካባቢ ባሉት አገ
ሮች የነበረኝን ሥራ ስላጠናቀቅሁ ፥ ከብዙ
ጊዜ ጀምሮ ስመኘው የነበረውን እውን ለማ
ድረግ ወደ እናንተ መምጣቴ አልቀረም።
24 ወደ እስፔን ለመሄድ ስለምፈልግ እግረ
መንገዴን ሮም መጥቼ ልጐበኛችሁ አቅጃ
ለሁ። ለጥቂት ጊዜም አብረን ከቆየን በኋላ
እንደምትሸኙኝ ተስፋ አደርጋለሁ።
25 ባሁኑ ጊዜ ግን ለአይሁድ ክርስቲያ
ኖች የሚሰጥ የገንዘብ እርዳታ ይዤ ወደ
ኢየሩሳሌም እወርዳለሁ። 26 ይህም የእር
ዳታ ገንዘብ በመቄዶንያና በአካይያ የሚገኙ
ክርስቲያኖች ፥ ከባድ ችግር ለተጫናቸው
በኢየሩሳሌም ላሉት ክርስቲያኖች እንዳደር
ስላቸው አዋጥተው የሰጡኝ ገንዘብ ነው።
27 ይህን እርዳታ ለማድረግ የተነሣሡትም
ለአይሁድ ክርስቲያኖች እነርሱም በፈንታ
ቸው መክፈል የሚገባቸው ዕዳ መኖሩ ስለ
ተሰማቸው ፥ በበጎ ፈቃድ ተነሥተው ያደረ
ጉት ነው። 'ዕዳው ምንድነው?' ቢባል ፥
አሕዛብ ለአይሁድ የመጣውን መንፈሳዊ
በረከት ተካፍለዋልና እንዲህ ባለው የችግር
ጊዜ ፥ ሌላው ቢቀር በገንዘብ መርዳቱን
ተገቢ ሆኖ ስላገኙት ነው። 28 ስለዚህ ይህን
የተሰበሰበውን የገንዘብ እርዳታ ለኢየሩሳ
ሌም ምዕመናን ካደረስኩላቸው በኋላ ወደ
እስፔን ስሄድ እግረ መንገዴን ጐራ ብዬ
እያችኋለሁ። 29 ወደ እናንተ በምመጣበ
ትም ጊዜ ከክርስቶስ የሚገኘውን ታላቅ በረ
ከት በሙላት ይገፍላችሁ እንደምመጣ እር
ግጠኛ ነኝ።
30 ወንድሞቼ ሆይ ፥ ሥራዬ የሚሳካ እን

ዲሆንልኝም ሁልጊዜ እንድትጸልዩልኝ በጌ
ታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ቅዱስ
ፍቅር እለምናችኋለሁ። 31 ደግሞም በኢየሩ
ሳሌም ካሉ ከማያምኑ ሰዎች ተንኰልና
ክፋት እግዚአብሔር እንዲጠብቀኝ ጸልዩ
ልኝ። እንዲሁም በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲ
ያን የምሰጠው አገልግሎት ለክርስቲያኖች
በረከት እንዲሆንላቸው ጸልዩልኝ። 32 ይህ
ሁሉ በሚገባ ከተከናወነልኝም በእግዚአብ
ሔር ፈቃድ ወደ እናንተ የምመጣው በደ
ስታ ተሞልቼ ነው። ከእናንተ ጋር የምቆይ
በት ጊዜ መልካም እንደሚሆን ይሰማኛል።
33 የሰላም አምላክ ከሁላችሁ ጋር
ይሁን፥ አሜን!

ምዕራፍ 16

1 በክንክራኦስ ከተማ ባለችው ቤተ ክርስ
ቲያን የምታገለግለው እኅታችን ፌቤን ወደ
እናንተ ትመጣለች። 2 በምትመጣበትም
ጊዜ፥ በጌታ ስም መልካም አቀባበል እንድ
ታደርጉላት አሳስባችኋለሁ። ፌቤን ለእኔም
ሆነ ለብዙ ክርስቲያኖች ትልቅ እርዳታ
ያደረገች ክርስቲያን እኅታችን ነች። ስለዚህ
በሚያስፈልጋት በማናቸውም ነገር ሁሉ
እርዳታችሁን እንድታደርጉላት አደራ እላ
ችኋለሁ። 3 የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሥራ
አብረውኝ ለሚሠሩት ወዳጆቼ ለጵርስቅላና
ለአቂላ የከበረ ሰላምታ አቅርቡልኝ። 4 ጵር
ስቅላና አቂላ ለእኔ ሲሉ ሕይወታቸውን
ጭምር ለሞት አሳልፈው እስከመስጠት የደ
ረሱ ባለውለታዎቼ ናቸው። እነርሱ ያደረጉ
ልኝ በን ነገር ምን ጊዜም የሚረሳ አይደ
ለም። እኔ ብቻ ሳልሆን ከአሕዛብ ወገን
የሆኑ ክርስቲያኖችም በዚሁ አድራጎታቸው
ሁልጊዜም እንዳመሰገኑዋቸው ናቸው።
5 እንዲሁም በጵርስቅላና በአቂላ ቤት
ለጸሎትና ለአምልኮ ለሚሰበሰቡት ክርስቲያ
ኖች ሁሉ ሰላምታዬን አቅርቡልኝ። በታና
ሽቱ እስያ ከሚገኙት ክርስቲያኖች ሁሉ
ቀደም ብሎ በጌታ ላመነው ለወዳጄ ለአጤ
ኔጦን የከበረ ሰላምታዬን አቅርቡልኝ።
6 እናንተን በታማኝነት በማገልገል ብዙ የደ
ከመችውንም እኅታችንን ማርያን በጌታ
ስም ሰላም በሉልኝ። 7 ከእኔ ጋር ታሥረው
ለነበሩት አይሁዳውያን ወገኖቼ ለአንዲራኒ
ቆንና ለዩልያን ሰላምታዬን አቅርቡልኝ።
እነዚህ ሁለቱ ከእኔ በፊት ቀደም ብለው
በጌታ ያመኑና በሐዋርያትም ዘንድ የታወቁ
ወንድሞች ናቸው። 8 በጌታ የምወደውን
ጵልያጦንን ሰላም በሉልኝ። 9 በክርስቶስ
የሥራ ባልደረባችን ለሆነው ለኢሩባኖንና
ለወዳጄ ለስንጣክን ሰላምታዬን አቀርባለሁ።
10 ለክርስቶስ ታማኝ መሆኑ ተፈትኖ
ለተረጋገጠለት ለኤጢሴን እንዲሁም ለአርስ
ጣባሱ ቤተ ሰቦች ሰላምታዬን አቅርቡልኝ።
11 አይሁዳዊ ወገኔ ለሆነው ለሄሮድዮና እን
ዲሁም ከንርቀሱ ቤተ ሰቦች መካከል በጌታ
ላመኑት ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ።
12 ጌታን በታማኝነት ለሚያገለግሉት ለጥሮ
ፊሞናና ለጢሮፊሞሳ እንዲሁም ጌታን በማ
ገልገል ብዙ ለደከመችው ለተወደደችው
እኅታችን ለጠርሲዳ የከበረ ሰላምታ አቅርቡ
ልኝ። 13 በጌታ ለተመረጠውና በአገልግሎት
ሥራው ለታወቀው ለሩፎን ፥ እንዲሁም
እንደ ልጅዋ ትንከባከበኝ ለነበረችው እናቱ
ጭምር ፥ ጳውሎስ ሰላምታ አቅርቦላችኋል
በሉልኝ። 14 እንዲሁም ለአስቀሪጦን፥ለአፍል
ሶንጳ ፥ለሄሮሜን ፥ለጳጥሮባ ፥ለሄርሜንና ከእነ
ርሱም ጋር ላሉት ወንድሞች ሁሉ ሰላምታ
ዬን አቅርቡልኝ። 15 ለፍሌጎን ፥ለዩልያ ፥ለኔ
ርያና ለእኅቱ ፥ለአልንመን ፥ከእነርሱም ጋር
ላሉት ክርስቲያኖች ሁሉ የከበረ ሰላምታ
አቅርቡልኝ። 16 እርስ በርሳችሁም በተቀ
ደሰ መሳሳም ሰላም ተባባሉ። የክርስቶስ
አብያተ ክርስቲያን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላ
ችኋል።
17 ወንድሞቼ ሆይ ፥ የተማራችሁትን
ትምህርት ከሚቃወሙና የሰዎችን እምነት
በማናጋት መከፋፈል ከሚፈጥሩ ሰዎች እን
ድትጠነቀቁ እለምናችኋለሁ። እንደዚህ
ያሉትን ሰዎች ልትርቋቸው ይገባል።
18 ምክንያቱም እነዚህን የመሰሉትን ነገሮች
የሚፈጽሙ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን
የሚያገለግሉት አይደሉም። ድካማቸውና
ዋረታቸው ሁሉ የራሳቸውን ጥቅም ለማዳ
በር ብቻ ነው። አፈ ጮሌዎች ስለሆኑና
በቃል መሸንገል ስለሚችሉ ብዙ የዋሆችን
ያታልላሉ። 19 መቼም የእናንተ ታዛዥነት
በማንም ዘንድ የታወቀ ሆኖአል። እኔም
በዚህ ምክንያት ታላቅ ደስታ ይሰማኛል።
ነገር ግን ለበጎ ነገር ዋበበኞች፥ ለክፉ ደግሞ
የዋሆች እንድትሆኑ እመክራችኋለሁ።
20 የሰላም አምላክ እግዚአብሔርም ሰይጣ
ንን ከእግራችሁ ሥር ፈጥኖ ይቀጠቅጥላች
ኋል። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በረከት
ይደርባችሁ።
21 የሥራ ባልደረባዬ የሆነው ጢሞቴ
ዎስ ሰላምታ ያቀርብላችኋል። እንዲሁም
ዘመዶቼ ሉቂዮስ፥ኢያሶንና ሱሲጴጥሮስ ሰላ
ምታ ያቀርቡላችኋል። 22 ይህን መልእክት

በጽሑፍ ያሠፈርሁ እኔ ጢርጥዮስም በጌታ
ስም ሰላምታ አቀርብላችኋለሁ። 23 እዚህ
ያሉት ክርስቲያኖች በቤቱ እንዲሰበሰቡ
ያደረገውና እኔንም በእንግድነት የተቀበለኝ
ጋይዮስ፥ ሰላምታውን ለእናንተ እንዳቀርብ
ለት ጠይቆኛል። የከተማይቱ ማዘጋጃ ቤት
ገንዘብ ያዥ ፥ ኤርስጦስና ወንድማችንም
ቍአስጥሮስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።
24 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላ
ችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን!

25 ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ባስተማ
ርኳችሁ ፥ ለብዙ ዘመናት ተሰውሮ አሁን
በተገለጠው የወንጌል ቃል መሠረት፥ በእም
ነታችሁ ጸንታችሁ ለመኖር ለሚያበቃችሁ
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። 26 ለብዙ
ዘመናት ተሰውሮ የቆየው ይህ እውነት ፥
አሁን በነቢያት መጻሕፍት አማካይነት ተገ
ልጧል። የተገለጠውም ዘላለማዊ በሆነው
በግዚአብሔር ትእዛዝ መሠረት፥ ሰዎች ሁሉ
ይህን እውነት ተቀብለውና አምነው እርሱን
እንዲታዘዙት ነው። 27 እርሱ ብቻ ጥበበኛ
ለሆነው ለእግዚአብሔር፥ በጌታችን በኢየሱስ
ክርስቶስ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ
ክብር ምስጋና ይሁን፥ አሜን።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ

ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈው የመጀመሪያው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥ የተጻፈበትም ዘመን በ55 ዓ.ም. ገደማ እንደሆነ ይገመታል። የቆሮንቶስ ምዕመናን ልዩ ልዩ ኃጢአቶችን በመሥራት ባላመኑት አሕዛብ መካከል የክርስቶስ ስም እንዲዋረድ አድርገዋል። መለያየት፥ ጸብ፥ ክርክር፥ ዝሙት፥ የሐሰት ትምህርትና ሌሎችም የተመሰቃቀሉ ሁኔታዎች በመካከላቸው ሰፍነው ነበር። የመልእክቱ መሠረተ አሳብ እነዚህ አስጸያፊ ድርጊቶች ከምዕመናን መካከል የሚወገዱበትን መንገድ መሻት ነው። እውነተኛ ፍቅር ማለት ምን ማለት እንደሆነ በዚሁ መጽሐፍ በ13 ኛው ምዕራፍ ላይ ሰፍሮ ይገኛል።

ምዕራፍ 1

1 በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስ
ቶስ ሐዋርያ እንዲሆን ከተመረጠው ከጳው
ሎስና ከወንድም ሶስቴንስ የተላከ።
2 ወገኖቹ እንድትሆኑ እግዚአብሔር በክ
ርስቶስ የመረጣችሁ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስ
ቲያን ምዕመናን፥ እንዲሁም በየሥፍራው
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም ለምት
ጠሩ ክርስቲያኖች ሁሉ።
3 የአባታችን የእግዚአብሔር፥ የጌታችንም
የኢየሱስ ክርስቶስ የተትረፈረፈ በረከቱ ይደ
ርብላችሁ። ፍጹም የሆነ የሕሊናና የአእምሮ
ዕረፍትም ያድላችሁ።
4 እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ
ውን ስለሰጣችሁ እርሱን ከማመስገን ምን
ጊዜም ወደ ኋላ አልልም። 5 ጌታ ኢየሱስ
ክርስቶስ በሁሉ ነገር አበልጽጎችኋል። በእ
ውቀትና በንግግርም በሰላችኋል። 6 ክርስቶስ
ያደርግላችኋል ብዬ የነገርኳችሁ ሁሉ ተፈ
ጽሟል። 7 የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን
መገለጥ ስትጠባበቁ ሳይሰጣችሁ የሚቀር
አንድም መንፈሳዊ ስጦታ የለም። 8 ጌታ
ኢየሱስ ዳግም በሚመጣበት ጊዜ ምንም
ዓይነት ነውር፥ ምንም ዓይነት ነቀፋ ሳይገኝ
ባችሁ በፊቱ መቆም ትችሉ ዘንድ እስከ
መጨረሻ እንድትጸኑ ይረዳችኋል። 9 ከልጁ
ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድነት
እንዲኖራችሁ የጠራችሁ እግዚአብሔር
ተስፋ የሰጣችሁን አንዱንም ነገር አያስቀር
ባችሁም።
10 ውድ ወንድሞቼ ሆይ፥ በመካከላችሁ
ያለውን መለያየት እንድታስወግዱት በጌታ
በኢየሱስ ስም እለምናችኋለሁ። ስለዚህ

ምንም ዓይነት መለያየት በመካከላችሁ እን ዳይኖር እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ፡ እንደ አንድ ልብ መካሪ ሆናችሁ ተስማምታችሁ ኑሩ። 11 ወንድሞቼ ሆይ ፡ በመካከላችሁ ጠብና ክርክር እንዳለ ፡ የቀሎዔ ቤተ ሰብ ከሆኑ አንዳንድ ሰዎች ተረድቼአለሁ። 12 እርስ በርሳችሁም ፡ አንዱ «የጳውሎስ ተከ ታይ ነኝ» ሲል ሌላው ፡ «የአጵሎስ ተከ ታይ ነኝ» ይላል። ሦስተኛው ደግሞ «የጴ ጥሮስ ተከታይ ነኝ» ይላል። ሌላው ደግሞ የክርስቶስ ተከታይ መሆኑን ይናገራል። ይህ በመሆኑም በመካከላችሁ መለያየት ተፈጥ ሯል። 13 ለመሆኑ ክርስቶስ ተከፋፍሏል ያላ ችሁ ማነው? በመስቀል ላይ የተሰቀልኩላ ችሁስ እኔ ጳውሎስ ነኝ? የተጠመቃችሁ ትስ በእኔ ስም ነው? 14 ከቀርስጳስና ከጋይ ዮስ በቀር ከመካከላችሁ አንድም ሰው ስላላ ጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። 15 ምክንያቱም ማንም ሰው ፡ «ጳውሎስ ስም ችን የራሱ ተከታይ ለማድረግ አጥምቋች ዋል» ብሎ ስሜን ሊያነሣው አይችልም። 16 አዎን ፡ የእስጢፋኖስን ቤተ ሰብ አጥምቄ አለሁ። ከእነዚህ ሌላ ያጠመቅሁት ሰው መኖሩን አላስታውስም። 17 ቀድሞውኑም ክርስቶስ የላከኝ የምሥራቹን ቃል እንዳስተ ምር እንጂ እንዳጠምቅ አይደለም። የምሥ ራቹንም ቃል የምሰብከው ፡ የክርስቶስን የመ ስቀሉን ምሥጢር ለመረዳት በሚያዳግት በዚህ ዓለም የጥበብና የፍልስፍና ቋንቋ አይደለም። እንዲህ ባለው ባዶ ንግግር ማሳ መር ለመራቀቅ ብሞክር ፡ ታላቅ ኃይል ያለ ውን የክርስቶስን መስቀል ከንቱ አደረግሁት ማለት ነው ፡፡

18 የጥፋትን ጐዳና የተከተሉ ፡ ክርስቶስ ሰዎችን ለማዳን በመስቀል ላይ የመሞቱን የምሥራች ቃል ሲሰሙ ፡ እንደ ሞኝነት ይቆጥሩታል። እኛ የዳነው ግን የእግዚአብ ሔር ኃይል መሆኑን እናውቃለን። 19 በቅዱ ሳት መጽሕፍት ፡ «የጥበበኞችን ጥበብ አጠ ፋለሁ ፡ የሊቃውንትንም ማስተዋል እንዳልነ በር አደርጋለሁ» ተብሎ ተጽፎአልና ፡፡

20 ታዲያ ነገሩ እንዲህ ከሆነ ጥበበኞ ችም ሆኑ ምሁራን ፡ የት አሉ? የዚህ ዓለም ፈላስፎችስ የት ደረሱ? እግዚአብሔር እነዚ ህን እንደ ሞኝ አድርጎ ይመለከታቸዋል ፡ ጥበባቸውንም የማይረባና የማይጠቅም አድ ርጎ ይቆጥረዋል። 21 ዓለም በራሷ እውቀት ፡ በራሷ ጥበብ እግዚአብሔርን ለማወቅ እንዳ ትችል በረቀቀ ጥበቡ ሰውሮባታል። እንደ ሞኝ ፈሊጥ በተቆጠረው በዚህ እኛ በምንሰ ብከው የወንጌል ቃል ግን ፡ ሰዎች ሁሉ እን ዲድኑ ፈቃዱ ሆኗል። 22 መቼም ይህ ነገር ለአይሁድ የሞኝ ፈሊጥ ይመስላቸዋል። ምክንያቱም የተሰበከው እውነት መሆኑን የሚያረጋግጥ አንድ ዓይነት ተአምር ይፈል ጋሉና ፡ ግሪኮችም የፍልስፍና ትምህርታቸ ውን በመከተል ዋጋ እንደሌለው ነገር ይቆ ጥሩታል። 23 እኛ ግን የተሰቀለውን ኢየሱስ ክርስቶስን እንሰብካለን ፡ ይህ መልእክት አይሁድ የሚሰናከሉበት ሲሆን ፡ ግሪኮችም ደግሞ እንደ ሞኝነት ይቆጥሩታል ፡ 24 ነገር ግን ፡ ለአይሁዶችም ሆነ ለግሪኮች እግዚአብ ሔር ለጠራቸው ሁሉ ፡ ክርስቶስ ደኅንነትን የሚሰጥ የእግዚአብሔር ኃይልና ጥበብ ነው ፡ 25 ምክንያቱም ይህ እንደ ሞኝነት የተቆጠረው የእግዚአብሔር ጥበብና ዓላማ ከሰዎች ጥበብና ዓላማ የበለጠ ነው ፡ ደካማ ነው ተብሎ የሚታሰበው የእግዚአብሔርም ነገር ፡ ከሰዎች ጥንካሬ ይልቅ ይበረታል ፡፡

26 ወንድሞቼ ሆይ ፡ እግዚአብሔር በጠራ ችሁ ጊዜ ምን ዓይነት ሰዎች እንደነበራ ችሁ አስታውሱ ፡ እንደ ሰው አስተሳሰብ ከእናንተ መካከል ብዙዎቻችሁ ጥበበኞች ፡ ወይም ኃያላን ፡ ወይም የታላላቅ ሰዎች ልጆች ወይም ሀብታሞች አልነበራችሁም ፡ 27 እግዚአብሔር ፡ «አዋቂዎች ነን» ብለው የሚመኩትን የዚህን ዓለም ጥበበኞች ለማሳ ፈር ፡ በዚች ምድር ላይ እንደ ሞኝ የሚቆጠ ረውን ነገር መረጠ ፡ «ብርቱ ነን» የሚሉት ንም ሰዎች ለማሳፈር በዓለም ደካሞች መስ ለው የሚታዩትን መረጠ ፡ 28 ዓለም እንደ ትልቅ ነገር አድርጎ የሚመካበትን ነገር እንዳልነበር ለማድረግ በሰዎች ዘንድ የተና ቀውን ፡ የማይረባና ፡ የማይጠቅም መስሎ የታ የውን መንገድ መረጠ ፡ 29 ይህን ያደረገው ማንም ሰው በራሱ እንዳይመካ ነው ፡፡

30 እኛን ግን ፡ እግዚአብሔር ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድነት እንዲኖረን አደረገ ፡ ከዚህ የተነሣም ክርስቶስ ጥበባችን ፡ ጽድቃ ችን ፡ ቅድስናችንና ቤዛችንም ነው ፡ 31 ስለ ዚህ በቅዱሳት መጻሕፍት እንደ ተጻፈ ፡ «የሚመካ ቢኖር በእግዚአብሔር ብቻ ይመካ ፡፡»

ምዕራፍ 2

1 ወንድሞቼ ሆይ ፡ የወንጌልን ቃል ለመ ስበክ መጀመሪያ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ ፡ ሆን ብዬ የንግግር ችሎታዬን ለማሳየት በመራቀቅና በመፈላሰፍ አላስተማርኳች ሁም ፡ 2 ምክንያቱም በመስቀል ላይ ከተሰቀ

ለው ከኢየሱስ ክርስቶስ ሌላ ስለ ምንም ነገር እንዳልናገር ቁርጥ ውሳኔ አድርጌ ስለ ነበር ነው። 3 ስለዚህ ወደ እናንተ የመጣ ሁት ደካማ ሆኜ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ነበር። 4 ትምህርቴም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተደገፈ እንጂ ፥ ንግግር በማሳመርና በመራቀቅ ላይ የተመሠረተ አልነበረም። 5 ይህን ማድረጌም ፥ እምነታችሁ በሰው ጥበብ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ የተደገፈ እንዲሆን ስለፈለ ግሁ ነው።

6 በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከበሰሉ ክርስ ቲያኖች ጋር በምሆንበት ጊዜ ግን በጥበብ እናገራለሁ። በጥበብ እናገራለሁ ስልም ፥ ከንቱ የሆነውን የዚህን ዓለም ጥበብ ማለቴ አይደለም። 7 እኔ የምናገረው ጥበብ፥ እግዚአ ብሔር ከዘመናት በፊት ለእኛ ጥቅም እንዲ ሆን ያዘጋጀውንና ከሰዎች ተሰውሮ የነበረ ውን የራሱን ጥበብ ነው። 8 ይህንንም የእግ ዚአብሔር ጥበብ የዚህ ዓለም ገዢዎች አላ ወቁትም። አውቀውት ቢሆንማ ኖሮ የክብ ርን ጌታ ባልሰቀሉት ነበር።

9 ቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «ዓይን ያላየ ውን፥ ጆሮ ያልሰማውን፥ ልቦናም ያላሰበውን ድንቅ ነገር እግዚአብሔር ለሚወዱት አዘጋ ጅቶላቸዋል» ብለዋል። 10 እኛ ግን እግዚአ ብሔር መንፈሱን ልኮ ስለገለጠልን ስለ እነ ዚህ ነገሮች እናውቃለን። የእግዚአብሔር መንፈስ ጥልቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ምሥጢር ሁሉ እየመረመረ ለእኛ ይገልጥ ልናል። 11 አንድ ሰው ምን እንደሚያስብ ወይም ምን እንደሚፈልግ ከራሱ በስተቀር ሌላ ማንም ሊያውቅለት አይችልም። እንደ ዚሁም ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር የእግ ዚአብሔርን አሳብ ሊያውቅ የሚችል ማንም የለም። 12 እኛ የተቀበልነው የዚህ ችን ዓለም መንፈስ ሳይሆን የእግዚአብሔ ርን መንፈስ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር በነፃ የሰጠንን አስደናቂ ስጦታዎች ሁሉ እንረዳለን።

13 እኛ መንፈሳዊ ነገሮችን የምናስተም ረው ፥ መንፈስ ቅዱስ የሚነግረንን እውነት ተቀብለን በእግዚአብሔር ጥበብ እንጂ ፥ ሰዎች በነገሩንና ባስተማሩን ጥበብ አይደ ለም። 14 የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለበት ሰው ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኙትን መንፈሳዊ ስጦታዎች ሊቀበል አይችልም። እንዲህ ያለው መንፈሳዊ ነገር ሊገባው ስለማይች ልም እነዚህን ስጦታዎች የሚመለከታቸው ጥቅም እንደሌላቸው ነገሮች አድርጎ ነው። ምክንያቱም የመንፈሳዊ ስጦታዎች ጥቅም ሊታወቅ የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ አማካ ይነት ብቻ ነው። 15 መንፈሳዊ ሰው ግን ማናቸውንም ነገር መመርመርና ማወቅ ይችላል። እርሱ ራሱ ግን በማንም አይመረ መርም።

16 በቅዱሳት መጻሕፍት፥ «የእግዚአብሔ ርን ልብ ማን ሊያውቅ ይችላል? ሊመክረ ውስ የሚችል ማን ነው?» ተብሎ ተጽፎ አል። እኛ ክርስቲያኖች ግን የክርስቶስ አሳብ በልቦናችን መሣሉን እናውቃለን።

ምዕራፍ 3

1 ወንድሞቼ ሆይ ፥ መንፈሳውያን ለሆኑ ሰዎች እንደምናገር አድርጌ ልናገራችሁ አልችልም። የምነግራችሁ ሥጋውያን በመ ሆናችሁ ፥ ገና ለሚጠቡ ሕፃናት እንደምና ገር ነው። 2 በመንፈሳዊ ሕይወት ገና ስላላ ደጋችሁና ጠንካራ ምግብ መብላት ስለማት ችሉም እንደሕፃን ወተት ጋትኳችሁ። 3 ገና አሁንም በመካከላችሁ ቅናትና ክርክር እን ዳለ ይሰማኛል። ይህ ሁኔታ አሁንም ገና ሕፃን መሆናችሁንና የምትሠሩት በእግዚአ ብሔር ሳይሆን ፥ በገዛ ፍላጐታችሁ እየተመ ራችሁ መሆኑን ያሳያል። 4 አንዱ ፥ «እኔ የጳ ውሎስ ነኝ» ሌላው ደግሞ ፥ «እኔ የአጵሎስ ነኝ» እያላችሁ እንዲህ ያለውን መለያየት መፍጠራችሁ ምን ይባላል? ይህም ገና በሥጋዊ ባሕርያችሁ እንደምትመሩ ያሳ ያል።

5 ኧረ ለመሆኑ እኔ ማን ነኝ? አጵሎስስ ማን ነው? እኛ የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንጂ ሌላ ምንም አይደለንም። እግዚአብ ሔር ለያንዳንዳችን በሰጠን ልዩ ልዩ ችሎታ ስላገለገልናችሁ እናንተም በክርስ ቶስ ለማመን በቅታችኋል። ታዲያ በኛ ምክ ንያት ምን ያለያያችኋል? 6 እኔ ተከልኩ ፥ አጵሎስ ደግሞ ውኃ አጠጣ ፥ ነገር ግን ያን ተክል ያሳደገው እግዚአብሔር ነው። 7 ያን ተክል የተከለውም ሆነ ውኃ ያጠጣው ይህን ያህል ግምት የሚሰጠው አይደለም። ዋናው ያሳደገው እግዚአብሔር ነው። 8 እከሌ ተከለ ፥ እከሌ ውኃ አጠጣ ፥ በሁለቱ መካከል ልዩነት የለም። እግዚአብሔር ለሁ ለቱም እንደ ድካማቸው መጠን ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል። 9 እኛ ከእግዚአብሔር ጋር አብረን እንሠራለን። እናንተም የእኛ ሳት ሆኑ የእግዚአብሔር እርሻ ናችሁ። እንዲ ሁም የእኛ ሳትሆኑ የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ።

[10]እግዚአብሔር በቸርነቱ ባደለኝ መን
ፈሳዊ ስጦታ የተዋጣለት ጥሩ ግንበኛ ሆኖ
ለሁ። ስለዚህም እኔ መሠረትን ጣልኩ።
አጵሎስ ግንቡን አወጣ። ሌላ ሰው ደግሞ
እኔ በጣልኩት መሠረት ላይ ይገነባል።
ነገር ግን በዚህ መሠረት ላይ ግንቡን የሚገ
ነባው ሰው ሁሉ በጥንቃቄና በማስተዋል
መገንባት አለበት። [11]አስቀድሞ ከተመሠረ
ተው ከኢየሱስ ክርስቶስ በስተቀር ማንም
ሌላ መሠረት ሊጥል አይችልም። [12]ሕንፃ
ውን በመሠረቱ ላይ ለማቆም ለሥራው የሚ
ውሉ ልዩ ልዩ ዓይነት ዕቃዎች ይቀርባሉ።
አንዳንድ ሰዎች ሕንፃውን በወርቅ፥በብር፥
በከበረ ድንጋይ ሲሠሩ፥ሌሎች ደግሞ በእን
ጨት ፥ በሣር ወይም በገለባ ይገነባሉ።
[13]እያንዳንዱ በምን እንደ ሠራ የሚገለጥ
በት የፍርድ ቀን ይመጣል። የእያንዳንዱም
ሰው የሥራ ጥራት በእሳት ተፈትኖ ይታ
ያል። [14]ማንም ሰው በመሠረቱ ላይ የሠ
ራው ሥራ በእሳት ተፈትኖ ካለፈለት ዋጋ
ውን ከእግዚአብሔር ይቀበላል። [15]ነገር
ግን ሥራው ሲፈተን በእሳት ከተቃጠለበት
ምንም ዋጋ አያገኝበትም። እርሱ ራሱ ይድ
ናል። የሚድነው ግን እንደ ግድግዳ ከቆመ
የእሳት ወላፈን ውስጥ እንደሚወጣ ሰው
ሆኖ ነው።

[16]እናንተ ሁላችሁ የእግዚአብሔር ቤተ
መቅደስ መሆናችሁንና የእግዚአብሔርም
መንፈስ በውስጣችሁ አድሮ እንደሚኖር
አታውቁምን? [17]ማንም የእግዚአብሔርን
ቤተ መቅደስ ቢያረክስ ወይም ቢያፈርስ፥
ያን ሰው እግዚአብሔር ያፈርሰዋል። የእግ
ዚአብሔር ቤተ መቅደስ ክቡርና ንጹሕ
ነው። የእግዚአብሔር መቅደስ የተባላችሁ
ትም እናንተው ናችሁ።

[18]ከእንግዲህ ራሳችሁን አታታልሉት።
ከእናንተ ማንም ሰው በዚህ ዓለም በሚገ
ኘው የእውቀት ደረጃ ሲመዘን ራሱን የላቀ
አድርጎ ከገመተ ፥ እርሱ ራሱን አታሷል።
ስለዚህ የእግዚአብሔርን እውነተኛ ጥበብ
እንዲታደል ራሱን እንደ አላዋቂ ይቁጠ
ረው። [19]ምክንያቱም የዚህ ዓለም ጥበብ
በእግዚአብሔር ፊት እንደ ሞኝነት ስለሚቆ
ጠር ነው። በመጽሐፈ ኢዮብ፥ «እግዚአብ
ሔር ጥበበኞችን በተንኰላቸው ያጠምዳቸ
ዋል» ተብሎ ተጽፎአል። [20]በመዝሙ
ርም ፥ «እግዚአብሔር የጥበበኞች አሳብ
ከንቱ እንደሆነ ያውቃል» ተብሎ ተጽፎ
አል። [21]ስለዚህ ፥ «ጥበበኞች ነን» የሚሉ
ትን የዚች ዓለም ሰዎች በመከተል ማንም
ሰው አይመካ። ምክንያቱም እግዚአብሔር
የሚያስፈልጋችሁን ማናቸውንም ነገር ሁሉ
ሰጥቶአችኋልና። [22]እንዲሁም ጳውሎስ ፥
አጵሎስና ጴጥሮስም ቢሆኑ ሁሉም የናን
ተው ናቸው። ደግሞም ዓለም ፥ ሕይወትና
ሞት ፥ አሁን ያለውና ወደፊት የሚመጣው
ሁሉ እንዲገዛላችሁ አድርጓል። [23]እናንተ
የክርስቶስ ናችሁ ፤ ክርስቶስም የእግዚአብ
ሔር ነው።

ምዕራፍ 4

[1]እንግዲህ ሰው ሁሉ እኔና አጵሎስን
እንደ ክርስቶስ አገልጋዮችና የእግዚአብሔ
ርን ምሥጢር በመግለጽ እንደምናስተምር
መምህራን እንጂ ፥ በሌላ ዓይን እንዲመለከ
ተን አያስፈልግም። [2]ከእንድ አገልጋይም
የሚጠበቀው ፥ ጌታው የሚነግረውን ሁሉ
በታማኝነት መፈጸም ነው። [3]ስለ አገልግ
ሎቴ እናንተም ሆናችሁ ሌላ ሰው የመሰለ
ውን ዓይነት ፍርድ ቢሰጥ ግድ የለኝም።
እኔ ራሴም ብሆን በዚህ ጉዳይ ላይ ስለ
ራሴ ፥ 'እንደዚህ ነኝ' ብዬ ፍርድ ለመስ
ጠት የምችል አይደለሁም። [4]እኔ እስከማው
ቀው ድረስ ግን ከሕሊና ወቀሳ ንጹሕ ነኝ።
ሆኖም ከሕሊና ወቀሳ 'ንጹሕ ነኝ' ማለቴ
ይህንኑ ያረጋግጥልኛል ማለት አይደለም።
የእኔን በታማኝነት ማገልገል ወይም አለማገ
ልገል የሚፈርደው ራሱ ጌታ ብቻ ነው።

[5]ስለዚህ ፥ «እከሌ ጥሩ አገልጋይ ነው ፤
ወይም አይደለም» ብላችሁ ጌታ ከመገለጡ
በፊት ያለ ጊዜው በሰው ላይ ለመፍረድ
አትቸኩሉ። ማናቸውንም በጨለማ የተሰወ
ረውን ቀልጭ አድርጎ የሚያሳይ ፥ የልብንም
አሳብ የሚገልጥ ጌታ በሚመጣበት ጊዜ
እያንዳንዳችን ምስጋናችንን ከእግዚአብሔር
እንቀበላለን።

[6]ወንድሞቼ ሆይ ፥ አጵሎስንና እኔን
እንደ ምሳሌ አድርጌ እዚህ ላይ ያቀረብ
ኩት እከሌ ከእከሌ ይበልጣል የሚል አስተ
ሳሰብ እንዳይኖራችሁ እንድትጠነቀቁበት
ለማለት ነው። በወንጌል መምህራን መካ
ከል አንዱን ከሌላው አስበልጣችሁ መመል
ከት የለባችሁም። [7]ይህን ያህል በራሳችሁ
የሚያስመካችሁ ምንድን ነው? ይህን ያህል
የሚያስመካስ ከእግዚአብሔር ያላገኛች
ሁት ፥ እናንተ በገዛ ራሳችሁ ያከናወናችሁት
ምን ነገር አለ? ታዲያ የእኛ ነው የምት
ሉት ሁሉ የተገኘው ከእግዚአብሔር ከሆነ ፥
ከሌሎቹ እንበልጣለን ብላችሁ መመካታ
ችሁ ለምንድን ነው?

[8]ሲያዩአችሁ የሚያስፈልገውን መንፈ
ሳዊ ምግብ ሁሉ አግኝታችሁ እንደበቃው
ሰው አድርጋችሁ የምታስቡ ትመስላላ
ችሁ። ማለትም ማናቸውም ነገር ተሟልቶ
ላችኋል፤ በመንፈሳዊ ረገድም በቅታችኋል፤
እኛን ትታችሁ በየዙፋናችሁ ላይ የተቀመ
ጣችሁ ነገሥታት ሆናችኋል። እኛም ከእና
ንተ ጋር አብረን ዙፋን ላይ እንድንቀመጥ
መንገሣችሁ እውነት ቢሆን እንዴት ደስ
ባለኝ ነበር! [9]ለዓለም፥ ለመላእክትና ለሰዎ
ችም ሁሉ መሳለቂያ በመሆናችን እግዚአብ
ሔር እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደተፈረደባ
ቸው ሰዎች ዝቅ ያለ ቦታ የሰጠን ይመስለ
ኛል።
[10]እኛ ስለ ክርስቶስ ብለን ሞኞች ሆነ
ናል፤ እንዳላዋቂም ተቆጥረናል። እናንተ ግን
ጥበበኞች ሆናችኋል። እንዲሁም እኛ ደካ
ሞች ስንሆን እናንተ ኃይለኞች፥ እኛ የተዋ
ረድን ስንሆን፥ እናንተ የተከበራችሁ ሆናች
ኋል። [11]እስከዚች እስከ አሁኗ ሰዓት ድረስ
እየተራብን፥ እየተራቆትን፥ እየተደበደብንና
መጠለያ በማጣት እየተንከራተትን ኑሮን
እንገፋዋለን። [12]ኑሮን ለማሸነፍም እስኪደ
ክመን ድረስ በገዛ እጃችን እንሠራለን። የሚ
ረግሙንን እንመርቃለን፤ ሲያሳድዱን እንታገ
ሣለን። [13]ክፉ ሲናገሩን ደግ ደጉን እንመል
ስላቸዋለን፤ እስከዚች ሰዓት ድረስ ለዓለም
የምንታየው እንደ እግር እጣቢና እንደ
ቆሻሻ ጥራጊ መስለን ነው።
[14]ይህንን የምጽፍላችሁም እንድታፍሩ
በት ሳይሆን፥ የምወዳችሁ ልጆቼ ስለሆና
ችሁ እንዲህ ያለ ነገር መኖሩን እንድታው
ቁት ለመምከር ነው። [15]ምንም እንኳ ዛሬ
በብዙ የሚቆጠሩ ስለ ክርስቶስ የሚያስተም
ሩአችሁ ሌሎች ቢኖሩም፥ መንፈሳዊ አባታ
ችሁ እኔ ብቻ መሆኔን መዘንጋት የለባች
ሁም። ከማንም በፊት የወንጌሉን ቃል አስ
ተምሬ ወደ ክርስቶስ እንድትቀርቡ ያደረግ
ኋችሁ እኔ ነኝና። [16]ስለዚህ የእኔን ምሳሌ
ነት ተከትላችሁ እኔ ያደረግሁትን እንድታ
ደርጉ እለምናችኋለሁ።
[17]የተወደደውንና የታመነውን መንፈ
ሳዊ ልጄን ጢሞቴዎስን ወደ እናንተ የላክ
ሁበት ዋና ምክንያት፥ ይህንኑ እንዴት
በሥራ እንደምታውሉት እንዲረዳችሁ በማ
ለት ነው። እርሱም በየደረስኩበት ሥፍራ
በሚገኙ አብያተ ክርስቲያን ከማስተምረው
ትምህርት ጋር አብሮ የሚሄደውን በክርስ
ቶስ ያለኝን አካሄዴን ይነግራችኋል።
[18]ከመካከላችሁ ጥቂት ሰዎች ወደ እና
ንተ የማልመጣ መስሎአቸው መኩራራታቸ
ውን አውቃለሁ። [19]ግን የእግዚአብሔር
ፈቃዱ ቢሆን በቅርቡ ወደ እናንተ ለመም
ጣት ወስኛለሁ። እንግዲህ እነዚህ ትዕቢተ
ኞች አገር የሚፈቱበትን ንግግራቸውንና
የሚመኩበትን ኃይላቸውን ምንነት የምደር
ስበት በዚያን ጊዜ ነው። [20]የእግዚአብሔር
መንግሥት በወሬ ሳይሆን በሥራ የሚገለጽ
ኃይል ነው። [21]የትኛውን ትመርጣላችሁ?
ዱላና በትር ይዤ በቁጣ መምጣቴን?
ወይስ በየዋህነትና በፍቅር መምጣቴን?

ምዕራፍ 5

[1]በመካከላችሁ አሳፋሪ የሆነ የዝሙት
ተግባር እንደሚፈጸም ይወራል። እንደዚህ
ዓይነቱ አሳፋሪ የዝሙት ሥራ፥ በክርስቲያ
ኖች ይቅርና ክርስቲያን ባልሆኑት ሰዎች
መካከል እንኳ ተደርጎ የማያውቅ ነው።
የአባቱን ሚስት ፥ ይኸውም የእንጀራ እና
ቱን ፥ አግብቶ በመካከላችሁ የሚኖር ሰው
እንዳለ ሰምቻለሁ። [2]ታዲያ እንዲህ ያለ አሳ
ፋሪ ነገር በመካከላችሁ እያለ፥ «መንፈሳው
ያን ነን» ብላችሁ መታበያችሁ በጣም ያስ
ደንቃል። ሲሆን ሲሆን እንዲህ ባለው አሳ
ፋሪ ድርጊት ማዘን ይገባችሁ ነበር። እንዲህ
ያለውንም ሰው አውግዛችሁ ከመካከላችሁ
ልትለዩት በተገባ ነበር።
[3]ምንም እንኳ እኔ የምገኘው በአካል
ከእናንተ ርቄ ቢሆንም፥ በመንፈስ ከእናንተ
ያልተለየሁ ስለሆነ ከእናንተው ጋር ሆኜ
በዚህ ሰው ላይ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ
ስም ፈርጀበታለሁ። [4]ስለዚህ ጉዳይ የሚከ
ተለውን ላሳስባችሁ። መጀመሪያ፥ የቤተ ክር
ስቲያን አባሎችን ሁሉ ሰብስቡ። በምትሰበ
ሰቡበትም ጊዜ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ኃይል ከእናንተ ጋር ይሆናል። እኔም ከእና
ንተ ጋር በመንፈስ ሆኜ፥ [5]ይህን በደል በፈ
ጸመው ሰው ላይ በሥጋው እንዲቀጣ ከቤተ
ክርስቲያን አባልነት በማስወገድ ለሰይጣን
አሳልፋችሁ እንድትሰጡት ፈርጀበታለሁ።
ይህንንም የምለው ጌታ በሚመለስበት ጊዜ
ነፍሱ እንድትድን ነው።
[6]እንዲህ ያለው ነገር ሲደርስ ዝም ብላ
ችሁ እያያችሁ በራሳችሁ ንጽሕና መመጻደ
ቃችሁ በእውነቱ አሳፋሪ ነው። ጥቂት
እርሾ ሊጡን ሁሉ እንደሚያቦካ፥ እንደዚ
ሁም አንድ ሰው ኃጢአት ሲሠራ ዝም ከተ
ባለ፥ የቀሩትም ሁሉ ኃጢአት እንዲሠሩ
የሚገፋፋቸውና የሚያደፋፍራቸው መሆ
ኑን አታውቁም? [7]እርሾ የሌለበትና ሊጥ

እንድትመስሉና ንጹሕ እንድትሆኑ ኃጢአ
ትን ከእናንተ አስወግዱ። ምክንያቱም የእግ
ዚአብሔር በግ ክርስቶስ ስለ እኛ መሥዋ
ዕት ሆኖልናልና። 8ስለዚህ ከፋሲካችን ክር
ስቶስ ማዕድ እየተመገብን በክርስትና ሕይ
ወታችን እንበርታ። ያንን በቆየ እርሾ የተ
መሰለውን የቀድሞ ክፋታችንና አመፃችንን
ትተን ፣ ቅንነትና እውነት የሞላበትን ንጹ
ሕና ክቡር የሆነውን የፋሲካ ቂጣ እንመ
ገብ።

9ከዚህ በፊት ከአመንዝራዎች ጋር እንዳ
ትተባበሩ ጽፌላችኋለሁ። 10ይህን ማለ
ቴም ፣ ክርስቲያኖች ካልሆኑ አመንዝራዎ
ችና ስግብግብ ሰዎች ፣ ከሌቦችና ከጣዖት
አምላኪዎች ጋር ፣ ምንም ዓይነት ግንኙነት
አይኑራችሁ ለማለት አይደለም። ከእነርሱ
ራቁ ማለትማ የግድ ከዓለም መውጣት ያስ
ፈልጋችኋል ማለት ነው። 11እንደዚያ
ማለቴ ግን ፣ በስመ ክርስቲያን በድፍረት
ከሚያመነዝርና ከሚስገበገብ ፣ ጣዖት ከሚያ
መልክና ከሚሳደብ ፣ ከሰካራምና ከቀማኛ
ጋር አትተባበሩ ለማለት ነው። ከእንዲህ
ዓይነቱ ሰው ጋር በአንድ ማዕድ እንኳ አብ
ራችሁ አትቀመጡ።

12በማያምኑት ላይ ፍርድ ለመስጠት
ጉዳዩ መች እኛን ይመለከተናል? አይመለከ
ተንም። የቤተ ክርስቲያን አባሎች ሆነው
እንዲህ ያለውን ኃጢአት ልማድ አድርገው
በሚሠሩ ሰዎች ላይ ለመፍረድ ግን መብት
አለን። 13ከቤተ ክርስቲያን ውጭ በሆኑት
በማያምኑት ላይ የሚፈርድ እግዚአብሔር
ብቻ ስለሆነ ፣ ይህን ለእርሱ እንተዋለን። እና
ንተ ግን ያን የአባቱን ሚስት ያገባውን ሰው
አውግዛችሁ ከቤተ ክርስቲያን ለዩት።

ምዕራፍ 6

1ከመካከላችሁ አንዱ ከክርስቲያን ወን
ድሙ ጋር ቢጣላ ፣ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደ
ረባቸው ሰዎች ጉዳዩን በሽምግልና እንዲያ
ዩት ማድረግ ሲገባ ፣ ጉዳዩን ወደ ፍርድ
ሸንጎ አድርሶ ክስ በማቅረብ ወንድሙን ክር
ስቲያኖች ባልሆኑ ዳኞች ፊት ሊያሳጣው
ይገባል? 2እስቲ ይታያችሁ! ፈሪሃ እግዚአ
ብሔር ያደረባቸው ሰዎች በዓለም ላይ ሳይ
ቀር እንደሚፈርዱ አታውቁም? 3ታዲያ
በዓለም ላይ መፍረድ ከቻሉ ፣ በክርስቲያኖች
መካከል በሚነሡ ጥቃቅን ጉዳዮች ላይ
መፍረድ ሊያቅታቸው አይገባም። እኛ ክር
ስቲያኖች በመላእክት ላይ እንኳ ለመፍረድ
እንደምንችል አታውቁም? ይህ ከታወቀም
በምድር ላይ ለሚያጋጥሙን ችግሮች እን
ዴት መፍትሔ እናጣለን? 4ይህን የመሳ
ሰሉ ችግሮች ሲያጋጥሙን ክርስቲያን ያል
ሆኑ ዳኞች እንዲመለከቱት ጉዳዩን አንጠል
ጥለን ለክስ የምንሮጠው ታዲያ ለምንድን
ነው? 5ለመሆኑ እንደዚህ ያለውን ጉዳይ
መርምሮ በግልግል መወሰን የሚችል ሰው
ከእናንተ መካከል እንዴት ይታጣል? የሚ
ያሳፍር ነገር ነው! 6እንዴት ወንድም ወን
ድሙን ክርስቲያኖች ባልሆኑ ዳኞች ላይ
ይከሰዋል?

7-8ክርስቲያን ሆኖ እርስ በርስ መካሰስ
ራሱ ውርደት ነው። እንደ ተበደላችሁ
አውቃችሁ ነገሩን ብትተዉት ይቀላል።
ሰዎች ሲያታልሏችሁ ይቅር ለእግዚአብሔር
ብላችሁ ብትተዉት እኮ ክብር ነው። እን
ዴት አድርጋችሁ ክርስቲያን ወንድሞቻች
ሁን እናንተው መልሳችሁ ትበድላላችሁ?

9ወይስ አመፀኞች የእግዚአብሔርን
መንግሥት እንደማይወርሱ አታውቁም?
በዚህ ነገር ራሳችሁን አታታልሉት። ምክን
ያቱም አመንዝራዎችና ጣዖት የሚያመልኩ
ወይም ግብረ ሰዶም የሚፈጽሙ ፣ 10ሌቦች
ወይም ስግብግቦች ፣ ሰካራሞች ወይም ተሳዳ
ቢዎች እንዲሁም ቀማኞች ፣ ወደ እግዚአብ
ሔር መንግሥት ሊገቡ አይችሉም። 11ከመ
ካከላችሁ ጥቂቶቻችሁ ቀድሞ እንደነዚህ
ሰዎች ነበራችሁ። አሁን ግን የእግዚአብ
ሔር ወገኖች ሆናችኋል። በጌታ በኢየሱስ
ክርስቶስና በራሱ በእግዚአብሔር መንፈስ
ከኃጢአታችሁ ስለ ታጠባችሁ ተቀድሳች
ኋል ፣ ጸድቃችኋልም። 12አንድ ሰው ፣ «አታ
ድርግ» ተብሎ በጌታ ያልተከለከለ እስከ
ሆነ ድረስ ፣ ማናቸውንም ነገር ለማድረግ እን
ደተፈቀደልኝ ይቆጠራል ሊል ይችላል።
«ተፈቅዶልኛል» የተባለው ነገር ሁሉ ግን
መልካም እንዳልሆነ ሳላስባቸው እወዳለሁ ።
ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል ፣ ነገር ግን ልማድ
ሆኖ እንደ ባሪያ እንዲገዛኝ መንገድ አልከ
ፍትለትም ።

13 'እግዚአብሔር ምግብን ለሆድ ፣ ሆድ
ንም ለምግብ ፈጥሮአል' ትሉ ይሆናል ።
ይሁን እንጂ ፣ እግዚአብሔር አንድ ቀን መብ
ልንም ሆድንም የሚያጠፋበት ጊዜ ይመ
ጣል ። ምክንያቱም ሰውነታችን ጥንቱንም
የተፈጠረው የእግዚአብሔር ማደሪያ እንዲ
ሆን እንጂ ለዝሙት ሥራ አይደለም ።
14 እግዚአብሔር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን
በኃይሉ ከሞት እንዳስነሣ ፣ እኛንም ደግሞ
በኃይሉ ከሞት ያስነሣናል ። 15 ሰውነታችሁ

የክርስቶስ የአካል ክፍል መሆኑን ታውቁ የለ? ታዲያ አንድ ሰው የክርስቶስ የአካሉ ክፍል የሆነውን ሰውነቱን ወስዶ ከአንዲት አመንዝራ ሴት አካል ጋር ሊያገናኘው ይገባል? እንዴት ተደርጎ! [16] አንድ ሰው ከአንዲት አመንዝራ ሴት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ካደረገ ፥ በቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «ሁለቱ አንድ አካል ይሆናሉ» ስለተባለ ከሴትየዋ ጋር አንድ እንደሚሆን አታውቁ ምን? [17] ነገር ግን አካሉን ከርስቶስ እንዲያዝበት ለእርሱ ፈቃድ የሚያስገዛለት ሰው፥ አካሉን ከክርስቶስ አካል ጋር አንድ አድርጎታል።

[18] ስለዚህ ከዝሙት ሽሹ። ሰው የሚፈጽማቸው ሌሎች ኃጢአቶች ሁሉ ከአካሉ ውጪ ናቸው። ዝሙትን የሚፈጽም ሁሉ ግን የገዛ አካሉን ይጐዳል። እንደ ዝሙት ኃጢአት የሰውን አካል የሚያረክስና የሚጐዳ ነገር የለም። [19-20] ለመሆኑ ሰውነታችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁትና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆኑን አታውቁም? እግዚአብሔር ሰውነታችሁን ከፍ ባለ ዋጋ የገዛው ስለሆነ፥ ሰውነታችሁ የእርሱ እንጂ የእናንተ አይደለም። ስለዚህ በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን አክብሩት።

ምዕራፍ 7

[1] ከዚህ በፊት በደብዳቤ ለጠየቃችሁኝ ጥያቄ የሚከተለውን መልስ እሰጣችኋለሁ። አንድ ሰው ቀደም አድርጎ ሚስት አላገባ እንደሆነ ኑሮውን በዚያው ቢገፋበት መልካም ነው። [2] ነገር ግን በዝሙት ኃጢአት ከመውደቅ ለመዳን ሲባል ማግባትን የመሰለ ነገር የለም። ስለዚህ አንድ ወንድ ካንዲት ሴት ፥ አንዲት ሴት ካንድ ወንድ ጋር በጋብቻ ሕግ ጸንተው መኖር ይገባቸዋል።

[3] ባል ለሚስቱ የሚገባትን ሁሉ ያድርግላት። ሚስትም እንዲሁ ለባልዋ ማድረግ የሚገባትን ሁሉ ታድርግለት። ባጭሩ የወንዱን ፈቃድ ሴት ትፈጽም፤ የሴቷን ፈቃድ ወንድ ይፈጽምላት፤ [4] ምክንያቱም ሴት ካገባች በኋላ በራሷ ሰውነት ላይ ሥልጣን የላትም፤ ሥልጣን ያለው ባልዋ ነው። ወንድም ካገባ በኋላ በራሱ ሰውነት ላይ ሥልጣን የለውም፤ ሥልጣን ያላት ሚስቱ ናት።

[5-6] ስለዚህ ባልና ሚስት ለተወሰነ ጊዜ በጸሎት ለመጠመድ ስትሉ በስምምነት ራሳችሁን ከምትገቱበት ጊዜ በስተቀር ፥ አንዱ የሌላውን የጋብቻ መብት አይከልከለው። በጸሎት ለመጠመድ ስትሉ ራሳችሁን ለመግታት የወሰናችሁት ጊዜ ካለፈ በኋላ ፥ ራሳችሁን መቆጣጠር ተስኗችሁ ሰይጣን እንዳ ይፈታተናችሁ መኝታችሁን በአንድ ላይ አድርጉት። ይህንንም የምላችሁ እንደምክር አድርጌ እንጂ እንደትእዛዝ አይደለም። [7] ማንም ሰው እንደ እኔ ፥ ያለ ሚስት ቢኖር የቱን ያህል ደስ ባለኝ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን የተለየ ስጦታ አድሎናል። ይህም አንዳንዶቻችን ትዳር ይዘው እንዲኖሩ ሲያደርግ፥ ሳያገቡ ለመኖር የሚያስችል ጸጋውን የሰጣቸውም አሉ። [8] ላላገቡና ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ሴቶች ደግሞ ይህን ምክር እሰጣቸዋለሁ። የምትችሉ ቢሆን እንደ እኔ ሳታገቡ ብትኖሩ መልካም ነው። [9] ነገር ግን ራሳችሁን መግዛት ካቃታችሁ ልታገቡ ትችላላችሁ። በፍትወት ከመቃጠል ማግባት ይሻላልና።

[10] ላገባችሁት ግን የሚከተለውን ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። ይህም ትእዛዝ የእኔ ሳይሆን የጌታ ትእዛዝ ነው። ሚስት ከባልዋ ጋር አብራ መኖር አለባት። [11] ተለይታው ብትሄድ እንኳ ወይ ብቻዋን መኖር ፥ አልያም ተመልሳ ከባልዋ ጋር መታረቅ እንጂ ሌላ ባል ማግባት አይገባትም። እንዲሁም ባል ሚስቱን መፍታት የለበትም።

[12] እዚህ ላይ ከጌታ የተሰጠ ትእዛዝ ሳይሆን ከእኔ ከራሴ ልጨምር የምፈልገው አሳብ አለኝ። የማታምን ሚስት ያለችው ክርስቲያን ቢኖር ፥ አብራው ለመኖር ከፈለገች አይፍቱት። [13] ያላመነ ባል ያላትም ክርስቲያን ሴት ብትኖር ፥ ባልዋ አብሯት ለመኖር ከፈለገ ጥሳው አትሂድ። [14] ምክንያቱም ያላመነ ባል በአማኝ ሚስቱ ይቀደሳል ፤ ያላመነች ሚስትም በአማኝ ባልዋ ትቀደሳለች። ይህ ባይሆን ኖሮ እንዲህ ካለው ጋብቻ የሚወለዱ ልጆች እንደ ርኩሳን በተቆጠሩ ነበር። እንዲህ በመሆኑ ግን የተቀደሱ ናቸው።

[15] ነገር ግን በጌታ የማያምን ባል ክርስቲያን ከሆነች ሚስቱ መለየት ከፈለገ ይለይ። የማታምንም ሴት ክርስቲያን ከሆነው ባሏ መለየት ከፈለገች ትለይ። በዚህ ጊዜ ክርስቲያን የሆነችው ሚስትም ትሁን፥ ወይም ክርስቲያን የሆነው ባል ፥ እንዴት አድርገን እንለያያለን በማለት መጨነቅ የለባቸውም። ምክንያቱም እግዚአብሔር የጠራችሁ በሰላም እንድትኖሩ ነው። [16] አንቺ በሚስትነት አብረሽ በመኖርሽ፥ ባልሽ እንዲድን ታደርጊ እንደሆን ምን ታውቂያለሽ?

አንተስ በባልነት አብረህ በመኖርህ፥ የማታ
ምነው ሚስትህ በጌታ እንድታምንና እንድ
ትድን ታደርግ እንደሆን ምን ታውቃለህ?
17 እያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር እንደ
ፈቀደለትና በጠራው ጊዜ እንደ ወሰነለት
መኖር ይገባዋል። ለአብያተ ክርስቲያን
ሁሉ የምደነግገውም ሕግ ይህንኑ ነው።
18 አንድ ሰው ክርስቲያን ከመሆኑ በፊት
በአሪት ሥርዓት መሠረት ተገርዞ ከሆነ
በመገረዙ አይጨነቅበት። ቀድሞ አልተገረ
ዘም እንደሆን ክርስቲያን ከሆነ በኋላ መገ
ረዝ አለብኝ አይበል። 19 ቁም ነገሩ የእግዚ
አብሔርን ትእዛዝ መፈጸም እንጂ፥ መገረዝ
ወይም አለመገረዝ አይደለም።
20 እያንዳንዱ ሰው በጌታ ባመነ ጊዜ በነ
በረበት ሁኔታ ይኑር። 21 በጌታ ባመንክበት
ጊዜ የሰው ባሪያ ነበርክን? ከነበርክ ምንም
አትጨነቅ። ሆኖም ከባርነት ነፃ የመውጣት
ዕድል ካጋጠመህ ተጠቀምበት። 22 በጌታ
በተጠራህ ጊዜ የሰው ባሪያ የነበርክ ቢሆ
ንም፥ ከሚያስፈራው የኃጢአት ባርነት ክር
ስቶስ ነፃ ያወጣህ መሆኑን አስታውስ። በሌ
ላም በኩል፥ ነፃ ሆነህ ሳለ በጌታ ያመንክ
ከሆንክ፥ አንተም የክርስቶስ ባርያ መሆንክን
መዘንጋት የለብህም። 23 ክርስቶስ ውድ ዋጋ
ከፍሎ የገዛችሁ ስለሆናችሁ ከእንግዲህ
ወዲህ ለማንም ሰው ባሮች አትሁኑ። 24 ወን
ድሞቼ ሆይ፥ እያንዳንዱ ሰው በተጠራበት
ጊዜ በነበረበት ሁኔታ በጌታ ይኑር።
25 ስለ ልጃገረዶች ለጠየቃችሁን የምሰ
ጣችሁ መልስ ይህ ነው። ስለዚህ ጉዳይ
ከጌታ የተቀበልኩት ትእዛዝ የለም። ነገር
ግን ጌታ በቸርነቱ የሰጠኝ ጥበብ እምነት
የሚጣልበት በመሆኑ፥ የምሰጣችሁ የራሴን
አሳብ ነው። 26 እኛ ክርስቲያኖች ይህ ያለን
በት ጊዜ ለአይወታችን የሚያስጨንቁ ነገ
ሮች የሚያንዣብቡበት በመሆኑ ተዝናንተን
የምንቀመጥበት አይደለም። ታዲያ እንዲህ
ባለው ጊዜ ማግባቱ ችግሩን ጣምራ ስለሚያ
ደርገው በብቸኝነት መኖር ይመረጣል።
27 ሆኖም ቀደም ብለህ ሚስትሽ አግብተህ፥
ትዳር መሥርተህ የምትኖር ከሆነ የጊዜውን
ችግር በመፍራት ሚስትህን አትፍታት።
ያላገባህም ከሆነ ለማግባት አትቸኩል።
28 ለማግባት ብትፈልጉ ግን ኃጢአት አይደ
ለምና ከማግባት ወደ ኋላ አትበሉ። ማግ
ባት የምትፈልግ ልጃገረድም ካለች ማግባቱ
ኃጢአት አይሆንባትም። የሆነ ሆኖ እንዲህ
ባለው ጊዜ ትዳር ልያዝ ማለቱ፥ ችግሩን
ተደራራቢ ስለሚያደርገው በጉዳዩ አትቸኩ
ሉበት እላለሁ። 29 እዚህ ላይ ማስተዋል
የሚገባን አንድ ነገር አለ። ጊዜው አጭር
ነው። ስለዚህ ሚስት ያለው ራሱን ሚስት
እንደሌለው አድርጎ ይቁጠረው። ይህንንም
የሚያደርገው ጌታን ለማገልገል እንዲያስች
ለው ነው። 30 ደስታም ሆነ ኅዘን ወይም
የሀብት ብዛት አንድ ሰው እግዚአብሔርን
እንዳያገለግል እንቅፋት እንዲሆኑው አይገ
ባም። 31 የዚህ ዓለም ተድላና ደስታ እንደ
ጥላ የሚያልፍ በመሆኑ በብልሃተና በዘዴ
ልንጠቀምበት እንጂ፥ ይህን ያህል ልንጨነቅ
ለት አይገባንም።
32 ያለ ምንም አሳብና ጭንቀት ብትኖሩ
እወዳለሁ። ትዳር የሌለው ሰው ጌታን እን
ዴት አድርጎ ደስ እንደሚያሰኘው በማሰብ
ጊዜውን በአገልግሎት ያሳልፋል። 33 ባለት
ዳር ግን ጊዜውን በሙሉ በዚህ ዓይነቱ ተግ
ባር ለማዋል ያዳግተዋል። ትዳሩን ለማቃ
ናት፥ ሚስቱን ለማስደሰት፥ መውጣት መው
ረድ አለበት። 34 ስለዚህ ያገባ ሰው አሳቡ
በሁለት የተከፈለ ይሆናል። የባለትዳሯም
ሴት ችግር ከዚሁ የተለየ አይደለም። ያላገ
ባች ልጃገረድ ግን፥ በሥጋም ሆነ በመንፈስ
በሁለንተናዋ፥ ጌታን ከማገልገል በቀር ሌላ
አሳብ የላትም። በሌላ በኩል ደግሞ ባለ
ትዳር የሆነች ሴት ባሏን ለማስደሰት ደፋ
ቀና ስለምትል የምታስበው የትዳሯን መሟ
ላት ነው።
35 ይህንንም እዚህ ላይ ማንሣቴ ስለ እና
ንተው ጥቅም እንጂ አትጋቡ ለማለት አይደ
ለም። ዓላማዬም አሳባችሁ በትዳር ጣማ
ሳይጠመድ ጌታን በበለጠ ልታገለግሉ በም
ትችሉበት ተግባር ላይ እንድትጠመዱ
ነው።
36 አንድ ሰው ፍትወተ ሥጋውን መቆጣ
ጠር አቅቶት ያጫትን ልጃገረድ ለማግባት
ቢፈልግ የሚከለክለው ነገር የለም፤ ኃጢአ
ትም አይሆንበትም፤ ሊያገባ ይችላል።
37 ነገር ግን ላለማግባት ከወሰነና ራሱን
መቆጣጠር የሚያስችል ጽኑ ፈቃድ ካለው፥
በውሳኔው ሊገፋበት ይችላል፤ አለማግባቱ
መልካም ነው። 38 ስለዚህ ያገባ መልካም
አደረገ። ያላገባም ደግሞ የበለጠ አደረገ።
39 ያገባች ሴት ባሏ በሕይወተ ሥጋ እስ
ካለ ድረስ በጋብቻ ሕግ የታሠረች ናት።
ባሏ ከሞተ በኋላ ግን ሌላ ባል ማግባት
ትችላለች። ይሁን እንጂ የምታገባው ባል
ክርስቲያን መሆን አለበት። 40 እንደኔ ከሆነ
ግን ሳታገባ እንዲሁ ብቻዋን ብትኖር የበ
ለጠ ደስተኛ ሆና ትኖራለች ብዬ አስባ

ለሁ። ይህን በምልበትም ጊዜ በጌታ መን
ፈስ ተመርቼ መሆኑ ይሰማኛል።

ምዕራፍ 8

[1]ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ስለ መብላት
ለጠየቃችሁኝ የምሰጠው መልስ የሚከተ
ለው ይሆናል። ስለዚህ ጉዳይ እያንዳንዱ
ሰው የራሱ አስተሳሰብና እውቀት እንዳለው
መቼም የታወቀ ነው። ነገር ግን «ሁሉን
አዋቂ ነኝ» ባይነት ትዕቢት ሲያሳድር፥የእ
ግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሊያንጽ የሚ
ችለው ፍቅር ብቻ ነው። [2]«ከእኔ በቀር
አዋቂ ላግር ነው» የሚል ሰው አላዋቂነቱን
ይገልጣል። [3]እግዚአብሔርን ከልቡ የሚ
ወድ ሰው ግን፥በራሱ በእግዚአብሔር ዘንድ
የታወቀ ነው።
[4]ለጣዖት መሥዋዕት ሆኖ የቀረበ ሥጋ
መብላት ይገባል? ወይስ አይገባም? ጣዖት
ሕይወትና ኃይል የሌለው በድን ነገር እንደ
ሆነና ፥ ከእንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር
ሌላ አምላክ እንደሌለ እናውቃለን። [5]አንዳ
ንድ ሰዎች በሰማይና በምድር ብዙ አማል
ክት እንዳሉ ይናገራሉ። [6]እኛ ግን ሁሉን
የፈጠረና እኛንም ገንዘቡ ያደረገን ፥ አንድ
አምላክ ብቻ መኖሩን እናውቃለን። እር
ሱም እግዚአብሔር አብ ነው። እንዲሁም
ሁሉ ነገር በእርሱ የተፈጠረና ሕይወትንም
የሚሰጠን አንድ ጌታ ብቻ መኖሩን እናምና
ለን። እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።
[7]ነገር ግን አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህን
እውነት አይገነዘቡትም። ለዘመናት ጣዖትን
ሲያመልኩ ስለኖሩ ፥ የክርስትናን እምነት
ከተቀበሉም በኋላ፥ለጣዖት መሥዋዕት ሆኖ
የቀረበ ሥጋ ሲበሉ ፥ ሕሊናቸው ደካማ ስለ
ሆነ በቀላሉ ይረክሳል። [8]እንደ እውነቱ
ከሆነ ምግብ ወደ እግዚአብሔር አያቀርበ
ንም ወይም አያርቀንም። ባንበላ መንፈሳዊ
ሕይወታችንን የምንጐዳ አይደለንም፥በልተ
ንም የምንጠቅመው አንዳች ነገር የለም።
[9]ይህ ከሆነ ፥ «ብንበላ ምን አለበት?» በማ
ለት የምታደርጉት ነገር በእምነት ደካሞች
ለሆኑት እንቅፋት እንዳይሆንባቸው መጠን
ቀቅ ይገባችኋል።
[10]ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ቢበላ ጉዳት
የማያመጣ መሆኑን አውቀህ በቤተ ጣዖት
ተገኝተህ ስትበላ ፥ይህ አድራጎትህ ትክክል
አለመሆኑ የሚሰማው ደካማ ሕሊና ያለው
አንድ ሌላ ሰው ካየህ ፥አንተ ያደረግኸውን
ለማድረግ ይደፋፈራል። [11]ስለዚህ በአንተ
«አዋቂ ነኝ» ባይነት ክርስቶስ የሞተለት
እምነተ ፅኑ ያልሆነ ወንድምህ መንፈሳዊ
ሕይወቱ ትጐዳበታለች። [12]በዚህ ሁኔታ
ወንድሞቻችሁን በመጉዳታችሁና ደካማ
ሕሊናቸውን በማቁሰላችሁ የምትበድሉት
ክርስቶስንም ጭምር ነው። [13]ስለዚህ የም
መገበው ምግብ መመገብ ወንድሜን የሚያ
ሰናክለው ከሆነ ፥ለወንድሜ እንቅፋት እንዳ
ልሆን በማለት እርሱን የሚያሰናክለውን
ምግብ ከመብላት እቆጠባለሁ።

ምዕራፍ 9

[1]ወንጌሉን ለማስተማር የተሾምኩት
በሰው ሳይሆን በራሱ በጌታ መሆኑን ልገል
ጽላችሁ እወዳለሁ። ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስ
ንም ፥ በዓይኔ አይቼዋለሁ። እናንተም እራሳ
ችሁ ለጌታ ያበረከትኩት እውነተኛ አገልግ
ሎት ውጤት ናችሁ። ታዲያ እኔ ነፃ ሰው
አይደለሁምን? [2]ለሌሎቹ ሐዋርያ መስዬ
ባልታያቸው ፥ ለእናንተ ግን ቀድሞም አሁ
ንም ሐዋርያችሁ እኔው ነኝ። ይህን ማንም
ሊፍቀው አይችልም። ክርስቶስን ለማወቅና
በስሙ ለማመን የበቃችሁት በእኔ ሐዋርያ
ነት ነውና።
[3]የሐዋርያነት መብት እንደሌለኝ አድር
ገው ለሚያወሩ የምሰጠው መልስ ይህ
ነው።
[4]እንደ ሌሎቹ ሐዋርያትስ ፥ እቤታችሁ
በእንግድነት መጥቼ ለመብላትና ለመጠ
ጣት መብት የለኝም? [5]እንደ ሌሎቹ ሐዋ
ርያት ፥ እንደ ጌታ ወንድሞችና እንደ ጴጥ
ሮስ ፥ ክርስቲያን ሚስት ብትኖረኝ ኖሮ ፥ እር
ሷን ይዤ ለመዞር መብት የሌለኝ እኔ ብቻ
ነኝ? [6]ለሌሎቹ ሐዋርያት የሚያስፈጋቸ
ውን ስታደርጉላቸው ፥ ለኑሮ የሚያስፈልገ
ንን በእጃችን ሠርተን ማግኘት የሚገባን ፥
በርናባስና እኔ ብቻ ነን? [7]ራሱን ችሎ ያለ
ደመወዝ በወታደርነት የሚያገለግል ማን
አለ? ወይን ተክሎ ፍሬውን የማይበላስ ፥የት
ኛው ገበሬ ነው? ወይስ ከብት አርቢ ሆኖ
ጥገቶቹ የሚታለቡትን ወተት የማይጠማ
ይገኛል? [8]ይህን የምለው በሰው አስተሳሰብ
ብቻ ተመርኩዜ አይደለም። ይህን የሚደ
ግፍ ከኦሪቱ ሕግ ማስረጃ ማቅረብ ይቻላል።
[9]ሕጉ ፥ «የሚያበራየውን በሬ እንዳይበላ
አፉን አትሠረው» ይላል። እግዚአብሔር
ስለ በሬዎች በማሰብ ብቻ ይህን ያለ ይመስ
ላችኋል? [10]ይህን ማለቱ ስለ እኛም ለማስረ
ዳት ጭምር አይደለም? አዎን ፥ስለ እኛም
ነው። የሚያርሰውም ሆነ የሚያበራየው
ከእህሉ ድርሻውን እንደሚያገኝ ተስፋ

በማድረግ ይሠራልና።
11 እንደምታውቁት እኛ በእናንተ ሕይ
ወት ውስጥ መንፈሳዊ ዘር ዘርተናል።
ታዲያ በምትሰጡን ሥጋዊ ነገሮች ብንጠ
ቀም፥ይህ ይብዛብን? 12 ለሌሎች ሰዎች እር
ዳታ የምታደርጉ ከሆነ ከእነርሱ የበለጠ
ነገር ከእናንተ እኛ የመቀበል መብት የለ
ንም? ነገር ግን የክርስቶስ ወንጌል እንዳይስ
ፋፋ የሚያግድ እንቅፋት እንዳይኖር ስለፈ
ለግን ፥ ሁሉን ነገር በትዕግሥት አለፍን
እንጂ እንደሚገባ በመብታችን አልተጠቀም
ንበትም።
13 እግዚአብሔርን በቤተ መቅደሱ የሚ
ያገለግሉ ለእግዚአብሔር ከቀረበው መባ
ለራሳቸው እንሥተው እንዲወስዱ፥በመሠዊ
ያው ላይ መሥዋዕት በማቅረብ የሚያገለግ
ሉትም ከሚቀርበው መሥዋዕት እንዲበሉ፥
ሕጉ እንደሚፈቀድላቸው አታውቁም?
14 እንደዚሁም የወንጌልን ቃል የሚያስተ
ምሩ መምህራንም፥ለኑሮአቸው የሚያስፈል
ጋቸውን ነገር ከምዕመናን እንዲቀበሉ ጌታ
ፈቅዶላቸዋል። 15 እኔ በበኩሌ ግን በዚህ
መብቴ አልተጠቀምኩበትም። አሁንም
ይህን መጻፌ በዚሁ መብት ለመጠቀም ፍላ
ጐት ኖሮኝ አይደለም። ወንጌልን ያለምንም
ዋጋ ስለሰበክሁላችሁ ያገኘሁት ደስታ ይህ
ነው አይባልም። ስለዚህ ይህን ከማጣ በረ
ሃብ ብሞት ይሻለኛል። 16 ወንጌልን በመስበ
ኬም ልመካበት አልችልም። ልመካበት
የማልችለውም የምሰብከው ጌታ ኢየሱስ
ስላዘዘኝ በመሆኑ ነው። ጌታ እንዳዘዘኝ የወ
ንጌሉን ቃል ሳልሰብክ ብቀር ግን ወዮልኝ።
17 ይህን ወንጌል በፍቃደኝነትና በው
ዴታ ብሰብክ ለድካሜ ዋጋ አለኝ። ነገር
ግን ያለፈቃደኝነት ባደርገው ኃላፊነቴንና
ግዴታዬን ብቻ መወጣቴ ይሆናል። 18 እን
ዲህ ከሆነ ታዲያ ደመወዜ ምንድን ነው?
የእኔስ ደመወዝ ወንጌልን በነፃ እየሰበክሁ፥
ላገኝ የሚገባኝን ጥቅም በጭተው የማገ
ኘው ደስታ ብቻ ነው።
19 ነፃ ሰው ሆኜ ሳለሁ ፥ ብዙ ሰዎችን
ወደ ጌታ ኢየሱስ ለመመለስ ስል ራሴን
የሁሉም አገልጋይ አደርጋለሁ። 20 በአይ
ሁድ መካከል በምገኝበት ጊዜ የወንጌልን
ቃል ሰምተው እንዲድኑ በማለት እንደ አይ
ሁዳዊ ሆኜ እቀርባቸዋለሁ። የአይሁድን
ልማድና ሥርዓት በሚከተሉ አሕዛብ መካ
ከል በምገኝበትም ጊዜ ምንም እንኳ በዚህ
አድራጎታቸው ባልስማማም፥ጥረቴ እንዲድ
ኑልኝ ብቻ ስለሆነ «ይህን መተው አለባ
ችሁ» ብዬ ንትርክ ውስጥ ለመግባት አልፈ
ልግም። 21 በባዕድ አምልኮና ሥርዓት ጸን
ተው በሚኖሩ አሕዛብ መካከል በምገኝበ
ትም ጊዜ ፥ ከክርስትና እምነት መሠረታዊ
አሣቦች ጋር የሚቃረኑትን ጉዳዮች ሁሉ
ለጊዜው ወደ ጎን በመተው እነርሱን መስዬ
እታያቸዋለሁ። ወደ እግዚአብሔር ተመል
ሰው እንዲድኑ በማለት ሁሉንም በዚህ ዓይ
ነት እቀርባቸዋለሁ።
22 ሕሊናቸው በቀላሉ ሊደፈርስባቸው
ከሚችል ደካሞች ጋር እንደ ደካማ ሆንኩ።
በተቻለኝ መጠን ሰዎችን ሁሉ ወደ ክርስ
ቶስ እንዲመለሱ ለማድረግ እችል ዘንድ
ሁሉንም እንደጠባያቸው መቅረብ ነበረ
ብኝ። 23 ይህንንም ሁሉ የማደርገው የወን
ጌሉ ቃል እንዲደርሳቸውና በእነርሱ መዳን
ከጌታ በረከት እንዳገኝ ነው።
24 በሩጫ ውድድር ላይ እያንዳንዱ ተወ
ዳዳሪ የሚሮጠው መቼም ለማሸነፍ መሆኑ
ግልጽ ነው። በአሸናፊነት የሚሸለመው ግን
ከሯጮቹ መካከል አንዱ ነው። ስለዚህ አሸ
ንፋችሁ ሽልማት ለመቀበል ተሽቀዳደሙ።
25 እንደምታውቁት እያንዳንዱ ተወዳዳሪ
አሸናፊ ለመሆን አስቀድሞ ተገቢ የሆነ
ልምምድ ማድረግ ያስፈልገዋል። ይህን
ያህል የሚደክመውም አላፊ ጠፊ የሆነ የዋ
ንጫ ሽልማት ለማግኘት ሲል ነው። እኛ
ግን የምንጥረውና የምንገረው፥በዚህ ዓለም
ላይ ቀሪ ለሚሆን ነገር ሳይሆን ፥ ዘላለማዊ
ዋጋ ለማግኘት ነው። 26 ስለዚህ እኔ ያለ
ምንም ዓላማ አልሮጥም። የምሮጠው ለማሸ
ነፍ ነው። ወይም ደግሞ ከጥላው ጋር እን
ደሚታገል ሰው ፥ያለ የሌለ ኃይሌን በከንቱ
አላባክንም። 27 አንድ ተወዳዳሪ ድል ለማድ
ረግ ሲል በየጊዜው ከባድ ልምምድ እንደ
ሚያደርግ ሁሉ ፥ ለሌሎች ሰዎች ከሰበክሁ
በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ እንዳልቀር ሰው
ነቴን እየተቆጣጠርሁ የተነሣሁበትን ሩጫ
ከግቡ ለማድረስ አጥብቄ እጥራለሁ።

ምዕራፍ 10

1 ወንድሞቼ ሆይ ፥ አባቶቻችን በሙሴ
መሪነት ወደ ምድረ ከነዓን በሚጓዙበት
ጊዜ ፥እግዚአብሔር ደመና ከበላያቸው ሆኖ
እንዲመራቸው እንዳደረገና ቀይ ባሕርን
በደህና አቋርጠው ለመሻገር እንደበቁ ላስታ
ውሳቸሁ እወዳለሁ። 2 በዚህም የሙሴ ተከ
ታዮች ለመሆን ፥ ሁሉም በደመናና በባሕር
ተጠመቁ። 3 በምድረ በዳም ሳሉ ሁሉም
አንድ ዓይነት መንፈሳዊ ምግብ ተመገቡ።

4 ይከተላቸው ከነበረውም መንፈሳዊ ዓለት
ሁሉም አንድ ዓይነት መንፈሳዊ መጠጥ
ጠጡ። ያም ዓለት ራሱ ክርስቶስ ነበር።
5 ይህም ሆኖ እግዚአብሔር በብዙዎቹ ስላ
ተደሰተባቸው ሬሳቸው በበረሃ ወድቆ
ቀረ።
6 ይህ ሁሉ እነርሱ ክፉ ነገር እንደተ
መኙ ፥ እኛም እንዳንመኝ ፥ እነርሱ ጣዖት
እንዳመለኩ እኛም እንዳናመልክ እንድንጠ
ነቀቅ ይረዳናል። 7 በቅዱሳት መጻሕፍት ፥
«ሙሴ እየመራቸው በበረሃ ይጓዙ የነበሩት
ሰዎች ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ። ከመርቅ
የሠሩትንም የጥጃ ጣዖት ለማምለክ ሊዘፍኑ
ተነሡ» ተብሎ ስለ እነርሱ ተጽፏል።
8 ከእነርሱ ጥቂቶቹ የዝሙት ተግባር
ሲፈጽሙ በመገኘታቸው ፥ ሃያ ሦስት ሺህ
የሚሆኑ ሰዎች በአንድ ቀን ሞተዋል። ይህ
ደግሞ ሌላው ማስጠንቀቂያ ነው። 9 ጥቂ
ቶች ደግሞ የጌታን ትዕግሥት በመፈታተና
ቸው እባብ ነድፎ እንዳጠፋቸው ፥ እኛም
ጌታን ተፈታትነን እንዳንጠፋ ያስጠነቅቅ
ናል። 10 ከእነርሱ ጥቂቶቹ በጌታ ላይ በማ
ጉረምረማቸው መልአኩን ልኮ በሞት ቀጥ
ቷቸዋል። ይህም ፥ እኛም በጌታ ላይ እንዳና
ጉረመርምና በእነርሱ ላይ የደረሰው እንዳይ
ደርስብን ያስጠነቅቀናል።
11 ይህ ሁሉ የተጻፈው በእነርሱ ላይ የደ
ረሰው በእኛም ላይ እንዳይደርስ ለማስጠን
ቀቅ ምሳሌ እንዲሆነን ነው። እኛ በዘመናት
መጨረሻ የምንኖር ሰዎች በእነርሱ ላይ
ከደረሰው ነገር ትምህርት አግኝተን እንደ
እነርሱ እንዳንጠፋ መጠንቀቅ ይገባናል።
12 ስለዚህ ፥ «እኔ እንደ እነርሱ በኃጢ
አት አልወድቅም» ብሎ የሚታበይ ሰው
ቢኖር እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ። 13 በሌሎች
ሰዎች ላይ ከደረሰባቸው የተለየ ፈተና በእ
ናንተ ላይ አልደረሰባችሁም። እግዚአብሔር
ታማኝ ነው። ምክንያቱም ከምትችሉት
በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም ፥ ነገር
ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን በትዕግ
ሥት እንድትሸከሙት ኃይል እንደሚሰጣች
ሁና ከፈተናውም የምትወጡበትን መንገድ
እንደሚያዘጋጅላችሁ አስታውሱ። 14 ስለዚህ
ወንድሞቼ ሆይ ፥ ከማንኛውም ዓይነት የጣ
ዖት አምልኮ ራቁ።
15 አስተዋዮች እንደመሆናችሁ መጠን ፥
የምነግራችሁ ነገር እውነት መሆኑን እናን
ተው መገመት ትችላላችሁ። 16 ከበረከቱ
ጽዋ አመስግነን የምንከፈለው ወይን ፥ ከክርስ
ቶስ ደም ጋር ያለንን ሕብረት የሚያሳይ
አይደለምን? ከበረከቱ እንጀራ አብረን የም
ንቆርሰውስ ኅብስት ፥ ከክርስቶስ ሥጋ ጋር
ያለንን ሕብረት የሚያሳይ አይደለምን?
17 እኛ ቍጥራችን ቢበዛም ፥ ከአንዱ ኅብስት
ተካፍለን ስለምንበላ ሁላችንም የክርስቶስ
አንድ አካል መሆናችንን እናሳያለን። 18 የእ
ሥራኤልን ሕዝብ ምሳሌ ብናደርጋቸው ፥
በመሠዊያው ላይ የተሠዋውን የሚበሉ
ሁሉ ፥ ከመሠዊያው ጋር አንድነት ነበራ
ቸው።
19 ይህን ስል ለጣዖት የተሠዋ መሥዋ
ዕት ዋጋ አለው ማለቴ ነውን? ጣዖትስ
እውነተኛ አምላክ ነውን? 20 እንዲህ ማለ
ቴስ አይደለም። አሕዛብ ለጣዖት ሲሠዉ ፥
የሚያቀርቡት መሥዋዕት ለአጋንንት የቀረበ
እንጂ ለእግዚአብሔር የተሠዋ አይደለም።
ስለዚህ ከማያምኑ ሰዎች ጋር ተቀምጣችሁ
ለጣዖት የቀረበውን መሥዋዕት በመብላት
ከአጋንንት ጋር አንድነት እንዲኖራችሁ
አልፈልግም። 21 የጌታን ጽዋና የአጋንንትን
ጽዋ በአንድ ላይ ልትጠጡ አይገባችሁም።
ከጌታ እራት እየተሳተፋችሁ ከአጋንንት
ማዕድ ተካፋዮች ልትሆኑም አትችሉም።
22 ታዲያ ይህን በማድረግ ጌታን ታስቆ
ጡታላችሁ? ከእርሱ ይበልጥስ የምትበረቱ
ይመስላችኋል? 23 «ማንኛውም ነገር ተፈቅ
ዶልኛል» የሚሉ ሰዎች ይኖሩ ይሆናል።
ነገር ግን ማንኛውም ነገር ጠቃሚ አይደ
ለም። ደግሞም ማንኛውም ነገር የሚያን
ጽና የሚቀድስ አይደለም። 24 በሌላ በኩል
ደግሞ የራሳችንን ጥቅም ብቻ ሳይሆን ባልን
ጀራችንም የሚጠቀምበትን ማሰብ ይኖርብ
ናል።
25 'ይህ ለጣዖት የተሠዋ ይሆን?' እያላ
ችሁ ሳትጠራጠሩና ሕሊናችሁን ሳታስጨ
ንቁ በየሱካንዳው ቤት የሚሸጠውን ሥጋ
ገዝታችሁ ልትመገቡ ትችላላችሁ። 26 ምክ
ንያቱም ምድርና በውስጥዋ ያሉት ነገሮች
ሁሉ ፥ ለሰው ጥቅም የተፈጠሩ የእግዚአብ
ሔር ሀብት ናቸውና።
27 የማያምን ሰው ግብዣ ጠርቷችሁ
ለመሄድ ከወሰናችሁ ፥ ሕሊናችሁን ሳታስጨ
ንቁትና ሳትጠራጠሩ የሚቀርብላችሁን
ሁሉ መብላት ትችላላችሁ። 28 ነገር ግን
አንድ ሰው ፥ «ይህ ሥጋ ለጣዖት የተሠዋ
ነው» ብሎ ከነገራችሁ ፥ ለጣዖት መሥዋዕት
ሆኖ የቀረበውን ሥጋ ባትበሉ ይሻላል።
29 ምክንያቱም ያንን ሥጋ ስትበሉት ሕሊና
ችሁ ባይወቅሳችሁም እንኳ ፥ የዚያን ሰው
ሕሊና ስለሚጐዳው ለእርሱ ስትሉ ከመብ

ላት መቆጠቡ አስተዋይነት ነው። በሌላው ሰው ሕሊና ደካማነት ምክንያት እኔ ለመብ ላት ያለኝ ነፃነት ለምን ይነካ? 30 እኔ በበ ኩሉ እግዚአብሔርን አመስግኜ በምበላው ምግብ ሌላው ሰው ለምን ይውቀሰኝ? 31 እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስትጠጡ ወይም ማንኛውንም ነገር ስታደርጉ ይህን ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ብላችሁ አድርጉት። 32 አይሁድን ፣ አሕዛብንም ሆነ ክርስቲያኖ ችን ፣ ማናቸውንም የሚያሰናክል ነገር አታ ድርጉ። 33 እኔ በበኩሌ የማደርገው ነገር በግሌ የሚጠቅመኝን ሳይሆን ፣ ሌሎችን የሚ ጠቅመውንና እንዲድኑ የሚረዳቸውን ነው።

ምዕራፍ 11

1 እኔ የክርስቶስን ምሳሌ እንደምከተል እናንተም የእኔን ተከተሉ። 2 ዘወትር ስለም ታስቡኝና ያስተማርኳችሁን ትምህርት በሥራ ላይ ስላዋላችሁት ደስታዬ የበዛ ነው። 3 ነገር ግን ላስታውሳችሁ የምወደው አንድ ነገር አለ። ክርስቶስ በወንዶች ላይ ሥልጣን አለው። ባሎች በሚስቶቻቸው ላይ ሥልጣን አላቸው። እግዚአብሔርም በክርስቶስ ላይ ሥልጣን አለው። 4 ራሱን ተከናንቦ ወይም ባርኔጣ አድርጎ የሚጸልይ ወይም የሚሰብክ ወንድ ፣ በእርሱ ላይ ሥል ጣን ያለውን ክርስቶስን እንዳዋረደው ይቆ ጠራል። 5 እንደዚሁም ጠጉሯን ሳትሸፍን ወይም ሳትከናነብ በሕዝብ ፊት የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ሴት ፣ በእርሷ ላይ ሥልጣን ያለውን ባሏን ታዋርደዋለች። ምክንያቱም እራሷን ሳትከናነብ የምትጸልይ ሴት ጠጉሯን እንደተላጨች ሴት ናትና ። 6 ሴት ራስዋን የማትከናነብ ወይም ጠጉሯን የማትሸፍን ከሆነች አሳጥራ ትቆረጠው። ጠጉርዋን መቆረጥ የሚያሳፍር መስሎ ከታ ያት ግን ፣ ራስዋን መከናነብ አለባት። 7 ወንድ የእግዚአብሔር ምሳሌ ስለሆነና የእ ግዚአብሔር ክብር ስለሚገለጥበት ራሱን መከናነብ አያስፈልገውም። ሴት ግን የወ ንድ ክብር ናት። 8 ምክንያቱም የመጀመሪ ያቱ ሴት ከወንድ አጥንት ተፈጠረች እንጂ ወንድ ከሴት አልተፈጠረም። 9 እንዲ ሁም ሔዋን ለአዳም ተፈጠረችለት እንጂ አዳም ለሔዋን አልተፈጠረላትም። 10 ስለ ዚህ ሴት በባሏ ሥልጣን የምትተዳደር መሆንዋን ለማሳወቅ ራስዋን መከናነብ ይገ ባታል። ይህን በማድረጓም መላእክት ሳይ ቀሩ ደስ ይሰኙባታል።

11 በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ባለን ሕይ ወት ፣ ወንድ ያለ ሴት ሴትም ያለ ወንድ መኖር አይችሉም። 12 ምንም እንኳ የመጀ መሪያይቱ ሴት ከወንድ የተገኘች ብትሆ ንም ፣ ከዚያ በኋላ ወንዶች ሁሉ የሚወለ ዱት ከሴት ሆኗል። ዞሮ ዞሮ የሁሉም ፈጣሪ እግዚአብሔር ነው።

13 እስቲ ይህን ነገር ራሳችሁ ፍረዱት። ሴት ራስዋን ሳትከናነብ በሕዝብ ፊት ወደ እግዚአብሔር መጠለይ ይገባታል? 14 ወንድ ጠጉሩን ቢያስረዝም ነውር የመሆ ኑን ያህል ፣ 15 ሴት ጠጉሯን ብታስረዝም ክብር እንደሚሆናት ተፈጥሮ እንኳን አያስ ተምራችሁም? ለሴት ጠጉርዋ ራሷን እንድ ትሸፍንበት ተሰጥቶአታል። 16 ነገር ግን መከራከር የሚወድ ሰው ቢኖር የምሰጠው መልስ ይህ ነው። እኛም ሆንን የእግዚአብ ሔር አብያተ ክርስቲያን ከዚህ ከተናገር ኩት የተለየ ሌላ ልማድ የለንም።

17 በጣም ቅር ስለተሰኘሁባቸው አንዳ ንድ ነገሮች ምክሬን እሰጣችኋለሁ። የቅ ዱስ ቁርባንን ሥርዓት ለመፈጸም በምትሰበ ሰቡበት ጊዜ የምታደርጉት ነገር ከጥቅሙ ጉዳቱ የሚያመዝን መሆኑን ተገንዝቤአ ለሁ። 18 እንደምሰማው ከሆነ በምትሰበሰቡ በት ጊዜ በመካከላችሁ መለያየት አለ። የሰ ማሁትንም ነገር ሙሉ በሙሉ እውነት ነው ብዬ ለመቀበል ምንም አልቀረኝም። 19 በእርግጥ ትክክለኞቹና እውነተኞቹ እነ ማን እንደሆኑ ጐልተው መታየት እንዲ ችሉ ፣ በመካከላችሁ ልዩነት መኖሩ አስፈ ላጊ ነው።

20 የጌታን ራት በአንድነት ለመካፈል ለይስመላ ትሰበሰባላችሁ እንጂ የምትካፈ ሉት የጌታን ራት አይደለም። 21 ምክንያ ቱም በጌታ ራት ጊዜ ከፍቅር ማዕዳችሁ በምትካፈሉበት ሰዓት ፣ እያንዳንዱ የራሱን ምግብ እንደሚበላና ጥቂቶች ደግሞ ምንም ሳያገኙ እንደሚሄዱ ፣ ሌሎች ግን እንደሚጠ ግቡና እንደሚሰክሩ ሰምቻለሁ። 22 እሪ ለመሆኑ እንዲህ ያለውን ነገር ከየት አገኛች ሁት? የምትበሉበትና የምትጠጡበት ቤት የላችሁም? ወይስ የሚበሉትን ይዘው መም ጣት የማይችሉትን ድሆች በማሳፈር የእግ ዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ለማቃለል ነው? ስለዚህ እድራጎታችሁ ምን እንድላ ችሁ ትፈልጋላችሁ? እንዳመሰማናችሁ ትፈ ልጋላችሁ? በፍጹም አላደርገውም!

23 ስለዚሁ ጉዳይ ለእናንተ የማስተላል ፈው ከጌታ የተቀበልኩት ትእዛዝ አለኝ።

ጌታ ኢየሱስ በተያዘበት በዚያች ሌሊት እን
ጀራ አንሥቶ አመሰገነ፥ 24 ከዚያም እንጀራ
ውን ቆርሶ፥ «ይህ ስለ እናንተ መሥዋዕት
አድርጌ የማቀርበው ሥጋዬ ነውና እንነ
ችሁ ብሉ፥ ለመታሰቢያዬም አድርጉት»
ብሎ ለደቀመዛሙርቱ ሰጣቸው። 25 እንደዚ
ሁም ደግሞ ከራት በኋላ ወይን ያለበትን
ጽዋ አንሥቶ ካመሰገነ በኋላ፥ «ይህ ጽዋ
በደሜ የምመሠርተው አዲስ ኪዳን ነው።
ስለዚህ ከዚህ ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ
ሁሉ እኔን አስታውሱኝ» ሲል ሰጣቸው።
26 ከዚህ እንጀራ በምትበሉበት፥ ከዚህም
ወይን በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ፥ ጌታ ተመ
ልሶ እስኪመጣ ድረስ ስለ ጌታ ሞት ትመሰ
ክራላችሁ።

27 ከዚህ እንጀራ ለመብላትና ከጽዋውም
ለመጠጣት እንደሚገባው ሆኖ ሳይገኝ የሚ
በላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋና ደም ንቆል፤
አቃሏልና ይፈርድበታል። 28 እንዲህ ካለው
ፍርድ ለመዳንም አንድ ሰው ከዚህ እንጀራ
ከመብላቱና ከዚህ ጽዋ ከመጠጣቱ በፊት
ሕይወቱን መመርመር ይገባዋል። 29 የጌታ
የኢየሱስ ሥጋ ምን እንደሆነ ሳያውቅ በድ
ፍረት የሚበላና ደሙን የሚጠጣ በራሱ
ላይ ፍርድ ያመጣል። 30 ከእናንተ ብዙዎቹ
በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እስከ መድከምና
ብዙዎቹም እስከ መታመም፥ ጥቂቶቹም
እስከ መሞት የደረሱት ከዚሁ የተነሣ
ነው።

31 አስቀድመን ራሳችንን መርምረነው
ቢሆን ኖሮ ግን አይፈረድብንም ነበር።
32 ይሁን እንጂ ከማያምኑ የዓለም ሕዝብ
ጋር የዘላለም ሞት ፍርድ እንዳይፈረድብን
ጌታ ኢየሱስ አሁን ይገሥጸናል። 33 ስለዚህ
ወንድሞቼ ሆይ፥ በጌታ ራት ጊዜ ከፍቅር
ማዕዳችሁ ለመብላት ስትሰበሰቡ በእርሳችሁ
ተጠባበቁ። 34 ከመካከላችሁ የተራበ ቢኖር
ግን፥ በተሰበሰባችሁበት ሥፍራ እንዳለ
ቅጣት በራሱ ላይ እንዳያመጣ እቤቱ
ይብላ፤ ስለቀረው ጉዳይ ደግሞ፥ በምመጣ
በት ጊዜ አስፈላጊውን ሁሉ እነግራችኋ
ለሁ።

ምዕራፍ 12

1 ወንድሞቼ ሆይ፥ ስለ መንፈስ ቅዱስ
ስጦታዎች የሚከተለውን እንድታውቁ እፈ
ልጋለሁ። 2 በክርስቶስ ከማመናችሁ በፊት፥
አፍ እያላችሁ መናገር የማይችሉ ልዩ ልዩ
ጣዖታትን ለማምለክ ከአንዱ ቦታ ወደ
አንዱ ቦታ ትንከራተቱ እንደነበር ታስታው
ሳላችሁ። 3 አሁን ግን በመንፈስ ቅዱስ
ኃይል ተመርተው መልእክቱን የሚናገሩ
ሰዎች በመካከላችሁ ይገኛሉ። የዚህ ዓይ
ነቱ ስጦታ የታደላቸው ሰዎች የሚናገሩት
በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው መሆን አለመ
ሆኑ እንዴት ይታወቃል? መልሱ አጭር
ነው። በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ኢየሱስን
የሚራገም ሰው ሊኖር አይችልም። እንዲ
ሁም በመንፈስ ቅዱስ ካልተመራ በቀር
«ኢየሱስ ጌታ ነው» ብሎ መናገር አይች
ልም።

4 ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች
አሉ። ስጦታዎቹን ሁሉ የሚያድለው ግን
አንዱ መንፈስ ቅዱስ ነው። 5 ሁላችንም
ልዩ ልዩ በሆነ መንገድ እግዚአብሔርን
እናገለግለዋለን። አገልግሎታችን የተለያየ
መልክ ቢኖረውም፥ የምናገለግለው ጌታ
አንድ ነው። 6 እግዚአብሔር ሥራውን የሚ
ሠራው በልዩ ልዩ መንገድ ሲሆን፥ ይህንም
በእኛ በልጆቹ አማካይነት እንዲከናወን
የሚያደርገው እግዚአብሔር ራሱ ነው።
7 መላዋን ቤተ ክርስቲያን አንድናገለግልበት
መንፈስ ቅዱስ፥ በእያንዳንዳችን ሕይወት
ውስጥ የእግዚአብሔር ኃይል እንዲገለጥ
ያደርጋል።

8 መንፈስ ቅዱስ ለአንዱ በጥበብ የመና
ገር ስጦታ ሲያድለው፥ ለሌላው ደግሞ በእ
ውቀት የመናገር ስጦታ ይሰጠዋል። 9 ለሌ
ላው በዚያው መንፈስ የእምነት ስጦታ ሲሰ
ጠው፥ ለአንዱ ደግሞ የመፈወስ ስጦታ ያድ
ለዋል። 10 ለአንዱ ተአምራት የማድረግ
ኃይል ሲሰጠው፥ ለሌላው ደግሞ ትንቢት
የመናገር ስጦታ ያድለዋል። ሌሎችም፥ መን
ፈስን ሁሉ መርምረው፥ ቅዱስ የሆነውን
እርኩስ ከሆነው ለይቶ የማወቅ ስጦታ የሚ
ያገኙ አሉ። ይህ ብቻም አይደለም። ለአ
ንዱ በልዩ ልዩ ልሳኖች የመናገር ስጦታ
ሲሰጠው፥ ለሌሎች ደግሞ በልሳኖች የተነገረ
ውን መልእክት የመተርጐም ስጦታ ይሰጣ
ቸዋል። 11 እንግዲህ የእያንዳንዱ ሰው
ስጦታ ምን ምን መሆን እንዳለበት የሚወስ
ንና ይህንንም ሁሉ ስጦታ የሚያድል፥ ያው
አንዱ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

12 የሰው አካል አንድ ሆኖ ሳለ ያው
አንዱ አካል ልዩ ልዩ ብልቶች እንዳሉት
የታወቀ ነው። ስለ ክርስቶስ አካል የምንናገ
ረውም ከዚህ የተለየ አይደለም። እኛ ሁላ
ችን ብዙ ብልቶች ያሉት የክርስቶስ አካል
አባላት ነን። 13 አንዳንዶቻችን አይሁድ፥
ሌሎቻችን አሕዛብ ነን። አንዳንዶቻችንም

የሰው ተገገርዎች ስንሆን፥ ሌሎቻችን ደግሞ
ነፃ ዜጎች ነን። ነገር ግን ሁላችንም የክርስ
ቶስ አንድ አካል ብልቶች እንድንሆን፥ በአ
ንዱ መንፈስ ተጠምቀናል። አንዱንም መን
ፈስ ጠጥተናል።
14 የሰው አካል ከተለያዩ ብልቶች የተ
ሠራ እንጂ ከአንድ ብልት ብቻ የተሠራ
አይደለም። 15 ስለዚህ እግር ፥ «እኔ እጅ
አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለሁም»
ቢል ፥ እንደዚህ በማለቱ የዚያ አካል ክፍል
አይደለም ማለት አይቻልም። 16 ጆሮስ ፥
«እኔ ዓይን ስላይደለሁ የአካል ክፍል አይደ
ለሁም» ቢል እንደዚህ በማለቱ የአካል
ክፍል አይደለም ማለት ይቻላል? 17 አያ
ችሁ፥ አንድ አካል በሙሉ ዓይን ቢሆን ኖሮ
መስማት አይቻልም ፥ ጆሮም ብቻ ቢሆን
ኖሮ ማሽተት፥ አይቻልም ነበር።
18 እግዚአብሔር አካልን ሲፈጥር የተለ
ያዩ ብልቶች እንዲኖሩትና እያንዳንዱም
ተገቢ ሥፍራውን እንዲይዝ ማድረጉ፥ የተለ
ያዩ አገልግሎት እንዲሰጡ በማለት ነው።
19 አንድ አካል የተለያዩ ክፍሎች ሳይኖሩት
አንድ ብልት ብቻ ቢሆን ኖሮ ፥ እንዲህ
ያለው አካል «ሙሉ አካል» ተብሎ የሚጠ
ራው ከምኑ ላይ ነው? 20 እግዚአብሔር
አካልን ልዩ ልዩ ብልቶች እንዲኖሩት አድ
ርጎ ቢፈጥረውም ፥ ዞሮ ዞሮ ያው አንድ
አካል ቢባል እንጂ ብዙ አካሎች አይባ
ልም። 21 ስለዚህ ዓይን እጅን፥ራስ እግርን፥
«አንተ አታስፈልገኝም» ለማለት አይች
ልም።
22 ደካሞች መስለው የሚታዩ አንዳንድ
የአካል ብልቶች እንዲያውም ይበልጥ አስፈ
ላጊዎች ናቸው። 23 አነስተኛ ክብር ያላ
ቸው መስለው ለሚታዩን የአካል ብልቶች
የተለየ ክብር እንሰጣቸዋለን። 24 እምብዛም
ክብር የሌላቸው መስለው ለማይታዩን ብል
ቶች የተለየ እንክብካቤ ስናደርግ፥ ለሌሎች
ብልቶች ግን ያንን ያህል ክብር አንሰጣቸ
ውም። እግዚአብሔር እንደነዚህ ያሉ እም
ብዛም ክብር ያላቸው መስለው የማይታዩ
ንን ብልቶቻችንን በጥንቃቄ እንድንይዛቸው
አድርጎ ፈጥሮአቸዋል። 25 ይህንንም ያደረ
ገው ብልቶች በመካከላቸው መለያየት ሳይ
ኖር እርስ በርሳቸው በመተሳሰብና በመረዳ
ት እንዲኖሩ ለማድረግ ነው። 26 አንዱ
ብልት ቢሠቃይ ሥቃዩ ለሁሉም ይተርፋል
እንጂ በአንዱ ላይ ብቻ ተወስኖ የሚቀር
አይደለም። አንድ ብልት ክብር በሚያገኝበ
ትም ጊዜ ደስታው የሌሎቹም ብልቶች
ሞምር እንጂ የዚያኛው ብቻ አይደለም።
27 እናንተ ሁላችሁም የክርስቶስ አንድ
አካል መሆናችሁንና በተናጠልም፥ እያንዳን
ዳችሁ ልዩ ልዩ አገልግሎት የምትፈጽሙ
የአካሉ ብልቶች መሆናችሁን መግለጽ እወ
ዳለሁ። 28 እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን
ውስጥ ለእያንዳንዱ ሰው የተለያየ አገልግ
ሎት በመስጠት ሐዋርያት፥ ነቢያት፥ መምህ
ራን፥ ተአምራት የማድረግ ስጦታ ያላቸው ፥
የመፈወስ ስጦታ ያላቸው ፥ ሌሎችን የመር
ዳት ስጦታ ያላቸው ፥ ምዕመናንን የመምራ
ትና የማስተዳደር ችሎታ ያላቸውና በልዩ
ልዩ ልሳኖች የመናገር ስጦታ ያላቸው፥ አድ
ርጎ መድቦአቸዋል። 29 እንደምታዩት
ሁሉም ሐዋርያት፥ ሁሉም ነቢያት፥ ሁሉም
አስተማሪዎች ወይም ተአምራት አድራጊ
ዎች አይደሉም። 30 እንደዚሁም ሁሉም
በሽተኞችን የመፈወስ ስጦታ፥ ወይም በልዩ
ልዩ ልሳኖች የመናገር ስጦታ፥ ወይም በልዩ
ልዩ ልሳኖች የተነገሩትን የመተርጐም
ስጦታ ያላቸው አይደሉም። 31 ነገር ግን ፥
ከሁሉም እጅግ በጣም ብልጫ ያላቸውን
ስጦታዎች ለማግኘት ተጣጣሩ።
ከዚህ ቀጥዬም ከሁሉ ብልጫ ስላለው
መንገድ ልነግራችሁ እወዳለሁ።

ምዕራፍ 13

1 በሰዎችና በመላእክት ልሳን የመናገር
ችሎታ ቢኖረኝ፥ ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚ
ጮህ የናስ መረዋ ወይም እንደሚንሿሿ
ጽናጽል ነኝ። 2 ትንቢት የመናገር ስጦታ
ቢኖረኝ፥ ወደፊት የሚሆነው ነገር ሁሉ ቢገ
ለጥልኝ፥ ስለማናቸውም ነገር መታወቅ ያለ
በትን ሁሉ ባውቅ ፥ ፍቅር ግን ከሌለኝ
ጥቅሙ እምኑ ላይ ነው? አንዱ ተራራ ከነ
በረበት ተነሥቶ ወደ ሌላ ቦታ እንዲሄድ
ለማድረግ የሚያስችል እምነት ቢኖረኝ ፥
ፍቅር ግን ከሌለኝ ጥቅሙ ምንድን ነው?
3 ያለ የሌለኝን ሁሉ ለድሆች ብመፀውት ፥
ሰውነቴንም በእሳት እንዲያቃጥሉት አሳ
ልፈ ብሰጥ ፥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይ
ጠቅመኝም።
4 ፍቅር ያስታግሣል ፥ በጎ ሥራ ያሠራል
እንጂ አያስመቀኝም ፥ ጉራ አያስነዛም ፥ ትም
ክህተኛም አያደርግም። 5 ፍቅር በሰው ላይ
ንቀት አያሳድርም ፥ የራስን ጥቅም ብቻ አይ
ፈልግም ፥ ፍቅር ባለበት ቂም መያዝ በቀል
ማትረፍ አይኖርም። 6 ፍቅር በሰው በደልና
ውድቀት ደስ አይለውም ፥ እውነት ሲሸነ
ፍ ግን ይደሰታል። 7 ፍቅር ሁሉንም ያመናል ፥

ሁሉን ተስፋ ያደርጋል ፤ ሁሉንም ይታገ
ሣል።
8ከእግዚአብሔር የምናገኛቸው የመን
ፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሁሉ የሚያበቁበት
ጊዜ አለ። ፍቅር ግን ዘላለማዊ ነው። ትን
ቢት የመናገሩ ስጦታ ያልፋል። በልሳኖች
የመናገሩ ችሎታም ቢሆን እንደዚሁ አንድ
ቀን ይቀራል። እውቀትም ቢሆን ያልፋል።
9የምናውቀው በከፊል ነው። ትንቢት የምን
ናገረውም በከፊል ነው። 10ከፍጹምነት
ደረጃ ላይ በምንደርስበት ጊዜ እነዚህ በከ
ፊል የነበሩን ነገሮች ያበቃሉ።
11ሕፃን በነበርኩበት ጊዜ እንደ ሕፃን
አስብ፥እንደ ሕፃን እናገር፥እንደ ሕፃን እመ
ራመር ነበር። በዕድሜ እየገፋሁ ሄጄ
ከሙሉ ሰውነት ደረጃ ላይ በደረስኩ ጊዜ
ግን ፥ የሕፃንነት አስተሳሰቤን ትቼዋለሁ።
12አሁን የማየው፥ንጹሕ ባልሆነ መስታወት
ፊቱን እንደሚያይ ሰው ነው። አንድ ቀን
ግን ፊት ለፊት እንተያያለን። አሁን ያለኝ
እውቀት ፍጹም አይደለም። በዚያን ጊዜ
ግን እግዚአብሔር ልቦናዬን ግልጥልጥ አድ
ርጎ እንደሚያየው ሁሉ ፥ማናቸውንም ነገር
ጥርት አድርጌ አውቃለሁ።
13እምነት ፥ተስፋ ፥ፍቅር እነዚህ ሦስቱ
ጸንተው ይኖራሉ ፤ ፍቅር ግን ከእነዚህ ሁሉ
የላቀ ነው።

ምዕራፍ 14

1ከማናቸውም ነገር አብልጣችሁ ፍቅ
ርን ፈልጉ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን፥
በተለይም ትንቢት የመናገርን ስጦታ ለማግ
ኘት አጥብቃችሁ ፈልጉ።
2ከመንፈስ ቅዱስ ያገኛችሁት ስጦታ
ከዚህ በፊት በማታውቁት ልሳን መናገር
ከሆነ ፥የምትናገሩት ለሰው ሳይሆን ለእግዚአ
ብሔር ነው። እናንተ የምትናገሩት በመን
ፈስ ቅዱስ ኃይል ቢሆንም ፥ሰዎች ሊረዱት
ስለማይችሉ ነገሩ ምሥጢር እንደሆነ ይቀ
ራል። 3ትንቢት እየተናገረ የእግዚአብሔ
ርን መልእክት የሚያስተላልፍ ግን ፥ምዕመ
ናን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ ፥
እንዲጸኑና እንዲጽናኑ ያደርጋል። 4በልሳን
የሚናገር የራሱን መንፈሳዊ ሕይወት እንዲ
ዳብር ሲያደርግ ፥ ትንቢት የሚናገረው ግን
የምዕመናን መንፈሳዊ ሕይወት እንዲዳብር
ያደርጋል።
5በልሳን የመናገር ስጦታ ለሁላችሁም
ቢሰጣችሁ በወደድኩ ነበር። በበለጠ ግን
ሁላችሁም ትንቢት በመናገር የእግዚአብሔ
ርን መልእክት ብታስተላልፉ ደስ ይለኛል።
ምክንያቱም በልሳን የሚናገር ሰው ትር
ጉሙ ምን ማለት እንደሆነ ካላስረዳ በቀር ፥
ምዕመናን የሚያገኙት አንዳችም ጥቅም
ሊኖር አይችልም። ትንቢት የሚናገር ግን
ምዕመናን ሊረዱት በሚችሉት ቋንቋ ስለሚ
ናገር ፥ የምዕመናን መንፈሳዊ ሕይወት የበ
ለጠ እንዲዳብር ያደርጋል።
6ወንድሞቼ ሆይ ፥ ወደ እናንተ መጥቼ
በልሳን ብናገር ምን እጠቅማችኋለሁ? ነገር
ግን እግዚአብሔር የገለጠልኝን ምሥጢር ፥
እውቀትን ፥እንዲሁም ለወደፊቱ የሚሆነው
ንና ታላቅ ቁም ነገር ያለውን የእግዚአብ
ሔር ቃል ፥ ባስተላልፍላችሁና ባስተምራ
ችሁ የበለጠ እጠቅማችኋለሁ። 7ዋሽንትና
ክራር የመሳሰሉት የሙዚቃ መሣሪያዎች
ቅኝታቸው ያማረና የተስተካከለ ካልሆነ
በስተቀር ፥አንዱ ዜማ ከሌላው ዜማ ተለይቶ
ሊታወቅ አይችልም። 8ክተት ሠራዊት ፥
በሚባልበት ጊዜ የሚነፋው የመለከት
ድምፅ ትክክለኛውን የጥሪ ድምፅ ካላሰማ
የጦር ሠራዊቱ በምን አውቆ ለጦርነት ይዘ
ጋጃል? 9እናንተም ሰው ሊገባው የማይችል
ቋንቋ ብትናገሩ ግን ሊያስተውልላችሁ
ይችላል?
10በዓለም ላይ ሰዎች አሳባቸውን የሚለ
ዋወጡባቸው በብዙ መቶ የሚቆጠሩ ልዩ
ልዩ ቋንቋዎች አሉ። 11አንድ ሰው በቋን
ቋው በሚናገርበት ጊዜ እኔ ቋንቋውን ካላ
ወቅሁት ልንግባባ አንችልም። 12እንደዚ
ሁም እናንተ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን አጥ
ብቃችሁ የምትፈልጉ ስለሆነ ፥ በቅድሚያ
የምዕመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ለማዳበር
የምትችሉበትን ስጦታ ለማግኘት ተጣጣሩ።
13ስለዚህ በልሳን የመናገር ስጦታ ያለው
ሰው ፥የተናገረውን ምዕመናን እንዲረዱለት ፥
የመተርጐም ስጦታ እንዲታደለው ይጸ
ልይ። 14ምክንያቱም በልሳን በምጸልይበት
ጊዜ በመንፈስ ስለምጸልይ ምን ብዬ እንደ
ምጸልይ አእምሮዬ አይረዳውም። 15ታዲያ
ለዚህ መፍትሔው ምንድነው? በመንፈስ
ብቻ ሳይሆን በአእምሮም ጭምር እጸልያ
ለሁ። በመንፈስ ብቻ ሳይሆን በአእምሮም
ጭምር እዘምራለሁ። 16ነገር ግን አንተ
እግዚአብሔርን በልሳን ስታመሰግን ፥ለነገሩ
እንግዳ የሆነ ሰው ፥ በጸሎትህ ሊተባበርህ
እንዴት ይችላል? የጸሎትህን ትርጉም ሳይ
ረዳው እንዴት አድርጎ አሜን ማለት ይቻለ
ዋል? 17አንተ ተገቢውን የምስጋና ጸሎት
ለእግዚአብሔር ብታቀርብም ፥ ጸብረውህ

ያሉት ግን ሊታነጹበት አይችሉም።
18 ከሁላችሁ የበለጠ በልሳኖች የመናገር
ስጦታ ስለተሰጠኝ እግዚአብሔርን አመሰግነ
ዋለሁ። 19 ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያን
ለሥርዓተ አምልኮ በምንሰበሰብበት ጊዜ
ሌሎች ሊረዱዋቸው በማይችሉ ልሳናት
አሥር ሺህ ቃላት ከመናገር፥ በሚያውቁት
ቋንቋ አምስት ቃላትን ብናገር እወዳለሁ።
ምክንያቱም የምናገረው ስለሚገባቸው ትም
ህርት ሊያገኙበት ይችላሉና ነው።
20 ወንድሞቼ ሆይ፥ ለክፉ ነገር እንደ
ሕፃናት ሁኑ እንጂ በአስተሳሰባችሁስ እንደ
ሕፃናት አትሁኑ። ምን ጊዜም በአስተሳሰብ
የበሰላችሁ ሆናችሁ መገኘት አለባችሁ።
21 በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ፥ «ባልተለ
መዱ ቋንቋዎች በሚናገሩና እንግዳ በሆኑ
ሰዎች አንደበት ለዚህ ሕዝብ እናገራለሁ፤
ይህም ሆኖ እንኳ አይሰሙኝም» የሚል
ቃል ተጽፎ ይገኛል። 22 ስለዚህ በልሳን
መናገር የእግዚአብሔርን ኃይል እንዲያዩ፥
ምልክትነቱ ለማያምኑ ሰዎች እንጂ ለክርስ
ቲያኖች አይደለም። ትንቢት የመናገር
ስጦታ ግን ምልክት የሚሆነው ለክርስቲያ
ኖች እንጂ ለማያምኑ ሰዎች አይደለም።
23 ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከማያ
ምኑ ሰዎች ጋር በምትሰበሰቡበት ጊዜ እያ
ንዳንዱ ክርስቲያን ለአድማጮች በልሳን
ቢናገር፥የማያምኑት፥ «እነዚህ ሰዎች አብደ
ዋል እንዲህ የሚለፈልፉት?» ሊሏችሁ
ይችላሉ። 24 ነገር ግን ትንቢት በመናገር
መልእክትን ከእግዚአብሔር በምታስተላል
ፉበት ጊዜ፥የማያምን ወይም ለነገሩ እንግዳ
የሆነ ሰው በስብሰባችሁ ላይ ቢገኝ፥ከተነገ
ረው የትንቢት ቃል የተነሣ ኃጢአተኛ
መሆኑን ይረዳል፤የሚሰማውም ቃል ይወቅ
ሰዋል። 25 በልቡ የደበቀውም ምሥጢር
ወለል ብሎ ስለሚታየው፥ በፊቱ ተደፍቶ
እግዚአብሔርን ያመልካል። «በእውነት
እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ኄው» በማለት
ይመሰክራል።
26 የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፥ ከዚህ
ምን መረዳት የምንችል ይመስላችኋል?
በምትሰበስቡበት ጊዜ የምዕመናን መንፈሳዊ
ሕይወት እንዲዳብር፥ እያንዳንዱ ምዕመን፥
መዝሙር፥ ስብከት፥ ወይም የትንቢት ቃል
ለማሰማት፥ በልሳን ለመናገር ወይም በልሳን
የተነገረውን ለመተርጐም ዝግጁ ይሁን።
27 በልሳን የሚናገሩ ቢኖሩ በየተራ ይናገሩ፥
ሆኖም ቊጥራቸው ከሁለት ወይም ከሦስት
መብለጥ የለበትም። የመተርጐም ስጦታ
ያለው ምዕመን የተነገረውን ይተርጉም።
28 ይሁን እንጂ የመተርጐም ስጦታ ያለው
ሰው ከሌለ በልሳን የመናገር ስጦታ ያለው
ሰው ድምፁን ሳያሰማ በጸጥታ ከእግዚአብ
ሔር ጋር ይነጋገር።
29 ትንቢት የሚናገሩ ሁለት ወይም
ሦስት ሆነው ተራ በተራ ይናገሩ። ሌሎ
ችም የሚነገረውን በጥንቃቄ አድምጠው
ትንቢቱ ትክክል መሆን አለመሆኑን ይመር
ምሩ። 30 በጉባኤው ላይ ከሚገኙት ምዕመ
ናን መካከል አንዱ ከእግዚአብሔር መልእ
ክት ቢቀበል፥ በመናገር ላይ ያለው ምዕመን
ንግግሩን አቋርጦ መልእክቱን እንዲያሰማ
ለዚያኛው ተራ ይስጠው። 31 በዚህ ዓይነት
እያንዳንዱ ሰው መንፈሳዊ በረከትንና መታ
ነጽን እንዲያገኝ፥ ሁላችሁ ተራ በተራ ትን
ቢት መናገር ትችላላችሁ። 32 የነቢያት
መንፈስ ለነቢያት ይታዘዛል። 33 ምክንያ
ቱም እግዚአብሔር የሰላምና የሥርዓት
እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም።
34 ሴቶች፥ በሁሉም አብያተ ክርስቲያን
እንደ ተለመደው፥ በምዕመናን ስብሰባ ላይ
ዝም ይበሉ። በኦሪት ሕግ እንደ ተጻፈ
ሴቶች እንዲታዘዙ እንጂ በጉባኤ ላይ እንዲ
ናገሩ አልተፈቀደላቸውም። 35 ለማወቅ
የሚፈልጉት ነገር ካለ፥ ባሎቻቸውን እዚ
ያው ቤታቸው ይጠይቁ። ሴት ስብሰባ ላይ
መናገር አይገባትም።
36 የእግዚአብሔርን ቃል የምታውቁ እና
ንተ ብቻ ናችሁን? ወይስ የእግዚአብሔር
ቃል የተሰጠው ለእናንተ ብቻ ነው?
37 'እኔ ነቢይ ነኝ' ወይም 'መንፈሳዊ
ስጦታ አለኝ' የሚል ሰው ቢኖር ይህ የጻፍ
ኩላችሁ የጌታ ትእዛዝ እንደሆነ ማወቅ አለ
በት። 38 «ይህን ትእዛዝ አልቀበልም»
የሚል ቢኖር፥ እናንተም አትቀበሉት።
39 ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ፥ ትንቢት የመ
ናገር ስጦታ እንድታገኙ በብርቱ ተጣጣሩ።
በልሳን መናገርንም አታቋርጡ። 40 ነገር
ግን፥ ማናቸውም ነገር በአግባብና በሥርዓት
ይከናወን።

ምዕራፍ 15

1 ወንድሞች ሆይ፥ ስላስተማርኳችሁ የወ
ንጌል ቃል ላስታውሳችሁ እፈልጋለሁ።
ይህን የወንጌል ቃል ተቀብላችሁና በእር
ሱም ጸንታችሁ ከኖራችሁ ትድናላችሁ።
2 አለበለዚያ ግን፥ እምነታችሁ ከንቱ ነው
ማለት ነው። 3 እኔ የተቀበልኩትን ዋናውን
ቃል ለእናንተ አስተላልፌላችኋለሁ፤ ይኸውም

ቃል ፥ በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈው
«ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፥ ተቀበረ፤
4 በሦስተኛውም ቀን ከሞት ተነሣ» የሚል
ነው። 5 ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ለጴ
ጥሮስ፥ ቀጥሎም ‘ለአሥራ ሁለቱ’ ሐዋርያት
ተገልጾላቸዋል። 6 ቀጥሎም በአንድ ጊዜ
ከአምስት መቶ ለሚበልጡ ተከታዮቹ ታይ
ቷቸዋል። ከእነዚህም ሰዎች መካከል አብዛ
ኞቹ ዛሬም በሕይወት አሉ። አንዳንዶቹ
ግን ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተዋል። 7 በተ
ጨማሪም ጌታ፥ ለያዕቆብ ቀጥሎም ለሐዋር
ያት በሙሉ ታይቷል። 8-9 በመጨረሻም
ከሐዋርያት ሁሉ ለማንሰውና እንደ ጭን
ጋፍ ለምቆጠረው ለእኔ ተገለጠልኝ። እኔ
ሐዋርያ ተብዬ መጠራት የሚገባኝ አይደለ
ሁም። ምክንያቱም እኔ የእግዚአብሔርን
ቤተ ክርስቲያን አሳድድ ነበር።
10 ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋና ቸር
ነት ይኸው ዛሬ እዚህ ደርሻለሁ። የተሰጠ
ኝም ጸጋ ከንቱ አልሆነም። ጌታን ከሌሎቹ
ሐዋርያት ሁሉ በበለጠ በማገልገል ደክሜአ
ለሁ። ይህን ሁሉ አገልግሎት ላበረከት የቻ
ልሁትም እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ እንጂ
በእኔ ብርታት አይደለም። 11 እንግዲህ በበ
ለጠ የለፋነው እኔም ልሁን ወይም እነርሱ፥
የምንሰብከው የወንጌል ቃል ዞሮ ዞሮ ያው
አንድ ነው። እናንተም ያመናችሁት ይህንኑ
ነው።
12 ታዲያ እኛ «ክርስቶስ ከሞት ተነሥ
ቷል» ብለን ስናስተምር ከእናንተ መካከል
አንዳንድ ሰዎች «ሙታን አይነሡም»
ብለው የሚያስተምሩት ለምንድን ነው?
13 የሞቱት ከሞት የማይነሡ ከሆነማ ክርስ
ቶስም ከሞት አልተነሣም ማለት ነዋ!
14 ክርስቶስ ከሞት ካልተነሣማ የእኛም
ማስተማር ሆነ የእናንተም ማመን ምን
ጥቅም አለው? 15 እንዲህ ከሆነ ደግሞ፥
«እግዚአብሔር ክርስቶስን ከሞት አስነሥቶ
ታል» ብለን በመናገራችን እግዚአብሔር
ያላደረገውን አደረገ ብለን ዋሽተናላ!
እኛም በደለኞች ነን ማለት ነዋ! የሞቱት
ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆነም፥ እግዚአብ
ሔር ክርስቶስን ከሞት አላስነሣውም ማለት
ነው። 16 የሞቱት ከሞት ካልተነሡ ደግሞ፥
ክርስቶስም ከሞት አልተነሣም ማለት
ነው። 17 ክርስቶስ ከሞት ካልተነሣ በእርሱ
ማመናችሁ እንዲያው በከንቱ ነው። ይህም
እስከ አሁን ድረስ ከኃጢአታችሁ ያልተገላ
ገላችሁ መሆኑን ያሳያል። 18 እንደዚሁም
በጌታ አምነው የሞቱት ክርስቲያኖች ሁሉ
ጠፍተዋል ማለት አይደለምን? 19 አያችሁ፥
ክርስቶስን ተስፋ የምናደርገው ለዚች ምድ
ራዊ ሕይወት ብቻ ከሆነ ፥ ከሰዎች ሁሉ
ይልቅ ያልታደልን ምስኪኖች እኛ ክርስቲ
ያኖች ነን ማለት ይቻላል።
20 እውነቱ ግን ፥ ክርስቶስ ገና ወደፊት
ከሞት ለሚነሡት ሁሉ ቀዳሚ ሆኖ መነ
ሣቱ ነው።
21 በአንድ ሰው ምክንያት ሞት በሰው
ልጆች ላይ እንደመጣ ሁሉ፥ ከሰው ዘር በተ
ወለደው በክርስቶስ ደግሞ ከሞት ለመነሣት
ተችሎአል። 22 ሰው ሁሉ በአዳም ምክን
ያት እንደሚሞት በክርስቶስ ምክንያት ሕይ
ወት ያገኛል። 23 ነገር ግን ሁሉም ከሞት
የሚነሡት በየተራ ነው። በመጀመሪያ ክር
ስቶስ የሁሉም ቀዳሚ ሆኖ ተነሥቶአል።
ቀጥሎም እርሱ ዳግም በሚመጣበት ጊዜ
የእርሱ ተከታዮች በሙሉ ከሞት ይነሣሉ።
24 ከዚያም ክርስቶስ የዲያብሎስን ኃይ
ልና ሥልጣን ካፈራረሰ በኋላ፥ መንግሥትን
ለእግዚአብሔር አብ በሚያስረክብበት ጊዜ
የዓለም መጨረሻ ይሆናል። 25 እግዚአብ
ሔር ጠላቶቹን ከእግሩ ሥር እስኪያውላ
ቸው ድረስ ክርስቶስ መንገሥ ይገባዋል።
26 በመጨረሻም የሚሸነፈው ጠላት ፥ ሞት
ነው። 27 ምክንያቱም በቅዱሳት መጻሕ
ፍት ፥ «እግዚአብሔር ማናቸውንም ነገር
ከእግሩ በታች አስገዝቶአታል» ተብሎ ተጽ
ፎአል። «ማናቸውም ነገር ተገዝቶአታል»
የሚለው ቃል ማናቸውንም ነገር እንዲገዛ
ለት ያደረገውን እግዚአብሔርን አይጨም
ርም። 28 ክርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ አሸንፎ
ከእግሩ ሥር ካደረገ በኋላ፥ ማናቸውም ነገር
እንዲገዛለት ያደረገው እግዚአብሔር አብ
በሁሉም ነገር ላይ ሥልጣን እንዲኖረው
ወልድ ራሱ በአብ ሥልጣን ሥር ይሆናል።
29 እንግዲህ ሙታን ከሞት የማይነሡ
ከሆነ ታዲያ ደለ ሙታን የሚጠመቁት
ሰዎች ትርፋቸው ምንድነው? ሙታን
አንድ ቀን እንደሚነሡ ካላመኑስ ለምን
ይህን ያደርጉታል?
30 ሙታን ከሞት የማይነሡ ከሆነ እኛስ
በየጊዜው ለሞት አደጋ ተጋልጠን የምንኖ
ረው ለምንድን ነው? 31 ወንድሞች ሆይ፥
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእናንተ
ትልቅ ትምክህት ስላለኝ፥ በድፍረት የሚሰ
ማኝን እነግራችኋለሁ። እኔ በየቀኑ ሞት
ያጋጥመኛል። 32 ሙታን የማይነሡ ከሆነ፥
እንደ «አውሬ» ከሚቆጠሩ ሰዎች ጋራ ኤ
ፌሶን ያን ያህል ምን አታገለኝ? ምን ያህል

የታገልኩት ለዚች ምድራዊ ሕይወት
ጥቅም ብቻ ከሆነ፥ ታዲያ የማተርፈው ምን
ድነው? ከሙታን መነሣት ከሌለማ ሁሉን
እርግፍ አድርገን ትተን ፥ «ሞት ላይቀር
ምን አስጨነቀን? ነገ ስለምንሞት ዛሬ እን
ብላ ፥ እንጠጣ ፥ እንጨፍርም» እንደሚሉት
ሰዎች መሆን ይገባን ነበር።
33 በዚህ ጉዳይ እንዳትሳሳቱ። «መጥፎ
ጓደኛ መልካሙን ጠባይ ያበላሻል» ይባላ
ልና እንዳትታለሉ ተጠንቀቁ። 34 ተዉ፥ ወደ
ልቦናችሁ ተመለሱ! ኑሯችሁ ሥርዓት ይኑ
ረው ፤ ኃጢአትን መሥራት ተዉ። እንዳንዶ
ቻችሁ ስለ እግዚአብሔር ነገር ግድ የላች
ሁም። እንደ እውነቱ ከሆነ በዚህ ሁኔታ
ችሁ ልታፍሩብት ይገባል።
35 «ሙታን ሊነሡ የሚችሉት እንዴት
ነው? በሚነሡበትስ ጊዜ የሚኖራቸው
አካል ምን ዓይነት ነው?» የሚል ይኖር
ይሆናል። 36 አንተ ሞኝ! የምትዘራው
እህል ካልሞተና አፈር ውስጥ ገብቶ ካልበ
ሰበሰ በስተቀር፥ ሕይወት ሊኖረውና ሊበቅል
አይችልም። 37 የምትዘራት አንዲት የስንዴ
ቅንጣት፥ ወይም የሌላ እህል ዘር ነች እንጂ
ዋናውን የአትክልት አካል አይደለም። በበ
ቀለችና ባደገች ጊዜ ግን አንተ ከዘራኸው
ዘር የተለየ መልክና አካል ይኖራታል።
38 እግዚአብሔር ለዚያች ዘር የሚሰጣት
የወደደውን አካል ነው። ለእያንዳንዱ የእ
ህል ዘር ራሱን የቻለ የየራሱ የሆነ መልክና
አካል እንዳለው ሁሉ ፥ 39 ሥጋ የለበሱ ፍጥ
ረታትም አካል አንድ ዓይነት አይደለም ፤
ይለያያል። የሰው ሥጋ አንድ ዓይነት
ሲሆን ፥ የእንስሳት ሥጋ ደግሞ ሌላ ዓይነት
ነው። የወፎችም ሥጋ እንደዚሁ የተለየ
ነው። የዓሣም ሥጋ ከሌሎቹ እንስሳት ሥጋ
ጋር አንድ አይደለም።
40 እንደዚሁም በሰማይ ያሉት መላእክት
ያላቸው አካል እኛ ሰዎች ካለን አካል የተ
ለየ ነው። ክብራቸው ከክብራችን ፥ ግርማ
ቸው ከግርማችን ይለያል። 41 ፀሐይ የራሷ
የሆነ ውበት ሲኖራት ጨረቃም እንደዚሁ
የራሷ የሆነ ውበት አላት። ከዋክብትም የየ
ራሳቸው የሆነና የተለያየ ውበት አላቸው።
በከዋክብት መካከል እንኳ የአንዱ ኮከብ
ውበትና ብሩኅነት ከሌላው ኮከብ ውበትና
ብሩኅነት ጋር አይመሳሰልም፤ ይለያያል።
42 የሙታን ትንሣኤም እንደዚሁ ነው።
ይህ የሚሞተው ምድራዊ አካላችን ተቀ
ብሮ ይፈርሳል ፤ በስብሶ የነበረውም በአዲስ
አካል የማይበሰብስ ሆኖ ይነሣል። 43 ሲቀ
በር የተዋረደና ደካማ የነበረው ፥ ክብርና
ኃይልን ተጎናጽፎ ይነሣል። 44 በሚቀበር
በት ጊዜ ሥጋዊ አካል የነበረው ፥ በሚነሣ
በት ጊዜ መንፈሳዊ አካል ይሆናል። ሥጋዊ
አካል እንዳለ ሁሉ መንፈሳዊ አካልም አለ።
45 በቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «የመጀመሪ
ያው ሰው አዳም ሕይወት ያለው ፍጥረት
ሆነ» ተብሎ ተጽፎአል። ዳግማዊው አዳም
ክርስቶስ ግን ሕይወት የሚሰጥ መንፈስ
ነው።
46 በመጀመሪያ የመጣው ሥጋዊው
እንጂ መንፈሳዊው አልነበረም። መንፈሳ
ዊው የመጣው ከሥጋዊው በኋላ ነው።
47 አዳም የተፈጠረው ከመሬት ነበር። ዳግ
ማዊው አዳም ክርስቶስ ግን የመጣው ከሰ
ማይ ነው። 48 ሰዎች ሁሉ እንደ አዳም
ከመሬት የተፈጠረ አካል አላቸው። ነገር
ግን በሰማይ ደግሞ እንደ ክርስቶስ ሰማያዊ
አካል ይኖራቸዋል። 49 ከመሬት የተፈጠረ
ውን የአዳምን አካል እንደ ተቀበልንና እር
ሱን እንደ መሰልን ሁሉ ፥ በትንሣኤ ጊዜ
ደግሞ ከሰማይ የመጣውን ክርስቶስን እንመ
ስለዋለን ።
50 እንግዲህ ከሥጋና ከደም የተፈጠረ
አካል ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ
አይችልም። ሟች ፈራሽና በስባሽ የሆነ አካ
ልም የማይሞተውንና የማያልፈውን መንግ
ሥት ሊወርስ አይችልም። 51 እዚህ ላይ
አንድ ምሥጢር እነግራችኋለሁ። እኛ ሁላ
ችን እንሞትም ፤ 52 የመጨረሻው መለከት
በሚነፋበት ጊዜ በቅጽበት ሁላችን እንለወ
ጣለን። መለከቱ ሲነፋ የሞቱት ክርስቲያ
ኖች ሁሉ በማይሞትና በማይበሰብስ ሕያው
አካል ይነሣሉ። እኛ በሕይወት ያለንውም
ደግሞ እንለወጣለን። 53 ይህ የሚሞተው ፥
የማይበሰብሰውና የሚፈርሰው አካላችን የማ
ይሞተውን ፥ የማይበሰብሰውንና የማይፈርሰ
ውን አካል ይለብሳል።
54 ይህ የሚሞተው ፥ የማይበሰብሰውና የሚ
ፈርሰው አካል ፥ የማይሞተውን የማይበሰብሰ
ውንና የማይፈርሰውን አካል በሚለብስበት
ጊዜ በቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «ሞት ድል
በመነሣት ተዋጠ» ተብሎ የተጻፈው ቃል
ይፈጸማል። 55 እንዲሁም ፥ «ሞት ሆይ ፥
ያንተ ድል መንሣት የታለ? የምትጐዳበት
መውጊያህስ የት አለ?» ተብሎ እንደ ተጻ
ፈው ይሆናል። 56 የሞት መውጊያው ኃጢ
አት ነው። የኃጢአትም ኃይል ሕገ አሪት
ናት። 57 ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክር
ስቶስ ድል እንድንነሣ ላደረገን ለእግዚ

አብሔር ምስጋና ይድረሰው።
58 አሁንም ወንድሞቼ ሆይ፥ በምንም
ነገር ሳትናወጡ ጸንታችሁ ቁሙ። የጌታን
ሥራ ለማከናወን የምትደክሙት ድካም
ሁሉ በከንቱ የሚቀር አለመሆኑን ተረድታ
ችሁም ያለማቋረጥና ያለመሰልቸት ግፉ
በት።

ምዕራፍ 16

1 በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ክርስቲያ
ኖች ለመርዳት የምታዋጡትን የገንዘብ
መዋጮ ለገላትያ አብያተ ክርስቲያን በሰጠ
ሁት ትእዛዝ መሠረት አድርጉት። 2 የገን
ዘብ መዋጮው እኔ በምመጣበት ጊዜ እንዳ
ይሆን፥ እያንዳንዳችሁ ጥራችሁ ግራችሁ ካገ
ኛችሁት ገቢ ላይ የተቻላችሁን ያህል አን
ሥታችሁ በየሳምንቱ እሑድ እሑድ እንዲ
ጠራቀም አድርጉ። 3 በምመጣበትም ጊዜ
ለዚህ ለተቀደሰ ተግባር ያዋጣችሁትን ገን
ዘብ ራሳችሁ የምትመርጧቸው ታማኝ
ሰዎች፥ ወደ ኢየሩሳሌም ይዘው እንዲሄዱ
ከመሸኛ ደብዳቤ ጋር እልካቸዋለሁ። 4 የእ
ኔም መሄድ አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ አብሬአ
ቸው እሄዳለሁ።
5 ወደ እናንተ የምመጣው በመቄዶንያ
በኩል ሳልፍ ነው። እዚያም ብዙ ጊዜ አል
ቆይም። 6 ረዘም ላለ ጊዜ፥ ምናልባትም ክረ
ምቱን በሙሉ፥ እናንተ ዘንድ እቆይ ይሆ
ናል። እናንተ ዘንድ ከቆየሁ በኋላ፥ ከዚያ
ለመንገዴ የሚያስፈልገኝን አሰናድታችሁ
የምትሸኙኝ እናንተው ናችሁ። 7 ወደ እና
ንተ የምመጣው በችኮላ አይቻችሁ ለመ
ሄድ ሳይሆን፥ ረዘም ላለ ጊዜ አብሬአችሁ
ለመቆየት ስለሆነ፥ እስቲ የጌታ ፈቃድ ይጨ
መርበት። 8 እስከ ጴንጤቆስጤ በዓል ድረስ
ግን እዚሁ ኤፌሶን ለመቆየት ወስኛለሁ።
9 የምቆየውም ለሌላ ሳይሆን፥ እዚህ የእግዚ
አብሔርን ቃል ለማስተማር ታላቅ ዕድል
ስላገኘሁ ነው። ሆኖም ብዙ ተቃዋሚዎች
አሉብኝ።
10 ጢሞቴዎስ ወደ እናንተ የመጣ እንደ
ሆነ እንግድነት እንዳይሰማው አድርጋችሁ
በሚገባ ተቀበሉት። እርሱም እንደ እኔ የጌ
ታን ሥራ የሚሠራ ነውና። 11 ወጣትነቱን
በማየት እንዳትንቁት አደራ። ከሌሎች ወን
ድሞች ጋር በተሎ ወደ እኔ እንዲመጣ ስለ
ምጠብቀው ለጉዞው በሚያስፈልገው ነገር
ሁሉ ረድታችሁ ሸኙልኝ። 12 ወንድማችን
አጵሎስ ከሌሎች ወንድሞች ጋር ሆኖ ወደ
እናንተ እንዲመጣ ለምኜው ነበር። ነገር
ግን በአሁኑ ጊዜ ወደ እናንተ መምጣቱን
እግዚአብሔር የፈቀደለት ሆኖ ስላላገኘው
ለመምጣት አልፈለገም። ወደፊት ግን ሲመ
ቸው መምጣቱ እንደማይቀር ነግሮኛል።
13 ንቁ፤ በእምነታችሁ ጸንታችሁ ቁሙ፤
በርቱ ጠንክሩም። 14 የምታደርጉትንም
ሁሉ በበጎነትና በፍቅር አድርጉት።
15 ወንድሞቼ ሆይ፥ እስጢፋናስንና ቤተ
ሰቡን ታስታውሱ የለ? በደቡባዊ ግሪክ የመ
ጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች እነርሱ ሲሆኑ፥
በየሥፍራው የሚገኙትን ክርስቲያኖች ለማ
ገልገል የቱን ያህል ራሳቸውን እንደሰጡ
አትዘነጉትም። 16 ስለዚህ እነርሱንና እንደ
እነርሱ ተግተው፥ ነቅተው እናንተን በማገል
ገል የሚደክሙትን ሁሉ እንድትታዘዙአ
ቸው አደራ። 17 እስጢፋናስ፥ ፊርዶናጥስና
አካይቆስ ሊያዩኝ በመምጣታቸው ደስ
ብሎኛል። እናንተ እዚህ ባለመኖራችሁ
የጐደለኝን ሁሉ አሟልተውልኛል። 18 የእ
ናንተን መንፈስ እንዳሳረፉት ሁሉ የእኔንም
መንፈስ አሳርፈውልኛል። እንደ እነዚህ
ያሉትን ሰዎች በሚገባ እንደምትረዱአቸው
አልጠራጠርም።
19 በዚህ በታናሹ እስያ የሚገኙ አብያተ
ክርስቲያን ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። አቂ
ላና ጵርስቅላ፥ በቤታቸው ለጸሎት የሚሰበ
ሰቡ ምዕመናን ሁሉ የናፍቆት ሰላምታ ያቀ
ርቡላችኋል። 20 እዚህ ያሉ ወንድሞች
ሁሉ ሰላምታቸውን እንዳቀርብላችሁ አደራ
ብለውኛል። በምትገናኙበትም ጊዜ በተቀ
ደሰ የወንድማማች ፍቅር እየተሳሳማችሁ
ሰላም ተባባሉ።
21 እነዚህን የመጨረሻዎቹን ቃሎች
በገዛ እጄ የጻፍኩላችሁ እኔው ራሴ ጳው
ሎስ ነኝ። 22 ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የማይ
ወድ የተረገመ ይሁን። ጌታችን ሆይ፥ ተሎ
ና! 23 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእ
ናንተ ጋር ይሁን። 24 የእኔም ፍቅር በጌታ
በኢየሱስ ክርስቶስ ከሁላችሁ ጋር ነው።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈው ሁለተኛው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥ የተጻፈበት ዘመን ደግሞ በ56 ዓ.ም. መሆኑ ይገመታል። መልእክቱ ያቀፋቸው እርዕስተ ጉዳዮች የተለያዩ ቢሆኑም፥ መሠረተ አሳቡ የክርስቶስ ሐዋርያ የሆነውን የጳውሎስን ሐዋርያዊ ተልእኮ አጉልቶ ማሳየት ነው። አንዳንድ የሐሰት መምህራን ቆሮንቶስ በሚገኙ ማኅበረ ምዕመናን መካከል ሠርገው በመግባት፥ 'እውነተኞቹ መምህራን እኛ ነን እንጂ መቼ ጳውሎስ ነው?' በማለት በሐሰት ትምህርታቸው በክለው ምዕመናንን ከእውነተኛው ትምህርት ለማራቅ የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። ጳውሎስ በእግዚአብሔር የተመረጠ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ለቆሮንቶስ ሰዎች በዚህ መልእክቱ ያረጋግጥላቸዋል። የሐሰተኞቹ መምህራን ሙከራም በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት እንዳይኖረው ጳውሎስ፥ ሐዋርያነትን የተሾመው በሰው ሳይሆን በራሱ በእግዚአብሔር መሆኑን በማያሻማ ሁኔታ ግልጥልጥ አድርጎ ያስረዳቸዋል።

ምዕራፍ 1

[1] በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድም ጢሞቴዎስ፥ በቆሮንቶስ ከተማና በመላው አካይያ ለምትገኙ ክርስቲያኖች የተላከ፡

[2] የአባታችን የእግዚአብሔር፥ የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

[3] የምሕረትና የመጽናናት ሁሉ ምንጭ ለሆነው፥ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አባትና አምላክ፥ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይድረሰው። [4] እግዚአብሔር በመከራችንና በፈተናችን ጊዜ ሁሉ ያጽናናናል። ይህንንም የሚያደርገው፥ እኛም በበኩላችን በመከራና በፈተና ላይ የሚገኙትን እንድናጽናናቸው ነው። [5] ስለ ክርስቶስ ብዙ መከራ በምንቀበል ልበት ጊዜ በዚያው መጠን ከእርሱ ታላቅ መጽናናትን እናገኛለን። [6] እኛ መከራን የምንቀበለው እናንተ መጽናናትና ደኅንነት እንድታገኙ ነው፤ እኛ ብንጽናናም መከራን በትዕግሥት መቀበል የሚያስችላችሁን መጽናናት እንድታገኙ ነው። [7] የእኛን መከራ እንደተካፈላችሁ ሁሉ፥ የእኛንም መጽናናት እንደምትካፈሉ እርግጠኞች ስለ ሆንን ስለ እናንተ ያለን ተስፋ ጽኑ ነው።

[8-9] በታናሹ እስያ የደረሰብን መከራ ምን ያህል ከባድ እንደነበር እንድታውቁልን እን ወዳለን። የደረሰብን መከራ እጅግ ጽኑ ከመ ሆኑ የተነሣ በሕይወት ለመኖር ተስፋ አል ነበረንም። ይህም በመሆኑ፥ የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደብን ያህል ተሰማን። ከመከራ ሊያወጣን እንደሚችል በማመን ሙታንን ለሚያስነሣው አምላክ ሕይወታችንን አደራ ሰጠነው። [10] አሰቃቂ ከሆነው ሞትም አዳ ነን። ወደ ፊትም እንደዚህ ካለው መከራ እንደሚጠብቁንና እንደሚያድነን እንጠራጠ ርም። [11] እናንተም እኛን በጸሎታችሁ ልት ረዱን ይገባል። ስለ እኛ በምትጸልዩበትም ጊዜ፥ እግዚአብሔር ጸሎታችሁን ሰምቶ የሚያደርግልንን ድንቅ ሥራ በማየት ብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታልና።

[12] ከሌሎች ሰዎችና በተለይም ከእናንተ ጋር የነበረን ግንኙነት ቅድስናና ቅንነትን የተሞላበት እንደነበር አፋችንን ሞልተን እንናገራለን። ይህም በእኛ ጥበብ ሳይሆን፥ በእግዚአብሔር እርዳታ የተገኘ በመሆኑ እንመካበታለን። [13] በደብዳቤዎቻችን ውስጥ ግልጽ ያልሆነና የተድበሰበሰ ምንም ነገር የለም። [14] አሁን ይህን ያህል ባታውቁኝም፥ ወደፊት በሚገባ እንደምታውቁኝ ተስፋ አደርጋለሁ። ስለዚህ ጌታ ተመልሶ በሚመ ጣበት በዚያች ዕለት በእናንተ የምመካውን ያህል እናንተም በእኔ እንደምትመኩብኝ አልጠራጠርም። [15-16] እኔም በዚህ ጉዳይ እርግጠኛ በመሆኔና የምታገኙትም በረከት እጥፍ ድርብ እንዲሆን በማለት ወደ መቄ ዶንያ ስሄድ ልጐበኛችሁ አቅጄ ነበር። ከዚያም ወደ ይሁዳ በማደርገው ጉዞ በሚገባ ተንከባክባችሁ ትሸኙኛላችሁ

የሚል ተሰፋ ነበረኝ።
17 «ታዲያ ለምን ቀረህ? ለምንስ አሳብ
ህን ለወጥህ?» ትሉኝ ይሆናል። መጀመሪያ
ውኑ ስለዚሁ ጉዳይ አላሰብኩበትም ነበር
ማለት ነው? ወይስ እንደ ዓለማውያን ዛሬ
አንዱን ፥ ነገ ደግሞ ሌላውን በመናገር ፥
ቃሌን አላከብርም ማለት ነው? 18 ፈጽሞ!
«ይሆናል» ካልኩ ይሆናል። «አይሆንም»
ካልኩ አይሆንም። ቃሌ ይህችው ናት። ለዚ
ሁም ምስክሬ እግዚአብሔር ነው።
19 ጢሞቴዎስ ፥ ሲላስና እኔም ራሴ የሰበ
ክንላችሁ የአብ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ቃሉ
አንዲት ናት። «ነው» ካለ ነው ፤ «አይደ
ለም» ካለም አይደለም ነው። ቃሉ አይታ
ጠፍም። 20 ከእግዚአብሔር የተቀበልነው
ተስፋ ሁሉ የሚፈጸመው በእርሱ ነው።
እኛም በቃሉ የሚጸና መሆኑን ስለምናውቅ
ለስሙ ክብር እየሰጠን ስለ ታማኝነቱ ለሰ
ዎች ሁሉ መስክረንለታል። 21 እናንተም
እኛም በክርስቲያንነታችን እንድንጸናና ወን
ጌሉን በማስተማር የሐዋርያነት ተልእኮዋች
ንን እንድናከናውን የመረጠን እግዚአብሔር
ራሱ ነው። 22 የእርሱ ለመሆናችን ማረጋ
ገጫ የሚሆን ማኅተሙን ያተመብንና ለሚ
ያደርግልንም በጎ ነገር ሁሉ የመንፈስ ቅዱ
ስን ዋስትና የሰጠን እርሱ ነው።
23 ወደ እናንተ ያልመጣሁበት ምክን
ያት እንዳላሳዝናችሁ ፈርቼላችሁ ነው።
ለዚሁም እግዚአብሔር ምስክሬ ነው።
24 ብመጣም እንኳ በእምነታችሁ ጽኑ ስለ
ሆናችሁ ፥ 'እንዲህ አድርጉ' በማለት እናን
ተን ለማዘዝ አይደለም። ምን ጊዜም ቢሆን
ደስ እንዲላችሁ እንጂ እንድታዝኑ ምኞቴ
አይደለምና።

ምዕራፍ 2

1 ላሳዝናችሁ ስለማልፈልግ ወደ እናንተ
ተመልሼ ላለመምጣት ወሰንኩ። 2 በበኩሌ
እናንተን በማሳዘን የማገኘው ጥቅም የለም።
ምክንያቱም ከእናንተ ሌላ እኔን የሚያስደ
ስት ማንም የለምና። 3 ባለፈው ደብዳቤዬ
ወደ እናንተ ከመምጣቴ በፊት አንዳንድ
የሚቃኑ ነገሮች መኖራቸውን ገልጬ የጸና
ኩላችሁም ስለዚሁ ነው። የደስታዬ ምክን
ያት በሆናችሁት በእናንተ ላይ ማዘንና
መቀየምም አይገባኝም። እኔን ደስ ሲለኝ
እናንተም ደስ እንደሚላችሁ ተረድቻለሁ።
4 ያንን ደብዳቤ የጸናኩት ልቤ በጎዘን
እየተጨነቀና እንባዬም እየፈሰሰ ነው። ዓላ
ማዬም ልትዳችሁ ሳይሆን በጣም እንደማ
ፈቅራችሁ እንድታውቁ ነው።
5 ለዚህ ሁሉ ጎዘን ምክንያት የሆነው
ሰው ያስዘነው እኔን ብቻ ሳይሆን እናንተ
ንም ጭምር ነው። ይህንን ስል ነገር ለማጋ
ነን አይደለም። 6 ለዚህ ሰው እስካሁን በጎብ
ረት የሰጣችሁት ቅጣት ይበቃዋል። 7 ደግ
ሞም ከልክ በላይ አዝኖ ተስፋ እንዳይቆርጥ
ይቅር ልትሉትና ልታጽናኑት ይገባል።
8 የምትወዱትና የምታስቡለት መሆኑን እን
ዲረዳው አድርጉ።
9 እንደዚያ አድርጌ የጸፍኩላችሁም ፥ የም
ትታዘዙኝ ምን ያህል መሆኑን ለማወቅ ስለ
ፊለማህ ነው። 10 ይህን ሰው እናንተ ይቅር
ካላችሁት እኔም ይቅር እለዋለሁ። በበኩሌ
ይቅር የምለው በደል ካለም ፥ ለእናንተ
ስልና ጌታ ባዘዘው መሠረት ይቅር ብያ
ለሁ። 11 ይቅር የምንልበት ሌላው ምክን
ያት ደግሞ ሰይጣን ተንኰለኛ ስለሆነ ፥
በዚህ ጉዳይ መማቢያ ቀዳዳ አግኝቶ በደለኛ
ውን ወንድም ተስፋ ወደ መቁረጥ እንዳያደ
ርሰው ነው።
12 የክርስቶስን ወንጌል ለመስበክ ወደ
ጢሮአዳ በመጣሁ ጊዜ የአገልግሎት በር
በሰፊው ተከፍቶልኝ ነበር። 13 ይሁን እንጂ
ወንድም ቲቶን አለማግኘቴ የመንፈስ ዕረ
ፍት ስለነሣኝ ፥ ምዕመናንን ተሰናብቼ ወደ
መቄዶንያ አመራሁ።
14 ነገር ግን በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል
እያደረገን መዓዛው እንደ ሽቶ የሆነውን
የወንጌል ትምህርት በየሥፍራው እንድናዳ
ርስ ለሚያደርገ አምላክ ምስጋና ይድረ
ሰው። 15 ለሚድኑትም ሆነ ለሚጠፉት ክር
ስቶስ መልካም መዓዛ ያለው ሽታ አድርጎ
ለእግዚአብሔር አቅርቦናል። 16 ለሚጠፉት
አስፈሪ የሞትና የጥፋት ሽታ እንመስላቸዋ
ለን። ክርስቶስን ለተቀበሉት ግን ሕይወትን
የሚሰጥ ሽታ ነን። ታዲያ እንዲህ ላለው
አገልግሎት ብቁ ሆኖ የሚገኝ ማን ነው?
17 እኛ እኮ የእግዚአብሔርን ቃል ከውሸት
ጋር ቀላቅለው በማቅረብ ኑሮአቸውን ለማደ
ላደልና ትርፍ ለማግኘት እንደሚፈልጉ
ሰዎች አይደለንም። ከእግዚአብሔር የተላ
ከን የክርስቶስ አገልጋዮች ስለሆንን በፊቱ
በቅንነት እንናገራለን።

ምዕራፍ 3

1 ይህን በማለታችን ደግሞ እነዚያ የሐ
ሰት መምህሮቻችሁ እንደሚያደርጉት ፥ እኛ
ራሳችን ስለ ራሳችን የምስጋና ቃል የምንጽ
ረድር ፥ እንዲሁም ስለ እኛ የተጻፈ የምስጋና

ደብዳቤ ይዘን በየደረስንበት የምናሳይ አይደ ለንም። እናንተም ብትሆኑ የእኛን ማንነት ለማወቅ ከሌላ የተጻፈ የምስጋና ደብዳቤ የሚያስፈልጋችሁ አይመስለኝም። እኛም እናንተን የምስጋና ደብዳቤ እንድትጽፉልን የምንፈልግ አይደለንም። 2 ምክንያቱም ማንም ሰው ሊያነበው የሚችል በልባችን ላይ የተጻፈ መልእክታችን እናንተ ናችሁ። 3 እናንተ በቀለም ሳይሆን በሕያው እግዚአ ብሔር መንፈስ፥ በድንጋይ ጽላት ላይ ሳይ ሆን በልብ ጽላት ላይ የተቀረጻችሁና ማንም ሰው በግልጽ የሚያነባችሁ የክርስ ቶስ ግልጽ ደብዳቤዎች ናችሁ።

4 ይህን መልካም ነገር ስለ ራሳችን የምን ናገረው በክርስቶስ ኢየሱስ፥ በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት ከፍተኛ ስለሆነ ነው። 5 በራሳችን ጥረት ዘላቂነት ያለው ሥራ ለማ ከናወን ብቁዎች ነን አንልም። ለዚህ ሁሉ ብቁ ያደረገን እግዚአብሔር ብቻ ነው። 6 የኦሪትን ሕግ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ሕግ የሆነውን አዲሱን ቃል ኪዳን እንድናገ ለግል አብቅቶናል። የኦሪት ሕግ መጨረ ሻው ሞት ሲሆን፥ የመንፈስ ቅዱስ ሕግ ግን ሕይወትን የሚያድል ነው። ይህንንም የም ሥራች ቃል ለሰዎች ሁሉ እንድናውጅ የረ ዳን እግዚአብሔር ራሱ ነው።

7 የኦሪት ሕግ የተጻፈው በድንጋይ ጽላት ላይ ነው። ይህ ሕግ በተሰጠበት ጊዜ የእግ ዚአብሔር ክብር በይፋ ተገልጦአል። የክ ብሩ ነጸብራቅ እየከሰመ የሚሄድ ቢሆንም እንኳን ፥ ሙሴ ሕጉን ተቀብሎ ሲወርድ እሥራኤላውያን በፊቱ ላይ የተሣለውን ብር ሃን ለማየት እስኪሳናቸው ድረስ አንጸባርቆ ባቸዋል። ያ ሞትን የሚያስከትለው የሕግ አገልግሎት በተሰጠበት ጊዜ ይህን የሚያ ህል የእግዚአብሔር ክብር የተገለጠ ከሆነ፥ 8 ሕይወት የሚሰጠው የመንፈስ አገልግሎት ደግሞ፥ ክብሩ ተወዳዳሪ የለውም። 9 በሰዎች ላይ ፍርድ ያስከተለው ያ ሥርዓት ይህን ያህል ክብር ያለው ከሆነስ፥ ሰዎችን የሚያጸ ድቀው አዲሱ ሥርዓት የቱን ያህል ይበ ልጥ? 10 ስለዚህ የአሁኑ የመንፈስ አገልግ ሎት ከበፊቱ የሕግ አገልግሎት ጋር ሲወዳ ደር፥ በክብር የበፊቱ ከአሁኑ እጅግ በጣም ያነሰ ነው። 11 ያ የተሻረው ሕግ ያን ያህል ክብር ከነበረው ፥ የሕይወት መገኛና ለዘላ ለም የሚጸናው አዲሱ ቃል ኪዳን ክብር እንደሚበልጥ ጥርጥር የለውም።

12 ያለን ተስፋ የሚያስመካ በመሆኑ በድፍረት እንናገራለን። 13 እኛ ፥ አንጸባራቂ ነቱ እየከሰመ የሚሄደውን ፊቱን ሰዎች እን ዳያዩት እንደ ሸፈነው እንደ ሙሴ አይደለ ንም።

14 እርግጥ ነው ፥ እነዚያ የተሸፈነውን የሙሴን ፊት ያዩ ሰዎች እስከ ዛሬ ድረስ አእምሮአቸው ደንዝዞ እውነትን ሊያዩ አል ቻሉም። ብሉይ ኪዳን በተነበበ ቁጥር ያ ፊታቸውን የከለለው ሽፋን እስከ ዛሬ ድረስ እውነትን እንዳይረዱ ዓይናቸውን ጋርዶት ይኖራል። እንግዲህ ያን ሽፋን የሚያስወግ ደው ማን ይመስላችኋል? ክርስቶስ ብቻ ነው። 15 ዛሬም እንኳ ለሙሴ የተሰጠውን ሕግ በሚያነቡበት ጊዜ፥ ሽፋኑ አእምሮአቸ ውን ስለሚጋርደው ደኅንነት የሚገኘው የኦሪትን ሕግ በመጠበቅ ይመስላቸዋል።

16 ነገር ግን አንድ ሰው ወደ ጌታ በሚ መለስበት ጊዜ ፊቱን የጋረደው ሽፋን ይገለ ጥለታል። 17 ጌታ ሕይወትን የሚሰጥ መን ፈስ ነው። የጌታ መንፈስ ባለበት ሁሉ ነፃ ነት አለ። 18 ስለዚህም እኛ ክርስቲያኖች ፊታችንን ምንም ነገር አይሸፍነውም። ከዚ ህም የተነሣ የጌታን ክብር እንደ መስተዋት ማንጸባረቅ እንችላለን። የጌታ መንፈስ በእኛ ውስጥ ስለሚኖር ክርስቶስን ለመምሰል፥ ከክ ብር ወደ ክብር እንለወጣለን።

ምዕራፍ 4

1 የወንጌሉን ቃል ለሰዎች እናስተምራ ቸው ዘንድ በዚህ ድንቅ በሆነው አገልግ ሎት እንድንሰማራ ያደረገን ራሱ እግዚአብ ሔር ስለሆነ ፥ ከዚህ ጥሪ በምንም ዓይነት መንገድ ወደ ኋላ አናፈገፍግም። 2 ሰዎችን በማታለል እንዲያምኑ አናደርጋቸውም፤ ማን ንም ለማታለል ፍላጐት የለንምና። በቅዱ ሳት መጽሕፍት ውስጥ የሌለውን ፥ እንዳለ አድርገን በሐሰት አስመስለን የምናቀርብም አይደለንም። እንደዚህ ያለው አሳፋሪ ድር ጊት ፈጽሞ አይቃጣንም። በእግዚአብሔ ርም ፊት አንዋሽም። እውነቱን ብቻ በግ ልጽ የምንናገር መሆናችንንም የሚያውቁ ሰዎች ሁሉ ይመሰክሩልናል።

3 የምንሰብከው ወንጌል የተሰወረበት ሰው ካለ ፥ እርሱ ወደ ዘላለም ሞት የሚያ መራ ሰው ነው። 4 የዚህ ክፉ ዓለም ገዢ የሆነው ዲያብሎስ የወንጌሉን ብርሃን እንዳ ያይ ፥ የእግዚአብሔር አምሳል ስለሆነው ስለ ክርስቶስ ክብር የምንሰብከውን ዕውብ ድንቅ የሆነውን የምሥራች ቃል እንዳያስተውሉ ልቦናቸውን ደፍኖባቸዋል። 5 እየዞርን ደግሞ ናስተምረው ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ መሆኑ

እንጂ ስለ ራሳችን አይደለም። ስለ ራሳችን
የምንለው ነገር ቢኖር፥ ጌታ ኢየሱስ ካደረገ
ልን በኀ ነገር የተነሣ ራሳችንን ለእናንተ
አገልጋዮች አድርገን ማቅረባችንን ማሳወቅ
ነው። 6 «ብርሃን ከጨለማ ውስጥ ይታይ»
ብሎ የተናገረው አምላክ፥ በክርስቶስ መልክ
በፈሰሰው ብርሃን፥ የእግዚአብሔር የክብሩ
እውቀት እንዲገለጥልን፥ ልባችንን በብርሃኑ
አጥለቅልቆታል።

7 ነገር ግን ይህን ክቡር ነገር፥ ማለት
በውስጣችን የሚበራውን ብርሃንና ኃይል
እንደ ሸክላ ዕቃ ተሰባሪ በሆነው ደካማ
ሰውነታችን ውስጥ ይዘነዋል። ይህም ከኛ
ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነው።

8 በዚህም በዚያም መከራ ይደርስብናል።
ነገር ግን ተንኮታኩተን አንወድቅም። ለችግ
ራችን መፍትሔ ለማግኘት ውሉ የሚጠፋ
ብን ጊዜ አለ። ይህ ሆነ ብለን ግን ተስፋ
አንቆርጥም። 9 ተቃዋሚዎቻችን መሸሻ
መድረሻ አሳጥተው እንደ አውሬ ያድኑ
ናል። እግዚአብሔር ግን አምባ መጠጊያ
ሆኖ ይጠብቀናል። አሽቀንጥረው ይጥሉ
ናል፤ ነገር ግን ከወደቅንበት ተነሥተን ጉዞ
አችንን እንቀጥላለን። 10 በኢየሱስ ላይ የደረ
ሰው ሞት በእኛም ሕይወት ላይ ዘወትር
እንዳንዣበበ ቢሆንም፥ በውስጣችን የሚኖ
ረው ሕያው ክርስቶስ ሕይወቱን በሰውነታ
ችን እንዲገለጥ ያደርጋል።

11 የኢየሱስ ሕይወት ሟች በሆነው ሥጋ
ችን እንዲገለጥ፥ ስለ ኢየሱስ ስንል ዘወትር
በሞት አፋፍ ላይ እንገኛለን። 12 ስለዚህ
እኛ ወንጌሉን በማስተማራችን በሞት
አፋፍ ላይ ስንገኝ፥ እናንተ ግን የዘላለምን
ሕይወት ታገኙበታላችሁ።

13 በቅዱሳት መጻሕፍት፥ «አመንኩ ስለ
ዚህም ተናገርኩ» ተብሎ እንደተጻፈ፥ከማና
ቸውም ክፉ ነገር እንደሚጠብቀን በፈጣሪ
ያችን በመታመን፥ ስለ እምነታችን ሳንፈራ
እንመሰክራለን። 14 ጌታ ኢየሱስን ከሞት
ያስነሣው እግዚአብሔር፥ እኛንም ከኢየሱስ
ጋር ከሞት እንደሚያስነሣንና ከእናንተ ጋር
በፊቱ እንደሚያቀርበን እናውቃለን።
15 ይህን ያህል መከራ መቀበላችን ስለ እናን
ተው ጥቅም መሆኑን እንዳትዘነጉ የእግዚአ
ብሔር ጸጋ እየተትረፈረፈ ለብዙ ሰዎች
በደረሰ መጠን፥ ለእግዚአብሔር የሚቀርበ
ውም ክብርና ምስጋና በዚያው መጠን የበዛ
ይሆናል።

16 ከዚህ የተነሣም ተስፋ አንቆርጥም።
ስለዚህ የሚታየው ውጫዊው ሰውነታችን
ቢጐሳቆልም፥ ውስጣዊው ሰውነታችን ዕለት
ዕለት በጌታ ይታደሳል። 17 የምንቀበለው
መከራ የሚደርስብንም ችግር በጣም ቀላ
ልና ጊዜያዊ ሲሆን፥ ዘላለማዊ የሆነውን የእ
ግዚአብሔርን በረከት እንደሚያበዛልን እና
ምናለን። 18 ስለዚህም ዙሪያችንን የከበበ
ውን ይህን የሚታየውን መከራና ችግር ሳን
መለከት፥ ወደ ፊት በሰማይ በሚጠብቀን፥
አሁን ግን በማይታየው ተድላና ደስታ ላይ
እናተኩራለን። ይህ የሚታየው መከራችን
በቶሎ ያልፋል፤ አሁን የማይታየው፥ ነገር
ግን በሰማይ የሚጠብቀን ደስታ ለዘላለም
የሚቆይ ነው።

ምዕራፍ 5

1 ይህ እንደ ድንኳን ጊዜያዊ የሆነው
ሥጋችን ሲፈርስና ሲበሰብስ፥ በሰው እጅ
ሳይሆን በእግዚአብሔር እጅ የተሠራ ዘላለ
ማዊ መኖሪያ በሰማይ እንዳለን እናውቃ
ለን። 2 ያች ዕለት ከመቼው ደርሳ፥ ያን አዲ
ሱን ሰማያዊ አካል ለብሰንው በማለት በዚህ
ምድራዊ ሰውነታችን ውስጥ ሆነን ዛሬ እን
ጨነቃለን። 3 በዚያን ጊዜም ሰማያዊውን
አካል ስለምንለብስ ራቁታችንን ሆነን አገ
ኝም። 4 በዚህ ምድራዊ በሆነው አካላችን
መኖር እየከበደን እንቃትታለን። ሆኖም፥
ሞተን ፈርሰን በስብሰን እንቀራለን ብለን
አናስብም። እኛ የምንናፍቀው ይህ ሟች፥
ፈራሽና በስባሽ የሆነው አካላችን፥ የማይሞ
ተውን የማይፈርሰውንና የማይበሰብሰውን
ዘላለማዊ አካል ከመቼ መቼ ለብሶልን በማ
ለት ነው። 5 ለዚህም ዓላማ ያዘጋጀን እግዚ
አብሔር ሲሆን፥ ይህ ሁሉ እንደሚፈጸም
መንፈስ ቅዱስን ማረጋገጫ አድርጎ ሰጥቶ
ናል።

6 ስለዚህ ምን ጊዜም የምንኖረው በተስ
ፋና በእምነት ነው። በዚህ ሥጋዊ አካል
ተወስነን የምንኖርበትን ጊዜ፥ በጌታ ከምናገ
ኘው ከዘላለማዊው ቤታችን ተለይተን እንደ
ምንኖር አድርገን እንቆጥረዋለን። 7 ሆኖም
ሕይወታችን የሚመራው በእምነት እንጂ
በማታዩ ነገሮች አይደለም። 8 ከዚህ የተነ
ሣም ከጌታ ጋር ለመኖር ስለምንናፍቅ
ሞትን እንፈራም። 9 በዚህ ዓለም በሕይወት
ብንኖርም ሆነ፥ ከእርሱ ጋር ለመኖር ከዚህ
ዓለም በሞት ብንለይ፥ ዓላማችን ጌታን ማስ
ደሰት ብቻ ነው። 10 እያንዳንዳችን በዚች
ምድር በኖርንበት ዘመን ላደረግነው
ክፉም ሆነ በጎ ሥራ የሚገባ ዋጋ
ለመቀበል በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት

እንቀርባለን።

11 እግዚአብሔርን መፍራት ምን ማለት
እንደሆነ ስለምናውቅ፥ሌሎችም ሰዎች ወደ
እርሱ እንዲመለሱ እንመክራቸዋለን። እግዚ
አብሔር የልባችንን አሳብ ያውቀዋል። እና
ንተም እንደምታውቁን ተስፋ አደርጋለሁ።
12 ይህን የምንናገረው ራሳችንን በእናንተ
ፊት ለማዋደድ አይደለም። ነገር ግን ከልብ
በሆነ ነገር ሳይሆን ከእንገት በላይ ለሚመ
ኩት ሰዎች መልስ መስጠት እንድትችሉና
በእኛም እንድትመኩ በማለት ነው። 13 እብ
ዶች ብንሆን ለእግዚአብሔር ስንል ነው።
ባለ አእምሮዎች ብንሆን ለእናንተው ጥቅም
መሆኑን እንድታውቁልን እንወዳለን።
14 ምንም ነገር ብናደርግ፥የራሳችንን ጥቅም
ፈልገን ሳይሆን የክርስቶስ ፍቅር ልባችንን
ስለሚገዛው ብቻ ነው። ክርስቶስ ለሰዎች
ሁሉ ሲል መሞቱን ካመንን፥እኛም የሞቱ
ተካፋዮች መሆናችንን ማመን ይኖርብናል።
15 ክርስቶስ ስለ ሁላችን ሞቷል። ይህንንም
ማድረጉ ፥ በሕይወት የሚኖሩ ሁሉ ለራሳ
ቸው ደስታ ብቻ ሳይሆን ለእነርሱ ሲል
መሥዋዕት ሆኖ ለሞተውና ከሞት ለተነ
ሣው ለእርሱ እንዲኖሩ ለማድረግ ነው።
16 ስለዚህ ከእንግዲህ ክርስቲያኖችን በዓለም
መለኪያ አንለካቸውም። እኔ ከዚህ በፊት
ክርስቶስን እንደ ማንኛውም ተራ ሰው አድ
ርጌ እገምተው ነበር። ዛሬ ግን አላደርገ
ውም። 17 ማንም ሰው በክርስቶስ ሲያምን
አዲስ ፍጥረት ይሆናል። አሮጌው ሕይወት
አልፎ ሁሉም ነገር ታድሷልና።
18 ይህም ሁሉ የሆነው ጠላቶቹ የነበርነ
ውን እኛን፥በክርስቶስ ወዳጆቹ ባደረገን በእ
ግዚአብሔር ነው። ሌሎችም ሰዎች እንደ
እኛ ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁና ወዳ
ጆቹ እንዲሆኑ ፥ የማስታረቅን አገልግሎት
ለእኛ ሰጥቷል። 19 ይህንን የማስታረቅ አገል
ግሎት አደራ ስለተቀበልንም፥እግዚአብሔር
በክርስቶስ፥ሰዎችን ሁሉ ወዳጆቹ እንደሚያ
ደርጋቸውና በደላቸውን እንደማይቆጥርባ
ቸው እንሰብካለን። 20 እኛ የክርስቶስ አምባ
ሳደሮች ነን። ስለዚህ እግዚአብሔር በእኛ
አማካይነት ያናግራችኋል። ራሱ ክርስቶስ
ከእግዚአብሔር ጋር እንድትታረቁ እንደሚ
ለምናችሁ ፥እኛም ከእግዚአብሔር ጋር እን
ድትታረቁልን እንለምናችኋለን። 21 የጽድቁ
ተካፋዮች እንድንሆን፥እግዚአብሔር ራሱ፥
አንዳችም ኃጢአት ያልተገኘበትን ክርስቶ
ስን፥የእኛን ኃጢአት እንዲሸከምና እንዲሞ
ትልን አደረገው።

ምዕራፍ 6

1 እንደ እግዚአብሔር የሥራ ባልደረቦች
የተቀበላችሁትን ጸጋ በከንቱ እንዳታስቀሩት
እንለምናችኋለን። 2 እግዚአብሔር ፥ «ጩኸ
ትህ ወደ እኔ በሰ ደረሰ በወቅቱ ሰማሁህ ፤
ደኅንነትም በሚያስፈልግህ ቀን ረዳሁህ»
ሲል ተናግሮአል። ስለዚህ በአሁኑ ጊዜ እግ
ዚአብሔር ጩኸታችሁን ይሰማል። በዛሬው
ዕለት ሊያድናችሁም ዝግጁ ነው።
3 ሰዎች አገልግሎታችንን እንዳይነቅፉ
ብን፥ማንንም እንዳናሰናክል እንጠነቀቃለን።
4 በምናደርገውም ነገር ሁሉ የእግዚአብ
ሔር አገልጋዮች መሆናችንን እናስመስክራ
ለን። ስለዚህ ማናቸውንም ዓይነት መከራ፥
ችግርና ጭንቀት ሁሉ በትዕግሥት እንሸከ
ማለን። 5 ተደብድበናል፤ወህኒ ቤት ተንጎላተ
ናል። ሕዝብ ተገልብጦ ወጥቶ ሁከትና
ረብሻ አንሥቶብናል ፤ከሥራ ብዛት የተነሣ
እንቅልፍ ባይናችን ሳይዞር ሌቱን አንግተ
ናል። የምንመገብበትን ጊዜም እስከ መር
ሳት ደርሰናል። 6 ነገር ግን በመንፈሳዊ ንጽ
ሕና ፥በእውቀት፥በትዕግሥት፥በቸርነት፥በመ
ንፈስ ቅዱስ የተሞላን በመሆናችን ግብዝ
ነት በሌለው ፍቅር ፥ 7 የእግዚአብሔርን
እውነት በመናገራችን ምክንያት ፥የእግዚአ
ብሔር ኃይል በምናደርገው ሁሉ ረድቶ
ናል። ለመከላከልና ለማጥቃት የሚረዳንን
የእግዚአብሔርን የጽድቅ መሣሪያ በማግኘ
ታችንም የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆና
ችንን አስመስክረናል።
8 መከበርንም መዋረድንም ለምደነዋል።
መመስገንም መሰደብም ለእኛ አዲስ ነገር
አይደለም። እውነትን እየተናገርን ውሸተ
ኞች ተብለናልና።
9 ለዚህ ዓለም ሰዎች ባይተዋር ብንሆ
ንም በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቅን ነን።
ሞት በየዕለቱ ቢያንገብብብንም እንደምታ
ዩት በሕይወት አለን። ብዙ ጉዳት ቢደርስ
ብንም ሕይወታችን አላለፈም። 10 ልባችን
ቢቆስልም ሁልጊዜ ደስ እንዳለን ነው።
ድሆች መስለን ብንታይም ብዙዎቹን በመን
ፈሳዊ ነገር አበልጽገናቸዋል። ምንም የሌ
ለን ሆነን ሳለ፥ሁሉም ነገር የእኛ ነው።
11 በቆሮንቶስ የምትኖሩ ወዳጆቻችን
ሆይ ፥ ልቤ ለእናንተ ወለል ብሎ የተከፈተ
ስለሆነ ትክክለኛውንና እውነተኛውን ነገር
በግልጽ ነግሬአችኋለሁ። 12 በእናንተና በእኔ
መካከል ላለው ፍቅር መቀዝቀዝ ምክንያት
የሆንኩት እኔ ሳልሆን ፥የፍቅራችሁ ውሱን

መሆን ነው። 13 አሁን የማናግራችሁ ልክ
እንደ ልጆቼ አድርጌ ነው። እስቲ እኛ ላሳ
የናችሁ ፍቅር እናንተም ልባችሁን ከፍታ
ችሁ አጸፋውን መልሱልንና ደስ ይበለን።
14 ጌታን ከማይወዱና ከማያምኑ ሰዎች
ጋር ለክርስቲያን የማያመች ምንም ዓይነት
ግንኙነት አይኑራችሁ። የእግዚአብሔር
ሰዎች ከጓኡተኞች ጋር አንድነት ሊኖራ
ቸው እንዴት ይችላል? ብርሃንና ጨለማስ
እንዴት አብረው ሊኖሩ ይችላሉ? 15 ክርስ
ቶስና ሰይጣንስ እንዴት ሊስማሙ ይች
ላሉ? የሚያምንስ ከማያምን ጋር ምን አን
ድነት አለው? 16 የእግዚአብሔር ቤተ መቅ
ደስ ከጣዖት ጋር ምን ግንኙነት አለው?
እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደሱ
ነን። ስለዚህም እግዚአብሔር ፡ «በእነርሱ
ውስጥ አድራለሁ። በመካከላቸውም እመላለ
ሳለሁ። አምላካቸው እሆናለሁ ፤ እነርሱም
ሕዝቤ ይሆናሉ» ብሏል። 17 ሁሉን የሚ
ችል ጌታም ፡ «ከመካከላቸው ውጡ። ለእ
ኔም የተለያችሁ ሁኑ። እርኩስ ሥራቸው
ንም ተጸየፉ ፤ እኔም እቀበላችኋለሁ። 18 አባ
ታችሁ እሆናለሁ ፤ እናንተም ወንዶችና
ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ» ብሎ ተናግሮ
አል።

ምዕራፍ 7

1 ስለዚህ ወዳጆቼ ሆይ ፡ ይህን ያህል
ተስፋ ከተሰጠን ነፍሳችንንና ሥጋችንን
ከሚያረክስ ከማናቸውም ነገር ራሳችንን
ጠብቀን እግዚአብሔርን በመፍራትና በቅድ
ስና እንኑር። 2 እስቲ በልባችሁ ውስጥ ሰፊ
ቦታ ስጡን። ለመሆኑ ከእናንተ መካከል የበ
ደልነው ማንን ነው? የማንንስ ሕይወት
ጐዳን? ማንን አታለልን? ወይስ ከማን
ጥቅም ፈለግን? 3 ይህን የምለው በማንኛች
ሁም ላይ ለመፍረድ አይደለም። ከዚህ
በፊት እንደነገርኳችሁ ፥ በጣም እወዳችኋ
ለሁ። ስለዚህ በሕይወትም ሆነ በሞት ከእና
ንተ አልለይም። 4 በእናንተ ላይ ከፍ ያለ
እምነትና ትምክህት ስላለኝ ፥ በሚደርስብኝ
መከራ ሁሉ እጽናናለሁ ፤ ለደስታዬም ወሰን
የለውም።
5 መቄዶንያ እንደ ደረስን ለሥጋችን
ምንም ዕረፍት አልነበረንም። በየደረስንበት
ሥፍራ ሁሉ መከራና ችግር አጋጥሞናል።
ከውጭ ጸብ ፥ ከውስጥ ደግሞ ሥጋት አልተለ
የንም ነበር። 6 ነገር ግን ተስፋ የቆረጡትን
የሚያጽናና አምላክ ፥ ቲቶን ወደ እኛ እንዲ
መጣ ስላደረገው በዚህ ለመጽናናት በቃን።
7 ይልቁንም እንዴት እንደረዳችሁትና እንዳ
ጽናናችሁት ፥ እኔንም እንደ ናፈቃችሁና በደ
ረሰብኝ ነገር ሁሉ እንዳዘናችሁ ፥ ስለ ታማኝ
ነታችሁና ስለ ፍቅራችሁ ሁሉ ገልጾ ስለ
ነገረኝ እጅግ በጣም ደስ አለኝ።
8 በጻፍኩላችሁ መልእክት ማዘናችሁ
ይሰማኛል። ሆናም ፥ «ለምን እንደዚህ ያለ
ውን ነገር ጻፍኩላችሁ» ብዬ አልተጸጸት
ኩም። እርግጥ ነው መልእክቴ ያሳዘናችሁ
መሆኑን በማሰብ ለጊዜው እኔም በነገሩ
ቅር ሳልሰኝ አልቀረሁም። 9 ሆኖም ኀዘና
ችሁ ንስሐ እንድትገቡ የረዳችሁ መሆኑን
በመስማቴ ደስ ብሎኛል። እንደ እግዚአብ
ሔር ፈቃድ ስላዘናችሁ ፥ በእኛ ምንም አል
ተጐዳችሁም። 10 በእግዚአብሔር ፈቃድ
የመጣ ኀዘን ለደኅንነት ከሚያበቃ ንስሐ
ያደርሳልና። ስለዚህ ይህ ለምን ሆነ ማለ
ትና መጸጸት አንችልም። የዚህ ዓለም
ኀዘን ወደ ንስሐ ሳይሆን ወደ ሞት የሚ
ያደርስ ነው።
11 ለንስሐ በማዘናችሁ ምክንያት እግዚአ
ብሔር ያደረገላችሁን በጎ ነገር እስቲ አስ
ቡት። የሠራችሁትን በደል በጥሞና እንድ
ታሰላስሉትና ከኃጢአት ንጹሐን እንድት
ሆኑ ረድቶአችኋል። የኃጢአት ምሬት እን
ዲያስቆጣችሁ ፥ ከበደል እንድትርቁ ፥ ኃጢ
አት ማድረግን እንድትፈሩ ፥ ለእኔ ናፍቆት
እንዲኖራችሁ ፥ መንፈሳዊ ቅንዓት እንዲያደ
ርባችሁ ፥ በእውነት እንድትፈርዱ ፥ ጥፋተኛ
ውን በመቅጣት ንጹሐን መሆናችሁን እን
ድታስመሰክሩ አድርጎችኋል።
12 ስለዚህ ያንን ደብዳቤ የጻፍኩበት
ዋናው ምክንያት ስለ በደለኛውና ስለተበደ
ለው ሰው በማሰብ ብቻ አልነበረም። ነገር
ግን ለእኛ የቱን ያህል እንደምትጨነቁ በእ
ግዚአብሔር ፊት ራሳችሁን እንድታዩ በማ
ለትም ጭምር ነበር።
13 በዚህ ሁሉ እጅግ ተጽናንተናል።
መጽናናት ብቻ ሳይሆን ፥ የቲቶን አእምሮ
በማሳረፍ ደስ ስላሰኛችሁት እኛም የበለጠ
ደስ ብሎናል። 14 ስለ እናንተም ለቲቶ የነገ
ርኩት በሙሉ ልብ ነበር። እናንተም አላሳ
ፈራችሁኝም። ከዚህ ቀደም ለእናንተ የነገር
ኳችሁ ቃል እውነት እንደነበር ሁሉ ፥ አሁን
ደግሞ ስለ እናንተ ለቲቶ ከሙሉ ልቤ የተ
ናገርኩት ፥ እውነት መሆኑ ተረጋግጧል።
15 ስለዚህ በአክብሮት እንዴት እንደተቀበላ
ችሁትና ፈቃዱን ሁሉ እንዴት እንደፈጸማ
ችሁለት እያስታወሰ ፥ ለእናንተ ያለውን ፍቅር
እየበረታና እየጨመረ ሄዷል። 16 በእናንተ

ውም ነገር ልተማመንባችሁ የምችል መሆኔ ደስታ ይሰጠኛል።

ምዕራፍ 8

[1] ወንድሞች ሆይ፥ እግዚአብሔር በመቄ ዶንያ ላሉ አብያተ ክርስቲያን ስለሰጣቸው ጸጋ ልንገራችሁ።
[2] የደረሰባቸው መከራና ፈተና ብዙ ሆኖ ሳለ ጥርሳቸውን ነክሰው ስላሳለፉት ዛሬ በጣም ደስተኞች ናቸው። ምንም እንኳ ድሆች ቢሆኑም የሰጡት ስጦታ ልግስና የተምላበት ነበር። [3] በአቅማቸው መጠን ብቻ ሳይሆን መስጠት ከሚችሉት በላይ ሰጥተዋል። ከአቅማቸው በላይ መስጠታቸ ውም ማንም ሰው ገፋፍቶአቸው ሳይሆን፥ በገዛ ራሳቸው ፈቃድ ተነሣሥተው ያደረ ጉት ለመሆኑ እኔ ምስክር ነኝ። [4] በኢየሩሳ ሌም ለሚገኙት ክርስቲያኖችም በሚደረ ገው የእርዳታ አስተዋጽኦ ለመሳተፍ ብዙ ጊዜ ይለምኑን ነበር። [5] ያደረጉት ሁሉ አስ ቀድመን ካሰብነውና ከጠበቅነው በላይ ሆኖ አግኝተነዋል። በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ፥ ቀጥሎም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ታዛዦች ለመሆን ራሳቸውን ለእኛ አስገዙ። [6] ስለዚህ ይህንን ሥራ የጀመረው ቲቶ፥ ወደ እናንተ መጥቶ በርኅራኄና በፍ ቅር ተነሣሥታችሁ የምታደርጉትን ይህን እርዳታ በማስተባበር ከፍጻሜ እንድታደር ሱት እንዲረዳችሁ ለምነነዋል። [7] እናንተ በሁሉ ነገር የተሟላችሁ ናችሁ። በእምነ ትም ሆነ በሰባኪዎቻችሁ ብሰሉት፥ በእውቀ ትም በኩል፥ ሰዎችን ለመርዳት ባላችሁ ትጋት፥ እኛንም በመውደድ የሚስተካከላ ችሁ ባለመኖሩ፥ በዚህ በሚደረገው እርዳታ በኩል ደግሞ ከሌሎቹ ግንባር ቀደም እንድ ትሆኑ አደራ እንላችኋለን። [8] በበኩሌ ይህን አድርጉ ብዬ ትእዛዝ ለመስጠት ሳይሆን፥ ሌሎች አብያተ ክርስቲያን እርዳታ ለማድ ረግ ካላቸው ጕጉት አንጻር ፍእናንተ ፍቅር ምን ያህል እውነተኛ መሆኑን ለማረጋገጥ ነው።
[9] የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ፍቅርና ልግስና በሚገባ ታውቁታላችሁ። እርሱ ሀብ ታም ሆኖ ሳለ፥ እናንተን ለማበልጸግ ሲል ድሀ ሆነ። ድሀ የሆነውም በእርሱ ድህነት እናንተ ሀብታሞች እንድትሆኑ ነው።
[10] ስለዚህ ጉዳዩ የምሰጣችሁ ምክር እን ደሚከተለው ነው። የእርዳታ እጃችሁን መዘርጋት ብቻ ሳይሆን፥ የእርዳታው ሥራ እንዲጀመር ባለፈው ዓመት አሳቡን ያቀረባ ችሁት እናንተው ናችሁ። [11] ስለዚህ የጀመ ራችሁትን በጎ ሥራ ከፍጻሜ ከማድረስ ወደ ኋላ አትበሉ። ያላችሁን ነገር ለመስጠት አስቀድሞ እንዳሰባችሁት ሁሉ አሁንም ጉዳዩን ከፍጻሜ ለማድረስ አታመንቱ። [12] ለመስጠት ፈቃደኝነት ካላችሁ፥ እግዚአ ብሔር ከእናንተ የሚፈልገው ያላችሁን እንጂ የሌላችሁን እንድትሰጡ አይደለም።
[13] ይህንን ስል ራሳችሁን ጐድታችሁ ሌሎችን ከችግር አውጧቸው ማለቴ ሳይ ሆን፥ እርስ በርሳችሁ እኩል ተሳሰቡ ለማ ለት ነው። [14] በአሁኑ ጊዜ እናንተ ባላችሁ ገንዘብ በችግራቸው ልትደርሱላቸው ይገ ባል። እነርሱም በተራቸው ባላቸው ገንዘብ እናንተን የሚረዱበት ጊዜ ይኖራል። እንዱ የሌላውን ውስታ የሚመልሰው በዚህ ዓይ ነት መንገድ በመተሳሰብ ነው። [15] ስለዚህ በቅዱሳት መጻሕፍት፥ «ከመጠን በላይ የሰ በሰበ አልተረፈውም፤ ጥቂት ያለውም አልቶ ገረውም» ተብሎ ተጽፏል።
[16] እኔ ለእናንተ የማስበውን ያህል ቲቶም ለእናንተ እንዲያስብ ያደረገው አም ላክ የተመሰገነ ይሁን። [17] ቲቶ በራሱ ፈቃድ ተነሣሥቶ ሊያያችሁ እጅግ አድርጎ ናፍቋችሁ ስለነበር፥ ወደ እናንተ እንዲሄድ አሳብ ባቀረብኩለት ጊዜ ደስታውን አልቻለ ውም። [18] በአብያተ ክርስቲያን ሁሉ ወንጌ ልን በማስተማር በጣም የታወቀውንና የተ መሰገነውን ወንድም ከቲቶ ጋር ስንልክላ ችሁ ደስ እያለን ነው። [19] ይህ ወንድም፥ በኢየሩሳሌም ለሚገኙት ክርስቲያኖች የተ ዋጣውን የእርዳታ ገንዘብ ለማድረስ፥ ከእኛ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድም ጭምር ተመርጦአል። እንደዚህ ያለው አድራጎት እርስ በእርስ ለመረዳዳት ፈቃደኞች መሆና ችንን ያሳያል፤ የጌታንም ስም እንዲከበር ያደርገዋል። [20] ለኢየሩሳሌም ክርስቲያኖች ልናደርስ በተሰበሰበው ገንዘብ ምክንያት ማንም ከመሬት ተነሥቶ ያልሆነ ስም እንዳ ይሰጠን እንጠነቀቃለን። [21] በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን በሰዎችም ፊት ትክክለኛ የሆነውን ነገር ማድረጉ ተገቢ መሆኑን እናምናለንና።
[22] በተጨማሪም፥ ብዙ ጊዜ ተፈትኖ ሰዎ ችን ለመርዳት በጎ ፈቃድ ያለው መሆኑ የተመሰከረለትን ሌላውን ወንድማችንን፥ ከእ ነርሱ ጋር ልከነዋል።
[23] ቲቶ ማን እንደሆነ ለሚጠይቃችሁ ሁሉ፥ እናንተን ለመርዳት አብሮኝ የሚሄ ከም የሥራ ባልደረባዬ መሆኑን ግለጹለት። አብረውት የሚመጡት ወንድሞችም

ቢሆኑ፥ በአብያተ ክርስቲያን ተወክለው የተላኩና ለክርስቶስ ክብር የቆሙ ናቸው።

[24] ስለዚህ በእናንተ የምንመካባቸውና የምንታመንባቸው የቱን ያህል እውነት መሆኑ በአብያተ ክርስቲያን እንዲታወቅ፥ ለእነዚህ ወንድሞች ፍቅራችሁን ግለጡላቸው።

ምዕራፍ 9

[1] ለክርስቲያን ወንድሞቻችን እርዳታ መላክ ተገቢ ስለመሆኑ እዚህ ላይ ማንሣቴ አስፈላጊ መስሎ አይታየኝም። [2] ምክንያቱም የእርዳታ እጃችሁን ለመዘርጋት ፈቃደኞች እንደሆናችሁ አውቃለሁ። «በአካይያ የሚኖሩት ክርስቲያኖች ከአምና ጀምሮ የእርዳታ መዋጮ ለማድረግ ተዘጋጅተዋል» ብዬ ስለ እናንተ በመቄዶንያ ለሚገኙት ክርስቲያኖች አፈን ሞልቼ ነግሬአቸው ነበር። እነርሱም እናንተን በማየት ይህንኑ የመሰለ እርዳታ ለማድረግ በመሽቀዳደም ላይ ይገኛሉ። [3] አሁን እነዚህን ወንድሞች ወደ እናንተ የላክሁአቸው እናንተን እያመሰገንኩ የተናገርኩት ሁሉ፥ እንዲያው ወሬ ብቻ ሆኖ እንዳይቀር በማለት ነው። ስለ እናንተ የነገርናቸው ሁሉ እውነት ሆኖ እንዲገኝ፥ እርዳታው በአስቸኳይ ይጠናቀቅ። [4] ምናልባት የመቄዶንያ ሰዎች ከእኔ ጋር ወደ እናንተ መጥተው የእርዳታውን ገንዘብ ሳታዘጋጁ ቢያገኙዋችሁ፥ ለእናንተም ለእኔም ሐፍረት ነውና አደራ አስቡበት።

[5] እነዚህን ወንድሞች ቀደም አድርጌ ወደ እናንተ መላኬም፥ ቃል የገባችሁትን የገንዘብ መዋጮ አጠናቀው እንዲጠብቁኝ በማለት ነው። ገንዘቡም ተዘጋጅቶ መጠበቁ ራሱ አስተዋፅኦውን ያደረጋችሁት ሌላ ሰው ገፋፍቶአችሁ ሳይሆን፥ ራሳችሁ በገዛ ፈቃዳችሁ ተነሣሥታችሁ ያደረጋችሁት መሆኑን ያረጋግጣል። [6] «በጥቂት የሚዘራ በጥቂቱ ይሰበስባል። አብዝቶ የዘራም አብዝቶ ይሰበስባል» የተባለውን አስታውሱ። [7] እያንዳንዱ ሰው ለመስጠት የሚፈልገውን ራሱ ወስኖ ይስጥ እንጂ «እከሌ ይኸን ያህል ያውጣ፤ እከሌ ይኸን ያህል ይስጥ» በማለት ማንንም አታስገድዱ። ሰጭውም፥ «ለምን ይህን ያህል አወጣሁ?» ብሎ በመጸጸት አይስጥ። እግዚአብሔር ደስ ብሎት የሚሰጠውን ሰው ይወዳልና። [8] ወደውና አስበው ስለሰጡትም እግዚአብሔር በረከቱን አትረፍርፎ ይሰጣቸዋል። የሚሰጣቸውም የሚያስፈልጋቸውን ብቻ ሳይሆን፥ ለሌሎች የሚችሩትንም እንዲተርፋቸው አድርጎ ነው። [9] «ጻድቅ ሰው እጁ የቻለውን ያህል ለድሆች ይችራል። ይህም በጎ ሥራው ለዘላለም አይዘነጋም» ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፈው ቃል ይፈጸማል።

[10] አራሽ ዘር ዘርቶ በገፍ አምርቶ እንዲመገብ የሚያደርግ አምላክ፥ ለእናንተም የምትዘሩትን ዘር በማበርከት፥ ለችግረኞችም እንድትተርፉ ያበቃችኋል።

[11] ችሮታችሁ በእኛ አማካይነት የሚደርሳቸው ችግረኞች እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፥ ምን ጊዜም እጃችሁ እርጥብ እንዲሆን የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሰጣችኋል። [12] በዚህም የልግስና ተግባር በአንድ ጊዜ ሁለት ነገሮችን ትፈጽማላችሁ። በአንድ በኩል ችግረኞች ይረዱበታል። በሌላ በኩል ደግሞ፥ የእግዚአብሔር ስም በብዙ መንገድ ይመሰገንበታል። [13] በተጨማሪም፥ እርዳታችሁ ለሚደርሳቸው ሰዎችም ሆነ ለሌሎች፥ ማንነታችሁን ታስመሰክራላችሁ። በአንደበታችሁ ለምትመሰክሩት የክርስቶስ ወንጌል ስትታዘዙ የሚያዩዋችሁ ሁሉ፥ እምነታችሁ በተግባር ተፈትኖ የወጣለት ስለ ሆነ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። [14] ድንቅ የሆነው የእግዚአብሔር ጸጋ በእናንተ አድሮ በመገለጡም ጥልቅ በሆነ ተመስጦ ይጸልዩላችኋል።

[15] በቃላት ሊገለጥ ስለማይችለው ስለ ታላቅ ስጦታው፥ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።

ምዕራፍ 10

[1] «ይህ ጳውሎስ እኛ ዘንድ በሚመጣበት ጊዜ ድምፁን ከፍ አድርጎ መናገር እንኳ አይሆንለትም» ከዚህ በሚሄድበት ጊዜ ግን የሚጽፍልን መልእክቶች በድፍረት የተሞሉ ናቸው» ብለው ከእናንተ የሚገምቱኝ ጥቂቶች ቢኖሩም እንኳ፥ እኔ ጳውሎስ በክርስቶስ ገርነትና ትዕግሥት እለምናችኋለሁ። [2] ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ ሳል ወድ በግድ በሥልጣኔ እንድጫናችሁ እንዳታደርጉኝ። በሥጋዊ አስተሳሰብ እንደምን መራ አድርገው ለሚቆጥሩን ሰዎች ግን ሥልጣኔን ማሳየት አያዳግተኝም። [3] በዓለም ውስጥ እንደሌሎች ሰዎች የምንኖር ቢሆንም፥ የምንዋጋው ጦርነት መንፈሳዊ ነው። [4] በዚህ ጦርነት ውስጥ የምንጠቀምባቸው መሣሪያዎች ሰው ሠራሽ አይደሉም። ነገር ግን፥ የጠላታችንን የዲያብሎስን ምሽጎች ደምስስ የሚችሉ መለኮታዊ ኃይል ያላቸው

ናቸው። 5 በእነዚህም መሣሪያዎች፥ በእግዚ
አብሔር እውቀት ላይ የሚሠነዘረውን ክርክ
ርና ከንቱ ትምክህት ፍርስርሱን በማው
ጣት ፥ ሰብአዊ አስተሳሰብ ሁሉ ለክርስቶስ
እንዲገዛ እናደርጋለን። 6 እናንተ ለክርስቶስ
ያላችሁን ታዛዥነት ካረጋገጥን በኋላ፥ለማይ
ታዘዙት ተገቢ ቅጣታቸውን እንዲቀበሉ
ለማድረግ ዝግጁዎች እንሆናለን።

7 ቁመናዬን አያችሁ እንጂ ፥ ማንነቴን
በሚገባ ያወቃችሁ አልመሰለኝም። የክርስ
ቶስ ኃይል ፥ የክርስቶስ ሥልጣን የተሰጠኝ
እኔ ነኝ ብሎ የሚያስብ ሰው ቢኖር፥ እኔም
እንደርሱ የክርስቶስ ኃይልና ሥልጣን የተሰ
ጠኝ መሆኔን መገንዘብ ይኖርበታል። 8
ይህን በማለቴም በእናንተ ላይ ባለኝ ሥል
ጣን የተመካሁ መስሎ ይታያችሁ ይሆ
ናል። የሆነ ሆኖ ይህ ሥልጣን መንፈሳዊ
ሕይወታችሁን የሚገነባ እንጂ የሚንድና
የሚያፈርስ አይደለም። ስለዚህም አላፍርበ
ትም። 9 በእናንተ ዘንድ ሥልጣኔ እንዲረጋ
ገጥ የማደርገው በደብዳቤ በማስፈራራት
ብቻ እንዳይመስላችሁ።

10 «የሚጽፋቸው መልእክቶች ከባድና
አስጨናቂ መስለው ይታዩ እንጂ ሰውነቱ
ኮሳሳ ንግግሩ ተራ ፥ አይደለም?» የሚሉ
አሉ። 11 እንደዚህ የሚሉኝ ሰዎች ፥ ፊት
ለፊት በምንገናኝበት ጊዜ በእኔና በመልእክ
ቶቼ መካከል ምንም ልዩነት አለመኖሩን
ሊገነዘቡ ይችላሉ።

12 ራሳቸውን በራሳቸው ከሚክቡ ሰዎች
ጋር ራሴን የማወዳድር አይደለሁም። ይህ
ራስን በራስ ብቻ መገምገና አወዳድሮ፥ «ያለ
እኔ ማን አለ?» ማለት ትልቅ ሞኝነት
ነው።

13 እኛ ግን ሥልጣን ሳይኖረን ሥልጣን
አለን ብለን አንመካም። የእኛ መመካት
ግን ዳር ድንበር ስላለው ከዚያ አይወጣም።
ይህም እግዚአብሔር በሰጠን የአገልግሎት
በር ክልል የተወሰነ ነው። የአገልግሎት
ክልሉም እናንተን ያጠቃልላል። 14 የክርስ
ቶስን ወንጌል በመጀመሪያ የሰበክንላችሁ
እኛ ስለሆን፥ «የምንነግራችሁን ስሙ» ማለ
ታችንን ፥ እንደአዎንባ ገነንነት አድርጋችሁ
አትቁጠሩት። 15 እኛ ሌላው በደከመበት
የምንመካ አይደለንም። ይልቁንም እምነታ
ችሁ እንዲጠነክር የእኛም አገልግሎት
በዚሁ እግዚአብሔር በወሰነልን ክልል፥በእ
ናንተው መካከል እንዲሰፋፋ ተስፋ እናደር
ጋለን።

16 ከዚያም፥በሌሎች የአገልግሎት ክልል
ድርሻ ውስጥ ሳንገባ ፥በአካባቢያችሁ ባሉና
ከዚህ በፊት ወንጌል ባልተሰበከላቸው
ሌሎች ክተማዎች ቃሉን ለማስተማር እንች
ላለን። 17 ቅዱሳት መጻሕፍት ፥ «የሚመካ
በእግዚአብሔር ይመካ» ስለሚሉ ማንም
ሰው ይህን ሠራሁ ብሎ በራሱ መመካት
አይገባውም። 18 ቍምነገሩ ራስን በራስ
ማመስገኑ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘንድ
የተመሰገኑ ሆኖ መገኘት ነው።

ምዕራፍ 11

1 አነጋገሬ የሞኝ አነጋገር ቢመስላች
ሁም በትዕግሥት ታዳምጡኛላችሁ የሚል
ተስፋ አለኝ። ደግሞም የልቤን ገልጬ እስ
ከናገር ድረስ ታገሱኝ። 2 አንዲት ንጽሕት
ድንግል ለአንድ ወንድ ብቻ እንደምት
ታጭ ፥ እኔም እንዲሁ እናንተን እንደ ንጽ
ሕት ድንግል ለክርስቶስ ለማቅረብ አጭቼአ
ችኋለሁ። ይህን ለማድረግ የቻልኩትም ስለ
እናንተ መንፈሳዊ ቅንዓት ስላደረብኝ ነው።
3 ነገር ግን፥እባብ ሔዋንን እንዳሳታት ሁሉ
እናንተንም ሰይጣን በተንኰሉ አዋምዶ እን
ዳያሳስታችሁና ፥ለጌታ ያላችሁን መንፈሳዊ
ቅንዓት እንዳያስተዋችሁ እሠጋለሁ። 4 ምክ
ንያቱም አንድ ሰው መጥቶ እኛ የሰበክነ
ውን ሳይሆን ፥ ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክላችሁ ፥
ወይም የተቀበላችሁትን መንፈስ ቅዱስ ሳይ
ሆን 'ሌላ መንፈስ ወይም ሌላ የደኅንነት
መንገድ አለ' ብሎ ቢሰብክላችሁ ያስ
ምንም ማመንታት በቀላሉ ትቀበላላችሁና።

5 ከእነዚህ ፥ 'ታላላቅ ሐዋርያት' ነን
ከሚሉት በምንም ዓይነት አላንስም። 6 'የን
ግግር ችሎታ የለውም' ብባልም እንኳ ፥የም
ናገረውን ነገር የማላውቅ አይደለሁም። ይህ
ንንም በብዙ ዓይነት መንገድ ግልጽ አድር
ገንላችኋል።

7 የጌታን የምሥራች ቃል ስሰብክላችሁ
አንዲት ሳንቲም እንኳ አላስከፈልኳችሁም።
ታዲያ እናንተ ከፍ እንድትሉ ስል ራሴን
ዝቅ ዝቅ ማድረጌ ኃጢአት ሆኖ ተገኘ?
8 እናንተን ያስተማርኩትና በነፃ ሳገለግላ
ችሁ የኖርኩት ሌሎች አብያተ ክርስቲያን
የሚልኩልኝን እርዳታ እየተቀበልኩ ነው።
እንደ እውነቱ ከሆነ እናንተን ለማገልገል
ስል ፥ ሌሎቹን ዘርፈአቸዋለሁ። 9 አብሬአ
ችሁ በኖርኩበትም ጊዜ ገንዘብ በጣም ሲያ
ስፈልገኝ ማንንም አላስቸገርኩም። ችግሬን
የተወጣሁት ከመቄዶንያ የመጡ ወ
ባሙኩልኝ እርዳታ ነበር። ከዚህ በፊት

ሽክም አልሆንኩባችሁም ፤ ወደ ፊትም አል
ሆንባችሁም። 10 ይህን ስናገር ፥ የክርስቶስ
እውነት በእኔ ውስጥ ስላለ ፥ ትምክህቴን በአ
ካይያ ውስጥ ከሚኖሩት ማንም ሊገታው
አይችልም። 11 ታዲያ እንዲህ ማለቴ ስለማ
ልወዳችሁ ነውን? አይደለም። እንደምወዳ
ችሁ እግዚአብሔር ያውቃል። 12 አሁንም
ሆነ ወደፊት ይህን የማደርገው ፥ 'እኛም
እንደ እነዳውሎስ የእግዚአብሔርን ሥራ
እንሠራለን' እያሉ የሚመጻደቁትን 'ሐዋር
ያት ነን' ባዮች አፋቸውን ለማስያዝ ነው።
13 እነዚህ ሰዎች 'የክርስቶስ ሐዋርያት
ነን' በማለት አስመስለው ይቅረቡ እንጂ
እውነተኞች ሐዋርያት አይደሉም።
14 በዚህ ደግሞ መደነቅ አያስፈልግም።
ምክንያቱም ሰይጣን ራሱ ለማታለል የብር
ሃን መልአክን መስሎ ይገለጥ የለ? 15 ስለ
ዚህ የሰይጣንም አገልጋዮች የብርሃን አገል
ጋዮችን መስለው ቢያታልሉ ምን ያስደን
ቃል? በመጨረሻ ግን ላደረጉት ለያንዳንዱ
ክፉ ሥራቸው ተገቢ ቅጣት ይቀበላሉ።
16 ማንም እንደ ሞኝ አድርጎ እንዳይቆጥ
ረኝ እንደገና ላሳስባችሁ እወዳለሁ። «ሞኝ
ነህ» የምትሉኝ ከሆነ እኔም እንደ ሌሎቹ
በጥቂቱ እንድመካ እንደሞኝ ተቀበሉኝ።
17 በእንዲህ ዓይነቱ በራስ መተማመን ላይ
በተመሠረተ ትምክህት የምናገረው ጌታ
እንደሚፈልገው ሳይሆን ፥ እንደሞኝ ሆኜ
ነው። 18 እነዚያ ፥ 'ያለ እኛ ማን ሐዋርያ
አለ!' ብለው እንደሚመኩ እኔም ልመካ
ብዬ ነው። 19 እኛ አስተዋዮች ነን ትላላ
ችሁ። ግን አንድ አላዋቂ ተነሥቶ ፤ 20 ባሪ
ያው ቢያደርጋችሁ ፥ አብሎኝ አጠጡኝ ቢላ
ችሁ ፥ በዚያም በዚህ ብሎ ያላችሁን ቢወስ
ድባችሁ ፥ ትከሻውን ቢያሳብጥባችሁ ፥ ደረቱን
ቢነፋባችሁ ፥ ወይም በጥፊ ጆሮ ግንዳችሁን
ቢያጮለው በትዕግሥት ትቀበላላችሁ።
21 እኛ የክርስቶስ ሐዋርያት ግን ፥ በእናንተ
ላይ እንዲህ ለማድረግ አንጀታችን አይጨክ
ንም። ይህንን መናገር ቢያሳፍረኝም እንኳ
እውነቱን ልደብቀው አልፈልግም። እነዚያ
የሚመኩበት ነገር ቢኖር ፥ አሁንም እንደ
ሞኝ ቁጠሩኝና ፥ እኔም ልመካ እችላለሁ።
ከማንም አላንስም።
22 ከሚመኩበት አንዱ 'ዕብራውያን ነን'
ማለታቸው ነው። ታዲያስ? እኔስ ዕብራዊ
አይደለሁም? የተመረጠው የእግዚአብሔር
ወገን 'እሥራኤላውያን ነን' ብለው ይመ
ካሉ። እኔም እኮ እሥራኤላዊ ነኝ። 'የአብ
ርሃም ዘር ነን' ይላሉ። እኔም የአብርሃም
ዘር ነኝ።
23 የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸውን?
እንደ እብድ አትቁጠሩኝና ከእነርሱ የበለጠ
ክርስቶስን እንዳገለገልኩ ስንቱን ተናግሬ
እዘልቀዋለሁ። በበኩሌ ከማንም የበለጠ ደክ
ሜአለሁ። ክርስቶስን በማገልገሌ ምክንያት
ብዙ ጊዜ ታሥሬአለሁ ፤ ብዙ ጊዜ ተገርፌአ
ለሁ ፤ ብዙ ጊዜም ለሞት አደጋ ተጋልጫ
ለሁ። 24 አይሁድ አምስት ጊዜ ይዘው ፥
ሰላሣ ዘጠኝ ጅራፍ ገርፈውኛል። 25 ሦስት
ጊዜ በሽመል ተደብድቤአለሁ። አንዴ በድ
ንጋይ ተወግሬአለሁ። ሦስት ጊዜ የምጓዝ
በት መርከቤ ተሰብሮብኛል። አንድ ጊዜማ
በጥልቅ ባሕር ውኃ ላይ ውዬ አድሬአለሁ።
26 ብዙ ጊዜ የወንጌልን ቃል ለመስበክ
ስንዝዝ ልዩ ልዩ ችግር አጋጥሞኛል። የወንዝ
ሙላት አደጋ ደርሶብኛል። ወንበዴዎች
አደጋ ጥለውብኛል። ከአይሁዳውያንና ከአ
ሕዛብም አደጋ ደርሶብኛል። በየከተማዎች ፥
በየበረሃው እንዲሁም በባሕር ስንዝዝ አደጋ
ደርሶብኛል። ክርስቲያኖች ሳይሆኑ 'ክርስቲ
ያኖች ነን' ከሚሉ አስመሳዮች ችግር ደርሶ
ብኛል። 27 በሥራ ብዛት ደክሜአለሁ። ብዙ
ጊዜም እንቅልፍ አጥቻለሁ። ተርቤያለሁ ፥
ተጠምቻለሁ ፤ መጠለያና ልብስ አጥቼ ተቸ
ግሬያለሁ።
28 ሌላም ያልዘረዘርኩት ብዙ ብዙ
ችግር ገጥሞኛል። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ
መከራና ችግር ቢደርስብኝም ፥ ከሁሉም
በላይ አስብ እጨነቅ የነበረው ስለ አብያተ
ክርስቲያን ደኅንነት ነበር። 29 ከደከመው
ጋር ፥ የድካሙ ተካፋይ ሆኛለሁ። አንድ
ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ሲሰናከል ስለ
እርሱ በጎዝን ተቆራምጃለሁ ፥ በቅንዓትም
ተቃጥያለሁ።
30 ትምክህት አስፈላጊ ቢሆን እንኳ ፥ እኔ
የምመካው ምን ያህል ደካማ መሆኔን በሚ
ያመለክቱት ነገሮች ነው። 31 ለዘላለም የተ
መሰገነው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
አባት እግዚአብሔር እውነት እንደምናገር
ምስክሬ ነው። 32 ደማስቆ በነበርኩበት ጊዜ
ንጉሡ አርስሞስዮስ አስተዳዳሪ አድርጎ የሾ
መው ሰው ፥ ሊያስይዘኝ ፈልጐ በከተማይቱ
በሮች ላይ ወታደሮች አቁሞ ያስጠብቅ
ነበር። 33 ነገር ግን ክርስቲያኖች በቅርጫት
ውስጥ አድርገውኝ ቅጥሩን በገመድ
ካሠሩ በኋላ ፥ በግንቡ ቀዳዳ አሾልከው ወደ
መሬት አወረዱኝ። እኔም በዚህ ዓይነት ከከ
ተማይቱ ወጥቼ ከአገር አስተዳዳሪው እጅ
ለማምለጥ በቃሁ።

ምዕራፍ 12

[1] መመካት ጥቅም ባይኖረውም ፥ መመካት ካስፈለገ ከጌታ ስለተቀበልኋቸው ራእይና መገለጥ ልንገራችሁ።
[2-3] ከአሥራ አራት ዓመት በፊት እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ተነጠቅሁ። 'ይህ የሆነው በመንፈስ ነው? ወይስ በአካል ሥጋ?' ብላችሁ አትጠይቁኝ። ምክንያቱም እኔ መነጠቄን ዐንጂ በመንፈስ ይሁን በአካል አላውቅም። ይህን የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። የሆነ ሆኖ በገነት ነበርኩ። [4] ከዚያም የሰው አንደበት ሊገልጠው የማይችለውን እጙብ ድንቅ ነገር ሰማሁ። ሆኖም የሰማሁትን ይኸ ነው ብዬ እንድና ገር አልተፈቀደልኝም። [5] ስለዚህ መመካት ካስፈለገ በዚህ ሁሉ ልመካበት እችላለሁ። ነገር ግን እኔ የምመካው ደካማ ሆኜ ሳለ፥ እግዚአብሔር እኔን ደካማውን ሰው ለክብሩ መገልገያ መሣሪያ አድርጎ ስለተጠቀመብኝ ብቻ ነው። [6] የምናገረው እውነት በመሆኑ ብመካም ፥ እንደ ሞኝ ልቆጠር አይገባኝም። ነገር ግን ማንም ሰው ስለ እኔ ከሚያየውና ከአንደበቴ ከሚሰማው በላይ ከፍ አድርጎ እንዲመለከተኝ ስለማልፈልግ አልመካም።
[7] እነዚህን ከፍተኛ መንፈሳዊ ምሥጢራት ከማየቴ የተነሣ በትዕቢት እንዳልወጠር ሥጋዬን እንደ እሾህ የሚወጋ ሥቃይ ተሰጠኝ። ይህም የሰይጣን መልእክተኛ ሆኖ ሥጋዬን እየወጋ በማሠቃየት በትዕቢት እንዳልወጠር ያደርገኛል። [8] ሦስት ጊዜ ጌታን፥ «እባክህን እንደ እሾህ እየወጋ የሚያሠቃየኝን ይህን ሥቃይ አስወግድልኝ» ብዬም ለመንኩት። [9] እርሱ ግን፥ «የሚያስፈልግህ ነገር ቢኖር ጸጋዬ ብቻ ነው። አንተ በምትደክምበትም ጊዜ የእኔ ኃይል በበለጠ በውስጥህ ይገለጣል» ሲል መለሰልኝ። ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል በእኔ አድሮ እንዲሠራ ደስ እያለኝ በድካሜ ,እመካለሁ። [10] ለክርስቶስ ክብር እስከሆነ ድረስ እንደ እሾህ በሚወጋኝ ሥቃይ እደሰታለሁ። በድ ሁንም ችግሩንም ፥ ስደቱንና መከራውንም ስለ ክርስቶስ እችለዋለሁ። ምክንያቱም በድ ካሜ ከእርሱ ብርታትን አገኛለሁና።
[11] ይህ ትምክህት እንኳ የሚገባ ስላልሆነ እንደሞኝ ያስቆጥረኛል። ታዲያ እኮ ይህን ሁሉ እንድናገር ያደረጋችሁኝ እናንተው ናችሁ። እንዲህ ያለውን ነገር ስለ እኔ መጻፍና መመስከር የሚገባችሁ እናንተ እንጂ እኔ አልነበርኩም። የእኔ ማንነት ይህን ያህል ያልታወቀ ቢሆንም ፥ 'ታላላቅ ሐዋርያት' ከሚባሉት በምንም አላንስም። [12] እናንተን ለማስተማር ከእግዚአብሔር የተላከኩ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኔን በመካከላችሁ በነበርኩበት ጊዜ በትዕግሥት የፈጸምኳቸው ሥራዎች ያስረዳሉ። እነዚህም ሥራዎች ፥ ምልክቶች ፥ ተአምራትና ድንቅ ድንቅ ነገሮች ናቸው። [13] ሽክም እንዳልሆን ባችሁ በማለት «ቀሰብ ስሩልኝ ማረፊያ አዘጋጁልኝ» ብዬ ካለማስቸግሬ በስተቀር ፥ ለመሆኑ ለሌሎቹ አብያተ ክርስቲያን አድርጌ ለእናንተ ሳላደርግ የቀረሁት ምን ነገር አለ? ይህም እንደ ጥፋት ሆኖ ኩተቆጠረ ብኝ ይቅርታ አድርጉልኝ።
[14] ለሦስተኛ ጊዜ ወደ እናንተ ለመምጣት ተዘጋጅቻለሁ። ገንዘብ እንድትሰጡኝ ስለማላስቸግራችሁ በምንም አልከብድባች ሁም። ምክንያቱም የምፈልገው ፥ እናንተን እንጂ ገንዘባችሁን አይደለም። እናንተ ልጆቼ ናችሁ። ወላጆች ለልጆቻቸው ገንዘብ ያከማቻሉ እንጂ ፥ ልጆች ለወላጆቻቸው አያከማቹላቸውም። [15] ስለ እናንተ ፥ እንኳን ገንዘቤን ሕይወቴን ጭምር አሳልፌ ብሰጥ ቅር አይለኝም። ታዲያ እኔ የማፈቅራችሁ ይህን ያህል ሲሆን የእናንተ ፍቅር ለምን ቀዘቀዘብኝ?
[16] «አዎን ፥ እርግጥ ነው ፥ እርሱን በመቀበል በማስተናገድና በመሸኘት ብዙ ወጭ አላደረግንም። በዚያም በዚህ ብሎ ግን ሳያ ምታታን አልቀረም» የሚሉኝ ከመካከላ ችሁ አይታጡ ይሆናል።
[17] ማለቱንስ በሉ። ግን ከላክኋቸው ሰዎች ፥ በአንዱ አማካይነት እንኳ ዘረፍኳ ችሁ? [18] ቲቶን ከእንድ ክርስቲያን ወንድም ጋር ወደ እናንተ ልኬው ነበር ፥ ታዲያ ቲቶስ ዘረፋችሁ? እኔና እርሱስ በአንድ ዓላማ አላገለገልናችሁም? በአንድ መንፈስ አካሄድስ አብረናችሁ አልቆየንምን?
[19] ወዳጆቼ ሆይ ፥ ምናልባት እስከ አሁን ድረስ ራሴን ለመከላከል የምናገር ይመስላችሁ ይሆናል። አይደለም። የክርስቶስ አገልጋይ እንደ መሆኑ መጠን ፥ በእግዚአብሔር ፊት ይህንን የምነግራችሁ መንፈሳዊ ሕይወታችሁ እንዲዳብር በማለት ነው። [20] በምመጣበት ጊዜ እንዳስብኩት ሳይሆን ተለውጣ ችሁ እንዳላገኛችሁ እሠጋለሁ። እናንተም እኔን ከጠበቃችሁኝ የተለየሁ ሆኜ ታገኙኝ ይሆናል። ምናልባትም ክርክር ፥ ቅናት ፥ ቁጣ ፥ ራስ ወዳድነት ፥ ስድብ ፥ ሐሜት ፥ ሽሙጥ ፥ ትዕቢ ትና ብጥብጥ በመካከላችሁ ይኖር ይሆን?

በማለት እፈራለሁ። 21 ወደ እናንተ ተመ
ልሼ ስመጣ አምላኬ ምናልባት በእናንተ
ፊት ያዋርደኝ ይሆን? ብዙም እፈራለሁ።
ከእናንተ ብዙዎቹ ከዚህ በፊት ስላደረጉት
ርኩሰት ፥ ዝሙትና መዳራት ተጸጽተው
ንስሐ ሳይገቡ አገኛቸው ይሆናል። ፍርሃ
ቴም ሥጋቴም በኃጢአታቸው ተጸጽተው
ንስሐ ሳይገቡ እንደዚሁ ያገኘኋቸው እንደ
ሆነ ነው። ነገሩ እንደዚህ ከሆነ መቼም
ከባድ ጎዘን ላይ መውደቄ የማይቀር ነው።

ምዕራፍ 13

1 ወደ እናንተ የምመጣው ለሦስተኛ
ጊዜ መሆኑ ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ፥
«ማናቸውም ነገር በሁለት ወይም በሦስት
ምስክሮች ቃል ይጸናል» ተብሎ ተጽፏል።
2 ሁለተኛ ወደ እናንተ መጥቼ በነበረበት
ጊዜ ማስጠንቀቂያ ሰጥቻቸሁ ነበር። ከዚህ
ሆኜ በድጋሚ የማስጠነቅቃቸሁ ፥ አሁን
ስመጣ ከዚህ በፊት ኃጢአት ለሠሩትም
ሆነ ለሌሎች የማልራራላቸው መሆኑን እን
ድታውቁት ነው።
3 ክርስቶስ በእኔ አድሮ እንደሚናገር በቂ
ማስረጃ እንደምትሹ አውቃለሁ። እናንተ
ራሳችሁ ክርስቶስ በእናንተ መካከል በድ
ካም ሳይሆን በኃይል እንደሚሠራ አይታች
ኋል። 4 እርሱ በለበሰው ሥጋ ምክንያት
በድካም በመስቀል ተሰቅሎ ቢሞትም ፥
አሁን በእግዚአብሔር ኃይል በሕይወት
ይኖራል። እኛም እንደዚሁ በሥጋ ደካሞች
ብንሆንም ፥ በእግዚአብሔር ኃይል ከእርሱ
ጋር ሕያው ሆነን እየኖርን እናንተን እናገለ
ግላለን።
5 እስቲ በክርስትና እምነት ውስጥ
መሆን አለመሆናችሁን ለማወቅ ራሳችሁን
መርምሩ። በሕይወታችሁ ደክማችሁ ካል
ሆነ በቀር፥ኢየሱስ ክርስቶስ ያለማቋረጥ በእ
ናንተ አድሮ የሚኖርና የሚሠራ መሆኑ
አይሰማችሁምን? «ክርስቲያኖች ነን» የም
ትሉትስ በእርግጥ ናችሁ? 6 እኔ ግን ፈተና
ውን አልፌ የጌታ ወገን መሆኔ መረጋገጡን
ታውቃላችሁ ብዬ እገምታለሁ።
7 እኛ ያስተማርናችሁ 'እውነት ነው
አይደለም'፥ለማለት ሳይሆን፥መልካም ማድ
ረግ እንድትችሉ ስለምንፈልግ ክፉ ነገር
ከማድረግ እግዚአብሔር እንዲጠብቃችሁ
እንጸልይላችኋለን። እኛ ብንናቅ ግድ የለ
ንም። እናንተ ግን ክፉ ከማድረግ ይልቅ
መልካም እንድታደርጉ እንፈልጋለን።
8 እኛ ስለ እውነት እንሠራለን እንጂ የእው
ነት ተቃዋሚዎች አይደለንም። 9 እናንተ
ብርቱዎችና ጠንካሮች ከሆናችሁ እኛ ደካ
ሞችና የተናቅን ብንሆንም ግድ የለንም።
ምኞታችንና ጸሎታችንም ሁሉ በክርስትና
እምነታችሁ እንድትጠነክሩ ነው።
10 ገና በሩቅ ሆኜ ይህንን መልእክት የጻ
ፍኩላችሁ ፥ በምመጣበት ጊዜ ሥልጣኔን
በጭካኔ ማሳየት ስለማልፈልግ፥ማናቸውንም
ነገር ከአሁኑ አውቃችሁ እንድታስተካክሉ
ላሳስባችሁ በማለት ነው። ጌታ ሥልጣንን
የሰጠኝ በቅጣት እንድጐዳችሁ ሳይሆን ፥
መንፈሳዊ ሕይወታችሁ የሚዳብርበትን
ነገር እንዳደርግ ነው።
11 ወንድሞቼ ሆይ፥በተረፈ ደኅና ሁኑ።
በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ በርቱ ፥ ጠንክሩ።
የመከርኳችሁንም ሁሉ አትርሱ። እርስ በእ
ርሳችሁ ተስማምታችሁና ተግባብታችሁ
በሰላም ኑሩ። የፍቅርና የሰላም አምላክም
ከእናንተ ጋር ይሆናል።
12 እርስ በእርሳችሁም በተቀደሰ መሳ
ሳም ሰላም ተባባሉ። 13 በዚህ ያሉት ክርስ
ቲያኖች ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።
14 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፥የእግዚ
አብሔር ፍቅር ፥ የመንፈስ ቅዱስም አንድ
ነት ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለገላትያ ሰዎች የጻፈው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። የተጻፈበት ዘመን በ48 እና በ50 ዓ.ም. መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ ሳይሆን እንዳልቀረ ይገመታል። መልእክቱ የተጻፈው በተለይ ለአንዲት ቤተ ክርስቲያን ሳይሆን፥በገላትያ ክፍለ ሀገር ውስጥ በየሥፍራው ለሚገኙ ማኅበረ ምዕመናን ሁሉ ነው። በዚያን ዘመን፥አንዳንድ 'ክርስቲያኖች ነን' የሚሉ ሐሰተኞች የአይሁድ መምህራን ተነሥተው፥ ክርስቲያኖች የአይሁድን ሃይማኖት ሥርዓት መፈጸም፥የአሪትን ሕግ መጠበቅ ይገባቸዋል' እያሉ በየቤተ ክርስቲያኑ ሰርገው እየገቡ ያስተምሩ ነበር። በዚህም ትምህርታቸው ማኅበረ ምዕመናኑን በክለው ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስም ሐሰተኞቹን መምህራን በነገር እየጐነጠ፥እንዲህ ያለው ትምህርት ከክርስቶስ ወንጌል ጋር የሚቃረን መሆኑን በማስረዳት፥ከኃጢአት ባርነት ነፃ መሆን የሚቻለው በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ መሆኑን ለገላትያ ሰዎች ግልጥልጥ አድርጎ ያሳያቸዋል።

ምዕራፍ 1

1-2 ከሐዋርያው ጳውሎስና አብረውት ካሉ ክርስቲያኖች፥ለገላትያ አብያተ ክርስቲያን የተላከ። የእኔ ሐዋርያነት ከሰው ሳይ ሆን፥ በቀጥታ ከኢየሱስ ክርስቶስና፥ ከሞት ካስነሣው ከእግዚአብሔር አብ ጥሪ፥ የመ ነጨ ነው። 3 የእግዚአብሔር አብና የጌታ ችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለአና ንተ ይሁን። 4 እንደ አምላካችንና እንደ አባ ታችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ፥ከምንና ርባት ከዚች ክፉ ዓለም ሊያድነን ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞቶልናል። 5 ይህን ያደረ ገልን አምላክ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ምስጋና ይግባው፥አሜን።

6 በክርስቶስ የዘላለምን ሕይወት እንድታ ገኙ፥በፍቅሩና በጸጋው የጠራችሁን አምላክ ትታችሁ፥ ከመቼው ሌላ ወንጌል ተከትላ ችሁ ነጐዳችሁ? ይደንቃኛል! ወደ መንግ ሥተ ሰማይ የሚያደርሰው መንገድ፥ ይህ መስሏችሁ ይዛችሁት እንደሆነ፥ ተሳስታች ኋል። መንገዱ ግን የያዛችሁት አይደለም። 7 እኛ ከሰበክንላችሁ ወንጌል በስተቀር፥ወደ መንግሥተ ሰማይ የሚያደርሳችሁ ሌላ መን ገድ ስለሌለ፥ እውነቱን በሐሰት በሚለው ጡና የክርስቶስን ወንጌል በሚያጣምሙ ሰዎች አሳብ እንዳትታለሉ ተጠንቀቁ።

8 ማንም ሰው፥ እኔም ሆንኩ ወይም ከሰ ማይ የወረደ መልአክ ቢሆን፥ቀድሞ ካስተ ማርናችሁ ወንጌል የተለየ ሌላ ትምህርት የሚያስተምራችሁ ከሆነ፥የተረገመ ይሁን። 9 ይህን እደግመዋለሁ፥ማንም ቀድሞ ከተቀ በላችሁት የወንጌል ቃል የተለየ ሌላ ትምህ ርት ቢሰብክላችሁ፥የተረገመ ይሁን።

10 ይህንንም ስላችሁ፥ እናንተን ለማስደ ሰት ስል፥ ቃላት አጣፍጬ ልሸነግላችሁ እንዳልፈለግሁ፥በግልጽ የሚታይ ነው። ሰዎ ችን መሸንገልና ማስደሰት ብፈልግ ኖሮ፥ የክርስቶስ አገልጋይ ባልሆንኩ ነበር።

11 ወንድሞቼ ሆይ፥የሰበክሁላችሁ የወን ጌል ቃል፥ ሰው ሠራሽ ሕግ እንዳይመስላ ችሁ። 12 የገለጠልኝ ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንጂ፥ ከሰው የተቀበልኩት ወይም የተማር ኩት፥አይደለም።

13 ቀድሞ የአይሁድ እምነት ተከታይ በነበርኩበት ጊዜ፥ክርስቲያኖችን ለማጥፋት ከዋሉበት አላሳድር፥ካደሩበት አላውል እያ ልኩ፥ እንዴት አሳድዳቸው እንደ ነበረ ታውቃላችሁ። 14 ለሃይማኖቴ ቀናተኛ የሆነ በአገር ይፈለግ ቢባል፥ ከዕድሜ አቻዎቼ መካከል የሚስተካከለኝ አልነበረም። ሲወ ርድ ሲዋረድ የመጣውን የአይሁድ ሃይማኖ ታዊ ሥርዓት ለመጠበቅ ቢሆንስ፥ማን ደርሶ ብኝ!

15 ነገር ግን፥ገና በእናቴ ማኅፀን ሳለሁ፥ ምሕረቱና ቸርነቱ የማያልቅ አምላክ፥አገል ጋዩ እንድሆን በጸጋው መረጠኝ። 16 የል ጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ማንነት ከገለጠ ልኝ በኋላ ለአሕዛብ ሁሉ የምሥራቹን እን ዳበሥር አበቃኝ። ለዚህ ታላቅ ሥራ ከታወ

ራውም ጊዜ ከማንም ሰው ጋር አልተማከር ኩም። 17 ሌላው ቀርቶ ፣ከእኔ በፊት ሐዋር ያት ከነበሩት ጋር እንኳ ለመማከር ፣ ወደ ኢየሩሳሌም አልሄድኩም ፤ የሄድኩት በቀ ጥታ አረብ አገር ወደሚገኝ ወደ አንድ በረሃ ነው። ከዚያም ተመልሼ ወደ ደማስቆ አመራሁ። 18 ከሦስት ዓመት በኋላ ፣ ጴጥሮ ስን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ሄጄ ከእርሱ ጋር ሁለት ሳምንት ያህል ሰነበትኩ። 19 እዚያ በሰነበትኩባቸው ቀናት ውስጥ ፣ ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ በስተቀር ከሌሎች ሐዋርያት ጋር አልተገናኘሁም። 20 ይህ የምነግራችሁ ሁሉ ሐሰት እንዳልሆነ ምስ ክሬ እግዚአብሔር ራሱ ነው። 21 ከዚህ በኋላ ወደ ሶሪያና ወደ ኪልቅያ ምድር ሄድኩ። 22 በይሁዳ ከሚኖሩት ክርስቲያኖች ጋር ዓይን ለዓይን ስላልተያየን ፣ስሜን እንጂ መልኬን አያውቁትም ነበር።

23 ስለ እኔ የሚያውቁት ነገር ቢኖር ፣ «ያ ቀድሞ ሲያሳድደን የነበረው ሰው ፣ ካላ ጠፋሁት ብሎ በጠላትነት የተነሣበትን እምነት ፣ አሁን ሽንጡን ገትሮ ይሰብካል» እያሉ ሰዎች የነገሯቸውን ብቻ ነበር። 24 በእኔም ምክንያት ፣ ለእግዚአብሔር ክፍ ያለ ምስጋናና ክብር ያቀርቡ ነበር።

ምዕራፍ 2

1 ከአሥራ አራት ዓመት በኋላ ፣ከበርናባስ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሼ ሄድኩ። ቲቶም አብሮን ነበር። 2 ወደዚያም የሄድኩ በት ምክንያት ፣ በአሕዛብ መካከል ስለሰበክ ሁት ወንጌል በዚያ ለሚገኙ ወንድሞች እን ድገልጽላቸው ፣ ጌታ ስለዘዘኝ ነበር። እዚ ያም ፣ ዋና ዋናዎቹን የቤተ ክርስቲያን መሪ ዎች ሁሉ ሰብስቤ ስለአገልግሎቴ ለብቻ ነገርኳቸው። ይህንንም ያደረግሁት ፣ እስካ ሁን የፈጸምኩትንና ወደፊትም የምፈጽመ ውን አገልግሎት ትክክለኝነት በማረጋገጥ ከስሕተት ለመጠበቅ ነው። 3 እነርሱም ነገ ሩን በደስታ ከመቀበላቸው የተነሣ ፣አብሮኝ የመጣው ከግሪክ ወገን የነበረው ቲቶ እንኳ ፣መገረዝ አለበት ብለው ሊያስገድዱት አልፈለጉም።

4 ቀድሞውንም ቢሆን ፣ 'ከእኛ ወዲያ ክርስቲያን ለአባር ነው' ብለው የሚመጻ ደቁ አንዳንድ ሐሰተኞች ፣የአይሁድን ሕግና ሥርዓት እንዳለ የምንጠብቅ መሆን አለመ ሆናችንን ለመሰለልና በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘነውን ነፃነት ለመንፈግ በመካከላችን ሾልከው ባይገቡ ኖሮ ፣አገር አቋርጦ መጥቶ ማስረዳቱ ባላስፈለገንም ነበር። 5 ሆኖም ፣ እኛ ለዚህ ትምህርታቸው አፍታ ያህል እንኳ አልተረታንላቸውም። ይህንንም ያደረ ግነው ፣ ደኅንነት የሚገኘው የግዝረትን ሥር ዓት በመፈጸምና የኦሪትን ሕግ በመጠበቅ መስኪችሁ ፣እናንተ ግራ እንዳትጋቡና ከወን ጌል እውነት ፈቀቅ እንዳትሉ ምሳሌ ልንሆ ንላችሁ ነው።

6 እነዚያም የቤተ ክርስቲያን ታላላቅ መሪዎች ፣ እኔ ባስተማርኩት የወንጌል ቃል ላይ ፣ 'ጕድሎበታል' ብለው የጨመሩት አንዳችም ነገር አልነበረም። ደግሞም እኮ ፣ እነርሱ ፣ «ታላቅ» ተብለው ስለ መጠራታ ቸው የምሰጠው የተለየ ግምት የለኝም። እግዚአብሔር መልክ አይቶ አይፈርድምና። 7-9 እንዲያውም የቤተ ክርስቲያን ምሰሶ ዎች በመባል የታወቁት ያዕቆብ ፣ጴጥሮስና ዮሐንስ ፣ እግዚአብሔር አሕዛብን ለማዳን እኔን መሣሪያው አድርጎ የቱን ያህል እንደ ተገለገለብኝ ለመገንዘብ በቅተዋል። ጴጥሮስ ለአይሁድ የወንጌልን ቃል እንዲሰብክ ሐዋ ርያ ሆኖ እንደተመረጠ ፣እግዚአብሔር እኔ ንም የወንጌሉን ቃል የአሕዛብ ወገን ለሆ ኑት እንድሰብክ ፣ሐዋርያ አድርጎ የመረጠኝ መሆኑን ለማወቅ ችለዋል። ለአይሁድ ወንጌ ልን እንዲሰብክ ጴጥሮስን በሐዋርያነት የተ ጠቀመው እግዚአብሔር ፣ለአሕዛብ ወንጌ ልን እንድሰብክ እኔንም ደግሞ በሐዋርያ ነት ተጠቅሟልና። ስለዚህም እነርሱ ለአይ ሁድ ፣እኛም ለአሕዛብ እንድናስተምር ከተ ስማማን በኋላ እኔንና በርናባስን አበረታተ ውን ፣ እጅ ለእጅ ተጨባብጠን ተለያይተ ናል። 10 የጣሉብን አደራ ቢኖር ፣ ችግረኞ ችን እንድናስባቸውና እንድንረዳቸው ብቻ ነበር። ይህ ደግሞ እኔም ከልብ ያሰብኩበት ጉዳይ ነበር።

11 ጴጥሮስ ወደ አንጾኪያ በመጣ ጊዜ ግን ስለሠራው ስህተት ፊት ለፊት ወቅሼዋ ለሁ። 12-13 ምክንያቱም ፣ መጀመሪያ እዚያ እንደመጣ ግዝረትንና ሌላውንም የአይሁድ ሥርዓት ከማይከተሉ ፣ነገር ግን የክርስትናን እምነት ከተቀበሉ የአሕዛብ ወገን ከሆኑ ሰዎች ጋር አብሮ ሲበላ ከርሞ ፣ኋላ ደግሞ ፣ 'ግዝረት ለደኅንነት የግድ አስፈላጊ ነው' የሚሉ ፣የክርስትናን እምነት የተቀበሉ አይ ሁድ ከኢየሩሳሌም ከያዕቆብ ዘንድ ሲመጡ እነርሱን በመፍራት ፣ከአሕዛብ ወገን ከሆኑ አማኞች ጋር መብላቱን ተው ው። አብረ ውት የነበሩ ወደ ክርስትና እምነት የተመ ለሱ አይሁዶችም ፣በርናባስንም ጨምሮ የጴ

ጥሮስን ግብዝነት ተከትለው፥ከአሕዛብ ጋር
አንድ ላይ ማዕድ መቁረሱን ተዉት።
14 እኔም ይህንን ሁኔታ ካየሁና፥ በሚያም
ኑት ነገር የማይጸኑ መሆናቸውን ካረጋገ
ጥሁ በኋላ፥ በሁሉም ፊት ጴጥሮስን እንዲህ
አልኩት፤ «ምንም እንኳ ትውልድህ አይሁ
ዳዊ ቢሆንም፥የአይሁድን ሥርዓት ከተውከ
ቆይቷል። ታዲያ እንዲህ በአንድ ጊዜ ተለ
ውጠህ 'አሕዛብ የአይሁድን ሥርዓት ይጠ
ብቁ' ለማለት ያደረሰህ ምንድን ነው?
15 አንተም እኔም ከአይሁድ ወገን መወለዳ
ችን የማይካድ ነገር ነው። 'ኃጢአተኞች'
ከሚባሉ ከአሕዛብ ወገን አይደለንም።
16 ይሁን እንጂ፥ እኛ የክርስትናን እምነት
የተቀበልን አይሁድ፥ መጽደቅ የሚቻለው
ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን እንጂ፥የኦሪትን
ሕግ በመጠበቅ እንዳልሆነ አሳምረን እናው
ቃለን። እኛም ፡ እግዚአብሔር በእምነት
እንጂ የኦሪትን ሕግ በመጠበቅ እንደማያድ
ነን በመገንዘብ፥እምነታችንን በክርስቶስ ላይ
ጥለናል። ማንም ሕግን በመጠበቅ ሊድን
አይችልምና።»
17 «እኛ አይሁዶች በክርስቶስ ለመጽ
ደቅ ስንፈልግ፥እኛም እንደ አሕዛብ ኃጢአ
ተኞች መሆናችንን የምንገነዘብ ከሆነ፥ክክር
ስቶስ ያተረፍነው ኃጢአተኝነታችንን መረ
ዳት ብቻ ነውን?» ይህን የምንል ከሆነ
ነገሩ ትክክል ስላይደለ ፥ እንዲህ ያለውን
ነገር ከማሰብ እግዚአብሔር ይጠብቀን።
18 ያን የተውነውን የኦሪት ሥርዓት መልሰን
ለማቆም ብንሞክር ሕግ አፍራሾች ሆነን እን
ገኛለን። 19 እኔ በሕግ አማካይነት ለኦሪት
ሕግ የሞትኩ ነኝ። በሕይወት የምኖረው
በእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔርም ነው።
20 ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬ ሞቻለሁ።
ይህ በመሆኑ፥ከእንግዲህ ወዲህ በእኔ ውስጥ
የሚኖረው ፡ ክርስቶስ ነው እንጂ እኔ ራሴ
አይደለሁም ፤ አሁንም በሥጋዬ የምኖረው
ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔም በሞተው በእግ
ዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው።
21 ጽድቅ የሚገኝበትን የክርስቶስን ሞት ፥
አንዳንድ ሰዎች እንደሚያደርጉት፥ በማቃ
ለል የምመለከተው አይደለሁም። የኦሪትን
ሕግ በመፈጸም መዳን የምንችል ቢሆን
ኖሮ ፥ ክርስቶስ መሞት ባላስፈለገውም
ነበር።

ምዕራፍ 3

1 እናንተ የማታስተውሉ የገላትያ
ሰዎች! እንዲህ አድርጎ ያሳታችሁ ማነው?
ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንዴት እንደ
ሞተ፥ እንደ ሥዕል ቁልጭ ብሎ እንዲታያ
ችሁ አላደረግሁም ነበር? 2 እስቲ አንድ
ነገር ልጠይቃችሁ። ለመሆኑ መንፈስ ቅዱ
ስን የተቀበላችሁት የኦሪትን ሕግ ለመፈ
ጸም ባደረጋችሁት ጥረት ነው? ወይስ የተሰ
በከላችሁን የወንጌል ቃል በእምነት በመቀ
በላችሁ ነው? 3 በመጀመሪያውኑ የኦሪትን
ሕግ በመጠበቅ መንፈሳዊ ሕይወት ልታገኙ
አለመቻላችሁን አውቃችሁ በእምነት ከጀ
መራችሁ በኋላ፥ተመልሳችሁ ይህንኑ ሕግ
በመጠበቅ 'መንፈሳዊ ሕይወታችን ፍጹም
ይሆናል' ብላችሁ እንዴት ታስባላችሁ?
ሞኞች ናችሁ ልበል? 4 በወንጌል ምክን
ያት ብዙ መከራ እንደ ተቀበላችሁ አውቃ
ለሁ። ታዲያ ይህ ሁሉ ከንቱ ሆኖ ይቅር?
ማመኑ ቸገረኝ።
5 እስቲ አሁንም ደግሜ ልጠይቃችሁ?
ለመሆኑ እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን
ኃይል የሰጣችሁና በመካከላችሁ ተአምራ
ትን የሚያደርግላችሁ፥የኦሪትን ሕግ በመጠ
በቃችሁ ነው? ይህን እናንተም አትሉት።
ይህ ሁሉ የተደረገላችሁ ፥ ክርስቶስን በፍ
ጹም ልባችሁ ስላመናችሁ ብቻ ነው።
6 እስቲ አብርሃምን እንደ ምሳሌ ውሰ
ዱት። እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ በማ
መኑ ብቻ፥እንደ ጸደቀ በመጽሐፍ ተነግሮለ
ታል። 7 የአብርሃም ልጆች የምንላቸው፥በእ
ምነት የሚመላለሱትን መሆኑን አትርሱ።
8-9 ቅዱሳት መጻሕፍት ፥ እግዚአብሔር
አሕዛብን በእምነት እንደሚያጸድቃቸው
አስቀድመው ተናግረዋል። እግዚአብሔር
ከዘመናት በፊት «የዓለም ሕዝብ ሁሉ በአ
ንተ ይባረካሉ» ብሎ ወንጌልን ለአብርሃም
በቅድሚያ ሰብኮለታል። በዚህም መሠረት፥
ዛሬ በክርስቶስ የሚያምኑና የሚታመኑበት
ሁሉ ፥ አብርሃም የተቀበለውን በረከት እነር
ሱም ይቀበላሉ።
10 'የኦሪትን ሕግ በመፈጸም እንጸድቃ
ለን' የሚሉ ሁሉ ከእርግማን በታች
ናቸው። ምክንያቱም በራሱ በኦሪት፥ «በማ
ናቸውም ጊዜ ከትእዛዙቱ አንዲቱን እንኳ
የሚያፈርስ ማንም ሰው ፥ የተረገመ ይሁን»
ተብሎ በግልጽ ተጽፏል። 11 የኦሪት ሕግ
ማንንም በእግዚአብሔር ፊት አያጸድቅም።
ምክንያቱም ፥ «ጻድቅ በእምነት ይኖራል»
ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፏልና።
12 'ከትእዛዙቱ አንዲቱን እንኳ ሳይሽር የሚ
ጠብቅ ይድናል' ከሚለው ከኦሪቱ ሕግ፥ይህ
በእምነት የመዳኑ ጉዳይ የቱን ያህል የታለ

መሆኑን ፥ እስቲ ራሳችሁ ተመልከቱት።
13 «በእንጨት ላይ የተሰቀለ የተረገመ
ነው» ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት እንደ
ተጻፈ ፥ክርስቶስ ስለኛ እርግማን ሆኖ ፥የኦሪ
ትን ሕግ ካለመጠበቅ ከሚደርስብን እርግ
ማን ዋጅቶ፥ነፃ አድርጎናል ።
14 የዋጀንም ፥ እግዚአብሔር ለአብርሃም
የሰጠውን በረከት፥አሕዛብም በክርስቶስ ኢየ
ሱስ እንዲወርሱ ነው። እኛም በተሰጠን
ተስፋ መሠረት ፥በእምነት መንፈስ ቅዱስን
እንቀበላለን። 15 ወንድሞቼ ሆይ ፥ በሰዎች
መካከል እንኳ ሲደረግ እንደምታዩት ፥
አንድ ሰው ወዶ የተዋዋለውንና በፊርማው
ያጸደቀውን ውል ፥ሊያፈርሰው አይችልም ።
እንዲሁም እግዚአብሔር ፥ «አደርግላችኋ
ለሁ» ብሎ የሰጠውን ተስፋ ፥ ከመፈጸም
ወደ ኋላ የሚል አይደለም ።
16 እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለልጁ
ተስፋ ሰጥቷቸዋል ። «ተስፋ ሰጠ» ሲል ፥
«ለአብርሃምና ለልጁ ሰጠ» ይላል እንጂ ፥
«ለአብርሃምና ለልጆቹ ሰጠ» አላለም ።
«ለአብርሃምና ለልጆቹ ሰጠ» ቢል ኖሮ ፥
ቃሉ ከአይሁድ ወገን የሆኑትን በሙሉ ባጠ
ቃለለ ነበር። ነገር ግን ፥ በነጠላ ፥ «ለልጁ»
ስለሚል ፥ የተነገረው ቃል ለክርስቶስ ብቻ
እንደሆነ ማስተዋል ይገባል ። 17 እግዚአብ
ሔር የሰጠውን የተስፋ ቃል ፥ከአራት መቶ
ሠላሳ ዓመት በኋላ የተሰጠ የኦሪት ሕግ
ሊሽረው ወይም ሊለውጠው አይችልም ።
18 እግዚአብሔር ለአብርሃም ቃል የገባው
እርስት ፥በሕግ ላይ የተመሠረተ ቢሆን ኖሮ
'የተስፋ ቃል' የሚለው ነገር ቦታ ባልኖረ
ውም ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር እርስ
ቱን ለአብርሃም የሰጠው በተስፋ ቃል መሠ
ረት ነው ።
19 ይህ ከሆነ ሕግ ለምን ተሰጠ? የኦሪት
ሕግ ኩተስፋው በኋላ የተሰጠበት ምክን
ያት ፥ ሰዎች የእግዚአብሔርን ሕግ አፍራ
ሾች መሆናቸውን ይረዱ ዘንድ በተጨማሪ
እንዲያገለግል ነው ። እግዚአብሔር ለአብር
ሃም ተስፋ የሰጠው ዘር ክርስቶስ በመጣ
ጊዜ ፥ የኦሪት ሕግ አብቅቷል ። እግዚአብ
ሔር ሕጉን የሰጠው በመላእክት በኩል ፥
ማዕከላዊ በሆነ በአንድ ሰው አማካይነት
ነበር ። 20 ማዕከላዊ የሆነ ሰው የሚያስፈል
ገው በሁለት ወገኖች መካከል ነው ። ነገር
ግን ተስፋውን የሰጠው እግዚአብሔር
አንድ ነውና የገባውን ተስፋ ለመፈጸም ፥
ማዕከላዊ ሰው አላስፈለገውም ።
21-22 ታዲያ ፥የእግዚአብሔር ሕግና የእግ
ዚአብሔር ተስፋ ፥ እርስ በርሳቸው ይቃረ
ናሉ ማለት ነው? በፍጹም አይቃረኑም!
ሕይወትን መስጠት የሚችል ሕግ ተሰጥቶን
ቢሆን ኖሮ ፥ ጽድቅ በሕግ በተገኘ ነበር ።
ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በእም
ነት የሚገኘው ጽድቅ ለሚያምኑ ብቻ
ይሰጥ ዘንድ ፥ መጽሐፍ ሰዎች ሁሉ የኃጢ
አት ባሪያዎች መሆናቸውን ይናገራል ።
23 ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም እስከ መጣበ
ትና ፥ እምነት እስከ ተገለጠበት ጊዜ ድረስ ፥
ሕግ የኃጢአት እሥረኛ አድርጎ ይዞን
ነበር ።
24 ክርስቶስ መጥቶ ፥ በእምነት ጽድቅን
እስከገገኘንበት ጊዜ ድረስ ፥ ሕግ መሪያችንና
ሞግዚታችን ነበር ። 25 አሁን ግን ክርስቶስ
ስለ መጣ ፥ በሕግ ሞግዚትነት ሥር መተዳ
ደር የሚያስፈልገን ሆኖ አልተገኘም ።
26 ክርስቶስን በማመናችን ሁላችንም የእግዚ
አብሔር ልጆች ሆነናል ። 27-28 ምክንያ
ቱም ፥ ከክርስቶስ ጋር አንድነት እንዲኖረን
የተጠመቅን ሁሉ ፥ክርስቶስን ለብሰነዋልና ።
ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ፥ 'ይህ አይሁዳዊ
ነው ፤ ይህ አሕዛብ ነው' ወይም ፤ 'እገሌ
ባሪያ ነው ፤ እገሌ የጨዋ ልጅ ነው' ወይም
ደግሞ ፤ 'እገሊት ሴት ናት ፤ እገሌ ወንድ
ነው' የሚል ልዩነት በመካከላችን የለም ።
ሁላችንም በክርስቶስ አንድ ሆነናል ። 29 እን
ግዲህ የክርስቶስ ከሆንን ደግሞ ፥ እውነተ
ኞች የአብርሃም ልጆች ነን ። በተስፋ ቃል
መሠረትም ወራሾች ነን ማለት ነው ።

ምዕራፍ 4

1 እስቲ አንድ ሰው ፥ ያለ የሌለ ሀብቱንና
ንብረቱን ለልጁ ትቶለት ሞተ እንበል ።
ወራሽ ልጁ ሕፃን ከሆነ ፥ ምንም እንኳ የው
ርስ መብቱ የተጠበቀ ቢሆንም ፥ ለአቅመ
አዳም እስካልደረሰ ድረስ ፥በሀብት በንብረቱ
ለማዘዝ ፥ ሥልጣን የለውም ። 2 ንብረቱን እን
ዲረከብ አባቱ በኑዛዜው ላይ የወሰነለት ጊዜ
እስኪደርስ ፥ የሞግዚቶቹንና የመጋቢዎቹን
ፈቃድ እየፈጸመ ያድጋል ።
3 ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም ከመምጣቱ
በፊት ፥የእኛም ሁኔታ እንደዚሁ ነበር ። ለማ
ያድነው የዚህ ዓለም ሥርዓት ፥ ባሮች ሆነን
ስንገዛ ኖረናል ። 4 ነገር ግን እግዚአብሔር
የወሰነው ጊዜ ሲደርስ ፥ ልጁን ልኮ የአይ
ሁድ ወገን ከምትሆን ሴት እንዲወለድ አደ
ረገ ። 5 እርሱም ፥ በሕግ ዘመን ተወልዶ
ከሕግ የባርነት ቀንበር ነፃ በማውጣት ፥ ሕግ

ዚአብሔር ልጆች አደረገን። 6እግዚአብሔ
ርም፥ ልጆቹ በመሆናችን፥ እርሱን «አባባ»
ብለን ለመጥራት የምንችልበትን፥ የልጁን
የኢየሱስ ክርስቶስን መንፈስ ፥ በልባችን
ውስጥ አኑሮልናል። 7ከእንግዲህ ወዲህ፥የእ
ግዚአብሔር ልጆች ነን እንጂ ፥ ባሪያዎች
አይደለንም። እግዚአብሔር ልጆቹ እንድን
ሆን ስለፈቀደልንም ፥የእርሱ የሆነው ሁሉ
የእኛ ነው።

8እግዚአብሔርን ከማወቃችሁ አስቀ
ድሞ፥የማዳን ኃይል ለሌላቸው አማልክት፥
በባርነት ስትገዙ ኖራችኋል። 9አሁን ግን
እውነተኛውን አምላክ አውቃችሁታል።
እርሱም አውቆአችኋል። ታዲያ አሁን፥እን
ዴት ደካማ ለሆነና ወደ እግዚአብሔር ሊያ
ደርሳችሁ ለማይችል የዚህ ዓለም ሥርዓት፥
ተመልሳችሁ ትገዛላችሁ? እንዴትስ ፥ ወደ
ኋላ ተመልሳችሁ፥ከአሪት ሕግ በታች ባሪያ
ሆኖ ለመኖር ትፈልጋላችሁ? 10ቀናትንና
ወራትን ቆጥራችሁ ፥ ወቅቶችንና ዓመታትን
ለይታችሁ በማክበርስ፥እንዴት እግዚአብሔ
ርን ደስ ለማሰኘት ትሞክራላችሁ? 11እንግ
ዲህ ነገሩ ሁሉ እንደዚህ ከሆነ፥የሚያሳስብ
ነው። ድካሜም፥ልፋቴም ሁሉ፥ፍሬ አልሰ
ጠም ማለት ነው።

12እኔ አይሁዳዊ ሳለሁ እናንተን ከመሰ
ልኩ ፥እናንተም ከሕግ ባርነት ነፃ በመው
ጣት እኔን ምስሉ። ከእናንተ ጋር በነበርኩ
በት ጊዜ ምንም አልበደላችሁኝም። 13እን
ደምታውቁት በመጀመሪያ ወንጌልን ልሰብ
ክላችሁ የመጣሁት በሕመም ምክንያት
ነበር። 14ሆኖም ሕመሜ ለእናንተ ፈተና
ቢሆንባችሁም እንኳን ፥ በሽተኛ ነው ብላ
ችሁ አልናቃችሁኝም። እንደ እግዚአብ
ሔር መልአክ፥ አልፎ ተርፎም እንደ ራሱ
እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ፥አክብራችሁ ተቀብ
ላችሁ ተንከባክባችሁኛል።

15ያ ሁሉ አብረን ያሳለፍነው የደስታ
ጊዜስ ፥ እንዴት ተረሳ? ያን ጊዜ ሌላው
ቀርቶ ፥ «ዓይናችሁን እንኳ አውጥታችሁ
ስጡኝ» ብላችሁ ኖሮ ፥ ይህንኑ ከማድረግ
ወደ ኋላ እንደማትሉ በሚገባ አውቃለሁ።

16ታዲያ እውነት በመናገሬ ጠላት
መስዬ ታየኋችሁ ልበል?

17እነዚያ ወደ ስሕተት የሚገፏችሁ
አስተማሪዎች፥የሚጠቅሙአችሁና በጎ ነገር
የሚያስቡላችሁ እንዳይመስሏችሁ። ዋሪታ
ችሁ ሁሉ እናንተና እኔ ተቆራርጠን እንድ
ንቀር ለማድረግ ነው። እናንተና እኔ ተቆራ
ርጠን መቅረታችንን የሚፈልጉትም፥እነርሱ
የሚነግሩዋችሁን ብቻ 'አሜን' እያላችሁ
እንድትቀበሉዋቸው ለማድረግ እንዲረዳ
ችው ነው። 18ጥሩ ነገር ለማድረግ ፍላጐት
ማሳየቱ ፥ በጣም መልካም ነው። ይሁን
እንጂ ይህ ፍላጐት፥እኔ አብሬአችሁ ሳለሁ
ብቻ ሳይሆን ፥ ሁልጊዜም ሊኖራችሁ ይገ
ባል። 19ልጆቼ ሆይ ፥ ልባችሁን እንደ
ዙፋን ዘርግታችሁ፥እንደገና ለክርስቶስ እስ
ክትሰጡት ድረስ፥ልክ ምጥ እንደያዛት ሴት
ተጨንቄአለሁ። 20በዚች በአሁኗ ሰዓት፥ከእ
ናንተ ዘንድ ሆኜ ድምፄን አለስልሼ ብነግራ
ችሁ ፥ የቱን ያህል ደስ ባለኝ ነበር። ነገር
ግን ፥ የቦታ ርቀት ስለወሰነን የማደርገው
ግራ ገብቶኛል።

21የኦሪትን ሕግ በመጠበቅ፥ 'ደኅንነትን
እናገኛለን' የምትሉ ወዳጆች ሆይ! እስቲ
ንገሩኝ? ለመሆኑ ሕጉ ምን እንደሚል በእ
ርግጥ አውቃችኋል? 22አብርሃም ፡ አንዱ
ከነፃይቱ ሴት፥ሁለተኛው ከአገልጋይቱ ሴት
የተወለዱ ፥ ሁለት ወንዶች ልጆች እንደነበ
ሩት በመጽሐፍ ተጽፏል። 23ከአገልጋይቱ
የተወለደው ልጅ፥እንደ ማናቸውም ሕፃን፥
የተፈጥሮን ሥርዓት ጠብቆ የተወለደ
ሲሆን ፥ ከነፃይቱ ሴት የተወለደው ግን፥እግ
ዚአብሔር አስቀድሞ በሰጠው የተስፋ ቃል
መሠረት ነው።

24-25ይህም ታሪክ ሁለት ነገሮችን ያስተ
ምረናል። ሁለቱ ሴቶች፥የሁለቱ ቃል ኪዳን
ምሳሌዎች ናቸው። አንዱ ቃል ኪዳን ፥
በሲና ተራራ ላይ በሙሴ አማካይነት የተሰ
ጠው ነው። አጋር የዚህ ቃል ኪዳን ምሳሌ
ነች። እንደዚሁም አጋር በአረብ አገር የሚ
ገኘው የሲና ተራራና የአሁኗ ምድራዊት
ኢየሩሳሌም ምሳሌ ናት። ይህች ከተማ 'የአ
ሪትን ሕግ በመጠበቅ እግዚአብሔርን ደስ
አሰኝቶ መጽደቅ ይቻላል' ለሚለው ሥር
ዓት እምብርት ናትና። ያንንም ሥርዓት
በሥራ ላይ ለማዋል የሚጣጣሩ ሁሉ ፡የባር
ነት ቀንበር ያልወረደላቸው ልጆቿ
ናቸው። 26የእኛይቱ ከተማ ኢየሩሳሌም
ግን ፥ለአይሁድ ሕግ በባርነት የማትገዛ ነፃ
ይቱ ሰማያዊት ከተማ ናት። እኛም የእርሷ
ልጆች ነን።

27ነቢዩ ኢሳይያስ ፥ «አንቺ መካን ደስ
ይበልሽ ፥ አንቺ ከዚህ ቀደም ምጥ ያላየሽ
እልል በዪ። ብቸኛ የሆነችው ሴት ልጆች፥
ባል ካላት ሴት ልጆች ይበልጣሉና» ያለው
በዚህ ምክንያት ነበር።

28ውድ ወንድሞቼ ሆይ ፥እኔና እናንተ
እንደ ይስሐቅ የተስፋው ልጆች ነን።

ዚህ በዚያን ጊዜ በተፈጥሮ ሥርዓት የተወለ
ደው እስማኤል፥በመንፈስ ኃይል የተወለደ
ውን ይስሐቅን እንዳሳደደው ሁሉ ፥ዛሬም
«የኦሪት ሕግ የበላይ ጠባቂዎች ነን»
የሚሉ አይሁድ፥እኛን ያሳድዳናል።
30 ነገር ግን እግዚአብሔር አብርሃምን ፥
«ከአገልጋይቱ ሴት የወለድከው ልጅ፥ከነፃ
ይቱ ሴት ከወለድከው ልጅ ጋር ርስትን
መካፈል ስለማይገባው ፥አገልጋይቱን ከነል
ጅዋ አስወጥተህ ስደዳት» ሲል እንደነገረው
በመጽሐፍ ተጽፏል። 31 የተወደዳችሁ ወን
ድሞቼ ሆይ ፥እኛ በነፃይቱ ሴት በሣራ የተ
መሰለው የወንጌል ልጆች ነን እንጂ ፥በአገል
ጋይቱ ሴት በአጋር የተመሰለው የኦሪት
ሕግ ተገዢዎች አይደለንም።

ምዕራፍ 5

1 ክርስቶስ ኦርነት ያወጣን በነፃነት ለመ
ኖር ስለሆነ ፥ከእንግዲህ ወዲህ ጸንታችሁ
ቁሙ እንጂ ፥ዳግመኛ ለኦሪት ሕግና ሥርዓ
ቶቿ ፥ባሪያ ሆናችሁ አትገዙ። 2 እኔ ጳው
ሎስ የምነግራችሁን ልብ በሉ። የኦሪትን
ሕግ በመጠበቅና ፥የግዝረትን ሥርዓት በመ
ፈጸም ፥ለመጽደቅ የምትፈልጉ ከሆነ ፥ክርስ
ቶስ ምንም አይጠቅማችሁም። 3 «መገረዝ
ያጸድቃል» ብሎ የሚያምን ሁሉ ፥የኦሪት
ንም ሕግና ሥርዓት በሙሉ የመፈጸም
ግዴታ አለበት። 4 እናንተ ሕግ በመጠበቅ
ለመጽደቅ የምትሞክሩ ሁሉ ከክርስቶስ የራ
ቃችሁና የእግዚአብሔርም ጸጋ የተለያችሁ
ናችሁ።
5 ነገር ግን እኛ ፥ተስፋ የምናደርገውን
ጽድቅ ፥በመንፈስ ቅዱስ ረድኤት በእምነት
እንጠብቀዋለን። 6 ከክርስቶስ ጋር ሕብረት
ካለን ፥በመገረዝ የሚገኝ ጥቅም ፥ባለመገረ
ዝም የሚመጣ ጉዳት ፥የለም። ቁም ነገሩ ፥
ፍቅርን በሥራ የሚገልጽ እምነት መቀዳጀ
ታችን ነው። 7 ከዚህ በፊት የነበረው መንፈ
ሳዊ ሕይወታችሁ ደህና መንገድ የያዘ
ነበር። ታዲያ አሁን እውነትን እንዳትከተሉ
ያደረጋችሁ ማነው? 8 'እንዲህ ያደረገን እግ
ዚአብሔር ነው' እንዳትሉ ፥በክርስቶስ ወደ
ተገኘው ነፃነት የጠራችሁ እርሱ ራሱ ስለ
ሆነ ፥እርሱ ይህን አያደርገውም። 9 እንደም
ታውቁት ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ ያቦካ
ዋል። እንደዚሁም ፥ እናንተንም እንዲህ
ባለው ክፉ ትምህርት ለመመረዝ ፥ አንድ
የተሳሳተ ሰው በመካከላችሁ ከገባ ፥ ይበ
ቃል።
10 እኔ የማምነውን እናንተም እንድታ
ምኑ ፥እግዚአብሔር ልቦናችሁን እንደሚያበ
ራው አልጠራጠርም። ማንም ይሁን ማን ፥
እንዲህ አድርጎ ያሳሳታችሁ ሰው ፥እንዲሁ
የሚቀር አይደለም፤ ፍርዱን ከእግዚአብሔር
ይቀበላል።
11 አንዳንድ ሰዎችማ እኔ ፥ «ለመጸን የግ
ዝረትን ሕግ መፈጸምና የኦሪትን ሕግ መጠ
በቅ ግድ አስፈላጊ ነው» ብዬ እንደሰበክሁ
አስመስለው እስከ መወሸከት ደርሰዋል።
እንዲህ ያለው ትምህርት ሰዎችን ስለማያስ
ቀይም ፥ይህን ያህል ባልተጠላሁና ባልተሰደ
ድኩ ፥የክርስቶስም መስቀል መሰናከያ ባል
ሆነባቸው ነበር። ነገር ግን ፥ እስከ አሁን
ድረስ በሰዎች እሰከ መጠላትና እስከ መሰ
ደድ የደረስኩት ፥ «ደኅንነት የሚገኘው
በመስቀል ላይ በሞተው በክርስቶስ በማመን
ብቻ ነው» እያልኩ ስለሰበክሁ ብቻ ነው።
12 እነዚህ ፥ 'ካልተገረዛችሁ አትድኑም'
እያሉ ከጸጋው ሊለይዋችሁ የሚፈልጉ
መምህራን ፥ከእናንተ ወዲያ ርቀው ቢፈልጉ
ራሳቸው ይሰለቡ!
13 ወንድሞቼ ሆይ ፥የተጠራችሁት በነፃ
ነት እንድትኖሩ ነው። ነገር ግን ያገኛችሁ
ትን ነፃነት ፥የሥጋችሁን ፍላጐት ለማርካት
አትጠቀሙበት። በዚህ ፋንታ አንዱ ሌላ
ውን በፍቅር ያገልግለው። 14 ሕግጋቱ ሁሉ
በአንዲት ትእዛዝ ይጠቃለላሉ። ትእዛዚ
ቱም ፥ «ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ»
የምትል ናት። 15 ነገር ግን በመፋቀር
ፈንታ ፥ እርስ በርሳችሁ የምትቦጫጨቁና
የምትነቃቀፉ ከሆነ ፥አንዱ ሌላውን እንዳያ
ጠፋው ተጠንቀቁ።
16 አንድ ነገር ላሳስባችሁ። የመንፈስ
ቅዱስን አመራር ብቻ ተከተሉ። ይህን የም
ትከተሉ ከሆነ ፥ኃጢአተኛ ተፈጥሮአችሁን
ለማርካት ስትሉ የምኞት ባሪያ ሆናችሁ
አትገዙም። 17 ኃጢአተኛ ተፈጥሮ የሚመ
ኘው ፥ለመንፈስ ቅዱስ አሳብ ተቃራኒ የሆነ
ውን ነው። መንፈስ ቅዱስም የሚያስበው
ከኃጢአተኛ ተፈጥሮ ጋር የማይመሳሰለውን
ነው። መንፈስና ሥጋ ምን ጊዜም እርስ
በርስ ጦርነት እንደገጠመ ነው ፥ አይስማ
ሙም። ስለዚህ የምትፈልጉትን ለማድረግ
አትችሉም። 18 በመንፈስ ቅዱስ የምትመሩ
ከሆነ ግን ፥ለኦሪት ሕግ ተገዢዎች አትሆ
ኑም።
19 የሥጋ ሥራዎች የታወቁ ናቸው። እነ
ርሱም ፥ዝሙት ፥ርኩሰት ፥ መዳራት 20 ጣዖ
ትን ማምለክ ፥ምዋርተኝነት ፥ጥላቻ ፥አለመግ
ባባት ፥ ቅናት ፥ ቁጣ ፥ራስ ወዳድነት ፥ መከ

የት ፥ አድመኝነት፥ [21] ምቀኝነት፥ መግደል፥
ስካር ፥ ዘፋኝነት–እነዚህንም የመሰሰሉት
ናቸው። ከዚህ በፊት እንደነገርኳችሁ
ሁሉ ፥ እነዚህን ኃጢአቶች የሚፈጽም ፥ የእግ
ዚአብሔርን መንግሥት ሊወርስ አይች
ልም።
[22] የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ግን ፥ ፍቅር ፥
ደስታ ፥ ሰላም ፥ ትዕግሥት ፥ ቸርነት ፥ በጎነት ፥
ታማኝነት ፥ [23] ትሕትና ፥ ራስን መግዛት
ናቸው። እነዚህን የመንፈስ ፍሬዎች የሚ
ቃረን ሕግ የለም።
[24] የክርስቶስ የሆኑት ሁሉ ፥ ሥጋን ከፍት
ወቱና ከክፉ ምኞቱ ጋር ፥ በመስቀል ላይ
ሰቅለው አስወግደውታል።
[25] እንግዲህ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የም
ንኖር ከሆነ ፥ በእርሱ እንመራ [26] ይህን ካደረ
ግን ፥ ከቅናትና ከመራራነት ፥ ከንቱ ክብርና
ከንቱ ውዳሴን ከመፈለግ እንገታለን።

ምዕራፍ 6

[1] የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፥ አንዱ
ክርስቲያን ወንድማችሁ በኃጢአት ወድቆ
ብታዩት ፥ እናንተ በመንፈሳዊ ሕይወት የበሰ
ላችሁ ፥ በገርነትና በየዋህነት ወደ ትክክለኛ
ሕይወት እንዲመለስ ፥ እርዱት። ይህ ዛሬ
በእርሱ ላይ የደረሰው ፈተና ፥ ከእናንተ በአ
ንዱ ላይ ሊደርስ የሚችል መሆኑን በመረ
ዳት ለራሳችሁም ተጠንቀቁ። [2] እርስ በእርሳ
ችሁ ተረዳዱ ፤ አንዱም የሌላውን ችግር ያቃ
ልሉት። ይህን በማድረጋችሁም ፥ የክርስቶስን
ሕግ ትፈጽማላችሁ። [3] አንድ ሰው ማንነቱን
በሚገባ ሳይረዳ ፥ ራሱን ከፍ ከፍ ቢያደርግ ፥
እንደዚህ ያለው ሰው ሌላውን ሳይሆን ፥
ራሱን ያታልላል።
[4] እያንዳንዱ ሰው ራሱን መርምሮ ፥ ማድ
ረግ የሚገባውን ትክክለኛ ነገር መፈጸሙን
ወይም አለመፈጸሙን ያረጋግጥ። ራሱንም
ከሌሎች ሳያወዳድር በራሱ ሥራ ብቻ
ሊረካ የሚችለውም ፥ በዚያን ጊዜ ነው።
[5] በዚህ ዓይነት እያንዳንዳችን የየራሳችንን
ሸክም መሸከም ይገባናል።
[6] የእግዚአብሔርን ቃል የሚማሩ ፥ በሚች
ሉት ሁሉ አስተማሪዎቻቸውን መርዳት
ይገባቸዋል።
[7] ማንም እንዳያታልላችሁ ተጠንቀቁ።
እግዚአብሔር መቀለጃም እንዳልሆነ ፥
እወቁ ፥ ሰው የሚያጭደው ፥ ያንኑ የዘራውን
ነው። [8] የሥጋ ምኞቱን ለማርካት የሚዘራ ፥
ጥፋትን ያጭዳል። በመንፈስ የሚዘራ ግን ፥
መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠውን የዘላለም ሕይ
ወት ይወርሳል። [9] ተስፋ ሳንቆርጥ በትዕግ
ሥት ብንጸና ፥ ጊዜው ሲደርስ የበረከትን
መከር መሰብሰብ ስለምንችል ፥ በጎ ነገር ከማ
ድረግ አንቆጠብ። [10] በሚያጋጥመን ዕድል
ሁሉ በመጠቀም ለሰው ሁሉ ፥ በተለይም ለክ
ርስቲያን ወንድሞቻችን ደግ መሥራት ያለ
ብን ስለዚህ ነው።
[11] እንዴት ባሉ ትላልቅ ፊደሎች በገዛ
እጄ እንደጻፍኩላችሁ ተመልከቱ። [12] «መገ
ረዝ አለባችሁ» ብለው የሚያስገድዷችሁ
መምህራን ይህን የሚሉበት ምክንያት ፥
«ደኅንነት የሚገኘው በክርስቶስ መስቀል
ብቻ ነው» ብለው ቢያስተምሩ ፥ መከራና
ስደት የሚመጣባቸው መሆኑን ስለሚያ
ውቁ ፥ ከዚህ ለማምለጥና ሰውንም ለማስደ
ሰት ብለው ነው። [13] እናንተን «መገረዝ ይገ
ባችኋል» ብለው ያስተምሯችሁ እንጂ ፥ ራሳ
ቸው የኦሪትን ሕግ የሚፈጽሙ ሆነው አይ
ደለም። ዋና ፍላጐታቸው እናንተን ፥ «ተከ
ታዮቻችን ናቸው» ብለው ለማውራትና በእ
ናንተ የሥጋ ግዝረት ለመመካት ነው።
[14] እኔ ግን ፥ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ
መስቀል በስተቀር ፥ የምመካበት ምንም ነገር
የለኝም። በዚያ መስቀል ፥ እኔ ለዓለም ሞቻ
ለሁ ፤ ዓለምም ለእኔ ሞታል። [15] እንግዲህ
መገረዝ የሚሰጠው ጥቅም ፥ አለመገረዝም
የሚያመጣው ጉዳት ፥ እንደሌለ አውቀናል።
የሚጠቅመውስ በመንፈስ አዲስ ፍጥረቶች
ሆነን መገኘታችን ነው።
[16] ይህችን ትእዛዝ ለምትከተሉና በዚሁ
መሠረት ለምትኖሩ ፥ የእግዚአብሔር ወገኖች
ለሆናችሁ ሁሉ ፥ ሰላምና ምሕረት እንዲበዛላ
ችሁ ምኞቴ ነው። [17] ከእንግዲህ ወዲህ
ማንኛችሁም በዚህ ጉዳይ ላይ ፥ ከእኔ ጋር
ክርክር ለመግጠም እንዳትሞክሩ በጥብቅ
አሳስባችኋለሁ። ምክንያቱም በሥጋዬ የጌታ
ባሪያ መሆኔን የሚያመለክት ጠባሳ ፥ ከክርስ
ቶስ ጠላቶች በደረሰብኝ ግርፋት ተቀብያ
ለሁ።
[18] ወንድሞቼ ሆይ ፥ የጌታችን የኢየሱስ
ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።
አሜን!

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈው መልእክት

መግቢያ

የመልእክቱ ጸሐፊ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥የተጻፈበትም ዘመን ከ62-64 ዓ.ም. ባለው ጊዜ ውስጥ ነው። ይህ መልእክት በክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ የሚያገኙትን ሰማያዊ በረ ከት ያበሥራል። እግዚአብሔር ስለወደደን በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ዋጅቶ ልጆቹ አደረገን፤አከበረንም። በሰማያዊ ርስቱም ዘላለማዊ ደስታን አዘጋጀልን። ክርስቲያኖች የክር ስቶስ አካል ልዩ ልዩ ክፍሎች ስንሆን፥በመንፈስ ግን አንድ ነን። የአካሉ ልዩ ልዩ ክፍ ሎች ከመሆናችን የተነሣም፥ልዩ ልዩ በረከቶችንና ስጦታዎችን ለመቀበል ተጠርተናል።

ምዕራፍ 1

[1] በእግዚአብሔር ፈቃድ፥የኢየሱስ ክርስ ቶስ ሐዋርያ እንዲሆን ከተመረጠው ከጳው ሎስ ፥ በኤፌሶን ለሚገኙት በክርስቶስ ኢየ ሱስ ለታመኑት ክርስቲያኖች የተላከ። [2] የእ ግዚአብሔር አብ፥የጌታችንም የኢየሱስ ክር ስቶስ ጸጋና ሰላም ከእናንተ ጋር ይሁን። [3] በክርስቶስ ኢየሱስ፥ሰማያዊ የሆነውን መን ፈሳዊ በረከትን ሁሉ እንድንሞላ ያደረገን፥ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአ ብሔር የተመሰገነ ይሁን።

[4] እኛን ያላንዳች ነውርና ያላንዳች ነቀፋ ፥ ቅዱሳን ሁነን በፊቱ እንድንኖር፥ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በክርስቶስ መረ ጠን። [5] እንደመልካም አሳቡና ፈቃዱም በክርስቶስ ኢየሱስ ልጆቹ ሊያደርገን ወዶ አስቀድሞ በፍቅር ጠራን። [6] እግዚአብሔር ይህንን ያደረገው በውድ ልጁ በኩል በነፃ ስለሰጠን አስደናቂ ጸጋ እኛ እናከብረውና እናመሰግነው ዘንድ ነው። [7] ለምሕረቱና ለቸርነቱ ወሰን የሌለው በመሆኑም፥ደኅንነ ትን ባገኘንበት በልጁ ደም ከኃጢአት አን ጽቶ ፥ [8] በታላቅ ጥበቡና ዕውቀቱ የጸጋው ብልጽግና እንዲያጥለቀልቀን አድርጓል።

[9] በክርስቶስ ኢየሱስ ያቀደውንና ጊዜው ሲደርስ ሊፈጸም ያለውን የፈቃዱን ምሥ ጢር እናውቅ ዘንድ፥በበጎ አሳቡ ለእኛ ገል ጾልናል። [10] ይህ የእግዚአብሔር እቅድ ምን ድን ነው? እቅዱ ፥ ጊዜው ሲደርስ በሰማ ይም በምድርም ያለው ሁሉ ፥ ከክርስቶስ ሥልጣን ሥር እንዲውል እግዚአብሔር መወሰኑ ነው። [11] ማናቸውንም ነገር በገዛ ፈቃዱ የሚሠራው እግዚአብሔር ፥ እርሱ ራሱ ባቀደው መሠረት አስቀድሞ የወሰነ ስለሆነ ፥ ልጆቹ እንድንሆን በበጎ ፈቃዱ ለመመረጥ በቅተናል። [12] ይህንንም ያደረገ በት ምክንያት ፥ ቀደም ብለን ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን እኛ፥ክብርና ምስጋና እንድ ናቀርብለት ነው።

[13] እናንተም ፥ የእውነት ቃል የሆነውን የደኅንነት ወንጌል ሰምታችሁ ክርስቶስን ስላመናችሁ፥ እግዚአብሔር ተስፋ በገባልን በመንፈስ ቅዱስ ታትማችኋል። [14] እግዚአብ ሔር ፥ የራሱ የሆኑትን የመጨረሻ ነፃነታቸ ውን እስከሚያቀዳጃቸው ድረስ ፥ ይህ መን ፈስ ለምንወርሰው እርስት በልባችን የሚ ኖር ዋስትና ነው። እግዚአብሔርም የርስቱ ወራሾች የሚያደርገን ስሙ እንዲወደስ ክብሩ እንዲቀደስ ነው።

[15] ስለዚህ ፥ በጌታ ያላችሁን እምነትና ለክርስቲያኖች ያላችሁን ፍቅር፥ከሰማሁበት ጊዜ አንሥቶ፥ [16-17] እግዚአብሔርን ከማመ ስገን የተቆጠብኩበት ሰዓት የለም። የክብር ባለቤት የሆነው የጌታችን የኢየሱስ ክርስ ቶስ አምላክ እግዚአብሔር፥እርሱን የበለጠ እንድታውቁት መንፈሳዊ ማስተዋልንና ጥበ ብን እንዲያድላችሁ ዘወትር እለምነዋለሁ። [18] እንዲሁም የተጠራችሁለት ተስፋ ምን ያህል የከበረ መሆኑን ለማወቅ እንድት ችሉ ፥ ዓይነ ልቦናችሁን እንዲያበራላችሁ ፥ የዘወትር ጸሎቴ ነው። ይህም ተስፋ እግዚ አብሔር እንደባለጠግነቱ መጠን ለቅዱሳን ያዘጋጀው የከበረ እርስት ነው። [19] ለምንታ መንበት ለእኛም ፥ወደር የሌለው አምላካዊ ኃይሉ የቱን ያህል ታላቅ መሆኑን እንድታ ውቁም ፥ እጸልያለሁ። [20] እግዚአብሔርም ክርስቶስን ከሞት አስነሥቶ በቀኙ ...

ባስቀመጠው ጊዜ ይህን ወደር የሌለውን
ኃይሉን በተማባር አሳይቷል። [21] እግዚአብ
ሔር ለክርስቶስ ፥ በዚህና በሚመጣውም
ዓለም ካሉት አለቆች ፥ ገዢዎች ፥ ሥልጣና
ትና ኃይላት ሁሉ በላይ እጅግ የላቀ፥ስምና
ግርማ ፥ ሰጥቶታል። [22] ማናቸውንም ነገር
ከእግሩ በታች አስገዝቶለታል። በቤተ ክርስ
ቲያንም ውስጥ ፥ የሁሉ ነገር ራስ አድርጎ
ሾሞታል። [23] ቤተ ክርስቲያን ፥ ሁሉ በሁሉ
የሆነው እርሱ ክርስቶስ የሚያድርባት
አካሉ ናት።

ምዕራፍ 2

[1] እናንተ ቀድሞ በበደላችሁና በኃጢአ
ታችሁ ምክንያት የሞታችሁ ነበራችሁ።
[2] በዚያን ጊዜ እንደ ሌሎቹ እናንተም ኃጢ
አትን ታዘወትሩ ነበር። እንዲሁም ፥ ጌታን
የሚቃወመውን ሰዎች ልብ፥በዓመፅ ለሚሞ
ላውና በአየር ላይ ገዥ ለሆነው ለሰይጣን
ፈቃድ ፥ ትታዘዙ ነበር። [3] እኛም ቀድሞ
እንደ ሥጋችን ፈቃድ እየተመላለስንና
ምኞታችንን እየፈጸምን ስሜታችንን ብቻ
በመከተል እንኖር ነበር። ከዚህም ኃጢአ
ተኛ ተፈጥሮአችን የተነሣ ፥ እኛም እንደሌ
ሎቹ አመፀኞች ከእግዚአብሔር ቁጣ ሥር
ነበርን።
[4] ነገር ግን ፥ እግዚአብሔር ስምሕረቱና
ለፍቅሩ ወሰን የሌለው አምላክ በመሆኑ ፥
[5] ምንም እንኳ በኃጢአታችን ምክንያት
የሞትን ብንሆንም ፥ በጸጋው ብቻ አድኖ ፥
ከሙታን ባስነሣው በክርስቶስ ሕያዋን አድ
ርጎናል። [6] እግዚአብሔር ከኢየሱስ ክርስቶስ
ጋር አስነሥቶ ፥ በሰማያዊ ሥፍራ አብሮ አስ
ቀምጦናል። [7] እግዚአብሔርም ይህን ያደረገ
ልን ፥ በክርስቶስ ኢየሱስ አማካይነት ለሰዎች
የሰጠው እጅግ ታላቅ የሆነው ጸጋው ፥ በሚ
መጡት ዘመናት በእኛ እንዲገለጥ ፈቃዱ
ስለሆነ ነው።
[8] ኢየሱስ ክርስቶስን በማመናችሁ በጸ
ጋው ድናችኋል ፤ ይህም እናንተ በራሳችሁ
ያገኛችሁት ሳይሆን ፥ የእግዚአብሔር ስጦታ
ነው። [9] መዳን ለምናደርገው መልካም ተግ
ባር ፥ የሚሰጥ ዋጋ አይደለም። ማንም ሰው ፥
'ደኅንነትን ያገኘሁት በበጎ ሥራዬ ነው'
ሊል አይገባም። [10] እግዚአብሔር ለዚህ ያበ
ቃንና በክርስቶስ አዲስ ሕይወት የሰጠን
አስቀድሞ ያዘጋጀልንን በጎ ነገር በመሥ
ራት በዘመናችን ሁሉ ስሙን እንድናከብር
ነው።
[11] ከዚህ በፊት ፥ እናንተ በትውልድ አሕ
ዛብ የነበራችሁትን ፥ በሥጋ የተገረዙ አይ
ሁድ ፥ «ያልተገረዛችሁ» እያሉ ይነቅፏችሁ
እንደነበር አስታውሱ። [12] በዚያ ዘመን ከክር
ስቶስ እንድነት ርቃችሁ ፥ ከእግዚአብሔር
ሕዝብ ከእሥራኤልና ለእነርሱም ከተሰጠው
ቃል ኪዳን ውጪ ሆናችሁ ፥ በዚህ ዓለም
ያላንዳች ተስፋና ያለ እግዚአብሔር ትኖሩ
ነበር።
[13] አሁን ግን ክርስቶስ ደሙን አፍስሶ
ከኃጢአታችሁ ስላዳናችሁ ፥ እናንተ በፊት
ርቃችሁ የነበራችሁት አሕዛብ ወደ እግዚአ
ብሔር ለመቅረብ በቅታችኋል።
[14] ክርስቶስ ሰላማችን ነው። እርሱ እናን
ተንና ፥ እኛን አይሁዶችን ፥ የአንድ ቤተሰብ
ልጆች አድርጎናል። ያነቃቅፈን የነበረውን
ሕግና ሥርዓት በሞቱ አስወግዶ ፥ ያለያየንን
የጠብ ግድግዳ በማፍረስ ፥ በመካከላችን ሰላ
ምን መሠረተልን። [15] ከአይሁድም ከአሕዛ
ብም መርጦ ፥ ለራሱ የሚሆን አዲስ ሕዝብ
አዘጋጅቷል። [16] በመስቀል ላይ በመሞ
ቱም ፥ በመካከላችን የነበረውን ጠብ አስወ
ግዶ ከእግዚአብሔር ጋር በማስታረቅ ፥ የአ
ንድ አካል ብልቶች አድርጎናል። [17] እንዲ
ሁም በቅርብ ለነበርነው ለእኛም ሆነ ፥
በሩቅ ለነበራችሁት ለእናንተ የሰላምን ወን
ጌል ሰብኳል። [18] ከእንግዲህ አሕዛብ ወይም
አይሁድ የሚል ልዩነት በመካከላችን ሳይ
ኖር ፥ ሁላችንም በክርስቶስ ትሩፋት መሠ
ረት በመንፈስ ቅዱስ ወደ እግዚአብሔር
አብ ለመቅረብ ችለናል።
[19] ከእንግዲህ ወዲህ እናንተ ከእግዚአብ
ሔር ቤተሰቦች ጋር አብራችሁ ዜጎች
እንጂ ፥ ባዕዶች አይደላችሁም። እንዲሁም
ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር በአንድ ላይ ፥የእ
ግዚአብሔር ወገኖች እንጂ እንግዶች አይደ
ላችሁም።
[20] የሕንፃው የማዕዘን ራስ ክርስቶስ
ሲሆን ፥ እናንተም በሐዋርያትና በነቢያት
መሠረት ላይ ታንፃችኋል። [21] እኛ በክርስ
ቶስ የምናምን ሁሉ የእግዚአብሔር መቅ
ደስ ለመሆን በጌታ የምንገነባ ነን። [22] እናን
ተም እርስ በእርስ በመያያዝና በመገጣጠም
የእግዚአብሔር ማደሪያዎች ለመሆን በመን
ፈስ እየተገነባችሁ ነው።

ምዕራፍ 3

[1] የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ የሆንኩ
እኔ ጳውሎስ ፥ ለእናንተ ለአሕዛብ የደኅንን
ትን ወንጌል በመስበኬ ምክንያት ፥ በእሥር
ላይ እገኛለሁ። [2-3] እናንተን አሕዛብን ስለ

ግል ዘንድ ስለተቀበልኩት የእግዚአብሔር
ጸጋ መቼም ሳትሰሙ አልቀራችሁም።
ይህም ከዚህ በፊት ባጭሩ እንደጻፍኩላ
ችሁ፥እግዚአብሔር በመንፈሱ ስለገለጠልኝ
ምሥጢር ነው። 4ይህንን በምታነብቡበት
ጊዜ ፥የክርስቶስን ምሥጢር ጥልቀት ምን
ያህል እንደተረዳሁ ትገነዘባላችሁ። 5እግዚ
አብሔር አሁን ለቅዱሳን ሐዋርያትና ነቢ
ያቱ በመንፈስ ቅዱስ የገለጠው ይህ ምሥ
ጢር ፥ባለፉት ዘመናት ከነበሩ ሰዎች የተሰ
ወረ ነበር።
6ምሥጢሩም አሕዛብ ከእሥራኤል ጋር
ወራሾች ለመሆን በወንጌል መጠራታቸውና
የአንድ አካል ክፍሎች በመሆን በክርስቶስ
ኢየሱስ አብረው የተሰፋው ተካፋዮች መሆ
ናቸው ነው። 7እግዚአብሔር በኃይሉ በሰ
ጠን በጸጋው ስጦታ ፥የዚህ ወንጌል አገል
ጋይ ሆኛለሁ።
8ከሌሎቹ አገልጋዮቹ ሁሉ የማንስ ብሆ
ንም ፥ጥልቅና ታላቅ የሆነውን የክርስቶስን
ባለጠግነት ለአሕዛብ አበሥር ዘንድ ፥ይህን
ጸጋ ተቀበልኩ። 9እንዲሁም የሁሉ ፈጣሪ
የሆነው አምላክ ፥ከመጀመሪያው አንሥቶ
በምሥጢር ይዞ ያቆየውን ይህንን የደኅን
ነት እቅድ፥ለሰው ሁሉ እንዳብራራ በጸጋው
ጠራኝ።
10ይህን ያደረገውም ፥ጥልቅና ሰፊ የሆ
ነው ጥበቡ ፥አሁን በቤተ ክርስቲያን አማካ
ይነት በሰማይ ለሚገኙ ሥልጣናትና ኃይ
ላት እንዲገለጽ ነው። 11እግዚአብሔር አስ
ቀድሞ ያሰበውን ይህን የዘላለም እቅዱን ፥
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከፍጻሜ አድር
ሶታል።
12ስለዚህ እኛ በክርስቶስ ያመንነው ፥ያለ
ምንም ፍርሃት በአለኝታ ፥ እግዚአብሔር
ፊት መቅረብ እንችላለን።
13እንግዲህ በመታሠሬ ተስፋ አትቁ
ረጡ። ይልቁን ፥እንዲህ ያለውን መከራ የም
ቀበለው ለእናንተ በመሆኑ ፥ እንደ ክብር
ልትቆጥሩት ይገባል። 14-15ይህን ታላቁን
የእግዚአብሔርን እቅድና ጥበብ ሳስብ ፥በሰ
ማይና በምድር ለሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ
አባት በሆነው በእግዚአብሔር ፊት ፥በጉል
በቴ እንበረከካለሁ። 16ጸሎቴም ፥ አምላክ
በታላቅ ባለጠግነቱ የሚያበረታና የሚያጸና
ችሁን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ፥እንዲሰጣ
ችሁ ነው። 17ክርስቶስ በእምነት በልባችሁ
እንዲኖር፥እንዲሁም በጌታ ፍቅር ሥር ሰድ
ዳችሁ በእርሱ ኃይል እንድትመላለሱ ፥እጸ
ልያለሁ። 18ከሌሎች የእግዚአብሔር
ልጆች ሁሉ ጋር ፥ አእምሮን ሁሉ የሚያል
ፈው የክርስቶስ ፍቅር ፥ከፍታውና ጥልቀቱ
ምን ያህል እንደሆነ አውቃችሁ ፥ 19በእግዚ
አብሔር ፍጹም በረከት እንድትሞሉ ፥
ከልብ እጸልያለሁ።
20ከምንመኘው ፥ከምናስበው ፥ተስፋ ከም
ናደርገውና ከምንለምነው አስበልጦ ፥ አስደ
ናቂ በሆነው ኃይሉ በሕይወታችን ውስጥ
ሊሠራ ለሚችለው ለእግዚአብሔር ፥
21በቤተ ክርስቲያን በኩል በኢየሱስ ክርስ
ቶስ ስም ከትውልድ እስከ ትውልድ ክብ
ርና ምስጋና ይድረሰው። አሜን!

ምዕራፍ 4

1ጌታን በማገልገሌ በእሥር ላይ የምገኝ
እኔ ወንድማችሁ ፥ እግዚአብሔር ራሱ በጸ
ጋው የጠራችሁ በመሆኑ ፥ አኗኗራችሁና
አድራጎታችሁ እርሱን ደስ የሚያሰኝ ሆኖ
እንዲገኝ እለምናችኋለሁ። 2ትሑቶችና
ገሮች በመሆን ፥ እርስ በእርሳችሁ በመቻ
ቻል ፥ በፍቅር ጸንታችሁ ኑሩ። 3ከመንፈስ
ቅዱስ ያገኛችሁትን አንድነት ፥በሰላም በመ
ኖር ለመጠበቅ ተጣጣሩ።
4እኛ ሁላችን የአንድ አካል ብልቶች
ነን። አንድ መንፈስ ተቀብለናል። እናንተም
በተጠራችሁ ጊዜ እንደተረዳችሁት ሁላች
ንም ለአንድ ታላቅ ተስፋ ታድመናል።
5አንድ ጌታ ፥ አንዲት እምነት ፥ አንዲትም
ጥምቀት አለን። 6እንዲሁም ከሁሉ በላይ
የሆነ ፥ በሁላችንም አድሮ የሚኖር ፥ የሁሉ
አባት የሆነ ፥ አንድ አምላክ አለን። 7ነገር
ግን ፥ክርስቶስ ከተትረፈረፈ ጸጋው ለእያንዳ
ንዳችን በፈቀደው መጠን ፥ የተለያየ የጸጋ
ስጦታ አድሎናል።
8«ወደ ላይ ሲወጣ ፥ ብዙ ሠራዊት
ማረከ ፥ለሰዎችም ስጦታን አደለ» የሚለው
የመጽሐፍ ቃል የተነገረው ስለዚህ ነው።
9እዚህ ላይ ፥ «ወደ ላይ ሲወጣ» የሚለውን
ቃል ልብ ብሎ መመልከት ይገባል። ይህ
ቃል ክርስቶስ ወደ ምድር ጥልቅ የወረደ
መሆኑን ያስረዳናል። 10በሌላም በኩል
ደግሞ ፥ወደ ሰማይ የወጣው ፥ ቀድሞ ከሰማይ
ወደዚች ምድር ወርዶ የነበረው ፥ራሱ ክርስ
ቶስ ነው። እርሱ በሁሉ ቦታ የሚገኝና
ሁሉንም የሚሞላ ነው።
11ክርስቶስ ፥አንዳንዶችን ሐዋርያት ፥አን
ዳንዶችን ነቢያት ፥አንዳንዶችን ወንጌል ሰባ
ኪዎች ፥አንዳንዶችን ደግሞ የምዕመናን እረ
ኛችና መምህራን አድርጎ በቤተ ክርስቲያን
አኑሮአል።

12 እነዚህን አገልጋዮች ያኖራቸውም ፥
የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተክርስቲያን
ታድግና ትገነባ ዘንድ ምዕመናንን ለመንፈ
ሳዊ አገልግሎት እንዲያዘጋጁ ነው።
13 ከዚህ የተነሣም ሁላችንም፥ስለ እግዚአብ
ሔር ልጅ ስለ ክርስቶስ ባለን እምነትና
ዕውቀት ፥ፍጹም ብስለትና አንድነት ይኖረ
ናል። ክርስቶስንም ለመምሰልና ከፍጹምነ
ቱም ለመካፈል እያደግን እንሄዳለን።
14 ከእንግዲህ ወዲህ ፥ ሐሰቱን እውነት
አስመስሎ በማቅረብ ፥ ማንም ሰው እንደ
ሕፃን ሊያታልለን አይገባም። በተንኰለኞች
ሰዎች የሐሰት ትምህርት በመታለል ግራ
ልንጋባም አያስፈልግም። 15-16 በዚህ ፈንታ
ግን እውነትን ከፍቅር ጋር አዋሕደን፥ወደ
ፊት ልንራመድ ያስፈልጋል። እውነትን እየ
ተናገርንና በእውነት እያገለገልን፥የቤተ ክር
ስቲያን ራስ የሆነውን ክርስቶስን ለመምሰል
እናድጋለን። በእርሱም አማካይነት ፥የአካሉ
ብልቶች የሆኑ ምዕመናን በፍጹም አንድ
ነት ተያይዘው ፥ለእያንዳንዱ በተሰጠው ጸጋ
መሠረት በመደጋገፍ በፍቅር ያድጋሉ።
17-18 በጌታ ይህንን ላሳስባቸሁ እፈልጋ
ለሁ። በመንፈስ አዲስ ልደትን ያላገኙ
ሰዎች ግራ የተጋቡና ዓይናቸው የታወረ
ስለሆነ ፥ እነርሱን አትምሰሉዋቸው። ልባ
ቸው ከመደንደኑና በጨለማ ውስጥ ከመኖ
ራቸው የተነሣ ፥ከእግዚአብሔር የራቁና ስለ
እነርሱ የሚነገረውንም የማያስተውሉ
ናቸው። 19 ትክክል የሆነውንና ያልሆነውን
ነገር ለመለየት ፥ግድ የሌላቸውና ራሳቸው
ንም ለርኩሰት አሳልፈው የሰጡ ጕስቋሎች
ናቸው። ከፉ ምኞት ይዞ ስለሚነዳቸው ፥
አስጸያፊ ለሆነ የብልግና ተግባር ተገዢዎች
ይሆናሉ።
20 እናንተ ግን ፥ ክርስቶስን የተረዳችሁት
በእንዲህ ያለ መንገድ አይደለም። 21 በእር
ግጥ ቃሉን የሰማችሁና ስለ እርሱም የተነገ
ረውን እውነት የተቀበላችሁ ከሆነ ፥ 22 ያን
የበሰበሰና የረከሰ የቀድሞ አኗኗራችሁን ፥
ወዲያ አሽቀንጥራችሁ ጣሉት።
23 ከእንግዲህ ወዲህ ያለው ሕይወታ
ችሁ ፥ከቀድሞው የተለየና በመንፈስ ኃይል
የተለወጠ ይሁን። 24 በእውነተኛውና ጽድ
ቅና ቅድስና ፥ እግዚአብሔርን ለመምሰል
የተፈጠረውን አዲሱን ሰውነት ልበሱ።
25 እናንተ አንድ አካል አንድ አምሳል
ስለ ሆናችሁ ፥አንዱ ለሌላው አይዋሽ፤አንዱ
ለሌላው የሚዋሽ ከሆነ የምትጐዱት ራሳች
ሁን ነውና ፥ እውነቱን ብቻ ተናገሩ።
26-27 የሚያስቆጣ ነገር ገጥሟችሁ ለጊዜው
ቢያናድዳችሁ እንኳ ፥ቁጣችሁን አውላችሁ
በማሳደር ለሰይጣን እድል አትስጡት።
28 ከዚህ ቀደም የመስረቅ ልማድ የነበ
ረው ፥ ከእንግዲህ ወዲህ መስረቁን ይተው ፥
ለወደፊቱ ግን በገዛ እጁ እየሠራ ራሱንም
ሌሎች ችግረኞችንም ይርዳ። 29 ከአንደበታ
ችሁ ክፉ አይውጣ ፥ ንግግራችሁ በጎ ነገርን
የተሞላ ፥ ሰዎችን የሚያንጽና የሚጠቅም
ይሁን።
30 ለመጨረሻው የደኅንነት ቀን የታተማ
ችሁበትን የእግዚአብሔርን ቅዱስ መንፈስ
አታሳዝኑት።
31 ቂም በቀልን ፥ ቁጣን ፥ ጩኸትን ፥ ስድ
ብን ፥ ጥላቻንና ጠብን ፥ከእናንተ አስወግዱ።
32 እርስ በእርሳችሁ ደጎችና ርኅሩሆች
ሁኑ። እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳ
ላችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባ
ባሉ።

ምዕራፍ 5

1 የተወደዳችሁ የእግዚአብሔር ልጆች
በመሆናችሁ በማናቸውም ነገር የእርሱን
ምሳሌ ተከተሉ። 2 ክርስቶስ እንደወደደንና
ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ስጦታና
ጣፋጭ መዓዛ ያለው መስዋዕት አድርጎ
በእኛ ፈንታ ራሱን አሳልፎ እንደሰጠ ፥እናን
ተም የእርሱን አርአያ በመከተል ፥ ለሰዎች
ሁሉ ፍቅር ይኑራችሁ።
3 የቅዱሳንን ስም የሚያረክስ ማናቸው
ንም ዓይነት ቅንዝረኝነት ፥ የርኩሰት ተግባ
ርና ስስት የሚፈጽም ፥ በመካከላችሁ አይ
ኑር። ይህን የመሰለ ነውረኛ ተግባር ይፈጽ
ማሉ ተብሎ ስማችሁ በክፉ እንዳይነሣ
ተጠንቀቁ። 4 ማንኛውም ዓይነት የብልግና
ንግግርና ዋዛ ፈዛዛ ፥ከእናንተ ይራቅ። በዚህ
ፈንታ ግን የእግዚአብሔርን በጎነት በማሰብ
ምስጋና አቅርቡ።
5 አመንዝሮች ወይም ርኩስ ተግባር የሚ
ፈጽሙ ፥ ወይም ማንኛውም ጣዖትን የሚያ
መልክ ሰው ፥ በክርስቶስና በእግዚአብሔር
መንግሥት ዕጣ ክፍል እንደሌለው እርግጠ
ኞች ሁኑ። 6-7 ይህን የመሰለውን አስነዋሪ
ተግባር መፈጸም ፥ ጉዳት የሌለበት አስመስ
ለው አጣፍጠው በመናገር ከሚከራከሩ
ሰዎች ፥ ተጠንቀቁ። እንደነዚህ ያሉ ሰዎች
ከእግዚአብሔር ቁጣ ስለማያመልጡ አትተ
ባበሩዋቸው። 8 ከዚህ ቀደም በጨለማ
ውስጥ የምትኖሩ ቢሆንም ፥ ዛሬ ግን ጌታን
በማወቃችሁ በብርሃን ሆናችኋል።

ኑም በልቦናችሁ ውስጥ የበራ በመሆኑ የበጎ
ነትን ፥የጽድቅንና የእውነትን ተማባር እየፈ
ጸማችሁ እንደብርሃን ልጆች ኑሩ።
10 እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘትም ተጣ
ጣሩ። 11 ፍሬቢስ ከሆነ ከጨለማ ሥራ ጋር
አትተባበሩ። ርካሽ የሆነ ክፉ ሥራቸውንም
በይፋ አውግዙ። 12 በክርስቶስ የማያምኑ
ሰዎች ፥ በጨለማ ተሰውረው የሚፈጽሟቸ
ውን የረከሱ ሥራዎች፥ 'እንዲህ ነው' ብሎ
መናገሩ እንኳን ያሳፍራል። 13 ነገር ግን
ለብርሃን የተጋለጠ ማንኛውም ነገር እውነ
ተኛ መልኩ ቁልጭ ብሎ ይታያል።
14 ምክንያቱም ብርሃን ማንኛውንም ነገር
ጥርት አድርጎ ያሳያል። «አንተ የምትተኛ
ንቃ ፤ ከሞትም ተነሣ ፤ ክርስቶስም ያበራልሃ
ልና» የተባለውም ስለዚህ ነው።
15-16 ከዚህ የተነሣም ፥ የምታደርጉትን
ሁሉ ተጠንቅቃችሁ አድርጉ። ጥበበኞችና
አስተዋዮችም ሁኑ። ዘመኑ የከሩ በመሆኑ፥
በጎ ሥራ ለመሥራት በሚያጋጥማችሁ
ዕድል ሁሉ ተጠቀሙ። 17 አለማስተዋልን
ከእናንተ አስወግዳችሁ፥ የጌታን ፈቃድ ለማ
ወቅ ተጣጣሩ። 18 ብርቱ ጉዳት የሚያስከ
ትለውን የወይን ጠጅ በመጠጣት አትስ
ከሩ። በዚህ ፈንታ ግን ለክርስቲያን እንደ
ሚገባ ዘወትር በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ
ችሁ ሁኑ።
19 አንድ ላይ በምትሆኑበት ጊዜ ፥ በመዝ
ሙርና በምስጋና ጌታን እያወደሳችሁ እርስ
በእርስ ተጽናኑ። 20 አምላካችንና አባታችን
ለሆነው እግዚአብሔር ፥ በጌታችን በኢየሱስ
ስም ፥ ስለ ማንኛውም ነገር አዘውትራችሁ
ምስጋና አቅርቡለት።
21 አንዱ ለሌላው ራሱን በማስገዛት ፥ ለክ
ርስቶስ ያላችሁ አክብሮት በመካከላችሁ
ይገለጥ። 22 ሚስቶች ሆይ ፥ ለጌታ እንደምት
ታዘዙ ለባሎቻችሁም ታዘዙ። 23 ክርስቶስ
ለአካሉ ለቤተ ክርስቲያን ራስ እንደሆነ ፥
ባልም የሚስቱ ራስ ነው። 24 ስለዚህ ፥ ቤተ
ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትታዘዝ ፥ ሚስ
ቶችም በማናቸውም ነገር ለባሎቻቸው
ይታዘዙላቸው።
25 ባሎች ሆይ ፥ ክርስቶስ ራሱን ለሞት
አሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ ቤተ ክርስቲ
ያንን እንደወደዳት ፥ እናንተም ሚስቶቻች
ሁን ውደዱ። 26 ክርስቶስ ይህን ያደረገው ፥
ቤተ ክርስቲያን በውኃና በቃሉ ነጽታ ቅድ
ስት እንድትሆን ሲሆን ፥ 27 እንደዚሁም ፥
ነውርና ነቀፋ የማይገኝባት ንጽሕትና ቅድ
ስት ሆና በፊቱ እንድትቀርብ ነው። 28 ባሎ
ችም ፥ ሚስቶቻቸውን እንደራሳቸው አድር
ገው መውደድ አለባቸው። ባል ሚስቱን
ሲያፈቅር ልክ ራሱን እንዳፈቀረ ይቆጠ
ራል። 29-30 ክርስቶስ አካሉ የሆነችውን
ቤተክርስቲያን እንደሚንከባከባት ፥ አስፈላጊ
ውን ምግብ እየመገበ ይንከባከበዋል እንጂ ፥
ማንም የገዛ አካሉን አይጠላም። እኛም የክ
ርስቶስ የአካሉ ብልቶች ነን።
31 «ከዚህም የተነሣ ፥ ወንድ አባትና እና
ቱን ይተዋል። ከሚስቱም ጋር ይዋሐዳል።
ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ።» 32 ይህ
ጉዳይ ጥልቅ የሆነ መንፈሳዊ ምሥጢር
የያዘ ቢሆንም ፥ ክርስቶስንና ቤተክርስቲያንን
የሚመለከት በመሆኑ ፥ እዚህ ላይ እንሥቼዋ
ለሁ።
33 ስለዚህ ፥ ባል ሚስቱን እንደ ራሱ አድ
ርጎ መውደድ ይገባዋል ፥ ሚስትም ለባሏ
ተገቢውን ክብር የምትሰጠው መሆን አለ
ባት።

ምዕራፍ 6

1 ልጆች ሆይ ፥ ተገቢ ነገር በመሆኑ ለወላ
ጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ። 2-3 «አባትህንና እና
ትህን አክብር» የሚለው ትእዛዝ ፥ ከአሥርቱ
ትእዛዛት መካከል የተሰፋ ቃል ያለበት የመ
ጀመሪያው ትእዛዝ ነው። ተስፋውም ፥
«በምድር ላይ ዕድሜህ ይረዝማል ፥ ኑሮህም
ይሳካል» ይላል።
4 አባቶች ሆይ ፥ ልጆቻችሁን በፍቅርና
በምክር እያረማችሁ የጌታን መንገድ እንዲ
ከተሉ አሳድጓቸው እንጂ ፥ በመቆጣትና በማ
በሳጨት እንዲመረሩ አታድርጓቸው።
5 አገልጋዮች ሆይ ፥ ለክርስቶስ እንደመታ
ዘዝ ያህል ነውና ምድራዊ አሳዳሪዎቻችሁን
በፍርሃትና በቅን ልቡና ታዘዟቸው።
6-7 የምታገለግሏቸውም እነርሱ ሲኖሩ ሽር
ጉድ በማለት ፥ እነርሱ ዞር ሲሉ ግን በመለገ
ምና ችል በማለት ሳይሆን ፥ እግዚአብሔር
የሚወደው በመሆኑ ፥ እንደ ክርስቶስ አገልጋ
ዮች በደስታና በሙሉ ልብ አገልግሏቸው።
8 ተገዥም ሆነ ነጻ ዜጋ ፥ ከልቡ ለሚሠራው
ጥሩ ሥራ ፥ ከጌታ ወሮታውን የሚቀበል
መሆኑን አትዘንጉ።
9 እናንተ አሳዳሪዎች ፥ ዛቻን ሁሉ አስወግ
ዳችሁ አገልጋዮቻችሁን በቅንነት አስተዳ
ድሩ። በሰማይ እናንተንም ሆነ እነርሱን
የሚመለከት ፥ ጌታ እንዳለና እርሱም የሰው
ፊት አይቶ እንደማያዳላ አትዘንጉ።
10 በመጨረሻም ፥ በጌታ ኃይልና ብርታት
የጸናችሁ ሁኑ። 11 የሰይጣንን ታክቲል

መቋቋም እንድትችሉ ፥ የእግዚአብሔርን
ሙሉ የጦር ትጥቅ ልበሱ። 12 የምንዋጋው
ሰብአዊ ፍጡራን ከሆኑ ሰዎች ጋር ሳይ
ሆን ፥ ይህንን የጨለማ ዓለም ከሚያስተዳድሩ
መንፈሳውያን ገዢዎችና ኃይላት ፥ እንዲ
ሁም ሥልጣናትና በአየር ላይ ከገነኑ የርኩ
ሳን መናፍስት ሠራዊት ጋር ነው።
13 ስለዚህ ፥ የእግዚአብሔርን የጦር መሣ
ሪያ አሁኑኑ ታጠቁ። ምክንያቱም ክፉው
ቀን ሲመጣ ፥ ወደ ኋላ ሳታፈገፍጉ የጠላትን
ጥቃት ለመመለስና በመጨረሻም በድል
ለመቆም ያስችላችኋልና።
14 የእውነትን ቀበቶ ታጥቃችሁ ፥ የጽድ
ቅን ጥሩር አጥልቃችሁ ፥ 15 የሰላምን ወን
ጌል ተጫምታችሁ ፥ 16 የሚንቀለቀለውን
የሰይጣንን ፍላጻ የምትመክቱበትን የእም
ነት ጋሻ እንግባችሁ ፥ 17 የደኅንነትን ራስ
ቁር በራሳችሁ ላይ ደፍታችሁ ፥ የእግዚአብ
ሔርን ቃል እንደ መንፈስ ሰይፍ ጨብጣ
ችሁ ዝግጁ ሆናችሁ ቁሙ።
18 ምን ጊዜም በጸሎት ትጉ። የሚያስፈ
ልጋችሁን አሟልቶ እንዲሰጣችሁ ፥ መንፈስ
ቅዱስ በሚመራችሁ መንገድ ዘወትር እግዚ
አብሔርን ለምኑት። ለቅዱሳን ሁሉ ፥ ያለ
መሰልቸት ጸልዩ። 19 የወንጌሉን ቃል ለመ
ስበክ ዕድል እንዳገኘኝና ፥ እንደበቴም ተከፍቶ
ምሥጢሩን ያለ ፍርሃት አብራርቼ መግለጽ
እንድችል ፥ ለእኔም ጸልዩልኝ። 20 ይህንኑ
የወንጌል ቃል በማስተማሬ ፥ በሰንሰለት የታ
ሠረ የጌታ አምባሳደር ሆኛለሁ። ስለዚህ ፥
የሚገባኝን ያህል ያለ ፍርሃት መመስከር
እንድችል ፥ ጸልዩልኝ። 21 በጌታ የተወደደው
ወንድማችንና ፥ ወንጌልን በማስተማር ታማኝ
ረዳታችን የሆነው ቲኪቆስ ፥ ስለ እኔ ሁኔታ
በሰፊው ያጫውታችኋል። 22 ወደ እናንተ
የምልከውም ፥ ስለ እኛ ሁኔታ ማናቸውንም
ነገር በይበልጥ ለማወቅ እንድትችሉና እን
ድትጽናኑ ነው።
23 እምነት የተሞላበት ሰላምና ፍቅር ፥
ከእግዚአብሔር አብና ከጌታችን ከኢየሱስ
ክርስቶስ ፥ ለወንድሞች ሁሉ ይድረሳቸው።
24 ጸጋና የዘላለም ሕይወት ፥ ጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስን ከሚወዱ ሁሉ ጋር ይሁን።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለፊልጵስዩስ ሰዎች የጻፈው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን ፥ የተጻፈበትም ዘመን በ63 ዓ.ም. ገደማ እንደሆነ ይገ
መታል። የተጻፈበት ምክንያት ምዕመናን በክርስቶስ አማካይነት የሚያገኙትን የሕይወት
ደስታ ለማሳሰብ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ የክርስቶስን ወንጌል በማስተማሩ ምክንያት
ታሥሮ ነበር። ሆኖም መታሠሩን በደስታ ተቀበለው እንጂ አላዘነበትም። ስለዚህ ክርስቲያ
ኖች የመጣው ቢመጣ ፥ አንድነታቸውን አጽንተው ፥ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን አጠንክረውና
በመልካም ባሕርይ ታንጸው ፥ በሰላምና በደስታ እንዲኖሩ በዚህ መልእክት ያሳስባቸዋል።

ምዕራፍ 1

1 የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች ከሆኑት
ከጳውሎስና ከጢሞቴዎስ ፥ በፊልጵስዩስ
ከተማ ለምትገኙ ምዕመናን ሁሉ ፥ የቤተ
ክርስቲያን መሪዎችና ዲያቆናት።
2 ከእግዚአብሔር ከአባታችንና ከጌታችን
ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ጸጋና ሰላም ይብዛ
ላችሁ።
3 እናንተን ባስታወስኩ ቁጥር እግዚአብ
ሔርን አመሰግነዋለሁ ፥ 4 ስለእናንተም ዘወ
ትር ስጸልይ ደስ እያለኝ ነው። 5 ምክንያ
ቱም የምሥራቹን ቃል ከሰማችሁበት ጊዜ
አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ ፥ ይህ የክርስቶስ
የምሥራች ቃል ለሰው ሁሉ እንዲዳረስ ፥ በበ
ኩላችሁ የሚገባውን ጥረት አድርጋችኋ
ልና። 6 በሕይወታችሁ መልካም ሥራን
መሥራት የጀመረው እግዚአብሔር ፥

ክርስቶስ እስከሚመጣበት ቀን ድረስ ይህንኑ
መልካም ሥራ ከፍጻሜ ያደርሰዋል።
7ለእናንተ ያለኝ ስሜት የተለየ ነው፥
ከታሠርኩ በኋላም ሆነ ከዚያ በፊት፥ ስለ
እውነት እየመሰከርኩ ስለ ክርስቶስ በምሰብ
ክበት ጊዜ፥ ሁላችሁም የእግዚአብሔርን የአ
ገልግሎት ጸጋ አብራችሁ ተካፍላችኋል።
ስለ እናንተ እንዲህ አጥብቄ የማስበውም
ስለዚህ ነው። 8ምን ያህል እንደምናፍቃች
ሁና በጌታ ፍቅር እንደምወዳችሁ የልቤን
የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። 9ልባ
ችሁ በፍቅር እንዲሞላና ሰዎችን እንድት
ወዱ፥ በመንፈሳዊ ዕውቀትም እንድትበስሉ
እጸልያለሁ። 10እንዲሁም፥ ክፉውን ከደት
እንድትለዩና ምንም ዓይነት ነቀፋ ሳይገኝባ
ችሁ ክርስቶስ ዳግመኛ እስኪመጣ ድረስ፥
ያለ ነውር እንድትኖሩ እጸልይላችኋለሁ።
11በኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኘው የጽድቅ
ፍሬ ሕይወታችሁን ሲሞላ እግዚአብሔርም
በዚሁ ይከበራል።
12ወንድሞቼ ሆይ፥ የደረሰብኝ መከራ
ሁሉ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን የምሥራች
ቃል ለሰዎች ለማዳረስ እድል ሰጥቶኛል።
13የታሠርኩት ወንጀል ተገኝቶብኝ ሳይ
ሆን፥ ክርስቶስን በማመኔ መሆኑን፥ እዚህ
አብረውኝ ያሉት እሥረኞች፥ የሚጠብቁን
ዘበኞና ሌሎችም ሰዎች ሁሉ በደንብ ተረ
ድተውታል። 14እኔ ከታሠርኩ ወዲህም
ብዙ ክርስቲያኖች እሥራትን ከምንም ሳይ
ቆጥሩ በእምነታቸው በርትተዋል። ስለ ክር
ስቶስም በድፍረት መመስከር ይዘዋል።
15ነገር ግን፥አንዳንዶች የክርስቶስን የም
ሥራች ቃል የሚሰብኩት በእኔ ቀንተው
ነው። አንዳንዶችም የሚሰብኩት ሁከትና
መለያየት ለመፍጠር ነው። በሌላ በኩል
ደግሞ፥ በንጹሕ መንፈስ የምሥራቹን ቃል
የሚሰብኩም አሉ። 16-17አንዳንዶቹ የምሥ
ራቹን ቃል በንጹሕ መንፈስ የሚሰብኩት
እኔን ስለሚወዱ ነው። እዚህ በእሥራት
ላይ ያለሁት ወንጌልን በማስተማሬ ምክን
ያት እንደሆነ ያውቃሉና። የቀሩት ግን ክር
ስቶስን የሚሰብኩት፥ በቅንነት ሳይሆን በቅ
ናት ተነሳስተው እሥራቴን ለማክበድ ነው።
18እኔ ግን ዓላማቸው ምንም ይሁን ምን፥
የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ የምሥራች ቃል
በመሰበኩ ብቻ ደስ ይለኛል።
19የእናንተ ጸሎትና የመንፈስ ቅዱስ
እርዳታ ይህን ያለሁበትን ሁኔታ ለመዳኔ
እንደሚያደርግልኝ ስለማውቅ፥ ደስታዬ አይ
ቋረጥም። 20በምንም ዓይነት መንገድ እንደ
ማላፍር እርግጠኛ ነኝ። መከራ ቢያሳዩኝም
እንኳ፥ ስለ ጌታ መመስከሬን አልተውም።
ዋናው ምኞቴ ብሞትም፥ ብኖርም ጌታ
በእኔ ሕይወት እንዲከብር ነው። 21ለእኔ
በሕይወት መኖር ማለት ክርስቶስን ማገል
ገል ማለት ነው። መሞት ደግሞ፥ እንዲያ
ውም ለእኔ የተሻለ ነገር ነው። 22በሕይ
ወት መኖሬ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር
ለማስታረቅ የሚያስችለኝ ከሆነ ግን፥ ከመ
ሞት ወይም ከመኖር የቱ እንደሚሻል
መምረጥ ያስቸግረኛል። 23አንዳንድ ጊዜ
በሕይወት መኖርን እመርጣለሁ። አንዳንዴ
ደግሞ፥ እጅግ የሚመረጥ ነውና ሞቼ ከክር
ስቶስ ጋር አብሮ መሆንን እናፍቃለሁ።
24ይሁን እንጂ የማውቀው አንድ ነገር አለ፥
ይህም በሕይወት መኖሬ ለእናንተ ብዙ
የሚጠቅም መሆኑን ነው።
25በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ እንድታድ
ጉና፥ በእምነታችሁም ደስ እንዲላችሁ ልረ
ዳችሁ እንድችል፥ እግዚአብሔር ዕድሜዬን
እንደሚያረዝመው እርግጠኛ ነኝ። 26እንደ
ገና ተመልሼ ከእናንተ ጋር በምሆንበት
ጊዜ፥ በደስታ ተሞልታችሁ ስለ እኔ ኢየሱስ
ክርስቶስን ለማመስገን እድል ታገኛላችሁ።
27እኔ ተመልሼ መጥቼ ዓይናችሁን ለማ
የት ብችልም ባልችልም፥ ለወንጌል እውነት
በአንድ ልብ እየተጋደላችሁ በእምነታችሁ
ጽኑ። ሕይወታችሁንም በክርስቶስ ኢየሱስ
ወንጌል መሠረት ምሩት። 28በምንም ምክ
ንያት ቢሆን የሚቃወሟችሁን አትፍሩ።
ይህ ተቃውሞአቸው የሚያሳየው የእነርሱ
ጥፋት መቃረቡን ሲሆን፥ ለእናንተ ደግሞ
ጌታ ከእናንተ ጋር እንደ ሆነና የዘላለምን
ሕይወት እንደ ሰጣችሁ ነው። 29የተጠራች
ሁት በክርስቶስ እንድታምኑ ብቻ ሳይሆን፥
ስለ እርሱም መከራን እንድትቀበሉ ጭምር
ነው። 30እናንተ ባሁኑ ጊዜ የምትቀበሉት
መከራ፥ ከዚህ ቀደም እኔ ስለጌታ የተቀበል
ኩትንና አሁንም በመቀበል ላይ ያለሁትን
መከራ የሚመስል ነው።

ምዕራፍ 2

1በክርስቶስ ያገኛችሁት ሕይወት የበረ
ታችኋልን? ፍቅሩስ መጽናናትን ይሰጣችኋ
ልን? ከመንፈስ ቅዱስስ ጋር ሕብረት አላች
ሁን? አንዳችሁ ለሌላው ርኅራኄ ታሳያላ
ችሁ? 2ይህ ከሆነ እርስ በእርሳችሁ ለአንድ
አሳብና ዓላማ የቆማችሁ ሁኑ። በስምምነት
ስትኖሩና በሕብረት ስታገለግሉ ማየት ደስ
ያሰኘኛል።

3 ራስን መውደድ እንዳያጠቃችሁ ተጠን
ቀቁ። የምትውሩትን ነገር ለዝና ስትሉ አት
ሥሩ። ከእናንተ የተሻሉ ሌሎች ሰዎች
መኖራቸውንም በትሕትና ተቀበሉ። 4 ለራሳ
ችሁ የሚጠቅመውን ብቻ ከማሰብ ይልቅ፥
ሌሎችን ሊጠቅም ስለሚችል ነገር አስቡ።
5 በኢየሱስ ክርስቶስ የነበረው ይህ አስተ
ሳሰብ በእናንተም ይኑር። 6 እርሱ በባሕርዩ
አምላክ ሆኖ ፣ ሳለ የአምላክነት መብቱን
ሙጭጭ አድርጎ አልያዘም። 7 ከብሩን
ሁሉ ወደ ጎን በመተው የአገልጋይን መልክ
ይዞ በሰው አምሳል መጣ። 8 ወንጀለኞች
ይቀጡበት በነበረው መስቀል ላይ እስከመ
ሞት ድረስ ራሱን በማዋረድ ለእግዚአብ
ሔር ታዘዘ።
9 ስለዚህ እግዚአብሔር እጅግ ከፍ ከፍ
አደረገው ፤ ከስምም ሁሉ በላይ የሆነውን
ስም ሰጠው። 10 ይህም በሰማይ ሆነ በም
ድር፥ ከምድርም በታች፥ ጉልበት ሁሉ ለኢየ
ሱስ ስም እንዲንበረከክና ፥ 11 ምላስም
ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ
ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ እንዲመሰክር ነው።
12 ወዳጆቼ ሆይ ፥ አብሬአችሁ በነበርኩ
በት ጊዜ የሰጠኋችሁን ምክር ተቀብላችሁ
በሥራ ላይ ታውሉት ነበር። በአካል ከእና
ንተ ብርቅም፥ ምክሬን እንደምትከተሉ አው
ቃለሁ። እንግዲህ ደኅንነትን ስላገኛችሁ ፥
በቅዱስ ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ለእግዚአብ
ሔር እየታዘዛችሁ ፥ ግራ ቀኝ ሳትሉ ወደ
ደኅንነታችሁ ግብ አምሩ። 13 እርሱን ደስ
የሚያሰኘውን ነገር እንድትመኙና በሥራም
ላይ እንድታውሉት በውስጣችሁ የሚሠ
ራው ራሱ እግዚአብሔር ነው።
14 በምታደርጉት ነገር ሁሉ ከማጉረምረ
ምና ከመከራከር ተቆጠቡ። 15 ይህንንም
የምለው ፥ የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆ
ናችሁ መጠን ማንም ሊነቅፋችሁ የሚችል
በት ምክንያት እንዳያገኝ ነው ፤ ክፉ ሰዎች
በሞሉበት በዚህ ዓለም ፥ የሕይወትን ቃል
እያበሠራችሁ እንደ ብርሃን ፋና አብሩ ፥
16 ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ ፥ በእናንተ
መካከል የፈጸምኩት አገልግሎት ፍሬ በማ
ፍራቱ ፥ ምንኛ ደስ ይለኝ ይሆን? 17 በእና
ንተ የእምነት መሥዋዕት ላይ ተጨምሮ
ደሜ እንደ ጐርፍ ቢፈስስ እንኳን ከሁላ
ችሁ ጋር አብሮ ደስ ይለኛል። 18 እንደዚ
ሁም ፥ እናንተም ከእኔ ጋር በዚህ ደስ ሊላ
ችሁ ይገባል።
19-20 የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ ፥
ጢሞቴዎስን በቅርቡ ወደ እናንተ እልከዋ
ለሁ። እርሱ ካያችሁ በኋላ ወደ እኔ ሲመ
ለስ እንዴት እንዳላችሁ ያስረዳኛል። እኔም
ያላችሁበትን ሁኔታ ስሰማ ደስ እንደሚለኝ
እርግጠኛ ነኝ። እንደ ጢሞቴዎስ ስለ እና
ንተ የሚያስብና የሚጨነቅ ማንም ሰው የለ
ኝም። 21 ሁሉም የሚያስቡትና የሚጨነ
ቁት ስለ ራሳቸው ጉዳይ ብቻ እንጂ ስለጌታ
አገልግሎት አይደለም። 22 ጢሞቴዎስ ግን
እንዲህ አይደለም ፤ ልክ እንደ ልጄ ሆኖ እን
ዳገለገለኝና የክርስቶስን የምሥራች ቃል
በመስበክ ማንነቱን እንዳስመሰከረ ፥ እናን
ተም ራሳችሁ ታውቃላችሁ። 23 የእኔ ጉዳይ
ቁርጡ ሲታወቅ በቶሎ ወደ እናንተ እልክ
ዋለሁ። 24 እንዲያውም እኔም ራሴ በቅርቡ
መጥቼ ላያችሁ እንደምችል በጌታ ተስፋ
አደርጋለሁ።
25 እንዲረዳኝና እንዲደግፈኝ አስባችሁ
የላካችሁትን ወንድማችንን አፍሮዲጡን ፥
በቶሎ መልሼ ወደ እናንተ እሰድደዋለሁ።
አፍሮዲጡ እንዴት ያለ ወዳጄ መሰላችሁ?
እርሱና እኔ አብረን በአንድ ላይ ብዙ አገል
ግለናል። 26 አሁን ግን የእናንተ ናፍቆት
ይዞታል። በተለይም እንደ ታመመ የሰማ
ችሁ መሆኑን በማወቁ ፥ ይጨነቃሉ በማለት
በጣም ያስባል። 27 በእርግጥም በጣም
አሞት ለሞት ተቃርቦ ነበር። ጌታ ግን ለእ
ኔም ለእርሱም ሲል ማረው። ይህ ባይሆን
ኖሮ በዚህ መከራዬ ላይ የባሰ ኀዘን ይገጥ
መኝ ነበር።
28 አሁን ግን ወደ እናንተ እንዲመለስ
ወስኛለሁ። ፊቱን በምታዩ ጊዜ ምን ያህል
ደስ እንደሚላችሁና ጌታን እንደምታመሰግ
ኑት ይሰማኛል። እናንተን ደስ ሲላችሁ የእ
ኔም ሥጋት ቀለል ይላል። 29 እንግዲህ
ሲመጣ በታላቅ ደስታ በጌታ ተቀበሉት ፥
እንደርሱ ያሉትንም አገልጋዮች ሁሉ አክ
ብሯቸው። 30 እርሱ ለጌታ ሥራ ኑፋቴን
እንኳ አሳልፎ የሰጠ ነው። እናንተ በአጠ
ገቤ ስለሌላችሁ ልታደርጉልኝ ያልቻላችሁ
ትን ሁሉ አድርጎልኛል።

ምዕራፍ 3

1 በመጨረሻም ፥ ወንድሞቼ ሆይ በጌታ
ደስ ይበላችሁ። እንድትጠነቀቁ ይረዳችኋ
ልና አንድን ነገር ደግሚ ደጋግሜ ብጽፍላ
ችሁ አይሰለቸኝም።
2 «ለመዳን የግድ መገረዝ አለባችሁ»
ከሚሉአችሁ ውሾች ከሆኑ ከእነዚያ ክፉ
ሰዎች ተጠንቀቁ። 3 የእግዚአብሔር ልጆች
መሆናችን የሚታወቀው አካላችንን በመለት

በመቁረጥ ሳይሆን ፥ እግዚአብሔርን በመን
ፈስ በማምለክ ነው። እውነተኛው ግዝረ
ትም ይኸው ነው። እኛ ክርስቲያኖች ልን
መካ የምንችለው ክርስቶስ ለእኛ ሲል በሠ
ራልን የጽድቅ ሥራ እንጂ፥በራሳችን ኃይል
አይደለም ።
4 ራሱን ማዳን የሚችል መስሎት የሚ
መካ እንደ እኔ ማንም አልነበረም ። ውጫዊ
በሆነው ሥርዓት የሚመካ ሰው ካለ እኔ
እበልጠዋለሁ ። 5 በተወለድኩ በስምንተኛው
ቀን እንደ አይሁድ ሥርዓት ተገርዛለሁ ።
የተወለድኩትም፥ከእሥራኤል ዘር ከብንያም
ወገን ነው ። ንጹሕ ዕብራዊ ከመሆኔም
ሌላ ፥ ለሥርዓታቸው ቀናተኞች ከነበሩት
ፈሪሳውያን አንዱ ነበርኩ ። 6 በሕግ በሚገ
ኘው ጽድቅ ረገድ ብቁ የሆንኩ ነበርኩ ።
ለሃይማኖቴ ሥርዓት ከነበረኝ ከፍተኛ ቅን
ዓት የተነሣም ። ክርስቲያኖችን አሳድጀአ
ለሁ ። 7 ነገር ግን ከዚህ በፊት ጠቃሚ ይመ
ስለኝ የነበረውን ሁሉ ፥ አሁን ስለ ክርስቶስ
ስል ዋጋ እንደሌለውና እንደከንቱ ነገር እቆ
ጥረዋለሁ ፤ከእንግዲህ ተስፋዬና እምነቴ በክ
ርስቶስ ብቻ ነው ። 8 ከሁሉ የሚበልጠውን
ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታዬ በማወቅ
ብቻ ፥ ያለ ምንም ዋጋ ካገኘሁት ታላቅ
ጥቅም ጋር ሳወዳድረው ፥የምመካበትን ሁሉ
እንደ ፋይዳ ቢስ ነገር አቆጥራለሁ ። ክርስቶ
ስን ለሕይወቴ አተርፍ ዘንድ ሌላውን ሁሉ
ትቼአለሁ ። 9 አሁን ከክርስቶስ ጋር ሕብረት
አለኝ ። ደኅንነትን ያገኘሁት የኦሪትን ሕግ
በመጠበቄ ወይም ጥሩ ሰው በመሆኔ ሳይ
ሆን ፥እግዚአብሔር የላከውን ክርስቶስን በማ
መን ነው ። 10 ክርስቶስንና የትንሣኤውን
ኃይል በይበልጥ ለማወቅ ፥ እንደ እርሱ
መከራ ለመቀበልና በሞቱም እርሱን ለመም
ሰል ከልብ እመኛለሁ ። 11 ከሞትኩ በኋላም
እንደ ገና በሕይወት ሊያኖረኝ እንደሚያስነ
ሣኝም እተማመንበታለሁ ።
12 አሁን ፍጹም ነኝ ለማለት አልች
ልም ። ገና ያልደረስኩበት ብዙ ነገር
አለ ። ቢሆንም ጌታ ለአገልግሎቱ ሲጠራኝ
ያቀደልኝን ነገር በሙሉ ለመቀዳጀት ፥የተ
ቻለኝን ያህል እጣጣራለሁ ። 13 ወንድሞቼ
ሆይ ፥መሆን የሚገባኝን ገና ሆኜ እንዳልተገ
ኘሁ አውቃለሁ ። ይሁን እንጂ አንድ ነገር
አደርጋለሁ ፤ከኋላዬ ያለውን ነገር እየረሳሁ
ከፊት ለፊቴ ያለውን ነገር ብቻ እመለከታ
ለሁ ። 14 እግዚአብሔር በክርስቶስ ሊሰጠን
በሰማይ ያዘጋጀውን ሽልማት ለመቀበል ፥
ሩጫዬን ከግቡ ለማድረስ ጥረቴን እጥፍ
ድርብ አደርጋለሁ ።
15 እኛ በመንፈሳዊ ሕይወታችን የበሰልን
ክርስቲያኖች ፥ ስለዚህ ነገር አንድ ዓይነት
አስተሳሰብ እንደሚኖረን ተስፋ አደርጋ
ለሁ ። ምናልባት ከዚህ የተለየ አሳብ ያላች
ሁም ብትኖሩ እግዚአብሔር እውነቱን እን
ደሚገልጽላችሁ አምናለሁ ። 16 እንግዲህ
እስከ አሁን ያወቅነውን እውነት እንደያዝን
በዚያው ጸንተን እንኑር ።
17 ወንድሞች ሆይ ፥ በሕይወታችሁ የእ
ኔን አርአያ ተከተሉ ። የእኔን አርአያነትም
ማን እንደሚከተል ልብ ብላችሁ አስተ
ውሉ ። 18 ከዚህ በፊት ደጋግሜ እንደ ነገር
ኋችሁ ፥ አሁንም እያለቀስኩ እነግራችኋ
ለሁ ። የክርስቶስ የመስቀሉ ጠላቶች ሆነው
ሳሉ ፥ 'ክርስቲያን ነን' እያሉ የሚያስመስሉ
ብዙ ሰዎች አሉ ። 19 የእነርሱ መጨረሻ የዘ
ላለም ጥፋት ነው ። ምክንያቱም አምላካ
ቸው ሆዳቸው ነውና ። እነዚህ ሰዎች አስ
ከፊ የሆነ ነገር ሲፈጽሙ እንኳን ፥ በማፈር
ፈንታ ይኩሩበታል ። የሚያስቡትና የሚጨ
ነቁት ምድራዊ ስለሆነው ሕይወት ብቻ
ነው ። 20 እኛ ግን አገራችን ክርስቶስ በሚገ
ኝበት በሰማይ ነው ። ታዳጊያችን ክርስቶ
ስም ከዚያ ተመልሶ የሚመጣበትን ቀን በና
ፍቆት እንጠባበቃለን ። 21 እርሱ ሲመጣም
ይህንን በስባሽና ፈራሽ የሆነውን ሥጋችንን
ይለውጣል ። ሁሉን ነገር በሚገዛበት
ኃይሉ ፥ የእኛንም አካል ልክ እንደ እርሱ
አካል እንዲከብር ያደርገዋል ።

ምዕራፍ 4

1 የምወዳችሁና የምናፍቃችሁ ክርስቲ
ያን ወንድሞቼ ሆይ ፥ እናንተ ደስታዬና
ዘኔታ የምቀበለው ሽልማት ምክንያቶች
ናችሁ ። እንግዲህ ለጌታ ታማኝ በመሆን
ጸንታችሁ ኑሩ ።
2 እነዚያን የተጣሉትን ሁለት እኅቶች ፥
ኤዎድያንንና ሲንጤኪን ተስማምተው እን
ዲኖሩ በጌታ እመክራቸዋለሁ ። መጣላታች
ውን ትተው በሰላምና በፍቅር ሊኖሩ ይገ
ባል ። 3 አንተም በወንጌል የሥራ ባልደረ
ባዬ ፥ እነዚህን እኅቶች እንድታስታርቅና እን
ድታስማማ አሳስብሃለሁ ። እነዚህ እኅቶች
ከእኔ ፥ ከቀሌምንጦስና ስማቸው በሕይወት
መጽሐፍ ከተጻፈው አገልጋዮች ጋር
ሆነው ፥ ወንጌልን ለሰዎች ለማዳረስ ብዙ
ደክመዋል ።
4 ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ ። ደግ
ሜም እላለሁ ደስ ይበላችሁ ። 5 ገ ሁ

ለሰው ሁሉ ግልጽ ይሁን። ጌታ ቅርብ
ነው። 6ስለ ምንም ነገር ቢሆን ከማሰብና
ከመጨነቅ ይልቅ፥በጸሎትና በልመና ፍላጎ
ታችሁን ለእግዚአብሔር ንገሩት። ምስጋ
ናም መስጠት አትርሱ። 7አእምሮ ሊያስተ
ውለው ከሚችለው በላይ የሆነው የእግዚአ
ብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ በጸዋታ ይጠብቃል።
8በመጨረሻም አንድ ነገር ልነግራችሁ
እፈልጋለሁ። አሳባችሁን እውነተኛ፥ክቡር፥
ትክክለኛ፥ንጹሕና ተወዳጅ በሆነ ነገር ላይ
አውሉት። እግዚአብሔርን ለማመስገኛ ምክ
ንያት የሚሆኑ ነገሮችን አእምሮአችሁ ያው
ጠንጥን። በእነርሱም ደስ ይበላችሁ። 9እኔ
ሳደርግ ያያችሁትንና የተማራችሁትን ነገ
ሮች ብታደርጉ የሰላም አምላክ ከእናንተ
ጋር ይሆናል።
10እንደገና እኔን ለመርዳት በማሰባችሁ
በጣም አመሰግናችኋለሁ። ጌታንም ስለዚህ
በጣም አመሰግነዋለሁ። ከዚህ በፊትም
ቢሆን በሚቻላችሁ ሁሉ ያለመሰልቸት
ልትረዱኝ ጥረት እንዳደረጋችሁ አውቃ
ለሁ። 11ይህን ሁሉ የምለው ችግር ስላለ
ብኝ አይደለም። ምክንያቱም ማጣትንም
ሆነ ማግኘትን ተምሬአለሁ።
12አጥቶ መቸገርንም ሆነ አግኝቶ መክበ
ርን አይቻለሁ። 'ያለኝ ይበቃኛል' ብሎ ፥
ረኩቶ የመኖርን ምሥጢር አውቄአለሁ።
መራብንም ፥ መጥገብንም ቀምሻለሁ።
13ጌታ እንዳደርገው የሚፈልገውን ነገር
ሁሉ ፥ ኃይልና ብርታት በሚሰጠኝ በክርስ
ቶስ እፈጽመዋለሁ። 14ሆኖም በዚህ በች
ግሬ ጊዜ እኔን ለመርዳት ማሰባችሁ ተገቢ
ነገር ነው።
15እንደምታስታውሱት ሁሉ ፥ በመጀመ
ሪያ የምሥራቹን ቃል ለማስተማር ከመቄዶ
ንያ በተነሣሁ ጊዜ፥ከእናንተ በቀር በጉዞዬ
የረዳኝ ሌላ ቤተክርስቲያን አልነበረም።
እናንተ ለጉዞዬ የሚያስፈልገኝን ነገር በመ
ስጠትም ሆነ በማስተናገድ ብዙ ረድታችሁ
ኛል። 16በተሰሎንቄ በነበርኩበት ጊዜ
እንኳ ሁለት ጊዜ የላካችሁልኝ እርዳታ
ደርሶኛል። 17ይህንን ስል አሳቤን ሁሉ በስ
ጦታው ላይ መጣሌ አይደለም። ስለ ዋላች
ሁልኝ ውለታ የምታገኙትን ዋጋ እያሰብኩ
ደስ እንደሚለኝ ለመግለጽ ነው።
18አሁንስ ምንም የሚጐድለኝ ነገር
የለም። ምክንያቱም አፍሮዲጡ ሲመጣ ፥
መዓዛው እንደ ሽቱ የሚሸተውንና ጌታን
የሚያስደስተውን ስጦታችሁን ይዞልኝ መጥ
ቷል። 19አምላኬ ከከበረው ባለጠግነቱ፥በክ
ርስቶስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሰጣች
ኋል። 20አምላካችንና አባታችን ለሆነው
ለእግዚአብሔር ፥ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር
ይሁን፤አሜን።
21ለክርስቲያኖች ሁሉ የከበረ ሰላምታ
ዬን አቅርቡልኝ። ከእኔ ጋር ያሉት ወንድ
ሞችም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። 22ቅዱ
ሳን ሁሉ ፥ በተለይም በቄሣር ቤተ መንግ
ሥት ውስጥ ያሉት ክርስቲያኖች ሰላምታ
ያቀርቡላችኋል።
23የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በረከት
ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን፤አሜን።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ

ለቈላስይስ ሰዎች የጻፈው መልእክት

መግቢያ

የዚህ መልእክት ጸሐፊ ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። የተጻፈበት ዘመን ግን በውል ተለይቶ አልታወቀም። ይሁን እንጂ በ58 እና በ64 ዓ.ም. መካከል ካሉት ዓመታት ባንዱ መሆኑ ይገመታል። የመልእክቱ ዓላማ የክርስቶስን ታላቅነትና የቈላስይስ ሰዎች የተቀበሉትን ጸጋ ለመግለጽ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ መልእክቱ፥ እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበት ማለት የተቀደሰ አውነተኛ ደስታ የሞላበት ሕይወት ሊገኝ የሚችለው፥ ክርስቶስን በማመን ብቻ መሆኑን ምዕመናንን አበክሮ ያሳስባቸዋል። የሰው አእምሮ የተራቀቀበት ፍልስፍናና አጉል የአምልኮ ሥርዓት፥ ከንቱና አደገኛ መሆኑንም ጨምሮ ያስገነዝባቸዋል።

ምዕራፍ 1

1 የክርስቶስ መልእክተኛ እንዲሆን እግ
ዚአብሔር ከመረጠው ከጳውሎስና ከወን
ድም ጢሞቴዎስ የተላከ።
2 በክርስቶስ ወንድሞቻችን ለሆናችሁት
በቈላስይስ ከተማ ለምትኖሩ ታማኝና ቅዱ
ሳን ክርስቲያኖች፥ እግዚአብሔር አባታችን
ጸጋውንና ሰላሙን እንዲያበዛላችሁ እንመኝ
ላችኋለን።
3 ስለ እናንተ በጸለይን ቁጥር እግዚአብ
ሔርን እናመሰግናለን። 4 ምክንያቱም በእግ
ዚአብሔር ላይ ያላችሁ እምነት የጠነከረ፥
ለክርስቲያኖችም የምታሳዩት ፍቅርም ከፍ
ያለ መሆኑን በመስማታችን ነው። 5 ወንጌ
ልን ከሰበከንላችሁ ከመጀመሪያው ጊዜ እን
ሥቶ እስከ አሁን ድረስ፥ በሰማይ የተዘጋጀላ
ችሁን ደስታ በናፍቆት እንደምትጠባበቁ
እናውቃለን። 6 ለእናንተ የተሰበከላችሁና
የእግዚአብሔርን ጸጋ በእውነት የተረዳችሁ
በት ወንጌል፥ እነሆ ዛሬም በመላው ዓለም
እየተሰበከ፥ የሰዎችንም ሕይወት በመለወጥ
ላይ ይገኛል።
7 ታማኝ የክርስቶስ አገልጋይ የሆነውና
እጅግ የምናፈቅረው የሥራ ባልደረባችን
ኤጳፍራ፥ በእኛ ምትክ የወንጌልን ቃል እን
ደሰበከላችሁ እናስታውሳለን። 8 መንፈስ
ቅዱስ ሰዎችን ማፍቀር እንድትችሉ ጸጋ
ውን እንደ ሰጣችሁ ኤጳፍራ ነግሮናል።
9 ስለዚህ ይህን ከሰማንበት ጊዜ ጀምሮ፥ እግ
ዚአብሔር ፈቃዱ ምን እንደሆነ እንዲገል
ጽላችሁና፥ መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ እን
ዲሰጣችሁ ከመጸለይ ተቆጥበን እናውቅም።
10 እግዚአብሔር ከእናንተ የሚጠብቀውንና
ደስ የሚሰኝበትን ኑሮ በመኖር የመልካም
ሥራን ፍሬ እንድታፈሩ፥ ስለ እግዚአብሔ
ርም ባላችሁ ዕውቀት እየበሰላችሁ እንድት
ሄዱ እንጸልይላችኋለን።
11 እንደዚሁም ደግሞ እግዚአብሔር በታ
ላቅ ኃይሉ እንዲያበረታችሁ፥ በማንኛውም
ጊዜ ጠንካራ ሆናችሁና በጌታ ደስታ ተሞ
ልታችሁ እንድትገኙ እንጸልያለን። 12 ብር
ሃን በሆነው መንግሥቱ የሚገኘውን በረከት
ሁሉ ለመካፈል ብቁ ያደረጋችሁ እግዚአብ
ሔር ምስጋና ይግባው። 13 ምክንያቱም
እርሱ ከሰይጣን ተገዢነትና ከጨለማ መንግ
ሥቱ አውጥቶ፥ ብርሃን ወደሆነው ውድ
ልጁ መንግሥት እንድንገባ አድርጎናል።
14 ልጁም ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ ነጻ
አውጥቶ ኃጢአታችንን ይቅር ብሎልናል።
15 በዓይን የማይታየው እግዚአብሔር
አምሳያ፥ ክርስቶስ ራሱ ነው። እርሱም ማን
ኛውም ነገር ከመፈጠሩ በፊት የነበረና የፍ
ጥረት ሁሉ በላይ የሆነ፥ የእግዚአብሔር የበ
ኩር ልጁ ነው። 16 በዓይን የሚታዩና የማይ
ታዩ፥ በሰማይና በምድር ያሉ ነገሮች ሁሉ፥
ዙፋኖች፥ ኃይሎች፥ ገዢዎችና ሥልጣኖች
በእርሱና ለእርሱ ተፈጥረዋል። 17 እርሱ
ከሁሉም ነገር በፊት ነበር። ሁሉንም ነገር
በአንድነት ያያያዘ እርሱ ነው። 18 እርሱ
የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው። ቤተ ክርስቲያ
ንም የተገነባችው የእርሱ አካል በሆኑት
አማኞች ነው። እርሱ ከሁሉ ቀዳሚና
ከሞት በመነሣትም የሁሉ መጀመሪያ
ነው። 19 ይህ ሁሉ ሊሆን የቻለው፥ እግዚአ
ብሔር የሙላቱ ፍጹምነት በልጁ

ቶስ እንዲገለጽ በመፍቀዱ ነው።
20 አንድ ልጁ በመስቀል ላይ ባፈሰሰው
ደም እግዚአብሔር ሰላምን በሰማይና በም
ድር ላይ መሥርቶ ሁሉ ነገር እንደገና
ከራሱ ጋር እንዲታረቅ አደረገ። 21 ከዚህ
በፊት ከእግዚአብሔር ርቃችሁ የምትኖሩና
በክፉ አስተሳሰባችሁና ሥራችሁ ምክንያት
ጠላቶቹ ነበራችሁ። 22 አሁን ግን ልጁ
በሥጋ ተገልጾ በመስቀል ላይ በመሞቱ፥
ወዳጆቹ እንድትሆኑና በፊቱም ያለ ምንም
ነቀፋ ለመቆም እንድትችሉ አበቃችሁ።
23 አሁን ከእናንተ የሚጠበቀው ቃሉን ተቀ
ብላችሁ እንድታምኑና በእምነታችሁ ጸንታ
ችሁና ጠንክራችሁ እንድትቆሙ ነው።
ይህም ለእናንተ የተሰበከው የወንጌል ቃል
አሁንም በዓለም ዙሪያ ሁሉ በመሰራጨት
ላይ ነው። እኔ ጳውሎስም ይህንን የምሥ
ራች ቃል ለሰዎች የመናገር ዕድል ስላገ
ኘሁ ደስ ይለኛል።
24 ስለ እናንተ በምቀበለው መከራ ደስ
ተኛ ነኝ። ምክንያቱም ክርስቶስ አካሉ ስለ
ሆነችው ቤተ ክርስቲያን ከተቀበለው
መከራ የቀረውን ዕድል አግኝቻለሁና።
25 ከእግዚአብሔር ቃል ምንም ሳላስቀር
እንድሰብክላችሁ እግዚአብሔር የቤቱ ክርስ
ቲያን አገልጋይ አድርጎ ወደ እናንተ ልኮ
ኛል። 26-27 ለብዙ ዘመናት እግዚአብሔር
ይህንን ምሥጢር አድርጎ ይዞት ነበር።
አሁን ግን ለሚወዱትና ለሚያምኑት ሁሉ
ግልጽ አደረገው። በዚህ ምሥጢር መገለጽ
ምክንያት የሚገኘው ክብርና ብልጽግና፥
ለአሕዛብም ሁሉ እንዲሆን እግዚአብሔር
ወሰነ። ይህም ምሥጢር፥ በልባችሁ ያለው
ክርስቶስ ተወዳዳሪ የሌለው የክብር ተስፋ
መሆኑን ያበሥራል።
28 ስለዚህ በደረስንበት ሁሉ ለሚሰሙን
ስለ ክርስቶስ እንናገራለን። በዚህም በተሰ
ጠን ጥበብ ሰዎችን እያስተማርን፥ በክርስቶስ
ፍጹማን ሆነው እንዲገኙ ለማድረግ እንተጋ
ለን። 29 ይህን እንዳደርግ እግዚአብሔር ኃላ
ፊነት ሰጥቶኛል። ይህንን የተሰጠኝን ኃላፊ
ነት ያለ ፍርሃት ከግቡ አደርሳለሁ የምለ
ውም፥ የጌታ ኃይል በእኔ ውስጥ በመኖሩ
ብቻ ነው።

ምዕራፍ 2

1 ለእናንተና በሎዶቅያ ላለችው ቤተ
ክርስቲያን እንዲሁም በግል ለማያውቁኝ
ወገኖች ሁሉ፥ ምን ያህል በጸሎት እየታገ
ልኩ መሆኔን ብታውቁ ደስ ባለኝ። 2 ስለ
እናንተ የምጸልየውም፥ ብርታት አግኝታ
ችሁ እርስ በእርሳችሁ በጽኑ ፍቅር እንድት
ተሳሰሩና፥ እግዚአብሔር ሰለዎች የገለጸውን
ምሥጢር ክርስቶስን ራሱን፥ በሚገባ እንድ
ታውቁ ነው። 3 ገና ምንም ያልተነካለት
የጥበብና የዕውቀት ሀብት በክርስቶስ ውስጥ
ተሠውሮ ይገኛል።
4 ስለዚህ ጉዳይ ልነግራችሁ የፈለግሁ
በት ምክንያት፥ ምናልባት እንዳንድ ሰዎች
በለስላሳ አንደበታቸው እንዳያታልሏችሁ
ስለ ፈራሁ ነው። 5 ምንም እንኳ በአካል
አብሬአችሁ ባልሆንም ልቤ ግን ከእናን
ተው ጋር ነው። በእምነታችሁ ጸንታችሁ
በመቆማችሁም ከልክ ያለፈ ደስታ ይሰማ
ኛል። 6 ክርስቶስ ሊያድናችሁ የሚችል
መሆኑን አውቃችሁ እንዳመናችሁት ሁሉ፥
አሁንም ዕለት በዕለት ከእርሱ ጋር ያላችሁ
ኑሮ የጸና ይሁን። 7 ስለዚህ በእርሱ ላይ
ተመሥርታችሁና ሥር ሰድዳችሁ፥ ለመንፈ
ሳዊ ሕይወታችሁ የሚያስፈልጋችሁን
ምግብ ከእርሱ እየተቀበላችሁ፥ የተማራችሁ
ትን እውነተኛ ትምህርት አጥብቃችሁ
ያዙ። ሕይወታችሁም ጌታ ካደረገላችሁ
በን ነገር የተነሣ በደስታና በምስጋና የተ
ሞላ ይሁን።
8 ይህን የመሰለውን እምነታችሁንና ደስ
ታችሁን፥ አንዳንድ ሰዎች መርዝ በሆነ ፍል
ስፍናቸው እንዳይበክሉባችሁ ተጠንቀቁ።
የእነርሱ አሳብ የተመሠረተው ስለክርስቶስ
በተሰጠው ትምህርት ላይ ሳይሆን፥ ሰው
ሠራሽ በሆነ የዚህ ዓለም ፍልስፍናና የሰ
ዎች ልማድ ላይ ነው። 9 የእግዚአብሔር
መለኮታዊ ባሕርይ በሙሉ፥ በሥጋ በክርስ
ቶስ ተገልጦ ይኖራል። 10 ስለዚህ ክርስቶስን
የሕይወታችሁ ገዢ አድርጋችሁ በተቀበላች
ሁት ጊዜ፥ ከእርሱ ጋር ካላችሁ ሕብረት
የተነሣ፥ የሕይወትን ሙላትና ፍጹምነት
ተቀዳጅታችኋል። እርሱ የሥልጣንና የኃ
ይል ሁሉ ራስ ነው።
11 ወደ ክርስቶስ በተመለሳችሁ ጊዜ
ከክፉ ፍላጎታችሁና ምኞታችሁ ነጻ እንድ
ትሆኑ፥ ሥጋዊ ሳይሆን መንፈሳዊ የሆነ
የልብ መገረዝ ተገርዛችኋል። 12 በተጠመቃ
ችሁበትም ጊዜ ከፉ የሆነው አሮጌ ተፈጥሮ
አችሁ፥ ከክርስቶስ ጋር አብሮ ተቀብሮአል።
እንደዚሁም ደግሞ ክርስቶስን ከሞት ባስነ
ሣው በእግዚአብሔር ኃይል ስላመናችሁ
ከእርሱ ጋር ተነሥታችኋል።
13 ከዚህ ቀደም በበደላችሁና በታ
ተኛ ተፈጥሮአችሁ ምክንያት ሙታን ነበራ

ችሁ ፤ አሁን ግን እግዚአብሔር ኃጢአታች
ሁን ይቅር በማለቱ የክርስቶስን ሕይወት
አግኝታችሁ በነፃነት ለመመላለስ በቅታች
ኋል። 14 ክርስቶስ በሕግ ፊት መክፈል የነበ
ረብንን ዕዳና የተቃወሞ ክስ በሙሉ ሰርዞ
በመስቀልም ላይ ቸንክሮ ይቅርታን አስገኘ
ልን። 15 በዚህ ዓይነት የሰይጣንን ኃይልና
ሥልጣን ሽሮ በመስቀል ላይ የተገኘውን
ድል ፤ ዓለም ሁሉ በይፋ እንዲያውቀው አደ
ረገ።

16 ስለዚህ በምትበሉትና በምትጠጡት
ነገር ምክንያት ፤ ወይም ሰንበትን ፤ በዓላትንና
የወር መግቢያ የሆነውን ቀን አላከበራች
ሁም በማለት ፤ ማንም ሰው ሊወቅሳችሁ አይ
ገባም። 17 እነዚህ ነገሮች ሁሉ ሊመጣ ያለ
ውን ነገር የሚያመለክቱ ጊዜያዊና ኃላፊ
ምስሎች ነበሩ። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ግን
ፍጻሜ አግኝተዋል። 18 ማንም ሰው መላእክ
ትን ካላመለካችሁ እያለ በሐሰት ትሕትና
ቀርቦ ከእምነታችሁ አሰናክሎ ሽልማታች
ሁን እንዳያሳጣችሁ ተጠንቀቁ። እንዲህ
ዓይነቱ ሰው ራዕይ አየሁ በማለት በከንቱ
የሚታበይና ትሑት መስሎ መታየት የሚ
ወድ ትዕቢተኛ ሰው ነው። 19 ይህን ማለት
የሚደፍር ሰው ፤ የቤተ ክርስቲያን ራስ ከሆ
ነው ከክርስቶስ ጋር ግንኙነት የለውም
ማለት ይቻላል። እኛ ግን በክርስቶስ እርስ
በእርስ ተሳስረን ከእርሱ የምናገኘውንም
መንፈሳዊ ምግብ እየተመገብን እግዚአብ
ሔር ወዳቀደልን ፍጹምነት እናመራለን።

20 ከክርስቶስ ጋር ስለ ሞታችሁና ከዓለ
ምም አስተሳሰብ ስለራቃችሁ ፤ ዓለማዊ የሆነ
መመሪያ እንዴት ትከተላላችሁ? 21 በተለ
ይም ፥ «ይህንን አትብሉ ፤ ያንን አትቅመሱ ፤
ይህንን ደግሞ በእጃችሁ እንኳን አትንኩ»
የሚለውን ሰው ሠራሽ ሕግ አትከተሉ።
22 እነዚህ ሕጎች የተመሠረቱት በሰው ሥር
ዓትና ትምህርት ላይ ስለሆነ ፤ በሥራ ላይ
ከዋሉ በኋላ ይጠፋሉ። 23 በገዛ ፈቃድ በሚ
ደረግ አምልኮ ፤ በከንቱ ትሕትናና ሰውነትን
በማጐሳቈል የተመሠረቱት እነዚህ ሰው
ሠራሽ ሥርዓቶች የጥበብ መልክ አላቸው።
ነገር ግን ፤ ሰው በራሱ ሥራ እንዲኩራራ
ከማድረግ በቀር ፤ የሰውን ክፉ ምኞትና
ከንቱ አስተሳሰብ በመለወጥ ረገድ ምንም
ጥቅም አይሰጡም።

ምዕራፍ 3

1 ከክርስቶስ ጋር ከሞት ከተነሣችሁ ፤ ልባ
ችሁና አሳባችሁ እርሱ በክብርና በኃይል
ከእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ባለበት በሰ
ማይ ይሁን። 2 አእምሮአችሁን በላይ በሰ
ማይ በሚገኙ ነገሮች ላይ አድርጉ እንጂ ፥
በዚህ ምድር ላይ ስላሉት ነገሮች በማሰብ
አታስጨንቁት። 3 የሞተ ሰው ከዚህ ዓለም
ነገር እንደሚለይ ሁሉ ፤ እናንተም ስለዚህ
ዓለም ጉዳይ አትጨነቁ። ምክንያቱም እው
ነተኛው ሕይወታችሁ ያለው ፤ በላይ በሰማይ
ከክርስቶስ ጋር ነውና። 4 ሕይወታችን የሆ
ነው ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ፤ እኛም ከእ
ርሱ ጋር አብረን እንገለጣለን። የክብሩ ተካ
ፋዮችም እንሆናለን።

5 ስለዚህ በምድር ላይ ያሉትን ክፉ
ምኞታችሁን ሁሉ አስወግዱ። ከዝሙት ፤
ከርኩሰትና ከክፉ ምኞት ጋር ፤ ምንም ዓይ
ነት ግንኙነት አይኑራችሁ። መጐምጀትም
ጣዖትን እንደማምለክ ነውና ከእርሱም
ራቁ። 6 እነዚህን ነገሮች ማድረግን በሚያዘ
ወትሩ ሰዎች ላይ ፤ አስፈሪ የሆነው የእግዚአ
ብሔር ቁጣ ይደርስባቸዋል። 7 ክርስቶስን
ከማወቃችሁ በፊት እናንተ እነዚህን ነገሮች
ታደርጉ ነበር። 8 ነገር ግን አሁን ይህን የመ
ሰለውን የቁጣ ፤ የርግማን ፤ የስድብና የጸያፍ
ንግግር ልማድ ከአሳባችሁ ማስወገድ አለባ
ችሁ።

9 ክርስቶስን ከማወቃችሁ በፊት ሕይወ
ታችሁ የውሸት ማኅደር ነበር። አሁን ግን
ያን አሮጌውን ሕይወት አስወግዳችሁ ከጌታ
አዲስ ሕይወት ስለተቀበላችሁ ፤ እርስ በእርሳ
ችሁ ውሸት አትነጋገሩ። 10 ይህም አዲስ
ሕይወት የፈጠረውን ክርስቶስን ለመምሰል
ዘወትር በእርሱ እውቀት እየታደሰ የሚሄድ
ነው። 11 በክርስቶስ በተገኘው አዲስ ሕይ
ወት የአንድ ሰው ዘሩ ወይም ዜግነቱ ፤ መገ
ረዙ ወይም አለመገረዙ ፤ መማሩ ወይም አለ
መማሩ ፤ ገገርነቱ ወይም ተገገርነቱ ፤ ቅድሚያ
የሚሰጠው ነገር አይደለም። ምክንያቱም
ክርስቶስ የሁሉም ነው አምነው በተቀበሉ
ትም ሁሉ ውስጥ ይኖራል።

12 ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ወደዳች
ሁና ለዚህ ቅዱስ ሕይወት ስለመረጣችሁ ፤
እናንተም ደግሞ ርኅሩሆች ፤ ምሕረት ወዳ
ጆች ፤ ትሑቶች ፤ የዋሆችና ትዕግሥተኞች
እንድትሆኑ ያሻል። 13 ከዚህም በቀር እርስ
በእርስ ለመቻቻልና ይቅርም ለመባባል
የተዘጋጃችሁ ሁኑ። በማንም ሰው ላይ
ቂም አትያዙ። ክርስቶስ እናንተን ይቅር
እንዳላችሁ እርስ በእርሳችሁ ይቅር ተባ
ባሉ።

14 ከእነዚህም ሁሉ በላይ ደግሞ ፍቅም

በሆነ አንድነት የሚያስተሳሰረውን ፍቅርን
ልበሱ። 15 ልባችሁንና አእምሮአችሁን የክ
ርስቶስ ሰላም ሁልጊዜ ይግዛው። እንደ
አንድ አካል ከፍሎች ለሰላም ተጠርታችኋ
ልና። ሁልጊዜም አመስግኑ።
16 ቃብብ በተሞላው መንገድ አንዱ ሌላ
ውን ያስተምር ፥ ይምከርም። በመዝሙርና
በውዳሴ ፥ በመንፈሳዊ ቅኔም ከልብ የሆነ
ምስጋና ለእግዚአብሔር አቅርቡ። 17 የምታ
ደርጉትንና የምትናገሩትን ሁሉ፥ በጌታ በኢ
የሱስ ክርስቶስ ስም አድርጉት በክርስቶስም
ለእግዚአብሔር ምስጋና ለመስጠት ወደ
ዙፋኑ ቅረቡ።
18 ሚስቶች ሆይ፥ የጌታ እንደመሆናችሁ
መጠን ክርስቲያናዊ ተግባራችሁ ነውና ለባ
ሎቻችሁ በፍቅር ታዘዙ። 19 ባሎች ሆይ፥
እናንተም ሚስቶቻችሁን ውደዱ። እንደዚ
ሁም ለሚስቶቻችሁ ደጎችና ገሮች እንጂ፥
ክፉና መራራ አትሁኑባቸው።
20 ልጆች ሆይ ፥ ለወላጆቻችሁ በሁሉ
ነገር የምትታዘዙ ብትሆኑ ፥ እግዚአብሔርን
ታስደስቱታላችሁ። 21 አባቶች ሆይ ፥ ልጆቻ
ችሁ ተበሳጭተው ተስፋ እንዳይቆርጡ ፥
በቁጣ አታስመርሯቸው።
22 አገልጋዮች ሆይ ፥ አዩኝ አላዩኝ በማ
ለት ለመወደድ ሳይሆን ፥ ምድራዊ አሳዳሪዎ
ቻችሁን በቅንነት አገልግሉ። ክርስቲያን
ስለ ሆናችሁና ክርስቶስንም ስለምትፈሩ ፥
በደስታ ታዘዙላቸው። 23 ሰውን ሳይሆን
ጌታን እንደምታገለግሉ በመቁጠር ፥ የተሰጣ
ችሁን ሥራ በትጋት ፈጽሙ። 24 የምታገለ
ግሉት ጌታ ክርስቶስ ነውና የሚገባቸውን
ዋጋ ራሱ እንደሚከፍላችሁ ታውቃላችሁ።
25 የሚጠበቅባችሁን ሳትፈጽሙ ብትገኙ
ግን ፥ ተገቢውን ቅጣት ጌታ እንደሚሰጣችሁ
አትዘንጉ። በእርሱ ዘንድ አድልዎ የሚባል
ነገር የለምና።

ምዕራፍ 4

1 አሳዳሪዎች ሆይ ፥ እናንተም የምታደር
ጉትን ሁሉ ከሰማይ የሚመለከት ጌታ እን
ዳለ በማወቅ ፥ ለአገልጋዮቻችሁ መልካምና
ደግ ሁኑላቸው።
2 በንቃትና በምስጋና በተሞላ ልብ በጸ
ሎት የምትተጉ ሁኑ። 3 የታሠርኩበትን የክ
ርስቶስን ወንጌል በይፋ እንድናውቅ መልእ
ክቱንም ለማስተላለፍ የምንችልበትን በር
እግዚአብሔር እንዲከፍትልንም ስለእኛ
ጸልዩ። 4 ይህንን የወንጌል ቃል ፥ ያለ ምንም
ፍርሃትና ምንም ነገር ሳላስቀር በግልጽ
መስበክ እንድችል ፥ እኔንም በጸሎታችሁ
አስታውሱኝ።
5 ወንጌልን ለመስበክ የሚያጋጥሙአች
ሁን ዕድሎች ሁሉ ተጠቀሙባቸው። ከማያ
ምኑ ሰዎች ጋር ያላችሁ ግንኙነት ሁሉ ፥
በማስተዋልና በጥንቃቄ ይሁን። 6 ንግግራ
ችሁ ሁሉ ቁም ነገርና ጸጋ የተሞላበት
ይሁን። ለሰው ሁሉ ተገቢ የሆነውን የጨዋ
ሰው መልስ ስጡ።
7 ተወዳጅ የሆነው ወንድማችን ቲኪ
ቆስ፥ ስለ እኔ ሁሉንም ነገር በሰፊው ያሳው
ታችኋል። እርሱ እዚህ ከእኔ ጋር ሆኖ
ጌታን ያገለገለ ታማኝ ወንድም ነው። 8 እን
ዴት እንዳላችሁ እንዲያይ ፥ እንዲያጽናናች
ሁና እንዲያበረታታችሁ ወደ እናንተ ልኬ
ዋለሁ። 9 እንደዚሁም ያገራችሁ ሰው የሆነ
ውን ፥ ታማኝና ተወዳጅ ወንድማችንን አናሲ
ሞስን ፥ ከእርሱ ጋር ልኬዋለሁ። ስለዚህ ከሁ
ለቱ አስፈላጊ የሆነውን ነገር ሁሉ መረዳት
ትችላላችሁ።
10 ከእኔ ጋር በእሥር ቤት ታሥሮ የሚ
ገኘው አርስጥሮኮስ ፥ ሰላምታውን ያቀርብላ
ችኋል። ከዚህ በፊት እንደ ነገርኳችሁ
ሁሉ ፥ ምናልባት ማርቆስ ወደ እናንተ
የመጣ እንደሆነ ፥ ልባዊ አቀባበል አድርጉ
ለት። 11 ኢዮስጦስ በመባል የሚታወቀው
ኢያሱ ሰላምታ ያቀርብላችኋል። ለጊዜው
ከነኔ ሳይለዩ የእግዚአብሔርን መንግሥት
በማገልገል ላይ ያሉት እይሁድ ክርስቲያ
ኖች ፥ እነዚህ ብቻ ናቸው። እነዚህ ወንድ
ሞች ምን ያህል እንዳጽናኑኝ የማውቀው
እኔ ራሴ ብቻ ነኝ።
12 የእናንተ አገር ሰው የሆነው የኢየሱስ
ክርስቶስ አገልጋይ ኤጳፍራም ፥ የናፍቆት
ሰላምታውን ያቀርብላችኋል። ኤጳፍራ እግ
ዚአብሔር እንዲያበረታችሁና ፈቃዱንም
እንዲገልጽላችሁ ፥ ሁልጊዜ ባለማቋረጥ ስለ
እናንተ በመጸለይ ላይ ይገኛል። 13 ስለ እና
ንተ ብቻም ሳይሆን ፥ በሎዶቅያና በኢያራ
ከተማ ለሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ ፥ በጸሎት
በመታገል ላይ እንደሆነ ላረጋግጥላችሁ
እወዳለሁ።
14 ወዳጃችን ሐኪሙ ሉቃስና ዴማስም ፥
ሰላምታቸውን ያቀርቡላችኋል።
15 እናንተም በሎዶቅያ ከተማ ላሉት
ክርስቲያኖችና ለንምፋ ፥ እንዲሁም በቤቷ
ውስጥ ለጸሎትና ለአምልኮ ለሚሰበሰቡት
ክርስቲያኖች ሁሉ ፥ የከበረ ሰላምታዬን አቅ
ርቡልኝ። 16 ይህን መልእክት ካነበባችሁ
በኋላ ፥ በሎዶቅያ ከተማ ላለችው ቤተ ክር

ቲያን አስተላልፉልኝ። ለእነርሱ የጻፍ
ኩትንም መልእክት ተቀብላችሁ አንብቡ።
17 አክሪጳን ፥ «እግዚአብሔር ያዘዘህን ነገር
ሁሉ በጥንቃቄ ከመፈጸም እንዳትቦዝን»
በሉልኝ።
18 ይህ ሰላምታ እኔ ራሴ በገዛ እጄ የጻፍ
ኩት ነው። እሥር ቤት ውስጥ ያለሁትን
እኔን ወንድማችሁን በጸሎታችሁ አስታው
ሱኝ።
የጌታ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ

ለተሰሎንቄ ሰዎች የጻፈው የመጀመሪያ መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። የተጻፈበትም ጊዜ በ50 እና 54 ዓ.ም. መካከል እንደ ሆነ ይገመታል። ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን በየአገሩ እየዞረ ሲያስተምር ሳለ፥ ተሰሎንቄ ከተማ በቆየበት ጥቂት ጊዜ ውስጥ ያሳመናቸው በቁጥራቸው መጠነኛ የሆኑ ደቀመዛሙርት ነበሩ። እነዚህም ምዕመናን ከእምነታቸው የተነሣ መከራና ስደት ይደርስባቸው ነበር። ስለዚህም መከራውንና ስደቱን ሳይሰቀቁ በእምነታቸው ጸንተው በመገኘታቸው፥ ሐዋርያው እግዚአብሔርን በማመስገን፥ ከእምነታቸው ጽናት እንዳይናወጡ ያበረታታቸዋል። ፍቅሩንም በዚሁ መልእክቱ ይገልጥላቸዋል። መልእክቱ የተጻፈበት ምክንያት የክርስቶስን ዳግም ምፅአት በማስመልከት ሲሆን፥ በዳግም ምፅአቱም ክርስቲያኖች ያላቸውን የታመነ ተስፋ ያረጋግጥላቸዋል።

ምዕራፍ 1

[1] ከጳውሎስ፥ ከሲላስና ከጢሞቴዎስ የተላከ። የእግዚአብሔር አብና የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ወገን ለሆኑት፥ በተሰሎንቄ ቤተ ክርስቲያን ለሚገኙ ምዕመናን፦ የእግዚአብሔር ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

[2] ለጸሎት በቀረብን ቁጥር ስለ እናንተ በማሰብ፥ ለእግዚአብሔር ምስጋና እናቀርባለን። [3] ስለ እናንተ በምንጸልይበት ጊዜ፥ በሥራ የተገለጸው እምነታችሁ፥የፍቅራችሁ ፍሬ የሆነው ጥረታችሁና ስለ ጌታ መም ጣት ያላችሁ ጽኑ ተስፋ፥ከፈታችን ድቅን ብሎ ይታየናል።

[4] ወንድሞች ሆይ፥ እግዚአብሔር እንደ ወደዳችሁና እንደ መረጣችሁ እናውቃለን። [5] ምክንያቱም፥ ወንጌልን በሰበክንላችሁ ጊዜ በቃላት ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይ ልና በሙሉ ልብ ነበር። በእናንተ መካከል የኖርነው ምሳሌያዊ ሕይወት፥ለምንሰብከው ወንጌል፥ምስክርና መግለጫ ነበር። [6] ምንም እንኳ መከራና ኀዘን ቢደርስባችሁም፥ ቃሉን ከመንፈስ ቅዱስ በሚገኝ ደስታ ተቀ ብላችሁ፥ እኛንና ጌታ ኢየሱስን የምትመ ስሉ ሆናችኋል።

[7] ስለዚህ በመቄዶኒያና በአካይያ ለሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ ምሳሌ ሆናችሁላቸዋል። [8] በመቄዶኒያና በአካይያ ብቻ ሳይሆን፥ በየቦ ታው ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል በእናንተ አማካይነት፥ ተሰራጭቷል። በየሄድንበት ቦታ፥ ሰዎች ሁሉ እኛ ስለ እናንተ መናገር ከመጀመራችን በፊት አስቀድመው፥ በጌታ ስላላችሁ ጽኑ እምነት ያወሩልናል። [9] ምን ያህል እኛን በደስታ እንደ ተቀበላችሁና፥ እንዴትም ከጣዖት አምልኮ ተመልሳችሁ ሕያዉንና እውነተኛውን አምላክ ማምለክ እንደ ጀመራችሁ፥ የማይነግረን የለም። [10] እንዲሁም፥ እግዚአብሔር ከሞት ያስነሣ ውንና፥ከሚመጣው አሰቃቂ ፍርድ የሚያድ ነንን የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ዳግመኛ መምጣት፥በናፍቆት የምትጠባበቁ መሆናች ሁን ሰምተናል።

ምዕራፍ 2

[1] የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፥ ወደ እናንተ መጥተን ያደረግነው ጉብኝት ከ

ያህል ጠቃሚ እንደሆነ ራሳችሁ ታውቃላ
ችሁ። 2 ወደ እናንተ ከመምጣታችን፥በፊት
በፊልጵስዩስ ከተማ ምን ያህል መከራ እንደ
ደረሰብንም ታውቃላችሁ። ነገር ግን ከጠላ
ቶቻችን በዙ ተቃውሞ ቢያጋጥመንም፥የወ
ንጌሉን ቃል ለእናንተ መስበክ እንድንችል፥
እግዚአብሔር ድፍረትን ሰጠን። 3 ወንጌልን
የሰበክንላችሁ ፥ በስሕተት ወይም በርኩስ
ዓላማ ተመርቀን አይደለም። የነገርናችሁ
ሁሉ ከእውነተኛ ልብ የመነጨ እንጂ፥ማን
ኛችሁንም ለማታለል የታቀደ አልነበረም።
4 በዚህ ፈንታ ግን ቃሉን ስናውጅ፥ከእግ
ዚአብሔር አደራ እንደ ተቀበለ ታማኝ
መልእክተኛ ሆነን ነው። ሰዎችን ለማስደ
ሰት ብለን ፥ ከእውነተኛው የእግዚአብሔር
ቃል አንድም ነገር አንለውጥም። ምክንያ
ቱም ፥ የምናገለግለው ጌታ የልብን አሳብ
ሳይቀር ጠልቆ መመርመር የሚችል ነው።
5 ስለዚህ፥ራሳችሁ በሚገባ እንደምታውቁት
ሁሉ፥አንድ ጊዜ እንኳን ወንጌልን በሽንገላ
ቃል አለባብሰን፥ለእናንተ የሰበክንበት ጊዜ
የለም። ገንዘብ ስጡን ብለን እንዳልጐተጉ
ትናችሁም ፥ እግዚአብሔር ራሱ ምስክር
ነው። 6 ምንም እንኳ ሐዋርያት በመሆና
ችን የሚገባን ቢሆንም ከእናንተም ሆነ ከሌ
ሎች ምስጋናንና ክብርን አልፈለግንም።
7 እንደ ክርስቶስ ሐዋርያት ከእናንተ የሚገ
ባንን ለማግኘት መብት ነበረን። ነገር ግን፥
በመካከላችሁ የተመላለስነው ፥ ልጆቿን
በጥሩ እንክብካቤ እንደምታሳድግ እናት ፥
በአግባብና በርኅራኄ ነበር። 8 ከልብ ስለምን
ወዳችሁም፥የጌታን ቃል ብቻ ሳይሆን ሕይ
ወታችንንም እንኳን ለእናንተ አሳልፈን
ለመስጠት፥ደስተኞች ነበርን።
9 ወንድሞች ሆይ፥ለማንኛችሁም ሸክም
እንዳንሆን፥ቀንና ሌሊት ላባችንን በማንጠፍ
ጠፍ እየሠራን በመኖር ፥ የእግዚአብሔርን
ወንጌል እንደ ሰበክንላችሁ አታስታው
ሱም? 10 በእናንተ በአማኞች መካከል ያለ
ምንም ነቀፋ በትክክለኝነትና በንጽሕና
ለመኖራችን ፥ እግዚአብሔርም እናንተም
ምስክሮቻችን ናችሁ። 11 አባት ለልጆቹ እን
ደሚያደርገው ሁሉ፥እኛም ለእናንተ እንደ
ዚሁ አድርገንላችኋል። 12 የክብሩ ተካፋይ
እንድትሆኑ ወደ መንግሥቱ የጠራችሁን
አምላክ ፥ በኑሯችሁ ደስ እንድታሰኙት እየ
መከርን ብዙ አጽናንተናችኋል፥አበረታተና
ችኋልም።
13 የሰበክንላችሁን ወንጌል ፥ እንደ ሰው
ቃል ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር ቃል አድ
ርጋችሁ በመቀበላችሁ፥አምላካችንን አዘው
ትረን እናመሰግነዋለን። በእርግጥም የሰበክን
ላችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ነበር። ይህም
ቃል በእናንተ በአማኞች ሕይወት ውስጥ
አሁንም ይሠራል።
14 ወንድሞች ሆይ፥በይሁዳ አገር የሚገ
ኙት የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያን
በሥጋ ከተወለዱቸው ከራሳቸው ወገኖች
ከአይሁድ መከራና ስደትን እንደ ተቀበሉ
ሁሉ ፥ እነሆ እናንተም ከራሳችሁ ወገኖች
መከራን ተቀብላችኋል። በዚህም በክርስቶስ
ኢየሱስ ያሉትን የይሁዳ ወንድሞቻችሁን
የምትመስሉ ሆናችኋል። 15 በይሁዳ ያሉ
ትን አብያተ ክርስቲያን የሚያሳድዱት እነ
ዚህ አይሁድ ፥ ከዚህ በፊት ነቢያትን ገድለ
ዋል ፤ ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስንም ሰቅለ
ዋል። አሁን ደግሞ እኛን ያሳድዱናል፥መከ
ራም ያሳዩናል። ይህንን በማድረጋቸው የሚ
ቃወሙት እኛን ብቻ ሳይሆን፥እግዚአብሔ
ርንም ጭምር ነው። 16 ይህንንም የሚያደር
ጉበት ዋናው ምክንያት፥አሕዛብ እንዲድኑ
ስለማይፈልጉ ነው። ስለዚህ እኛ እነርሱን
በመፍራት፥ለአሕዛብ ወንጌል መስበካችንን
እንድናቆም ይፈልጋሉ። በዚህም አድራጎታ
ቸው ኃጢአትን በኃጢአት ላይ እየጨመሩ
ይሄዳሉ። በመጨረሻም የእግዚአብሔር
ቁጣ መጥቶባቸዋል።
17 ወንድሞች ሆይ ፥ በመንፈስ ባንለያች
ሁም፥በሥጋ ከተለየናችሁ ቀን ጀምሮ እንደ
ገና መጥተን ልናያችሁ ጥረት አድርገን
ነበር። 18 እርግጥ ፥ እንደገና ዓይናችሁን ለማ
የት በጣም ጓጉተን ነበር። እኔ ራሴ ጳው
ሎስ ፥ ልመጣና ላያችሁ ብዙ ጊዜ ሞክሬአ
ለሁ። ነገር ግን ፥ ሰይጣን እንዳንመጣ አገ
ደን። 19 ጌታ ኢየሱስ ተመልሶ በሚመጣ
በት ጊዜ ፥ ትምክህታችንና ተስፋችን ፥ እንዲ
ሁም የደስታችን ምክንያት ፥ ማን ይመስላች
ኋል? ጌታ ሲመጣ የድልን አክሊል እንድን
ቀበልና ደስታን እንድንቀዳጅ ፥ ምክንያት
የምትሆኑን እናንተ ናችሁ። 20 በእርግጥ ፥
እናንተ ትምክህታችንና ደስታችን ናችሁ።

ምዕራፍ 3

1-3 በመጨረሻም መታገሥ ስላልቻልኩ
በአቴንስ ብቻዬን ቆይቼ፥ወንድማችንና በወ
ንጌል አገልግሎት የሥራ ባልደረባችን የሆነ
ውን ጢሞቴዎስን በእምነታችሁ እንዲያጸና
ችሁና እንዲያበረታታችሁ ፥ በደረሰባችሁ
መከራ ተስፋ እንዳትቆርጡ እንዲያጽና
ችሁ ፥ እርሱን ወደ እናንተ ለመላክ ወሰ

ንኩ። ይህንን ዓይነት መከራ እንድንቀበል፥
እግዚአብሔር የፈቀደው ነገር እንደሆነ
በሚገባ ታውቃላችሁ። 4ከእናንተ ዘንድ
በሰነበትንበት ጊዜ ፡ ይህን ዓይነት ስደትና
መከራ እንደሚያጋጥመን አስቀድመን ነግረ
ናችሁ ነበር። የነገርናችሁም አልቀረም፤እየ
ደረሰብን ነው።

5ቀደም ሲል እንዳልኩት ፥ መጥቼ ላያ
ችሁ የማልችል መሆኔን ሳውቅ ስለ እምነታ
ችሁ ማወቅ ፈልጌ ፥ ጢሞቴዎስን ወደ እና
ንተ ላክሁት። ይህንን ያደረግሁበት ምክን
ያት ፥ ምናልባት ሰይጣን ፈትኖችሁ ፥ እስከ
አሁን ድረስ በእናንተ መካከል ያደረግነው
ጥረት ሁሉ ፥ ከንቱ እንዳይሆን በመሥጋት
ነው። 6አሁን ግን ጢሞቴዎስ ወደ እኛ
ተመልሶ ከመጣ በኋላ ፥ስለ ፍቅራችሁ ጽና
ትና ስለ እምነታችሁ ብርታት ፥ ደስ የሚያ
ሰኝ ወሬ አሰምቶናል። እንዲሁም ሁልጊዜ
በመልካም እንደምታስታውሱንና ፥ እኛ እን
ደምንመኘው ሁሉ ፥ እናንተም በዓይነ ሥጋ
ልታዩን የምትችሉበትን ጊዜ እንደምትና
ፍቁ ነግሮናል። 7ይህንን በመስማታችን ፥
እጅግ በጣም ተጽናንተናል። ስለዚህ ወንድ
ሞች ሆይ ፥ መከራና ችግር የደረሰብን ቢሆ
ንም ፥ እምነታችሁ ጽኑ መሆኑን በመስማታ
ችን እንድንበረታታ አድርጎናል። 8የእናንተ
በእምነታችሁ ጸንታችሁ መቆም ለእኛ ሕይ
ወት ነው።

9በእናንተ ምክንያት በእግዚአብሔር
በአምላካችን ፊት ስላለን ደስታ ፥ እርሱን
የምናመሰግንበት ቃላት ያጥሩናል። 10ስለ
እናንተም ፥ ቀንና ሌሊት ባለማቋረጥ ወደ
እግዚአብሔር እንጸልያለን። የምንጸልየ
ውም ፥ፊታችሁን ለማየት እንድንበቃና ፥ከእ
ምነታችሁ የጐደለ ነገርም ቢኖር ያንን
ማሟላት እንድንችል ነው።

11አባታችን የሆነው እግዚአብሔር ፥ እን
ዲሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዓይነ
ሥጋ ልናያችሁ እንድንችል ያብቃን ።
12እኛ እናንተን እንደምናፈቅር ሁሉ እርስ
በእርስ መዋደድ እንድትችሉ ፥ እግዚአብ
ሔር ፍቅሩን ይጨምርላችሁ። 13ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳኑ ሁሉ ጋር ተመ
ልሶ በሚመጣበትም ጊዜ ፥ ያለ ኃጢአትና
ያለ ነቀፋ በእግዚአብሔር ፊት መቆም እን
ድትችሉ ፥እርሱ ልባችሁን ያጽና ።

ምዕራፍ 4

1-2ወንድሞች ሆይ ፥ አሁን እንደምትኖ
ሩት እግዚአብሔርን በሚያስደስት ሁኔታ
እንዴት መኖር እንደሚገባችሁ ፥ከጌታ ኢየ
ሱስ በተቀበልነው ሥልጣን መሠረት ከዚህ
በፊት አስተምረናችኋል። አሁንም በጌታ
ስም የምናዛችሁና የምንለምናችሁ ፥ በዚሁ
በተማራችሁት መሠረት ፥ በይበልጥ እግዚአ
ብሔርን በማስደሰት እንድትኖሩ ነው ።
3-4ከዝሙት ኃጢአት እንድትርቁና ፥ በቅድ
ስና በመኖር በጋብቻ ጸንታችሁ በንጽሕና
እንድትኖሩ ፥ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ።
5በጋብቻ ጸንታችሁ የምትኖሩበትም ምክን
ያት ፥ እግዚአብሔርን የማያውቁት አሕዛብ
ከሚፈጽሙት ከፍትወት እንድትርቁ ነው ።

6በዚህ ነገር ማንም ወንድሙን አይበ
ድል ። ከዚህ በፊት እንደ ነገርኳችሁ ፥እንደ
እነዚህ ያሉትን ነገሮች የሚያደርገውን
ሰው ፥ እግዚአብሔር ይቀጣዋል ። 7እግዚአብ
ሔር የጠራን በቅድስናና በንጽሕና እንድን
ኖር እንጂ ፥ በርኩሰት እንድንኖር አይደ
ለም ። 8ይህንንም የሚቃወም ሰው ካለ ፥
እርሱ የሚቃወመው ከሰው የተሰጠውን
ትእዛዝ ሳይሆን ፥ መንፈስ ቅዱስን የላከላች
ሁን እግዚአብሔርን ራሱን ነው ።

9በምዕመናን መካከል መኖር ስለሚገ
ባው የወንድማማች ፍቅር ፥ በተጨማሪ
ማተት የሚያስፈልግ አይመስለኝም ። ምክን
ያቱም ፥ እርስ በእርስ እንድትፋቀሩ እግዚአ
ብሔር ራሱ እንዳስተማራችሁ ፥ እርግጠኛ
ስለሆንኩ ነው ። 10በመቄዶንያ ላሉት ክርስ
ቲያን ወንድሞቻችሁ ምን ዓይነት ፍቅር
እንዳላችሁ እናውቃለን ። የምንለምናችሁ
ነገር ቢኖር ይህንኑ እንድትቀጥሉበት ነው ።
11በጸጥታና በእርጋታ ኑሩ ። የራሳችሁን
ሥራ እንደሚገባ የምትፈጽሙበትን መን
ገድ ብቻ አስቡ ። ከዚህ በፊት እንደነገርና
ችሁ ፥ በገዛ እጃችሁ እየሠራችሁ ለኑሮ የሚ
ያስፈልጋችሁን ለማግኘት ተጣጣሩ ። 12ይህ
ንን ብታደርጉ ፥የማንም ሰው ጥገኛ ሳትሆኑ
ለመኖር ትችላላችሁ ። በጌታ ባላመኑ ሰዎች
ዘንድም የተከበራችሁ ትሆናላችሁ ።

13ወንድሞች ሆይ ፥ተስፋ እንደሌላቸው
ሰዎች እንድታዝኑ ስለማንፈልግ ፥በሞት ስለ
ሚለይዋችሁ ክርስቲያኖች ፥ አንዳንድ ነገር
ችን እንድታውቁ እፈልጋለሁ ። 14ክርስቶስ
እንደሞተና ከሞትም እንደተነሣ ካመንን ፥
እንዲሁም ደግሞ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ
ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ ፥ እግዚአብሔር
የሞቱትን ክርስቲያኖች ሁሉ ከእርሱ ጋር
ያመጣቸዋል ።

15ይህ የምነግራችሁ የጌታ የራሱ
ነው ። ጌታ እስኪመጣ ድረስ እኛ በሕይ

ወት የምንቆየው፥ በጌታ አምነው የሞቱትን
አንቀድማቸውም። 16 ጌታ ራሱ ፥ በታላቅ
የትእዛዝ ድምፅ፥ በመላእክት አለቃ ድምፅና
በእግዚአብሔር መለከት የጥሪ ድምፅ ከሰ
ማይ ይወርዳል። በክርስቶስ አምነው የሞ
ቱት ክርስቲያኖች አስቀድመው ከሞት ይነ
ሣሉ። 17 ከዚያም እኛ በሕይወት ያለነው
ጌታን በአየር ላይ ለመገናኘት ፥ ከእነርሱ
ጋር በአንድነት በደመና እንነጠቃለን። ከጌ
ታም ጋር ለዘላለም እንኖራለን። 18 ስለዚህ
እርስ በእርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ።

ምዕራፍ 5

1 ወንድሞች ሆይ፥ ታዲያ ይህ ሁሉ የሚ
ሆነው መቼ ነው? እርግጥ፥ ይህ ሁሉ ስለሚ
ፈጸምበት ጊዜ ፥ ብዙ መናገር አያስፈልገ
ኝም። 2 ምክንያቱም ያ ቀን መቼ እንደሚ
ሆን ፥ ማንም እንደማያውቅ ተረድታችሁ
ታል። ሌባ ባልታሰበ ሰዓት በሌሊት እንደ
ሚመጣ ሁሉ ፥ እንደዚሁም ጌታ ባልታወ
ቀና ባልታሰበ ጊዜ ይመጣል። 3 ሰዎች ፥
«አሁን ሁሉ ነገር ሰላም ነው» ሲሉ በድን
ገት ጥፋት ይመጣባቸዋል። ሊያመልጡም
አይችሉም። ሴት ለመውለድ ምጥ እንደሚ
ያስጨንቃትም ይጨነቃሉ።

4 ወንድሞች ሆይ፥ እናንተ ግን በጨለማ
ውስጥ ስላይደላችሁ፥ የጌታ ቀን እንደ ሌባ
በድንገት አይመጣባችሁም። 5 እናንተ የብር
ሃን ልጆችና በብርሃን ውስጥ የምትመላለሱ
ሰዎች ናችሁ እንጂ፥ የጨለማ ልጆች አይደ
ላችሁም። 6 ስለዚህ ፥ እንደ ሌሎቹ ሰዎች
እንዳታንቀላፉ ተጠንቀቁ። የጌታንም
መምጫ ቀን፥ ተግታችሁ ጠብቁ። 7 ሌሊት፥
ሰዎች የሚያንቀላፉበትና የሚሰክሩበት ጊዜ
ነው። 8 ነገር ግን እኛ በብርሃን የምንመላ
ለስ ሰዎች ስለሆንን ራሳችንን በመግዛት
በመጠን እንኑር። እምነትንና ፍቅርንም
ተጐናጽፈን፥ ደኅንነትን እንድ ራስ ቁር እና
ጥልቅ።

9 እግዚአብሔር የመረጠን ቁጣው እንዲ
ወርድብን ሳይሆን፥ በጌታ በኢየሱስ ደኅንነ
ትን እንድንቀበል ነው። 10 ብንሞትም ሆነ
በሕይወት ብንኖር ፥ ከእርሱ ጋር ለዘላለም
እንድንኖር ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶልናል።
11 ስለዚህ አሁን እንደምታደርጉት ፥ ወደፊ
ትም አንዱ ሌላውን ያበረታታው።

12 ከክፉ እንድትጠበቁ የሚመክሯች
ሁን ፥ በትጋት የሚያገለግሏችሁንና በጌታ
የሚያስተዳድሯችሁን የቤተ ክርስቲያን
መሪዎች ፥ አክብሩ። 13 በትጋት የሚያገለግ
ሉና የሚደክሙ ስለሆነ፥ ታላቅ አክብሮትና
ፍቅር አሳዩአቸው። እርስ በእርሳችሁ እት
ጣሉ።

14 ወንድሞች ሆይ ፥ ሰነፎችን ምከሩአ
ቸው፤ የሚፈሩትንም አደፋፍሯቸው፤ ደካማ
የሆኑትን አበረታቷቸው፤ ሰውን ሁሉ በትዕግ
ሥት ተቀበሉ። 15 ለማንም ክፉን በክፉ
አትመልሱ። ነገር ግን እርስ በእርሳችሁም
ሆነ ለሌሎች ሰዎች፥ ሁልጊዜ መልካም ነገ
ርን አድርጉ። 16 ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ።
17-18 ሳታቋርጡ ጸልዩ። በክፉም በደጉም
ለእግዚአብሔር ዘወትር ምስጋና ስጡ።
ይህን በክርስቶስ ጸንታችሁ እስካላችሁ
ድረስ፥ እግዚአብሔር ራሱ እንድትፈጽሙት
ያቀደውና የሚፈልገው ሥራ ነው።

19 የመንፈስ ቅዱስን እሳት አታዳፍኑ።
20 ትንቢትን አትናቁ። 21 ሁሉን ነገር መር
ምሩ መልካም የሆነውን ብቻ ያዙ። 22 ከማ
ንኛውም ክፉ ነገር ራቁ። 23 ጌታ ኢየሱስ
ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ በፊቱ ያለነቅ
ፈታ እንድትገኙ፥ የሰላም አምላክ እግዚአብ
ሔር መንፈሳችሁን ፥ ነፍሳችሁንና ሥጋች
ሁን ፈጽሞ ይቀድስ። 24 ልጆቹ እንድት
ሆኑ የጠራችሁ እግዚአብሔር ፥ በገባላችሁ
ተስፋ መሠረት ፥ ይህንን ሁሉ ይፈጽምላች
ኋል።

25 ወንድሞች ሆይ ፥ ለእኛ ደግሞ ጸልዩ
ልን። 26 ከእናንተ ጋር ላሉት ወንድሞች
ሁሉ ፥ በፍቅር መሳሳም ሰላምታችንን አቅር
ቡልን። 27 ይህንን የጻፍኩትን ደብዳቤ ለክ
ርስቲያኖች ሁሉ እንድታነቡላቸው ፥ በጌታ
ፊት አደራ እላችኋለሁ።

28 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፥ ከሁ
ላችሁ ጋር ይሁን።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ

ለተሰሎንቄ ሰዎች የጻፈው ሁለተኛው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥የተጻፈበት ዘመን ደግሞ፥በ50 እና በ54 ዓ.ም. መካ ከል ባለው ጊዜ እንደሆነ ይገመታል። የመልእክቱ መሠረተ አሳብ የክርስቶስን ዳግም ምፅ አት የሚመለከት ነው። ይህን በሚመለከት አንዳንድ ሐሰተኞች መምህራን ተነሥተው የተሰሎንቄን ምዕመናን በትምህርታቸው በክለው አስጨንቀዋቸዋል፥ግራም አጋብተዋቸ ዋል። 'የጌታ ቁጣ የሚገለጥበት ያ የዓለም ፍጻሜ ይኸው መጥቷል። ለዚህ ሁሉ መከራ፥ ለዚህ ሁሉ ስደት ምክንያቱስ ይህ ሳይሆን ይቀራል?' ብለው አስተምረዋል። ጳውሎስም በዚህ መልእክቱ የጌታ ቁጣ የሚገለጥበት የፍርድ ቀን ገና ያልመጣ መሆኑን ይገልጽላቸ ዋል። ያ ቀን ከመድረሱም በፊት አንዳንድ ነገሮች መፈጸም ያለባቸው መሆኑን አስረድቶ ያረጋጋቸዋል።

ምዕራፍ 1

[1] የአባታችን የእግዚአብሔር፥የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ወገን ለሆኑትና በተሰሎ ንቄ ለሚገኙት ምዕመናን፥ከጳውሎስ ከሲላ ስና ከጢሞቴዎስ የተላከ።

[2] የእግዚአብሔር አብ ፥ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

[3] ወንድሞች ሆይ ፥ መደረግ የሚገባውና ተገቢ ነገር መሆኑን በማመን ፥ስለ እናንተ እግዚአብሔርን እናመሰግነዋለን። እግዚአብ ሔርን የምናመሰግንበትም ምክንያት ፥በእም ነት እያደጋችሁና ፥እርስ በእርስም ያላችሁ ፍቅር እየጨመረ በመሄዱ ነው። [4] ስደትና መከራ ቢበዛባችሁም ፥ በእምነት ጸንታችሁ ቆማችኋል። ስለዚህ ፥ስለ እናንተ ለአብያተ ክርስቲያን ሁሉ መናገር ደስ ይለናል። [5] ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ፍርድ ቅን መሆ ኑን የሚያሳየን ማረጋገጫ ነው። ከዚህም የተነሣ አሁን መከራ ለምትቀበሉለት ለመን ግሥቱ እግዚአብሔር ብቁዎች አድርጎ ይቆ ጥራችኋል። [6] መከራ ለሚያሳዩአችሁ መልሶ መከራን ሲከፍል፥መከራ ለምንቀበል ለእናን ተም ሆነ ለእኛ ዕረፍት ይሰጠናል።

[7] ይህም የሚፈጸመው ጌታ ኢየሱስ በኃ ያላን መላእክቱ ታጅቦ በሚንቀለቀል እሳት ከሰማይ በሚገለጥበት ጊዜ ነው። [8] እግዚአ ብሔርን በማይፈልጉትና ፥የጌታችንን የኢየ ሱስ ክርስቶስን ወንጌል በማይታዘዙት ላይ ይፈርድባቸዋል። [9] ከጌታና ከኃይሉም ክብር ተለይተው ፥ በዘላለማዊ ጥፋት ይቀ ጣሉ። [10] ይህም የሚሆነው በቅዱሳን ሕዝቡ ዘንድ ሊከበርና ባመኑትም መካከል ሊወደስ ሲመጣ ነው። እናንተም እርሱን ከሚያመሰግኑት መካከል ትሆናላችሁ። ምክንያቱም ፥ስለ እርሱ የነገርናችሁን ሁሉ ሰምታችሁ አምናችሁበታልና።

[11] ስለዚህ ለተጠራችሁበት ጥሪ ፥እግዚአ ብሔር ራሱ ብቁ እንዲያደርጋችሁ ፥ መል ካም ለማድረግ ያላችሁን ምኞትና በእም ነት የምትሠሩትን ሥራ ከግቡ ለማድረስ ፥ በኃይሉ እንዲረዳችሁ እንጸልይላችኋለን።

[12] ይህን የምንጸልየውም የጌታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ ስም ፥በእናንተ ምክንያት እን ዲከበርና እናንተም በእርሱ እንድትከብሩ ነው። ይህን ሁሉ እንድትፈጽሙ የሚያበቃ ችሁ ፥የአምላካችንና የጌታችን የኢየሱስ ክር ስቶስ ረድኤት ነው።

ምዕራፍ 2

[1-2] ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመልሶ መምጣትና ፥ እኛም እርሱን ለመቀበል ስለ ምንሰበሰብበት ሁኔታ ፥የሚከተለውን አሳስባ ችኋለሁ። አንዳንድ ሰዎች ፥ጊዜው ደርሷል በማለት በሚያወሩት ወሬ አትታወኩ፤ሥጋ ትም አይግባችሁ። 'የጌታ ቀን የደረሰ መሆ ኑን የሚያረጋግጥ ትንቢት ደርሶናል' ፥ ወይም ደግሞ ፥ 'ከሐዋርያው ከጳውሎስ ደብዳቤ ተጽፎልናል' የሚሉ ሰዎች ቢያጋ ጥሙአችሁ ፥ አትመኗቸው። [3] ማንም ሰው በምንም መንገድ አያታልላችሁ ቀን ከመድረሱ አስቀድሞ ፥የመጨረሻው ዓመፅ

ይሆናል። ለጥፋት የተወሰነውም የዓመፅ ሰው ይገለጣል። [4]ይህም የዓመፅ ሰው ፥ ሰዎች አምላክ አድርገው ከሚያመልኩት ነገር ሁሉ በላይ ፥ ራሱን ከፍ ከፍ ያደር ጋል። አምልኮንም ሁሉ ይቃወማል። እንዲ ሁም ፥ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ» እያለ፥ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገብቶ ይቀመ ጣል። [5]ከእናንተ ጋር በነበርኩበት ጊዜ እን ኳን ፥ስለዚህ ጉዳይ እንደ ነገርኳችሁ ታስታ ውሳላችሁ። [6]አሁን እንዳይገለጥ የሚያግ ደው ነገር መኖሩም ፥ ከእናንተ የተሰወረ አይደለም። መገለጥ የሚችለውም ጊዜው ሲደርስ ብቻ ነው።

[7]ይሁን እንጂ ፥ የዓመፅ ሥራ አሁንም ቢሆን በስውር እየተፈጸመ ነው። ይህ የአ መፁ ሰው ፥ እስከ አሁን ድረስ እንዳይገለጥ አግዶት ያለው ኃይል እስካለቀቀው ድረስ ግን ፥ ይፋ አይወጣም። [8]ይፋ እንዳይወጣ ያገደው ኃይል ሲነሣ ግን ፥ የአመፁ ሰው ይገለጣል። ነገር ግን ፥ጌታ ኢየሱስ በሚገለ ጥበት ጊዜ በእስትንፋሱ ያቃጥለዋል፤ በግር ማውም ያጠፋዋል። [9]ይህም የኃጢአትና የክፋት ሰው ፥ የሰይጣን መሣሪያ ሆኖ ይመ ጣል። በሰይጣን ኃይልም ተሞልቶ ፥የሐሰት ተአምራትን ምልክቶችንና ድንቆችን በመ ሥራት ብዙዎችን ያታልላል። [10]የሚጠፉ ትንም ለማሳሳት ፥ልዩ ልዩ የክፋት ድርጊቶ ችን ይፈጽማል። እነዚህ ሰዎች የሚጠፉበ ትም ምክንያት እውነትን ተቀብለው ማመ ንና መዳን ሲቻላቸው ፥በእምቢተኝነት እሻ ፈረኝ በማለታቸው ነው። [11]ከዚህም የተ ነሣ ፥እግዚአብሔር ራሱ ሐሰትን እንዲቀበ ሉና እንዲያምኑ ለኃይለኛ መታለል ይተዋ ቸዋል። [12]ይህም የሆነበት ምክንያት ፥እው ነትን የሚቃወሙ ፤ ሐሰትን የሚቀበሉና ኃጢአት መሥራትንም የሚወዱ ሁሉ ፥ይፈ ረድባቸው ዘንድ ነው።

[13]በጌታ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፥ ስለ እናንተ ግን ፥ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ማመስገን አለብን። ምክንያቱም ፥ እግዚአብ ሔር እናንተን ከመጀመሪያው አንሥቶ በመ ንፈስ ቅዱስ ተቀድሳችሁና እውነትንም አምናችሁ እንድትድኑ መርጧችኋል። [14]የመረጣችሁም ፥በእኛ በተሰበከላችሁ የም ሥራች ቃል አማካይነት ነው። ይህንንም ያደረገው ፥ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር ተካፋይ እንድትሆኑ ነው።

[15]ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፥ አብረን ሳለን ከሰበክንላችሁና ፥ በመልእክቶቻችንም ካስተ ማርናችሁ እውነት፥ፈቃቅ አትበሉ።

[16]ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፥እንዲ ሁም ከፍቅሩ የተነሣ በጸጋው የዘላለምን መጽናናትንና መልካም ተስፋን የሰጠን እግ ዚአብሔር አባታችን ፥ [17]ልባችሁን ያጽና ኑት። መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ ለመና ገርና ለማድረግም ፥ብርታቱን ይስጧችሁ።

ምዕራፍ 3

[1]ወንድሞች ሆይ ፥ ለእኛ እንድትጸልዩ ላሳስባችሁ እወዳለሁ። የጌታ ቃል በየሥፍ ራው በፍጥነት እንዲሠራጭና ፥ በእናንተ ሕይወት ውስጥ እንደታየው የሚሰሙትን ሰዎች ሕይወት እንዲለውጥ ፥ጸልዩ። [2]እንዲ ሁም ፥ከክፉ ሰዎች ወገመድ እግዚአብሔር እንዲጠብቀን ጸልዩልን። ምክንያቱም ፥ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ይወዱታል ማለት አይቻልምና። [3]ጌታ ታማኝ ነው፤እን ድትጸኑ ያደርጋችኋል። ከሰይጣንም ጥቃት ይጠብቃችኋል። [4]ያስተማርናችሁን ነገር ሁሉ በሥራ ላይ እንድታውሉት ፥ጌታ ራሱ እንደሚያስችላችሁ እርግጠኞች ነን። [5]ጌታ ልባችሁን ወደ እግዚአብሔር ፍቅርና ወደ ክርስቶስ ትዕግሥት እንዲመራው እንጸልይ ላችኋለን።

[6]ወንድሞች ሆይ ፥የሚከተለውን ትእዛዝ በጌታ ስም እንሰጣችኋለን። ለኑሮ የሚያስፈ ልገውን ነገር ፥በእጁ ሠርቶ ማግኘት ከማይ ወድ ሰነፍና ባስተማርናችሁ ትምህርት መሠረት ከማይኖር ክርስቲያን ወንድም ጋር ሕብረት አይኑራችሁ። [7]የእኛን ምሳሌ መከ ተሉ ይጠቅማችኋል። ለመሆኑ ፥ያለ ሥራ ቁጭ ብለን አይታችሁን ታውቃላችሁ? [8]በገንዘብ ካልሆነ በቀር ፥ የሚያስፈልገንን ነገር በነፃ ከማንም ሰው የተቀበልንበት ጊዜ የለም። ለማንኛችሁም ሸክም እንዳንሆን በማለት ፥ ቀንና ሌሊት ተግተን እንሠራ ነበረ። [9]የሚያስፈልገንን ነገር ከእናንተ የመቀበል መብት ፥ ሳይኖረን ቀርቶ አይደ ለም። ነገር ግን ለኑሮ የሚያስፈልገውን ለማግኘት ፥ መሥራት እንደሚገባ ልናሳያ ችሁ በማሰብ ነበር። [10]ከእናንተ ጋር በነበር ንበት ጊዜ እንኳን ፥ «የማይሠራ አይብላ» የሚል ሕግ ሰጥተናችሁ እንደ ነበር ታስታ ውሳላችሁ።

[11]ከመካከላችሁ አንዳንዶች ሥራ ፈት ተው ፥ በሐሜትና በወሬ ጊዜያቸውን እንደ ሚያባክኑ ሰምተናል። [12]እንደዚህ ያሉት ሰዎች ይህንን ተግባራቸውን ትተው ፥ ሠር ተው እንዲኖሩ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዛቸዋለን። [13]እናንተም ወንድሞች

ሆይ ፥ መልካም ነገር ከማድረግ እንዳትቦ
ዝኑ፥አደራ እላችኋለሁ።
14 በዚህ መልእክት ያዘዝናችሁን ቃል
መፈጸም የማይፈልግ ሰው ቢኖር ፥ እንዲህ
ያለው ሰው ማን እንደሆነ ካረጋገጣችሁ
በኋላ ፥ በሥራው እንዲያፍር ከእርሱ ራቁ።
15 ሆኖም ፥ እንደ ጠላት አትቁጠሩት ። እንደ
ወንድማችሁ በመመልከት ፥ ከስሕተቱ እንዲ
ታረም በምክር እርዱት።

16 የሰላም ጌታ ራሱ ሁልጊዜ ፥ በሁሉ
ነገር ፥ ሰላሙን ያብዛላችሁ። ጌታ ከሁላችሁ
ጋር ይሁን ። 17 በደብዳቤዎቼ መጨረሻ ላይ
አዘውትሬ እንደማደርገው ሁሉ ፥ ይህንን ሰላ
ምታ የጻፍኩላችሁ ፥ እኔው ጳውሎስ በገዛ
እጄ ነው ። 18 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
በረከት ከሁላችሁ ጋር ይሁን ።

የናንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለጢሞቴዎስ የጻፈው የመጀመሪያው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ፥ ነው ። መልእክቱ የተጻፈበትም ጊዜ በ63 ዓ.ም. እንደ ሆነ ይገመታል ። ወጣቱ ጢሞቴዎስ ፥ ከሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት የተነሣ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን በቅቷል ። ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የሚመለከተው ልክ እንደ ልጁ አድርጎ ነበር ። ጢሞቴዎስ በጌታ ካመነ በኋላ የእግዚአብሔርን ቃል ለምዕመናን ይሰብክና ያስተምር ነበር ። ይህን የማስተማር ተግባሩን እንዴት ማከናወን እንዳለበትና እንደ ክርስቶስ አገልጋይ ምን ማድረግ ፥ እንዴትስ መኖር እንደሚገባው ለማስገንዘብ ፥ ሐዋር ያው ይህን መልእክት ለጢሞቴዎስ ጽፎለታል ።

ምዕራፍ 1

1 በአዳኛችን በእግዚአብሔር አብ ፥ ተስፋ
ችን በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ
ሐዋርያ እንዲሆን ከተጠራው ከጳውሎስ ፥
2 ለጢሞቴዎስ የተላከ ።

በጌታ እውነተኛ ልጁ የሆንከው ጢሞቴ
ዎስ ሆይ ፥ የአባታችን የእግዚአብሔር የጌታ
ችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፥ ምሕረትና
ሰላም እንዲበዛልህ እመኝልሃለሁ ።

3-4 ወደ ሜቄዶንያ ለመሄድ ስነሣ እንደ
ነገርኩህ ፥ ከኤፌሶን ሳትወጣ የሐሰት ትምህ
ርት የሚያስተምሩትን ሰዎች መቋቋም አለ
ብህ ። እነዚህ ሰዎች ተረት በመተረትና
ዉልት በማውራት የሚያዘምቱት የተሳሳተ
ትምህርታቸው እንዲገታ አድርግ ። እንዲህ
ያለው ሁኔታ ሰዎች የእግዚአብሔርን ማዳን
በእምነት እንዲቀበሉ የሚረዳ ሳይሆን ፥ ጭቅ
ጭቅንና ክርክርን የሚፈጥር መጥፎ አዝማ
ሚያ ነው ። 5 እኔ በበኩሌ የምናፍቀውና
የምጓጓው ፥ የክርስቲያኖች ሕይወት ከንጹሕ
ልብ ፥ ከበጎ ሕሊናና ቅንነት ከተሞላ እም
ነት በሚመነጭ ፍቅር ፥ ተሞልቶ ማየትን
ነው ።

6 እነዚህ የሐሰት መምህራን ከዚህ ከትክ
ክለኛው ነገር ስተው ሞኝነት በሞላበት
ክርክርና ጭቅጭቅ ጊዜያቸውን ያሳልፋሉ ።
7 እንደ አሪት ሕግ መምህራን ዝነኛ ለመ
ሆን ይመኛሉ ። ይሁን እንጂ ስለ ሕጉ የሚ
ያስተምሩትንም ሆነ የሚያምኑትን አጥር
ተው አያውቁም ። 8 ሕግ ሰዎች በትክክል
ከተጠቀሙበት መልካም ነገር ነው ። ይህን
ንም ስል ፥ ሕግ የተሰጠው በአግባብና በሥነ
ሥርዓት ለሚኖሩ ሰዎች እንዳልሆነ መረ
ዳት ያስፈልጋል ። 9 ሕግ የተሰጠው ለወንጀ
ለኞች ፥ ለአመፀኞች ፥ ፈሪሃ እግዚአብሔር
ለሌላቸውና ለኃጢአተኞች ፥ ለርኩሳንና ለአ
ምነት ቢሶች ፥ አባትና እናታቸውን ለሚገ
ድሉ ፥ ለነፍሰ ገዳዮች ፥ 10-11 ለአመንዝሮ
ች ፥ ግብረ ሰዶም ለሚፈጽሙ ፥ በሰዎች ለሚነ

ግዱ፥ለውሽተኞችና፥ለቃለ አባዮች፥በጠቅላ ላውም ከእውነተኛው ትምህርት ተቃራኒ የሆነውን ነገር ለሚፈጽሙ ሁሉ ነው። እውነተኛው ትምህርት የሚገኘውም፥ እኔ እንዳስተምረው አደራ በተሰጠኝና የእግዚአ ብሔርን ታላቅ ክብር በሚገልጸው በወን ጌል የምሥራች ቃል ነው።

12 በአገልግሎቴ ብርታት ለሰጠኝና ታማኝ አደርጎ ስለቆጠረኝም መልእክተ ኛው እንድሆን ለመረጠኝ፥ ለጌታዬ ለኢየ ሱስ ክርስቶስ ምስጋና ይድረሰው። 13 ከዚህ በፊት በክርስቶስ ላይ የዘበትኩብትና በእር ሱም የሚያምኑትን ያሳደድሁ አመፀኛ ሰው ብሆንም እንኳን፥ ይህን ሁሉ አደርግ የነበ ረው ካለማወቅና ካለማመን የተነሣ ስለነ በር ፥ እግዚአብሔር በደሌን ሁሉ ይቅር ብሎ ምሮኛል። 14 ጌታ ግን ምንኛ ቸር ነው? በክርስቶስ ኢየሱስ ባገኘሁት እምነ ትና ፍቅር ላይ ጨምሮ፥ የተትረፈረፈ ጸጋ ውን አበዛልኝ።

15 በእርግጥም፥ «ኃጢአተኞችን ለማ ዳን ክርስቶስ ወደ ዓለም መጣ» የሚለው ቃል እውነተኛ ነው። ሰው ሁሉ የዚህን ቃል እውነተኝነት ተረድቶ ሊቀበለው ይገ ባል። እኔ ከኃጢአተኞች ሁሉ የምበልጥ ኃጢአተኛ ነበርኩ። 16 እግዚአብሔር እን ዲህ አድርጎ ምሕረቱን ያሳየኝ፥ የሰው ልጆች ሁሉ ክርስቶስ እንደ እኔ ላለ ኃጢአተኛ ምን ያህል ትዕግሥት እንዳ ለው እንዲረዱና እነርሱም እንደ እኔ አምነው የዘላለምን ሕይወት ሊያገኙ እን ደሚችሉ ለማሳወቅ ነው። 17 ስለዚህ ዘላለ ማዊ ንጉሥ ለሆነው፥ በዓይን ለማይታየውና ምን ጊዜም ለማያልፈው ለአንዱ አምላክ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብርና ምስጋና ይሁን፤ አሜን።

18 ልጄ ጢሞቴዎስ ሆይ፥ ይህ አሁን የምመክርህ ቃል አስቀድሞ ስለአንተ በትን ቢት በተነገረው መሠረት ነው። ይህንንም የትንቢት ቃል በማስተዋል፥ መልካሙን መንፈሳዊ ውጊያ ተዋጋ። 19 በክርስቶስ ያለ ህን እምነት አጥብቀህ ያዝ። ንጹሕ ሕሊ ናም ይኑርህ የምታደርገው ነገር ሁሉ ትክ ክለኛ ይሁን። አንዳንድ ሰዎች የኅሊናቸ ውን ወቀሳ አንቀበልም በማለታቸው እያ ወቁና ወደው ኃጢአትን በመፈጸም እም ነታቸው ተንኮታኩቶ እንዲወድቅ አድርገ ዋል። 20 ለዚህ ሄሜኔዎስና አስክንድሮስ ጥሩ ምሳሌ ናቸው። እነርሱ የክርስቶስን ስም ማዋረድ እስኪያቆሙ ድረስ ቅጣታ ቸውን እንዲቀበሉ ለሰይጣን አሳልፌ ሰጥ ቻቸዋለሁ።

ምዕራፍ 2

1 ከሁሉ አስቀድሞ ስለ ሰዎች ሁሉ በእ ግዚአብሔር ፊት ልመና፥ ጸሎትና ምልጃ እንዲደረግ፥ ምስጋናም እንዲቀርብ እመክራ ለሁ። 2 ጌታን በመፍራትና በማምለክ በጸጥታና በሰላም ለመኖር እንድንችል፥ ለርእሰ ብሔ ሮች ፥ ለባለሥልጣናትና በኃላፊነት ላይ ላሉ ሁሉ መጸለይ ይገባናል። 3 ይህንን መፈጸም መልካምና ጌታችንንም የሚያስ ደስት ነገር ነው። 4 ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ እንዲድኑና እውነትን ማወቅ እንዲ ችሉ አዳኙን እግዚአብሔር ይፈልጋ ልና። 5 አንድ እግዚአብሔር አለና፥ በሰዎ ችና በእግዚአብሔር መካከል ዕርቅን ማስገ ኘት የሚችልም አንድ ብቻ ነው፥ እርሱም ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። 6 ክር ስቶስ ሕይወቱን ለሰዎች ሁሉ ኃጢአት ቤዛ አድርጎ አቅርቧል። ይህም እግዚአብሔር ሰዎችን ለማዳን እንደሚፈልግ በተገቢው ወቅት የታወጀ ማረጋገጫ ነው። 7 እኔም ይህንን ትክክለኛ እምነት ለአሕዛብ እንዳስ ተምር ሐዋርያና የምሥራች ነጋሪ ሆኜ ተመረጥኩ። እውነቱን እናገራለሁ አልዋ ሽም።

8 ስለዚህ በየቦታው የሚገኙ ወንዶች ሁሉ ከኃጢአትና ከቁጣ ነፃ ሆነው፥ በቅድ ስና እጆቻቸውን ወደ ሰማይ ዘርግተው እን ዲጸልዩ እፈልጋለሁ። 9-10 ሴቶች ደግሞ በጸ ጥታና በርጋታ በአለባበስም በጠባይም ጨምተው መገኘት ይገባቸዋል። ክርስቲያን ሴቶች መታወቅ የሚገባቸው በዘመናዊ አለ ባበሳቸው፥ በጌጣ ጌጣቸውና በጠጉር አሠራ ራቸው ሳይሆን፥ በጨዋነታቸውና በደግነታ ቸው መሆን አለበት። 11 እንዲሁም ሴቶች ትሕትና በተመላበትና ረጋ ባለ መንፈስ መማር አለባቸው።

12 ሴት ወንድን እንድታስተምር ወይም እንድትገዛ አልፈቅድም። እርስዋ መጨመ ትን መማር አለባት። 13 ምክንያቱም እግዚ አብሔር በመጀመሪያ አዳምን፥ ቀጥሎም ሔዋንን ፈጥሯል። 14 ደግሞም በመጀመሪያ በሰይጣን የተታለለው አዳም ሳይሆን በመጀ መሪያ የተታለለችውና ኃጢአትን የሠራ ችው ሔዋን ነበረች። 15 ሆኖም ሴት ልጅ ታና በጥሞና፥ በእምነት፥ በፍቅርና በቅድስና ከኖረች ልጅ በመውለድ ትድናለች።

ምዕራፍ 3

[1]የቤተ ክርስቲያን መሪ ለመሆን የሚያ
ስብ ሰው መልካም አገልግሎትን ተመኝ
ቷል ማለት ይቻላል። [2]የቤተ ክርስቲያን
መሪ መሆን የሚገባው ሰው፥የሚነቀፍ ነገር
የሌለበት ፤ የአንዲት ሚስት ባል ፥ ትጉሕና
ጠንካራ ሠራተኛ መሆን ይገባዋል። እንዲ
ሁም በሥርዓት የሚኖር ፥ በመልካም ተግ
ባሩ የታወቀ ፥እንግዶችን የሚቀበልና የሚያ
ስተናግድ ፥ የእግዚአብሔርን ቃል ለማስተ
ማር ችሎታ ያለው ፥ [3]የማይሰክር ፥ ጸበኛ
ያልሆነ ፥ደግና ጨዋ የሆነ ፥ለገንዘብ የማይሰ
ገበገብ ፥ [4]ቤቱን በመልካም ሥነ ሥርዓት
የሚያስተዳድርና የሚታዘዙ ልጆች ያሉት
መሆን ይገባዋል። [5]አንተስ ስታስበው የራ
ሱን ቤተ ሰብ ማስተዳደር ያልቻለ ሰው፥የእ
ግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ሊያ
ስተዳድር ይችላል?

[6]በተጨማሪም ቶሎ በመሾሙ ኩራት
ተሰምቶት እንደ ሰይጣን በተመሳሳይ ፍርድ
ውስጥ እንዳይወድቅ ፥ አዲስ ያመነ ክርስቲ
ያን ለመሪነት መመረጥ የለበትም። [7]ይህን
በመሰለው የኃላፊነት ሥራ ላይ የሚመደብ
ሰው ፥ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ካሉ ሰዎች
ዘንድም ጥሩ ምስክርነት ያለው ሊሆን ይገ
ባል። ምክንያቱም ሰይጣን ከየአቅጣጫው
ነቀፋና ክስ በማስነሣት፥አደራ የተጣለበትን
ምዕመናን የማስተዳደር ነፃነት እንዳያሳ
ጣው ስለሚያሠጋ ነው።

[8]ዲያቆናትም በሚመረጡበት ጊዜ እንደ
ዚሁ ጥሩ ምስክርነት ያላቸው መሆን አለባ
ቸው። በተጨማሪም ቅኖች ፥ የማይሰክሩና
ለጥቅም የማይስገበገቡ ሊሆኑ ይገባል።
[9]ከዚህም ሌላ ፥ ዲያቆናት የእምነትን ምሥ
ጢር በንጹሕ ሕሊና የሚጠብቁ መሆን ይገ
ባቸዋል። [10]ከመመረጣቸውም አስቀድሞ
ጠባያቸውና ችሎታቸው መፈተንና መታ
የት ይኖርበታል። በአኗኗራቸውና በአካሄዳ
ቸው ምንም ነቀፋ የሌለባቸው ሆነው ከተ
ገኙ ለዲቁና ይመረጡ።

[11]እንዲሁም የዲያቆናት ሚስቶች ጠጪ
ዎችና ሐሜተኞች ሳይሆኑ ፥ በማንኛውም
መንገድ ጨዋዎችና ታማኞች ፥ መልካም
ምስክርነትም ያላቸው ይሁኑ። [12]ዲያቆን
የአንዲት ሚስት ባል ሆኖ ፥ልጆቹንና ጠቅ
ላላ ቤተ ሰቡን በሥርዓት የሚያስተዳድር
መሆን ይገባዋል።

[13]በዲቁና ሥራቸው የተጣለባቸውን
አደራ በሚገባ የሚፈጽሙ ክብር ያገኛሉ።
በክርስቶስ ላይ ያላቸው መታመንና የራሳቸ
ውም ብቃት፥እያደገና እየዳበረም ይሄዳል።

[14]ምንም እንኳ በቅርቡ እንደማይህ
ተስፋ ባደርግም ይህንን መልእክት ጽፌልሃ
ለሁ። [15]ምክንያቱም፥ምናልባት ወደ አንተ
ሳልመጣ ጥቂት ጊዜ ብዘገይ፥የእውነት ዓም
ድና መሠረት በሆነው የሕያው እግዚአብ
ሔር ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፥እንዴት ማገል
ገልና መኖር እንደሚገባ እንድታውቅ ብዬ
ነው።

[16]የሃይማኖታችን ምሥጢር እጅግ
ጥልቅ መሆኑን ማንም ሊክድ አይችልም።
የእግዚአብሔር ልጅ ሥጋን ለብሶ ወደ
ምድር መጣ፥የመንፈስ ንጽሕናውና ትክክል
ኝነቱ ነቀፋ የሌለበት መሆኑ ተመሰከረለት፥
ለመላእክት ታየ፤ስለ እርሱ የተነገረው የም
ሥራት ቃል ለሕዝብ ሁሉ ተሰብኮ፤በዓለም
ዙሪያ የሚገኙ ሰዎች አምነው ተቀበሉት፤
በክብርም ወደሰማይ ወጣ።

ምዕራፍ 4

[1]መንፈስ ቅዱስ ግን በመጨረሻው
ዘመን አንዳንዶች የሰይጣንን አሳብ ተከት
ለው ክርስቶስን በመካድ የሐሰት ትምህርት
እንደሚቀበሉ ነግሮናል። [2]ይህንን የሐሰት
ትምህርት የሚያስተምሩ ሰዎች ሁልጊዜ
በግብዝነት ውሸትን የሚናገሩና ለሚያደር
ጉት ስሕተትም የሕሊና ወቀሳ የማይሰማ
ቸው ናቸው። [3]መጋባትን ይከለክላሉ፤እም
ነታቸውን በእግዚአብሔር ላይ የጣሉ ፥እር
ሱም የገለጠላቸውን እውነት የተረዱ ሰዎች
በምስጋና እንዲቀበሉት የፈጠረላቸውን
ምግብ ፥ 'እትብሉ' እያሉ ይከለክላሉ።
[4]እግዚአብሔር የፈጠረው ነገር ሁሉ መል
ካም ነው። ለእግዚአብሔር ምስጋና ሰጥተን
ከበላነው ተንቆ የሚጣል አንዳችም የምግብ
ዓይነት የለም። [5]በእግዚአብሔር ቃልና በጸ
ሎት ተቀድሷልና።

[6]ስለዚህ ጉዳይ ለምዕመናን አብራርተህ
ብታስተምር በመልካም ትምህርትና በጽኑ
እምነት የታነጽህ፥መልካም የክርስቶስ ኢየ
ሱስ አገልጋይ መሆንህን ታስመሰክራለህ።

[7]ጊዜህን መንፈሳዊ ሕይወትህ ሊያድግና
ሊዳብር በሚችልበት ነገር ላይ አውል
እንጂ ፥ ከሏልተኞችና ረብ የለሽ የሞኞች
ታሪክ እያነሡ ከሚከራከሩ ሰዎች ጋር አታ
ባክነው። [8]የሰውነት ማጠንከሪያ ለአካል
መጠነኛ ጥቅም ይሰጣል። መንፈሳዊነት
ግን ለሁሉ ነገር ይጠቅማል። ራስን በመንፈ
ሳዊ ነገር እንዲዳብር ማድረግ ሰ

ወት ብቻ ሳይሆን፥ለሚመጣውም ሕይወት ጭምር ተስፋ አለው። 9 ይህ የማያጠራጥ ርና ሰው ሁሉ ሊቀበለው የሚገባው እው ነት ነው። 10 እኛም የምንለፋውና የምንታ ገለው ለዘሂ ሕይወት ነው። ይህንንም የም ናደርገው የሰው ሁሉ፥በተለይም የአማኞች አዳኝ በሆነው በሕያው እግዚአብሔር ላይ እምነታችንን ጥለን ነው።

11 እነዚህን ነገሮች ለሚሰሙህ ሁሉ በሚገባ ተረድተው እስኪቀበሏቸው ድረስ ሳትታክት አስተምራቸው። 12 ገና ወጣት በመሆንህ ማንም አይናቅህ። የምታስተምረ ውን ትምህርት በንግግርህ ፥ በኑሮህ ፥ በፍቅ ርህ ፥ በእምነትህና በንጹሕ አካሄድህ እያሳ የህ፥ ለምዕመናን ሁሉ ምሳሌ ሁን። 13 እስክ መጣ ድረስ የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝብ እያነበብክ ፥ እየሰበክህና እያስተማርክ ጠብ ቀኝ።

14 የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እጃቸ ውን በራስህ ላይ ጭነው በጸለዩልህ ጊዜ ፥ በትንቢት ቃል አማካይነት የተሰጠህን መን ፈሳዊ ስጦታ ቸል ሳትል ሥራበት። 15 ሰዎች ሁሉ የሥራህን ውጤትና ዕድገት እንዲያዩ ፥ ለነዚህ ከላይ ለጠቀስኩልህ ነገ ሮች ራስህን ሙሉ ለሙሉ በመስጠት በአገ ልግሎትህ ትጋ። 16 በምታደርገው ሆነ በም ታስተምረው ነገር ሁሉ ዋንቃቄ አይጉደ ልህ። ለሌሎች በምታስተምረው ትምህርት ላይ አንተ ራስህ የጸናህ ሁን። ይህን ብታደ ርግ ፥ ራስህንም ሆነ የሚሰሙህን ሁሉ ታድ ናለህ።

ምዕራፍ 5

1 ሽማግሌዎችን እንደ አባት በመቁጠር በአክብሮት አስረዳቸው እንጂ በቁጣ አትና ገራቸው። ወጣት ወንዶችንም እንደ ታና ናሽ ወንድሞችህ በመቁጠር በፍቅር ያዛ ቸው። 2 በዕድሜ ጠና ያሉትን ሴቶች እንደ እናቶችህ ፥ ወጣት ሴቶችን እንደ እኅቶችህ በመቁጠር፥በንጽሕና ተንከባከባቸው።

3 ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ብቸኞች ሴቶች የሚገባውን እንክብካቤ አድርግላ ቸው። 4 ልጆች ወይም የልጅ ልጆች ካሏ ቸው ግን ፥ እነርሱ አስፈላጊውን እርዳታ የማድረግ ኃላፊነት እንዳለባቸው እንዲያው ቁት ያስፈልጋል። ክርስቲያናዊ በጎ ምግባር መጀመር ያለበትም አቅመ ደካማ የሆኑ ወላጆችን በመርዳትና ውለታቸውን በመመ ለስ ነው። እንዲህ ያለው በጎ ሥራ እግዚአ ብሔርን ደስ ያሰኝዋል።

5 ባልዋ የሞተባት ብቸኛ ሴት ተስፋዋን ሁሉ በእግዚአብሔር ላይ አድርጋ ቀንና ሌሊት በጸሎት ትተጋለች። 6 የዚህን ዓለም ደስታ የምትሻዋ ግን ፥ በቁምዋ ሳለች የሞ ተች ናት። 7 በዚህ ነገር ማንም ነቀፋ እንዳ ይገኝበት ይህን መመሪያ ምዕመናን ሁሉ ይወቁት።

8 በችግር ላይ የሚገኙትን ዘመዶቹን በተለይም የራሱን ቤተ ሰብ የማይረዳ ነገር ግን ፥ 'ክርስቲያን ነኝ' የሚል ሰው ቢኖር ፥ እርሱ እምነቱን የካደና ከማያምኑ ሰዎች ይልቅ የከፋ ነው።

9 ባል የሞተባት ሴት በቤተ ክርስቲያን የመበለቶች መዝገብ ውስጥ ለመመዝገብ ፥ ዕድሜዋ ስድሳ ዓመት የሞላና አንድ ባል ብቻ የነበራት መሆን ይኖርባታል። 10 እንዲ ሁም በመልካም ተግባሯ የተመሰከረላት ማለትም ፥ ልጆቿን በሚገባ ያሳደገች ፥ እንግዳ ተቀባይ ፥ ከመንገድ ደክመው የገቡ ክርስቲያ ኖችን እግር በማጠብ ትሕትና ያሳየች ፥ችግ ረኞችን በመርዳትና በማንኛውም በጎ ሥራ ተሳትፎ ያደረገች መሆን ይኖርባታል።

11 ባል የሞተባቸው ወጣት ሴቶች ግን በመበለቶች መዝገብ ውስጥ ለመግባት ቢፈ ልጉ አትፍቀድላቸው። ምክንያቱም እነርሱ ጌታን በሙሉ ልብ ለማገልገል የገቡትን ቃል ኪዳን አፍርሰው ለሥጋዊ ስሜታቸው በመሸነፍ ፥ እንደገና ለማግባት መፈለጋቸው አይቀርምና። 12 እንደዚህ ያሉት ሴቶች ተስፋ የገቡለትን የመጀመሪያ ቃላቸውን በማጠፋቸው በቃል ኪዳን አፍራሽነታቸው ይፈረድባቸዋል። 13 ከዚህም በቀር ከቤት ወደ ቤት በመዞርና በሰው ነገር ጣልቃ በመግባት በሐሜትና ስም በማጥፋት ጊዜያ ቸውን በስንፍና ያጠፋሉ። 14 እንደ እኔ ከሆነ እነዚህን የመሰሉት ወጣት ሴቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መበለት ሆነው ለመኖር ከመወሰን ይልቅ እንደገና ቢያገቡ ፥ ልጆች ቢወልዱና ቤታቸውን በጥንቃቄ ቢይዙ ይሻላል። እንዲህ ከሆነ ጠላት ዲያብ ሎስ ሊነቅፋቸው የሚችልበት ነገር አያገኝ ባቸውም። 15 ይህንንም የምለው ፥ ከዚህ በፊት በስይጣን የተታለሉና ከቤተ ክርስቲ ያን ርቀው የሄዱ አንዳንዶች ሴቶች እንዳሉ ስለማውቅ ነው።

16 አማኞች ባል የሞተባቸው ሴቶች ዘመዶች ካሏቸው ፥ ሊረዷቸውና ሊያስቡላ ቸው ይገባል። እንዲህ ያለው ተግባር የቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት ነው በማለት የእርዳታ እጃቸውን ማጠፍ የለባቸውም። ምክ

ቱም ቤተ ክርስቲያን ባሎቻቸው የሞቱባቸ
ውን፥ምንም ረዳት የሌላቸውን ሴቶች ብቻ
መንከባከብ ስለሚገባት ነው።
17 ቤተ ክርስቲያንን በሚገባ የሚያስተዳ
ድሩና በተለይም ወንጌልን በመስበክና በማ
ስተማር የሚደክሙ መሪዎች በቂ ደሞዝ
ሊከፈላቸው ይገባል። 18 ምክንያቱም መጽ
ሐፍ ፥ «እህል የሚያበራየውን በሬ አፉን
አትሠር ፤ እየሠራ ላለ ይብላ» ይላልና።
በሌላ ቦታ ደግሞ ፥ «ለሠራተኛ የላቡ ዋጋ
ሊከፈለው ይገባል» ተብሎ ተጽፏል።
19 ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ካል
መሰከሩበት በቀር በቤተ ክርስቲያን መሪ
ላይ የሚቀርበውን ክስ አትቀበል።
20 ሆኖም ኃጢአት ማድረጉ የተረጋገጠ
ሆኖ ከተገኘ ግን፥የእርሱን መጥፎ አርአያ
ሌሎች እንዳይከተሉ በምዕመናን ፊት ይገ
ሠጽ።
21 ማንኛውንም ሰው አንዱን ከሌላው
ሳታበላልጥ ይህንን የነገርኩህን መመሪያ
ሁሉ ያለ አድልዎ እንድትፈጽም በእግዚአ
ብሔር ፥በክርስቶስ ኢየሱስ ፊትና በቅዱሳን
መላእክት ፊት አደራ እልሃለሁ። 22 ለቤተ
ክርስቲያን መሪነት ለመሾም፥በማንም ሰው
ላይ በችኮላ ተነስተህ እጅህን አትጫን ፡
የሰውየውን ጠባይ ሳትመረምር ሾመህ
አንተ ራስህ የከፋ ሥራው ተባባሪ ሆነህ
እንዳትገኝ። ስለዚህ አንተም ብትሆን ራስ
ህን በንጽሕና ጠብቅ።
23 እየደጋገመ ለሚነሣብህ የሆድ ሕመ
ምህ ጥቂት የወይን ጠጅ ጠማበት እንጂ
ውኃ ብቻ አታዘውትር።
24 የአንዳንድ ሰዎች ኃጢአት ለሁሉም
ግልጽ ሆኖ ይታያል ፤ የሚመጣባቸውንም
ፍርድን ያመለክታል። የሌሎች ሰዎች ኃጢ
አት ደግሞ ነልቶ የሚታየውና ይፋ የሚወ
ጣው ፥ ውሎ አድሮ ነው። 25 እንደዚሁም
መልካም ሥራ ሁሉ በግልጽ ይታወቃል ፡
ለጊዜው ያልታወቀውም ሁሉ ተደብቆ አይ
ቀርም።

ምዕራፍ 6

1 «እነዚህ ክርስቲያኖች ልግመኞች
ናቸው» በመባል የእግዚአብሔርን ስምና
የእኛን ትምህርት እንዳያስነቅፉ፥ክርስቲያን
አገልጋዮች ሁሉ የቤት አሳዳሪዎቻቸውን
መታዘዝና ማክበር ይገባቸዋል። 2 አሳዳሪዎ
ቻቸው ክርስቲያኖች ከሆኑ በክርስቶስ ወን
ድሞቻቸው በመሆናቸው ምክንያት የሚገባ
ቸውን ክብር ሊነፍጓቸው አይገባም። ይል
ቁንም እነዚህን አማኝና የተወደዱ አሳዳሪ
ዎቻቸውን ከፊት የበለጠ ሊያገለግሏቸው
ያስፈልጋል። ከልባቸው ሊያገለግሉት ይገ
ባል። ይህንን በሚገባ ማስተማርና በሥራ
ላይ እንዲውል ማድረግ አለብህ።
3 አንዳንዶች በመታበይ ይህንን ትምህ
ርት አንቀበልም ይሉ ይሆናል። ይሁን
እንጂ ይህ ትምህርት ለመንፈሳዊ ሕይወት
መሠረት ሊሆን የሚችል የጌታችን የኢየ
ሱስ ክርስቶስ ትክክለኛ ትምህርት ነው።
4 ከዚህ የተለየ አሳብ ያለው ቢኖር ፥ እርሱ
ትዕቢተኛና የማይጠቅም ሰው ነው። ምክን
ያቱም እንዲህ ያለው ሰው የክርስቶስን ቃል
በማጣመም ቅንዓትን፥ስድብን፥ቁጣን፥ጥርጣ
ሬን የሚያስከትል ክርክር ይቀሰቅሳል።
5 እንደዚህ ያለው ሰው አእምሮው በኃጢ
አት የተብከለ በመሆኑ እውነትን የተቀማ
ነው። ለእርሱ ሃይማኖት የጥቅም ማግኛ
መሣሪያ መስሎ ይታየዋል።
6 'ያለኝ ይበቃኛል' ለሚል ሰው ግን ፥
ሃይማኖት ትልቅ ሀብት ነው። 7 ወደዚህ
ዓለም ገንዘብ ቋጥረን አልመጣንም። ከዚህ
ዓለም በሞት በምንለይበትም ጊዜ ቢሳቤስ
ቲን ይዘን አንሄድም። 8 ስለዚህ የምንበላ
ውና የምንለብሰው ካለን ፥ትርፍ ገንዘብ ባይ
ኖረንም ፥ረክተንና ተደስተን መኖር እንችላ
ለን። 9 ሀብታሞች ለመሆን የሚጓጉ ፥ ያንን
የሚጓጉለትን ገንዘብ ለማግኘት ነፍሳቸውን
በሚጐዳ ፈተና ፥ወጥመድና ልዩ ልዩ ክፉ
ምኞት ውስጥ ይወድቃሉ። 10 ምክንያቱም
የገንዘብ ፍቅር የክፋት ሁሉ ምንጭ
ነውና። አንዳንድ ሰዎች ከገንዘብ ፍቅር የተ
ነሣ በእግዚአብሔር ላይ እንኳን ፈታቸውን
አዙረዋል። በዚህ ምክንያት ሕይወታቸው
በብዙ ኅዘን የተጐሳቆለ ሆኗል።
11 ጢሞቴዎስ ሆይ፥አንተ ግን የእግዚአ
ብሔር ሰው ስለሆንክ ከእነዚህ ነገሮች ሁሉ
ራቅ። መልካም የሆነውን ነገርና መንፈሳዊ
ነትን ፥ ፍቅርን ፥ በጌታ መታመንን ፥ ጨዋነት
ንና ትዕግሥትን ተከተል። 12 መልካሙን
የእምነት ውጊያ ተዋጋ። በብዙ ሰዎች ፊት
እምነትህን ባስታወቅህበት ጊዜ ከእግዚአብ
ሔር የተሰጠህን የዘላለምን ሕይወት ስጠታ
አጥብቀህ ያዝ። 13 ለሰው ሁሉ ሕይወትን
በሚያድለው በእግዚአብሔርና በጴንጤና
ዊው ጲላጦስ ፊት ያለ ፍርሃት ምስክርነ
ቱን በሰጠው በክርስቶስ ስም ፥ 14 ከአሁን
ጀምሮ ጌታ እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ ፥
ያለ ምንም ነቀፋ ይህን ትእዛዝ በመጠበቅ
እንድትኖር አደራ እልሃለሁ። 15 የጌቶች

ጌታና የነገሥታት ንጉሥ፥ 16ምን ጊዜም
የማይሞተው ፥ ማንም ፍጡር ሊደርስበት
በማይችል ብርሃን ውስጥ የሚኖረው፥ማንም
ሰው ያላየውና ሊያየውም የማይችለው
አንድ አምላክ ፥ እርሱ ራሱ በወሰነው ጊዜ
ክርስቶስ ይገለጣል። ለእርሱ ክብር፥ኃይልና
ግዛት ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን፤
አሜን።

17 ሀብታሞችን እንዳይኩሩና አላፊና
ጠፊ በሆነው በዚህ ዓለም ሀብት እንዳይታ
መኑ ምከራቸው። ነገር ግን፥ደስ እንሰኝበት
ዘንድ የሚያስፈልገንን ሁሉ እንደባለጸግነቱ
መጠን በሚሰጠን ፥ በእግዚአብሔር ብቻ
ይታመኑ። 18ደግሞም በገንዘባቸው መል
ካም ማድረግን እንዲማሩ፥ለችግረኞች እንዲ
ችሩ ፥እግዚአብሔር የሰጣቸውን ሀብት ከሌ
ሎች ጋር መካፈልን እንዲያውቁ ምከራ
ቸው። 19እንዲህ የሚያደርጉ ከሆነ እውነ
ተኛውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ ለዘላለም
የሚቆይ ሀብት በሰማይ በማከማቸት ፥ለሚ
መጣው ዓለም መልካም መሠረትን ለራሳ
ቸው ያኖራሉ።

20 ጢሞቴዎስ ሆይ፥ጌታ የሰጠህን አደራ
ጠብቅ። በእውቀታቸው ከሚመኩ ሰዎች
የሞኝነት ክርክር ራቅ። 21ምክንያቱም አን
ዳንድ ሰዎች በዚህ ዓይነቱ የሐሰት እው
ቀት ተታለው ከእውነተኛው እምነት
ርቀው ሄደዋል።

የእግዚአብሔር ጸጋ ከአንተ ጋር ይሁን።

መንፈሳዊ አባትህ
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለጢሞቴዎስ የጻፈው ሁለተኛው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን ፥ የተጻፈበትም ዘመን በ64 ዓ.ም. እንደሆነ ይገመ
ታል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን መልእክት የጻፈው፥ወንጌልን በማስተማሩ ምክንያት እን
ደገና ተይዞ በታሠረበትና ፍርዱን በሚጠባበቅበት ወቅት ነበር። ይህ ታላቅ ሐዋርያ ለጢ
ሞቴዎስ በላከው በዚህ የአደራ መልእክቱ፥በእግዚአብሔር መንፈስ አነቃቂነት የተጻፉትን
የቅዱሳት መጻሕፍት ቃል ፥ ሰዎች የማይቀበሉበት ዘመን የሚመጣ መሆኑን ገልጾ ፥እርሱ
ግን ነቅቶና ተግቶ እውነተኛ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል እንዲያስተምር አበክሮ ያሳ
ስበዋል።

ምዕራፍ 1

1 በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ የዘ
ላለም ሕይወትን እንደሚያገኙ ስለ ተሰ
ጠው ተስፋ እንዲያስተምር ፥ እግዚአብሔር
መልእክተኛ አድርጎ ከሾመው ከጳውሎስ
የተላከ።

2 የተወደድከው ልጄ ጢሞቴዎስ ፥ የእግ
ዚአብሔር አባታችን ፥ የጌታችንም የኢየሱስ
ክርስቶስ ጸጋ፥ምሕረትና ሰላም ይብዛልህ።

3 ቀንም ሆነ ሌሊት በተንበረከክሁ ቁጥር
በጸሎቴ አስታውስሃለሁ። እንደ አባቶቼ በን
ጹሕ ሕሊና የማገለግለውን እግዚአብሔር
ንም ፥ ስለ አንተ ከልቤ አመሰግነዋለሁ።
4 እንደገና ዓይን ለዓይን ብንገናኝ እንዴት
ደስ ባለኝ! በተለያየንበት ጊዜ ፥ ያፈሰስከው
እንባ አሁንም ከፊቴ መጥቶ ድቅን ይላል።
5 ልክ እንደ እናትህ እንደ ኤውንቄና እንደ
አያትህ እንደ ሎይድ ፥ እውነተኛ እምነት
ያለህ ሰው መሆንህን አውቃለሁ።

6 ስለዚህ እጆቼን በአንተ ላይ ጭኜ በጸለ
ይኩልህ ጊዜ እግዚአብሔር የሰጠህ መንፈ
ሳዊ ስጦታ እንዳይዳፈን ፥ አቀጣጥለህ እንድ
ትሠራበት አሳስብሃለሁ። 7ከእግዚአብሔር
የተቀበልከው ይህ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል
ፍርሃትን ያስወግድልሃል። ሰዎችን የምታፈ
ቅርና ራስህን መግዛት የምትችል ጠንካ
ራ ሠራተኛም ያደርግሃል። 8ስለ ጌታ

ችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ለመመስከር አት
ፈር። እኔም ስለ እርሱ በመታሠሬ ሐፍረት
አይሰማህ። እግዚአብሔር በሚሰጥህ ኃይል
በመተማመን በወንጌል ምክንያት የሚመጣ
ውን ችግር ሁሉ ከጎኔ ቆመህ ለመቀበል
ተዘጋጅ።
9 በእኛ ብቃት ሳይሆን፥ እግዚአብሔር
ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በክርስቶስ ባቀደል
ንና በሰጠን በጸጋው አዳነን። ስለዚህ ለተቀ
ደሰ አገልግሎትም መረጠን። 10 ሞትን ድል
ነሥቶ የዘላለምን ሕይወት ያስገኘልን ክርስ
ቶስ ወደዚህ ዓለም በመጣ ጊዜ፥ እግዚአብ
ሔር ከዘመናት በፊት ለእኛ ያቀደውን
ጸጋ፥ በእርሱ አማካይነት አደለን። 11 እኔም
ይህንን የምሥራች እንድናገር እግዚአብሔር
ሐዋርያና አስተማሪ አድርጎ መርጦኛል።
12 በአሁኑ ጊዜ በእሥር ቤት ውስጥ
በመሠቃየት ላይ የምገኘው በዚህ ምክንያት
ነው። ይሁን እንጂ በመታሠሬ አላፍርበ
ትም። ምክንያቱም ያመንኩት ማንን እንደ
ሆነ አውቃለሁ። እርሱም ተመልሶ ወደ
ምድር እስከሚመጣበት ቀን ድረስ የሰጠሁ
ትን አደራ ሊጠብቅ እንደሚችል እርግጠኛ
ነኝ።
13 ከእኔ የተማርከውን እውነት በክርስ
ቶስ ከሚገኘው እምነትና ፍቅር ጋር አዋሕ
ደህ እንደመመሪያህ ያዘው። 14 በአደራ የተ
ሰጠህን አገልግሎት በውስጥህ ባደረው በመ
ንፈስ ቅዱስ ኃይል ደህና አድርገህ ጠብ
ቀው።
15 እንደምታውቀው ፥ በታናሹ እስያ
ያሉት ክርስቲያኖች ሁሉ ከድተውኛል።
ፊሎጎስና ሄርዋጌስ እንኳ ሳይቀሩ ትተው
ኛል። 16 ነገር ግን እግዚአብሔር ሄኔሲፎሩ
ንና ቤተ ሰቡን ይባርካቸው። ምክንያቱም
እርሱ በመታሠሬ ሳያፍር ብዙ ጊዜ መጥቶ
በመጠየቅ አጽናንቶኛል። 17 ወደ ሮም
በመጣ ጊዜም እኔን ለማግኘት ብዙ ደክሞ
አል። 18 ጌታ ኢየሱስ ተመልሶ በሚመጣ
በት ቀን ዋጋውን ይክፈለው። በኤፌሶን በነ
በርኩበትም ጊዜ ይህ ወንድም ምን ያህል
እንደ ረዳኝ ታውቃለህ።

ምዕራፍ 2

1 ልጄ ጢሞቴዎስ ሆይ፥ የጌታ ጸጋ ያበር
ታህ። 2 በብዙ ምስክሮች ፊት ያስተማርኩ
ህን ቃል አንተም መልሰህ፥ ሌሎችን ማስተ
ማር ለሚችሉ ብቁና ታማኝ ለሆኑ ሰዎች
አስተምር።
3 የኢየሱስ ክርስቶስ ታማኝ ወታደር
በመሆን መከራን ተቀበል። 4 የክርስቶስ
ወታደር በመሆንህ በዚህ ዓለም ጣጣ ራስ
ህን መተብተብ የለብህም። ምክንያቱም እን
ዲህ ካደረገህ የጦር መሪህን ክርስቶስን ለማ
ስደሰት አትችልምና። 5 የስፖርትን ሕግ
በመከተል የማይወዳደር ስፖርተኛ በተሰለ
ፈበት ውድድር አሸንፎ ሽልማት መቀበል
አይችልም። አንተም የጌታን ቃል በመከ
ተል የተሰጠህን ሥራ በትጋት ፈጽም።
6 ደክሞ ያረሰ ገበሬ የድካሙን ዋጋ እንደ
ሚያገኝ በማወቅ በትጋትና በጥንካሬ ሥራ።
7 እነዚህን ምሳሌዎች ልብ ብለህ አስተ
ውል። የምሳሌዎቹ ምሥጢር ምን እንደ
ሆነ እንድታስተውል ጌታ ራሱ እንደሚረ
ዳህ አምናለሁ። 8 ከሞት የተነሣውንና ከዳ
ዊት ዘር የሆነውን፥ እኔም የምሰብከውን ኢየ
ሱስ ክርስቶስን አስብ። 9 በአሁኑ ጊዜ እኔ
እንዲህ በችግርና በእሥር ላይ የምገኘው
ይህንን ታላቅ እውነት በማስተማሬ ብቻ
ነው። እኔ ብታሠርም የእግዚአብሔር ቃል
ሊታሠርና ሊገታ አይችልም። 10 እግዚአብ
ሔር የመረጣቸው ደግሞ በክርስቶስ ኢየ
ሱስ ደኅንነትንና የዘላለምን ክብር እንዲያ
ገኙ፥ ስለ እነርሱ ማንኛውንም ሥቃይ በትዕ
ግሥት ለመቀበል ፈቃደኛ ነኝ።
11 ይህ የታመነ ቃል ነው። ከክርስቶስ
ጋር ብንሞት ከእርሱ ጋር ሕያዋን ሆነን
እንደምንኖር በማወቁ እጽናናለሁ። 12 በትዕ
ግሥት ከእርሱ ጋር ጸንተን ከቆየን አብረ
ነው የምንነግሥ መሆናችንን እናውቃለን።
መከራን በመፍራት ክርስቶስን ብንክደው
ግን ፥ እርሱም ይክደናል። 13 እኛ ታማኝ
ሆነን ባንገኝ ፥ እርሱ ምን ጊዜም ቢሆን
ታማኝ ሆኖ ይኖራል። እርሱ ራሱን ሊክድ
አይችልምና።
14 ክርስቲያኖች ይህንን እውነት እንዳይ
ዘነጉ አስታውሳቸው። እንዲሁም በማይረባ
ነገር እንዳይከራከሩ በእግዚአብሔር ፊት
ተቆጣቸው። ምክንያቱም በማይረባ ነገር
መከራከር ጥቅም የሌለውና በጣምም ጎጂ
ነገር ነው። 15 የእግዚአብሔርን ቃል ምሥ
ጢር በማወቅና በትክክል በማስተማር የማ
ታሳፍር ሠራተኛ መሆንህን ለማሳየት፥ በእግ
ዚአብሔር ፊት ትጋትህ እጥፍ ድርብ
ይሁን። 16 ሰዎችን ከእግዚአብሔር የሚያ
ርቅ መጥፎ ክርክር ይቅርብህ። 17 እንዲህ
ያለው ክርክር ሰውን ያቆስላል፥ ያቃጥላ
ልም። ሄሜኔዎስና ፊሊጦስ እንዲህ ያለውን
ጎጂ ክርክር ከሚወዱት ሰዎች ሁለት
ናቸው። 18 በአሁኑ ጊዜ እነዚህ ሰዎች

ጭልጥ ብለው ከስሕተት ውስጥ ወድቀ ዋል። እንዲያውም ፥ «የሙታን ትንሣኤ ከዚህ በፊት ሆናአል» እያሉ በማስተማር የአንዳንዶችን ሰዎች እምነት አናውጠዋል።
19 ይሁን እንጂ ፥ እግዚአብሔር የመሠረ ተው ጠንካራ መሠረት በፍጹም ሊናወጥ አይችልም። ምክንያቱም ፥ «ጌታ የእርሱ የሆኑትን ያውቃል» እንዲሁም ፥ «ፈረሃ እግዚአብሔር ʿአለኝ የሚል ሁሉ ከኀጢ ያራቅ» የሚሉ ቃሎች በዚህ መሠረት ላይ ተጽፈዋል።
20 በአንድ ሀብታም ቤት ውስጥ ከወር ቅና ከብር እንዲሁም ከእንጨትና ከሸክላ የተሠሩ ዕቃዎች ይገኛሉ። በጣም ውድ የሆኑት ዕቃዎች የክብር እንግዳ ሲመጣ ይቀርባሉ። መናኛ የሆኑት ዕቃዎች ግን በማዕድ ቤት ውስጥ ይቀመጣሉ ፥ ወይም የትራፊ ማጠራቀሚያ ይሆናሉ። 21 አንተም ከኀጢአት ርቀህ ብትቀደስ ፥ ልክ እንደተከበ ሩት ዕቃዎች ጌታ ክፍ ባለ ሥራ ላይ ያው ልሃል።
22 ከወጣትነት ክፉ ምኞት ራቅ። ጽድ ቅን ፥ እምነትን ፥ ፍቅርንና ሰላምን አጥብቀህ ያዝ። በንጹሕ ልብ ጌታን ከሚያመልኩ ሰዎች ጋር ሕብረት ይኑርህ። 23 ላስጠነቅ ቅህ የምፈልገው ነገር ቢኖር ፥ ጠብን ከሚቀ ሰቅስ የሞኝነት ክርክር እንድትርቅ ነው። 24 ምክንያቱም የክርስቶስ አገልጋይ የሆነ ሰው ትዕግሥተኛና ጨዋ ፥ የተሳሳቱትንም የሚያርም መሆን ይገባዋል እንጂ የጠብያ ለህ ማለት አይገባውም። 25 እውነቱን የሳቱ ሰዎች ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ሊመለሱ ስለሚችሉ ከስሕተታቸው እንዲታ ረሙ በርኅራኄና በትሕትና እርዳቸው። 26 እንደዚህ ያሉትን ሰዎች ሰይጣን ፈቃ ዱን እንዲፈጽሙ እጅ እግራቸውን አሥሮ የኀጢአት ባሪያ አድርጓቸዋል። ሆኖም ስሕ ተታቸውን በመገንዘብ ከሰይጣን እጅ አም ልጠው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈ ጸም ፥ የንስሐ ዕድል አላቸው።

ምዕራፍ 3

1 ጢሞቴዎስ ሆይ ፥ በመጨረሻው ዘመን ክርስቲያን ሆኖ መገኘት በጣም እንደሚያስ ቸግር እወቅ። 2 ምክንያቱም ሰዎች ራሳቸ ውን የሚወዱና ለገንዘብ የሚስገበገቡ ፥ ትዕ ቢተኞችና ጉረኞች ፥ ተሳዳቢዎችና ለወላጆ ቻቸው የማይታዘዙ ፥ የማያመሰግኑና ቅድስና የሌላቸው ፥ 3 ልበ ደንዳኖችና ውሸተኞች ፥ ሁከተኞችና ጨካኞች ፥ ንጽሕና የጐደላቸ ውና መልካም ኑሮ ለመኖር በሚፈልጉት ላይ የሚያፈዙ ቀልደኞች ይሆናሉ። 4 እን ዲሁም ባልንጀሮቻቸውን የሚክዱና ችኩ ሎች ፥ በትዕቢት የተወጠሩና እግዚአብሔርን ከማምለክ ይልቅ የዚህን ዓለም ደስታ የሚ ወዱ ይሆናሉ። 5 ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄ ዳሉ ፥ የአምልኮን ሥርዓት አያንድሉም ፥ ነገር ግን የሚሰጡትን እውነት በተግባር አያው ሉትም። እነዚህን ከመሳሰሉ ሰዎች ራቅ። 6 የኀጢአት ቀንበር ወደ ተጫናቸውና ለልዩ ልዩ ክፉ ምኞት ወደሚገዙ ፥ ሞኞች ሴቶች ቤት በሹልክታ እየገቡ ፥ አዲስ ትምህርታቸውን የሚያስተምሩ እን ደነዚህ ያሉት ሰዎች ናቸው። 7 እንዲህ ዓይነቶቹ ሴቶች ሁልጊዜ እውነትን እየተ ማሩ ነገር ግን ማወቅና መረዳት ስለማይ ችሉ አዳዲስ ትምህርትን በቀላሉ ይከተ ላሉ። 8 ኢያኔስና ኢያንበሬስ ሙሴን እንደ ተቃወሙት ሁሉ እነዚህም ሰዎች ጠማ ማና ክፉ አሳብ ስላላቸው እውነትን ይቃ ወማሉ። ከክርስትና እምነትም የራቁ ከሃ ዲያን ናቸው።
9 ኢያኔስና ኢያንበሬስ ስሕተተኞች መሆናቸው ይፋ እንደወጣ ሁሉ ፥ የእነዚ ህም ሰዎች ስሕተት አንድ ቀን ይገለጣል።
10 አንተ ግን ትምህርቴን ፥ ጠባዬን ፥ ዓላማ ዬን ፥ እምነቴን ፥ ትዕግሥቴን ፥ ፍቅሬንና ጽና ቴን አንድ በአንድ ታውቀዋለህ። 11 ወንጌ ልን በመስበኬ የደረሰብኝን ስደትና መከራ ሁሉ ታውቃለህ። በአንጾኪያና በኢቆንዮን ፥ በልስጥራም ምን እንዳጋጠመኝና ከደረሰብ ኝም ሁሉ ጌታ እንደ አዳነኝ ከአንተ የተሰ ወረ አይደለም። 12 እግዚአብሔርን መስለው ለመኖርና ክርስቶስን ለማስደሰት የሚፈልጉ ሁሉ ይሰደዳሉ። 13 ክፉ ሰዎችና ሐሰተኞች አስተማሪዎች ግን ራሳቸው በሰይጣን ተታ ለው ፥ ሌሎችን እያሳሳቱና በክፋት ላይ ክፋት እየጨመሩ ይሄዳሉ።
14 አንተ ግን በተማርከው ትምህርት ጸን ተህ ቁም። ምክንያቱም ይህንን እውነት ከማን እንደተማርከው ታውቃለህ። 15 ገና ከሕፃንነትህ ጀምሮ ቅዱሳት መጻሕፍትን ተምረሃል። በክርስቶስ ኢየሱስ በእምነት ስለሚገኘው ደኅንነት ለመረዳት የቻልከ ውም በእነርሱ አማካይነት ነው። 16 መጽ ሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በመንፈስ ቅዱስ መሪ ነትና ቀስቃሽነት ነው። ቃሉም እውነትን ያስተምረናል። የተሳሳትነበትንም ስሕተት በማሳየት ከስሕተታችን እንድንታረም፤ በቅ ድስና እንድንኖር ይረዳናል። 17 እንደ እግዚ

አብሔር አገልጋዮችም ፥ ለመልካም ሥራ
ሁሉ እንድንዘጋጅ ያስችለናል።

ምዕራፍ 4

[1] በእግዚአብሔር ፥ እንደዚሁም በክብሩና
በኃይሉ ተገልጦ በሕያዋንና በሙታን ላይ
በሚፈርደው በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት ፥ ይህ
ንን አደራ እልሃለሁ። [2] ምን ጊዜም ቢሆን ፥
ቢመችህም ባይመችህም ቃሉን ስበክ ፥ ገሥ
ጽም ፥ ሰዎች ትክክል የሆነውን ነገር እንዲ
ያደርጉ እያደፋፈርክ በትዕግሥት የእግዚአ
ብሔርን ቃል መግባቸው።
[3] ምክንያቱም ሰዎች ፥ እውነተኛውን
ትምህርት ሳይሆን ለሥጋዊ አእምሮአቸው
የሚስማማውን ፍልስፍና ብቻ የሚያስተም
ሩትን አስተማሪዎች ፍለጋ ወዲያና ወዲህ
የሚሯሯጡበት ዘመን ይመጣል። [4] መጽ
ሐፍ ቅዱስ የሚለውን እውነት በመስማት
ፈንታ የራሳቸውን የተሳሳተ ፍልስፍና ይከ
ተላሉ። [5] አንተ ግን ጸንተህ ቁም ፥ ለጌታም
ስትል መከራ ለመቀበል ተዘጋጅ። ለወንጌል
መስፋፋት የምትሰጠውን አገልግሎት ሳታ
ቋርጥ በትጋት ወደፊት ግፋበት።
[6] ይህንን ሁሉ እንድነግርህ የተገደድኩ
በት ዋና ምክንያት ከእንግዲህ ወዲህ በአጠ
ገብህ ተገኝቼ ብዙ ልረዳህ ስለማልችል
ነው። ሕይወቴ የሚሠዋበትና ከዚህ ዓለም
የምለይበት ጊዜ ተቃርቧል። [7] እስከ አሁን
ድረስ መልካሙን ውጊያ ተዋግቻለሁ ፥
ሩጫዬን ፈጽሜአለሁ ፥ በእምነቴም ጸንቼ
ቆሜአለሁ። [8] ከዚህ በኋላም ጻድቅ ፈራጅ
የሆነው ጌታ በዚያች ቀን የሚሸልመኝ የጽ
ድቅ አክሊል ተዘጋጅቶ ይጠብቀኛል ፥
ይህም የጽድቅ አክሊል የሚሰጠው ለእኔ
ብቻ ሳይሆን የእርሱን መምጣት በተስፋ
ለሚጠባበቁ ሁሉ ነው።
[9] የሚቻልህ ከሆነ ወደ እኔ በቶሎ ና ፥
[10] ዴማስ የዚህችን ዓለም ነገር ወድዶ እኔን
ትቶ ወደ ተሰሎንቄ ሄዷል ፥ ቁርቂስ ወደ
ገላትያ ፥ ቲቶም ወደ ድልማጥያ ለአገልግ
ሎት ሄደዋል ፥ [11] አሁን ከእኔ ጋር ያለው
ሉቃስ ብቻ ነው ፥ ማርቆስ በአገልግሎቴ
ስለሚረዳኝ ይዘኸው ና ፥ [12] ቲኪቆስን ወደ
ኤፌሶን ልኬዋለሁ ፥ [13] ስትመጣ በጢሮአዳ
ከወንድም አክርጳ ዘንድ የተውኳቸውን
ካፖርትና መጻሕፍት ፥ በተለይም በብራና
የተጻፉትን መጻሕፍት ይዘህልኝ ና ፥
[14] ናስ አንጣሪው እስክንድሮስ የሠራኝ ክፉ
ነገር እንዲህ እንዳይመስልህ ፥ በጣም
ነው የጐዳኝ ፥ ጌታ ዋጋውን ይክፍለዋል!
[15] እኛ የምናስተምረውን ሁሉ የሚቃወም
ሰው መሆኑን አውቀህ ከእርሱ መጠንቀቅ
ይኖርብሃል ፥
[16] በመጀመሪያው ቀጠሮ ፍርድ ቤት
ስቀርብ ማንም ደጋፊ አልነበረኝም ፥
ሁሉም ሰው ተለየኝ ፥ ሆኖም ይህን አድራጎ
ታቸውን እግዚአብሔር አይቁጠርባቸው ፥
[17] ጌታ ግን ከጎኔ ቆሞ አበረታትቶኛል ፥
በፍርድ ቤት ውስጥ ተሰብስቦ ለነበረው የአ
ሕዛብ ወገንም ፥ የወንጌልን መልእክት ሙሉ
ለሙሉ እንዳበሥር ኃይል ሰጥቶኛል ፥ ‘ከአ
ንበሳም አፍ’ አድኖኛል ፥ [18] አዎን ፥ ጌታ
ሁልጊዜ ከክፉ ሁሉ ይጠብቀኛል ፥ ወደ
ሰማያዊ መንግሥቱም ያስገባኛል ፥ ለእርሱ
ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን ፥
አሜን ፥
[19] እባክህን ለአቂላና ለጵርስቅላ እንዲ
ሁም ለኔኔሲፎሮም ቤተ ሰቦች የከበረ ሰላም
ታዬን አቅርብልኝ ፥ [20] ኤርስጦስ ያለው ቆሮ
ንቶስ ከተማ ነው ፥ ጥሮፊሞስ ደግሞ ስለ
ታመመ በሚሊጢን ትቼዋለሁ ፥
[21] ክረምት ከመግባቴ በፊት ከእኔ ዘንድ
ለመድረስ ሞክር ፥ ኤውግሎስ ፥ ጴዴስ ፥
ሊኖስ ፥ ቅላውዲያና ከዚህ ያሉት ክርስቲያ
ኖች በሙሉ የከበረ ሰላምታቸውን ያቀርቡ
ልሃል ፥ [22] ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመንፈስህ
ጋር ይሁን ፥ ጸጋም ይብዛልህ ፥

መንፈሳዊ አባትህ
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለቲቶ የጻፈው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲሆን፥ የተጻፈበት ጊዜ ደግሞ በ63 ዓ.ም. አካባቢ ነው። ይህ መልእክት ለጢሞቴዎስ ከተላኩት ሁለት መልእክቶች ጋር ተመሳሳይነት አለው። አንድ የክርስቶስ አገልጋይ የሆነ ደቀመዝሙር፥ በሥነ ምግባሩ እጅግ የተመሰገነና በትምህርቱም ሆነ በኑሮው ጠንቃቃ መሆን እንዳለበት ያሳስባል። መልእክቱ፥ በእግዚአብሔር ጸጋ ከኃጢአት ባርነት ነፃ የሆነ ማናቸውም ሰው በአኗኗሩ ይህንኑ ዓለማ መከተል እንዳለበት ያስገነዝባል።

ምዕራፍ 1

1-2 የእግዚአብሔር አገልጋይና የኢየሱስ ክርስቶስ መልእክተኛ ከሆነው ከጳውሎስ የተላከ። በእግዚአብሔር የተመረጡ ሁሉ እምነት እንዲቀዳጁና ወደ እውነተኛው ሃይማኖት የሚያደርሰው እውነት ምን እን ደሆነ እንዲያውቁ ለማስተማር ተልኬአ ለሁ። ይህም የማስተምረው እውነት የሰውን ሕይወት የሚለውጥ፥ ሐሰትን የማይናገረው እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት ለማያምኑት ሁሉ ሊሰጥ ቃል የገባውን የዘላለም ሕይ ወት ተስፋ የሚያበሥር ነው። 3 ትክክለ ኛው ዘመን በደረሰ ጊዜ፥ እግዚአብሔር ይህን የዘላለምን ሕይወት ተስፋ፥ በተሰበከው የወንጌል ቃል አማካይነት ይፋ አውጥቶ ታል። ይህንንም የምሥራች ቃል በአደና ችን በእግዚአብሔር ትዕዛዝ ለሰዎች ሁሉ እንዳውጅ አደራ ተቀብያለሁ።

4 በጌታ ላይ ባለን የጋራ እምነት እውነ ተኛ ልጁ ቲቶ ሆይ፥ ከእግዚአብሔር አባታ ችን፥ ከአዳኛችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ የሚገ ኘው ሰላምና በረከት እንዲበዛልህ እመኝል ሃለሁ።

5 በቀርጤስ ትቼህ የመጣሁት፥ በዚያ የሚገኙት አብያተ ክርስቲያናት በሚጐድላ ቸው ነገር ሁሉ በሥርዓት እንዲደራጁ በበ ኩልህ ጥረት እንድታደርግና በሰጠሁህም መመሪያ መሠረት፥ ምዕመናኑን ለማገልገል የሚችሉትን ሽማግሌዎች በየከተማው እን ድትሾም ነው። 6 እነዚህም የሚሾሙት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አንድ ሚስት ብቻ ያላቸው፥ ልጆቻቸው ጌታን የሚወዱና በአካባቢያቸው በሚገኙት ሰዎች ዘንድ በባለጌነትና ወላጆቻቸውን ባለ መታዘዛቸው ምክንያት ስማቸው በመጥፎ የማይነሣ መሆን አለበት።

7 የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የእግዚ አብሔር አገልጋዮች ስለሆኑ በማንም ሰው የሚነቀፍ ሕይወት የማይኖሩ፥ የማይኰሩ፥ የማይቆጡ፥ የማይሰክሩ፥ ጨካኞች ያልሆኑና ለገንዘብ የማይስገበገቡ መሆን አለባቸው። 8 በአንጻሩ ግን እንግዳ ተቀብለው የሚያስተ ናግዱ፥ በጎ የሆነውን ነገር ሁሉ የሚወዱ፥ ራሳቸውን መቆጣጠር የሚችሉ፥ ሐቀኞች፥ የተቀደሱና ጨዋዎች መሆን ይገባቸዋል። 9 በተለይም የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ በማወቅና የተሰጣቸውን መንፈሳዊ ቅርስ አጥብቀው በመያዝ፥ አማኞች በእምነታቸው እንዲጸኑ የሚያስተምሩና ከቃሉም ርቀው የተሳሳተ መንገድ የሚከተሉትን በማረም፥ እውነቱን ማስረዳት የሚችሉ መሆን አለባ ቸው።

10 ይህንንም ለመናገር የቻልኩበት ምክን ያት፥ «ክርስቲያን ግዝረትንና ሌሎችንም የአይሁድ ሕግ መታዘዝ አለበት» እያሉ የሚሟገቱና መታረምም፥ የሚያስፈልጋቸው ብዙ ሰዎች በመካከላችሁ እንዳሉ ስለማ ውቅ ነው። የእነርሱ አስተሳሰብ ሞኝነት ከመሆን አልፎ ሰዎች እውነትን መመልከት እንዳይችሉ ያደናግራል። 11 ስለዚህ እንዲህ ያለው ነገር በአጭር መቀጨት አለበት። እስከ ዛሬ ድረስ እንኳ በእነዚህ ሰዎች አነ ጋገር በመታለል ስንት ቤተሰቦች ከእግዚአ ብሔር ጸጋ ተለይተው እንደቀሩ ታውቃላ ችሁ። የእነዚህ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ፍላጎት ገንዘባቸውን ለመበዝበዝ መሆኑን እንድታውቁ ይገባል። 12 የራሳቸው ሰው

የሆነው አንድ የቀርጤስ ነቢይ እንኳ ስለ
እነርሱ ሲናገር፥ «የቀርጤስ ሰዎች ውሸታ
ሞች፥አደገኞች እንስሶችና ለሆዳቸው ብቻ
ያደሩ ሰነፎች ናቸው» ብሏል። 13 በእር
ግጥ ይህ ሰው እውነት ተናግሯል! ስለዚህ
አንተም ራስህ ብትሆን ክርስቲያኖች በእ
ምነታቸው መሠረት ላይ ጸንተው እንዲ
ቆሙ፥ምንም ሳታመነታ የማስተማርና የማ
ረም ግዴታ አለብህ። 14 በተለይም በአይሁ
ዶች ተረትና ከንቱ አሳብ እንዳይታለሉና
እንዳይመረዙ በሚገባ ማስጠንቀቅ ይኖርብ
ሃል።
15 ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎች ለማንኛ
ውም ነገር መልካምና ንጹሕ አመለካከት
አላቸው። ነገር ግን የማያምኑና በክፋት
የተሞሉ ሰዎች ፣ የሚያጥማቸውን ነገር
ሁሉ የሚመለከቱት በክፋት ዓይን ነው።
ምክንያቱም አእምሮአቸውና ሕሊናቸው
ረክሷልና። 16 በጣም የሚያስገርመው ፥ እነ
ዚህ ሰዎች፥ «እግዚአብሔርን እናውቃለን»
እያሉ መናገራቸው ነው። ኑሮአቸውንና
ሥራቸውን ለሚታዘብ ግን ፥ «እግዚአብሔ
ርን እናውቃለን» ብለው የሚናገሩት በአፍ
ብቻ እንጂ በተግባር እንደሚክዱት ማስተ
ዋል አያቅትም። በተጨማሪም እነዚህ
ሰዎች ርኩሶችና አመፀኞች፥እንዲሁም ለም
ንም የማይጠቅሙ መሆናቸውን በቀላሉ
መረዳት አያዳግትም።

ምዕራፍ 2

1 አንተ ግን ትክክለኛ የሆነ የክርስትና
እምነት ምን እንደሆነ አስተምር። 2 በዕ
ድሜ ጠና ያሉትን ወንዶች የተረጋጉ እንዲ
ሆኑና በመጠን እንዲኖሩ፥እንዲሁም ደግሞ
እምነትን፥ፍቅርን፥በእውነት ጸንቶ መቆምን
እንዲያውቁ አስተምራቸው።
3 አሮጊቶችም በነገር ሁሉ ረጋ እንዲ
ሉና ክብራቸውን እንዲጠብቁ አሳስባቸው።
በተለይም መልካም ነገርን ከማስተማር
ፈንታ መንደር ለመንደር እየዞሩ ሐሜተኞ
ችና ጠጪዎች ሆነው ከመገኘት እንዲቆ
ጠቡ በሚገባ ምከራቸው። 4 እነዚህም አሮ
ጊት እናቶች፥ወጣት ሴቶችን ጨዋ የትዳር
እመቤቶች እንዲሆኑ፥ለባሎቻቸውና ለልጆ
ቻቸው ፍቅር እንዲኖራቸው፥ 5 ጠንቃቆ
ችና ንጹሓን እንዲሆኑ፥ጊዜያቸውን ለቤተሰ
ባቸው እንክብካቤ እንዲያውሉ ፥ ቸሮችና
ለባሎቻቸው ታዛዦች እንዲሆኑ ያስተምሯ
ቸው። በዚህ መልካም ሕይወት ቢመላለሱ
የእግዚአብሔር ቃል ይከበራል ፣ ሰዎችም
አኗኗራችንን የሚነቅፉበት ምክንያት አይኖ
ራቸውም።
6 እንዲሁም ደግሞ ጎልማሶች በጣም
ጥንቁቆች ሆነው ራሳቸውን በመቆጣጠር
እንዲኖሩ ምከራቸው። 7 በተለይም አንተ
በምትናገረውና በምታደርገው ነገር ሁሉ ፥
እውነተኛነትህንና ቁም ነገረኛነትህን እንዲ
ያዩ በማድረግ ጥሩ ምሳሌ ሁናቸው። 8 ስታ
ስተምርም ፥ የሚቃወሙህ ሰዎች ለነቀፋ
የሚሆን ምክንያት እንዳያገኙብን ከእንደበ
ትህ የሚወጣው ቃል ሁሉ ቁም ነገር የተ
ሞላበት ይሁን።
9 አገልጋዮች አስተዳዳሪዎቻቸውን በሁ
ሉም አቅጣጫ እንዲታዘዙና እንዲያስደስቱ
አቸው ፥ ክፉ ቃልም እንዳይመልሱላቸው ፥
10 ይልቁንም ታማኝ ሆነው እንዲገኙ እንጂ
እንዳይሰርቁ ምከራቸው። ምክንያቱም የእነ
ርሱን ጨዋነትና ታማኝነት የተሞላበት ኑሮ
በማየት ፥ ሌሎች ሰዎች በአያሱስ ክርስቶስ
እንዲያምኑ ፍላጎት ያድርባቸዋል።
11 እግዚአብሔር የዘላለም ደኅንነት
ጸጋን ለሰዎች ሁሉ ልኮአል። 12 ይህንንም
ጸጋ የተቀበለ፥ከዓለማዊ ምኞትና በኃጢአት
ከመኖር ተለይቶ በዚህ ዓለም ራስን በመግ
ዛት ፥ እግዚአብሔርን በመፍራትና በጽድቅ
እንዲኖር ተጠርቶአል። 13 ይህም ጸጋ የታ
ላቁ አምላካችንና የአዳኛችን የኢያሱስ ክር
ስቶስ ክብር የሚገለጥበትን ቀን በተስፋ እን
ድንጠባበቅ ያደርገናል። 14 ክርስቶስም ከኃ
ጢአት ሊያድነንና ሊያነጻን ወገኖቹም
ሆነን በጎ ተግባር ለመፈጸም ፍላጎት ሊያሳ
ድርብን ፥የእግዚአብሔርን የኃጢአት ፍርድ
በመቀበል ለእኛ ሲል ሞቶልናል።
15 ስለዚህ ይህን ነገር አጥብቀው እንዲከ
ተሉ ምዕመናኑን በጥሞና አስተምራቸው ።
የሚሳሳቱትንም በምክርና በተግሣጽ መልሳ
ቸው ። ማንም ቃልህን አቃልሎ እንዲመለከ
ተው አትፍቀድለት ።

ምዕራፍ 3

1 ለመንግሥትና ለባለሥልጣን ሁሉ እን
ዲታዘዙና በመልካም ተግባር ሁሉ እንዲሳ
ተፉ ፥ 2 ለማንም ክፉ በመመለስና በመጣ
ላት ፈንታ በሰላም መኖርን እንዲያውቁና
ለሰው ሁሉ ክልብ የሆነ ትሕትና እንዲያ
ሳዩ አስተምራቸው ።
3 እኛም ብንሆን አንድ ጊዜ የክፉ
ምኞት ተገዥዎችና መታዘዝን የማንወድ ፥
በቀላሉ የምንታለልና ወደ ርኩስ ፍላጎት
የምንሳብ ፥በመጥፎ ልማዶችም የታሠርንና ፥

ቅናት ፥ ጥላቻ ፥ ተንኰልና የእርስ በእርስ
ጠብ የሞላብን ነበርን።
4 ነገር ግን አዳኛችን እግዚአብሔር በጎነ
ቱንና ፍቅሩን በገለጠልን ጊዜ ደህንነትን
አገኘን። 5 ይህንን መዳን ያገኘነው ብቁ
ሆነን በመገኘታችን ሳይሆን ፥ ከምሕረቱ
ብዛት የተነሣ ነው። ስለዚህ ከኃጢአታችን
አንጽቶ በመንፈስ ቅዱስ በማደስ ለአዲስ
ልደት አብቅቶናል። 6 ይህንንም መንፈስ
በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል
እግዚአብሔር በሙላት በሕይወታችን
ውስጥ አፈሰሰው። 7 ይህንንም ያደረገው በጸ
ጋው ጻድቀን በተስፋ የምንጠባበቀውን የዘላ
ለም ሕይወት ወራሾች እንድንሆን ነው።
8 የነገርኩህ ሁሉ እውነተኛ ነገር ስለሆነ
ክርስቲያኖች ምክርህን ተቀብለው መልካም
ማድረግን እንዲማሩ ፥ በጥብቅ አሳስባቸው።
እነዚህ ነገሮች ለሰው ሁሉ እጅግ መልካ
ምና ጠቃሚም ናቸው።
9 ነገር ግን ምንም ፍሬ ከሌለው ከንቱ
ከሆነ ክርክርና ጭቅጭቅ እንድትቆጠብ ላሳ
ስብህ እወዳለሁ። በተለይም ከጥቅሙ ይልቅ
ጉዳቱ ከሚያመዝነው «የአይሁድን ሕግ
መጠበቅ ይገባል? ወይስ አይገባም?» ከሚ
ለው ከንቱ ክርክር ራቅ። 10 በተሳሳተ ትም
ህርቱ ልዩነትን የሚፈጥር ሰው ካለ ፥ የመለያ
የት ተግባሩን እንዲያቆም አንድ ወይም
ሁለት ጊዜ አስጠንቅቀው። በዚህ ዓይነት
መክረኸው እምቢ የሚል ከሆነ ግን ፥ እንዲህ
ካለው ሰው ራቅ። 11 ምክንያቱም እንዲህ
ያለው ሰው አስተሳሰቡ የተሳሳተ ብቻ ሳይ
ሆን ፥ ኃጢአት የሚያደርገውም ሆነ ብሎ
ነውና በራሱ ላይ ፈርዶአል።
12 አርጢሞንን ወይንም ቲኪቆስን ወደ
አንተ እልካለሁ። ይህንን ከረምት አሳልፋ
ለሁ ብዬ ያሰብኩት በኒቆጵልዮን ስለሆነ
ከሁለት አንዳቸው እንደመጡ ወደዚያው
ብቅ በልና እንገናኝ። 13 ዜማስ የተባለውን
የሕግ አዋቂና አጵሎስን ለጉዞ በሚያስፈል
ጋቸው ሁሉ የሚቻልህን ያህል እርዳታ
አድርገህላቸው በቶሎ ሸኛቸው። 14 የኛ
ሰዎች በበጎ ሥራ እየተጉ እርዳታ የሚያስ
ፈልገውን ሰው መርዳትንና ፍሬያማ ተግ
ባር መፈጸምን ይማሩ።
15 አብረውኝ ያሉት ሁሉ ሰላምታቸውን
ያቀርቡልሃል። አንተም አብረውህ ላሉት
ክርስቲያን ወዳጆቻችን ሁሉ የከበረ ሰላም
ታችንን አቅርብልን።
የእግዚአብሔር ጸጋ ከሁላችሁ ጋር
ይሁን።

ያንተው
ጳውሎስ

ሐዋርያው ጳውሎስ
ለፊልሞና የጻፈው መልእክት

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። የተጻፈበትም ጊዜ በ62 ዓ.ም. መሆኑ ይገመታል። ከፊልሞና አገልጋዮች አንዱ አናሲሞስ የተባለው ፥ ከድቶ ከቆላስይስ ወደ ሮም ይኮበልላል። ሐዋርያው ጳውሎስም በሮም አግኝቶ ከመሰከረለት በኋላ አናሲሞስ በክርስቶስ ያምናል። ሐዋርያውም ፥ ወዳጁ ፊልሞና አናሲሞስን እንዲታረቀውና እንደ ክርስቲያን ወንድሙ አድርጎ እንዲቀበለው ፥ ይህን መልእክት አስይዞ ይልከዋል።

1-2 የክርስቶስን ወንጌል በማስተማሩ
ምክንያት በወህኒ ቤት ታሥሮ ከሚገኘው
ከጳውሎስና ከወንድም ጢሞቴዎስ የተላከ።
እጅግ ለምንናፍቅህና ለምናፈቅርህ ለሥራ
ባልደረባችን ለፊልሞና ፥ ለእህታችን አፍብ
ያና እንደ እኛ የክርስቶስ ወታደር ለሆነው
አርኪጳ ፥ እንዲሁም በቤትህ ውስጥ ለጸሎትና
ለአምልኮ ለሚሰበሰቡት ምዕመናን በሙሉ።
3 የአባታችን የእግዚአብሔር ፥ የጌታችንም
የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም እንዳ በዛላ
ችሁ እየተመኘን ሰላምታችንን እናቀ ር ብ
ችኋለን።

[4]የተወደድክ ወንድሜ ፊልሞና ሆይ፥
ስለ አንተ በምጸልይበት ጊዜ ሁሉ እግዚአ
ብሔር አምላኬን አዘውትሬ አመሰግናለሁ።
[5]ለዚህም ምክንያት የሚሆነኝ ፥ በየጊዜው
የምሰማው በጌታ ኢየሱስ ላይ ያለህ ጠንካራ
እምነት ፥ እንዲሁም ለእርሱና ለክርስቲያን
ወገኖች የምታሳየው ፍቅር ነው። [6]አሁንም
ቢሆን ስለ እምነትህ ለሰዎች በምትመሰክር
በት ጊዜ ልባቸው እንዲነካና በአንተ ሕይ
ወት ምሳሌነት የበረከት ሁሉ ምንጭ ክርስ
ቶስ መሆኑን እንዲረዱ እጸልይልሃለሁ።
[7]ወንድሜ ፊልሞና ሆይ፥በየጊዜው በምታሳ
ያቸው ፍቅር ምክንያት ፥ የክርስቲያኖች
ልብ ስለተነካና ስለረካ እኔም ታላቅ ደስ
ታና መጽናናት አግኝቼአለሁ።
[8-9]አንድ ነገር ልለምንህ እወዳለሁ።
እንደ እውነቱ ከሆነ በክርስቶስ ወንድማ
ማች ስለሆንን ይህን የምለምንህን ጉዳይ
አድርግልኝ ብዬ በቀጥታ ላዝህም እችል
ነበር። ነገር ግን ከማዝህ ይልቅ የምጠይቅ
ህን እንድትፈጽምልኝ በፍቅር ልለምንህ
መርጫለሁ። እንደምታውቀው ፥ «ለምን
ጌታን አገለገልክ» ተብዬ ይኸው በስተእር
ጅናዬ በእሥር ላይ እገኛለሁ።
[10]እንድትፈጽምልኝ የምለምንህ ጉዳይ፥
በእሥር ላይ ሆኜ ወንጌልን ሳስተምር
ሰምቶ ፥ በክርስቶስ በማመን የመንፈስ ልጄ
የሆነውን አገልጋይህን አናሲሞስን ፥ በይቅ
ርታ እንድትቀበለው ነው። [11]ከዚህ በፊት
አናሲሞስ ለአንተ የሚረባ ምንም ነገር እን
ዳላደረገ አውቃለሁ። አሁን ግን እንዲህ
አይምሰልህ! ለአንተም ሆነ ለእኔ በጣም
የሚጠቅም ሰው ወጥቶታል። [12]እርሱንም
ወደ አንተ እንዲመለስ ልኬዋለሁ። እርሱን
ስልክ የእኔም ልብ አብሮት እንደመጣ
ያህል ቁጠረው።
[13]«ወንጌልን ለምን ትሰብካለህ» ተብዬ
በሰንሰለት ታሥሬ ባለሁበት በአሁኑ ጊዜ
አናሲሞስ እንደ አንተው ሆኖ ብዙ ሊረዳኝ
ይችል ነበር። [14]ይሁን እንጂ አንተን ሳላስ
ፈቅድ እሱን ከእኔ ጋር ማስቀረቴ ትክክል
መስሎ አልታየኝም። ምክንያቱም የምታደ
ርግልኝ ማንኛውም በጎነት በልብ ፈቃደኝ
ነት እንጂ ተገፋፍተህ መሆን ስለሌለበት
ነው። [15]ምናልባት አናሲሞስ ከቤትህ ለጥ
ቂት ጊዜ ሸሽቶ መሄዱም፥አሁን በክርስቶስ
ካገኘው የሕይወት ለውጥ የተነሣ ፥ወዳንተ
ሲመለስ ዳግም ላይለይህ ፥ ወዳጅነታችሁ
ከፊት ይልቅ የጸና እንዲሆን ይሆናል።
[16]ደግሞም ከአሁን በኋላ እንደ ድሮው አገ
ልጋይህ ብቻ አይደለም ፥ ከአገልጋይም የበ
ለጠ በክርስቶስ ወንድምህ ስለሆነ እኔ የም
ወደውን ያህል አንተም ከልብ እንደምትወ
ደው አልጠራጠርም።
[17]በእርግጥ እኔን እንደ ወዳጅህ አድር
ገህ የምትቆጥረኝ ከሆነ እሱንም እንደ እኔ
አድርገህ ተቀበለው። [18]ከዚህ በፊት በድሎ
ህም ወይም ሰርቆህም ቢሆን ዕዳውን ሁሉ
በእኔ ላይ አድርገው። [19]እሱ ያለበትን ዕዳ
ሁሉ እኔ እንደምከፍልህ በዚህ በገዛ እጄ
በጻፍኩልህ ደብዳቤ ላረጋግጥልህ እወዳ
ለሁ። እንደ እውነቱ ከሆነ ነፍስህ የዳነችው
በእኔ አገልግሎት ስለሆነ እርሱ ሊኖርበት
ከሚችለው ዕዳ የበለጠ፥የእኔ ውለታ አለብህ
ብዬ ማስታወሱ ተገቢ አይመስለኝም።
[20]ስለዚህ የእኔ ወንድም ፥ እባክህን በጌታ
ስም የለመንኩህን እሺ በለኝና ከአሳብ
አርፌ እግዚአብሔርን ላመስግን።
[21]ይህንን ደብዳቤ ስጽፍልህ የጠየቅኩ
ህን ይቅርና ከዚያም በላይ እንደምታደርግ
ልኝ ታዛዥነትህን በመተማመን ነው።
[22]በተጨማሪም ፥ እግዚአብሔር የእናን
ተን ጸሎት ሰምቶ በቅርቡ ከእሥር ተፈትቼ
ወደ እናንተ እንድመጣ ያደርጋል ብዬ
ተስፋ ስለማደርግ የማርፍበትን ቦታ አዘጋጅ
ተህ ጠብቀኝ።
[23]የክርስቶስን ወንጌል በማስተማሩ ምክ
ንያት ከእኔ ጋር ታሥሮ የሚገኘው ወንድማ
ችን ኤጳፍራ ሰላም ይልሃል። [24]እንዲሁም
የሥራ ባልደረቦቼ ማርቆስ ፥ አርስጥሮኮስ ፥
ዴማስና ሉቃስ ሰላምታቸውን ያቀርቡል
ሃል።
[25]የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመ
ንፈስህ ጋር ይሁን።

ወንድምህ
ጳውሎስ

ለዕብራውያን የተጻፈ መልእክት

መግቢያ

ይህን መልእክት የጻፈው ማን መሆኑን በውል ለይቶ ለመናገር አስቸጋሪ ሆኖ ተገኝቷል። መልእክቱ የተጻፈው ከ70 ዓ.ም. ጥቂት ቀደም ብሎ እንደሆነ ታውቋል። 'ዕብራውያን' የአይሁድ ሌላው መታወቂያ ስማቸው ነው። መልእክቱ የተጻፈው ለአይሁድ ክርስቲያኖች ሲሆን፥ መሠረተ አሳቡ በክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔር አዲስ ቃል ኪዳን ያቆመ መሆኑን ያመለክታል። አዲሱ ቃል ኪዳን እግዚአብሔር መጀመሪያ በሙሴ አማካይነት ከሕዝቡ ከእሥራኤል ጋር ካደረገው አሮጌ ኪዳን እጅግ የላቀና እጅግ የተሻለ መሆኑ በዚህ መልእክት ውስጥ በሚገባ ተገልጧል። በዚህ በአዲሱ ቃል ኪዳን አማካይነትም ወደ እግዚአብሔር ዘንድ የሚያደርሰን አዲስና ሕያው የሆነ መንገድ መከፈቱን መልእክቱ ያስረዳል። ስለ አዲሱ ቃል ኪዳን የሚያበሥረውን የምሥራች ቃል ለሚንቁና ለሚያቃልሉ ሁሉ፥ አምስት እጅግ ከባድ ማስጠንቀቂያዎች በዚሁ መልእክት ውስጥ ተጽፈው ይገኛሉ።

ምዕራፍ 1

[1] እግዚአብሔር ባለፉት ዘመናት፥ በተለያዩ ጊዜያት በልዩ ልዩ መንገድ፥ በራዕይና በሕልም እየተገለጠ፥ በነቢያት አማካይነት ለአባቶቻችን ተናግሯቸው ነበር።
[2] በዚህ ባለንበት በመጨረሻው ዘመን ግን፥ ሁሉን ወራሽ ባደረገውና ዓለማትን በእርሱ አማካይነት በፈጠረው በልጁ ተናግሮናል።
[3] ልጁም የእግዚአብሔር የክብሩ ነጸብራቅና የአምላካዊ ባሕርዩ አምሳያ ነው። ወልድ አምላክ በመሆኑም ይህን ዓለም በሥልጣኑ ኃይል ይቆጣጠረዋል፤ በሥርዓት እንዲመራም ያደርገዋል። እኛን ከኃጢአት ለማንጻትና የተመዘገበብንን የበደል ደብዳቤ ለመደምሰስ ከሞተ በኋላ፥ አሁን በአባቱ ጎን ባለው ከፍተኛ ሰማያዊ የክብር ቦታ ተቀምጧል።
[4] ልጁ በመላልና መልአክ በመባል መካከል ከፍ ያለ ልዩነት አለ። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ክብሩም ሆነ ስሙ ከመላእክት ክብርና ስም ይበልጣል። [5] እግዚአብሔር ከመላእክት ማንንም፥ «አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ» አላለም። ወይም፥ «እኔ አባት እሆነዋለሁ፤ እርሱም ልጅ ይሆነኛል» የተባለለት መልአክ የለም። [6] እንዲሁም አብ የበኩር ልጁን ወደ ዓለም በላከ ጊዜ፥ «የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉ ይስገዱለት» ብሎለታል።
[7] ስለመላእክት ሲናገር፥ «እግዚአብሔር መላእክቱን እንደ ነፋስ ፈጣን፥ አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል ያደርጋቸዋል።» [8] ስለ ልጁ ግን፥ «አምላክ ሆይ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ ዘላለም ጸንቶ የሚኖር ነው። መንግሥትህም ጽድቅን የተሞላች ናት። [9] ጽድቅን ወደድክ፤ ዓመፃን ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከጓደኞችህ በላይ አድርጎ ደስታንና ክብርን ሰጠህ» ይላል።
[10] በሌላም ቦታ፥ «ጌታ ሆይ፥ አንተ በመጀመሪያ ምድርን ፈጠርክ፤ ሰማያትም የእጅህ ሥራዎች ናቸው። [11] ይሁን እንጂ ሁሉም ያልፋሉ፤ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ለዘላለም ትኖራለህ። እንደ ልብስ ያረጃሉ፤ [12] እንደ ብትን ጨርቅም ትጠቀልላቸዋለህ፤ እንደ አሮጌ ልብስም ይለወጣሉ፤ አንተ ግን ምን ጊዜም ያው አንተ ነህ፤ አትለወጥም፤ አታረጅም» ብሎለታል።
[13] እግዚአብሔር፥ «ጠላቶችህን ዶጋ አመድ አድርጌ ከእግርህ ሥር እስካውላቸው ድረስ በቀኜ በክብር ተቀመጥ» ብሎ ከመላእክት ወገን ስለማን ተናገረ? ከልጁ በስተቀር ስለ ማንም እንዲህ ብሎ አልተናገረም። [14] መላእክትማ የሚድኑትን ሰዎች ለመርዳትና ለመጠበቅ ከእግዚአብሔር የሚላኩ አገልጋይ መናፍስት ናቸው።

ምዕራፍ 2

[1] እነዚህን የሰማናቸውን እውነተኛ ነገሮች በጥንቃቄ ሳንጠብቃቸው ቀርተ

ምነታችን ተንሸራተን እንዳንወድቅ መጠን
ቀቅ ይገባናል። 2 በመላእክት አማካይነት
የተላለፈው መልእክት ሁሉ በሰዎች በኩል
ተቀባይነት ባጣ ቁጥር ፥ ቅጣት ሲያስከትል
መኖሩ መቼም የተረጋገጠ ነው። 3 በመላእ
ክት አማካይነት ለተላለፈው መልእክት እን
ታዘዝም ያሉ ሰዎች ከቅጣት አላመለጡም።
እኛም የእግዚአብሔር ልጅ በመጀመሪያ
ራሱ ፥ ቀጥሎም ከእንደበቱ የሰሙ ተከታ
ዮቹ ፥ አረጋግጠው ያስተላለፉትን ታላቅ የደ
ኅንነት ቃል ከምንም የማንቆጥረው ከሆነ ፥
የሚጠብቀን ቅጣት የባሰ እንደሚሆን መገን
ዘብ ይኖርብናል።
4 እግዚአብሔርም በየጊዜው ምልክቶ
ችን ፥ ድንቅ ነገሮችንና ለትንግርት የሚታዩ
ልዩ ልዩ ተአምራትን በማሳየት ፥ ለሚያምኑ
ትም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን እንደ
ፈቃዱ በማደል ፥ ስለ ደኅንነት የተነገሩት
ቃሎች ሁሉ የታመኑ መሆናቸውን አረጋግ
ጦልናል።
5 እንዲሁም እዚህ ላይ አንሥተን የምን
ናገርለትን የወደፊቱን ዓለም ፥ በመላእክት
ሥልጣን ሥር እንዲውል እግዚአብሔር አላ
ደረገም። 6 ይህም ይታወቅ ዘንድ ዳዊት
በመዝሙሩ ፥ «አቤቱ ፥ ይህን ያህል የምታስ
ብለት ሰው ምንድነው? ከፍ ከፍ አድርገህ
የምታከብረው የሰው ልጅስ ማነው?
7 ምንም እንኳ ለአጭር ጊዜ ከመላእክት
ብታሳንሰውም ፥ እነሆ የምስጋናና የክብር
ዘውድ አቀዳጀኸው። 8 ሁሉንም ነገር ከሥ
ልጣኑ ሥር አዋልክለት» ብሎለታል። እግ
ዚአብሔር ሁሉን ነገር ከእግሩ ሥር ሲያው
ልለት ፥ ያላስገዛለት ምንም ነገር የለም።
ሆኖም ፥ ባሁኑ ጊዜ ሁሉም ነገር ሙሉ
በሙሉ እንደተገዛለት አናይም።
9 ነገር ግን ለአጭር ጊዜ ከመላእክት
አንሶ የነበረው ኢየሱስ ፥ ስለ ኃጢአታችን
በመሞቱ እነሆ አሁን የድልና የክብር አክ
ሊል ተቀዳጅቶ እናየዋለን። ይህም የሆነው
በመላው ዓለም ላሉ ሁሉ በእግዚአብሔር
ጸጋ የሞትን ጽዋ መቅመስ ስለነበረበት
ነው። 10 ማንኛውንም ነገር ለራሱ ክብር
የፈጠረው እግዚአብሔር ፥ ኢየሱስን በሥቃይ
እንዲፈተን ማድረጉ አስፈላጊ ሆነ። እንዲህ
በማድረጉም ቁጥር ስፍር የሌላቸው ወገ
ኖቹ ወደ መንግሥቱ እንዲገቡ እድል ሰጥ
ቶአቸዋል። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር ፥
ኢየሱስን በሥቃዩ ሰዎችን ለደኅንነት የሚ
ያበቃ እውነተኛ መሪ አድርጎታል።
11 የቀደሳቸው እርሱና የተቀደሱት እነ
ርሱ ከአንድ የተገኙ ስለሆኑ ፥ እነርሱን «ወን
ድሞቼ» ብሎ መጥራት አላሳፈረውም።
12 ዳዊትም ፥ «ስምህን ለወንድሞቼ እነግራ
ቸዋለሁ ፥ ምዕመናን በሚሰበሰቡበት ጊዜ
በመዝሙር አመሰግንሃለሁ» ብሎ ተናግሮል
ታል። 13 በሌላም ቦታ ፥ «እምነቴን በእርሱ
ላይ እጥላለሁ» ይላል። ደግሞም ፥ «እነሆ ፥
እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች»
ብሏል።
14 የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን የምን
ጠራ ተፈጥሮአችን ከሥጋና ከደም እንደሆነ
ሁሉ ፥ ኢየሱስም የሞት ባለቤት የሆነውን
የዲያብሎስን ሥልጣን በመስቀሉ ሞት
ይሽር ዘንድ ፥ እንደ እኛ ሰው ሆነ። 15 በዚ
ህም ፥ ባለ ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሃት
ተይዘው ባርያ ሆነው ይገዙ የነበሩትን ነፃ
አወጣ።
16 አመጣጡም የአብርሃምን ዘሮች ለመ
ርዳት እንጂ መላእክትን ለመርዳት አይደ
ለም። 17 ስለ እኛ በእግዚአብሔር ፊት የታ
መነ ሊቀ ካህናት ሆኖ ለማገልገልና የኃጢ
አትን ይቅርታ ለማስገኘት በሁሉም መን
ገድ እኛን ወንድሞቹን መምሰሉ አስፈላጊ
ሆነ። 18 እርሱ ራሱ መከራ የተቀበለና የተ
ፈተነ በመሆኑ ፥ የመከራን አሰቃቂነት ፥ የፈተ
ናን ከባድነት በሚገባ ያውቃልና መከራ
የሚቀበሉትንና የሚፈተኑትን ሊረዳ ይች
ላል።

ምዕራፍ 3

1 የእግዚአብሔርን ጥሪ የተቀበላችሁ
ወንድሞቼ ሆይ ፥ የእምነታችን ሐዋርያና
ሊቀ ካህናት የሆነውን ኢየሱስን አስቡ።
2 ሙሴ የእግዚአብሔርን ቤት በታማኝ
ነት እንዳገለገለ ሁሉ ኢየሱስም ሊቀ ካህ
ናት አድርጎ የሾመውን እግዚአብሔር በታ
ማኝነት አገልግሏል። 3 ቤቱን የሠራው ሰው
ከቤቱ ይልቅ የበለጠ ክብር እንዳለው ሁሉ ፥
የኢየሱስም ክብሩ ከሙሴ ክብር የበለጠ
ነው። 4 እያንዳንዱ ቤት የራሱ ሠሪ አለው።
ማናቸውንም ነገር የሠራ ግን እግዚአብሔር
ነው።
5 ሙሴ በመጪው ዘመናት ሊነገር
ላለው ቃል ምስክር ይሆን ዘንድ ፥ በእግዚአ
ብሔር ቤት ሁሉ ላይ እንደ አገልጋይ
ታማኝ ነበር። 6 የክርስቶስ ታማኝነቱም ሆነ
አገልግሎቱ ግን ከዚህ የተለየ ነው። የእግዚ
አብሔርን ቤት ያገለገለው እንደ ሙሴ በአገ
ልጋይነት ሳይሆን ፥ በእግዚአብሔር ልጅነቱ
ነው። የእግዚአብሔር ቤት የተሠ ደሪ

ያውም እኛ ነን። ማደሪያው ሆነን ወደፊት
የምንዘልቀውም የምንመካበትንና የምንተማ
መንበትን ተስፋ አጽንተን ይዘን ስንገኝ
ነው።
7-8 እንግዲህ ክርስቶስ ከሙሴ ይህን
ያህል የበለጠ ከሆነ፥ የእሥራኤል ልጆች በበ
ረሃ እየተፈታተኑ እንዳስቆጡት፥ እኛም ዛሬ
የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምተን እንዳናስቆ
ጣው መንፈሰ ቅዱስ አበክሮ ያስጠነቅቀ
ናል። 9 በዚያን ጊዜ ጌታ እሥራኤልን ለአ
ርባ ዓመት ታገሣቸው። እነርሱ ግን ተፈታ
ተኑት እንጂ ትዕግሥቱን ከምንም አልቆጠ
ሩለትም። ይህም ሁሉ ሆኖ ፥ ጌታ ታላላቅ
ተአምራትን እያደረገ ከግብፃት ወደ ኋላ
አላለም። 10 በመጨረሻም እግዚአብሔር ፥
«እነዚህ ሰዎች ልባቸው እንደ ተልባ ስፍር
በየጊዜው እየተንሸራተተ የሚከዳኝና ትእዛ
ዜንም የማይፈጽሙ ፥ እኔ የማሳያቸውንም
መንገድ የማይከተሉ በመሆናቸው በጣም
ተቆጣኋቸው» አለ።
11 ከመቆጣቱ የተነሣም ወደ ዕረፍቱ
ቦታ እንደማያገባቸው በመወሰን ራሱን በመ
ሐላ አሠረ። 12 ወንድሞቼ ሆይ ፥ እናንተም
ይህን አይታችሁ ልባችሁ ክፉኛ የማያምን
ሆኖ ከሕያው እግዚአብሔር አንድነት እንዳ
ይለያችሁ ተጠንቀቁ። 13 አሁንም ጊዜው
ያላለፈ በመሆኑ ፥ በኃጢአት ተታሎ ልቡ
በክህደት የሚደነድን ሰው እንዳይኖር ይህን
ጉዳይ በየዕለቱ እያነሣችሁ ተወያዩበት፤ አን
ዱም ሌላውን ያበረታታው። 14 የክርስትናን
እምነት መጀመሪያ በተቀበልን ጊዜ በእግዚ
አብሔር ላይ የነበረንን መታመን እስከ
መጨረሻው ካዘለቅነው ፥ የክርስቶስ የሆነ
ውን ሁሉ እንወርሳለን።
15 «የእሥራኤል ሕዝብ በበረሃ ሳሉ ጌታ
በተናገራቸው ጊዜ ድምፁን ሰምተው ልባ
ቸውን እንዳደነደኑ፤ እናንተም ዛሬ ድምፁን
ሰምታችሁ ልባችሁን እንዳታደነድኑ»
ተብሎ የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ በታላቅ
ጥንቃቄ ጠብቁት።
16 ለመሆኑ እነዚያ የጌታን ድምፅ ሰም
ተው ያመጹበት እነማን ነበሩ? በሙሴ
መሪነት ከምድረ ግብፅ የወጡት የእሥራ
ኤል ሕዝብ አይደሉምን? 17 አርባ ዓመት
ሙሉ ሲያስቆጡት የነበሩትስ እነማን
ነበሩ? ባለመታዘዛቸው ምክንያት ሬሳቸው
በበረሃ ወድቆ የቀረው እነዚሁ እሥራኤላው
ያን አይደሉምን? 18 «አወርሳኋለሁ»
ብሎ አስቀድሞ ተስፋ ከሰጣቸው በኋላ ፥
መልሶ ፥ «በጭራሽ አይገቡባትም» ሲል
በመሐላ የተናገረውስ እነማንን ይመስላት
ኋል? አንታዘዝም ብለው በእምቢተኝነታ
ቸው የጸኑትን እነዚሁ ሰዎች አይደለ
ምን? 19 እንግዲህ እነዚህን ነገሮች አንድ
ባንድ ስንመለከት የእሥራኤል ሕዝብ ወደ
ተስፋይቱ ምድር ሊገቡ ያልቻሉት፥ በእግዚ
አብሔር ሳይታመኑ በመቅረታቸው መሆኑን
እንገነዘባለን።

ምዕራፍ 4

1 ስለዚህ ወደ ዕረፍቱ እንድንገባ የተሰ
ጠን ተስፋ አሁንም እንደተጠበቀ ነው።
ይህም ስለሆነ ከእናንተ መካከል ማንም
ከራሱ ጥፋት የተነሣ ተስፋ ወደ ተሰጠው
የዕረፍት ቦታ ለመግባት ሳይችል እንዳይቀር
መፍራትና መጠንቀቅ ይገባዋል። 2 በሙሴ
ዘመን ለነበሩት እሥራኤላውያን የተነገረው
የምሥራቹ ቃል ፥ እንደዚያን ጊዜ ሁሉ
ዛሬም ለእኛ ተነግሮናል። ነገር ግን እሥራ
ኤላውያን ያን ጊዜ የሰሙትን ቃል በእም
ነት ስላልተቀበሉት ጥቅም አላገኙበትም።
3 እኛ ግን በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ፥
ስለምናምን ወደ ዕረፍቱ ቦታ እንገባለን።
እግዚአብሔር ፥ «ወደ አዘጋጀሁላቸው የዕረ
ፍቱ ቦታ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ምያለሁ»
ብሎ ቢናገርም ፥ የዕረፍቱን ሥፍራ ግን
ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ ዝግጁ አድ
ርጎ ይጠብቃቸው እንደነበር ግልጽ ነው።
4 ምክንያቱም በአንድ ሥፍራ ስለሰባተ
ኛው ቀን ሲናገር ፥ «እግዚአብሔር ፍጥረ
ትን ሁሉ ፈጥሮ ካበቃ በኋላ በሰባተኛው
ቀን ዐረፈ» ይላል።
5 እንደዚሁም ቀደም ሲል እንደተጠቀ
ሰው ፥ «ወደ አዘጋጀሁላቸው የዕረፍቱ ቦታ
አይገቡም» ብሎ ተናግሯል። 6 የምሥራቹ
ቃል በቅድሚያ የተሰበከላቸው እነዚያ
በሙሴ መሪነት ከምድረ ግብፅ የወጡት
እሥራኤላውያን ባለማመናቸው ምክንያት
ቢታገዱም ፥ ወደ ዕረፍቱ ገና የሚገቡ
ሌሎች አሉ።
7 ዳዊት «ዛሬ ድምፁን ስትሰሙ ልባች
ሁን እንዳታደነድኑት» ሲል መናገሩ ቀደም
ሲል ተጠቅሷል። እንግዲህ ፥ «ዛሬ» የሚ
ሰው ቃል ፥ እግዚአብሔር ከብዙ ዘመን
በኋላ በዳዊት አንደበት ሆኖ በመናገር እን
ደገና በውል ቀን መወሰኑን ያሳያል።
8 ከፍ ብሎ የተነገረለት የዕረፍት ቦታም
እሥራኤላውያን በኢያሱ መሪነት የገቡባ
ትን አገር ብቻ የሚመለከት አይደለም ፤ ዳሩ
ብቻ የሚመለከት ቢሆንማ ኖሮ ፥ ጌታ ከሱ

ንት ጊዜ በኋላ «ዛሬ» ብሎ በውል ለይቶ
ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረም ነበር። [9] ይህም
የሚያስረዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚያር
ፍበት ሌላ ፍጹም ዕረፍት ገና እንዳለ
ነው። [10] እግዚአብሔር ፍጥረትን ሁሉ
ፈጥሮ ካበቃ በኋላ በሰባተኛው ቀን እንዳ
ረፈ ሁሉ ፣ ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት የሚ
ገባ ማንኛውም ሰው ከሥራው ሁሉ ያር
ፍል። [11] ካለመታዘዛቸው የተነሣ ወደ ዕረ
ፍቱ መግባት ያልቻሉትን የእሥራኤላውያ
ንን መጥፎ አርአያ በመከተል እንዳንጠፋ ፣
ወደዚያ ዕረፍት የምንገባበትን አስፈላጊውን
ትጋት ሁሉ እናሳይ።

[12] የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚ
ሠራ ነው። በሁለት በኩል ስለት ካለው
ሰይፍ የበለጠ ይቆራርጣል። ስለዚህም
በሠራ አካላችን ጠልቆ በመግባት ፣ ልባችን
የሚያስበውን ፣ መንፈሳችን የሚያውጠነጥነ
ውን ማናቸውንም ነገር የመመርመር ኃይል
አለው። [13] እግዚአብሔር የማያውቀው አን
ዳችም ነገር የለም። ከራስ ጠጉራችን እስከ
እግር ጥፍራችን ያለው የሠራ አካላችን
በሙሉ ፣ የውስጡም የውጭውም ለጌታ
ዓይን የተታለጠ በመሆኑ ፣ ከእርሱ ተሰውሮ
ሊቀር የሚችል ምንም ነገር አይኖርም።
አንድ ቀንም እፊቱ ቆመን ለሠራነው ነገር
ሁሉ ምላሽ እንሰጣለን።

[14] እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየ
ሱስ ፣ እኛን ለመርዳት ወደ ሰማይ የወጣ
ታላቅ ሊቀ ካህናት ስለሆነ ፣ እስከ መጨረ
ሻው ሳናወላውል እርሱን በማመን እንጽና።
[15] ይህም የእኛ ሊቀ ካህናት ፣ ኃጢአት ካለ
መሥራቱ በቀር እንደ እኛ ሰው ሆኖ በሁ
ሉም ነገር የተፈተነ በመሆኑ ደካማነታች
ንን በቀላሉ ተረድቶ ይራራልናል። [16] ስለዚ
ህም ምሕረቱን ለመቀበልና በችግራችን
ጊዜ የሚረዳንን ጸጋውን ለመታደል እንድን
ችል ፣ ያለ ፍርሃት ወደ ጸጋው ዙፋን ፊት
እንቅረብ።

ምዕራፍ 5

[1] እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት ሰዎችን በመ
ወከል ስለ ኃጢአታቸው መሥዋዕትንና
መባን ለእግዚአብሔር እንዲያቀርብ ከመመ
ረጡ በስተቀር ከሌሎቹ ሰዎች የሚለይበት
ሌላ ነገር የለም። [2] እርሱም እንደ ሌላው
ሁሉ ሥጋ የለበሰ ደካማ ፍጡር መሆኑን
ስለሚገነዘብ ፣ ሰዎች በቀላሉ ሊሳሳቱና ባለ
ወቅም ኃጢአት ሊሠሩ እንደሚችሉ ስለሚ
ያውቅ ርኅራኄ ሊያሳያቸው ይችላል። [3] ስለ
ዚህም ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው መሥ
ዋዕት ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ስለ
ራሱም ኃጢአት ጭምር ነው።

[4] አንድ ሰው እርሱ ራሱ ስለፈለገ ብቻ
ራሱን በራሱ ሊቀ ካህናት አድርጎ ሊሾም
አይችልም። እንደዚህ ላለው ክብር ለመብ
ቃት እንደ አሮን በእግዚአብሔር መመረ
ጥን ይጠይቃል።

[5] እንደዚሁም ክርስቶስ የሊቀ ክህነትን
ማዕርግ ያገኘው ፣ ከራሱ ሳይሆን ፣ «አንተ
ልጄ ነህ ፣ እኔ ዛሬ ወልጂሃለሁ» ካለው ከእ
ግዚአብሔር ነው። [6] በሌላም ሥፍራ ፣ እግዚ
አብሔር ፣ «እንደ መልከ ጼዴቅ ዥመት ለዘ
ላለም ካህን አድርጌ መርጨሃለሁ» ብሎ
ታል።

[7] ክርስቶስ በሥጋ ተገልጦ በዚች ምድር
ላይ በተመላለሰበት ጊዜ ፣ ነፍሱ ተጨንቃ
እንባውን እያፈሰሰ ካለጊዜው ከመሞት
ሊጠብቀው ወደሚችለው አባት በጸሎት
ልመናውን አቅርቧል። ፍጹም ትሑት ሆኖ
በመታዘዙም ጸሎቱ ተሰሚነትን አግኝ
ቷል።

[8-9] ምንም እንኳ ክርስቶስ የእግዚአብ
ሔር ልጅ ቢሆንም ፣ መከራን በመቀበል
መታዘዝ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለማ
ወቅ በቅቷል። እርሱም መከራን ተቀብሎ
ፍጹምነትን ከተቀዳጀ በኋላ ፣ ለሚታዘዙት
ሁሉ የዘላለም ደኅንነትን ይሰጥ ዘንድ ብቁ
ሆኖአል።

[10] ስለዚህም እግዚአብሔር እንደ መልከ
ጼዴቅ ሊቀ ካህናት አድርጎ ሾሞታል።

[11] ስለዚህ ጉዳይ በሰፊው መናገር ይቻል
ነበር። ነገር ግን በጥሞና የምትከታተሉት
መስሎ ስለማይታይ ብንነግራችሁስ እንዴት
አድርጋችሁ ልትረዱት ትችላላችሁ?

[12-13] እንደምታውቁት የክርስትናን እም
ነት ከተቀበላችሁ አያሌ ዓመታት አልፈ
ዋል። በእነዚህ ዓመታት ውስጥ እናንተ
መምህራን ሆናችሁ ሌሎችን ማስተማር ሲገ
ባችሁ ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ከሥር 'ሀ'
ብሎ እንደገና የሚያስተምራችሁ ሰው የም
ትፈልጉ ሆናችሁ ተገኝታችኋል። ይህ እንግ
ዲህ ፣ በክርስትና እምነት ተኰትኩታችሁ
አድጋችሁ ዳቦ ለመገርደም ፣ ጥሬ ለመቆር
ጠም ከበቃችሁ በኋላ ፣ ወደ ኋላ ተመልሳ
ችሁ እንደሚድህ ሕፃን ፣ «ወተት ጋቴን ፣
ጡጦ አጉርሱን» እንደ ማለት የሚቆጠር
ነው። እንደ ሕፃን ልጅ ወተት ብቻ ስንጋት
እንኑር ማለት ደግሞ ፣ በክርስትና እምነት
አለመብሰልንና እውነትን ከሐሰት ለይቶ

አለማወቅን ያሳያል።
14 ጠንካራ የሆነ መንፈሳዊ ምግብ የሚስ
ማማው ግን፥ ትክክለኛውንና ስሕተት የሆነ
ውን ነገር ለይቶ የማወቅ ልምድ ሳላቸው
በመንፈስ ጐልማሶች ለሆኑ ነው።

ምዕራፍ 6

1-2 የክርስትናን እምነት መሠረታዊ ትም
ህርት አልፋችሁት የመማችሁ ስለሆነ፥ ከእን
ግዲህ ወዲህ ያንኑ እየደጋገምን ልናስተም
ራችሁ አይገባንም። ወደ ሌላ ቁም ነገር
በመሸጋገር፥ በእምነቱ ጠንካራ የሆነ ክርስቲ
ያን ሊኖረው የሚገባ ሰፊና የበሰለ አስተሳ
ሰብ ሊኖረን ያስፈልጋል። ከእንግዲህ
ወዲህ፥ ንስሐ ገብቶ ከኃጢአት ስለመመለስ፥
በእግዚአብሔር ስለ ማመን፥ ስለ ጥምቀቶች፥
እጆችን ጭኖ ስለመጸለይ፥ ስለ ሙታን ትን
ሣኤና ስለ ዘላለም ፍርድ፥ መልሰን መላል
ሰን ልንነግራችሁ አያስፈልግም።
3 ይህን ትተን ቁም ነገር ወዳዘሉ ወደ
ሌሎች ጉዳዮች እንድንተላለፍ የእግዚአብ
ሔር ፈቃድ ነው።
4-6 የምሥራቹን ቃል ከተረዱ፥ የሰማያዊ
ውን በረከት ጣዕም ከቀመሱ፥ የመንፈስ ቅዱ
ስን ስጦታ ከተቀበሉና የእግዚአብሔርን
ቃል መልካምነት ካወቁ፥ የሚመጣውን
ዓለም ታላቅ ኃይል ምንነት ከተገነዘቡ
በኋላ፥ እግዚአብሔርን ክደው ከተገኙ፥ እነር
ሱን በንስሐ ለመመለስ አይቻልም። ለገዛ
ጥፋታቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ዳግመኛ
በመስቀል ላይ ይሰቅሉታል፤ ለውርደትና
ለመዘባበቻም አሳልፈው ይሰጡታል።
7 ዝናቡ በሚዘንብባት ዝናብ የምትረ
ካና ለአራሾቿ የሚጠቅም ፍሬ የምታፈራ
ምድር፥ ከእግዚአብሔር በረከትን ትቀበላ
ለች። 8 የዘሩባትን ትታ እሾህና አሜከላ
ብታበቅል ግን ጠፍ ተብላ ተረግማ በመጨ
ረሻም ትቃጠላለች።
9 ወዳጆቼ ሆይ፥ ምንም እንኳ እንደዚህ
ብልም፥ የተናገርኩት ነገር እናንተን ይመለ
ከታችኋል ማለቴ አይደለም። ምክንያቱም
ከደኅንነታችሁ ጋር ያገኛችሁት በረከት
መልካም ፍሬ በማፍራት ላይ በመሆኑ፥
10 እግዚአብሔር ድካማችሁንና አገልግሎታ
ችሁን በከንቱ የመያስቀረው አይደለም።
በፊትም ሆነ አሁን ቅዱሳንን በመርዳት ስለ
ስሙ ያሳያችሁትን ፍቅር ከቶ ሊረሳው አይ
ችልም። 11 አሁንም የታሰበላችሁ ወሮታ
እስከሚከፈላችሁ እስከ መጨረሻው ጊዜ
ድረስ፥ በዚሁ ፍቅራችሁና አገልግሎታችሁ
ጸንታችሁ እንድትኖሩ እንመክራችኋለን።
12 በእምነትና በታላቅ ትዕግሥት ጸን
ተው በመገኘታቸው እግዚአብሔር የሰጣቸ
ውን ተስፋ የፈጸመላቸውን ሰዎች ምሳሌ
ተከተሉ እንጂ ዳተኞች አትሁኑ።
13-14 እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ
በሰጠው ጊዜ፥ ይህንኑ እንደሚፈጽምለት
በራሱ ምሎ አረጋግጦለታል። በራሱ መማ
ሎም፥ ከእርሱ በላይ የሆነ ማንም ወይም
ምንም ነገር ባለመኖሩ ነበር። ጌታ ለአብር
ሃም የሰጠው ተስፋ፥ «በእውነት እባርክሃ
ለሁ፤ ዘርህንም አበዛዋለሁ» የሚል ነበር።
15 አብርሃምም የተሰጠውን ይህን ተስፋ
በትዕግሥት በመጠባበቁ፥ ልጁን ይስሐቅን
አግኝቷል።
16 አንድ ሰው ከራሱ በላይ የሆነ ስም
ጠርቶ የተናገረውን ቃል በመሐላ ያጸናል።
እንዲህ የሚያደርገውም፥ ያንን ተስፋ የገባ
ውን ቃል አስገድዶ የሚያስፈጽመውና ሳይ
ፈጽም ቢቀር ደግሞ፥ ይዞ የሚቀጣው
ኃይል መኖሩን ለማረጋገጥ ነው። አንድ
ጉዳይ በመሐላ ከተዘጋ በኋላ ዳግመኛ ለክር
ክር አይቀርብም። 17 እንደዚሁም እግዚአብ
ሔር ተስፋ ለሰጣቸው ሰዎች የተናገረውን
ቃሉን ምን ጊዜም የማያጥፍ መሆኑን በእር
ግጥ አውቀው በትዕግሥት እንዲቆዩ ቃሉን
በመሐላ አረጋግጦላቸዋል።
18 ይህም በመሆኑ እግዚአብሔር ተስፋ
ውንና ቃል ኪዳኑን ሰጥቶናል። እግዚአብ
ሔር መዋሸት ስለማይችል በተስፋውና
በቃል ኪዳኑ የማይናወጥ እምነት ሊኖረን
ይገባል። ስለዚህ የሰጠንን ተስፋ ለመጨበጥ
ወደ እርሱ የቀረብን ሁሉ በዚህ ደስ ሊለ
ንና ልንጽናና ይገባናል። ምክንያቱም እግዚ
አብሔር ስለ ደኅንነት የሰጠው ተስፋ ምን
ጊዜም አይታጠፍም።
19-20 ይህ ተስፋም ነፍሳችንን ከተቀደ
ሰው መጋረጃ በስተጀርባ ካለው ከእግዚአብ
ሔር ጋር የሚያገናኝት አስተማማኝ መል
ሕት ነው። ክርስቶስም የመልከ ጼዴቅን
ማዕርግና ክብር በመቀዳጀት ሊቀ ካህናት
ሆኖ ቅድሞን ወደሰማይ በመግባት፥ ዘወትር
ለእኛ ይማልድልናል።

ምዕራፍ 7

1 መልከ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥና የል
ዑል እግዚአብሔር ካህን ነበር። አብርሃም
በዙርያው የነበሩትን ነገሥታት ድል አድ
ርጎ ሲመለስ፥ መልከ ጼዴቅ ወጥቶ ተቀብሎ
ባረከው። 2 አብርሃምም ድል አድርጎ ከሚ

ከው ሀብት ፡ አንድ አሥረኛውን አሥራት
አውጥቶ ለመልከ ጼዴቅ ሰጠው። «መልከ
ጼዴቅ» የጽድቅ ንጉሥ ማለት ነው። «የሳ
ሌም ንጉሥ» ደግሞ ፡ «የሰላም ንጉሥ»
ማለት ነው።
3 ስለ መልከ ጼዴቅ ወላጆች ወይም ስለ
ትውልድ ሐረጉ በጽሑፍ የሠፈረ ነገር
የለም። የተወለደበትም ሆነ የሞተበት ጊዜ
በውል ተለይቶ አይታወቅም። በዚህም
እንደ እግዚአብሔር ልጅ ለዘላለም ካህን
ሆኖ ይኖራል።
4 ከከበሩት ይልቅ የከበረ ፡ ከተመረጡት
ይልቅ የተመረጠ የትውልድ ሐረጋችን
መገኛ የሆነው አብርሃም ፡ ድል ካደረጋቸው
ነገሥታት ማርኮ ካገኘው ሀብት አሥራት
አውጥቶ ከሰጠው ፡ መልከ ጼዴቅ የቱን
ያህል ታላቅ ሰው መሆኑን መገመት አያዳግ
ትም። 5 የክህነትን ሥራ እንዲያከናውኑ የተ
መደቡት የሌዊ ተወላጆች ፡ እንደ እነእርሱ
የአብርሃም ዘር የሆኑት ወገኖቻቸው ከሚያ
ፈሩት ሀብት ፡ አሥራት እንዲቀበሉ የሙሴ
ሕግ ያዝላቸዋል። 6 መልከ ጼዴቅ ግን
ትውልዱ ከሌዊ ወገን አልነበረም። ሆናም
አብርሃም አሥራት አውጥቶ ሰጥቶታል።
ይሁን እንጂ መልከ ጼዴቅ እግዚአብሔር
ተስፋ የሰጠውን አብርሃምን ሲባርከውና
ከምርኮውም አሥራት ሲቀበል እናያለን።
7 አንዱ ባራኪ ሌላው ተባራኪ እስከ
ሆኑ ድረስ ፡ ባራኪው ከተባራኪው መብለጡ
የሚያከራክር ነገር አይደለም።
8 በአንድ በኩል አሥራት የሚቀበሉት ፡
እንደ ማንኛውም ሰው ሟች የሆኑት ሌዋ
ውያን ሲሆኑ ፡ በሌላ በኩል ግን አሥራት
የሚቀበለው ለዘላለም ሕያው ሆኖ እንደሚ
ኖር የተነገረለት መልከ ጼዴቅ ነው።
9-10 ከዚህ የተነሣም አብርሃም ለመልከ
ጼዴቅ አሥራት አውጥቶ ከከፈለ ፡ በሙሴ
ሕግ አሥራት እንዲቀበል የተፈቀደለት
ሌዊም ገና ሳይወለድ ፡ በአብርሃም አብራክ
እያለ ለመልከ ጼዴቅ አሥራት አውጥቶ
ከፍሏል ማለት ይቻላል።
11 የሌዊ ክህነትና የኦሪት ሕግ እኛን
ለማዳን ብቃት ቢኖራቸው ኖሮ ፡ ክህነቱ
እንደ አሮን ክህነት ሳይሆን ፡ እንደ መልከ
ጼዴቅ ክህነት የሆነው ክርስቶስ መምጣት
ባላስፈለገውም ነበር።
12 መቼም የክህነቱ ሥርዓት መለወጥ
የሕጉን መለወጥ ማስከተሉ እንደማይቀር
ግልጽ ነው። 13-14 የክርስቶስ ትውልድ ከይ
ሁዳ ነገድ እንጂ የክህነትን አገልግሎት እን
ዲያከናውኑ ከተመደቡት ከሌዊ ነገድ አልነ
በረም። ከይሁዳ ነገድ ተወልዶ ካህን ሆኖ
የክህነትን አገልግሎት ያከናወነ አንድም
ሰው የለም። ሙሴም ይህን ተግባር እንዲያ
ከናውኑ አልደለደላቸውም። 15-16 የክርስ
ቶስ ክህነት የተገኘው ከሌዊ ነገድ በመወ
ለድ ሳይሆን ፡ ወሰን በሌለውና በማይጠፋ
ሕይወት ኃይል በመሆኑ ፡ ይህ ራሱ መልከ
ጼዴቅን የሚመስል ሌላ ካህን መነሣቱን
ቁልጭ አድርጎ ያሳያል። 17 ዳዊት በመዝ
ሙሩ ፡ «የመልከ ጼዴቅን ማዕርግ የተቀዳ
ጀህ የዘላለም ካህን ነህ» ብሎ ስለ ክርስቶስ
ተናግሮለታል።
18-19 የሌዊን ነገድ ብቻ የሚመለከተው
የቀድሞው የክህነት ሥርዓት ፡ ጥቅም ያለው
ሆኖ ባለመገኘቱና ማንንም ፍጹም ማድረግ
ባለመቻሉ ፡ ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርበን
በሚችለው የተሻለ ተስፋ ተተክቷል።
20-21 በመጽሐፍ እንደተጻፈው ፡ «እግዚ
አብሔር በመሐላ አንድ ጊዜ ተናግሯል ፡
ቃሉን ምን ጊዜም አያጥፍም ፤ እንደ መልከ
ጼዴቅ ለዘላለም ካህን ነህ» ብሎ እግዚአብ
ሔር የሾመው ልጁን ክርስቶስን ብቻ
እንጂ ፡ ሌላ ማንኛውንም ካህን ሲሾም አል
ማለም። 22 ይህ በመሆኑም ክርስቶስ ሊቀ
ካህናት ሆኖ በመሐላ ለተሾመበት አዲስ
ኪዳን መተማመኛ ሰጥቶናል።
23 ቀድሞ በነበረው ኪዳን መሠረት አገ
ልግሎት የሚሰጡ ብዙ ካህናት ነበሩ።
ይህም የሆነው ፡ ካህናቱ ሟቾች ስለሆኑ
አንዱ ሲሞት ሌላው እየተተካ እንዲያገል
ግል ነበር። 24 ክርስቶስ ግን ለዘላለም የሚ
ኖር በመሆኑ ክህነቱ የማይለወጥ ነው።
25 ለዘላለም ሕያው ሆኖ ስለሚኖርም ሁል
ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ እየማለደ
በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚመ
ጡትን ሁሉ በደሙ ፍጹም አድርጎ ያድና
ቸዋል።
26 ክርስቶስ ቅዱስ ፡ ነውርና ነቀፋ የማይ
ገኝበት ፡ የኃጢአት ጉድፍ ያልነካውና በኃ
ጢአተኞች ርኩሰት ያልተበከለ ፡ ከሰማያት
በላይ ከፍ ያለ በመሆኑ ለእኛ የሚጠቅመን
እንደዚህ ያለው ሊቀ ካህናት ነው። 27 በመ
ጀመሪያ ስለ ራሳቸው ኃጢአት ፡ ቀጥሎም
ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት በዕለት መሥዋ
ዕት እንደሚያቀርቡት ቀድሞ እንደነበሩት
ሊቃነ ካህናት አይደለም ፤ ምክንያቱም ክርስ
ቶስ ፡ ራሱን በመስቀል ላይ ባቀረበበት ጊዜ
አንድ ጊዜ ለዘላለም የኃጢአታችንን መሥ
ዋዕት ከፍሏልና። 28 በሙሴ ሕግ ደግሞ

ናት ሆነው ይሾሙ የነበሩት ከኃጢአትና ከስሕተት የተነሣ ደካሞች ነበሩ። በመጨ ረሻ ግን ከሕግ በኋላ እግዚአብሔር ከኃጢ አት ፥ ከነውርና ከነቀፋ ንጹሕ የሆነውን ልጁን በመሐላ ሾሞታል።

ምዕራፍ 8

1-2 ስለ ክህነቱ ደጋግመን የተናገርንስለት ክርስቶስ ሊቀ ካህናችን ሆኖ በሰማይ በእግ ዚአብሔር የክብር ዙፋን ቀኝ ተቀምጧል። ሊቀ ካህናት ሆኖ የሚያገለግለውም እንደ አይሁድ ካህናት በሰው እጅ በተሠራች መቅደስ ሳይሆን ፥ በእግዚአብሔር እጅ በተ ሠራችው በእውነተኛይቱ ቤተ መቅደስ ነው።

3 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት መባና መሥዋ ዕት ለማቅረብ እንደ ተሾመ ሁሉ ፥ ክርስቶ ስም ሊቀ ካህናት በመሆኑ የሚያቀርበው ነገር መኖር ነበረበት። 4 በአይሁድ የክህነት ሥርዓት መሠረት መሥዋዕት የሚያቀርቡ ብዙ ካህናት ስለነበሩ ፥ ክርስቶስ በዚያን ጊዜ በምድር ላይ ቢኖር ኖሮ ፥ ካህን ሆኖ መሾም ባላስፈለገው ነበር። 5 የምድራውያን ካህናት አገልግሎት የሰማያዊው ድንኳን ምሳሌና ጥላ በሆነችው ምድራዊት ቤተ መቅደስ ውስጥ ነበር። ሙሴ የመገናኛውን ድንኳን ለመሥራት በተነሣ ጊዜ ፥ ልክ በሲና ተራራ ላይ በተገለጠለት ምሳሌ መሠረት በጥንቃቄ እንዲሠራ የታዘዘው በዚህ ምክንያት ነበር። 6 ክርስቶስ ማዕከላዊ አስፈጻሚ የሆነበት አዲስ ኪዳን ግን ፥ ከቀድሞው ኪዳን በበለ ጠና በተሻለ ተስፋ ላይ የተመሠረተ በመ ሆኑ ፥ ለእርሱ የተሰጠው አገልግሎት ለኦሪት ካህናት ከተሰጠው አገልግሎት የተሻለ ነው።

7 ከዚህ በፊት የነበረው ኪዳን ጉድለት ባይገኝበት ኖሮ በሥፍራው የሚተካ ሌላ ኪዳን ባላስፈለገም ነበር። 8-9 ከዚህ በፊት በተሰጠው ኪዳን አገልጋዮች ውስጥ ጉድ ለት መኖሩን ጌታ ራሱ አመልክቷል። «እነሆ ፥ ከእሥራኤልና ከይሁዳ ሕዝብ ጋር አዲስ ቃል ኪዳን የማደርግበት ጊዜ ይመ ጣል። ይህም አዲስ ቃል ኪዳን ፥ ከዚህ በፊት አባቶቻቸውን ከግብፅ ምድር ሳወጣ ያደረግሁትን ኪዳን የመሰለ አይደለም። አባ ቶቻቸው በቀድሞው ኪዳን መሠረት መኖር ስላልቻሉ ፥ እኔም በበኩሌ ተውኳቸው። 10 ከእሥራኤል ሕዝብ ጋር የማደርገው አዲስ ቃል ኪዳን ይህ ነው ፥ ሕጌን በአዕምሮ አቸው ውስጥ አኖረዋለሁ ፥ በልባቸውም ውስጥ እቀርጸዋለሁ ፥ እኔ አምላካቸው እሆና ለሁ ፥ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። 11 ስለዚህ ማንም ቢሆን ወንድሙን ወይም ወዳጁን ፥ 'ጌታን ዕወቅ' በማለት አያስተምረውም። ምክንያቱም ከትንሹ አንስቶ እስከ ትልቁ ፥ ሁሉም ያውቁኛልና። 12 በደላቸውንም ሁሉ ይቅር እላለሁ። ኃጢአታቸውንም አላ ስብባቸውም።»

13 እግዚአብሔር ይህን ኪዳን «አዲስ» ብሎ በመጥራቱ ፥ ከዚህ በፊት የነበረው ኪዳን «አሮጌ» መሆኑን አረጋግጧል። እያ ረጀና እያፈጀ የሚሄድ ማንኛውም ነገር ደግሞ ፥ በፍጥነት ከጥቅም ውጪ ይሆናል።

ምዕራፍ 9

1 በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል የነ በረው የመጀመሪያው ቃል ኪዳን የመንፈ ሳዊ አገልግሎት ሥርዓትና ምድራዊ መቅ ደስ ነበረው። 2 መቅደሱም በመጋረጃ የተ ለየ ሁለት ክፍሎች ነበሩት። ከወርቅ የተ ሠራ መቅረዝና የመሥዋዕቱ ሕብስት የሚቀ መጥበት ጠረጴዛ የነበረበት የመጀመሪያው ክፍል «ቅድስት» ይባል ነበር። 3 ከመጋረ ጃው ወዲያ የሚገኘው ውስጠኛው ክፍል ደግሞ «ቅድስተ ቅዱሳን» ይባል ነበር። 4 በቅድስተ ቅዱሳኑም ውስጥ ከወርቅ የተ ሠራ ማዕጠንትና ሁለንተናው በወርቅ የተለ በጠ የቃል ኪዳኑ ታቦት ነበሩበት። በቃል ኪዳኑ ታቦት ውስጥ ደግሞ መናው የሚቀ መጥበት ፥ የወርቅ መሶብ ፥ የለመለመችው የአ ሮን በትርና አሥሩ ትእዛዛት የተጻፉባቸው ሁለቱ ጽላቶች ነበሩ። 5 ከታቦቱም በላይ ፥ የኃጢአት ስርየት ይገኝ የነበረበትን ሥፍራ ኪሩቤል የሚባሉ መላእክት በክንፋቸው ይሸፍኑት ነበር። ዋናው ዓላማችን ግን ይኸ ስላይደለ ፥ ስለነዚህ ነገሮች መዘርዘሩ ይብ ቃን ።

6 ማናቸውም ነገር በዚህ ዓይነት ከተዘ ጋጀ በኋላ ፥ ካህናት አገልግሎታቸውን ለመ ፈጸም ወደ ድንኳኒቱ የመጀመሪያ ክፍል በየዕለቱ ይገባሉ። 7 ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ የሚገባው ግን ሊቀ ካህናቱ ብቻ ነበር። የሚገባውም በዓመት አንድ ጊዜ ሲሆን ፥ ይኸውም እርሱና ሕዝቡ ባለማወቅ በስህ ተት ላደረጉት ኃጢአት ስርየት ፥ የሚቀርበ ውን ደም ይዞ ነበር።

8 የመጀመሪያይቱ ድንኳንና ሥርዓቷ ጸንቶ እስካለ ድረስ የእግዚአብሔር ክብር ወዳለበት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚወስ ደው መንገድ ለተራው ሕዝብ ገና ይፋ ሆኖ

ፈተ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ በምሳሌ ያስረ
ዳናል። 9 በዚህ ዓይነት የሚቀርበው መባና
መሥዋዕት ሁሉ ፣ የአቅራቢውን ሕሊና
ንጹሕ ሊያደርገውና ውስጣዊ ሕይወቱን
ፍጹም ሊያደርገው የማይችል መሆኑን ያስ
ገነዝበናል። 10 አሮጌው ኪዳን መብልና
መጠጥን እንዲሁም ውጫዊ የሆኑ የንጽሕና
ሥርዓቶችን ይመለከት ነበር። ይህም ኪዳን
በጊዜው የነበሩትን ሰዎች ይጠቅም የነበ
ረው ክርስቶስ አዲስና የተሻለ ሥርዓት ይዞ
እስከመጣበት ጊዜ ድረስ ብቻ ነበር።

11 ክርስቶስ ለተሻለው የአዲሱ ኪዳን
ሊቀ ካህናት ሆኖ መጥቶልናል። በሰው እጅ
ወዳልተሠራችውና ከዚህ ዓለም ወዳልሆነ
ችው ታላቂቷ ሰማያዊት ቤተ መቅደስም
ገብቶአል። 12 ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ የገባ
ውም የፍየልና የኮርማ ደም ይዞ ሳይሆን ፥
አንድ ጊዜ ለዘላለም የራሱን ደም ይዞ በመ
ሆኑ ዘላለማዊ ደኅንነትን አስገኝቶልናል።

13-14 እንግዲህ የኮርማዎችና የፍየሎች
ደም እንዲሁም ለመሥዋዕት የተቃጠለችው
ጊደር አመድ በውጫዊ ሥርዓት መሠረት
እርኩስ የሆኑትን የሚያነጻ ከሆነ ፥ የክርስቶስ
ደምማ የቱን ያህል ልባችንን ያነጻው! ክር
ስቶስ ዘላለማዊ በሆነው መንፈስ ቅዱስ
ራሱን ነውርና ነቀፋ የሌለበት መሥዋዕት
አድርጎ ስላቀረበ «ይህን አድርግ፥ይህን አታ
ድርግ» ብላ ከምታስጨንቀን ከቀደመችው
ሥርዓት ነፃ አድርጎ ሕያው እግዚአብሔርን
ለማገልገል ያስችለናል። 15 የተጠሩት ሁሉ ፥
የእግዚአብሔር ተስፋ ተሳታፊዎች እንዲ
ሆኑ ክርስቶስ የአዲሱ ኪዳን ማዕከላዊ አስፈ
ጻሚ ሆኖ ወደዚህ ዓለም መጣ። ከመጣም
በኋላ ከአሮጌው ኪዳን ሥር በነበሩበት ጊዜ
በሠሩት ኃጢአት ምክንያት ሊደርስባቸው
ከሚችለው ቅጣት ሊያድናቸው ሲል ሞተ።

16-17 አንድ ሰው ንብረቱን በኑዛዜ ለተወ
ሰኑ ሰዎች ቢያወርስ ፥ ኑዛዜው ተፈጻሚነት
የሚኖረው ተናዛዙ ከሞተ በኋላ እንጂ
እርሱ በሕይወተ ሥጋ እያለ አይደለም።
ስለዚህ ማንም ሰው ፥ ተናዛዙ መሞቱ ሳይረ
ጋገጥ ፥ ንብረቱ ይገባኛል ማለት አይችልም።

18 ስለዚህ መጀመሪያ የነበረው ኪዳን
እንኳን ያለ ደም የጸና አልነበረም።
19 ሙሴ የሕጉን ትእዛዛት ለሕዝቡ ከተናገረ
በኋላ የፍየሎችና የኮርማዎችን ደም ከውኃ
ጋር ቀላቅሎ ፥ በሂሶጵና በቀይ የበግ ጠጉር
መጽሐፉንና ሕዝቡን ሁሉ ረጨ። 20 እንዲ
ህም በማያደርግበት ጊዜ ፥ «ይህ ደም ፥ በእግ
ዚአብሔርና በእናንተ መካከል የተደረገው
ቃል ኪዳን ማረጋገጫ ነው። እግዚአብሔ
ርም ይህን ቃል ኪዳን እንድትጠብቁ አዝዞ
አል» ብሎ ይናገር ነበር። 21 በዚሁ መን
ገድ ደሙን በተቀደሰችው ድንኳን ላይ
ብቻ ሳይሆን በውስጧ በሚገኙት የአምልኮ
ዕቃዎች ሁሉ ላይ ይረጭ ነበረ። 22 በእርግ
ጥም በአሮጌው ቃል ኪዳን መሠረት አብዛ
ኛው ነገር ይነጻ የነበረው በደም ከተረጨ
በኋላ ነበር። ምክንያቱም ደም ሳይፈስ ስር
የት የለምና።

23 በሰማያዊ ነገሮች ምሳሌነት የተሠራ
ችው ምድራዊቷ ድንኳንና በውስጧም
ይገኙ የነበሩት ዕቃዎች ፥ በሙሴ እጅ በእን
ስሳት ደም መንጻት ነበረባቸው። ሰማያዊና
እውነተኛ የሆኑት ነገሮች ግን ከዚህ እጅግ
በጣም በሚበልጥ መሥዋዕት ይነጻሉ።

24 ስለዚህም ክርስቶስ የሰማያዊት መቅ
ደስ ምሳሌ ወደ ሆነችውና በሰው እጅ ወደ
ተሠራችው «ቅድስተ ቅዱሳን» ሳይሆን ፥
በእኛ ምትክ በእግዚአብሔር ፊት ለመቅ
ረብ ወደ ሰማይ ገብቶአል። 25 የአይሁድ
ሊቀ ካህናት የእንስሳ ደም ይዞ ወደ ቅድ
ስተ ቅዱሳን በየዓመቱ እንደሚገባ ፥ ክርስቶስ
ወደ ሰማይ የገባው በተደጋጋሚ ራሱን
መሥዋዕት አድርጎ ለማቅረብ አይደለም።
26 በተደጋጋሚ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ
ማቅረብ የሚያስፈልገው ቢሆን ኖሮ ፥ ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ በየጊዜው መሠቃየትና
መሞት ነበረበት ማለት ነው። ነገር ግን የዘ
መኑ ፍጻሜ ሲደርስ ለእንዴና ለመጨረሻ
ጊዜ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረቡ
ኃጢአታችንን ደመሰሰልን።

27 ሰው አንድ ጊዜ ለመሞት ተወስኖበ
ታል ፤ ከሞተ በኋላም ለፍርድ ይቀርባል።
28 እንደዚሁም ክርስቶስ የብዙዎችን ኃጢ
አት ለማስወገድ መሥዋዕት ሆኖ በመቅረብ
አንድ ጊዜ ሞቶአል። ዳግመኛ ግን ፥ ስለ
ኃጢአት መሥዋዕት ሆኖ ለመሞት ሳይ
ሆን ፥ እርሱን በተስፋ የሚጠባበቁትን ለማ
ዳን ይመጣል።

ምዕራፍ 10

1 የአሪት ሕግ ወደፊት የሚመጣውን
መልካም ነገር እንደ ጥላ ሆኖ የሚያመለ
ክት እንጂ ፥ እርሱ ራሱ ጥላውን የሚያጠ
ላው አካል አይደለም። ስለዚህም ባመት
ባመቱ እየተደጋገመ የሚቀርበው መሥዋ
ዕት ሕዝቡን ሊያድናቸው አልቻለም።
2 ሊያድናቸው የሚችልማ ቢሆን ኖሮ አንድ
ጊዜ በሚያቀርቡት መሥዋዕት ፈጽሞ

ቸው ተደምስሶ ንጹሕ በሆኑ ነበር። ከሕ ሊና ወቀሳም ነፃ ስለሚሆኑ፥ደግመው ደጋ ግመው መሥዋዕት ማቅረብ ባላስፈለጋቸ ውም ነበር።

3 ነገር ግን በየዓመቱ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ኃጢአታቸውን በማስወገድ ፈንታ ፥በየጊዜው እንዲያስታውሱትና እንዲ ያስቡት አደረጋቸው። እንዲያስቡት ስለሚ ያደርጋቸውም[1] ምን ጊዜም ከሕሊና ወቀሳ ነፃ አልነበሩም። 4 የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን ሊያስወግድ አይችልም። 5 ክርስቶስ ወደዚች ዓለም በመጣበት ጊዜ፥ «መሥዋዕትንና ስጦታዎችን አልወደድ ክም ፤ ስለዚህም የእኔን ሰውነት አዘጋጀህ። 6 በመሠዊያው ላይ ስለ ኃጢአት በሚቀርብ የእንስሳት መሥዋዕት አልተደሰትክም። 7 ስለዚህም እንደዚህ አልኩ፥ 'በመጽሐፍ ስለ እኔ እንደ ተጻፈው ፥ እነሆ ፈቃድህን ለመፈጸም መጥቻለሁ'» ሲል ተናገረ።

8 ክርስቶስ በመጀመሪያ፥ «መሥዋዕትንና ስጦታዎችን አልወደድክም ፤ በመሠዊያው ላይ ስለ ኃጢአት በሚቀርብ የእንስሳት መሥዋዕትም አልተደሰትክም» ካለ በኋላ፥ 9 «እነሆ ፈቃድህን ለመፈጸም መጥቻለሁ» አለ። ስለዚህም የተሻለውን አዲስ ኪዳን መሥርቶ ቀድሞ የነበረውን አሮጌ ኪዳን ሠረዘው። 10 ክርስቶስ በማያዳግም ሁኔታ ሰውነቱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ የእ ግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸሙ፥ኃጢአታ ችን ሁሉ ተደምስሶልን ንጹሕ ለመሆን በቅ ተናል። 11 በአሮጌው ኪዳን ዘመን እያንዳ ንዱ የአይሁድ ካህን ምንም እንኳ ዕለት በዕ ለት በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ መሥዋዕት ቢያቀርብም ፥ የሚያቀርበው መሥዋዕት ኃጢአትን ጨርሶ ለመደምሰስ አይችልም ነበር። 12-13 ክርስቶስ ግን ለኃጢአታችን ራሱን በማያዳግም ሁኔታ መሥዋዕት አድ ርጎ ካቀረበ በኋላ፥ጠላቶቹ እግሩ ሥር እስ ኪወድቁ ድረስ በእግዚአብሔር ቀኝ በክብር ተቀመጠ። 14 በማያዳግም ሁኔታ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ ከኃጢአት ያነጻቸውንና የቀደሳቸውን ፍጹማን አድርጓ ቸዋል።

15 መንፈስ ቅዱስም ስለዚሁ ነገር የሚከ ተለውን ምስክርነት ይሰጠናል ፤ 16 «ከእነ ርሱ ጋር ወደፊት የማደርገው ኪዳን ይህ ነው፥ ሕጌን በልባቸው ውስጥ አኖራለሁ፥ በአእምሮአቸውም ውስጥ እቀርጸዋለሁ። 17 ኃጢአታቸውንና ክፉ ሥራቸውንም ዳግ መኖ አላስብባቸውም።»

18 ስለዚህም ኃጢአት አንድ ጊዜ እስከወ ዲያኛው ከተደመሰሰና ከተረሳ በኋላ ስለ ኃጢአት የሚቀርብ መሥዋዕት አይኖርም። 19-20 ወንድሞቼ ሆይ ፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ደሙን በማፍሰስ ኃጢአታችንን ለዘላለም በመደምሰሱ ፥ በሥጋው መጋረጃነት አዲስ የሕይወት ጐዳና ስለ ከፈተልን ፥ ቅድስተ ቅዱሳን ወደ ሆነው የእግዚአብሔር ማደሪያ ለመግባት የሚያስችል መብት አግኝተናል። መጋረጃውን ቀዶ በከፈተልን አዲስ ጐዳ ናም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንችላ ለን። ይህ ወደ እግዚአብሔር እንድንቀርብ የቀደደው መጋረጃ የሚያመለክተው የራሱን አካል ነው።

21-22 የእግዚአብሔርን ቤት በሙሉ ሥልጣን የሚያስተዳድር እንዲህ ያለ ታላቅ ሊቀ ካህናት ስላለን ፥ ልባችንን ተረጭተን ስለነጻንና ሰውነታችንን በንጹሕ ውኃ የታ ጠብን ስለሆነ፥እንደሚቀበለን ሙሉ በሙሉ ተማምነን ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ።

23 ተስፋ የሰጠን እርሱ ቃሉን የማያጥፍ ስለሆነ፥የተናገረውን እንደሚፈጽም በአንድ ልብ በማመን ፥ እሰጣችኋለሁ ያለንን ደኅን ነት እንጠባበቃለን። 24 ስለዚህ እርስ በርሳ ችን በመተሳሰብ ፥ በፍቅርና በመረዳዳት ፥ ለበጎ ሥራም በመሽቀዳደም ደስ እናሰኝው። 25 አንዳንድ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን የመሄድ ልምዳቸውን እንደተዉት እኛም እንደ እነርሱ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄዱ ንና መንፈሳዊ ስብሰባችንን መተው አይገባ ንም። ይልቁንም ጌታ የሚመጣበት ቀን እየ ተቃረበ የሚሄድ መሆኑን በማስተዋል እርስ በርስ መበረታታትና መተራረም ያስፈልገ ናል።

26 እውነትን ካወቅን በኋላ መድኃኒታ ችን ክርስቶስን በመናቅና በማቃለል ሆን ብለን በድፍረት ኃጢአት ብንሠራ፥እንዲህ ያለውን ኃጢአት የክርስቶስ ሞት አይሸፍን ውም ፥ ይህን ለማስወገድም የሚቀርብልን ሌላ መሥዋዕት አይኖርም። 27 የሚጠብቀን ነገር ቢኖር የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ ፥ እንዲሁም ተቃዋሚዎቹን ሊያቃጥል የተዘጋጀው እሳት ብቻ ነው። 28 የሙሴን ሕግ የተላለፈ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ከመስከሩበት የሞት ፍርድ ተፈርዶበት ይገደል ነበር። 29 እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ልጅ የና ቀና ያቃለለ፥ከኃጢአት ያነጸውን የክርስቶ ስን ደም እንደ ተራ ነገር የቆጠረና ያዋረ ጸጋ የሚሰጠውንም መንፈስ ቅዱስ የተሳ

ደበ ፥ የሚጠብቀው ፍርድ እጅግ ከባድ ነው ።
30 «በቀል የእኔ ነው ፤ እኔ ለእያንዳንዱ
እንደ ሥራው እመልስለታለሁ» ያለውና
እንዲሁም ፥ «ጌታ በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል»
ሲል የተናገረው ማን መሆኑን እናውቃለን ።
31 ስለዚህም በሕያው እግዚአብሔር እጅ
መውደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነገር ነው ።
32 የእግዚአብሔር ብርሃን ከበራላችሁ
በኋላ ፥ ኢየሱስን ያወቃችሁበትንና ያን ሁሉ
መከራ ታግሣችሁ ያሳለፋችሁበትን ጊዜ
አትርሱ ። 33 በአደባባይ መዘበቢያ ሆናች
ኋል ፤ ተንገላታችኋል ። መከራ ከሚቀበሉ
ትም ጋር መከራን አብራችሁ ተቀብላች
ኋል ። 34 ከታሠሩት ጋር በመንፈስ አብራ
ችሁ ተሠቃያችሁ ። ያለ የሌለ ሀብታችሁን
ዘርፈው በወሰዱባችሁ ጊዜም ፥ የሚበልጥና
እስከወዲያኛው የማይጠፋ ሀብት በሰማይ
ቤት እንደሚጠብቃችሁ አውቃችሁ ደስ
አላችሁ ።
35 ስለዚህ ምንም ነገር ቢደርስባችሁ ፥
ከፍ ያለ ዋጋ የምታገኙበት በጌታ ላይ ያላ
ችሁ ይህን የመሰለው መታመናችሁ እንዳይ
ቀዘቅዝ አደራ እላችኋለሁ ። 36 እግዚአብ
ሔር የገባላችሁን ተስፋ እንዲፈጽምላችሁ
የምትሹ ከሆነ ፥ በትዕግሥት ፈቃዱን
ፈጽሙ ። 37 «ሊመጣ ያለው ጌታ በቶሎ
ይመጣል ፤ አይዘገይምም ። 38 ጻድቅ ግን ፥ በእ
ምነት ይኖራል ። ወደኋላ ቢያፈገፍግ በእ
ርሱ ደስ አይለኝም» ተብሎ ተጽፏል ።
39 እኛ ግን አምነው ከሚድኑት ወገን እንጂ
ወደኋላ አፈግፍገው ከሚጠፉት ወገን አይ
ደለንም ።

ምዕራፍ 11

1 እምነት ምንድን ነው? እምነት ገና
ያላየነውን ነገር ፥ «ይሆናል» ብለን ተስፋ
የምናደርግበትና ተስፋ ያደረግነውም ነገር
እንደሚፈጸም የምንረዳበት ማረጋገጫ
ነው ። 2 በጥንት ዘመን የነበሩ አባቶችም የተ
መሰከረላቸው በእግዚአብሔር ላይ በነበራ
ቸው እምነት ነው ።
3 ዓለማትና በውስጣቸውም የሚኖሩ
ማናቸውም ነገሮች ሁሉ በእግዚአብሔር
ቃል መፈጠራቸውንና የምናየውም ነገር
ከማይታይ ነገር የተገኘ መሆኑን በእምነት
እናውቃለን ።
4 አቤል ፥ ቃየል ካቀረበው ይልቅ ያማረና
የተወደደ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእም
ነት አቀረበ ። መሥዋዕቱንም እግዚአብሔር
ስለ ተቀበለለት ጻድቅ መሆኑ ተመሰከረ
ለት ። አቤል ከሞተ ዘመናት አልፈዋል ።
ከመልካም ምሳሌነቱ ትምህርት ስለምናገኝ
በት እስከዛሬ ስሙ በእምነቱ ምክንያት
ሲነሣ ይኖራል ።
5 ሄኖክ እግዚአብሔርን ካመኑና ደስ ካሰ
ኙት ሰዎች አንዱ ነው ። በእምነቱም እግዚ
አብሔርን ደስ ያሰኘው መሆኑ በመጽሐፍ
ተነግሮለታል ። ስለዚህም ሳይሞት በሕይ
ወተ ሥጋ እንዳለ እግዚአብሔር ወደ ሰማይ
ወስዶታል ። 6 ማንም ሰው ያለ እምነት እግ
ዚአብሔርን ደስ ሊያሰኘው አይችልም ።
ወደ እግዚአብሔር የሚመጣ ሁሉ ፥ በእግዚ
አብሔር መኖር ማመን አለበት ። ይህ
ብቻም በቂ አይደለም ። እግዚአብሔር አበክ
ረው ለሚፈልጉት ሁሉ ዋጋቸውን የሚከፍ
ላቸው መሆኑንም ማመን ያስፈልጋል ።
7 በእግዚአብሔር ከሚያምኑት ሰዎች
መካከል አንዱ ኖኅ ነበር ። ኖኅ የጥፋትን
ውኃ ምልክት ሳያይ እግዚአብሔር አስጠን
ቅቆ የነገረውን ብቻ አምኖ ወዲያውኑ መር
ከብ በመሥራቱ ፥ ቤተ ሰቡን ከጥፋት ውኃ
ለማዳን በቃ ። ኖኅ አምኖ በመታዘዙ ጽድ
ቅን ሲወርስ በኃጢአት የተተበተበውና
እምነት የለሹ ዓለም ግን ፥ የኖኅ እምነት
ተጻራሪ ምሳሌው ሆኗል ።
8 እንዲሁም አብርሃም ፥ «አገርህን
ተውና እኔ ወደማወርስህ ምድር ሂድ»
ብሎ እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ ፥ የሚወር
ሰውን አገር የሚጓዝበትን መንገድ ሳያ
ውቅ ፥ «እሺ» ብሎ በእምነት ታዘዘ ። 9 ወደ
ተስፋው ምድር ከደረሰ በኋላም ፥ እንደ እን
ግዳ ባይተዋር ሆኖ በእምነት በድንኳን
ኖረ ። እንደ እርሱ ያችን ምድር ለመውረስ
ባለተስፋ የሆኑት ልጆቹ ይስሐቅና ያዕቆ
ብም እንደዚሁ በድንኳን ዕድሜያቸውን
ፈጅተዋል ። 10 አብርሃም በዚህ ዓይነት የኖ
ረው በእግዚአብሔር ጥበብ አምራ ወደ
ተሠራችው ሰማያዊት አገር ለመግባት የማ
ይናወጥ እምነት ስለ ነበረው ነው ።
11 ሚስቱ ሣራም የመውለድ ዕድሜዋ
አልፎ ካረጀችና ካፈጀች በኋላ እግዚአብ
ሔር የሰጣትን ተስፋ እንደሚፈጽምላት
በእምነት ባገኘችው ኃይል ፀንሳ ልጅ ለመ
ውለድ በቃች ። 12 ስለዚህም ከእርጅናው
የተነሣ ልጅ ይወልዳል ተብሎ ከማይጠበ
ቀው ከአንዱ ከአብርሃም እንደ ሰማይ ከዋክ
ብትና እንደ ባሕር አሸዋ ተቆጥሮ የማያ
ልቅ ዘር ተገኘ ።
13 ከፍ ብሎ ያነሣኋቸው ተስፋ

ሰዎች ሁሉ ፥ በሕይወት ዘመናቸው የተሰጣ
ቸውን ተስፋ እውን ሆኖ ማየት ባይች
ሉም ፥ የሞቱት ከእምነታቸው ሳይናወጡ
ነው። ሆናም ይህች ዓለም የዘላለም መኖ
ሪያ ቤታቸው ሳትሆን የእንግድነት ማረፊያ
ቸው መሆኗን ስለተረዱ ፥ የተሰጣቸውን
ተስፋ በሩቁ ለማየት በመቻላቸው የልብ
ደስታ አልተለያቸውም። 14 ይህቺ ዓለም
የእንግድነት ማረፊያቸው መሆኗን የሚና
ገሩ ሁሉ ፥ በተስፋ የሚጠባበቋት ሌላ ሰማያ
ዊት አገር እንዳለቻቸው ይገልጻሉ፤
15 የዚችን ዓለም ተድላና ደስታ እንደ
ሌሎቹ ፈልገው ቢሆን ኖሮ ባላጡም ነበር።
16 እነርሱ ግን ለዚች ዓለም ተድላና ደስታ
ግድ ስላልነበራቸው ቀንም ሌትም የሚናፍ
ቋት ሰማያዊት አገራቸውን ነበር። እግዚአ
ብሔርም ተስፋ ያደረጓትን ያችን አገር አዘ
ጋጅቶ ያስቀመጣላቸው በመሆኑ «አምላካ
ቸው» ተብሎ በመጠራቱ አያፍርባቸውም።
17-18 እግዚአብሔር አብርሃምን ሊፈት
ነው ፈልጎ ፥ «ልጅህን ሠዋልኝ» ባለው
ጊዜ ፥ ዘሩ በእርሱ አማካይነት የሚበዛለት
መሆኑን በማመን አስቀድሞ በተስፋው
መሠረት ያገኘውን ልጁን በእምነት ለመሠ
ዋት አላመነታም። 19 ስለዚህም እግዚአብ
ሔር ከሞት ሊያስነሣለት እንደሚችል
አምኖ አንድ ልጁን ይስሐቅን ለመሥዋዕት
ነት አቀረበው። እንዳመነውም ሆኖለት
ልጁ ከሞት ዳነ። 20 ይስሐቅም እግዚአብሔ
ርን በማመን ወደፊት ስለሚሆነው ነገር
ልጆቹን ያዕቆብንና ዔሳውን ባረካቸው።
21 ያዕቆብ በሞት አፋፍ ላይ ሳለ ፥ እግዚ
አብሔር ለሁለቱ ልጆቹ የሚያደርግላቸውን
አምኖ ዘንጉን ተመርኮዞ ባረካቸው።
22 ዮሴፍ እግዚአብሔር ሕዝበ እሥራኤ
ልን የጓላ ጓላ ከጭቆና አገዛዝ ነፃ አውጥቶ
«እወርሳት ጓለሁ» ብሎ ተስፋ ወደ ሰጠው
ምድር እንደሚያገባቸው ስላመነ ፥ ከዚያ
በሚወጡበት ጊዜ አጽሙን ትተው እንዳይ
ወጡ አዘዛቸው።
23 የሙሴ ወላጆች እግዚአብሔር መልከ
መልካም የሆነ ልጅ በሰጣቸው ጊዜ ፥ የንጉ
ሡን ትእዛዝ ሳይፈሩ ሕፃኑን ለሦስት
ወራት የደበቁት እግዚአብሔርን ስላመኑ
ነበር።
24-26 ሙሴም ባደገ ጊዜ ፥ የፈርዖን የልጅ
ልጅ ተብሎ በመጠራት ተቀማጥሎና ተንደ
ላቆ ከመኖር ይልቅ ከወገኖቹ ጋር መከራ
መቀበልን በእምነት መረጠ። የጓላ ጓላ እግ
ዚአብሔር ከፍ ያለ ዋጋ እንደሚሰጠው
አምኖ ፥ ከግብፅ ብዙ ሀብት ይልቅ የተስፋ
ቃል ስለ ተነገረለት ስለ ክርስቶስ መከራ
መቀበል እጅግ የተሻለ መሆኑን ተገነዘበ።
27 የንጉሡን ቁጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር
ለቆ እስከ መሄድ የደረሰውም ፥ እግዚአብሔ
ርን በማመኑ ብቻ ነበር። የማይታየውንም
አምላክ እንዳየው ያህል አድርጎ በእምነቱ
ጸና። ስለዚህም ወደ ፊት ገሠገሠ። 28 የፋሲ
ካን በግ አርደው ደሙን በራፋቸው
ቢረጩ ፥ የሞት መልአክ የግብፃውያንን የበ
ኩር ልጆች ሲቀስፍ ፥ የወገኖቹን ልጆች እን
ደማይገድልባቸው ሙሴ በማመኑ ፥ ይህንኑ
እንዲያደርጉ አዘዛቸው።
29 እንዲሁም እሥራኤላውያን ቀይ ባሕ
ርን ሲሻገሩ ውኃው ግራና ቀኝ እንደ ግድ
ግዳ ቆሞላቸው በእምነት በደረቅ ምድር
አለፉ። የሚከታተሏቸው ግብጻውያን ግን
ለመሻገር ሲሞክሩ ባሕሩ አሰጠማቸው።
30 እሥራኤላውያን ፥ የኢያሪኮ ከተማ የታ
ጠረችበትን ግንብ ሰባት ቀን ከዞሩዋት በኋላ
ለመፍረስ የበቃችው ይህንኑ እንዲያደርጉ
ጌታ የተናገራቸውን ቃል በማመናቸው
ነው። 31 ሴተኛ አዳሪ የነበረችው ረዓብም
ሰላዮቹን ተቀብላ በቤቷ በመሸሸግዋ የቀ
ሩት የኢያሪኮ ከተማ ነዋሪዎች ሲያልቁ እር
ስዋ ሳትሞት የቀረችው እግዚአብሔር እንደ
ሚያድናት በማመኗ ነው።
32 እና ስንቱ ተነግሮ ያልቃል? ስለ ጌዴ
ዎን ፥ ስለባርቅ ፥ ስለ ሶምሶን ፥ ስለ ዮፍታሔ ፥
ስለ ዳዊት ፥ ስለ ሳሙኤልና ስለ ነቢያት ሁሉ
ታሪካቸውን በዝርዝር ማቅረብ ይቻል
ነበር። ብቻ ጊዜ ያጥረኛልና እንዲሁ ልለ
ፈው። 33 እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔርን በማ
መናቸው መንግሥታትን ተዋግተው ድል
አድርገዋል ፤ ሕዝባቸውን በትክክል አስተዳ
ድረዋል ፤ ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር የሰ
ጣቸውን ተስፋ ፈጽሞላቸዋል። እንዲሁ
ጭቋቸው ወደ አንበሶች ጉድጓድ ተዋለው
የአንበሶችን አፍ በእምነት የዘጉ ፥ 34 እንዲ
ቃጠሎ በሚጎድ እሳት ውስጥ ተወርው
ረው ፥ እግዚአብሔርን በማመናቸው የእሳቱ
ወላፈን አንዲት ጠጉራቸውን እንኳ ያልነካ
ባቸው አሉ። ደግሞም ከሰይፍ ስለት ያመ
ለጡ ፥ ደነሞች ሆነው ሳሉ እግዚአብሔርን
በማመናቸው ብርታት ያገኙ አሉ። እንደዚ
ሁም እግዚአብሔርን በማመናቸው በጦር
ሜዳ ተሰልፈው ጠላቶቻቸውን መድረሻ
ያሳጡ አሉ። 35 አንዳንድ ሴቶችም በማመና
ቸው ምክንያት የሞቱ ዘመዶቻቸው ከሙ
ላቸው ችለዋል። አንዳንዶችም ደግሞ

እንኳ እግዚአብሔር ከሞት እንደሚያስነሣ
ቸው በማመን ‘እግዚአብሔርን፥ አንከድም’
ብለው አስከሞት ድረስ መከራ መቀበልን
መርጠዋል።
36 በእምነታቸው ምክንያት መሳቂያ
መሣለቂያ የሆኑት፥ ጀርባቸው በጅራፍ ተተ
ልትሎ በወህኒ የማቀቁት፥ 37 በድንጋይ ተወ
ግረው የሞቱት፥ በመጋዝ የተሰነጠቁት፥ በሳ
ንጃ ተወግተው ሕይወታቸውን ያጡት ጥቂ
ቶች አይደሉም። ድሆችና ስደተኞች ሆነው
የበግና የፍየል ሌሙ ለብሰው በየአገሩ የተን
ከራተቱም ብዙ ናቸው። 38 ይህቺ ዓለም
ለእነርሱ የተገባች አልነበረችምና መኖሪያ
ቸው በምድረ በዳ፥ በተራራ፥ በዋሻና በጉድ
ጓድ ውስጥ ሆነ። 39 ታዲያ እነዚህ ሁሉ
ስለ እምነታቸው የተመሰከረላቸው ቢሆ
ንም፥ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸውን ተስፋ
አላገኙም። 40 እንዲህ የሆነበትም ምክን
ያት፥ ጌታ ለእኛ ሲል ያዘጋጀውን የተሻለ
ስጦታ በተስፋ እንዲጠብቁ ስለፈለገ ነው።

ምዕራፍ 12

1-2 እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ ምስክሮች
በዙሪያችን እንዳሉ ይኸው ከዚህ በላይ
ተመልክተናል። ስለዚህ እንቅፋትና ሸክም
የሚሆንብንን ነገር ሁሉ፥ በተለይም አሥሮ
የሚይዘንን የኃጢአት ትብታብ ከላያችን
አውርደን ጥለን በትዕግሥት እየሮጥን የእም
ነታችን ጀማሪና ፈጻሚ የሆነውን ኢየሱስ
ክርስቶስን እንከተለው። እርሱም ወደፊት
የሚጠብቀውን ደስታ ብቻ በማየት የመስቀ
ሉን ሞትና ውርደቱንም ጭምር ከምንም
ሳይቆጥር በትዕግሥት ተቀብሎ፥ በእግዚአብ
ሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአል። 3 እንግዲህ
እናንተም በሚደርስባችሁ መከራ ተሸንፋ
ችሁ እንዳትገኙ፥ ኃጢአተኞች ያን ሁሉ
መከራ ሲያደርሱበት በትዕግሥት የጸናውን
ኢየሱስን አስቡት። 4 እስካሁን ደማችሁን
እስከ ማፍሰስ ድረስ እምቢ ብላችሁ ከኃጢ
አትና ከፈተና ጋር ገና አልታገላችሁም።
5-6 ልጆቹ በመሆናችሁ እግዚአብሔር
እንዲህ ሲል የነገራችሁን የማበረታቻ ቃል
ረስታችኋል ማለት ነው? «ልጄ ሆይ፥ የጌ
ታን ቅጣት እንደ ቀላል ነገር አትመልከት፥
ስለሚገስጽህም ተስፋ አትቁረጥ፥ ምክንያ
ቱም ጌታ የሚቀጣው የሚወደውን ነው።
ልጁ ነው የሚለውን ሁሉ ይቀጣዋልና።»
7 አባት የሚወደውን ልጁን እንደሚቀጣ
እግዚአብሔርም እንደዚሁ የሚወዳቸውን
ልጆቹን ይቀጣቸዋል። በጥፋቱ አባቱ የማይ
ቀጣው ልጅ ማን ነው? 8 እግዚአብሔርም
ልክ እንደ መልካም አባት ሆኖ ካልቀጣ
ችሁ ዲቃሎች እንጂ እውነተኛ ልጆቹ አይ
ደላችሁም ማለት ነው። 9 ወላጅ አባቶቻችን
ሲቀጡን፥ ለምን ቀጡን ብለን አንጠላቸ
ውም፤ እንንቃቸውም። ይህ ሁሉ ሆኖ እነር
ሱን የምናከብራቸው ከሆነ፥ መንፈሳዊ አባታ
ችን የሆነውን እግዚአብሔር አምላካችንንማ
እንዴት አብልጠን እናከብረውም።
10 ወላጅ አባቶቻችን መልካም መስሎ
እንደታያቸው ለተወሰነ ጊዜ ይቀጡናል።
እግዚአብሔር የሚቀጣን ግን የቅድስናው
ተካፋዮች እንድንሆን ለእኛው ጥቅም
ነው። 11 እርግጥ ነው ማናቸውም ቅጣት
ለጊዜው ደስ እንደማይል ግልጽ ነው። ነገር
ግን ከተቀጣን በኋላ ጠባያችን እየታረመ
በጸጋም እያደግን ስንሄድ የሚያስገኘውን
ጥቅም ለመረዳት እንችላለን።
12 ስለዚህ የላሉ እጆቻችሁንና የደከሙ
እግሮቻችሁን አበርቱ። 13 አንካሳ የሆነው
እግር እንዲድን እንጂ የባሰ እንዳይናጋ ቀጥ
ተኛ በሆነው መንገድ ተራመዱ። በእምነት
ጐዳና ላይ አብረዋችሁ ከሚጓዙት ሰዎች
መካከል ደካሞች ቢኖሩም እንዲበራቱ
እንጂ ተሰናክለው እንዳይወድቁ ቀናውን
መንገድ ቀይሱላቸው።
14 ከማንም ሰው ጋር ተስማምታችሁ በሰ
ላም ኑሩ። ቅድስና የተሞላበትንም ሕይወት
ለመኖር ፈልጉ። ምክንያቱም ያለ ቅድስና
ሕይወት ጌታን ለማየት ፈጽሞ አይቻል
ምና። 15 ማንም ከእግዚአብሔር ጸጋ ርቆ
እንዳይኖር እርስ በእርሳችሁ ተሳሰቡ። መራ
ርነት ሥር ሰድዶና በልባችሁ ውስጥ በቅሎ
ችግር እንዳይፈጥር፥ ሌሎችንም እንዳይመ
ርዝ ተጠንቀቁ። 16 ከእናንተ ማንም ለፍት
ወት አይገባ። ብኩርናውን ለጊዜው ብቻ
ደስ በሚያሰኘው መብል እንደ ሸጠ እንደ
ዔሳው ጊዜያዊ ነገር ለማግኘት ስትሉ ለዘላ
ለም የሚሆነውን ተስፋችሁን እንዳታጡ
በጥንቃቄ አስቡ። 17 ዔሳው ብኩርናውን
ለመብል ከሸጠ በኋላ ተጸጽቶ አልቅሏል።
ይሁን እንጂ ጸጸቱና ልቅሶው፥ አንዴ የሸጠ
ውን ብኩርና መልሶ ሊያስገኝለት አልቻ
ለም።
18-19 እናንተ እንደ ቀድሞዎቹ አሥራኤ
ላውያን በጭጋግ፥ በእሳት ጢስና በጨለማ
ወደ ተሸፈነበት፥ ነጐድጓድና አውሎ ነፋሱ
ምድሩን ወዳናወጠበት፥ ኃይለኛ የሆነው
የመለከቱ ድምፅ ወደሚያስተጋባበትና ሕዝቡና
ገረው ድምፅ ወደሚሰማበት ሙሴ ዚና

ተራራ አልደረሳችሁም። እነዚያ ያንን
ድምፅ ሲሰሙ ፥ «ከእንግዲህ ወዲህ ሙሴ
ይናገረን እንጂ እግዚአብሔር አይናገረን»
ሲሉ እስከ መለመን ደርሰዋል። 20 ምክንያ
ቱም ፥ «እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ በድ
ንጋይ ተወግሮ ይሙት» የሚለው ትእዛዝ
ብቻ እንኳ ከባድ ነበርና። 21 በዚያ ተራራ
የታየው ድርጊት እጅግ የሚያስፈራ በመ
ሆኑ ሙሴ እንኳ በፍርሃት እስከ መንቀጥ
ቀጥ ደርሷል።
22 እናንተ ወደዚህ ተራራ ሳይሆን የሕ
ያው እግዚአብሔር ከተማ ወደ ሆነችው
ወደ ጽዮን ተራራ ቀርባችኋል። ይህችም
ሰፍር ቁጥር የሌላቸው መላእክት የተሰበሰ
ቡባት ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ናት። 23 እን
ዲሁም ስሞቻቸው በሰማይ የተመዘገቡላ
ቸው ምዕመናን በደስታ ወደ ተሰበሰቡበትና
የሁሉም ፈራጅ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብ
ሔር ፥ ፍጹማን ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን
ነፍሳት ቀርባችኋል። 24 እንዲሁም ደግሞ
ደሙን አፍስሶ ከእግዚአብሔር ጋር በማስታ
ረቅ ለአዲስ ኪዳን መካከለኛ ወደ ሆነው
ወደ ኢየሱስ ቀርባችኋል ፤ ከኃጢአት የሚያ
ነጻው የጌታ ደም ድምፅ ፥ ከአቤል ደም
ድምፅ እጅግ ልቆ ይሰማል።
25 ስለዚህ የሚናገራችሁን ያንን የጌታን
ድምፅ ለመስማት እምቢ አሻፈረኝ እንዳ
ትሉ ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ የተ
ናገራቸውን የሙሴን ድምፅ አንሰማም
ያሉት ካላመለጡ ፥ እኛማ ከሰማይ የመጣል
ንን መልእክት አንቀበልም ፥ አንሰማም
ብንል ከፍርዱ እንዴት ልናመልጥ እንችላ
ለን? 26 በሲና ተራራ ላይ ሆኖ በተናገረ
ጊዜ ድምፁ ምድርን አናውጧል። ዳግመኛ
በሚናገርበት ጊዜ ፥ «ምድርን ብቻ ሳይሆን
ሰማያትንም ጭምር አናውጣለሁ» ሲል
ቃል ገብቶአል። 27 ይህም ፥ ጊዜያዊ የሆኑት
ነገሮች ሁሉ ተወግደው ጽኑመሠረት ያላ
ቸው ነገሮች ብቻ እንደሚቀሩ ያመለክ
ታል።
28 እንግዲህ እኛ የማትናወጠውን መንግ
ሥት ስለምንወርስ እግዚአብሔርን እናመስ
ግነው። እንዲሁም ጌታ የሚደሰትበትን
ቅዱስ ፈቃዱን እየፈጸምን በአክብሮትና
በፍርሃት እናገልግለው። 29 ምክንያቱም
አምላካችን የሚያቃጥል እሳት ነውና።

ምዕራፍ 13

1 በእውነተኛ የወንድማማችነት ፍቅር
እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። 2 እንግዶችን ተቀ
ብላችሁ ማስተናገድንም አትርሱ። እንዳንድ
ሰዎች ማንነታቸውን ሳያውቁ መላእክትን
እንኳ በእንግድነት ተቀብለው እስከማስተና
ገድ ደርሰዋልና። 3 የታሠሩትን እንደራሳ
ችሁ በመቁጠር ርኅራኄ አድርጉላቸው።
መከራ የሚቀበሉትንም ሰዎች ፥ በእነርሱ
ላይ የደረሰባቸው መከራ ልክ በእናንተ ላይ
እንደ ደረሰ በመቁጠር አስቡአቸው።
4 ጋብቻ በሁሉም ዘንድ መከበር እንዳለ
በት ታውቆ ፥ ባል ለሚስቱ ፥ ሚስትም ለባልዋ
ታማኝ መሆን ይገባቸዋል። ምክንያቱም
የዝሙት ሥራ የሚፈጽሙትንና የጋብቻን
ቃል ኪዳን የሚያረክሱትን እግዚአብሔር
ይቀጣቸዋልና።
5 የገንዘብ ፍቅር አይማዘቸው ፤ ባላቸው
ነገር ረክታችሁ ለመኖር ጣሩ። ምክንያቱም
እግዚአብሔር ፥ «ምን ጊዜም ቢሆን በችግራ
ችሁ እደርስላችኋለሁ ፤ ምን ጊዜም ቢሆን
አልተዋችሁም» ብሎ ተናግሮአልና። 6 ስለ
ዚህ እኛም ያለ ምንም ፍርሃት ፥ «እግዚአ
ብሔር ረዳቴ ስለሆነ ምንም ነገር አልፈ
ራም ፤ ሰው ምንም ሊያደርገኝ አይችልም»
ማለት እንደፍራለን።
7 የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማሩአች
ሁን መሪዎቻችሁን አትርሱዋቸው። አኗኗ
ራቸውንና መልካሙን ሥራቸውን በማየት
እናንተም እንደ እነርሱ በጌታ ላይ ፅኑ እም
ነት ይኑራችሁ።
8 ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት ፤ ዛሬና ለዘላ
ለም ያው ነው ፤ አይለወጥም። 9 ስለዚህ ልዩ
ልዩ በሆነ አዲስና እንግዳ ትምህርት ምክን
ያት ከእውነተኛው መንገድ እንዳትወጡ
ተጠንቀቁ። መንፈሳዊ ሕይወታችን ፥ ‘ይህን
ብላ ፥ ያን አትብላ’ በምትል ባለፈችው ሥር
ዓት ላይ የተመሠረተ መሆን የለበትም። እን
ዲህ ያለው አስተሳሰብ እኛን ይቅርና ሥርዓ
ቱን ለመፈጸም የሞክሩትንም አልጠቀማቸ
ውም። ስለዚህ መንፈሳዊ ሕይወታችን በእግ
ዚአብሔር ጸጋ ላይ ብቻ መመሥረት አለ
በት።
10 እኛ ክርስቶስ በሞቱ ያስገኘልን መሠ
ዊያ አለን። ለኦሪት ሕግ በመታዘዝ ደኅን
ነት እናገኛለን ብለው የሚያስቡ ፥ ከዚህ
መሠዊያ ሊሳተፉ መብት የላቸውም።
11 የአይሁድ ሊቀ ካህናት የኃጢአት ይቅ
ርታ የሚያስገኘውን የእንስሳት ደም ይዞ
ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ ፥ የእንስሳዎቹ
ሥጋ ግን ከሠፈሩ ውጪ እንዲቃጠል ይደ
ረግ ነበር። 12 እንዲሁም ኢየሱስ ሕዝ
በማፍሰስ እኛን ለመቀደስ ሲል ከኢየሩ

ሌም ከተማ ውጭ መከራ ተቀብሎልናል።
13 ስለዚህ እኛም ከሠፈሩ ውጭ ወዳለው
ወደ እርሱ በመሄድ የውርደቱ ተካፋዮች
እንሁን። 14 ይህች ዓለም ዘላለም የምንኖር
ባት የመጨረሻ መኖሪያችን አይደለችም።
ዘላለማዊ ቤታችንስ ልባችን በተስፋ ሞልቶ
የምንጠባበቃት ሰማያዊት ከተማ ናት።
15 እንግዲህስ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚ
አብሔር የምስጋና መሥዋዕት ዘወትር እና
ቅርብ። የምስጋና መሥዋዕት ማለትም ከእን
ደበታችን የምትወጣና እርሱን ከፍ ከፍ
የምታደርገው የውዳሴ ቃል ናት። 16 አንዱ
ለሌላው መልካም ነገር ማድረግና እርስ በእ
ርስ መረዳዳት እንዳለባችሁም አትርሱ።
እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው መሥዋ
ዕት እንዲህ ያለው በጎ አድራጎት ነው።
17 ለመንፈሳዊ መሪዎቻችሁ በመታዘዝ፥የሚ
ሰጡአችሁን ምክር ሁሉ በሥራ ላይ ልታ
ውሉት ይገባል። እነርሱ የሚጠየቁበት ኃላ
ፊነት ስላለባቸው መንፈሳዊ ሕይወታችሁ
ጤነኛ እንዲሆን ይተጋሉ። ብትታዘዟቸው
ሥራቸውን በደስታ ያከናውናሉ። ያለበለ
ዚያ ግን ታሳዝኗቸዋላችሁ። እናንተም እነ
ርሱን በማሳዘናችሁ የምታተርፉት አንዳ
ችም ጥቅም አይኖርም።
18 ለእኛም ደግሞ ጸልዩልን። ትክክለኛ
የሆነውን ነገር ለማድረግ በሚቻለን ሁሉ
የደከምን በመሆኑ ከሕሊና ወቀሳ ነጻ ነን።
19 በተለይም እኔ ወደ እናንተ በፍጥነት
ለመመጣት እንድችል ተግታችሁ ጸልዩ
ልኝ።
20-21 በእግዚአብሔርና በእናንተ መካ
ከል በክርስቶስ ደም ጸንቶ ለቆመው ዘላለ
ማዊ ቃል ኪዳን አማካይ የሆነውን ታላቁን
የበጎች እረኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከሞት ያስ
ነሣው የሰላም አምላክ ፥ ፈቃዱን ለመፈጸ
ምና የመልካም ነገር ሁሉ ባለቤቶች ለመ
ሆን ያብቃችሁ። በኢየሱስ ክርስቶስ አማካ
ይነትም በእናንተ ውስጥ ደስ የሚያሰኘውን
ሁሉ ያድርግ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከዘላ
ለም እስከ ዘላለም የተመሰገነ ይሁን።
አሜን!
22 ወንድሞቼ ሆይ ፥ ይህ የጻፍኩላችሁ
ደብዳቤ አጭር ስለሆነ በጥሞና አንብቡት።
23 ጢሞቴዎስ ከእሥር ቤት መውጣቱን ስገ
ልጽላችሁ ደስ ይለኛል። በቶሎ ወደ እኔ
ከደረሰም፥አብረን ወደ እናንተ እንመጣለን።
24 ለመሪዎቻችሁና በኢየሱስ ክርስቶስ ወን
ድሞቻችሁ ለሆኑት ሁሉ ሰላምታችንን አቅ
ርቡልን። እዚህ በኢጣሊያ አገር ያሉ ወን
ድሞች ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። 25 የእግዚ
አብሔር ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

የሐዋርያው ያዕቆብ መልእክት

መግቢያ

የዚህ መልእክት ጸሐፊ የሆነው ያዕቆብ ፥የጌታ ወንድም ነው። እርሱም በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ውስጥ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን መሪ ነበር። ይህን መልእክት በ45 እና በ50 ዓ.ም. መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ ፥ተበትነው ለነበሩት ለአይሁድ ክርስቲያኖች ጽፎ ላቸዋል። የመልእክቱ መሠረተ አሳብ እግዚአብሔርን አምነው ጥበብንና ትዕግሥትን ገንዘ ባቸው ያደረጉ ምዕመናን ፥ እምነታቸውን በበጎ ሥራ መግለጥ ፥ እንደ ፈቃዱ እየኖሩም ለቃሉ መታዘዝ የሚገባቸው መሆኑን፥እንዲገነዘቡት ማድረግ ነው።

ምዕራፍ 1

1 በዓለም ሁሉ ተበታትነው ለሚኖሩ የአ
ይሁድ ወገን ለሆኑ ክርስቲያኖች። የእግዚአ
ብሔርና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ
ከሆነው ከያዕቆብ የተላከ መልእክት። ሰላም
ለአናንተ ይሁን።
2 የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ልዩ
ልዩ መከራና ፈተና በሚደርስባችሁ ጊዜ
ደስ ይበላችሁ። 3 ምክንያቱም እምነታችሁ
በተለያዩ መከራዎች በሚፈተንበት ጊዜ
በትዕግሥት የመቋቋምን ልምምድ ታገኙበ
ታላችሁና። 4 ምንም እንከን ሳይኖርባችሁ
በሕይወት የበሰላችሁና ፍጹሞች ሆኑ

ዘንድ በፈተናችሁ ሁሉ ትዕግሥት የበዛላ
ችሁ ሁኑ።
5 ከመካከላችሁ ጥበብ የጐደለው ሰው
ቢኖር እግዚአብሔርን በጸሎት ይለምን፥
እግዚአብሔር ለሚለምኑት ሁሉ ቅር ሳይ
ሰኝ በደስታ የሚሰጥ ቸር አምላክ ስለሆነ፥
ለእርሱም የለመነውን ጥበብ ይሰጠዋል።
6 ሆኖም አንድ ነገር እንዲደረግላችሁ በም
ትለምኑበት ጊዜ፥ እግዚአብሔር የለመኑትን
የማይነሣ የነገሩትን የማይረሳ መሆኑን አው
ቃችሁ ፥ ሳትጠራጠሩ በእምነት ስጠን
በሉት። ምክንያቱም የሚጠራጠር ሰው በነ
ፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ የባሕር
ሞገድ ነውና። 7-8 እንዲህ ዓይነቱ ልቡ በሁ
ለት አሳብ የሚዋልልና አቋም የለሽ ሰው፥
ከእግዚአብሔር አንዳችም ነገር አገኛለሁ
ብሎ ተስፋ አያድርግ።
9 ሀብት የሌለው ክርስቲያን አጣሁ
ነጣሁ ብሎ አይዘን። እግዚአብሔር የማይ
ጠፋ ሀብት ስለሰጠው ደስ ይበለው።
10-11 ሀብታም የሆነ ክርስቲያንም የዚህ
ዓለም ሀብት በበጋ ፀሐይ ጠውልጎ እንደሚ
ረግፍ አበባ መሆኑን ተገንዝቦ ፥ እግዚአብ
ሔር ሀብቱን ቢነሳውም አይክፋው። የሣር
አበባ ጠውልጎ ውበቱ እንደሚረግፍ ሁሉ ፥
ባለጸጋም ላይና ታች ብሎ ያከማቸውን
ሀብት ትቶ ያልፋል።
12 በሚያጋጥመው ፈተና ውስጥ በትዕግ
ሥት የሚያልፍ ሰው የተባረከ ነው። በፈተ
ናው ውስጥ ጸንቶ በመገኘቱ፥ እግዚአብሔር
ለወዳጆቹ ያዘጋጀውን የሕይወት አክሊል
ይቀዳጃል። 13 ማንም ሰው በፈተና ላይ
በወደቀ ጊዜ ፥ «ፈተናውን ያመጣብኝ እግ
ዚአብሔር ነው» አይበል። እግዚአብሔር
በክፉ ነገር አይፈተንም። ሰዎችም ክፉ
ነገር እንዲያደርጉ አይፈትናቸውም።
14 እያንዳንዱ ሰው የሚፈተነው ከራሱ ክፉ
ምኞት የተነሣ ተታሎ ከወጥመድ ሲወድቅ
ነው። 15 ክፉ ምኞት ኃጢአትን ይወል
ዳል። ኃጢአትም ሲያድግ ሞትን ይወል
ዳል። 16 የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ፥ ስለዚህ
ተታላችሁ ስሕተት ላይ እንዳትወድቁ ተጠ
ንቀቁ።
17 በጎና ፍጹም የሆኑ ስጦታዎች ሁሉ
የሚመነጩት ፥ ምን ጊዜም ከማይለወጠውና
የብርሃናት ሁሉ ፈጣሪ ከሆነው ከላይ ከእግ
ዚአብሔር ዘንድ ነው። 18 እርሱ በክርስቶስ
ላዳናቸው አዲስ ፍጥረቶች ሁሉ የመጀመሪ
ያዎቹ እንድንሆን በገዛ ፈቃዱ በእውነት
ቃል ልጆቹ አደረገን።

19 የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፥ ለመስ
ማት የፈጠናችሁ፥ ለንግግርና ለቁጣ ግን የተ
ቆጠባችሁ ሁኑ። 20 ምክንያቱም ቁጣ፥ እግ
ዚአብሔር የሚደሰትበት ቅዱስ ፈቃዱ እን
ዳይፈጸም፥ እንቅፋት ይሆናል።
21 ስለዚህ ርኩሰትንና የክፋትን ቅሪት
ሁሉ አስወግዳችሁ ፥ እግዚአብሔር በልቦና
ችሁ ውስጥ ለተከለውና ነፍሳችሁን ማዳን
ለሚችለው ቃሉ ተገዙ።
22 የሚነገረንን የእግዚአብሔር ቃል ሰም
ተን በሥራ ላይ እናውለው እንጂ፥ ሰሚዎች
ብቻ በመሆን ራሳችንን አናታልል።
23-24 ቃሉን ሰምቶ በሥራ ላይ የማያውል
ሰው ፥ ፊቱን በመስተዋት የሚያይን ሰው
ይመስላል። እንዲህ ያለው ሰው ፥ መስተዋ
ቱን አይቶ ዞር ሲል የገዛ ፊቱ ምን እንደሚ
መስል ወዲያው ይረሳዋል። 25 ነገር ግን ነፃ
የሚያወጣውን ፍጹሙን የእግዚአብሔር
ቃል ሰምቶ ሳይረሳ በልቡ ውስጥ በማሰላ
ሰል በሥራ ላይ የሚያውለውን ሰው፥ በሚያ
ደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ይባርከ
ዋል።
26 ከአንደበቱ የሚወጣውን ነገር ሳይቆጣ
ጠር ‘ሃይማኖተኛ ነኝ’ የሚል ሰው ራሱን
ያታልላል ፥ ሃይማኖቱም ዋጋ ቢስ ነው።
27 በእግዚአብሔር አብ ፊት ነውርና ነቀፋ
የሌለበት ሃይማኖት ማለት ፥ አባትና እናት
የሞቱባቸውን ልጆች ፥ እንዲሁም ባሎቻ
ቸው የሞቱባቸውን መበለቶች፥ በችግራቸው
መርዳትና ራስንም ከዓለም ርኩሰት በንጽ
ሕና መጠበቅ ማለት ነው።

ምዕራፍ 2

1 ወንድሞቼ ሆይ ፥ የክብር ጌታ በሆነው
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የምታምኑ
በመሆናችሁ ፥ ሀብታሞችን በማክበር ድሆ
ችን በመናቅ በሰዎች መካከል ልዩነት አታ
ድርጉ።
2 በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተሰብስባችሁ
ሳለ ፥ ሁለት ሰዎች ይመጣሉ ፤ አንዱ ሀብ
ታም ፥ ሌላው ድሀ። ሀብታሙ በውድ ዋጋ
በተገዛ የሚያምር ልብስ ተሽቀርቅሯል፤ በወ
ርቅ ቀለበትም አጊጧል። ድሀው ግን ድሪቶ
ለብሷል። 3 ሀብታሙን በአክብሮት ተቀብላ
ችሁ በማለፊያ ወንበር ላይ በክብር ቦታ
ታስቀምጡታላችሁ። ድሀውን ግን ፥ «መቀ
መጫህ ከዚህ አይደለም ፤ ከዚያ ጥግ ቁም።
ከፈለግህም በወለሉ ላይ ተቀመጥ» ትሉታላ
ችሁ። 4 ይህን የመሰለ ልዩነት የምታደርጉ
ከሆነ መለኪያችሁ ያልተስተካከለ ፥ አድል

ዎን የሚፈጽም ዳኛ መሆናችሁ አይሰማች
ሁም?
5የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፥እግዚአ
ብሔር የዚህ ዓለም ድሆች በእምነት በልጽ
ገው፥ለሚወዱት ሁሉ ተስፋ የሰጣቸውን
መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ የመረጣ
ቸው መሆኑን ልብ በሉ። 6እናንተ ግን ሀብ
ታሞችን በማክበር ድሆችን በመናቅ ልዩ
ነት ታደርጋላችሁ። ኧረ ለመሆኑ የሚጨቁ
ኗችሁና በየፍርድ ቤቱ እየከሰሱ የሚያንገላ
ታችሁ ሀብታሞቹ አይደሉምን? 7የተጠራ
ችሁበትን የክርስቶስን ክቡር ስም የሚያዋር
ዱስ እነርሱ አይደሉምን?
8ዋናው ቁም ነገር፥ «ማንኛውንም
ሰው እንደራስህ አድርገህ ውደድ»
ተብሎ በመጽሐፍ የተነገረውን የከበረ
ሕግ መፈጸም ነው። 9እናንተ ግን በሰ
ዎች መካከል ልዩነት በማድረግ ሀብታሞ
ችንና ድሆችን በእኩል ዓይን ስለማታይዋ
ቸው ሕግን ታፈርሳላችሁ። እንዲህ
ያለው አድራጎት ኃጢአት በመሆኑ ሕጉ
ራሱ ይፈርድባችኋል።
10ሌላውን ሕግ በሙሉ ጠብቆ አንዲ
ቱን ነጥብ ግን የሚያፈርስ፥ሁሉንም እንዳ
ፈረሰ ይቆጠራል። 11ጌታ፥ «አታመንዝር»
ብቻ አላለም። ነገር ግን «አትግደል»
ደግሞ ብሏል። ስለዚህ ከዝሙት ሥራ
ተጠብቀህ በንጽሕና ብትኖር፥በሌላ በኩል
ግን የሰውን ነፍስ ብታጠፋ የእግዚአብሔ
ርን ሕግ አፍርሰሃል፤ ኃጢአትም ሠርተ
ሃል።
12ሰዎችን ነፃ በሚያደርገው በጌታ ሕግ
እንደሚፈረድባችሁ በማወቅ፥ በምትናገሩ
ትም ሆነ በምታደርጉት ሁሉ ጥንቃቄ ይኑ
ራችሁ። 13ምክንያቱም ለሰዎች ምሕረት
የማያደርገውን ሰው እግዚአብሔርም ያለ
ምሕረት ይፈርድበታልና። ምሕረት ምን
ጊዜም ፍርድን ድል ያደርጋል።
14የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፥አንድ
ሰው እምነት አለኝ ቢል፥ነገር ግን እምነ
ቱን በበጎ ሥራው ባያስመሰክር ምን ፋይዳ
አለው? እንዲህ ያለው እምነት ሊያድነው
ይችላልን? 15ከክርስቲያን ወገኖቻችን መካ
ከል፥አንድ ወንድም ወይም አንዲት እህት
የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ የሌላቸው ያጋ
ጥሟችኋል እንበል። 16እነዚህን ሰዎች፥ከእ
ናንተ መካከል አንዱ፥ «በሉ እንግዲህ ይቅ
ናችሁ፤ብርድ አይንካችሁ፤ረሃብ አይድረስባ
ችሁ» በማለት፥አንዳችም እርዳታ ሳያደርግ
ላቸው ቢሸኛቸው ጥቅሙ ምንድን ነው?
17እምነትም እንደዚሁ ነው። በበጎ
ሥራ የማይገለጥ እምነት ነፍስ እንደተለየ
ችው ሥጋ የሞተ ነው።
18ከመካከላችሁ አንዱ፥ «አንተ እምነት
ብቻ አለህ፤ እኔ ደግሞ በጎ ሥራ ብቻ
አለኝ» የሚል ሰው ይኖር ይሆናል። መልሱ
ቀላል ነው። ወንድሜ ሆይ፥ ይህን ካልክ
አንተ በጎ ሥራ የሌለበት እምነትህን አሳ
የኝ። እኔ ግን እምነቴን በበጎ ሥራዬ አሳይ
ሃለሁ።
19አንድ እግዚአብሔር እንዳለ ታምናለ
ህን? የምታምን ከሆነ መልካም። ለማመን
ለማመኑማ አጋንንትም እግዚአብሔር መኖ
ሩን ያምናሉ። እንዲያውም እርሱን በመ
ፍራት ይንቀጠቀጣሉ። 20አንተ ሞኝ!
በበጎ ሥራ የማይገለጥ እምነት ፋይዳ ቢስ
መሆኑን መገንዘብ ይኖርብሃል። 21አባታ
ችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን መሥዋ
ዕት አድርጎ ባቀረበ ጊዜ፥ ባሳየው በጎ
ሥራ የጸደቀ መሆኑን አታውቁምን? 22በዚ
ህም፥ እምነትና በጎ ሥራ የማይነጣጠሉ
መሆናቸውን ታያላችሁ። አብርሃም በፈጸ
መው በጎ ሥራ እምነቱ ሙሉ መሆኑን አስ
መሰከረ። 23ከዚህም የተነሣ፥ «አብርሃም
እግዚአብሔርን አመነ፤ እምነቱም ጽድቅ
ሆኖ ተቆጠረለት» ተብሎ በመጽሐፍ ተነገ
ረለት። 'የእግዚአብሔር ወዳጅ' የተባለ
ውም በዚሁ ምክንያት ነው። 24ይህንን ስን
መለከት፥ሰው የሚጸድቀው በእምነት ብቻ
ሳይሆን በበጎ ሥራም ጭምር መሆኑን ልንገ
ነዘብ እንችላለን።
25ረዓብ የተባለችው ሴተኛ-አዳሪ የፈጸ
መችው በጎ ሥራ ሌላ ምሳሌ ሊሆነን ይች
ላል። ረዓብ የእሥራኤልን መልእክተኞች
በቤቷ ተቀብላ፥የሚፈልጓቸው ሰዎች ሳያገ
ኟቸው እንዲያመልጡ ረድታቸዋለች። በእ
ምነት ባደረገችው በዚህ በጎ ሥራዋም
እንደ ጻድቅ ተቆጥራለች። 26ነፍስ የተለየ
ችው ሥጋ በድን እንደሆነ ሁሉ፥በጎ ሥራ
የሌለውም እምነት የሞተ ነው።

ምዕራፍ 3

1ወንድሞቼ ሆይ፥የቃሉ አስተማሪዎች
የሆኑ ከሌሎች ይልቅ ፍርዳቸው የጠበቀ
ስለሚሆን ሁላችሁም አስተማሪዎች ስለ
ሆን አትፈልጉ። 2ሁላችንም በብዙ ነገር
እንሳሳታለን። ከአንደበቱ የሚወጣውን ቃል
መቆጣጠር የሚችል ግን፥እርሱ ሙሉ ሰው
ቱን መቆጣጠር የሚችል ፍጹም ሰው

ነው። 3ፈረስ እንዲታዘዝልን ስንፈልግ አፉን ልንም አጉርሰን መላ ሰውነቱን ወደ ፈለግንበት አቅጣጫ እንመራዋለን። 4እን ድን ትልቅ መርከብ የቱን ያህል ኃይለኛ ማዕበል ተነሥቶ ቢያናውጠውም ፣ ነጂው በአንዲት ትንሽ መሪ እየተቆጣጠረ ወደ ፈለገው አቅጣጫ ሊመራው ይችላል።

5እንደዚሁም ምላስ ትንሿ የአካል ብልት ስትሆን ፣ ታላላቅ ስለሆኑ ነገሮች የትምክህት ቃል ትሠነዝራለች። ትልቅ ጫካ በትንሽ የእሳት ፍም ተቃጥሎ ሊወ ድም ይችላል። 6ምላስም እንደዚሁ እንደ እሳት ነች። በሰውነት ክፍሎቻችን መካ ከል የምትገኝ የክፋት ዓለም ናት። ነገ ረኛ ምላስ ሰውነትን በሙሉ በክፋት መርዝ ስለምትበክል ፣ ራሷ ከገሃነም እሳት ጭራ መላውን የሰው ሕይወት እስከ ማቃ ጠል ትደርሳለች።

7ሰዎች ማናቸውንም ዓይነት አራዊት ፣ አዕዋፍ ፣ በመሬትና በባሕር ውስጥ የሚንቀሳ ቀሱትን ፍጥረቶች ለመግራትና ለማሠልጠን ችለዋል። 8ይሁን እንጂ እስከ ዛሬ ድረስ ምላሱን ለመቆጣጠርና ለመግራት የቻለ ሰው የለም። ምላስ ዕረፍት የማታውቅና የክ ፋት መርዝ የምትረጭ ብልት ናት። 9በዚች ምላስ እግዚአብሔር አምላካችንን እናመሰግንበታለን። በእርስዋው መልሰን ፣ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግምበታለን። 10ምርቃትና እር ግማን ከአንድ አፍ ይወጣል ፤ ወንድሞቼ ሆይ ፣ ይህ እንግዲህ የማይገባ ነገር መሆኑን አስተውሉ። 11ከአንድ ምንጭ ጣፋጭ ውኃና መራራ ውኃ ይቀዳልን? 12ከበለስ ዛፍ የወይራ ፍሬ መልቀም ፣ ከወይን ግንድስ የበለስ ፍሬ መሰብሰብ ይቻላልን? ጨው ከሞላበትም ባሕር ውስጥ ለመጠጥ የሚሆን ውኃ መቅዳት አይቻልም።

13ከመካከላችሁ ብልሆችና አስተዋዮች ነን የሚሉ ካሉ ፣ መልካም አኗኗራቸውን ፣ በትሕትናና በጥበብ በሚፈጽሙት በጎ ሥራ ቸው ያስመስክሩ። 14ነገር ግን በልቦናችሁ ውስጥ መራራ የሆነ ቅናትና ራስን መው ደድ ተጠናውቷችሁ ሳለ ፣ «ከእኛ ወዲያ አስተዋይ ለአማር» በሚል ትምክህት አት ታበዩ ፤ እውነትንም አታስተብብሉ። 15እን ዲህ ያለው ጥበብ ከእግዚአብሔር የሚገኝ ሳይሆን ፣ምድራዊ ፣ሥጋዊና ሰይጣናዊ ነው። 16ቅናትና ራስን መውደድ ባሉበት ቦታ ሁሉ ብጥብጥና ክፉ ሥራ ይገኛሉ።

17ከላይ ከእግዚአብሔር የሚገኘው ጥበብ ግን ፣ ከሁሉ አስቀድሞ ንጹሕ ነው ፤ ከዚያም ፣ ሰላም ወዳድ ፣ ለሌሎች አሳቢ ፣ ታዛዥ ፣ ምሕረት አፍቃሪ ፣ ጥሩ ፍሬ አፍሪ ፣ አድልዎና ግብዝነት የሌለበት ነው። 18ሰላ ምን የሚወዱ ፣ ሰላምን ዘርተው የጽድቅን ፍሬ ይሰበስባሉ።

ምዕራፍ 4

1ለመሆኑ እርስ በእርስ የሚያናጫችሁ እንዲህ ያለው ፍጅትና ጠብ ከየት የመጣ ይመስላችኋል? በውስጣችሁ ካለው የክፉ ምኞት ውግያ የሚመነጭ አይደለምን? 2አንድ ነገር ለማግኘት ትጓጓላችሁ። ያንን የጓጓችሁለትን ነገር ለማግኘት ነፍስ እስከ ማጥፋት ትደርሳላችሁ። የእናንተ ያልሆነ ውን ትመኛላችሁ። የተመኛችሁትን ለማግ ኘት ጠብ ትፈጥራላችሁ ፤ ትጋደላላችሁ። ይህን ሁሉ አድርጋችሁም የምትመኙትን አታገኙም። የምትፈልጉትን ነገር የማታገ ኙትም እግዚአብሔርን በጸሎት ስላልጠየ ቃችሁት ነው። 3በጸሎት ጠይቃችሁም እንኳ የምትፈልጉትን ነገር የማታገኙበት ጊዜ አለ። ይህም የሚሆነው ፣ በርኩስ ዓላማ ላይ ተመሥርታችሁ ሥጋዊ ደስታ የሚሰ ጣችሁን ነገር ለማግኘት ስለጸለያችሁ ነው።

4እናንተ ታማኝነት የጐደላችሁ ፣ ዓለምን መውደድ ማለት እግዚአብሔርን መጥላት መሆኑን አታውቁም? የዚህ ዓለም ወዳጅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ይሆናል። 5በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ፣ «እግዚአብሔር በውስጣችን ያሳደ ረው መንፈስ ፣ የእርሱ ብቻ እንድንሆን በጽኑ ቅንዓት ይጠብቀናል» ተብሎ የተነገ ረው አለ ምክንያት አይደለም። እንዲያ ውም ጸጋውን አብዝቶ ይሰጠናል። 6ቅዱ ሳት መጻሕፍት ፣ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞ ችን ይቃወማቸዋል ፤ ለትሑታን ግን ጸጋውን ይሰጣል» የሚሉትም ስለዚህ ነው።

7እንግዲህ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ። ሰይጣንን ተቃወሙት ፤ ከእናንተም ይሸሻል። 8ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ፤ እር ሱም ይቀርባችኋል። እናንተ ወላዋዮች ! እጃችሁን ከኃጢአት እድፍ አጽዱ ፤ ልባችሁ ንም አጥሩ። 9ስላደረጋችሁት በደል አል ቅሱ ፤ በእውነትም ተጸጸቱ ፤ እዘኑም። ሳቃ ችሁ ወደ ልቅሶ ፣ ደስታችሁ ወደ ኀዘን ይል ወጥ። 10ራሳችሁን በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ዝቅ አድርጉ ፤ እርሱም ከፍ ከፍ

ያደርጋችኋል።
11 ወንድሞች ሆይ፥ እርስ በርሳችሁ አት
ነቃቀፉ። አንዱ ሌላውን ክፉ አይናገረው።
እንዲህ ማድረግ ፥ «እርስ በርሳችሁ ተፋ
ቀሩ» የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ መፃ
ረር ነው። ሕግን መፃረር ማለት ልንፈጽ
መው በተሰጠን ሕግ ላይ ፈራጅ ዳኛ
መሆን ማለት ነው። 12 የሕጉ ባለቤትና ትክ
ክለኛውን ፍርድ ሰጪ እግዚአብሔር ብቻ
ነው። ሊያጠፋም ሊያድንም የሚችል
እርሱ ነውና። ታዲያ በሌላው ላይ የምትፈ
ርድ አንተ ማነህ?
13 «ዛሬ ወይም ነገ እንዲህ ካለ አገር
ሄደን አንድ ዓመት በመቆየት ከፍተኛ
ትርፍ የሚያስገኝ የንግድ ሥራ እናቋቁማ
ለን» የምትሉ ሁሉ እስቲ አድምጡ።
14 ለመሆኑ ነገ የሚሆነውን ነገር ታውቁታ
ላችሁ? ሕይወታችሁ ለአንድ አፍታ ታይቶ
ወዲያው እንደሚረግፍ ጤዛ ነው። 15 ለወደ
ፊቱ አንድ ነገር ስታቅዱ፥ «የእግዚአብሔር
ፈቃዱ ሆኖ በሕይወተ ሥጋ ለመኖር ቢያበ
ቃን ፥ እንዲህ ያለውን ነገር እናደርጋለን»
ከማለት አትለፉ። 16 እናንተ ግን ሁሉ ነገር
በእጃችሁ ያለ ይመስል በራሳችሁ ትመካላ
ችሁ። እንዲህ ያለው ትምክህት ደግሞ ክፉ
ነው።
17 ስለዚህም ማድረግ የሚገባውን በጎ
ነገር እያወቀ የማያደርግ ሰው፥ እርሱ ኃጢ
አተኛ ነው።

ምዕራፍ 5

1 እናንተ ሀብታሞች አድምጡ። አስቃቂ
መከራ ስለሚጠብቃችሁ እየዬ ብላችሁ አል
ቅሱ። 2 ሀብታችሁ ሁሉ በስብሶ ተበላሽ
ቷል፤ የክት ልብሳችሁንም ብል በልቶታል።
3 ያከማቻችሁት ብርና ወርቅም ዝጓል። ዝገ
ቱም ከሳሽና ወቃሽ ይሆንባችኋል ፤ ይኸ
ለመጨረሻው መጥፊያችሁ ያከማቻችሁ
ትም ሀብት፥ ሥጋችሁን እሳት ሆኖ ያቃጥለ
ዋል። 4 የሠራተኞቻችሁን የድካም ዋጋ ስላ
ልከፈላችኋቸው መራራ ልቅሶአቸውንና
ጩኸታቸውን ያሰማሉ። ልቅሶና ጩኸታቸ
ውም ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ጆሮ
ደርሷል።
5 ለሰውነታችሁ ደስ የሚያሰኘውን ሁሉ
በመፈጸም ምድራዊ ሕይወታችሁን ተንደላ
ቃችሁ አሳልፋችሁታል። ሰውነታችሁንም
ለእርድ እንደ ተዘጋጀ ቅልብ ሠንጋ አድል
ባችሁታል። 6 ራሳቸውን ሊከላከሉ ፥ ሊቋቋ
ሟችሁም አቅም በሌላቸው ንጹሐን ላይ
ፈርዳችሁ ገድላችኋቸዋል።
7 ወንድሞቼ ሆይ! ገበሬ ፥ ዝናብ ወቅቱን
ጠብቆ እስኪዘንብ፥ የመከር ወራትም ደርሶ
አዝመራውን እስኪሰበስብ እንደሚታገሥ ፥
እናንተም የጌታን መምጣት እንደዚሁ በት
ዕግሥት ተጠባበቁ። 8 ጌታ የሚመጣበት
ጊዜ ቅርብ ስለሆነ በትዕግሥትና በተስፋ
ጸንታችሁ ኑሩ።
9 ወንድሞቼ ሆይ ፥ እስከዚያ ግን ፥ እርስ
በርሳችሁ አትነቃቀፉ፤ እንዱ በሌላው ላይም
አይፍረድ። እነሆ በሁሉ ላይ ፈራጅ የሆ
ነው ጌታ ከደጅ ቆሟል።
10 ወንድሞቼ ሆይ፥ መከራና ችግር በሚ
ያጋጥማችሁ ጊዜ ትዕግሥትን ገንዘብ ለማድ
ረግ በጌታ ስም ያስተማሩትን ነቢያት
ምሳሌ ተከተሉ። 11 ያ ሁሉ መከራ ሲደርስ
ባቸው በትዕግሥት የጸኑትን ብሩካን እንላቸ
ዋለን። ኢዮብ የደረሰበትን መከራ እንዴት
አድርጎ በትዕግሥት እንደተቀበለው ሰምታ
ችኋል። ትዕግሥቱን ቆጥሮ እግዚአብሔር
ያደረገለትን በጎ ነገርም ታውቃላችሁ። እግ
ዚአብሔር ምሕረትንና ርኅራኄን የተሞላ
አምላክ ነው።
12 ወንድሞቼ ሆይ! ከሁሉም በላይ ፥ በሰ
ማይ ወይም በምድር ወይም በማናቸውም
ነገር ቢሆን አትማሉ። ንግግራችሁን ማጽ
ናት ስትፈልጉ «አዎን» ወይንም «አይደ
ለም» በሉ እንጂ ፈጽሞ አትማሉ። ከዚህ
ውጪ የምትናገሩት ቃል ኃጢአት ሆኖ የእ
ግዚአብሔርን ፍርድ እንዳያስከትልባችሁ
ተጠንቀቁ።
13 ከመካከላችሁ በመከራ ውስጥ የሚገኝ
ቢኖር እርሱ ይጸልይ ፤ ደስ ያለው ካለም
ደግሞ ያም እግዚአብሔርን በዝማሬ ያመስ
ግን። 14 የታመመ ቢኖር የቤተ ክርስቲያኒ
ቱን ሽማግሌዎች ወደ ቤቱ ይጥራ። እነር
ሱም በጌታ ስም ዘይት ቀብተው ይጸልዩ
ለት። 15 በእምነት የተደረገ ጸሎትም በሽተ
ኛውን ያድነዋል፤ ጌታም ከሕመም አልጋው
ላይ ያስነሣዋል፤ ኃጢአት ሠርቶም እንደሆን
ይቅር ይለዋል።
16 ስለዚህ እንድትፈወሱ ኃጢአታችሁን
እርስ በርሳችሁ ተናዘዙ ፤ እንዱም ለሌላው
ይጸልይለት ፤ የጻድቅ ሰው ጸሎት ኃይል ስላ
ለው ታላቅ ነገርን ያደርጋል። 17 ኤልያስ
እንደኛ ሥጋ የለበሰ ፍጡር ነበር። ዝናብ
እንዳይዘንብ ክልቡ በጸለየ ጊዜ ፥ ለሦስት
ዓመት ተኩል በምድር ላይ ዝናብ ጠብ አላ
ለም። 18 እንዲዘንብ እንደገና በጸለየ ጊዜ
ደግሞ ፥ ሰማይ ዝናቡን አወረደው ፥ ምድ
ርም

ፍሬዋን ሰጠች።
19 ወንድሞቼ ሆይ፥ ከእናንተ አንዱ ከእ
ውነት መንገድ ቢወጣ ሌላው ወንድም
ወደ እውነተኛው መንገድ ይመልሰው።
20 ይህን የሚያደርግ ወንድም ፥ ያን ሰው
ነፍሱ ከሞት እንድትድንና የብዙ ኃጢአት
ንም ይቅርታ እንድትቀበል ከስሕተት መን
ገዱ መልሶታል።

የናንተው
ያዕቆብ

የሐዋርያው ጴጥሮስ የመጀመሪያው መልእክት

መግቢያ

ሐዋርያው ጴጥሮስ ከመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነው። ይህ መልእ ክት በ63 ዓ.ም. እንደተጻፈ ይገመታል። ሐዋርያው ይህን መልእክት በዚያን ዘመን ጳን ጦስ፥ገላትያ፥ቀጳዶቅያ፥ቢታንያ ወዘተ. ተብለው በሚታወቁ፥ዛሬ ግን ከምላ ጐደል በቱ ርክ መንግሥት አስተዳደር ሥር በተጠቃለሉ ልዩ ልዩ ግዛቶች፥ተበታትነው ለሚኖሩ የአ ይሁድ ክርስቲያኖች ጽፎ ሰጥቶዋል። የመልእክቱ መሠረተ አሳብ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶ ስን በእምነት ለተቀበሉት የእግዚአብሔር ጸጋ እስከ ወዲያኛው የማይጠፋ ተስፋ የሚያድ ላቸው መሆኑን ማብሠር ነው። ይህም ብቻ አይደለም፥ምዕመናን ስለ ክርስቶስ ብለው መከ ራና ሥቃይ ሲቀበሉ፥በእሳት ሲቃጠሉ፥ጸጋው በድል አድራጊነት እንደሚያወጣቸው ያስ ረዳል።

ምዕራፍ 1

1 የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ከሆነው
ጴጥሮስ ፥ በስደት ወጥተው በጳንጦስ ፥ በገላ
ትያ ፥ በቀጳዶቅያ ፥ በእስያና በቢታንያ ተበታ
ትነው ለሚኖሩ ክርስቲያኖች የተላከ መልእ
ክት። 2 ወዳጆቹ ሆይ ፥ እግዚአብሔር አብ
አስቀድሞ እንዳወቃችሁ መርጧችኋል።
ይህም በእናንተ አድሮ ሥራውን በሚሠ
ራው በመንፈስ ቅዱስ ፥ ለኢየሱስ ክርስቶስ
እንድትታዘዙና በደሙ እንድትነጹ ነው።
የተትረፈረፈ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።
3 ዳግመኛ ተወልደን ያእግዚአብሔር
ቤተሰብ እንድንሆን፥በኢየሱስ ክርስቶስ ትን
ሣኤ ምክንያት የዘላለምን ሕይወት ተስፋ
እንድናደርግ፥ወሰን በሌለው ምሕረቱ ለዚህ
ያበቃን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት የሆነው
አንድ አምላክ ፥ ስሙ የተባረከ ይሁን።
4 በዚህ ጊዜ ያልፋል በዚህ ጊዜ ይቀራል
የማይባል፥ነውር ነቀፋ የማይገኝበት፥ዋጋው
በወርቅ በብር ሊተመን የማይችል የዘላለም
ሕይወት ለእናንተ በሰማይ ተዘጋጅቶ ይቆያ
ችኋል። 5 እርሱን በማመናችሁም በመጨረ
ሻው ዘመን ሊገለጥ የተዘጋጀውን መንግ
ሥት በይፋ እስከትወርሱ ድረስ በመለኮ
ታዊ ኃይሉ ከማናቸውም ክፉ ነገር ይጠብ
ቃችኋል። 6 በዚች ዓለም ላይ ያለው የሕይ
ወት ጕዳና ለጊዜው አስቸጋሪና ፈተና የሞ
ላበት ቢሆንም እንኳን ፥ ፍጹም የሆነ ተድ
ላና ደስታ ስለሚጠብቃችሁ በዚህ ደስ ሊላ
ችሁ ይገባል።
7 የወርቅ ጥራቱ የሚታወቀው በእሳት
ከተፈተነ በኋላ ነው። ከወርቅ ይልቅ የከበ
ረች እምነታችሁ ጥራትና ጥንካሬም የሚለ
ካው ፥ በደረሱባችሁ በእነዚህ ፈተናዎች
ነው። ስለዚህ ፈተናዎቹን አልፋችሁ፥በእ
ምነታችሁ ጸንታችሁ ከተገኛችሁ ክርስቶስ
ዳግመኛ በሚመለስበት ጊዜ ከፍ ያለ ምስጋ
ናና ክብር ይጠብቃችኋል።
8 ጌታ ኢየሱስን በዓይነ ሥጋ ሳታዩት
ወዳችሁታል፥አምናችሁበታልም። ይህ በመ
ሆኑም አሁንኑ እንኳ በቃላት ሊገለጥ በማ
ይችል ሰማያዊ ደስታ ተሞልታችኋል ፤
9 ወደ እምነታችሁ ፍጻሜ የሚያደርሳችሁ
ንም የነፍሳችሁን ደኅንነት አግኝታችኋል።
10 ለእናንተ ሊገለጥ ስላለው ጸጋ ነቢያት
ትንቢት ተናገሩ ፤ እነዚህም ነቢያት ስለዚህ
የመዳን ጸጋ አያሌ ጥያቄዎችን በማንሣት
ሁኔታውን በልባቸው አውጥተው አውጥ
11 በእነርሱም አድሮ የነበረው የእግዚአብ

ሔር መንፈስ፥ስለ ክርስቶስ መከራና ይጠብ
ቀውም ስለነበረው ክብር የተናገረው ትን
ቢት ፍጻሜው መቼና እንዴት እንደሆነም
ለማወቅ ጣሩ።
12 በመጨረሻ ግን ይህ ሁሉ ነገር የሚፈ
ጸመው እነርሱ በነበሩበት ዘመን ሳይሆን
በእናንተ ዘመን መሆኑ ተገልጦላቸዋል።
ጊዜው ሲደርስም የምሥራቹ ቃል ይኸው
ለሁላችንም በግልጽ ተሰብኮልናል። የሰበኩ
ልንም ሰዎች ይህን የምሥራች ቃል የተናገ
ሩት ከሰማይ በተላከው በመንፈስ ቅዱስ
አማካይነት ነው። ይህም ነገር የሰማይ መላ
እክት ሳይቀሩ መጨረሻውን ለማወቅ የጓጉ
ለት በመሆኑ ዕውብ ድንቅ የሚያሰኝ ነው።
13 ስለዚህ አስተዋዮችና ራሳችሁን ለመቆጣ
ጠር የምትችሉ ሆናችሁ በክርስቶስ ዳግም
ምፅአት ጊዜ የሚገለጠውን የእግዚአብሔ
ርን ቸርነት በተስፋ ተጠባበቁ።
14 ቀድሞ እውነትን ባለማወቅ ታደር
ጉት የነበረውን ክፉ ሥራ ሁሉ ከእንግዲህ
ወዲህ እርግፍ አድርጋችሁ ተዉት። ለእግ
ዚአብሔር መታዘዝን እንደ ልማድ አድርጋ
ችሁ ያዙት። 15 የጠራችሁ እግዚአብሔር
ቅዱስ እንደሆነ እናንተም በአድራጎታችሁ
ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ። 16 «እኔ ቅዱስ ስለ
ሆንኩ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ» ብሏልና።
17 ሰማያዊ አባታችሁ በአድልዎ የማይፈ
ርድ መሆኑን አስታውሱ። ስለዚህ የሚፈር
ድላችሁም ሆነ የሚፈርድባችሁ በትክክል
በመሆኑ፥ከአሁኑ ጀምሮ በዙፋኑ ፊት እስከ
ምትቀርቡበት ጊዜ ድረስ በፍርሃትና በአክ
ብሮት ኑሩ።
18-19 ከአባቶቻችሁ ከተማራችሁት ከንቱ
የሕይወት ጕዳና እግዚአብሔር መልሶ ያዳ
ናችሁ ዋጋ ከፍሎ ነው። የተከፈለላችሁም
ዋጋ፥እንደምታውቁት የሚጠፋ ብር ወይም
ወርቅ ሳይሆን፥ የኃጢአት እድፍና ጉድፍ
ያላረፈበት የእግዚአብሔር በግ የሆነው የክ
ርስቶስ ክቡር ደም ነው። 20 ይህንንም የማ
ዳን ተግባሩን እንዲያከናውን የተመረጠው
ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ሲሆን በዚህ በመ
ጨረሻው ዘመን ግን ስለ እናንተ ተገል
ጧል።
21 ከሞት ባስነሣውና ታላቅ ክብር ባጐና
ጸፈው በክርስቶስ በኩል እግዚአብሔርን
ታምናላችሁ። ስለዚህም እምነታችሁንም
ሆነ ተስፋችሁን በእግዚአብሔር ላይ ጥላች
ኋል ማለት ነው። 22 ለእውነት በመታዘዝ
ራሳችሁን በማንጻታችሁ ለወንድሞቻችሁ
ባገኛችሁት ከልብ የሆነ ፍቅር፥እርስ በእር
ሳችሁ አጥብቃችሁ የምትዋደዱ ሁኑ።
23 እነሆ አዲስ ሕይወት አግኝታችኋል።
ያገኛችሁትም አዲስ ሕይወት ከወላጆቻ
ችሁ በልደተ ሥጋ እንዳገኛችሁት ሕይወት
ከሚጠፋው ዘር ሳይሆን፥ ሕያውና ዘላለማዊ
ከሆነው ከማይጠፋው ከእግዚአብሔር ቃል
ነው። 24 መጽሐፍ ይህን አስመልክቶ ፥
«ማናቸውም ሰው እንደ ሣር ነው፥ክብራም
ሁሉ እንደ አበባ ነው። ሣር እንደሚደርቅ
ይደርቃል። አበባ እንደሚረግፍም ይረግ
ፋል። 25 የጌታ ቃል ግን እንደዚህ አይደ
ለም፥ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ይላል።
ለእናንተ የተሰበከላችሁም ቃሉ ይኸው
ነው።

ምዕራፍ 2

1 ከእንግዲህ ክፋትንና ማታለልን፥ማስመ
ሰልንም አስወግዱ። ቅናትና ሐሜትንም
ከእናንተ አርቁ። 2-3 ጌታ ለእናንተ የቱን
ያህል ቸር መሆኑን የቀመሳችሁት ስለሆነ
ደኅንነታችሁ ከፍጹምነት ደረጃ እንዲደ
ርስ ፥ ሕፃን ወተት ለማግኘት እንደሚጓጓ
እናንተም እንደዚሁ የቃሉን መንፈሳዊ
ወተት ለማግኘት ልትጓጉ ይገባል። 4 እግዚ
አብሔር በእርሱ መሠረትነት ላይ ሕንፃውን
የሚያቆምበት ሕያው ድንጋይ ወደሆነው
ወደ ክርስቶስ ቀረቡ። ክርስቶስ ፥ ሰዎች
ንቀው የጣሉት እግዚአብሔር ግን ከማንም
በላይ የመረጠውና ያከበረው የማዕዘን ድን
ጋይ ነው።
5 እናንተም እግዚአብሔር ለሚሠራው
መንፈሳዊ ቤት ሕያዋን የካብ ድንጋዮች
ሆናችኋል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ
መሥዋዕት ታቀርቡ ዘንድም ለክርስቶስ እያ
ሱስ ቅዱሳን ካህናት ናችሁ። 6 መጽሐፍ ፥
«የመረጥኩትን ክቡር የሆነ የመሠረት ድን
ጋይ በጽዮን አኖራለሁ። እርሱን የሚያምኑ
ትን ሁሉ አላሳፍራቸውም» ይላል።
7 ይህ በመሆኑም ለምታምኑበት ለእና
ንተ ክርስቶስ ክቡር ሲሆን ፥ ለማያምኑበት
ግን ግንበኞች እንደማይጠቅም ቆጥረው የና
ቁት ድንጋይ ነው። 8 መጽሐፍ ፥ «እርሱ
አንዳንድ ሰዎችን የሚያደናቅፍ ድንጋይ ፥
አሰናክሎ የሚጥልም ዓለት ነው» ይላል።
ተደናቅፈው የሚወድቁበትም ምክንያት
የእግዚአብሔርን ቃል ስምተው ስለማይታ
ዘዙ ሲሆን መጨረሻቸው ውድቀት መሆ
ኑም የሚያስደንቅ አይደለም።
9 እናንተ ግን እንደዚህ አይደላችሁም።
እናንተ የንጉሥ ካህናት ናችሁ። ይህ

ብቻም አይደለም። ቅዱስና ንጹሕ እንዲ
ሁም የተለየ ወገን አድርጎ ለራሱ የመረጣ
ችሁ ናችሁ። ይህንን ማድረጉም ከጨለማ
ድንቅ ወደ ሆነው ብርሃኑ ያወጣችሁ መሆ
ኑን ለሌሎች እንድትናገሩለት ነው።
10 ቀድሞ እናንተ ወገኖቹ አልነበራችሁም፥
ዛሬ ግን ወገኖቹ ናችሁ። ቀድሞ የእግዚአ
ብሔር ምሕረት አልነበራችሁም። አሁን
ግን መላ ሕይወታችሁ በምሕረቱ ተሰውጣ
ለች።
11 ወዳጆቼ ሆይ፥ በዚች ዓለም ላይ የም
ትኖሩት በእንግድነት መሆኑን አትዘንጉ።
እውነተኛይቱ መኖሪያችሁ በሰማይ ስለሆ
ነች ከዚህ ዓለም ከንቱ ደስታ እንድትርቁ
አደራ እላችኋለሁ። ከነፍሳችሁ ጋር ጦርነት
ገጥማ ጥፋት ከምታስከትልባችሁ ክፉ
ምኞት ተጠበቁ።
12 ክርስቶስን ካላመኑ ሰዎች ጋር በምት
ኖሩበት ጊዜ ሁሉ፥ ስለ እናንተ በጎ አመለካ
ከት ባይኖራቸውና ክፉ ነገር ቢያደርጉባ
ችሁ ጠባያችሁ አይለወጥ። በክፉ ፈንታ
ክፉ አትመልሱ። ምክንያቱም ክርስቶስ
እኛን ለመኑብኝት በሚመጣበት ጊዜ መል
ካም አኗኗራችሁን በማስታወስ እግዚአብሔ
ርን ያመሰግኑታልና።
13 ስለ ጌታ ብላችሁ
ማናቸውንም የመንግሥት ሕግ አክብሩ።
ለርዕሰ ብሔሩና ለባለሥልጣኖች ሁሉ
ታዘዙ።
14 በርዕሰ ብሔሩ የተሾሙት አስተ
ዳዳሪዎች፥ የሚያጠፉትን ለመቅጣት የሚያ
ለሙትን ለማስደሰት የተላኩ ስለሆነ ታዘዙ
አቸው።
15 ነገሩን ሳይረዱት በጭፍን ተነ
ሥተው ወንጌልን የሚቃወሙትን ሰዎች
በመልካም አድራጎታችሁ አፋቸውን እንድ
ታስይዟቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።
16 እናንተ ነጻ ሕዝብ ናችሁ። እንዲህ ስለተ
ባለም ክፉ ነገር ለማድረግ የሚያስችል ነጻ
ነት አላችሁ ማለት አይደለም። በማናቸ
ውም ጊዜ እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች
ሆናችሁ በነጻነት ኑሩ እንጂ ነጻነታችሁን
የክፋት መሸፈኛ አታድርጉት።
17 ለማንም ሰው የሚገባውን ክብር
ስጡት። ክርስቲያኖችን ሁሉ ውደዷቸው።
እግዚአብሔርን ፍሩ። በሥልጣን ላይ ያለ
ውን መንግሥት አስተዳደር አክብሩ።
18 እናንተ አገልጋዮች ሆይ፤ ለአስተዳዳሪ
ዎቻችሁ ታዘዙ። የምትታዘዙትም ደጎች
ለሆኑት ብቻ ሳይሆን ለክፉዎቹም ጭምር
መሆን አለበት።
19 ደግ ነገር በማድረጋችሁ
መከራ ቢደርስባችሁ እግዚአብሔርን አመስ
ግኑት።
20 ጥፋት አጥፍታችሁ መከራ ደርሶ
ባችሁ ብትታገሡ በዚህ ዋጋ አታገኙበ
ትም። ነገር ግን ጥፋትና በደል ሳይኖርባ
ችሁ መከራ ሲደርስባችሁ በትዕግሥት ብት
ቀበሉት እግዚአብሔርን ደስ ታሰኙታላ
ችሁ።
21 የተጠራችሁትም ስትበደሉና በግፍ
መከራን ስትቀበሉ እንድትታገሡ ነው። ስለ
እናንተ መከራ የተቀበለው ክርስቶስም ዱካ
ውን እንድትከተሉ ምሳሌነቱን ትቶላች
ኋል።
22 አስተውሉ! ክርስቶስ ምንም ዓይ
ነት ኃጢአት አላደረገም ፥ በአንደበቱም
ሐሰት አልተገኘበትም።
23 ሲሰድቡት
መልሶ አልተሳደበም፤ ሲያሠቃዩትም ትክክ
ለኛ ፈራጅ ለሆነው አምላክ ውሳኔውን ተተ
ለት እንጂ አልዛተም።
24 እኛ ከኃጢአት
ተለይተን በጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ
በሥጋው ኃጢአታችንን በመስቀል ላይ ተሸ
ከመ። እናንተም በእርሱ ቁስል ፈውስን አግ
ኝታችኋል።
25 ከዚህ በፊት ከመንጋው ተለ
ይቶ እንደጠፋ በግ ተቅበዝብዛችሁ ከአምላ
ካችሁ ርቃችሁ ነበር። አሁን ግን ከማናች
ውም አደጋ ሊጠብቃችሁ ወደሚችለው የነ
ፍሳችሁ ሁነኛ ጠባቂ ወደ ሆነው ወደ እግ
ዚአብሔር ተመልሳችኋል።

ምዕራፍ 3

1-2 ሚስቶች ሆይ፤ የማያምኑ ባሎቻችሁ
ስለ ጌታ በምትመሰክሩላቸው ጊዜ ምናልባ
ትም ለመስማት አይፈልጉ ይሆናል። ይሁን
እንጂ በተግባር የሚገለጠው ክርስቲያናዊ
ሕይወታችሁ ከቃላት የበለጠ መናገር ስለ
ሚችል፥ ትሑትና ሰው አክባሪ በሆነው ተወ
ዳጅ ባሕርያችሁ እንዲማረኩ አድርጓቸው።
3 ለሰው በሚታዩ ብልጭልጭ ነገሮች
ለማጌጥ፥ በውድ ዋጋ በተገዙ ልብሶች ለመ
ሽሞንሞን ፥ ወይም የጸጉራችሁን አሠራር
በየጊዜው በመለዋወጥ ውጫዊ ውበታችሁን
ለመንከባከብ ይህን ያህል አትጨነቁ።
4 ነገር ግን ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት
ዋጋው እጅግ በከበረና በማይጠፋ ጌጥ
ማለት በገርነትና በጭምትነት መንፈሰ
ያጌጠ ውስጣዊ ውበት ይሁን።
5 እንዲህ
ባለውም ውስጣዊ ውበት በቀድሞ ዘመን
የነበሩ፥ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረባቸው፥ የባ
ሎቻቸውን ፈቃድ የፈጸሙ ቅዱሳን ሴቶች
አጊጠውበት አልፈዋል።
6 እዚህ ላይ ሣራን እንደ ምሳሌ አድር
ጎን እናንሣት። ሣራ የቤቱ ምሰሶ የነበረውን
ባሏን አብርሃምን ታከብረው ፥ ትታዘዘ
ነበር። እናንተም በዚሁ ዓይነት ጥሩ ሥራ

ሁን ብታከብሯቸውና ብትታዘዙላቸው በእ
ርሷ እግር ተተክታችሁ ደግ ሥራ መሥራ
ታችሁ ስለሆነ፥በባሎቻችሁ ፊት መኸቆጥቆ
ጥና መርበትበት አይኖርባችሁም።
7 እናንተም ባሎች፥ሚስቶቻችሁ የእግዚ
አብሔርን በረከት ከእናንተ ጋር እኩል የሚ
ካፈሉ ስለሆነ የተፈጥሮ ደካማነታችሁን
በመረዳት ተገቢ የሆነውን ጥንቃቄና እንክ
ብካቤ አድርጉላቸው። ይህን ካደረጋችሁ
ጸሎታችሁ እንዳይደመጥ መሰናክል የሚ
ሆን ነገር ሊያጋጥማችሁ አይችልም።
8 በመጨረሻም ፥ሁላችሁም እርስ በርስ
በመተሳሰብ ፥በቅን ልቦናና በትሕትና ሆና
ችሁ ፥እንደ አንድ ቤተሰብ በመፈቃቀርና
በመስማማት ተዛዝናችሁ ኑሩ። 9 እከሌ እን
ዲህ አድርጎ በድሎኛልና መልሼ ልበድ
ለው ፥አጥቶኛልና መልሼ ላጥቃው በማ
ለት በክፉ ፈንታ ክፉ አትመልሱ። ስማች
ሁን አንሥተው በከንቱ ሲያጠፉት ፥ስማች
ንን አጥፍተውታልና እኛም ስማቸውን አን
ሥተን እናጥፋው የሚል መንፈስ አይደርባ
ችሁ። ይልቁንስ እነዚህ ሰዎች እንዲህ
ካለው መጥፎ ባሕርያ እንዲገላገሉ ልትጸል
ዩላቸው ይገባል። የእግዚአብሔርን በረከት
የምንቀበለው ለሚፈጸምብን በደል አጸፋ
ውን በመመለስ ፈንታ በደግነት መንፈስ
ተመልክተን መልሰን በጎ ስናደርግ ነው።
10 ስለዚህ ፥ደስ ብሏችሁ መኖር እንድትችሉ
መልካምንም ዘመን እንድታዩ አንደበታች
ሁን ተቆጣጠሩት ፤ ሐሰትንም አትናገሩ።
11 ከክፉ ነገር ሽሹ ፥መልካሙን ግን አድ
ርጉ። ከሰዎች ጋር በሰላም ተግባብታችሁ
ኑሩ። ሁልጊዜም ሰላምን የምትፈጥሩ ሁኑ።
12 ምክንያቱም እግዚአብሔር ልጆቹን ይመ
ለከታቸዋል ፥ጸሎታቸውንም ይሰማል። የእግ
ዚአብሔር የቁጣ ፊት ግን በክፉ አድራጊ
ዎች ላይ ነው።
13 መልካም ነገር ለማድረግ በምትነሡ
በት ጊዜ የሚጐዳችሁ ማን ነው? 14 መል
ካም ነገር አደረጋችሁ በማለት መከራ ቢያ
ደርሱባችሁ ግን ፥ጌታ ዋጋችሁን ይከፍላችኋ
ልና ብሩካን ናችሁ። 15 ጌታችሁን ኢየሱስ
ክርስቶስን ከልባችሁ አክብሩት። ስለ እምነ
ታችሁ የሚጠይቃችሁ ካለም ፥ጭምት በሆ
ነና ትሕትና በተመላበት መንፈስ ተገቢውን
መልስ ለመስጠት ዝግጁ ሁኑ።
16 ምን ጊዜም ቢሆን በጎ ሕሊና ይኑራ
ችሁ። በክርስቶስ ኢየሱስ ያላችሁን መል
ካም ጠባይ ሰዎች ቢቃወሙና ስማችሁን
ቢያጠፉት ፥የጓላ ጓላ እውነቱ ሲወጣ ማፈ
ራቸው የማይቀር ነው። 17 የእግዚአብሔር
ፈቃድ ቢሆን ግን ፥በደል ሠርቶ መከራ ከመ
ቀበል ይልቅ ፥መልካም ሥራ ሠርቶ መከራ
መቀበሉ ይመረጣል። 18 ክርስቶስ ታዲያ
መከራ የተቀበለው ኃጢአት ሠርቶ ፥በደል
ፈጽሞ አይደለም። እርሱ ግን እኛን ለማዳ
ንና ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርበን ፥አንድ
ጊዜ ለሁላችን ኃጢአት ሞተ። በሥጋ ሞተ
በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ግን ተመልሶ
ሕያው ሆነ። 19 በመንፈስም ወደ ሲያል
ወርዶ በዚያ ለሚገኙ ነፍሳት ሰበከላቸው።
20 እነዚህ በሲያል የነበሩ ነፍሳትም ቀድሞ
ኖኅ መርከብ ሲሠራ እግዚአብሔር ንስሐ
እንዲገቡ ጊዜ ሰጥቶ በትዕግሥት ይጠባበቃ
ቸው የነበሩ ሰዎች ነፍሳት ናቸው። እነርሱ
ግን በእምቢተኛነታቸው ጸኑ እንጂ ቃሉን
ሊቀበሉ አልፈለጉም። ታዲያ በዚያን ጊዜ
እምቢተኞቹ ሲጠፉ በመርከቧ ውስጥ ገብ
ተው ከጥፋት ውኃ የዳኑት ስምንት ሰዎች
ብቻ ነበሩ።
21 ይህም ውኃ የጥምቀትን ምንነት በም
ሳሌነቱ ያሳየናል። በጥምቀትም ከሞትና
ከኩነኔ በክርስቶስ ትንሣኤ መዳናችንን እን
መስክራለን። ይህም ጥምቀት ሰውነትን
በውኃ ታጥቦ ከእድፍ ማንጻት ማለት ሳይ
ሆን ፥በንስሐ ከኃጢአት በነጻ ሕይወት በበጎ
ሕሊና ለመገኘት እግዚአብሔርን መማጠን
ማለት ነው።
22 ክርስቶስ ወደ ሰማይ ወጥቶ በእግዚአ
ብሔር አብ ቀኝ በክብር ተቀምጧል። በዚ
ያም መላእክትና ኃይላት ፥ ሥልጣናትም
ሁሉ ይሰግዱለታል፤ይታዘዙለታልም።

ምዕራፍ 4

1-2 ክርስቶስ በሥጋው መከራ የተቀበለ
ስለሆነ እናንተም መከራን ለመቀበል የተዘ
ጋጃችሁ ሁኑ። መከራ በምትቀበሉበትም
ጊዜ ኃጢአት ሊሰለጥንባችሁ ስለማይችል
ዕድሜ ልካችሁን በክፉ ምኞት ስትቃጠሉ
አትኖሩም። አሳባችሁም ምኞታችሁም የእ
ግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ቆርጦ የተ
ነሣ ይሆናል። 3 በጌታ ከማመናችሁ በፊት
ስታመነዝሩ ፥ በፍትወተ ሥጋ ስትቃጠሉ ፥
ስትሰክሩ ፥ዳንኪራ ስትረግጡ ፥ልዩ ልዩ ጣዖ
ታትን ስታመልኩ ፥ ሌላም ሌላም የከፋ
ኃጢአት ስትሠሩ ያሳለፋችሁት የዓለማዊ
ነት ዘመን ይበቃል።
4 መቼም ይህን ሁሉ የኃጢአት መንገድ
እርግፍ አድርጋችሁ ስትተዉት ፥በቅብጠቱ
ጊዜ ቀድሞ የሚያውቋችሁ ወዳጆ ችሁ

በክፉ አድራጎታቸው ባለመተባበራችሁ
መሳቂያ መሳለቂያ እንደሚያደርጓችሁ፥ እን
ደሚንቋችሁና እንደሚያንቋሽሿችሁ የታ
ወቀ ነው። 5 ነገር ግን በሕያዋንና በሙታን
ላይ የሚፈርድ ጌታ በሚመጣበት ጊዜ የሥ
ራቸውን ዋጋ የሚያገኙ መሆኑን አትርሱ።
6 የወንጌል ቃል ለሙታን እንኳን ሳይቀር
የተሰበከላቸው ለዚህ ነው። እንደማንኛውም
ሰው በሥጋ ለሠሩት ሁሉ እንዲፈረድባ
ቸው ፤ በመንፈስ ግን እንደ እግዚአብሔር
ሕያው ባሕርይ ዘላለማዊ ሆነው መኖር እን
ዲችሉ ነው።

7 የዓለም ፍጻሜ እየተቃረበ በመምጣቱ
ተግታችሁና ነቅታችሁ መጸለይ እንድት
ችሉ ፥ ራሳችሁን በመቆጣጠርና በማስተዋል
ኑሩ። 8 ፍቅር የሰውን ብዙውን ኃጢአት
መሸከም ስለሚያስችል ፥ ከሁሉም በላይ
እርስ በርሳችሁ ከልብ ተፋቀሩ። 9 ያለመሰ
ልቸት እንዳችሁ ሌላውን በደስታ በቤታ
ችሁ ውስጥ አስተናግዱ።

10 እግዚአብሔር በጸጋው ለያንዳንዳችሁ
ልዩ ልዩ ስጦታዎችን አድሎአችኋል። ስለ
ዚህ አንዱ የሌላውን ሕይወት በመገንባት
የእግዚአብሔርን በረከት በሚያስገኝ መን
ገድ የተቀበለውን የመንፈስ ስጦታ በሚገባ
ጥቅም ላይ ያውል። 11 የሚያስተምር እግዚ
አብሔር በእርሱ አንደበት ቃሉን እንደሚና
ገር አድርጎ በመቁጠር ያስተምር። ለመር
ዳት የተጠራም እግዚአብሔር በሚሰጠው
ኃይልና ጉልበት ሁሉ ሌሎችን ከመርዳት
ወደ ኋላ አይበል። እናንተ ይህን በምታደር
ጉበት ጊዜ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስ
ቶስ አማካይነት ይመሰገንበታል። ክብርና
ሥልጣን ከዓለም እስከ ዘላለም ድረስ ለእ
ርሱ ይሁን፤ አሜን።

12 ወዳጆቼ ሆይ ፤ የሚደርስባችሁ ማናቸ
ውም መከራና ፈተና በእናንተ ላይ ብቻ
የመጣና ያልተለመደ ነገር ሆኖ ሊያስደንቃ
ችሁ አይገባም። 13 ይልቁንስ ለዚህ ዕድል
በቅታችሁ የክርስቶስ የመከራው ተካፋዮች
በመሆናችሁ ደስ ሊላችሁ ይገባል። ምክንያ
ቱም በዚህ ዓለም የመከራው ተካፋዮች
በመሆናችሁ ፥ እርሱ በሚገለጥበት ጊዜ የክ
ብሩ ተካፋዮች ትሆናላችሁና።

14 ክርስቲያን በመሆናችሁ ቢረግሟች
ሁም ሆነ ቢሰድቧችሁ ደስ ይበላችሁ እንጂ
አይከፋችሁ። ምክንያቱም በሚረግሟች
ሁም ሆነ በሚሰድቧችሁ ጊዜ የጌታ መን
ፈስ በእናንተ ላይ በክብር ይገለጣልና።
15 መከራ ቢደርስባችሁ ፥ በነፍሰ ገዳይነት ፥
በሌብነት ፥ በወንጀለኛነት ፥ ወይም በሰው
ነገር ጣልቃ ገብነት ምክንያት ሊሆን አይገ
ባም። 16 በተረፈሙ ክርስቲያን በመሆናችሁ
መከራ ብትቀበሉ ምን ያሳፍራል? ይልቁ
ንም የክርስቶስ ቤተሰብ ለመሆን ስለተመረ
ጣችሁና በዚህ በተከበረ ስም ለመጠራት
ስለበቃችሁ አመስግኑት። 17 ፍርድ የሚጀ
መርበት ጊዜ ቀርቧል። ፍርዱ የሚጀመረ
ውም በእግዚአብሔር ልጆች ላይ ይሆናል።
ታዲያ ፍርድ የሚጀመረው ከእኛ ከክርስቲ
ያኖቹ ከሆነ ፥ በጌታ ያላመኑትማ የሚጠብቃ
ቸው ፍርድና ቅጣት የቱን ያህል ይሆን?
18 ጻድቅ በጭንቅ የሚድን ከሆነ ፥ ኃጢአተ
ኛውማ እንዴት ሊሆን ይሆን?

19 ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ
መከራን የሚቀበሉ ሁሉ ለፈጠራቸው የታ
መነ አምላክ ራሳቸውን አደራ በመስጠት
በበጎ ሥራቸው ወደ ፊት ይግፉበት።

ምዕራፍ 5

1 የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ለሆናች
ሁት እንዲት ቃል ላሳስባችሁ እወዳለሁ።
እኔም እንደ እናንተው የቤተ ክርስቲያን
ሽማግሌ ስሆን ፥ የክርስቶስ መከራና ሥቃይ
ምስክር ነኝ። ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜም
የክብሩና የምስጋናው ተካፋይ እንደምሆ
ንም አውቃለሁ። እንግዲህ አደራ የምላ
ችሁ ፥ 2 በእናንተ ኃላፊነት ሥር ያሉትን ፥
የእግዚአብሔር መንጋ የሆኑ ምዕመናንን
ተግታችሁ እንድትጠብቋቸው ነው። የምት
ጠብቋቸውም ፥ ግዴታን ለመወጣት ሳይሆን
በፈቃደኝነት ፥ ሥጋዊ ጥቅምን ለማግኘት
ሳይሆን ጌታን ለማገልገል ባላችሁ ጽኑ ፍላ
ጎት መሆን አለበት።

3 በላያቸው በመሠልጠን ሳይሆን መል
ካም ምሳሌነታችሁን አይተው እንዲከተሏ
ችሁ አድርጓቸው። 4 ይህን ብታደርጉ የእረ
ኛች አለቃ የሆነው ክርስቶስ በሚገለጥበት
ጊዜ ፥ ዘላለማዊውን የክብር አክሊል ትሸለማ
ላችሁ።

5 ጉልማሶች ሆይ! ከእናንተ በዕድሜ
ከፍ ያሉትን አዛውንት በሚገባ ታዘዙ።
ትንሹ ለትልቁ ትልቁም ለትንሹ ትሕትናን
ያሳይ። ይህንንም ለማለት የበቃሁት እግዚአ
ብሔር ለትሑታን ልዩ በረከትን የሚያድላ
ቸው ፥ ትዕቢተኞችን ግን የሚያዋርዳቸው
በመሆኑ ነው። 6 ራሳችሁን ከኃያሉ የእግዚ
አብሔር ክንድ ሥር በትሕትና ዝቅ ዝቅ
ብታደርጉ ፥ እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ ከፍ
ያደርጋችኋል።

7 እግዚአብሔር ስለሚያስብላችሁና የሚ
ያስፈልጋችሁም ነገር እንዳይጓደል ስለሚጠ
ነቀቅላችሁ፥የሚያስጨንቃችሁንና የሚያሳስ
ባችሁን ማናቸውንም ነገር ሁሉ ሙሉ
ለሙሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።
8 ዋናው ጠላታችሁ ዲያብሎስ ተርቦ
እያገሳ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያ
ደባ እንበሳ በዙሪያችሁ እያንጃበበ ነውና
እንዳይነጥቃችሁ ተጠንቀቁ።
9 ዲያብሎስ በሚዋጋችሁ ጊዜ በእምነት
ጸንታችሁ ተቋቋሙት እንጂ አትሸነፉለት።
ይህም ፈተና በእናንተ ላይ ብቻ የሚደርስ
እንዳይመስላችሁ። በዓለም ላይ ባሉ ክርስቲ
ያኖች ሁሉ ላይ የሚደርስባቸው መሆኑን
ተረድታችሁ ፥ ጌታ ድሉን እንዲሰጣችሁ
በመታመን ዲያብሎስን ተቃወሙት።
10 በክርስቶስ ኢየሱስ ለዘላለም ክብር
የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ እግዚአብ
ሔር ፥ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ
በኋላ ፥ እርሱ ራሱ ይጐበኛችኋል ፥ ያጠነክራ
ችኋል ፥ጸንታችሁ እንድትቆሙም ያደርጋች
ኋል። 11 ኃይልና ሥልጣን ከዘላለም እስከ
ዘላለም ድረስ ለእርሱ ይሁን። አሜን!
12 በጣም ታማኝ ነው ብዬ በማምነው
በወንድም ስልዋኖስ እጅ ይህንን መልእክት
ልኬላችኋለሁ። የእግዚአብሔር በረከት የሚ
ገኝበትን መንገድ በመዘርዘር በዚህ ደብዳ
ቤዬ እንዳበረታታችሁ ተስፋ አደርጋለሁ።
የሰጠችሁ ምክር ሁሉ በእውነተኛው የእ
ግዚአብሔር ጸጋ ላይ ጸንታችሁ እንድት
ቆሙ ይጠቅማችኋል።
13 እንደእናንተው በእግዚአብሔር የተመ
ረጡት ፥ በጌታ ወገኖቻችሁ የሆኑት በባቢ
ሎን (ሮም) ያሉት ክርስቲያኖች ሰላምታ
ያቀርቡላችኋል። ልጄ ማርቆስም ሰላምታ
ያቀርብላችኋል። 14 በክርስቲያናዊ ፍቅር
እርስ በእርሳችሁ በመሳሳም ሰላምታ ተሰ
ጣጡ።
በጌታ ውስጥ ላላችሁ ሁሉ ሰላም ይብዛ
ላችሁ።

ወንድማችሁ
ጴጥሮስ

የሐዋርያው ጴጥሮስ ሁለተኛው መልእክት

መግቢያ

ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህንን መልእክት የጻፈው በ64 ዓ.ም. በሰማዕትነት ከማረፉ ቀደም ሲል ነው። መልእክቱ አይሁድንና አሕዛብን ያጠቃልላል። የወንጌል ቃል ስሕተትና ግድ ፈት የማይገኝበት የእውነት ቃል መሆኑን ሐዋርያው በመልእክቱ አማካይነት በሚገባ ያስ ረዳል። እንደዚሁም ምዕመናን ከሐሰተኞች መምህራን እንዲርቁ ያስጠነቅቃቸዋል። በመን ፈስ ቅዱስ ኃይል በመቃኘት ፥ስለ መጨረሻው ዘመን ትንቢት አዘል ቃላትን በመልእክቱ ውስጥ አስፍሯል። ምዕመናን በጥበብና በጸጋ እንዲጐለምሱም አበክሮ ያሳስባል።

ምዕራፍ 1

1 የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና ሐዋርያ
ከሆነው ከስምዖን ጴጥሮስ በከበረው እምነት
ከእኛ ጋር አንድ ለሆናችሁት ሁሉ የተላከ።
ይህንንም እምነት ያገኛችሁት አምላካችንና
መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው
የጽድቅ ሥራ ነው።
2 የእግዚአብሔር ርኅራኄና ሰላም እንዲ
በዛላችሁ እርሱንና ጌጁን ኢየሱስ ክርስቶ
ስን በበለጠ እንድታውቁ የሚያበቃችሁን
እውቀት መገብየት ይኖርባችኋል። 3 በክብ
ሩና በቸርነቱ የጠራንን እርሱን በማወቃ
ችን ፥ ለመንፈሳዊ ሕይወትና ኑሮ የሚያስፈ
ልገንን ማናቸውንም ነገር ሁሉ በመለኮታዊ
ኃይሉ ሰጥቶናል። 4 የመለኮታዊ ባሕርይ
ተካፋዮች እንድንሆንም የተትረፈረፈ ስጦ
ታውንና ድንቅ በረከቱን ሊያድለን ታላላ
ቅና ውድ ተስፋዎችን ሰጥቶናል። ይህም
መለኮታዊ ኃይል ከፈቃደ ሥጋ ምኞትና
በአካባቢያችሁ ካለው የዓለም ብልሹ ሕይ
ወት እንድትጠበቁ የሚያስችላችሁ ነው።
5 እነዚህን ስጦታዎች ለመቀበልም ፥ በቅ
ድሚያ በእምነት ላይ ጨምራችሁ ይኑሩ ፥

ገንዘብ አድርጉ። ይህ ብቻም አይበቃም፣
እግዚአብሔርን በበለጠ ለማወቅ ትጉ።
6 ይህንንም እያደረጋችሁ ራሳችሁን የምትቆ
ጣጠሩና ታጋሾች ሁኑ፣ በትዕግሥትም ላይ
ጨምሮ እግዚአብሔርን የመምሰል ሕይወት
ይብዛላችሁ። 7 እርስ በርስ ለመተሳሰብ በሚ
ያበቃችሁ በዚህ እግዚአብሔርን በመምሰል
ሕይወታችሁ ላይ ፍቅርን ጨምሩ። 8 እነ
ዚህ ነገሮች በየጊዜው ቢበዙላችሁና በሙ
ላት ቢኖሩባችሁ፣ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ
ማወቅ ትደርሳላችሁ፤ ፍሬ ታፈራላችሁ፤
ጠቃሚዎችም ትሆናላችሁ። 9 እነዚህን ነገ
ሮች መከታተል የተሣነው ሰው ግን መንፈ
ሳዊ ዓይኖቹ የታወሩ፣ አርቆ ማየት የማይ
ችል፣ ጌታ ከቀድሞ ኃጢአቱ እንዳነጻውም
የዘነጋ ሰው ነው።

10 ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ፣ እግዚአብሔር
ከጠራችሁና ከመረጣችሁ ወገን መሆናች
ሁን ለማረጋገጥ ከምን ጊዜውም ይልቅ የበ
ለጠ ትጋት አሳዩ። እነዚህን ነገሮች ሁሉ
ካደረጋችሁ ልትሰናከሉ አትችሉም። 11 በዚ
ህም ዓይነት ዘላለማዊት ወደ ሆነችው ወደ
ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
መንግሥት ለመግባት እንድትችሉ በሩ
ወለል ብሎ ተከፍቶ ይጠብቃችኋል።

12 ምንም እንኳ እነዚህን ነገሮች የምታ
ውቋቸው ቢሆንና ባወቃችሁትም እውነት
ያላችሁ መሠረት የጸና ቢሆን፣ ደግሜ ደጋ
ግሜ ከማሳሰብ ቸል የምል ሰው አይደለ
ሁም። 13-15 በዚች ምድር ላይ በሕይወተ
ሥጋ የምቆየው ለአጭር ጊዜ ነው። በቅርቡ
ከዚህ ዓለም በሞት እንደምለይ ጌታ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ራሱ ገልጾልኛል። በየጊዜው
የምልክላችሁ ማሳሰቢያ ልባችሁ ውስጥ
ሥር ሰዶ፣ እኔ ከሞትኩ በኋላም እንኳ ስታ
ስታውሱት እንድትኖሩ፣ ካሁኑ እናንተን
ከመጐትጐት ወደ ኋላ አልልም።

16 ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ኃይልና
ስለ መምጣቱ የነገርናችሁ፣ እውነተኛ
ታሪክ እንጂ «ተረት ተረት» ወይም የልብ
ወለድ ፈጠራ እንዳይመስላችሁ። 17-18 በተ
ቀደሰው ተራራ ላይ በክብሩ ብርሃን በተገ
ለጠ ጊዜ በሥፍራው ተገኝተን መለኮታዊ
ግርማ የተሞላውን ድምፅ እግዚአብሔር
ከሰማይ ሲያስተጋባ ሰምተናል። «በእርሱ
ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው»
በማለት ከገናናው ክብር ምስክርነት በመጣ
ለት ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር
አብ ክብርና ምስጋናን ተቀብሏል።

19 ስለዚህም ነቢያት የተናገሩለት ትን
ቢት ትክክል መሆኑን አረጋግጠናል። እናን
ተም እነዚህኑ እነርሱ የጻፏቸውን ነገሮች
ሁሉ በጨለማ ውስጥ እንደሚያበሩ ፋና
ዎች በጥንቃቄ ልትጠብቋቸው ይገባል።
ምክንያቱም ቃሎቻቸው በጨለማ ውስጥ
እንደሚያበሩ ፋናዎች ብርሃን ካልሰጡን፣
ነገሮችን ለመረዳት የምናደርገው ሙከራ
ሁሉ በጨለማ እንደ መደነባበር ይቆጠራ
ልና። አስደናቂ የሆነውን የነቢያትን ቃል
እውነተኝነት በጥንቃቄ በምታስተውሉበት
ጊዜ ጨለማው ሥፍራውን ለብርሃን ይለ
ቃል፣ አጥቢያ ኮከብ የሆነው ኢየሱስ ክርስ
ቶስም ዓይነ ልቦናችሁን ያበራላችኋል።

20-21 በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የሚገ
ኘው ትንቢት ማንም በራሱ ፈቃድ ተነሣ
ስቶ ከአላቡ ያፈለቀው የፈጠራ ድርሰት
አይደለም። በሰዎች አድሮ እውነተኛውን
የእግዚአብሔርን ቃል እንዲናገሩ ያደረጋ
ቸው ራሱ መንፈስ ቅዱስ ነው።

ምዕራፍ 2

1 በቀድሞ ዘመን ሐሰተኞች ነቢያት እን
ደነበሩ ሁሉ ዛሬም ሐሰተኞች መምህራን
በመካከላችሁ ይነሣሉ። ሐሰቱን እውነት
እያስመሰሉ በማቅረብ ስለ እግዚአብሔር
የተሳሳተ ትምህርት ያስተምራሉ። በደሙ
የገዛቸውንም ጌታ ይቃወሙታል። ይሁን
እንጂ መጨረሻቸው አያምርም፤ ድንገተኛና
አሠቃቂ መከራ ይመጣባቸዋል። 2 ኃጢ
አት መሥራት የሚያስፈርደው እምኑ ላይ
ነው? ብለው በማስተማር ነውረኛ ሥራቸ
ውን ብዙዎች እንዲከተሉ አድርገዋል።
ይህን በማድረጋቸውም ክርስቶስንና ያስተማ
ረውን የእውነት ትምህርት ጭምር አዋርደ
ዋል።

3 እንደ እነዚህ ያሉ አስተማሪዎች ገንዘባ
ችሁን ለመዝረፍ ሲሉ የማይቀባጥሩት
ታሪክ የለም። ነገር ግን የሚገባቸውን
ፍርድ ከብዙ ጊዜ በፊት እግዚአብሔር
ራሱ የወሰነ በመሆኑ፣ ጥፋታቸው እየተቃ
ረበ በመምጣት ላይ ይገኛል። 4 እግዚአብ
ሔር ኃጢአት ለሠሩት መላእክት እንኳ
አልራራላቸውም። ጥፋተኞች ሆነው ስለተ
ገኙም የመጨረሻውን ፍርዳቸውን እስኪቀ
በሉ ድረስ ታሥረው በገሃነም ጨለማ እንዲ
ቆዩ አድርጓቸዋል። 5 በጥንት ዘመን የጥፋት
ውኃ በምድር ላይ ከመድረሱ በፊት 'አስ
ረኽ ምቼው' ይሉ የነበሩትን አመፀኞች
ሰዎች ራርቶ አልተዋቸውም። ኃጢአት
ሠርተው ያሳዘኑትን ሁሉ ጻር አስ

በጥፋት ውኃ አጥለቅልቆ አጥፍቶአቸዋል። በዚያን ጊዜ ከዚህ መዓት ሊተርፍ የቻለው የጽድቅን መልእክት ይሰብክ የነበረው ኖኅና ሰባት ቤተሰቡ ብቻ ነበሩ። 6የሰዶ ምና የገሞራ ሕዝቦች እንደዚሁ ኃጢአት ሠርተው ጌታን ባሳዘኑት ጊዜ ከነከተሞች ቸው በእሳት አጋይቶ ከምድር ገጽ አጥፍቶ አቸዋል። በተከታታይ የሚነሣውም ትው ልድ ይህን አይቶ በእነርሱ የደረሰው ጥፋት እንዳይደርስበት በመፍራት፥ በኃጢአት እን ዳይወድቅ ከክፉ ሥራ እንዲርቅ፥ ያን ጊዜ የተቃጠሉት የእነዚህ ከተሞች የአመድ ቁልል ሲያሳስበው እንዲኖር አድርጓል።

7-8በዚያን ዘመን በሰዶም ላይ ከወረደው ከዚያ መዓት ውስጥ እግዚአብሔር አንድ ሰው አውጥቷል። ያም ሰው ሎጥ ይባላል። ሎጥ በአካባቢው በየዕለቱ የሚፈጸመውን ክፉ ሥራ በማየት ሲያዝን፥ ሲተክዝ የኖረ ጻድቅ ሰው ነበር። 9ጌታ ዛሬም በእርሱ የሚያምኑትን ከመከራና ከፈተና ሁሉ ልክ እንደዚሁ ያወጣቸዋል። ኃጢአተኞች ግን የመጨረሻይቱ የፍርድ ቀን እስከትደርስ ድረስ በዚች ዓለም ላይ ቅጣታቸውን ሲቀ በሉ ይኖራሉ። 10በተለይም፥ ለፈቃደ ሥጋ ቸው በመገዛት የፍትወተ ሥጋ ፍላጎታ ቸው የሚረካበትን መንገድ የሚያውጠነጥኑ ትንና መንፈሳውያን ሥልጣናትን የሚንቁ ትዕቢት የወጠራቸውን ደፋሮች፥ በቀላሉ የሚያልፋቸው አይደለም። 11መቼም በእግ ዚአብሔር ፊት የሚቆሙ መላእክት በኃይ ልም ሆነ በሥልጣን ከሐሰተኞቹ መምህ ራን እንደሚበልጡ ጥርጥር የለውም። ሆኖም እነዚህ መላእክት እንኳ በሥልጣ ናቱ ላይ የዘለፋ ቃል ደፍረው የሚናገሩ አይደሉም።

12ሐሰተኞቹ መምህራን ግን በወጥመድ ተይዘው ለመገደል እንደሚወሰዱ አእምሮ እንደሌላቸው የዱር እንስሳት ናቸው። በተ ፈጥሮ ስሜት ብቻ የሚመሩ ስለሆነ፥ አጥር ተው በማያውቁት ነገር ላይ አፋቸውን ለስ ድብ ያሾሉታል። በዚህም ምክንያት እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን እንደዱር እንስሳት በክፉ ሥራቸው ወጥመድ ተይዘው ይጠ ፋሉ።

13እንዲህ ያለውን የረከሰ ሕይወት እንደ ልማድ አድርገው በየዕለቱ ሲፈጽሙት በመ ኖራቸውም ለዚሁ ተገቢ የሆነውን ቅጣት ይቀበላሉ። ባንድ በኩል አልታወቀብንም በማለት ይህን የመሰለ የረከሰ ሕይወት በመ ኖራቸው እናንተን ሲያታልሏችሁ፥ በሌላ በኩል ደግሞ ጨዋ መስለው በፍቅር ማዕዳ ችሁ ላይ በመገኘታቸው አስነዋሪ ተግባር ፈጽመዋል፥ ማሕበራችሁንም በክለውታል። 14ቅንዝረኛ ዓይናቸው በሴት ላይ አንድ ጊዜ ከተተከለ ስለማይነቀል ዘወትር ያለማቋ ረጥ ኃጢአት ይሠራሉ። ባጭሩ የዝሙት ፍቅር ያሳበዳቸውና የዋህ ሴቶችን በቀላሉ ለማታለል የሚችሉ ናቸው። ሰውነታቸው ሥራዬ ብሎ ስስታምነትን እንዲለማመድ ያደርጉታል። ፍርድ የሚጠብቃቸው የተረ ገሙ ሰዎች ናቸው። 15የገንዘብ ፍቅር ዓይነ ሕሊናውን አሳውሮ ክፉ ሥራ እንዲ ሠራ እንደ ገፋፋው እንደ በለዓም–የባሶር ልጅ–ቀጥተኛውን መንገድ ስተው፤ በእርሱ ክፉ ጉዳና ሄደዋል። 16ነቢዩን በለዓምን ግን፥ ስለተሳሰተ አድራጎቱ የማትናገረው አህያ በሰው ቋንቋ ወቅሳው፥ በዕውርነት ከመነዳት አግዳዋለች።

17እነዚህ ሰዎች ግን ውኃ እንደሌለባ ቸው ምንጮች ጥቅም የማይሰጡ ናቸው። በሌላም አነጋገር ኃይለኛ ነፋስ ሳያቋርጥ ከቦታ ወደቦታ እንደሚነዳው ደመና ናቸው ማለት ነው። ጥቅም የማይሰጡ፥ ለጥፋት የተመደቡ ስለሆኑ ድቅድቅ ጨለማ ይጠብ ቃቸዋል። 18ደግሞ እንደ ትልቅ ሙያ ቆጥ ረው፥ በኃጢአታቸውና በነውር ሥራቸው ይመኩበታል። ከዚህ ብልሹ ሕይወት ያመ ለጡትንም እንደገና ወደዚያው አግባብቶ ለመመለስ የማያደርጉት ነገር የለም።

19እነርሱ ራሳቸው የኃጢአት ተገዢ ዎች ሆነው ሳሉ፥ ሌሎችን፥ 'ነፃ ትወጣላ ችሁ' እያሉ የማይጠቅም ተስፋ ይሰጣሉ። 'ክሕግና ከሥርዓት ነፃ ትወጣላችሁ' እያሉ ሌሎችን የሚመክሩት እነዚህ መምህራን፥ ራሳቸው የኃጢአትና የጥፋት ተገዢዎች ናቸው። 20ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒትነት አውቀው ከዓለም ርኩሰት ከወጡ በኋላ እንደ ገና ተሰነካከለው ቢወድ ቁና ለኃጢአት ተገዢዎች ቢሆኑ፥ ከቀድ ሞው ያለማመን ሕይወታቸው ይልቅ የኋለ ኛው የከፋደት ሕይወታቸው የከፋ ይሆ ናል። 21በሌላ አነጋገር፥ ጌታን ካወቁ በኋላ የተቀደሰ ትእዛዙን ንቀውና አቃልለው እን ደገና ለኃጢአት ተገዢዎች ከሚሆኑ ይልቅ፥ ቀድሞውኑ ክርስቶስን ሳያውቁት ቢቀሩ ይሻል ነበር ማለት ነው። 22በእነር ሱም የተፈጸመው፥ «ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ አሳማም ታጥቦ እንደገና ማጥ ውስጥ ይዘፈቃል» የሚለው የጥንት ምሳሌ ነው።

ምዕራፍ 3

1-2 ወዳጆቼ ሆይ፥ይህ ሁለተኛ ጊዜ የጻ
ፍኩላችሁ ደብዳቤዬ መሆኑ ነው። በሁለ
ቱም መልእክቶቼ፥ከዚህ በፊት ቅዱሳን ነቢ
ያት የተናገሩትን ቃልና በሐዋርያቶቻችሁ
አማካይነት የተማራችሁትን የጌታችን የመ
ድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ትእዛዝ፥
እያስታወሳችሁ እንድትነቃቁ ጽፌላችኋ
ለሁ።
3 በእውነት ላይ የሚያሾፉ፥የሚያፈዙ፥
የራሳቸውን ክፉ ምኞት የሚከተሉ ዋዘ
ኞች፥በመጨረሻው ዘመን እንደሚነሡ አስ
ቀድሜ ላስጠነቅቃችሁ እፈልጋለሁ።
4 «'ኢየሱስ ዳግም እመጣለሁ' ብሎ ተስፋ
ገብቶልናል ትላላችሁ። ታዲያ የታል የመ
ጣው? እንዲያው እናንተ 'ይመጣል' ትላላ
ችሁ እንጂ እርሱ እንደሆን አይመጣም ፤
ዘበት ነው! ማንም እንደሚያውቀው ዓለም
ከተፈጠረበት ጊዜ አንሥቶ ምንም ነገር ከቦ
ታው ንቅንቅ አላለም!» እያሉ የተወላገደ
ክርክር ያቀርባሉ።
5-6 ይህን የተሳሳተ አሳብ ሲሰነዝሩ ግን፥
እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማያትን በቃሉ
ብቻ ከፈጠረና ምድርንም በውቅያኖሶች
እንድትከበብ ካደረጋት በኋላ የጥፋት ውኃ
አምጥቶ የዓለምን ሕዝብ ያጠፋ መሆኑን
የተረዱት አይመስልም። 7 ከዚህም ሌላ፥
ጌታ በኃጢአተኞች ላይ በሚፈርድበት በዚ
ያች ዕለት ሰማይና ምድር በእሳት እንዲጋዩ
እግዚአብሔር በቃሉ የወሰነባቸው መሆኑን
ዘንግተውታል።
8 ወዳጆቼ ሆይ ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ
አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት ፥ ሺውም
ዓመት እንደ አንድ ቀን መሆኑን ይህን
አንድ ነገር አትርሱ። 9 የጌታ ዳግም ምፅ
አት የዘገየ መስሎ ቢታይም፥አንዳንዶች እን
ደሚሉት ይቀራል ማለት አይደለም። ምክን
ያቱም፥ጌታ የተናገረውን የተስፋ ቃል ከመ
ፈጸም አይዘገይም! የዳግም ምፅአቱ የዘገ
የው ግን ማናችሁም እንድትጠፉ እግዚአብ
ሔር ስለማይፈልግ በቂ የንስሐ ጊዜ እንዲኖ
ራችሁ ትዕግሥቱን ሲያሳያችሁ ነው።
10 ሌባ በምን ሰዓት እንደሚመጣ እንደማይ
ታወቅ ሁሉ፥የጌታም ዳግም ምፅአት እንደ
ዚያው ሳይታሰብ በድንገት ይሆናል። በዚ
ያን ጊዜ ሰማያት በታላቅ ድምፅ ተነዋው
ጠው ያልፋሉ። የሰማይ አካላት እንደ ሰም
ይቀልጣሉ። ምድርና በላይዋ ላይ ያለ ነገር
ሁሉ በእሳት ይጋያል።
11 እንግዲህ መላው ዓለም እንደዚህ
ቀልጦ የሚጠፋ ከሆነ ይህን የጌታን ቀን
በናፍቆት እየተጠባበቃችሁ የተቀደሰ ሕይ
ወት መኖር ይገባችኋል። 12 በዚያም ቀን፥
ሰማያት በእሳት ተቃጥለው ፥ የሰማይ አካላ
ትም እንደ ሰም ቀልጠው ይጠፋሉ።
13 እኛ ግን እግዚአብሔር በሰጠን ተስፋ
መሠረት ጽድቅ የሰፈነባትን አዲስ ሰማይና
አዲስ ምድር ለመውረስ በናፍቆት እንጠባበ
ቃለን።
14 ወዳጆቼ ሆይ፥የእነዚህን ነገሮች መፈ
ጸምና የጌታን ዳግም መምጣት በምንጠባበ
ቅበት ወቅት፥ከማናቸውም ኃጢአት ርቀን
እንኑር። ከሌሎች ጋር ያለን ግንኙነት በሰ
ላም ላይ የተመሠረተ ይሁን። ይህን ያደረ
ግን እንደሆነ በዳግም ምፅአቱ ጊዜ ጌታን
ደስ የምናሰኝ ሆነን እንገኛለን።
15-16 የጌታ ዳግም ምፅአት ለምን እንደዘ
ገየ ታውቃላችሁ? የዘገየበት አንዱ ምክን
ያት የወንጌልን ቃል ስምተው ላልዳኑት
የምሥራቹን ቃል የምናደርስበት በቂ ጊዜ
እንዲኖረን ነው። ይህንንም ነገር አስተዋይና
ተወዳጅ የሆነው ወንድማችን ጳውሎስ በጻ
ፈላችሁ መልእክቶች በአብዛኛዎቹ ላይ
ጠቅሶታል። ጳውሎስ በጻፋቸው መልእክ
ቶች ውስጥ የሚገኙትን አንዳንድ አሳቦች
ለመረዳት ከባድ ነው። ታዲያ አላዋቂ የሆኑ
ሰዎች አልገባ ሲላቸው፥ለሌሎቹ የቅዱሳት
መጻሕፍት ቃሎች የተሳሳተ ትርጉም እንደ
ሰጡ ሁሉ፥ለእርሱም መልእክቶች የተሳሳተ
ትርጉም ሲሰጧቸው ይታያሉ። የዚህም
ውጤቱ ጥፋትን በራሳቸው ላይ ማምጣት
ነው።
17 ወንድሞቼ ሆይ ፤ እናንተ ግን ይህን
አስቀድማችሁ ስለምታውቁ እንደዚህ ካሉ
ራሳቸው ስተው ከሚያስቱና እምነታች
ሁን ከሚያናውጡ ሰዎች ጠማማ ትምህ
ርት ተጠንቀቁ። 18 ነገር ግን መንፈሳዊ
ሕይወታችሁ በጸጋው ያድግ ዘንድ፥ጌታች
ንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በበ
ለጠ ለማወቅ ተጣጣሩ። ምስጋናና ክብር
ዛሬም ዘወትርም እስከ ዘላለም ድረስ ለእ
ርሱ ይገባዋል። አሜን!

ወንድማችሁ
ጴጥሮስ

የሐዋርያው ዮሐንስ የመጀመሪያው መልእክት

መግቢያ

ዮሐንስ ከመጀመሪያዎቹ የጌታ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነው። በስሙ የሚጠራውን ወንጌ ልና እነዚህን ሦስት መልእክቶች መቼ እንደ ጻፋቸው በውል ተለይቶ የሚታወቅ ነገር የለም። በ85 እና በ95 ዓ.ም. መካከል ባሉት ዓመታት ጽፏቸዋል ተብሎ ይገመታል። መልእክቶቹ እግዚአብሔር ፍቅር እንደሆነ ፣ የእግዚአብሔር ልጆችም እርስ በርሳቸው መፋቀር እንዳለባቸውና ስለ እግዚአብሔር የተነገረውንም የእውነት ቃል ማፍቀር እንደ ሚገባቸው ደግመው ደጋግመው ያሳስባሉ።

ምዕራፍ 1

[1] ገና ዓለም ሳይፈጠር ሕያው ሆኖ ይኖር የነበረው ክርስቶስ ፣ የተናገረውን ሰም ተናል ፣ በዓይናችን አይተነዋል ፣ ተመልክተነ ዋል ፣ በእጃችንም ዳስሰነዋል። [2] ይህ የዘላለም ሕይወት የሆነውና በአብ ዘንድ የነበረው ክርስቶስ ፣ ወደዚች ምድር በእርግጥ መጥቶ እኛም በዓይናችን ያየነው መሆኑን እናረጋ ግጥላችኋለን። [3] ከእግዚአብሔር አብና ከልጁ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት እን ዳለን ሁሉ ፣ እናንተም ከእኛ ጋር ኅብረት ይኖራችሁ ዘንድ ፣ ያየነውንና የሰማነውን እን ነግራችኋለን። [4] ይህንን የምንጽፍላችሁ ደስ ታችን ፍጹም ይሆን ዘንድ ነው።

[5] ለእናንተ እንድንነግራችሁ ከክርስቶስ የተቀበልነው መልእክት ፣ «እግዚአብሔር ብርሃን ነው ፣ በእርሱ ዘንድ ምንም ጨለማ የለም» የሚል ነው። [6] ስለዚህ ፣ የእግዚአብ ሔር ወዳጆች ነን እያልን በኃጢአትና በጨለማ ውስጥ የምንኖር ከሆንን ሐሰተ ኞች ነን ፤ እውነትም በሕይወታችን በተግ ባር አልታየም። [7] ነገር ግን እግዚአብሔር በብርሃን እንደሚኖር እኛም በመንፈሳዊ ብርሃን ውስጥ ብንኖር ፣ ከእርሱ ጋር ትክክ ለኛ ግንኙነት አለን ማለት ነው። የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል።

[8] ኃጢአት የለብንም ብንል ፣ ራሳችንን እናታልላለን ፤ እውነተኞችም አይደለንም። [9] ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ግን ፣ እርሱ የታመ ነና ጻድቅ በመሆኑ ፣ ኃጢአታችንን ይቅር ይለናል ፤ ከክፋትም ሁሉ ያነጻናል። [10] ኃጢ አት አልሠራንም ብንል የእግዚአብሔርን ቃል ማስተባበልና እግዚአብሔርንም ሐሰ ተኛ ማድረግ ይሆንብናል።

ምዕራፍ 2

[1] ልጆቼ ሆይ ፣ ይህንን ሁሉ የምጽፍላ ችሁ ኃጢአት እንዳትሠሩ በማለት ነው። ኃጢአት ብትሠሩ ግን ፣ በአብ ዘንድ የሚከራ ከርላችሁ ጠበቃ እንዳላችሁ ልታውቁ ይገ ባል። ጠበቃችሁም ጻድቅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። [2] እርሱ ኃጢአታችንን ለማ ስወገድ መሥዋዕት ሆኖልናል። መሥዋዕት የሆነውም ለእኛ ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ለመላው ዓለም ኃጢአት ሁሉ ነው። [3] የእግ ዚአብሔር ወገኖች መሆናችንን ማረጋገጥ የምንችለውም ትእዛዛቱን በመፈጸም ነው። [4] «እኔ አውቀዋለሁ» እያለ ፣ ትእዛዛቱን የማ ይፈጽም ቢኖር ግን ፣ እርሱ ሐሰተኛ ነው ፤ እውነትንም መቀበል አይፈቅድም። [5] የእግ ዚአብሔርን ትእዛዝ የሚፈጽም በእርግጥ እግዚአብሔርን ይወዳል። [6] «የእርሱ ነኝ» የሚል ሰው ፣ ክርስቶስ እንደኖረ በመኖር የእ ርሱን አርአያ መከተል አለበት። የእርሱ መሆናችንንም የምናረጋግጠው በአኗኗራችን ነው።

[7] ወንድሞቼ ሆይ ፣ የምጽፍላችሁ ከዚህ በፊት ስለማታውቁት አዲስ ትእዛዝ አይደ ለም። እኔ የምጽፍላችሁ ከመጀመሪያው አንሥቶ ስለሰማችሁትና ስለምታውቁት ነባር ትእዛዝ ነው። [8] ይህም ትእዛዝ ምን ጊዜም አዲስ ነው። ትእዛዙ በመጀመሪያ በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ የተፈጸመ ሲሆን ፣ አሁን ደግሞ ፍሬው በሕይወታችሁ ውስጥ እየታየ ነው። ይህም የሆነበት ምክን ያት ጨለማው ተወግዶ እውነተኛው መንፈ ሳዊ ብርሃን በሕይወታችሁ ውስጥ መብራት በመጀመሩ ነው።

[9] በክርስቶስ ብርሃን እመላለሳለሁ እያለ ወንድሙን የሚጠላ ገና ከጨለማው

ጣም። 10 ነገር ግን ወንድሙን የሚወድ
በብርሃን ይመላለሳል። በመንገዱም ላይ አደ
ናቅፎ የሚጥለው መሰናክል አይኖርም።
11 ወንድሙን የሚጠላ ግን በጨለማ ውስጥ
ይደናበራል። ጨለማውም አጥርቶ እንዳያይ
ዓይኑን ስለሚጋርደው የሚሄድበትን አያው
ቅም።
12 በዕድሜ አነስተኛ የሆናችሁ ልጆቼ
ሆይ ፥ ኃጢአታችሁ በመድኃኒታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ስም ይቅር ስለተባለላችሁ
ይህንን እጽፍላችኋለሁ። 13 እናንተም አባ
ቶቼ ሆይ ፥ ከመጀመሪያው አንሥቶ ሕያው
ሆኖ የሚኖረውን ክርስቶስን ስላወቃችሁት
ይህንን እጽፍላችኋለሁ። እናንተም ጐልማ
ሶች ሆይ ፥ ሰይጣንን ድል ስላደረጋችሁት
ይህንን እጽፍላችኋለሁ። 14 እናንተ ወጣት
ወንዶችና ልጃገረዶች ሆይ፤ አባታችን እግዚ
አብሔርን ስለአወቃችሁት ይህንን እጽፍላ
ችኋለሁ። አባቶች ሆይ ፥ ዘላለማዊ የሆነውን
አምላክ ስላወቃችሁት ይህንን ጽፌላችኋ
ለሁ። ወጣቶች ወንዶችና ልጃገረዶች ሆይ፥
የእግዚአብሔር ቃል በልባችሁ በመኖሩ
ብርቱ ስለሆናችሁና ሰይጣንን ስለአሸነፋ
ችሁ ይህንን ጽፌላችኋለሁ። 15 ዓለምንና
በውስጥዋ ያሉትን ነገሮች አትውደዱ። ዓለ
ምንና በውስጥዋ ያሉትን ነገሮች የሚወዱ
የእግዚአብሔር ፍቅር የለባቸውም። 16 የዓ
ለም ነገሮች የምላቸውም ፤ ክፉ ምኞት ፥
የሥጋ ፍትወት፥ ያዩትን ሁሉ «ምነው የእኔ
በሆነ» ማለት ፥ ከሀብትና ከተደላደለ ኑሮ
የሚመጣ አጉል ትምክህት ናቸው። የእነ
ዚህ ሁሉ ምንጫቸው እግዚአብሔር አብ
ሳይሆን ክፉው ዓለም ነው። 17 ዓለምና በው
ስጥዋ ለሚገኙ ነገሮች ያለ ጉጉት ሁሉ
ይጠፋሉ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደ
ርግ ሰው ግን ለዘላለም ይኖራል።
18 የተወደዳችሁ ልጆቼ ሆይ ፥ ይህች
ዓለም የምታልፍበት ጊዜ ሩቅ እንዳይመስላ
ችሁ። በመጨረሻው ጊዜ ሐሰተኛ ክርስቶስ
እንደሚመጣ ሰምታችኋል። አሁንም እንኳ
ሐሰተኞች ክርስቶሶች ተነሥተዋል። ስለዚህ
ይህንን ሁሉ ስናይ ይህች ዓለም የምታልፍ
በት ሰዓት እየተቃረበ መምጣቱን እንረዳ
ለን። 19 እነዚህም ሐሰተኞች ክርስቶሶች
ቀድሞ በመንፈሳዊ ኅብረታችን መካከል የነ
በሩ ናቸው። ሆኖም በዚያን ጊዜም ቢሆን
አፋቸው እንጂ ልባቸው ከእኛ ጋር አልነበ
ረም። ቢሆንማ ኖሮ ከእኛ ጋር ጸንተው
በቆዩ ነበር። ከእኛ ተለይተው መውጣ
ታቸው ቀድሞውንም ቢሆን ከእኛ ጋር
እንዳልነበሩ ያሳያል።
20 እናንተ ግን መንፈስ ቅዱስ አድሮባ
ችሁ ስለሚኖር እውነትን በማወቃችሁ ከእ
ነርሱ ጋር አንድ አይደላችሁም። 21 ይህን
የምጽፍላችሁ እውነትን ስለማታውቁ አይደ
ለም። እውነትንና ሐሰትን መለየት ስለምት
ችሉ እንድትጠነቀቁ ብቻ ላሳስባችሁ ነው።
22 ስመሆኑ ኢየሱስ መሲሕ መሆኑን
ከሚክድ ሰው በቀር ሐሰተኛ ማነው? እን
ዲህ ያለው ሰው በአብና በወልድ ስለማያ
ምን የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው። 23 የእግዚአ
ብሔር ልጅ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን
የማያምን አብንም አያምንም። በወልድ
የሚያምን ግን አብንም ያምናል።
24 ስለዚህ ከመጀመሪያው አንሥቶ በተ
ማራችሁት ቃል ልባችሁ ጸንቶ ይኑር። ይህ
ንን ብታደርጉ ከእግዚአብሔር አብና ከል
ጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድነት ይኖ
ራችኋል። 25 ክርስቶስ ራሱ የዘላለምን ሕይ
ወት ተስፋ ሰጥቶአችኋል።
26 ከስሕተት አዘቅት ሊጨምሯችሁ ወዲ
ያና ወዲህ ስለሚሯሯጡት ሰዎች እንድታ
ውቁ ይህን እጽፍላችኋለሁ። 27 እናንተ
መንፈስ ቅዱስን ስለተቀበላችሁና የእርሱም
ቅባት በእናንተ ስለሚኖር ሌላ አስተማሪ
አያስፈልጋችሁም። መንፈስ ቅዱስ እውነ
ትን እንጂ ሐሰትን ስለማይናገር እርሱ ራሱ
ሁሉንም ያስተምራችኋል። ስለዚህ መንፈስ
ቅዱስ በገለጸላችሁ መሠረት ምን ጊዜም
በክርስቶስ ኑሩ።
28 አሁንም ልጆቼ ሆይ ፥ ጌታ በሚመጣ
በት ጊዜ እንዳናፍር ፥ ነገር ግን ተማምነን
ፊቱ መቅረብ እንድንችል ካሁኑ ጀምሮ ከእ
ርሱ ጋር ደስ የሚያሰኝ አንድነት ይኑራ
ችሁ። 29 ጌታ ጻድቅ መሆኑንና የሚያደርገ
ውም ሁሉ መልካም መሆኑን ካወቃችሁ፥
መልካም የሚያደርጉ ሁሉ የእርሱ ልጆች
እንደሆኑ ትረዳላችሁ።

ምዕራፍ 3

1 የሰማዩ አባታችን የቱን ያህል እንደወ
ደደን ተመልከቱ! ስለ ወደደንም «የእግዚ
አብሔር ልጆች» ተብለን ለመጠራት አብቅ
ቶናል። በእርግጥም ደግሞ የእግዚአብሔር
ልጆች ነን። ዓለም ግን እኛን እንደ እግዚአ
ብሔር ልጆች አያውቀንም ፤ ምክንያቱም
ዓለም እግዚአብሔርን ራሱን ስላላወቀው
ነው። 2 ወዳጆቼ ሆይ፥ አሁን የእግዚአብሔር
ልጆች መሆናችን የሚያጠያይቅ ነገር አይደ
ለም። እርግጥም የእግዚአብሔር ልጆች

ነን። ወደፊት ግን ከትንሣኤ በኋላ ምን እን
ደምንሆን አስቀድሞ መገመቱ ያዳግት ይሆ
ናል። ግን አንድ ነገር እናውቃለን። ይህም
ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ማንነቱን ፊት
ለፊት ስለምናይ እርሱን መስለን እንደምን
ገኝ እናውቃለን። [3]ይህ ተስፋ በልቡ ያለ
አማኝ፥ ክርስቶስ ንጹሕ እንደሆነ ሁሉ እር
ሱም ራሱን በንጽሕና ይጠብቃል።

[4]ኃጢአት የሚሠራ ሁሉ የእግዚአብሔ
ርን ትእዛዝ ያፈርሳል፤ምክንያቱም ኃጢአት
ማለት እግዚአብሔርን አለመታዘዝ ነውና።
[5]ክርስቶስ ግን በሥጋ የተገለጠው ኃጢአታ
ችንን ለማስወገድ እንደሆነ ታውቃላችሁ፥
እርሱ ራሱማ ምን ኃጢአት አለበት? [6]ስለ
ዚህ በክርስቶስ ጸንቶ የሚኖር ኃጢአትን
አይለማመድም ፤ ኃጢአትን የሚለማመድ
ግን ፥ እርሱን ፈጽሞ አላየውም ፤ አላወቀው
ምም።

[7]ውድ ልጆቼ ሆይ፥በዚህስ ማንም እንዳ
ያሳስታችሁ ተጠንቀቁ። ክርስቶስ ጻድቅ እን
ደሆነ የጽድቅን ሥራ የሚሠራ ሁሉ ጻድቅ
ነው። [8]ነገር ግን ኃጢአት መሥራትን
እንደ ልማድ አድርጎ የሚኖር እርሱ የዲያ
ብሎስ ወገን ነው። ምክንያቱም ዲያብሎስ
ከመጀመሪያው አንሥቶ በኃጢአት ሥራ
ጸንቶ ይኖራልና። የእግዚአብሔር ልጅ የተ
ገለጠውም ይህንኑ የዲያብሎስን ሥራ ለመ
ሻር ነው። [9]የእግዚአብሔር የቅድስና ባሕ
ርይ በእርሱ ውስጥ ይኖራልና ፥ ከእግዚአብ
ሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን በመለማ
መድ አይኖርም። ከእግዚአብሔር ተወልዶ
አዲስ ሕይወት አግኝቷልና ኃጢአት መሥ
ራት አይችልም።

[10]ከዚህ የተነሣም እነማን የእግዚአብ
ሔር ልጆች ፥ እነማን ደግሞ የዲያብሎስ
ልጆች መሆናቸውን ፥ ለይቶ ማወቅ ይቻ
ላል። ትክክል የሆነውን ነገር ሁሉ የማያደ
ርግና ወንድሙን የሚጠላ የእግዚአብሔር
ልጅ አይደለም። [11]ከጥንት ከመሠረቱ የሰ
ማችሁት መልእክት እርስ በእርሳችን እንድ
ንፋቀር የሚያዝዝ ነው።

[12]የክፉው የሰይጣን ወገን እንደሆነውና
ወንድሙን እንደገደለው እንደ ቃየል
መሆን የለብንም። ለመሆኑ ቃየል ወንድ
ሙን ለምን ገደለው? የእርሱ ሥራ ክፉ
የወንድሙ የአቤል ሥራ ግን ትክክል መሆ
ኑን ያውቅ ስለነበረ አይደለምን? [13]ወዳ
ጆቼ ሆይ ፥ ስለዚህ ዓለም ቢጠላችሁ አትደ
ነቁ።

[14]ወንድሞቻችንን የምንወድ ከሆነ የዘላ
ለም ሕይወት አለን፤ከሞት ወደ ሕይወትም
ተሻግረናል። [15]ወንድሙን የሚጠላ በእርግ
ጥም ነፍስ ገዳይ ነው። ነፍስ ገዳይ ደግሞ
የዘላለም ሕይወት እንደሌለው ታውቃላ
ችሁ። [16]የእውነተኛ ፍቅርን ምንነት ለመ
ረዳትም ክርስቶስ ለእኛ ሲል መሞቱን ማስ
ታወስ ይጠቅማል። እኛም ለወንድሞቻችን
ስንል ሕይወታችንን አሳልፈን መስጠት ይገ
ባናል።

[17]አንድ ክርስቲያን በቂ ሀብት ኖሮት
ወንድሙ በችግር ላይ መሆኑን እያየ ሳይረ
ዳው ቢቀር ፥ ያ ሰው የእግዚአብሔር ፍቅር
አለው ለማለት እንዴት ይቻላል? [18]ልጆቼ
ሆይ ፥ ሰዎችን «እናፈቅራችኋለን» እያልን
በአፍ ብቻ መደለሉን ወዲያ ትተን ፍቅራ
ችን እውነተኛና በበጎ ሥራ የሚገለጥ
ይሁን። [19]ይህን በማድረጋችንም ከእውነት
ወገን መሆናችንን እናረጋግጣለን። ሕሊናች
ንም በሚወቅሰን ጊዜ ልባችንን በጌታ ፊት
የምናሳርፈው በዚሁ ነው። [20]ምክንያቱም
ጌታ ከሕሊናችን ስለሚበልጥ ከእርሱ
ምንም የተሰወረ ነገር የለምና።

[21]ውድ ወዳጆቼ ሆይ ፥ነገር ግን ከሕሊና
ወቀሳ ነጻ ከሆንን ፍጹም በሆነ መታመን
ወደ ጌታ ልንቀርብ እንችላለን። [22]ትእዛዛ
ቱን ስለምንፈጽም ደስ የሚያሰኘውንም ስለ
ምናደርግ ከእርሱ የለመንነውን ሁሉ እናገ
ኛለን። [23]የእግዚአብሔር ትእዛዝም ፥ በልጁ
በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ማመንና እንደታዘዝ
ነው እርስ በእርሳችን መፋቀር ነው። [24]የእ
ግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚፈጽሙ ከእግዚ
አብሔር ጋር ይኖራሉ፤እግዚአብሔርም በእ
ነርሱ ውስጥ ይኖራል። እግዚአብሔር በእኛ
ውስጥ መኖሩንም በሰጠን በመንፈስ ቅዱስ
እናውቃለን።

ምዕራፍ 4

[1]የተወደዳችሁ ወዳጆቼ ሆይ ፥ መንፈስን
ሁሉ አትመኑ። ብዙዎች ሐሰተኞች መምህ
ራን በዓለም አካባቢ ስለተነሡ ፥ከእግዚአብ
ሔር መሆን አለመሆናቸውን ለማረጋገጥ
መንፈስን ሁሉ መርምሩ። [2]የእግዚአብሔር
ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ ወደዚች
ምድር መምጣቱን የሚያምን መንፈስ ከእግ
ዚአብሔር የተገኘ ለመሆኑ እርግጠኞች
መሆን ትችላላችሁ። ነገር ግን ኢየሱስ ሥጋ
ለብሶ መምጣቱን የማያምን መንፈስ እርሱ
ከእግዚአብሔር አይደለም። [3]የዚህ ዓይነቱ
መንፈስ፥ይመጣል ሲባል የሰማችሁት የሐሰ
ተኛው ክርስቶስ መንፈስ መሆኑ ...

ይህ መንፈስ ዛሬም እንኳ በዓለም ላይ ይገኛል።
4የተወደዳችሁ ልጆቼ ሆይ፥እናንተ የእ
ግዚአብሔር ምርጦች ናችሁ። በመሆናች
ሁም ሐሰተኞችን መምህራን አሸንፋችኋቸ
ዋል። ለማሸነፍ የበቃችሁትም በእናንተ
አድሮ የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ በዚች
ክፉ ዓለም ካለው ከማንኛውም የክፋት
ኃይል ይልቅ የሚበረታ በመሆኑ ነው።
5እነርሱ ግን፥ዓለማውያን ስለሆኑ የሚያስቡ
ትም የሚናገሩትም ስለዚች ዓለም ነገር
ብቻ ነው። ይህ በመሆኑም በዓለም ሰዎች
ዘንድ ተደማጭነት አላቸው። 6እኛስ?
እኛማ የእግዚአብሔር ልጆች ነን። እግዚአ
ብሔርን የሚያውቁ ይሰሙናል። የእግዚአብ
ሔር ወገኖች ያልሆኑ ደግሞ አይሰሙንም።
በዚህም የእውነትን መንፈስ ከሐሰት መን
ፈስ ለይተን ለማወቅ እንችላለን። 7ወዳጆቼ
ሆይ፥ፍቅር ከእግዚአብሔር የሚገኝ ስለሆነ
እርስ በእርሳችን እንዋደድ። ሌላውን የሚ
ወድ በእርግጥ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ
ነው፤ እግዚአብሔርንም ያውቃል። 8ወንድ
ሙን የማይወድ እግዚአብሔርን አያውቀ
ውም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና።
9በልጁ ሞት እኛ የዘላለምን ሕይወት
እንድናገኝ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ
ዚች ዓለም በመላክ የቱን ያህል የሚያፈቅ
ረን መሆኑን ገልጾልናል። 10እኛ ስለ ወደ
ድነው ሳይሆን እርሱ ስለ ወደደንና ኃጢአ
ታችንን እንዲያስወግድልን ልጁን ስለ ላከ
ልን የእውነተኛ ፍቅርን ምንነት በተግባር
አሳይቶናል።
11ወዳጆቼ ሆይ ፥ እግዚአብሔር እኛን
ይህን ያህል ካፈቀረን እኛም እርስ በርስ
መዋደድ ይገባናል። 12እግዚአብሔርን ከቶ
ያየው የለም ፤ እርስ በእርሳችን ከተፋቀርን
ግን ፥ የእግዚአብሔር ማደሪያዎች እንሆና
ለን። ፍቅሩም በውስጣችን እያደገና እየላቀ
ይሄዳል። 13እርሱ በእኛ እንዳ በእርሱ
የምንኖር ለመሆናችን ማረጋገጫ ይሆነን
ዘንድ ፥ መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ እን
ዲያድር አድርጓል። 14እንዲሁም አብ የዓ
ለም መድኃኒት አድርጎ ልጁን እንደላከው
በዓይናችን ያየን ስለሆነ ይህንኑ እንመስክራ
ለን። 15ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆ
ኑን አምኖ የሚመሰክር ሁሉ፥እግዚአብሔር
በእርሱ እርሱም በእግዚአብሔር ይኖራል።
16እርሱ እንደሚያፈቅረን የተናገረውን
ቃል አምነን ስለተቀበልንና ፍቅሩንም ስለ
ቀመስን እግዚአብሔር የሚወደን የቱን
ያህል መሆኑን ተረድተናል። እግዚአብሔር
ፍቅር ነው። በፍቅርም የሚኖር ሁሉ በእግ
ዚአብሔር ይኖራል ፥ እግዚአብሔርም በእ
ርሱ ይኖራል። 17በዚህ ዓለም ከክርስቶስ
ጋር ጸንተን የኖርን ከሆነ ፍቅራችን እያደ
ገና እየላቀ ስለሚሄድ፥በዚያች በፍርድ ቀን
ያለ እንዳች ፍርሃትና ጭንቀት በፊቱ ለመ
ቀረብ ድፍረት ይኖረናል።
18ከልብ የሚወደንን ሰው እንደማንፈ
ራው ሁሉ ፥ እግዚአብሔርም የሚወደን
ፍጹም በሆነ ፍቅር በመሆኑ፥እንደሚቀጣን
በማሰብ ብቻ አንፈራውም። እግዚአብሔር
ይቀጣኛል በሚል ሥጋት የሚፈራው ሰው፥
እግዚአብሔር ፍጹም በሆነ ፍቅር እንደሚ
ወደው ገና ያላረጋገጠ መሆኑ ይታወቃል።
19እርሱ አስቀድሞ ስለወደደን እኛም
መውደድን ከእርሱ ተማርን።
20«እግዚአብሔርን እወደዋለሁ» እያለ
ወንድሙን የሚጠላ ሐሰተኛ ነው። በዓይነ
ሥጋ የሚያየውን ወንድሙን ያልወደደ፥ያላ
የውን እግዚአብሔርን እንዴት ሊወደው
ይችላል? 21እግዚአብሔር ያዘዘን ትእዛዝ
ይህ ነው፤ «እግዚአብሔርን የሚወድ ወንድ
ሙን ደግሞ ይውደድ።»

ምዕራፍ 5

1ኢየሱስ ክርስቶስ፥ እርሱ ሲጠበቅ የነበ
ረው መሲሕ መሆኑን የሚያምን ሁሉ ፥
እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። አባትን
የሚወድ ሁሉ ከእርሱ የተወለደውን ልጁ
ንም ይወደዋል። 2የእግዚአብሔርን ልጆች
የምንወዳቸው መሆኑ የሚታወቀው እግዚአ
ብሔርን ስንወድና ትእዛዛቱንም ስንፈጽም
ነው። 3እግዚአብሔርን መውደድ ማለትም
ትእዛዛቱን መፈጸም ነው። ትእዛዛቱም
እንደ ከባድ ሸክም የሚቆጠሩ አይደሉም።
4የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ፥ በክርስ
ቶስ ኃይል ኃጢአትንና ዓለማዊ ፈቃድን
በማሸነፍ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይፈጽ
ማል። ዓለምንም ማሸነፊያ መሣሪያችን
እምነት ነው።
5ዓለምን ማሸነፍ የሚችለውም ኢየሱስ
የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን የሚያምን
ሰው ብቻ ነው። 6-8ኢየሱስ የእግዚአብሔር
ልጅ መሆኑን እናውቃለን። እግዚአብሔር
ራሱ ይህንኑ በቃሉ አረጋግጦአልና። መጀ
መሪያ ፥ በተጠመቀበት ጊዜ ከሰማይ የተሰ
ማው ድምፅ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን
አብሥሯል። ቀጥሎም ከሕማማቱ በፊት
ይኸው እውነት በድጋሚ ከላይ በ

ድምፅ ተረጋግጦአል። በመጨረሻም፥የእውነት ምንጭ የሆነው መንፈስ ቅዱስ ለኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን፥የዘወትር ምስክር ነው። ስለዚህ ያሉን ምስክሮች ሦስት መሆናቸው ነው። እነዚህም፥በልቦናችን ውስጥ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ የምስክርነት ቃል፤ክርስቶስ በተጠመቀበት ጊዜ ከላይ ከሰማይ የተሰማው ድምፅ፤እንዲሁም ከሕማማቱ በፊት የተሰማው ድምፅ ናቸው። ሦስቱም ምስክሮች የሚያረጋግጡልን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ነው። [9]ሰዎች የሚሰጡትን የምስክርነት ቃል አምነን የምንቀበል ከሆነ ፥ የእምላክ ምስክርነት ነውና እግዚአብሔር ስለ ልጁ የተናገረውን ቃል በበለጠ አምነን መቀበል ይኖርብናል። [10]በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን ሁሉ የሚሰማው የምስክርነት ቃል እውነት መሆኑን ልቦናው ያውቀዋል። ነገር ግን እግዚአብሔርን የማያምን እርሱ ራሱ ስለ ልጁ የሰጠውን ምስክርነት ባለመቀበሉ እግዚአብሔርን ሐሰተኛ ያደርገዋል።

[11]እግዚአብሔር አብ ስለ ልጁ የተናገረው ቃል እርሱ ራሱ የዘላለምን ሕይወት እንደሰጠንና ይህም ሕይወት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኝ መሆኑን የሚመሰክር ነው። [12]ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጅ ያለው የዘላለም ሕይወት አለው። የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ግን የዘላለም ሕይወት የለውም።

[13]በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ለምታምኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ እንድታውቁ ይህንን ጽፌላችኋለሁ። [14]በእግዚአብሔር ላይ ያለን መተማመን ይህ ነው። ከእርሱ ፈቃድ ውጪ ያልሆነ ማናቸውንም ነገር ብንለምነው እርሱ ይሰማናል። [15]የምንነግረውን እንደሚሰማን ካወቅን ፥ የለመንነውን ሁሉ እንዳገኘን እናውቃለን።

[16]ማንም ሰው ወንድሙ ለሞት የማያደርሰውን ኃጢአት ሲሠራ ካየው ፥ እግዚአብሔር ይቅር እንዲለው ይጸልይለት። ኃጢአቱ ለሞት የማያደርሰው ከሆነ እግዚአብሔርም ይቅር ይለዋል። በሌላ በኩል ደግሞ ፥ ለሞት የሚያደርሰውን ኃጢአት ለሠራ ሰው መጸለዩ ዋጋ የለውም። [17]ማናቸውም ክፉ ሥራ ሁሉ ኃጢአት ነው። እኔ የምናገረው ግን ፥ሰውን ለዘላለም ሞት ስለማያበቃ ኃጢአት ነው።

[18]የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ኃጢአትን እንደ ልማድ አድርጎ አይሠራም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሚጠብቀው ሰይጣን እጁን ሊያሳርፍበት አይችልም። [19]እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ነን ፤ የቀረው ዓለም ግን ከሰይጣን ኃይል ሥር መሆኑን እናውቃለን። [20]የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ፥ ወደዚች ምድር መምጣቱንና እውነተኛውን አምላክ እንድናውቀው የሚረዳንን ማስተዋል የሰጠን መሆኑን እናውቃለን። በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸንተን የምንኖር ከሆነ ፥ በእግዚአብሔር ጸንተን እንኖራለን ማለት ነው። እውነተኛው አምላክና የዘላለምም ሕይወት እርሱ ነው።

[21]የተወደዳችሁ ልጆቼ ሆይ ፥ ከማንኛውም የጣዖት አምልኮ ራቁ።

የእናንተው
ዮሐንስ

የሐዋርያው ዮሐንስ ሁለተኛው መልእክት

[1]የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ከሆንኩት ከእኔ ከአረጋዊው ከዮሐንስ የተላከ። ለተመረጠችውና የእግዚአብሔር ወዳጅ ለሆነችው እመቤት። በእኔ ብቻ ሳይሆን በምዕመናን ዘንድ ሁሉ በእውነት ተወዳጅ ለሆኑትም ልጆቿ። [2]ምን ጊዜም ቢሆን እውነት በልባችን ውስጥ ጸንታ ስለምትኖር ፥ [3]በእውነትና በፍቅር በምንኖረው ሕይወታችን የተነሣ፥ጸጋ፥ምሕረትና ሰላም ከእግዚአብሔር አብና ከልጁ ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኛለን።

[4]ልጆችሽ በእውነት ጸንተውና የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፈጽመው የሚኖሩ መሆናቸውን በማየቴ እጅግ ደስ ብሎኛል። [5]ውድ እመቤት ሆይ ፥ይህን መልእክት የምጽፍልሽ አዲስ ትእዛዝ ልሰጥሽ ሳይሆን ፥ ከሥር ከመሠረቱ ፥ «እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ» ተብሎ የተሰጠንን ትእዛዝ ላሳስብሽ ነው። [6]ፍቅር ማለት ደግሞ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መፈጸምና ከጥንት ጀምሮ

ጠው ትእዛዝ መሠረት በፍቅር ተሳስሮ
መኖር ነው።
7-8 ኢየሱስ ክርስቶስ በዚች ምድር ላይ
ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የማያምኑ ብዙ
ሐሰተኞች መምህራን ተነሥተዋል። እነዚህ
በስሕተት ጐዳና ሊመሯችሁ የሚፈልጉ
አታላዮችና ፀረ ክርስቶሶች ናቸው። ትምህ
ርታቸውም ጸንተን ከምንኖርበት እውነት
የሚያናጋን በመሆኑ ፥ ልፋታችሁን ከንቱ
እንዳያስቀረው ተጠንቀቁ። እኔ በማስተማር
እናንተም በመማር የደከምንበትና ልናገ
ኘው የምንመኘው ዋጋ፥ከንቱ ሆኖ እንዳይ
ቀር አደራ። 9 በክርስቶስ ትምህርት የማይ
ጸና እግዚአብሔርን ያጣል። በክርስቶስ
ትምህርት ጸንቶ የሚኖር ግን አብም
ወልድም አይለዩትም።
10 የክርስቶስን ትምህርት የሚቃወም
ሰው ላስተምራችሁ ብሎ ቢመጣ፥ቤታችሁ
አታስገቡት፤ ፈጽሞ አታስጠጉት፤ 11 እንዲህ
ዓይነቱን ሰው ማቅረብ የክፉ ሥራው ደጋፊ
ሆኖ መገኘት ነው።
12 ልጽፍላችሁ የሚገባኝ ብዙ ነገር ነበ
ረኝ። ግን ሁሉንም በዚች ደብዳቤ ልገል
ጸው አልፈልግም። በቅርቡ መጥቼ ላያችሁ
አስባለሁ። ያን ጊዜ ስለ ሁሉም ነገር አንሥ
ተን በሰፈው እንነጋገርበታለን፤ ደስታችንም
የተሟላ ይሆናል።
13 የተመረጠችው የእህትሽ ልጆች ሰላ
ምታ ያቀርቡልሻል።

ዮሐንስ

የሐዋርያው ዮሐንስ ሦስተኛው መልእክት

1 ከእኔ ከሽማግሌው ዮሐንስ እጅግ ለም
ወደው ወዳጄ ለጋይዮስ የተላከ፤
2 የተወደድክ ወዳጄ ሆይ ፥ ነፍስህ
ፍጹም የሆነ ሰላም ያገኘችውን ያህል ጤን
ነትህ የተሟላ እንዲሆን፥ነገር ሁሉ እንዲሳ
ካልህም እጸልያለሁ። 3 አንዳንድ ወንድሞች
በዚህ ሲያልፉ ጐራ ብለው ጠይቀውኝ
ነበረ። ስለ አንተ አንሥተው፥በወንጌል ቃል
መሠረት በእውነት ጸንተህ የምትኖር መሆ
ንክን በነገሩኝ ጊዜ ፥ እጅግ ደስ አለኝ።
4 የመንፈስ ልጆቼ በእውነት እየተመሩ
መኖራቸውን የሚያረጋግጥ የምስክርነት
ቃል ከሌሎቹ ከመስማት የበለጠ የሚያስደ
ስተኝ ነገር የለም።
5 ውድ ወዳጄ ሆይ፥የወንጌልን ቃል በየ
ቦታው ለማዳረስ በዚያ የሚያልፉትን መም
ህራን ተቀብለህ በማስተናገድ ረገድ የፈጸም
ከው ተግባር ደስ የሚያሰኝኑነው። 6 ስላደረ
ግህላቸው አቀባበልና ስላሳየሃቸውም ፍቅር
እዚህ በሚገኙት ምዕመናን ፊት አመስግ
ነው ተናግረውልሃል። ወደፊትም ቢሆን
እንዳይቸገሩ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ሰጥ
ተህ እንድትሸኛቸው አደራ እልሃለሁ።
7 እነዚህ መምህራን ከአገር አገር የሚንከራ
ተቱት ስለ ጌታ ስም ብለው ነው እንጂ ፥
በሌላ ምክንያት አይደሉም። ወንጌልን የሚ
ያስተምሩት ገና ላላመኑ ወገኖች በመሆኑ ፥
ምግባችንንና ልብሳችንን ቻሉን ፥ ማረፊያ
ሁኑን፥ወይም ደመወዝ ከፈሉን ብለው የሚ
ጠይቁ አይደሉም። 8 ስለዚህ እኛም የዚህ
የተቀደሰ አገልግሎት ተካፋዮች በመሆን ፥
እንደነዚህ ያሉትን የእውነት መልእክተ
ኞች ልንረዳቸው ይገባል።
9 ከዚህ ቀደም ለቤተ ክርስቲያኒቱ አንድ
ደብዳቤ መጻፌ ይታወሳል። ነገር ግን የቤተ
ክርስቲያኒቱ መሪ ነኝ ባዩ ዲዮጥራጢስ ፥
ቃሌን ከቁም ነገር መቁጠር አልፈለገም።
10 የዚህን ሰው ክፉ ሥራ፥ምን ብሎ እንደ
ሰደበንና ስሜንም እንዴት አድርጎ እንዳ
ጠፋ ስመጣ እነግራችኋለሁ። ይህ ብቻ
አይደለም። መምህራን ወንጌል ለማስተ
ማር በሚመጡበት ጊዜ ተቀብሎ አያስተ
ናግዳቸውም። ሌሎቹ ምዕመናንም እንዳያ
ስተናግዷቸው ይከለክላል። አልፎ ተር
ፎም እነዚህን መምህራን ሲያስተናግዱ
ያገኛቸውን ከቤተ ክርስቲያን ሕብረት
ያስወጣቸዋል።
11 ውድ ወዳጄ ሆይ፥የእንደዚህ ዓይነቱን
ሰው ክፉ ምሳሌ እንዳትከተል ተጠንቀቅ።
ምን ጊዜም ቢሆን በጎ ሥራ ከመሥራት
ቸል አትበል። በጎ ሥራ መሥራት የእግዚ
አብሔር ልጅነት የሚገለጥበት፥በክፉ ሥራ
ጸንቶ መገኘት ደግሞ ከእግዚአብሔር የሚ
ያርቅ መሆኑን አትርሳ። 12 ወደዚህ የመጣ
ሁሉ ድሜጥሮስን ደግ ሰው ነው እያለ ያመ
ሰግነዋል። ስለ ደግነቱ እውነት ራስዋም
ትመሰክርለታለች። እኔም አንዱ ምስክር
ነኝ። ምስክርነቱም እውነት

13 ልጽፍልህ የምፈልገው ብዙ ነገር ነበ
ረኝ። ነገር ግን ሁሉንም በዚች ደብዳቤ
ልገልጸው አልፈልግም። 14 የእግዚአብሔር
ፈቃዱ ቢሆን በቅርቡ ስለምመጣ ማናቸው
ንም ነገር በጥሞና አጫውትሃለሁ።
15 እስከዚያው ድረስ ግን በሰላም ቆየኝ።
ከእኔ ጋር ያሉ ወዳጆችህ ሰላምታቸውን
ያቀርቡልሃል። አብረውህ ላሉት ወዳጆቼ
ደግሞ ፣ ለእያንዳንዳቸው ሰላምታዬን በስም
አቅርብልኝ።

ያንተው
ዮሐንስ

የይሁዳ መልእክት

መግቢያ

ይህን መልእክት የጻፈው ይሁዳ፣ እንደ ያዕቆብ አርሱም የጌታ ወንድም ተብሎ ይጠራል። መልእክቱን። በ68 እና በ80 ዓ.ም. መካከል ባሉት ዓመታት በአንዱ ሳይጽፈው እንዳል ቀረ ይገመታል። የእግዚአብሔር ቃል የማይሻርና የማይለወጥ መሆኑን፣ እንደ ቃሉ የማይ ኖሩትንና የሐሰት ትምህርት ፈጥረው የሚያስተምሩትን ፣ የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ ፍርድ የሚጠብቃቸው መሆኑን የይሁዳ መልእክት በማያወላውል ሁኔታ ያስረዳል።

---

1 የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና የያዕቆ
ብም ወንድም ከሆነው ከይሁዳ የተላከ፤ እግ
ዚአብሔር አብ ለጠራቸውና ለወደዳቸው፣
ኢየሱስ ክርስቶስም በእምነት ውስጥ ላዳና
ቸው ሁሉ።
2 እግዚአብሔር፣ ምሕረት፣ ሰላምና ፍቅር
በብዛት ያድላችሁ።
3 ወዳጆቼ ሆይ ፣ እግዚአብሔር ለሁላች
ንም ስለሰጠን ደኅንነት ልጽፍላችሁ ጥረት
በማድረግ ላይ ነበርኩ። ሆናም ግን ፣ እምነ
ታችሁን የሚያናጋ አሳሳቢ ነገር መኖሩን
ስለተረዳሁ ፣ አሳቤን በመቀየር ከእግዚአብ
ሔር ዘንድ ስለተቀበልነው እምነት እንድት
ጋደሉ በማሳሰብ ልጽፍላችሁ ተገደድኩ።
4 ጌታችንና ገዢያችን የሆነውን ኢየሱስ ክር
ስቶስን የሚክዱና ፣ 'ሰው አንድ ጊዜ ክርስ
ቲያን ከሆነ የፈለገውን ኃጢአት ቢሠራ እግ
ዚአብሔር አይቀጣውም' እያሉ የሚያስተ
ምሩ ፣ ፈሪሃ እግዚአብሔር የሌላቸው ሰዎች
እናንተ መካከል ሠርገው ገብተዋል። እነዚ
ህን የመሳሰሉ ሰዎች ፍርድ እንደሚጠብቃ
ቸው ቀደም ብሎ የተጻፈ ስለሆነ ፣ ነገሩ
ዱብ ዕዳ አይሆንባቸውም።
5 እንደምታውቁት ሁሉ እግዚአብሔር
የእሥራኤልን ሕዝብ ከግብጽ አገር ካወጣ
ቸው በኋላ ፣ ያላመኑትንና መታዘዝ ያልፈለ
ጉትን ከመካከላቸው ለይቶ በሞት ቀጥቶአ
ቸዋል። 6 እንደዚሁም ሥልጣናቸውንና
ክብራቸውን ስላልጠበቁ መኖሪያቸውን የለ
ቀቁትን መላእክት ፣ እግዚአብሔር በጨለማ
በታ ለዘላለም አሥሮ ፣ እስከ ታላቁ የፍርድ
ቀን ድረስ ያቆያቸው መሆኑን ላስታውሳ
ችሁ እወዳለሁ። 7 በተመሳሳይ ሁኔታም ፣ በሰ
ዶምና ገሞራ በአካባቢያቸውም በነበሩት
ከተሞች ፣ የደረሰውን ፍርድ መርሳት የለባች
ሁም። የእነዚህ ከተሞች ነዋሪዎች ፣ ወንድ
ከወንድ ጋር ግብረ ሥጋ ግንኙነት እስኪያ
ደርጉ ድረስ ከተፈጥሮ ሥርዓት ውጪ
የሆነ የዝሙት ተግባር ፈጽመው በመገኘታ
ቸው ፣ ከተሞቹና በውስጣቸው የነበሩት ነዋ
ሪዎች በእሳት ተቃጥለው ጠፍተዋል
ይህም ፣ ኃጢአተኞች በገሃነም እሳት እንደ
ሚቀጡ የሚያሳስብና የሚያስጠነቅቅ ትም
ህርት ነው።
8 እንዚህ ነውረኞች ሰዎችም ፣ ይህንን
ሁሉ ዘንግተው አስጸያፊ ተግባራቸውን
በመቀጠል አካላቸውን ያረክሳሉ፤ ባለሥልጣ
ኖችን ይንቃሉ ፣ በሰማይ በሚኖሩት ቅዱሳን
መላእክት ላይም የፈዝና የስድብ ቃል ይሰ
ነዝራሉ። 9 የመላእክት አለቃ የሆነው ሚካ
ኤል እንኳን ፣ ከሰይጣን ጋራ ስለ ሙሴ
አካል በተከራከረ ጊዜ ፣ «እግዚአብሔር ይገ
ሥጽህ!» አለው እንጂ እንደ እነዚህ ሰዎች
ከአፉ የስድብ ቃል አልወጣም። 10 እነዚህ
ሰዎች ግን ፣ በማያውቁት ጉዳይ ጥልቅ ብሎ
መግባትና በሰውም ላይ ማሾፍ ልማዳቸው

ነው። አእምሮ እንደሌላቸው እንስሳት የተ
ፈጥሮ ስሜታቸው የሚፈልገውን ማድረግ
ስለሚወዱ ነፍሳቸውን ወደ ጥፋት ይመ
ራሉ።
11 ለእነዚህ ሰዎች ወዮላቸው! ምክንያ
ቱም ወንድሙን የገደለውን የቃየልን መን
ገድ ተከትለዋል ፤ እንደ በለዓም ለገንዘብ
በመስገብገብ ስተዋል፤ እንደ ቆሬም በዓመፅ
ድርጊታቸው ከጥፋት ላይ ወድቀዋል።
12 እነዚህ ሰዎች ፥ በቤተ ክርስቲያን
ውስጥ በምታቀርቡት የፍቅር ማዕድ ላይ
ሲገኙ የለመደባቸውን አስጸያፊና ነውረኛ
ተግባር ከመፈጸም ወደኋላ አይሉም። ከስግ
ብግብነታቸው የተነሳም ያለቅጥ እየተሻሙ
ይበላሉ። ልክ በነፋስ እንደሚገፋ ዝናብ
እንደሌለው ደመና ናቸው። በመከር ወራት
ፍሬ እንደማይገኝባቸውና ከሥራቸው ተነቅ
ለው ሁለት ጊዜ እንደሞቱ፥ከማገዶነት በስ
ተቀር ሌላ ጥቅም እንደሌላቸው ዛፎች
ናቸው።
13 የተቆጣ የባሕር ማዕበል በሚደፍ
ቀው በአረፋው እንደሚታወቅ ፥ እነርሱም
በአሳፋሪና በአስነዋሪ ተግባራቸው ይታወ
ቃሉ። እግዚአብሔር ካበጀላቸው ሥርዓት
ተፈናቅለው እንደሚንከራተቱት ከዋክብት፥
እነርሱንም ድቅድቅ ጨለማ የሞላበት የእ
ግዚአብሔር ፍርድ ለዘላለም ይጠብቃቸ
ዋል።
14 ከአዳም ሰባተኛው ትውልድ የሆነው
ሄኖክ ስለእነዚህ ሰዎች እንዲህ ሲል ትን
ቢት ተናግሯል ፤ «እነሆ ጌታ ከብዙ ሺህ
ቅዱሳን ጋር ወደ ምድር ይመጣል። 15 ከዚ
ያም የዓለምን ሕዝቦች ሁሉ ለፍርድ ከፊቱ
ይሰበስባል። በእግዚአብሔር ላይ ስለተና
ሩት የስድብ ቃልና ከክፉ መንገዳቸው የተ
ነሳ ስላደረጉት ዓመፅ፥ለኃጢአተኞች የሚገ
ባቸውን ቅጣት ይሰጣቸዋል።» 16 እነዚህም
ሰዎች ዘወትር የሚያጕረመርሙ፥ እንደበታ
ቸው ያልተገራ ፥ ክፋትን ሠርተው በቃን
የማይሉ፥ በትዕቢት የተወጠሩና፥ጥቅም ለማ
ግኘት በማለት ሌሎችን በከንቱ ውዳሴ የሚ
ክቡ ናቸው።
17 ወዳጆቼ ሆይ፥ የጌታችን የኢየሱስ ክር
ስቶስ ሐዋርያት አስቀድመው የተናገሩትን
ቃል አስታውሱ። 18 «በመጨረሻው ዘመን
ቅዱስ የሆነውን ነገር ሁሉ የሚያቃልሱና
የሚንቁ፥ርኩስ የሆነውን ምኞታቸውን የሚ
ፈጽሙ ሰዎች ይነሣሉ።» ሲሉ ተናግረ
ዋል። 19 በመካከላችሁ መለያየትን የሚፈ
ጥሩ እነዚህ ሰዎች ናቸው። እነርሱ ግን
ራሳቸውን ለሥጋዊ ምኞታቸው ያስገዙ
እንጂ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ውስጥ አላደ
ረም።
20 እናንተ ግን፥ ወዳጆቼ ሆይ፥ ሕይወታች
ሁን በተቀደሰው እምነታችሁ ላይ መሥ
ርቱ ፤ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል መጸለይን
አታቋርጡ።
21 ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ፍቅር
ውስጥ በመኖር ፥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
በምሕረቱ ያዘጋጀላችሁን የዘላለም ሕይወት
ለመውረስ በትዕግሥት ተጠባበቁ። 22 ለሚ
ጠራጠሩትም ርኅራኄንና ምሕረትን አሳዩዋ
ቸው። 23 እንዳንዶቹንም ከእሳት ላንቃ
ነጥቆ እንደማውጣት ያህል ፥ ወደ ደኅንነት
ጐዳና መልሷቸው። ሌሎችም ደግሞ ደግነ
ታችሁን አይተው ልባቸውን ወደ ክርስቶስ
እንዲመልሱ ቸርነትን አድርጉላቸው።
ሆኖም እናንተ ራሳችሁ በእነርሱ ኃጢአት
እንዳትሳቡና እንዳትበከሉ በርኩሰት ካደ
ፈው ልብሳቸው እንኳን ራቁ። 24-25 እንዳ
ትወድቁ አቅፎና ደግፎ ሊያቆማችሁ ፥ ከኃ
ጢአት አንጽቶና ቀድሶ በፍጹምነት ዘላለ
ማዊ ደስታ ወዳለበት ፊቱ ሊያቀርባችሁ
ለሚችል ፥ እርሱ ብቻ አዳኛችን ለሆነው
አምላክ ፥ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፥
ክብር ፥ ግርማ ፥ ኃይልና ሥልጣን ጥንትም ፥
አሁንም ፥ ለወደፊትም እስከዘላለም ድረስ
ይሁን። አሜን!

ወንድማችሁ
ይሁዳ

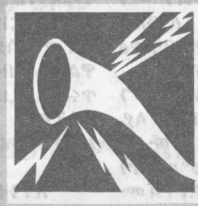

ስለ ዓለም ፍጻሜ

በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ገደማ ክርስቲያኖች በሃይማኖታ ቸው ምክንያት እንደ አውሬ እየታደኑ ይገደሉ ነበር። በዚያን ጊዜ ኢየ ሱስ በተለይ ከሚያቀርባቸው ሦስት ደቀመዛሙርት መካከል አንዱ የሆ ነው ዮሐንስ፥ ሽምግሎና እርጅና በጣም ተጭኖት ነበር። እርሱም በዚያ ዕድሜው በሜድትራኒያን ባሕር፥ ፍጥሞ በተባለች ደሴት በግዞት ላይ ሳለ፥ እግዚአብሔር የሚያስደንቅ ራእይ ገለጠለት። ራእዩ በየዘመናቱ የሚገኙ ትን፥ በተለይም በዓለም ፍጻሜ ላይ ሕያዋን የሚሆኑትን ክርስቲያኖች የሚ መለከት ነው።

በመጨረሻዎቹ ዘመናት ከሰዎች ክፋት የተነሣ አሰቃቂ መከራ የሚመ ጣበት ጊዜ መኖሩንና ይህም፥ ብሩሕ የንጋት ጮራ በሚፈነጥቅበት አዲስ ዓለም የሚተካ መሆኑን፥ እግዚአብሔር በራእይ ለዮሐንስ ገልጦለታል።

በእርግጥ! በሰው ልጆች ክፋትና እብሪት ምክንያት፥ ከፍ ያለ ሁከትና ብጥብጥ የሚከሰትበት የመጨረሻው ዘመን አልፎ፥ ሰላምና ፍቅር የሠፈነ በት አዲስ ሰማያዊ ዓለም ይመጣል። አዎ፥ ሕመምና ሞት የሌለበት፥ የእግ ዚአብሔር ክብር የሚገለጥበት፥ ዘላለማዊ ደስታ የሞላበት፥ አዲስ ዓለም!

የዮሐንስ ራእይ

መግቢያ

ጸሐፊው ሐዋርያው ዮሐንስ ነው። የተጻፈበትም ዘመን በ96 ዓ.ም. አካባቢ መሆኑ ይታመ ናል። መጽሐፉ ወደ ፊት በዓለም ላይ ስለሚደርሱትና ስለሚፈጸሙት ድርጊቶች ይናገ ራል። ስለ ክርስቶስ ዳግም መምጣትና ከዚሁ ጋር ስለ ተያያዙት ነገሮች ይገልጣል። ዮሐ ንስ የተገለጠለትን ራእይ በዚህ መጽሐፉ ያሰፈረው በልዩ ልዩ ምልክቶችና የሰው አእምሮ በቀላሉ ተመራምሮ ሊረዳቸው በማይችል ምሥጢራዊ ቃላት ነው። ይህም ሆኖ አጠቃላይ መሠረተ አሳቡ እስከዚህ የተሰወረ አይደለም። ስለሆነም፥ በዓለም ፍጻሜ ከዚህ በፊት ታይቶ የማይታወቅ ከባድ መከራና ሥቃይ፥ እንዲሁም ልዩ ልዩ ዓይነት ጥፋቶች በዚች ምድር ላይ እንደሚደርሱ ከዚሁ መጽሐፍ መረዳት አያዳግትም። እነዚህ ሁሉ ነገሮች ከተፈጸሙ በኋላ፥ ክርስቶስ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ሆኖ በኃይል ይገለጣል። ለኃ ይሉና ለሥልጣኑም ወሰን አይኖረውም።

ምዕራፍ 1

[1] ይህ ቶሎ ብለው ስለሚፈጸሙ ነገሮች የሚናገር መጽሐፍ ነው። ወደ ፊት የሚሆ ኑትንም ነገሮች ኢየሱስ ክርስቶስ ለአገልጋ ዮቹ እንዲገልጽላቸው እግዚአብሔር ሥል ጣን ሰጠው። ኢየሱስ ክርስቶስም መልአ ኩን ልኮ እነዚህ ነገሮች ለአገልጋዩ ለዮሐ ንስ በራእይ እንዲገለጡለት አደረገ። [2] ዮሐ ንስ ከኢየሱስ የተቀበለውን የእግዚአብሔር ቃል፥ በራእይ ያየውንና የሰማውን ሁሉ፥ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ጻፈው።

[3] ስለዚህ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጻ ፈው ነገር በቅርቡ ስለሚፈጸም፥ ይህንን የት ንቢት ቃል የሚያነቡና ሲነበብ የሚሰሙ፥ ሰምተውም የሚፈጽሙት ሁሉ የተባረኩ ናቸው።

[4] በታናሹ እስያ ለሚገኙት ለሰባቱ አብ ያተ ክርስቲያን ከዮሐንስ የተላከ።

ወዳጆቼ ሆይ፥ ካለውና ከነበረው፥ ወደ ፊትም ከሚመጣው፥ በዙፋኑም ፊት ካሉት ከሰባቱ መናፍስት፥ [5] እውነትን ከሚገልጥ ልን ከታማኙ ምስክር ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ፥ ጸጋና ሰላም ይሁንላችሁ። ከሙታ ንም መካከል መጀመሪያ የተነሣ እርሱ ነው። እርሱም የምድር ነገሥታት ሁሉ ገዢ ነው። እኛን ስለሚወደን፥ በደሙ ከኃ ጢአታችን ሁሉ አንጽቶ [6] አባቱና አምላኩ ለሆነው ለእግዚአብሔር ካህናት ሆነን እን ድናገለግል፥ ወደ መንግሥቱ አግብቶናል። ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብ ርና ኃይል ይሁን፤ አሜን።

[7] እነሆ እርሱ በደመና ታጅቦ ይመጣል። የወጉት እንኳን ሳይቀሩ ሰዎች ሁሉ ያዩ ታል። በምድር የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ መም ጣቱን ሲያዩ፥ ከኀዘንና ከፍርሃት የተነሣ ስቅ ስቅ ብለው ያለቅሳሉ። አዎን፥ ይህ ሁሉ ይፈጸም፤ አሜን።

[8] ያለውና የነበረው፥ ወደ ፊትም የሚመ ጣው፥ ኃያሉ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፥ «'አልፋና ኦሜጋ' የሆንኩ፥ ማለትም የሁሉ ነገር መጀመሪያና መጨረሻ እኔ ነኝ።»

[9] እኔም ዮሐንስ፥ በኢየሱስ ባገኘነው አን ድነት፥ ሥቃያችሁን፥ የምትወርሱትን መንግ ሥትና ጽኑ ትዕግሥታችሁን፥ የምጋራ ወን ድማችሁ ነኝ።

የእግዚአብሔርን ቃል ስላስተማርኩና ስለ ክርስቶስ የማውቀውን ሁሉ ስለ መሰከ ርኩ ተይዤ፥ ፍጥሞ በምትባል ደሴት ላይ ታሥሬ ነበር። [10] አንድ ጊዜ፥ 'በጌታ ቀን' በመንፈስ ቅዱስ ተመስጬ ሳለሁ፥ ከኋላዬ ኃይለኛ የሆነ የመለከት ድምፅ እንዲህ ሲለኝ ሰማሁ፥ [11] «የምታየውን ነገር ሁሉ በመጽሐፍ ጽፈህ በኤፌሶን፥ በስምርኔስ፥ በጴ ርጋሞን፥ በትያጥሮን፥ በሰርዴስ፥ በፊልድልፍ ያና በሎዶቅያ ወደሚገኙት ሰባት አብያተ ክርስቲያን ላክ።»

[12] የሚያናግረኝ ማን ይሆን በማለት ወደ ኋላዬ ዘወር ስል፥ ሰባት የወርቅ መቅረዞችን አየሁ። [13] በመቅረዞቹ መካከል እስከ እግሩ ድረስ የሚደርስ ረጅም ልብስ የለበሰ፥ ወገ ቡን በወርቅ መታጠቂያ የታጠቀ ሰዎል

ልጅ የሚመስል' ሰው አየሁ። [14]የራሱ ጠጉር እንደ በረዶ የነጣ ነበር። ዓይኖቹም ልክ እንደ እሳት ነበልባል ይጋረፉ ነበር። [15]እግሮቹ እንደ ተወለወለ ናስ ያበሩ ነበር። ድምፁም እንደ ባሕር ማዕበል ድምፅ ያስተጋባ ነበር። [16]በቀኝ እጁ ሰባት ከዋክብት ይዞ ነበር። ከአፉም ፣ በሁለት ወገን የተሳለና የሰላ ሰይፍ ይወጣ ነበር። ፊቱም ደመና እንዳልጋረዳት ፀሐይ በኃይል ያበራ ነበር።

[17]ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ ሥር ወደቅሁ። እርሱ ግን ቀኝ እጁን በላዬ ላይ ጭኖ ፣ «አይዞህ አትፍራ፤ የሁሉ ነገር መጀመሪያና መጨረሻ እኔ ነኝ። [18]እኔ ሕያው ነኝ። ከዚህ በፊት ሞቼ ነበር፤ ነገር ግን አሁን ለዘላለም ሕያው ሆኜ እኖራለሁ። በሞትና በሲዖልም ላይ ሥልጣን አለኝ። [19]ስለዚህ አሁን ያየኸውንና ወደ ፊትም የሚሆነውን ነገር ሁሉ ጻፍ። [20]በቀኝ እጁ ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና የሰባቱ የወርቅ መቅረዞች ትርጉም የሚከተለው ነው፤ ሰባቱ ከዋክብት የሰባቱ አብያተ ክርስቲያን መላእክት ናቸው። ሰባቱ መቅረዞች ደግሞ ሰባቱ አብያተ ክርስቲያን ናቸው» አለኝ።

ምዕራፍ 2

[1]«በኤፌሶን ከተማ ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

«ሰባቱን ከዋክብት በቀኝ እጁ የያዘውና በሰባቱ የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚመላለሰው እንዲህ ይላል፥

[2]«የፈጸምከውን ሥራ አውቃለሁ። በትጋት የምትሰጠውን አገልግሎትና ትዕግሥትህንም ተረድቻለሁ። ሰዎች ሲያጠፉ አይተህ ዝም አለማለትህንና ሐዋርያ ሳይሆኑ ፣ 'ሐዋርያ ነን' የሚሉትን መርምረህ ውሸተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው ፣ አውቃለሁ። [3]ለእኔ ስትል መከራን ሁሉ ያለመታከት በትዕግሥት ተቀብለሃል።

[4]«ነገር ግን፣ አንድ ጉድለት አግኝቼብሃለሁ። እርሱም የዛሬ ፍቅርህ እንደ ድሮ አይደለም። ድሮ ለእኔ የነበረህ ፍቅር አሁን ቀንሶአል። ስለዚህ የድሮ ፍቅርህ ምን ያህል እንደ ነበረ አስብ። [5]ከዚህ ቀደም እንዴት ትወደኝ እንደ ነበርና ፣ አሁን ግን እንዴት እንደ ተለወጥክ ልብ በል። ስለዚህ ንስሐ ግባ፤ መጀመሪያ ከልብ ታፈቅረኝ በነበረ ጊዜ ትፈጽመው የነበረውን ተግባር አከናውን። ንስሐ ባትገባ ግን መጥቼ መቅረዝህን ከሥፍራው አነሣዋለሁ።

[6]«ነገር ግን አንድ ጥሩ ጠባይ አለህ፤ እኔ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሐሰተኛ ትምህርት አትወድም። [7]የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፣ መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረውን ይስማ። ድል ለሚነሣ ሁሉ ፣ በእግዚአብሔር ገነት ውስጥ ካለው ከሕይወት ዛፍ ፍሬ እንዲበላ እፈቅድለታለሁ።

[8]«በሰምርኔስ ከተማ ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

«የሁሉ ነገር መጀመሪያና መጨረሻ የሆነው ፣ ሞቶ የነበረውና ከሞት ተነሥቶ በሕይወት የሚኖረው ፣ እንዲህ ይላሃል፤

[9]«ስለ እኔ የምትቀበለውን መከራ ፣ በዚህ ዓለም ላይ ድሀ መሆንህንና በሰማያዊ ሀብት ግን ባለጸጋ መሆንህን አውቃለሁ። አይሁዳውያን ሳይሆኑ ፣ 'አይሁዳውያን ነን' የሚሉትንና የሚቃወሙህን የሰይጣን መናኸሪያ የሆኑትን ሰዎች ውኔታ አውቃለሁ። [10]በእኔ ምክንያት ሊደርስብህ ያለውን መከራ አትፍራ። ሰይጣን ሊፈትናችሁ ከእናንተ መካከል አንዳንዶቹን በቅርቡ እንድትያዙና ወደ ወህኒ ገብታችሁ መከራ እንድትቀበሉ ያደርጋል። ለአሥር ቀኖች ትወቃያላችሁ። ነገር ግን እስከ ሞት የሚያደርስ መከራ ቢያጋጥምህም እንኳ ፣ እስከ መጨረሻው የጸናህ ሁን። እኔም የሕይወት አክሊል እሰጥሃለሁ።

[11]«የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፣ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረውን ይስማ። ድል የሚነሣ ሁሉ በሁለተኛው ሞት አይጐዳም።

[12]«በጴርጋሞን ከተማ ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፥

«በሁለት በኩል የተሳለና የሰላ ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላሃል፤ [13]«የሰይጣን ዙፋን በተዘረጋባትና የአጋንንት አምልኮ እምብርት በሆነችው ከተማ እንደምትኖር ፣ ለእኔም ታማኝ እንደ ሆንክ አውቃለሁ። ታማኝ ምስክሬ አንቲጳስ ፣ በዚች ከተማ ሰይጣናዊ ተግባር በሚፈጽሙ ሰዎች በተገደለበት ጊዜ እንኳን ፣ አልካድኸኝም።

[14]«ነገር ግን እነዚህን ጥቂት ነገሮች አጠላብሃለሁ። በእናንተ መካከል ያሉትን የበለዓምን ትምህርት የሚከተሉትን አንዳንድ ሰዎች ፣ አልተቃወምካቸውም። በለዓም ፣ የእሥራኤል ልጆች ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉና የዝሙት ኃጢአት ፈጽመው እንዲሰናከሉ ለማድረግ ፣ ባላቅን ያስተምር ነበር። [15]አዎን ፣ የኒቆላውያንን ትምህርት

የሚከተሉ ሰዎች በእናንተ መካከል እስካሁ
ንም አሉ።
16 «ስለዚህ ንስሐ ግባ ፤ ከስሕተትህም
ተመለስ፤ ያለበለዚያ ግን በድንገት እመጣብ
ሃለሁ። እነዚህንም ሰዎች ከአፌ በሚወ
ጣው ሰይፍ አጠቃቸዋለሁ።
17 «የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፥ መን
ፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረ
ውን ይስማ። ድል ለሚነሣ፥ ስውር ከሆነው
ሰማያዊ የሕይወት መና እመግበዋለሁ። እን
ዲሁም ፥ እኔ ከምሰጠው ሰው በቀር ማንም
ሊያነበው የማይችል ፥ አዲስ ስም የተጻፈበ
ትን ነጭ ድንጋይ እሰጠዋለሁ።
18 «በትያጥሮን ከተማ ላለው ቤተ ክርስ
ቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤
«እንደ እሳት ነበልባል የሚጋረፉ ዓይ
ኖች ፥ እንደ ተወለወለ ናስ የሚንበገበጉ እግ
ሮች ያሉት የእግዚአብሔር ልጅ ፥ እንዲህ
ይልሃል፤
19 «የምታደርገውን መልካም ሥራ ያለ
ህን ፍቅርና ፥ ታማኝነት እንደዚሁም አገልግ
ሎትህንና ትዕግሥትህን አውቃለሁ። እንዲ
ሁም በፊት ከምታደርገው መልካም ሥራ
ይልቅ ፥ አሁን የምታደርጋቸው መልካም
ሥራዎች እንደሚበልጡ አውቃለሁ።
20 «ይሁን እንጂ ይህን አንድ ነገር እጠ
ላብሃለሁ። ያቺን አገልጋዮቼን ዝሙት እን
ዲፈጽሙ ፥ ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉ
የምትገፋፋውን ፥ ‘ነቢይ ነኝ’ የምትለዋን
ኤልዛቤልን ፥ ዝም ብለሃታል። 21 ንስሐ እን
ድትገባና ከዚህ ክፉ ሥራዋ እንድትመለስ
ጊዜ ሰጥቻት ነበር። ነገር ግን ንስሐ ለመግ
ባት ፈቃደኛ አልሆነችም። 22 ስለዚህ እርሷ
ንና ከእርስዋ ጋር በመተባበር የሚያመነዝሩ
ትን ተከታዮቿን ፥ ክፉ ሥቃይ ላይ እጥላቸዋ
ለሁ። እርስዋም ሆነች ግብረ አበሮችዋ ስለ
ኃጢአታቸው ንስሐ ካልገቡ በቀር ፥ ቅጣቱን
ውሎ ሳያድር እፈጽምባቸዋለሁ። 23 የኤልዛ
ቤልን ልጆች ሁሉ እገድላለሁ። አብያተ
ክርስቲያንም የሰውን ልብና ኩላሊት የም
መረምር መሆኔን ያውቃሉ። ለእያንዳንዳች
ሁም እንደ ሥራችሁ እከፍላችኋለሁ።
24-25 «ነገር ግን ይህንን የሰይጣን ምሥ
ጢራት የተባለውን የሐሰት ትምህርት ያል
ተከተላችሁ በትያጥሮን የምትኖሩ ፥ ከዚህ
በላይ የምፈልግባችሁ ነገር የለም። እኔ እስ
ከመጣ ድረስ እምነታችሁን አጥብቃችሁ
ያዙ።
26 «ድል ለሚነሣና እስከ መጨረሻ
ድረስ ፈቃዴን እየፈጸመ ለሚጠብቀኝ ፥ ሕዝ
ቦችን እንዲያስተዳድር ሥልጣን እሰጠዋ
ለሁ። 27 አባቴ ለእኔ እንደሰጠኝ የግዛት
ሥልጣን እርሱም በብረት በትር ይገዛቸ
ዋል ፤ እንደ ሸክላም ይሰባብራቸዋል። 28 የን
ጋትንም ከከብ እሰጠዋለሁ።
29 «የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፥ መን
ፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረ
ውን ይስማ።

ምዕራፍ 3

1 «በሰርዴስ ከተማ ላለው ቤተ ክርስቲ
ያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤
«ሰባቱን የእግዚአብሔር መናፍስትና ፥
ሰባቱን ከዋክብት የያዘው እንዲህ ይልሃል ፥
«ሥራህን አውቃለሁ ፤ በስም ብቻ ፥ ‘መን
ፈሳዊ ነህ’ ይሉሃል። እንደ እውነቱ ከሆነ
ግን ፥ በመንፈሳዊ ሕይወትህ የሞትህ ነህ።
2 በእግዚአብሔር ፊት ሥራህን ፍጹም ሆኖ
አላገኘሁትምና የነቃህ ሁን። ከሕይወትህ
ውስጥ ጨርሶ ሊጠፋ የተቃረበውን መል
ካም ነገር ነፍስ እንዲዘራ አድርግ። 3 ስለ
ዚህ በመጀመሪያ የተማርከውንና የተቀበልከ
ውን ትምህርት አስብ ፤ አጥብቀህም ታዘዘው ፤
ንስሐም ግባ። ይህንን ለማድረግ ባትሻ ግን ፥
እንደ ሌባ ባላሰብክበትና ባልተዘጋጀህበት
ጊዜ መጥቼ ፥ ተገቢውን ቅጣት እንድትቀበል
አደርጋለሁ።
4 «ሆኖም በዚያ በሰርዴስ ፥ በዓለም ርኩ
ሰት ሕይወታቸውን ያልበከሉ ጥቂት ሰዎች
አሉኝ። እነርሱም ነጭ ልብስ ለብሰው
ከእኔ ጋር ለመሄድ ብቁ ይሆናሉ። 5 ድል
የሚነሣም ሁሉ ፥ እንደነርሱ ነጭ ልብስ ይለ
ብሳል። ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ አል
ሰርዘውም። በአባቴና በቅዱሳን መላእክት
ፊትም የእኔ መሆኑን በግልጽ እመሰክርለታ
ለሁ።
6 «የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፥ መንፈስ
ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረውን
ይስማ።
7 «በፊልድልፍያ ከተማ ላለው ቤተ ክር
ስቲያን ፥ መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤
«የዳዊት መክፈቻ ቁልፍ ያለው ፥ ቅዱ
ስና እውነተኛ የሆነው ፥ እርሱ የከፈተውን
ማንም የማይዘጋው ፥ እርሱ የዘጋውን ማንም
የማይከፍተው ፥ እንዲህ ይልሃል ፥
8 «ደህና አድርጌ ሥራህን አውቃለሁ ፤
ብዙ ብርታት ባይኖርህም እንኳን ፥ ትእዛዜን
ፈጽመሃል ፤ ስሜንም አልካድክም። ስለዚህ
ማንም ሊዘጋው የማይችለውን በር ከፍቻ
ሃለሁ። 9 ይህንን ነገር ልብ በል። አይሁዳው

ያን ሳይሆኑ ፥ 'አይሁዳውያን ነን' እያሉ
የሚዋሹትን የሰይጣን ተከታዮች ፥ ከእግርህ
ሥር እንዲወድቁና እንደምወድህም እንዲያ
ውቁ አደርጋለሁ። 10 ትዕግሥተኛ እንድት
ሆን የነገርኩህን የምክር ቃል ጠብቀሃል።
ስለዚህ እኔ ደግሞ በዚህ ምድር ላይ በሕይ
ወት የሚኖሩትን ሁሉ ሊፈትን ከሚመ
ጣው ፥ የመከራ ቀን አድንሃለሁ። 11 እነሆ
በቶሎ እመጣለሁ። የተዘጋጀልህን አክሊል
ማንም እንዳይወስድብህ ፥ ያለህን ብርታት
አጥብቀህ ያዝ። 12 ድል የሚነሣውን ፥ አም
ላኬ መቅደስ ውስጥ ምሰሶ አድርጌ አቆመ
ዋለሁ። ከመቅደሱም ውስጥ ማንም ሊያወ
ጣው አይችልም። የአምላኬን ስም ፥ ከሰማይ
የምትወርደውን የአምላኬን ከተማ የአዲሲ
ቷን ኢየሩሳሌምን ስም ፥ እንዲሁም የእኔን
አዲስ ስም እጽፍበታለሁ።
13 «የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፥ መን
ፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረ
ውን ይስማ።
14 «በሎዶቅያ ላለው ቤተ ክርስቲያን
መልእክት ፥ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤
«ስሙ አሜን የሆነው ፥ እግዚአብሔር
በመጀመሪያ የመፍጠር ሥራውን ሲጀምር
የነበረው ፥ የማይናወጠውና ታማኝ የሆነው
እውነተኛው ምስክር እንዲህ ይልሃል፥
15 «ቀዝቃዛ ወይም ሙቅ እንዳልሆንክ
አውቃለሁ። ከሁለት አንዱን ብትሆን በተ
ሻለ ነበር። 16 ነገር ግን ቀዝቃዛ ወይም
ሙቅ ሳትሆን ለብ ያልክ በመሆንህ ልተ
ፋህ ነው። 17 'ሁሉ ነገር አለኝ ፤ ሀብታም
ነኝ ፤ የሚያስፈልገኝ ምንም ነገር የለም'
ትላለህ። ነገር ግን በመንፈስ የተራቆትህ
ጕስቁላ ፥ ድሀና ዕውር መሆንህን አላስተዋል
ክም።
18 «ሀብታም መሆን ከፈለግህ በእሳት የነ
ጠረውን ንጹሕ ወርቅ ፥ ራቁትነትህንና ሐፍ
ረትህንም ለመሸፈን ነጭ ልብስ ፥ ለታወረ
ውም ዓይንህ ፍቱን የሆነ የዓይን መድኃ
ኒት ፥ ከእኔ ግዛ። 19 የምወዳቸውን ሁሉ የም
ገሥጽና የምቀጣ እኔ ነኝ። አንተም ከፍ
ጹም ልብህ ንስሐ ግባ።
20 «እነሆ በደጅ ቆሜ በር አንኳኳለሁ ፥
ማንም ስጠራው ሰምቶ በሩን ቢከፍትልኝ
ወደ ቤቱ እገባለሁ ፤ ከእርሱም ጋር እበላ
ለሁ ፤ ሕብረትም ይኖረናል። 21 ድል ነሥቼ
በአባቴ ዙፋን ላይ እንደ ተቀመጥሁ ፥ ድል
የሚነሣውንም ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ እንዲ
ቀመጥ እፈቅድለታለሁ።
22 «የሚሰማ የልቦና ጆሮ ያለው ፥ መን
ፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያን የሚናገረ
ውን ይስማ»»

ምዕራፍ 4

1 ከዚህ በኋላ በሰማይ የተከፈተ በር
አየሁ። ከዚህ ቀደም የሰማሁት እንደ ታላቅ
መለከት ድምፅ የሚያስተጋባው ድምፅም ፥
«ወደዚህ ና! ከአሁን በኋላ የሚሆኑትን ነገ
ሮች አሳይሃለሁ» አለኝ።
2 ወዲያውኑ በመንፈስ ሆኜ ስመለከት
በሰማይ ተዘርግቶ የነበረውን ዙፋንና በዙፋ
ኑም ላይ የተቀመጠውን አየሁ። 3 መልኩም
እንደ ኢያስጲድንና ሰርዲኖን ዕንቁ ያንጸባ
ርቅ ነበር። በዙፋኑ ዙሪያ ፥ የሚንበለበል
'መረግድ' የተባለውን የከበረ ድንጋይ የመ
ሰለ ፥ ቀስተ ደመና ነበር። 4 ዙፋኑንም የከ
በቡ ሌሎች ሃያ አራት ዙፋኖች ነበሩ። በእ
ነዚህ ዙፋኖች ላይ ነጭ ልብስ የለበሱና
በራሳቸው ላይ የወርቅ ዘውድ የደፉ ፥ ሃያ
አራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር።
5 ከዙፋኑ የመብረቅና የነጐድጓድ ድምፅ
ይወጣ ነበር። ከዙፋኑ ፊት ለፊት ሰባት
የሚበሩ መብራቶች ነበሩ። እነርሱም ሰባቱ
የእግዚአብሔር መናፍስት ናቸው። 6 እንዲ
ሁም በዙፋኑ ፊት መስተዋት የሚመስል
የጠራ ባሕር ነበር። በመካከሉ ላይ በዙፋኑ
ዙሪያ ፥ ከፊትም ከኋላም ብዙ ዓይኖች ያሏ
ቸው አራት እንስሶች ነበሩ። 7 የመጀመሪ
ያው እንስሳ አንበሳ ፥ ሁለተኛው እንስሳ
በሬ ፥ ሦስተኛውም እንስሳ የሰው ፊት ፥ አራ
ተኛው እንስሳ ክንፉን ዘርግቶ የሚበር ንስር
ይመስል ነበር። 8 እያንዳንዱም እንስሳ በው
ስጥና በውጭ ብዙ ዓይኖች ያሏቸው ስድ
ስት ክንፎች ነበሩት። እነዚህም እንስሶች
ቀንና ሌሊት ባለማቋረጥ ፥ «ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥
ቅዱስ ሁሉን የሚችል ጌታ አምላክ ፥ አስቀ
ድሞ የነበረ ፥ አሁንም ያለ ፥ ወደ ፊትም የሚ
ኖር» ይሉ ነበር።
9 እንስሶቹ በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠውና
ከዘላለም እስከ ዘላለም ለሚኖረው ፥ ምስጋ
ናና ክብር በሚሰጡበት ጊዜ ሁሉ ፥
10-11 ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች በገምባራቸው
ተደፍተው በፊቱ እየሰገዱ ፥ ከዘላለም እስከ
ዘላለም የሚኖረውን እርሱን ያመልኩት
ነበር። ዘውዳቸውን ከራሳቸው ላይ አንሥ
ተው በዙፋኑ ፊት በማስቀመጥ ፥ «ጌታች
ንና አምላካችን ሆይ ፥ ሁሉ ነገር የተፈጠ
ረው በእንተ ነው ሕይወትም ያገኘው በእ
ንተ ፈቃድ ነው። ስለዚህ ክብር ፥ ኃይል ፥
ምስጋና ይገባሃል» ይሉ ነበር።

ምዕራፍ 5

[1] በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው በቀኝ እጁ፥
በውስጥና በውጭ የተጻፈበትና በሰባት ማኅ
ተም የታሸገ ብራና ይዞ ነበር። [2] አንድ
ብርቱ መልአክ በታላቅ ድምጽ፥ «ይህንን
እሽግ ሊከፍትና ብራናውን ሊገልጥ የሚገ
ባው ማን ነው?» ብሎ ሲጠይቅ ሰማሁ።
[3] ነገር ግን በሰማይም ሆነ በምድር እንዲ
ሁም ከምድር በታች፥ የማኅተሙን እሽግ
ለመክፈትና ብራናውን ገልጦ ለማየት የቻለ
ማንም አልተገኘም።
[4] እኔም ብራናውን ለመክፈትና ለማየት
ብቁ የሆነ ማንም ስላልተገኘ ተስፋ ቆርጬ
አለቀስኩ። [5] በዚህ ጊዜ ከሃያ አራቱ ሽማግ
ሌዎች አንዱ፥ «አይዞህ አታልቅስ፤ ከይሁዳ
ነገድ ከዳዊት ዘር፥ የተወለደውና ድልን የተ
ቀዳጀው አንበሳ ብራናውን ሊገልጥ፥ የሰባቱ
ንም ማኅተሞች እሽግ ሊከፍት ይችላል»
አለኝ።
[6] ከዚህ በኋላ በዙፋኑ መካከል፥ በአራቱ
እንስሶችና በሃያ አራቱ ሽማግሌዎች ተከቦ፥
እንደታረደ የሚመስል በግ ቆሞ አየሁ።
ሰባት ቀንዶችና ሰባት ዓይኖች ነበሩት።
ሰባቱ ቀንዶችና ሰባቱ ዓይኖች ወደ ምድር
ሁሉ የተላኩት ሰባቱ የእግዚአብሔር መና
ፍስት ነበሩ። [7] በጉም በዙፋኑ ላይ ወደ
ተቀመጠው ቀርቦ ከቀኝ እጁ ብራናውን
ወሰደ። [8] በዚህ ጊዜ አራቱ እንስሶችና ሃያ
አራቱ ሽማግሌዎች በበጉ ፊት ወድቀው
ሰገዱ። እያንዳንዳቸውም በእጆቸው በገና
ይዘው ነበር። የቅዱሳን ጸሎት የሆነውን
ዕጣን የሞላ የወርቅ ሳህን ይዘው ነበር።
[9] እነርሱም ይህንን አዲስ መዝሙር
ዘመሩ፥ «ብራናውን ለመውሰድ የማኅተሞ
ቹንም እሽግ ከፍተህ ብራናውን ለመግለጥ
ብቁ ነህ፤ ምክንያቱም ታርደህ ስለ ነበር ባፈ
ሰሰከው ደም፥ ከየነገዱ፥ ከየቋንቋው፥ ከየሕ
ዝቡ ሰዎችን የእግዚአብሔር ወገን እንዲ
ሆኑ ዋጅተሃል። [10] የአምላካችንም ካህናት
እንዲሆኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት
ሰብስበሃቸዋል፤ በምድርም ላይ ይነግሣሉ።»
[11] ከዚህ በኋላ በሚሊዮን የሚቆጠሩ
መላእክት በዙፋኑና በአራቱ እንስሶች፥ በሃያ
አራቱም ሽማግሌዎች ዙሪያ ቆመው
አየሁ። [12] እነርሱም ድምፃቸውን ከፍ አድ
ርገው፥ «የታረደው በግ ኃይልና ብልጽ
ግና፥ ጥበብና ብርታት፥ ክብር፥ ውዳሴና ምስ
ጋና ይገባዋል» እያሉ ይዘምሩ ነበር።
[13] ከዚህ በኋላ በሰማይና በምድር፥ ከም
ድር በታችና በባሕር ውስጥ ያሉ ፍጥረታት
ሁሉ፥ «በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠውና ለበጉ፤
ኃይል፥ ምስጋና፥ ክብር፥ ውዳሴ ከዘላለም
እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን» እያሉ ሲዘምሩ
ሰማሁ። [14] አራቱ እንስሶች እየደጋገሙ
«አሜን» አሉ። ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችም
በግምባራቸው ተደፍተው ሰገዱ።

ምዕራፍ 6

[1] በጉ ከሰባቱ ማኅተሞች እሽግ አንዱን
ሲከፍት አየሁ። ወዲያው ከአራቱ እንስሶች
አንዱ ነጐድጓድ በሚመስል ድምፅ፥ «ና!»
ሲል ሰማሁ።
[2] እኔም ልብ ብዬ ስመለከት አንድ ነጭ
ፈረስ አየሁ። በፈረሱም ላይ የተቀመጠው
ቀስት ይዞ፥ ዘውድም በራሱ ላይ ደፍቶ
ነበር። በደረሰበት ሁሉ ድልን ለመቀዳጀት
እንደ ድል አድራጊ ወጣ።
[3] በጉ የሁለተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ ሁለተኛው እንስሳ፥ «ና!» ሲል
ሰማሁ። [4] እኔም ልብ ብዬ ስመለከት አንድ
ቀይ ፈረስ አየሁ። በላዩ ላይ ለተቀመጠው
ትልቅ ሰይፍ ተሰጠው። እንደዚሁም፥ ሰላ
ምን ከምድር ላይ እንዲያጠፋና ሰዎች
እርስ በእርሳቸው እንዲጋደሉ እንዲያደ
ርግ፥ ሥልጣን ተሰጠው።
[5] በጉ የሦስተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ ሦስተኛው እንስሳ፥ «ና!» ሲል
ሰማሁ። እኔም አንድ ጥቁር ፈረስ አየሁ።
በፈረሱ ላይ ተቀምጦ የነበረው በእጁ ሚዛን
ይዞ ነበር። [6] ከአራቱ እንስሳት መካከል፥
«አንድ እርቦ ስንዴ በአንድ ቀን ደመወዝ፥
ሦስት እርቦ ገብስ በአንድ ቀን ደመወዝ፤
ዘይትና ወይኑ ግን አይነካ» የሚል ድምፅ
ሲያስተጋባ ሰማሁ።
[7] የአራተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ አራተኛው እንስሳ፥ «ና!» ሲል
ሰማሁ። [8] እኔም አንድ ግራጫ ፈረስ አየሁ።
በላዩ ላይ ተቀምጦ የነበረው ስሙ ሞት
ይባል ነበር። ሲያልም ተከተለው። የዓለምን
ሕዝብ አንድ አራተኛውን በሰይፍ፥ በራብ፥
በበሽታ፥ በክፉ አራዊት ወረራ፥ እንዲገድሉና
እንዲያጠፋ ሥልጣን ተሰጣቸው።
[9] የአምስተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ መሠዊያ አየሁ። ከመሠዊያው በታች
የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማራቸውና
ታማኝ ምስክር በመሆናቸው የተገደሉ ሰማ
ዕታት ነፍሶች ነበሩ። [10] እነርሱም፥ «ሁሉን
የምትገዛ ቅዱስና እውነተኛ የሆንክ ጌታ
ሆይ፥ ደማችንን ያፈሰሱትን በምድር ላይ

የሚኖሩትን ደመኞቻችንን ሳትበቀላቸው
እስከ መቼ ትታገሣቸዋለህ?» እያሉ
ይጮኹ ነበር። 11 ለእያንዳንዳቸው ነጭ
ልብስ ተሰጣቸውና፥ «በምድር የሚኖሩት
ሌሎቹ ወንድሞቻችሁ እንደ እናንተ በሰማ
ዕትነት ተገድለው እናንተ ወዳላችሁበት
እስኪመጡ ድረስ ጥቂት ታገሡ» ተባሉ።
12 የስድስተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ። ፀሐ
ይም ጠቆረች፤ ጨረቃም እንደ ደም ቀላች።
13 ነፋስ የበለስን ዛፍ ሲያወዛውዛት ፍሬዋ
እንደሚረግፍ፥ የሰማይ ከዋክብትም ወደ
ምድር ረገፉ። 14 ሰማይም እንደሚጠቀለል
ብራና ተጠቅልሎ ጠፋ። ተራራዎችና ደሴ
ቶችም ከነበሩበት ሥፍራ ተወገዱ። 15 የዓ
ለም ነገሥታትና መሳፍንት፥ የጦር አዛዦች፥
ሀብታሞችና ኃይለኞች፥ አገልጋዮች፥ ጌቶ
ችም ሁሉ በየቋጥኙና በየተራራው ሥር
በሚገኙ ዋሻዎች ውስጥ ተሸሸጉ። 16 በፍር
ሃት ከመርበድበዳቸውም የተነሣ፥ ተራራዎ
ችንና ትልልቅ ቋጥኞችን፥ «በላያችን ላይ
ውደቁ። በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠውና ከበ
ጉም ቁጣ ሰውሩን። 17 ታላቁ የቁጣ ቀን
መጥቶአል፤ ማንስ ይህንን ቁጣችውን ሊቋቋ
መው ይችላል?» አሉ።

ምዕራፍ 7

1 ከዚህ በኋላ አራት መላእክት በአራቱ
የምድር ማዕዘኖች ዙሪያ ቆመው፥ ከአራቱም
አቅጣጫ የሚነፍሱትን ነፋሶች ሲቆጣጠሩ
አየሁ። ከዚህም የተነሣ በምድር ላይ፥ በባ
ሕር ላይና በዛፎች ላይ ጸጥታ ሰፍኖ ነበር።
2 እንደዚሁም ሌላ መልአክ ታላቁን የሕ
ያው እግዚአብሔር ማኅተም ይዞ ከምሥ
ራቅ ሲመጣ አየሁ። እርሱም መሬትንና
ባሕርን ለመጉዳት ሥልጣን የተሰጣቸውን
አራት መላእክት ጮክ ብሎ፥ 3 «በአምላካ
ችን አገልጋዮች ግምባር ላይ የማኅተሙን
ምልክት ከማተማችን በፊት፥ በምድር፥ በባ
ሕር፥ ወይም በዛፎች ላይ ምንም ጉዳት አታ
ድርሱ» አላቸው።
4 ከአሥራ ሁለቱ የእሥራኤል ነገዶች
ምልክቱ የታተመባቸው ሰዎች ቁጥር አንድ
መቶ አርባ አራት ሺህ ነበር። ዝርዝሩም
እንደሚከተለው ነው፥
5 ከይሁዳ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፥ ከሮ
ቤል ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፥ ከጋድ ነገድ
አሥራ ሁለት ሺህ፥ 6 ከአሴር ነገድ አሥራ
ሁለት ሺህ፥ ከንፍታሌም ነገድ አሥራ
ሁለት ሺህ፥ ከምናሴ ነገድ አሥራ ሁለት
ሺህ፥ 7 ከስምዖን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፥
ከሌዊ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፥ ከይሳኮር
ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፥ 8 ከዛብሎን ነገድ
አሥራ ሁለት ሺህ፥ ከዮሴፍ ነገድ አሥራ
ሁለት ሺህ፥ ከብንያም ነገድ አሥራ ሁለት
ሺህ፥
9 ከዚህ በኋላ ከየአገሩ፥ ከየነገዱና ከየቋን
ቋው ሁሉ የተውጣጡ ቁጥራቸው ይኸ
ነው የማይባል ብዙ ሕዝቦች አየሁ። እነር
ሱም፥ ነጭ ልብስ ለብሰው የዘንባባ ዝንጣፊ
በእጃቸው ይዘው፥ በዙፋኑና በበጉ ፊት
ቆመው ነበር። 10 ድምፃቸውንም ከፍ አድ
ርገው፥ «ደኅንነት የሚገኘው በዙፋኑ ላይ
ከተቀመጠው ከአምላካችንና ከበጉ ነው»
እያሉ ይጮኹ ነበር።
11 በዚህ ጊዜ በዙፋኑ፥ በሃያ አራቱ ሽማ
ግሌዎችና በአራቱ እንስሶች ዙሪያ ቆመው
የነበሩት መላእክት፥ በዙፋኑ ፊት በግምባራ
ቸው ተደፍተው እንዲህ እያሉ ለእግዚአብ
ሔር ይሰግዱ ነበር። 12 «አሜን! ውዳሴ፥
ታላቅነት፥ ጥበብ፥ ምስጋና፥ ክብር፥ ኃይልም፥
ብርታትም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ
ለአምላካችን ይሁን! አሜን።»
13 ከሃያ አራቱ ሽማግሌዎች አንዱ፥
«ለመሆኑ እነዚህ ነጭ ልብስ የለበሱት እነ
ማን እንደሆኑና ከየት እንደ መጡ ታውቃ
ለህ?» ሲል ጠየቀኝ።
14 እኔም፥ «አላውቅም፥ አባክህን ንገረኝ»
አልኩት። እርሱም፥
«እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው።
ልብሳቸውን በበጉ ደም አጥብው አጽድተ
ዋል። 15 እዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት
የተገኙትም በዚህ ምክንያት ነው። እንደም
ታየው እርሱን ሌሊትና ቀን በመቅደሱ
ውስጥ ያመልኩታል። በዙፋኑም ላይ የተቀ
መጠው መጠለያቸው ይሆናል። 16 ስለዚህ
ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም፥ አይጠሙም፥
ፀሐይም ሆነ ሙቃት አያጠቃቸውም።
17 በዙፋኑ መካከል ቆሞ የምታየው በግ
እረኛቸው ይሆናል፥ ይመግባቸዋልም። ወደ
ሕይወት ውኃ ምንጭ ይመራቸዋል። እግዚ
አብሔርም ከዓይኖቻቸው ላይ እንባቸውን
ያብሳል» በማለት አስረዳኝ።

ምዕራፍ 8

1 በጉ የሰባተኛውን ማኅተም እሽግ ሲከ
ፍት፥ ለግማሽ ሰዓት ያህል በሰማይ ታላቅ
ጸጥታ ሰፈነ። 2 እኔም በእግዚአብሔር ፊት

ቆመው የነበሩትን ሰባቱን መላእክት አየሁ። ለእያንዳንዳቸውም አንድ አንድ መለከት ተሰጣቸው።

3 አንድ ሌላ መልአክ ከወርቅ የተሠራ ማዕጠንት ይዞ መጣና ከመሠዊያው አጠገብ ቆመ፥ ከዙፋኑ ፊት ለፊት በቆመው የወ ርቅ መሠዊያ ላይ እንዲቀርብ የቅዱሳን ጸሎት የተቀላቀለበት ብዙ ዕጣን ተሰጠው። 4 መልአኩም ዕጣኑን በሠዋ ጊዜ ጨሱ ከቅ ዱሳን ጸሎት ጋር ተቀላቅሎ ከእጁ ወደ እግዚአብሔር ፊት ወጣ። 5 መልአኩም በመሠዊያው ላይ ከተቀጣጠለው እሳት ላይ የወርቅ ማዕጠንቱን ሞላበትና ወደ ምድር ወረወረው። በዚህ ጊዜ ነጐድጓድ ፥ መብረ ቅና የምድር መናወጥ ሆነ።

6 ከዚያም ሰባቱ መላእክት የያዙትን ሰባት መለከቶች ለመንፋት ተዘጋጁ።

7 የመጀመሪያው መልአክ መለከቱን ነፋ። ወዲያው ደም የተቀላቀለበት በረዶና እሳት ምድር ላይ ወረደ፥ የምድርና የዛፎች አንድ ሦስተኛው፥ እንዲሁም ለምለም አትክ ልት ሁሉ ተቃጠሉ።

8 ሁለተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፥ አንድ ትልቅ የሚቃጠል ተራራ የሚመስል ነገር በባሕር ላይ ወደቀ። የባሕርም አንድ ሦስተኛው ደም ሆነ። 9 በባሕር ውስጥ ከሚ ኖሩ ፍጥረቶች አንድ ሦስተኛው ሞቱ። በባ ሕር ላይ ከሚገኙ መርከቦችም አንድ ሦስተ ኛው ተደመሰሱ።

10 ሦስተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፥ አንደ ችቦ የሚቃጠል ትልቅ ኮከብ ከሰማይ በወንዞችና በምንጮች አንድ ሦስተኛ ላይ ወደቀ። 11 የኮከቡ ስም ፥ «እሬቶ» ነበር። በዚህ ኮከብ መውደቅ ምክንያት የውኃ ሁሉ አንድ ሦስተኛው መራራ ሆነ። ብዙ ሰዎችም ይህንን መራራ ውኃ ጠጥተው ሞቱ።

12 አራተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፥ ከፀሐይ፥ ከጨረቃና ከከዋክብት አንድ ሦስተ ኛው ክፍል ከሰመ። ይሰሙት የነበረውም ብርሃን ከበፊቱ በአንድ ሦስተኛ ቀነሰ። ስለ ዚህ በቀንም በማታም ከነበረው ብርሃን አንድ ሦስተኛው ተቀነሰ።

13 ከዚህ በኋላ አንድ ንስር በሰማይ ላይ እየበረረ፥ ከፍ ባለ ድምፅ፥ «የቀሩት ሦስቱ መላእክት መለከቶቻቸውን በሚነፋበት ጊዜ በምድር ላይ አሰቃቂ ነገሮች ይፈጸማሉ። ስለዚህ በምድር ላይ ለሚኖሩ ሁሉ ወዮላ ቸው ፥ ወዮላቸው ፥ ወዮላቸው!» ሲል ሰማሁ።

ምዕራፍ 9

1 አምስተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፥ ከሰማይ ወደ ምድር የወደቀ ኮከብ አየሁ። የጥልቁ ጉድጓድ መክፈቻም ለኮ ከቡ ተሰጠው። 2 በተሰጠው መክፈቻም ጥልቁን ጉድጓድ ሲከፍት ከውስጡ በጣም ብዙ ጪስ ወጥቶ አየሩን ሁሉ በከለው። ፀሐይም በጪሱ ተሸፈነች።

3 ከጪሱም ውስጥ ብዙ አንበጣዎች ወጥተው ምድርን አለበሱት። እንደ ጊንጦች እንዲናደፉ ኃይል ተሰጣቸው። 4-5 በምድር ላይ የበቀለውን ሣር ወይም ማናቸውንም የለመለመ አትክልት እንዳይነኩ፥ ነገር ግን የእግዚአብሔር ማኅተም በግምባራቸው ላይ ያልታተመባቸውን ሰዎች ብቻ እንዲናደፉ ተፈቀደላቸው። በእነርሱ የተነደፈ ማንኛ ውም ሰው ሳይሞት ከፍተኛ የሆነ ሥቃይ ለአምስት ወር ጊዜ እንዲሰማው እንዲያደ ርጉ ታዘዙ። የሥቃዩም ዓይነት ሰው በጊ ንጥ መርዝ ሲነደፍ እንደሚሰማው ዓይነት ሕመም ነበር። 6 በእነዚህ አምስት የሥቃይ ወራት ውስጥ ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ ፤ ነገር ግን አያገኙትም። ለመሞት ይመኛሉ፥ ሞት ግን ይሸሻቸዋል።

7 አንበጣዎቹ ለመርነት የተዘጋጁ ፈረሶች ይመስሉ ነበር። በራሶቻቸው ላይ የወርቅ ዘውድ የሚመስል ነገር ደፍተዋል። ፊታቸ ውም የሰው ፊት ይመስላል። 8 ጠጉራቸው እንደ ሴት ጠጉር ረጅም ፥ ጥርሳቸውም እንደ አንበሳ ጥርስ ጠንካራ ነበር። 9 ከብ ረት የተሠራ ጥሩር የመሰለ የጦርነት ልብስ ለብሰዋል። ክንፎቻቸውም ውስጥ የሚወ ጣው ድምፅ ወደ ጦርነት የሚገሠግሡ የፈ ረሶችና የሠረገሎች ድምፅ ይመስላል። 10 አንበጣዎቹም እንደ ጊንጥ ሰዎችን ለአ ምስት ወራት የሚያሠቃዩበት መናደፊያ በጅራታቸው ላይ ነበር። 11 ንጉሥም ነበራ ቸው ፤ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነበር። ስሙ በዕብራይስጥ ቋንቋ ፥ «አብ ዶን» በግሪክ ቋንቋ «አፖልዮን» ይባል ነበር። ትርጓሜውም «አጥፊ» ማለት ነው።

12 ይኸ የመጀመሪያው ‘ወዮ’ ፍጻሜ ነው። ከዚህ በኋላ ደግሞ ሁለት ‘ወዮ’ ይከ ተላል።

13 ስድስተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፥ በእግዚአብሔር ፊት ካለው በወርቅ ከተሠራው መሠዊያ ቀንዶች ድምፅ ሲወጣ ሰማሁ። 14 ድምፁም መለከት የያዘውን ስድ ስተኛውን መልአክ ፥ «በታላቁ የኤፍ

ወንዝ የታሠሩትን አራቱን መላእክት ፍታ
ቸው» አለው። 15 ታሥረው የነበሩት አራ
ቱም መላእክት ተፈቱ። እነዚህ መላእክት
የታሠሩት ይህች ሰዓት፥ቀን፥ወራትና ዓመት
እስከትደርስ ድረስ ነበር። ጊዜው በመድ
ረሱ የሰዎችን አንድ ሦስተኛ እንዲገድሉ
ተለቀቁ። 16 ቁጥራቸውን ሰማሁ። የተሰለፉ
ትም ሁለት መቶ ሚሊዮን የመር ወታደ
ሮች ነበሩ።

17 በራእዬም ፥ ፈረሶቻቸውንና በላያቸው
ተቀምጠው የሚጋልቡትን ደረታቸው ላይ
ያደረጉት ጥሩር እንደ እሳት ቀይ ፥ «ያክ
ንት» እንደተባለው የከበረ ድንጋይ ፥ሰማያ
ዊና እንደ «ድኝ» ደማሞ ብጫ የሆነ
መልክ ነበረው። የፈረሶቹም ራሶች የአንበሳ
ራስ ይመስሉ ነበር። ከአፋቸው እሳትና
ጪስ ፥ዲንም ይወጣ ነበር። 18 በዚህ በሦስቱ
መቅሰፍቶች ፥ ማለትም በእሳቱ ፥ በጪሱና
በዲኑ ከሰው ልጆች መካከል አንድ ሦስተ
ኛው ተገደለ። 19 እነዚህ ፈረሶች መግደል
የሚችሉት ከአፋቸው በሚወጣው ኃይል
ብቻ ሳይሆን እንደ እባብ መንደፍና ማቁ
ሰል በሚችለው ጅራታቸውም ጭምር
ነበር።

20 በእነዚህ መቅሰፍቶች ከመሞት የተረ
ፉት ሰዎች ግን ንስሐ አልገቡም። እንዲ
ሁም አጋንንትንና መስማት ፥ ወይም ማየት ፥
ወይም መሄድ የማይችሉትን ከወርቅ ፥
ከብር ፥ ከናስ ፥ ከድንጋይና ከእንጨት የተሠሩ
ጣዖታትን ማምለካቸውን አልተዉም ።
21 እንዲሁም የሰውን ነፍስ በማጥፋታቸው ፥
ወይም በስርቆታቸው ወይም በአስማታቸ
ውና በዝሙት ሥራቸው ተጸጽተው ንስሐ
አልገቡም ።

ምዕራፍ 10

1 ከዚህ በኋላ አንድ ብርቱ መልአክ በደ
መና ተከቦ ፥ በራሱ ዙሪያ ቀስተ ደመና ተተ
ክሎ ፥ ፊቱ እንደ ፀሐይ ፥ እግሮቹም እንደ
እሳት ላንቃ እያበሩ ሲመጣ አየሁ ። 2 በእጁ
አንዴት የተከፈተች ትንሽ ብራና ይዞአል ።
መልአኩም ቀኝ እግሩን በባሕር ላይ ፥ ግራ
እግሩን በምድር ላይ ተክሎ 3 እንደሚያገሣ
አንበሳ ጮኸ ፤ በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነጐድጓ
ዶች በማስተጋባት መልስ ሰጡ ።

4 እኔም ሰባቱ ነጐድጓዶች የተናገሩትን
ቃል በጽሑፍ ለማስፈር ሳስብ ፥ ከሰማይ ፥
«ሰባቱ ነጐድጓዶች የተናገሩት ቃል መገ
ለጽ ስለሌለበት እንዳትጽፍ!» የሚል
ድምፅ ሰማሁ ።

5 እግሮቹን በባሕርና በምድር ላይ አሳ
ርፎ የነበረው መልአክ ቀኝ እጁን ወደ
ሰማይ ዘርግቶ ፥ 6 ሰማይን ፥ ምድርን ፥ ባሕርንና
በእነርሱ ውስጥ የሚኖሩትን ሁሉ በፈጠ
ረው በዘላለማዊው አምላክ ስም ምሎ በመገ
ዘት እንዲህ አለ ፥ 7 «ሰባተኛው መልአክ
መለከቱን በሚነፋበት ጊዜ ፥ እግዚአብሔር
በአገልጋዮቹ በነቢያት እንደበት የተናገረው
ምሥጢር ሁሉ ሳይዘገይ ይፈጸማል ።»

8 ቀጥሎም ከሰማይ የሰማሁት ድምፅ ፥
አሁንም እንደገና ፥ «ሂድና እግሮቹን በባሕ
ርና በምድር ካሳረፈው መልአክ እጅ የተከ
ፈተችውን ብራና ተቀበል» አለኝ ።

9 እኔም ወደ መልአኩ ቀርቤ ፥ «ብራና
ዋን ስጠኝ» አልኩት ። መልአኩም «እንካ
ውሰድና ብላት ፥ ስትበላት በአፍህ ላይ እንደ
ማር ትጣፍጥሃለች ፤ ከዋጥካት በኋላ ግን በሆ
ድህ ውስጥ እንደመራራ ትሆናለች» አለኝ ።
10 እኔም ከመልአኩ እጅ ትንሿን ብራና
ወስጄ በላሁ ። ስበላት ፥ በአፌ ውስጥ እንደ
ማር ጣፈጠችኝ ። ከዋጥኋት በኋላ ግን
በሆዴ ውስጥ መረረችኝ ።

11 ከዚህ በኋላ ፥ «ስለብዙ ወገኖች ፥ ሕዝ
ቦች ፥ ቋንቋዎችና ነገሥታት ትንቢት መና
ገር አለብህ» አለኝ ።

ምዕራፍ 11

1 የእግዚአብሔርን መቅደስና መሠዊ
ያው ያለበትን ውስጣዊ አደባባይ እንድለካ
በትር የመሰለ መለኪያ ተሰጠኝ ። በመቅ
ደሱ ውስጥ የሚሰግዱትንም ሰዎች ብዛት
እንድቆጥር ተነገረኝ ። 2 «ከቤተ መቅደሱ
ውጭ ያለው አደባባይ ግን ለአሕዛብ ስለ
ተሰጠ አትለካው ። አሕዛብ ለአርባ ሁለት
ወራት ቅድስቲቱን ከተማ ይረጋግጡአ
ታል ። 3 በዚያን ጊዜ ከማቅ የተሠራ ልብስ
የለበሱትን ሁለቱን ምስክሮቼን እልካለሁ ።
እነርሱም ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ
ቀኖች ትንቢት ይናገራሉ» የሚል ቃል
ተነገረኝ ።

4 እነዚህ ሁለት ምስክሮች በምድር ገዢ
በእግዚአብሔር ፊት የሚቆሙት ሁለቱ የወ
ይራ ዛፎችና ሁለቱ መቅረዞች ናቸው ።
5 እነርሱን ሊጐዱ የሚፈልጉትን ሁሉ ከአ
ፋቸው በሚወጣው እሳት ያጠፏቸዋል ።
ሊጐዷቸው የሚሹ ሁሉ የሚሞቱት በዚህ
ዓይነት አሟሟት ነው ። 6 ትንቢት በሚተነ
ብዩበት ሦስት ዓመት ተኩል ጊዜ ውስጥ
ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ለመዝጋት ሥል
ጣን ተሰጥቶአቸዋል ። እንዲሁም ከዚህ

በት ጊዜ ውኃን ወደ ደም ለመለወጥና ልዩ ልዩ መቅሰፍቶችን በምድር ላይ ለማውረድ ይችላሉ።
7 ምስክርነታቸውን አሰምተው ከጨረሱ በኋላ ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ ይዋጋቸውና ያሸንፋቸዋል ፤ ይገድላቸዋ ልም። 8 ሬሳቸውም «ግብጽ» ወይም «ሰዶም» እየተባለች በምሳሌያዊ አነጋገር በምትጠራውና፣ጌታ ራሱ በተሰቀለባት በታ ላቂቱ ከተማ አደባባይ ላይ ይጣላል። 9 የዓ ለም ሕዝብ ሁሉ ለሦስት ቀን ተኩል ሬሳቸ ውን ያያል፤ሬሳቸውም እንዳይቀበር ይቃወ ማል። 10 በሕይወት በነበሩበት ጊዜ ባደረሱ ባቸው ሥቃይ ምክንያት በሁለቱ ምስክሮች መገደል በምድር የሚኖሩ ሰዎች ደስ ይላቸ ዋል። ደስታውና ፈንጠዝያው ይቀልጣል፤ ሰዎችም እርስ በእርሳቸው ስጦታ ይለዋወ ጣሉ።
11 ነገር ግን ከሦስት ቀን ተኩል በኋላ፥ የእግዚአብሔር የሕይወት እስትንፋስ የሁለ ቱን ምስክሮች ሬሳ፥ ነፍስ ዘርቶ እንዲነሣ ያደርጋል። በዚህ ጊዜ ያዩዋቸው ሰዎች በታላቅ ፍርሃት ይያዛሉ። 12 ከዚህም በኋላ ሁለቱ ምስክሮች ፥ «ወደዚህ ኑ» የሚል ታላቅ ድምፅ ከሰማይ ይሰማሉ። ከዚያም ጠላቶቻቸው እያዩአቸው በደመና ተከብ በው ወደ ሰማይ ይወጣሉ።
13 በዚያኑ ሰዓት ታላቅ የምድር መና ወጥ ይሆናል። ከከተማይቱ ሕንፃዎች መካ ከል አንድ አሥረኛው ይፈራርሳል። ሰባት ሺህ ሰዎችም በምድሩ መናወጥ ይሞታሉ። ከሞት የተረፉትም በፍርሃትና በመንቀጥ ቀጥ ለሰማዩ አምላክ ለእግዚአብሔር ክብር ይሰጣሉ።
14 በዚህም ሁለተኛው 'ወዮ' ያልፍና ወዲያውኑ ሦስተኛው 'ወዮ' ይተካል።
15 ሰባተኛው መልአክ፥መለከቱን ሲነፋ፥ ከሰማይ፥ «ከእንግዲህ ወዲህ የዓለምን መን ግሥት የመግዛቱ ሥልጣን፥የጌታችን የእግ ዚአብሔርና እርሱ የቀባው የክርስቶስ ይሆ ናል። እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግ ሣል» የሚል ከፍተኛ ድምፅ ተሰማ።
16 በእግዚአብሔር ፊት በየዙፋኖቻቸው የተቀመጡት ሃያ አራት ሽማግሌዎችም በግ ምባራቸው ተደፍተው ለእግዚአብሔር በመ ስገድ 17 እንዲህ አሉ ፥ «ያለህና የነበርክ፥ ሁሉን የምትችል ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፥ በታላቁ ኃይልህና ሥልጣንህ ስለነገሥህ እና መሰግንሃለን። 18 ሕዝቦች በአንተ ላይ አመፁ። እነሆ ቁጣህ መረደባቸው። በሙ ታን ላይ የምትፈርድበትና ለአገልጋዮችህ፥ ለነቢያትና የአንተ ለሆነው ሕዝብህ፥ለሚፈ ሩህ ለትልቁም ለትንሹም፥ዋጋቸውን የምት ከፍልበት ጊዜ ደረሰ። በምድር ላይ ጥፋት ያስከተሉትን የምታጠፋበት ዘመን መጣ።»
19 ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለው የእግዚአብ ሔር መቅደስ ተከፈተ። በመቅደሱም ውስጥ የቃል ኪዳኑ ታቦት ታየ። ወዲያው መብረቅና ነጐድጓድ ተሰማ። ታላቅ በረ ዶም ጣለ። ኃይለኛ የሆነ የምድር መናወጥ ዓለምን ከሥር ከመሠረቱ አናጋው።

ምዕራፍ 12

1 ከዚህ በኋላ ታላቅና አስደናቂ ምልክት በሰማይ ታየ። ፀሐይን የለበሰች ፥ ጨረቃን በእግሮችዋ የረገጠችና በራስዋ ላይ አሥራ ሁለት ከዋክብት ያሉበት ዘውድ የደፋች አንዲት ሴት አየሁ። 2 እርስዋም እርጉዝ ስለነበረች ምጥ ይዟት ለመውለድ ታጣጥር ነበር።
3 አንድ ሌላ ምልክት ደግሞ በሰማይ ታየ። ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት፥ በራሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች የደፋ አንድ ግዙፍ ቀይ ዘንዶ ታየ። 4 ዘንዶው የከዋክብ ትን አንድ ሦስተኛ በጅራቱ ስቦ ከሰማይ ወደ ምድር ጣላቸው። ቀጥሎም ፥ ሴቲቱ በምትወልድበት ጊዜ የሚወለደውን ልጅ ለመዋጥ ፈልጎ ከሴትዮዋ ፊት ሄዶ ቆመ። 5 ሴቲቱም የዓለምን ሕዝቦች በብረት በትር የሚገዛውን ወንድ ልጅ ወለደች። ልጁም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ፊት ተወ ሰደ። 6 ሴቲቱም ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን እንድትሸሽግበት በበረሃ ውስጥ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀላት ሥፍራ ሸሸች።
7 ከዚህ በኋላ ሚካኤልና መላእክቱ በሰ ማይ ላይ ዘንዶውን ጦርነት ገጠሙ። ዘንዶ ውም ርኩሳን መናፍስትን አስከትሎ ከሚካ ኤልና ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ። 8 ነገር ግን ሊቋቋማቸው አልቻለም። በመርነቱ ድል ስለተመታ ከሰማይ ተባረረ። 9 ይህ ዘንዶ ፥ «ዲያብሎስ» ወይም «ሰይጣን» በመባል የታወቀውና ዓለምን ሁሉ የሚያሳስተው የቀድሞው እባብ ነው። ዘንዶው ጭፍሮቹ ከሆኑት መላእክት ጋር ወደ ምድር ተጣለ።
10 ከዚህ በኋላ አንድ ታላቅ ድምፅ ከሰ ማይ እንዲህ ሲል አስተጋባ፤ «አሁን ማዳ ንና ኃይል፥ መንግሥትም የአምላካችን ሆኖ አል። ሥልጣንም ለክርስቶስ ተሰጥቷል። ምክንያቱም ወንድሞቻችንን ቀንና ሌሊት

በእግዚአብሔር ፊት የሚያሳጣቸው ከሳሽ
ወድቋል። 11 በበጉ ደም ኃይልና በሚመስክ
ሩት ቃል ከሳሻቸውን ድል አድርገውታል።
በእምነታቸው ምክንያት ሞት ሳይበግራ
ቸው ሕይወታቸውን መሥዋዕት አድርገ
ዋል። 12 ስለዚህ ሰማይና በውስጥዋ የምት
ኖሩ ሁሉ ደስ ይበላችሁ። በምድርና በባ
ሕር የምትኖሩ ግን ወዮላችሁ። ዲያብሎስ
ጥቂት ጊዜ ብቻ እንደቀረው ስለሚያውቅ
በቁጣ ወደ እናንተ ወርዶአል።

13 ዘንዶው ወደ ምድር ከተጣለ በኋላ፥
ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት ማሳደድ
ጀመረ። 14 ሴቲቱ ከዘንዶው አምልጣ ለሦ
ስት ዓመት ተኩል ወደምትኖርበት በረሃ
እንድትበር የትልቁ ንስር ክንፎች ተሰ
ጧት።

15 ዘንዶው ሴትዮዋን ለመያዝ አሳደዳት፥
እንደ ወንዝ የሚጐርፍ ውኃ ከአፉ በመት
ፋት ጠልፎ ሊያጠፋት ሞከረ። 16 ይሁን
እንጂ ምድር ሴትዮዋን በመርዳት አፍዋን
ከፍታ ከዘንዶው የሚወጣውን ጅረት
ዋጠች። 17 ዘንዶው ሴቲቱን ለመያዝ ባለመ
ቻሉ ተናዶ፥የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚ
ጠብቁትንና ስለ ኢየሱስ የሚመሰክሩትን፥
የቀሩትን የሴትዮዋን ልጆች ለማጥቃት
ቆርጦ ተነሣ። በባሕር ዳር በሚገኝ በአሸ
ዋማ ሥፍራ ላይ ቆሞ አድብቶ ይጠብቅ
ጀመር።

ምዕራፍ 13

1 ከዚያም አሥር ቀንዶችና ሰባት
ራሶች ፥ በቀንዶቹም ላይ አሥር ዘውድ
የጫነ አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ። በሰ
ባቱ ራሶች በእያንዳንዳቸው ላይ እግዚአብ
ሔርን የሚሳደቡ ጽሑፎች ተጽፈው ነበር።
2 ይህ አውሬ ቅርጹ ነብር ሲመስል፥እግሮቹ
የድብ፥አፉም የአንበሳ ይመስል ነበር። ዘን
ዶውም ለዚህ አውሬ ኃይሉን ፥ ዙፋኑንና
ሥልጣኑን ሰጠው።

3 አውሬው ፥ከሰባቱ ራሶቹ በአንዱ ላይ
ለሞት የሚያደርስ ቁስል ነበረበት። ቁስ
ሉም ወዲያው ዳነለት። የዚህ ዓለም ሕዝቦ
ችም በቁስሉ መዳን በመደነቅ አውሬውን
መከተል ጀመሩ። 4 ለአውሬው ሥልጣን
ለሰጠው ዘንዶም ሰገዱለት። «አውሬውን
ሊስተካከል የሚችል ማን ነው? ማንስ ሊቋ
ቋመው ይችላል?» እያሉ አውሬውን ማም
ለክ ያዙ።

5 አውሬው እግዚአብሔርን እንዲሳደብና
ለአርባ ሁለት ወራት የፈለገውን ነገር ሁሉ
እንዲያደርግ የሚያስችለውን ሥልጣን ከዘን
ዶው ተቀበለ። 6 ስለዚህ እግዚአብሔርን ፥
የእግዚአብሔርን ስምና መቅደሱን፥በሰማይ
የሚኖሩትንም ሁሉ በስድብ አዋረደ። 7 እን
ዲሁም የእግዚአብሔርን ሰዎች እንዲወጋና
እንዲያሸንፋቸው ፥ የምድርንም ነዋሪዎች
ሁሉ እንዲገዛ ሥልጣን ተሰጠው። 8 ዓለም
ሲፈጠር ጀምሮ ፥በታረደው በግ የሕይወት
መጽሐፍ ውስጥ ስሞቻቸው ያልተጻፉ
ሰዎች ሁሉ ለአውሬው ይሰግዱለታል።

9 መስማት የሚችል የልቦና ጆሮ ያለው
ይስማ። 10 ለአሥር የተወሰኑት የእግዚአብ
ሔር ሰዎች ይታሠራሉ። ለሞት የተወሰኑ
ትም ይገደላሉ። የቅዱሳን ትዕግሥትና ታማ
ኝነት የሚፈተነው በዚያን የመከራና የጭን
ቀት ጊዜ ነው።

11 ቀጥሎም የበግ ቀንዶች የሚመስሉ
ሁለት ቀንዶች ያሉትና እንደ ዘንዶ የሚና
ገር ሌላ አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ።
12 ይህ አውሬ ከመጀመሪያው አውሬ በሚያ
ገኘው ሥልጣን ተግባሩን ያከናውናል።
ለሞት ከሚያደርስ ቁስል የዳነውን የመጀ
መሪያውን አውሬ፥ሰዎች ሁሉ እንዲያመል
ኩት ያደርጋል። 13 ሰዎች እያዩት ከሰማይ
እሳት እስኪያወርድ ድረስ አስደናቂ ተአም
ራትን ይሠራል። 14 ከመጀመሪያው አውሬ
ከተቀበለው ሥልጣን የተነሣ በሚያደርጋ
ቸው ምልክቶች፥በምድር የሚኖሩትን ሁሉ
ያሳስታል። በሰይፍ ቆስሎ ሳለ በሕይወት
ሊኖር ለቻለው ለመጀመሪያው አውሬ
ክብር ፥ ሐውልት እንዲሠራለት ያደርጋል።
15 ይህ የኋለኛው አውሬ ለሐውልቱ የሕይ
ወት እስትንፋስ እንዲሰጠው ሥልጣን
ይቀበላል። ይኸውም ሐውልቱ መናገር እን
ዲችልና ለእርሱም የማይሰግዱለት ሁሉ እን
ዲገደሉ ትእዛዝ ለመስጠት ነው።

16 ከዚህም ሌላ የኋለኛው አውሬ ታናና
ሾችንና ታላላቆችን ፥ ሀብታሞችንና ድሆ
ችን ፥ ጌታዎችንና አገልጋዮችን ፥ በቀኝ እጃ
ቸው ወይም በግምባራቸው ላይ የመጀመሪ
ያውን አውሬ ምልክት እንዲያደርጉ ፥ ያስገ
ድዳል። 17 የአውሬው ስም ወይም የስሙ
መለያ ቁጥር የሌለው ሰው ፥ ምንም ነገር
መግዛትም ሆነ መሸጥ አይፈቀድለትም።
18 ይህንን የአውሬውን ምልክት እንቆቅልሽ
ለመፍታት ጥበብና እውቀት ይጠይቃል።
ጥበብና እውቀት ያለው ትርጉሙን ወር
ምሮ ይድረስበት። የአውሬውን ስም የያዘው
መለያ ቁጥር ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት
(666) ነው።

ምዕራፍ 14

[1]ከዚህ በኋላ በጉን በጽዮን ተራራ ላይ
ቆሞ አየሁ። ከእርሱ ጋር የራሱና የአባቱ
ስም በግምባራቸው ላይ የተጻፈባቸው
አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ነበሩ።
[2]ከሰማይ እንደ ታላቅ ፏፏቴና እንደ ነጐ
ድጓድ የሚያስተጋባ ድምፅ ሰማሁ። የሰማ
ሁት ድምፅ ፡ መዘምራን በበገና ታጅበው
እንደሚያሰሙት ዜማ ይመስል ነበር።
[3]አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ አባላት
ያሉት ይህ ታላቅ ሠራዊት በዙፋኑ፥በአራቱ
እንስሳትና በሃያ አራቱ ሽማግሌዎች ፊት
ቆሞ ፡ ከዚህ ቀደም ተሰምቶ የማያውቅ
አዲስ ዜማ አሰማ። ይህንንም ዜማ ከእነዚህ
ከምድር ከተዋጁት ከመቶ አርባ አራት
ሺው በቀር ማንም ሊዘምረው አይችልም።
[4]እነዚህ ከሴቶች ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙ
ነት ያልፈጸሙ ድንግሎች፥በጉንም ወደሚ
ሄድበት ሁሉ የሚከተሉና ከሰዎች መካከል
ተዋጅተው የእግዚአብሔርና የበጉ እንዲ
ሆኑ የተመረጡ የመጀመሪያ ፍሬዎች
ናቸው። [5]እነርሱም ምንም ዓይነት ቅጥፈት
ያልፈጸሙና ነቀፋ የሌለባቸው ናቸው።
[6]አንድ ሌላ መልአክ በምድር ላይ ለሚ
ኖር ሕዝብ ሁሉ የሚነገር የዘላለም ወንጌል
ይዞ በሰማይ ሲበር አየሁ። [7]ድምፁንም ከፍ
አድርጎ ፡ «እግዚአብሔርን ፍሩ ፤ ክብርም
ስጡት። ሰማይን፥ምድርን፥ባሕርንና የውኃ
ምንጮችን ለፈጠረው አምላክ ስገዱለት።
ምክንያቱም እርሱ ፍርድ የሚሰጥበት ጊዜ
ደርሷልና» ይል ነበር።
[8]ቀጥሎም ሌላ ሁለተኛ መልአክ፡ «የዓ
ለምን ሕዝቦች ሁሉ ከረከሰው ከዝሙትዋ
የወይን ጠጅ ያጠጣች ፡ ታላቂቱ ባቢሎን
ወደቀች! ወደቀች!» እያለ የመጀመሪያ
ውን መልአክ ይከተለው ነበር።
[9]ሌላም ሦስተኛ መልአክ ደግሞ እንዲህ
እያለ ተከተላቸው ፤ «ለአውሬውና ለሐው
ልቱ የሚሰግድ ፡ ምልክቱ በግምባሩ ወይም
በእጁ ላይ እንዲታተም የሚፈቅድ፥ [10]የእ
ግዚአብሔርን የቁጣ ወይን ይጠጣል።
ይህም ወይን ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት
በእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋ ተሞልቶ ተቀ
ምጦአል። ይህን የሚያደርግ ሁሉ በቅዱ
ሳን መላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን
ይቃጠላል። [11]ለአውሬውና ለሐውልቱ የሰ
ገዱ ፡ የስሙም ምልክት የታተመባቸው
ሁሉ ቀንና ሌሊት ያለ ዕረፍት ይሠቃ
ያሉ። የሥቃያቸውም ጪስ ለዘላለም
ሲጨስ ይኖራል።»
[12]ይህም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚ
ጠብቁትንና ለኢየሱስም ታማኝ የሆኑትን
የእግዚአብሔር ሰዎች የበለጠ ጽናትና ትዕ
ግሥት እንዲኖራቸው ይገፋፋቸዋል።
[13]ከሰማይ ፡ «ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ
ያላቸውን እምነት እንደ ያዙ የሚሞቱ የተ
ባረኩ ናቸው ብለህ ጻፍ» የሚል ድምፅ
ሰማሁ። የእግዚአብሔርም መንፈስ ፡
«አዎን፥የተባረኩ ናቸው፤ምክንያቱም ከድ
ካማቸው ሁሉ ያርፋሉ። የሠሩትም መል
ካም ምግባር ይከተላቸዋል» አለ።
[14]ከዚህ በኋላ የሰውን ልጅ የሚመስል
በነጭ ደመና ላይ ተቀምጦ አየሁ። እርሱም
በራሱ ላይ የወርቅ ዘውድ ደፍቶ፥በእጁ ስለ
ታም ማጭድ ይዞ ነበር።
[15]ሌላ መልአክ ከመቅደስ ወጥቶ ድም
ፁን ከፍ በማድረግ በነጭ ደመና ላይ የተቀ
መጠውን፥ «በምድር ያለው መከር ለአጨዳ
ደርሷል። ስለዚህ በማጭድህ አጨደው»
አለው። [16]በደመና ላይ የተቀመጠውም
ማጭዱን ወደ ምድር ሰነዘረ ፤ መከሩንም
አጨደ።
[17]ከዚህ በኋላ አንድ ስለታም ማጭድ
የያዘ መልአክ በሰማይ ካለው መቅደስ
ወጣ።
[18]ቀጥሎም ዓለምን በእሳት ለማጥፋት
ሥልጣን የተሰጠው ሌላ መልአክ፥ከመሠዊ
ያው ወጣና ድምፁን ከፍ አድርጎ ስለታም
ማጭድ የያዘውን መልአክ እንዲህ አለው፥
«የወይኑ ፍሬ ለመቆረጥ ደርሷልና ማጭድ
ህን ወደ ምድር ሰንዝረህ የወይኑን ፍሬ
ቁረጥ» አለው። [19]መልአኩም ማጭዱን
ሰንዝሮ በምድር ላይ በቅሎ ያሸተውን የወ
ይን ፍሬ እየቆረጠ ወደ እግዚአብሔር ቁጣ
መጭመቂያ ውስጥ ጣለው። [20]ወይኑም ከከ
ተማው ውጭ በሚገኘው የወይን መጭመ
ቂያ ውስጥ ገብቶ ተጨመቀ። ከፍታው
እስከ ፈረስ ልጓም የሚደርስ፥ርቀቱ ሦስት
መቶ ኪሎሜትር የሚሆን ደም ከመጭመቂ
ያው ውስጥ ወጥቶ ይጐርፍ ጀመር።

ምዕራፍ 15

[1]ሌላ ታላቅ አስደናቂ ምልክት በሰማይ
ታየኝ። የእግዚአብሔር የመጨረሻ የቁጣ
መቅሰፍት ያለበት ሰባት ጽዋ የያዙ ሰባት
መላእክት አየሁ። ይህም ትርጓይት «የመ
ጨረሻ መቅሰፍት» የተባለበት ምክንያት፥
የእግዚአብሔር ቁጣ ማከተሚያ በመሆኑ
ነው።

2 ከዚያም እንደ እሳት የሚንቀለቀል
የመስተዋት ባሕር የሚመስል ነገር ተንጣ
ልሎ አየሁ። በአጠገቡም ፥ አውሬውንና
ሐውልቱን ድል ያደረጉት ፥ ምልክቱንና
ቁጥሩን አንቀበልም ያሉት ሁሉ ፥ ከእግዚአ
ብሔር የተሰጣቸውን በገና ይዘው ቆመው
ነበር።
3-4 እነርሱም ፥ የእግዚአብሔርን አገልጋይ
የሙሴን መዝሙር ፥ እንዲሁም የበጉን መዝ
ሙር እንዲህ እያሉ ይዘምሩ ነበር፥
«ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ
ሥራህ ታላቅና ድንቅ ነው። መንገድህ ትክ
ክልና እውነት ነው ፥ አንተ የሕዝቦች ሁሉ
ንጉሥ ነህ። ጌታ ሆይ ፥ አንተን የማይፈራ
ማን ነው? ስምህንስ የማያከብር የት ይገ
ኛል? አንተ ብቻ ቅዱስ ነህ ሕዝብ ሁሉ
ወደ አንተ ይመጣል፤ ይሰግድልሃልም ምክን
ያቱም ጽድቅ የተሞላበት ሥራህ ተገልጧ
ልና።»
5 ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለው ቤተ መቅ
ደስ ፥ ይኸውም የምስክሩ ድንኳን ፥ ወለል
ብሎ ሲከፈት አየሁ።
6 ሰባቱን መቅሰፍቶች የያዙት ሰባቱ
መላእክት ከተልባ እግር የተሠራ ንጹሕ
ነጭ ልብስ ለብሰው ፥ ወገባቸውን በወርቅ
መታጠቂያ ታጥቀው ከመቅደስ ወጡ።
7 ከአራቱ እንስሳት አንዱ ለእነዚህ ሰባት
መላእክት ለዘላለም የሚኖረውን የሕያው
እግዚአብሔርን ቁጣ የተሞሉ ሰባት የወርቅ
ጽዋዎች ሰጣቸው። 8 መቅደሱንም የእግዚአ
ብሔር ክብርና ኃይል ሞላው። ሰባቱ መላእ
ክት ሰባቱን መቅሰፍቶች አፍስሰው እስኪ
ጨርሱ ማንም ወደ መቅደስ መግባት አል
ቻለም።

ምዕራፍ 16

1 ከመቅደሱ ውስጥ፥ «ሄዳችሁ የእግዚአ
ብሔር ቁጣ የሞላባቸውን ሰባቱን ጽዋዎች
በምድር ላይ አፍስሱ» የሚል ከፍተኛ
ድምፅ ሰባቱን መላእክት ሲያዛቸው ሰማሁ።
2 ወዲያው የመጀመሪያው መልአክ
ከቤተ መቅደሱ ወጥቶ ፥ በያዘው ጽዋ ውስጥ
የነበረውን መቅሰፍት በምድር ላይ አፈሰሰ።
ለአውሬው ሐውልት የሰገዱትና የስሙን
መለያ ቁጥር የተቀበሉት ሁሉ ክፉኛ በሚነ
ዘንዝ ቁስል ተበከሉ።
3 ሁለተኛው መልአክ ፥ በያዘው ጽዋ
ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት በባሕር ላይ
አፈሰሰ። ባሕሩም እንደ ረጋ ደም ሆነ። በባ
ሕር ውስጥ የሚኖሩ ፍጥረቶች ሁሉ ሞቱ።
4 ሦስተኛው መልአክ ፥ በያዘው ጽዋ
ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት በወንዞችና
በምንጮች ላይ አፈሰሰ። ወንዞችና ምን
ጮች ወደ ደም ተለወጡ። 5 በውኃዎች
ላይ ሥልጣን የተሰጠው መልአክም፥ «ያለ
ህና የነበርክ ቅዱስ ጌታ ሆይ ፥ ፍርድህ ትክ
ክለኛና እውነተኛ ነው። 6 እነዚህ ሰዎች
የቅዱሳንንና የነቢያትን ደም አፍስሰው
ነበር። አንተም በአጸፋው ደም እንዲጠጡ
አድርገህ ተገቢ የሆነ ፍርድ ሰጠሃቸው»
አለ።
7 ወዲያውም ከመሠዊያው ውስጥ ፥
«ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ ፥ አዎን ፥
ፍርድህ ትክክልና እውነተኛ ነው» የሚል
ድምፅ ሰማሁ።
8 አራተኛው መልአክ በያዘው ጽዋ
ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት በፀሐይ ላይ
አፈሰሰ። ፀሐይም የነበራትን ግለት ከፊት
ይልቅ በጣም ጨምራ ሰዎችን እንድታቃ
ጥል ኃይል ተሰጣት። 9 ሰዎችም በፀሐይ
ትኩሳት ተቃጠሉ። ነገር ግን በመቅሰፍቶቹ
ላይ ሥልጣን የነበረውን የእግዚአብሔርን
ስም ከመርገም በቀር ፥ በንስሐ ተመልሰው
የሚገባውን ክብር አልሰጡትም።
10 አምስተኛው መልአክ በያዘው ጽዋ
ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት ፥ ከባሕር በወ
ጣው አውሬ ዙፋን ላይ አፈሰሰ። የአውሬ
ውም ግዛት በጨለማ ተዋጠች። ሰዎችም
ሥቃይ ስለበረታባቸው ጥርሳቸውን ያፋጩ
ጀመር። 11 ከክፉ ሥራቸው ንስሐ ሊገቡ
ግን አልፈለጉም። እንዲያውም ስለ ደረሰባ
ቸው ሥቃይና ስለ ወረራቸው ቁስል እግዚ
አብሔርን ይረግሙ ነበር።
12 ስድስተኛው መልአክ ፥ በያዘው ጽዋ
ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት ኤፍራጥስ በተ
ባለው ታላቅ ወንዝ ላይ አፈሰሰ። የምሥ
ራቅ ነገሥታት ያለ ምንም ችግር ከነሠራዊ
ቶቻቸው መዝመት ይችሉ ዘንድ ወንዙ
ደረቀ። 13 ከዚያም ከዘንዶው አፍ ፥ ከአው
ሬው አፍና ከሐሰተኛው ነቢይ አፍ እንቁራ
ሪት የመሰሉ ሦስት ርኩሳን መናፍስት
ሲወጡ አየሁ። 14 እነዚህም ተአምራት
መሥራት የሚችሉ ርኩሳን መናፍስት ፥ የዓለ
ምን መንግሥታት አከማችተው በኃያሉ በእ
ግዚአብሔር ቀን ጦርነት እንዲያነሡ ያግባ
ቧቸው ጀመር።
15 «እነሆ እንደ ሌባ ሆኜ እመጣለሁ።
ነገር ግን ከእንቅልፍ ነቅተው ልብሶቸውን
ለብሰውና ተዘጋጅተው የሚጠብቁ ሰዎ
ች ናቸው። እነርሱ ራቁታቸውን አይሆ

ኑም፥በአደባባይ ላይም አይዋረዱም።»

16 ርኩስ መንፈሶቹም የዓለም መንግሥ
ታትን ጦር ፥ ‘ክተት ሠራዊት’ አሰኝተው
በዕብራይስጥ ቋንቋ ፥ «አርማጌዶን» በተባ
ለው ሥፍራ አከማቹ።

17 ከዚህ በኋላ ሰባተኛው መልአክ በያ
ዘው ጽዋ ውስጥ የነበረውን መቅሰፍት በአ
የር ላይ አፈሰሰ። በዚህ ጊዜ በቤተ መቅ
ደሱ ውስጥ ካለው ዙፋን ፥ «ተፈጸመ!»
የሚል ኃያል ድምፅ ተሰማ። 18 ወዲያውም
የመብረቅና የነጐድጓድ ድምፅ አስተጋባ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ታይቶም ተሰም
ቶም የማይታወቅ ታላቅ የምድር መናወጥ
ሆነ። 19 ታላቂቱም ከተማ ከሦስት ቦታ ተከ
ፈለች። በዓለም የሚገኙ ትልልቅ ከተሞ
ችም በመሬቱ መናወጥ ምክንያት ፈራረሱ።
እግዚአብሔር የታላቂቱን ባቢሎን ኃጢአት
አስታውሶ በቁጣው ወይን የተሞላውን ጽዋ
ሰጣት። 20 ደሴቶች ከጓይን ጠፉ ፤ ተራራዎ
ችም እንደ ሜዳ ተዘረጉ። 21 ከሰማይም እያ
ንዳንዳቸው አርባ ኪሎ የሚመዝኑ የበረዶ
ኳሶች በሰዎች ላይ ይወርዱ ጀመር።
ሥቃዩ ከባድ ነበርና ሰዎችም በወረደው
ከባድ በረዶ ምክንያት እግዚአብሔርን ተራ
ገሙ።

ምዕራፍ 17

1 ሰባቱን መቅሰፍቶች በምድር ላይ ካፈ
ሰሱት ሰባት መላእክት አንዱ፥ወደ እኔ ጠጋ
ብሎ እንዲህ አለኝ ፤ «ወደዚህ ና ፤ በብዙ
ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን የታወቀች
ውን አመንዝራ ሴት የመጨረሻ ፍርድ አሳ
ይሃለሁ። 2 የዓለም መንግሥታት መሪዎች
ሁሉ ከእርስዋ ጋር አመንዝረዋል። ሰዎችም
ከዝሙትዋ ወይን ጠጅ ጠጥተው ሰክረ
ዋል።»

3 ቀጥሎ መልአኩ በመንፈስ ወደ በረሃ
ወሰደኝና በቀይ አውሬ ላይ የተቀመጠች
ውን ሴት አሳየኝ። ይህች ሴት የተቀመጠች
በት አውሬ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች
ነበሩት። በራሶቹም ላይ እግዚአብሔርን
የሚሳደቡ ብዙ ጽሑፎች ይታያሉ።
4 ሴቲቱ ቀይና ሐምራዊ ልብስ ለብሳ ፥ በወ
ርቅ ፥ በዕንቁና በከበሩ ድንጋዮችም አጊጣ
ነበር። በእጇ ያለ ሥራዎችዋና በዝሙት ርኩ
ሰቶቿ የተሞላ የወርቅ ጽዋ በእጅዋ ይዛ
ነበር። 5 በግምባርዋም ላይ፥ «ታላቂቱ ባቢ
ሎን! በመላው ዓለም የሚኖሩ የአመንዝር
ችና የምድር ርኩሰቶች ሁሉ እናት»
የሚል ምሥጢራዊ ጽሑፍ ተጽፎ ነበር።

6 እኔም ይህች ሴት ባስገደለቻቸው በሰማ
ዕታትና በኢየሱስ ምስክሮች ደም ሰክራ
በማየቴ ፥ በመገረም ትኩር ብዬ ተመለከት
ኳት።

7 መልአኩ ግን የሚከተለውን ተናገረኝ ፤
«እንዲህ የሚያስገርምህ ምንድን ነው?
ሴቲቱ ማን እንደሆነች ፥ የተቀመጠችበትም
ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት አውሬ
ምን እንደሆነ ምሥጢሩን እነግርሃለሁ።
8 ይህ የምታየው አውሬ በሕይወት ይኖር
ነበር። አሁን ግን በሕይወት የለም። ይሁን
እንጂ በቅርቡ ካለበት ከጥልቁ ጉድጓድ
ይወጣል። ወደ ጥፋትም ይወርዳል። ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽ
ሐፍ ያልተጻፈ ሰዎች ፥ ይህ አውሬ አስቀ
ድሞ እንደነበረ ፥ በኋላ እንደሌለ ፥ አሁን
ደግሞ እንደገና በሕይወት እንደሚኖር
ሲያዩ ይደነቃሉ።

9 «ይህንን ምሥጢር ለመረዳት የምነግር
ህን በጥሞና አድምጥ። የአውሬው ሰባት
ራሶች ሴቲቱ የምትኖርባቸው ሰባት ኮረብ
ቶች ናቸው። 10 በተጨማሪም ሰባቱ ራሶች
ሰባት ነገሥታት ናቸው። ከሰባቱ ነገሥታት
መካከል አምስቱ ከዚህ በፊት አልፈዋል።
አንዱ በሥልጣን ላይ ይገኛል። አንደኛው
ደግሞ ወደ ፊት ይነግሣል። ይሁን እንጂ
በሥልጣን ላይ የሚቆየው ለጥቂት ጊዜ
ብቻ ነው። 11 ሞቶ የነበረው ቀዩ አውሬ
ስምንተኛው ንጉሥ ነው። እርሱ ከሰባቱ
አንዱ ነው ፤ በኋላም ወደ መጨረሻ ጥፋቱ
ይወርዳል። 12 ያየሃቸው አሥር ቀንዶች ገና
በሥልጣን ላይ ያልተቀመጡት አሥር ነገ
ሥታት ናቸው። ነገር ግን እነርሱ ከአው
ሬው ጋር ለአንድ ሰዓት በሥልጣን ላይ
ይቀመጣሉ። 13 አንድ ዓይነት ዓላማ ስላላ
ቸው ሥልጣናቸውንና ኃይላቸውንም ለአ
ውሬው አሳልፈው ይሰጡታል። 14 እነዚ
ህም ነገሥታት በጎብረት ሆነው በጉን ይወ
ጋሉ። ነገር ግን በጉ የጌቶች ጌታና የነገሥ
ታት ንጉሥ በመሆኑ ፥ ድል ያደርጋቸዋል።
ከዓለም የተጠሩ ፥ የተመረጡና የታመኑ
የበጉ ተከታዮችም ፥ከበጉ ጎን ይቆማሉ።»

15 ቀጥሎም መልአኩ እንዲህ አለኝ ፥
«ሴቲቱ ተቀምጣበት ያየኸው ውኃ ከየሕ
ዝቡ ፥ ከየቋንቋውና ከየወገኑ የተውጣጡ
ሰዎች ምሳሌ ነው።

16 «ቀዩ አውሬና ያየሃቸው አሥር ቀን
ዶች አመንዝራይቱን ሴት ስለሚጠሉአት
ይወጓታል። ራቁቷንም ያስቀሩአታል ፤ ሥጋ
ዋንም ይበሉታል ፤ በእሳትም ያቃጥሏታል።

17 እንዲህ የሆነበትም ምክንያት ፥ እግዚአብ
ሔር የተናገረው ቃል እስኪፈጸም ድረስ
አሳባቸውን አንድ አድርገው የአገዛዝ ሥል
ጣናቸውን ለአውሬው ለመስጠት እንዲስ
ማሙ ፥ የእግዚአብሔር እቅድ በመሆኑ
ነው። 18 ያየሃትም ሴት የዓለምን ነገሥታት
አሽቆጥቁጣ የምትገዛዋ የታላቂቱ ከተማ
ምሳሌ ናት።»

ምዕራፍ 18

1 ከዚህ በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ
መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ። ከክብ
ሩም የተነሣ ምድር በብርሃን ተጥለቀለ
ቀች። 2 መልአኩም ድምፁን ከፍ አድርጎ ፥
«ታላቂቱ ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀች! የአጋ
ንንት መሰብሰቢያ ፥ የርኩሳን መናፍስት
ሁሉ መኖሪያና የአጸያፊ አእዋፍ ሁሉ
መጠጊያ ሆነች። 3 የዓለም ሕዝቦች በሙሉ
ከዝሙት ጽዋዋ ጠጥተው ሰክረዋል። የም
ድር ነገሥታት ከእርሷ ጋር አመንዝረዋል።
የምድር ሀብታሞችም በኃይልዋና በምች
ትዋ ተንደላቀዋል» ሲል ጮኸ።

4 በዚህ ጊዜ ከሰማይ እንዲህ የሚል ሌላ
ድምፅ ሰማሁ ፥ «ሕዝቤ ሆይ ፥ ከእርሷ ጋር
አብራችሁ እንዳትቀጡ ፥ የባቢሎን ኃጢአት
ተባባሪዎች አትሁኑ፤ ከእርስዋም ሽሽታችሁ
ውጡ። 5 ምክንያቱም ኃጢአትዋ እስከ
ሰማይ ድረስ ተከምሮአል። እግዚአብሔርም
ያደረገችውን ዓመፅ ተመልክቶአል። 6 እንደ
ሥራዋ መጠን መልሱላት ፥ ላደረገችውም
እጥፍን ክፈሏት። የቀላቀለችውንም ጽዋ
እጥፍ ኃይለኛ አድርጉባት። 7 በደስታና
በምቾት ትኖር ነበር። አሁን ግን ሥቃይና
ኀዘን ትቀበላለች። በልብዋ ፥ 'እኔ ንግሥት
ነኝ፤ የማንም መበለት አይደለሁም፤ ኀዘንም
አይነካኝም' ብላ ታስባለች። 8 ስለዚህ በአ
ንድ ቀን ሞት ፥ ኀዘንና ረሃብ ያጠፋኋታል።
የሚፈርድባት ጌታ እግዚአብሔር ብርቱ
ስለሆነ በእሳት ትቃጠላለች።»

9 ከባቢሎን ጋር ያመነዘሩ የዓለም መንግ
ሥታት መሪዎች ፥ ባቢሎን ስትቃጠልና ስት
ጨስ ሲያዩ ስቅስቅ ብለው ያለቅሱላታል።
10 ሥቃይዋን በማየታቸው በሩቅ ቆመው ፥
«ከእንግዲህ የባቢሎን ነገር አከተመ። ያቺን
የመሰለች ታላቅ ከተማ እንዲህ በአንድ
ሰዓት ውስጥ ትውደም? ወይ ባቢሎን!»
እያሉ ሙሾ ያወርዱላታል።

11 የዓለም ነጋዴዎችም በባቢሎን መጥ
ፋት የተነሣ ሽቀጣ ሽቀጣቸውን የሚገዛ
ቸው ባለመኖሩ ያዝናሉ ፤ ያለቅሳሉም።
12 ወርቅ ፥ ብር ፥ የከበረ ድንጋይ ፥ ዕንቁ ፥ ከተ
ልባ እግርና ከሐር የተሠራ ጨርቃ ጨርቅ ፥
የሚሸተት እንጨት ፥ ከዝሆን ጥርስ የተሠራ
ዕቃና ከእንጨት ፥ ከናስ ፥ ከብረትና ከዕብነ
በረድ የተሠሩ ልዩ ልዩ ዕቃዎች ፥
13 ቀረፋ ፥ ቅመም ፥ ሽቶ ፥ ቅባት ፥ ዕጣን ፥ የወይን
ጠጅ ፥ ዘይት ፥ ዱቄትና ጥራጥሬ ፥ ከብቶች
በጎች ፥ ፈረሶች ፥ ሠረገላዎች ፥ ሎሌዎችና
የሰው ነፍስ እንኳን ሳይቀር የምትገዛ ፥ ደም
በኛቸው ባቢሎን ነበረች።

14 ነጋዴዎቹም ፥ «ትወጂያቸው የነበ
ሩት የቅንጦት ዕቃዎች ሁሉ ቀሩ ፥ ቀድሞ
የነበረሽ ክብርና ሞገስ ዘበት ሆነ ፥ የቀድ
ሞው ክብርሽ ሁለተኛ አይመለስም!»
እያሉ ያዝናሉ ፥

15 እነዚያ ሽቀጣ ሽቀጥ ለእርስዋ በመ
ሸጥ የከበሩት ነጋዴዎች በሩቅ ቆመው እያ
ለቀሱና ፥ 16 «ኧረ ወዋ! ውብና ስስ ፥ ቀይ ፥
ሐምራዊ ፥ ሐር የለበሰች ፥ በወርቅ ፥ በከበረ
ድንጋይና በዕንቁዎች ያጌጠች ሴት ወይ
ዘሮ ፥ የምትመስለዋ ታላቂቱ ከተማ ፥ 17 ያ
ሁሉ ሀብቷና ግርማዋ በአንድ ሰዓት እንዳ
ልነበረ ሆነ!» እያሉ ያዝኑላታል። የመር
ከብ አዛዦች ፥ በመርከብ ተሳፍረው የሚሄዱ
መንገደኞች የመርከብ ነጂዎችና ነጋዴዎች
ሁሉ በሩቅ ሆነው 18 ባቢሎን ስትቃጠልና
ስትጨስ ሲያዩ ፥ «ዋ ፥ እንደ ባቢሎን ያለ
ታላቅ ከተማ የት ይገኛል?» እያሉ አዘኑ።
19 ኀዘናቸውን ለመግለጽ አቧራ በራሳቸው
ላይ እየነሰነሱና እያለቀሱ ፥ «ወየው ታላ
ቂቱ ከተማ ባቢሎን! በአንድ ሰዓት ውስጥ
እንዳልነበረች ሆነች! ከታላቅ ሀብቷ እኛን
መርከበኞቹን አካፍሳን ሀብታም ያደረገችን
ታላቅ ከተማ ነበረች!» አሉ።

20 ነገር ግን ሰማያት ሆይ ፥ ደስ ይበላ
ችሁ ፤ እናንተ ቅዱሳን ፥ ሐዋርያትና ነቢያት
ሆይ ፥ ደስ ይበላችሁ፤ እግዚአብሔር በእናንተ
ላይ ስላደረሰችው ክፉ ሁሉ በባቢሎን ላይ
ፈርዶባታል ፤ ፍትሕ እንድታገኙም አድር
ጓል።

21 ከዚህ በኋላ አንድ ብርቱ መልአክ
ከባድ የወፍጮ መጅ የመሰለ ድንጋይ አነ
ሳና ወደ ባሕር ወርውሮ እንዲህ አለ ፥
«ታላቂቱ የባቢሎን ከተማ እንደዚህ ተገ
ፍታ ትወድቃለች፤ ለዘላለምም ትጠፋለች።
22 ከእንግዲህ ወዲህ በእርስዋ ውስጥ ምንም
ዓይነት የበገና መቺዎች ፥ የአዝማሪዎች ፥ የዋ
ሽንት ተጫዋቾችና የጥሩንባ ነፊዎች
ድምፅ አይሰማም። የእጅ ሥራዎችን የሚ
ሠራ ብልሃተኛ ሰው ከእንግዲህ በፍጹም

ውስጥ አይገኝም። የወፍጮ ድምፅም ዳግ
መኛ አይሰማብሽም። 23 ከእንግዲህ ምንም
ዓይነት ብርሃን አይበራብሽም። የሙሽራ
ወይም የሙሽሪት ድምፅ አይሰማብሽም።
ነጋዴዎችሽ የዓለም ታላላቅ ሰዎች ነበሩ።
በአስማትሽም የዓለምን ሕዝቦች ሁሉ አሳስ
ተሽ ነበር። 24 በእርሷም ውስጥ፥ የነቢያትና
የቅዱሳን እንዲሁም በምድር የተገደሉት
ሁሉ ደም ተገኝቷል።»

ምዕራፍ 19

1 ከዚህ በኋላ የብዙ ሰዎች ድምፅ ከሰ
ማይ እንዲህ ሲል ሰማሁ ፤ «ሃሌ ሉያ!
ድል ፥ ክብር ፥ ኃይልም የአምላካችን ነው።
2 እርሱ ትክክለኛና እውነተኛ ፈራጅ ነው።
በዝሙትዋ ምድርን ያረከሰችውን ያቺን
አመንዝራ ፈርዶባታል። ስለ አገልጋዮቹም
ደም ተበቅሏታል»።

3 እንደገናም፥ «ጌታ ይመስገን! ታላቂቱ
ከተማ ስትቃጠል ጪስዋ ለዘላለም ወደ ላይ
እየጨሰ ይወጣል» እያሉ ጮኹ።

4 ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችና አራቱ እንስ
ሳት በማምባራቸው ተደፍተው ፥ «አሜን ፥
እግዚአብሔር ይመስገን!» እያሉ በዙፋኑ
ላይ ለተቀመጠው ሰገዱለት ።

5 ከዚህ በኋላ፥ «እናንተ የምትፈሩት አገ
ልጋዮቹ ሁሉ ታናናሾችና ታላላቆች እግዚ
አብሔር አምላካችንን አመስግኑ» የሚል
ድምፅ ከዙፋኑ ተሰማ።

6 ቀጥሎም እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ፥
እንደ ውቅያኖስ ማዕበል ፥ እንደ ብርቱ ነጐ
ድጓድ የሚያስተጋባ ድምፅ እንዲህ ሲል
ሰማሁ፤ «ሃሌ ሉያ፥ ሁሉን የሚገዛ ጌታ አም
ላካችን ይነግሣል። 7 የበጉ ሠርግ ስለደረሰ ፥
ሙሽራዋም ስለተዘጋጀች ደስ ይበለን፤ ሐሴ
ትም እናድርግ፤ ክብርም እንስጠው። 8 ሙሽ
ራዋም የቅዱሳን መልካም ምግባር ምሳሌ
የሆነውን ከተልባ እግር የተሠራ ነጭና
ንጹሕ የሙሽራ ልብስ እንድትለብስ ተሰ
ጣት ።»

9 ከዚህ በኋላ መልአኩ ፥ «'ወደ በጉ
ሠርግ የተጠሩ የተባረኩ ናቸው' ብለህ
ጻፍ» አለኝ። ቀጥሎም ፥ «ይህ የእግዚአብ
ሔር እውነተኛ ቃል ነው» አለኝ።

10 እኔም ልሰግድለት ከእግሩ ሥር ተደ
ፋሁ ። እርሱ ግን ፥ «ተው ፥ ተው! ለእኔ አት
ስገድ! እኔ እንደ አንተና እንደ ሌሎቹ ስለ
ኢየሱስ የሚመሰክሩ ወንድሞችህ ፥ የእግዚአ
ብሔር አገልጋይ ነኝ። መስገድ የሚገባህ
ለእግዚአብሔር ብቻ ነው። ነቢያትን በትን
ቢት መንፈስ የሚሞላቸው በክርስቶስ የተገ
ለጠው እውነት ነው» አለኝ።

11 ከዚህ በኋላ ሰማያት ተከፍተው አንድ
ነጭ ፈረስ አየሁ ። በፈረሱ ላይ ፥ «ታማኝና
እውነተኛ» የሚባል ሰው ተቀምጦ ነበር ።
እርሱ በጽድቅ ይፈርዳል ፤ ይዋጋልም ።
12 ዓይኖቹ የእሳት ነበልባል ይመስላሉ ።
በራሱም ላይ ብዙ ዘውድ ደፍቶ ነበር ። በግ
ምባሩም ላይ ከእርሱ በቀር ማንም የማያው
ቀው ስም ተጽፎ ነበር ። 13 እንዲሁም
በደም የተነከረ ልብስ ለብሶአል ። ስሙም ፥
«የእግዚአብሔር ቃል» ይባላል ። 14 የሰማ
ያም ሠራዊት ከተልባ እግር የተሠራ ነጭና
ንጹሕ ልብስ ለብሰው በነጫጭ ፈረሶች ላይ
ተቀምጠው ተከትለውታል ።

15 ከአፉም ሕዝቦችን የሚመታበት ስለ
ታም ሰይፍ ይወጣል ። በብረትም በትር ይገ
ዛቸዋል ። የእግዚአብሔርንም የቁጣ ወይን
መጭመቂያ ይረግጣል ። 16 በልብሱና በጭኑ
ላይ ፥ «የንጉሦች ንጉሥና የጌቶች ጌታ»
የሚል ጽሑፍ ተጽፎበታል ።

17 ቀጥሎም አንድ መልአክ በፀሐይ ላይ
ቆሞ አየሁ ። እርሱም ድምፁን ከፍ አድርጎ
በሰማይ የሚበርሩትን ወፎች ፥ «ወደ ታላቁ
የእግዚአብሔር ግብዣ ኑ ተሰብሰቡ! 18 የነ
ገሥታትን ሥጋ ፥ የጦር መሪዎችን ሥጋ ፥ የጀ
ግኖችን ሥጋ ፥ የፈረሶችንና የፈረስ ጋላቢዎ
ችን ሥጋ ፥ የልዩ ልዩ ሰዎችን ሥጋ ፥ የአገል
ጋዮችን ፥ የጌቶችን ፥ የትንሹን የትልቁንም
ሥጋ ብሉ!» ሲል በጩኸት ጠራቸው ።

19 ከዚህ በኋላ አውሬውና የዓለም መንግ
ሥታት መሪዎች ፥ የጦር ሠራዊቶቻቸውም
በነጩ ፈረስ ላይ የተቀመጠውንና የእርሱን
ሠራዊት ለመውጋት ፥ ተሰብስበው አየሁ ።
20 አውሬውና በአውሬው ፊት ብዙ ተአም
ራት እያደረገ ሰዎች የአውሬውን ምልክት
እንዲቀበሉና ለሐውልቱም እንዲሰግዱ የሚ
ያሳስተው ሐሰተኛ ነቢይ ተያዘ ። ሁለቱም
በሕይወት እያሉ በዲን ወደሚቃጠል የእ
ሳት ባሕር ተጣሉ ። 21 ከአውሬው ጋር ተሰ
ልፈው የነበሩትም ሠራዊት በሙሉ በነጭ
ፈረስ ላይ ከተቀመጠው አፍ በሚወጣው
ስለታም ሰይፍ አለቁ ። የሰማይም ወፎች
ተሰብስበው ሥጋቸውን እስኪጠግቡ ድረስ
በሉ ።

ምዕራፍ 20

1 የጥልቁን አዘቅት መክፈቻና ትልቅ ሰን
ሰለት የያዘ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ
አየሁ ። 2 እርሱም ፥ «ዲያብሎስ» ወይም

«ሰይጣን» የተባለውን ዘንዶ ፥ ያንን የድሮ
ውን እባብ ይዞ ለሺህ ዓመት አሠረው።
3 ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በዚያው
እንዲቆይ ወደ ጥልቁ አዘቅት ውስጥ
ጣለው ፥ እንዳይወጣም ዘጋበትና በሩን በማ
ኅተም አሸገው ፥ መልአኩ ይህንን ያደረገ
ውም ዲያብሎስ ሺው ዓመት እስኪፈጸም
ድረስ ሕዝብን እንዳያሳስት ነበር ፥ ነገር ግን
ሺህ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ ለአጭር ጊዜ
ይፈታል ፥
4 ከዚህ በኋላ ዙፋኖችን አየሁ ፥ በዙፋ
ኖቹ ላይ ለመፍረድ ሥልጣን የተሰጣቸው
ተቀምጠዋል ፥ እንዲሁም ፥ ስለ እግዚአብ
ሔር ቃልና ስለኢየሱስ በመመስከራቸው ፥
አንገታቸው የተሰየፈባቸውን ሰዎች ነፍስ
አየሁ ፥ እነርሱም ፥ ለአውሬውና ለሐውልቱ
አልሰገዱም ፥ ምልክቱንም በግምባራቸው
ወይም በእጃቸው አላደረጉም ነበር ፥ እነ
ርሱ ከሞት ተነሥተው ሺህ ዓመት ከክርስ
ቶስ ጋር ነገሡ ፥
5 ይህ የመጀመሪያው ትንሣኤ ነው ፥ የቀ
ሩት ሙታን ግን ሺው ዓመት እስኪፈጸም
ድረስ ከሞት አይነሡም ፥ 6 በመጀመሪያው
ትንሣኤ ከሞት የሚነሡ የተባረኩና የተቀ
ደሱ ናቸው ፥ ሁለተኛው ሞት በእነርሱ
ላይ ሥልጣን የለውም ፥ እነርሱ የእግዚአብ
ሔርና የክርስቶስ ካህናት ሆነው ከእርሱ
ጋር ሺህ ዓመት ይነግሣሉ ፥
7 ሺው ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከታሠረ
በት ይፈታል ፥ በአራቱ የዓለም ማዕዘን የሚ
ኖሩትን ሕዝቦች ፥ 8 ጎግና ማጎግን እያሳተ ፥
ለጦርነት ያሰልፋቸዋል ፥ የሠራዊታቸውም
ቁጥር እንደ ባሕር አሸዋ የበዛ ይሆናል ፥
9 እነርሱም በምድር ሁሉ ተሠራጭተው
የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ሠፈርና የእግዚአ
ብሔርን ተወዳጅ ከተማ ኢየሩሳሌምን ይከ
ባሉ ፥ ነገር ግን እግዚአብሔር ከሰማይ
እሳት አውርዶ ያጠፋቸዋል ፥
10 ያሳታቸው ዲያብሎስም እንደገና ይያ
ዛል ፥ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ወደ
ተጣሉበት ወደ እሳት ባሕር ይጣላል ፥ በዚ
ያም ቀንና ሌሊት ከዘላለም እስከዘላለም
ይሠቃያሉ ፥
11 ቀጥሎም ትልቅ ነጭ ዙፋንና በዙፋ
ኑም ላይ የተቀመጠውን አየሁ ፥ ምድርና
ሰማይም ከፊቱ ሸሹ ፤ ሁለተኛም አልታ
ዩም ፥ 12 ታላላቆችና ታናናሾች ሙታንም
ከሞት ተነሥተው በዙፋኑ ፊት ቆመው
አየሁ ፥ መጻሕፍት ተከፈቱ ፥ እንዲሁም ፥
«የሕይወት መጽሐፍ» የተባለው ሌላ መጽ
ሐፍ ተከፈተ ፥ ሙታንም እያንዳንዳቸው
በመጻሕፍቱ ውስጥ ተጽፎ በተገኘው መሠ
ረት ፥ እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባ
ቸው ፥ 13 ባሕርም በውስጡ ሰጥመው የነበ
ሩትን ሙታን አስረከበ ፥ ሞትና ሲዖልም
ከሥልጣናቸው ሥር የነበሩትን ሙታን አስ
ረከቡ ፥ እያንዳንዱም ሰው እንደ ሥራው
መጠን ተፈረደበት ፥ 14 ከዚህ በኋላ ሞትና
ሲዖል ወደ እሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ ፥
ይህ የእሳት ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው ፥
15 ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተ
ገኘ ማንኛውም ሰው ፥ ወደ እሳት ባሕር
ውስጥ ተጣለ ፥

ምዕራፍ 21

1 ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይና አዲስ
ምድር አየሁ ፥ የመጀመሪያው ሰማይና የመ
ጀመሪያው ምድር አልፈዋልና ፥ ባሕርም
ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም ፥ 2 ቅድስቲቱ
ከተማ አዲሲቷ ኢየሩሳሌም ፥ ባልዋን ለመገ
ናኘት አሸብርቃ ብቅ እንደምትል ሙሽራ ፥
ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ
አየሁ ፥
3 ከዙፋኑም አንድ ታላቅ ድምፅ ፥ «ከእን
ግዲህ ወዲያ የእግዚአብሔር መኖሪያ በሰ
ዎች መካከል ይሆናል ፥ እግዚአብሔር ከሰ
ዎች ጋር ይኖራል ፤ እነርሱም ሕዝቦቹ ይሆ
ናሉ ፤ እርሱም አምላካቸው ይሆናል ፥ 4 ከዓ
ይኖቻቸው ላይ እንባቸውን ያብሳል ፥ ከእን
ግዲህ ወዲያ ሞትም ፥ ኀዘንም ፥ ልቅሶም ፥ በሽ
ታም አይኖርም ፥ ምክንያቱም በእርጌው
ሥርዓት ውስጥ የነበሩት እነዚህ ሁሉ ነገ
ሮች ለዘላለም አልፈዋልና ፥»
5 በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውም ፥ «እነሆ
እኔ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ» አለ ፥ ቀጥ
ሎም እኔን እንዲህ አለኝ ፥ «ይህ የምነግርህ
ቃል የታመነና እውነት ስለሆነ ጻፍ ፥
6 አሁን ሁሉ ነገር ተፈጸመ ፥ አልፋና
ኦሜጋ ፥ የሁሉም ነገር መጀመሪያና መጨ
ረሻ እኔ ነኝ ፥ ለተጠማ ከሕይወት ውኃ
ምንጭ በነፃ አጠጣዋለሁ ፥ 7 ድል የሚነሣ
እነዚህን ሁሉ ይወርሳል ፥ እኔም አምላክ
እሆነዋለሁ ፤ እርሱም ልጅ ይሆነኛል ፥
8 ነገር ግን የፈሪዎች ፥ የማያምኑ ፥ የርኩሶች ፥
የነፍሰ ገዳዮች ፥ የአመንዝራዎች ፥ የአስማተ
ኞች ፥ የጣዖት አምላኪዎችና የውሸተኞች
ሁሉ የመጨረሻ ዕድል ፥ በዲን በሚቃጠለው
የእሳት ባሕር ውስጥ መጣል ይሆናል ፥ ሁለ
ተኛው ሞት ማለትም ይህ ነው ፥»
9 የመጨረሻዎቹን ሰባት መቅሰፍት

ከያዙት ጽዋ ውስጥ ካፈሰሱት ሰባት መላእ
ክት እንዱ ወደ እኔ ቀርቦ፥ «ወደዚህ ና፥
ሙሽራይቱን የበጉን ሚስት አሳይሃለሁ»
አለኝ። 10 በመንፈስም ወደ አንድ ከፍተኛ
ተራራ ወስዶኝ፥ቅድስቲቱን ከተማ ኢየሩሳ
ሌምን ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወ
ርድ አሳየኝ። 11 እርሷም የእግዚአብሔርን
ክብር ተሞልታ፥ «ኢያስጲድ» እንደ ተባ
ለው የከበረ ድንጋይ ታንጸባርቅና ታበራ
ነበር። 12 አሥራ ሁለት በሮች ያሉት ታላ
ቅና ረጅም የግንብ አጥር ነበራት። በአሥራ
ሁለቱም በሮች ላይ የአሥራ ሁለቱ የእሥራ
ኤል ነገዶች ስሞች ተጽፎባቸዋል። በአ
ሥራ ሁለቱም በሮች መላእክት ቆመው
ይጠብቃሉ። 13 የከተማይቱ አጥር በምሥ
ራቅ በኩል ሦስት፥በሰሜን በኩል ሦስት፥
በደቡብ በኩል ሦስት ፥ በምዕራብ በኩል
ሦስት በሮች ነበሩት። 14 የከተማይቱ አጥር
በአሥራ ሁለት መሠረቶች ላይ የቆመ
ነበር። በአሥራ ሁለቱ መሠረቶችም ላይ፥
የአሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ስሞች ተጽ
ፎባቸዋል።

15 ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ
የከተማይቱን ዙሪያ፥በሮቿንና አጥሯን የሚ
ለካበት የወርቅ ዘንግ ነበረው። 16 ከተማይ
ቱም ርዝመትዋና ስፋትዋ እኩል የሆነ ባለ
አራት ማዕዘን ነበረች። እርሱም ከተማይቱን
በሚለካበት ጊዜ ርዝመትዋ ሁለት ሺህ
አራት መቶ አሥራ አራት ኪሎ ሜትር
ሆነ። ከፍታዋና ስፋትዋም ከርዝመትዋ ጋር
እኩል ነበር። 17 የግንቡም አጥር መልአኩ
በሚጠቀምበት በሰው መለኪያ ሰባ ሁለት
ሜትር ሆነ። 18 የግንቡ አጥር የተሠራው፥
«ኢያስጲድ» ከተባለው የከበረ ድንጋይ
ነበር። ከተማይቱም እንደ መስተዋት ከጠራ
ንጹሕ ወርቅ የተሠራች ነበረች። 19 የከተማ
ይቱ የግንብ አጥር መሠረት በሁሉ ዓይነት
የከበረ ድንጋይ ያጌጠ ነበር። የመጀመሪያው
መሠረት፥ «ኢያስጲድ» ከተባለ የከበረ ድን
ጋይ፥ሁለተኛው ከሰንፔር፥ሦስተኛው ከኬል
ቄዶን ፥ አራተኛው ከመረግድ ፥ 20 አምስተ
ኛው ከሰርዶንክስ፥ስድስተኛው ከሰርድዮን፥
ሰባተኛው ከክርስቲሎቤ ፥ስምንተኛው ከቢ
ረሌ ፥ዘጠነኛው ከወራውሬ፥አሥረኛው ከከ
ርስጵራስስ ፥ አሥራ አንደኛው ከያክንት ፥
አሥራ ሁለተኛው ከአሜቴስጢናስ ነበር።
21 አሥራ ሁለቱም በሮች አሥራ ሁለት ዕን
ቁዎች ነበሩ። እያንዳንዱም በር ከአንድ
ዕንቁ የተሠራ ነበር። የከተማይቱ መንገድ
የተሠራው መስተዋት ከሚመስል ጥሩ
ወርቅ ነበር።

22 ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔርና በጉ
መቅደስዋ ስለሆኑ፥በከተማይቱ ውስጥ ቤተ
መቅደስ አይታይም። 23 የእግዚአብሔር
ክብር ከተማይቱን በብርሃን ስለሚሞላት
በጉም መብራትዋ ስለሆነ ፥ የፀሐይ ወይም
የጨረቃ ብርሃን አያስፈልጋትም። 24 ብርሃን
ዋም ለሕዝቦች ሁሉ ያበራል። የምድርም
ነገሥታት ክብራቸውን ወደ እርስዋ ያመ
ጣሉ። 25 በዚያም «ሌሊት» የሚባል ነገር
የለም። የከተማይቱም በሮች ምን ጊዜም
አይዘጉም። 26 የሕዝቦች ግርማና ክብር ወደ
እርስዋ ይገባል። 27 ርኩስ የሆነ ምንም
ነገር አይገባባትም። አሳፋሪ ሥራ የሚፈ
ጽሙ፥ወይም ውሸተኞች ወደዚያች ከተማ
አይገቡም። ወደ ከተማይቱ መግባት የሚች
ሉት በበጉ የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ስም
ቻቸው የተጻፉ ብቻ ናቸው።

ምዕራፍ 22

1 ከዚህ በኋላ መልአኩ ከእግዚአብሔርና
ከበጉ ዙፋን የሚፈልቀውን እንደ መስተ
ዋት የጠራውን የሕይወት ውኃ ወንዝ አሳ
የኝ። 2 ወንዙ በከተማይቱ መካከል ሰንጥቆ
ያልፋል። በወንዙ ግራና ቀኝ በየወሩ አንድ
ዓይነት፥በዓመት ውስጥ አሥራ ሁለት የተለ
ያዩ ዓይነት ፍሬዎች ፥ የሚሰጥ የሕይወት
ዛፍ ተተክሏል። የዛፉም ቅጠል ሕዝቦችን
የሚፈውስ መድኃኒት ነበር።

3 ከተማይቱ ውስጥ ክፉ ነገር ዝር አይል
ባትም። የእግዚአብሔርና የበጉ ዙፋን በዚ
ህች ከተማ ውስጥ ይሆናል። አገልጋዮቹም
ያገለግሉታል። 4 ፊቱንም ያያሉ ፤ ስሙም
በግምባራቸው ላይ ይጻፋል። 5 በዚያም
ሌሊት አይኖርም። እግዚአብሔር ብርሃና
ቸው ስለሚሆን መብራት ወይም የፀሐይ
ብርሃን አያስፈልጋቸውም። ለዘላለምም ይነ
ግሣሉ።

6 ከዚህ በኋላ መልአኩ እንዲህ አለኝ ፥
«እነዚህ ቃሎች እውነትና የታመኑ
ናቸው። መንፈሱን ለነቢያት የሚሰጥ እግዚ
አብሔር ፥ በቅርቡ የሚሆነውን ነገር ለአገል
ጋዮቹ እንዲያሳይ መልአኩን ልኮአል።»

7 ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ይላል ፥ «እነሆ ፥
በቅርብ ጊዜ ውስጥ እመጣለሁ። በዚህ
መጽሐፍ ውስጥ የተጻፉትን የትንቢት
ቃሎች አምነው የሚጠብቁ የተባረኩ
ናቸው።»

8 ይህን ያየሁትና የሰማሁት እኔ ዮሐንስ
ነኝ። መልአኩ ይህን ሁሉ ካሳየኝና ካሰ

በኋላ ልሰግድለት ፈልጌ ከእግሩ ሥር ተደ
ፋሁ። 9 እርሱ ግን፥ «ተው፥ ተው! ለእኔ
እንዳትሰግድ! እኔ እንደ አንተና እንደ ወን
ድሞችህ እንደ ነቢያት፥ በዚህም መጽሐፍ
ውስጥ የተጻፈውን ቃል እንደሚጠብቁት
ሁሉ፥ እግዚአብሔርን የማገለግል ነኝ። ለእ
ግዚአብሔር ብቻ ስገድ» አለኝ።
10 ቀጥሎም እንደገና እንዲህ አለኝ፥
«ያሳየሁህ ነገር ሁሉ የሚፈጸምበት ዘመን
ደርሷል። ስለዚህ የዚህን መጽሐፍ የትን
ቢት ቃል ምሥጢር አድርገህ አትያዘው።
11 ኃጢአተኞች በኃጢአታቸው፥ ርኩሶችም
በርኩሰታቸው ይገፉበታል። በጎ ሥራ
ይሠሩ የነበሩ በጎ ሥራቸውን ይቀጥላሉ።
በቅድስና ይኖሩ የነበሩትም ቅድስናቸውን
ይጠብቃሉ።
12 እነሆ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፥
«በቅርብ ጊዜ እመጣለሁ፤ ለእያንዳንዱም
እንደ አገልግሎቱ መጠን የምሰጠውን ሽል
ማት ይዤአለሁ። 13 አልፋና ኦሜጋ፥ ፊተኛ
ውና ኋለኛው፥ የሁሉም ነገር መጀመሪያና
መጨረሻ እኔ ነኝ።
14 «ከሕይወት ዛፍ ፍሬዎች መብላት
እንዲችሉ በክተማይቱም በሮች እንዲገቡ፥
ልብሳቸውን አጥበው የተገኙ የተባረኩ
ናቸው። 15 ነገር ግን ርኩሶች፥ አስማተኞች፥
አመንዝራዎች፥ ነፍሰ ገዳዮች፥ ጣዖት አምላ
ኪዎች፥ ውሸተኞችና አጭበርባሪዎች ወደ
ከተማይቱ እንዲገቡ አይፈቀድላቸውም።
ስለዚህ በውጭ ይቀራሉ። 16 እነዚህን ነገ
ሮች ሁሉ እንዲነግራችሁ ወደ አብያተ ክር
ስቲያን መልአኬን የላክሁ እኔ ኢየሱስ
ነኝ። እኔ የዳዊት ሥርና ዝርያ ነኝ፥ የሚያበ
ራም የንጋት ኮከብ ነኝ።»
17 መንፈስ ቅዱስና ሙሽራይቱ «ና!»
ይላሉ። ይህንንም የሚሰማ ሁሉ፥ «ና»
ይበል። የተጠማም ሁሉ ይምጣ። የሚፈል
ግም ከሕይወት ውኃ በነፃ ይቅዳ።
18 እኔም ዮሐንስ በዚህ መጽሐፍ የተጻ
ፉትን የትንቢት ቃል ለሚሰማ ሁሉ የሚከ
ተለውን አስጠነቅቃለሁ። ማንም በእነዚህ
ቃሎች ላይ አንዳች ነገር ቢጨምር፥ እግዚአ
ብሔር በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፉትን
መቅሰፍቶች ይጨምርበታል። 19 ማንም ከእ
ነዚህ የትንቢት ቃሎች አንድ ነገር ቢያጐ
ድል፥ እግዚአብሔር ያንን ሰው በዚህ መጽ
ሐፍ ውስጥ ከተገለጸው ከሕይወት ዛፍ ፍሬ
ከመብላትና ወደ ቅድስቲቱም ከተማ ከመግ
ባት ዕድሉን ያጐድልበታል።
20 እነዚህን ነገሮች ሁሉ የገለጸው፥
«አዎን፥ በቅርብ ጊዜ እመጣለሁ» ይላል።
አሜን፥ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፥ ቶሎ ና!
21 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከቅ
ዱሳኑ ሁሉ ጋር ይሁን፤ አሜን።

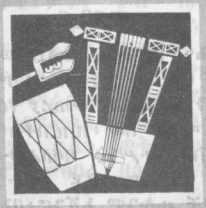

ጌታን በመዝሙር ማመስገን መልካም ነው

ፍጥረት ሁሉ እንደየባሕርዩ እግዚአብሔርን የሚያመሰግን መሆኑን ቅዱሳት መጻሕፍት ያስረዳሉ (መዝ 148)። ሰው እግዚአብሔርን ለማመስገን ያለው የተፈጥሮ ዝንባሌ ለዚህ ጉልህ ማስረጃ ነው። ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት በሚሰጡት ብርሃን፥ አዝርዕት አትክልት ዕፅዋት በሚያበረክቱት ፍሬ ፥ እንስሳት አራዊት አዕዋፋት በሚያሰሙት ድምፅ እግዚአብሔር ይመሰገናል። አዳምና ሔዋን ልጆቻቸውም ለፈጣሪያቸው የሚያቀርቡትን ምስጋና በመዝሙር ይገልጹታል።

የዳዊት መዝሙር፥ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ካሉት መጻሕፍት መሃከል በምእመናን ዘንድና በየአብያተ ክርስቲያኑ ተዘውትሮ የሚነበብ፥ የሚዘመርና የሚጸለይ መጽሐፍ ነው። ይህም ያለምክንያት አይደለም። በመጀመሪያ ፥ እያንዳንዱ ምእመን በሥጋዊ ኑሮውና በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከራሱ ፥ ከሌላው ሰውና ከፈጣሪው ጋር ስላለው ግንኙነት በአእምሮው የሚያስበው፥ በመንፈሱ የሚሰማውና በአካሉ የሚደርስበት ከፋውም ሆነ ደጉ እንደየሁኔታው በመዝሙራቱ ውስጥ ጎልቶ የተጻፈ መሆኑን ይመለከታል። ዳግመኛ ፥ ለእግዚአብሔር ሊያቀርበው የሚፈልገው ምስጋና ፥ ልመና ወይም የንስሐ ጸሎት በመዝሙራቱ ውስጥ እንደየአግባቡ አንድ በአንድ የተዘጋጀለት ሆኖ ያገኘዋል። በመጨረሻ ፥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ደረሰበት መከራ ፥ ስለ ሞቱና ስለ ትንሣኤው ራሱ ይጠቅሳቸው የነበሩትና ቤመዝሙራቱ ውስጥ ያሉት ሌሎቹ የትንቢት ቃላት ተሟልተው በትክክል የተፈጸሙ መሆናቸውን ይገነዘባል። በዚህ ሁሉ እጅግ ስለሚረካና ስለሚጽናና ፥ ደስም ስለሚለው መጽሐፉን ከመውደድና ከማዘውተር ይደርሳል።

አዎን ፥ ምስጢሩ እየተገለጠና ትንቢቱ እየተፈጸመ ፥ ዘላለማዊ መልእክቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ ከዚህ ዘመን የደረሰው ይህ የመዝሙር መጽሐፍ፥ በእርግጥ ሊወደድና ሊዘወተር ይገባዋል።

የዳዊት መዝሙራት

መግቢያ

ይህ የምስጋናና የጸሎት መጽሐፍ በምዕራፍ ተለይተው በአምስት ክፍሎች የተመደቡ 150 መዝሙራት ይገኙበታል። በውስጡ ያንዳንድ ገጣሚዎች ድርሰት ታክሎበታል ቢባ ልም፥አብዛኛው ዝግጅት፥ስሙን ለመጽሐፉ መጠሪያ የሰጠው የአንድ ገናና ባለቅኔና መዘ ምር ሥራ መሆኑ ተረጋግጧል። ይህ ሰው፥ከክርስቶስ ልደት በፊት አንድ ሺህ ዓመት ግድም የኖረውና ከእረኝነት እስከ ንጉሥነት ባሳለፈው ረዥም ዘመኑ ውስጥ ብዙ ተለ ዋዋጭ ሁኔታዎች ደርሰውበት የነበረው ነቢዩ ዳዊት ነው። እርሱም በፈጣሪው ላይ ባለው ጽኑ እምነትና ፍቅር ብቻ ሁሉንም አሸንፎ፥በእግዚአብሔር ለሚተማመኑ ሰዎች እነሆ ታላቅ ምሳሌ ለመሆን በቅቷል፤ከአምላኩም ዘንድ የዘላለምን ቃል ኪዳን ለመቀበል ታድሏል።

አንደኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 1-41

መዝሙር 1

[1]የክፉ ሰዎችን ምክር የማይከተል፥በኃ ጢአተኞች የበደል ሥራ የማይካፈል፥በእግ ዚአብሔር ሥራ ከሚቀልዱ ፈዘኞችም ጋር የማይውል ሰው ምንኛ የተባረከ ነው! [2]እን ዲህ ያለው ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ይደሰታል። የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት አድርጎ ሊከተል እንደሚችል ሁልጊዜ በማሰላሰል ቀኑንም ሌሊቱንም ያሳ ልፋል።

[3]የዚህ ሰው ሕይወት በፈሳሽ ውሃ ዳር እንደ ተተከለችና ጣፋጭ ፍሬዋን ያለማቋ ረጥ በወራቷ እንደምትሰጥ፥ቅጠሏም እንደ ማይረግፍ ዛፍ ይለመልማል። የሚያደርገ ውም ሁሉ ይባረክለታል።

[4]የክፉዎች ሁኔታ ግን እንዲህ አይደ ለም ፤ ከዚህ ፈጽሞ የተለየ ነው። እነርሱ ነፋስ ጠርጎ እንደሚወስደው ገለባ ናቸው፤ [5]በመጨረሻው የፍርድ ቀንም አይድኑም። ኃጢአተኞች በዚያን ጊዜ በጻድቃን መካ ከል ሊቆሙ አይችሉም።

[6]እግዚአብሔር የጻድቃንን አሳብና አና ኗር አንድ በአንድ ያውቃል፤የክፋዎች አሳ ብና አኗኗር ግን ጨርሶ ይጠፋል።

መዝሙር 2

[1]ስለ ምን አሕዛብ በእግዚአብሔር ላይ ያምፃሉ? ሕዝቡስ ስለ ምን ከእነርሱ ጋር በከንቱ ይዶልታሉ? [2]እነሆ የዓለም መንግ ሥታት መሪዎች በአንድ ዓላማ በኅብረት ተነሡ ፤ከባለሥልጣኖቻቸውም ጋር ተሰብስ በው በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ሤራ አደረጉ። [3]«በሉ እንግዲህ ፥ እኛን ያሰሩብ ትን ሰንሰለታቸውን እንበጣጥስ፤የአገዛዝ ቀን በራቸውንም ከላያችን አሽቀንጥረን እን ጣል» ሲሉ ተስማሙ።

[4]ዙፋኑ በሰማይ የሆነው አምላክ ግን በሤራቸው ከንቱነት ያፈዝባቸዋል ፤ በማይ ረባ ዕቅዳቸውም ይዘብትባቸዋል። [5]በዚያን ጊዜ በቍጣው ይገሥፃቸዋል ፤ በመዓቱም ያሸብራቸዋል።

[6]«እኔ የቀባሁትን ንጉሥ በተቀደሰችው ተራራዬ በጽዮን ላይ አነገሥሁት» ይላቸ ዋል።

[7]ንጉሡም እንዲህ ይላል፦ «እነሆ የእግ ዚአብሔርን አዋጅ ገልጬ እናገራለሁ። እርሱ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፦ 'አንተ ልጄ ነህ፤እኔም ዛሬ ወለድሁህ። [8]ለምነኝ፤ በምድር ላይ የሚኖሩትን አሕዛብ ሁሉ የአ ንተ ዜጎች እንዲሆኑ አሰጥሃለሁ ፤ መላዋ ዓለም የአንተ ይዞታ ትሆናለች። [9]አንተም እንደ ብረት በጠነከረ በትረ መንግሥት ታስ ተዳድራቸዋለህ ፤ እንደ ሸክላ ዕቃም ታደቃ ቸዋለህ።»

[10]ስለዚህ እናንተ የዓለም መንግሥታት መሪዎች ፥ ይህን ማስጠንቀቂያ በማስተዋል አመዛዝኑት። [11]እግዚአብሔርን በፍርሃት አገልግሉት፤በመንቀጥቀጥም [12]በእግሩ ሥር ወድቃችሁ ስገዱለት ፤ አለበለዚያ ቍጣው ፈጥኖ ይገለጣል ፤ እናንተም ሳትጠ

በድንገት ትሞታላችሁ።
እግዚአብሔርን መጠጊያቸው የሚያደርጉ ሁሉ ግን የተባረኩ ናቸው!

መዝሙር 3

[1]እግዚአብሔር ሆይ፥ ጠላቶቼ ምንኛ እንደ በዙ ተመልከት። እኔን ለመጉዳት በክፋት የተነሡብኝ ባለጋራዎቼ እጅግ ብዙዎች ናቸው። [2]«እምላኩ አያድነ ውም» እያሉ ብዙዎች ስለ እኔ ይናገራሉ። [3]አንተ ግን አቤቱ፥ ጠላቶቼ እንዳያጠቁኝ ተከላክለህ የምታድነኝ ጋሻዬ ነህ፤ ራሴን ከደፋሁበት ቀና የምታደርግልኝ መከበሪ ያዬ አንተ ነህ።
[4]ከመጨነቄ የተነሣ ድምፄን ከፍ አድ ርጌ ወደ እግዚአብሔር ጸለይሁ፤ እርሱም በተቀደሰ ተራራው ሆኖ ሰማኝ። [5]ከዚህ በኋላ ተኛሁ፤ የሰላምም እንቅልፍ ወሰደኝ። እግዚአብሔር ሌሊቱን ሙሉ ጠብቆኛልና ጠዋት በደኅና ነቅቼ ከመኝታዬ ተነሣሁ። [6]በዐመፅ ተነሥተውብኝ የከበቡኝ ጠላቶቼ በብዙ ሺ የሚቈጠሩ ቢሆኑም ከእንግዲህ አልፈራም።
[7]አሁንም ፥ «አቤቱ ፈጣሪዬ ሆይ ፥ ተነሥ፥ አድነኝ» እያልኩ ወደ አንተ እጮሃ ለሁ። አንተ ከዚህ በፊት የተነሡብኝን ጠላ ቶቼን ሁሉ ቅስማቸውን ሰብረህ አዋርደህል ኛል፤ ክፋዎችንም ጉልበታቸውን አቅልጠህ አድክመህልኛል።
[8]የደኅንነት ረድኤት የሚገኘው ከእግዚ አብሔር ብቻ ነው፤ በረከትህ ምን ጊዜም ከሕዝብህ አይለይ።

መዝሙር 4

[1]የምታጸድቀኝ አምላክ ሆይ፥ በምጠራህ ጊዜ ሁሉ መልስልኝ። ካለሁበት መከራና ጭንቀት እፎይ የምልበትን ዕረፍት ስጠኝ። ጸሎቴን ስምተህ ምሕረትህን አድርግልኝ።
[2]እናንት የሰው ልጆች፥ እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል፤ «እስከ መቼ ራሳችሁን እያታለላችሁ የሐሰት አምልኮ ስትከተሉ ትኖራላችሁ? ይህንንም በማድረግ ክብሬን ወደ ውርደት ስትለውጡ የምትኖሩትስ እስከ መቼ ነው?»
[3]ጌታ ጻድቃንን ለራሱ የመረጣቸው መሆኑን እወቁ። እኔም ወደ እርሱ ስጮህ ይሰማኛል።
[4]እናንተም የቊጣ ስሜት ባደረባችሁ ጊዜ ኃጢአትን እንዳትፈጽሙ ተጠንቀቁ፤ በመኝታችሁ ላይ ሳላችሁ ጸጥ ብላችሁ ልቦናችሁን መርምሩ።
[5]በእግዚአብሔር ተማምናችሁ እርሱን የሚያስደስተውን መሥዋዕት አቅርቡለት።
[6]«መልካም የሆነውን ነገር ማን ሊያሳ የን ይችላል?» ብለው ብዙዎች ይጠይ ቃሉ። ስለዚህ ጌታ ሆይ፥ የፊትህን ብርሃን በእኛ ላይ ግለጸው። [7]የስንዴውና የወይኑ፥ የዘይቱም ምርት በዝቶ በሚገባላቸው ጊዜ ሰዎች ከሚሰማቸው ደስታ ይልቅ በልቦናዬ ውስጥ ያለደርከው ሐሤት እጅግ ይበል ጣል። [8]አቤቱ፥ የሰላም ዋስትና ባለው ሕይ ወት ውስጥ ስለምታኖረኝ፥ በምተኛበት ጊዜ በሰላም አንቀላፋለሁ።

መዝሙር 5

[1]እግዚአብሔር ሆይ፥ጸሎቴን ስማ፤ መቃ ተቴንም ተመልከት። [2]እንድትረዳኝ የም ጮኸውና የምጸልየው ፈጣሪዬና ንጉሤ ወደ ሆንከው ወደ አንተ ብቻ ነውና አድም ጠኝ። [3]በዚህ ጸሎቴ ዘወትር ጧት ጧት ፍላጎቴን ዘርዝሬ አቀርብልሃለሁ፤ መልስህ ንም በተስፋ እጠባበቃለሁ፤ አንተም የልመ ናዬን ድምፅ ትሰማለህ።
[4]አቤቱ፥የዐመፅ ነገር ደስ የሚልህ አም ላክ አለመሆንህን እውቃለሁ፤ክፉ የሆነው ሁሉ ወደ አንተ ከቶ አይቀርብም። [5]በአ ንተ ፊት እብሪት ያደረበት ኃጢአተኛ ሊቆም አይችልም። ጌታ ሆይ፥ክፉ አድራጊ ዎችን ሁሉ ትጠላለህ፤ [6]ሐሰት የሚናገሩ ትን ታስወግዳቸዋለህ፤ የሰውን ደም ለማፍ ሰስ የሚጣደፉትንና በአታላይነት የሚኖሩ ትን ትጸየፋቸዋለህ።
[7]እኔ ግን ታላቅ በሆነው መሐሪነትህ ተማምኜ ወደ ቤትህ እገባለሁ፤ አክብሮት በተሞላበት ፍርሃትም ወደ መቅደስህ እሰግ ዳለሁ። [8]ስለዚህ ጌታ ሆይ፥ጠላቶቼ፥ «እሽ ነፍነው» እንዳይሉ በጽድቅህ ምራኝ። መን ገዴንም በፊትህ ቀና አድርግልኝ።
[9]የጠላቶቼ ልቦና ሰውን በሚያጠፋ አሳብ የተሞላ ነው፤ከአፋቸው የምትወጣው አንዲቷ ቃል እንኳ አትታመንም። ጕሮሮአ ቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው። ምላሳ ቸው ከሸፍጥ በቀር እውነትን ከቶ አይናገ ርም። [10]ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፥በዚህ ጥፋታቸው ወንጀለኞች መሆናቸው እንዲ ታወቅ አድርግ። ለሴላው ያዘጋጁት የተን ኰል ወጥመድ የራሳቸው መጥፊያ ይሁን። በእንተ ላይ ዐምፀውብሃልና ስለ ሠሩት ኃጢአት ከፊትህ አርቃቸው።
[11]አንተን መጠጊያ የሚያደርጉ

ግን ደስ ይበላቸው፤የሐሤት መዝሙር ምን
ጊዜም ይዘምሩልህ ፤ አንተም ከለላ ሆነህ
ትጠብቃቸዋለህ። በዚህ ጊዜ ስምህን የሚ
ወዱ ሁሉ በአንተ በማመናቸው ታላቅ
ደስታ ይሰማቸዋል። 12ጌታ ሆይ፥ጻድቃንን
እንዲህ ትባርካቸዋለህ ፤ ሞገስህም ጋሻ
መከታ ሆኖ እንዲጠብቃቸው ታደርጋለህ።

መዝሙር 6

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በቍጣህ አትገሥ
ፀኝ፤በመዓትህም አትቅጣኝ። 2 እኔሆ ደክሜ
አለሁና እዘንልኝ ፤ በሽታዬ እስከ አጥንቴ
ደርሶ ሰውነቴ ታውኳልና ጌታ ሆይ፥እባክህ
ፈውሰኝ። 3 «እንዲህ የምሠቃየው እስከ
መቼ ነው? ወደ ፊትስ ምን ሊደርስብኝ
ይሆን?» በሚል ፍርሃት ነፍሴ እጅግ ተጨ
ንቃለችና፥አምላኬ ሆይ፥ማረኝ።
4 እንግዲህ ፈጣሪዬ ሆይ ፥ቍጣህን መል
ሰህ ከዚህ ሥቃይ አውጣኝ ፤ ምን ጊዜም
በማይለወጠው ፍቅርህ አድነኝ። 5 አለዚያ
መሞቴ ነው። የሞተ ሰው ደግሞ አያስታው
ስህም። ለመሆኑ በመቃብር ሆኖ የሚያመሰ
ግንህ አለ? 6 እቤቴ ፥ በሕመሜ ምክንያት
ያለማቋረጥ በማቃሰቴ ኃይሌ አለቀ፤ሌሊቴን
ሙሉ ስለማለቅስ መኝታዬ በእንባዬ ረጥቦ፥
ትራሴም ርሶ ያድራል። 7 ለጠላቶቼ ሁሉ
መዘባበቻ በመሆኔ መራራ ኅዘን ተሰማኝ ፤
ዓይኖቼም በዚሁ ጠንቅ እየተዳከሙ ሄዱ፤
ማየትም ተሣናቸው።
8 እናንት ክፉ አድራጊዎች ሁሉ ፥ከእኔ
ራቁ። እኔሆ ፈጣሪዬ ልቅሶዬን ሰምቷልና፤
9 «ማረኝ» ብዬ የለመንኩትንም ጌታዬ አዳ
ምአል፤አምላኬ ጸሎቴን ተቀብሎልኛል።
10 ስለዚህ ጠላቶቼ ሁሉ በኀፍረት ይሸማ
ቀቁ ፤ ኩምሽሽ ይበሉ ፤ ያልታሰበ ውርደት
አግኝቷቸው ወደ ኋላቸው ይመለሱ።

መዝሙር 7

1 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ ፥ በአንተ
ተማምኛለሁና ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድ
ነኝ። 2 ነጣቂ አንበሳ ሊበላው ያሰበውን እን
ስሳ አድፍጦ ይዞ እንደሚገነጣጥለው ሁሉ፥
እኔንም እንዲሁ ሊያደርጉኝ ነውና፥ከእጃቸ
ውም ሊያስጥለኝ የሚችል ማንም ስለሌለ
አቤቱ፥አንተ ድረስልኝ።
3 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፥በእጄ የፈ
ጸምኩት ወንጀል ቢኖርብኝ ፥ በርግጥ ይህን
የመሰለ በደል ሠርቼ ከተገኘሁ፥ 4 ከእኔ ጋር
ሰላማዊ በሆነ ሰው ላይ ክፉ አድርጌ ፥
ወይም ባለጋራዬን ያለምክንያት ጐድቼው
እንደ ሆንሁ፥ 5 ጠላቴ ያሳደኝ፤ደርሶም ይያ
ዝኝ ፤ ከክብሬ አዋርዶ ፥ ሕይወቴንም አጕሳ
ቍሎ በትቢያ ላይ ይርገጠኝ።
6 እግዚአብሔር ሆይ ፥ አሁንም በቍጣህ
ተነሥ ፤ የጠላቶቼን የጭካኔ ኃይል መክት
ልኝ ፤ አቤቱ ፥ ንቃ ፤ ትክክለኛ ዳኝነትህንም
ስጥ። 7 ሕዝቦች ለጉባኤ በዙሪያህ ይሰብ
ሰቡ ፤ አንተም እጅግ ከፍ ባለው መንበርህ
ላይ ተቀምጠህ ፍረድ። 8 ጌታ እግዚአብ
ሔር ሆይ ፥ ለሕዝብ ሁሉ የምትፈርድና
ከሁሉ በላይ የሆንክ አንተ ነህና ፥ አሁንም
ለእኔ እንደ ጽድቄና እንደ ቅንነቴ ፍረድ
ልኝ። 9 ጻድቅ አምላክ ሆይ ፥ የሰውን አእም
ሮና ልቦና መረምረህ ስለምታውቅ የክፉዎ
ችን የጭካኔ ሥራ «በቃ» ብለህ አቁም፤የጻ
ድቃንን ሕይወት ግን የተደላደለ አድርግ።
10 አምን ፥ ከሁሉ በላይ የሆነው እግዚአብ
ሔር ጋሻዬ ነው ፤ እርሱ ቅን ልቦና ያላቸ
ውን ያድናል። 11 እግዚአብሔር በየዕለቱ
ቍጣውን የማይገልጽ ኃያልና ታጋሽ አም
ላክ ፥ በእውነት የሚፈርድ ጻድቅ ዳኛም
ነው። 12 ግንም ሰው ከክፉ ሥራው ካልተ
መለሰ በስተቀር እርሱ ጌታ ሰይፉን ይስ
ላል ፤ ቀስቱን አጕብጦ አውታሩን ይወጥ
ራል ፤ 13 የሚገበለበሉ ፍላጻዎቹን ያሰና
ዳል፤ለሞት የሚያደርሱ መሣሪያዎቹን ለቅ
ጣት ያዘጋጃል።
14 ክፉ ሰው ተንኰልን በልቡ ይጠነስ
ሳል ፤ ጊዜው ሲያመቸውም ፥ የጥፋት ዕቅዱ
ንና የሐሰት ወሮመዱን ይፋ ያወጣዋል።
15 ዳሩ ግን ፥ እንዲህ ያለው ሰው ለሌላው
በቈፈረው ጕድጓድ ራሱ ይገባበታል ፤
16 ሌላውን ለመጉዳት በተበተበው ደባ ራሱ
ይያዝበታል፤ሌላውን ሊያጠቃበት ባዘጋጀው
ኃይል ራሱ ይጠፋበታል።
17 ስለዚህ በእውነት ለሚፈርደው ጻድቅ
አምላክ ምስጋና አቀርብለታለሁ። ከሁሉ
በላይ ስለ ሆነው የእግዚአብሔር ስም የው
ዳሴ መዝሙር አሰማለሁ።

መዝሙር 8

1 እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ ፥ ስምህ
በመላው ዓለም ምንኛ የገነነ ነው! ለክብ
ርህ የሚገባው ምስጋና ከሰማያት በላይ
አልፎ እንዲገሰራፋ አደረግህ። 2 ጥላቻንና
ቂምን በማጥፋት ጠላቶችህን ድል ታደርግ
ዘንድ ፥ ልጆችና የሚጠቡ ሕፃናት ከአንደበ
ታቸው ለአንተ የሚገባውን ንጹሕ ምስጋና
እንዲያሰሙ ወሰንክ።
3 የእጅህ ፍጥረት የሆኑትን ሰማ ፥

በየመደብካቸው ቦታ ጸንተው የሚገኙት
ንም ጨረቃንና ከዋክብትን በምሽት ቀና
ብዬ በምመለከትበት ጊዜ፥ በእንከር እንዲህ
አላለሁ፤ 4«እረ ለመሆኑ ለሰው ይህን ያህል
የምታስብለትና የምትጠነቀቅለት ከቶ እርሱ
ምንድነው? 5ከመላእክት ጥቂት አሳነስ
ከው፤ ዳሩ ግን የክብርና የምስጋና ዘውድ
አቀዳጀኸው ፤ 6በእጆችህ ሥራዎች ላይ
ገዢ አድርገህ ሾምከው። ከፈጠርከው ፍጥ
ረት አንድም ሳይቀር ከእግሩ በታች አድር
ገህ አስገዛህለት። 7ግዛቱም የቤት እንስሶች
ንና የቀንድ ከብቶችን፥ የምድር አራዊትንና
8የሰማይ አዕዋፍን ፥ የባሕር ዓሣዎችንና
በውሃ ውስጥ የሚንቀሳቀሱትን ሕያዋን ፍጥ
ረቶች ሁሉ የሚያጠቃልል ነው።»

9እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ ፥ ስምህ
በመላው ዓለም ምንኛ የገነነ ነው!

መዝሙር 9

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ በፍጹም ልቦናዬ
አመሰግንሃለሁ፤ ያደረግሃቸውንም ተአምራት
ሁሉ እናገራለሁ። 2በአንተ ደስ ይለኛል፤
ሐሤትም አደርጋለሁ። ልዑል አምላክ
ሆይ ፥ ለስምህ የምስጋና መዝሙር አቀርባ
ለሁ።

3ጠላቶቼ ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ፤ በፊ
ትህም ተሰነካክለው ይጠፋሉ። 4በጽድቅ
ለመፍረድ እነሆ በዙፋንህ ላይ ተቀምጠህ
መብቴን አስከበርህልኝ፤ የምጋደልለት ዓላማ
ዬንም ደግፈህ አጸናህልኝ። 5አሕዛብን ገሠ
ፅካቸው፤ ክፉዎችን አጠፋህ፤ ስማቸውም ለዘ
ላለም ተረስቶ እንዲቀር አደረግህ። 6በጠላ
ቶቼ ላይ ታላቅ የጦርነት እልቂት ተከታ
ትሎ ደረሰባቸው። ከተሞቻቸውን ከመሠረ
ቶቻቸው ገለባብጠህ ደመሰስክ፤ መታሰቢያ
ቸው እንኳ ደብዛው ጠፋ።

7እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ነግሦ የሚ
ኖር አምላክ ነው። ፍርዱን ለመስጠት ዙፋ
ኑን ዘርግቷል። 8ዓለምን በጽድቅ ይዳኛል።
አሕዛብንም በትክክለኛ አስተዳደር ይገዛቸ
ዋል። 9እግዚአብሔር ለተጠቁ አምባቸው፥
የችግር ጊዜንም የሚያሳልፉበት መጠጊያ
ቸው ነው። 10ጌታ ሆይ፥ስምህን የሚያውቁ
በአንተ ይተማመናሉ፤ አንተም የሚፈልጉህን
ሁሉ በመከራቸው ጊዜ አትለያቸውም።

11እንግዲህ ዙፋኑን በጽዮን ላይ ለዘረ
ጋው ፈጣሪ የምስጋና መዝሙር አቅርቡ፤
ያደረገውን ሁሉ በአሕዛብ መካከል በይፋ
ተናገሩ። 12እርሱ የሰውን ደም የሚበቀልና
ሁሉን የሚያስታውስ አምላክ ነው፤ በችግር
የሚሠቃዩትንም ጩኸት ችል አይልም።
13አሁንም እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጠላቶቼ
የቱን ያህል በጭካኔ እንደሚያሳድዱኝ አይ
ተህ ምሕረትህን አድርግልኝ፤ እነሆ ከሞት
አፋፍ ደርሻለሁና ከወደቅሁበት አንሣኝ።
14እኔም ምስጋናዬን በኢየሩሳሌም በሮች
ላይ ቆሜ በገሃድ አቀርብልሃለሁ፤ በዚያም
ስለ ማዳንህ ሐሤት አደርጋለሁ።

15አሕዛብ ግን በቆፈሩት ጉድጓድ ራሳ
ቸው ገቡበት፤ ሰውረው በዘረጉት ወጥመድ
እግሮቻቸው ተተብትበው ተያዙ። 16እግዚ
አብሔር ክፉዎችን በራሳቸው ሥራ እንዲ
ጠመዱ ያደርጋል። ትክክለኛ ዳኝነቱም
የታወቀ ነው። 17ክፉዎች ወደ ሲኦል ይወ
ርዳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚዘነጉ አሕዛብም
ፍጻሜአቸው የከፋ ነው። 18ችግረኞች ሁል
ጊዜ እንደ ተረሱ ፥ በመከራ የሚሠቃዩም
ተስፋ እንደ ቄረጡ አይቀሩም።

19ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ ፥ ደካማ
ፍጡር የሆነው ሰው «አሸነፍኩ» ብሎ እን
ዳይታበይ ተነሥ፤ አሕዛብም በዙፋንህ ፊት
ቀርበው ፍርድህን ይቀበሉ። 20አቤቱ፥ አሕ
ዛብን በሚያስፈራ ቅጣትህ አስደንግጣቸው፤
አቅመ ቢስ ሰዎች መሆናቸውንም እንዲያ
ውቁት አድርግ።

መዝሙር 10

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ በችግር ጊዜ ስለ
ምን ትርቃለህ? ስለ ምንስ ትሰወራለህ?
2ግፈኛ ሰው ከአብሪቱ የተነሣ ደካማ
ችን ለማጥቃት ከመጣጣርና የተንኰል ዕቅ
ዶችን ከማውጠንጠን አያርፍም ፤ እነርሱም
በወጥመዱ ውስጥ ይወድቁለታል።
3ግፈኛ ሰው በልቡ የሚያስበውን ክፉ
ምኞት «መልካም ነው» እያለ ይመካበ
ታል። የገንዘብ ፍቅር ያደረባቸውን ሰዎች
ሥራ በማሞገስ እግዚአብሔር የሚጸየፈውን
ድርጊት ያበረታታል። 4በትዕቢቱ ምክንያት
እግዚአብሔርን ከቶ አይፈልገውም፤ እንዲያ
ውም የእግዚአብሔር መኖር ለእርሱ እንደ
ማይጠቅመው ስለሚገምት ፥ በእግዚአብሔር
ማመን በልቡ ውስጥ ቦታ እንዳይኖረው
ለማድረግ ይሞክራል።
5እንዲህ ያለው ሰው ትምክሕት ያደረበ
ትና ከእግዚአብሔር ሕግ የራቀ ቢሆንም ፥
ሥራው ለጊዜው ፍሬያማ ይሆንለታል፤ የሚ
ቃወሙትንም በንቀት ያፈዝባቸዋል። 6በል
ቡም፥ «ከዚህ ኑሮዬ ሊያናውጠኝ የሚችል
አንዳችም ኃይል ከቶ የለም፤ ምንም ዓይነት
ችግር ሳያገኘኝ ለመቼውም ደስ

እናራለሁ» ብሎ ይተማመናል። 7ከአንደ
በቱ የሚወጣው ንግግር ሁሉ በእርግማን፥
በውሸትና በዛቻ የተሞላ ነው ፤ የሚናገራ
ቸው ቃላት ችግርንና ጭንቀትን የሚያስተ
ጋቡ ናቸው።

8በየከተማው ሰዋራ ስፍራዎች እያደባና
የሚፈልጋቸውን ሰዎች በምስጢር እየተከ
ታተለ ንጹሐንን ይገድላል። 9ችፍግ ባለ
ቀጥቋጦ ውስጥ እንደ ተሸሸገ ነጣቂ አን
በሳ፥በአመቺ ስፍራ አድፍጦ መከላከያ የሌ
ላቸውን በስውር ባዘጋጀው ወጥመድ ይይዛ
ቸዋል። 10እነርሱም ከሚደርስባቸው መንገ
ላታት የተነሣ አቅም ያንሣቸውና ከጉል
በቱ በታች ይወድቃሉ። 11በልቡም እንዲህ
ይላል፤ «እግዚአብሔር የምፈጽመውን ግፍ
ጨርሶ አያይም ፤ ፊቱን እንደ ሸፈነ ሰው
አይመለከትም ።»

12 እግዚአብሔር ሆይ ፥ እንግዲህስ
ተነሥ ፤ አቤቱ ፥ ረዳት የሌላቸውን ሳትረሳ
እጅህን ዘርግተህ እንዲህ ካለው ግፈኛ አድ
ናቸው። 13ለመሆኑ ግፈኛ ሰው በእግዚአብ
ሔር ላይ ስለ ምን የንቀት ቃል ይናገራል?
«በክፋ ሥራዬ አይፈርድብኝም» ብሎስ
እንደ ምን ያስባል?

14 አሁንም አምላክ ሆይ፥በግፈኞች ምክ
ንያት የሚደርሰውን መከራና ኀዘን ተመል
ክተህ ፍርድህን በሥልጣንህ ስጥ ፤ እነሆ
የሚሠቃዩ ሁሉ ራሳቸውን ለእንተ አደራ
ሰጥተዋል። አሳዳጊ ለሌላቸው የሙት ልጆ
ችም ረዳታቸው አንተ ነህ። 15 ስለዚህ የግፈ
ኛውንና የክፋውን ሰው ክንድ ስበር። የክ
ፋት ሥራ ደብዛው እንዲጠፋ ለግፈኛው
የሚገባውን የቅጣት ዋጋ ክፈል።

16 እግዚአብሔር ዘላለም የሚኖር ንጉሥ
ስለ ሆነ በእርሱ የማያምኑ ሕዝቦች ሁሉ
ከግዛቱ ፈጽመው ይጠፋሉ ።

17 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በመከራ የተቀጠ
ቀጡ ሕዝቦች ምኞት ምን እንደ ሆነ ታው
ቃለህ ፤ ተስፋ በመቍረጥ ፈንታ ይበረታቱ
ዘንድ ጩኸታቸውን አዳምጠህ ፍላጎታቸ
ውን ትፈጽምላቸዋለህ። 18 አሳዳጊ የሌላቸ
ውንና የተጨቈኑትንም ሁሉ ከሚያጠቃ
ቸው ተከላክለህ ታድናቸዋለህ ፤ ሟችና
ፈራሽ የሆነ ግፈኛ ሰው ዳግመኛ ተነሥቶ
በጭካኔው እንዳያሸብራቸው ታደርጋለህ።

መዝሙር 11

1 በሚያድነኝ በእግዚአብሔር ተማምኜ
ሳለሁ እንዴት ፥ «ወደ መሸሸጊያህ ተራራ
እንደ ወፍ በረህ ሽሽ!» ትሉኛላችሁ?

2 ክፉዎች ፥ልበ ቅኖችን አድፍጠው ለመ
ውጋት ቀስቶቻቸውን ወጥረዋል ፤ ፍላጻቸች
ውንም ሊያስፈነጥሩ ደግነዋል። 3 ታዲያ
ሕግና ሥርዓት እንዲህ ሲጠፋ ሲያይ ጻድቅ
ከቶ ምን ሊያደርግ ይችላል?

4 ዙፋኑ በሰማይ የሆነው እግዚአብሔር
ግን በመቅደሱ ሆኖ የሰውን ልጆች ድርጊት
አንድ በአንድ ይመለከታል ፤ ዓይኖቹ እያንዳ
ንዱን ሰው በጥልቅ ይመረምራሉ። 5 እግዚ
አብሔር ጻድቁን ሳይቀር ይፈትናል። ክፉዎ
ችንና የግፍ ሥራ የሚወዱትን ግን ፈጽሞ
ይጠላል። 6 በክፉዎች ላይ የከሰል ፍምና
የድኝ ረመጥ ያዘንብባቸዋል ፤ ፍጻሜአቸ
ውም ወላፈኑ በሚለበልብ አየር ውስጥ
መሠቃየት ይሆናል ።

7 እግዚአብሔር ጻድቅ አምላክ ስለ ሆነ
ትክክለኛ ዳኝነት ይወዳል። ልበ ቅኖችም
ፊቱን ያዩታል ።

መዝሙር 12

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በአንተ የሚያምኑ
ደጋግ ሰዎችን ማግኘት አልተቻለምና ኧረ
ድረስልን! እምነት የሚጣልባቸው ሁሉ
እነሆ ከሰዎች መካከል ጠፍተዋል። 2 እያን
ዳንዱ ሰው ለሌላው ከመዋሸትና በከንቱ
ውዳሴ በተሸፈነ አነጋገር ሌላውን ከመደ
ለል በስተቀር ፥ እውነትን የሚናገር ከቶ
የለም ።

3 እግዚአብሔር ሸንጋዮችንና ፥ 4 «በንግግ
ራችን እናሸንፋለን ፤ በአንደበታችንም የፈለግ
ነውን እንናገርበታለን ፤ ስለዚህ ማን አለ
ብን?» የሚሉትን ትዕቢተኞች ሁሉ ያጠ
ፋል። 5 ደግሞም ፥ «በደካሞች ላይ ከተጫ
ነው የጭቈና ቀንበርና ችግረኞች ከሚያሰ
ሙት የጣር ጩኸት የተነሣ አሁን እነሣ
ለሁ ፥ እነርሱንም ከሚያጠቋቸውና ከሚያሠ
ቃዩዋቸው እጅ አድናቸዋለሁ» ይላል እግ
ዚአብሔር። 6 የእግዚአብሔር ቃል እንከን
እንደማይገኝበት ፥ ሰባት ጊዜ በእሳት እንደ
ነጠረ ብር ንጹሕና የታመነ ነው ።

7 አቤቱ ፈጣሪያችን ፥ እንዲህ የሚያደርግ
ትውልድ በሚኖሣበት ጊዜ ዘወትር ከለላ
ሆነህ ጠብቀን ። 8 በዚያ ዘመን የነውር ሥራ
በሰዎች ዘንድ የሚያስከብርና ክፉዎች
እንደ ልባቸው የሚዘባነኑበት ይሆናልና ።

መዝሙር 13

1 ፈጣሪዬ ሆይ ፥ የምትረሳኝ እስከ መቼ
ነው? ለዘላለም ነውን? ፊትህን እስከ መቼ
ትሰውርብኛለህ? 2 በየቀኑ በልቤ ሳዘ

ውስውና በአሳቤም ብዙ ነገሮችን ሳወጣ
ሳወርድ የምኖረው እስከ መቼ ነው? ጠላቴ
በእኔ ላይ የሚበረታው እስከ መቼ ነው?
3 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፥ እንግዲህ
ወደ እኔ ተመልከት፤ መልስልኝም፤ ዓይኖቼ
በሞት እንዳይከደኑ ብርሃንህን እያዩ እንዲ
ኖሩ አድርግ። 4 አለዚያ ጠላቴ፥ «ይኸዋ!
አሸነፍኩት» ሊል፥ የሚጠሉኝም በእኔ
መውደቅ ደስ ሊለቸው ነው።
5 እኔ ግን ምን ጊዜም በማይለወጠው
ፍቅርህ እተማመናለሁ፤ ልቤም በማዳንህ
ደስ ይለዋል። 6 እግዚአብሔር የቸርነት
ሥራውን ስለሚያበዛልኝ የምስጋና መዝ
ሙር አቀርብለታለሁ።

መዝሙር 14

1 ሞኝ በልቡ፥ «እግዚአብሔር የለም»
ብሎ ያስባል። እንዲህ ያሉ ሰዎች ሁሉ፥
በአስተሳሰባቸው የተሳሳቱና በተግባራቸው
የረከሱ ናቸው። ከመካከላቸውም በጎ ነገርን
የሚሠራ አንድ እንኳ የለም።
2 እግዚአብሔር ግን፥ ፈጣሪውን የሚፈ
ልግ አስተዋይና አዋቂ ሰው ይገኝ እንደ
ሆነ በማለት ከሰማይ የሰው ልጆች ወደሚኖ
ሩባት ወደ ምድር ተመለከተ። 3 ሁሉም
እርሱን ማምለካቸውን ትተው፥ በአስተሳሰባ
ቸውም አንድ ሳይቀሩ ረክሰው አገኛቸው።
ከመካከላቸውም በጎ ነገርን የሚሠራ የለም፤
አንድ እንኳ የለም።
4 ሰዎች እንጀራን እንደሚበሉ ሁሉ፥ ወገ
ኖቼን የሚዘርፉና እግዚአብሔርን በአምልኮ
የማይጠሩት ክፉ አድራጊዎች እስከዚህ ዕው
ቀት የሌላቸውና ፈጽመው የማያስተውሉ
ናቸውን? 5 እነሆ እግዚአብሔር በጻድቃን
ማኅበር መካከል መገኘቱ ሲገለጽ፥ ክፉ አድ
ራጊዎች በታላቅ ፍርሃትና ድንጋጤ ይዋ
ጣሉ። 6 የችግረኞች ዕቅድ እንዳይቃና ክፉ
ዎች የሚያቀርቡትን ተቃውሞ እግዚአብ
ሔር ለችግረኞች መከታ ሆኖ ይከላከላል።
7 የእስራኤልን ሕዝብ የሚያድን ቤዛ
ከጽዮን ይወጣል። እግዚአብሔር ለሕዝቡ
ነጻነቱንና መብቱን መልሶ ሲያጐናጽፈው፥
በዚያን ጊዜ የያዕቆብ ልጆች የሆኑት የእስ
ራኤል ሕዝብ አጅግ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሤ
ትም ያደርጋሉ።

መዝሙር 15

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ በመቅደስህ ማን
ይኖራል? በተቀደሰውስ ኰረብታህ ላይ ማን
ሊገኝ ይችላል?
2 ነውር በሌለበት ሕይወት የሚኖር፥ የጽ
ድቅን ሥራ የሚፈጽም፥ ከልቡ እውነተኛ
የሆነውን ቃል የሚናገር፥ 3 በምላሱ ሰብቅ
የማይገኝበት፥ ሌላውን ሰው ለመጕዳት ክፉ
ነገር የማይሠራ፥ በሐሜት የሰውን ስም የማ
ያጠፋ፥ 4 ነውረኛውን የሚጸየፍ፥ እግዚአብ
ሔርን የሚፈሩትን ግን የሚያከብር፥ ጉዳት
የሚያመጣበት እንኳ ቢሆን ቃል ኪዳኑን
የሚጠብቅ፥ 5 ገንዘቡን ያለወለድ የሚያበድ
ርና በንጹሑ ላይ ለመፍረድ ጉቦ የማይቀ
በል ነዋ! እነዚህን ነገሮች የሚያደርግ ሰው
ፈጽሞ አይናወጥም።

መዝሙር 16

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ በአንተ ተማምኛለ
ሁና ጠብቀኝ።
2 እግዚአብሔርን፥ «አንተ ፈጣሪዬ ነህ፤
ካንተ በቀር ለእኔ የሚሻለኝ ሌላ ምንም
መልካም ነገር የለኝም» አልሁት። 3 ደስታ
ዬን ሁሉ በምድር ላይ ተከብረው ከሚኖሩ
ትና የእርሱ ከሆኑት ቅዱሳን አገኛለሁ።
4 ሌሎችን አማልክት የሚያመልኩ ግን ኀዘ
ናቸው እየበዛ ይሄዳል፤ እኔም የአማልክቱን
ስም በአንደበቴ አልጠራም፤ የደም መሥዋዕ
ታቸውን አላቀርብም።
5 ጌታ ሆይ፥ ለእኔ የሚገባኝን ድርሻዬንና
ፋንታዬን ወስነህ ሰጥተኸኛል፤ ዕጣዬንም
የጸና አድርገህልኛል። 6 የይዞታዬ ድንበር
ለም የሆነውን ቦታ ከልሎ የሚያቅፍ ሆኖል
ኛል። የወረስኩት ርስት በእርግጥ የሚያስደ
ስት ነው።
7 መካሪዬ የሆነውን አምላክ አመሰግነዋ
ለሁ። እርሱ ሌሊት በመኝታዬ እንኳ ሳይ
ቀር ጥበብንና መመሪያን ይሰጠኛል። 8 ፈጣ
ሪዬን ምን ጊዜም በፊቴ እንዳለ አድርጌ አየ
ዋለሁ። እርሱ በቀኜ ሆኖ ስለሚደግፈኝ
አልናወጥም።
9 ስለዚህ ጌታ ሆይ፥ በልቤ እጅግ ደስ
ይለኛል፤ በአንደበቴ እልል እላለሁ። ሰውነ
ቴም የተጠበቀ ሆኖ ያርፋል። 10 ነፍሴን
በሲኦል አትተዋትምና፤ ቅዱስህ በመቃብር
መበስበስን እንዲያይ አታደርግምና።
11 የሕይወትን መንገድ እንዳውቅ አደረ
ግኸኝ፤ ያንተም መገኘት በሚሰጠው ደስታ
ትሞላኛለህ፤ በቀኝህም በመሆን ዘላለማዊ
ደስታ አገኛለሁ።

መዝሙር 17

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ እውነተኛ ልመና
ዬን ስማ፤ ጩኸቴንም አድምጥ። የሚያዘ

ልህ ጸሎት ከአንጀት እንጂ ከአንገት በላይ
ስላልሆነ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል። 2ትክ
ክለኛ የሆነውን ነገር የምታውቅ አንተ
ነህና ፥ከክስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ። 3አቤቱ፥
በልቤ ውስጥ ያለውን አሳብ እየበረበርክ ፈተ
ሽክ ፤በሌሊትም መረመርከኝ ፤ፈተንከኝም ፤
ዳሩ ግን ምንም ክፉ ነገር አላገኘህብኝም ፤
በአንደበቴ ተናግሬ እንዳልበድል ቁርጡ
ነበርና። 4ትእዛዛትህን በመከተሌ ከወገ
ኞች ሰዎች ክፉ ድርጊት ራሴን ለማግለል
ችያለሁ። 5ያለማወላወል በተከተልኩት
መንገድህ ላይ እግሮቼ መንሸራተት ስላልደ
ረሰባቸው እርምጃዬ የጸና ሆኖልኛል።
6አሁንም ፈጣሪዬ ሆይ ፥ «አለሁልህ»
ብለህ እንደምትመልስልኝ ስለማምን ጥሪ
ዬን ወደ አንተ አቀርባለሁ ፤ስለዚህ ጆሮህን
ወደ እኔ አዘንብለህ ጸሎቴን ስማ። 7በአንተ
የተማመኑትን ሁሉ በቀኝ ክንድህ ተከላክ
ለህ የምታድን አምላክ ነህና ፥የታላቁ ፍቅር
ህን ድንቅ ሥራ በእኔ ላይ አሳይ። 8እንደ
ዓይንህ ብሌን ጠብቀኝ፤በክንፎችህ ጥላ ሥር
ሸሽገኝ። 9ሊጣሉኝ ከመጡብኝ ጨካኞችና
ከከበቡኝ ደመኞቼ እጅ አስጥለኝ።
10ርኅራኄ የሌላቸው ጠላቶቼ ልባቸ
ውን ፈጽመው አደንድነዋል ፤ በአንደበታ
ቸው የእብሪት ነገርን ይናገራሉ። 11ካለሁ
በት ስፍራ ደርሰው ፥አዋርደው ሊጥሉኝ ፥
እነሆ ከበውኝ በነቁ ዓይኖቻቸው እየተመለ
ከቱኝ ናቸው። 12ሊበላ የሚፈልገውን እን
ስሳ እንደሚያድን የተራበ አንበሳ ፥ስለባውን
ሊያንቅ እንደሚያደባ ደቦል አንበሳም ሊይ
ዙኝ አሰፍስፈዋል።
13ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ ፥ ተነሥ!
በሰይፍህ ኃይል ጠላቶቼን ተጋፍመህ አዋር
ደህ ጣላቸው ፤ከክፉ እጃቸውም አስጥለኝ።
14እነዚህን ከመሰሉ የሕይወት ድርሻቸውን
ከምድራዊ ኑሮአቸው ለማግኘት ከሚጽ
ሯጡ የዚህ ዓለም ሰዎች በከንድህ አድነኝ።
አንተ ግን ለእነርሱ ስለምታስብላቸው ሲርባ
ቸው ታጠግባቸዋለህ ፤ልጆቻቸው የተትረፈ
ረፈ በረከት ያገኛሉ ፤ለልጅ ልጆቻቸውም
የሚተላለፍ ሀብት ያከማቻሉ።
15እኔም ፥ ጌታ ሆይ ፥ዛሬ በጽድቅ ሕይ
ወት ውስጥ ሆኜ ፊትህን በመንፈስ እመለከ
ታለሁ ፤ጎኅላም በምነቃበት ጊዜ የጌትነትህን
ክብር ፊት ለፊት በማየት እረካለሁ።

መዝሙር 18

1ብርታቴ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ ፥
ከልቤ እወድሃለሁ።
2እምን ፥ እግዚአብሔር ዓለቴ ፥ ምሽጌና
አዳኜ ነው። ፈጣሪዬ በመከራዬ ጊዜ የምጠ
ጋበት ዓለቴ ነው። አምላኬ ጋሻዬ ፥የምድን
በት መከላከያዬና አምባዬ ነው። 3በጨነ
ቀኝ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ተጣራሁ ፤እር
ሱም ፥ ምስጋና ይድረሰውና ፥ከጠላቶቼ አዳ
ነኝ።
4ለሞት በሚያደርስ የመከራ ገመድ
ተተብትቤ ፥ የጥፋት ማዕበል አጥለቅልቆኝ
ነበር። 5በፈትል ተገንዞ ወደ መቃብር እን
ደሚወርድ ሬሳ ሆኜ የሞት ወጥመድ በያቅ
ጣጫው ተዘርግቶብኝ ነበር።
6እንዲህ ባለ መከራና ጣር ላይ ሳለሁ ፥
እንዲረዳኝ እግዚአብሔርን ጠራሁት ፤ «ድረ
ስልኝ» ብዬ ወደ ፈጣሪዬ ጮህኩ። እር
ሱም በመቅደሱ ሆኖ ድምፄን ሰማ ፤ጩኸ
ቴም ወደ ጆሮው ደረሰ።
7በዚህ ጊዜ ምድር ተንቀጠቀጠች ፤ተና
ወጠችም። የተራሮች መሠረቶች ተናጉ።
እግዚአብሔር ተቈጥቷልና እንዲህ ያለ
መታወክ ደረሰባቸው። 8የቊጣው ጪስ
ከአፍንጫው ቡልቅ እያለ ወደ ላይ ተትጐ
ለጐለ። ከዚያም የሰደድ ቃጠሎ የመሰለ
እሳት ከአፉ ወጣ። ከእርሱም የጋለ ፍም
ተቀጣጥሎ ነደደ። 9ጌታም ከሰማየ ሰማያት
ተነሥቶ ወደ ታች ወረደ ፤ከእግሩም በታች
ጨለማ የመሰለ ደመና ነበረ። 10ኪሩቤል
የተባሉ መላእክት በተሸከሙት ዙፋኑ ላይ
ተቀምጦ በነፋስ ክንፎች እየበረረ ደረሰ።
11ጨለማ አካባቢውን እንዲሸፍነው ስላደ
ረገ ከባድ ዝናብ የቋጠረ ደመና የመሰለ አጎ
በር ዙርያውን ጋርዶታል። 12በፊቱ ካለው
ታላቅ ብርሃን የተነሣ ፥ ደመናዎች መብረ
ቅና ነጐድጓድ የተመላበት የበረዶ ዝናብ
እያወረዱ ቀደሙት።
13ከሁሉ በላይ የሆነው እግዚአብሔር
እንዲህ አድርጎ የሚያስተጋባ የነጐድጓድ
ድምፁን ከሰማየ ሰማያት አሰማ። 14በሚያስ
ፈራ የመብረቅ ብልጭታ እንደ ፍላጻ እየነ
ደፈ ጠላቶቹን ሁሉ በታተናቸው ፤ድል አድ
ርጎ አሳደዳቸው።
15እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከአፍንጫህ በወ
ጣው የታመቀ ትንፋሽ በፈነዳው ተግሣፅህ
እነሆ በባሕር የተሸፈኑት ሸለቆዎች ታዩ ፤
የምድር መሠረቶች ተገለጡ።
16ፈጣሪዬ በላይ በሰማይ ሆኖ እታች
በምድር ላለሁት ለእኔ ደረሰልኝ። እጁን
ይዞ ከጥልቅ ባሕር ውስጥ ጎትቶ አወጣኝ።
17ኃይለኛ ከሆኑው ጠላቴና እጅግ ከበረቱ
ብኝ ባለጋራዎቼ እጅ አተረፈኝ ከጥቃን

ጥሎኝ በመከራ መድከሜን አይተው ጠላ
ቶቼ ደርሰውብኝ ነበር ፤ እግዚአብሔር ግን
ደገፈኝ። 19 በጭንቀት ከቄዩሁበት ጠባብ
ዋሻ አውጥቶ ሰፊ ወደ ሆነው መልካም
ስፍራ አደረሰኝ ። በእኔ ደስ ተሰኝቷልና አዳ
ነኝ ። 20 እግዚአብሔር እንደ እውነተኛነቴ ፥
እጁም ከክፉ ሥራ ንጹሕ እንደ መሆኑ
መጠን ዋጋዬን ከፈለኝ ። 21 የእግዚአብሔ
ርን መንገድ ተከትያለሁና ፤ የማመልከውን
ፈጣሪዬን በመተው ክፉ ነገር አልፈጸም
ኩም ። 22 ሕጎቹን ሁሉ በፊቴ እንዳሉ አድ
ርጌ ዘወትር አስታውሳቸዋለሁ ፤ ትእዛዛቱን
ከመፈጸም ቸል ያልኩበት ጊዜ የለም ።
23 በደል የሌለብኝ ከኃጢአት የራቅሁ ሆኜ
በእርሱ ዘንድ ለመገኘት የተቻለኝን አድርጌ
አለሁ ። 24 ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ እው
ነተኛነቴ ፥ በእርሱም ፊት እጁ ከክፉ ሥራ
ንጹሕ እንደ መሆኑ መጠን ዋጋዬን ከፈ
ለኝ ።

25 ጌታ ሆይ ፥ ለታማኙ ሰው ታማኝነትህን
ታሳየዋለህ ፤ ለየዋሁም የዋህነትህን ታሳየዋ
ለህ ፤ 26 ለንጹሑም የአንተን ንጽሕና ታሳየ
ዋለህ ፤ ለአታላዩ ግን አንተን ሊያታልል እን
ደማይችል ታሳየዋለህ ። 27 ትሑቱን ታድና
ለህ ፤ ራሳቸውን የሚያኩራሩትን ግን ታዋርዳ
ለህ ። 28 የሸፈኑኝን ጨለማ አስወግደህ በብር
ሃን እንድናር የምታደርገኝ ፈጣሪዬ አንተ
ነህና አቤቱ ፥ ይህን ብርሃን የሚሰጠኝ መብ
ራቴ እንዳይጠፋ ጠብቅልኝ ። 29 ለወረራ
የሚመጡብኝን ጦረኞች ልቋቋማቸውና
በፊቴ የሚደነቀረውን ግንብ ዘልዬ ላልፍ
የምችለው በአንተ በፈጣሪዬ እርዳታ ነው ።

30 እዩት ፥ የፈጣሪ መንገዱ ፍጹም ነው ፤
ቃሉም እንከን የማይገኝበት ነው ። በእርሱ
የሚተማመኑትን ሁሉ ጋሻ ሆኖ ያድናቸ
ዋል ። 31 ለመሆኑ ከእግዚአብሔር በቀር
ሌላ አምላክ ማነው ? ከእርሱ ከፈጣሪያችን
በቀር ጽኑ አምባ ማን አለ ? 32 ኃይልን የሚ
ያስታጥቀኝ ፥ መንገዴንም ፍጹም የሚያደር
ግልኝ እግዚአብሔር ነው ። 33 ገደሉን
አልፌ ከተራራው አናት ላይ በቀላሉ እንድ
ደርስ እግሮቼን እንደ ዋልያ እግሮች እንዲ
ቀለጥፉ ያደርጋቸዋል ። 34 እጆቼን በጦርነት
ስልት ያሰለጥናቸዋል ፤ ለክንዶቼም የነሐሱን
ቀስት የሚያጐብጥ ጕልበት ይሰጣቸዋል ።

35 ጌታ ሆይ ፥ እንዲህ አድርገህ የድል
ጋሻ አስጨበጥከኝ ፤ ቀኝ እጅህ አጽንታ ጠበ
ቀችኝ ፤ ታላቅነትን ልታጐናጽፈኝና ከውር
ደቴ ልታነሣኝ ጐንበስ አልክ ። 36 ሌላው
ቀርቶ ስራመድ ወለም እንዳይለኝ የምጓዝበ
ትን ቀጭን መንገድ አስተካከለህ አሰፋህ
ልኝ ። 37 ስለዚህ ጠላቶቼን አሳድጄ ደረስኩ
ባቸው ፤ በሞላ ማለታቸውን ሳላረጋግጥ ወደ
ኋላዬ አልተመለስኩም ። 38 እንደ ገና እንደ
ማይነሡ አድርጌ አደቀቅኋቸው ፤ ከጫማዬ
በታች እንደ ትቢያ ረገጥኋቸው ። 39 አንተ
ለጦርነት የሚያስፈልገኝን ኃይል አስታጠቅ
ኸኝ ፤ ባለጋራዎቼ ከእግሬ ሥር እንዲወድቁ ፥
40 ሊዋጉኝ የሞከሩትም ጠላቶቼ ገና ሲያ
ዩኝ ፈታቸውን አዙረው እንዲሸሹ አደረግሃ
ቸው ፤ እኔም ተቃዋሚዎቼን ሁሉ አጠፋኋ
ቸው ። 41 ጠላቶቼ እርዳታ እንዲደርስላቸው
ጨኸው ነበር ፤ ዳሩ ግን አንድም ሊያድና
ቸው የቻለ አልነበረም ። እግዚአብሔርም
አልመለሰላቸውም ። 42 ነፋስ ጠርጎ እንደሚ
ወስደው ትቢያ አደቀቅኋቸው ፤ በጐዳና ተረ
ግመ እንደሚበካ ጭቃም አደረግኋቸው ።

43 ጌታ ሆይ ፥ ከሕዝብ ዐመፅ አዳንኸኝ ፤
በአሕዛብም ላይ መሪ አደረግኸኝ ፤ የማላው
ቀው ሕዝብ ተገዛልኝ ። 44 እነዚህ ሁሉ ስለ
እኔ ገና በዝና ሲሰሙ ታዘዙልኝ ፤ ባዕዳን
ዜጎች በፊቴ እየተሸቈጠቈጡና ለጥ እያሉ
እጅ ነሡኝ ። 45 ሁሉም የፍርሃት መንፈስ
አድሮባቸው ከየምሽጋቸው በመንቀጥቀጥ
እየወጡ መጡ ።

46 እግዚአብሔር ለዘላለም ሕያው ሆኖ
ይኖራል ! የማይናወጠው አምባዬ ለሆነው
ለእርሱ ክብር ምስጋና ይድረሰው ! የእኔ
መድኀን እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ከፍ
ከፍ ይበል ! 47 በከፋት የተነሡብኝን የተበ
ቀለልኝና አሕዛብን ድል አድርጎ ያስገዛልኝ
እርሱ እውነተኛ አምላክ ነው ። 48 ጠላቶ
ቼም ከሚያደርሱብኝ ጥፋት አዳነኝ ። ከተ
ቃዋሚዎቼ በላይ ከፍ ያለ መፈራትንና
ክብርን ሰጠኝ ፤ በኃይላቸው ከሚመኩ ሰዎች
እጅ ከመውደቅም አተረፈኝ ።

49 ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ ፥ በአሕዛብ
መካከል አመሰግንሃለሁ ፤ ለስምህ የምስጋና
መዝሙር አቀርብልሃለሁ ።

50 እርሱ እግዚአብሔር ቀብቶ ላነገሠው
ለዳዊትና ለዘሩ ታላላቅ ድሎችን ሲያጐናጽ
ፍና የማይለወጥ ፍቅሩን ለዘላለም ሲገልጽ
ይኖራል ።

መዝሙር 19

1 ሰማያት የእግዚአብሔርን ገናና ክብር
በይፋ ይናገራሉ ፤ ጠፈርም የእጆቹን ጥበብ
በአዋጅ ያስረዳል ። 2 ሁሉም ያለማቋረጥ
ይህን የመልእክት ቃል ከቀን ወደ ቀን ያስ
ተላልፋሉ ፤ ዕውቀትንም ከሌሊት

ሌሊት ይገልጣሉ። 3ይህንንም የሚያደር
ጉት በመናገር አይደለም፤ ቋንቋ የላቸው
ምና፤ድምፅ እንኳ አያሰሙም። 4ግን የሚያ
ስተላልፉት መልእክትና የሚገልጡት ዕው
ቀት በምድር ላይ ከዳር እስከ ዳር፥በመላው
ዓለም በአራቱ ማዕዘን ተዳርሶ ይገኛል።

እግዚአብሔር ፀሐይን ፈጥሮ በሰማዩ
መሃል አኖረ። 5ከእልፍኙ ብቅ ብሎ ለሚ
ጠባበቁት ሠርገኞች እንደሚታይ ሙሽራና
እሽቅድድሙን ለማሸነፍ በጋለ ስሜት እን
ደሚገሠግሥ ግንባር ቀደም ሯጭ ፥ 6ፀሐ
ይም ጧት ጧት ከምሥራቅ አድማስ
ደምቆ ይወጣል፤መውጫ መግቢያ ጉዳናው
ንም ተከትሎ ይገዛል፤ ከሙቀቱ ተሸሽጎ
የሚያመልጥ አንድም ፍጡር ሳይኖር በመ
ጨረሻ ከምዕራብ አድማስ ደርሶ ይጠል
ቃል።

7የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ስለ ሆነ
ይህን እንዲያስተውል ሰውን አነቃቅቶ ሕይ
ወት ይሰጠዋል። የእግዚአብሔር ድንጋጌ
ዎች የታመኑ ስለ ሆኑ አላዋቂውን ብልህ
ያደርጉታል። 8የእግዚአብሔር ሥርዓቶች
ቀናዎች ስለ ሆኑ የሰውን ልቦና ደስ ያሰ
ኛሉ። የእግዚአብሔር ትእዛዞች ብርሃን ስለ
ሆኑ የሰው ዓይኖች ሁሉን አጥርተው እንዲ
ያዩ ያደርጋሉ። 9እግዚአብሔርን መፍራት
ለዘላለም ጸንቶ የሚኖር ንጹሕ ምግባር
ነው። የእግዚአብሔር መመሪያዎች ሁሉንተ
ናቸው ጽድቅ ስለ ሆነ አለኝታነታቸው የተ
ረጋገጠ ነው። 10እነዚህ ሁሉ እጅግ ከነጠረ
ብዙ የወርቅ ከምችት ይልቅ የተወደዱና
የከበሩ ናቸው። ከማር እንጀራ ላይ ከሚንጠ
ባጠብ ወለላም ይበልጥ የሚጣፍጡ
ናቸው። 11አገልጋይህ በእነርሱ ማስጠንቀቂ
ያነት ራሱን ይጠብቃል፤የሚፈጽማቸውም
በመሆኑ የሚያገኘው ዋጋ ታላቅ ነው።

12ግን በልቦናው ውስጥ ያለው አሳብና
የሚፈጽመው ሥራ ኃጢአት መሆኑን
ለይቶ ለማወቅ የሚችል ማነው? ስለዚህ
ይህን ከመሰለው የተሰወረ ስሕተት አንጻኝ።
13ፈቅጄ የምሠራው ኃጢአት እንዳይኖርብ
ኝና ለኃጢአቴ እንዳልገዛ እኔን አገልጋይህን
ጠብቀኝ። በዚያን ጊዜ ከበደል ነጻ እሆና
ለሁ፤ ሕግህን በመተላለፍ ታላቅ ኃጢአት
ከመሥራትም እድናለሁ።

14እግዚአብሔር ሆይ ፥ ለእኔ ዓለቴና
ቤዛዬ ሆነህ የምታድነኝ አንተ ነህና፥በልቦ
ናዬ የማሰላስለው አሳብና በአንደበቴም የም
ናገረው ቃል በፊትህ የሚያስደስት ይሁን
ልኝ።

መዝሙር 20

1መከራ በገጠመህ ጊዜ እግዚአብሔር
ጸሎትህን ሰምቶ ይመልስልህ። ስሙን የም
ትጠራው የያዕቆብ አምላክ ይጠብቅህ።
2በጽዮን ከሚገኘው መቅደሱ እርዳታውን
ይላክልህ፤ድጋፉንም ይስጥህ። 3መሥዋዕት
ህን ሁሉ ያስብልህ፤የሚታጠለውን ቍርባን
ህን ይቀበልልህ። 4ልብህ ሊያገኘው የተመ
ኘውን ይስጥህ፤ዕቅዶችህንም ሁሉ ፍሬያማ
ያድርግልህ። 5ድል አድርገህ በምትመለስ
በት ጊዜ እኛ ደግሞ ተሰልፈንና «ሆ!»
እያልን ፥በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ስም
ሰንደቅ ዓላማችንን ከፍ አድርገን እንይዛ
ለን። እግዚአብሔር ልመናህን ሁሉ ይፈጽ
ምልህ።

6እነሆ እግዚአብሔር ቀብቶ የሾመውን
እንደሚያድነው አውቃለሁ። አምላኑ፥የማዳን
ኃይል ያለውን ቀኝ እጁን ከተቀደሰ መኖሪ
ያው ከሰማይ በመላክ ለጸሎቱ መልስ ይሰጠ
ዋል። 7በዘመናዊ ሠረገላዎችና መሣሪያዎች
በደረጃ ጦር ኃይሎቻቸው የሚመኩ ሕዝ
ቦች አሉ፤እኛ ግን የምንተማመነው በአምላ
ካችን በእግዚአብሔር ስም ነው። 8እነርሱ
ወድቀው ሲጠፉ፥እኛ ግን ከወደቅንበት ተነ
ሥተን ጸንተን እንኖራለን።

9እግዚአብሔር ሆይ ፥ የሕዝብህ መሪ
አድርገህ የሾምከውን ንጉሥ ድል አቀዳ
ጀው። እኛም በጸሎት በምንጠራህ ጊዜ
ስማን።

መዝሙር 21

1እግዚአብሔር ሆይ፥ቀብተህ የሾምከው
ንጉሥ በኃይልህ ደስ ይለዋል። በየጊዜው
በምታቀዳጀው ድል የሚሰማው ሐሤት
ምንኛ ታላቅ ነው! 2እነሆ፥የልቡን ፍላጎት
ፈጽመህለታል፤በአንደበቱ የጠየቀህን አላስቀ
ረህበትም።

3በተትረፈረፈ በረከትህ ተቀበልኸው ፤
ከንጹሕ ወርቅ የተሠራ ዘውድ በራሱ ላይ
ጫንከለት። 4መልካም ኑሮን ለመነህ ፤አን
ተም ረዥም ዕድሜና የዘላለም ሕይወት
ሰጠኸው። 5ከአንተ ባገኛቸው ድሎች ስሙ
የገነነ ሆነ ፤ክብርና ግርማ ሞገስ አጐናጸፍ
ከው። 6በእርግጥም ዘላለማዊ በረከትህን ለገ
ስከው ፤የአንተ መገኘት በሚሰጠው ፍሥሐ
ደስ አሰኘኸው። 7ይህ ንጉሥ በእግዚአብ
ሔር ስለ ተማመነና ከሁሉ በላይ የሆነው
የፈጣሪው የማይለወጥ ፍቅር ስለማይለየው
ምን ጊዜም አይታወክም።

[8]ጌታ ሆይ ፡ እጅህን በጠላቶችህ ሁሉ
ላይ ትዘረጋለህ ፤ በቀኝ እጅህም ትይዛቸዋ
ለህ። [9]በምትገለጽበት ጊዜ እንደ ጋስ
ምድጃ ታደርጋቸዋለህ ፡ እግዚአብሔር ጠላ
ቶቹን በቍጣው ኃይል ይጨርሳቸዋል ፤ እሳ
ቱም ትበላቸዋለች። [10]የልጅ ልጆቻቸውን
ሳይቀር ከምድር ገጽ ፡ ትውልዳቸውንም
ከሰው ዘር ለይተህ ታጠፋለህ። [11]እነርሱ
ግን በአንተ ላይ ሤራ ለመፈጸም ቢዶል
ቱና ፡ የተንኰልን ዕቅድ ለመዘርጋት ቢያው
ጠነጥኑ ፥ ምንም ሊሳካላቸው አይችልም።
[12]ገና የቀስትህን አውታር ስበህ ስታነጣጥር
ባቸው ፊታቸውን አዙረው ይሸሻሉ።
[13]እግዚአብሔር ሆይ ፥ በኃይልህ ከፍ
ከፍ በል ፤ እኛም ለኃያልነትህ የምስጋና
መዝሙር እናቀርብልሃለን።

መዝሙር 22

[1]አምላኬ! አምላኬ! ስለ ምን ተው
ኸኝ? እኔን ለማዳን ለምን ትዘገያለህ? ከማ
ሰማህስ የሥቃይ ድምፅ ይህን ያህል ለምን
ትርቃለህ? [2]አቤቱ ፈጣሪዬ ሆይ ፥ በቀን
ወደ አንተ እጮሃለሁ ፤ ነገር ግን አትመልስ
ልኝም። በሌሊት እንኳ ዝም አልልም።
[3]አንተ ግን ቅዱስ ነህ ፤ በእስራኤል የምስ
ጋና ዙፋን ላይም ተቀምጠሃል ፤ ሕዝቡም
የምስጋና መዝሙራቸውን የሚያቀርቡት
ለአንተ ነው። [4]አባቶቻችን በአንተ ተማ
መኑ ፤ አምን ፥ በአንተ ተማመኑ ፤ አንተም ከመ
ከራ አወጣሃቸው ፤ [5]ወደ አንተ በመጮሃ
ቸው ሊድኑ ቻሉ ፡ በአንተ ተማምነዋልና
አላፈሩም።
[6]እኔ ግን ሰዎች የሚያሳፍጡብኝ ፥ በሕዝ
ቡም ዘንድ የተናቅሁና እንደ ሰው ልቈጠር
የማይገባኝ ትል ነኝ። [7]የሚያዩኝ ሁሉ ያፌ
ዙብኛል ፤ ራሳቸውንም እየነቀነቁ እንዲህ
የሚል የስድብ ቃላት ያወርዱብኛል ፤
[8]«'በእግዚአብሔር እተማመናለሁ' ይላል ፤
ታዲያ ለምን አሁን አያድነውም? በእርሱ
ደስ የተሰኘ ከሆነ ፥ እስቲ ከዚህ መከራ ያው
ጣው!»
[9]አቤቱ ፥ ከማኅፀን ያወጣኸኝ አንተ ነህ ፤
ገና የእናቴን ጡት ስጠባ ሳለሁ እንኳ በአ
ንተ እንድተማመን አደረግኸኝ። [10]ከተወለ
ድኩባት ቅጽበት አንሥቶ እምነቴ በአንተ
ላይ ነው ፤ በእናቴ ማኅፀን ውስጥ ከነበርኩ
በት ጊዜ ጀምሮ አምላኬ አንተው ነህ።
[11]ስለዚህ ፈጣሪዬ ሆይ ፥ መከራ ሊደርስብኝ
ስለተቃረበና የሚረዳኝም ማንም ስለሌለ ፥
አቤቱ ፥ ከእኔ አትራቅ።
[12]እነሆ ብዙ ጠላቶች እንደሚዋጋ
የበሬ መንጋ ከበቡኝ ፤ እንደ ኃይለኞቹ የባ
ሳን ሰንጋዎችም በዙሪያዬ መጡብኝ።
[13]ነጣቂ አንበሳ የሚበላውን እንስሳ ለመስ
በር እንደሚያገሣ ሁሉ ፥ እነርሱም አፋቸ
ውን በእኔ ላይ ከፈቱብኝ። [14]እኔም በድን
ጋጤ እንደ ውሃ ፈሰስኩ ፤ አጥንቶቼ ከመገጣ
ጠሚያቸው የተለያዩ መሰለኝ ፤ ልቤም በደ
ረቴ ውስጥ እንደ ሰም ቀለጠ። [15]ኃይሌ
እንደ ገል ደረቀ ፤ ምላሴም ከላንቃዬ ጋር
ተጣበቀ ፤ ወደ መቃብር እንደ ወረደ ሬሳ
ሆንሁ። [16]አቤቱ ፥ ጠላቶቹ እንደ ተናካሽ
ውሾች ከበቡኝ ፤ ክፉዎች ሰዎች በአንድነት
ሆነው በዙሪያዬ መጡብኝ ፤ እጆቼንና እግሮ
ቼን ቸነከሩኝ። [17]አጥንቶቼ ሁሉ አንድ
በአንድ ይቈጠራሉ ፤ የሚያዩኝ ሰዎች ሁሉ ፥
«እስይ!» እያሉ እያተኰሩ ተመለከቱኝ።
[18]ልብሶቼን ተከፋፈሉ። በመደረቢያዬ ላይ
ግን ዕጣ ተጣጣሉ።
[19]አቤቱ ፥ አንተ ግን ከእኔ አትራቅ ፤
ኃይሌ ሆይ ፥ እኔን ለመርዳት ፍጠን። [20]በሰ
ይፍ ስለት ሊያጠፉኝ ከተዘጋጁት እጅ ፥ ከተ
ናካሽ ውሾችም ዋርስ የተወደደች ሕይወ
ቴን አትርፍ። [21]ከተራቡ አንበሶች አስጥ
ለኝ ፤ ከተዋጊ የጎሽ መንጋም አድነኝ።
[22]እኔም ስምህን በወንድሞቼ መካከል
በይፋ እገልጸለሁ ፤ በጉባኤ ላይ ተነሥቼ የም
ስጋና መዝሙር አቀርብልሃለሁ። [23]እናንተ
እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ ፥ ፈጣሪያች
ሁን በመዝሙር አመስግኑት ፤ እናንተ የያዕ
ቆብ ልጆች የሆናችሁ የእስራኤል ሕዝብ ፥
ሁላችሁ አክብሩት ፤ [24]እርሱ የችግረኛውን
ሥቃይ አልናቀም ፤ አልተጸየፈምም። ችግረ
ኛው «ድረስልኝ» ብሎ ያቀረበለትን የል
መና ጩኸት ሰማ እንጂ ፊቱን ከእርሱ አል
ሸሸገም።
[25]ጌታ ሆይ ፥ በታላቁ ጉባኤ ላይ የሚገለ
ጸው ክብሬ የሚመጣው ከአንተ ዘንድ
ነው ፤ እኔም በሚፈሩህ ፊት ቆሜ ስእለቴን
እፈጽማለሁ። [26]ድኾች በልተው ይጠግ
ባሉ ፤ እግዚአብሔርን የሚሹ ሁሉ እርሱን
በመዝሙር ያመሰግኑታል ፤ ልቦናቸውም በዘ
ላለም ሕይወት ተሞልቶ ደስ ይላቸዋል።
[27]በምድር ላይ ከዳርቻዋ እስከ ዳርቻዋ
የሚኖሩ የዓለም ሕዝቦች ሁሉ በየወገናቸው
ያለፈውን በማስታወስ ወደ እግዚአብሔር
አምልኮ ይመለሳሉ ፤ በፊቱም ወድቀው ይሰ
ግዳሉ። [28]መንግሥት የእርሱ ናትና ፤ ሕዝቦ
ችንም በበላይነት የሚያስተዳድር እርሱ
ነውና ፡

29 በተድላ በደስታ ከሚኖሩት የምድር
ባለጸጎች ጀምሮ ራሳቸውን በሕይወት ለማ
ቈየት እስከማይችሉት ድኾች ድረስ ሁሉም
ያመልኩታል፤ ፈራሽ በስባሽ የሆነው ተንቀ
ሳቃሽ ፍጥረት በሙሉ በፊቱ ይንበረከካል።
30 መጪው ትውልድ ለእግዚአብሔር የሚ
ሆን አገልግሎት ይፈጽማል፤ ወደ ፊት የሚ
ነሡት ትውልዶች የእግዚአብሔርን ነገር
ይሰማሉ። 31 እነርሱም እግዚአብሔር ጻድቅ
አምላክ ስለ መሆኑና ስላደረጋቸው ድንቅ
ነገሮች ገና ላልተወለደው ሕዝብ በይፋ
ይተርካሉ።

መዝሙር 23

1 እግዚአብሔር እረኛዬ ነው ፤ ስለዚህ
የሚያስፈልገኝ ሁሉ አለኝ። 2 በለመለመ
መስክ ያሰማራኛል ፤ ጸጥ ብሎ በሚፈስ
ወንዝ ዳር ይመራኛል። 3 የተጐሳቈለች ነፍ
ሴንም ያድሳል። ስለ ስሙም ሲል ትክክለኛ
ውን መንገድ ያሳየኛል።
4 ጨለማ በወረሰው አስፈሪ ሸለቆ ውስጥ
እንኳ ባልፍ ፥ አንተ ከእኔ ጋር ስለ ሆንክ
አደጋ ይደርስብኛል ብዬ አልፈራም። በት
ርሀ ስለሚመራኝ ፥ ምርኩዝህም ስለሚደግ
ፈኝ እየተጽናናሁ እንዛለሁ።
5 ጠላቶቼ በይፋ እያዩ ማእድን ታዘጋጅ
ልኛለህ ፤ በደስታ እንደ ተቀበልከኝም ለማሳ
የት ዘይትን በራሴ ላይ ታፈስልኛለህ፤ የምጠ
ጣውንም ነገር ጽዋዬ ሞልቶ እስከሚፈስ
ትሰጠኛለህ። 6 ምሕረትህና ቸርነትህ በሕይ
ወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል። እኔም በእግ
ዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።

መዝሙር 24

1 ምድርና በእርስዋ ያለው ማንኛውም
ነገር ፥ መላዋ ዓለምና በውስጥዋ የሚኖሩት
ሁሉ የእግዚአብሔር ናቸው። 2 እርሱ የም
ድር መሠረቷ በውቅያኖሶች ውሃ ውስጥ
ጠልቆ እንዲጸና አደረገ።
3 ወደ እግዚአብሔር ኰረብታ ማን ይወ
ጣል? በተቀደሰ ስፍራውስ ማን ይቆማል?
4 ከዚህ ለመድረስ የሚቻለው ፥ እጆቹን ከበ
ደል ሥራ የሚያጠራ ፥ ልቡን ከክፉ አሳብ
የሚያነጻ ፥ ነፍሱን ጣዖትን ከማምለክ የሚያ
ርቅና በሐሰት የማይምል ሰው ነው። 5 እን
ዲህ ያለው ሰው ከእግዚአብሔር በረከትን
ይቀበላል ፤ መድኀኑ በሆነው ፈጣሪ ከክስና
ወቀሳ ነጻ ይሆናል። 6 እግዚአብሔርን
የሚሹ ፥ የያዕቆብን ፈጣሪ ፊት ለማየት የሚ
ፈልጉ ደጋግ ሰዎች የሚገኙበት ትውልድ
እንዲህ ያለው ነው።
7 የክብር ንጉሥ እንዲገባ እናንተ የቅ
ጽር በሮች ተከፈቱ ፤ እናንተም ከጥንት
ጀምሮ የነበራችሁ የግቢ መዝጊያዎች
ወለል በሉ። 8 ለመሆኑ ይህ የክብር ንጉሥ
ማነው? እርሱማ ብርቱውና ኃያሉ ፥ በጦርነ
ትም ላይ አሸናፊ የሆነው እግዚአብሔር
ነው። 9 የክብር ንጉሥ እንዲገባ እናንተ የቅ
ጽር በሮች ተከፈቱ ፤ እናንተም ከጥንት
ጀምሮ የነበራችሁ የግቢ መዝጊያዎች
ወለል በሉ። 10 ለመሆኑ ይህ የክብር ንጉሥ
ማነው? እርሱማ ሁሉን ቻይ የሆነው አም
ላክ ራሱ እግዚአብሔር ነው።

መዝሙር 25

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በነፍሴ እየቃተ
ትኩ ወደ አንተ እጸልያለሁ። 2 ፈጣሪዬ
ሆይ ፥ በአንተ ተማምኛለሁና በምንም ነገር
አልፈር ፤ ጠላቶቼም «አሸነፍነው» አይበሉ።
3 ተስፋው በአንተ የሆነ ሰው ሁሉ ከቶ አያ
ፍርም። ይሉኝታ የሌላቸው ክዳተኞች ግን
እነርሱ በኀፍረት ላይ ይወድቃሉ።
4 ጌታ ሆይ ፥ እንድንዝበት የምትፈልገ
ውን ጕዳናህን አሳየኝ ፤ መንገድህን እንዴት
እንደምከተል አስተምረኝ ፤ 5 እውነትህን
እንዳውቅ እያስተማርክ ምራኝ። አንተ ፈጣ
ሪዬና መድኀኔ ስለ ሆንክ ፥ ቀኑን ሙሉ
ተስፋ የማደርገው አንተኑ ነው። 6 እግዚአ
ብሔር ሆይ ፥ ከጥንት ጀምሮ ለሰው ልጅ
ስታደርግ የኖርከውን ታላቁን ምሕረትህንና
የፍቅርህን ሥራ አስታውስ። 7 በወጣትነቴ
ዘመን ሕግህን በመተላለፍ የሠራሁትን
ኃጢአቴን አታስብብኝ። እግዚአብሔር
ሆይ ፥ አንተ ደግ ርኀሩኀ አምላክ ነህና ፥
እንደ ፍቅርህ መጠን አስበኝ።
8 እግዚአብሔር በባሕርዩ ርኀሩኀና ቅን
ስለ ሆነ ፥ ኃጢአተኞች ይድኑ ዘንድ መንገ
ዱን እንዲያውቁ ያስተምራቸዋል። 9 ትሑ
ታንን ቀና በሆነው ጕዳና ይመራቸዋል ፤
መንገዱንም ያስተምራቸዋል። 10 ለቃል
ኪዳኑ ታማኞች ሆነው ለሚገኙት ፥ የእግዚአ
ብሔር መንገዶች ሁሉ ፍቅርንና መተማመ
ንን የሚያጐናጽፉ ናቸው። 11 ጌታ ሆይ ፥
ኃጢአቴ ከባድ ቢሆንም ፥ ስለ ስምህ ብለህ
ይቅር በለኝ።
12 እንግዲህ እግዚአብሔርን የሚፈራ
ሰው ማነው? ለእርሱ የተመረጠለትን መን
ገድ እንዲከተል እግዚአብሔር ዕውቀቱን
ይሰጠዋል ፤ 13 ዕድሜውን በተድላ ደስታ
ያሳልፋል ፤ የልጅ ልጆቹና ዘሮቹ ምድርን

ይወርሳሉ። [14]እግዚአብሔር የሚያምናቸው
እርሱን የሚፈሩትን ነው፥ የቃል ኪዳኑንም
ምስጢር እንዲያውቁት ይገልጽላቸዋል።
[15]እግሮቼን ከተያዙበት ወጥመድ የሚያላቅ
ቃቸው እርሱ ብቻ ስለ ሆነ ዓይኖቼ ምን
ጊዜም የሚመለከቱት ወደ እግዚአብሔር
ነው።
[16]አቤቱ ፥ ብቸኛና በችግር የምሠቃይ
ነኝና ፊትህን ወደ እኔ መልሰህ ቸርነትህን
አድርግልኝ። [17]በልቤ ውስጥ ያለው ጭን
ቀት እየባሰ ስለ ሄደ እባክህ ከዚህ ጕስቁል
ናዬ አውጣኝ። [18]ሥቃዬንና መከራዬን
ተመልከተህ ኃጢአቴን ሁሉ አስወግድ
ልኝ። [19]የጠላቶቼ ቍጥር ምን ያህል እንደ
ጨመረና በእኔ ላይ ያላቸው ጥላቻ የቱን
ያህል ከባድ እንደ ሆነ ተመልከት። [20]ሕይ
ወቴን ጠብቀህ ከሞት አትርፈኝ፤ መጠጊያ
እንድትሆነኝ በአንተ ተማምኛለሁና አል
ፈር። [21]ተስፋዬን የጣልኩት በአንተ ላይ
ስለ ሆነ እምነቴና ቅንነቴ እንዲጠብቁኝ
አድርግ።
[22]እግዚአብሔር ሆይ ፥ የእስራኤልን
ሕዝብ ከደረሰበት መከራ ሁሉ ቤዛ ሆነህ
አድነው።

መዝሙር 26

[1]እግዚአብሔር ሆይ ፥ ሕይወቴን በንጽ
ሕና የምመራና፥ በአንተም ላይ ያለኝ እም
ነት የማያወላውል በመሆኑ ከክስና ወቀሳ
ነጻ አድርገኝ። [2]አቤቱ ፥ ልቦናዬንና ሕሊና
ዬን እየመረመርክ ጨርሰህ ፈትነኝ። [3]ፍቅ
ርህ ምን ጊዜም በፊቴ ነው ፤ በኑሮዬም
እነሆ እውነትህን ያለማቋረጥ እከተላለሁ።
[4]በሽንገላ ከሚኖሩ ሰዎች ጋር አልዋል
ኩም ፤ ከግብዞች ጋር አባሪ ተባባሪ አልሆን
ኩም። [5]ክፉ አድራጊዎች የሚያደርጉትን
ጉባኤ ተጸየፍሁ ፤ ከግፈኞችም ጋር አብሬ
መቀመጥን እምቢ አልሁ። [6]ጌታ ሆይ፥ እጆ
ቼን ከበደል አንጽቼ ወደ መሠዊያህ ቀረ
ብሁ ፤ [7]ለአንተ የሚገባውን የምስጋና መዝ
ሙር ከፍ ባለ ድምፅ አሰማሁ፤ ድንቅ ሥራ
ዎችህን በይፋ ተናገርሁ። [8]ፈጣሪዬ ሆይ፥
የአንተ መኖሪያ ፥ የክብርና የምስጋናህም
መገኛ የሆነውን ቤትህን እወዳለሁ።
[9]አቤቱ፥ ኃጢአተኞችን በሞት በምትቀ
ጣበት ጊዜ ነፍሴን ከእነርሱ ጋር አትውሰ
ዳት ፤ ሕይወቴን የሰውን ደም ከሚያፈሱ
ጋር አታጥፋ። [10]የእነዚህ ሰዎች እጅ የክ
ፋት ዕቅዳቸውን ለመፈጸም የተዘጋጀ፥ ቀኝ
እጃቸውም በጉቦ የተመላ ነው። [11]እኔ ግን
ሕይወቴን በንጽሕና የምመራ ስለ ሆንሁ
ይቅር ብለህና ቤዛ ሆነህ አድነኝ።
[12]እግሮቼ በተደላደለ ስፍራ ጸንተው
ስለ ቆሙ በታላቁ ጉባኤ መካከል ተገኝቼ
ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀርብለታለሁ።

መዝሙር 27

[1]እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኀኔ ስለ
ሆነ የሚያስፈራኝ ማነው? እግዚአብሔር
የሕይወቴ መተማመኛ ምሽጋ ስለ ሆነ የሚ
ያስደነግጠኝስ ማነው? [2]ክፉዎች ሰዎች
እኔን በመቃወም ሥጋዬን ሊቦጫጭቁ፥ ጠላ
ቶቼና ባለጋራዎቼም ሊያጠቁኝ አሰፍስፈው
በሚነሡበት ጊዜ ሁሉም እየተሰነካከሉ
ይወድቃሉ። [3]አንድ ራሱን የቻለ ጦር ቢከ
በኝ እንኳ በልቤ ፍርሃት አይሰማኝም ፤ ጦር
ነት ቢነሣብኝም፥ በልበ ሙሉነት ጸንቼ እቆ
ማለሁ።
[4]እግዚአብሔርን አንዴት ነገር ለመን
ሁት ፡ ይህቺም የለመንኩት አንዴት ነገር
ዕድሜዬን ሙሉ በእግዚአብሔር ቤት እየተ
ገኘሁ፥ የእግዚአብሔርን ግርማ ሞገስ እንዳ
ደንቅና በመቅደሱም ውስጥ እርሱን በመ
ሻት እንድኖር ነው። [5]እርሱ በመከራ ጊዜ
ምንም እንዳይደርስብኝ በመኖሪያው ውስጥ
ሰውሮ ይጠብቀኛል ፤ በመጠለያው ድንኳን
ውስጥ ይሸሽገኛል ፤ በዓለትም ላይ ከፍ አድ
ርጎ ያስቀምጠኛል። [6]እኔም በዚያን ጊዜ
በዙርያዬ ካሉ ጠላቶቼ ይልቅ ገናና ሆኜ
እታያለሁ። ፈጣሪዬ ይህን ስላደረገልኝ በእ
ልልታ ድምፅ በድንኳኑ መሥዋዕት አቀርብ
ለታለሁ ፤ በዚማ መዝሙሮዎች እየታጀብሁ
ለጌታ፥ ለፈጣሪዬ እዘምርለታለሁ።
[7]እግዚአብሔር ሆይ ፥ በምጠራህ ጊዜ
ድምፄን ስማ ፤ ምሕረት አድርግልኝና ለጸ
ሎቴ መልስ ስጠኝ። [8]ልቤ አንተን እያሰበ፥
«የእርሱን ፊት ፈልግ» ስለሚለኝ ፥ አቤቱ ፥
ፊትህን እሻለሁና ፥ [9]ፊትህን ከእኔ አትሽ
ሽግ። ረዳቴ ነህና እኔን ባሪያህን «ወግድ»
ብለህ በቍጣ አትመልሰኝ። አምላኬና መድ
ኀኔ ሆይ ፥ ፊት ነሥተህ አትጣለኝ ፤ ጨርሰ
ህም አትተወኝ። [10]አባቴና እናቴ ቢተዉኝ
እንኳ ፥ አንተ ፈጣሪዬ ፥ «አይዞህ» ብለህ በማ
ጽናናት ትቀበለኛለህ። [11]ስለዚህ ጌታ ሆይ፥
መንገድህን እንዴት እንደምከተል አስተም
ረኝ። የሚያጠቁኝ ባለጋራዎቼ ያፍሩ ዘንድ
አካሄዴን የቀና አድርገህ ምራኝ ፤ [12]ጠላ
ቶቼ በእኔ ላይ እንዲደርስ ለሚመኙት ውድ
ቀት አትዳርገኝ። እነሆ ሐሰተኞች ምስ
ክሮች የጭካኔ ሥራቸውን ሊፈጽሙብኝ

እየዛቱ በእኔ ላይ ተነሥተውብኛልና።
13 «እግዚአብሔር በሕያዋን ምድር የሚ
ያደርግልኝን የቸርነት ሥራ አያለሁ» በሚ
ለው እምነቴ የጸናሁ ነኝ። 14 እግዚአብሔር
የሚያደርገውን በተስፋ ተጠባበቅ፤ በርታ!
ልብህ በትዕግሥት ይጽና፤ እግዚአብሔር
የሚያደርገውን በተስፋ ተጠባበቅ።

መዝሙር 28

1 እግዚአብሔር ዓለቴ ሆይ፥ ወደ አንተ
እየተጣራሁ ነኝና እንዳልሰማ ሆነህ ቸል
አትበለኝ። ዝም እንዳልኸኝ ብትቀር ግን
ወደ መቃብር እንደሚወርዱት ሙታን እሆ
ናለሁ። 2 አሁንም፥ «ድረስልኝ፥ ሞረኝ» እያ
ልኩ በሰማይ ወዳለው ቅዱስ መኖሪያህ እጆ
ቼን ዘርግቼ እየጠራሁህ ነኝና ጩኸቴን
ስማ።
3 አቤቱ፥ ክፉ ሥራ ከሚሠሩ ከገፈኞች
ጋር ደምረህ ወደ ቅጣት አትውሰደኝ፤ እነ
ርሱ የተንኰል ዓላማቸውን በሕሊናቸው
ውስጥ ሰውረው የሚኖሩ ናቸው፤ በሰዎች
ዘንድ ግን በአንደበታቸው ሰላማውያን መስ
ለው ይታያሉ። 4 ለዚህ ድርጊታቸውና
ለክፉ ሥራቸው ፍዳቸውን ክፈላቸው፤ በእጃ
ቸው ባደረሱት ጥፋት መጠን የሚገባቸውን
የቅጣት ዋጋ እንዲያገኙ አድርግ። 5 ለእግዚ
አብሔር ሥራዎችና በእጆቹ ለፈጸማቸው
ድርጊቶች ምንም ደንታ የላቸውምና። እር
ሱም ምን ጊዜም አንሰራርተው እንደ ገና
ሊቋቋሙ እንደማይችሉ አድርጎ ያፈራርሳ
ቸዋል።
6 ምሕረት እንዲያደርግልኝ ወደ እርሱ
ያቀረብሁትን ጩኸቴን ሰምቷልና እግዚአ
ብሔር የተመሰገነ ይሁን። 7 እግዚአብሔር
ኃይሌና ጋሻዬ ነው፤ በእርሱ ከልቤ ስለምተ
ማመን እርዳታው አልተለየኝም። ስለዚህ
ልቤ በደስታ ይፈነድቃል፤ ምስጋናዬንም
በመዝሙር አቀርብለታለሁ።
8 እግዚአብሔር ለሚታመኑበት ሕዝቡ
ኃይላቸው ነው፤ እርሱ ለቀባው የሕዝብ
መሪም የመዳኛው ምሽግ ነው።
9 አቤቱ፥ ርስትህ የሆኑ ሕዝብህን አድን፤
ባርካቸውም፤ እረኛ ሆነህ እስከ ዘላለምም
አቅፈህ ደግፈህ ጠብቃቸው።

መዝሙር 29

1 እናንት ኃያላን፥ ለእግዚአብሔር የምስ
ጋና መዝሙር አሰሙ፤ ክብርንና ምስጋናን፥
ኃይልንም ለእግዚአብሔር ስጡ፤ 2 ለስሙ
የሚገባውን ክብርና ምስጋና ለእግዚአብ
ሔር አቅርቡ። የቅድስናው ግርማ ሞገስ
ደምቆ በሚታይበት ስፍራ ለእግዚአብሔር
ስገዱ።
3 የእግዚአብሔር ቃል በውሆች ላይ
ነው፤ የክብርና የምስጋና አምላክ ነጐድጓ
ዱን በደመና ውስጥ ያስተጋባል። እግዚአብ
ሔር ነጐድጓዱን በውቅያኖሶች ማዕበል ያሰ
ማል። 4 የእግዚአብሔር ቃል ኃያል ነው፤
የእግዚአብሔር ቃል ግርማው ገናና ነው።
5 የእግዚአብሔር ቃል ዝግባን ይሰብራል፤
እግዚአብሔር የሊባኖስን ዝግባ እንክትክት
አድርጎ ይሰባብረዋል። 6 ሊባኖስን እንደ
እምቦሳ እንዲቦርቅ፥ ሰርዮንን እንደ ጎሽ
ኩርማ እንዲዘል ያደርጋል። 7 የእግዚአብ
ሔር ቃል በመብረቅ ብልጭታ ይመታል።
8 የእግዚአብሔር ቃል በረሃውን ያናውጠ
ዋል፤ የቃዴስን ምድረ በዳ ሳይቀር እግዚአ
ብሔር ያናውጣል። 9 የእግዚአብሔር ቃል
ወርካውን እንደ ፈትል ይገምደዋል፤ የደኑን
ቊጥቋጦ ገፎ ሌጣ ያደርገዋል። በዚህ ጊዜ
ሁሉም፥ «ምስጋናና ክብር ለእግዚአብሔር
ይሁን» እያሉ ከፍ ባለ ድምፅ በመቅደሱ
ይዘምራሉ።
10 እግዚአብሔር በሥልጣኑ የጥፋት
ውሃን መቅሠፍት ያመጣ መሆኑን አሳይ
ቷል፤ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ
ፍጥረቱን የሚያስተዳድር የዘላለም ንጉሥ
ነው። 11 እግዚአብሔር ለሚታመኑበት
ሕዝቡ ኃይልን ይሰጣል። እግዚአብሔር ሰላ
ምን በመስጠት ሕዝቡን ይባርካቸዋል።

መዝሙር 30

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ ከወደቅሁበት
ዋልቅ ጕድጓድ እጄን ይዘህ ስላወጣኸኝና
ጠላቶቼም፥ «እንኳን እንዲህ ሆነ» እያሉ
እንዳይሳለቁብኝ ስላደረግህ፥ ስምህን እያገነ
ንኩ አመሰግንሃለሁ። 2 ፈጣሪዬ እግዚአብ
ሔር ሆይ፥ «እርዳኝ» ብዬ ጠራሁህ፤ አን
ተም ፈወስከኝ። 3 ጌታ ሆይ፥ ከመሞት አት
ርፈህ፥ ወደ መቃብርም ከመውረድ አድነህ
ከሲኦል አወጣኸኝ።
4 አሁንም ቅዱሳኑ ለእግዚአብሔር
ዘምሩ፤ ለስሙ የምስጋና መዝሙር አቅርቡ።
5 ቊጣው ለአንድ አፍታ ነው፤ ቸርነቱ ግን
ዕድሜ ልክ አብሮን ይኖራል፤ ሲለቀስ ቢታደ
ርም፥ በማለዳ ደስታ ይሆናል።
6 በደላኝ ጊዜ፥ «እንግዲህ ለዘላለም አል
ናወጥም» አልሁ። 7 ጌታ ሆይ፥ በፊትህ ሞገ
ስን ባገኘሁ ጊዜ የሕይወቴን አቅዋም እንደ
ማይነቃነቅ ተራራ የጸና አደረግኸው። ፊትህ

ህን በሸሸግህብኝ ጊዜ ግን ተስፋ የሚያስቁ ርጥ ጎዘን ላይ ወደቅሁ።
8በዚያን ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ሆይ ፡ ወደ
አንተ ተጣራሁ ። ምሕረትህንም እንድታወር
ድልኝ እንዲህ እያልኩ ወደ አንተ ወደ
ጌታ ጮህኩ ፤ 9«እኔ ብጠፋ ፡ ሞቼም ወደ
መቃብር ብወርድ ከቶ ምን ጥቅም አለው?
አፈር ያመሰግንሃልን? የሚተማመኑብህ
አምላክ መሆንህን በማረጋገጥ ስለ አንተ
በይፋ ይናገራልን? 10ፈጣሪዬ ሆይ ፡ ስማኝ ፤
ይቅርታህንም አድርግልኝ። አቤቱ ፡ አጋዥና
ረዳቴ ሁን ።»
11እነሆ ይህን ጸሎቴን ተቀብለህ የልቅሶ
ዬን ጨኸት ወደ እልልታ መዝሙር ለወጥ
ህልኝ ፤ የጎዘን ልብሴን አውልቀህ የደስታ
ሽማ አጐናጸፍኸኝ ። 12እግዚአብሔር ሆይ ፡
ይህን ስላደረግህልኝ ልቤ ይዘምርልሃል ፤
ዝም አይልም ። አምን ፡ ለዘላለሙ ሳመሰግንህ
እናራለሁ ።

መዝሙር 31

1እግዚአብሔር ሆይ ፡ አንተን መጠጊያዬ
ስላደረግሁ ምን ጊዜም አልፈር ፤ በጽድቅ
ህም ከመከራ አውጣኝ ። 2ጆሮህን ወደ እኔ
አዘንብል ፤ ታተርፈኝም ዘንድ ፈጥነህ ድረስ
ልኝ ፤ እኔን ለማዳን መጠጊያ አምባዬና ጠን
ካራ ምሽጌ ሁን ። 3አምባዬና ምሽጌ አንተ
ስለ ሆንህ ፡ ስለ ስምህም ስትል እየመራኸኝ
ቀናውን መንገድ አሳየኝ ። 4መጠጊያዬ
አንተ ነህና በስውር ከተዘጋጀብኝ ወጥመድ
ጠብቀኝ ። 5የእውነት አምላክ እግዚአብ
ሔር ሆይ ፡ እነሆ ነፍሴን አደራ ብዬ በእጅህ
ስለ ሰጠሁህ ቤዛ ሆነህ አድነኝ ።
6ከንቱ የሆኑትን ጣዖቶች በማምለክ የጸ
ኑትን ጠላሁ ፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ታመ
ንሁ ። 7ጌታ ሆይ ፡ በመከራ መሠቃየቴን ስላ
የህና የነፍሴን ጭንቀት ስላወቅህ በፍቅርህ
ደስ ይለኛል ፤ ሐሤትም አደርጋለሁ ። 8ለጠ
ላት አሳልፈህ አልሰጠኸኝም ፤ እንዲያውም
በሰፊ መስክ ላይ እንደ ልቤ እንድመላለስ
አስቻልኸኝ ።
9አሁንም እግዚአብሔር ሆይ ፡ በጽኑ
መከራ ላይ ነኝና ምሕረትህን አድርግልኝ ።
ዓይኖቼ ከልቅሶ ፡ ነፍሴና ሥጋዬም ከመሪር
ኀዘን የተነሣ ደከሙ ። 10ሕይወቴ በጭን
ቀት ፡ ዕድሜዬም በዋይታ አለቀ ። በሥቃዬ
ምክንያት ጕልበቴ እየከዳኝ ፡ አጥንቶቼም
እየደቀቁ ሄዱ ። 11ለጠላቶቼ ሁሉ መዘባበቻ
በመሆኔ ፡ በጎረቤቶቼ ዘንድ ፈጽሜ ተናቅሁ ።
የሚያውቁኝ ሰዎች በመንገድ ላይ ገና
በሩቅ ሲያዩኝ ስለሚሸሹኝ ለወዳጆቼ እንኳ
ማስፈራሪያ ሆንሁ ። 12በእነርሱ ዘንድ እንደ
ሞተ ሰው ተረሳሁ ፤ እንደ ተሰበረ የሸክላ
ዕቃም ተጣልኩ ። 13ብዙዎች የሚሰነዝሩብ
ኝን ስድብ ሰማሁ ፤ የሚያጋጥመኝ የሚያሸ
ብር ነገር ብቻ ነው ፤ ሰዎች በእኔ ላይ ይዶል
ቱብኛል ፤ ሕይወቴንም ለማጥፋት ያሤራሉ ።
14እኔ ግን እግዚአብሔር ሆይ ፡ የምተማ
መነው አንተን ብቻ ስለ ሆነ ፡ «አንተ አም
ላኬ ነህ» እላለሁ ። 15ዕድሜዬን ወስነህ
ኑሮዬን የምትመራ አንተ ነህና ከጠላቶቼና
ከሚያሳድዱኝ እጅ አድነኝ ። 16የፊትህ
ሞገስ በአገልጋይህ ላይ ይብራ ፤ በማይለወጥ
ውም ፍቅርህ አድነኝ ። 17ጌታ ሆይ ፤ ጩኸ
ቴን ወደ አንተ ስላሰማሁ አልፈር ፤ ክፉዎች
ግን ይፈሩ ፤ በሲኦልም ዝም ይበሉ ። 18እነ
ርሱ በጻድቁ ላይ የትዕቢትና የንቀት ቃል
በእብሪት ስለሚናገሩ የሚዋሹበት አንደበታ
ቸው ይዘጋ ።
19አቤቱ ፡ ለሚፈሩህና በአንተ ለሚተማ
መኑብህ ሰዎች በሕዝብ ፊት በግልጽ ልታ
ደርግላቸው ያሰብከው ቸርነትህ ምን ያህል
ታላቅ ነው! 20በሰዎች ተንኰል እንዳይጠ
መዱ መጠለያ ሆነህ ትሸሽጋቸዋለህ ፤ የአንደ
በት ንትርክ እንኳ እንዳይደርስባቸው በማደ
ሪያህ ውስጥ ተከባክበህ ትጠብቃቸዋለህ ።
21እነሆ ፡ በወራሪዎች በተከበበች ከተማ
ውስጥ ሳለሁ ፡ ለእኔ ያለውን እጹብ ድንቅ
የሆነ ፍቅሩን በግልጽ አሳይቷልና እግዚአ
ብሔር የተመሰገነ ይሁን ። 22በዚያ ድንጋ
ጤዬ ጊዜ ተቻኩዬ ፡ «ለካ እግዚአብሔር
እንዳያየኝ ከፊቴ የተወገድሁ ሆኛለሁና!»
ብዬ ነበር ። አንተ ግን እንድትምረኝ የጮህ
ኩትን ጩኸቴን ፡ እንድትደርስልኝ የተጣራ
ሁትንም ጥሪዬን ሰማህ ።
23እንግዲህ ቅዱሳኑ ሁሉ እግዚአብሔ
ርን ውደዱት ። እግዚአብሔር እውነተኞችን
ይጠብቃል ፤ ለትዕቢተኞች ግን ፍዳቸውን
ይከፍላቸዋል ። 24እግዚአብሔርን ተስፋ
የምታደርጉ ሁሉ በርቱ ፤ ልባችሁም በትዕግ
ሥት ይጽና ።

መዝሙር 32

1እግዚአብሔር ጥፋቱን ይቅር የሚለ
ውና ኃጢአቱን የሚተውለት ፡ 2በደሉን
የማይቈጥርበትና በልቡ ሽንገላ የሌለበት
ሰው ምንኛ የተባረከ ነው!
3እኔ ግን ዝም ብዬ ቀኑን ሙሉ በትካዜ
እየተወዛወዝኩ ስለምውል ኀዘኔ እስከ አጥ
ንቴ ደርሶ ሰውነቴ አለቀ ። 4ቀኑ ሙሉ

በጥላቻ አፋጨብኝ።
17 እግዚአብሔር ሆይ፥ ይህን ድርጊታቸ
ውን ዝም ብለህ የምትመለከተው እስከ
መቼ ነው? እንደ ተራቡ አንበሶች ሊገነጣ
ጥሉኝና ይህቺን አንዲት ሕይወቴን ሊያጠ
ፏት ከተዘጋጁት ከእነዚህ ጨካኞች ነፍሴን
አትርፋት። 18 እኔም በአማኞችህ ታላቅ
ጉባኤ መካከል አመሰግንሃለሁ፤ ብዙ ሕዝብ
በሚሰበሰብበትም በዓል ላይ የምስጋና መዝ
ሙር አቀርብልሃለሁ።
19 ምንም ሳልበድላቸው የተነሡብኝ
ጠላቶቼ፥ «እንኳን እንዲህ ሆነ» ብለው
ደስ እንዲላቸው፥ ያለምክንያት የሚጠሉ
ኝም እንዲጠቃቀሱብኝ አታድርግ። 20 በሰ
ላም የሚኖሩትን ሰዎች በሐሰት ለመክሰስ
ተንኰል ከመሸረብ በስተቀር ከአንደበታ
ቸው መልካም ነገር አይሰማም። 21 አፋቸ
ውን በእኔ ላይ ከፍተው፥ «እሰይ፥ እሰይ፥
ይኸው በገዛ ዓይናችን የደረሰበትን አየን!»
ይላሉ።
22 እግዚአብሔር ሆይ፥ የደረሰብኝን
ጥቃት ሁሉ ተመልክተኸዋልና እንግዲህስ
ዝም አትበል፤ አቤቱ፥ ከእኔ አትራቅ።
23 ንቃ! ስለ እኔ ለመከላከል ተነሥ፤ ፈጣሪዬ
እግዚአብሔር ሆይ፤ ለእኔ ተዋጋልኝ።
24 ጻድቅ አምላክ ነህና፥ ጌታዬ እግዚአብ
ሔር ሆይ፥ ከክስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ፤ ጠላ
ቶቼ፥ «እንኳን እንዲህ ሆነ!» እያሉ ደስ
አይበላቸው። 25 «እሰይ! በእርሱ ላይ የፈለ
ግነው ደረሰ» ወይም «እጃችን ውስጥ
ወደቀ» ብለው እንዲፎክሩብኝ አታድርግ።
26 አቤቱ፥ መከራ በሚደርስብኝ ጊዜ፥ «እን
ኳን እንዲህ ሆነ!» እያሉ የሚደሰቱ ሁሉ
ይፈሩ፤ ይታወኩ። በእኔ ላይ ራሳቸውን በትዕ
ቢት ከፍ ከፍ የሚያደርጉ ሁሉ ኀፍረትንና
ውርደትን ይልበሱ። 27 ከክስና ወቀሳ ነጻ
መሆኔን የሚወዱ ግን በደስታና በሐሤት
እልል ይበሉ፤ ዘወትር፥ «በአገልጋዩ ደኅን
ነት ደስ የሚለው እግዚአብሔር ገናና
ይሁን!» ይበሉ። 28 አንደበቴ ጽድቅህንና
ታላቅነትህን ይናገራል።

መዝሙር 36

1 ስለ ኃጢአተኞች ሰዎች፥ መንፈስ
በልቤ ውስጥ እንዲህ ሲል ተናገረኝ፦ «በእ
ነርሱ ዘንድ እግዚአብሔርን መፍራት
የለም። 2 በልባቸው ራሳቸውን ከመጠን
በላይ በከንቱ ውዳሴ እየካቡ ስለሚያመጻ
ድቁ ኃጢአታቸውን ለይተው ለማወቅና
ለመጸየፍ ከቶ አይቻላቸውም። 3 ከአንደበታ
ቸው የሚወጣው ቃል ሁሉ ክፋትንና ሐሰ
ትን የተመላ ነው። ከብልህነት አስተሳሰብና
ከመልካም አድራጎት ጨርሰው የተለዩ
ናቸው። 4 ተኝተው ሳለ እንኳ የሚያውጠነ
ጥኑት ክፉ ሥራን ብቻ ነው። ራሳቸውን
የሚያዘጋጁት ለኃጢአት ድርጊት እንጂ
ጥፋትን ተቃውመው ለመመለስ አይደ
ለም።»
5 አንተ ግን እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍቅርህ
እስከ ሰማየ ሰማያት፥ ታማኝነትህም የሰማ
ይን ደመና የሚያልፍ ነው። 6 ጽድቅህ
እንደ ታላላቆቹ ተራራዎች እጅግ ጎልቶ
ይታያል፤ ፍርድህ እንደ ውቅያኖስ የጠለቀ
ነው። ጌታ ሆይ፥ አንተ የሰውን ልጆችና እን
ስሳትን ጠብቀህ ታኖራለህ። 7 የማይለወጠው
ፍቅርህ በዋጋ ሊተመን የማይቻል ነው።
ታላላቆችም ሆኑ ታናናሾች ሰዎች፥ ሁሉም
በክንፎችህ ጥላ ሥር መጠጊያን ያገኛሉ።
8 በቤትህ ውስጥ ሞልቶ ከተትረፈረፈው
ምግብ በልተው ይጠግባሉ። ከተድላህ
ወንዝ መጠጥ ሰጥተህ ታረካቸዋለህ። 9 የሕ
ይወት ምንጭ የሚገኘው ካንተ ዘንድ ነው፤
ብርሃንንም ለማየት የምንችለው በአንተ
ብርሃን ነው።
10 አውንም ለሚያውቁህ ፍቅርህን፥ ቅን
ልቦና ላላቸውም ጽድቅህን አታጓድልባ
ቸው። 11 ትዕቢተኞች ሊቃወሙኝ ወደ እኔ
ለመምጣት እግሮቻቸውን አያንሡ፤ ክፉዎች
እኔን ለማሳደድ እጆቻቸውን አይሰንዝሩ።
12 ክፉ አድራጊዎች እንዴት ያለ አወዳደቅ
እንደ ደረሰባቸውና እንዳያንሠራሩ ሆነው
እንደ ተጣሉ ተመልከቱ!

መዝሙር 37

1 ክፉዎች በሚያደርሱት የበደል ድር
ጊት አትበሳጭ፤ ግፈኞችም በሚፈጽሙት
የጥፋት ሥራ አትቅና። 2 ሁሉም ፈጥነው
እንደ ሣር ይደርቃሉ፤ እንደ ቅጠልም ጠው
ልገው ይረግፋሉ።
3 አንተ ግን በእግዚአብሔር ተማምነህ
መልካም ነገር አድርግ፤ እርሱ በለመለመ
መስክ አሰማርቶ ደስ ብሎህ በሰላም እንድ
ትኖር ያደርግሃል። 4 በእግዚአብሔር ደስ
ይበልህ፤ እርሱ ልቦናህ የተመኘውን ይሰጥ
ሃል።
5 ዕቅድህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፤
በእርሱም ተማመን፤ እርሱም ዕቅድህን
በሥራ ላይ እንድታውል ይረዳሃል። 6 ጽድ
ቅህ እንደ ጠዋት ጮራ እንዲያበራ፤ የፍሬ
ህም ትክክለኛነት እንደ ቀትር ፀሐይ እንዲ

ያንጸባርቅ ያደርግልሃል።
7 በእግዚአብሔር ፊት ጸጥ በል ፤ እርሱ
የሚያደርገውን በትዕግሥት ተጠባበቅ። የሰ
ዎች ኑሮ ሲቃና ፥ የክፋት ዕቅዶቻቸውንም
በሥራ ላይ ሲያውሉ ስታይ አትበሳጭ።
8 ከመቈጣት ታገሥ ፤ ከመናደድም ተጠ
በቅ ፤ አትበሳጭ ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁሉ
የሚያደርሱት ወደ ክፋት ነው። 9 ክፉዎች
ሰዎች ካሉበት ይወገዳሉ ፤ እግዚአብሔርን
ተስፋ የሚያደርጉ ግን ምድርን ይወርሳሉ።
10 ክፉዎች ለጥቂት ጊዜ ብቻ ፥ «አለን!
አለን!» ይላሉ ፤ ወዲያው ግን ይጠፋሉ ፤ ቢፈ
ለጉ እንኳ አይገኙም። 11 ገሮች ግን ምድ
ርን ይወርሳሉ ፤ በፍጹም ሰላም ደስ ብሏ
ቸው ይኖራሉ።
12 ክፉዎች በጻድቃን ላይ ያሤራሉ ፤ እነ
ርሱን ሲያዩዋቸው በዛቻ ጥርሳቸውን ይነክ
ሱባቸዋል። 13 እግዚአብሔር ግን የክፉዎች
ፍጻሜ የደረሰ መሆኑን አስቀድሞ ስለሚያ
ውቅ ይስቅባቸዋል።
14 ሚፈኞች ፥ ድኾችንና ችግረኞችን የባሰ
ለመጣል ፥ በቅንነት መንገድ የሚሄዱትንም
ጨርሰው ለማጥፋት ሰይፋቸውን ይመዛሉ ፤
ቀስታቸውንም ይደግናሉ። 15 ጻሩ ምን ያይ
ርጋል! ሰይፋቸው ተመልሶ የራሳቸውን
ልብ የሚወጋ ፥ ቀስታቸውም ተሰባብሮ የሚ
ወድቅ ይሆናል።
16 ክፉዎች ከሰበሰቡት የደለበ ሀብት
ይልቅ ፥ የጻድቃን አነስተኛ የዕለት ጕርስ
ይሻላል። 17 የክፉዎች ኃይል ተንኮታኩቶ
ይወድቃል ፤ እግዚአብሔር ግን ጻድቃንን
ደግፎ ያጸናቸዋል።
18 ንጹሐን በየዕለቱ ኑሮአቸው የሚፈጽ
ሙት ምግባር በእግዚአብሔር ዘንድ የታ
ወቀ ስለ ሆነ የዘላለም ሕይወት ይወር
ሳሉ። 19 መቅሠፍት በሚመጣበት ጊዜ
አይደናገጡም ፤ በረሃብም ዘመን ምግብ ይኖ
ራቸዋል።
20 ክፉዎች ግን ይጠፋሉ ፤ የእግዚአብ
ሔር ጠላቶች ፥ በክረምት ለምልሞና አብቦ ፥
በበጋ እንደሚደርቀው የሜዳ ሣር ናቸው ፤
ፍጻሜያቸውም እንደ ጪስ በኖ መጥፋት
ይሆናል።
21 ኃጥአን ይበደራሉ ፤ መልሰው አይከፍ
ሉም ፤ ጻድቃን ግን ለጋሶች ናቸው። 22 እግ
ዚአብሔር የሚባርካቸው ሁሉ ምድርን
ይወርሳሉ ፤ እርሱ የሚረግማቸው ግን ይጠ
ፋሉ።
23 እግዚአብሔር የጻድቅን እርምጃ ይቈ
ጣጠራል ፥ በአኗኗሩም ደስ ይለዋል ፤ 24 ይህ
ሰው ቢደናቀፍ እንኳ ጌታ በእጆቹ ስለሚደ
ግፈው ከቶ አይወድቅም።
25 ከልጅነት ይኸው እስከ እርጅና ደርሻ
ለሁ ፤ ጻሩ ግን በዚህ ረገጋም ዕድሜዬ ጻድቅ
አጥቶ ተቸግሮ ፥ ልጆቹም ተርበው ምግብ
ሲለምኑ አይቼ አላውቅም። 26 እንዲያውም
እጹ ሰፊ ሆኖ ሲቸርና ያለወለድ ሲያበድር ፥
ልጆቹም በበረከት የተሞሉ ሆነው አይቻ
ለሁ።
27 ስለዚህ ክፋትን ተው ፤ መልካሙንም
ነገር አድርግ ፤ እንዲህ ካደረግህ ምን ጊዜም
ያለሥጋት ተረጋግተህ ትኖራለህ። 28 እግዚ
አብሔር እውነተኞችን ይወዳልና ፤ በእርሱ
የሚተማመኑትን አይተዋቸውም ፤ ለዘላለም
ይጠብቃቸዋል። የክፉዎች ዘሮች ተወግ
ደው ሲጠፉ ፥ 29 ጻድቃን ምድርን ወርሰው
ለዘላለም ይኖሩባታል።
30 ጻድቅ ሰው ከአንደበቱ ጥበብን ያፈል
ቃል ፤ በልሳኑም እውነትን ይናገራል ፤ 31 የፈ
ጣሪው ሕግ በልቡ ውስጥ ስለ ተቀረጸ እግ
ሮቹ አይሰናከሉም።
32 ክፉዎች በጻድቃን ላይ ያደባሉ ፤ ሕይ
ወታቸውን ሳይቀር ለማጥፋት ይከታተሏቸ
ዋል። 33 እግዚአብሔር ግን ጻድቃንን ለክፉ
ዎች አላልፎ አይሰጣቸውም ፤ ተከሰው አደባ
ባይ ቢያቀርቡዋቸውም እንኳ እንዲፈረድባ
ቸው አያደርግም።
34 እግዚአብሔርን ጽኑ ጥኑ ፤ መንገዱንም
ተከተሉ። እርሱ ምድርን ትወርሱ ዘንድ
ከሁሉ ይልቅ ከፍ ከፍ ያደርጋችኋል ፤ ክፉዎ
ችም ተወግደው ሲጠፉ ለማየት ትበቃላ
ችሁ።
35 ጭካኔን የተሞላ ክፉ ሰው በምቹ
መሬት ላይ እንደ ተተከለ ዛፍ ለምልሞና
ተንሰራፍቶ አየሁት። 36 ከጥቂት ጊዜ በኋላ
ብመለከተው ግን በቦታው ጨርሶ የለም ፤
ብፈልገው እንኳ ከቶ ሊገኝ አልቻለም።
37 ጻሩ ግን የንጹሑን ሰው ሁኔታ ሲያስ
ተውሉት ፥ የልበ ቅኑንም ኑሮ ሲያመዛዝ
ኑት ፥ ሰላም ወዳድ ሰው ብሩህ ተስፋ እንዳ
ለው ይታያል። 38 እነሆ ኃጢአተኞች ሁሉ
ፈጽመው ያልቃሉ ፤ ክፉዎችንም ወደ ፊት
የሚጠብቃቸው ዕጣ መወገድና ማለቅ ብቻ
ነው።
39 ጻድቃን የደኅንነትን ቤዛ የሚያገኙት
ከእግዚአብሔር ነው ፤ በመከራቸውም ጊዜ
ምሽጋቸው እርሱ ነው። 40 እርሱን መጠ
ጊያ ስላደረጉት እግዚአብሔር ይረዳቸዋል ፤
ያድናቸዋል ፤ ከክፉዎችም እጅ ይወጣቸ
ዋል።

መዝሙር 38

[1]እግዚአብሔር ሆይ፥ በቍጣህ አትገሥ
ፀኝ፤ በመዓትህም አትቅጣኝ። [2]እነሆ ፍላጻ
ዎችህ ወግተውኛል፤ የእጅህም በትር አር
ፎብኛል። [3]ከቍጣህ የተነሣ በሰውነቴ
ውስጥ ጤንነት አይሰማኝም፥ በኃጢአቴ
ምክንያት አጥንቶቼ ሳይቀሩ ታውከዋል።
[4]በደለኛነቴ ከአቅሜ በላይ ሆኖብኛል፤
እንደ ከባድ ሸክም ተጭኖኝ አስጨንቆ
ኛል። [5]በሞኝነት በፈጸምኩት ኃጢአት
ምክንያት የደረሰብኝ ቍስል እያመረቀዘ
የማይሽር ሆነ። [6]ጕሰቤልሁ፤ ተዋረድሁ፤
ቀኑን ሙሉ በትካዜ እውላለሁ። [7]በአከር
ካሪዬ ውስጥ ትኩሳትና ውጋት ያሠቃየ
ኛል። መላ ሰውነቴ ጤና የለውም።
[8]አቅሜ ደከመ፤ ፈጽሜ ውድቅድቅ
አልሁ። በልቤ ውስጥ መራራ ሥቃይ ስለ
ሚሰማኝ በኀዘን እቃትታለሁ።
[9]ጌታ ሆይ፥ ፍላጎቴ በአንተ ፊት
ግልጽ ስለ ሆነ፥ ሁሉንም ታውቀዋለህ፤
የጭንቀት ስሜቴ ካንተ የተሰወረ አይደ
ለም። [10]ልቤ ይሸበራል፤ ጕልበቴ ከዳኝ፤
ዓይኔ እንኳ ማየት ተሳነው። [11]በቍስሌ
ምክንያት ወዳጆቼና ባልንጀሮቼ ሸሹኝ፤
ጎረቤቶቼም ራቁኝ። [12]ሕይወቴን ለማጥ
ፋት የሚፈልጉ ጠላቶቼ ወጥመዳቸውን
ዘረጉብኝ፤ ጕዳት ላይ ሊጥሉኝ የሚያስቡ
ባለጋራዎቼ ስለ እኔ ውድቀት ይማከራሉ፤
ቀኑን ሙሉ የሐሰት ነገር ለመፈጸም
ያሤራሉ።
[13]እኔም ምንም እንደማይሰማ ደንቆሮና
አፉን ሊከፍት እንደማይችል ድዳ ሆንሁ።
[14]መስማት እንደ ተሳነውና አንዳችም
መልስ መስጠት እንዳቃተው ሰው እስከ
መሆን ደረስሁ።
[15]ስለዚህ አቤቱ፥ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር
ሆይ፥ አንተን በትዕግሥት እጠብቃለሁ። አን
ተም ልመናዬን ትሰማኛለህ። [16]እኔም፥
«እግሬ በሚሰነካከልበት ጊዜ ጠላቶቼ፥
‘እንኳን እንዲህ ሆነ!’ በማለት በእኔ ላይ
እንዲታበዩና ደስ እንዲላቸው አታድርግ»
አልሁ።
[17]እነሆ ልወድቅ ነው፤ ሥቃዬም አልተ
ወገኝም። [18]ኃጢአቴን በማስታወስ ስለ
ተጨነቅሁ በደሌን እናዘዛለሁ። [19]የበረቱ
ብኝ ጠላቶቼ ብዙዎች ናቸው፤ ያለምክንያት
የሚጠሉኝም ቍጥራቸው የበረከተ ነው።
[20]በጎ የሆነውን ነገር በመሻቴና በመልካም
አድራጎቴ ፋንታ ክፉውን የሚመልሱልኝ
ሰዎች ስሜን በሐሰት ያጠፋሉ።
[21]ፈጣሪዬ ሆይ፥ አትተወኝ፤ አቤቱ፥ ከእኔ
አትራቅ። [22]መድኀኔ እግዚአብሔር ሆይ፥
እኔን ለመርዳት ፈጥነህ ድረስ።

መዝሙር 39

[1]«ኑሮዬን በጥንቃቄ እመራለሁ፤ አንደበ
ቴን ክፉ ከመናገር እጠብቃለሁ፤ ክፉዎች
በአካባቢዬ እስካሉ ድረስ ዝም እላለሁ»
አልሁ። [2]ዳሩ ግን አፌን ዘግቼ ጸጥ በማለ
ቴና መልካም በሆነ ነገር እንኳ ባለ
መናገሬ እነሆ ሥቃዬ በረታብኝ። [3]ልቤ
እየጋለብኝ ሄደ፤ መከራዬን ባሰላሰልኩ
ቍጥር ሰውነቴ እንደ እሳት የሚነድብኝ
ሆነ። ቢጨንቀኝ በአንደበቴ እንዲህ እያ
ልኩ መናገር ጀመርኩ፤ [4]«እግዚአብሔር
ሆይ፥ የሕይወቴ ፍጻሜ መቼ እንደ ሆነና
የዕድሜዬ ልክ ስንት እንደ ሆነ ግለጽልኝ፤
በዚህ ዓለም የምኖረው ዘመን ፈጥኖ የሚያ
ልፍ መሆኑን ለማወቅ አስችለኝ። [5]አቤቱ፥
የዕድሜዬን መጠን ከጋት የማትበልጥ አደ
ረግሃት፤ በአንተ ዘንድ የዘመኔ ርዝመት
ኢምንት ናት። የያንዳንዱም ሰው ሕይወት
እፍ እንደሚሉት ትንፋሽ ነው። [6]ሰው
ወዲያ ወዲህ የሚንቀሳቀሰው እንዲያው
እንደ ጥላ ነው፤ እየተራወጠ በከንቱ ይባክ
ናል፤ ለማን እንደሚሆን ሳያውቅ ሀብት ያከ
ማቻል።
[7]«እኔ ግን፥ ጌታ ሆይ፥ ከአንተ በቀር ሌላ
ማንን ደጅ እጠናለሁ? ተስፋዬ አንተ ብቻ
ነህ። [8]ኃጢአቴ ምክንያት ከሚደርስብኝ
ቅጣት አድነኝ፤ የማይረቡ ነገሮች መሳለቂያ
አታድርገኝ። [9]እኔ ዝም አልኩ፤ አንደበቴን
ከመናገር ገታሁ። ምክንያቱም ይህን ሁሉ
ያደረግህ አንተ ነህ። [10]በእጅህ ካወረድክ
ብኝ ከባድ በትር የተነሣ በጣም ደከሜአለ
ሁና አቤቱ፥ ‘በቃህ’ ብለህ ቅጣትህን አንሣ
ልኝ። [11]ሰዎችን ስለ ኃጢአታቸው ትገሥሣ
ቸዋለህ፤ ትቅጣቸዋለህ፤ የሰበሰቡትንም
ሀብት፥ ብል እንደ በላው ልብስ አመድ ታደ
ርግባቸዋለህ። የእያንዳንዱ ሰው ሕይወት
እፍ እንደሚሉት ትንፋሽ ነው።
[12]«አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፥ ጸሎ
ቴን ስማ! ‘ድረስልኝ’ እያልኩ የማሰማውን
ጩኸቴን አድምጥ፤ ጆሮህን ወደ ልቅሶዬ
አዘንብል፤ እንደ ቀደሙት አባቶቼ እኔም
እንግዳና በምድር ላይ አላፊ መንገደኛ ስለ
ሆንኩ [13]ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቼ ከመሰ
ናበቴ በፊት ለመጨረሻ ጊዜ ደስታን አይ
ዘንድ እባክህ ፋታ ስጠኝ»።

መዝሙር 40

[1]እግዚአብሔርን ያለመሰልቸት ደጅ
ጠናሁት ፤ እርሱም ጩኸቴን ሰምቶ ፊቴን
ወደ እኔ መለሰልኝ። [2]ማጥና ረግረግ ከሞላ
በት የመከራ ጉድጓድ አወጣኝ፤እግሮቼ በዓ
ለት ላይ እንዲያርፉ አድርጎ የምቆምበትን
ጽኑ ስፍራ አዘጋጀልኝ። [3]ለእርሱ ለፈጣሪያ
ችን ለማቀርበው ምስጋና አዲስ ዝማሬ ከአ
ንደበቴ አፈለቀልኝ። ብዙዎች ይህን አይ
ተው ይፈራሉ፤እምነታቸውንም በእግዚአብ
ሔር ላይ ይጥላሉ።

[4]እግዚአብሔርን መተማመኛው ያደረ
ገና የሐሰት አምልኮን የሚፈጽሙ ትዕቢ
ተኞችን አርአያ የማይከተል ሰው የተባ
ረከ ነው። [5]አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፥
ለእኛ ያደረግሃቸው ድንቅ ተአምራትህ
ብዙዎች ናቸው፤ያቅድክልንን በጎ ነገሮች
ዘርዝሮ ለማስረዳት የሚቻለው ማንም
የለም ፤ እኔ ስለ እነዚህ ነገሮች ልናገር
ብል ፥ ብዛታቸው ከመጠን በላይ ይሆንብ
ኛል።

[6]የእንስሳት ደም የሚፈስበትን መሥዋ
ዕትና የእህሉን ቍርባን አልፈለግህም ፤
የሚቃጠለውንና የኃጢአት ማስተስረያ
የሆነውንም ቍርባን አልፈቀድክም ፤ የሚ
ሰማ ጆሮ ፥ የሚያስተውል አእምሮ ግን
ሰጠኸኝ። [7]እኔም እንዲህ አልሁ፦ «ስለ
እኔ በመጽሐፍ በተጻፈው መሠረት እነሆ
መጥቻለሁ። [8]አምላኬ ሆይ፥ ሕግህ በልቦ
ናዬ ስላለ ፈቃድህን መፈጸም እወዳ
ለሁ።»

[9]በሕዝብህ ታላቅ ጉባኤ መካከል
ቆሜ ስለ ጽድቅህ በይፋ እናገራለሁ፤ አን
ደበቴን አልዘጋም ፤ ይህንንም ጌታ ሆይ፥
አንተ ታውቀዋለህ። [10]በልቤ ውስጥ ያለ
ውን ጽድቅህን አልሸሸግም። የምትታመ
ንና የምታድን አንተ መሆንህን እናገራ
ለሁ። ፍቅርህንና እውነትህን ከሕዝብህ
ጉባኤ አልሰውርም።

[11]እግዚአብሔር ሆይ፥ምሕረትህን ከእኔ
አትመልስ፤ፍቅርህና እውነትህ ዘወትር ይጠ
ብቁኝ። [12]ስፍር ቍጥር የሌለው ችግር ከቦ
ኛል ፤ ከራስ ጸጉሬ ይልቅ በበዛው ኃጢአቴ
ምክንያት ማየት ተስኖኛል። ልቤም እየከ
ዳኝ ሄደ።

[13]አቤቱ ፥ ጌታ ሆይ ፥ እኔን ለማዳን ፈቃ
ድህ ይሁን ፤ ትረዳኝ ዘንድ ፈጥነህ ድረስ
ልኝ። [14]ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ ሁሉ
ይፈሩ ፤ ይታወኩ ፤ ውድቀቴን የሚመኙም
ሁሉ እየተዋረዱ ይመለሱ። [15]«አሰይ!
አሰይ! እንኳን እንዲህ ሆነ!» የሚሉኝ
በሚደርስባቸው ኀፍረት ግራ ገብቷቸው
ይገረመ። [16]የሚፈልጉህ ሁሉ ግን በአንተ
ደስ ይበላቸው ፤ ሐሤትም ያድርጉ ፤ ቤዛነት
ህን የሚወዱ ዘወትር ፥ «እግዚአብሔር
ገናና ይሁን!» ይበሉ።

[17]አቤቱ ፥ እኔ ድኻ ፥ ችግረኛም ነኝና
አስበኝ። የምትረዳኝና የምታድነኝ አንተ
ስለ ሆንክ ፈጣሪዬ ሆይ ፥ «አለሁልህ»
በለኝ።

መዝሙር 41

[1]ለድኻና ለችግረኛ የሚራራ ሰው የተባ
ረከ ነው። እግዚአብሔር በመከራ ጊዜ ይደ
ርስለታል ፤ [2]ይጠብቀዋል ፤ በሕይወትም ያኖ
ረዋል ፤ በምድር ላይ ይባርከዋል ፤ ለጠላቶቹም
አሳልፎ አይሰጠውም። [3]ታሞ ቢተኛ በአል
ጋው ላይ ያጽናናዋል ፤ ጤናውንም ይመልስ
ለትና ያስነሣዋል።

[4]እኔም ፈጣሪዬን ፥ «እግዚአብሔር
ሆይ ፥ ቃልህን ተላልፌ ኃጢአትን ሠርቻለ
ሁና ማረኝ ፤ ከሕመሜ ፈውሰኝ» አልሁት።
[5]ጠላቶቼ ግን ፥ «መቼ ይሞትልን ይሆን?
ከነስሙስ ተረስቶ የሚቀረው መቼ ይሆን?»
እያሉ ስለ እኔ በጥላቻ ይናገራሉ። [6]ከእነ
ርሱ መካከል ሊጠይቁኝ የሚመጡ ቢኖ
ሩም እኔን በመደለል በሐሰት ቃል ሊያጽና
ኑኝ ይሞክራሉ ፤ በልባቸው ግን ስሜን የሚ
ያጠፋበትን ክፉ ነገር ያስባሉ ፤ ከእኔ እንደ
ተመለሱ ሐሜታቸውን በያለበት ይነዛሉ።
[7]ጠላቶቼ ሁሉ በእኔ ላይ በአንድነት
ይንሾካሾኩብኛል ፤ የሚመኙትም እስከ
መጨረሻው የምጠፋበትን ነገር ብቻ
ነው። [8]«መጥፎ ደዌ ይዞታልና ከተኛበት
አልጋ ከእንግዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይነ
ሣም» ይላሉ። [9]አብሮኝ በአንድ ማዕድ
የሚሳተፈው ያመንኩት የልብ ወዳጄ ሳይ
ቀር በእኔ ላይ በባለጋራነት ተነሥቶብ
ኛል።

[10]አንተ ግን እግዚአብሔር ሆይ፥ማረኝ ፤
ብድራቸውን እከፍላቸው ዘንድ ፈውሰህ
አስነሣኝ። [11]ጠላቶቼ እስካሁን ሊያሸንፉኝ
ስላልቻሉ በፊትህ ሞገስ ያገኘሁ መሆኔን
በዚህ አውቄአለሁ። [12]የልቤን ቅንነት ተመ
ልከተህ ደግፈህ አቈየኸኝ ፤ ለዘላለምም በፊ
ትህ እኖር ዘንድ አጸናኸኝ።

[13]የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ለዘ
ላለም የተመሰገነ ይሁን!
አሜን ፤ አሁንም አሜን።

ሁለተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 42-72

መዝሙር 42

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ዋልያ ከምንጭ
ውሃ ለመጠጣት እንደሚጓጓ፥ ነፍሴ እንተን
ትናፍቃለች። 2 «ወደ ፈጣሪዬ ሄጄ ሕያው
አምላኬን የማገኘው መቼ ይሆን?» እያለች
ነፍሴ እግዚአብሔርን ለማየት ተጠማች።
3 ደግሞም ሰዎች ፥ «አምላክህ ታዲያ
ወዴት አለ?» እያሉ ሁልጊዜ ስለሚጠይ
ቁኝ ከጎዘን የተነሣ ቀንና ሌሊት የሚፈስ
ሰው እንባዬ ምግቤ ሆነ። 4 ሕዝቡ በታ
ላቅ ጉባኤ ተሰብስቦ ለፈጣሪው ምስጋናን
እያቀረበ ደስታውን በሆታና በእልልታ
የሚገልጽበት በዓል ነበረው። እኔም እፊት
እፊት ሆኜ እየመራሁ ወደ እግዚአብሔር
ቤተ መቅደስ እንጓዝ ነበር። አሁን ያንን
ሁሉ ሳስታውስ ልቤ በጽኑ ጎዘን ይታወክ
ብኛል።

5 በዚህ ጊዜ ፥ «ነፍሴ ሆይ፥ ለምን ትተክ
ዣለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኛ
ለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጊ። ፈጣ
ሪዬንና መድኃኔን ገና አመሰግነዋለሁ» እያ
ልሁ እጽናናለሁ።

6 ጌታ ሆይ ፥ ነፍሴ በትካዜ ተጐሳቀላ
ለች፤ እኔም ቀድሞ በዮርዳኖስ ምድርና በአ
ርሞንኤም ኰረብታዎች ፥ በሚዛር ተራራም
ያደረግኸውን ቸርነትህን አስታውሳለሁ።
7 አንዱ የወንዝ ጥልቀት በሚያስገመግመው
የፏፏቴዎችህ ድምፅ የሌላውን ወንዝ ጥል
ቀት ይጣራል። ማዕበልህና ሞገድህ እያጥለ
ቀለቀኝ በላዬ አለፈ።

8 እግዚአብሔር ፍቅሩን በቀን ይልካል፤
እኔም ዝማሬውን በሌሊት አሰማዋለሁ ፤
ይህ ፥ ለሕይወቴ ፈጣሪ የማቀርበው ጸሎት
ነውና።

9 መጠጊያዬን እግዚአብሔር ፥ «ስለ ምን
ረሳኸኝ? በጠላቴ እየተጨቈንኩስ ለምን
በጎዘን ሳለቅስ እናራለሁ?» አልሁት።
10 የሚጠሉኝ ሁሉ ፥ «ታዲያ አምላክህ የት
አለ?» እያሉ ቀኑን ሙሉ ስለሚያሽሟጥ
ጡኝ ፥ እነሆ እስከ አጥንቶቼ በሚደርስ ጭን
ቀት እሠቃያለሁ።

11 በዚህ ጊዜ ፥ «ነፍሴ ሆይ፥ ለምን ትተ
ክዣለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኛ
ለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጊ፤ ፈጣሪ
ዬንና መድኃኔን ገና አመሰግነዋለሁና» እያ
ልሁ እጽናናለሁ።

መዝሙር 43

1 ፈጣሪዬ ሆይ፥ ከክስና ወቀሳ ነጻ አድር
ገኝ፤ ስለ ቆምኩለት ዓላማዬም ከጽድቅ የራ
ቀውን ሕዝብ በመቃወም ተከራክርልኝ፤ ከሸ
ንጋዮችና ከክፉ ሰዎች አድነኝ።
2 «አምላኬና ጽኑ ምሽጊ ነህ» ብዬ ሳም
ንብህ ፥ ስለ ምን «ወግድ» ብለህ ተውኸኝ?
በጠላቶቼ እየተጨቈንኩስ ለምን በጎዘን ሳለ
ቅስ እናራለሁ? 3 ማደሪያህ ወደ ሆነው
ቅዱስ ተራራህ መርተው ይወስዱኝ ዘንድ ፥
ብርሃንህንና እውነትህን ላክልኝ። 4 ከዚያም
ተድላ ደስታዬ ወደ ሆነው ፈጣሪዬ ፥ የእር
ሱም መንበር ወደሚገኝበት መቅደስ እደር
ሳለሁ። ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ ፥ በበገና
በሚታጀብ መዝሙር አመሰግንሃለሁ።
5 አውንም ነፍሴ ሆይ ፥ ለምን ትተክዣ
ለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኝ
ለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጊ። ፈጣ
ሪዬንና መድኃኔን ገና አመሰግነዋለሁ።

መዝሙር 44

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ አባቶቻችን በዕድ
ሜያቸው ፥ ከእነርሱም በፊት በኀበረው ዘመን
ያደረገኸውን ሁሉ ነገሩን ፤ እኛም በጆሮአ
ችን ሰማን። 2 አሕዛብን በክንድህ ኃይል አስ
ወጥተህ ለአባቶቻችን ይህቺን አገር አወረስ
ካቸው ፤ የተቃወሙዋቸውን የአሕዛብ ወገ
ኖች ድል ነሥተህ በተድላ ደስታ እንዲኖሩ
አደረግሃቸው። 3 ስለ ወደድካቸው በቀኝ
እጅህና በክንድህ ፥ በፊትህም ብርሃን ይህን
ሁሉ አደረግህላቸው እንጂ ፥ አባቶቻችን ይህ
ቺን አገር ከእጃቸው ለማግባት የቻሉት
በጦር መሣሪያቸው ብዛት አልነበረም ፤
ለድል አድራጊነት ያበቃቸውም የክንዳቸው
ኃይል አልነበረም።
4 ለያዕቆብ ልጆች ድልን እንዲጐናጸፉ
የበየንክላቸው አንተ ፥ ንጉሤና አምላኬ ነህ።
5 በአንተ ኃይል ጠላቶቻችንን ወደ ኋላቸው
እንዲያፈገፍጉ እናደርጋቸዋለን ፤ የሚያጠቁ
ንን ደግሞ በስምህ ከእግራችን በታች ረግ
ጠን እናዋርዳቸዋለን። 6 እኔ በቀስቴ አልተ
ማመንም ፥ በይፈ ድልን ሊያስገኝልኝ አይቻ
ለውም። 7 በጠላቶቻችን ላይ ድልን እንድን
ጐናጸፍ ፥ ተቃዋሚዎቻችንም በኀፍረት እን
ዲሸማቀቁ ያደረግህ አንተ ነህ። 8 በዘመና
ችን ሁሉ የምንመካው በአንተ በፈጣሪያችን
ነው ፤ ስምህንም ለዘላለም በመዝሙር ስናመ
ሰግን እንኖራለን።
9 አሁን ግን አቤቱ ፥ «ወግዳ ... ህ

ተውኸን ፤ አዋረድኸንም። ከሠራዊታችንም
ጋር ወደ ጦር ሜዳ አትወጣም። 10 ከጠላቶ
ቻችን ፊት እንድንሸሽ አደረግኸን፤ ተጸራሪ
ዎቻችን ዘረፋቸውን ፈጸሙብን። 11 ተኩላ
እንደሚናጠቀው የበግ መንጋ ለጠላቶቻችን
አሳልፈህ ሰጠኸን፤ በአሕዛብም መካከል በታ
ተንኸን። 12 ሕዝብህን ከምንም ለማይቈጠር
አነስተኛ ዋጋ ለወጥካቸው።
13 በጎረቤት አገሮች በሚኖሩ ሕዝቦች
ዘንድ መሰደቢያ፤ በአካባቢያችን ላሉት መሣ
ቂያና መሣለቂያ ፥ 14 በአሕዛብም መካከል
መተረቻ አደረግኸን። የሚያዩን ሰዎች ሁሉ
በመዘበት ራሳቸውን ይነቀንቁብናል።
15 ዕድሜዬን ሙሉ እንደ ተዋረድሁና
ፊቴን በኀፍረት እንደ ሸፈንሁ እኖራለሁ።
16 ይኸውም ቂም በቀሉን ሊወጣብኝ ከቈረ
ጠው ጠላቴና ከሚያሽሟጥጡኝ ሰዎች ስድ
ብና ዘለፋ የተነሣ ነው።
17 አቤቱ ፥ ይህ ሁሉ በእኛ ላይ ቢደርስብ
ንም አንተን ማስታወሳችንንና ለታል ኪዳ
ንህ ታማኞች መሆናችንን አልተውንም።
18 ልቦናችን አንተን ከማምለክ በቀር ወደ
ሌላ አላዘነበለም ፤ እግሮቻችን መንገድህን
ስተው ወደ ሌላ አቅጣጫ አልሄዱም።
19 አንተ ግን እነሆ በመከራ አደቀቅኸን ፤
ለተኩላዎች ንጥቂያ ዳረግኸን ፤ በድቅድቅ
ጨለማም ሸፈንኸን።
20 የፈጣሪያችንን የእግዚአብሔርን ስም
ረስተን ቢሆን ኖሮ ፥ እጆቻችንንም ወደ
ባዕድ አማልክት አንሥተን ሰግደን ቢሆን
ኖሮ ፥ 21 በልብ ውስጥ የተሰወረውን መርም
ረህ የምታውቅ አንተ ይህን ሁሉ ገላጠህ
ታወጣው አልነበረምን? 22 ዳሩ ግን ሁል
ጊዜ ስለ አንተ የሞት ጽዋ እንቀበላለን ፤
ሊታረዱ እንደ ተዘጋጁ በጎች ተቈጥረናል።
23 እግዚአብሔር ሆይ ፥ እንግዲህስ ንቃ!
ስለ ምን እንደ ተኛ ሰው ዝም ትላለህ?
ተነሥ! ለዘላለም «ወግዱ» ብለህ የተውኸን
ሆነን አንቅር ፤ 24 ፊትህን ከእኛ ለምን ትሰ
ውራለህ? መሠቃየታችንንና መጨቈናችን
ንስ ለምን ትረሳለህ? 25 እነሆ ትቢያ እስከ
መሆንና ሰውነታችን ከመሬቱ ጋር እስከ
መጣበቅ ደርሷል። 26 ስለዚህ ተነሥ! እር
ዳን ፤ ከማይለወጠው ፍቅርህ የተነሣ ቤዛ
ሆነህ አድነን።

መዝሙር 45

1 ልቤ መልካም ነገር ያፈልቃል፤ አንደበ
ቴም እንደ ብልህ ደራሲ ብዕር ቃሌን ይገ
ልጣል። ለንጉሡ ክብር ያዘጋጀሁትን ቅኔ
እንዲህ እያልኩ አበረክታለሁ፦
2 «ንጉሥ ሆይ ፥ እግዚአብሔር የዘላለም
በረከትን የሰጠህ ስለ ሆንክ ፥ አንተ ከሰዎች
ሁሉ ይልቅ እጅግ የተዋብክ ነህ፤ ከንፈሮችህ
እንደ ማር ወለላ ሞገስን ያፈሳሉ። 3 ኃያል
ሆይ ፥ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤ በግርማ የተ
ንቈጠቈጠ ልብሰ መንግሥትህንም ልበስ።
4 እውነትን ፥ የዋህነትንና ጽድቅን ለመጠበቅ
በግርማ ሠረገላህ ተቀምጠህ በድል አድራጊ
ነት ወደ ፊት ተጓዝ። ቀኝ እጅህ የሚፈጽ
መው የሚያስፈራው ድንቅ ሥራህ ገሃሩ
ይውጣ። 5 የተሳሉ ፍላጻዎችህ የንጉሡን
ጠላቶች እየነደፉ ልባቸውን ጠልቀው ይው
ጓቸው። አሕዛብ ከእግርህ ሥር ይውደቁ።
6 አምላክ ሆይ ፥ ዙፋንህ ለዘላለም ይኖራል ፤
በትረ መንግሥትህም ለትክክለኛ ፍርድ
የቆመ ይሆናል። 7 አንተ ጽድቅን ትወድዳ
ለህ ፤ ክፋትንም ትጠላለህ ፤ ስለዚህ ፈጣሪህ
እግዚአብሔር የደስታ ዘይትን ቀብቶ ከጓደ
ኞችህ በላይ ከፍ አደረገህ። 8 የከብር ልብሶ
ችህ መዓዛ የከርቤና የሰንደል ፥ የዝባድም
ሽቱ ነው። በዝሆን ጥርስ ባጌጠው ቤተ
መንግሥትህ አዳራሾች ውስጥ በዜማ መሣሪ
ያዎች ድምፅ ደስ ትሰኛለህ። 9 ስለ ክብርህ
በፈትህ ከሚቀርቡት ደናግል መካከል የነገ
ሥታት ሴቶች ልጆች ይገኛሉ፤ ንግሥቲቱም
በአፈር ወርቅ የተንቈጠቈጠ ልብሷን ተጉ
ናጽፋ በቀኝህ ትቆማለች።
10 «ልጄ ንግሥት ሆይ ፥ ጆሮሽን ወደ እኔ
አዘንብለሽ ስሚኝ ፤ የምነግርሽንም አስተ
ውዪ። ወገኖችሽንና የወላጆችሽን ቤት
እርሺ! 11 እነሆ ንጉሡ ውበትሽን በታላቅ
አድናቆት ወደልሻል፤ እርሱም ጌታሽ ነውና
አክብሪው። 12 የጢሮስ ሴቶች ልጆች ገጸ
በረከታቸውን ይዘው ወደ አንቺ ይመጣሉ ፤
ባለጸጎችም ከአንቺ ዘንድ ሞገስን ለማግኘት
ደጅ ይጠናሉ።»
13 ንግሥቲቱ በሙሉ ክብሯ አሸብርቃ
በእልፍኟ ውስጥ ትጠባበቃለች። ቀሚሷ
ወርቅ ዘበ ነው ፤ 14 በዋልፍ ሥራ ያጌጠ
መጐናጸፊያ ደርባለች። ደናግል ደንገጥሮጆ
አጅበዋትና የእልፍኝ አስከልካዮች እያጋፈ
ሩላት ወደ አንተ ወደ ንጉሡ ለመቅረብ
ትመጣለች። 15 ሁሉም ደስታንና ሐሤትን
ተሞልተው ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት
ይገባሉ።
16 ንጉሡም ለንግሥቲቱ እንዲህ ይላ
ታል፦ «በመላው ዓለም ላይ የሕዝብ መሪ
ዎች ሆነው የሚሾሙ ልጆች ለአንቺ በአባ
ቶችሽ ፋንታ ይተኩልሻል። 17 እኔም መታ

ሰቢያሽ ሕያው ሆኖ ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፍ፥ የዓለም ሕዝቦችም ዘላለም ሲያመሰግኑሽ እንዲኖሩ አደርጋለሁ።»

መዝሙር 46

1 እግዚአብሔር መጠጊያችንና ኃይላችን፥ በመከራም ጊዜ ዘወትር የማይለየን ረዳታችን ነው። 2 ስለዚህ መሬት ብትንቀጠቀጥና ተራሮች ተነቅለው በውቅያኖስ ውስጥ ቢሰጥሙ አንፈራም። 3 እንደ ነጉድጓድ የሚጮህና አረፋው የሚጉረፈረፍ ታላቅ ማዕበል ቢነሣ፥ ጋራዎች ብቅ ጥልቅ እያሉ ቢናወጡ አንሸበርም።

4 የልውል እግዚአብሔር ማደሪያ የሆነው መቅደስ የሚገኝባት የእግዚአብሔር ከተማ አለች፤ እርሷንም እንደ መስኖ በደስታ የሚያረካት ወንዝ አለ። 5 እግዚአብሔር በዚች ከተማ ስለሚኖር ፈጥኖ ይረዳታል፤ ምን ጊዜም አትፈርስም። 6 አሕዛብ እያመፁ ሽብርና ሁከትን ያነሣሉ። እግዚአብሔር ቃሉን ሲያሰማ መንግሥታት ይወድቃሉ፥ ምድርም በድንጋጤ ትቀልጣለች።

7 ኃያሉ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። የያዕቆብ አምላክ ምሽጋችን ነው።

8 ኑ፥ የእግዚአብሔርን ሥራ እዩ! እርሱ በምድር ላይ ታላቅ ጥፋት እንዳመጣ ተመልከቱ። 9 እነሆ እግዚአብሔር ከዓለም ዳርቻ እስከ ዳርቻዋ ጦርነት ፈጽሞ የሚወገድበትን ዘመን ያመጣል። በዚያን ጊዜ ቀስትን፥ ጦርንና ጋሻን ይሰባብራል፤ ያደቃቸዋል፤ በእሳትም ያቀልጣቸዋል። 10 እንዲህም ይላል፦ «የሰው ልጆች ሁሉ፥ እንግዲህ እረፉ! እኔ እግዚአብሔር በዚች ዓለም በሚኖሩ ሕዝቦችና በምድር ላይ ባለው ፍጥረት ዘንድ ገናና ሆኜ የምመለክ የሁሉ ፈጣሪ መሆኔን እወቁ!»

11 ኃያሉ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው፥ የያዕቆብ አምላክ ምሽጋችን ነው።

መዝሙር 47

1 ሕዝቦች ሁሉ ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ በደስታና በጭብጨባ ለእግዚአብሔር እልል በሉ! 2 በመላው ምድር ላይ ታላቁ ንጉሥ የሆነው ልዑል እግዚአብሔር፥ ግርማው ምንኛ የሚያስፈራ ነው! 3 እነሆ እርሱ አሕዛብንና ልዩ ልዩ ወገኖችን ድል ነሥቶ እኛ እንድንገዛቸው አደረገን። 4 እርሱ ለወደደውና የያዕቆብ ኩራት ለሆነው ሕዝቡ የሚበጀውን ርስት መረጠለት።

5 እግዚአብሔር አምላክ በመለከትና በእልልታ ድምፅ ወረገ። 6 የምስጋና መዝሙር ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለእርሱ ለንጉሣችን የምስጋና ዝማሬ አሰሙ። አዎን፥ ዘምሩ! አሁንም ዘምሩ!

7 እግዚአብሔር የመላው ዓለም ንጉሥ ስለ ሆነ የምስጋና መዝሙር ዘምሩለት። 8 እግዚአብሔር በቅዱስ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ በአሕዛብ ለይ ነግሦአል። 9 የአብርሃምን አምላክ እግዚአብሔርን ለማምለክ የአሕዛብ ገዢዎች ተሰብስበዋል፤ የዓለም ነገሥታት ሁሉ የእርሱ ናቸውና። እግዚአብሔር እጅግ የገነነ አምላክ ነው።

መዝሙር 48

1 እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ በታላቅነቱም መጠን ቅዱስ ተራራው በሚገኝባት በአምላካችን ከተማ ውስጥ ከፍ ያለ ምስጋና ሊቀርብለት ይገባል። 2 ይህች ተራራ ውበትና ግርማ ካለው ከፍታዋ ለመላው ዓለም የደስታ ምንጭ ናት፤ በከተማዋ በስተሰሜን በኩል መልካም አቀማመጥ ባለው ስፍራ ላይ የምትገኘው የጽዮን ተራራ፥ ራሷ የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናት። 3 እግዚአብሔር በከተማዋ ምሽግ ላይ ሆኖ የሚከላከልላት እርሱ ራሱ መሆኑን አሳይቷል።

4 የመንግሥታት መሪዎች በኅብረት ሊያጠቋት የመጡበት ጊዜ ነበር። 5 ዳሩ ግን ቀርበው ሲመለከቷት እጅግ ተገርመውና ተደናግጠው ተመልሰው ሸሹ፤ 6 ከድንጋጤ አቸው የተነሣ ብርክ ያዛቸው፤ በምጥ ላይ እንዳለችም ሴት ተጨነቁ። 7 የተርሴስ መርከቦች የምሥራቅ ነፋስ ባነሣው ማዕበል ተሰባብረው እንደሚሰጥሙ፥ እንርሱንም እግዚአብሔር አጠፋቸው።

8 እኛም በዚች በአምላካችን መዲና፥ በኃያሉ እግዚአብሔር ከተማ «ተደረገ» ሲባል የሰማነውን ሁሉ እነሆ በዓይናችን አይተን አረጋገጥን። ፈጣሪያችን ይህችን ከተማውን ለዘላለም አጽንቶ ይጠብቃታል።

9 አሁንም አቤቱ፥ ለእኛ ባለህ ጽኑ ፍቅር ያደረግህልንን ቸርነት በመቅደስህ ተገኝተን በተመከመ እናስታውሳለን። 10 እግዚአብሔሮ ሆይ፥ ቀኝ እጅህ በጽድቅ ሥራ የተሞላ ስለ ሆነ እንደ ስምህ ሁሉ ምስጋናህ በዓለም ላይ ከዳር እስከ ዳር ይደርሳል። 11 በምትሰጠው ትክክለኛ ፍርድ የጽዮን ተራራና የይሁዳ ከተሞች ነዋሪዎች እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሤትም ያደርጋሉ።

12 እናንት ወገኖች፥ በጽዮን ዙሪያ

ወዲያ ወዲህ በሉ ፤ በዙርያዋም ተመላለሱ ፤
በግምቦችዋ ላይ የታነጹትን ምሽጎቿን
ቍጠሩ ፤ 13 የዲቦቿን ዓይነት አስተውሉ ፤
የዘብ ማማዎቿን ልብ አድርጋችሁ ተመል
ከቱ። ይህ ሁሉ ምን ይመስል እንደ ነበር
ለሚቀጥለው ትውልድ ታሪኩን የምታስተላ
ልፉ እናንተ ናችሁና። 14 እንዲህ የሚያደር
ገው ፈጣሪ ለእኛ ለዘላለም አምላካችን ፤
እስከ መጨረሻውም መሪያችን ሆኖ ይኖ
ራል።

መዝሙር 49

1 በዚህ ዓለም የምትኖሩ ሕዝቦች ሁሉ ፤
ይህን ስሙ ! 2 ዝቅተኞች ፥ ከፍተኞች ፥ ሀብታ
ሞችና ድኾች በአንድነት አድምጡ። 3 አን
ደበቴ ጥበብ የተሞላ ቃላትን ይናገራል ፤ ከል
ቦናዬ የሚፈልቀው አሳብ ማስተዋልን ይለግ
ሳል። 4 ወደ አበው ምሳሌ ጆሮዬን አዘነብላ
ለሁ ፤ በገና እየደረደርኩ በዜማ ምስጢሬን
እፈታለሁ።
5 ጨካኞች ሸንጋዮች ዙርያዬን የሚከቡ
በት ክፉ ቀን ሲመጣ ስለ ምን እፈራለሁ ?
6 እነርሱ በብልጽግናቸው የሚተማመኑና ፥
በብዙ ሀብታቸው የሚታበዩ ናቸው።
7 ለሌላ ሰው ሕይወት ቤዛ መሆን ወይም
ለነፍስ የሚገባውን ዋጋ ለእግዚአብሔር
መክፈል የሚችል ሰው ከቶ የለም። 8 ለሕይ
ወት ለውጥ የሚሆነው ዋጋ እጅግ ከፍተኛ
ስለ ሆነ ለዚህ የሚበቃውን ቤዛ መክፈል
ምን ጊዜም አይቻልም ፤ 9 አዎን ፥ ሰው ሳይ
ሞትና በመቃብር ሳይበሰብስ ለዘላለም
ሕያው ሆኖ እንዲኖር ማድረግ ለሰው አይቻ
ለውም።
10 ማንም እንደሚያውቀው ፥ ጥበበኞች
ይሞታሉ ፤ ሰነፎችና ልበ ቢሶችም አብረው
ይጠፋሉ ፤ እያንዳንዳቸውም ሀብታቸውን
ለሌላ ጥለው ያልፋሉ። 11 ከእነርሱ በኋላ
መታሰቢያ እንዲሆኗቸው አንዳንድ ቦታዎ
ችን በስማቸው ቢሰይሙም ፥ የዘላለም ቤታች
ውና ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፍ
የሚኖረው መኖሪያቸው መቃብራቸው ብቻ
ሆኖ ይቀራል።
12 ሰው ግን ምንም ያህል ሀብት ቢያከ
ማች ፥ ከተወሰነለት ዕድሜ ስለማያልፍ እነሆ
ሕይወቱ በሞት ጠፍተው የሚቀሩትን እንስ
ሶች ይመስላል። 13 በገዛ ጥበባቸው የሚተማ
መኑ ሰዎችና የተከታዮቻቸው ፍጻሜ
ይኸው ነው። 14 ዕድላቸው እንደሚታረዱ
በጎች የሞት መኖና የመቃብር ጻረጎት እየ
ሆኑ መቅረት ይሆናል። ሥጋቸው የመሳፍ
ንት መኖሪያ ከመሰለው ቤታቸው ይርቅና
መቃብር ውስጥ ወድቆ ይፈራርሳል። ንጋት
በሆነ ጊዜ ቅን ሰዎች ተነሥተው ይገዟቸ
ዋል።
15 እግዚአብሔር ግን ቤዛዬ ሆኖ ነፍሴን
ከሲኦል ያድናታል ፤ በርግጥም ወደ እርሱ
ይወስዳታል።
16 አንድ ሰው በሀብቱ እያደገ ፥ በቤቱም
ተድላ ደስታው እየጨመረ ሲሄድ ስታዩ
አትገረሙ ፤ 17 ያ ሰው በሚሞትበት ጊዜ
ከሀብቱ ቅንጣት ነገር እንኳ አይወስድምና ፤
ተድላ ደስታውም አይከተለውም። 18 እርሱ
ግን በሕይወት ሳለ ይህን ዘንግቶ ፥ ራሱን በማ
መጻደቅ ፥ ሰዎች በባለጠግነቱ በሚያቀርቡ
ለት ከንቱ ውዳሴ እየተደለለ ይቈያል።
19 በመጨረሻም የሕይወትን ብርሃን ለዘላ
ለም የማያዩት እርሱን የመሰሉት አባቶቹ
ተጠቃለው ወደ ሄዱበት ዓለም ይወርዳል።
20 ሀብቱ የበዛለት ፥ ማስተዋል ግን የሌ
ለው ሰው ሕይወቱ ሞቶ የሚቀረውን እን
ስሳ ይመስላል።

መዝሙር 50

1 የጎያላን አምላክ እግዚአብሔር ቃሉን
አሰማ ፤ ምድርን ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ
ጠራት። 2 ፍጹም ውበትን ከተቀዳጀችው
ከጽዮን እግዚአብሔር የክብሩን ብርሃን ያሳ
ያል። 3 ፈጣሪያችን ይመጣል ፤ ዝም አይ
ልም ፤ በፊቱ የሚያቃጥል እሳት ይነዳል ፤ በዙ
ርያው የሚያናውጥ ዓውሎ ነፋስ ይነጉ
ዳል። 4 የእርሱ የሆነውን ሕዝብ ለመዳኘት
ከላይ ሰማያትን ፥ ከታችም ምድርን ለአማኝ
ነት ይጠራል። 5 ደግሞም ፥ «ከእኔ ጋር ያደ
ረጉትን ቃል ኪዳን ፥ መሥዋዕት በማቅረብ
እንዲጠብቁ ፥ ለእኔ አገልግሎት የተመረጡ
ትን ቅዱሳን ሰብስቡልኝ» ይላል። 6 ሰማያት
የእግዚአብሔርን ፍጹም ጻድቅነት በይፋ
ይገልጣሉ። እግዚአብሔር ራሱ እውነተኛ
ዳኛ ስለ ሆነ እንዲህ ይላል ፦
7 «ሕዝቤ እስራኤል ሆይ ፥ በእናንተ ላይ
በግልጽ የምናገረው አለኝና ስሙኝ። ስለ
ፈጸማችሁት በደል አመስክርባችኋለሁ ።
አዎን ፥ አምላካችሁማ እኔ እግዚአብሔር
ነኝ ። 8 አሁን የምወቅሳችሁ ለምን ቍርባን
አላቀረባችሁልኝም ? ለምን መሥዋዕት አል
ሠዋችሁልኝም ? ብዬ አይደለም። እነዚህ
ሁሉ ዘወትር ሲፈጸሙ እመለከታለሁ ።
9 ከበረታችሁ ጐትታችሁ የምታርዱልኝ
ፍሪዳ ወይም የምትሠዉልኝ መኩት ለእኔ
አያስፈልገኝም ። 10 ምክንያቱም ዓያዶሳ

የሚኖሩት እንስሳትና በሺህ በሚቆጠሩት
ኩረብታዎች ላይ የተሰማሩት የከብት መን
ጋዎች ሁሉ የእኔ ናቸው። 11 በየተራራው
የሚሰፍሩትን አዕዋፍ እያንዳንዳቸውን አው
ቃቸዋለሁ፤ በምድር ላይ በየመስኩ የሚርመ
ሰመሱት ተንቀሳቃሽ ፍጡሮች የእኔ
ናቸው። 12 አልራብም እንጂ፥ ብራብ እንኳ፥
'አብሉኝ አጠጡኝ' ብዬ አልነግራችሁም፤
ዓለምና በውስጥዋ ያለው ሁሉ የእኔ ነው።
13 ለመሆኑ ለመሥዋዕት የሚታረደውን የፍ
ሪዳ ሥጋ እበላለሁን? የሙክቱንስ ደም
እጠጣለሁን? 14 ለእኔ ለፈጣሪያችሁ የምስ
ጋና መሥዋዕት አቅርቡልኝ፤ ከሁሉ በላይ
ለምሆን ለእኔ ለአምላካችሁ የተሳላችሁትን
ስእለት ፈጽሙ። 15 በዚህ ጊዜ፥ መከራ ደር
ሶባችሁ ስትጠሩኝ ወዲያው ደርሼ አድናች
ኋለሁ። እናንተም ታከብሩኛላችሁ።»
16 ክፉዎችን ግን እግዚአብሔር እንዲህ
ይላቸዋል፦ «ሕጌን በታላችሁ ለማሰማት፥
ስለ ኪዳኔስ ለማስረዳት ምን መብት አላ
ችሁ? 17 ምክሬን ጠላችሁ፤ ቃሌንም አቃለላ
ችሁ። 18 ስርቆት ሲፈጽም ከምታዩት ሌባ
ጋር በወንጀሉ ተባባሪችሁ፤ ዕድል ፈንታ
ችሁ ከአመንዝሮች ጋር እንዲሆን መረጣ
ችሁ። 19 አንደበታችሁን ለክፋት፥ ከንፈሮች
ሁንም ለማታለያ መሣሪያ አደረጋችሁ።
20 በወንድሞቻችሁ ላይ ዘወትር ነገር ትሠራ
ላችሁ፤ የናታችሁን ልጅ እንኳ ታማላችሁ።
21 ይህን ሁሉ አድራጎታችሁን እያየሁ ዝም
አልኳችሁ፤ እኔም ፈጽሜ እንደ እናንተ የሆ
ንኩ መሰላችሁ። አሁን ግን እዘልፋችኋለሁ፤
በፊት ለፈታችሁም እከሳችኋለሁ።
22 «እናንት እግዚአብሔርን የምትረሱ
ሁሉ፥ ይህን ወቀሳዬን አመዛዝናችሁ ተመ
ለሱ። አለዚያ ከእኔ እጅ ሊያስጥላችሁ የሚ
ችል ማንም ስለሌለ ጨርሼ አጠፋችኋለሁ።
23 ለእኔ የምስጋና መሥዋዕት የሚያቀርብ
ልኝ፥ ያከብረኛል፤ ማዳኔንም አሳየው ዘንድ
መንገድ ያዘጋጅልኛል።»

መዝሙር 51

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ ስለ ጽኑ ፍቅርህ
ስትል ምሕረት አድርግልኝ፤ ስለ ታላቁ ርኅ
ራኄህም ስትል መተላለፌን ደምስስልኝ።
2 ከበደሌ ሁሉ እጠበኝ፤ ከኃጢአቴም አን
ጻኝ።
3 እኔ ራሴ ጥፋቴን አውቀዋለሁ፤ ኃጢአ
ተኛነቴንም ሁልጊዜ እገነዘባለሁ። 4 አንተን
ብቻ በደልኩ፤ በአንተ ዘንድ ክፉ የሆነውን
ሥራ አደረግሁ፤ የምታሰማው የወቀሳ ቃል
እውነት ነው፤ የምትበይነውም ፍርድ ትክ
ክል ነው። 5 ከተወለድኩበት ጊዜ ጀምሮ
ኃጢአትን ሠራሁ፤ በእናቴ ማኅፀን ከመፀነሴ
ጀምሮ ኃጢአተኛ ነኝ። 6 በእርግጥ፥ አንተ
የምትፈልገው ከሕሊና የሚመነጨውን
እውነተኛነት ነው፤ በውስጥ ሕዋሳቴም ጥበ
ብን እንዳውቅ አስተማርከኝ።
7 አቤቱ፥ በስርየት ደም በተነከረ ሂሶጵ
እርጨኝ፤ እኔም እነጻለሁ። እጠበኝ፤ እኔም
ከበረዶ ይበልጥ ነጭ እሆናለሁ። 8 ደስታንና
ሐሤትን አሰማኝ፤ አንተ ያደቀቅሃቸው አጥን
ቶቼ ሳይቀሩ ደስ ይበላቸው። 9 አቤቱ፥ አይ
ተህ እንዳላየ ሆነህ ኃጢአቴን ተውልኝ፤ በደ
ሌን ሁሉ ፋቅልኝ።
10 ፈጣሪዬ ሆይ፥ ልቤን ንጹሕ አድርግ
ልኝ፤ ውስጤን በማይናወጠው መንፈስ አድ
ስልኝ። 11 «ከፊቴ ወግድ!» ብለህ አትተ
ወኝ፤ ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትውሰድ
ብኝ። 12 ለእኔ መድኀኔ በመሆንህ ይሰማኝ
የነበረውን ደስታ መልሰህ አሳድርብኝ።
ይህን በመሰለው ሕይወት ጸንቼ እኖር ዘንድ
ለአንተ የሚታዘዝ መንፈስ ስጠኝ።
13 እኔም ሕግህን ለሚተላለፉት መንገድ
ህን አስተምራቸዋለሁ፤ ኃጢአተኞችም በን
ስሐ ወደ አንተ ይመለሳሉ። 14 አምላኬ
ሆይ፥ ከክፉ የምታድነኝ ፈጣሪዬ አንተ
ነህና፥ የሰውን ደም በማፍሰስ ከሚመጣ ፍዳ
አውጣኝ። ልሳኔ ለጽድቅ የምስጋና መዝ
ሙር ያሰማል። 15 አቤቱ፥ ከንፈሮቼን
ክፈት፤ አንደበቴም ምስጋናህን በይፋ ይናገ
ራል። 16 በመሥዋዕት ደስ አይልህም፤ የሚ
ቃጠል ቍርባን አያስደስትህም። የሚያስደስ
ትህ ቢሆን ኖሮ እኔም ባቀረብኩልህ ነበር።
17 ነገር ግን አንተ የምትወደው መሥዋዕ
ትና የምትቀበለው ቍርባን የተሰበረ ልቦና
ነው። አምን፥ አምላክ ሆይ፥ አንተ መንፈሱን
በንስሐ የሰበረውንና ልቡናውን በትሕትና
ያዋረደውን ሰው አትንቅም።
18 አቤቱ፥ አንተን ደስ በሚልህ መንገድ
ጽዮንን አበልጽጋት፤ የኢየሩሳሌምንም ግን
ቦች እንደ ገና አድሰህ አቁማቸው። 19 እን
ዲህ ሲሆን የሚቀርብልህ መሥዋዕት ሁሉ
የጽድቅ ይሆናል፤ የሚቃጠለውም ቍርባን
ያስደስትሃል፤ ያን ጊዜ ሰዎች ፍሪዳውን
ለመሥዋዕት በመሠዊያህ ላይ ያቀርቡል
ሃል።

መዝሙር 52

1 አንተ ኃያል ሰው፥ ስለ ምን በክፋት
ሥራህ ትመጻደቃለህ? ለምንስ ስለ ክፉ

ሙሉ ስትመካ ትኖራለህ? በእግዚአብሔር
ፊት የተዋረድህና የተናቅህ መሆንህን አታ
ውቅምን? 2 አንተ ሽንገላን የምታዘወትር
ሰው ፥ እነሆ አንደበትህ እንደ ተሳለ ምላጭ
ሌላውን ሰው ለማጥፋት ያሤራል። 3 ከደግ
ነት ይልቅ ክፋትን ፥ እውነትን ከመናገር
ይልቅ ሐሰትን ትወዳለህ። 4 አንተ አንደበተ
ሽንጋይ! በሰው ላይ ጕዳትን ሊያመጡ
የሚችሉ ቃላት ,በአንተ ዘንድ የተወደዱ
ናቸው።

5 ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም ፈርሰህ
ከምትቀርበት ፍጻሜ ያደርስሃል ፤ ድንገት
ሳታስበው ከዚህ ዓለም ነጥቆና ገንጥሎ ያስ
ቀርሃል ፤ ፍጡራን በሕይወት ከሚኖሩባት
ምድር ከነሥርህ ይነቃቅልሃል።

6 ጻድቃን የዚህ ሰው ፍጻሜ እንዲህ
መሆኑን ሲመለከቱ እግዚአብሔርን ይፈ
ራሉ። እንዲህ እያሉም ይስቁበታል ፥
7 «አዩ ጉድ! ያ ሰው እግዚአብሔርን መተ
ማመኛው ስላላደረገ ፥ በሀብቱ ብዛት ስለ
ተመካና ሌሎችን በመጕዳት በሚያገኘው
ጥቅም ላይ ኑሮውን ስለ መሠረተ መጨረ
ሻው እንዲህ ሆነ!»

8 እኔስ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ
እንደ ለመለመ የወይራ ዛፍ ነኝ፤ለዘላለምም
በፈጣሪዬ ጽኑ ፍቅር ተማምኜ እኖራለሁ።
9 አቤቱ ፥ ስላደረግህልኝ ሁሉ ዘላለም አመሰ
ግንሃለሁ ፤ ስምህ መልካም ነውና በስምህ
ተስፋ አደርጋለሁ። በቅዱሳንህ ፊት አመሰ
ግንሃለሁ።

መዝሙር 53

1 ሞኝ በልቡ ፥ «እግዚአብሔር የለም»
ብሎ ያስባል። እንዲህ ያሉ ሰዎች በአስተሳ
ሰባቸው የተሳሳቱና በአኗኗራቸው የረከሱ
ናቸው። ከመካከላቸው በጎ ነገርን የሚሠራ
አንድ እንኳ የለም።

2 እግዚአብሔር ግን ፈጣሪውን የሚፈ
ልግ አስተዋይና አዋቂ ሰው ይገኝ እንደ
ሆነ በማለት ከሰማይ የሰው ልጆች ወደሚኖ
ሩባት ምድር ተመለከተ። 3 ሁሉም እርሱን
ማምለካቸውን ትተው ፥ በአስተሳሰባቸውም
አንድ ሳይቀሩ ረክሰው አገኛቸው። ከመካከ
ላቸው በጎ ነገር የሚሠራ የለም ፤ አንድ
እንኳ የለም።

4 ሰዎች እንጀራን እንደሚበሉ ሁሉ ወገ
ኖቼን የሚዘርፉና እግዚአብሔርን በአም
ልኮ የማይጠሩ ክፉ አድራጊዎች እስከዚህ
ዕውቀት የሌላቸውና ፈጽመው የማያስተ
ውሉ ናቸውን? 5 የሚያስፈራና የሚያስደነ
ግጥ ነገር ሳይኖር በፍርሃትና ድንጋጤ ይዋ
ጣሉ። አንተን ሊያጠቁህ የሚነሡብህን
ሁሉ አምላክህ አጥንታቸውን ይበታትናል።
ፈጣሪህ ንቋቸዋልና በውርደት ላይ ትጥላቸ
ዋለህ።

6 እነሆ የእስራኤልን ሕዝብ የሚያድን
ቤዛ ከጽዮን ይወጣል። እግዚአብሔር የሕዝ
ቡን ሕይወት መልሶ ሲያደላድለው በዚያን
ጊዜ የያዕቆብ ልጆች የሆኑት የእስራኤል
ሕዝብ እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ሐሤትም ያደ
ርጋሉ።

መዝሙር 54

1 ፈጣሪዬ ሆይ ፥ ስለ ስምህ አድነኝ፤በኃያ
ልነትህም ከክስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ።
2 አምላኬ ሆይ ፥ጸሎቴን ተቀበል፤የማስማህን
ቃል አድምጥ።

3 እነሆ የማላውቃቸው ጠላቶች ተነሥ
ተው እያጠቁኝ ናቸው ፤ ስለ እግዚአብሔር
ደንታ የሌላቸው ጨካኞች ሕይወቴን ሊያ
ጠፉ ይፈልጋሉ።

4 እግዚአብሔር የምተማመንበት ረዳቴ
ነው ፤ በሕይወት እንድኖር የሚደግፈኝ
እርሱ ፈጣሪዬ ነው።

5 ስሜን በሐሰት በሚያጠፉ ሰዎች ላይ
ክፋታቸው በራሳቸው ይድረስባቸው ፤ አን
ተም ፈጣሪዬ በእውነተኛ ፍርድህ አጥፋ
ቸው።

6 እግዚአብሔር ሆይ ፥በፍጹም ልቤ የቀሩ
ርባን መሥዋዕት አቀርብልሃለሁ። ስምህ
መልካም ነውና ስለ ስምህ እየዘመርኩ አመ
ሰግንሃለሁ። 7 ምክንያቱም ከደረሰብኝ
መከራ ሁሉ አውጥተህ አድነኸኛል ፤ በጠላ
ቶቼ ላይ ድል ማድረጌን በዓይኔ አይቻለሁ።

መዝሙር 55

1 ፈጣሪዬ ሆይ ፥ጸሎቴን አድምጥ፤ልመና
ዬን ችል አትበል ፤ 2 ስማኝ ፤ መልስልኝም።
እነሆ መንፈሴ በጭንቀት ታውኳል ፤ ግራ
ገብቶኝ እቅበዘበዛለሁ ፤ 3 የጠላቶቼ የማስፈ
ራሪያ ጩኸትና የክፉ ሰዎች ግልምጫ አይ
ሎብኝል። በቁጣ በሚነሡብኝ ጊዜ
ሥቃይ ያጸኑብኝል፤በጥላቻ ይዘልፉኛል።

4 ልቤ በውስጤ ተጨነቀ ፤ «ልሞት
ነው» እያልኩ መንፈሴ ተሸበረ። 5 ፍርሃ
ትና መንቀጥቀጥ ሰውነቴን ወረረኝ፤የሚያስ
በረግግ ስሜት ሁለንተናዬን አለበሰኝ። 6 እን
ዲህም አልሁ፦ «ከዚህ በርሬ ዕረፍት አገኝ
ዘንድ ምነው እንደ ርግብ ክንፍ በኖረኝ?
7 ርቄ ለመሸሽና በምድረ በዳ ለመኖ

'እፎይ!' ብዬ ለመቄየት በቻልሁ ነበር፤
8ከዓውሎ ነፋስና ከውሽንፍር ወደ ራቀው
የመጠለያ ስፍራዬ ፈጥኜ በደረስሁ ነበር።»

9እግዚአብሔር ሆይ፥ በከተማይቱ ውስጥ
የግፍ ሥራና ሁከት በዝቶ አያለሁና ክፋዎ
ችን አመሰቃቅላቸው ፤ እርስ በርሳቸውም
እንዳይግባቡ አድርጋቸው። 10ቀንና ሌሊት
በግንበኟ ላይ እየተንጠለጠሉ ያደባሉ፤ በው
ስጥዋ በቀልና ወንጀል ሰፍኗል። 11የጥፋት
ኃይሎች በከተማዋ ውስጥ የክፋት ሥራቸ
ውን እያካሄዱ ናቸው፤ ማስፈራራትና ማታ
ለል ከጐዳናዎቿ ተለይተው አያውቁም።

12ጠላቴ ቢዘልፈኝ፥ በታገሥኩት ነበር፤
ባለጋራዬ ሊያጠቃኝ ቢነሣብኝ ፥ ተሸሽጊ
ባመለጥኩት ነበር። 13ነገር ግን ይህን ያደረ
ገኝ እኩያዬና ባልንጀራዬ ፥ የቅርብ ጓደኛ
ዬም የሆነ ሰው ነው። 14በእግዚአብሔር
ቤት ከሚያመልኩት ሕዝብ ጋር ሁለታች
ንም አብረን በመገኘት ደስ የሚያሰኝ ሕብ
ረት እናደርግ ነበር።

15የክፋት ማደሪያ በእነርሱ መካከል
ስለ ሆነ፥ በጠላቶቼ ላይ በድንገት ሞት ይድ
ረስባቸው ፤ ወደ ሲኦል ከነሕይወታቸው
ይውረዱ፤

16እኔ ግን ወደ ፈጣሪዬ ወደ እግዚአብ
ሔር ተጣራሁ፤ እርሱም አዳነኝ። 17በማታና
በጠዋት፥ በቀትርም ጭንቀቴን ለእርሱ አቀረ
ብሁ ፤ እርሱም ድምፄን ሰማ። 18የሚቃወ
ሙኝ ብዙዎች ቢሆኑና ጠላቶቼ ጦርነትን
ቢያውጁብኝ፥ አንዳችም ጉዳት እንዳያገኘኝ
እርሱ ጠብቆና ቤዛ ሆኖ አዳነኝ። 19በዘላለ
ማዊው ዙፋን ላይ የተቀመጠው አምላክ
ጭንቀት የደረሰባቸውን ሰዎች ጩኸት ይሰ
ማል ፤ ከክፋት መንገዳቸው ፈጽመው የማይ
መለሱትንና እግዚአብሔርን የማይፈሩትን
ሰዎች ግን በጽኑ መከራ ያሠቃያቸዋል።

20ለካስ ጓደኛዬ በባልንጀሮቹ ላይ የሚ
ያምፅና ቃል ኪዳኑን የማይጠብቅ ከዳተኛ
ኖሯል! 21ንግግሩ እንደ ቅቤ የለሰለሰ ፥
በልቡ ግን ጠበኛ ኖሯል! ከእንደበቱ የሚ
ወጡት ቃላት ሰውነትን ከቅባት ይልቅ
የሚያለዝቡ ሲመስሉ ፥ ለካስ እንደ ሰይፍ
የተሳሉ ኖረዋል!

22ጻድቁን ምን ጊዜም ቢሆን እንዲ
ወድቅ አይተወውምና ፥ አሳብህን በእግዚ
አብሔር ላይ ጣል ፤ እርሱም አጽንቶ ይጠ
ብቅሃል። 23አምላክ ሆይ፥ ክፉዎችን ፈር
ሰው በስብሰው ወደሚቀሩበት የመቃብር
አዘቅት ትጥላቸዋለህ። የሰውን ደም በማፍ
ሰስና በሽንገላ የሚኖሩ ሁሉ የዕድሜያቸ
ውን እኩሌታ እንኳ ሳይቄዩ ይቀወፋሉ።
እኔ ግን በአንተ እተማመናለሁ።

መዝሙር 56

1እግዚአብሔር ሆይ፥ ሰዎች ሊያጠፉኝ
እያሳደዱኝ ናቸውና አቤቱ ፥ በምሕረትህ
አድነኝ። ፋታ ሳይሰጡኝ ማጥቃታቸውን
አጽንተውብኛል። 2ስሜን በሐሰት የሚያ
ጠፉ ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ ያሳድዱኛል፤ በት
ዕቢት ተወጥረው የሚያጠቁኝ ብዙዎች
ናቸው።

3በምፈራበት ጊዜ በአንተ እተማመና
ለሁ። 4አሁንም ቃሉን በማወድስለት አምላ
ክና ፈጣሪ እተማመናለሁ፤ አልፈራም። ደካ
ማና ሟች የሆነው ሰው ከቶ ምን ሊያደር
ገኝ ይችላል?

5ጠላቶቼ ምን ጊዜም ንግግሬን የሚተረ
ጉሙት በማጣመም ነው፤ ዘወትር የሚያሤ
ሩት እኔን ለመጉዳት ነው። 6አያን፥ ይዶል
ቱብኛል፤ ሕይወቴንም ለማጥፋት እያደቡና
እግሬን እየጠበቁ ይከታተሉኛል።

7ፈጣሪዬ ሆይ፥ አሕዛብን አዋርደህ ጣላ
ቸው እንጂ ከቍጣህ በምንም ሁኔታ አያም
ልጡ። 8ልቅሶዬን መዝግብልኝ፤ የእንባዬን
መጠን በመጽሐፍህ አስፍርልኝ። በእርግጥ
በመዝገብህ ተጽፈው የለምን?

9«ድረስልኝ» ብዬ ወደ አንተ በምጮህ
በት ጊዜ ጠላቶቼ ወዷ ኋላቸው ይመለሳሉ፤
በዚህም እግዚአብሔር ከጐኔ የቆመ መሆ
ኑን አውቃለሁ። 10አሁንም ቃሉን በማወ
ድስለት ፈጣሪ፥ አምን፥ ቃሉን በማወድስለት
11በእግዚአብሔር አምላክ እተማመናለሁ፤
አልፈራም። ከቶ ሰው ምን ሊያደርገኝ ይች
ላል?

12አቤቱ ፥ ለአንተ የተሳልኩት ስእለት
አለብኝ ፤ ስእለቴም የምስጋና ቍርባን ስለ
ሆነ እነሆ አቀርብልሃለሁ። 13ምክንያቱም
በሕይወት ብርሃን ውስጥ በእግዚአብሔር
ፊት እመላለስ ዘንድ ነፍሴን ከሞት፥ እግሮቼ
ንም ከእንቅፋት አድነሃል።

መዝሙር 57

1እግዚአብሔር ሆይ፥ ማረኝ ፤ የተማመን
ኩት በአንተ ብቻ ነውና ማረኝ። የመጣው
መከራ እስኪያልፍ ድረስ በክንፎችህ ጥላ
ሥር እጠለላለሁ።

2በጭንቀቴ ጊዜ ከሁሉ በላይ ወደ
ሆነው እግዚአብሔር፥ ለእኔ ያሰበውን ቸርነ
ቱን ወደሚፈጽምልኝ አምላክ እጮሃለሁ።
3ሊያጠፉኝ የሚያሳድዱኝን በመገሠፉ በፍ

ቅሩና በእውነተኛነቱ እርዳታውን ከሰማያት
ልኮ እግዚአብሔር ያድነኛል።
4 እነሆ በአንበሶች እንደ ተከበበ፥ ከተራ
ቡና ከሚገነጣጥሉ አራዊት መካከል እንደ
ተዘረረ ሰው ሆኛለሁ። ጠላቶቼ ጥርሶቸው
እንደ ጦርና እንደ ፍላጻ፥ ምላሳቸውም
እንደ ተሳለ ሰይፍ ነው።
5 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ ኀናናነትህ
ከሰማያት በላይ ከፍ ይበል፤ ክብርና ምስጋ
ናህ በምድር ላይ ይስፈን።
6 እቤቱ፥ ከጽኑ መከራ የተነሣ ሰውነቴ
ጐበጠ፤ ጠላቶቼ እግሮቼን ሊጠልፉ መረብ
ዘረጉብኝ፤ በመንገዴ ላይ ጉድጓድ ቈፈሩ፤
ዳሩ ግን ለእኔ ባሰቡት እነርሱ ራሳቸው
ወደቁበት።
7 ጌታ ሆይ፥ አንተን በመተማመን ልቤ
ጽኑ ነው፤ አምን፥ ልቤ ጽኑ ነው፤ በዚማ መሣ
ሪያ ለአንተ እዘምራለሁ። 8 አሁንም ነፍሴ
ሆይ፥ ንቂ! በገናና መሰንቆ አዘጋጂ! እኔም
ጐሕ ሲቀድ ግልጽ እነሣለሁ።
9 እግዚአብሔር ሆይ፥ በአሕዛብ መካከል
በዝማሬ አመሰግንሃለሁ፤ በሕዝቦች መካከል
እዘምርልሃለሁ። 10 ፍቅርህ እስከ ሰማያት
የሚደርስ ታላቅ ነው፤ ታማኝነትህም እስከ
ጠፈር የመጠቀ ነው።
11 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ ኀናናነ
ትህ ከሰማያት በላይ ከፍ ይበል፤ ክብርና
ምስጋናህ በምድር ሁሉ ላይ ይስፈን።

መዝሙር 58

1 እናንት የመንግሥት ባለሥልጣኖች፥
በእርግጥ እውነትን ትናገራላችሁን? ሕዝቡ
ንስ በቅንነት ታስተዳድራላችሁን? 2 መች
እንዲህ ሆነና። እናንተስ በልባችሁ ፍርድ
ለማጣመም ታውጠነጥናላችሁ፤ እጆቻችሁም
በምድር ላይ የግፍ ሥራ ይፈጽማሉ። 3 ክፉ
ዎች ገና በእናታቸው ማኅፀን ሳሉ ቀናውን
መንገድ ለመሳትና ሐሰትን ለመናገር የተመ
ደቡ ናቸው፤ እንደ ተወለዱም ወደ ስሕተት
አቅጣጫ ያመራሉ። 4 ቂማቸው እንደ እባ
ብና ጆሮዋን እንደ ተደፍና እፉኝት
መርዝ ነው፤ 5 ይህቺ እፉኝት፥ አስማተኛ
በምንም ዓይነት ብልሃት ቢያቀነቅነላት
ለመስማት ፈቃደኛ አይደለችም።
6 እግዚብሔር አምላክ ሆይ፥ ነጣቂነታ
ቸው እንደ አንበሳ ስለ ሆነ፥ ጥርሳቸውን ሰባ
ብረህ አውልቅ፤ ከራንቻቸውንም ነቅለህ
ጣል። 7 ከመሬት ፈስሶ እንደሚሠርግ ውሃ
ደብዛቸው ይጥፋ፤ ቀስታቸውን በሚስቡበት
ጊዜ ፍላጻው ይዶልዱም። 8 በጉዞው ቀልጦ
እንደሚያልቅ ቀንዳውጣና የፀሐይን ብርሃን
ሳያይ እንደሚቀር ጭንጋፍ ይሁኑ።
9 እሾሁ እንደማይታይ የአሜከላ ዘንግ
ክፋታቸውንና ተንኰላቸውን ሸሽገው በሕ
ይወት እንኖራለን ይላሉ፤ ጻዳሩ ግን የእግዚአ
ብሔር መቅሠፍት ሳያስቡት ድንገት
መጥቶ ያጠፋቸዋል። 10 ጻድቃን የመበቀያ
ፍርድ ስለ ተፈጸመ ደስ ይላቸዋል፤ በክፉ
ዎች የደም ጐርፍ እግሮቻውን ያርሳሉ።
11 ሰውም ሁሉ፥ «ለካ ጻድቃን ምንም
ቢሆን ዋጋቸውን አያጡም፤ ለካ በምድር
ላይ የሚፈርድ አምላክ በእርግጥ አለ!»
ይላል።

መዝሙር 59

1 ፈጣሪዬ ሆይ፥ ከጠላቶቼ እጅ አውጣኝ፤
በእኔ ላይ ከተነሡብኝ ተቃዋሚዎቼ ጠብ
ቀኝ። 2 ከክፉ አድራጊዎች ሰውረኝ፤ ከነፍሰ
ገዳዮች አድነኝ።
3 እግዚአብሔር ሆይ፥ አድብተው እንደ
ሚጠባበቁኝ ተመልከት፤ በእነርሱ ላይ የፈጸ
ምኩት በደል ሳይኖር ጨካኞች ሰዎች ይዶ
ልቁብኛል። 4 ምንም ዓይነት ጥፋት አላደረ
ግሁም፤ እነርሱ ግን ሊያጠቁኝ ተዘጋጅተ
ዋል። ስለዚህ ያለሁበትን ሁናቴ ተመልከ
ተህ እኔን ለመርዳት ተነሥ! 5 የእስራኤል
አምላክ ኃያሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ሆይ፥
አሕዛብን ሁሉ ለመቅጣት ተነሥ! ለከፋኖ
ችና ለከዳተኞች ምሕረት አታድርግላቸው።
6 ማታ ማታ ተመልሰው እየመጡ በከተ
ማዋ ውስጥ ሲያደቡና እንደ ተራቡ ውሾች
ሲያጉረመርሙ ያድራሉ። 7 ከአፋቸው ምን
እንደሚተፉ እይ፤ ከከንፈሮቻቸው የሚወ
ጣው ቃል እንደ ሰይፍ ይቈራርጣል። እነር
ሱም፥ «ይህን ንግግራችንን ማን ሊሰማን
ይችላል?» ይላሉ። 8 እግዚአብሔር ሆይ፥
አንተ ግን በዚህ አድራጎታቸው ትስቅባቸዋ
ለህ፤ እነርሱን በመሰሉ አሕዛብ ሁሉ ትዘብ
ትባቸዋለህ።
9 አለኝታዬ ሆይ፥ አንተ የምታደርግልኝን
ሁሉ እጠባበቃለሁ፤ አቤቱ፥ አንተ ምሽጌ
ነህ። 10 አምን፥ አንተ የምትወደኝ ፈጣሪዬ
ነህ።
እግዚአብሔር በፊቴ እየሄደ ይመራ
ኛል፤ ስሜን በሐሰት በሚያጠፋትም ላይ
እንድሳለቅባቸው ያደርገኛል። 11 ጋሻችን
እግዚአብሔር ሆይ፥ ሕዝቤ አንተን እንዳይ
ረሱ ጠላቶቻችን የሆኑትን አሕዛብ ጨርሰህ
አታጥፋቸው፤ ነገር ግን በኃያልነትህ እንዲን
ከራተቱና እንዲዋረዱ አድርግ። 12 አንደበ

ታቸው በተነገረው የሐሰት ቃል ኃጢአት ተሠርቷል ፤ ከከንፈራቸውም በወጣው ተን ኰል በደል ደርቧል ፤ ስለዚህ ትዕቢታቸው ወጥመድ ሆኖ እንዲይዛቸው አድርግ። ስለ ሚያሰሙት የእርግማንና የሸፍጥ ንግግር 13 በቍጣህ አንድደህ አጥፋቸው ፤ እንዳልን በሩ እስኪሆኑ አታጥለህ አውድማቸው። ይህን ስታደርግ አንተ እግዚአብሔር የያዕ ቆብ ልጆች በሆኑት በእስራኤል ላይ ገዢ መሆንህ በዓለም ላይ ከዳር እስከ ዳር የታ ወቀ ይሆናል።

14 ማታ ማታ ተመልሰው እየመጡ በከተ ማዋ ውስጥ ሲያደቡና እንደ ተራቡ ውሾች ሲያጉረመርሙ ያድራሉ። 15 ምግባቸውን ለማግኘት የትም ይዞራሉ ፤ ካልጠገቡም ይጮሃሉ።

16 እኔ ግን ስለ ኃይልህ እዘምራለሁ ፤ ሲነ ጋም ስለ ፍቅርህ እዜማለሁ ፤ አንተ ምሽጌ ነህና ፤ በመከራዬም ጊዜ መጠጊያዬ ነህ። 17 አለኝታዬ ሆይ ፥ ለአንተ የምስጋና መዝ ሙር አቀርባለሁ። አቤቱ ፥ የምትወደኝ ፈጣ ሪዬ ሆይ ፥ አንተ ምሽጌ ነህ።

መዝሙር 60

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ እነሆ በእኛ ላይ ከመቈጣትህ የተነሣ ፥ «ወግዱ!» ብለህ ተውከን ፤ አቋማችንን ሁሉ አፈራረስህ። አሁን ግን አቤቱ ፥ መልሰህ አቋቋመን። 2 አገ ሪቱን አናወጥካት ፤ ኬላዎቿን ሁሉ ሰባብረህ ክፍት አደረግሃት ፤ እየራደች ነውና ስብራቶ ቿን ጠግን። 3 ለሕዝብህ የመከራ ዘመንን አሳየሃቸው ፤ ጠጥቶ እንደ ሰከረ ሰውም አንገ ዳገድካቸው።

4 ለሚፈሩህ ግን ልዩ ሰንደቅ ዓላማ አቆ ምክላቸው ፤ እነርሱም የጠላታቸውን ጦር በመቃወም ይዘው ያውለበልቡታል። 5 አንተ የምትወዳቸውን እንደምታድናቸው ይታወቅ ዘንድ አቤቱ ፥ እኛን አድነን ፤ በቀኝ እጅህም ከልለን። 6 እግዚአብሔር በመቅ ደሱ ሆኖ እንዲህ ሲል ተናግሯል፦ «ሴኬ ምን በድል አድራጊነት ከፍዬ እይዛለሁ ፤ የሱኮትን ሸለቆ ለከቼ እወስዳለሁ። 7 ገለዓድ የእኔ ነው ፥ ምናሴም የእኔው ነው። ኤፍራም ለእኔ የራስ ቍር ነው ፤ ይሁዳም በትረ መንግ ሥቴ ነው። 8 ሞዓብ መታጠቢያ ገንዳዬ ነው። በኤዶምያስ ላይ ጫማዬን እጥላለሁ ፤ በፍልስጥኤምም ላይ የድል አድራጊነት ድምፄን ከፍ አድርጌ አሰማለሁ።»

9 አቤቱ ፥ ወደ ተመሸገችው ከተማ ማን ያደርሰኛል? ወደ ኤዶምያስ ማን መርቶ ይወስደኛል? 10 አምላካችን ሆይ ፥ «ወግዱ!» ብለህ የተውከንና ለመርነት ከሠ ራዊታችን ጋር ከመውጣት የቀረኸው አን ተው አይደለህምን? 11 የሰው እርዳታ ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምንችል በት አቅም ስጠን። 12 በእግዚአብሔር ኃይል ድል እናደርጋለን ፤ ጠላቶቻችንን ከእ ግራችን በታች እዋርደን እንረግጣቸዋለን።

መዝሙር 61

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጩኸቴን ስማ ፤ጸሎ ቴንም አድምጥ። 2 እነሆ ከምድር ዳርቻ እጠራሃለሁ ፤ ልቤ እየደከመ ቢሄድም መጣሪ ቴን አላቋርጥም። ከእኔ ከፍ ወዳለው ዓለት እደርስ ዘንድ ምራኝ። 3 አንተ መጠጊያዬ ፥ ከጠላቴ መከላከያ ጽኑ ምሽጌም ነህና። 4 በማደሪያህ ለዘላለም እኖር ዘንድ ፥ በክንፎች ህም ሥር መጠለያ አገኝ ዘንድ እናፍቃለሁ። 5 ፈጣሪዬ ሆይ ፥ ስእለቴን ሰማህ ፤ ስምህን ለሚፈሩ የምታወርሳቸውን ርስት ለእኔም ለገስኸኝ።

6 አቤቱ ፥ ለንጉሥ ረጅም ዕድሜን ስጠው ፤ ዘመኑንም ከትውልድ ወደ ትው ልድ እያሸጋገርክ አብዛለት። 7 ዙፋኑ በፊ ትህ ለዘላለም ጸንቶ ይኑር ፤ በፍቅርህና በእው ነትህ ጠብቀው። 8 ያኔ ለስምህ የሚገባውን የምስጋና መዝሙር ዘወትር አቀርብልሃ ለሁ ፤ ስእለቴንም በየዕለቱ እፈጽማለሁ።

መዝሙር 62

1 ነፍሴ እፎይ ብላ ዕረፍትን የምታገ ኘው በእግዚአብሔር ብቻ ነው ፤ በቤዛነቱ የማገኘው ፥ ደኅንነቴም የሚመጣልኝ ከእ ርሱ ነው። 2 መጠጊያዬና ቤዛ መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው ፤ ምሽጌ እርሱ ስለ ሆነ ምን ጊዜም አልናወጥም።

3 ክፉዎች ግን ፥ ጊዜ የጣለውን ሰው እስከ መቼ ሲያጠቁት ይኖራሉ? እንደ ዘመመ ግድግዳና እንደሚወዛወዝ አጥር ሊወድቅ የደረሰ መሆኑን ሲያዩ ገፍተው ለመጣል ሁሉም ይረባረቡበታል። 4 ከከፍተኛ ደረ ጃው ጥለው ለማዋረድ አሳባቸውን ይቈር ጣሉ። ሐሰትን በመናገር ደስ ይላቸዋል ፤ በአ ንደበታቸው ይመርቃሉ ፤ በልባቸው ግን ይራገማሉ።

5 አሁንም ነፍሴ ሆይ ፥ እፎይ ብለሽ ዕረፍ ትን የምታገኚው በእግዚአብሔር ብቻ ነው ፥ ተስፋ የማደርገውን ማናቸውንም ነገር የማገኘው ከእርሱ ነው። 6 መጠጊያ ዬና ቤዛ መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው ፤ ምሽጌ

እርሱ ስለ ሆነ አልናወጥም። 7በቤዛነቱ
የማገኘው ደኅንነቴና ክብሬ በእግዚአብሔር
እጅ ነው፤ እርሱ ብርቱ ምሽጌና መጠጊያዬ
ነው። 8ሕዝቦች ሆይ፥ በማናቸውም ጊዜ
በእርሱ ተማመኑ። እግዚአብሔር መጠጊያ
ችን ስለ ሆነ በየልቦናችሁ ውስጥ ያለውን
ፍላጎታችሁን አንድም ሳታስቀሩ ለእርሱ
አስታውቁት።
9ዝቅተኞች ሰዎች እንደ ትንፋሽ
ናቸው ፤ ታላላቆቹም የሐሰት ምስጭችን
ይመስላሉ። ለየብቻ ቢመዘኑ ኢምንት፥በአን
ድነት ቢመዘኑም ከብደታቸው የትንፋሽ
ያህል ነው። 10ሰውን አስጨንቃችሁ በምታ
ገኙት ገንዘብ አትተማመኑ ፤ በስርቆት በተ
ገኘ ሀብትም ትዕቢት አይደርባችሁ፤ብልጽ
ግናችሁ እያደገ በሚሄድበት ጊዜ ልባችሁ
አይመካ።
11እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ተናገረ፤እኔ
ደግሞ ሁለት ነገሮችን ሰማሁ። እነርሱም፥
«ኃይል የእግዚአብሔር ነው ፤ ምሕረትም
ከእግዚአብሔር ነው» የሚሉ ናቸው።
12አቤቱ፥አንተ ለእያንዳንዱ ሰው እንደየሥ
ራው ዋጋውን በእርግጥ ትከፍለዋለህ።

መዝሙር 63

1እግዚአብሔር ሆይ፥አንተ አምላኬ ስለ
ሆንክ ከልቤ እሻሃለሁ፤ውሃ በሌለበት በደረ
ቅና በተራቈተ አገር ነፍሴ አንተን ተጠ
ማች ፤ ሥጋዬም ናፈቀህ። 2በመቅደስህ
ውስጥ አይቼህ ፥ ኃይልህንና ገናናነትህን
ተመልክቻለሁ። 3ፍቅርህ ከሕይወት ይልቅ
የተወደደ ስለ ሆነ በከንፈሮቼ ምስጋናን እያ
ቀረብኩ አከብርሃለሁ። 4በሕይወት እስካ
ለሁ ድረስ በዝማሬ አመሰግንሃለሁ፤እጆቼን
አንሥቼ ስምህን እየጠራሁ እጸልያለሁ።
5ከንፈሮቼ ዝማሬ፥አንደበቴ ምስጋናን ያቀ
ርቡልሃል፤ነፍሴ እጅግ ምርጥ የሆነ ምግብ
ተመግባ የጠገበች ያህል ትረካለች።
6አቤቱ፥በአልጋዬ ላይ ተኝቼ ሳለሁ አስ
ታውስሃለሁ ፤ ሌሊቱን ሙሉ ነቅቼ ሳስብህ
አድራለሁ። 7ረዳቴ ስለ ሆንክ ከክንፎችህ
ጥላ ሥር ሆኜ እዘምራለሁ። 8ምን ጊዜም
ከአንተ ስለማልርቅ ቀኝ እጅህ ደግፎ ይይዘ
ኛል።
9ሊገድሉኝ የሚፈልጉ ሁሉ ራሳቸው
ይጠፋሉ ፤በነፍሳቸውም ጥልቅ ወደ ሆነው
ሲኦል ይወርዳሉ። 10እሚሟታቸው በሰ
ይፍ ፥ ሥጋቸውም የአራዊት እራት ይሆ
ናል።
11ንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለ
ዋል ፤ የእግዚአብሔርን ስም የሚጠሩ ሁሉ
ያመሰግኑታል። የሐሰተኞች አንደበት ግን
ይዘጋል።

መዝሙር 64

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ብሶቴን እያቀረብ
ኩልህ ነውና ስማኝ። ሊገድሉኝ ከሚያስፈ
ራሩኝ ጠላቶቼ ዛቻ ሕይወቴን ጠብቅ ፤
2ከክፉዎች ሤራና የርግማን ጨኸት ከበዛ
በት የዐመፀኞች ሰልፍ ሰውረኝ። 3እነርሱ
ምላሳቸው እንደ ተሳለ ሰይፍ፥የሚሰነዝሩዋ
ቸውም ቃላት እንደ መርዛም ፍላጻዎች
ናቸው። 4ንጹሑን ሰው ሳያስበው ያለፍር
ሃት ሽምቀው ይነድፉታል።
5በክፉ ዕቅዳቸው እርስ በርሳቸው ይበረ
ታታሉ፤ወጥመዳቸውንም በድብቅ ስለሚያዘ
ጋጁበት ዘዴ ይነጋገራሉ። «ይህንንስ ማንም
ሊያይብን አይችልም» ብለው ያስባሉ።
6የሚያውጠነጥኑት የበደል ሥራ ስለ ሆነ፥
«እነሆ ፍጹም የሆነ ዕቅድ አዘጋጀን!»
ይላሉ። የሰው አእምሮውና ልቦናው በእር
ግጥ መሠሪ ነው።
7እግዚአብሔር ግን በፍላጻዎቹ ይነድፋ
ቸዋል፤እነርሱም በድንገት እየተመቱ ይወድ
ቃሉ። 8እግዚአብሔር የደባ ሥራቸው በራሳ
ቸው ላይ ተመልሶ እንዲያጠፋቸው ያደር
ጋል። ፍጻሜያቸውን የሚመለከቱ ሁሉ ራሳ
ቸውን በንቀት ይነቀንቃሉ። 9በዚህ ጊዜ
መላው የሰው ዘር ፍርሃት ያድርበታል፤የእግ
ዚአብሔርን ሥራ በይፋ ይናገራል፤እድራጎ
ቱንም በተመስጦ ይመለከታል።
10ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይበሳ
ቸው ፤ እርሱን መጠጊያቸው ያድርጉ። ልባ
ቸው ቅን የሆነ ሁሉ ያመስግኑት።

መዝሙር 65

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ በጽዮን የምስጋና
መዝሙር ሊቀርብልህ ይገባል። እኛ ስእለ
ታችንን የምንፈጽመው ለአንተ ነው።
2አቤቱ ፥ ጸሎትን ወደምትሰማው ወደ
አንተ ፥ ሰዎች ሁሉ ይቀርባሉ። 3በኃጢአት
ተዋለቅልቀን በነበርንበት ጊዜ፥ስለ በደላችን
ቤዛ ሆነህ አዳንከን። 4አንተ የምትመርጠ
ውና በአደባባይህ እንዲኖር የምታቀርበው
ሰው ምንኛ የተባረከ ነው! እኛም ማደሪያህ
በሆነው በመቅደስህ በሚገኘው መልካም
ነገር ሁሉ ረክተናል።
5መድኃኒትን እግዚአብሔር ሆይ ፥ዕፁብ
ድንቅ በሆኑት የጽድቅ ሥራዎችህ ለጸሎታ
ችን መልስ ትሰጠናለህ፤በምድር ላይ በደር

አገሮችና በሩቅ ደሴቶች ለሚኖሩት ወገኖች
ተስፋቸው አንተ ነህ። 6 ብርቱ ጥንካሬን
ታጥቀህ ተራራዎችን በኃይልህ ሠራሃቸው።
7 አንተ የውቅያኖሶችን ማስገምገምና የማዕበ
ላቸውን ጩኸት ፥ የአሕዛብንም ሁከት ጸጥ
ታደርጋለህ። 8 በሩቅ የሚኖሩ ሁሉ ተአም
ራትህን እየሰሙ ይፈራሉ። ጐሕ በሚቀድ
በት ምሥራቅና ጀምበር በምትጠልቅበት
ምዕራብ የደስታ መዝሙር እንዲሰማ ታደር
ጋለህ።

9 የብሱን ውሃ እያጠጣህ ትከባከበዋለህ፤
በተትረፈረፈ በረከትህም ታበለጽገዋለህ።
ወንዞችህ ምን ጊዜም ውሃን የተሞሉ በመ
ሆናቸው የእህል ምርት ለሕዝቡ ይሰበሰ
ባል ፤ ይህም ሊሆን የቻለው አንተ እንዲህ
እንዲሆን ስላዘዝክ ነው። 10 የእርሻን ፈር
በውሃ ታረሰርሳለህ ፤ ተረተሩን ሁሉ ታስተካ
ክላለህ ፤ በካፊያ ታለሰልሳለህ ፤ አዝመራውን
ትባርካለህ። 11 በሰፊው ቸርነትህ ዓመቱ
የጥጋብ ዘመን ተብሎ ዝና ያገኛል። በወው
ድማዎች ፥ ምርት ይትረፈረፋል። 12 የበረ
ሃው ሣር ከመጠን በላይ ያድጋል ፤ ተራሮች
ልምላሜ ተሙናጽፈው ለሚያያቸው ያስደስ
ታሉ። 13 መስኮች በከብት መንጋ ይሸፈ
ናሉ ፤ ሸለቆዎች መከርን ለብሰው ይታያሉ ፤
ሁሉም እልል እያሉ ይዘምራሉ።

መዝሙር 66

1 በምድር ያላችሁ ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር
እልል በሉ! 2 ስለ ስሙ ገናናነት ዘምሩ ፤ ለእ
ርሱ የሚገባውን ክብርና ምስጋና በዝማሬ
አቅርቡለት። 3 እንዲህ በሉት፦ «ሥራህ
ምንኛ ግሩም ነው! ጠላቶችህን በፊትህ
የሚያሸማቅቃቸው ኃይልህ የቱን ያህል
ታላቅ ነው! 4 በምድር የሚኖሩ ሁሉ ለአ
ንተ ይሰግዳሉ ፤ እየዘመሩና ስምህን እያወ
ደሱ የምስጋና ዝማሬ ያቀርቡልሃል።»

5 ኑ ፥ እግዚአብሔር ምን እንዳደረገ እዩ!
ለሰው ሲል የፈጸማቸው ሥራዎቹ ምንኛ
ዕፀብ ድንቅ እንደ ሆኑ ተመልከቱ!
6 እርሱ ባሕሩን ወደ የብስነት ለወጠው ፤
ሕዝቡም በወንዙ መካከል በእግራቸው አቋ
ርጠው ተሻገሩ። ስለዚህ ኑ ፥ በእርሱ እጅግ
ደስ ይበለን። 7 እርሱ በኃይሉ ለዘላለም ይገ
ዛል ፤ ዓይኖቹ የአሕዛብን ሁኔታ በቅርብ ስለ
ሚከታተሉ በመፀኞች እርሱን በመቃወም
እንዳይነሡ ይጠንቀቁ።

8 ሕዝቦች ሆይ ፥ ፈጣሪያችንን አመስግ
ኑት ፤ በመዝሙር የምታቀርቡለት የምስጋና
ድምፃችሁ ይሰማ! 9 ሕይወታችንን ከጥፋት
ሰውሮ ፥ እግሮቻችንን ከመንሸራተት ጠብቆ
አቁይቶናልና። 10 አምላካችን ሆይ ፥ አንጥ
ረኛ ብሩን በእሳት እያቀለጠ እንደሚያነጥ
ረው ፥ አንተም እኛን በመከራ ፈተንኸን።
11 ከወህኒ ቤት አስገባኸን ፤ በጀርባችን ሸክ
ምን ጫንህብን። 12 ሰዎች በጫንቃችን ላይ
እንዲጋልቡ አደረግህ ፤ በእሳትና በውሃ መካ
ከል አሳለፍኸን ፤ በመጨረሻ ግን ሁሉ ነገር
ወደ ተትረፈረፈበት አገር አመጣኸን።

13 ስለዚህ እኔ የሚቃጠለውን መሥዋዕት
ይዤ ወደ መቅደስህ እገባለሁ ፤ ለአንተ የተሳ
ልኩትን ስእለቴንም እፈጽማለሁ። 14 ይህ
ስእለቴ በመከራ ውስጥ ሳለሁ ቃል የገባሁ
ትና እፈጽመዋለሁ ብዬ በአንደበቴ የተናገ
ርኩት ነው። 15 የሰባውን ፍሪዳ ፥ የበግና የፍ
የል ጭክት አቅርቤ እሠዋልሃለሁ።

16 እናንት እግዚአብሔርን የምትፈሩ
ሁሉ ፥ ኑ ስሙኝ! ለእኔ ያደረገልኝን ልንገራ
ችሁ። 17 ወደ እርሱ ጮህኩ ፤ የሚገባውን
ምስጋና አብሬ አቀረብኩለት። 18 ኃጢአቴን
ሳልናዘዝ በልቤ አቁይቼው ብሆን ኖሮ እግ
ዚአብሔር ጸሎቴን ባልሰማም ነበር።
19 ነገር ግን እርሱ በእውነት ሰማኝ ፤ ጸሎቴ
ንም አዳመጠ። 20 አሁንም ጸሎቴን «እልቅ
በልም» ያላለና ፍቅሩን ከእኔ ያላራቀ እም
ላክ የተመሰገነ ይሁን።

መዝሙር 67

1 እግዚአብሔር ምሕረቱን ያድርግልን ፤
ይባርከን ፤ ፊቱን በላያችን ያብራ። 2 አቤቱ ፥
መንገድህ በምድር ላይ ፥ በቤዛነትህ የሚገ
ኘው ማዳንህም በአሕዛብ መካከል የታወቀ
ይሁን።

3 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ ሕዝቦችህ
ያመስግኑህ። አቤቱ ፥ አሕዛብ ሁሉ ያመስግ
ኑህ። 4 አሕዛብ ደስ ይበላቸው ፤ እልል እያ
ሉም ይዘምሩልህ ፤ ምክንያቱም ሕዝቦችህን
በትክክል ታስተዳድራለህ ፤ አሕዛብንም በም
ድር ላይ ትመራለህ። 5 እግዚአብሔር አም
ላክ ሆይ ፥ ሕዝቦችህ ያመስግኑህ። አቤቱ ፥
አሕዛብ ሁሉ ያመስግኑህ።

6 በዚህ ጊዜ ምድሪቱ መከሯን ትሰጣ
ለች ፤ እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርከ
ናል። 7 ፈጣሪያችን ይባርከናል ፤ በዓለም ዳር
ቻዎች የሚኖሩ ወገኖች ሳይቀሩ በእርሱ
አምነው ያመልኩታል።

መዝሙር 68

1 እግዚአብሔር ይነሣ ፤ ጠላቶቹም ይበ
ተኑ ፤ የሚጠሉት ከፊቱ ይሸሹ። 2 ጢስ

ተወስዶ በኖ እንደሚጠፋ ጢስ አድርጋ
ቸው። ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፥
ክፉዎች ከእግዚአብሔር ፊት እንዲሁ
ይጥፉ።
3ጻድቃን ግን በእግዚአብሔር ፊት ደስ
ይበላቸው፤ ሐሤትም ያድርጉ፤ አዎን፥ በደ
ስታ ስሜት ይሞሉ፥ እልል ይበሉ። 4ለአምላ
ካችን ዘምሩ፤ ለስሙ የምስጋና መዝሙር
አቅርቡለት። ደመናትን ሠረገላዎቹ ያደረገ
ውን፥ ስሙ እግዚአብሔር የሆነውን እርሱን
ላቅ ባለ ምስጋና አወድሱት፤ በፊቱም የደ
ስታ በዓል አድርጉ። 5በተቀደሰ መኖሪያው
ያለው አምላክ፥ አባዳጊ ለሌላቸው ልጆች
አባት፥ ባል ለሌላቸው ሴቶች አጋር ነው።
6እግዚአብሔር ለብቸኞች፥ ቤተሰብ እንዲኖ
ራቸው፥ እስረኞች እየዘመሩ ነጻ እንዲወጡ፥
ዐመፀኞች ግን በዐሐይ ሐሩር በተቃጠለ
በረሃ ውስጥ እንዲኖሩ ያደርጋል።
7እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ ሕዝብህን
ለመምራት በወጣህ ጊዜ፥ በምድረ በዳ መካ
ከል በተጓዝክ ጊዜ፥ 8በሲና ተራራ በተገለ
ጥከውና የእስራኤል አምላክ በሆንከው በአ
ንተ በፈጣሪ ፊት ምድር ተንቀጠቀጠች፤
ሰማይም የዝናብ ዶፍ አወረደ። 9አቤቱ፥
ለሕዝብህ ልታወርሳቸው ላዘጋጀሃትና በች
ግር ለተጠቃቸው ምድር የምትለመልምበ
ትን በርካታ የዝናብ በረከት ሰጠሃት፥
10ሕዝብህም ገብተው ርስት አድርገው ኖሩ
ባት። አቤቱ፥ በሰፊው ልግስናህ፥ የድኻውን
ችግር አስወግደህ ኑሮውን አሟላህለት።
11እግዚአብሔር ቃሉን በይፋ አስታ
ወቀ፤ የምሥራቹንም ያሠራጨው ሠራዊት
ብዙ ነው። 12«ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸው
ፈጥነው ይሸሻሉ፤ ከቤት የማትወጣዋ ሴት
እንኳ ከምርኮው ትካፈላለች። 13እግዚአብ
ሔር ለርስቱ በመረጠው ሕዝብ መካከል
የሚኖር ሰው፥ ክብር እንደ ተሠሩ እንደ
ርግብ ክንፎችና በሚያንጸባርቅ ወርቅ እንደ
ተለበጡ ላባዎችዋ ያጌጠ ጭ ይሆናል።»
14ኃያሉ እግዚአብሔር በዚያች ምድር የነ
በሩትን ነገሥታት፥ በሰልሞን ተራራ ላይ
ተቁልሎ እንደሚቀልጠው የበረዶ ክምር
በታተናቸው።
15ሥርጉጥጉጥ የበዛባቸው የባሳን ተራ
ሮች ግርማ ሞገስ የተቀዳጁ ናቸው። 16እና
ንት ታላላቅ ተራራዎች! እግዚአብሔር
አምላክ ሊነግሥባትና ለራሱ የዘላለም መኖ
ሪያው ሊያደርጋት ወደ መረጣት ተራራ
በቅንዓት ዓይን አትኵራችሁ ለምን ትመለክ
ታላችሁ? 17የእግዚአብሔር ሠረገላዎች
እልፍ አእላፍ ናቸው፤ እነሆ እግዚአብሔር
ከሲና ተነሥቶ መቅደሱ ወደ ሆነችው ወደ
ጽዮን ተራራ ደርሷል። 18እግዚአብሔር
አምላክ ሆይ፥ ወደምታድርባት ወደዚያች
ተራራ ባረግህ ጊዜ፥ ምርኮኞችን ከኋላህ አስ
ከተልህ፤ ከዐመፀኞች ሳይቀር እጅ መንሻ
ተቀበልህ።
19ሸክማችንን ሁሉ ዘወትር ለሚሸከም
ልን፥ መድኀኒትን ለሆነው ለእርሱ ለአምላካ
ችን ምስጋና ይድረሰው። 20ፈጣሪያችን
የሚያድን አምላክ ነው፤ ከሞት የማምለጥ
ኃይል የሚገኘው የሁሉ ገዢ ከሆነው ከእግ
ዚአብሔር ነው።
21እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ ራሳቸ
ውን፥ ከኃጢአታቸው የማይመለሱትንም
ጐፈሬያማ ጭንቅላታቸውን ፈረካክሶ ይተ
ላል። 22ለሕዝቡም እንዲህ ይላል፦ «ከባ
ሳን ተራራ አውርጄ፥ ከባሕሩም ጥልቀት
አውጥቼ አመጣችኋለሁ፤ 23እግሮቻችሁን
በጠላቶቻችሁ የደም ጐርፍ ውስጥ ትነክራ
ላችሁ፤ ውሾቻችሁም የሚልሱትን ድርሻች
ሁን ያገኛሉ።»
24ፈጣሪዬ ሆይ፥ ለአንተ ክብር የወጣው
አጀብ እነሆ በገሃድ ታየ፤ ይህም አጀብ የታ
የው አምላኬና ንጉሤ ወደ መቅደሱ በገባ
በት ቀን ነው። 25መዘምራኑ ፊት ፊት እያ
ሸበሸቡ ይመራሉ፤ ቀጥለውም በዜማ መሣሪ
ያዎች የሚጫወቱት ይጓዛሉ፤ ከእነርሱም
ጋር ከበሮ የሚመቱት ቈነጃጅት ይገኛሉ።
26በታላቁ ጉባኤ እግዚአብሔርን አመስግ
ኑት፤ በእስራኤልም ጉባኤ መካከል አወድ
ሱት። 27እነስተኛው የብንያም ነገድ ሕዝ
ቡን ይመራቸዋል፤ በብዛት የተሰበሰቡት የይ
ሁዳ መሳፍንት፥ የዛብሎንና የንፍታሌም አለ
ቆች በታላቁ አጀብ መካከል ነበሩ።
28እግዚአብሔር ሆይ፥ ኃይልህን ግለጥ።
አቤቱ፥ ከዚህ ቀደም እንዳደረግኸው ብርቱ
ክንድህን አሳይ። 29በኢየሩሳሌም ወደሚገ
ኘው መቅደስህ፥ ነገሥታት ገጸ በረከት ያመ
ጡልሃል። 30በየሸምበቆው መካከል ተሸ
ሽጎ የተኛውን የእባብ ዝርያና በአሕዛብ
ጥጆች መካከል እንደ ልቡ የሚፈነጨውን
የወይፈን መንጋ ሁሉ ገሥፅ። እያንዳንዳ
ቸው ከነበሩበት ተዋርደው የብር ጥሪታቸ
ውን እያመጡ እንዲገብሩልህ አድርግ፤ በጦ
ርነት እልቂት የሚደሰቱትን አሕዛብ በታት
ናቸው። 31የመንግሥት ልኡካን ከግብጽ
ይመጣሉ፤ ኢትዮጵያም ፈጥና እጆቿን ወደ
እግዚአብሔር ትዘረጋለች።
32የዓለም መንግሥታት ሆይ፥ እግዚአ

ሔርን አመስግኑት፤ለጌታ የምስጋና መዝሙ
ርን አቅርቡለት። 33 በምሥራቅ በኩል ወደ
ሰማየ ሰማያት ለወጣና ኃያል ቃሉን እንደ
ነጐድጓድ ለሚያሰማ ለእግዚአብሔር
ዘምሩ። 34 የግርማው ገናናነት በእስራኤል
ላይ ፥ ኃይሉም በሰማያት የሰፈነውን የእግዚ
አብሔርን ክብር አውጁ። 35 አቤቱ፥ግርማህ
በመቅደስህ የሚያስፈራ ነው። የእስራኤል
አምላክ ኃይልንና ብረታትን ለሕዝቡ ይሰ
ጣል።

እግዚአብሔር ይመስገን።

መዝሙር 69

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ የውሃ ሙላት
ሊውጠኝ እስከ አንገቴ ደርሶብኛልና አድ
ነኝ። 2 ጥልቀቱ የእግር ማቆሚያ በሌለው
ማጥ ውስጥ ሰጥሜአለሁ ፤ ጥልቅ ባሕር
ውስጥ ገብቻለሁ ፤ ጐርፉ አጥለቅልቆኛል።
3 «ድረስልኝ» እያልኩ ወደ ፈጣሪዬ በመ
ጮህ ደከምሁ ፤ ጕሮሮዬም ደረቀ። የአምላ
ኬን እርዳታ በመጠባበቅ ዓይኖቼ ፈዘዙ።
4 ያለምክንያት የሚጠሉኝ ከራስ ጸጕሬ ይበ
ልጥ በዝተዋል ፤ እንዲያውም ከመሬት ተነ
ሥተው የሚቃወሙኝና ሊያጠፉኝ የሚፈ
ልጉ ጠላቶቼ እጅግ ብዙ ናቸው። የሰው
ሀብት እንደ ሰረቀ ተቁጥሬ፥ ያልወሰድኩትን
እንድከፍል ተገደድሁ።
5 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በስንፍና የፈጸምኩ
ትን ሥራ ሁሉ አንተ ታውቃለህ ፤ የሠራሁት
በደል ካንተ የተሰወረ አይደለም። 6 አቤቱ፥
ኃያሉ እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተን ተስፋ
የሚያደርጉ በእኔ ምክንያት አይዋረዱ። የእ
ስራኤል አምላክ ሆይ፥ አንተን የሚሹሆ በእኔ
ምክንያት አይፈሩ። 7 በአንተ በማመኔ ፥
ሰዎች የሚያደርሱብኝን ንቀትና ኀፍረት
በትዕግሥት ተቀበልኩ። 8 በዘመዶቼ ዘንድ
እንደ ባዕድ፥ በእናቴ ልጆች ዘንድ እንደ ባይ
ተዋር ተቈጠርሁ። 9 ስለ ቤትህ ያደረብኝ
ቅንዓት እንደ እሳት አቃጠለኝ ፤ የሚጠሉህ፥
በአንተ ላይ የሚሰነዝሩት ስድብ በእኔ ላይ
ዐረፈ። 10 ሳለቅስና ስጾም ያላግጡብኛል ፤ እኔ
ግን ሁሉንም ታግሼ አሳልፈዋለሁ። 11 ራሴን
በማጐሳቈል ማቅ ለብሼና በትካዜ ተቀምጬ
ሲያዩኝ ፥ የእኔን ነገር እያነሡና እየጣሉ
መሣቂያ መሣለቂያ ያደርጉኛል። 12 በየአደ
ባባዩ ተቀምጠው የሚጭሙ ሁሉ ያፈዙብ
ኛል ፤ በየመጠጡ ቤት የሚያመሹትም በእኔ
ላይ እየገጠሙ ይዘፍኑብኛል።
13 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ እኔ ግን
ሞገስህን እንደማገኝ በማመን ወደ አንተ
እጸልያለሁ ፤ በታላቁ ፍቅርህና በሚያስተማ
ምነው ቤዛነትህ መልስልኝ። 14 በረግረግ
ከመዋጥ አትርፈኝ ፤ እንዳልሰምጥ ጠብቀኝ ፤
በሚጠሉኝ እጅ ከመውደቅ ፥ ወደ ጥልቁ
ባሕርም ከመውረድ አድነኝ። 15 አቤቱ ፥
የውሃው ሙላት እንዳያጥለቀልቀኝና የረግ
ረጉ ጥልቀት እንዳይውጠኝ ፥ አዘቅቱም ተደ
ርምሶ እንዳይቀብረኝ እርዳኝ። 16 ጌታ
ሆይ ፥ በንጹሕ ፍቅርህ ለጸሎቴ መልስ
ስጠኝ ፤ በታላቁ ምሕረትህ አስበኝ። 17 ከእኔ
ከአገልጋይህ ፊትህን አትሰውር ፤ በመከራ
ላይ ነኝና ፈጥነህ መልስልኝ። 18 ወደ እኔ
ቀርበህ አስጥለኝ ፤ ለጠላቶቼ መዘባበቻ እንዳ
ልሆን ፥ አቤቱ ፥ ቤዛ ሆነህ አድነኝ።
19 የጠላቶቼን አድራጎት ሁሉ በግልጽ
ስለምትመለከት ፥ እንዴት አድርገው እንደ
ሚንቁኝ ፥ እንደሚያዋርዱኝና እንደሚያሰፍ
ሩኝ ታውቃለህ። 20 በእኔ ላይ ያላቸው
ንቀት ልቤን ተሰፋ አስቈርጦታል ፤ አቅመ
ቢስ አድርጎኛል። «የሚያስተዛዝነኝ ሰው
ይኖር ይሆን?» ብዬ ጠበቅሁ ፥ ነገር ግን አን
ድም የለም። የሚያጽናኑኝን ሰዎች ፈለ
ግሁ ፤ ነገር ግን ማንንም አላገኘሁም።
21 በመብሉ ውስጥ ሐሞት ጨመሩበት ፤ ለጥ
ማቴም ሆምጣጤን ሰጡኝ።
22 በፊታቸው የተዘረጋው ገበታ ፍዳቸ
ውን የሚቀበሉበትና በጥፋታቸው የሚያዙ
በት ወጥመድ ይሁንባቸው። 23 ዓይኖቻቸው
ሲያዩ እንዳይችሉ ይጨልሙ ፤ ጀርባቸውም
ለዘላለም የጐበጠ ይሁን። 24 መዓትህን በላያ
ቸው አፍስስ ፤ ጽኑ ቍጣህ ድንገት ይድረስባ
ቸው። 25 አገራቸው ምድረ በዳ ይሁን ፤ ቤታ
ቸው ሰው ዝር የማይልበት ወና ሆኖ
ይቅር። 26 አንተ ያቈሰልከውን እነርሱ አሳ
ደዋልና ፤ ከአንተ በመጣ ቅጣት ተጐድቶ
የሚሠቃየውን አምተውታልና። 27 በፈጸ
ሙት ወንጀልና በደል ከሰሳቸው ፤ በአንተ
ቤዛነት ከሚገኘው ደኅንነት ድርሻ አይኑራ
ቸው። 28 ስማቸው በጻድቃን ስም ዝርዝር
ውስጥ እንዳይገኝ ከሕይወት መጽሐፍ ደም
ስላቸው።
29 እነሆ እኔ በሥቃይና በጽኑ መከራ ላይ
እገኛለሁና አቤቱ ፥ ቤዛነትህ ይጠብቀኝ።
30 የፈጣሪዬን ስም በዝማሬ አወድሳለሁ ፤
«ክብርና ምስጋና ለአንተ ይሁን» እያልኩ
ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ። 31 ይህም ለመሥዋ
ዕት ከሚቀርብለት በሬ ፥ ቀንዱና ሰኮናው
ገና ካልጸና ወይፈን ይልቅ ያስደስተዋል።
32 እግዚአብሔርን የሚሹ ችግረኞች የጌታን
የቸርነት ሥራ ሲያዩ ደስ ይሰኛሉ።

አምን ፥ እናንት እግዚአብሔርን የምትሹ
ሁሉ ፥ ልባችሁ ይጽናና። 33 እግዚአብሔር
የችግረኞችን ጩኸት ይሰማል፤ በምርኮ ያሉ
ትን ሕዝቡንም ቸል አይልም።
34 ሰማይና ምድር ፥ ውቅያኖሶችና በውስ
ጣቸው የሚንቀሳቀሰው ፍጥረት ሁሉ እር
ሱን ያመስግኑ። 35 እግዚአብሔር ጽዮንን
ያድናታልና፤ የይሁዳን ከተሞች እንደ ገና
ይሠራቸዋል። ሕዝቡ ወደነዚህ ከተሞች
ገብተው ይሰፍራሉ፤ ርስት አድርገውም ይይ
ዙዋቸዋል። 36 የአገልጋዮቹ ልጆች ጽዮንን
ይወርሳሉ ፤ ስሙን የሚወዱ ሁሉ በእርሷ
ውስጥ ይኖራሉ።

መዝሙር 70

1 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ እኔን ለማ
ዳን ፍጠን ፤ እኔን ለመርዳት በቶሎ ድረስ
ልኝ። 2 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ
ይፈሩ ፤ ይታወኩ ፤ የእኔን ውድቀት የሚመኙ
ተዋርደው ይመለሱ። 3 «እሰይ! እሰይ! እን
ኳን እንዲህ ሆነ!» የሚሉኝ አፍረው ተስፋ
ይቊረጡ። 4 እንተን የሚሹህ ሁሉ ግን ደስ
ይበላቸው ፤ ሐሤትም ያድርጉ። ቤዛነትህን
የሚወዱ ዘወትር «እግዚአብሔር ገናና
ይሁን!» ይበሉ ።
5 እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና አቤቱ ፥ ፈጥ
ነህ ድረስልኝ። የምትረዳኝና የምታድነኝ
አንተ ነህና ፥ ጌታ ሆይ ፥ አትዘግይብኝ።

መዝሙር 71

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተን ተማጽኛለ
ሁና ምን ጊዜም በጎፍረት ላይ እንዳልወ
ድቅ እርዳኝ። 2 በጽድቅህ አስጥለኝ ፤ ከመ
ከራ አውጣኝ ፤ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል ፤
አድነኝም ። 3 ችግር በገጠመኝ ጊዜ ሁሉ
ተጠግቼ የምድንበት ተገን ሁነኝ ፤ መጠጊያ
ዬና ምሽጌ አንተ ነህና በትእዛዝህ አድነኝ ።
4 ፈጣሪዬ ሆይ ፥ በክፉዎች እጅ እንዳልወ
ድቅ ፥ ግፈኞችና ጨካኞችም እንዳይዙኝ
ጠብቀኝ ።
5 የሁሉ ገገር እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከልጅ
ነቴ ጀምረህ ተስፋዬና መተማመኛዬ አን
ተው ነበርክ ። 6 ከተወለድኩበት ጊዜ አን
ሥቶ እምነቴን በአንተ ላይ ጣልኩ ፤ ከእናቴ
ማኅፀን በደኅና ያወጣኸኝ አንተ ነህ ። ስለ
ዚህ ዘወትር ሳወድስህ እኖራለሁ ።
7 እነሆ በብዙዎች ዘንድ እንደ ጉድ የም
ታይ ከመሆን ደርሻለሁ ፤ አንተ ግን ጽኑ
መጠጊያዬ ነህ ። 8 ዕፁብ ድንቅ ስለ ሆነው
ክብርህ ቀኑን ሙሉ በይፋ እናገራለሁ ፤ እን
ደበቴም በውዳሴህ ተሞልቶ ይውላል ።
9 አቤቱ ፥ በእርጅናዬ ዘመን ጨርሰህ አት
ጣለኝ ፤ ጕልበቴ ሲደክምብኝ አትተወኝ ።
10 ጠላቶቼ ነገር ይሠሩብኛል ፤ ሊገድሉኝ
የሚከታተሉኝ በአንድነት ይዶልቱብኛል ።
11 እንዲህም ይላሉ ፦ «እግዚአብሔር ትቶ
ታል ፤ የሚያስጥለው ማንም የለምና ፥ አሳዳ
ችሁ ያዙት ።» 12 አቤቱ ፥ ፈጣሪዬ ሆይ ፥
ከእኔ አትራቅ ፤ እኔን ለመርዳት ፈጥነህ ድረስ
ልኝ ። 13 ከሳሾቼ በኀፍረት ተጐሳቍለው
ይጥፉ ፤ ሊጐዱኝ የሚፈልጉ ተንቀው ውርደ
ትን እንደ ሽማ ይልበሱ ።
14 እኔ ግን ምን ጊዜም ባለ ተስፋ ስለ
ሆንኩ ምስጋናዬን እጥፍ ድርብ አድርጌ
አቀርብልሃለሁ ። 15 ይህን ያህላል ብዬ ልገ
ምተው የማልችለውን የጽድቅህን ሥራና
የቤዛነትህን ነገር አንደበቴ ቀኑን ሙሉ ሲና
ገር ይውላል ። 16 የሁሉ ገገር እግዚአብሔር
ሆይ ፥ እነሆ ኃይል ስለ ተሞሉ ሥራዎችህ
በይፋ እናገራለሁ ፤ የአንተ ብቻ ስለ ሆነው
ጽድቅህ አዋጅ አሰማለሁ ። 17 አቤቱ ፥ ከልጅ
ነቴ ጀምረህ አስተማርኸኝ ፤ እኔም እስከዚች
ቀን ድረስ ስለ አንተ ድንቅ ሥራዎች በግ
ልጽ እናገራለሁ ። 18 አምላክ ሆይ ፥ ኃይልህን
ለሚቀጥለው ትውልድ ፥ ኃያልነትህን ወደ
ፊት ለሚመጡት ሁሉ ገልጬ እስከስታ
ውቅ ድረስ ፥ ባረጅና ባፈጅም ቸል ብለህ
አትተወኝ ።
19 ጌታ ሆይ ፥ ጽድቅህ እስከ ሰማየ ሰማ
ያት ይደርሳል ፤ ታላላቅ ነገሮችን ያደረግህ
አንተ ነህ ። አቤቱ ፥ አንተን የሚመስልህ
ማነው ? 20 ቍጥሩ የበዛና መራራ የሆነ
መከራ እንዲደርስብኝ ብታደርገኝም ፥ ከአዘ
ቅት እንደ ገና አውጥተህ ኑሮዬን መልሰህ
ታደላድልልኛለህ ፤ 21 በክብር ላይ ክብርን
ትጨምርልኛለህ ፤ መልሰህም ታጽናናኛለህ ።
22 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ስለ ታማኝነትህ
በገናዬን እየደረደርኩ በዜማ አመሰግንሃ
ለሁ ። የእስራኤል ቅዱስ አምላክ ሆይ ፥ በመ
ሰንቆ ቃና እየታጀብኩ በዝማሬ አመሰግንሃ
ለሁ ። 23 ቤዛ ሆነህ ላዳንኸኝ ለአንተ ፥ ምስጋ
ናዬን በመዝሙር በማቀርብበት ጊዜ ከንፈ
ሮቼ የእልልታ ድምፅ ያሰማሉ ። 24 ጕዳት
ሊያደርሱብኝ የፈለጉ ሁሉ ፥ በኀፍረትና
በሁከት ውስጥ ስለ ወደቁ ልሳኔ ያለማቋረጥ
ስለ ጽድቅ ሥራዎችህ ይናገራል ።

መዝሙር 72

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ትክክለኛ ፍሬዎች
ህን ለንጉሥ ፥ ጽድቅህን ለንጉሥ ልጅ

ስጠው። [2]እርሱ ሕዝብህን በጽድቅ ያስተዳ
ድራል፤ለተበደሉትም በትክክል ይፈርዳል።
[3]ተራሮች ብልጽግናን ፥ ኰረብቶችም የጽ
ድቅ ፍሬን ለሕዝቡ ያበረክታሉ። [4]እርሱ
ለተጠቁ ወገኖች ይከላከላል ፤ የችግረኞችን
ልጆች ያድናል ፤ ጨቋኙን ግን አንኮታኩቶ
ይጥለዋል።
[5]ዘመኑ መንግሥቱ እንደ ፀሐይና እንደ
ጨረቃ ዕድሜ ከትውልድ ወደ ትውልድ
እየተላለፈ ጸንቶ ይኖራል። [6]በታጨደ
መስክ ላይ እንደ ዘነበ ዝናብ፥ምድርን ለማ
ራስ እንደ ወረደ ጤዛ ይሆናል። [7]በዘመኑ
ጻድቃን ለምልመው ይበዛሉ ፤ ጨረቃ እያበ
ራች እስካለች ድረስ በምድር ላይ ብልጽ
ግና ይሰፍናል።
[8]ግዛቱ ከባሕር እስከ ባሕር ፥ከኤፍራጥስ
ወንዝ እስከ ምድር ዳርቻዎች ይዘረጋል።
[9]ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይሰግዱለታል ፤ጠላ
ቶቹ አፈር በመጋጥ ይንቀጠቀጡለታል።
[10]የተርሴስና በሜዲትራኒያን ባሕር ጠረ
ፎች የሚገኙት አገሮች ነገሥታት ገጸ በረ
ከት ይዘውለት ይመጣሉ ፤የኢትዮጵያና የዓ
ረብ ነገሥታት ስጦታ ያበረክቱለታል።
[11]የዓለም ነገሥታት ሁሉ ይሰግዱለታል ፤
ሕዝቦች ሁሉ ያገለግሉታል።
[12]ተጨንቀው የሚጮኹትን ችግረኞ
ችና ረዳት የሌላቸውን ተጠቂዎች ከመከራ
ያወጣቸዋል። [13]ለደካሞችና ለችግረኞች
ይራራላቸዋል ፤ያሡ የነጡትን ከሞት ያድና
ቸዋል። [14]በእርሱ ዘንድ ሕይወታቸው የከ
በረ ስለ ሆነ ከጭቈናና ከግፍ ቀንበር ነጻ
ያወጣቸዋል።
[15]ይህ ንጉሥ ለዘላለም ይኖራል።
የወርቅ ስጦታው ከሳባ ይመጣለታል ፤
ሕዝቡ ዘወትር ስለ እርሱ ይጸልያሉ ፤
ቀኑን ሙሉ ይባርኩታል። [16]የእህሉ
ምርት ለመላዋ ምድር ይተርፋል ፤የመ
ከሩ ዛላ በተራራዎች ጫፍ ሲወዛወዝ
ይታያል። የፍሬው ዛፍ እንደ ሊባኖስ
ይንሰራፋል ፤ እንደ ሜዳ ሣር ለምልሞ
ያድጋል። [17]ስሙ ለዘላለም ሲጠራ ይኖ
ራል ፤ ፀሐይ እያበራች እስካለች ድረስ
ዝናው ከመማኑን አያጥርጥም።
አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ምክንያት የተባ
ረኩ ይሆናሉ ፤እርሱንም ብሩክ ብለው ያመ
ሰግኑታል።
[18]እግዚአብሔር አምላክ የተመሰገነ
ይሁን ፤ድንቅ ተአምራትን ብቻውን የሚያደ
ርገው የእስራኤል አምላክ ይመስገን። [19]ዘላ
ለም ለገናና ስሙ ምስጋና ይድረሰው ፤
ክብርና ምስጋናው ይሆን ዓለም ከዳር
እስከ ዳር ይሙላ።
አሜን ፥ አሜን።
[20]የእሴይ ልጅ የዳዊት መዝሙሮች
እዚህ ላይ ተጸጸሙ።

ሦስተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 73-89

መዝሙር 73

[1]ልባቸው ቅን ለሆነ እስራኤላውያን እግ
ዚአብሔር በእውነት ቸር ነው።
[2]እኔ ግን እግሬን ሊያጻልጠኝ ፥የቆምኩ
በትም ስፍራ ሊከዳኝ ምንም አልቀረውም።
[3]የክፉዎችን መበልጸግ በማየት በእብሪተ
ኛው ቀንቼ ነበርና።
[4]እነርሱ የፈለጉትን ለማግኘት እምብ
ዛም ውጣ ውረድ የለባቸውም። ሰውነታ
ቸው ጤናማና የተደላደለ ነው። [5]ሰውን
ከሚያንገላቱት የተለመዱ ችግሮች ነጻ
ናቸው ፤በሰው ልጅ መከራም አይሠቃዩም።
[6]ስለዚህ ኵራትን እንደ ድሪ አጥልቀዋል ፤
የማፍ ሥራንም ተጐናጽፈዋል። [7]ከደነደነ
ልባቸው የሚመነጨው የጭካኔ አሳብ ነው ፤
ክፉ በመሥራታቸው በሕሊናቸው የሚሰማ
ቸው ኵራት ወሰን የለውም። [8]በእግዚአብ
ሔር ሥራ ያፈዛሉ ፤የሚናገሩት ሁሉ የጥ
ላቻ ስሜት የተመላበት ነው። በእብሪታ
ቸው ሰውን ከመጨቈን ወደ ኋላ አይሉም።
[9]በሰማይ ባለው ነገር ሳይቀር «ባለመብቶቹ
እኛ ነን» እያሉ አፋቸውን ሞልተው ይናገ
ራሉ። እንደ እነርሱ አሳብ መላዋ ምድር
ንብረታቸው ናት።
[10]በዚህ ምክንያት ሰዎች ጆሯቸውን
ወደ እነርሱ ያዘነብላሉ ፤ የሚናገሩትንም
«አሜን» ብለው ይቀበላሉ። [11]እንዲህም
ይላሉ፦ «እግዚአብሔር የሚሠሩትን ሊያ
ውቅ ይችላልን? ከሁሉ በላይ የሆነው አም
ላክ የማወቅ ኃይል አለውን?» [12]ክፉዎች
እንዲህ ያሉ ናቸው ፤ በኑሯቸው ግድየለሾች
ቢሆኑም ሀብታቸው እየጨመረ ይሄዳል።
[13]እኔም ፥ «ልቦናዬን በንጽሕና የጠበቅ
ሁት ፥ እጄ ከበደል እንዲነጻ የማርኩት ለካ
በከንቱ ኖሯል!» ብዬ አሰብኩ። [14]ይህንን
በማሰብ ቀኑን ሙሉ ተሠቃየሁ ፤ ሌሊቱ
በነጋ ቊጥር ይህን በመሰለው ሥቃይ ተቀ
ጣሁ።
[15]ዳሩ ግን ይህን አሳቤን በይፋ ተናግ
ሬው ብሆን ኖሮ ፥ ሕዝብህን እንደ ካድኩ
በተቈጠርሁ ነበር። [16]ይህ ሁሉ የ

ትን ምክንያት ለመረዳት በምሞክርበት ጊዜ
የሕሊና ጭንቀት ተሰማኝ። 17 ወደ እግዚአ
ብሔር መቅደስ ገብቼ ወደ ፊት የሚደርስባ
ቸው ነገር እስኪገለጽልኝ ድረስ ከተሰማኝ
ጭንቀት መገላገል አልቻልኩም። በመጨ
ረሻ ግን ፍጻሜአቸው ምን እንደሚሆን ተረ
ዳሁ።
18 አዎን፥ አንተ በሚያዳልጥ ስፍራ ላይ
አቆምካቸው ፤ ልውድቀትም ዳረግሃቸው።
19 በታላቅ ድንጋጤ ተውጠው በድንገት
መጥፋታቸው የሚያስገርም ነው! 20 ጌታ
ሆይ፥ ከእንቅልፉ ለሚነቃ ሰው፥ በሕልሙ
ያየው ነገር ሁሉ ቅዠት ሆኖ እንደሚቀር፥
አንተም ለመፍረድ በምትነሣበት ጊዜ እንደ
ከንቱ ነገር ትንቃቸዋለህ።
21 ልቤ በኀዘን ተሞልቶ መንፈሴ በተመ
ረረ ጊዜ፥ 22 ስሜት እንደሌለውና ምንም
እንደማያውቅ ሰው ሆንኩ ፤ በፊትህ እንደ
ዱር እንስሳ ሆኜ ታየሁ። 23 ይሁን እንጂ፥
እኔ ምን ጊዜም ከአንተ አልተለየሁም፤ አን
ተም አልተውከኝም። 24 በምክርህ ትመራኛ
ለህ፤ የኋላ ኋላም ወደ ገናናው ክብርህ ታስገ
ባኛለህ። 25 በሰማይ ከአንተ በቀር ማን አለ
ኝታ አለኝ? ከአንተ ጋር ከሆንኩ በምድር
ላይ የምመኘው ሌላ ነገር ከቶ የለም።
26 በሥጋዬና በልቦናዬ እደክም ይሆናል ፤
እግዚአብሔር ግን ለልቤ ኃይልን ይሰጣል፤
እርሱ የዘላለም ፈንታዬ ነው።
27 እነሆ፥ ከአንተ የሚርቁ ይጠፋሉ፤ አን
ተን የሚክዱትን ሁሉ እንዳልነበሩ ታደርጋ
ቸዋለህ። 28 ለእኔ ግን ወደ እግዚአብሔር
መቅረብ ይሻለኛል። የሁሉ ገዢ የሆነውን
እግዚአብሔርን መጠጊያዬ አድርጌዋለሁ።
ስለ ሥራዎቹ ሁሉ እመሰክራለሁ።

መዝሙር 74

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ ለምን «ወግዱ»
ብለህ ለዘላለም ተውኸን? በግጦሽህ በምታሰ
ማራቸው በጎችህስ ላይ ቍጣህ ለምን እየ
ጋለ ይሄዳል? 2 በቀደመው ዘመን የዋጀኸ
ውን ሕዝብ አስብ፤ ለራስህ መርጠህና ቤዛ
ሆነህ ያዳንኸውን ነገድ፥ መኖሪያህ የሆነች
ውንም የጽዮንን ተራራ አስታውስ።
3 እነሆ በመቅደስህ ላይ ጠላት ታላቅ
ጥፋት አደረሰ። የጥፋቱ ቋሚ ምስክር በሆ
ነው ፍርስራሽ መካከል እርምጃህን እየመረ
ጥክ እስቲ ጐብኘው። 4 ከእኛ ጋር ፊት
ለፊት በተገናኘህበት ስፍራ ጠላቶችህ ደነፋ
በት፤ ዓርማቸው የሆነውን ምልክታቸውንም
አቆሙበት። 5 አድራጎታቸው ጥቅጥቅ ያለ
ውን ደን ለመመንጠር መጥረቢያቸውን እን
ዳዘጋጁ ዛፍ ቈራጮች ነው። 6 ከእንጨት
ተፈልፍሎ የተሠራውን ጌጣ ጌጥ ሁሉ በም
ሳራቸውና በመዶሻቸው ሰባብረው ጣሉት።
7 ቤተ መቅደስህን አመድ እስኪሆን አጋ
ዩት ፤ ቅዱስ ስምህ የሚጠራበትን መኖሪያ
ስፍራ አረከሱት። 8 በልባቸውም፥ «እስከ
መጨረሻው አንከታተኩተን እናጠፋቸዋለን»
ብለው በመነሣት፥ በአገሪቱ ውስጥ የእግዚአ
ብሔር አምልኮ የሚፈጸምባቸውን ስፍራ
ዎች ሁሉ አቃጠሉ።
9 ይህ ሁሉ ሲሆን ከአንተ ምንም ዓይነት
የተአምራት ምልክት አልተሰጠንም፤ ከነቢያ
ትም አንድም የቀረ አልተገኘም፤ ይህ ሁኔታ
እስከ መቼ እንደሚቈይ የሚያውቅ ከመካከ
ላችን አንድም የለም። 10 እግዚአብሔር
ሆይ፥ ጠላት በአንተ ላይ እንዲህ እያፈዘ
የሚናገረው እስከ መቼ ነው? ተቃዋሚህስ
ስምህን ለዘላለም እያዋረደ ሊኖር ነውን?
11 እጅህን፥ ያውም ኃይለኛ የሆነውን ቀኝ
እጅህን አጣምረህ የምትመለከተው ስለ ምን
ድነው? አሁንም ከለበስከው መጐናጸፊያህ
ውስጥ ብቅ አድርገህና ሰንዝረህ አጥፋ
ቸው።
12 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ አንተ
ግን ከጥንት ጀምሮ ንጉሤ ነህ፤ በዛነትህን
በምድር ላይ አወረድህ። 13 በኃይልህ ባሕ
ሩን ከሁለት የከፈልክ አንተ ነህ፤ በውሃው
ውስጥ ያለውን የዓሣ ነባሪውን ራስ ሰበርህ።
14 ሌዋታን የተባለውን ታላቅ የባሕር ውስጥ
አውሬ ራሶች ቀጠቀጥህ ፤ ለኢትዮጵያ ሰዎ
ችም ምግባቸውን ሰጠሃቸው። 15 ምንጮ
ችን የምታፈልቅ፥ ወንዞችን የምታፈስና ጅረ
ቶችን የምታደርቅ አንተ ነህ። 16 ቀኑም
ሌሊቱም ያንተ ነው ፤ ፀሐይንና ጨረቃን
አንተ ፈጠርካቸው። 17 የምድርን ድንበሮች
ሁሉ ከልለህ የወሰንክ፥ ክረምትና በጋን የሠ
ራህ አንተ ነህ።
18 ጌታ ሆይ፥ ጠላት በአንተ እንዴት
አድርጎ እንዳፈዘ አስብ፤ አላዋቂዎች ስምህን
እንዴት እንዳዋረዱ አስታውስ። 19 የርግብ
ህን ሕይወት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጥ ፤
በመከራ የሚሠቃየውን የሕዝብህን ሕይወት
ለምን ጊዜውም አትርሳ። 20 ጨለማ በሰፈነ
ባት በዚች አገር የግፍ ሥራ ስለ በዛ ቃል
ኪዳንህን አስታውስ። 21 የተጨቈኑ፥ አፍረ
ውና ተዋርደው እንዲያፈገፍጉ አታድርግ።
ድኾችና ችግረኞች ስምህን ያመስግኑ።
22 አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥
ተነሥ! ዓላማህ እንዳይደፈር ተዋጋ።

ሞኞች ቀኑን ሙሉ በእንተ ላይ ያፌዙትን
አትርሳ። 23የተቃዋሚዎችህን ድንፋታና
እየበረታ የሚሄደውን የጠላቶችህን ሁካታ
ቸል አትበል።

መዝሙር 75

1እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ ለእንተ
ምስጋናችንን እናቀርባለን ፤ ስምህ ቅርብ
ነውና እናመሰግንሃለን ፤ ሰዎች ፥ ድንቅ ስለ
ሆኑ ሥራዎችህ ይናገራሉ።
2እንተም እንዲህ አልህ፦ «አመቺውን
ጊዜ መርጨ በቅንነት የምፈርድ እኔ ነኝ።
3ምድር ከነሕዝቦቿ በምትናወጥበት ጊዜ
ምሰሶዎቿን እጽንቼ የምይዝም እኔ ነኝ።
4እብሪተኛውን ፥ 'እንዲህ አትደንፋ' ፣ሬ
ኛውንም ፥ 'ያለኔ ሥልጣን ያለው የለም
አትበል ፤ 5እግዚአብሔርን በመቃወም በሰ
ማያት ላይ የሥልጣን ዛቻህን አታሳይ፤አንገ
ትህን መዘህ በድፍረት አትናገር' እለዋ
ለሁ።»
6ሥልጣን ከምሥራቅ ሆነ ከምዕራብ
ወይም እንዲሁ ዝም ብሎ ከምድረ በዳ አይ
ገኝም። 7ነገር ግን ሁሉን የሚያስተዳድር
እግዚአብሔር ነው ፤ አንዱን ያዋርዳል ፤ ሌላ
ውን ከፍ ያደርጋል። 8ፈልቶ በወጣለት
በቍጣው ወይን የተሞላ ጽዋ እግዚአብሔር
በእጁ ይዟል ፤ በምድር ላይ ለሚኖሩ ግፈ
ኞች ሁሉ ከጽዋው እየቀዳ ይሰጣቸዋል፤እነ
ርሱም እምቡላውን ሳይቀር ጨልጠው ይጠ
ጡታል።
9እኔ ግን ይህንን ለዘላለም አስታውቃ
ለሁ። ለያዕቆብ አምላክ የምስጋና መዝሙር
አሰማለሁ። 10የግፈኞችን ኃይል አዋርዳ
ለሁ ፤ የጻድቃን ሥልጣን ግን ከፍ ከፍ
ይላል።

መዝሙር 76

1እግዚአብሔር በይሁዳ ነገድ ዘንድ የታ
ወቀ ነው ፤ስሙም በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ
በታላቅነት ይጠራል። 2ቤተ መቅደሱ በኢየ
ሩሳሌም ከተማ ፥ ማደሪያ ስፍራው በጽዮን
ተራራ ነው። 3በዚያም ተወርዋሪ ፍላጻዎ
ችን ፥ ጋሻዎችንና ሰይፎችን ፥ ሌላውንም
የጦር መሣሪያ ሁሉ ይሰባብራል።
4ጌታ ሆይ፥አንተ በሚያንጸባርቅ ብርሃን
አሸብርቀሃል ፤ግርማህ የዱር አራዊት ከሞሉ
ባቸው ተራራዎች ይልቅ የሚያስፈራ ነው።
5በፊትህ ጀግኖች ኃይላቸውን ተገፈው
ወደቁ ፤የሞት ጽዋቸውንም ተቀበሉ ፤ከጦረ
ኞች አንዳቸው እንኳ እጃቸውን ማንሣት
አልቻሉም። 6የያዕቆብ አምላክ ሆይ ፥በተግ
ሣፅህ ፈረሱ ከነሠረገላው ተንከታከቶ
ወደቀ። 7መፈራት ያለብህ አንተ ብቻ ነህ።
በተቈጣህ ጊዜ በፊትህ ከቶ ማን ሊቆም
ይችላል? 8በሰማያት ሆነህ ፍርድህን አሰ
ማህ ፤ዓለምም በፍርሃት ተውጦ ዝም አለ።
9አቤቱ ፥ በምድር ላይ በመከራ የሚሠቃዩ
ትን ሁሉ ታድን ዘንድ ልትፈርድ በተነሣህ
ጊዜ ፥ 10በሰዎች ላይ የምታወርደው መዓ
ትና ቍጣህ የሚያስመሰግንህ መሆኑ እር
ግጥ ነው ፤ከመቅሠፍትህ የሚተርፉት ራሳቸ
ውን ተቈጣጥረው በሥርዓት ይኖራሉ።
11ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር ስእለ
ትን ተሳሉ ፤ ያንንም ፈጽሙ ፤የጎረቤት አገ
ሮች ሁሉ መፈራት ለሚገባው ለእርሱ ፥ገጸ
በረከት ያቅርቡለት። 12እርሱ የገዢዎችን
መንፈስ ይሰባብራል ፤ በምድር ነገሥታትም
ዘንድ የተፈራ ይሆናል።

መዝሙር 77

1«ድረስልኝ» ብዬ ወደ እግዚአብሔር
ጮህኩ ፤ እንዲሰማኝ ወደ እግዚአብሔር
ጩኸቴን አሰማሁ። 2መከራ ስለ ደረሰብኝ
እግዚአብሔርን ፈለግሁት ፤ያለመታከት እጆ
ቼን በሌሊት ወደ እርሱ ዘረጋሁ ፤ ነፍሴ
መጽናናት አልቻለችም።
3እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ አንተን
እያሰብኩ በትካዜ እወዘወዛለሁ። በተመሰጠ
ብዙ ነገሮችን አሰላስላለሁ ፤መንፈሴ እያደር
እየደከመ ሄደ። 4ሌሊቱን ሙሉ ዓይኖቼን
አፍዋጭ እንዳድር አደረግኸኝ ፤ መጸለይ
እንኳ ፈጽሞ አቃተኝ። 5የቀድሞው ዘመን
በአሳቤ ትዝ አለኝ። 6በሌሊት የማሰማውን
ዝማሬ አስታወስኩ ፤ በዚህ ጊዜ ልቤ ተመ
ሰጠ ፤ መንፈሴም እንዲህ እያለ ይጠይቅ
ጀመር፦ 7«ለመሆኑ እግዚአብሔር እኛን
'ወግዱልኝ' ብሎ ለዘላለም መተዉ ነውን?
ሞገሱን ዳግመኛ ፈጽሞ ላያሳየን ነውን?
8ያ ምን ጊዜም የማይለወጠው ፍቅሩስ ተለ
ይቶን ሊቀር ነውን? የተስፋውንስ ቃል
ለመቼውም መሻሩ ነውን? 9በውኑ እግዚአ
ብሔር መሐሪ አምላክ መሆኑን ረሳውን?
ርኅራኄውንስ በቍጣው አገደውን?» 10ዳግ
መኛም በአሳቤ ፥ «ከሁሉ በላይ የሆነው
አምላክ በብርቱ ክንዱ ኃይሉን ወደ ገለጠባ
ቸው ዘመናት መለስ እላለሁ» አልኩ።
11አዎን፥ሥራህን አስታውሳለሁ ፤ጌታ ሆይ፥
ከብዙ ዓመታት በፊት የፈጸምካቸውን ተአ
ምራትህን አስባቸዋለሁ ፤ 12ሥራዎችህን
ሁሉ በተመሰጠ አሰላስላቸዋለሁ ፤ ግርማ

የኃይል ድርጊቶችህን አጤናቸዋለሁ።
13 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ መንገዶ
ችህ የተቀደሱ ናቸው። እንደ ፈጣሪያችን
እንደ አንተ ያለ እጅግ ገናና አምላክ ከቶ
ማነው? 14 አንተ ተአምራት የምታደርግ
አምላክ ነህ፤ በሕዝቦች መካከል ኃይልህን
ታሳያለህ። 15 የያዕቆብና የዮሴፍ ተወላጆች
የሆኑትን ሕዝብህን በኃያሉ ክንድህ ቤዛ
ሆነህ አዳንካቸው።
16 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፥ ባሕሩ
ገና በሩቅ ሲያይህ ፈርቶ ተሸማቀቀ፤ እስከ
መጨረሻ ጥልቀቱ ድረስ ተናወጠ። 17 ደመ
ናዎች ዶፍ አዘነቡ፤ ሰማዩም የነጐድጓድን
ድምፅ አስተጋባ፤ ፍላጻዎችህ እንደ ብል
ጭታ በየአቅጣጫው ተወረወሩ። 18 ነጐድጓ
ድህ ከዓውሎ ነፋስ ጋር ተቀላቅሎ ተሰማ፤
መብረቅህ በዓለም ላይ በግ ብሎ አበራ፤
ምድርም ተንቀጠቀጠች፥ ተናወጠችም።
19 ጼካህ የማይታይ ቢሆንም መንገድህ በባ
ሕሩ ውስጥ፥ ጐዳናህም በውቅያኖሶች መካ
ከል ያስኬዳል።
20 ሕዝብህን በሙሴና በአሮን እጅ እንደ
አረኛ መራሃቸው።

መዝሙር 78

1 ሕዝቤ ሆይ፥ የማስተምራችሁን ስሙኝ፤
ከአንደበቴ የሚወጡትን ቃላት አዳምጡ።
2 ንግግሬን በምሳሌ እጀምራለሁ፤ ከጥንት
ጀምሮ የተሰወሩትን ነገሮች ገልጬ አወጣ
ለሁ፤ 3 እነርሱም አባቶቻችን የነገሩን፥
እኛም የሰማናቸውና የምናውቃቸው ነገ
ሮች ናቸው። 4 እነዚህን ነገሮች ከልጆቻ
ቸው እንደብቅም። እግዚአብሔር ሊመሰገን
ባቸው የሚገባውን ሥራዎቹን፥ ኃይሉንና
ድንቅ ተአምራቶቹን ለሚቀጥለው ትውልድ
እንነግራለን። 5 የያዕቆብ ልጆች የሚተዳደሩ
በትን ሥርዓት ደነገገ፤ የእስራኤል ሕዝብ
የሚመራበትን ሕግ አወጣ፤ ይህንንም ሕግ
አባቶቻችን ለልጆቻቸው እንዲያስተምሯ
ቸው አዘዛቸው። 6 የሚቀጥለው ትውልድና
ገና ያልተወለዱት ልጆች ሳይቀሩ እንዲያ
ውቁትና እነርሱ ደግሞ በተራቸው ለልጆቻ
ቸው እንዲነግሯቸው ወሰነ። 7 በዚህ ጊዜ
እያንዳንዱ ትውልድ እምነቱን በእግዚአብ
ሔር ላይ ይጥላል፤ የፈጸመውንም ሥራ አይ
ረሳም፤ ትእዛዛቱን ይጠብቃል እንጂ። 8 እንደ
ቀደሙት አባቶቻቸው ልባቸው በእግዚአብ
ሔር ዘንድ ያልታመነና መንፈሳቸው ለእ
ርሱ ታማኝነት የሌለው እምቢተኛና ዐመ
ፀኛ ትውልድ አይሆኑም።

9 የኤፍሬም ነገድ፥ በቀስት መሣሪያ ደር
ጅተው ሳሉ ለውጊያ በተሰለፉበት ቀን ሳይ
ዋጉ ሸሹ። 10 ይህም ሊሆን የቻለው፥ የእግ
ዚአብሔርን ቃል ኪዳን ስላልጠበቁና
በሕጉ ጸንተው መኖርን እምቢ ስላሉ
ነበር። 11 እርሱ የሠራውንና ያሳያቸውን
አስደናቂ ሥራዎቹን ረሱ። 12 አባቶቻቸው
በግብጽ ምድርና በጣኒዎስ በረሃ ሳሉ ዓይና
ቸው እያየ ተአምራትን አደረገ። 13 ባሕሩን
ከሁለት ከፍሎ በመካከሉ አሳለፋቸው፤ ወሃ
ውን ገደብ እንደ ግድግዳ አቆመላቸው።
14 ቀን ቀን በደመና፥ ሌሊትም በእሳት ብር
ሃን እየመራ መንገዱን አሳያቸው። 15 የም
ድረ በዳውን ዓለት ሰንጥቆ፤ እንደ ጅረት
የሚፈስ ውሃ ሰጣቸው። 16 ከቋጥኝ ምንጮ
ችን እያፈለቀ ውሃው እንደ ጅረት እንዲወ
ርድ አደረገ።
17 እነርሱ ግን ይህን ባደረገላቸውና
ከሁሉ በላይ በሆነው አምላክ ላይ የሚፈጽ
ሙትን በደልና ዐመፅ በዚያው በምድረ በዳ
እያሉ ቀጠሉ። 18 የተመኙትን የምግብ ዓይ
ነት እንዲሰጣቸው በመጠየቅ እግዚአብሔ
ርን ተፈታተኑት። 19 እንዲህም እያሉ ያሳ
ጡት ጀመር፦ «ለመሆኑ እግዚአብሔር
በዚህ በረሃ ገበታን ዘርግቶ ምግብን ሊያቀ
ርብ ይችላልን? 20 እርግጥ ዓለቱን በመታው
ጊዜ ውሃው ዝረር ብሎ ፈሰሰ ነበር፤ ምን
ጩም እንደ ዝረት ወርዶ ነበር። ይሁን
እንጂ መብል ሊሰጠን ይችላልን? ለሕዝቡ
የሚያስፈልገውን ሥጋ ሊያቀርብ ከቶ ይቻ
ለዋልን?»
21 እግዚአብሔር ይህን ሐሜታቸውን
ሲሰማ እጅግ ተቈጣ፤ የመሳቱ እሳት በያዕ
ቆብ ልጆች በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነደደባ
ቸው። 22 ይህም የሆነው የሚያስፈልጋቸ
ውን በሚሰጣቸው በእግዚአብሔር ስላላመ
ኑና በእርሱም የማዳን ኃይል ስላልተማመኑ
ነበር። 23 እርሱ ግን ለደመና ትእዛዙን
ሰጥቶ የሰማያት በሮች እንዲከፈቱ አደረገ።
24 ሕዝቡ ይበሉ ዘንድ መና አዘነበላቸው፤
የሰማይ ምግብ ሰጣቸው፤ 25 ሰዎችም የመላ
እክትን እንጀራ በሉ። ለመብላት የሚችሉ
ትን የምግብ ዓይነት ሁሉ አቀረበላቸው።
26 የምሥራቅን ነፋስ ከፍቶ ስለ ለቀቀውና
የደቡቡን ነፋስ በኃይሉ እየመራ ስላመ
ጣው፥ 27 እነሆ ሥጋን እንደ አፈር፥ የሚበ
ርሩ ወፎችን እንደ ባሕር አሸዋ አብዝቶ
በላያቸው አዘነበ፤ 28 በሰፈራቸው መካከልና
በድንኳኖቻቸው ዙርያ እንዲፈስስ አደረ
ገው። 29 የነመጁትን ምግብ ስለሰጣቸው

ከመጠን በላይ እስኪጠግቡ በሉ። 30 ዳሩ
ግን ምግቡን ገና ከፈታቸው ሳያነሡት፥እን
ዲያውም የጎረሱትን በአፋቸው እንደ ያዙ፥
31 የእግዚአብሔር ቍጣ ወረደባቸው ፤ ከመ
ካከላቸው እጅግ ጎበዞች የሆኑትን በሞት
ቀጣቸው፤የእስራኤል ወጣቶች ተቀሠፉ።
32 እነርሱ ግን፥ይህ ሁሉ የቅጣት መቅሠ
ፍት እየወረደባቸው እግዚአብሔርን መበደ
ላቸውን አላቋረጡም ፤ ይህን ሁሉ ድንቅ
ተአምራቱን እያሳያቸው አላመኑበትም።
33 ስለዚህ ዕድሜያቸው በከንቱ ፥ ዘመናቸ
ውም በሽብር እንዲያልቅ አደረገ። 34 እግዚ
አብሔር በቀጣቸው ጊዜ ፥ በጭንቀት እንደ
ገና ወደ እርሱ መለስ ብለው ፈለጉት።
35 እግዚአብሔር መጠጊያቸው፥ከሁሉ በላይ
የሆነው አምላክ ቤዛቸው መሆኑንም አስታ
ወሱ። 36 በአንደበታቸው አቈላመጡት ፤
ሐሰት በተመላ ንግግር ሸነገሉት። 37 ልባ
ቸው ግን የሸፈተና ለቃል ኪዳኑም ያልታ
መነ ነበር። 38 እግዚአብሔር ግን መሐሪ
ነውና ኃጢአታቸውን ሁሉ ይቅር አላቸው
እንጂ በበደላቸው ምክንያት አላጠፋቸ
ውም። ቍጣውን በየጊዜው እየገታ መለ
ሰው ፤የመዓቱም መቅሠፍት በሙሉ እንዲወ
ርድ አላደረገም። 39 ሥጋ ለባሾችና እንዴ
ካለፈ እንደማይመለስ የነፋስ ሽውታ መሆና
ቸውን አሰበ።
40 በምድረ በዳ ሳሉ ስንት ጊዜ በእርሱ
ላይ ዐመው! ስንት ጊዜስ አሳዘኑት! 41 ደግ
መው ደጋግመው እግዚአብሔርን ተፈታተ
ኑት ፤ የእስራኤልን ቅዱስ አምላክ አበሳ
ጨት። 42 ተጨቍኖው ከነበሩበት ሲያወጣ
ቸው ያሳየውን ኃይሉን አላስታወሱም።
43 የተአምራት ምልክቶቹን በግብጽ
ምድር ፥ ድንቅ ሥራዎቹን በጣኔዎስ በረሃ
በገሃይድ ያሳየበት ወቅት ትዝ አላላቸውም።
44 በዚያን ጊዜ የግብጻውያንን ወንዞች ወደ
ደም ለወጠ ፤ ስለዚህ ግብጻውያን ከፈሳሽ
ውሆቻቸው ሊጠጡ ከቶ አልቻሉም።
45 እየነደፉ የሚጨርሷቸውን የዝንብ መንጋ
ዎችና ታላቅ ጥፋት የሚያደርሱባቸውን
እንቍራሪቶች ላከባቸው። 46 ለመከር የደረሰ
ውን አዝመራቸውን ለኵብኵባ ፥ ለፍሬ የደ
ረሰ ሰብላቸውን ለአንበጣ ሰጠባቸው።
47 የወይን አትክልታቸውን በበረዶ ፥ የፍሬ
ዛፎቻቸውን በውርጭ አጠፋባቸው። 48 የጋ
ማና የቀንድ ከብቶቻቸውን ለበረዶ ውሽንፍ
ርና ለመብረቅ ዳረጋቸው። 49 ጽኑ ቍጣው
ንና መዓቱን፥ንዴቱንና ቅጣቱን እንዲያወር
ዱባቸው የመቅሠፍት መላእክቱን ላከባ
ቸው። 50 ለቍጣው መንገድ ስለ ከፈተ ፥
በመቅሠፍት እንዲያልቁ አደረጋቸው እንጂ
ከሞት አላተረፋቸውም። 51 በካም ቤተሰብ
ውስጥ የመጀመሪያ ፍሬ የሆኑትን የግብጻ
ውያንን በኵር ልጆች ሁሉ ገደለ።
52 ሕዝቡን ግን እንደ መንጋ አወጣ
ቸው ፤ በምድረ በዳ መካከል እንደ በግ
መራቸው። 53 መንገዱን እያሳየ በጉዞአ
ቸው ላይ ስለ ጠበቃቸው ምንም አልፈ
ራም ፤ ጠላቶቻቸውን ግን በባሕር አስጥሞ
አስቀራቸው። 54 እንዲህ አድርጎ በቀኝ
እጁ ወደ ያዛትና ተራራማ ወደ ሆነችው
ወደ ተቀደሰችው ምድሩ ድንበር አደረሳ
ቸው። 55 ምድሪቱን ይዘው የነበሩትን አሕ
ዛብ አስወጥቶ አባረረላቸው ፤ አገራቸውንም
አከፋፍሎና ርስት አድርጎ ሰጣቸው። የእ
ስራኤልን ነገዶች እነሆ ባለ ቦታ ሆነውና
የየራሳቸውን ቤት ሠርተው የሚኖሩ
ሕዝብ ለመሆን አበቃቸው።
56 እነርሱ ግን አሁንም እግዚአብሔርን
ተፈታተኑት ፤ ከሁሉ በላይ በሆነው አምላክ
ላይ ዐመው ፤ ሕጉንና ሥርዓቱን አፈረሱ።
57 አባቶቻቸውን በመምሰል የማይታመኑና
እምነተ ቢሶች ሆኑ ፤እንደማያስተማምን ስን
ኩል ቀስት የእግዚአብሔርን ዓላማ ሳቱ።
58 በየኰረብታው ላይ በሚፈጽሙት የባዕድ
አምልኮ አስቈጡት ፤ በሚሰግዱላቸው ጣዖቶ
ቻቸው አስቀኑት።
59 እግዚአብሔር ይህን አድራጎታቸውን
ሲያይ እጅግ ተቈጣ ፤ የእስራኤልን ሕዝብ
«ወግዱ» ብሎ ከፈቱ አገለላቸው። 60 በእኛ
በሕዝቦቹ መካከል በሌሎ የተከላትን የማደ
ሪያውን ድንኳን ተዋት። 61 የክብሩና የኃ
ይሉ መገለጫ የሆነችውን የቃል ኪዳን
ታቦት በጠላት እጅ እንድትማረክ አደረ
ጋት። 62 የራሱ በሆኑት ሕዝብ ላይ እጅግ
በመቈጣቱ ለሰይፍ አሳልፎ ሰጣቸው።
63 ጕልማሶቻቸው በጦርነት እሳት እየተማ
ገዱ ስላለቁ ፥ የሴቶች ልጆቻቸው የሠርግ
ዘፈን ሁሉ ቀረ። 64 ካህናቶቻቸው ተሰየቆ ፤
ሚስቶቻቸው ሊያለቅሱላቸው እንኳ አልቻ
ሉም።
65 በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ከእንቅልፉ
እንደሚነቃ ሰው ተነሣ ፤ የመጠጥ ኃይል
እንደ ለቀቀውም ጕበዝ ብድግ አለ። 66 ጠላ
ቶቹን ወግቶ መለሳቸው ፤ በዘላለም ውርደት
ላይ ጣላቸው። 67 በዚያን ጊዜ የዮሴፍን
ተወላጆች አልፈለገም ፤ የኤፍሬምንም ነገድ
አልመረጠም ፤ 68 እርሱ ከነገድ የመረጠው
ይሁዳን ፥ ከተራራ የወደደው ጽዮንን ነበር።

69 በዚያም ቤተ መቅደሱን እንደ ሰማይ
አጽንቶ ሠራት፤ በምድር ላይ ለዘላለም መሠ
ረታት። 70 ዳዊትን ለእርሱ አገልጋይነት
መረጠው፤ ከበጎች ጕረኖ አውጥቶ ወሰደው፤
71 ከበጎች ጠባቂነት አንሥቶ ለያዕቆብ ልጆ
ችና የራሱ ለሆኑት የእስራኤል ሕዝብ
እረኛ ይሆን ዘንድ ሾመው። 72 ዳዊትም
ሕዝቡን በቅን ልቦና ጠበቃቸው፤ በብልህ
አስተዳደር መራቸው።

መዝሙር 79

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ አሕዛብ፥ርስትህ
የሆነችውን አገር ወረሩ፤ ቤተ መቅደስህን
አረከሱ፤ ኢየሩሳሌምን የፍርስራሽ ክምር
አደረጓት። 2 የአገልጋዮችህን ሬሳ ለሰማይ
አዕዋፍ፥ የቅዱሳንህን አስከሬን ለምድር አራ
ዊት ምግብ አድርገው ሰጡ። 3 በኢየሩሳሌ
ምና በአካባቢዋ ሁሉ የሰውን ደም እንደ
ጕርፍ አፈሰሱ፤ ሙታንን የሚቀብር ጠፋ።
4 እኛም በጎረቤቶቻችንና በዙሪያችን ባሉ
አገሮች ዘንድ ለነቀፌታ፥ ለንቀትና ለማቅ
ለሥላቅ ተጋለጥን።
5 ጌታ ሆይ፥ይህ የሚሆነው እስከ መቼ
ነው? ቍጣህ ለዘላለም ነውን? ቅንዓትህ
እንደ እሳት እስከ መቼ ሲነድብን ይኖ
ራል? 6 አቤቱ፥የአንተን አምላክነት በማያ
ምኑ አሕዛብና ስምህን በማይጠሩ መንግ
ሥታት ላይ ቍጣህን አውርድባቸው።
7 የያዕቆብ ዘር የሆነውን ሕዝብህን በጭ
ካኔ ጨርሰውታል፤አገሩንም አውድመውታ
ልና።
8 ስለ አባቶቻችን በደል እኛን ተጠያቂም
ችና ፍዳ ከፋሮች አታድርገን። ተስፋ በሚ
ያስቈርጥ መከራ ላይ እንገኛለንና ምሕረትህ
ፈጥኖ ይድረስልን፤ ያድነንም። 9 መድኀኒትን
እግዚአብሔር ሆይ፥ ስለ ገናናው ስምህ
ክብር ስትል እርዳን፤ስለ ስምህ ስትል ኃጢ
አታችንን ይቅር ብለህ ከዚህ መከራ አው
ጣን። 10 አሕዛብ፥ «አምላኳቸው ወዴት
ነው?» ስለ ምን ይበሉ? እንደ ጕርፍ የፈሰ
ሰውን የአገልጋዮችህን ደም የምትበቀል
አምላክ መሆንህን በአሕዛብ መካከል በገ
ሃድ አሳውቅ። 11 የእስረኞች የሥቃይ
ጩኸት ከፊትህ ይድረስ፤ይሙት በቃ የተፈ
ረደባቸውን በክንድህ ኃይል ሕይወታቸውን
አትርፍ። 12 ጌታ ሆይ፥በአንተ ላይ የተዘባበ
ቱትን መዘባበት ሰባት እጥፍ አድርገህ ክፈ
ላቸው።
13 እኛ በለመለመ መስክህ ላይ እንደም
ታሰማራቸው በጎችህ የምትጠብቀን ሕዝ
ብህ፥ ለዘላለም እናመሰግንሃለን። ከትውልድ
ወደ ትውልድ ምስጋናህን ስንናገር እንኖራ
ለን።

መዝሙር 80

1 የዮሴፍን ወገኖች እንደ መንጋ የምት
መራ የእስራኤል እረኛ ሆይ፥ ስማን። ኪሩ
ቤል በሚሸከሙት ዙፋንህ ላይ የምትቀመ
ጠው አምላክ፥ ብርሃንህ ይገለጥ። 2 በኤፍ
ሬም፥ በብንያምና በምናሴ ወገኖች ፊት በኃ
ይልህ ተነሥ፤መጥተህ አድነን።
3 አምላክ ሆይ፥ ሕይወታችንን አድስ፤
መዳን እንችል ዘንድ ፊትህን በላያችን
አብራ።
4 ኃያሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥
በሕዝብህ ጸሎት ላይ ቍጣህ የሚቈየው
እስከ መቼ ነው? 5 የልቅሶ እንጀራ መገብህ
ቸው፤ እንባቸውንም በጽዋ አጠጣሃቸው።
6 ለጎረቤቶቻችን ነገር መቈስቈሻ አደረግ
ኸን፤ጠላቶቻችን ያፌዙብናል።
7 ኃያሉ አምላክ ሆይ፥ ሕይወታችንን
አድስ፤ መዳን እንችል ዘንድ ፊትህን በላያ
ችን አብራ።
8 እኛ እኮ ከግብጽ አምጥተህ፥ አሕዛብን
ከዚች ምድር አስወጥተህ፥ የተከልካት የወ
ይን ተክልህ ነን። 9 ለእርሷ መሬቱን መንጥ
ረህ አለሰለስከላት፤ ሥርም ሰደደች፤ ቅጠሏም
አገሩን ሞላው። 10 ተራሮች በጥላዋ፥ ግዙ
ፎች ዝግባዎች በቅርንጫፎቿ ተሸፈኑ።
11 ሐረጓን እስከ ታላቁ ባሕር፥ ጫፎቿን
እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ዘረጋች።
12 አላፊ አግዳሚው ፍሬዋን እየለቀመ
እንዲበላ ስለ ምን ቅጥሩዋን አፈራረስክ?
13 ከርከሮ ከጫፉ እየወጣ ረጋሚው አበላሻት፤
የሜዳ እንስሶችም ተሰማሩባት።
14 ኃያሉ እግዚአብሔር ሆይ፥ ወደ እኛ
ተመለስ፤ በሰማይ ሆነህ ወደ ታች ተመል
ከት፤ የወይን ተክልህን ተከባከባት።
15 ሥሯን ቀኝ እጅህ ተከለው፤ ከእርሷም
ወንድ ልጅን ለራስህ አስነሣህ።
16 እነሆ የወይን ተክልህ ተቈርጣለች፤
በእሳትም ተቃጥላለች፤ በተግሣፅህ ሕዝብህ
ይጠፉሉ። 17 እጅህ በቀኝህ ባለው ሰው ላይ
ይረፍ፤ እርሱ፥ ለራስህ ያስነሣኸው የሰው
ልጅ ነው። 18 ከዚያ በኋላ እንተን ትተን
ወደ ሌላ አምልኮ አንሄድም፥ አቤቱ፥ ሕያ
ዋን አድርገን፤እኛም ስምህን እንጠራለን።
19 ኃያሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥
ሕይወታችንን አድስ፤ለመዳን እንችል ዘንድ
ፊትህን በላያችን አብራ።

መዝሙር 81

1ኃይላችን ለሆነው እግዚአብሔር በደ
ስታ ዘምሩ፤ ለያዕቆብ አምላክ እልል በሉ።
2በዜማ መሣሪያዎች አቀንቅኑ፤ ከበሮውን
ምቱ፤ ቃናው የሚመስጠውን በገናና መሰ
ንቆ ተጫወቱ። 3ጨረቃ በምትወለድበትና
በዓላችንን በምናከብርበት በአዲሱ ወር መባ
ቢያ ቀንደ መለከቱን ንፉ። 4ይህ ሥርዓት
የእስራኤል ሕዝብ ይጠብቁት ዘንድ የያዕ
ቆብ አምላክ በአዋጅ የሰጣቸው ትእዛዝ
ነው። 5ይህንንም ሥርዓት፥ የማናውቀውን
ቋንቋ በሰማንባት በግብጽ አገር ላይ መቅሠ
ፍቱን ባወረደበት ጊዜ ለዮሴፍ ወገኖች
ሕግ አድርጎ አቆመላቸው።
6እርሱም እንዲህ አለ፦ «ሸክማችሁን
ከትከሻችሁ ላይ አውርጄ ጣልኩ፤ እጆች
ችሁ የባዕድ ቅርጫት ከማንጠልጠል ነጻ
ሆኑ። 7በመከራ ስትሠቃዩ ወደ እኔ ጮሃ
ችሁ፤ እኔም አዳንኋችሁ፤ በነጐድጓድ ድምፅ
ከደመና ውስጥ መልስ ሰጠኋችሁ፤ መሪባ
ከሚባለው የውሃ ምንጭ ስትደርሱም ፈተን
ኋችሁ።
8«ሕዝቤ እስራኤል ሆይ፥ ስሙኝ። እነሆ
ማስጠንቀቂያዬን አዳምጡ። 9ባዕዳን አማል
ክት በመካከላችሁ አይኑሩ፤ ለሌላ አምላክ
አትስገዱ። 10ከግብጽ ያወጣኋችሁ እግዚአ
ብሔር አምላካችሁ እኔ ነኝ፤ አፋችሁን
ሞልታችሁ የምትብይቁኝን ሁሉ እኔ እፈጽ
መዋለሁ።
11«ሕዝቤ እስራኤል ግን አላዳመጡ
ኝም፤ አልታዘዙኝም። 12ስለዚህ፥ የራሳቸውን
ምኞት ተከትለው ይሄዱ ዘንድ በእምቢተኛ
ነታቸው እንዲቀጥሉ ተውኋቸው።
13«ሕዝቤ እስራኤል ሰምተውኝና መን
ገዴን ተከትለው ቢሆን ኖሮ፥ 14ፈጥኜ በጠ
ላቶቻቸው ላይ እጄን ባነሣሁላቸውና ድል
ባደረግሁላቸው ነበር! 15እግዚአብሔርን
የሚጠሉ፥ የጓላ ጓላ በፊቱ እየተሽቆጠቆጡ
ይወድቃሉ፤ ቅጣታቸውም ለዘላለም ሲፈጸም
ባቸው ይኖራል። 16እናንተ ግን ምርጥ የስ
ንዴ ምርት እየተመገባችሁ ትጠግባላችሁ፤
የጣዝማ ማርም እየበላችሁ ትረካላችሁ።»

መዝሙር 82

1እግዚአብሔር በታላቁ ጉባኤ ላይ ይቆ
መጣል፤ እንደ አማልክት በሚከበሩ ባለሥል
ጣኖች መካከል የፍርድ ቃሉን እንዲህ ሲል
ይሰጣል፦ 2«ሐሰተኞችን ስትደግፉ፥ ለግፈ
ኞችም ስታደሉ የምትኖሩት እስከ መቼ
ነው? 3ከዚህ ይልቅ ለደካሞችና ለሙት
ልጆች ተከራከሩላቸው፤ የድኾችንና የጭቍሞ
ኖችን መብት አስጠብቁላቸው። 4ደካሞቹ
ንና ችግረኞቹን ከግፈኞች እጅ አስጥላቸው
አድኗቸው።
5«እነርሱ ምንም ነገር አያውቁም፤ የሚ
ያስተውሉት ምንም ነገር የለም፤ እንዲያው
በጨለማ ውስጥ በዳበሳ እንደሚሄድ ሰው
ናቸው። የዚች ዓለም ኅብረተ ሰብ ሥርዓት
ሁሉ ተናግቷልና።
6«እኔ ግን፥ 'እናንተ አማልክት ናችሁ፤
ሁላችሁም የልዑል እግዚአብሔር ልጆች
ናችሁ' ብዬ ነበር። 7ለካስ፥ እንደ ማንኛ
ውም ሰው ትሞታላችሁ፤ ከባለሥልጣኖችም
እንደ አንዱ ትሸራላችሁና» አልሁ።
8አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፥ ተነሥ፤
በምድር ላይ ፍርድህን ስጥ። አሕዛብ ሁሉ
የአንተ ርስት ናቸውና።

መዝሙር 83

1አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፥ ለጸሎ
ታችን መልስ ስጠን፤ ፈጥነህ ድረስልን እንጂ
ፈጽመህ ዝም አትበለን። 2ጠላቶችህ ምን
ያህል በእብሪት ተነሣሥተው እንደሚራ
ወጡ፥ እንዴትስ አድርገው አንገታቸውን
መዘው በድፍረት እንደሚደነፋ ተመል
ከት። 3በሕዝብህ ላይ በተንኰል ይዶል
ታሉ፤ አንተ በምትሳሳላቸው ላይ ያሤራሉ።
4«ኑ! እስራኤል የሚባል ስም ለዘላለም
ተረስቶ እንዲቀር ይህን ሕዝብ እናጥ
ፋው!» ይላሉ።
5በዚህ ሤራ አንድ አሳብ ሆነው ተባ
በሩ፤ በአንተም ላይ ተማምለው አደሙ።
6ኤዶማውያን የሚኖሩባቸው ከተሞች፥ እስ
ማኤላውያን፥ የሞዓብ ወገኖችና የአጋር ተወ
ላጆች፥ 7የጌባል፥ የአሞንና የአማሌቅ
ምድር ነዋሪዎች፥ ፍልስጥኤማውያንና የጢ
ሮስ ሰዎች፥ 8አሦራውያን እንኳ ሳይቀሩ
ለሎጥ ልጆች ደጋን በመሆን ከጠላቶችህ
ጋር አባሪ ተባባሪ ሆኑ።
9አቤቱ፥ የእነዚህ ፍጻሜ፥ በምድያማው
ያን ላይ እንዳደረግኸው፥ በቂሶንም ወንዝ
እንደ ተገደሉት እንደ ሲሣራና እንደ ኢያ
ቢስ ይሁን። 10በእንዶር ጦርነት ላይ ፈጽ
መው እንዳለቁት፥ ዓፅማቸው በምድር ላይ
እንደ ጥራጊ ተጥሎ እንደ ቀሩት አድርጋ
ቸው። 11በመኳንንቶቻቸው፥ የሔሬብና
የዜብ፤ በመሳፍንቶቻቸውም፥ የዛብሄልና የስ
ልማና እልቂት ይድረስባቸው። 12እነርሱ፥
«እግዚአብሔር ለሕዝቡ መሰማሪያ

ውን አገር ወስደን እንይዛለን» ብለው ፎክ
ረው ነበር።
13ፈጣሪዬ ሆይ ፥ በነፋስ ተጠርጎ እንደ
ሚወሰድ ትቢያና ገለባ አድርጋቸው።
14የሰደድ እሳት ደኑን ፈጽሞ እንደሚበላ
ውና የምንጣር ነበልባል የተራራውን ቍጥ
ቋጠ አቃጥሎ እንደሚጨርሰው፥ 15አንተም
እንዲሁ እነርሱን በቍጣህ ውሽንፍር አሳዳ
ቸው ፥ በመቅሠፍትህ ዶፍ አስደንግጣቸው።
16እግዚአብሔር ሆይ ፥ ሰዎች የአንተን ስም
መጥራት ይፈልጉ ዘንድ ፥ ጠላቶችህ ፊታች
ውን በኀፍረት እስኪሸፍኑ ድረስ አዋርዳ
ቸው። 17ለዘላለም እንዳፈሩና እንዳዘኑ
ኖረው ፥ በመጨረሻ በውርደት ተጐሳቍለው
ይጥፉ። 18ስምህ እግዚአብሔር የሆነው
ጌታ ፥ ብቻህን በመላዋ ምድር ከሁሉ በላይ
መሆንህን ይወቁ።

መዝሙር 84

1ኃያሉ እግዚአብሔር ሆይ ፥ ማደሪያህ
የሆነው ቤተ መቅደስህ ምንኛ ውብ ነው?
2በእግዚአብሔር አደባባዮች ለመገኘት
ነፍሴ እጅግ ትናፍቃለች ፥ ልቦናዬና ሥጋዬ
ሕያው እግዚአብሔርን በመፈለግ ይጮ
ሃሉ።
3ንጉሤና አምላኬ ኃያሉ እግዚአብሔር
ሆይ ፥ በመሠዊያህ አቅራቢያ ድንቢጥ እንኳ
የምትሰፍርበትን ቤት ፥ ጨረባም ራሷን የም
ታስጠጋበትንና ጫጨቶቿን የምትሊስፍልበ
ትን ጐጆ ለመሥራት ቦታ አላት። 4በቤተ
መቅደስህ እያገለገሉ የሚኖሩ የተባረኩ
ናቸው ፥ ለዘላለምም ያመሰግኑሃል። 5በአንተ
ኃይል የሚተማመኑና ዘወትር ልቦናቸውን
ወደ አንተ የሚያዘነብሉ የተባረኩ ናቸው።
6በልቅሶ ሸለቆ መካከል በሚያልፉበት
ጊዜ ፥ በዚያ ምንጮች የበዙባትና ኩሬዎች
በበልግ ዝናብ የሞሉባት ስፍራ ያገኛሉ።
7ከጽዮን አምላክ ፊት ደርሰው እስኪታዩ
ድረስ ፥ ኃይላቸው ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨ
መረ ይሄዳል።
8ኃያሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ ፥
ጸሎቴን ስማ። የያዕቆብ አምላክ ሆይ ፥ ወደ
እኔ አድምጥ። 9አቤቱ ፥ ቀብተህ ያነገሥከ
ውን መሪ በፍቅር ዓይን እየው ፥ ጋሻችን ስለ
ሆነ ተመልከተው ፥ ጠብቀውም።
10በሌላ ስፍራ ሺህ ቀኖች ከምኖር ፥ በአ
ደባባይህ አንዲት ቀን ብውል ይሻለኛል።
በክፋዎች ቤተ መንግሥት ውስጥ ከምኖር ፥
በአምላኬ ቤት የበሩ ጠባቂ መሆንን እመር
ጣለሁ። 11እግዚአብሔር አምላክ ብርሃናት
ንና መከታችን ነው ፥ እርሱ ሞገስንና ክብርን
ይሰጠናል። ነውር የሌለበትን መንገድ ተከ
ትለው ለሚኖሩትም ፥ መልካም የሆነውን
ነገር ሁሉ አይነፍጋቸውም።
12ኃያሉ እግዚአብሔር ሆይ ፥ በአንተ
የሚተማመን ሰው የተባረከ ነው።

መዝሙር 85

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ ርስትህ ለሆነችው
አገር ሞገስህን አሳየህ ፥ የያዕቆብ ልጆች ለሆ
ኑት ሕዝብህ ብልጽግናቸውን መለስህ።
2በደላቸውን ይቅር አልክ ፥ ኃጢአታቸውን
ሁሉ ሸፈንክላቸው። 3መዓትህን በሙሉ
አራቅህላቸው ፥ ከጽኑ ቍጣህ ተመለስክ።
4መድኃኒታችን እግዚአብሔር ሆይ ፥
ሕይወታችንን አድስ ፥ በእኛ ላይ ያለህን
ቅሬታ ተውልን። 5በውኑ ለዘላለም እንደ
ተቈጣኸን ልትቀር ነውን? ወይስ ቍጣህን
ከትውልድ ወደ ትውልድ ልታራዝመው
ነውን? 6ሕዝብህ በአንተ ደስ ይለው ዘንድ
ዳግመኛስ መንፈሳዊ መነቃቃትን አትሰጠን
ምን? 7እግዚአብሔር ሆይ ፥ የማይለወጠውን
ፍቅርህን አሳየን ፥ ቤዛነትህንም አድለን።
8እግዚአብሔር አምላክ የሚለውን አዳ
ምጣለሁ። ሕዝቡ ወደ ቀደመው አላዋቂነ
ታቸው ካልተመለሱ ፥ በቅዱሳኑ ዘንድ ሰላ
ምን ለማውረድ የተስፋ ቃሉን ሰጥቷል።
9ገናና ክብሩ በምድራችን ላይ ሰፍኖ ይኖር
ዘንድ ፥ ቤዛነቱ ለሚፈሩት ሁሉ በእርግጥ
ቅርብ ነው።
10ፍቅርና ታማኝነት ተገናኙ ፥ ጽድቅና
ሰላምም ተሳሳሙ። 11ታማኝነት ከምድር
ፈልቃ ወጣች ፥ ጽድቅ ከሰማይ ወደ ታች
ተመለከተች። 12እግዚአብሔር መልካም
የሆነውን ነገር አለጥርጥር ይሰጣል ፥ ምድራ
ችንም አዝመራዋን ታበረክታለች።
13ጽድቅ በፊቱ ቀድማ ትሄዳለች ፥ የሚጓዝበ
ትንም መንገድ ታዘጋጃለች።

መዝሙር 86

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ ድኻና ችግረኛ
ነኝና ስማኝ ፥ መልስልኝም። 2ፍጹም ታማ
ኝህ ነኝና ሕይወቴን ጠብቅ ፥ አንተ ፈጣሪዬ
ነህና በአንተ የተማመንኩትን እኔን አገልጋ
ይህን አድነኝ። 3አቤቱ ፥ ያለማቋረጥ ወደ
አንተ እየተጣራሁ ነኝና ማረኝ። 4ጌታ
ሆይ ፥ ነፍሴ ወደ አንተ አዘንብላለችና ለእኔ
ለአገልጋይህ ደስታን ስጠኝ።
5እግዚአብሔር ሆይ ፥ ለሚጠሩህ ሁሉ
ፍቅርህ የበዛ ፥ ቸርና ይቅር ባ[illegible]ህ።

[6]አቤቱ፥ጸሎቴን ስማ፤ «ማረኝ» ብዬ ወደ
አንተ የማቀርበውን የልመና ጩኸት አድ
ምጥ። [7]መከራ በሚደርስብኝ ጊዜ ወደ
አንተ እጣራለሁ፤አንተም ትመልስልኛለህ።
[8]እግዚአብሔር ሆይ፥ከአማልክት መካ
ከል አንተን የሚመስል ከቶ ማንም የለም፤
ከአንተ ሥራዎች ጋር ሊወዳደር የሚችል
ሌላ ሥራ ጨርሶ የለም። [9]አቤቱ፥ አንተ
የፈጠርካቸው አሕዛብ ሁሉ ከአንተ ዘንድ
ይቀርባሉ፤በፊትህ ይሰግዳሉ፤ስለምህም ክብ
ርና ምስጋናን ያቀርባሉ። [10]አንተ ገናና
ነህና ፤ ድንቅ ተአምራትም ታደርጋለህና።
አንተ ብቻህን እውነተኛው አምላክ ነህ።
[11]እግዚአብሔር ሆይ፥መንገድህን አስተ
ምረኝ ፤እኔም እውነተኛ የሆነውን ቃልህን
ተከትዬ እኖራለሁ። ስምህን እፈራ ዘንድ
በአንተ አምልኮ ብቻ የጸና ልቦና ስጠኝ።
[12]ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ ፥ በፍጹም
ልቤ አመሰግንሃለሁ ፤ ስምህንም ለዘላለም
ሳወድስ እኖራለሁ። [13]ለእኔ ያለህ ፍቅር
ታላቅ ስለ ሆነ ነፍሴን ወደ ሲኦል ከመው
ረድ አዳንካት።
[14]እግዚአብሔር ሆይ፥እብሪተኞች እያ
ጠቁኝ ናቸው፤ስለ አንተ ደንታ የሌላቸው
ጨካኞች ሕይወቴን ሲያጠፉ ይከታተሉ
ኛል። [15]አንተ ግን ጌታ ሆይ ፥ርኅሩኅና
ለጋስ፥ለቍጣ የማትቸኩል፥ፍቅርህና ታማኝ
ነትህ እጅግ የበዛ አምላክ ነህ። [16]አውንም
ወደ እኔ መለስ በል፤ማረኝም፤በእኔ በአገል
ጋይህ ላይ ኃይልህን አሳድርብኝ፤የሴት አገ
ልጋይህን ልጅ እኔን አድነኝ። [17]እግዚአብ
ሔር ሆይ ፥ ለእኔ ያለህን ቸርነት ጠላቶቼ
አይተው ያፍሩ ዘንድ ምልክት አሳየኝ ፤
አንተ ረድተኸኛልና፤አጽናንተኸኛልም።

መዝሙር 87

[1]እግዚአብሔር ቤተ መቅደሱን በተቀደ
ሰችው ተራራ ላይ መሠረተ። [2]ከያዕቆብ
ልጆች የመናሪያ ሕንፃዎች ይበልጥ፥እርሱ
የጽዮንን ደጆች ወደደ። [3]አንቺ የእግዚአ
ብሔር ከተማ ሆይ፥ክብርና ገናናነት የተሞ
ላባቸው ቃላት ስለ አንቺ እንዲህ ተብለው
ተነግረዋል፡- [4]«ረዓብንና ባቢሎንን፥ከሚያ
ውቁኝ ወገኖች መካከል እመዘግባቸዋለሁ፤
ፍልስጥኤምና ጢሮስ ፥ እንዲሁም የኢትዮ
ጵያ ሕዝብ ‘የጽዮን ተወላጆች ናቸው’ ይባ
ላሉ።»
[5]በእርግጥም ሰው በውስጧ ስለ ተወ
ለደ ፥ ሁሉም ጽዮንን «እናታችን» ብለው
ይጠሯታል ፤ እርሷንም ከሁሉ በላይ የሆነው
እግዚአብሔር ራሱ መሥርቶ ያጽቋማታል።
[6]እግዚአብሔር የያንዳንዱን ሰው ስም በወገ
ኖቹ መጽሐፍ ውስጥ በሚመዘገብበት
ጊዜ ፥ «ይህኛውም በጽዮን የተወለደ ነው»
የሚለውን ቃል ይጽፍለታል።
[7]በዚህ ጊዜ ሁሉም ፥ «የደስታችን
ምንጭ አንቺ ጽዮን ነሽ» እያሉ ይዘም
ራሉ።

መዝሙር 88

[1]ቤዛዬና አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ ፥
ቀንና ሌሊት በፊትህ አለቅሳለሁ። [2]ጸሎቴ
ከአንተ ዘንድ ይድረስ፤ጆሮህን ወደ ልመናዬ
አዘንብል።
[3]እነሆ ነፍሴ በመከራ ስለ ተጨነቀች
ሕይወቴ የሲኦልን ሥቃይ ለመቀበል ተቃር
ባለች። [4]ወደ መቃብር ከወረዱት መካከል
እንደ አንዱ ተቈጠርሁ ፤ ጕልበቴ ተሟጦ
እንዳለቀ ሰው ሆንሁ። [5]ሬሳቸው በመቃ
ብር የተጋደመውንና ከክብካቤህ ተለይተው
ለምን ጊዜውም የማታስባቸውን ሙታን
መሰልሁ።
[6]አዎን ፥ ድቅድቅ ጨለማ በዋጠውና
ጥልቀቱ መጨረሻ በሌለው አዘቅት ውስጥ
ጣልኸኝ። [7]የመዓትህ ክብደት ተጫነኝ ፤
የመቅሠፍትህ ማዕበል ሁለንተናዬን አጥለቀ
ለቀው። [8]እጅግ ቅርቤ ከሆኑ ወዳጆቼ ለየ
ኸኝ ፤ እንዲጠፉኝም አደረግህ ፤ መውጫ
መግቢያም አሳጣኸኝ። [9]ዓይኖቼ ከመራራ
ልቅሶ የተነሣ ፈዘዙ።
እግዚአብሔር ሆይ ፤ በየቀኑ ወደ አንተ
እጣራለሁ ፥ እጆቼንም ወደ አንተ እዘረጋ
ለሁ። [10]ድንቅ ሥራዎችህን ለሙታን ታሳያ
ለህን? የሞቱትስ ተነሥተው ያመሰግኑሃ
ልን? [11]ፍቅርህ በመቃብር ላሉት፥ታማኝነ
ትህስ በዘላለም ጥፋት ውስጥ ለወደቁት ይነ
ገራልን? [12]ተአምራትህስ በጨለማው
ስፍራ ይታወቃልን? ወይስ የጽድቅ ድርጊ
ቶችህ ሁሉም ነገር ተረስቶ በሚቀርበት
ዓለም ይታወሳሉን?
[13]እኔ ግን፥ጌታ ሆይ፥ «ድረስልኝ» ብዬ
ወደ አንተ እጮሃለሁ፤በማለዳ ጸሎቴን በፊ
ትህ አቀርባለሁ። [14]አቤቱ ፥ ስለ ምን
«ወግድ» ብለህ ትተወኛለህ? ፊትህንስ
ከእኔ ለምን ትሰውራለህ? [15]ከልጅነቴ
ጀምሬ በመከራ ስለ ተሠቃየሁ እነሆ
ልሞት ተቃርቤያለሁ። በሚያስደነግጠው
ቍጣህም ስለ ተሸበርኩ ተስፋ ከመቍረጥ
ደርሻለሁ። [16]መዓትህ በላዬ አለፈ ፤ አስፈሪ
ግርማህ አንኮታኩቶ ጣለኝ። [17]እነዚህ ሥጋ

ራዎች ዕድሜዬን ሙሉ እንደ ውሃ ሙላት
ዙርያዬን ከበቡኝ፥አጥለቅልቀውም ዋጡኝ።
18ጓደኞቼንና የምወዳቸውን ሁሉ ከእኔ ነጥ
ለህ ወሰድከብኝ፤የቅርብ ባልንጀራዬ ጨለማ
ብቻ ሆነ።

መዝሙር 89

1እግዚአብሔር ሆይ፥ስለ ታላቁ ፍቅርህ
ለዘላለም እዘምርልሃለሁ ፤ ስለ እውነተኛ
አምላክነትህም በአንደበቴ ከትውልድ ወደ
ትውልድ እያስረዳሁ ዝናህ እንዲታወቅ ሳደ
ርግ እኖራለሁ። 2ፍቅርህ ለዘላለም ጸንቶ
የሚኖር፥ታማኝነትህም እንደ ሰማያት የማ
ይናወጥ መሆኑን በይፋ እናገራለሁ።
3እግዚአብሔር ራሱ እንዲህ ብሏልና፦
«እኔ ከመረጥኩትና አገልጋዬ ከሆነው ከዳ
ዊት ጋር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁ ፤ለእር
ሱም እንዲህ ስል ምዬለታለሁ፦ 4‘የትው
ልድ ሐረግህን ለዘላለም እመሠርታለሁ ፤
ዙፋንህም ለልጅ ልጅ እየተላለፈ ጸንቶ እን
ዲኖር አደርጋለሁ።’»
5እግዚአብሔር ሆይ ፥ የሰማይ ሠራዊት
ተአምራትህንና ታማኝነትህን በቅዱሳን
ጉባኤ መካከል ያወድሳሉ። 6በላይ በሰማይ
ከእግዚአብሔር ጋር ሊተካከል የሚችል
ከቶ ማን አለ? ከሰማይ ሠራዊት መካከልስ
እግዚአብሔርን የሚመስለው ማነው? 7በቅ
ዱሳን ሸንጎ እግዚአብሔር አምላክ በታላቅ
ፍርሃት ይከበራል፤የእርሱ ግርማ ሞገስ በዙ
ርያው ካሉት ሁሉ ይበልጣል። 8ኃያሉ
አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥አንተን የሚመ
ስልህ ማነው? ጌታ ሆይ፥አንተ ኃያል ነህ፤
ታማኝነትህን በሚያረጋግጡ ሥራዎችህ
ተከበሃል።
9የውቅያኖሱን መናወጥ የምታዝ አንተ
ነህ፤ሞገዱ ሲነሣ ጸጥ ታደርገዋለህ። 10ተሰ
ይፈው ከወደቁት መካከል ረዓብን እንደ
አንዱ አድርገህ አንኮታኮትከው ፤ጠላቶችህን
በብርቱ ክንድህ በታተንካቸው። 11ሰማያት
የአንተ ናቸው ፤ምድርም የአንተ ናት ፤ዓለም
ንና በውስጥዋ ያሉትን ሁሉ አንተ ፈጠ
ርህ። 12ሰሜንና ደቡብን መሠረተህ ፤ታቦርና
አርሞንዔም ስለ ስምህ ደስ ብሏቸው ይዘም
ራሉ። 13ክንድህ ኃያል ነው ፤እጅህ ብርቱ
ነው ፤ቀኝ እጅህም በገናናነት የከበረ ነው።
14ጽድቅና ፍትሕ የዙፋንህ መሠረቶች
ናቸው ፤ ፍቅርና እምነት በፊትህ ይሄዳሉ።
15እግዚአብሔር ሆይ ፥የአንተን ነገር በእል
ልታ መቀበልን ያወቁ ፥ በአንተም ብርሃን
መሄድን የለመዱ የተባረኩ ናቸው። 16ዕድ
ሜያቸውን ሙሉ በስምህ እጅግ ደስ ይላቸ
ዋል ፤ በጽድቅህም ላቅ እያሉ ይሄዳሉ ፤
17ክብራቸውና ኃይላቸው አንተ ነህ። በሞ
ገስህ ሥልጣናችንን ከፍ ከፍ ታደርጋለህ።
18በእርግጥ ጋሻችን የሆነው ንጉሣችን ፥ለእ
ስራኤል ቅዱስ እምላክ ገንዘቡ ነው።
19አንድ ጊዜ ፥ለታመኑ ነቢያትህ በራእይ
እንዲህ ብለህ ተናገርክ፦ «ኃይሌን በአንድ
ጠረኛ ላይ አሳደርሁ ፤ከሕዝቡ መካከል አን
ዱን ጐልማሳ ከፍ ከፍ አደረግሁ። 20አገል
ጋዬን ዳዊትን አገኘሁ ፤እርሱንም ቅዱሱን
ዘይት ቀባሁት። 21እጄ አጽንቶ ይጠብቀ
ዋል ፤ክንዴም ያጠነክረዋል። 22በእርሱ ላይ
ገዢ ሆኖ የሚያስገብረው ጠላት ከቶ አይነ
ሣበትም ፤ማንም ግፈኛ ሰው እርሱን ሊጨ
ቍነው አይችልም። 23ጠላቶቹን በፊቱ
አጠፋለሁ ፤ ተቃዎሚዎቹንም እጥልለታ
ለሁ። 24እውነተኛው ፍቅሬ ከእርሱ ጋር
ይሆናል ፤ስለ ስሜም ሥልጣኑ እየገነነ ይሄ
ዳል። 25እጁን በታላቁ ባሕር ላይ፥ቀኙንም
በኤፍራጥስ ወንዞች ላይ እንዲያኖር አደርገ
ዋለሁ። 26‘አንተ አባቴ ፥ አምላኬና ጽኑ
መድኀኔ ነህ’ ይለኛል። 27እኔ ደግሞ ፥
‘በምድር ላይ ካሉት ነገሥታት ይልቅ
እጅግ ገናና የምትሆን የበኩር ልጄ ነህ’
ብዬ ከፍተኛውን ሹመት እሰጠዋለሁ።
28ለእርሱ ያለኝን ፍቅር ለዘላለም አጽንቼ
እጠብቃለሁ ፤ከእርሱ ጋር ያደረግሁት ቃል
ኪዳን ምን ጊዜም አይሻርም። 29የትው
ልድ ሐረጉን ለዘላለም እመሠርታለሁ ፤ዙፋ
ኑም እንደ ሰማያት ጸንቶ ይኖራል።
30«ልጆቹ ሕጌን ቢተዉ ፥ሥርዓቴንም
ባይከተሉ ፥ 31ድንጋጌዎቼን ቢተላለፉና
ትእዛዞቼን ቢጥሉ ፥ 32ስለ ኃጢአታቸው
በበትር ፥ ስለ በደላቸውም በአለንጋ እየገረ
ፍኩ እቀጣቸዋለሁ። 33ፍቅሬን ግን ከእ
ርሱ አላርቅም ፤ ታማኝነቴንም አልነፍገ
ውም ፤ 34ቃል ኪዳኔን አልሽርም ፤የተናገር
ሁትን ቃሌን አላጥፍም። 35አንድ ጊዜ በቅ
ድስናዬ ስለ ማልሁ ፥ለዳዊት አልዋሽውም።
36አምን ፥የትውልድ ሐረጉ ለዘላለም አይቋ
ረጥም ፤ ዙፋኑም በፊቴ እንደ ፀሐይ ጸንቶ
ይኖራል ፤ 37በጠፈር ላይ ታማኝ ምስክር
እንደ ሆነችው እንደ ጨረቃ ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል።»
38ነገር ግን የቀባኸውን «ወግድ» ብለህ
ተውኸው ፤ናቅኸው ፤እጅግ አድርገህ ተቈጣ
ኸው። 39ከአገልጋይህ ጋር የገባኸውን ቃል
ኪዳን ቸል አልክ ፤ ዘውዱን በትቢያ ላይ
ጥለህ አረከስኸው። 40ቅጥሩን ሁሉ ጐዳ

ለህ ፥ ምሽጎቹንም አፈራርሰህ ጣልክ።
41 አላፊ አግዳሚው ሁሉ ዘረፈው፤በጎረቤቶ
ቹም ዘንድ መዘባበቻ ሆነ። 42 የጠላቶቹን
ቀኝ እጅ አበረታህ፤የሚጠሉት ሁሉ በደ
ስታ እንዲፈነድቁ አደረግሃቸው። 43 የሰይ
ፉን ስለት አደነዝዝ፤በውጊያም ላይ አልደገ
ፍከውም። 44 ያሸበረቀ ክብሩን ነሣኸው ፤
ዙፋኑን አሽቀንጥረህ ከትቢያ ጋር ደባለቅ
ኸው። 45 የወጣትነት ዘመኑን አሳጠርክበት፤
የጎፍረትን ሽማ አከናነብከው።
46 እግዚአብሔር ሆይ ፥ እንዲህ የሚሆ
ነው እስከ መቼ ነው? ራስህን ለዘላለም
ሰውረህ ልትቀር ነውን? መዓትህ እንደ
እሳት የሚነደው እስከ መቼ ነው? 47 የእኔ
ሕይወት አጭርና ፈጥና የምታልፍ መሆ
ኗን አስብ። በውኑ የሰውን ልጅ ሁሉ የፈጠ
ርከው ለከንቱ ነውን? 48 ለመሆኑ ፥ ሞትን
ሳያይ ሕያው ሆኖ መኖር፥ራሱንም ከመቃ
ብር ኃይል ማዳን የሚችል ከቶ ማን አለ?
49 እግዚአብሔር ሆይ፥በታማኝነትህ ለዳ
ዊት ቃል ኪዳን እንድትገባለት ያነሣሣህ ያ
የቀድሞው ፍቅርህ የታለ? 50 ጌታ ሆይ፥እኔ
አገልጋይህ ማፈሜ እንደ ሆንኩና አሕዛብ
የሚያወርዱብኝን ሽሙጥ በልቤ ታግሼ
እንደ ተቀበልኩ አስብ። 51 አቤቱ ፥ አንተ
ቀብተህ ያነገሥከው ንጉሥ በሚሠራው
ሥራ ላይ ጠላቶችህ የሚያወርዱትን ሽሙ
ጥና ፈዝ አስታውስ።
52 እግዚአብሔር ለዘላለም የተመሰገነ
ይሁን።

አሜን! አሁንም አሜን!

አራተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 90-106

መዝሙር 90

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ትውልድ አልፎ
ትውልድ በተተካባቸው ዘመናት ሁሉ
አንተ መጠጊያ ሆንከን። 2 ተራሮች ገዝፈው
ሳይታዩ ፥ ምድርንና መላውን ዓለም ሳትፈ
ጥር የነበርህ፥ መጀመሪያና መጨረሻ የሌለህ
አንተ ዘላለማዊ አምላክ ነህ።
3 «የሰው ልጆች ሆይ ፥ ወደ አፈር ተመ
ለሱ» እያልክ ሰዎችን ወደ መሬት ትመል
ሳቸዋለህ። 4 በአንተ ዘንድ ሺህ ዓመት ትና
ንት እንዳለፈች አንዲት ቀን ፥ ወይም ነቅ
ተው እንዳደሩባት አንዲት ሌሊት ነው።
5 ሰዎችን ሞት እንደ እንቅልፍ አሸልቦ እን
ዲወስዳቸው ታደርጋለህ። ሰዎች ሲባሉ
ፈልቶ እንደሚያድር ሣር ናቸው። 6 ሣሩ ፥
ሲነጋ ቱግ ብሎ በቅሎ ይታያል ፤ ሲመሽ
ጠውልጎና ደርቆ ይረግፋል።
7 አቤቱ ፥በቍጣህ ተቃጥለን ፥በመዓትህም
ተደናግጠን አለቅን። 8 የፈጸምነውን በደል
በፊትህ አኖርህ ፤ የተሰወረ ኃጢአታችንን
በብርሃንህ እንዲታይ አደረግኸው። 9 በመቅ
ሠፍትህ እየተወቃየን መላ ዘመናችንን እና
ሳልፈዋለን ፤ዕድሜያችንን በዋይታ እንጨርሰ
ዋለን። 10 ዕድሜያችን ሰባ ዓመት ነው ፤ቢበ
ዛም ከሰማንያ አይበልጥም ፤ እርሱም በመከ
ራና በጎዘን የተመላ ስለ ሆነ ፈጥኖ ያል
ፋል ፥እኛም እንዳልነበርን እንሆናለን።
11 የቍጣህን ኃይል ማን ያውቀዋል?
መዓትህ እንደሚያስፈራው ግርማህ ታላቅ
ነው። 12 አቤቱ ፥ ዕድሜያችን አጭር መሆ
ኑን እንድንረዳ አድርገን ፤ ብልህ ልቦናም
እንድናገኝ እርዳን።
13 እግዚአብሔር ሆይ፥እዘንልን፤የምትዘገ
የው እስከ መቼ ነው? አቤቱ፥ለእኛ ለአገል
ጋዮችህ ራራልን። 14 በዘመናችን ሁሉ ደስ
ብሎን በእልልታ ስንዘምርልህ እንኖር
ዘንድ ፥ በማይለወጠው ፍቅርህ ቸርነትህን
በማለዳ አሳየን። 15 መከራን ባመጣህብን
ዓመታት ፈንታ ፥ በተሠቃየንባቸው ዘመናት
መጠን ደስ እንዲለን አድርግ። 16 ሥራዎ
ችህ ለእኛ ለአገልጋዮችህ ፥ የሚያሸበርቀው
ክብርህ ለልጆቻችን ይታዩ ።
17 የፈጣሪያችን የእግዚአብሔር ሞገስ
ይደርብን። አቤቱ ፥የእጆቻችንን ሥራ ባርክ
ልን፤አዎን ፥የእጆቻችንን ሥራ አጽናልን።

መዝሙር 91

1 ከሁሉ በላይ የሆነውንና ኃያሉን አም
ላክ መጠጊያው አድርጎ የሚኖር ሰው ፥የሕ
ይወቱ ዋስትና የሚያስተማምን በመሆኑ ፥
2 «እግዚአብሔር መጠጊያዬና ምሽጌ ፥ የም
ተማመንበት ፈጣሪዬም ነው» ብሎ ይመሰ
ክራል።
3 አዎን ፥ አዳኝ ከሚዘረጋው ወጥመድና
ሰውን ከሚጨርስ ቸነፈር እግዚአብሔር
ያድንሃል። 4 በላባዎቹ ይሸፍንሃል፤ከክንፎቹ
በታች ከለላን ታገኛለህ ፤የእርሱ ታማኝነት
ጋሻና ምሽግ ሆኖ ይከላከልልሃል። 5 ሌሊት
የሚያስደነግጥ ነገር ፥ በቀን የሚወረወር
ፍላጻ ፥ 6 በጨለማ እያደባ የሚጥል ቸነፈር ፥
በቀትር እየወጋ የሚያጠፋ መቅሠፍትና
አደጋ ከቶ አያስፈራህም። 7 በአንድ ጐንህ
አንድ ሺህ ፥ በቀኝህ በኩል ደግሞ እልፍ
ተጸራሪዎችህ ይወድቃሉ ፤ አንተን ግን
ምንም ነገር አይነካህም። 8 አንተ ግን በዓይ

ዎች ላይ የሚወርደውን ቅጣት በዓይንህ
ታያለህ፤በማስተዋልም ትመለከታለህ።
9ከሁሉ በላይ የሆነውንና ለእኔ መጠጊያ
የሆነኝን አምላክ ከለላህ ያደረግኸው እንደ
ሆነ፥ 10ምንም ጕዳት አይነካህም፤በቤተሰ
ብህም ላይ አደጋ አይደርስም። 11በምትሄ
ድበት ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን
ያዛቸዋል ፤ 12እነርሱም አቅፈው ደግፈው
በመያዝ እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል
ይጠብቁሃል። 13በተኩላውና በእፉኝቱ ላይ
ትራመዳለህ፤ታላቁን አንበሳና ዘንዶ ትረግጠ
ዋለህ።
14እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፦ «ይወ
ደኛልና ከክፉ ነገር አድነዋለሁ፤ስሜን የሚ
ጠራውን እንደማድን አምኗልና እጠብቀዋ
ለሁ። 15ይጠራኛል፤እኔም እመልስለታለሁ፤
በመከራው ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ ፤
ከክፉ ነገር እጠብቀዋለሁ ፤ አከብረዋለሁ።
16ረዥም ዕድሜ ሰጥቼ አስደስተዋለሁ፤ቤዛ
ነቴንም አሳየዋለሁ።»

መዝሙር 92

1ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብ መል
ካም ነው። ከሁሉ በላይ የሆንክ አምላክ
ሆይ፥ለስምህ በዜማ መሣሪያዎች መዘመር፥
2ስለ ፍቅርህ በማለዳ ፥ ስለ ታማኝነትህም
በሌሊት መመስከር ፥ 3አሥር አውታር
ባለው በገናና ጣዕሙ በሚመስጥ መሰንቆ
መዘመር ተገቢ ነው።
4ጌታ ሆይ፥ባደረግኸው የቸርነት ሥራህ
አስደስተኸኛልና እነሆ ፥ በእጆችህ ሥራ
እልል እያልኩ እዘምራለሁ። 5አቤቱ ፥
ሥራህ እንዴት ታላቅ ነው! አሳብህስ
ምንኛ ጥልቅ ነው! 6አእምሮ የሌለው ሰው
የማያስተውለው ፥ አላዋቂዎችም የማይገነዘ
ቡት አንድ ነገር አለ፦ 7ይኸውም፥ኀፊኖች
ለጊዜው እንደ ሣር ቱግ ብለው ቢበቅሉ ፥
ክፉ አድራጊዎችም ለምልመው ቢታዩ ፥
በመጨረሻ ለዘላለም መጥፋታቸውን ነው።
8እግዚአብሔር ሆይ፥አንተ ግን ለዘላለም
በገናናነትህ ጸንተህ ትኖራለህ። 9እዎን፥ጌታ
ሆይ፥ጠላቶችህ በእርግጥ ይጠፋሉ፤ክፉ አድ
ራጊዎች ሁሉ ይበተናሉ። 10ሥልጣኔን
እንደ ጎሽ ጉልበት አበረታህ፤በረከትህንም
እንደ ዘይት በላዬ አፈሰስክ። 11ዓይኖቼ የተ
ቃዋሚዎቼን መሸነፍ አዩ፤ጆሮዎቼም የጠ
ላቶቼን ጭንቀት ሰሙ።
12ጻድቃን እንደ ዘንባባ ዛፍ ለምልመው
ይንሰራፋሉ ፤እንደ ሊባኖስ ዝግባም መለል
ብለው ያድጋሉ። 13በፈጣሪያቸን መቅደስ
ውስጥ ስለ ተተከሉ አደባባዩን ያለብሳሉ።
14ዕድሜያቸው ቢረዝም ፍሬ ከመስጠት
አያቋርጡም ፤ለጋነታቸውና ልምላሜያቸው
አይለወጥም። 15ይህም ፥እግዚአብሔር ቅን
አምላክ ፥ለሚጠጉት ጽኑ መጠጊያ መሆኑ
ንና በእርሱ ዘንድ ፈጽሞ ክፋት አለመኖ
ሩን ያረጋግጣል።

መዝሙር 93

1እግዚአብሔር መንገሡን ገለጠ፤እነሆ፥
ግርማ ያለውን ልብሰ መንግሥቱን ተጐናጽ
ፏል ፤ ኃይሉንም ታጥቋል። ዓለምን በጽኑ
እጁ ስለ መሠረታት ከቶ አትናወጥም።
2እግዚአብሔር ሆይ ፥ ዙፋንህ ከጥንት
ጀምሮ ጸንቶ የሚኖር ነው፤አንተም መጀመ
ሪያና መጨረሻ የሌለህ ዘላለማዊ አምላክ
ነህ። 3አቤቱ፥ውቅያኖሶች ተንቀሳቀሱ፤ድም
ፃቸውንም ከፍ ከፍ አደረጉ ፤በማዕበላቸው
ጩኸታቸውን አጉልተው አሰሙ። 4እንደ
ነጉድጓድ ከሚጮህ ከታላቅ ፏፏቴና ከባ
ሕር ሞገድ ይበልጥ በሰማይ የሚኖረው እግ
ዚአብሔር ኃያል ነው።
5አቤቱ ፥ ሕጎችህ የጸኑ ናቸው ፤ ፍጻሜ
ስሌለው ዘመን ቅድስና የቤትህ ጌጥ ሆኖ
ይኖራል።

መዝሙር 94

1እግዚአብሔር ሆይ፥አንተ የበቀል አም
ላክ ነህ። የምትበቀል አምላክ ስለ ሆንክ
በብርሃንህ ተገለጥ። 2በምድር ላይ የምትፈ
ርድ ዳኛ ሆይ፥ተነሥ! ስትዕቢተኞች የሚገ
ባቸውን ቅጣት ስጣቸው። 3አቤቱ፥ኀፊኖች
በሥራቸው ሲኵራሩና ሲደነፋ የሚኖሩት
ከቶ እስከ መቼ ነው?
4ከአንደበታቸው የእብሪት ቃል ይጐር
ፋል ፤ክፉ አድራጊዎች ሁሉ በትዕቢት ተወ
ጥረዋል። 5አቤቱ፥ሕዝብህን ሰጥ ለጥ አድር
ገው ገዙት ፤የአንተ በሆኑትም ላይ የጭቈና
ቀንበራቸውን ጫኑባቸው። 6መበለቶችን ፥
የሙት ልጆችንና ባይተዋሩን ይገድላሉ።
7«እግዚአብሔር አያየንም ፤ የያዕቆብ አም
ላክ ደንታ የለውም» ይላሉ።
8ከሕዝቡ መካከል እናንት አእምሮ የሌ
ላችሁ ልብ አድርጉ። እናንት አላዋቂዎች፥
ለመሆኑ መቼ ነው አስተዋዮች የምትሆ
ኑት? 9በውኑ ጆሮን የተከለ አይሰማምን?
ዓይንን የፈጠረስ አያይምን? 10አሕዛብን
እየገሠፀ በሥርዓት የሚገዛቸው አይቀጣ
ምን? የሰውን ልጅ የሚያስተምር እርሱ
ዕውቀት የለውምን? 11እግዚአብሔር ሰውን

አሳብ ከንቱ መሆኑን ያውቃል።
12 እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተ እየቀጣህ
በሥርዓት የምታኖረውና ሕግህን የምታስተ
ምረው ሰው የተባረከ ነው። 13 ግፈኞች
የሚቀበሩበት ጉድጓድ እስኪቈፈር ድረስ
በመከራ ዘመን ከክፉ ነገር ሰውረህ ታሳርፈ
ዋለህ። 14 እግዚአብሔር ሕዝቡን «ወግዱ»
ብሎ አይተዋቸውም ፤ የእርሱ የሆኑትን
እንደ ጣላቸው አይቀርም። 15 ፍርድ በጽ
ድቅ መሠረት ላይ እንደ ገና የምትቆምበት
ጊዜ ይመጣል፤ በልቦናቸው ቅን የሆኑ ሁሉ
ይከተሏታል።
16 ግፈኞችን ለመቃወም የሚነሣልኝ
ማነው? ክፉ አድራጊዎችን ለመከራከር
የሚቆምልኝስ ማነው? 17 እግዚአብሔር
ባይረዳኝ ኖሮ በሞት ዝምታ ተውጬ በቀ
ረሁ ነበር። 18 እግዚአብሔር ሆይ ፥ «እግ
ሬን አዳለጠኝ» ባልሁ ጊዜ ፍቅርህ ደገ
ፈኝ። 19 ከፍተኛ ሥጋት በተሰማኝ ጊዜ የአ
ንተ ማጽናናት ለነፍሴ ደስታን አጐናጸ
ፋት።
20 በአዋጅ በሚያወጣቸው ድንጋጌዎች
በሕዝቡ ላይ ሥቃይ የሚያደርስ ግፈኛ
መንግሥት ከአንተ ጋር ኅብረት ሊኖረው
ይችላልን? 21 ክፋዎች ወገን ለይተው በጻድ
ቃን ላይ ይነሣሉ፤ ንጹሑን ይሙት ብለው
ይፈርዱበታል። 22 እግዚአብሔር ግን ለእኔ
ምሽጌ ሆነልኝ፤ መጠጊያ አግኝቼ የምድን
በት ምሽጌ አምላኬ ነው። 23 እርሱ ለግፈ
ኞች ከንጒአታቸው የተነሣ የሚገባቸውን
ፍዳ ይከፍላቸዋል፤ ስለ ክፋታቸውም ያጠፋ
ቸዋል። አዎን ፥ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር
ያጠፋቸዋል።

መዝሙር 95

1 ኑ ፥ ለእግዚአብሔር በደስታ እንዘምር፤
የደኅንነታችን ዓለት ለሆነው አምላክ እልል
እንበል። 2 የምስጋና በረከት ይዘን ከፊቱ
እንቅረብ፤ በዜማ መዛሪያዎች ታጅበን በዝ
ማሬ እናወድሰው። 3 እግዚአብሔር ከአማል
ክት ሁሉ በላይ የሆነ ታላቅ አምላክና ገናና
ንጉሥ ነው። 4 የምድር ጥልቅ መሠረቶች
በእጁ ውስጥ ናቸው፤ የተራራ ጫፎችም የእ
ርሱ ናቸው። 5 ባሕርን እርሱ ፈጥሮታልና
የእርሱ ነው፤ የብሱንም በእጆቹ ሠርቶታል።
6 ኑ ፥ ለእርሱ እየሰገድን እናምልከው፤ በፊ
ጣሪያችን በእግዚአብሔር ፊት እንምበር
ከክ። 7 እርሱ አምላካችን ነው ፤ እኛም በለ
መለመ መስኩ ያሰማራን ሕዝቡ ፥ በእርሱ
እረኝነት የምንጠበቅ መንጎቹ ነን።

እናንተም ዛሬ ድምፁን ስትሰሙ ፥ 8 አባ
ቶቻችሁ በምድረ በዳ በነበሩበት ጊዜ መሪባ
በተባለው የክርክር ውሃ፥ ማግህ በተባለውም
የፈተና ስፍራ እንዳደረጉት ሁሉ ልባችሁን
አታደንድኑ። 9 እነርሱ አስቀድሜ ያደረግሁ
ትን ሁሉ ያዩ ሆነው ሳሉ በዚያ በረሃ ፈተ
ኑኝ ፤ ተፈታተኑኝ። 10 እኔም በዚያች ትው
ልድ ላይ ቊጣዬን ለአርባ ዓመታት አጸ
ናሁ። «ይህ ሕዝብ ልቡ ወደ ስሕተት የሚ
ያዘነብል ነው ፤ የእኔንም መንገድ አላወ
ቁም» አልሁ። 11 ስለዚህ በቊጣዬ ሳለሁ
እንዲህ ብዬ ማልሁ፦ «ያዘጋጀሁላቸውን
ዕረፍት ወደሚያገኙባት ምድር ፈጽሞ አይ
ገቡም ።»

መዝሙር 96

1 አዲስ ቅኔ እየተቀኛችሁ እግዚአብሔ
ርን በዝማሬ አመስግኑት ፤ በምድር ያላችሁ
ሁሉ ፥ ለእግዚአብሔር ዘምሩ። 2 ለእግዚአብ
ሔር የምስጋና መዝሙር አቅርቡ ፤ ስሙን
በዝማሬ አወድሱ ፤ ቤዛ ሆኖ የሚያድን ስለ
መሆኑ ፥ ከዕለት ወደ ዕለት ሳታሰልሱ መስ
ክሩ። 3 ገናና ክብሩን ለአሕዛብ ፥ ድንቅ ተአ
ምራቱን ለሕዝቦች በገሃድ ተናገሩ። 4 እግዚ
አብሔር ታላቅና ብቻውን ምስጋና ሊቀርብ
ለት የሚገባው ፥ ከአማልክት ሁሉ በላይ የመ
ፈራት ግርማ ያለው አምላክ ነው። 5 የአሕ
ዛብ አማልክት ሁሉ ጣዖታት ናቸው ፤ እግዚ
አብሔር ግን ሰማያትን የፈጠረ አምላክ
ነው። 6 ክብርና ግርማ ምገስ ከፊቱ ያንጸባር
ቃል ፤ ኃይልና ገናናነት ከመቅደሱ ይፈል
ቃል።
7 የአሕዛብ ወገኖች ሁሉ ፥ ለእግዚአብ
ሔር የሚገባውን አድርጉ ፤ ክብርና ምስጋና ፥
ኃይልም የእግዚአብሔር ነው በሉ። 8 ለእግ
ዚአብሔር ስም የሚገባውን ክብርና ምስ
ጋና ስጡ ፤ ቍርባን ይዛችሁ ለአምልኮት
ወደ አደባባዩ ግቡ። 9 በቅድስናው ክብር
ላሸበረቀው ለእግዚአብሔር ስገዱለት ፤
መላዋ ምድርም በፊቱ ትንቀጥቀጥ።
10 «እግዚአብሔር ንጉሥ ነው» እያላ
ችሁ በአሕዛብ መካከል ለፍፉ ። ዓለምን
አጽንቶ መሥርቷታልና አትናወጥም ።
እርሱ ለሕዝቦች ትክክለኛ ፍርድ ይሰጣ
ልና ። 11 ሰማያት ደስ ይበላቸው ፤ ምድርም
ሐሤት ታድርግ ፤ ውቅያኖሱ ይናወጥ ፤ በው
ስጡ ያለው ሁሉ ድምፁን ያሰማ ፤ 12 ሜዳ
ውና በላዩ ያለው ማናቸውም ፍጥረት በደ
ስታ ይፈንድቅ ። በዚያን ጊዜ በዱር የሚገ
ኙት ዛፎች ሁሉ ደስ ብሏቸው ይዘ

13 አዎን ፥ በእግዚአብሔር ፊት ይዘምራሉ።
እርሱ ይመጣል፤ በምድር ላይ ፍርዱን ለመ
ስጠት ይመጣል። በዓለም ላይ በጽድቅ፥ በሕ
ዝቦችም ላይ በእውነት ይፈርዳል።

መዝሙር 97

1 እግዚአብሔር በመንገሡ በምድር ላይ
ያሉ ሁሉ ሐሤትን ያድርጉ፤ ራቅ ብለው
በሚገኙ ደሴቶች ላይ የሚኖሩ ሁሉ ደስ
ይበላቸው።
2 ደመናና ጭጋግ ከበውታል፤ ጽድቅና
ፍትሕ የዙፋኑ መሠረት ናቸው። 3 እሳት
ከፊት ፊቱ ይሄዳል፤ በዙርያው ያሉትንም
ጠላቶቹን አቃጥሎ ያጠፋል። 4 መብረቁ
ለዓለም በአንድ ጊዜ ያበራል፤ ምድርም
ይህን አይታ ትንቀጠቀጣለች። 5 የመላዋ
ምድር ጌታ በሆነው በእግዚአብሔር ፊት
ተራሮች እንደ ሰም ይቀልጣሉ። 6 ሰማያት
ጽድቁን ያውጃሉ፤ ሕዝቦች ሁሉ የክብሩን
ገናናነት ያያሉ።
7 ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ ፥ በጣዖት
የሚመኩ ሁሉ ያፍራሉ። አማልክት ሁሉ
ለእግዚአብሔር ስገዱለት።
8 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጽዮን ፍርድህን
ሰማች፤ እጅግም ደስ አላት፤ የይሁዳ ከተሞች
ሐሤት አደረጉ። 9 ጌታ ሆይ ፥ በመላዋ
ምድር አንተ ልዑል ነህ፤ አንተ ከአማልክት
በላይ ገናና ነህ።
10 እግዚአብሔርን የሚወዱ ሁሉ ክፋ
ትን ይጥሉ፤ በእርሱ የሚተማመኑትን ሕይ
ወት እርሱ ይጠብቃልና፤ ከክፉኞም እጅ
ያስጥላቸዋል። 11 በጻድቃን ላይ ብርሃን
ይወርዳል፤ ልብ ቅኖች በደስታ ይመላሉ።
12 ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፤
ቅዱስ ስሙንም አወድሱ።

መዝሙር 98

1 ለእግዚአብሔር አዲስ ቅኔ እየተቀኛ
ችሁ በዝማሬ አመስግኑት። እርሱ ድንቅ
ነገሮችን አድርጓልና፤ ቀኝ እጁ፥ የተቀደሰ
ክንዱም የቤዛነት ሥራዎችን አከናውኗ
ልና። 2 እግዚአብሔር ቤዛ ሆኖ የማዳኑ
ነገር እንዲታወቅ አደረገ፤ ጽድቁንም ለአሕ
ዛብ ገለጠ። 3 ለእስራኤል ዘር ያለውን ፍቅ
ርና ታማኝነት አስታወሰ፤ በምድር ላይ
ከዳር እስከ ዳር የሚኖር ፍጥረት ሁሉ የእ
ግዚአብሔር የአምላካችንን ቤዛነት አየ።
4 በምድር የምትኖሩ ሁሉ፥ ደስ ብሏችሁ
ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤ በዘማ መሣሪያ
ዎች እየታጀባችሁ በከፍተኛ ድምፅ ዘምሩ፤
5 በገና እየደረደራችሁ ለእግዚአብሔር
ዘምሩ፤ 6 በእንቢልታና በመለከት ድምፅ እየ
ታጀባችሁ በንጉሡ በእግዚአብሔር ፊት
በደስታ እልል በሉ።
7 ውቅያኖሱና በውስጡ ያለው ማናቸ
ውም ነገር፥ ዓለምና በእርሱ የሚኖረው ፍጥ
ረት ሁሉ የደስታ ድምፁን ያስተጋባ።
8 ወንዞች ያጨብጭቡ፤ ተራሮችም በአንድ
ነት ሆነው በደስታ ይዘምሩ፤ 9 እግዚአብ
ሔር በምድር ላይ ሊፈርድ ይመጣል።
እርሱ ዓለምን በጽድቅ ይዳኝታል፤ ለሕዝ
ቡም ትክክለኛ ፍርድ ይሰጣል።

መዝሙር 99

1 እግዚአብሔር በመንገሡ አሕዛብ ይን
ቀጥቀጡ። ኪሩቤል በተሸከሙት ዙፋኑ
ላይ ተቀምጧልና ምድር ትናወጥ። 2 እግዚ
አብሔር በጽዮን ታላቅ ነው፤ በአሕዛብም
ሁሉ ላይ ገናና ነው። 3 «ቅዱስ ነው»
እያሉ ታላቅና ግሩም ስምህን ሁሉም ያወ
ድሱ።
4 እግዚአብሔር በንጉሥነቱ ኃያል ነው፤
እርሱ ትክክለኛ ዳኝነትን ይወዳል። አቤቱ፥
አንተ እውነተኛን ፍርድ መሠረትህ፤ ትክክ
ልና ቅን የሆነውን ነገር ለያዕቆብ ዘር አደረ
ግህ። 5 አምላካችን እግዚአብሔርን «ገናና
ነህ» በሉት፤ ቅዱስ ነውና ከእግሩ መረገጫ
ሥር እየወደቃችሁ ስገዱለት።
6 ሙሴና አሮን ካህናቱ ነበሩ፤ ሳሙኤል
ስሙን ከጠሩት መካከል አንዱ ነበር።
ሁሉም እግዚአብሔርን ጠሩት፤ እርሱም
መለሰላቸው፤ 7 በደመና ዓምድ ተናገራ
ቸው፤ እነርሱም የሰጣቸውን ሕግና ትእዛዝ
ጠበቁ።
8 ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ሆይ፥ እነርሱ
ሲጠሩህ መለስክላቸው፤ በጥፋታቸው ብትቀ
ጣቸውም አንተ ለእስራኤል ሕዝብ ይቅር
ባይ አምላክ ነበርክ።
9 እግዚአብሔር አምላካችንን ፥ «ገናና
ነህ» በሉት፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር
ቅዱስ ነውና በተቀደሰ ተራራው ላይ አም
ልኩት።

መዝሙር 100

1 በምድር ያላችሁ ሁሉ፥ ለእግዚአብሔር
በደስታ እልል በሉ። 2 እግዚአብሔርን
በሙሉ ልብ አገልግሉት፤ የሚያስደስት ዜማ
እያሰማችሁ እሬቱ ቅረቡ።
3 እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ መሆ
ኑን ዕወቁ። የፈጠረን እርሱ ነመ፣ ችም

የእርሱ ነን። አዎን፥ እኛ ሕዝቦቹ፥ በለመ
ለመ መስዙ የሚያሰማራን በጎቹ ነን።
4የምስጋና በረከት ይዛችሁ ፥ ዝማሬም
እያሰማችሁ ወደ መቅደሱ አደባባዮች ግቡ፤
በዚያም ለእርሱ ምስጋና ፥ ለስሙም ዝማሬ
አቅርቡ። 5እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ፍቅሩ
ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤ታማኝነቱም ከት
ውልድ ወደ ትውልድ ይተላለፋል።

መዝሙር 101

1እግዚአብሔር ሆይ፥ስለ ፍቅርህና ስለ
ፍርድህ እዘምራለሁ፤አዎን፥በዚማ አወድስሃ
ለሁ። 2ነውር የሌለበት ሕይወት ለመኖር
እጥራለሁ። አቤቱ፥ ወደ እኔ የምትመጣው
መቼ ነው? በቤቴ ውስጥ በንጹሕ ሕሊና
እናራለሁ። 3ለክፉ ነገር አልበገርም።
እምነት የሌላቸውን ሰዎች አድራጎት
እጸየፋለሁ፤እነርሱም ወደ እኔ አይጠጉም።
4ልበ ጠማማ የሆኑ ከእኔ ይርቃሉ፤ከክፋት
ጋር አግባብ አይኖረኝም። 5ባልንጀራውን
ሲያማ የማገኘውን ዝም አሰኝዋለሁ፤ሌላ
ውን ሰው በንቀት የሚመለከተውንና ትዕቢ
ተኛ ልቦና ያለውን ልታገሠው አልችልም።
6በአገሪቱ ውስጥ እምነት ያላቸውን
ሰዎች ዓይኖቼ ይጠብቃሉ፤እነርሱም ከእኔ
ጋር ይኖራሉ። በኑሮው ነውር የሌለበት
ሰው አገልጋዬ ይሆናል፤ 7ሽንገላን የሚያዘ
ወትር በቤቴ አይኖርም፤ሐሰት የሚናገርም
እኔ ባለሁበት አይቆምም። 8በአገሪቱ ውስጥ
ያሉትን ወንጀለኞች ሁሉ በየዕለቱ አጠፋች
ዋለሁ፤ማንኛውንም ክፉ አድራጊ ከእግዚአ
ብሔር ከተማ አስወጣዋለሁ።

መዝሙር 102

1እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጸሎቴን ስማ ፤
«ድረስልኝ» ብዬ የማሰማው ጩኸቴ በእ
ንተ ዘንድ ተደማጭነትን ያግኝ። 2በመከ
ራዬ ጊዜ ፊትህን ከእኔ አትሰውር። ጆሮህን
ወደ እኔ አዘንብል፤ስጠራህ ፈጥነህ መልስ
ልኝ።
3ዕድሜዬ እንደ ጢስ ተኖ አለቀ፤አጥን
ቶቼ እንደ ፍም ነደዱ። 4ልቤ እንደ ጠወ
ለገ ሣር ሆነ ፤ምግብ መብላት እንኳ ተሳ
ነኝ። 5ከሥቃዬ ጽናት የተነሣ ስለማቃስት
ሰውነቴ አልቆ ቆዳዬና አጥንቴ ብቻ ቀረ።
6በምድረ በዳ እንደሚንከራተት አሞራና
በፈራረሱ ቤቶች መካከል እንደሚኖር
ጉጉት ሆንሁ። 7ያለእንቅልፍ አድራለሁ ፤
ከጣራ ጫፍ ላይ እንደ ተቀመጠች ብቸኛ
ወፍ ሆንሁ። 8ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ ሲዘል
ፉኝ ይውላሉ ፤ በእኔ የሚያማርሩ ሁሉ
ስሜን መራገሚያ አደረጉት። 9አመዱን
እንደ እህል ቃሙሁት ፤ መጠጤን ከእንባዬ
ጋር ደባልቄ ጠጣሁት። 10ከታላቁ ቍጣህ
የተነሣ ብድግ አድርገህ ጥለኸኛል። 11ዕድ
ሜዬ እንደ ጥላ ያልፋል ፤እንደ ሣር ጠው
ልጌ እረግፋለሁ።
12እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተ በዙፋንህ
ላይ ለዘላለም ትቀመጣለህ ፤ዝናህም ከትው
ልድ ወደ ትውልድ ይተላለፋል። 13ተነሥ
ተህ ጽዮንን በርኅራኄ ዓይን ትመለከታታ
ለህ ፤ ለእርሷ ሞገስን የምታሳይበት ጊዜው
አሁን ነው ፤ የወሰንከው ዘመን ደርሷል።
14ድንጋዮቿ በአገልጋዮችህ ዘንድ የተወ
ደዱ ናቸው ፤ ትቢያዋ እንኳ ያሳሳቸዋል።
15አሕዛብ፥የእግዚአብሔር ስም ሲጠራ ይፈ
ራሉ፤አዎን፥የምድር ነገሥታት ሁሉ ለጌናና
ነትህ አክብሮታቸውን ይሰጣሉ። 16እግዚአ
ብሔር ጽዮንን እንደ ገና ይሠራታል ፤ገናና
ክብሩም ይገለጻል። 17ለችግረኞች ጸሎት
መልስ ይሰጣል፤ልመናቸውን አይንቅም።
18ገና ያልተፈጠረ ሕዝብ እግዚአብሔ
ርን ያመሰግን ዘንድ ይህ ቃል ለሚመጣው
ትውልድ ይጻፍ፦ 19«እግዚአብሔር ከላይ
ካለው መቅደሱ ወደ ታች ተመለከተ፤በሰማ
ያት ሆኖ ምድርን አየ ፤ 20የእስረኞችን
ጩኸት ይሰማ ዘንድ፥ይሙት በቃ የተፈረደ
ባቸውንም ነጻ ይልቅ ዘንድ።» 21የእግዚአብ
ሔር ስም በጽዮን ፥ ምስጋናውም በኢየሩሳ
ሌም ይታወጃል፤ 22ሕዝቦችና መንግሥታት
እግዚአብሔርን በጉባኤ ለማምለክ ይሰበሰ
ባሉ።
23ገና ሳላረጅ ጉልበቴ እንዲደክም አደ
ረገ ፤ ዕድሜዬን አሳጠረ። 24በዚህ ጊዜ እን
ዲህ አልሁ፦ «ፈጣሪዬ ሆይ ፥ በዕድሜዬ
እኩሌታ አትውሰደኝ፤አንተ ለዘላለም ነዋሪ
ነህ። 25በመጀመሪያ የምድርን መሠረት
አኖርህ ፤ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው።
26እነርሱ ይጠፋሉ፤አንተ ግን ጸንተህ ትኖ
ራለህ። ሁሉም እንደ ሸማ ያረጃሉ፤አርጌው
ልብስ ተጥሎ አዲስ እንደሚቀየር ፥ ወዲያ
ትጥላቸዋለህ። 27አንተ ግን መቼም መች
አትለወጥም ፤ዓመታትህ ፍጻሜ የላቸውም።
28ያገልጋዮችህ ልጆች አንተ ባለህበት ይኖ
ራሉ፤ዘሮቻቸው ከፊትህ አይለዩም።

መዝሙር 103

1ነፍሴ ሆይ፥እግዚአብሔርን አመስግኚ፤
የውስጥ ሕዋሳቶቼ ሁሉ ቅዱስ ስሙን አወ
ድሱ። 2ነፍሴ ሆይ ፥ እግዚአብሔርን አመስ

ግኔ፤ያደረገልሽን ቸርነት ሁሉ አትርሺ።
3 እርሱ ኃጢአቴን ሁሉ ይቅር ይለኛል፤
ከሕመሜም ሁሉ ይፈውሰኛል፤ 4 ሕይወቴን
ከጥፋት ያድናል ፤ ፍቅርና ርኅራኄን እንደ
ዘውድ ያቀዳጀኛል። 5 ፍላጎቴን ሁሉ በመ
ልካም ነገር ያሟላልኛል ፤ ጐልማስነቴን
እንደ ንስር ያድስልኛል። 6 እግዚአብሔር
ተጨቊነው ለሚኖሩ ሁሉ የጽድቅ ሥራ
ውን ያሳያቸዋል፤ ትክክለኛ ዳኝነትን ይሰጣ
ቸዋል። 7 መንገዱንና ፈቃዱን ለሙሴ፥ሥራ
ውንም ለእስራኤል ሕዝብ አሳወቀ። 8 እግዚ
አብሔር ርኅሩኅና ለጋስ ፥ ለቊጣ የዘገየና
ፍቅሩ የበዛ ነው። 9 እግዚአብሔር ዘወትር
አይወቅስም ፤ ቂም በቀልም አይዝም ፤
10 እንደ ኃጢአታችን ብዛት አይቀጣንም ፤
እንደ በደላችንም ፍዳን አይከፍለንም።
11 ሰማያት ከምድር እጅግ ከፍ ብለው እን
ደሚታዩ ፥ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ያለው
ፍቅር የዚያን ያህል ታላቅ ነው። 12 ምሥ
ራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ ፥ ኃጢአታችንን
እንዲሁ ከእኛ አራቀልን። 13 አባት ለልጆቹ
እንደሚራራ ፥ እግዚአብሔር ለሚፈሩት እን
ዲሁ ይራራላቸዋል። 14 እርሱ ተፈጥሮአች
ንን ያውቃል ፤ ትቢያ መሆናችንን ያስባል።
15 ሰው ግን ዕድሜው እንደ ሣር ነው ፤ ውበ
ቱም እንደ ዱር አበባ ነው። 16 ነፋስ በነፈ
ሰበት ጊዜ አበባው ይረግፋል ፤ የነበረበት
ስፍራ እንኳ አይታወስም። 17 የእግዚአብ
ሔር ፍቅር ግን እርሱን ከሚፈሩት ጋር ፥
ጽድቁም ከልጅ ልጆቻቸው ጋር ለዘላለም
ሳይለያቸው ይኖራል። 18 ቃል ኪዳኑን የሚ
ጠብቁትንና ትእዛዛቱን መፈጸም የሚገባ
ቸው መሆናቸውን የማይዘነጉትን ፍቅሩ
አይለያቸውም።
19 እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማያት አደ
ረገ ፤ መንግሥቱም በፍጥረት ሁሉ ላይ የሰ
ፈነ ነው። 20 እናንት መላእክቱ፥ እርሱ የሚ
ላችሁን ለማድረግና ለቃሉ ለመታዘዝ
ዝግጁ የሆናችሁ ኃያላኑ ፥ እግዚአብሔርን
አመስግኑት። 21 ፈቃዱን የምትፈጽሙና
አገልጋዮቹ የሆናችሁ የሰማይ ሠራዊት
ሁሉ! እግዚአብሔርን አመስግኑት። 22 በግ
ዛቱ የምትኖሩ ፍጥረቶች ሁሉ፥ እግዚአብሔ
ርን አመስግኑት ፤
ነፍሴ ሆይ፥ እግዚአብሔርን አመስግኚ።

መዝሙር 104

1 ነፍሴ ሆይ፥ እግዚአብሔርን አመስግኚ ።
ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተ
እጅግ ታላቅ አምላክ ነህ ፤ ያሸበረቀ ክብር
ንና ግርማ ሞገስን ተጐናጽፈሃል። 2 እግዚአ
ብሔር ብርሃንን እንደ ሸማ ተላብሶታል።
ሰማያትን እንደ ድንኳን ዘረጋቸው ፤ 3 በሰማ
ያት ያለውን መኖሪያውን ያጸናበትን ወራጅ
በውቅያኖሶች ላይ አጋደመ። ደመናት ሠረገ
ላዎቹ ናቸው ፤ በነፋስ ክንፎች ይበራል ፤
4 ነፋሳት መልእክተኞቹ ፥ የእሳት ነበልባ
ልም አገልጋዮቹ ናቸው።
5 ምድርን በመሠረታ ላይ አጽንቷታልና
ምን ጊዜም አትናወጥም። 6 ውቅያኖሶች
እንደ ሸማ አለበሷት ፤ ውሆች ተራሮችን ሸፈ
ኗቸው። 7 ዳሩ ግን ፥ ገና ተግሣፅህን ስትቃጣ
ውሆች በረገጥ ፤ ገና የነጐድጓድ ድምፅህ
ሲሰማ ሸሹ ፤ 8 በተራሮች ላይ ፈሰሱ ፤ ወደ
መደብክላቸው ስፍራ ወደየሸለቆው ወረዱ።
9 ሊተላለፉት የማይችሉትን ድንበር ወስነህ
ከለልክላቸው ። ምድር እንደ ገና በውሃ ከቶ
አትጥለቀለቅም ።
10 እግዚአብሔር ፥ ምንጮች ውሃቸውን
በየአረኙ እንዲያፈሱና በተራሮች መካከል
እንዲያወርዱ ያደርጋል ። 11 እነርሱም
ለዱር አራዊት ሁሉ የመጠጥ ውሃ ይሰ
ጣሉ ። የሜዳ አህዮች ከጥማታቸው ይረ
ካሉ ። 12 የሰማይ አዕዋፍ ውሃ ባለበት ፥ ጐጆ
አቸውን ሠርተው ይኖራሉ ፤ በየዛፉም ቅርን
ጫፍ ሰፍረው ይዘምራሉ ። 13 እግዚአብሔር
በሰማያት ካለው መኖሪያው ተራሮችን ውሃ
ያጠጣል ፤ ምድርም በሥራው ፍሬ ትረካ
ለች ። 14 እርሱ ለእንስሳት ሣር እንዲበቅልላ
ቸው ፥ ሰውም አትክልት እየተከለ ምድር
በምትሰጠው ምግብ እንዲጠቀም ያደር
ጋል ። 15 የሰው ልጅ ልቦናው ደስ የሚሰኝበ
ትን ወይን ፥ ፊቱን የሚያወዛለትን ዘይትና
አካሉን የሚያበረታበትን እህል ያገኛል ።
16 እግዚአብሔር ራሱ የተከላቸው የሊባኖስ
ዝግባዎች ውሃ ጠግበው ለምልመዋል ።
17 በዚያ ወፎች ጐጆአቸውን ይሠራሉ ፤ ሽመ
ላም ማደሪያውን በጥድ ዛፎች ላይ ያደር
ጋል ። 18 ረዣዥም ተራሮች የዋሊያ መኖ
ሪያ ፥ ፈፋውና ገደሉ የሽኮኮ መጠለያ ዋሻ
ናቸው ።
19 ጨረቃ ለየወሩ መባቻና ማለቂያ ምል
ክት ናት ፤ ፀሐይም የምትጠልቅበትን ጊዜ
ታውቃለች ። 20 አንተ ቀኑ እንዲመሽ ስታደ
ርግ ፥ የዱር አራዊት በጨለማ ይዘዋወራሉ ።
21 አንበሶች ሲርባቸው ያገሣሉ ፤ እግዚአብ
ሔር ያዘጋጀላቸውንም ምግብ ይሻሉ ።
22 ሲነጋ እየተሹለከለኩ ወደየጎሬያቸው
ይመለሳሉ ፤ እዚያም ገብተው ይተኛሉ ።
23 በሩንታው የሰው ልጅ ወደየሥራው

ይሰማራል ፤ ተግባሩንም እስከ ምሽቱ ድረስ
ሲያከናውን ይውላል።
24 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ሥራህ ምንኛ
ብዙ ነው! ሁሉን በጥበብ አደረግህ፤ምድር
በፍጡራንህ የተሞላች ናት። 25 እነሆ ፥ውቅ
ያኖስ በምላትና በስፋት ተንጣሎ ይታያል፤
በውስጡም ስፍር ቍጥር የሌላቸውን ታላላ
ቅና ታናናሽ ተንቀሳቃሽ ፍጥረታት ይዟል።
26 በላዩ መርከቦች ወዲያና ወዲህ ይጓዛሉ፤
በውስጡም አንተ የፈጠርከው ታላቁ ዓሣ
ነባሪ ይምቦጫረቃል።
27 እነዚህ ሁሉ ፥ምግባቸውን በየጊዜያቱ
ትሰጣቸው ዘንድ ወደ አንተ በተስፋ ይመል
ከታሉ። 28 የምትሰጣቸውንም ሰብስበው
ያከማቻሉ ፤እጅህን በምትዘረጋበት ጊዜ ከአ
ንተ በሚያገኙት መልካም ነገር ይጠግባሉ።
29 ፊትህን ስትሰውርባቸው ግን ይደናገ
ጣሉ ፤ እስትንፋሳቸውን ስትነሣቸው ይሞ
ታሉ ፤ወደ አፈርም ይመለሳሉ። 30 መንፈስ
ህን በምትልከበት ጊዜ ይፈጠራሉ። እንዲህ
እያደረግህ የምድርን ገጽ ታድሳለህ።
31 የእግዚአብሔር ገናናነት ለዘላለም
ይኑር ፤ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ደስ ይበ
ለው። 32 እግዚአብሔር ምድርን ይመለከ
ታል ፤ እርሷም ትንቀጠቀጣለች ፤ ተራሮችን
ይዳስሳል፤እነርሱም ይጨሳሉ።
33 ዕድሜዬን ሙሉ ለእግዚአብሔር እየ
ተቀኘሁ እዘምራለሁ ፤ በሕይወት እስካለሁ
ድረስ ለፈጣሪዬ የምስጋና መዝሙር አሰማ
ለሁ። 34 መዝሙሬና ምስጋናዬ የሚያስደስ
ተው ይሁን ፤ እርሱ የደስታዬ ሁሉ ምንጭ
ነው። 35 ኃጢአተኞች ግን ከምድር ይጥፉ፤
ክፉዎችም ከሕይወት ይወገዱ።
ነፍሴ ሆይ፥ እግዚአብሔርን አመስግኚ።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 105

1 ሃሌ ሉያ!
ለእግዚአብሔር ምስጋናን አቅርቡ ፤
ስሙን ጥሩ ፤ ያደረገውንም በአሕዛብ መካ
ከል ተናገሩ። 2 ለእርሱ ዘምሩ፥በዝማሬ ምስ
ጋና አቅርቡለት ፤የፈጸማቸውን ድንቅ ሥራ
ዎቹን ሁሉ አስታውቁ። 3 ቅዱስ ስሙን
በመጥራታችሁ ታላቅ ክብር ይሰማችሁ፤እግ
ዚአብሔርን የምትሹ ሁሉ ፥ደስ ይበላችሁ።
4 ወደ እግዚአብሔርና ወደ ኃይሉ ተመል
ከቱ ፤ዘወትር ፊቱን ለማየት ፈልጉ። 5 ያደረ
ጋቸውን ድንቅ ሥራዎችና ተአምራቱን ፥
በይፋ የሰማቸውንም ፍርዶች አስታውሱ ፤
6 እናንት የአገልጋዩ የአብርሃም ዘሮች ፥
እርሱ የመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች ሆይ ፥
ይህን አትርሱ።
7 እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው ፤
ፍርዱም በመላዋ ምድር ላይ የሰፈነ ነው።
8 ቃል ኪዳኑን ለዘላለም ፥የትእዛዙንም ቃል
ለሺህ ትውልዶች ያስባል። 9 ከአብርሃም
ጋር ያደረገውን ቃል ኪዳንና ለይስሐቅ የማ
ለውን መሐላ ፥ 10 ለያዕቆብም ሕግ አድርጎ
ያጸናውን ፥ ለእስራኤል የሰጠውን የዘላለም
ቃል ኪዳን አይዘነጋም። 11 «ርስት አድር
ገህ የምትካፈለው ድርሻህ ይሆን ዘንድ የከነ
ዓንን ምድር እሰጥሃለሁ» ብሏል።
12 ይህም የሆነው ፥ስደተኞች ሳሉ ፥ቍጥ
ራቸውም ጥቂት ፥ በእርግጥ ጥቂት ሳለ
ነበር። 13 በዚያን ጊዜ ከሕዝብ ወደ ሕዝብ ፥
ከአንዱ መንግሥት ወደ ሌላው ይንከራተቱ
ነበር። 14 ከእነዚህ አንዳቸውም ግፍ እንዲ
ፈጽሙባቸው አላደረገም ፤ እነርሱን ለመጠ
በቅ ሲል ነገሥታትን ገሠፀ። 15 እንዲህም
አለ፦ «የቀባኋቸውን አትንኩ ፤ ነቢያቴንም
አትጉዱ።»
16 ግን በምድራቸው ላይ ረሃብን
አመጣ ፤ የምግብ ክምችታቸውንም አጠፋ።
17 ከእነርሱ ቀደም አድርጎ አንድ ሰው ላከ ፤
እርሱም እንደ ባሪያ የተሸጠው ዮሴፍ
ነበረ። 18 እዚያም እግሮቹ እስኪላላጡ
ድረስ በእግር ብረት ታሠረ ፤ በአንገቱም የብ
ረት ማነቆ አገቡበት። 19 ይህም ሁሉ የደረ
ሰበት የተናገረው እስኪፈጸምና የእርሱም
እውነተኛነት በእግዚአብሔር ቃል እስኪረ
ጋገጥ ድረስ ነበር። 20 በዚያን ጊዜ ንጉሡ
ልኮ አስፈታው ፤ ነጻነቱንም አጐናጸፈው።
21 የቤተ መንግሥቱ አስተዳዳሪ ፥ በንብረቱም
ሁሉ ላይ አዛዥ አድርጎ ሾመው ፤ 22 መሳፍ
ንቱን እንደ ፈቃዱ ይመራቸው ዘንድ ፥ ለአ
ማካሪዎቹም ጥበብን ያስተምራቸው ዘንድ
ሥልጣንን ሰጠው።
23 ከዚያም እስራኤል ፥ እርሱም ያዕቆብ ፥
ተወላጆቹን በሙሉ ይዞ ወደ ግብጽ ገባ ፤
በካም አገር ስደተኛ ሆኖ ኖረ። 24 እግዚአ
ብሔር ሕዝቡን እንዲበዙ ባረካቸው ፤ በሚታ
ወሟቸው ዘንድ ቍጥራቸው ከመጠን
አልፎ እንዲታይ አደረገ። 25 እነዚህን የእር
ሱን ሕዝብ ፥ ተቃዋሚዎቻቸው እንዲጠሏ
ቸው ፥ በአገልጋዮቹም ላይ ሤራን እንዲጠነ
ስሱ አደረጋቸው። 26 አገልጋዩን ሙሴን ፥
የመረጠውንም አሮንን አስነሣ። 27 እነር
ሱም ተአምራታዊ ምልክቶቹን በመካከላ
ቸው ፥ ድንቅ ሥራዎቹን በካም አገር አሳዩ።
28 እግዚአብሔር ጨለማን ሰደደ ፤ አጨለመ

በጨለማ እንድትዋጥ አደረገ። ግብጻውያን
ግን ትእዛዙን ላለመቀበል ወሰኑ። 29 ስለዚህ
ውሃቸውን ወደ ደም ለወጠባቸው፤ ዓሦቻቸ
ውም ሁሉ ሞቱ። 30 ምድራቸውን በእንቊ
ራሪት ሞላው፤ እስከ ገዢዎቻቸው መኝታ
ቤት ድረስ ዘልቆ ገባ። 31 ዳግመኛ ሲናገር፥
የዝንብ መንጋ መጣ፤ የእሳት እራትም መላ
ውን አገር ወረረው። 32 ዝናባቸውን ከበረ
ዶና ከመብረቅ ጋር ቀላቅሎ በምድራቸው
ላይ አወረደው፤ 33 የወይን አትክልታቸው
ንና የፍሬ ዛፎቻቸውን ከፉኛ መታባቸው፤
በአገራቸው ያለውን ደን ሁሉ አጠፋ።
34 እንደ ገና ሲናገር፥ አንበጣና ስፍር ቍጥር
የሌለው ኵብኵባ መጣ፤ 35 በምድራቸው
ላይ የበቀለውን ማንኛውንም የለመለመ ነገ
ርና መሬታቸው ያፈራውን ሰብል ሁሉ
ሙጥጥ አድርጎ በላው። 36 ከዚያም በአገራ
ቸው የተወለደውን በኩር ሁሉ ቀሠፈ፤ የኑ
ብዝናቸው ፍሬ የሆነውን ሁሉ ገደለ።
37 የእስራኤልን ሕዝብ ግን በወርቅና
በብር ሀብት አበልጽጎ አወጣቸው፤ ከወገኖቻ
ቸው መካከል አንድም በሕመምና በድካም
የተጐዳ አልነበረም። 38 እስራኤላውያን፥
ግብጻውያንን እጅግ አስደንግጠዋቸው ነበ
ርና፥ አገራቸውን ለቀውላቸው በመሄዳቸው
ደስ አላቸው። 39 የእስራኤልን ሕዝብ ይከ
ልል ዘንድ ደመናውን ዘረጋ፤ በሌሊትም ያበ
ራላቸው ዘንድ የእሳት ዓምድ አቆመላ
ቸው። 40 ሕዝቡ በጠየቁት ጊዜ ድርጭት
አቀረበላቸው፤ የሰማይ እንጀራም አውርዶ
አጠገባቸው። 41 ዐለቱን ሰነጠቀ፤ ውሃም
ዝረር ብሎ ፈለቀላቸው፤ በዚያ በረሃ ውስጥ
እንደ ወንዝ ፈሰሰላቸው። 42 እርሱ ለአገል
ጋዩ ለአብርሃም የሰጠውን ቅዱስ ቃል
ኪዳን አስታወሰ። 43 የእርሱ የሆነውን
ሕዝብ በታላቅ ደስታ፥ ለእርሱ የተመረጡ
ትን ሁሉ በእልልታ እንዲወጡ አድርጓቸ
ዋል። 44 የአሕዛብን አገሮች ሰጣቸው፤
ሌሎች የደከሙበትን እነፍሱ ለመውረስ
በቁ፤ 45 ትእዛዛቱን ይጠብቁ፥ ሕጉንም ይፈ
ጽሙ ዘንድ ይህን አደረገ።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 106

1 ሃሌ ሉያ!
እግዚአብሔር ቸር ነውና ምስጋና አቅር
ቡለት፤ ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
2 እግዚአብሔር በኃያልነቱ ያደረጋቸውን
ሥራዎች በይፋ መናገር፥ ምስጋናውንስ
አሟልቶ መግለጽ የሚቻለው ማነው? 3 ትክ
ክለኛ ዳኝነት እንዳይዛነፍ የሚጥሩና ቀና
የሆነውን ከመሥራት የማይቦዝኑ የተባረኩ
ናቸው።
4 እግዚአብሔር ሆይ፥ ሕዝብህ በፈትህ
ሞገስን ሲያገኙ እኔንም አስበኝ፤ በምታድና
ቸው ጊዜ ለእኔም ድረስልኝ፤ 5 በዚያን ጊዜ
አንተ ለመረጥካቸው ያዘጋጀህላቸውን
ተድላ አገኛለሁ፤ የሕዝብህን ደስታ እካፈላ
ለሁ፥ ለአንተ የሚገባውን ውዳሴ በሚያቀር
ቡበትም ጊዜ አብሬአቸው ምስጋና አቀርባ
ለሁ።
6 አቤቱ፥ አባቶቻችን እንዳደረጉት እኛም
ኃጢአት ሠራን፤ አጠፋን፤ የክፋት ድርጊቶ
ችን ፈጸምን። 7 አባቶቻችን በግብጽ ሳሉ
ያሳየሃቸውን የተአምራትህን ነገር አላስታወ
ሱም፤ ያደረግህላቸውን አያሌ የቸርነት ሥራ
ዎች አላሰቡም። ገና ከኤርትራ ባሕር ሳይ
ርቁ አመፁብህ። 8 አንተ ግን ስለ ስምህ
ስትል ኃያል የሆነውን ሥልጣንህን ትገልጽ
ዘንድ አዳንካቸው። 9 የኤርትራን ባሕር ገሠ
ፅከው፤ እርሱም ደረቀ፤ በምድረ በዳ መካከል
እንደሚሄዱ፥ ጥልቁን አቋርጠው እንዲሻገሩ
መራሃቸው። 10 ከሚጠሏቸው ሰዎች እጅ
አዳንሃቸው፤ ከጠላቶቻቸውም እጅ አወጣሃ
ቸው። 11 የሚያሳድዷቸውን ተቃዋሚዎቻ
ቸውን ባሕሩ አጥለቅልቆ አሰጠማቸው፤ አን
ዳቸው እንኳ አልተረፉም። 12 ከዚያ በኋላ
ሕዝቡ በተስፋ ቃልህ አመኑ፤ ለአንተ የሚገ
ባውንም ምስጋና በዝማሬ አሰሙ።
13 ዳሩ ግን እግዚአብሔር ያደረገላቸውን
ሁሉ ወዲያው ረሱ፤ ምክሩን በትዕግሥት
አልተከተሉም። 14 በምድረ በዳ እያሉ በአ
ኮል ምኞት ተሸነፉ፤ በዚያ ጠፍ በረሃ እግ
ዚአብሔርን ተፈታተኑት። 15 ስለዚህ የጠየ
ቁትን ሰጣቸው፤ ከዚያ ጋር ግን የሚያጠፋ
ደዌን ሰደደባቸው። 16 በሰፈር ሳሉ በሙሴና
እግዚአብሔር በቀደሰው በአሮን ላይ በቅ
ናት ተነሡባቸው። 17 በዚህ ምክንያት
ምድር ተከፍታ ዳታንን ዋጠችው፤ አቤሮን
ንም ከነወገኖቹ ቀበረችው። 18 እሳት በተከ
ታዮቻቸው መካከል ተንቦገቦገ፤ ነበልባሉም
ክፉዎችን አቃጥሎ ጨረሳቸው።
19 በኰሬብ የጥጃ ምስል ሠሩ፤ ቀልመ
ለተሠራው ጣዖት ሰገዱ። 20 ሣር ለሚበላ
የጥጃ ምስል ክብራቸውን ለወጡ። 21 ያዳና
ቸውን እግዚአብሔርን፥ በግብጽ ታላላቅ
ድንቅ ሥራዎች ያደረገውን አምላክ ዘነ
ጉት፤ 22 በካም አገር ያሳየውን ተአምራት፥
በኤርትራም ባሕር የፈጸመውን አስገራሚ
ድርጊት ረሱ። 23 ከዚህ በኋላ፥ «እንግዲህስ

አጠፋቸዋለሁ» ብሎ እስከ መናገር ደረሰ፤
ዳሩ ግን እግዚአብሔር ራሱ የመረጠው
ሙሴ የቊጣው መቅሠፍት እንዳያጠፋቸው
በጸቡ መካከል ከፊቱ ባይቆም ኖሮ፥ ባለቁ
ነበር።
24 ከዚያም የሚገቡባትን መልካሚቱን
አገር ናቁ፤ የሰጣቸውን የተስፋ ቃል አላመ
ኑም። 25 በየድንኳናቸው ሆነው አጕረመ
ረሙ ፤ ስለእግዚአብሔር አልታዘዝ አሉ።
26 ስለዚህ እጁን አንሥቶ ማለ፤ በምድረ በዳ
ወድቀው እንዲቀሩ፥ 27 ዘሮቻቸውም በም
ድር ላይ በአሕዛብ መካከል በየአህጉሩ ተበ
ትነው እንዲኖሩ የሚያደርጋቸው መሆኑን
ገለጸ።
28 እነርሱ ግን ብዔል ፌጎርን በማምለክ
ተባበሩ፤ ሕይወት ለሌላቸው አማልክት የቀ
ረበውን መሥዋዕት በሉ። 29 ይህን በመሰ
ለው ክፉ ሥራቸው እግዚአብሔርን አስቈ
ጡት፤ በመካከላቸውም ቸነፈር ገባ። 30 ፊን
ሐስ ተነሥቶ ተገቢውን ፍርድ ሰጠ፤ ቸነፈ
ሩም ተገታ። 31 ይህም አድራጎቱ ወደ ፊት
በሚነሡት ትውልዶች ዘንድ ጽድቅ ሆኖ
ሲቈጠርለት ይኖራል።
32 በመሪባ ውሃ አካባቢ ሳሉ እግዚአብ
ሔርን አስቈጡት ፤ በእነርሱም ምክንያት
ሙሴ ተቸገረ ፤ 33 በእግዚአብሔር መንፈስ
ላይ ስላመፁ ሙሴ የብስጭት ቃል ተናገረ።
34 እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አሕዛብን
ሳያጠፏቸው ቀሩ፤ 35 ይባስ ብለው ከእነርሱ
ጋር ተቀላቅለው ፥ ባህላቸውን ባህል አድር
ገው ይኖሩ ጀመር። 36 ወጥመድ የሆኑባቸ
ውን የአሕዛብ ጣዖቶች አመለኩ። 37 ወንዶ
ችና ሴቶች ልጆቻቸውን ለአጋንንት ሠዉ።
38 ለከነዓን ጣዖታት ወንዶችና ሴቶች ልጆቻ
ቸውን መሥዋዕት አድርገው በማቅረባቸው
ንጹሕ ደም አፈሰሱ፤ አገሪቱም በደሙ ረከ
ሰች። 39 በፈጸሙት ድርጊታቸው ራሳቸውን
አስነወሩ ፤ በገዛ ሥራቸው በእግዚአብሔር
ፊት ረከሱ።
40 ስለዚህ እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ
ተቈጣ፤ ወገኑ የሆነውን ይህን ሕዝብ ተጸየ
ፈው። 41 ለአሕዛብ አሳልፎ ሰጣቸው፤ የሚ
ጠሏቸው ገዟቸው። 42 ጠላቶቻቸው ግፍ
ፈጸሙባቸው ፤ በሥልጣናቸውም አንበረከኳ
ቸው። 43 እግዚአብሔር ከሚደርስባቸው
ነገር ብዙ ጊዜ አዳናቸው። ዳሩ ግን አሻፈ
ረን ብለው በእርሱ ላይ ስላመፁ በኃጢአታ
ቸው ምክንያት ተዋርደው ቀሩ።
44 እርሱ ግን ጩኸታቸውን ሲሰማ ጭን
ቃቸውን ተመለከተ፤ 45 ለእነርሱ ሲል ቃል
ኪዳኑን አሰበ፤ ከፍቅሩ ብዛት የተነሣ ከቀሣ
ጣው መለስ አለ። 46 በምርኮኝነት የያዙዋ
ቸው ሁሉ እንዲራሩላቸው አደረገ።
47 አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፥ አድ
ነን። ውለታህን በማሰብ ለቅዱስ ስምህ ምስ
ጋና እናቀርብ ዘንድ ፥ ከአሕዛብ መካከል
አውጥተህ እንደ ገና ሰብስበን።
48 ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር
ከዘላለም እስከ ዘላለም ምስጋና ይሁን።
ሕዝቡም ሁሉ «አሜን!» ይበሉ።
ሃሌ ሉያ።

አምስተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 107-150

መዝሙር 107

1 እግዚአብሔር ቸር ነውና፥ ፍቅሩም ለዘ
ላለም ጸንቶ ይኖራልና ፥ ምስጋና አቅርቡ
ለት። 2 እግዚአብሔር ቤዛ የሆናቸው፥ ከሚ
ጠሏቸውም እጅ ያዳናቸው፥ 3 ከምሥራቅና
ከምዕራብ፥ ከሰሜንና ከደቡብ ከየአህጉሩ የሰ
በሰባቸው ሁሉ ምስጋና ያቅርቡለት።
4 አንዳንዶቹ ጠፍ በሆነ ምድረ በዳ ተን
ከራተቱ፤ ቋሚ መኖሪያ መሥራት ወደሚች
ሉበት ከተማ የሚያደርሳቸውን መንገድ
ማግኘት አልቻሉም። 5 ተራቡ፤ ተጠሙ፤ ተስ
ፋቸውም እየመነመነ ሄደ። 6 ከመከራቸው
ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ።
እርሱም ከጭንቃቸው አዳናቸው ፤ 7 ቋሚ
መኖሪያ መሥራት ወደሚችሉበት ከተማ
ሰተት ባለ መንገድ እየመራ ወሰዳቸው።
8 አሁንም ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው
ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስ
ጋና ለእግዚአብሔር ያቅርቡ። 9 እርሱ የተ
ጠሙትን በመልካም ነገር ያረካል፤ የተራቡ
ትንም ያጠግባል።
10 አንዳንዶቹ በብረት ሰንሰለት እየተሠ
ቃዩ ፥ በጨለማና በሞት ጥላ ሥር የተቀ
መጡ እስረኞች ሆኑ። 11 በእግዚአብሔር
ቃል ላይ ዐመፁ ፤ ከሁሉ በላይ የሆነውን
አምላክ ምክር ናቁ። 12 ስለዚህ መራራ
ለሆነ የጣር ኑሮ ዳረጋቸው ፤ ተሰነካከለው
ቢወድቁም ደግፎ የሚያነሣቸው አልነበ
ረም። 13 ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ወደ
እግዚአብሔር ጮኹ። እርሱም ከጭንቃ
ቸው አዳናቸው ፤ 14 ከነበሩበት ጨለማና
የሞት ጥላ አወጣቸው ፤ ሰንሰለታቸውንም
ሰባብሮ ጣለላቸው። 15 ስለማይለወጠው ፍቅ
ሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ
ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቅ

16 እርሱ የአስር ቤቶችን የናስ መዝጊያዎች
ይሰባብራል፥የብረት አጥራቸውንም ቈራርጦ
ይጥላል።
17 አንዳንዶቹ በበመፅ መንገዳቸው ምክ
ንያት የማይረቡ ሆነው ቀሩ፥ከበደላቸውም
የተነሣ በመከራ ተሠቃዩ፤ 18 ምግብ አስጠ
ልታቸው ከሞት አፋፍ ደረሱ። 19 ከመከራ
ቸው ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር
ጮኹ። እርሱም ሕጭንቃቸው አዳናቸው፥
20 ቃሉን ወደ እነርሱ ልኮ ፈወሳቸው፥ወደ
መቃብርም ከመውረድ አተረፋቸው።
21 ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች
ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእ
ግዚአብሔር ያቅርቡ። 22 የምስጋና መሥዋ
ዕት ይሠዉለት፥ የደስታ ዝማሬ እየዘመሩ
ስለ ሥራው ይናገሩለት።
23 የቀሩትም በመርከብ እየሆኑ በባሕር
ይጓዙ ጀመር፥በውቅያኖሶች ላይ የሚመላ
ለሱ ነጋዴዎች ሆኑ፤ 24 በጥልቁ ባሕር
ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን ፍጥረትና
አስደናቂ ሥራዎቹን አዩ። 25 እርሱ በተና
ገረ ጊዜ ፥ ዓውሎ ነፋሱ ተቀስቅሶ ባሕሩ
ተናወጠ፥ሞገዱንም ከፍ አድርጎ አነሣው።
26 መርከባቸውን ወደ ላይ እስከ ሰማያት
እያወጣ ፥ ወደ ታችም ወደ ጥልቁ ባሕር
እያወረደ አስጨነቃቸው፥ልባቸውም በድን
ጋጤ ቀለጠ። 27 ምድርና ሰማዩ ዞረባቸው፥
እንደ ሰከረ ሰው ተንገደገዱ፥የሚያደርጉት
ንም አጡ። 28 ከመከራቸው ጽናት የተነሣ
ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፥እርሱም ከጭን
ቃቸው አወጣቸው። 29 ማዕበሉን ጸጥ አደ
ረገው ፤ የባሕሩም ሞገድ ቀጥ አለ።
30 ባሕሩ እየተረጋጋ በመሄዱ ደስ አላ
ቸው ፤ እግዚአብሔርም ወደ ተመኙት
ወደብ መርቶ አደረሳቸው። 31 ስለማይለወ
ጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው
ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር
ያቅርቡ፤ 32 በሕዝቡ ጉባኤ መካከል ገናና
ነቱን ይመስክሩለት፤ በመማክርቱም ሸንጎ
ላይ ያወድሱት።
33 እርሱ፥ወንዞችና ወራጅ ምንጮች የበ
ዙበትን አገር ወደ በረሃነት እስኪለወጥ
ድረስ አደረቀው፤ 34 ፍሬያማ የሆነውንም
ለም መሬት ጠፍ አድርጎ ወደ ጨውነት
ለወጠው። ይህም ሊደርስ የቻለው ፥ ነዋሪ
ዎቹ በፈጸሙት ክፋት ምክንያት ነበር።
35 ደግሞ በበረሃው፥ሐይቅ አንጣለለበት፥የደ
ረቀውን ምድር ወራጅ ምንጭ የበረከተበት
አደረገው። 36 የተራቡትን ወደዚያ አመጣ
ቸው ፤ እነርሱም የሚቀመጡባትን ከተማ
ቈረቈሩ። 37 በዚያ የእርሻ ማሳዎችን አዘጋ
ጅተው ዘር ዘሩ፥አትክልት ተከሉ፥በመከር
ጊዜ ሰብሉንና ፍሬውን ሰበሰቡ። 38 እርሱ
ባርኳቸዋልና ዘራቸው እጅግ በረከተ፥የከብ
ቶቻቸውንም ቍጥር አላሳነሰባቸውም።
39 ከዚያ በኋላ ከደረሰባቸው ጭቈናና
እልቂት ፥ ከኀዘን ጽናትም የተነሣ ቍጥራ
ቸው አነሰ፥ተዋረዱም። 40 ትምክሕተኞች
መኳንንት እንዲናቁ የሚያደርግ አምላክ
በጠፍ በረሃ ውስጥ እንከራተታቸው።
41 ችግረኞችን ግን ከመከራቸው አውጥቶ
ከፍ አደረጋቸው፥ቤተሰቦቻቸውንም እንደ
መንጋ አበዛላቸው። 42 ልበ ቅኖች ይህን
አይተው እጅግ ደስ ይላቸዋል፥ክፉዎች
ሁሉ ግን አፋቸውን ዘግተው ዝም
ይላሉ።
43 ብልህ የሆነ ፥ እነዚህን ነገሮች ልብ
አድርጎ ይመልከት ፤ የእግዚአብሔርንም
ታላቅ ፍቅር አመዛዝኖ ይረዳ።

መዝሙር 108

1 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ አንተን
በመተማመን ልቤ ጽኑ ነው፥በፍጹም ነፍሴ
አቀኝልሃለሁ ፤ እዘምርልሃለሁም። 2 በገናና
መሰንቆ ሆይ ፥ ንቁ! እኔም ጐሕ ሲቀድ
ማልጄ እነሣለሁ። 3 እግዚአብሔር ሆይ፥በአ
ሕዛብ መካከል አወድስሃለሁ ፤ በሕዝቦችም
መካከል ስለ አንተ እዘምራለሁ። 4 ፍቅርህ
ከሰማያት ይልቅ ከፍ ያለና ታላቅ ነው ፤
ታማኝነትህም እስከ ሰማይ ይደርሳል። 5 እግ
ዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ ገናናነትህ ከሰማ
ያት በላይ ከፍ ይበል ፤ ክብርና ምስጋናህ
በምድር ሁሉ ላይ ይስፈን። 6 አሁንም የም
ትወዳቸው ይድኑ ዘንድ ፥ በቀኝ እጅህ ጋሻና
መከታ ሆነህ እርዳን።
7 እግዚአብሔር አምላክ በመቅደሱ ሆኖ
እንዲህ ሲል ተናግሯል፡- «ሴኬምን በድል
አድራጊነት ከፍዬ እይዛለሁ፥የሱኮትን ሸለቆ
ለከፍ እወስዳለሁ። 8 ገለዓድ የእኔ ነው፥ምና
ሴም የእኔው ነው። ኤፍሬም ለእኔ የራስ
ቍር ነው ፤ ይሁዳ በትረ መንግሥቴ ነው።
9 ሞዓብ መታጠቢያ ገንዳዬ ነው። በኤዶም
ያስ ላይ ጫማዬን እጥላለሁ ፤ በፍልስጥኤም
ላይ የድል አድራጊነት ድምፄን አሰማ
ለሁ።»
10 አቤቱ ፥ ወደ ተመሸገችው ከተማ ማን
ያደርሰኛል? ወደ ኤዶምያስስ ማን መርቶ
ይወስደኛል? 11 አምላካችን ሆይ ፥
«ወግዱ» ብለህ የተውከንና ከሠራዊታችን
ጋር ለጦርነት ከመውጣት ያቋረጥከው

አንተው አይደለህምን? 12 የሰው እርዳታ
ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምን
ችልበትን አቅም ስጠን። 13 በእግዚአብሔር
ኃይል ድል እናደርጋለን፤ እርሱ ጠላቶቻንን
ከእግሩ በታች ጥሎ ይረግጣቸዋል።

መዝሙር 109

1 በውዳሴ የማመሰግንህ እግዚአብሔር
አምላክ ሆይ ፥ ዝም እንዳልክ አትቅር።
2 ክፉዎችና ተንኰለኞች እኔን በሐሰት ለመ
ወንጀል እንደበታቸውን ከፍተዋልና፤ 3 በጥ
ላቻ ቃላት እያዋከቡ ያለምክንያት ያጠቁ
ኛል ፤ 4 ለወዳጅነቴ የመለሱልኝ ውለታ
ክስና ወቀሳ ሆነ። እኔ ግን በጸሎት የምተጋ
ሰው ነኝ። 5 ላደረግሁላቸው ደግነት ክፋ
ትን፥ ላሳየኋቸው ፍቅር ጥላቻን ከፈሉኝ።
6 ስለዚህ፥ እንዲህ ያለ ሰው የእጁን ያገኝ
ዘንድ ክፉ ዳኛ ሹምበት፤ ከሳሽ የሆነውም
ሰይጣን ይቆረደው ፤ 7 በሚከሰስበት ጕዳይ
ጥፋተኛ ሆኖ ይገኝ። የራሱ ጸሎት ከኃጢ
አት ይቈጠርበት። 8 ዕድሜው ይጠር፤ ሹመ
ቱን ሌላ ይውሰድበት። 9 ልጆቹ አሳዳጊ የሌ
ላቸው ይሁኑ፤ ሚስቱም መበለት ሆና ትቸ
ገር ፤ 10 ልጆቹ ከኑሮአቸው ተፈናቅለው
የሚንከራተቱ ለማኞች ይሁኑ። 11 ያበደረው
ባለገንዘብ ቤት ንብረቱን በዕዳ ይያዝበት።
የደካሙን ፍሬ ባይተዋሮች ይዝረፉት።
12 ለእርሱ የደግነት ሥራ የሚያደርግለት ፥
አሳዳጊ ለሌላቸው ልጆቹም የሚያዝንላቸው
አይኑር። 13 ዘርማንዝሙ ይጥፋ፤ ስሙም ከሚ
ቀጥለው ትውልድ መዝገብ ይደምሰስ።
14 የቀደሙት አባቶቹ በደል በእግዚአብሔር
ፊት ይታወስ ፤ የእናቱም ኃጢአት ይቅር
አይባል። 15 የሁሉም መታሰቢያ ከዚህ
ዓለም ይጠፋ ዘንድ ኃጢአታቸው በፊትህ
ሲታሰብ ይኑር።
16 እርሱ የደግነት ሥራ ለመሥራት
ምን ጊዜም አስቦ ስለማያውቅ፥ ድኻውንና
ችግረኛውን፥ እንዲሁም ተስፋ የቈረጠውን
እስከ ሞት ድረስ ሊያጠቃ ያሰድዳል።
17 እርግማኑ በእርሱ ላይ ይድረስበትና!
የእርግማን ቃል መናገር ይወዳል፤ በረከት
ከእርሱ ይራቅና! የበረከት ቃል መስጠት
ደስ አይለውም። 18 መርገምን እንደ
ልብስ አጥልቋታል ፤ እርሷም ሰውነቱን
እንደ ውሃ አርሳዋለች ፤ እንደ ቅባትም
እስከ አጥንቱ ዘልቃለች። 19 እንደ ለበሳት
ነጠላና ከወገቡ ዙርያ እንደማትለይ
ቀበቶ ትውንለት።

20 ይህ ሁሉ ፥ ስለ እኔ ክፉ ለሚናገሩት
ለከሳሾቼ እግዚአብሔር የሚከፍላቸው ዋጋ
ይሁን። 21 የሁሉ ገዢ የሆንከው እግዚአብ
ሔር ሆይ፥ አንተ ግን ስለ ስምህ ብለህ ለእኔ
በጎ አስተያየት ይኑርህ፤ በፍቅርህም መልካ
ምነት አድነኝ።
22 እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝ። ልቤም በው
ስጤ ቈስሏል። 23 እንደሚያልፍ የማታ
ጥላ ፥ ተራግፎ እንደ ወደቀ አንበጣም
ሆንሁ። 24 አብዝቼ በመጾም ጕልበቴ
ደከመ ፤ ሰውነቴ ከሣ ፤ ጠወለገ። 25 ከሳሾቼ
የንቀታቸው ምክንያት አደረጉኝ ፤ ባዩኝ
ጭጥር ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
26 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፥ እርዳኝ፤
በፍቅርህ አድነኝ። 27 አቤቱ ፥ ይህንን አን
ተው ራስህ በሥልጣንህ ያደረግኸው መሆ
ኑን ይወቁ። 28 እነርሱ ይራገማሉ፤ አንተ ግን
ትባርካለህ። ሌላውን በሚያጠቁበት ጊዜ
በኀፍረት ላይ ይወድቃሉ። አገልጋይህ ግን
እጅግ ደስ ይለዋል። 29 ከሳሾቼ ውርደትን
ለብሰዋል ፤ ኀፍረትንም እንደ መጐናጸፊያ
አጣፍተዋል።
30 እግዚአብሔርን በአንደበቴ እጅግ ከፍ
አድርጌ አመሰግነዋለሁ ፤ በታላቅ የሕዝብ
ጉባኤም ላይ አወድሰዋለሁ። 31 ችግረኛውን
በሕይወቱ ከፈረዱበት እጅ ያድነው ዘንድ
እርሱ በቀኙ ይቆማል።

መዝሙር 110

1 ጌታ፥ ጌታዬን፥ «ጠላቶችህን የእግሮችህ
ብርኩማ እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀ
መጥ» አለው።
2 ኃያል የሆነውን በትረ መንግሥትህን
እግዚአብሔር ከጽዮን ይዘረጋል ፤ አንተም
በጠላቶችህ መካከል ገዢ ትሆናለህ።
3 ኃይልህን በምትገልጽበት የውጊያ ቀን
ሠራዊትህ በልበ ሙሉነት አብረውህ ይሰለ
ፋሉ። አንተም በቅዱስ ግርማህ አጊጠህ
ትታያለህ። ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ
ወልጄሃለሁና የጕልማሳነትህን ጠል ትቀበ
ላለህ።
4 «አንተ ፥ በመልከ ጼዴቅ ሥርዓት የዘላ
ለም ካህን ነህ» ሲል እግዚአብሔር ማለ ፤
ቃሉንም አይለውጥም።
5 እግዚአብሔር በቀኝህ ነው ፤ በቍጣ
ውም ቀን ነገሥታትን ያደቃቸዋል። 6 በመ
ላው ዓለም ባሉ ገዢዎች ላይ ድልን በመቀ
ዳጀት በምድራቸው፥ ሬሳ በሬሳ ላይ እንዲከ
መር አድርጎ በአሕዛብ ላይ ይፈርዳል።

አንተው አይደለህምን? 12የሰው እርዳታ
ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምን
ችልበትን አቅም ስጠን። 13በእግዚአብሔር
ኃይል ድል እናደርጋለን፤ እርሱ ጠላቶቻንን
ከእግሩ በታች ዋሉ ይረግጣቸዋል።

መዝሙር 109

1በውዳሴ የማመሰግንህ እግዚአብሔር
አምላክ ሆይ ፥ ዝም እንዳልክ አትቅር።
2ክፉዎችና ተንኰለኞች እኔን በሐሰት ስመ
ወንጀል አንደበታቸውን ከፍተዋልና፤ 3በጥ
ላቻ ቃላት እያዋከቡ ያለምክንያት ያጠቁ
ኛል ፤ 4ለወዳጅነቴ የመለሱልኝ ውለታ
ክስና ወቀሳ ሆነ። እኔ ግን በጸሎት የምተ-ጋ
ሰው ነኝ። 5ላደረግሁላቸው ደግነት ክፋ
ትን፥ላሳየኋቸው ፍቅር ጥላቻን ከፈሉኝ።
6ስለዚህ፥እንዲህ ያለ ሰው የእጁን ያገኝ
ዘንድ ክፉ ዳኛ ሹምበት፤ ከሳሽ የሆነውም
ሰይጣን ይፋረደው ፤ 7በሚከሰስበት ጕዳይ
ጥፋተኛ ሆኖ ይገኝ። የራሱ ጸሎት ከኃጢ
አት ይቈጠርበት። 8ዕድሜው ይጠር፤ ሹመ
ቱን ሌላ ይውሰድበት። 9ልጆቹ አሳዳጊ የሌ
ላቸው ይሁኑ፤ ሚስቱም መበለት ሆና ትቸ
ገር ፤ 10ልጆቹ ከኑሮአቸው ተፈናቅለው
የሚንከራተቱ ለማኞች ይሁኑ። 11ያበደረው
ባለገንዘብ ቤት ንብረቱን በዕዳ ይያዝበት።
የድካሙን ፍሬ ባይተዋሮች ይዝረፉት።
12ስእርሱ የደግነት ሥራ የሚያደርግለት ፣
አሳዳጊ ለሌላቸው ልጆቹም የሚያዝንላቸው
አይኑር። 13ዘርማንዘሩ ይጥፋ፤ስሙም ከሚ
ቀጥለው ትውልድ መዝገብ ይደምሰስ።
14የቀደሙት አባቶቹ በደል በእግዚአብሔር
ፊት ይታወስ ፤ የእናቱም ኃጢአት ይቅር
አይባል። 15የሁሉም መታሰቢያ ከዚህ
ዓለም ይጠፋ ዘንድ ኃጢአታቸው በፊትህ
ሲታሰብ ይኑር።
16እርሱ የደግነት ሥራ ለመሥራት
ምን ጊዜም አስቦ ስለማያውቅ፥ድኻውንና
ችግረኛውን፥እንዲሁም ተስፋ የቈረጠውን
እስከ ሞት ድረስ ሲያጠቃ ያሳድዳል።
17እርግማኑ በእርሱ ላይ ይድረስበትና!
የእርግማን ቃል መናገር ይወዳል፤በረከት
ከእርሱ ይራቅ! የበረከት ቃል መስጠት
ደስ አይለውም። 18መርገምን እንደ
ልብስ አጥልቋታል ፤ እርሷም ሰውነቱን
እንደ ውሃ አርሳዋለች ፤ እንደ ቅባትም
እስከ አጥንቱ ዘልቃለች። 19እንደ ለበሳት
ነጠላና ከወገቡ ዙርያ እንደማትለይ
ቀበቶ ትሁንለት።

20ይህ ሁሉ ፥ስለ እኔ ክፉ ለሚናገሩት
ለከሳሾቼ እግዚአብሔር የሚከፍላቸው ዋጋ
ይሁን። 21የሁሉ ገዢ የሆንከው እግዚአብ
ሔር ሆይ፥አንተ ግን ስለ ስምህ ብለህ ለእኔ
በጎ አስተያየት ይኑርህ፤ በፍቅርህም መልካ
ምነት አድነኝ።
22እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝ። ልቤም በው
ስጤ ቈስሏል። 23እንደሚያልፍ የማታ
ጥላ ፥ ተራግፎ እንደ ወደቀ አንበጣም
ሆንሁ። 24አብዝቼ በመጾም ጕልበቴ
ደከመ ፤ ሰውነቴ ከሣ ፤ ጠወለገ። 25ከሳሾቼ
የንቀታቸው ምክንያት አደረጉኝ ፤ ባዩኝ
ቊጥር ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
26እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፥እርዳኝ፤
በፍቅርህ አድነኝ። 27አቤቱ ፥ ይህንን አን
ተው ራስህ በሥልጣንህ ያደረግኸው መሆ
ኑን ይወቁ። 28እነርሱ ይራገማሉ፤አንተ ግን
ትባርካለህ። ሌላውን በሚያጠቁበት ጊዜ
በኀፍረት ላይ ይወድቃሉ። አገልጋይህ ግን
እጅግ ደስ ይለዋል። 29ከሳሾቼ ውርደትን
ለብሰዋል ፤ ኀፍረትንም እንደ መጐናጸፊያ
አጣፍተዋል።
30እግዚአብሔርን በአንደበቴ እጅግ ከፍ
አድርጌ አመሰግነዋለሁ ፤ በታላቅ የሕዝብ
ጉባኤም ላይ አወድሰዋለሁ። 31ችግረኛውን
በሕይወቱ ከፈረዱበት እጅ ያድነው ዘንድ
እርሱ በቀኙ ይቆማል።

መዝሙር 110

1 ጌታ፥ ጌታዬን፥ «ጠላቶችህን የእግሮችህ
ብርኩማ እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀ
መጥ» አለው።
2ኃያል የሆነውን በትረ መንግሥትህን
እግዚአብሔር ከጽዮን ይዘረጋል ፤ አንተም
በጠላቶችህ መካከል ገዢ ትሆናለህ።
3ኃይልህን በምትገልጽበት የውጊያ ቀን
ሠራዊትህ በልበ ሙሉነት አብረውህ ይሰለ
ፋሉ። አንተም በቅዱስ ግርማህ አጊጠህ
ትታያለህ። ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ
ወልጀሃለሁና የጐልማሳነትህን ጠል ትቀበ
ላለህ።
4«አንተ ፥ በመልከ ጼዴቅ ሥርዓት የዘላ
ለም ካህን ነህ» ሲል እግዚአብሔር ማለ ፤
ቃሉንም አይለውጥም።
5እግዚአብሔር በቀኝህ ነው ፤ በቊጣ
ውም ቀን ነገሥታትን ያደቃቸዋል። 6በመ
ላው ዓለም ባሉ ገዢዎች ላይ ድልን በመቀ
ዳጀት በምድራቸው፥ሬሳ በሬሳ ላይ እንዲከ
መር አድርጎ በአሕዛብ ላይ ይፈ[illegible]ል።

7 እርሱ ግን በመንገዱ ዳር ከሚፈሰው ውሃ
ይጠጣል ፤ ራሱንም በብርታት ቀና ያደር
ጋል።

መዝሙር 111

1 ሃሌ ሉያ!
በቅኖች ሸንጎና በጉባኤ መካከል በሙሉ
ልቤ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ።
2 የእግዚአብሔር ሥራ እጅግ ታላቅ
ነው ፤ በሥራው ደስ የሚሰኙ ሁሉ በተመ
ስጦ ያሰላስሉታል። 3 ድርጊቶቹ ገናናነትና
ግርማ የተመላባቸው ናቸው። ጽድቁም
ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። 4 ተአምራቱ እን
ዲታወሱ አደረገ። እግዚአብሔር ቸርና
ርኅሩኅ ነው። 5 ለሚፈሩት ምግብን ይሰጣ
ቸዋል። ቃል ኪዳኑን ለዘላለም ያስባል።
6 የአሕዛብን አገር ለሕዝቡ በማውረስ የሥ
ራውን ኃያልነት አሳየ። 7 የእጆቹ ሥራ
ዎች የታመኑና የተስተካከሉ ፥ መመሪያዎ
ቹም እንከን የማይገኝባቸው ናቸው።
8 በእውነትና በቅንነት የተከናወኑ ስለ ሆኑ
ዛሬም ፥ ዘወትርም ፥ ለምን ጊዜውም አይናወ
ጡም። 9 እርሱ ፥ ለሕዝቡ ቤዛ የሚሆን
መድኀን ላከ። ስሙ ቅዱስና ግሩም የሆ
ነው ጌታ ፥ ኪዳኑ ለዘላለም ጸንቶ እንዲኖር
ደነገገ።
10 የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን
መፍራት ነው። የእግዚአብሔርን መመሪያ
ዎች የሚከተሉ ሁሉ አስተዋዮች ናቸው።
የዘላለም ምስጋና ለእርሱ ብቻ ይገባዋል።

መዝሙር 112

1 ሃሌ ሉያ!
እግዚአብሔርን የሚፈራ ፥ በትእዛዛቱም
እጅግ ደስ የሚለው ሰው የተባረከ ነው።
2 ልጆቹ በምድር ላይ ኃያላን ይሆናሉ ፤
የቅን ሰው ዘሩ የተባረከ ነው። 3 ቤቱ በክብ
ርና በብልጽግና ይሞላል። ጻድቅነቱም ለዘ
ላለም ጸንቶ ይኖራል። 4 ቅንና ደግ ፥ ርኅሩ
ኅና ጻድቅ ለሆነ ሰው በጨለማ ውስጥ
እንኳ የብርሃን ጐሕ ይቀድለታል። 5 ያለወ
ለድ የሚያበድርና ሥራውን በትክክለኛነት
የሚመራ ሰው ፥ መልካም የሆነውን ሁሉ
ያገኛል ፤ 6 ከቶ በምንም ነገር አይናወጥም ፥
ጻድቅ ሰው ለዘላለም ሲታወስ ይኖራል።
7 ክፉ ወሬ አያሸብረውም ፤ በእግዚአብሔር
ስለሚተማመን ልቡ የጸና ነው። 8 ልቡ
የጸና ስለ ሆነ ፍርሃት የለበትም ፤ በመጨረ
ሻም ጠላቶቹን በድል አድራጊነት ይመለከ
ታቸዋል። 9 ስጦታውን በሰፊ እጁ ለድኾች
ይቸራል። ጽድቁ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል ፤
ሥልጣኑም በክብር ከፍ ይላል።
10 ክፉ ሰው ይህን አይቶ ይበሳጫል ፤ ጥር
ሱን ያፋጫል ፤ በንዴት አንጀቱ ያራል። የክ
ፉዎች ምኞት ግን ከንቱ ሆኖ ይቀራል።

መዝሙር 113

1 ሃሌ ሉያ!
የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ ፥ ጌታን
አወድሱት ፤ የእግዚአብሔርን ስም አመስ
ግኑ። 2 የእግዚአብሔር ስም ዛሬም ፥ ለዘላለ
ምም የተመሰገነ ይሁን። 3 ከፀሐይ መውጫ
ጀምሮ እስከ መግቢያው ድረስ የእግዚአብ
ሔር ስም ሲወደስ ይኖራል።
4 እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ
ገናና ፥ ክብርና ምስጋናውም ከሰማያት በላይ
ከፍ ያለ ነው። 5 በሰማይ ዙፋኑ ላይ የተቀ
መጠውን ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን የሚ
መስለው ከቶ ማነው? 6 እርሱ በሰማይና
በምድር የሚሆነውን ይመለከት ዘንድ
ራሱን በትሕትና ዝቅ ያደርጋል።
7 ድኻውን ከትቢያ ፥ ችግረኛውንም ከአ
መድ ጥራጊ ላይ አንሥቶ ከፍ ያደርገዋል።
8 ከመሳፍንትና በሕዝቡ ላይ ከተሾሙ ታላ
ላቅ ባለሥልጣኖች ጋር አብሮ በማዕርግ ያስ
ቀምጠዋል። 9 መኻኗ ሴት የልጆች እናት
ሆና በቤቷ ተደስታ ተደላድላ እንድትኖር
ያደርጋታል።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 114

1 የያዕቆብ ዘር የሆኑት የእስራኤል
ሕዝብ ከግብጽ አገርና ባዕድ ቋንቋ ከሚና
ገር ወገን ተለይተው በወጡ ጊዜ ፥ 2 የይሁዳ
ነገድ የእግዚአብሔር መቅደስ ሆነ ፤ እስራ
ኤል ደግሞ የእርሱ ግዛት ሆነ።
3 የኤርትራ ባሕር ገና ከሩቅ ሲያያቸው
ሸሸ ፤ የዮርዳኖስም ወንዝ ወደ ኋላው ተመ
ለሰ ፤ 4 ተራሮች እንደ እምቦሳ ፥ ኰረብቶችም
እንደ ጠቦት ፈነደቁ።
5 የኤርትራ ባሕር ሆይ ፥ እንዲያ የሸሸ
ኸው ፥ አንተም የዮርዳኖስ ወንዝ ሆይ ፥ ወደ
ኋላህ የተመለስኸው ከቶ ስለ ምንድነው?
6 እናንት ተራሮች እንደ እምቦሳ ፥ እናንት
ኰረብቶችስ እንደ ጠቦት የፈነደቃችሁት
ኧረ ስለ ምንድነው?
7 ምድር ሆይ ፥ በያዕቆብ አምላክ በእግዚ
አብሔር መገለጥ ተንቀጥቀጪ! 8 ዓለ

ወደ ኩሬነት ፥ ጽኑ የሆነውን ቋጥኝ ወደ
ውሃ ምንጭነት የለወጠ እርሱ ነውና።

መዝሙር 115

[1]እግዚአብሔር ሆይ ፥ ለእኛ ሳይሆን
አቤቱ ፥ ለእኛ ሳይሆን ፥ ነገር ግን ስለ ፍቅር
ህና ስለ ታማኝነትህ ፥ ክብርና ምስጋና ለስ
ምህ ይሁን።
[2]አሕዛብ፥ «አምላካቸው ወዴት ነው?»
ለምን ይበሉ! [3]የእኛ አምላክ በሰማያት
ይኖራል። እርሱ የፈለገውን ማንኛውንም
ነገር ያደርጋል። [4]ጣዖቶቻቸው ግን በሰው
እጅ የተሠሩ ወርቅና ብር ናቸው። [5]አፍ
አላቸው ፥ አይናገሩም ፤ ዓይን አላቸው ፥ አያ
ዩም ፤ [6]ጆሮ አላቸው ፥ አይሰሙም ፤ አፍንጫ
አላቸው ፥ አያሸቱም ፤ [7]እጅ አላቸው ፥ አይዳስ
ሱም ፤ እግር አላቸው ፥ አይሄዱም ፤ ጮሮሮአቸ
ውም ድምፅ ማሰማት አይችልም። [8]ጣዖቶ
ቹን የቀረጿቸውና እንዲሁም በእነርሱ የሚ
ተማመኑ ሁሉ እንደ ጣዖቶቹ ከንቱ
ናቸው።
[9]የእስራኤል ወገኖች ሆይ ፥ እናንተ በእግ
ዚአብሔር ተማመኑ ፤ እርሱ ረዳታችሁና
ጋሻችሁ ነው። [10]የአሮን ወገኖች ሆይ ፥ በእ
ግዚአብሔር ተማመኑ ፤ እርሱ ረዳታችሁና
ጋሻችሁ ነው። [11]እናንት ጌታን የምትፈሩ
ሁሉ ፥ በእግዚአብሔር ተማመኑ ፤ እርሱ ረዳ
ታችሁና ጋሻችሁ ነው።
[12]እግዚአብሔር ያስበናል ፤ ይባርከና
ል። እርሱ የእስራኤልን ወገን ይባርካል ፤
እርሱ የአሮንን ወገን ይባርካል። [13]እርሱ
የሚፈሩትን ሁሉ ፥ ትልቁንም ትንሹንም ሳያ
በላልቦ ይባርካል።
[14]እግዚአብሔር እናንተንና ልጆቻችሁን
ባርኮ ቍጥራችሁ እንዲበዛ ያድርግ። [15]ሰማ
ይንና ምድርን በፈጠረ አምላክ የተባረካ
ችሁ ሁኑ።
[16]ከሰማያት በላይ ያለው ሰማይ የእግዚ
አብሔር ነው ፤ ምድርን ግን ለሰው ልጅ
ሰጠ። [17]እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት ፥
ዝምታ ወደ ሰፈነበት ፍጻሜ የወረዱት
ሙታን አይደሉም ፤ [18]እግዚአብሔርን
እጅግ ከፍ አድርገን ዛሬም ለዘላለም የምና
መሰግነው እኛ ሕያዋን ነን።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 116

[1]እግዚአብሔር ምሕረቱን እንዲያደርግ
ልኝ ያሰማሁትን የልመናዬን ድምፅ አዳ
ምጧልና እወደዋለሁ። [2]ጆሮውን ወደ
እኔ ዘንበል አድርጎልኛልና በሕይወት
እስካለሁ ድረስ ጸሎቴን ለእርሱ አቀርባ
ለሁ።
[3]እነሆ ፥ የሞት ገመድ በእንገቴ ተተብ
ትቦ በጣር ተይዣለሁ ፥ የመቃብር አስጨናቂ
ነት አንገሥበበብኝ ፤ በመከራና በኀዘን ተሸነ
ፍሁ። [4]ከዚያም ፥ «አቤቱ ፥ አድነኝ!» ብዬ
የጌታን ስም ጠራሁ።
[5]እግዚአብሔር ቸርና ጻድቅ ነው። ፈጣ
ሪያችን ፍጹም ርኅሩኅ ነው። [6]እግዚአብ
ሔር ትሑት ልቦና ያለውን ይጠብቃል።
ታላቅ ችግር በገጠመኝ ጊዜ እርሱ አዳነኝ።
[7]አሁንም ነፍሴ ሆይ ፥ ዕረፊ ፤ እግዚአብሔር
ለእኔ ቸ መልካም አድርጎልኛል።
[8]አቤቱ ፥ አንተ ነፍሴን ከሞት ፥ ዓይኖቼን
ከእንባ ፥ እግሮቼንም ከመሰናከል አድነሃል።
[9]በሕያዋን አገር ሆኜ በፊትህ እንድመላለስ
አድርገኸኛል። [10]«በታላቅ ሥቃይ ላይ እገ
ኛለሁ» ብዬ በተናገርሁበት ጊዜ እንኳ
እምነቴን ጠብቄአለሁ። [11]ከመከራዬ የተ
ነሣ ተስፋ ቈርጬ ሳለሁ ፥ «ሰዎች ሁሉ
ሐሰተኞች ናቸው» አልሁ።
[12]እግዚአብሔር ለዋለልኝ ቸርነቱ ፥ ወሮ
ታውን እንዴት አድርጌ ልከፍለው እችላ
ለሁ? [13]በእርሱ ቤዛነት የሚገኘውን የደኅ
ንነት ጽዋ አነሣለሁ ፤ የእግዚአብሔርንም
ስም እጠራለሁ። [14]ለእግዚአብሔር የተሳል
ኩትን ስእለቴን በሕዝቡ ሁሉ ፊት እፈጽማ
ለሁ። [15]የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር
ዘንድ የከበረ ነው።
[16]እግዚአብሔር ሆይ ፥ እኔ አገልጋይህ
ነኝ ፤ የታሰርኩበትን ሰንሰለት ፈተህ ነጻ ያደ
ረግኸኝ እኔ የገረድህ ልጅ ፥ በእውነት አገል
ጋይህ ነኝ። [17]የምስጋና መሥዋዕት እሠዋ
ልሃለሁ ፤ ስምህንም እጠራለሁ። [18]ለእግዚአ
ብሔር የተሳልኩትን ስእለቴን በሕዝቡ
ሁሉ ፊት አደርሳለሁ። [19]ኢየሩሳሌም
ሆይ ፥ ማእከልሽ በሆነው በእግዚአብሔር
ቤተ መቅደስ አደባባይ ስእለቴን እፈጽመዋ
ለሁ።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 117

[1]አሕዛብ ሁላችሁ ፥ እግዚአብሔርን አወ
ድሱት። ሕዝቦች ሁሉ ፥ እርሱን ከፍ አድር
ጋችሁ አመስግኑት። [2]እርሱ ለእኛ ያለው
ፍቅር ታላቅ ነውና ፤ የእግዚአብሔር መታ
መን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራልና።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 118

[1]ለእግዚአብሔር ምስጋናን አቅርቡለት፤
እርሱ ቸር ነው፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል።
[2]የእስራኤል ሕዝብ፥ «ፍቅሩ ለዘላለም
ጸንቶ ይኖራል» ብላችሁ ዘምሩ። [3]የአሮን
ወገኖች፥ «ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል»
ብላችሁ አስተምሩ። [4]እግዚአብሔርን የም
ትፈሩ ሁሉ፥ «ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖ
ራል» ብላችሁ ተናገሩ።
[5]በተጨነቅሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር
ጮህኩ፤ እርሱም እኔን ከጭንቀቴ በማው
ጣት ጸሎቴን ሰማኝ። [6]እግዚአብሔር ከእኔ
ጋር ስለ ሆነ አልፈራም። ሰው ከቶ ምን
ሊያደርገኝ ይችላል? [7]እግዚአብሔር ከእኔ
ጋር ነው፤ረዳቴም ነው። ስለዚህ ጠላቶቼን
በድል አድራጊነት ቆሜ እመለከታቸዋለሁ።
[8]በሰው ከመተማመን፥ እግዚአብሔርን
መማጸን ይበልጣል። [9]ሥልጣን ባላቸው
ሰዎች ከመመካት፥ እግዚአብሔርን ተስፋ
ማድረግ ይሻላል።
[10]አሕዛብ ሁሉ ከበቡኝ፤እኔ ግን በእግዚ
አብሔር ስም አስወገድኋቸው። [11]በያቅጣ
ጫው ከበውኝ ነበር፤ እኔ ግን በእግዚአብ
ሔር ስም አሸነፍኋቸው። [12]እንደ ንብ
መንጋ ወርረው ከበቡኝ፤ ዳሩ ግን በእሳት
ውስጥ እንደ ተማገዱ እሾህ ነደዱ፤ እኔም
በእግዚአብሔር ስም አጠፋኋቸው። [13]ወደ
ኋላዬ እያፈገፈግሁ ድል ልሆን ጥቂት ቀር
ቶኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ደጀን ሆኖ
ረዳኝ። [14]እግዚአብሔር ኃይሌና ዝማሬዬ፥
ቤዛ መድኃኒቴም ነው።
[15]የአልታ ድምፅና የድል አድራጊነት
ሆታ በጻድቃን ሰፈር በማስተጋባት እንዲህ
ሲል ይሰማል፦ «የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ
የሚያስገርሙ ሥራዎችን ፈጸመ፤ [16]የእግዚ
አብሔር ቀኝ እጅ ከፍ ከፍ አለ፤የእግዚአብ
ሔር ቀኝ እጅ የሚያስገርሙ ሥራዎችን
ፈጸመ!»
[17]እኔ እኖራለሁ፤ ኩቶም አልሞትም።
እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ በይፋ እናገ
ራለሁ። [18]እግዚአብሔር በብርቱ የመከራ
አለንጋ ቀጣኝ፤ለሞት ግን አሳልፎ አልሰጠ
ኝም።
[19]ምስጋናዬን ለእግዚአብሔር ከፈቱ
ሆኜ አቀርብለት ዘንድ የጽድቅን ደጆች
ከፈቱልኝ። [20]ጻድቃን የሚገቡባት የእግዚ
አብሔር ደጅ ይህቺ ናት። [21]አቤቱ፥ልመና
ዬን ሰምተኸኛልና ምስጋና አቀርብልሃለሁ፤
አንተ ቤዛ ሆነህ አድነኸኛል።
[22]ግንበኞች የናቁት ድንጋይ የማዕዘን
ራስ ሆነ። [23]እነሆ እግዚአብሔር ይህን
ማድረጉ ምንኛ የሚያስደንቅ ሥራ ነው!
[24]ይህች ዕለት እግዚአብሔር በተለይ የሠ
ራት ቀን ናት፤ስለዚህ በእርስዋ እጅግ ደስ
ይበለን፤ሐሤትም እናድርግ።
[25]አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፥ አድነን፤
የምንሠራውንም አሳካልን። [26]በእግዚአብ
ሔር ስም የሚመጣው እርሱ ቡሩክ ነው።
እኛም በቤተ መቅደስህ ሆነን፥ «ቡሩክ
ነህ» እንልሃለን። [27]እግዚአብሔር እውነ
ተኛ አምላክ ነው፤ብርሃኑ በእኛ ላይ እንዲ
ያበራ አደረገልን። ስለዚህ የዛፍ ቅርንጫፎ
ችን ይዛችሁ፥ መሠዊያው እስከሚገኝበት
ድረስ በመሄድ በዓሉን በሥነ ሥርዓት አክ
ብሩ።
[28]አቤቱ፥ አንተ ፈጣሪዬ ነህና ምስጋና
አቀርብልሃለሁ፤ አንተ አምላኬ ነህና፥
«ግናና ሁን» እያልኩ ከፍ ከፍ አደርግሃ
ለሁ።
[29]ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡለት፤
እርሱ ቸር ነው፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል።

መዝሙር 119

አሌፍ

[1]በአኗኗራቸው ነውር የሌለባቸው፥የእግ
ዚአብሔርን ሕግ የሚከተሉ የተባረኩ
ናቸው። [2]ሥርዓቶቹን የሚጠብቁና በፍጹም
ልባቸው እርሱን የሚሹት የተባረኩ ናቸው።
[3]ክፉ የሆነውን ነገር ከቶ አያደርጉም፤በእግ
ዚአብሔር መንገድ ይሄዳሉ እንጂ። [4]አቤቱ፥
አንተ ሊፈጸሙ የሚገባቸውን መመሪያዎች
ሰጠህ። [5]ድንጋጌዎችህን በማክበር ምነው
ጸንቼ ለመኖር የምችል በሆንኩ! [6]እንዲህ
ከሆነ፥ ትእዛዛትህን ሁሉ ሳስላስላቸው የማፍ
ርበት ምክንያት አይኖርም። [7]እውነተኛ
የሆነውን ሕግህን ስለማውቅ በቅን ልቦና
አመሰግንሃለሁ። [8]ድንጋጌዎችህን አክብሬ
ስለምፈጽም ፈጽመህ አትተወኝ።

ቤት

[9]ጉልማሳ ከነውር ንጹሕ ሆኖ ለመኖር
የሚችለው እንዴት ነው? ቃልህን ተከትሎ
ለመኖር ፈቃደኛ ሲሆን ነዋ! [10]አቤቱ፥በፍ
ጹም ልቤ አንተን እሻሃለሁና ከትእዛዛትህ
ወጥቼ እንድሳሳት አታድርገኝ። [11]በአንተ
ላይ በደል ከመፈጸም እርቅ ዘንድ ቃልህን

በልቤ ውስጥ ሰውሬ አኖርሁ። 12 አሁንም
እግዚአብሔር ሆይ፥ አንተ ቡሩክ ነህና ድን
ጋጌዎችህን አስተምረኝ። 13 በቃልህ የተሰ
ጡትን ሕጎች ሁሉ እኔም እየመላለስሁ እደ
ግማቸዋለሁ። 14 ብዙ ሀብት ያገኘ ሰው
ታላቅ ደስታ እንደሚሰማው ሁሉ ፥ እኔም
ሥርዓቶችህን በመከተል እጅግ ደስ ይለ
ኛል። 15 መመሪያዎችህን በተመስጦ አሰላሰ
ላቸዋለሁ ፤ መንገዶችህን በማስተዋል እመረ
ምራቸዋለሁ። 16 በድንጋጌዎችህ እደሰታ
ለሁ፤ ቃልህንም ቸል አልልም።

ጋሜል

17 ለእኔ ለአገልጋይህ መልካሙን አድርግ
ልኝ ፤ እኔም እኖራለሁ፤ ለቃልህ እታዘዛለሁ።
18 በሕግህ ውስጥ ያሉትን አስደናቂ ምስጢ
ሮች ለመረዳት እችል ዘንድ ዓይነ ልቡናዬን
ክፈትልኝ። 19 እኔ በዚህ ዓለም እንግዳ ነኝና
ትእዛዛትህን አትሰውርብኝ። 20 ነፍሴ ሕግ
ህን እጅግ አድርጋ ትናፍቃለች። 21 ከትእዛዛ
ትህ ወጥተው በስሕተት ጐዳና የሚራመዱ
ትን የተረገሙ እብሪተኞች ትዘልፋቸዋለህ።
22 ሥርዓቶችህን ጠብቄአለሁና ንቀትና ውር
ደትን ከእኔ ዘንድ አርቅልኝ። 23 መሳፍንቱ
ተባብረው ቢያሙኝ እንኳ ፥ እኔ አገልጋይህ
ድንጋጌዎችህን ከማሰላሰል ወደ ኋላ አል
ልም። 24 ሥርዓቶህ ከልብ ያስደስቱኛል ፤
አማካሪ ሆነው ያገለግሉኛል።

ዳሌጥ

25 እነሆ ፥ እኔ ከትቢያ ጋር እስከጣበቅ
ድረስ ተዋርጃለሁና በቃልህ ሕይወቴን
አድስ። 26 ያደርሬን ነገር ዘርዝሬ አመለከት
ሁህ፤ አንተም መልስ ሰጠኸኝ። አቤቱ ፥ ድን
ጋጌዎችህን አስተምረኝ። 27 የመመሪያዎች
ህን ምስጢር እንዳስተውል አድርገኝ፤ እኔም
ተአምራትህን ለማሰላሰል የበቃሁ እሆና
ለሁ። 28 ነፍሴ በኀዘን ደክማለችና እንደ
ቃልህ አጠንክረኝ። 29 በሽንገላ ከመኖር
ጠብቀኝ ፤ ሕግህንም እንድፈጽም አርዳኝ።
30 የእውነትን መንገድ ለመከተል መርጫ
ለሁ ፤ ልቦናዬን በሕግህ ላይ አሳርፈአለሁ።
31 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በሥርዓቶህ ጸንቼ
እገኛለሁና አታሳፍረኝ። 32 ለልቦናዬ ነጻነት
ሰጥተኸዋልና ፥ በትእዛዛትህ መንገድ በሙሉ
ልቤ እጓዛለሁ።

ሔ

33 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ድንጋጌዎችህን
እከተል ዘንድ አስተምረኝ ፤ እኔም እስከ
መጨረሻው እጠብቃቸዋለሁ። 34 ሕግህን
እፈጽም ዘንድ ማስተዋልን ስጠኝ፤ በፍጹም
ልቤም እጠብቀዋለሁ። 35 በትእዛዛትህ መን
ገድ እኔ ዘንድ ምራኝ፤ በዚያ ተድላ ደስ
ታን አገኛለሁና። 36 ልቦናዬ ወደ ግል
ጥቅም ሳይሆን ወደ ሥርዓቶችህ እንዲያዘነ
ብል አድርግ። 37 ዓይኖቼን የማይረባ ነገር
ከማየት መልሳቸው። በቃልህ ሕያው አድር
ገኝ። 38 ሌሎች አይተው ይፈሩህ ዘንድ
ለእኔ ለአገልጋይህ የሰጠኸውን የተስፋ ቃል
ፈጽም። 39 ሕጎችህ መልካም ናቸውና ከም
ፈራው ውርደት አድነኝ። 40 መመሪያዎች
ህን ከልብ ስለምናፍቃቸው አቤቱ ፥ ሕይወ
ቴን በጽድቅህ አድስ።

ዋው

41 እግዚአብሔር ሆይ ፥ የማይለወጠውን
ፍቅርህን አሳየኝ፤ እንደ ተስፋ ቃልህም ቤዛ
ሆነህ አድነኝ። 42 እኔም በቃልህ እንደ
መተማመኔ መጠን ለሚያፈዙብኝ መልስ
ልሰጣቸው እችላለሁ። 43 እምነቴን በሕግህ
ላይ ጥያለሁና የእውነትን ቃል ከአንደበቴ
አታርቅብኝ። 44 ዘወትር ፥ ለዘላለምም ለሕ
ግህ እታዘዛለሁ። 45 መመሪያዎችህን ልከ
ተል የምፈልግ በመሆኑ እነሆ እንደ ልቤ
በነጻነት እኖራለሁ። 46 ስለ ሥርዓቶችህ በነ
ገሥታት ፊት ሳላፍር እመሰክራለሁ።
47 ትእዛዛትህን ስለምወዳቸው በእነርሱ ደስ
ታን አገኛለሁ። 48 የምወዳቸውን ትእዛዛት
ህን አከብራለሁ ፤ ሥርዓቶችህንም አሰላስላ
ለሁ።

ዛይ

49 ለእኔ ለአገልጋይህ ተስፋ ሰጥተኸኛ
ልና አቤቱ ፥ ቃልህን አትዘንጋ። 50 በመከ
ራዬ ጊዜ የሚያጽናናኝ ፥ «በሰጠኸኝ የተ
ስፋ ቃል ሕይወቴን ታድስልኛለህ» የሚ
ለው እምነቴ ነው። 51 እብሪተኞች ያለመ
ጠን ቢሣለቁብኝም እኔ ግን ከሕግህ ዝንፍ
አልልም። 52 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከጥንት
ጀምሮ ጸንቶ የቆየውን ሕግህን አስታውሳ
ለሁ ፤ በእርሱም መጽናናትን አገኛለሁ።
53 ሕግህን በተዉ በከፋዎች አድራጎት
ምክንያት በብስጭት ላይ ወደቅሁ።
54 በደረስኩበት ስፍራ ሁሉ የምዘምረው
ስለ ድንጋጌዎችህ ነው። 55 እግዚአብሔር
ሆይ ፥ በሌሊት ሳይቀር ስምህን አስታውሳ
ለሁ ፤ ሕግህንም እጠብቃለሁ። 56 መመሪያ
ዎችህን ተከትዬ መፈጸም የልቴ ተግባሬ
ሆኖልኛል።

ሌት

57 እግዚአብሔር ሆይ፥ አንተ ለእኔ ድር
ሻዬ ነህ፤ እኔም ለቃልህ ልታዘዝ ቃል ገብቻ
ለሁ። 58 ፊትህን ለማየት በፍጹም ልቤ ፈለ
ግሁ ፤ በተስፋ ቃልህ ቸርነትህን አድርግ
ልኝ። 59 አኗኗሬን ካመዛዘንኩ በኋላ እካሄ
ዴን ወደ ሥርዓቶችህ አቃናሁ። 60 ትእዛዛ
ትህን ለመፈጸም እፋጠናለሁ እንጂ አልዘገ
ይም። 61 ክፉዎች በገመድ ቢተበትቡኝ
እንኳ ፥ ሕግህን ከቶ አልረሳም። 62 ጽድቅ
ስለ ሆነው ሕግህ ምስጋናዬን አቀርብልሃ
ዘንድ በእኩለ ሌሊት እነሣለሁ። 63 ለሚፈሩ
ህና መመሪያዎችህን ለሚከተሉ ሁሉ እኔ
ባልንጀራቸው ነኝ። 64 ጌታ ሆይ ፥ ምድር
በፍቅርህ ተሞልታለች፤ ድንጋጌዎችህን አስ
ተምረኝ።

ጤት

65 እግዚአብሔር ሆይ፥ ለእኔ ለአገልጋይህ
እንደ ቃልህ መልካሙን ነገር አድርግልኝ።
66 በትእዛዛትህ ስለማምን፥ እነርሱን የማስተ
ውልበትን ዕውቀትና የማመዛዝንበትን ትክ
ክለኛ ዳኝነት አስተምረኝ። 67 መከራ ላይ
ከመውደቄ በፊት በስሕተት መንገድ እሄድ
ነበር ፤ አሁን ግን ለቃልህ እታዘዛለሁ።
68 አንተ ቸር ነህ፤ የምታደርገውም የቸርነት
ሥራ ነው። አቤቱ፥ ስለ ድንጋጌዎችህ አስተ
ምረኝ። 69 እብሪተኞች ስሜን በሐሰት ቢያ
ጐድፉትም እኔ ግን መመሪያዎችህን በፍ
ጹም ልቤ እጠብቃለሁ። 70 የእነርሱ ልብ
ፈጽሞ የደነደነ ነው፤ እኔን ግን ሕግህ ከልብ
ያስደስተኛል። 71 በመከራ መጨነቄ ጠቅሞ
ኛል፤ ድንጋጌዎችህን ለመማር አብቅቶኛል።
72 በብዙ ሺህ ከሚቈጠር የብርና የወርቅ
ሀብት ይልቅ በቃልህ የተነገረው ሕግ ለእኔ
የበለጠ ዋጋ አለው።

ዮድ

73 እጆችህ የሠሩኝና የቀረጹኝ ስለ ሆኑ
አቤቱ ፥ ትእዛዛትህን ዐውቅ ዘንድ ማስተዋ
ልን ስጠኝ። 74 እምነቴን በቃልህ ላይ ጥያለ
ሁና የሚፈሩህ ሁሉ እኔን በሚያዩበት ጊዜ
ደስ ይበላቸው። 75 እግዚአብሔር ሆይ ፥
ሕግህ ጽድቅ መሆኑን ዐውቃለሁ፤ በመከራ
የምትቀጣኝም ከታማኝነትህ የተነሣ ነው።
76 ለእኔ ለአገልጋይህ በሰጠኸኝ የተስፋ ቃል
መሠረት የማይለወጠው ፍቅርህ አጽናኜ
ይሁን። 77 ሕግህ ተድላ ደስታዬ ነውና በሕ
ይወት እኖር ዘንድ ቸርነትህ ከእኔ አይለይ።
78 እብሪተኞች በእኔ ላይ ያለምክንያት በሚ
ያደርሱብኝ ጥቃት ይፈሩ፤ እኔ ግን መመሪያ
ዎችህን አሰላስላለሁ። 79 አንተን የሚፈሩና
ሥርዓቶችህን አስተውለው የተረዱ ሁሉ
እኔን ይቅረቡ። 80 በኀፍረት ላይ እንዳልወ
ድቅ በድንጋጌዎችህ ልቤ ንጹሕ ይሁን።

ካፍ

81 ቤዛነትህን ከመናፈቅ የተነሣ ነፍሴ
ዛለች ፤ እኔ ግን አሁንም በቃልህ ላይ እምነ
ቴን እንደ ጣልሁ ነኝ። 82 የተስፋ ቃልህን
በመጠባበቅ ዓይኖቼ ፈዘዙ ፤ «ለመሆኑ የም
ታጽናናኝ መቼ ነው?» አልሁ። 83 በጨስ
የሚታጠን የማር ስልቻ ብመስልም ድንጋጌ
ዎችህን አልረሳሁም። 84 የሚያሳድዱኝን
የምትቀጣቸው መቼ ነው? አገልጋይህስ
ፍርድህን በመጠባበቅ የምቈየው እስከ መቼ
ነው? 85 እብሪተኞች ሕግህን በመቃረን እኔ
የምወድቅበትን ስውር ጉድጓድ ይቈፍ
ራሉ። 86 ትእዛዛትህ ሁሉ እምነት የሚጣል
ባቸው ናቸው። እነሆ ፥ ሰዎች ያለምክንያት
እያሳደዱኝ ነውና እርዳኝ። 87 ከምድር ገጽ
ሊያጠፉኝ ምንም ያህል አልቀራቸውም ፤
እኔ ግን መመሪያዎችህን መከተሌን አልተ
ውሁም። 88 አቤቱ ፥ በፍቅርህ ሕይወቴን
ተከባክበህ ጠብቅ ፤ እኔም በቃልህ ለገለጽካ
ቸው ሥርዓቶችህ እታዘዛለሁ።

ላሜድ

89 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ቃልህ ዘላለማዊ
ነው ፤ በሰማያትም ጸንቶ ያለ ነው። 90 ታማኝ
ነትህ ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ
ይኖራል። አንተ ምድርን መሠረትሃት፤ እርስ
ዋም ጸንታ ትኖራለች። 91 ሕግህ እስከ ዛሬ
ጸንቶ ይገኛል ፤ ሁሉም ነገር አንተን እንዲያ
ገለግል የተዘጋጀ ነው። 92 ሕግህ ተድላ ደስ
ታዬ ባይሆነኝ ኖሮ ከመከራዬ የተነሣ ሞቼ
በቀረሁ ነበር። 93 በመመሪያዎችህ ሕይወ
ቴን አድሰህልኛልና ፥ እነርሱን ምን ጊዜም
አልረሳም። 94 የአንተ ነኝና አድነኝ፤ መመሪ
ያዎችህንም ስፈልጋቸው ኖሬአለሁ።
95 ክፉዎች ሊያጠፉኝ አድብተው እየተጠባ
በቁኝ ናቸው ፤ እኔ ግን ሥርዓቶችህን አሰላስ
ላቸዋለሁ። 96 የማንኛውም ነገር ፍጹምነት
ዳር ድንበር እንዳለው ተገንዝቤአለሁ ፤ የአ
ንተ ትእዛዛት ግን ወሰን የላቸውም።

ሚም

97 አቤቱ ፥ ሕግህን ምንኛ እወደዋለሁ!
ቀኑን ሙሉ እርሱን ሳሰላስል እውላለሁ።

98 ትእዛዛትህ ምን ጊዜም ከእኔ ምርጡ ስለማ
ይለዩ ከጠላቶቼ ይበልጥ አስተዋይ አድርገ
ውኛል። 99 ሥርዓቶችህን ስለማሰላስላቸው
ከአስተማሪዎቼ ሁሉ የበለጠ አስተዋይ ለመ
ሆን በቅቻለሁ። 100 ለመመሪያዎችህ ስለም
ታዘዝ ከሽማግሌዎች ይልቅ ብልህ ሆኛ
ለሁ። 101 ስቃልህ እታዘዝ ዘንድ እግሮቼን
ከማንኛውም ክፉ መንገድ አርቄአለሁ።
102 አንተ ስላስተማርኸኝ ከሕግህ ዝንፍ አላ
ልኩም። 103 የተስፋ ቃልህ ምንኛ ይጥመ
ኛል! ከማር ወለላ ይልቅ ይጣፍጠኛል።
104 ከመመሪያዎችህ ማስተዋልን አግኝቻ
ለሁ፤ ከዚህ የተነሣ የጥፋትን መንገድ ሁሉ
ጠላሁ።

ኖን

105 ቃልህ ለእግሬ ፋና ፥ ለመንገዴም
መብራት ነው። 106 ጽድቅ የሆነውን ሕግ
ህን ለመከተል ምያለሁ፤ መሐላዬንም አጽን
ቻለሁ። 107 እግዚአብሔር ሆይ፥ እጅግ ተሠ
ቃይቻለሁና እንደ ቃልህ ሕይወቴን አድስ።
108 ጌታ ሆይ ፤ አንደበቴ የሚያቀርብልህን
ምስጋና ተቀበል ፤ ሕግህንም አስተምረኝ።
109 ነፍሴ ምን ጊዜም በእጅህ ስለ ሆነች
ሕግህን ከቶ አልረሳም። 110 ክፉዎች በእኔ
ላይ ወጥመዳቸውን አዘጋጅተዋል ፤ እኔ ግን
ከመመሪያዎችህ ዝንፍ አላልኩም።
111 ሥርዓቶችህ የዘላለም ውርሴ ሆነው ይኖ
ራሉ ፤ እነርሱም የልቤ ደስታ ናቸው።
112 ድንጋጌዎችህን እስከ መጨረሻው ለመ
ጠበቅ ልቦናዬ ተዘጋጅቷል።

ሳምኬት

113 አሳባቸው መንታ የሆኑ ሰዎችን
ጠላሁ ፤ ሕግህን ግን ወደድሁ። 114 አንተ
መጠጊያዬና ጋሻዬ ነህ ፤ እምነቴን በቃልህ
ላይ ጥያለሁ። 115 እናንተ ክፉ አድራጊ
ዎች ፥ የፈጣሪዬ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት
እፈጽም ዘንድ ከእኔ ራቁ! 116 በተስፋ
ቃልህ ጠብቀኝ ፤ እኔም እኖራለሁ። አቤቱ፥
ለአንተ ባለኝ እምነት አልፈር። 117 ደግ
ፈኝ ፤ እኔም እድናለሁ ፤ ድንጋጌዎችህን በተ
ሞና አስላስላለሁ። 118 ከድንጋጌዎችህ
ርቀው የሚሳሳቱትን ሁሉ «ወግዱ!» ብለህ
መለስሃቸው ፤ የመሸንገል ድካማቸው ከንቱ
ነው። 119 በምድር ላይ የሚኖሩ ክፉዎችን
ሁሉ እንደ ጥራጊ ታስወግዳቸዋለህ ፤ ስለዚህ
ሥርዓቶችህን እወዳቸዋለሁ። 120 አንተን
በመፍራት ሥጋዬ ይንቀጠቀጣል ፤ ፍርድህም
ያስደነግጠኛል።

ዔ

121 ጽድቅና ቅን የሆነውን ነገር አድርጌ
አለሁና በሚጨቊኑኝ እጅ እንድሠቃይ
አትተወኝ። 122 የእኔን የአገልጋይህን ደኅን
ነት አጽና ፤ እብሪተኞች እንዲጨቊኑኝ አት
ፍቀድላቸው። 123 ቤዛነትህን ፥ ያን በጽድቅ
የሰጠኸኝን የተስፋ ቃልህን በመጠባበቅ ዓይ
ኖቼ ፈዘዙ። 124 ለእኔ ለአገልጋይህ የምታደ
ርግልኝ ሁሉ በፍቅርህ መጠን ይሁን ፤ ድንጋ
ጌዎችህንም አስተምረኝ። 125 እኔ አገልጋ
ይህ ነኝና ሥርዓቶችህን አስተውላቸው
ዘንድ የአእምሮ ብስለት ለግሰኝ። 126 እግዚ
አብሔር ሆይ ፥ ሰዎች ሕግህን እየሻሩ ስለ
ሆነ ኃይልህን የምታሳይበት ጊዜው አሁን
መሆኑን ይወቁ። 127 ትእዛዛትህን ከወርቅና
ከዕንቁ ይልቅ ስለምወዳቸው ፥ 128 መመሪያ
ዎችህን ሁሉ አመዛዝኜ ቀና ሆነው ስላገኘ
ኋቸው ፥ ከማንኛውም ጠማማ መንገድ
ራቅሁ።

ፔ

129 ሥርዓቶችህ አስደናቂዎች ስለ ሆኑ
ለእነርሱ እታዘዛለሁ። 130 የቃሎችህ ትር
ጓሜ ብርሃንን ይሰጣል ፤ በአእምሮአቸው ላል
በሰሉትም ማስተዋልን ያድላል። 131 ለትእዛ
ዛትህ ካለኝ ጽኑ ናፍቆት የተነሣ በጉጉት ፥
አፋን ከፍቶ እንደሚያለከልክ ሰው ሆንሁ።
132 ስምህን ለሚወዱ ምን ጊዜም እንደምታ
ደርገው ሁሉ ፥ አሁንም አቤቱ ፥ ወደ እኔ
ተመለስ ፤ ማረኝም። 133 አረማመዴን በቃልህ
አቅናልኝ ፤ ኃጢአት አይግዛኝ። 134 ለመመሪ
ያዎችህ እታዘዝ ዘንድ ከሰዎች ጭቈና አድ
ነኝ። 135 ፊትህ በእኔ በአገልጋይህ ላይ
ያብራ ፤ ድንጋጌዎችህንም አስተምረኝ።
136 ሕግህ በሰዎች ዘንድ ባለመከበሩ እንባዬ
እንደ ጐርፍ ፈሰሰ።

ጻዲ

137 እግዚአብሔር ሆይ ፥ አንተ ጻድቅ
ነህ ፤ ሕግህም የቀና ነው። 138 ሥርዓቶችህ
ጽድቅ ስለ ሆኑ እምነት የሚጣልባቸው
ናቸው። 139 ጠላቶቼ ቃልህን ስለሚያቃ
ልሉ ለአንተ ካለኝ ቅንዓት የተነሣ ተቃጠ
ልኩ። 140 የተስፋ ቃሎችህ ተፈትነው የነ
ጠሩ ናቸው ፤ እኔ አገልጋይህም እወዳቸዋ
ለሁ። 141 የተዋረድሁና የተናቅሁ ብሆንም
መመሪያዎችህን ከቶ አልረሳቸውም።
142 ጽድቅህ ዘላለማዊ ፥ ሕግህም እውነተኛ
ነው። 143 መከራና ኀዘን ተደራርቦብኝ

ኛል ፤ ትእዛዛትህ ግን ተድላ ደስታዬ ሆነው
ያጽናኑኛል። 144 ሥርዓቶችህ ለዘላለም ቅን
እንደ ሆኑ ይኖራሉ። አቤቱ ፥ በሕይወት
እኖር ዘንድ እነርሱን የማስተውልበትን አእ
ምሮ ስጠኝ።

ቆፍ

145 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከልቤ እየጠራ
ሁህ ነኝና መልስልኝ ፤ እኔም ለድንጋጌዎ
ችህ እታዘዛለሁ። 146 ወደ አንተ እየጮሁኩ
የማቀርብልህን ጥሪ ሰምተህ አድነኝ ፤ እኔም
ሥርዓቶችህን እጠብቃለሁ። 147 ጐሕ ሳይ
ቀድ ተነሥቼ «ድረስልኝ» እያልሁ አማራ
ለሁ ፤ እምነቴን በቃልህ ላይ ጥያለሁ።
148 የሰጠሃቸውን የተስፋ ቃሎች ለማሰላ
ሰል እችል ዘንድ ሌሊቴን በሙሉ እንደ
ነቃሁ አድራለሁ። 149 በፍቅርህ መጠን
የልመናዬን ቃል ስማ ፤ እንደ ሕግህም ሕይ
ወቴን አድስ። 150 የክፋትን ሥራ ለመፈ
ጸም ሄራ የሚያውጠነጥኑ ሁሉ ለእኔ ቅር
ቦቼ ፥ ከሕግህ ግን የራቁ ናቸው። 151 እግዚ
አብሔር ሆይ ፥ አንተ ግን ቅርብ ነህ ፤ ትእዛዛ
ትህም ሁሉ እውነት ናቸው። 152 ሥርዓተ
ችህ ለዘላለም የጸኑ ሆነው እንዲኖሩ የመሠ
ረትሃቸው መሆናቸውን ከረዥም ጊዜ
በፊት ዐወቅሁ።

ሬስ

153 ሕግህን አልረሳሁምና ሥቃዬን ተመ
ልከተህ አድነኝ። 154 ስለ ቆምኩለት ዓላማ
ተከላከልልኝ ፤ እኔንም አድነኝ ፤ በተስፋ
ቃልህ ሕይወቴን አድስ። 155 ክፋዎች ድን
ጋጌዎችህን መከተል ስለማይፈልጉ ፥ ቤዛነ
ትህ ከእነርሱ የራቀ ነው። 156 እግዚአብ
ሔር ሆይ ፥ ርኅራኄህ ታላቅ ነውና በሕግህ
ሕይወቴን አድስ። 157 የሚያሳድዱኝ ጠላ
ቶቼ ብዙዎች ቢሆኑም ከሥርዓቶችህ ፈቀቅ
አላልሁም። 158 ሃይማኖት የሌላቸው ሰዎች
ለቃልህ ስለማይታዘዙ በመጸየፍ እመለከታ
ቸዋለሁ። 159 መመሪያዎችህን የቱን ያህል
እንደምወዳቸው አይተህ አቤቱ ፥ በፍቅርህ
መጠን ሕይወቴን ጠብቀህ አቄይ። 160 ቃሎ
ችህ ሁሉ እውነት ፥ የጽድቅ ሕጎችህም የዘላ
ለም ናቸው።

ሳን

161 ገዢዎች ያለምክንያት ያሳድዱኛል ፤
ልቤ ግን ቃልህን ሲሰማ በፍርሃት ይንቀጠ
ቀጣል። 162 ታላቅ ምርኮ እንዳገኘ ሰው
በተስፋ ቃልህ እጅግ ደስ ይለኛል። 163 የሐ
ሰትን ነገር እጠላለሁ ፤ እጸየፋለሁ ፤ ሕግህን
ግን እወዳለሁ። 164 ጽድቅ ስለ ሆነው ሕግህ
በቀን ሰባት ጊዜ አወድስሃለሁ። 165 ሕግህን
የሚወዱ ፍጹም ሰላም ያገኛሉ ፤ ሊያደናቅ
ፋቸውም የሚችል አንዳች ነገር የለም።
166 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ቤዛነትህን እጠባበቃ
ለሁ ፤ ትእዛዛትህንም እፈጽማለሁ። 167 ለሥር
ዓቶችህ እጅግ ከፍ ያለ ፍቅር ስላለኝ አክ
ብሬ እፈጽማቸዋለሁ። 168 የኑሮ ዓላማዎቼ
ሁሉ በአንተ ዘንድ በግልጽ የታወቁ ስለ
ሆኑ ለመመሪያዎችህና ለሥርዓቶችህ እታዘዛ
ለሁ።

ታው

169 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጸሎቴ ከፊትህ
ይድረስ ፤ እንደ ቃልህም ማስተዋልን ስጠኝ።
170 ልመናዬ ከፊትህ ይቅረብ ፤ እንደ ተስፋ
ቃልህም ከችግሬ አውጣኝ። 171 ድንጋጌዎ
ችህን ስለምታስተምረኝ ከከንፈሮቼ የውዳሴ
ቃል ተትረፍርፎ ፈሰሰ። 172 ትእዛዛትህ
ሁሉ ጽድቅ በመሆናቸው እንደበቴ ስለ
ቃልህ ይዘምር። 173 መመሪያዎችህን መር
ጫለሁና እጅህ እኔን ለመርዳት የተዘጋጀ
ይሁን። 174 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ቤዛነትህን
ናፍቄአለሁ ፤ ሕግህ ተድላ ደስታዬ ነው።
175 አወድስህ ዘንድ በሕይወት ልኑር ፤ ሕግ
ህም በኑሮዬ ይደግፈኝ። 176 እንደ ጠፋ በግ
ስለ ባዘንኩ እኔን አገልጋይህን ፈልገኝ ፤ ትእዛ
ዛትህን አልረሳሁምና።

መዝሙር 120

1 በመከራዬ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራ
ሁት ፤ እርሱም መለሰልኝ። 2 አቤቱ ፥ በአንደበ
ታቸው ከሚዋሹና በንግግራቸው ከሚያታ
ልሉ ሰዎች አድነኝ።
3 አንተ የሚሸነገል ምላስ ያለህ ሰው ፥
እግዚአብሔር ምን ያደርግህ ይሆን? ከዚህስ
የባሰ ምን ነገር ያመጣብህ ይሆን? 4 በጦረኛ
የሰላ ፍላጻና በሚንቀለቀል የግራር ፍም
ይቀጣሃል።
5 መቅመጫዬን በሜሴክ ስላደረግሁና
በቄዳር መንደር ስለምኖር ወዮልኝ! 6 ሰላ
ምን በሚጠሉ መካከል ለረዥም ጊዜ ኖሬአ
ለሁ። 7 እኔ የሰላም ሰው ነኝ ፤ እኔ ስለ ሰላም
ስናገር ፥ እነርሱ ጦርነት ደጋሊ ሆነው ይገ
ኛሉ።

መዝሙር 121

1 «እርዳታ የማገኘው ከወዴት ይሆን?»
እያልኩ ዓይኖቼን ወደ ተራራዎች አቅንቼ

እመለከታለሁ። 2 እርዳታ የማገኘው ሰማይ
ንና ምድርን ከፈጠረው ከእግዚአብሔር
ነው።
3 እርሱ ፥ እግርህ እንዲንሸራተት አያደር
ግም ፤ ጠባቂህ የሆነው አምላክ አያንቀላ
ፋም። 4 አዎን ፥ የእስራኤል ሕዝብ ጠባቂ
አያንቀላፋም፤ አይተኛም።
5 እግዚአብሔር ይጠብቅሃል ፤ እግዚአብ
ሔር በቀኝህ ይቆምልሃል ፤ 6 በቀን ፀሐይ
አያቃጥልህም ፤ ሌሊት በጨረቃ ጉዳት አያገ
ኝህም።
7 እግዚአብሔር ከጉዳት ሁሉ ይጠብቅ
ሃል ፤ እርሱ ሕይወትህን ይጠብቃል።
8 አመጣጥህንና አካሄድህን በውጪም በቤ
ትም ይጠብቃል ፤ ዛሬም ፥ ዘወትርም ፥ ለዘላለ
ሙም።

መዝሙር 122

1 ሰዎች ፥ «ወደ እግዚአብሔር ቤት እን
ሂድ!» ባሉኝ ጊዜ እጅግ ደስ አለኝ። 2 ኢየ
ሩሳሌም ሆይ ፥ እግሮቻችን በበርሽ ደጃፍ
ላይ ቆመዋል።
3 ኢየሩሳሌም ፥ ተገጥግጣ እንደ ታነፀች
ከተማ ናት። 4 የእግዚአብሔር ወገን የሆኑት
ነገዶች ወደ እርሷ ይወጣሉ ፤ እዚያም ለእስ
ራኤል የተሰጠውን ሥርዓት ተከትለው የእ
ግዚአብሔርን ስም ያወድሳሉ። 5 ሕዝቡን
ለመዳኘት የዳዊት ቤት የፍርድ ዙፋኖች
በዚያ ተዘርግተዋል።
6 ለኢየሩሳሌም ሰላም እንዲህ እያላችሁ
ጸልዩ፦ «እንቺን የሚወዱ ሁሉ ደኅንነታ
ችው የተረጋገጠ ይሁን። 7 በቅጥሮችሽ
ክልል ውስጥ ሰላም ፥ በአዳራሾችሽም ጸጥታ
ይስፈን።» 8 ስለ ወንድሞቼና ስለ ባልንጀ
ሮቼ ስል ፥ «ሰላም ይኑርሽ» እላለሁ። 9 ለፈ
ጣሪያችን ለእግዚአብሔር ቤት ስል ብልጽ
ግናሽን እሻለሁ።

መዝሙር 123

1 አቤቱ ፥ ዙፋንህ በሰማይ ወደ ሆነው
ወደ አንተ ዓይኖቼን አቅንቼ እመለከታ
ለሁ። 2 አሽከር የጌታውን እጅ እንደሚመለ
ከት ፥ ገረድም የእመቤትዋን እጅ እንደምት
መለከት ፥ ምሕረቱን እስኪያደርግልን ድረስ
ዓይኖቻችን ወደ ፈጣሪያችን ወደ እግዚአብ
ሔር ይመለከታሉ።
3 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ማረን ፤ ብዙ ውር
ደት ታግሠን አሳልፈናልና ይቅር በለን።
4 የትዕቢተኞችን ዝሙተ ፥ የእብሪተኞችንም
ንቀት ታግሠን ቄይተናል።

መዝሙር 124

1 የእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ይበል፦
«እግዚአብሔር አጋራችን ባይሆን ኖሮ ፥
2 ሰዎች ሊያጠቁን በተነሡብን ጊዜ እግዚአ
ብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ኖሮ ፥ 3 ቊጣ
ቸው በላያችን በነደደ ጊዜ ከነነፍሳችን በዋ
ጡን ነበር ፤ 4 የውሃ ሙላት ባሰጠመን
ነበር ፥ ኃይለኛ ወራጅ ውሃ ባጥለቀለቀን
ነበር ፤ 5 የሚያስገመግመው ጕርፍ ጠራርጎ
ይዞን በሄደ ነበር።»
6 በጥርሳቸው ዘነጣጥለው እንዳይጥሉን
ያደረገ አምላክ ይመስገን። 7 ከአዳኝ ወጥ
መድ ሾልካ እንደምትወጣ ወፍ አመለጥን።
አዎን ፥ ወጥመዱ ተሰበረ ፤ እኛም አመለጥን።
8 እርዳታ የምናገኘው ሰማይንና ምድርን
በፈጠረ በእግዚአብሔር ስም ነው።

መዝሙር 125

1 በእግዚአብሔር የሚታመኑ ፥ እንደማት
ናወጠውና ለዘላለም ጸንታ እንደምትኖረው
የጽዮን ተራራ ናቸው። 2 ኢየሩሳሌምን ተራ
ሮች እንደ ከበቧት ሁሉ ፥ እግዚአብሔርም
በሕዝቡ ዙርያ ሆኖ ዛሬም ለዘላለሙም
ይጠብቃቸዋል።
3 ለጻድቃን መኖሪያ እንድትሆን በተመደ
በችው አገር ላይ የኃጢአተኞች በትረ መንግ
ሥት ጸንቶ አይቈይም። አለበለዚያ ጻድቃን
እጃቸውን ክፉ ነገር ለማድረግ ያነሣሉ።
4 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ለደጋጎችና ቅን
ልቦና ላላቸው ሰዎች መልካሙን ነገር አድ
ርግላቸው። 5 ወደ ጠማማ መንገድ የሚያመ
ሩትን ግን እግዚአብሔር ከክፉ አድራጊ
ዎች ጋር ይቀጣቸዋል።
ሰላም ለእስራኤል ሕዝብ ይሁን።

መዝሙር 126

1 ተማርከው የተሰደዱትን ፥ እግዚአብሔር
ወደ ጽዮን መልሶ ሲያመጣቸው ነገሩ
ሕልም እንጂ እውነት አልመሰለንም።
2 በዚያን ጊዜ አፋችን በሣቅ ፥ አንደበታች
ንም በደስታ ዝማሬ ተሞላ። በአሕዛብ
ዘንድ ፥ «እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አደረገላ
ቸው» ተብሎ ተነገረ። 3 አዎን ፥ እግዚአብ
ሔር እጅግ የሚያስደስት ታላቅ ነገር አድር
ጎልናል።
4 እግዚአብሔር ሆይ ፥ በነጌብ በረሃ ያሉ
ወንዞች ዝናብ ሲጥል እንደሚሞሉ የእኛ
ንም የቀድሞ ኑሮ መልሰህ የተሟላ አድርግ
ልን። 5 በለቅሶ የሚዘሩ ፥ የደስታ መከር

እየዘመሩ ያጭዳሉ። ⁶ለዘር የሚሆነውን
እህል ቋጥሮ እያለቀሰ የወጣ ገበሬ፥ የመከ
ሩን ነዶ ተሸክሞ እየዘመረ በደስታ ወደ
ቤቱ ይመለሳል።

መዝሙር 127

¹እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ ፥ ቤት
ሠሪዎች በከንቱ ይደክማሉ። እግዚአብሔር
ከተማን ካልጠበቀ፥የጠባቂዎች ትጋት ከንቱ
ነው። ²እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ተኝ
ተው ሳሉ እንኳ የሚያስብላቸው ከሆነ፥ለሰ
ለት ምግባቸው ስትሉ በማለዳ የምትነ
ሡት፥ማታም እስከ ውድቅት የምታመሹት
በከንቱ ነው።
³ልጆች፥ከእግዚአብሔር የሚወረሱ ቅር
ሶችና ከእርሱ የሚገኙ ስጦታዎች ናቸው።
⁴በጎልማሳነት የሚወለዱ ልጆች ፥ በጦረኛ
እጅ ያሉ ፍላጻዎችን ይመስላሉ። ⁵ፍላጻ
ዎች ሰገባውን የሞሉለት ጦረኛ ዕድለኛ
ነው ፤ከባለጋራዎቹ ጋር በአደባባይ በሚከራ
ከርበት ጊዜ አያፍርም።

መዝሙር 128

¹እግዚአብሔርን የሚፈሩ ፥ በእርሱም
መንገድ የሚሄዱ ሁሉ የተባረኩ ናቸው።
²አንተም የድካምህን ፍሬ ትበላለህ፤በረ
ከትና ብልጽግና ታገኛለህ። ³በቤትህ
ውስጥ ሚስትህ፥ፍሬዋን በየወራቷ እንደም
ትሰጥ የወይን ግንድ ትሆንልሃለች ፤ልጆች
ህም በገበታህ ዙርያ እንደ ወይራ ቀንበጥ
ይሆኑልሃል። ⁴እግዚአብሔርን የሚፈራ
ሰው እንዲህ ይባረካል!
⁵እግዚአብሔር በሕይወትህ ዘመን ሁሉ
ከጽዮን ይባርክህ፤የኢየሩሳሌምን ብልጽግና
ለማየት ያብቃህ፤ ⁶የልጅ ልጆችህንም ለማ
የት ዕድሜ ይስጥህ።
ሰላም ለእስራኤል ሕዝብ ይሁን!

መዝሙር 129

¹የእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ይበል፦
«ከልጅነቴ ጀምሮ ብርቱ ጭቆና አደረሱ
ብኝ። ²አዎን ፥ ከልጅነቴ ጀምሮ ብርቱ
ጭቆናን አድርሰውብኝ ነበር ፤ ነገር ግን
በእኔ ላይ ድል ሊያገኙ አልቻሉም። ³አራ
ሾች ትልማቸውን እያረዘሙ እንደሚያርሱ፥
ጠላቶቼ ጀርባዬን በጅራፋቸው ቢተለትሉ
ትም ፥ ⁴እግዚአብሔር ጻድቅ ስለ ሆነ፥በክ
ፋዎች እጅ የታሠርኩበትን ገመድ በጣጥሶ
ነጻ አወጣኝ»
⁵ጽዮንን የሚጠሉ ሁሉ በኀፍረት ወደ
ኋላ ይመለሱ። ⁶ከማደጉ በፊት እንደሚጠ
ወልግ፥በጣራ ላይ እንደ በቀለ ሣር ይሁኑ።
⁷ለአጫጁ አንዲት ጭብጥ፥ለነዶ ሰብሳቢው
አንድ እቅፍ እንኳ እንደማይሞላ ሣር
ይሁኑ ። ⁸የሚያልፉ የሚያገድሙ ሁሉ ፥
«የእግዚአብሔር በረከት በእናንተ ላይ
ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ስም እንመርቃ
ችኋለን» አይበሏቸው።

መዝሙር 130

¹እግዚአብሔር ሆይ ፥ከወደቅሁበት አዘ
ቅት ውስጥ ሆኜ ወደ አንተ እጮሃለሁና ፥
²አቤቱ፥ ድምፄን ስማ። «ማረኝ» ብዬ ወደ
አንተ የማሰማውን ጩኸት ለማዳመጥ ጆሮ
ህን ወደ እኔ አዘንብል።
³እግዚአብሔር ሆይ ፥ኃጢአትን ሁሉ
እየመዘገብህ የምትይዝ ቢሆን ኖሮ አቤቱ፥
ከፍርድህ ማን ሊያመልጥ ይችላል? ⁴አንተ
ግን የይቅርታ አምላክ ነህ፤ስለዚህም ሰዎች
ይፈሩሃል።
⁵እግዚአብሔርን ደጅ እጠናለሁ ፤ ነፍ
ሴም ደጅ ትጠናለች ፤እምነቴን በቃሉ ላይ
እጥላለሁ። ⁶የንጋትን ውጋጋን በናፍቆት
ከሚጠብቁት የሌሊት ዘበኞች ይልቅ ፥
አዎን፥የንጋትን ውጋጋን በናፍቆት ከሚጠባ
በቁ የሌሊት ዘበኞች ይልቅ ፥ነፍሴ እግዚአ
ብሔርን በናፍቆት ትጠብቀዋለች።
⁷የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፥እምነታችሁን
በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ ፤ በማይለወጠው
ፍቅሩ የሚጠብቃችሁና ቤዛ ሆኖ ፍጹም
ደኅንነትን የሚሰጣችሁ እርሱ ነው።
⁸አዎን፥እርሱ ራሱ ቤዛ ሆኖ የእስራኤልን
ሕዝብ ከኃጢአታቸው ሁሉ ያድናቸዋል።

መዝሙር 131

¹እግዚአብሔር ሆይ ፥ በልቤ አልታበ
ይም ፤በአስተያየቴም አልኵራራም ፤ከአቅሜ
በላይ የሆኑ ታላላቅ ጕዳዮችንና ድንቅ ነገር
ችን ዐውቃለሁ በማለት አልመጻደቅም። ²ዳሩ
ግን ነፍሴን ፥ የናቴን ጡት እንዳስተዉት
ልጅ ጸጥ አደረግኋት። አዎን ፥ ነፍሴ በው
ስጤ የናቴን ጡት እንዳስጣሉት ልጅ ናት።
³የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፥እምነታችሁን
በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ ፤ ዛሬም ፥ ዘወት
ርም፥ለዘላለሙም።

መዝሙር 132

¹እግዚአብሔር ሆይ ፥ዳዊትን አስበው ፤
በትዕግሥት ጸንቶ ያሳለፋቸውን መከራዎ
ቹን አስታውስ።

2 እርሱ ለእግዚአብሔር የመሐላ ቃሉን
ሰጠ፥ለኃያሉ የያዕቆብ አምላክ ስእለትን እን
ዲህ ብሎ ተሳለ፡- 3 «ከእንግዲህ ወደ ቤቴ
አልገባም ፥ ወደ አልጋዬም አልወጣም ፥
4 ዓይናቸ እንቅልፍ ፥ ሽፋሽፍቶቼም ሽል
ብታ እንዲያገኙ አላደርግም ፥ 5 ለእግዚአብ
ሔር ማረፊያ ስፍራ፥ለኃያሉ የያዕቆብ አም
ላክ ማደሪያ እስካገኝ ድረስ።»
6 እነሆ በኤፍራታ ሰማነው፥የዓሪም በተ
ባለው ዱር ውስጥ አገኘነው። 7 እንዲህም
ተባባልን፡- «ኑ! ወደ ማደሪያ ስፍራው
እንሂድ ፥በእግሩ መቆሚያ ሥር ሆነን እን
ስገድ። 8 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ተነሥ! አን
ተና የኃያልነትህ መገለጫ የሆነው ታቦ
ትህ ወደ ማረፊያ ስፍራህ ግቡ። 9 ካህና
ትህ ጽድቅን ይልበሱ፥ቅዱሳንህም በደስታ
ይዘምሩ።»
10 ስለ አገልጋይህ ስለ ዳዊት ስትል
አቤቱ፥እንተ የቀባኸውን ንጉሥ ፊት አት
ንሣው። 11 እግዚአብሔር በማይታበልና
በማይሻር ቃሉ እንዲህ ሲል ለዳዊት ማለ
ለት፡- «ከአብራክህ ከተገኙ ዘሮችህ መካ
ከል አንዱን በዙፋንህ ላይ አስቀምጣለሁ፥
12 ልጆችህ ቃል ኪዳኔን ቢጠብቁ ፥የማስተ
ምራቸውንም ሥርዓቶች ቢከተሉ ፥ ልጆቻ
ቸው በዙፋንህ ላይ ለዘላለም ይቀመ
ጣሉ።»
13 እግዚአብሔር ጽዮንን መርጧታልና ፥
ማደሪያውም ትሆን ዘንድ ወዷታልና እን
ዲህ አለ፡- 14 «ይህች ስፍራ ለዘላለም ማረፊ
ያዬ ናት ፤ እርሷን መርጫታለሁና በእርሷ
ላይ ዙፋኔን ዘርግቼ እቀመጣለሁ። 15 የተት
ረፈረፈ ምርት በመስጠት እባርካታለሁ ፥
ድኾቿ በልተው ይጠግባሉ። 16 ካህናቷን
የደኅንነትን ጸጋ አለብሳቸዋለሁ ፥ ቅዱሳኗም
በደስታ ሲዘምሩ ይኖራሉ።
17 «በዚያ ዳዊት ሥልጣን እንዲጨብጥ
አደርጋለሁ፥ቀብቼ ላነገሥሁት ፥ብርሃኔን አዘ
ጋጅቼለታለሁ። 18 ጠላቶቹን ኀፍረት አከና
ንባቸዋለሁ ፤ እርሱ የተቀዳጀው ዘውድ ግን
የሚያንፀባርቅ ይሆናል።»

መዝሙር 133

1 ወንድማማቾች ተስማምተው በአንድ
ነት ሲኖሩ ምንኛ መልካም ነው! የቱንስ
ያህል ደስ ያሰኛል! 2 በራስ ላይ ሲያፈሱት
እስከ ጢም እንደሚወርድ ፥ የአሮንን ጢም
ዘልቆ የልብሱን አንገትጌ እንዳራሰው ፥
ዋጋው ውድ እንደ ሆነው ሽቱ ነው። 3 በጽ
ዮን ተራራ ላይ እንደሚያርፈው የአርሞን
ዔም ጤዛ ነው። በዚያ እግዚአብሔር በረከ
ቱን ያወርዳል ፥ የዘላለምንም ሕይወት ይሰ
ጣል።

መዝሙር 134

1 እናንት የእግዚአብሔር አገልጋዮች
ሁሉ ፥ እናንት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ
በሌሊት የምታገለግሉ ሁሉ ፥ ጌታን አወድ
ሱት። 2 በመቅደስ ውስጥ እጆቻችሁን አን
ሥታችሁ እግዚአብሔርን አወድሱት።
3 ሰማይንና ምድርን የፈጠረ እግዚአብሔር ፥
በረከቱን ከጽዮን ይስጣችሁ።

መዝሙር 135

1 ሃሌ ሉያ!
የእግዚአብሔርን ስም አወድሱ ፥ እናንት
የእግዚአብሔር አገልጋዮች ፥ አወድሱት።
2 እናንት ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በቤ
ቱና በቤቱ አደባባይ የምታገለግሉት ሁሉ ፥
አወድሱት።
3 እግዚአብሔር ቸር ነውና አወድሱት ፥
ደስ ያሰኛልና ለስሙ የምስጋና መዝሙር
አቅርቡለት። 4 እግዚአብሔር የያዕቆብን
ልጆች ፥ የእስራኤልን ሕዝብ የራሱ ሀብት
እንዲሆኑ መርጦአቸዋልና ።
5 እግዚአብሔር ታላቅና ከአማልክት
ሁሉ የሚበልጥ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ ።
6 እግዚአብሔር በሰማይም ሆነ በምድር ፥
በውቅያኖሶችም ሆነ በጥልቅ ባሕሮች ሁሉ
ደስ የሚያሰኘውን ነገር ያደርጋል። 7 ደመ
ናት ከምድር ዳርቻዎች እንዲነሡ ያደር
ጋል ፥ ከዝናብ ጋር መብረቅን ይልካል ፥ ነፋሳ
ትን ከተከማቹበት ስፍራ ይለቃል።
8 እርሱ በግብጽ አገር ከሰውም ፥ ከእንስ
ሳም የተወለደውን በኩር ሁሉ ቀሠፈ ።
9 ግብጽ ሆይ ፥ እግዚአብሔር በፈርዖንና በአገ
ልጋዮቹ ሁሉ ላይ ምልክቶችን አሳየ ፥ ተአም
ራቱን በመካከላችሁ ፈጸመ። 10 አያሌ አሕ
ዛብን በመቅሠፍቱ መታቸው ፥ ኃያላን ነገሥ
ታትን ገደለ። 11 አዎን ፥ የአሞራውያንን
ንጉሥ ሴዎንን ፥ የባሳንን ንጉሥ ዐግንና የቀ
ናትን የከነዓን ነገሥታት ገደለ። 12 አገራቸ
ውን ለሕዝቡ ለእስራኤል ርስት አድርጎ
ሰጠ።
13 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ስምህ ለዘላለም
ጸንቶ ፥ ዝናህም ከትውልድ ወደ ትውልድ
ሲነገር ይኖራል። 14 እግዚአብሔር ሕዝቡ
በጽድቅ ይፈርድላቸዋል ፥ ለአገልጋዮቹ ይራ
ራላቸዋል።
15 የአሕዛብ ጣዖቶች በሰዎች እጅ

ረጹ ፥ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ ናቸው።
16 አፍ አላቸው መናገር አይችሉም ፥ ዓይን
አላቸው ፥ ማየት አይችሉም ፤ 17 ጆሮ አላ
ቸው ፥ መስማት አይችሉም ፤ በአፋቸው
ውስጥ እስትንፋስ እንኳ የለም። 18 እነዚህን
ጣዖቶች የሚሠሩና በእነርሱ የሚተማመኑ
ሁሉ እንደ ሠሯቸው ጣዖቶች ናቸው።
19 የእስራኤል ወገኖች ሆይ፥ እግዚአብሔ
ርን አወድሱ ፤ የአሮን ወገኖች ሆይ ፥ እግዚአ
ብሔርን አወድሱ ፤ 20 የሌዊ ወገኖች ሆይ ፥
እግዚአብሔርን አወድሱ ፤ እርሱን የምትፈሩ
ሁሉ ፥ እግዚአብሔርን አወድሱ። 21 በኢየሩሳ
ሌም ለሚኖረው አምላክ ለእግዚአብሔር
ከጽዮን ምስጋና ይድረሰው።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 136

1 ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡ ፤ እርሱ
ቸር ነውና።
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
2 ለአማልክት አምላክ ምስጋና አቅርቡ ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
3 ለገዢዎች ገዢ ምስጋና አቅርቡ ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
4 እርሱ ብቻውን ታላላቅ ተአምራት ለሚያ
ደርገው ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
5 ሰማያትን በጥበቡ ለሠራ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
6 ምድርን በውሃ ላይ ለዘረጋ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
7 ታላላቅ ብርሃኖችን ለፈጠረ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
8 ፀሐይ በቀን እንዲሠለጥን ላደረገ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
9 ጨረቃና ከዋክብት በሌሊት እንዲሠለጥኑ
ለወሰነ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
10 የግብጽን በኩሮች ሁሉ ለቅሠፈ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
11 የእስራኤልን ሕዝብ ከመካከላቸው ለይቶ
ላወጣ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
12 በኃያል እጁና በተዘረጋ ክንዱ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
13 የኤርትራን ባሕር ከሁለት ለከፈለ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
14 የእስራኤልን ሕዝብ በመካከሉ መርቶ
ላሳለፈ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
15 ፈርዖንንና ሠራዊቱን በኤርትራ ባሕር
ውስጥ ላሰጠመ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
16 ሕዝቡን በምድረ በዳ መካከል ለመራ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
17 ታላላቅ ነገሥታትን እየመታ ለጣለ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
18 ኃያላን ነገሥታትን ለገደለ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
19 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
20 የባሳንን ንጉሥ ዐግን ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
21 አገራቸውን ርስት አድርጎ ለሰጠባቸው ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
22 ለአገልጋዮቹ ለእስራኤል ሕዝብ ላወረሳ
ቸው ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
23 ተዋርደን ሳለን ላሰበን ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
24 ከጠላቶቻችን እጅ ነጻ ላወጣን ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
25 ለፍጥረት ሁሉ የዕለት ምግቡን ለሚሰጥ ፥
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
26 ለሰማይ አምላክ ምስጋና አቅርቡለት።
ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

መዝሙር 137

1 ተማርከን ሳለን በባቢሎን ወንዞች ዳር
ተቀምጠን ጽዮንን አስታውሰናት አለቀስን።
2 በገናዎቻችንን በአኻያ ዛፎች ላይ ሰቅለን
አናርን። 3 የሚያስጨንቁን ማራኪዎቻችን
ግን ፥ «እስቲ ከጽዮን ዝማሬዎች አንዱን
አሰሙን» እያሉ የደስታ ዝማሬ እንድንዘም
ርላቸው አጥብቀው ወተወቱን።
4 ለመሆኑ በባዕድ አገር ሆነን የእግዚአብ
ሔርን ዝማሬ እንዴት አድርገን እንዘምራ
ለን? 5 አሁንም ኢየሩሳሌም ሆይ ፥ ብረሳሽ
ቀኝ እጄ ይዛልብኝ። 6 ባላስብሽና አንቺን
ከደስታዬ ሁሉ በላይ ባላደርግሽ ምላሴ ከት
ናጋዬ ጋር ይጣበቅ።
7 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ኢየሩሳሌም በጠ
ላት እጅ በወደቀችበት ቀን ኤዶማውያን ፥
«አፍርሷት! ከሥር ከመሠረቷ አፍርሷት!»
እያሉ ያስተጋቡትን ጩኸት አትዘንጋ።
8 ጨርሰሽ እንድትጠፊ የተፈረደብሽ
አንቺ ባቢሎን ፥ በእኛ ላይ የፈጸምሽውን
ግፍና በደል የሚከፍል ፥ 9 ልጆችሽንም ይዞ
በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው እርሱ የተመ
ሰገነ ነው።

መዝሙር 138

[1]እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከልቤ አወድስሃ
ለሁ ፤ በአማልክት ፊት ቆሜ ውዳሴህን
በዚማ አሰማለሁ። [2]ስለ ፍቅርህና ስለ ታማ
ኝነትህ ቅዱስ በሆነው ቤተ መቅደስህ ፊት
ለፊት እሰግድልሃለሁ ፤ ስምህንም አወድሳ
ለሁ ፤ አንተ ስምህንና ቃልህን ከሁሉ በላይ
ገናና አድርገሃልና። [3]በጠራሁህ ጊዜ መለስ
ህልኝ፤ ደፋርና ልበ ጽኑም አደረግኸኝ።
[4]እግዚአብሔር ሆይ ፥ በዚህ ዓለም ያሉ
ነገሥታት ሁሉ ቃልህን በሚሰሙበት ጊዜ
ያወድሱህ። [5]አዎን፥ የእግዚአብሔር ክብርና
ምስጋና ታላቅ ነውና የእግዚአብሔርን መን
ገድ እያሞገሱ ይዘምሩ።
[6]እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ቢሆንም
ዝቅተኛውን ከመመልከት ቸል አይልም ፤
ትዕቢተኛውን ግን ከሩቅ ያውቀዋል።
[7]አቤቱ ፥ በመከራ መካከል ባልኛ እንኳ
አንተ ሕይወቴን ትጠብቃለህ። በጠላቶቼ
ቍጣ ላይ እጅህን ትዘረጋለህ ፤ በቀኝህም
ታድነኛለህ። [8]እግዚአብሔር ያሰበልኝን
ይፈጽምልኛል። አቤቱ ፥ ፍቅርህ ለዘላለም
ጸንቶ የሚኖር ነውና የእጅህ ሥራ የሆኑትን
ፍጥረቶችህን ቸል አትበላቸው።

መዝሙር 139

[1]እግዚአብሔር ሆይ ፥ መረመርኸኝ ፤ ዐወ
ቅኸኝም። [2]የምቀመጥበትንና የምነሣበትን
ጊዜ ታውቃለህ ፤ የልቤን አሳብ ከሩቅ ጠል
ቀህ ትገነዘበዋለህ። [3]የምሄድበትንና የማርፍ
በትን ለይተህ ታስተውላለህ፤ መንገዶቼ ሁሉ
በአንተ ዘንድ የታወቁ ናቸው። [4]እግዚአብ
ሔር ሆይ ፥ አንድ ቃል ከመናገሬ በፊት ፥
አንተ አስቀድመህ አሳቤን ታውቀዋለህ።
[5]እነሆ አንተ ፥ እጅህን በላዬ አሳርፈህ
ከጓላም ከፊትም ከለልከኝ። [6]ዕውቀትህ
እጅግ የሚደንቅ ፥ ከአእምሮዬም እጅግ የሚ
ልቅ ይሆንብኛል።
[7]ከመንፈስህ ወዴት ልሄድ እችላለሁ?
ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ? [8]ወደ ሰማያት
ብወጣ ፥ በዚያ አንተ አለህ። ወደ ጥልቅ ባሕ
ርም ብወርድ ፥ አንተ ከዚያ ነህ። [9]ጐሕ
ሊቀድ እንደሚነሣ ንስር በርሬ ራቅ ካለው
የውቅያኖስ ዳርቻ ባርፍ ፥ [10]በዚያ እንኳ
እጅህ ይመራኛል ፤ ቀኝ እጅህም አጥብቆ
ይይዘኛል።
[11]«በእርግጥ ጨለማ ይሰውረኛል»
ብል ፥ ሌሊቱ በዙርያዬ ብርሃን ይሆንብ
ኛል። [12]በአንተ ዘንድ ማታ አይጨልም
ምና ፤ ሌሊትም እንደ ቀን ያበራል ፤ ጨለማ
በአንተ ዘንድ ብርሃን ነውና።
[13]አቤቱ ፥ አንተ ውስጣዊ አካሌን ፈጥረ
ሃል ፤ በእናቴ ማኅፀን በጥብብ አገጣጥመህ
ሠራኸኝ። [14]ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥሬአ
ለሁና አወድስሃለሁ ፤ ሥራህ ዕፁብ ድንቅ
መሆኑን ደኅና አድርጌ ዐውቃለሁ። [15]በእ
ናቴ ማኅፀን በስውር በተፀነስኩበት ጊዜ ፥
አጥንቶቼ ከአንተ አልተሰወሩም። አካሌ
በምድር ውስጥ እርስ በርሱ በሚገጣጠም
በት ጊዜ ፥ [16]ገና ቅርጽ ያላገኘውን ሰውነ
ቴን ዓይኖችህ አዩ ፥ ለዕድሜዬ ከወሰንካ
ቸው ዓመታት አንዱ እንኳ ሳይጀመር ዘመ
ናቼ በሙሉ አስቀድመው በመጽሐፍህ
ተመዝግበዋል።
[17]ፈጣሪዬ ሆይ ፥ አሳቦችህ በእኔ ዘንድ
ምንኛ ውዶችና የተከበሩ ናቸው! መጠናቸ
ውስ ምን ያህል የሰፋ ነው! [18]ብቈጥራ
ቸው ከምድር አሸዋ የበዙ ይሆናሉ።
አቤቱ ፥ ተኝቼ በምነቃበት ጊዜ ከአንተ ጋር
ነኝ።
[19]እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ በእርግጥ
አንተ ክፉዎችን ትገድላቸዋለህ። ስለዚህ
ደም የሚያፈሱ ሰዎች ከእኔ ይወገዱ!
[20]ስለ አንተ በክፉ መንፈስ ይናገራሉና ፤
ተቃዋሚዎችህ ስምህን ያጐድፋሉ። [21]እግ
ዚአብሔር ሆይ ፥ የሚጠሉህን እኔ አልጠላኋ
ቸውምን? በአንተ ላይ ያመፁትንስ አልተጸ
የፍኳቸውምን? [22]እነርሱን ፍጹም በሆነ
ጥላቻ እመለከታቸዋለሁ ፤ ጠላቶቼም አድርጌ
እቈጥራቸዋለሁ።
[23]እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ መርም
ረኝ ፤ ልቤንም ድረስበት ፤ ፈትነኝ ፤ አሳቤንም
ዕወቅ። [24]በውስጤ ክፋት እንዳለብኝ ተመ
ልከተህ በዘላለማዊው መንገድ ምራኝ።

መዝሙር 140

[1]እግዚአብሔር ሆይ ፥ ከክፉ ሰዎች አስጥ
ለኝ ፤ ከጠበኞችም ጠብቀኝ ፤ [2]በልባቸው
ውስጥ የተንኰል ዕቅድ ያውጠነጥናሉና ፤ በየ
ዕለቱም ጦርነት ለመቀስቀስ ያሰፈሰፉሉና።
[3]አንደበታቸው እንደ እባብ ምላስ የሰላ
ነው ፤ ከከንፈሮቻቸው የሚወጣው የእፉኝት
መርዝ ነው።
[4]አቤቱ ፥ በክፉዎች እጅ እንዳልወድቅ
ጠብቀኝ ፤ እግሮቼን ጠልፈው ለመጣል ከሚ
ያደቡ ጠበኞች ሰዎች ከልለኝ። [5]ትዕቢተ
ኞች ወጥመዳቸውን በስውር አዘጋጅተውብ
ኛል ፤ መረባቸውን ዘርግተውብኛል ፤ ደግሞ
ዴም አሽከካቸውን ጠምደውብኛል።

6 እግዚአብሔር ሆይ፥ አንተን፥ «ፈጣሪዬ
ነህ» አልሁህ። አኩንም፥ ማረኝ ብዬ የማቀር
ብልህን ልመና ሰማኝ። 7 የሁሉ ገዢ የሆንህ
እግዚአብሔር ሆይ፥ በውጊያ ላይ ጋሻ ሆነህ
የምትጠብቀኝ ጽኑ አዳኜ አንተ ነህና ፥
8 አቤቱ ፥ ክፉዎች በትዕቢት እንዳይወጡና
የተመኙትን አትስጣቸው ፤ ዕቅዳቸውንም
አታሳካላቸው።
9 ዙርያዬን ያከበቡኝ ሁሉ ፥ በአንደበታ
ቸው ተናግረው ያመጡት መከራ በየራሳ
ቸው ላይ ይውረድባቸው። 10 የእሳት ፍም
በላያቸው ይፍሰስባቸው ፤ ለምን ጊዜውም
ተመልሰው እንዳይነሡ በእሳቱ ነበልባልና
ማጥ በበዛበት አዘቅት ውስጥ ይውደቁ።
11 የሰው ስም አጥፊዎች በአገሪቱ ውስጥ
ደልቷቸው አይኑሩ። ጠበኞችን ጥፋታቸው
እየተከታተለ ከውድቀት ያድርሳቸው።
12 እግዚአብሔር ለተጠቁት ትክክለኛ
ፍርድ እንደሚሰጥና ለችግረኞች መብታቸ
ውን እንደሚያስጠብቅ ዐውቃለሁ። 13 በእር
ግጥ ጻድቃን ስምህን ያወድሳሉ ፤ ቅኖችም
በፊትህ ይኖራሉ።

መዝሙር 141

1 እግዚአብሔር ሆይ፥ ወደ አንተ እጮሃለ
ሁና ፈጥነህ ድረስልኝ። ወደ አንተ በምጣ
ራበት ጊዜ ጩኸቴን ስማ። 2 ጸሎቴ እንደ
ዕጣን ሽታ ከፊትህ ይቅረብ ፤ እጆቼን እን
ሥቼ የማቀርብልህ ምስጋና እንደ ምሽት
መሥዋዕት ይሁን።
3 አቤቱ፥ ለአንደበቴ ዘብ አቁም ፤ ለከንፈሮ
ቼም ጠባቂ አድርግ። 4 ከወመፀኞች ጋር በበ
ደል ሥራ እንዳልመሳጠር ፥ ልቤም በክፋት
እንዳይማረክ ፥ ከድግሣቸውም እንዳልሳተፍ
አድርግ።
5 ጻድቅ ሰው ይቅጣኝ ፤ እንደ ምሕረት
እቆጥረዋለሁ ፤ ይገሥፀኝ ፤ በራሴ ላይ እንደ
ፈሰሰ ቅባት ይሆንልኛል ፤ አልቀባውም አል
ልም።
ጸሎቴ ግን ምን ጊዜም በክፉ አድራጊ
ዎች ላይ ነው ፤ 6 ገዢዎቻቸው ከገደል
አፋፍ ተወርውረው ይጣላሉ ፤ የተናገርኩት
ቃል ሳይፈጸም ስለማይቀር ለክፉዎች ትም
ህርት ይሆናቸዋል። 7 እንዲህም ይላሉ፦
«ገበሬ ሲያርስ መሬቱን እየገመሰ ጓሉን
እንደሚያፈራርሰው ሁሉ ፥ አጥንታችን እን
ዲሁ በመቃብር አፍ ላይ ተበትኖ ቀረ።»
8 የሁሉ ገዢ የሆንክ እግዚአብሔር
ሆይ፥ እኔ ዓይኖቼን ወደ አንተ አቅንቼ እመ
ለከታለሁ ፤ አንተን ተማፅኛለሁና ለሞት አሳ
ልፈህ አትስጠኝ። 9 ከፉ አድራጊዎች እኔን
ለመጣል ካዘጋጁት ወጥመድ ፥ ከዘረጉትም
አሽክላ አድነኝ። 10 እኔ በደኅና ሳልፍ ፥ ክፉ
ዎች ግን በዘረጉት መረባቸው ውስጥ ይው
ደቁ።

መዝሙር 142

1 ልመናዬን ወደ እግዚአብሔር በጩ
ኸት አቀረብኩ ፤ እግዚአብሔር እንዲሥረኝ
ድምፄን ከፍ አድርጌ አሰማሁ። 2 ብሶቴን
በፊቱ ዘርዝሬ እገልጻለሁ ፤ ችግሬን አንድ
በአንድ እነግረዋለሁ።
3 መንፈሴ እየደከመ በሚሄድበት ጊዜ
መንገዴን የምታውቅ አንተ ነህ ፤ እነሆ በመ
ንገዴ ላይ ሰዎች ወጥመዳቸውን ሰውረውብ
ኛል። 4 ወደ ቀኝ አየሁ ፤ ተመለከትሁ ፤ አይ
ዘህ የሚለኝ አንድም አላገኘሁም። መጠ
ጊያ የሚሆነኝ አጣሁ ፤ ለሕይወቴ የሚጠነቀ
ቅላት ማንም የለም።
5 እግዚአብሔር ሆይ፥ ወደ አንተ እጮሃ
ለሁ ፤ እንዲህም እላለሁ፦ «አንተ መጠጊ
ያዬ ፥ በሕያዋንም ምድር ዕድል ፈንታዬ
ነህ።» 6 ተስፋ በሚያስቈርጥ ችግር ላይ
ነኝና ልመናዬን ስማ ፤ የሚያሳድዱኝ እጅግ
ስለ በረቱብኝ አልቻልኳቸውምና ከእጃቸው
አስጥለኝ። 7 ስምህን አወድስ ዘንድ ከእስ
ራቴ ፈተህ ነጻ አውጣኝ። ለእኔ ከፈጸምከው
ቸርነትህ የተነሣ ጻድቃን በዙርያዬ ይሰበሰ
ባሉና።

መዝሙር 143

1 እግዚአብሔር ሆይ ፥ ጸሎቴን ስማ ፤
ማረኝ ብዬ የማቀርብልህን ልመናዬን አድ
ምጥ ፤ ስለ ታማኝነትህና ስለ ጽድቅህ ስትል
እኔን ለማዳን ድረስልኝ። 2 አቤቱ ፥ እኔን አገ
ልጋይህን ወደ ፍርድ አደባባይ አውጥተህ
አታጋልጠኝ ፤ በአንተ ፊት ጻድቅ የሆነ
ሕያው ፍጡር የለምና።
3 ጠላት እያሳደደኝ ነው ፤ ከመሬት እስከ
ደባሉት አጐሳቈለኝ። ቀደም ብለው እንደ
ሞቱት በጨለማ ውስጥ እንድኖር አድርጎ
ኛል። 4 ስለዚህ መንፈሴ እየደከመ ሄደ ፤
ልቤም ተስፋ ቈረጠ።
5 የድሮውን ዘመን አስታወስኩ ፤ ሥራዎች
ህን ሁሉ አሰላሰልኩ ፤ የእጆችህን ሥራ አጤ
ናለሁ። 6 እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ ፤ ውሃ
እንደ ጠማት እንደ ቈላ መሬት ነፍሴ አን
ተን ተጠማች።
7 አቤቱ ፥ ፈጥነህ መልስልኝ ፤ መንፈሴ አን
ተን ከመናፈቁ የተነሣ ደከመ። ፊትህን

ከእኔ አትሰውር ፤ ወደ መቃብር እንደ ወረ
ዱት ሙታን አልሁን። 8የማለዳው ጐሕ
የማይለመጠውን ፍቅርህን ያሰማኝ ፤ በአንተ
ተማጽኛለሁና፥ ነፍሴ ወደ አንተ ስላዘነበለች
ልከተለው የሚገባኝን መንገድ አሳየኝ።
9አንተን የሙጥኝ ብያለሁና አቤቱ፥ ከጠላ
ቶቼ አስጥለኝ። 10የአንተን ፈቃድ እንድፈ
ጽም አስተምረኝ ፤ አንተ ፈጣሪዬ ነህና ፤
ቅዱስ መንፈስህ በጽድቅ ጐዳና ይምራኝ።
11እግዚአብሔር ሆይ፥ ስለ ስምህ ብለህ
ሕይወቴን ጠብቅ ፤ ስለ ጽድቅህ ከመከራ
አውጣኝ። 12በማይለመጠው ፍቅርህ ጠላቶ
ቼን ዝም አሰኛቸው ፤ ተቃዋሚዎቼንም
ሁሉ አጥፋቸው፤እኔ አገልጋይህ ነኝና።

መዝሙር 144

1እጆቼን ለመርነት ፥ ጣቶቼንም ለውጊያ
ለሚያሠለጥናቸው ፥ መከታዬ ለሆነው ለእግ
ዚአብሔር ምስጋና ይሁን። 2የሚወደኝ
ፈጣሪዬ መጠጊያዬ ፥ መከላከያዬና መድኀኔ ፥
ሕዝቦችን ሰጥ ለጥ አድርጎ የሚያስገዛልኝ
የምተማመንበት ጋሻዬ እርሱ ነው።
3አቤቱ ፥ ይህን ያህል ትጠነቀቅለት
ዘንድ ፥ ይህን ያህልስ ታስብለት ዘንድ የሰው
ልጅ ከቶ ምንድን ነው? 4ሰው እንደ እስት
ንፋስ ነው ፤ ዕድሜውም እንደ ጥላ ፈጥኖ
ያልፋል።
5እግዚአብሔር ሆይ፥ሰማያትን ዝቅ አድ
ርግና ከመናሪያህ ውረድ ፤ ይጨስ ዘንድ
ተራሮችን ዳስሳቸው። 6መብረቆችን በፊትህ
ላከና ጠላቶችህን ይበታትኗቸው ፤ፍላጻዎች
ህን እየወረወርክ ተከታትለህ አጥፋቸው።
7እጅህን ከሰማይ ዘርጋ ፤ በውቅያኖስ ውስጥ
ከመስጠምና በባዕዳን ከመገዛት አድነኝ፤አስ
ጥለኝም። 8አንደበታቸው በሽንገላ ፥ቀኝ እጃ
ቸውም በሸፍጥ የተሞላ ነውና።
9እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፥ አዲስ ቅኔ
ተቀኝቼ ፥ አሥር አውታር ያለውን በገና እየ
ደረደርኩ እዘምርልሃለሁ። 10ለነገሥታት
ድልን ለሚያጐናጽፍና አገልጋዩን ዳዊትን
ከተውነዘረበት ሰይፍ ላዳነ ለእግዚአብሔር
በዚማ ምስጋና አቀርባለሁ።
11አንደበታቸው በሽንገላ ፥ ቀኝ እጃቸ
ውም በሸፍጥ ከተሞላ ከባዕዳን ሥልጣን
አድነኝ፤አስጥለኝም።
12ወንዶች ልጆቻችን በጐልማስነታቸው
መልካም እንክብካቤ እንደ ተደረገላቸው
አትክልት፥ሴቶች ልጆቻችንም ለቤተ መንግ
ሥት ጌጥ እንደ ተቀረጹ ዓምዶች ይሆ
ናሉ። 13ጐተራዎቻችን በእህል ይሞላሉ ፤
በጎቻችን በብዙ ሺህ በመራባት ፥ማሰማሪያ
መስኮቻችንን ያስብላሉ ፤ 14በሬዎቻችን
ከባድ ጭነት በመሸከም ያገለግላሉ። ቅጥር
ቻችን አይደፈሩም ፤በምርኮ መወሰድም አይ
ኖርም ፤ በጐዳናዎቻችን ላይ የዋይታ ድምፅ
አይሰማም።
15ይህ እውን የሆነለት ሕዝብ የተባረከ
ነው ፤ እግዚአብሔር አምላኩ የሆነ ሕዝብ
የተባረከ ነው።

መዝሙር 145

1ፈጣሪዬ አምላኬ ፥ ከፍ ከፍ አደርግሃ
ለሁ ፤ ስምህንም ለዘላለም ሳወድስ እኖራ
ለሁ። 2በየዕለቱ አወድስሃለሁ ፤ስምህን ለዘላ
ለም ከፍ አድርጌ አመሰግናለሁ።
3እግዚአብሔር ታላቅ ነው ፤ ብቻውን
መወደስ የሚገባው ነው ፤ የታላቅነቱን
መጠን ከቶ ማንም ሊለካው አይችልም።
4ትውልዶች ሥራዎችህንና ኃይልህን አንዱ
ለሌላው በማስተላለፍ እያወደሱና እያሞገሱ
ይተርካሉ። 5ገናና ስለ ሆነው ስለ ግርማህ
ያሸበረቀ ክብር ይናገራሉ ፤ እኔም ድንቅ
ሥራዎችህን አሰላስላለሁ። 6እነርሱ ግሩም
ስለ ሆኑት ሥራዎችህ ኃይል ያስረዳሉ ፤
እኔም ስለ ታላላቅ ድርጊቶችህ በይፋ እናገ
ራለሁ። 7እነርሱ ስለ ሰፊው ቸርነትህ የመ
ታሰቢያ በዓል ያደርጋሉ ፤ ስለ ጽድቅህም
በደስታ ይዘምራሉ።
8እግዚአብሔር ለጋስና ርኅሩኅ ፥ ለቍጣ
የዘገየ ፥ ፍቅሩ ግን የበዛ ነው። 9እግዚአብ
ሔር ለሁሉ ቸር ነው ፤ለፍጥረቱ ሁሉ ርኅ
ሩኅ ነው። 10አቤቱ ፥ አንተ የፈጠርኸው
ነገር ሁሉ ያወድስሃል፤ቅዱሳንህም፥ «ብሩክ
ነህ» እያሉ ያመሰግኑሃል። 11የመንግሥት
ህን ገናና ክብር ፥ኃያልነትህንም ይናገራሉ ፤
12በኃያልነትህ የፈጸምካቸውን ሥራዎችና
የመንግሥትህን ያሸበረቀ ገናና ክብር ለሰ
ዎች ሁሉ ያስታውቃሉ። 13መንግሥትህ
የዘላለም መንግሥት ናት ፤ግዛትህም ከትው
ልድ ወደ ትውልድ ጸንቶ ይኖራል።
እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን ሁሉ ለመፈ
ጸም የታመነ ነው ፤የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ
ይወዳል። 14እግዚአብሔር ሊወድቁ የሚንገ
ዳገዱትን ይደግፋቸዋል ፤ በውርደት ያጐነበ
ሱትንም ቀና አድርጎ ያነሣቸዋል። 15የፍጥ
ረት ሁሉ ዓይን ወደ አንተ ይመለከታል ፤አን
ተም በተገቢው ጊዜ ምግባቸውን ትሰጣቸዋ
ለህ። 16እጅህን ዘርግተህ ሕይወት ያለውን
የያንዳንዱን ፍጥረት ፍላጎት ታረካለህ።
17እግዚአብሔር በሚያደርገው

ሁሉ ጻድቅና ለፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ርኅ
ሩኅ ነው። 18እግዚአብሔር ለሚጠሩት
ሁሉ ፥ አዎን ፥ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ
ቅርብ ነው። 19ለሚፈሩት ፥ ፍላጎታቸውን
ያሟላላቸዋል ፤ ጸሎታቸውን ሰምቶ ያድናቸ
ዋል። 20እግዚአብሔር የሚወዱትን ሁሉ
ይጠብቃቸዋል ፤ ክፉዎችን ግን ሁሉንም
ያጠፋቸዋል።
21 አንደበቴ የእግዚአብሔርን ውዳሴ
ይናገራል ፤ ፍጡር ሁሉ ቅዱስ ስሙን ለዘላ
ለም ያወድሰው።

መዝሙር 146

1ሃሌ ሉያ!
ነፍሴ ሆይ ፥ እግዚአብሔርን አወድሺ።
2ዕድሜዬን ሙሉ እግዚአብሔርን ሳወድ
ሰው እኖራለሁ ፤ በሕይወት በምኖርበት
ዘመን ሁሉ ፈጣሪዬን በዜማ አመሰግነዋ
ለሁ።
3ማዳን በማይችሉ ሟች በሆኑ ባለሥል
ጣኖች አትተማመኑ። 4ነፍሳቸው በምትለይ
በት ጊዜ ወደ አፈርነት ይመለሳሉ ፤ በሞታቸ
ውም ዕለት ዕቅዳቸው ሁሉ እንዳልነበረ
ይሆናል።
5የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነለት ፥ ተስ
ፋውንም በፈጣሪው በእግዚአብሔር ላይ
የጣለ ሰው የተባረከ ነው። 6እግዚአብሔር
ለዘላለም የታመነ ሆኖ የሚኖር ፥ የሰማይና
የምድር ፥ የውቅያኖሶችና በውስጣቸው
ያለው ሁሉ ፈጣሪ ነው። 7እርሱ የተጠቁ
ትን በዓላማቸው ይደግፋቸዋል ፤ ለተራቡ
ትም ምግብ ይሰጣቸዋል። እግዚአብሔር
እስረኞችን ነጻ ያወጣቸዋል ፤ 8እግዚአብ
ሔር የዕውራንን ዓይን ያበራል ፤ እግዚአብ
ሔር የተዋረዱትን ከፍ ያደርጋቸዋል ፤ እግዚ
አብሔር ጻድቃንን ይወዳቸዋል ፤ 9እግዚአብ
ሔር ስደተኞችን ይጠብቃቸዋል ፤ የሙት
ልጆችንና መበለቶችን ተከባክቦ ያኖራቸ
ዋል። የክፉዎችን መንገድ ግን ያጠፋል።
10ጽዮን ሆይ ፥ አምላክሽ እግዚአብሔር
ትውልዶችን ሁሉ ሲገዛ የሚኖር የዘላለም
ንጉሥ ነው።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 147

1ሃሌ ሉያ!
ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በዝማሬ
ማመስገን ምንኛ መልካም ነው! እርሱን
ማወደስ ምንኛ የሚያስደስትና የሚገባ
ነው!
2እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ያንጻታል ፤
በምርኮ የተበተኑትንም እስራኤላውያን ይሰ
በስባቸዋል። 3በኃዘን ቅስማቸው የተሰበረ
ውን ይፈውሳል ፤ ቍስላቸውንም ይጠግናል።
4የከዋክብትን ብዛት ይወስናል ፤ እያንዳን
ዳቸውን በየስማቸው ለይቶ ይጠራቸዋል።
5ጌታችን እግዚአብሔር ታላቅ ፥ በሥልጣ
ኑም ኃያል ነው ፤ ለጥበቡ ድንበር የለውም።
6እግዚአብሔር ትሑታንን ከፍ ከፍ እያደ
ረገ ያኖራቸዋል ፤ ክፉዎችን ግን አዋርዶ
ይጥላቸዋል።
7ለእግዚአብሔር የምስጋና መዝሙር
ዘምሩለት ፤ ለአምላካችን በበገና እየታጀባ
ችሁ አዚሙለት። 8እርሱ ሰማዩን በደመ
ናት ይሸፍናል ፤ በምድርም ላይ ዝናብ ያዘን
ባል ፤ ለምለም ሣር በየተራራው ላይ እንዲበ
ቅል ያደርጋል። 9ለቍራ ጫጨቶችና ለከብ
ቶች በሚያስፈልጋቸው ጊዜ ምግባቸውን
ይሰጣቸዋል።
10በፈረስ ኃይል ፥ በእግረኛም ጦር በሚ
ተማመኑ አይደሰትም ፤ 11እግዚአብሔር ፥
በሚፈሩትና እምነታቸውን በማይለወጠው
ፍቅሩ ላይ በሚጥሉት ደስ ይለዋል።
12ኢየሩሳሌም ሆይ ፥ ለእግዚአብሔር ከፍ
ያለ ምስጋና አቅርቢ ፤ ጽዮን ሆይ ፥ አምላክ
ሽን እግዚአብሔርን አወድሺ ፤ 13እርሱ የበ
ሮችሽን መቀርቀሪያ አጠንክሮልሻል ፤ በከል
ልሽ ውስጥ የሚኖረውንም ሕዝብሽን ባርኮ
ልሻል። 14በወሰኖችሽ ዙርያ ሰላምን ሰጥቶ
ሻል ፤ እጅግ ባማረ የስንዴ ምርት አጥግቦ
ሻል።
15ትእዛዙን ወደ ምድር ይልካል ፤
ቃሉም ፈጥኖ ይተላለፋል። 16አመዳዩን
እንደ ባዘቶ በመሬት ላይ ያነጥፋል ፤ ውር
ጩን እንደ አመድ ይበትነዋል። 17በረዶ
ውን እንደ ጠጠር እያስፈነጠረ ያወርደ
ዋል። የቀሩን ኃይል ማን ይቋቋመዋል?
18በትእዛዙ ፥ ሁሉም ይቀልጣል ፤ ነፋሱን ቀስ
ቅሶ ሲያነፍሰው ውሃው እየፈሰሰ ይወር
ዳል።
19ቃሉን ለያዕቆብ ፥ ሕጉንና ድንጋጌዎ
ቹን ለእስራኤል ሕዝብ ገለጠላቸው። 20ይህ
ንን ለሌሎች ሕዝቦች አላደረገውም ፤ ሕጉን
አልገለጠላቸውም።
ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 148

1ሃሌ ሉያ!
በሰማያት ያላችሁ እግዚአብሔርን አወ
ድሱት ፤ በላይ በአርያም ሆ

አወድሱት። 2 መላእክቱ ሁሉ አወድሱት፥
የሰማይ ሠራዊቱ ሁሉ አወድሱት። 3 ፀሐ
ይና ጨረቃ አወድሱት፤ እናንት ብሩሃን ከዋ
ክብት ሁሉ አወድሱት። 4 እናንት ሰማየ
ሰማያት አወድሱት፥ ከጠፈር በላይ ያላችሁ
ውሆች አወድሱት። 5 እነዚህ ሁሉ የእግዚአ
ብሔርን ስም ያወድሱ፥ በእርሱ ትእዛዝ ተፈ
ጥረዋልና። 6 ለዘላለም በማይሻር ድንጋ
ጌው ፥ እንዳይናወጡ አድርጎ በየቦታቸው
መድቦአቸዋል።

7 በምድር ያላችሁ፥ እግዚአብሔርን አወ
ድሱት፤ እናንት ግዙፋን የባሕር ተንቀሳቃሽ
ችና የውቅያኖስ ጥልቀቶች ሁሉ፥ 8 መብረ
ቅና በረዶ፥ አመዳይና ደመናት፥ የጌታን ትእ
ዛዝ የምትፈጽሙ ዓውሎ ነፋሳት፥ 9 እናንት
ተራሮችና ኮረብታዎች ሁሉ፥ የፍሬ ዛፎ
ችና ዝግባዎች ሁሉ፥ 10 የዱር አራዊትና
የቤት እንስሳት ሁሉ፥ በደረታቸው የሚሳቡ
ፍጡሮችና በክንፋቸው የሚበሩ አዕዋፍ፥
11 የምድር ነገሥታትና አሕዛብ ሁሉ፥ መሳ
ፍንትና የምድር ባለሥልጣኖች ሁሉ፥
12 ጎልማሶችና ልጃገረዶች፥ ሽማግሌችና ሕፃ
ናት እግዚአብሔርን አወድሱት።

13 እነዚህ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም
ያወድሱ ፤ የእርሱ ስም ብቻውን ገናና
ነውና ፤ ክብሩ ከምድርና ከሰማያት በላይ
ከፍ ብሏልና። 14 እርሱ የሕዝቡን ሥል
ጣን፥ የቅዱሳኑንና የሚወደውን የእስራኤልን
ሕዝብ ውዳሴ ከፍ ከፍ አድርጓል።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 149

1 ሃሌ ሉያ!

ለእግዚአብሔር አዲስ ቅኔ ተቀኝታችሁ
ዘምሩለት ፤ በቅዱሳኑ ጉባኤ መካከል
በዜማ አወድሱት።

2 የእስራኤል ሕዝብ በፈጣሪው እጅግ
ደስ ይበለው ፥ የጽዮን ልጆች በንጉሣቸው
ሐሤት ያድርጉ። 3 በክበሮና በበገና ታጅ
በው እየጨፈሩና እያሸበሸቡ ስሙን ያወ
ድሱ። 4 እግዚአብሔር በሕዝቡ ተደስቷል፥
ለተዋረዱት ቤዛነቱን አቀዳጅቷቸዋል።
5 ቅዱሳን ይህን ክብር ስላገኙ እጅግ ደስ
ይበላቸው ፥ በመኝታቸው ላይ በደስታ ይዘ
ምሩ።

6 በአንደበታቸው የእግዚአብሔርን ምስ
ጋና ለመናገር ይዘጋጁ ፥ በእጃቸው በሁለት
ፊት ስለት ያለው ሰይፍ ይያዙ፥ 7 በአሕዛብ
ላይ በቀልን ፥ በሕዝቡም ላይ ቅጣትን ይፈ
ጽሙ ፥ 8 ንጉሦቻቸውን በሰንሰለት፥ መኳንን
ቶቻቸውንም በእግር ብረት ይሰሩ ፥ 9 በእነ
ዚህ ላይ ተጽፎ የተሰጠውን ፍርድ ያስፈ
ጽሙ። ይህም የቅዱሳኑ ሁሉ ክብርና ድል
ነውና።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 150

1 ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔርን በመቅደሱ አወድሱት።
የኃያልነቱ መገለጫ በሆኑት በሰማያት አወ
ድሱት። 2 በሥልጣኑ ስለ ፈጸማቸው ሥራ
ዎቹ አወድሱት። ከሁሉ በላይ የሆነውን
ታላቅነቱን አወድሱ። 3 በመለከት ድምፅ
አወድሱት ፤ በበገናና በመሰንቆ አወድሱት ፤
4 በክበሮና በሽብሸባ አወድሱት ፤ በክራርና
በእምቢልታ አወድሱት ፤ 5 ድምፁ በሚያስ
ተጋባና በሚንጀሏ ጽናጽል አወድሱት።

6 እስትንፋስ ያለው ፍጡር ሁሉ እግዚአ
ብሔርን ያወድስ።

ሃሌ ሉያ!